

TOD **57.** ULUSAL
KONGRE

Erzurum - Trabzon Şubesi Katkılarıyla

CUMHURİYETİMİZİN **100.** *yılı*

BİLDİRİ KİTABI

8-12 KASIM 2023
Susesi Otel ve Kongre Merkezi

www.todnet.org

SS-ED-01 [Elektrodiagnostik]

Otozomal Resesif Bestrofinopati Olguların Multimodal Görüntüleme Bulguları, Elektrofizyolojik ve Genetik Özellikleri

Kemal Tekin, Selda Çelik Dülger, Tuğçe Horozoğlu Ceran, Merve İnanç Tekin, Pınar Çakar Özdal, Mehmet Yasin Teke
Ulucanlar Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Otozomal resesif bestrofinopati (ORB) tanılı olguların oküler bulgularını, görüntüleme ve elektrofizyolojik özellikleri ile genetik test sonuçlarını bildirmek.
YÖNTEM:ORB tanısı alan 6 hastanın 12 gözüne ait vaka serisi. Tüm olgulara görme keskinliği ölçümü, göz içi basınç ölçümü, refraksiyon değerlendirmesi, yarıklı lamba biyomikroskopisi, dilate fundus muayenesi, fundus otofloresansı, optik koherens tomografi, fundus flöresan anjiyografi ve elektrookülografi tetkiklerini içeren tam bir klinik muayene yapıldı. Ek olarak tüm hastalar için BEST1 gen dizilimi araştırıldı.
BULGULAR:Dahil edilen olguların tanı anındaki ortalama yaşı 23.8 (dağılım aralığı 10-39 yaş) ve erkek-kadın oranı 0.50 idi. Tüm olgular hipermetropik kırma kusuruna sahipti. 2 olguda sığ ön kamara derinliği ve 1 olguda aç kapaaması glokomu mevcuttu. Arka kutupta multifokal sarımsı subretinal birikintiler, vitelliform materyalin subfoveal birikimi ve kistoid makülar ödem fundus muayenesinde izlenen bulgulardı. Fundus otofloresan görüntülemeye subretinal birikimler hiperotofloresans özellik göstermekteydi. Optik koherens tomografide seröz retina dekolmanı, intraretinal kistler, fotoreseptörlerin dış segmentlerinin uzaması ile oluşan fırçamsı kenar görünümü ve retina pigment epiteli üzerinde kubbe şeklinde lipofuskin adacıkları izlendi. Fundus flöresan anjiyografide subretinal birikimlerin hiperflöresans gösterdiği izlendi. Elektrookülografi sonuçları tüm hastalarda azalmış Arden oranı gösterdi. Ayrıca, tüm ORB hastalarında BEST1 geninde biallelik mutasyonlar saptandı.
TARTIŞMA VE SONUÇ:ORB, BEST1 genindeki otozomal resesif geçişli kalıtsal mutasyonların neden olduğu nadir bir retinal bozukluktur ve kolaylıkla teşhis edilemeyecek geniş bir oküler anormallik yelpazesi ile karşımıza çıkabilmektedir. Elektrookülografideki anormallik ile birlikte belirgin otofloresans değişiklikleri başta olmak üzere multimodal görüntüleme tekniklerinin kullanımı tanıya yardımcıdır.

Anahtar Kelimeler: Bestrofinopati, elektrookülografi, genetik, multimodal görüntüleme

SS-ED-02 [Elektrodiagnostik]

Normotansif Glokom Tanılı Hastaların Optik Koherens Tomografi Anjiyografi ve Patern Elektoretinografi Verileri Arasındaki Korelasyonu

Mine Koru Toprak¹, Mehmet Murat Uzel²

¹Osmaniye Devlet Hastanesi

²Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Normotansif glokom (NTG) tanılı hastalarda görme alanı, patern elektoretinografi (PERG) ve optik disk başı optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) verileri arasındaki korelasyonun incelenmesi.
YÖNTEM: Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Göz Hastalıkları Polikliniğinde Mayıs 2022- Ekim 2022 tarihleri arasında 25 NTG hastasının 30 gözü ve yaş cinsiyet uyumlu 27 sağlıklı gönüllünün 30 gözü detaylı oftalmolojik muayeneden geçti ve görme alanı, patern ERG, peripapiller OKTA ölçümleri yapıldı. Verilerin 3 ayrı grup analizi IBM SPSS 22.0 paket programında yapıldı, $p < 0.05$ için sonuçlar istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi.
BULGULAR: NTG hasta grubunda PERG'de n95uV amplitüdü ile disk OKTA'da nazal süperior vasküler dansite arasında ($p=0,02$) P50 ms ile inferiotemporal VD ($p=0,02$), n35 ms ile MD ($p=0,01$), MD ile tüm disk ($p=0,01$), peripapiller ($p=0,02$), superior ($p=0,03$) ve inferior yarı alan ($p=0,01$), inferionazal ($p=0,02$), inferiotemporal ($p=0,005$) vasküler dansite arasında anlamlı korelasyon saptandı. Kontrol grubunda ise p50 uV ile PSD ($p=0,01$) ve n35 uV, n35 ms ile süperionazal ($p=0,04$), PSD ile tüm görüntü ($p=0,04$), süperionazal ($p=0,01$) ve p50 mV ($p=0,01$), MD ile inferior yarı alan ($p=0,005$), inferionazal ($p=0,001$) ve inferiotemporal ($p=0,009$) arasında anlamlı korelasyon bulundu.
TARTIŞMA VE SONUÇ: NTG tanılı hastalarda sağlıklı gruba göre vasküler dansitenin azaldığı, azalan bölgelerin görme alanı ile anlamlı korelasyon gösterdiği ve NTG grubunda n95 uV ($r=0.4$), p50ms ($r=-0,3$), ERG parametreleri ile OKTA parametreleri arasında anlamlı korelasyon olduğu saptandı. NTG'ye bağlı ortaya çıkan hasar, PERG ve OKTA parametreleri ile erken evrelerde tanımlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Normotansif glokom (NTG), vasküler dansite, optikal koherens tomografi anjiyografi (OKTA), patern elektoretinografi (PERG), korelasyon

SS-GL-01 [Glokom]

Glokomun yapay zeka ile teşhisi ve evrelendirilmesi

Zarife Nurbanu Mendi, Özlem Gürbüz Köz, Ahmet Alper Yarangümelî
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Glokom tanısı ve şüphesi ile takip edilen hastaların yapay zeka (YZ) ile ölçümleri yapılarak tanı ve evreleme aşamasında rutin takipleriyle olan uyumunu değerlendirmek

YÖNTEM:Çalışmaya Ankara Bilkent Şehir Hastanesi Glokom Biriminde takipli 111 hastanın 177 gözü dahil edildi.Katılımcıların onamları alındıktan sonra rutin birim takipleri yapıldı ve vizitlerinde tekrarlanan optik koherans tomografi (OKT) (Canon Retinal Expert Software Platform RX) görüntüleri ile ganglion hücre tabakası (GCC) ve retina sinir lifi tabakası (RSLT) kalınlık ölçümleri ve görme alanı (GA) (Carl Zeiss Humphry Field) sonuçları alındı.Non-midriyatik çekimi yapıp YZ (EyeCheckup v.2.0) ile değerlendirildi.Hastalar Hodapp-Anderson-Parrish kriterlerine göre erken, orta, ileri evre glokom olarak evrelendirildi.Göziçi basıncı $21 > \text{mmHg}$ olup anatomik ve foksiyonel testleri normal olanlar şüpheli,glokomatöz bulgusu olmayan hastalar normal olarak sınıflandırıldı.YZ ile elde edilen vertikal çukurluk/disk(c/d) oranları,(RSLT) renk analiz haritaları,glokom evreleri GA tetkiki ve OKT sonuçlarıyla karşılaştırıldı.

BULGULAR:Ortalama yaş $61,42 \pm 13,9$ yıl idi.Klinik evrelemeye göre 33(%18,6) göz normal, 68(%38,4) göz şüpheli, 39(%22) göz erken evre, 25(%14,1) göz orta evre, 12(%6,8) göz ileri evre glokom idi. YZ ile glokomu olmayan ve şüpheli gözler %56.1, erken ve orta evre gözler %95.9, ileri evre gözler %100 duyarlılıkla tespit edildi ve istatistiksel anlamlı bulundu($p < 0,05$). YZ ve OKT ye göre vertikal c/d oranları sırasıyla; $0,37 \pm 0,1$, $0,65 \pm 0,1$ idi ve istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p < 0,05$).YZ ve OKT RSLT renk analiz haritaları uyumu izlenmedi($p > 0,05$).GCC ve RSLT kalınlık ölçümlerinin YZ ve klinik tanı evreleri ile ters orantılı şekilde değiştiği gözlemlendi ve istatistiksel olarak anlamlı bulundu($p < 0,05$).
TARTIŞMA VE SONUÇ:Glokom olgularının bir klinisyen tarafından değerlendirilmesi şarttır. Ancak yapayzeka ile glokom varlığı ve evresinin değerlendirilmesi, toplumda glokom hastalığı taramalarında kullanılabilir bir yöntem olabilir.

Anahtar Kelimeler: Göziçi basıncı, glokom, yapay zeka

SS-GL-02 [Glokom]

Akıllı Telefon ile Çekilen Göz Görüntülerinde Derin Öğrenme Yoluyla Yüksek Göz İçi Basınç Taraması

Sabiha Güngör Kobat¹, Abdülkadir Sengur², Ramazan Demirli³, Elif Yusufoglu⁴

¹Fırat Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Elazığ

²Fırat Üniversitesi, Teknoloji Fakültesi, Elektrik ve Elektronik Müh., Elazığ

³Head of Machine Learning, CIYE Inc., San Francisco, California

⁴Fethi Sekin Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, Elazığ

GİRİŞ VE AMAÇ:Glokom geri dönüşümsüz görme kaybına neden olabilen sinsi bir hastalıktır. Etiyolojide bilinen en önemli faktör göz içi basıncı yüksekliği (GİB) olup erken teşhis oldukça önemlidir. GİB taramaları, oftalmoloji kliniklerine düzenli ziyaretler sırasında rutin olarak göz muayenesi ile gerçekleştirilir. Bununla birlikte, bu göz muayeneleri, glokom geliştirme riski taşıyan herkes için her yerde erişilebilir değildir. Yüksek riskli hastalarda evlerde tarama yapılması arzu edilmektedir. Çalışmamızın amacı akıllı telefon ile görüntüleme ve derin öğrenmeye dayalı bir GİB tarama yöntemi geliştirmektir.

YÖNTEM:Bu amaçla, akıllı telefon ile görüntüleme ve derin öğrenmeye dayalı bir GİB tarama yöntemi geliştirilmiştir. Akıllı telefonla ile görüntüleme, gün ışığı alan bir oda ortamında takibi kolay bir göz görüntüsü yakalama protokolünü içerir. Bu protokolü kullanarak, kliniğimizde yaklaşık 250 ön göz görüntüsü (eğitim veri seti) toplanmıştır. Veri setimiz derin öğrenme için küçük olduğundan, veri setini çeşitlendirmek için görüntü verisi büyütme teknikleri kullanılmıştır. Ardından, yalnızca ön göz görüntülerine dayalı olarak yüksek ve normal GİB vakalarını sınıflandırmak için Transfer Öğrenme Ağları (TÖA) ve özel evrimsel sinir ağları (ESA) tasarlanmış ve eğitilmiştir.

BULGULAR:Benzetim çalışmalarında, objektif bir değerlendirme için 10 kat çapraz doğrulama eğitim ve test şeması kullanmıştır. 3 katmanlı ESA kullanılarak yalnızca 250 kaynak görüntüye dayalı olarak %75-80'lik bir sınıflandırma doğruluğu elde edilmiştir. Bu sonuçlar yüksek GİB taraması için standart akıllı telefon göz görüntüleri kullanmanın uygulanabilirliğini göstermektedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Yapay zekanın ön göz görüntülerinden yüksek GİB'i tespit etme potansiyeline sahip olduğu gösterilmiştir. İleride yapılacak çalışmalarda daha fazla önden göz görüntüsü ile tespit doğruluğunun geliştirileceğine inanmaktayız.

Anahtar Kelimeler: Göz İçi Basıncı, Derin Öğrenme, Evrimsel Sinir Ağları

SS-GL-03 [Glokom]

Uyku Apne Sendromlu Hastalarda Oküler Bulgu ve Parametreler

Ezgi Mavigök¹, Altan Atakan Ozcan², Burak Ulas²

¹Mersin Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, Mersin

²Çukurova Üniversitesi, Göz Hastalıkları, Adana

GİRİŞ VE AMAÇ:Amaç obstrüktif uyku apne sendromlu (OUAS) hastalarda eşlik eden oküler bulguları tespit edip oftalmolojik hastalıklara yatkınlığı belirlemektir. **YÖNTEM:**Çalışma için Çukurova Üniversitesi Nöroloji Anabilim Dalı'nda polisomnografi yapılmış ve apne/hipopne indeksi 30'un üzerinde olan hastalardan 31 kişi, 5'in altında olan 30 kişi randomize olarak seçildi. Hastaların sistemik problemleri, vücut kitle indeksleri, boyun kalınlıkları, minimum oksijen satürasyonları kaydedildi. Hastalara genel oftalmolojik muayene, kapak laksisite ölçümleri, kornea topografisi, görme alanı, optik koherens tomografi, kuru göz testleri

BULGULAR:Cinsiyet, yaş, hipertansiyon, diyabet mevcudiyeti, vücut kitle indeksi açısından iki grubun benzer özelliklerde olduğu görüldü. Kapak laksite ölçümlerine göre gevşek göz kapağı görülme oranı OUAS hasta grubunda daha yüksek bulundu. Görme alanı tetkikinde; ortalama sapma ve patern standart sapma değerlerinde iki grup arasında fark tespit edildi. Göz içi basıncı ortalaması kontrol grubunda çalışma grubuna göre anlamlı olarak düşük çıkmış olmakla birlikte her iki grupta da normal değerler içerisindeydi. Koroid kalınlığı çalışma grubunda kontrol grubuna göre daha ince bulunmuştur. Schirmer testi, gözyaşı kırılma zamanı çalışma grubunda kontrol grubuna göre anlamlı düşük, meibografide meibomian bez kayıp yüzdesi ve semptomlara yönelik yapılan oküler yüzey hastalık indeksi skoru anlamlı yüksek bulundu.

TARTIŞMA VE SONUÇ:OUAS'lı hastalarda oluşan hipoksi, buna bağlı ortaya çıkan proinflatuar kaskadlar ve bazı bilinmeyen sebepler sonucunda göz kapağında gevşeklik, kuru göz, koroidde incelmeye, görme alanı defekti ve ilgili göz hastalıkları meydana gelebilmektedir. Yaşam kalitesini ve ileri yaşlardaki görsel prognozu etkileyen bu hastalıkların erken tanısı ve takibi önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Gevşek göz kapağı, görme alanı, kuru göz, obstrüktif uyku apne sendromu.

SS-GL-04 [Glokom]

Ramazan orucunun göz içi basıncı ve retinal vasküler dansite ve ilişkili hemodinamik parametrelerin diurnal fluktuasyonu üzerine etkisi

Atılım Armağan Demirtaş¹, Mine Karahan², Seyfettin Erdem², Çağla Çilem Han², Uğur Keklikçi²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İzmir Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

²Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Diyarbakır, Türkiye

GİRİŞ VE AMAÇ:Ramazan orucunun göz içi basıncı (GİB) ve optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) ile ölçülen yüzeysel-derin parafoveal vasküler dansite (pfVD) ve sinir başı (OD)-radyal peripapiller kapiller (RPK) peripapiller vasküler dansite (ppVD) ve ilişkili hemodinamik parametrelerin diurnal fluktuasyonu üzerine etkisini incelemek amaçlandı. **YÖNTEM:**Prospektif olan çalışmamızda 42 kadın ve 63 erkek olmak üzere toplam 105 sağlıklı olgu değerlendirildi. Olguların değerlendirmeleri Ramazan'ın üçüncü haftasında ve Ramazan'dan iki hafta sonra yapıldı. Olguların OKTA ile yüzeysel-derin pfVD (Figür 1) ve OD-RPK ppVD (Figür 2) değerleri ölçüldü. Diurnal VD, GİB ve kan basıncı ölçümleri aynı gün içinde saat 8 ve 16'da alındı. Ortalama arteriyel kan basıncı; OAKB: diastolik KB-1/3(sistolik KB-diastolik KB) ve ortalama oküler perfüzyon basıncı; OOPB: 2/3(OAKB-GİB) şeklinde hesaplandı.

BULGULAR:Olguların yaş ortalaması 34,37±7,04 (23-51) idi(Figür 3). Hem oruç sırasında hem de sonrasında, saat 16'daki GİB, yüzeysel-derin pfVD ve RPK ppVD değerleri saat 8 ile karşılaştırıldığında anlamlı olarak daha düşüktü(sırasıyla;P=0.001,P=0.009,P=0.006,P=0.006,P=0.004,P=0.041,P=0.032 ve P=0.021)(Figür 4). Diurnal değişim büyüklüğü açısından ise GİB, yüzeysel-derin pfVD, OD-RPK ppVD ve OOPB değerlerinde oruç sırasında ve sonrasında fark bulunmazken, OAKB değerleri oruç sırasında anlamlı olarak daha fazlaydı(P=0.049)(Figür 4).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Ramazan orucuna bağlı dehidratasyonun sağlıklı olguların okülokinamik ve hemodinamik parametreleri üzerine etkisini incelediğimiz bu çalışmada, orucun OAKB'nda anlamlı diurnal fluktuasyon oluşturduğu halde; GİB, retinal VD ve OOPB'nda anlamlı diurnal fluktuasyon oluşturmadığı gözlemlendi. Günümüzde ramazan orucuna benzer şekilde aralıklı oruç uygulamalarının sistemik ve oküler hastalığı olan olgular arasında oldukça yaygın olduğu gözlenmektedir. Glokomlu olgularda bu uygulamaların okülokinamik ve hemodinamik parametrelerde dekompanzasyona ve ardından progresyona neden olabileceği akıld tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: göz içi basıncı, ortalama arteriyel kan basıncı, ortalama oküler perfüzyon basıncı, Ramazan orucu, retinal vasküler dansite

SS-GL-05 [Glokom]

Glokom tanısında patern elektroretinografi, Farnsworth-Munsell100 Hue testi ve Heidelberg retina tomografisi II ile cup/disk oranı sonuçlarının normal bireylerle ve birbirleriyle ilişkisinin karşılaştırılması

Berrin Uzunovalı¹, Ertuğrul Mirza², Demet Mutlu¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Kayseri Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Kayseri

²Özel Acıbadem Hastanesi, Göz Hastalıkları, Kayseri

GİRİŞ VE AMAÇ:Primer açık açılı glokom (PAAG), normotansif glokom (NTG) ve oküler hipertansiyon (OHT) hastalarında glokomatöz hasara bağlı ortaya çıkabilecek erken dönem retina fonksiyon bozukluğunun patern elektroretinografi (PERG), Farnsworth-Munsell (FM) 100 Hue testi ve Heidelberg retina tomografisi II (HRT II) kullanılarak değerlendirilmesi. **YÖNTEM:**Çalışma 39 PAAG, 8 NTG ve 5 OHT olmak üzere 52 hastanın 93 gözünde ve 38 sağlıklı bireyin 76 gözünde yapıldı. PERG kayıtları Tomey® primus 2.5 elektrofizyoloji cihazı, c/d oranları HRT II kullanılarak ölçüldü. FM 100 Hue testi ile mavi-sarı renk görmede hata skorları (FM-1), kırmızı-yeşil renk görmede hata skorları (FM-2) ve renkli görmede total hata skorları (total FM) değerlendirildi. Hasta ve kontrol grubu arasında N95 dalgasının amplitüdü, c/d oranı, FM-1, FM-2 ve total FM karşılaştırıldı. Aynı parametreler, yaş grubu ve glokom tipleri arasında da değerlendirildi. **BULGULAR:**N95 amplitüdünde, c/d oranında, FM-1, FM-2 ve total FM değerlerinde hasta ve kontrol grubu arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptandı ($p < 0.05$). Olgular yaş gruplarına ayrıldığında N95 amplitüdünde istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu ($p > 0.05$). FM-1 ve total FM değerleri arasındaki fark, 41-50, 51-60 ve 61-70, FM-2'de ise 51-60 ve 61-70 yaş grubunda istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p < 0.05$). C/D oranı bütün yaş gruplarında istatistiksel olarak anlamlı idi ($p < 0.05$). N95 amplitüdü, FM-1, FM-2 ve total FM değerlerinde PAAG, NTG, OHT hastaları arasında anlamlı fark bulunmazken, c/d oranında NTG hastalarında diğer hastalara göre anlamlı fark tespit edildi ($p < 0.05$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Glokomun erken tanısında gerek N95 dalgasının amplitüdü gerekse FM-1, FM-2 ve total FM hata skorlarının anlamlı olduğu düşünülmektedir. Glokomda erken tanıdan kasıt görme alanı defekti oluşmadan hasarın tespiti. N95 dalgasının amplitüdündeki düşme ve renkli görmede hata skorlarındaki artma glokomatöz optik nöropatide retina fonksiyon bozukluğunun erken göstergesi olarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: glokom, HRT-II, patern elektroretinografi, renkli görme

SS-GL-06 [Glokom]

Glokomatöz Görme Alanı Defektlerinin Humphrey 24-2 SITA Standard, SITA Fast Ve SITA Faster Testleri ile Karşılaştırılması

Seher Köksaldı, Gül Arıkan, Üzeyir Günenç
Dokuz Eylül Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir
Bu bildiri ikinci yazar tarafından sunulmuştur.

GİRİŞ VE AMAÇ:Glokomatöz görme alanı defekti olan hastalarda Humphrey otomatik perimetri cihazı (HFA3 Model 840, Zeiss) ile yapılan 24-2 Swedish Interactive Thresholding Algorithm (SITA) Standard, SITA Fast, SITA Faster testlerinin karşılaştırılması. **YÖNTEM:**Çalışmaya Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Glokom Birimi'nde takipli glokomatöz görme alanı defekti olan 72 hastanın 72 gözü prospektif olarak dahil edildi. Hastalara Humphrey otomatik perimetri cihazı ile 24-2 SITA Standard, SITA Fast, SITA Faster testleri uygulandı. Bu 3 test; test süreleri, global indisler (MD, PSD, VFI) ve ayrıca glokomatöz defektin genişlik ve derinliği açısından karşılaştırıldı. **BULGULAR:**Yetmiş iki hastanın 36'sı (%50) erkek, 36'sı (%50) kadındı. Hastaların ortalama yaşı 66.01 ± 10.22 yıl (31-88 yıl) idi. Glokom tanıları 45 hastada (%62.5) primer açık açılı glokom, 10 hastada (%13.9) psödoeksfoliasyon glokomu, 7 hastada (%9.7) normal tansiyonlu glokom, 6 hastada (%8.3) kronik dar açılı glokom, 2 hastada (%2.8) pigmenter glokom, 1 hastada (%1.4) üveitik glokom ve 1 hastada (%1.4) juvenil glokom idi. SITA Standard, SITA Fast ve SITA Faster testleri için ortalama test süreleri sırasıyla 420.38 ± 53.87 sn, 275.94 ± 45.52 sn ve 191.89 ± 35.48 sn idi ve her 3 testte test süreleri istatistiksel olarak anlamlı farklı bulundu ($p < 0.001$). Üç test arasında mean deviation, glokomatöz defektin genişliği ve derinliği açısından istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı (sırasıyla $p=0.211$, $p=0.762$ ve $p=0.70$). Visual field index (VFI) ve pattern standard deviation (PSD) değerleri açısından testler arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık mevcuttu (sırasıyla $p=0.008$ ve $p < 0.001$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**SITA Faster testinde test süresi SITA Standard ve SITA Fast testlerine göre daha kısadır. Ancak her 3 test glokomatöz defektin genişliği ve derinliği açısından benzerdir.

Anahtar Kelimeler: Glokom, Görme alanı, SITA Fast, SITA Faster, SITA Standard

SS-GL-07 [Glokom]

Glokom Hastalarında Ön Segment Parametrelerinin Sirius Topografi Ve İOL Master Cihazları İle Karşılaştırmalı Ölçümü

Merve Özge Algedik, Nargız Rustamova, Özlem Dikmetaş, Ali Bülent Çankaya, Sibel Kocabeyoğlu
Hacettepe Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Glokom hastaları ve sağlıklı gönüllü grubunun ön segment parametrelerinin Sirius Topografi ve İOL Master cihazları ile karşılaştırmalı ölçümünü yaparak iki cihaz arasında fark olup olmadığını araştırmak amaçlandı.
YÖNTEM:34 glokom hastası ve 34 sağlıklı gönüllünün Sirius Topografi ve İOL Master cihazları ile K1, K2, ön kamara derinliği ve beyazdan beyaza horizontal kornea çapı değerleri ölçümleri yapıldı. Veriler SPSS 22.0 programı aracılığıyla istatistiksel olarak analiz edildi.
BULGULAR:Sirius Topografi ve İOL Master cihazı ile ölçülen glokom hastaları ve sağlıklı gönüllü grubunda K1 değerleri sınıf içi korelasyon katsayısına (SKK) göre birbirleriyle uyumlu bulundu(SKK sırasıyla 0,964-0,950). Glokom hastaları ve sağlıklı gönüllü grubunda Sirius topografi ve İOL Master cihazı ile ölçülen K2 değerleri sınıf içi korelasyon katsayısına göre birbirleriyle uyumlu bulundu(SKK sırasıyla 0,965-0,988). Glokom hastaları ve sağlıklı gönüllü grubunda Sirius Topografi ve İOL Master ile ölçülen ön kamara derinlikleri sınıf içi korelasyon katsayısına göre sağlıklı grupta yüksek derecede uyumlu, glokom hastalarında orta dereceli uyumlu bulundu(SKK sırasıyla 0,974-0,853). Sirius Topografi ve İOL Master ile ölçülen beyazdan beyaza horizontal kornea çapı değerleri arasında Wilcoxon signed-ranks testine göre hasta grubunda ve sağlıklı grupta ölçümler arasında fark ($p>0.05$) yoktu.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Sağlıklı gönüllü grubunda iki cihaz tarafından ölçülen ön segment parametre değerleri yüksek derecede uyumlu bulunurken, glokom hastalarında K1, K2 değerleri yüksek derecede uyumlu, ön kamara derinliği ise orta derecede uyumlu bulundu. Glokom hastalarında ön kamara derinliğini etkileyen pek çok faktörün olması sonuçlardaki farklılıkta etkili olmuş olabilir. İlerleyen dönemlerde daha geniş hasta grupları ile çalışmanın geliştirilmesi faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: glokom, Sirius Topografi, İOL Master, ön kamara derinliği

SS-GL-08 [Glokom]

Glokomu Olan ve Olmayan Miyopik Olguların İki Farklı Optik Koherens Tomografi Cihazı ile Değerlendirilmesi

Gökhan Çelik¹, M. Sinan Sarıcaoğlu²

¹Mersin Tarsus Devlet Hastanesi

²Ankara Bilkent Şehir Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmada Optik Koherens Tomografi (OKT) kullanılarak, glokomu olan ve olmayan miyopik olguların optik disk(OD), retina sinir lifi tabakası (RSLT) ve gangliyon hücre (GH) kompleksi parametrelerinin değerlendirilmesi, aksiyel uzunluk (AU) ile arasındaki ilişkinin incelenmesi ve miyopik olgularda glokom tanısı koyarken dikkat edilmesi gereken OKT parametrelerinin belirlenmesi amaçlandı.

YÖNTEM:Ek sistemik hastalığı ve glokomu olmayan 40 yaş üstü 54 olgunun 54 gözü ve ek sistemik hastalığı olmayan ancak glokomu olan 40 yaş üstü 41 olgunun 41 gözü çalışmaya dahil edildi. Tüm hastalara tam oftalmolojik muayene ile birlikte Lenstar 900 ile optik biyometri, iki farklı OKT cihazı ile (Cirrus OKT ve Spectralis OKT) OD, maküla ve minimum rim genişliği (MRG) analizleri yapıldı. Olgular AU değerlerine göre kısa (<24mm) ve uzun (≥24mm) olacak şekilde alt gruplara ayrıldı. Parametreler istatistiksel olarak karşılaştırıldı. İstatistiksel anlamlılık sınırı $p<0,05$ olarak kabul edildi.

BULGULAR:Cirrus OKT ile RSLT kalınlıkları analizinde kısa ve uzun AU'ya sahip sağlıklı gözler arasında istatistiksel anlamlı farklılık saptandı ($p<0,05$). Glokom grubunda ise istatistiksel anlamlı bir farklılık yoktu. Sağlıklı grupta RSLT ile AU arasında istatistiksel anlamlı negatif yönde korelasyon saptandı ($r=-0,616$). Sağlıklı grupta GH analizi kıyaslandığında kısa ve uzun AU'ya sahip gözler arasında istatistiksel anlamlı farklılık yoktu ($p>0,05$). GMPE ölçümlerde sağlıklı grupta kısa ve uzun AU'ya sahip gözler arasında MRG analizleri açısından istatistiksel anlamlı farklılık saptanmadı. Miyopik grupta GMPE modülünün RSLT ölçümlerinde AUC değeri en yüksek bölgenin inferotemporal alan olduğu tespit edildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:AU'un artışı özellikle konvansiyonel OKT cihazlarında düşük RSLT sonuçları vermektedir. Miyopik olgularda glokom tanısı koyarken RSLT analizinde inferotemporal bölgenin oldukça değerli olduğu tespit edilmiştir. Ek olarak GH ve MRG analizlerinin de miyopik olgularda glokom tanısında başarılı olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Miyopi, Glokom, Optik Koherens Tomografi, Retina Sinir Lifi, Gangliyon Hücre Kompleksi, Minimum Rim Genişliği

SS-GL-09 [Glokom]

Glokom hastalarında disk büyüklüğü ile yapısal ve fonksiyonel glokom testleri arasındaki ilişki

Okşan Alpoğan, Yasemin Ün
Haydarpaşa Numune EAH, Göz Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Glokom hastalarında optik disk boyutunun, optik sinir başı parametreleri (OSBP) ile glokom testleri arasındaki korelasyona etkisini araştırmak
YÖNTEM:Çalışmaya 42 küçük, 42 normal ve 24 büyük optik disk boyutu olan toplam 78 primer açık açılı glokom hastasının 108 gözü dahil edildi. Küçük disk $< 163 \mu\text{m}^2$, normal disk $163-242 \mu\text{m}^2$ ve büyük disk boyutu $> 242 \mu\text{m}^2$ olarak kabul edildi. Olguların güvenilir görme alanı ile eş zamanlı olarak çekilmiş optik koherens tomografi ölçümleri geriye dönük olarak değerlendirildi. Her üç grupta OSBP ile peripapiller retina sinir lifi tabakası (RSLT) ve görme alanı parametreleri arasında korelasyon analizi yapıldı.
BULGULAR:Grupların karakteristik özellikleri, göz içi basıncı, kornea kalınlığı, refraktif kırıcılık, RSLT kalınlığı, optik sinir kenar alanı, görme alanı ortalama sapma (MD) ve patern standart sapma (PSD) değerleri benzerdi ($p > 0.05$). Gruplar arasında disk alanı, çukurluk hacmi, yatay ve dikey cup/disk (C/D) oranı açısından anlamlı bir fark vardı ($p < 0.0001$). Korelasyon analizinde RSLT ile kenar alanı, yatay ve dikey C/D oranı arasında küçük ve normal diskli olgularda orta, büyük diskli olgularda iyi düzeyde korelasyon izlendi ($p < 0.05$). MD her üç grupta optik disk parametreleri ile korelasyon göstermedi ($p > 0.05$). PSD küçük diskli olgularda kenar alanı ile orta düzeyde pozitif, çukur hacmi ile hafif düzeyde negatif korelasyon gösterdi ($p < 0.05$). PSD normal diskli olgularda yatay ve dikey C/D oranı ile orta düzeyde pozitif korelasyon gösterdi ($p < 0.05$). PSD, büyük diskli olgularda hiçbir optik disk parametresi ile korelasyon göstermedi ($p > 0.05$).
TARTIŞMA VE SONUÇ:Glokom hastalarında yapısal ve fonksiyonel testler optik sinir boyutundan etkilenebilir.

Anahtar Kelimeler: Glokom, görme alanı, optik sinir boyutu, retina sinir lifi

SS-GL-10 [Glokom]

İleri Evre Glokomda Optik Disk Boyutunun Peripapiller Retina Sinir Lifi Tabakası Kalınlığına ve Vasküler Yoğunluğa Etkisi

Yücel Yiğit, Mehmet Murat Uzel

Balıkesir Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Balıkesir

GİRİŞ VE AMAÇ: Aynı çukurluk/disk (ç/d) oranına sahip farklı disk boyutu olan ileri evre primer açık açılı glokom (PAAG) hastalarının optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) ile ölçülen peripapiller sinir lifi tabakası kalınlığı (PSLT) ve vasküler yoğunluk (PVY) yönünden olası farklılıklarını araştırmak.

YÖNTEM: Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Polikliniğinde Ocak 2022 - Mayıs 2023 tarihleri arasında ileri evre PAAG tanısı ile takip edilen ve optik sinir başı OKTA görüntüleri bulunan hastalar incelendi. Optik disk başı analizinde ç/d oranı 0,7-0,8 arasında olan hastalar çalışmaya dahil edildi. Aksiyel uzunluğu 22-24 mm arasında olmayan hastalar çalışmadan çıkarıldı. Disk alanı $<2 \text{ mm}^2$ (grup 1) ve $\geq 2 \text{ mm}^2$ (grup 2) olacak şekilde hastalar iki gruba ayrıldı. Gruplar arasındaki PSLT ve PVY yönünden farklılıklar bağımsız T testi ile değerlendirildi.

BULGULAR: Çalışmaya kriterleri karşılayan 50 hasta dahil edildi. Gruplar arasında yaş ve cinsiyet açısından farklılık yoktu. ($p>0.05$, her biri için)) Grup 1'in disk alanı $1.64 \pm 0.21 \text{ mm}^2$, grup 2'nin disk alanı ise $2.40 \pm 0.28 \text{ mm}^2$ idi. ($p<0.001$) Grup 1'de PSLT üst kadran $61.75 \pm 12.59 \mu\text{m}$ ve alt kadran $59.75 \pm 10.32 \mu\text{m}$ idi ve grup 2'deki üst kadran $77.61 \pm 10.19 \mu\text{m}$ ve alt kadran $74.34 \pm 9.46 \mu\text{m}$ kalınlığına göre daha inceydi ($p<0.001$). Nazal ve temporal kadranslarda anlamlı farklılık yoktu ($p=0.234$, $p=0.555$, sırasıyla). Gruplar arasında PVY açısından hiçbir kadranda anlamlı farklılık yoktu ($p>0.05$, her biri için).

TARTIŞMA VE SONUÇ: İleri evre ve benzer ç/d oranına sahip PAAG hastalarında disk boyutu RSLT'yi anlamlı olarak etkilemektedir. PVY ise disk boyutundan etkilenmemektedir. İleri evre glokom hastalarında RSLT'nin taban etkisine yaklaşması küçük disklerde daha erken ortaya çıkabilir. Küçük diskleri bulunan ileri evre glokom hastalarının takibi PVY değişimleri izlenerek yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: Optik Disk Boyutu, Peripapiller Retina Sinir Lifi Tabakası, Peripapiller Vasküler Yoğunluk

SS-GL-11 [Glokom]

Oküler Hipertansiyonda Lamina Cribrosa ve Optik Disk Anatomik Özelliklerinin Değerlendirilmesi

Mine Esen Barış, Suzan Güven Yılmaz
Ege Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Oküler hipertansiyonlu (OHT) gözlerde, lamina cribrosa (LC) ve optik disk (OD) anatomik özelliklerinin swept-source optik koherens tomografi (SS-OKT) ile değerlendirilmesi

YÖNTEM: Bu kesitsel çalışmada, ilk kez OHT tanısı koyulan, bilinen sistemik ve göz hastalığı olmayan, yüksek refraksiyon kusuru bulunmayan hastalara tam oftalmolojik muayene ve SS-OKT ile OD retina sinir lifi (RNFL) kalınlığı analizi yapıldı. SS-OKT görüntülerinden, cihazın ölçeği kullanılarak, santral LC kalınlığı (SLCK), LC derinliği (LCD), pre-laminer doku kalınlığı (PLDK) ve pre-laminer derinlik (PLD) ölçümleri manuel olarak alındı. Klinik bulgular, RNFL kalınlığı, SLCK, LCD, PLDK, PLD değerleri, yaş ve cinsiyet uyumlu primer açık açılı glokomlu (PAAG) gözler ve sağlıklı gözlerle karşılaştırıldı. OD tiltasyonu, disk-fovea açısı ve OD torsiyonu imageJ programı kullanılarak ölçüldü.

BULGULAR: OHT grubunda 37(17M, 20F) hastanın 71 gözü, PAAG grubunda 26(13M, 13F) hastanın 41 gözü, sağlıklı kontrol(SK) grubunda 15(7M, 8F) hastanın 30 gözü dahil edildi. Ortalama GİB, OHT grubunda 25.1 ± 8.5 (21-45) mmHg, PAAG grubunda 26.4 ± 1.0 (14-56) mmHg ($p=0.1$), SK grubunda 14.1 ± 0.8 (10-18) mmHg ($p<0.001$) idi. SLCK, OHT grubunda sağlıklı kontrollere ($337.06 \pm 54.5 \mu m$ vs $307.9 \pm 40 \mu m$, $p<0.001$) ve PAAG grubuna göre ($337.06 \pm 54.5 \mu m$ vs 277.2 ± 158 , $p<0.001$) göre yüksekti. LCD ve PLD, en yüksek olarak PAAG'de, sonrasında sırasıyla OHT ve SK grubunda saptandı ($p>0.05$). PLDK, OHT grubunda ($200.0 \pm 145 \mu m$), SK ($183.3 \pm 151 \mu m$, $p=0.01$) ve PAAG'ye ($186.4 \pm 112 \mu m$, $p=0.02$) göre anlamlı derecede fazlaydı. Disk tiltasyonu ve disk-fovea açısı açısından gruplar arasında fark izlenmezken ($p>0.05$), OD torsiyonu OHT olgularında PAAG ve SK'dan anlamlı derecede fazlaydı (sırasıyla $p=0.01$, $p=0.04$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: OHT'da lamina cribrosa ve pre-laminer doku kalınlığı ile optik disk torsiyonu PAAG ve sağlıklı gözlere göre daha yüksek bulunmuştur. Bu anatomik özellikler, optik sinir başının dayanıklılığı artırarak OHT'lu hastaların sinir lifleri üzerinde koruyucu etki gösteriyor olabilir.

Anahtar Kelimeler: oküler hipertansiyon, lamina cribrosa, optik disk

SS-GL-12 [Glokom]

Erken, Orta ve İleri Evre Glokomlu Gözlerde Peripapiller Vasküler Dansite Değişiklikleri

Ekin Ece Oskan¹, Nilgun Solmaz², Meryem Feyza Çiçek³, Feyza Önder²

¹Kırıkhan Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Hatay

²Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

³Hassa Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Hatay

GİRİŞ VE AMAÇ:Erken, orta ve ileri evre glokomda peripapiller vasküler dansite değişikliklerini araştırmak, yapısal parametrelerle korelasyonunu değerlendirmek
YÖNTEM:Çalışmaya 30 kontrol ve 90 primer açık açılı glokomlu (30 erken, 30 orta ve 30 ileri evre) toplam 120 olgunun 120 gözü dahil edildi. Tüm olgulara optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) görüntülemesi yapıldı. Peripapiller vasküler dansite (ppVD) ve retina sinir lifi tabakası (RSLT) kalınlığı 8 sektörde değerlendirildi. Gruplar arası karşılaştırmada tek yönlü varyans analizi (ANOVA) veya Kruskal Wallis testi kullanıldı. Vasküler parametrelerin, yapısal parametreler ve mean deviasyon (MD) ile ilişkisi korelasyon analizi ile, tanısal performansları "Receiver Operating Curve" altında kalan alan (AUC) ile değerlendirildi.
BULGULAR:Erken evre glokomda RSLT tüm sektörlerde kontrol grubundan farklıyken ($p<0,001-0,004$), ppVD sadece nazal ve inferior sektörlerde farklı bulundu ($p<0,001-0,016$). Erken-orta evre arasında temporal sektörlerde, orta-ileri evre arasında ise nazal, temporal, inferior ve inferotemporal sektörlerde anlamlı RSLT farkı yokken ($p=0,079-0,720$), ppVD tüm sektörlerde farklıydı ($p<0,001-0,005$). RSLT ve ppVD arasında temporal sektörlerde orta düzeyde ($r=0,647-0,665$), diğer sektörlerde güçlü ($r=0,795-0,903$) korelasyon mevcuttu. RSLT ve ppVD'nin MD ile korelasyonu ise totalde benzerken (sırasıyla, $r=0,878, 0,884$), ileri evre glokomda RSLT'nin MD ile korelasyon tamamen kayboldu, ppVD'nin ise orta düzeye indi ($r=0,574$). Glokomun erken tanısında RSLT'nin tanısal performansı ppVD'den daha yüksekken (sırasıyla, $AUC=0,938$ ve $0,783$), orta-ileri evrede ppVD'nin tanısal performansının daha iyi olduğu saptandı (sırasıyla, $AUC=0,845$ ve $0,896$).
TARTIŞMA VE SONUÇ:Glokomda ppVD kaybı, muhtemelen RSLT kaybına sekonder olarak nazal ve inferior sektörlerden başlamaktadır. Erken evrede RSLT'nin tanısal performansı daha iyi iken, ileri evrede ppVD nin tanısal performansı ve MD ile korelasyonu daha iyi görünmektedir.

Anahtar Kelimeler: optik koherans tomografi anjiyografi, peripapiller vasküler dansite, retina sinir lifi tabakası, glokom

SS-GL-13 [Glokom]

Glokom Progresyonu Olan Hastalarda Optik Koherens Tomografi Anjiyografi Değerlerindeki Değişimin Görme Alanındaki ve Retina Sinir Lifi Tabakasındaki Progresyonu Öngörme Yeteneği

Süleyman Demir, Mehmet Talay Köylü, Osman Melih Ceylan

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Glokom progresyonu olan hastalarda optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) değerlerindeki değişimin görme alanındaki (GA) ve retina sinir lifi tabakasındaki (RNFL) progresyonu öngörme yeteneğini incelemek.
YÖNTEM: SBÜ Gülhane Tıp Fakültesi'nde 2021-2023 tarihleri arasındaki glokom polikliniğindeki bütün hastalara RNFL, 24: 2 GA ile eş zamanlı peripapiller OCT-A çekildi. Çalışmaya progresse olan 130 göz dahil edildi. Progresyon kriteri olarak RNFL'de herhangi bir kadranda 5 µ dan fazla incelleme veya görme alanında MD değerinde 6 ay içerisinde 1 dB'den fazla azalma kabul edildi. OCTA-RNFL ve OCTA radial peripapiller kapiller pleksus (RPCP) analizlerdeki değişimlerin RNFL'deki ve GA'daki progresyonu öngörebilme yeteneği prospektif olarak incelendi.
BULGULAR: Hastaların ortalama yaşı 66,9±11,8 yıl idi. Hastaların başlangıç ve 6.ay kontrolleri arasında 70 gözde GA'da, 89 gözde RNFL'de progresyon mevcuttu. OCTA-RNFL'deki değişimin RNFL'deki progresyonunu öngörme yeteneği süperior, inferior, nazal, temporal ve total kadrarlarda yeterli değildi (sırasıyla p=0,55, 0,40, 0,84, 0,91, 0,39). OCTA-RNFL değerlerindeki değişimin, GA MD progresyonunu öngörme yeteneği süperior, inferior, nazal, temporal ve total kadrarlarda gösterememiştir (sırasıyla p=0,40,0,11,0,24,0,44, 0,10). OCT-A Radial Peripapiller Kapiller Pleksus (RPCP) değerlerindeki değişimin RNFL'deki progresyonu öngörme yeteneği süperior, inferior, nazal, temporal ve total kadrarlarda üstünlük gösterememiştir (sırasıyla p=0,21,0,53,0,39,0,39, 0,29). OCT-A RPCP değerlerindeki değişimin GA'daki progresyonu öngörme yeteneği süperior, inferior, nazal, temporal ve total kadrarlarda üstünlük gösterememiştir (sırasıyla p=0,96,0,29,0,77,0,42, 0,21).
TARTIŞMA VE SONUÇ: OCT-A son yıllarda kullanımı ve popülerliği giderek artan bir tetkik olmakla birlikte; çalışmamızda glokom progresyonunu göstermede RNFL ve GA testine göre üstünlük gösterememiştir.

Anahtar Kelimeler: Glokom Progresyonu, OCT-A, Görme Alanı, RNFL

SS-GL-14 [Glokom]

Nanoftalmik Gözlerde Glokom Tanısında Ganglion Hücre Analizi

Sami Can Yücel, Cigdem Altan, Ihsan Çakır, Mehmet Şengül, Isıl Pasaoglu, Nese Alagoz, Gizem Taşkın, Tekin Yaşar
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Nanoftalmik gözlerde glokom tanısında ganglion hücre analizinin (GCA) önemini araştırmak

YÖNTEM:Mart-Haziran 2023 arasında hastanemiz polikliniğine başvuran veya glokom biriminde muayene edilen ardışık 18 nanoftalmuslu hastanın 33 gözü çalışmaya dahil edildi. Son 6 ay içinde cerrahi geçirmiş hastalar ve güvenilir ölçüm alınamayan hastalar çalışma dışı bırakıldı. Hastaların rutin muayenelerini takiben optik biyometri ile aksiyel uzunlukları ölçüldü, optik koherens tomografi (OCT) cihazıyla (Cirrus HD-OCT 5000) Panomap çıktısından rim alanı, disk alanı, vertikal c/d oranı, çukurluk hacmi; ortalama, superior, inferior peripapiller sinir lifi tabakası kalınlıkları (pRNFL); superior, nazal, temporal ve inferior makula kalınlıkları (MK) ve ortalama, minimum ve 6 kadranda GCA ölçümleri kaydedildi.

BULGULAR:18 nanoftalmus hastasının 33 gözü (14'ü glokomlu, 19'u glokomsuz) çalışmaya dahil edildi. Glokomu olan ve olmayan nanoftalmus hastalarının ortalama yaş ve aksiyel uzunlukları benzerdi (p=0,08, p=0,482, sırasıyla). Glokomlu nanoftalmus grubunda; vertikal C/D oranı ve çukurluk hacmi anlamlı olarak daha yüksekken (p= 0,003, p=0,007, sırasıyla), rim alanı ve süperior pRNFL anlamlı olarak düşüktü (p=0,01, p=0,04, sırasıyla). İncelenen parametrelerden; ortalama GCA (p=0,031), minimum GCA (p=0,017), inferonazal (p= 0,048), inferior (p=0,001), ve inferotemporal (p=0,007) kadranda GCA glokom grubunda anlamlı olarak daha düşüktü. ROC analizi yapıldığında glokomlu ve glokomsuz nanoftalmuslu gözleri ayırmada; minimum GCA (AUC:0,85, p=0,003), inferior (AUC:0,81, p=0,01) ve inferotemporal (AUC:0,88, p=0,02) kadranda GCA'nın anlamlı olduğu görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Nanoftalmik gözlerde glokom tanısı zor olabilmektedir. GCA, nanoftalmik gözlerde glokom tanısında yararlı bir parametre olabilir.

Anahtar Kelimeler: ganglion hücre analizi, gca, glokom, nanoftalmus

SS-GL-15 [Glokom]

Juvenil Açık Açılı Glokomlu İki Kardeşte Ltbp2 Gen Mutasyonu: Olgu Sunumu

Sema Üzüm, Banu Bozkurt, Ozkan Bagci, Tülin Çora
Selçuk Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ:Juvenil açık açılı glokom (JAAG), yüksek göz içi basıncı (GİB), şiddetli yapısal ve fonksiyonel hasar ile seyreden ve erken cerrahi müdahale gerektiren nadir bir glokom türüdür. Gençlerde görülen JAAG otozomal dominant geçiş göstermekle beraber otozomal resesif ve sporadik olgular da bildirilmiştir. MYOC, CYP1B1 ve latent TGF- β -binding protein gen (LTBP2) mutasyonları yüksek basınçlı JAAG olgularda, optineurin (OPTN) ve TBK1 genlerindeki mutasyonlar ise juvenil normotansif glokomlu olgularda bildirilmiştir. Bu çalışmada LTBP2 geninde mutasyon tespit edilen 2 JAAG'lı kardeş ve ailesi sunulmaktadır. **YÖNTEM:**İki JAAG kardeşin periferik kanından elde edilen DNA örnekleri yeni nesil sekanslama yöntemiyle incelendi ve verilerin Genomize Seq platformunda analiz edildi. LTBP2 geninde yeni bir c.607C>T (rs777450651) homozigot varyant tespit edildi. Bu missense mutasyon sonucu arginin 203 sisteine (R203C) dönüşmektedir. **BULGULAR:**Yirmi sekiz yaşında erkek ve 20 yaşında kadın iki kardeşe ilaca dirençli JAAG tanısıyla trabekülektomi ameliyatı yapıldı. Beş çocuklu ailede babada PAAG saptandı ve diğer erkek kardeşin de JAAG tanısıyla glokom cerrahisi geçirdiği öğrenildi. Anne ve iki kız kardeş sağlıklıydı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:LTBP2 geni, 14q24.2-14q24.3 kromozomunda GLC3D (OMIM 602091) lokusunda konumlanmıştır. Bu gen elastik dokularda eksprese edilen ve fibrillin-1 içeren mikrofibrillerle birleşen ekstraselüler matriks proteinini kodlamaktadır. JAAG'lu birkaç ailede bildirilen LTBP2 gen mutasyonu ilk defa bir Türk ailede gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: juvenil glokom,ltbp2 gen mutasyonu,fibrillin-1

SS-GL-16 [Glokom]

TGFB1 Geni -509C>T (rs1800469) Polimorfizmi ve Glokom İlişkisi: Primer Açık Açılı ve Açı Kapanması Glokom Olgularında Bir İnceleme

Sevinç Şahin Atik¹, Enise Avcı Durmuşalioğlu², Başak Durmuş², Mine Esen Barış³, Suzan Güven Yılmaz³, Şeyda Karadeniz Uğurlu¹, Tahir Atik²

¹Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

²Ege Üniversitesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Çocuk Genetik Bilim Dalı, İzmir

³Ege Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Glokom patogeneğinde rol oynayan ve retinal gangliyon hücrelerinin hayatta kalmasını etkileyen TGFB1 geni, önemli bir aday gen olarak kabul edilmektedir. Bu çalışmada, TGFB1 geninin promotor bölgesinde yer alan -509C>T varyantının (rs1800469), primer açık açılı glokom (PAAG) ve primer açı kapanması glokomu (PAKG) ile potansiyel genetik ilişkisi incelenmiştir

YÖNTEM:Araştırmada iki merkezden toplam 264 katılımcı (115 PAAG, 53 PAKG ve 96 kontrol) yer almıştır. Katılımcıların demografik verileri ve göz muayene bulguları değerlendirildi. Periferik kandan izole edilen DNA, özgün primerler kullanılarak polimeraz zincir reaksiyonu ile çoğaltıldı ve hedeflenen bölge dizi analizi ile incelendi. Gruplar arasında C ve T allel frekansları, homozigot ve heterozigot durumları (CC, CT ve TT) ile dominant (CC>CT+TT) ve resesif (TT>CT+CC) genetik modeller üzerinden istatistiksel analizler yapıldı

BULGULAR:Yaş ve cinsiyet açısından gruplar arasında fark saptanmadı. GİB ve çukurluk/disk oranı açısından iki glokom grubu arasında fark saptanmazken (sırasıyla p=0.480 ve p=0.989), glokom gruplarında kontrol grubuna göre her iki ölçüm değerleri de istatistiksel olarak anlamlı şekilde artmış olarak belirlendi (GİB için PAAG-Kontrol grubu arasında p=0.00016 ve PAKG-Kontrol grubu arasında p=0.00397; Çukurluk/Disk oranı için PAAG-Kontrol grubu arasında p=0.0000 ve PAKG-Kontrol grubu arasında p=0.0000). TGFB1 geni -509C>T polimorfizmi açısından yapılan analizlerde ise glokom gruplarının kendi arasında ve kontrol grubu arasında allel sıklığı, homozigotluk/heterozigotluk ve resesif/dominant model değerlendirmelerinde istatistiksel olarak bir farklılık saptanmadı

TARTIŞMA VE SONUÇ:Sonuç olarak bu çalışma ile Türkiye’de 2 merkezden seçilen olgularda, glokom gelişimi ile TGFB1 geni -509C>T polimorfizmi arasında ilişki saptanmamıştır. Bu çalışma ülkemizden bu amaçla gerçekleştirilen ilk çalışmadır. Glokom ile genetik faktörler arasındaki ilişkiyi belirlemek için daha kapsamlı araştırmalara ihtiyaç vardır

Anahtar Kelimeler: DNA analizi, genetik, glokom, polimorfizm, TGFB1

SS-GL-17 [Glokom]

Primer Açık Açılı Glokomda Progressif Peripapiller Vasküler Dansite Değişiklikleri

Doğan Mengeş, Nilgün Solmaz, Anılcan Ataç, Feyza Önder
SBÜ Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Primer açık açılı glokomlu gözlerde, peripapiller vasküler dansitedeki (ppVD) boylamsal değişiklikleri ve bunun retinal sinir lifi tabakasındaki (RSLT) progresyon ile ilişkisini araştırmak.

YÖNTEM: Çalışmaya, 43 hastanın 76 gözü dahil edildi. Ortalama $40,75 \pm 4,7$ ay takipte en az 4 vizitte optik koherens tomografi anjiyografi (OCTA) çekimi yapıldı. RSLT ve ppVD ölçümleri AngioVue cihazı ile aynı anda elde edildi. Glokom progresyonunda referans olarak RSLT kaybı alındı ve olgular progresyon olanlar (26 göz) ve olmayanlar (50 göz) olarak iki gruba ayrıldı. Ortalama ve 8 sektördeki boylamsal RSLT ve ppVD değişiklikleri lineer mixed effect model veya Friedman testi ile araştırıldı ve progresyon olan ve olmayan gözlerdeki kayıp oranları karşılaştırıldı.

BULGULAR: Takip sürecinde, global RSLT'deki değişim progresyon grubunda $-8,62 \pm 9,55$ μm ($\% -9,03 \pm 10,40$; $p < 0,001$), progresyon olmayan grupta $-1,48 \pm 1,93$ μm ($\% -1,53 \pm 1,91$; $p < 0,001$) idi. Global ppVD de ise, progresyon grubundaki değişim ($\% -4,03 \pm 9,45$, $p = 0,013$) anlamlı iken, progresyon olmayan gruptaki değişim ($\% 0,43 \pm 4,84$) anlamlı değildi. Progresyon grubunda, en fazla RSLT kaybı inferotemporal ve superotemporal sektörlerdeydi (sırasıyla, $\% -12,13 \pm 18,35$; $p < 0,001$ ve $\% -10,37 \pm 15,16$; $p = 0,002$). RSLT kaybı ile uyumlu olarak, progresyon grubunda en fazla ppVD kaybı da inferotemporal ve superotemporal sektörlerde (sırasıyla, $\% -7,55 \pm 19,41$; $p = 0,003$ ve $\% -5,07 \pm 10,19$; $p = 0,031$) olmasına rağmen, progresyon olmayan gruptaki ppVD değişimi anlamlı değildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Glokomlu gözlerde, RSLT, hem glokomun progresyonu hem de zamana bağlı olarak azalırken; ppVD'deki azalma sadece progresyon ile ilişkili görünmektedir. Ortalama 40 aylık takip periyodunda, seri ölçümler arasındaki ppVD değişimi istatistiksel olarak anlamlı değildir.

Anahtar Kelimeler: Peripapiller vasküler dansite, progresyon, glokom

SS-GL-18 [Glokom]

Primer Açık Açılı Glokom Hastalarında Pupil Çapı Değişiklikleri

Gizem Atalay, Şeyda Karadeniz Uğurlu

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Göz Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Primer açık açılı glokom(PAAG) hastaları ile sağlıklı bireylerde skotopik, mezopik ve fotopik pupillometri ölçümlerini karşılaştırmak ve glokomun pupil çapı üzerindeki etkisini gözlemek.

YÖNTEM:PAAG tanısı almış, göz içi cerrahi ve oküler travma öyküsü olmayan, vizyon 0.7 ve üzerinde olup en fazla grade 1 nükleer sklerozu olan 50-70 yaş arasındaki hastalar çalışma grubunu oluşturdu. Benzer yaş ve cinsiyet dağılımına sahip intraoküler cerrahi ve travma öyküsü olmayan ve genel poliklinik muayenesine başvuran normal bireyler kontrol grubuna dahil edildi. Her iki gruba binoküler pupillografi (CSO Sirius Corneal Topographer, Costruzione Strumenti Oftalmici, S.r.l, Italy) yapıldı. Hastaların retina sinir lifi kalınlığı(RSLT) ve 24/2 Görme Alanı (Humphrey SITA Standart), test verileri (MD, VFİ) ile skotopik, mezopik ve fotopik pupil çapları arasında ilişki olup olmadığı araştırıldı. **BULGULAR:**Ortalama yaşı sırasıyla $61,7 \pm 6,2$ ve $57,8 \pm 6,8$ olan 18 PAAG (36 göz) ve 24 sağlıklı birey (48 göz) çalışmaya dahil edildi ($P=0,066$). PAAG hastaların ortalama RSLT değeri $98,58 \pm 20,66$, MD değeri $-5,71 \pm 4,98$ idi. PAAG grubunda skotopik, mezopik ve fotopik pupil çapı ortalama değerleri sırasıyla $9,27 \pm 1,94$, $8,53 \pm 1,76$ ve $6,95 \pm 1,69$, kontrol grubunda $11,44 \pm 1,74$, $10,03 \pm 1,37$ ve $7,25 \pm 1,44$ idi ($p=0,000$, $p=0,000$, $p=0,342$). Otuz altı glokomlu göz ve 48 sağlıklı gözün skotopik,mezopik ve fotopik pupil çapları ile RSLT, MD ve VFİ değerleri arasındaki korelasyon araştırılmış ve hiçbiri arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ:PAAG'li gözlerde skotopik ve mezopik ortamda azalmış pupiller yanıt izlenmektedir. Bu bulgunun glokomla olan ilişkisinin ortaya konulabilmesi için daha geniş çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Pupillometri, Primer Açık Açılı Glokom, Skotopik, Mezopik, Fotopik

SS-GL-19 [Glokom]

Primer Açık Açılı Glokom Ve Oküler Hipertansiyon Tanılı Hastalarda Optik Koherens Tomografi Anjiyografi Parametrelerinin Değerlendirilmesi

Büşra Karadağ, Belgin İzgi, Şerife Cantürk Bayraktar

İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmada, oküler hipertansiyon (OHT) ve farklı evrede primer açık açılı glokomu (PAAG) olan hastaların maküler ve peripapiller damar dansitesi ve ganglion hücre kompleksi (GHT) optik koherens tomografi anjiyografi (OKT-A) cihazı kullanılarak ölçülmüş, veriler sağlıklı kontrol grubu ile karşılaştırılarak OKT-A'nın glokomun tanı ve takibindeki yerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM: İstanbul Tıp Fakültesi Göz Anabilim Dalı Glokom Birimi'nde takipli olup Kasım-Aralık 2022 tarihleri arasında muayene için başvuran PAAG tanılı 56 hastanın, OHT tanılı 32 hastanın 150 gözü ve sistemik ve oftalmolojik yönden sağlıklı 25 hastanın 50 gözü çalışmaya dahil edildi. Sinyal kalitesi 6/10 altında kalan çekimler çalışmaya dahil edilmedi. Yüzeysel ve derin parafoveal damar dansitesi (pfDD), intrapapiller damar dansitesi (ipDD) ve peripapiller damar dansitesi (ppDD) ve maküler GHK ölçümleri glokom grupları ve kontrol grubu arasında karşılaştırıldı.

BULGULAR: Çalışmaya 74 kadın, 39 erkek olmak üzere toplam 113 hasta dahil edildi. Yüzeysel ve derin pfDD, ipDD, ppDD ve maküler GHK ölçümlerini glokomlu gözlerde kontrol grubuna göre anlamlı daha düşük saptandı. Glokom hastalığının evresi ilerledikçe bu azalmanın daha fazla olduğu görüldü. Glokom tanılı hastalarda yüzeysel pfDD'deki azalmanın derin pfDD'ye oranla daha fazla olduğu bulundu. PAAG erken evre grubunda kontrol grubuna göre, maküler GHK'deki azalmanın pfDD'deki azalmaya oranla daha fazla olduğu saptandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamızın sonucunda glokomun erken evresinden itibaren maküler ve peripapiller damar yoğunluğunda ve GHK'de kontrol grubuna göre istatistiksel açıdan anlamlı azalma olduğunu bulduk. Ancak glokomun evresi arttıkça damar dansitesi ve ganglion hücre kompleksinde olan azalmayı etkileyen yaş, cinsiyet, sistemik hastalık gibi pek çok parametre mevcuttur. Ayrıca sonuçları karşılaştırabilecek bir normatif data yoktur. Bu nedenle OKT-A'nın henüz erken tanıda tek başına kullanılabilecek bir yöntem olmadığı sonucuna vardık.

Anahtar Kelimeler: gangliyon hücre kompleksi, glokom, optik koherens tomografi anjiyografi

SS-GL-20 [Glokom]

Normotansif Glokom Tanılı Hastalarda Mikroperimetri ile Retinal Duyarlılığın; Optik Koherens Tomografi Anjiyografi ile Maküler ve Peripapiller Bölgedeki Vasküler Dansite Ölçümlerinin Değerlendirilmesi

Hatice Nur Topuz, Vildan Gürses, Selin Şimşek Alkan
Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Normotansif glokomlu (NG) gözlerde meydana gelen yapısal, fonksiyonel ve mikrovasküler değişikliklerin mikroperimetri (MP) ve optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) ile değerlendirilmesi

YÖNTEM: Kesitsel karşılaştırmalı çalışma. Kliniğimiz glokom biriminde takipli NG hastaları ile sağlıklı kontrol grubu çalışmaya alındı. MP testi ile 4-2-1 stratejisi ve Goldmann III uyarı boyutu kullanılarak fiksasyon stabilitesi, lokalizasyonu, fiksasyon noktalarının yoğunluk yüzdeleri ve retina duyarlılığı ölçümleri alındı (Nidek, MP-1). OKTA ile maküla yüzeyel kapiller pleksus (YKP), derin kapiller pleksus (DKP), foveal avasküler zon (FAZ) alanı, FAZ çevresi, foveal dansite (FD), radyal peripapiller kapiller (RPK) vasküler dansite (VD), retina sinir lifi tabakası (RSLT) kalınlık ve optik sinir başı analiz ölçümleri alındı (AngioVue, OptoVue). OKTA maküla görüntüleri 6x6 mm, peripapiller OKTA görüntüleri ise 4,5x4,5 mm'lik alandan elde edildi.

BULGULAR: On beş NG'li hastanın 30 gözü ile 15 kontrol grubunun 30 gözü dahil edildi. 2 ve 4 derecelik perimetrik çember üzerindeki fiksasyon patern sınıflaması ve lokasyonunda gruplar arasında anlamlı farklılık izlenmedi ($p > 0,05$). Fiksasyon noktalarının 2 ve 4 derecelik alanlardaki yoğunluk yüzdeleri karşılaştırıldığında ise istatistiksel olarak anlamlı farklılık gözlenmedi ($p < 0,05$). Merkezi 2, 6 ve 10 derecelik görme alanında retinal duyarlılık (dB) değerlerinde gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık izlendi ($p < 0,05$). OKTA YKP VD parametrelerinde; tüm imaj, parafoveal ve perifoveal VD değerlerinde; maküla DKP-VD parametrelerinde ise tüm imaj ve foveal VD değerlerinde; FAZ alanı, FAZ çevresi, FD değerlerinde, RSLT kalınlığı, optik sinir başı analiz ölçümleri ve tüm imaj RPK dansite değerlerinde iki grup arasında anlamlı farklılık izlendi ($p < 0,05$).
TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamızda NG'li hastaların maküla fonksiyonunun etkilendiği mikroperimetri ile; maküler bölgede retina damar yoğunluğunun dolayısıyla retinal perfüzyonun azaldığı OKTA ile gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Mikroperimetri, Normotansif glokom, Optik koherens tomografi anjiyografi

SS-GL-21 [Glokom]

Görünmeyene Göz Atmak: Normotansif Glokomun Gizli Detaylarında Nörogörüntülemenin Rolü

Umay Guvenc, Gülizar Demirok, Güner Üney, Selma Ozbek Uzman
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ankara SUAM; Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Normotansif glokom (NTG) hastalarında nörolojik belirtiler varlığında veya görme kaybının ve optik disk (OD) değişikliklerinin doğası konusunda şüphe varsa, nörogörüntüleme (NG) gerektiği kabul edilir. Klasik nörolojik belirtiler göstermeyen NTG hastalarında NG konusu ise tartışmalıdır. Çalışmanın amacı, tipik glokom bulguları göstermeyen NTG hastalarında NG gerekliliğini değerlendirmektir. **YÖNTEM:** Atipik özellikler nedeniyle kraniyal manyetik rezonans görüntüleme (MRG) yapılan 90 NTG hastası geriye dönük incelendi. Atipik bulgular olarak asimetri, hızlı progresyon, baş ağrısı, glokomla uyumsuz görme alanı defekti (GAD) varlığı, OD ile uyumsuz GAD, optik atrofi kaydedildi. Demografik özellikler, detaylı oftalmolojik muayene bulguları ve MRG görüntü ve raporları incelendi. **BULGULAR:** NTG hastaları arasında en sık NG isteme endikasyonu asimetri idi. Hastaların %66,7'sinde anormal radyoloji sonuçları vardı ve en yaygın bulgular gliosis, serebrovasküler olay sekelleri ve benign intrakraniyal kitle lezyonlarıydı. Anormal NG sonuçları olan hastalarda glokomla uyumsuz atipik GAD sıklığı anlamlı olarak yüksek idi. Hastalar arasında göz içi basınç, OD parametreleri, retina sinir lifi tabakası kalınlığı ve görme alanı indeksleri açısından fark yoktu. Anormal radyoloji grubunda yaş ortancası daha yüksek idi. Gliosis bulgularının ileri yaşlarda daha sık, tümör, kist ve psödötümörlerin ise genç yaşta anlamlı olarak daha sık görüldüğü gözlemlendi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Çalışmada, glokom ile uyumsuz atipik GAD olan NTG hastalarında yüksek oranda intrakraniyal patoloji olduğu ortaya konmuştur. Atipik GAD olan NTG hastaları için NG talep edilmesini tavsiye ediyoruz. Gliosisin yaşlılarda, kompresif lezyonların ise gençlerde daha yaygın olup NTG'i taklit edebileceği hatırlanmalıdır. Gliosisin yüksek oranda gözlenmesine rağmen, NTG ile ilişkili olup olmadığı veya farklı bir patoloji olarak değerlendirilmesi gerektiği sonucuna varamadık. Bunun için yaş eşleştirmeli karşılaştırmalarla daha ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: normotansif glokom, nörogörüntüleme, vertikal defekt

SS-GL-22 [Glokom]

Glokom Tanısı Olmayan 65 Yaş ve Üzeri Hasta Grubunda Eksfoliasyon Sendromunun Retina Sinir Lifi Tabakası Üzerine Etkisi

Sabire Pelin Kaya, Adnan Berkay Kısakürek, Batuhan Borucu, Fehim Esen, Halit Oğuz
İstanbul Medeniyet Üniversitesi Prof. Dr. Süleyman Yalçın Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları,
İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Glokom tanısı almamış, 65 yaş üstü hastalarda eksfoliasyon sendromu (ES) bulunma oranı, epidemiyolojisini incelemek; bu hastalarda eksfoliasyon sendromunun retina sinir lifi tabakası üzerine etkisini araştırmak.
YÖNTEM:Kliniğimiz genel polikliniğine gelen 65 yaş ve üzeri hastalar görme keskinliği, GİB, katarakt, ES, retina patolojisi, glokom açısından değerlendirildi. Aynı Heidelberg Spectralis OKT cihazı ile bu hastaların RSLT kalınlığı ölçüldü ve kaydedildi. Onam veremeyecek hastalar çalışmaya dahil edilmedi. Ki-kare testi, t-testi kullanılarak istatistik yapıldı.
BULGULAR:Eksfoliasyon sendromu, etiyojisi net olarak açığa kavuşturulamamış olsa da multifaktöriyel olup genetik olarak LOXL 1 geni mutasyonu ile ilişkili olduğu ortaya konmuştur. Eksfoliatif materyal ekstrasellüler amiloid benzeri madde içeriklidir. Bu sendromun bulunduğu kişilerde GİB daha geniş diurnal varyasyon göstermektedir. OKT İLE RSLT kalınlık analizi glokomun erken tanı ve takibinde altın standarttır. Bu çalışmada glokom tanısı almamış 65 yaş ve üzeri, GİB< 21 mmHg olan 390 hastanın 780 gözü inceledi. RSLT kalınlığını etkileyecek patolojileri olan hastalar çıkarıldı. Eksfoliasyon sendromsuz hastalarda yaş ortalaması 71.5 iken ES'li hastalarda 75.2 bulundu. (p<0.0001) Kadınlarda %6.4, erkeklerde %17.1 oranında ES izlendi. ES'li hastaların oranı %14.1; %60 oranında her iki gözde %40 oranında tek gözde ES gözlendi. RSLT G kalınlığı ortalama; ES'siz hastalarda 98,67 mikron, ES'li hastalarda 93,78 mikron olarak bulundu.(p<0.06)
TARTIŞMA VE SONUÇ:Eksfoliasyon sendromun, sekonder glokomların en sık sebebi olduğu bilinmektedir. Bu çalışmada eksfoliasyon sendromu bulunan gözlerde henüz glokoma yol açmadan da RSLT de eksfoliasyonu olmayan gözlere göre istatistiksel olarak anlamlı incelmeye yol açtığı gözlenmiştir. Bu açıdan çalışmamız literatürde bir ilktir. Bu duruma yol açacak sebeplerin ise sendromda görülen diurnal varyasyon ve materyalin optik sinir üzerinde birikmesinden olabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: eksfoliasyon, glokom, retinal sinir lifi tabakası

SS-GL-23 [Glokom]

Psödoeksfoliyasyon Sendromlu Olgularda Schlemm Kanalı Ölçümlerinin Normal Olgularla Karşılaştırılması

Ozan Altaş, Alev Özçelik Köse, Merve Beyza Yıldız, Nursal Melda Yenerel
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Psödoeksfoliyasyon sendromlu olguların schlemm kanalı ölçümlerini normal grup ile karşılaştırmak ve bu ölçümlerin lamina kribroza indeks (LKI) ile ilişkisini değerlendirmek.

YÖNTEM:Bu gözlemsel-kesitsel çalışmada Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi glokom birimine başvuran 15 psödoeksfoliyasyon sendromlu hastanın 15 gözü (grup 1) ve 15 sağlıklı kontrol olgunun 15 gözü (grup 2) çalışmaya dahil edildi. Çalışmaya katılan tüm olgulara ön segment sweRti source optik kohorens tomografi (SS-OKT) ile schlemm kanalı ölçümleri yapıldı. Arka segment SS-OKT ile optik sinir başında 0, 30, 60, 90, 120, 150 derecelerden geçen 6 kesitten LCi ortalaması hesaplandı.

Lamina kribroza kurvatür derinliğinin lamina kribroza kurvatür genişliğine bölünmesi ve 100 ile çarpılması ile hesaplandı.

BULGULAR:Grup 1'de schlemm kanalı uzunluğu grup 2'ye göre istatistiksel anlamlı olarak kısa bulundu.

(sırasıyla 173.00 +/- 16.85, 192.2 +/- 11.98 p = 0.003) Grup 1'de LCI 8.30 +/- 1.50 grup 2 de 7.01 +/- 0.54 idi (p < 0.001). Grup 1'de schlemm kanalı uzunluğu ile LCI arasında negatif korelasyon saptandı (r=-0.349).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu çalışma ile psödoeksfoliyasyon sendromlu gözlerde schlemm kanalı normal gruba göre daha kısa ve LKi ise daha fazla bulunmuştur. Psödoeksfoliyasyon materyali schlemm kanalında ve lamina kribroza birikim göstermektedir. Bu çalışmada bu yapısal değişiklikler OKT ölçümleri ile gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Lamina Cribrosa,Psödoeksfoliyasyon,Schlemm Kanalı

SS-GL-24 [Glokom]

Psödoeksfoliyasyonlu ve Normal Hastalarda Korneal Speküler Mikroskopi Ölçümlerinin Makula Optik Koherens Tomografi Anjiyografi Ölçümleriyle Korelasyonu

Büşra Cıracak, Kürşat Atalay, Nihat Sayın, İbrahim Koçak
İstanbul Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Pseudoeksfoliyasyonlu (PEX) ve normal hastalarda korneal speküler mikroskopik (SM) ve makula optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) verilerinin korelasyonu araştırmak.

YÖNTEM: Randomize ve girişimsel olmayan, prospektif çalışmada takibimizdeki PEX li hastalar ile normal hastalar incelendi. Sigara içmeyen, göz travması-cerrahisi geçirmemiş hastalar alındı. Kornea ve/veya retina hastalığı, optik nevrit öyküsü olan hastalar alınmadı. Tam oftalmolojik muayene yapıldı. SM (Nidek™ CEM-530) ve 6X6 mm OKTA (Carl Zeiss Meditec) ölçümleri üreticilerin önerilerine uygun olarak alındı. Kalitesi 6/10 ve üzerindeki OKTA ölçümleri değerlendirildi.

BULGULAR: Otuzdokuz PEX ve 38 normal göz değerlendirildi. Yaş ortalaması PEX grubunda $69,74 \pm 6,33$ kontrolde $58,02 \pm 8,38$ bulundu ($p < 0,05$). PEX grubunda ortalama hücre yoğunluğu (CD), ortalama hücre alanı (AVG), varyasyon katsayısı (CV), hegzagonalite (HEX) sırasıyla $2441,66 \pm 268,58$; $414,64 \pm 47,47$; $30,89 \pm 4,91$; $66,76 \pm 4,51$ bulundu. Kontrol grubunda CD, AVG, CV, HEX sırasıyla $2684,13 \pm 265,63$; $376,18 \pm 38,25$; $30,23 \pm 4,87$; $66,39 \pm 4,80$ bulundu. PEX grubunun OKTA verileri merkezde $3,47 \pm 3,29$; iç $10,01 \pm 5,75$; dış $10,95 \pm 4,88$; tüm $10,52 \pm 4,95$ ölçüldü. OKTA, kontrol grubunda merkez, iç, dış ve tüm alanda sırasıyla $4,81 \pm 3,51$; $11,35 \pm 5,11$; $12,64 \pm 4,49$; $12,14 \pm 4,52$ bulundu. PEX grubunda OKTA ve SM bulgularında korelasyon izlenmedi. Kontrol grubunda CD ve OKTA iç ve tam alan incelemelerinde zayıf fakat anlamlı korelasyon izlendi (sırasıyla $p=0,048$ $r=-0,323$ ve $p=0,046$ $r=-0,325$). AVG ve OKTA verileri kontrol grubunda iç ve tam alan incelemesinde zayıf anlamlı korelasyon gösterdi (sırasıyla $p=0,043$ $r=0,0331$ ve $p=0,041$ $r=0,333$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bu çalışmada, PEX hastalarında bilinen korneal endotel ve retinal anjiyografik değişikliklere karşın bu iki alanın değişiklikleri arasında bir korelasyon izlenmemiştir.

Anahtar Kelimeler: psödoeksfoliyasyon, okta, korneal speküler mikroskopi

SS-GL-25 [Glokom]

Psödoeksfoliyasyon sendromu ve psödoeksfoliyasyon glokom süresinin maküler ve optik sinir başı mikrosirkülasyonu üzerindeki etkisi: OCTA analizi

Abdullah Çalışkan, Hamidu Hamisi Gobeka, Ibrahim Ethem Ay, Mustafa Doğan
Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları ABD,
Afyonkarahisar

GİRİŞ VE AMAÇ:Psödoeksfoliyasyon sendromu (PES), oküler dokularda gri-beyaz hücre dışı matrisin birikmesi ile karakterize olup sekonder açık açılı glokomun en yaygın nedenidir. Başlangıçta glokomatöz olmayan PES'li gözlerin zaman içinde psödoeksfoliyasyon glokomu (PEG) oluşturma riski vardır. Bu çalışmada, PES ve PEG olan hastalarının Optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) kullanarak optik sinir başı (OSB) ve maküler vasküler parametrelerinin sağlıklı kontrol grubu (KG) ile ilişkisinin karşılaştırılmasını amaçladık. **YÖNTEM:** Kliniğimize başvurmuş PES veya PEG tanısı alan hastaların maruziyet süreleri ve göz muayenesi ve yapılan tetkikler sonucunda elde edilen veriler incelenerek psödoeksfoliyasyonun göze olan etkileri KG ile karşılaştırılacaktır. Muayene sırasında kaydedilen veriler; hastaların yaşı, cinsiyeti, oftalmolojik muayene bulguları (görme keskinliği, göz içi basıncı, biyomikroskop muayenesi, OKTA ile elde edilen arka segment OSB parametrelerinin ölçümleri tespit edilecek. Görme alanı 24/2 ile glokomatöz verilerin KG ile karşılaştırılması planlanmaktadır. **BULGULAR:** Çalışmamız yaş ortalaması (61,24±8,635) olan 33 hastadan oluşmaktadır. PES'li hastalarda superficial density perifovea PEG ile karşılaştırıldığında PES lehine artmış olup istatistiksel olarak anlamlı olduğu tespit edilmiştir. (p<0.05) Peripapiller retina sinir lifi tabakası kalınlığı ile RNFL-inferior kadran PEG ve KG karşılaştırıldığında PEG lehine azalmış (39,139±12,138) ve istatistiksel olarak anlamlı olduğu saptanmıştır. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Çalışmamızdaki PES ve PEG süresinin maküler ve OSB mikrosirkülasyonu üzerindeki etkisine yönelik bakılan parametrelerde istatistiksel anlamlı fark saptanmadı.

PEG ve KG karşılaştırıldığında Peripapiller RNFL kalınlığı (21,806±6,927) literatürle uyumlu olarak çalışmamızda istatistiksel olarak anlamlı (p<0.05) azalmış bulunmuştur. PEG ve KG karşılaştırıldığında RNFL-Inferior da PEG hastalarda incelmeye olduğu (39,139±12,138) istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Glokom, OKTA, Psödoeksfoliyasyon, Sendromu,

SS-GL-26 [Glokom]

Gerçekten Tek Taraflı Psödoeksfoliyasyon Mu? 9 Yıllık Takip Sonuçları

Arzu Karakiraz, Şerife Bayraktar, Belgin İzgi
İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Tek taraflı psödoeksfoliyasyon glokomu tanısıyla 2014 yılında takibe alınan 50 hastanın ortalama 9 yıllık takip sonuçlarının incelenmesi
YÖNTEM: 2014 yılında tek taraflı psödoeksfoliyasyon glokomu tanısıyla takibe alınan 50 hastanın 31'ine ulaşılmış ve kontrolleri yapılarak çalışmaya dahil edilmiştir. Tüm hastalara biyomikroskopik inceleme; kornea endotel hücre sayımı, santral kornea kalınlığı, flare ve ön kamara derinliği ölçümü yapılmış; bilgisayarlı görme alanı, retina sinir lifi kalınlığı testi (rnfl) ve Heidelberg retinal tomografi (hrt) sonuçları değerlendirilmiştir. 31 hastanın ilk etkilenen gözünün verileri değerlendirmeye alınıp günümüz sonuçları ve birbirleri ile kıyaslanmıştır.
BULGULAR: Çalışmaya alınan 31 hastanın 14'ünde (%45) bilateral psödoeksfoliyasyon glokomu geliştiği gözlenmiştir. Hastaların ortalama yaşı 74.5 yıl olup 19'u kadındır. Santral kornea kalınlığı ort. 540 mikron, endotel hücre sayısı 2341 /mm², ön kamara derinliği ort. 2.80 mm'dir. Hastalar unilateral (grup 1) ve bilateral psödoeksfoliyasyon glokomu (grup 2) olmak üzere iki gruba ayrılmıştır. Grup 1'e 17 hasta grup 2'ye 14 hasta dahil edilmiştir. Grup 1'in ortalama rnfl kalınlığı 82.65 mikron iken grup 2'nin 78.36 mikron (p=0.622), biga testinde md değer ortalaması grup 1'de -7.730 iken grup 2'de -5.6509 (p=0.2405), grup 1 de c/d 0.61 iken grup 2'de 0.54 (p=0.2834) olup anlamlı farklılık saptanmamıştır. 9 yıllık takiplerde unilateral grupta ort. rnfl kalınlığı 88.76'dan 82.65 mikrona (p=0.1951) bilateral grupta 84.29'dan 78.36'ya (p=0.0028) gerilemiş, md değeri grup 1'de -5.156'dan -7.730'a (p=0.149) grup 2'de -4.838'den -5.650'a (p=0.2478) ilerlemiş olup anlamlı farklılık saptanmamıştır. Grup 2'deki 14 hastanın 4'ünde glokomun progrese olduğu izlenmiştir.
TARTIŞMA VE SONUÇ: Psödoeksfoliyasyon materyalleri çoğunlukla asimetric ve bilateral birikmesine karşın psödoeksfoliyasyon glokomu çoğunlukla unilateral gelişmektedir. Bu çalışmada tek taraflı olgularda 9 yıllık takipte %45 oranında bilateral tutulum olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: glokom, pex glokomu, psödoeksfoliyasyon

SS-GL-27 [Glokom]

Psödoeksfoliatif glokomlu hastalarda sistemik inflamatuvar marker düzeyleri

Kübra Özata Gündoğdu, Nilgün Özkan Aksoy

Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı,
Sakarya

GİRİŞ VE AMAÇ:Psödoeksfoliatif glokomlu hastalarda sistemik inflamatuvar marker düzeylerini değerlendirmek

YÖNTEM:Psödoeksfoliatif glokomu olan 31 hasta (Grup 1) ile sağlıklı ek oküler patolojisi olmayan 32 hasta (Grup 2) çalışmaya dahil edildi. Kan örneklerinden nötrofil, lenfosit, platelet ve ortalama trombosit hacmi (OTH) elde edildi. Nötrofil/lenfosit oranı (NLO), platelet/lenfosit oranı (PLR) ve sistemik immün inflamasyon indeksi (nötrofil*platelet/lenfosit, SII) hesaplandı ve gruplar arasında karşılaştırıldı.

BULGULAR:Hastaların yaş ortalaması Grup 1'de 65 ± 7.5 , Grup 2'de 64 ± 1.9 idi ve gruplar arasında benzerdi ($p:0.502$). Gruplar arasında diabetes mellitus ve hipertansiyon gibi sistemik hastalık oranları benzerdi ($p:0.231$). NLR değeri Grup 1'de 2.31 ± 0.94 , Grup 2'de 1.80 ± 0.38 olup Grup 1'de anlamlı olarak yüksekti ($p:0.008$). SII düzeyi Grup 1'de 577.15 ± 279.50 , Grup 2'de 469.00 ± 152.65 idi ve Grup 1'de istatistiksel anlamlı olmasa da belirgin yüksek bulunmuştu ($p:0.042$). Nötrofil, OTH düzeyleri ve PLR değerleri açısından iki grup arasında anlamlı farklılık yoktu ($p_1:0.274$, $p_2:0.180$, $p_3:0.197$). ROC analizinde NLO değeri 1.79 ile psödoeksfoliatif glokom için %69 sensitivite ve %63 spesifiteye sahipti (AUC: 0.686, 95% CI: 0.549–0.824).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çeşitli çalışmalarda psödoeksfoliasyonu olan hastalarda lokal ve sistemik inflamatuvar belirteçlerin yüksek olduğu bildirilmiştir. Bu çalışmada psödoeksfoliatif glokomu olan hastalarda sistemik inflamatuvar belirteç kabul edilen NLO ve SII değerleri yüksek bulunmuştur. Bu nedenle bu değerler psödoeksfoliatif glokomlu hastaların tanı ve takibinde, basit ve kolay ulaşılabilir testler olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: inflamasyon, nötrofil-lenfosit oranı, psödoeksfoliasyon glokomu

SS-GL-28 [Glokom]

Serum Tau Protein Düzeyleri ile Pseudoeksfoliyasyon Sendrom ve Glokomunun İlişkisi

Rabiatul Busra Akdan Bilen, Aysun Sanal Dogan, Osman Çelikay, Fatma Uçar, Ahmet Özsoy
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi,
Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Pseudoeksfoliyasyon sendromlu (PxS) ve glokomlu (PxG) olgularda serum tau protein düzeylerini değerlendirmek. Glokom ilerleyici bir nörodejeneratif hastalıktır. Alzheimer gibi nörodejeneratif hastalıklarda amiloid birikmekte ve serum tau düzeylerinde sapmalar izlenmektedir. Pseudoeksfoliyonda da amiloid benzeri birikimler vardır. Bu nedenle çalışmamızda tau proteini ile ilişkisini araştırmayı amaçladık.
YÖNTEM:Çalışmaya 96 hasta dahil edildi (32 PxS, 32 PxG ve 32 kontrol). Tüm olgulara ayrıntılı oftalmoskopik muayene yapıldı. Bilinen nörodejeneratif hastalığı bulunanlar çalışma dışı bırakıldı. Serum tau protein düzeyleri ELISA yöntemi ölçüldü.
BULGULAR:Ortalama yaş PxS'da 72.6 ± 5.9 , PxG'da 73.7 ± 8.6 , kontrolde ise 66.5 ± 9.6 idi. Serum tau protein düzeyleri PxS'da 272.4 ± 176.4 pg/ml, PxG'da 243.1 ± 180 pg/ml, kontrolde ise 217.8 ± 149.4 pg/ml ölçüldü. Tüm gruplarda arasında istatistiksel olarak fark izlenmedi ($p=0.43$). Yaş ve cinsiyet açısından gruplar arasında istatistiksel olarak fark izlenmedi ($r= -0.07$, $p=0.09$, $r= -0.17$, $p= -0.16$).
TARTIŞMA VE SONUÇ:Mikrotübül stabilizasyonunda görevli tau protein bir fosfoprotein olması nedeniyle fosforilasyon patolojilerine bağlı nöronlarda oluşan yumaklar aksonal iletimi bozar, nöron kaybı izlenir. Glokom etyopatogenezindeki aksonal hasarın nörodejeneratif hastalıklar ve taupatiler gibi tau protein gibi hücre içi proteinlerin yapısındaki anormalliklere bağlı olabileceği tartışılmıştır. Alzheimer hastalığı, amiloid plaklar ve tau proteininin nörofibriler yumakları ile karakterizedir. Glokom hastalarının oküler veya BOS örneklerinde amiloid ve hiperfosforile tau saptanmıştır. Bu nedenle PxS ve PxG hastalarda serum tau protein düzeyleri arasındaki ilişkiyi belirlemeye çalıştık. Gruplar arasında istatistiksel fark yoktu. Bu sonuç nörodejeneratif sürecin sistemik olmaktan daha çok lokal izlenmesine bağlı değerlendirilebilir. Ön kamara tau protein ve serum fosforile tau protein seviyelerinin değerlendirilmesi bu ilişkinin belirlenmesini sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: glokom, tau protein, pseudoeksfoliyasyon, alzheimer,amiloid

SS-GL-29 [Glokom]

NVG'li Hastalarda Nötrofil-Lenfosit Oranı Potensiyel Biyobelirteç Olabilir Mi ?

Naci Ertürk, Ozlem Candan, Gülizar Demirok, Güner Üney, Selma Ozbek Uzman, Nurten Ünlü

Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Retinal ven tıkanıklığı (RVO) ve diyabetik retinopatiye (DR) sekonder gelişen neovasküler glokom (NVG) tanı ve takibinde sistemik inflamasyon belirteçlerini değerlendirmek.

YÖNTEM:Retrospektif, vaka- kontrol çalışması. 2008-2020 yılları arasında kliniğimiz retina ve glokom polikliniklerinde RVO veya DR'ye sekonder NVG tanısı alan hastaların hemogram parametreleri incelenerek, nötrofil/lenfosit (NLR), platelet/lenfosit (PLR), ve lenfosit/monosit oranları (LMR) sağlıklı kontrol grubu ile karşılaştırıldı.

BULGULAR:98 NVG hastası tarandı. İnflamasyon belirteçlerini içeren kan tetkiki yapılmış olan 23 NVG'li hasta ve 23 yaş ve cinsiyet uyumlu sağlıklı kontrol grubu çalışmaya dahil edildi. Hasta ve kontrol grubuna alınanların 13'ü kadın, 10'u erkekti. Yaş ortalamaları sırası ile hasta grubunda 70.61 ± 12.82 , kontrol grubunda ise 69.7 ± 5.51 ' di. NVG hasta grubunda kontrol grubuna kıyasla nötrofil/lenfosit (NLR) ve platelet/lenfosit oranları (PLR) daha yüksek olmasına rağmen anlamlı bir fark bulunamadı (p NLR = 0.187 ve p PLR = 0.095).

TARTIŞMA VE SONUÇ:NVG 'lu hastalarda kontrol grubuna kıyasla sistemik inflamasyon belirteçlerinde anlamlı fark bulunamaması çalışmaya alınan NVG'li hasta sayısının kısıtlılığından veya hemogram analizlerinin zamanlamalarının farklılığından kaynaklanıyor olabilir. NVG tanı anında ve daha geniş hasta popülasyonunda bu parametrelerin incelenmesi ile daha doğru sonuçlar elde edilebilir.

Anahtar Kelimeler: neovasküler glokom, nötrofil lenfosit oranı, diyabetik retinopati, retinal ven tıkanıklığı, inflamasyon belirteçleri

SS-GL-30 [Glokom]

Anti-VEGF Enjeksiyonları Sonrasında Gelişen Kalıcı Göz İçi Basıncı Yüksekliklerinin Nedeninin Trabekülüm Örneklerinde Araştırılması

Gözde Hondur¹, Qun Zeng², Ahmet Hondur³, Marlene Wang², Gulgun Tezel², Tongalp H Tezel²

¹SBÜ Ulucanlar Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²Columbia College of Physicians and Surgeons, New York, New York, United States

³Gazi Üniversitesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı

GİRİŞ VE AMAÇ:Tekrarlanan anti-VEGF enjeksiyonları sonrasında kalıcı göz içi basıncı yükseklikleri gelişebilmektedir. Bu çalışmada tekrarlanan anti-VEGF enjeksiyonları sonrasında gelişen uzun dönem göz içi basıncı (GİB) yüksekliklerinin trabekülümde kompleman aktivasyonu ve hücre ölümü ile oluştuğu hipotezinin araştırılması amaçlanmıştır. **YÖNTEM:**Tıbbi tedavi ile kontrol edilemeyen GİB nedeniyle trabekülektomi yapılan 18 hastanın trabekülüm örnekleri toplandı. Bu hastalardan 2 tanesi yaşa bağlı makula dejenerasyonu nedeniyle tekrarlanan anti-VEGF (Aflibersept ve/veya bevacizumab) enjeksiyonları yapılmış (>6 kez) ve sonrasında artmış GİB gelişen hastalardı. Toplanan örneklerde kompleman aktivasyon markerları (c3b, c4d, c5b-9, c3a) ile Schlemm kanal endoteli (von Willebrand faktör) ve trabeküler ağ hücreleri (nöron-spesifik enolaz) antikorları ile immün boyama yapıldı. Komplemanın Schlemm kanalı ve trabekülümde aktivasyonu araştırıldı. **BULGULAR:**Bu çift maskelenmiş çalışmada açık açılı glokomlu gözlerde trabekülüm doku örneklerinde düşük düzeyde (6.1±2.4%) kompleman aktivasyonu izlendi. Tekrarlayan anti VEGF enjeksiyonları geçirmiş gözlerde ise kontrol gözlere göre trabekülümde daha yüksek düzeyde kompleman aktivasyonu olduğu gözlemlendi (15.7±6.4%, p<0.05). Her iki grupta TUNEL boyamanın farklılığının olmaması kompleman aktivasyonunun fizyolojik apoptozis ile ilişkili olmadığını göstermekteydi (p:0.58). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Tekrarlanan anti-VEGF tedavisi trabekülümde komplemanın aktivasyonuna neden olmaktadır. Bunun sonucu gelişen hücre ölümü aköz drenajında dirence neden olup göz içi basıncını arttırabilir. Kompleman aktivasyonunun olası nedeni anti-VEGF ilaçların VEGF ile immün kompleks oluşturması ve bu immün komplekslerin trabekülüm hücre zarındaki Fc veya VEGF reseptörlere bağlanarak hücre zarının perforasyonuna yol açması olabilir.

Anahtar Kelimeler: Anti-VEGF, kompleman, glokom, trabekülüm

SS-GL-31 [Glokom]

Konjenital glokomda prognostik faktörlerin uzun dönem görsel sonuçlar üzerine etkisi

Merve Nur Yılmaz¹, Hatice Tuba Atalay², Zeynep Aktaş³, Mehmet Cüneyt Özmen²

¹Silopi Devlet Hastahanesi, Şırnak

²Gazi Üniversitesi, Göz hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

³Atılım Üniversitesi, Göz hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Kliniğimizde primer konjenital glokom (PKG) ile takipli hastaların uzun dönem görsel sonuçları ile ilişkili faktörleri bildirmek.
YÖNTEM:Çalışmaya Ocak 2001- Aralık 2021 tarihleri arasında 73 PKG hastasının 125 gözü dahil edildi. Dosyalardan başvuru semptomları, göz içi basıncı, kornea çapları, c/d oranı, aksiyel uzunluk (AU),korneal ödemin durumu, uygulanan cerrahi prosedür, toplam cerrahi sayısı, antiglokomatöz ajan sayısı kaydedildi. Görmeyi azaltan korneal skar, glokomatöz optik nöropati, anizometri, refraktif ambliyopi gibi faktörler incelendi. Takip süresi sonunda ölçümler tekrarlanarak kaydedildi. Refraksiyon muayenesi ve yaşa uygun metotla görme keskinliği (GK) değerlendirmesi yapıldı. Final GK'ye göre hastalar iyi (20/20-20/50), orta (20/50-20/200), kötü GK (<20/200) olmak üzere 3 gruba ayrıldı. Faktörler gruplar arasında kıyaslanarak görsel prognoz ile ilişkisi incelendi.
BULGULAR:Hastaların tanı yaşı ortalama 3,86±3,02 ay idi. Hasta grubunda refraksiyon sferik ekivalanı ortalama -4,37±3,53 D, GK ortalama 1,05±0,79 logMAR idi ve 36 gözde iyi (%28,8), 22 gözde orta (%17,6), 67 gözde kötü (%53,6) GK izlendi. Görmeyi azaltan oküler komorbiditeler en sık korneal opasiteye bağlı deprivasyon ambliyopisi (%40) ve anizometropik ambliyopi (%29,6) gelişimi idi. İyi GK grubunda anlamlı olarak daha yüksek erken tanı ve daha düşük ilk cerrahi yaşı izlendi (p<0,005). Kornea çapları, c/d oranı, AU ölçümleri kötü GK grubunda anlamlı düzeyde yüksekti. Buftalmus, haab stria varlığı, korneal opasite, refraktif ambliyopi, glokomatöz optik nöropati kötü GK grubunda anlamlı düzeyde daha sıklıkla (p<0,005). Parametreler kötü GK riski açısından incelendiğinde final AU'nun kötü GK ile en çok ilişkili faktör olduğu, AU ≥25 mm olan hastaların kötü prognoz riskinin %677,9 kat daha fazla olduğu görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ:PKG'de cerrahi sonrası hedef GİB ulaşılsa da uzun dönemde görme potansiyelini etkileyen refraktif patolojiler mevcuttur ve uygun düzeltme mevcut görme potansiyelinin korunması için önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ambliyopi, anizometri, buftalmus, görme keskinliği, korneal opasite, Primer konjenital glokom

SS-GL-32 [Glokom]

Topikal Prostaglandin Analogu Kullanımının Fakoemülsifikasyon Cerrahisi Sonrası Ön Kamara İnflamasyonu, Retina ve Koroid Kalınlığı Üzerine Etkisi

Burcu Kemer Atık, Efe Koşer, Berru Yargı Özkoçak, Çiğdem Altan, Tekin Yaşar
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Fakoemülsifikasyon ile katarakt ekstraksiyonu sonrasında topikal prostaglandin analoglarının (PGA) kullanımına devam etmenin postoperatif aköz flare, göz içi basıncı (GİB), retina ve koroid kalınlığı üzerine etkisini incelemek
YÖNTEM:Hastanemizde komplike olmayan fakoemülsifikasyon cerrahisi geçiren ve mevcut glokomu nedeniyle topikal PGA kullanan hastalar çalışmaya dahil edildi. Olguların randomize bir şekilde postoperatif PGA kullanımına devam edildi (Grup 1) veya PGA kesildi (Grup 2). İki grubun preoperatif ve postoperatif 1. Gün, 1. hafta ve 1. ay elde edilen flare metre ile ölçülen aköz flare, GİB, optik koherens tomografi ile ölçülen santral makula kalınlığı (SMK), total makula hacmi (TMH) ve subfoveal koroid kalınlığı (KK) değerleri karşılaştırıldı.
BULGULAR:Çalışmaya grup 1’de 15; grup 2’de 17 olmak üzere 32 hastanın 32 gözü dahil edildi. Tüm hastaların ortalama aköz flare değerleri preoperatif $11,4 \pm 8,1$ pc/ms iken; postoperatif artış göstererek 1.gün $32,0 \pm 6,0$; 1.hafta $19,1 \pm 2,3$ ve 1.ay $24,3 \pm 4,5$ pc/ms ölçüldü ($p=0,02$). Preoperatif ve postoperatif takiplerde aköz flare değerleri açısından iki grup arasında fark saptanmadı (Her bir $p>0,05$). Postoperatif 1.gün Grup 1’de GİB yükselmesi izlenmezken; Grup 2’de 6(%35,3) hastada GİB 21mmHg’nın üzerine çıktı ($p=0,01$). TMH takip süresince değişmezken ($p=0,32$); SMK postoperatif 1.ayda, preoperatif döneme göre artış gösterdi (sırasıyla; $321,5$ ve $303,4$ μ ; $p=0,011$). Pre- ve postoperatif SMK ve TMH değerleri de iki grupta benzerdi (Her bir $p>0,05$). KK preoperatif ve postoperatif dönemde benzer iken ($p=0,31$); takiplerde iki grup arasında da KK açısından fark izlenmedi (Her bir $p>0,05$).
TARTIŞMA VE SONUÇ:Fakoemülsifikasyon cerrahisi sonrası topikal PGA kullanımına devam etmenin, ön kamara inflamasyonu ve kistoid makula ödemi üzerine etkisi görülmemektedir. Bununla birlikte PGA kullanımının bırakılması postoperatif GİB regülasyonunu olumsuz etkilemektedir. Komplike olmayan katarakt cerrahisi sonrası PGA kullanımına devam etmek daha doğru bir seçenek olarak gözükmektedir.

Anahtar Kelimeler: aköz flare, fakoemülsifikasyon, göz içi basıncı, prostaglandin analoglarının

SS-GL-33 [Glokom]

Primer açık açılı glokomda latanoprost %0.05 ve latanoprostene bunod 0.024% etkinliğinin ve güvenilirliğinin karşılaştırılması

Duygu Akpınar¹, Mehmet Talay Köylü¹, Osman Melih Ceylan¹, Atilla Bayer²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

²Ankara Dünyagöz Hastanesi, Tunus Şubesi, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Yeni tanı almış primer açık açılı glokomu(PAAG) olan hastalarda latanoprost %0.05 ve latanoprostene bunod(LBN) 0.024% etkinliğinin ve güvenilirliğinin karşılaştırılması.

YÖNTEM:SBÜ Gülhane Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Kliniği'nde Nisan 2023- Haziran 2023 tarihleri arasında PAAG'si olan 57 naiv hasta 2 gruba randomize edildi. 1.gruba latanoprost %0.05 (n=26) 1x1 başlanırken, 2.gruba LBN %0,024 (n=31) 1x1 tedavisi başlanmıştır. Tedavi sonrası 1.gün, 1.hafta ve 1.ay göz içi basıncı(GİB) ölçümleri ve ilaçlara bağlı oluşabilecek yan etkiler prospektif olarak incelendi.

BULGULAR:Hasta grupları yaş ve cinsiyet açısından benzerdi.(p>0,05). Tedavi öncesi GİB değerleri latanoprost grubunda 25,42±4,21, LBN grubunda 24,22±3,71 mm Hg idi.(p=0,28) 1. Haftadaki GİB düşüşü latanoprost grubunda %25,62±15,10, LBN grubunda %24,54±13,11 mm Hg.(p=0,09), 1 aydaki GİB düşüşü latanoprost grubunda %24,99±13,48, LBN grubunda %26,08±10,42 mm Hg idi.(p=0,07) 1. aydaki sonuç GİB LBN grubunda latanoprost grubuna göre 0,91 mm Hg daha düşük olup istatistiksel olarak anlamlı değildi.(p=0,09) Her 2 grupta ikişer hastada tedaviyi kestirmeyi gerektirmeyecek oküler hiperemi gelişti.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Latanoprostene bunod %0.024 1x1 tedavisi latanoprost %0.05 1x1 tedavisi ile karşılaştırıldığında PAAG'si olan naive hastalarda 1. ay sonuç GİB değerleri daha düşük gözlenmiş olup, aradaki fark istatistiksel olarak anlamlı değildi. Her iki ilaç yan etki açısından güvenilir ve benzerdi.

Anahtar Kelimeler: latanoprostene bunod, latanoprost, glokom, primer açık açılı glokom

SS-GL-34 [Glokom]

Tedaviye Dirençli Primer Açık Açılı Glokom Hastalarında Latanoprosten Bunod-Latanoprost Değişiminin Etkinliği

Betul Yurdabak, Mehmet Murat Uzel

Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Balıkesir

GİRİŞ VE AMAÇ: Medikal tedavide dört farklı terapötik molekül kullanıp hedef göz içi basıncına (GİB) ulaşamamış primer açık açılı glokom (PAAG) hastalarında latanoprost yerine latanoprosten bunod (LNB) kullanımının etkinliğini araştırmak.
YÖNTEM: Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Polikliniğinde Mart 2023 - Haziran 2023 tarihleri arasında dört moleküler ajan ile tedavide hedef GİB'e ulaşamamış PAAG tanısı ile takip edilen hastalar çalışmaya dahil edildi. Hastaların mevcut latanoprost damlaları LNB ile değiştirildi. Tedavi öncesi ve tedavi sonrası 1. ay GİB değişimleri, tolerabiliteleri ve optik sinir başı optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) görüntüleri karşılaştırıldı.

BULGULAR: Çalışmaya kriterleri karşılayan 26 hasta dahil edildi. 16 (61.5%) kadın 10 (38.5%) erkek hastanın yaş ortalaması 68.78 ± 7.63 yıldır. İki hastada (7.6%) LNB'ye karşı toksisite geliştiği için ilaç kesildi. Bir hastaya tedaviye yanıt vermediği için trabekülektomi yapıldı. Birinci ay sonunda ortalama GİB değişimi 2.47 ± 4.50 mmHG (min 5 mmHG-max 12 mmHg) idi ve değişim istatistiksel olarak anlamlıydı ($p=0.015$) Hiçbir kadranda RSLT kalınlığında anlamlı değişiklik yoktu. ($p>0.05$, her biri için) OKTA incelemesinde tüm görüntü, disk içi, üst yarı, üst temporal ve üst nazal kadrantlarda anlamlı olarak vasküler yoğunluk artışı gerçekleşti ($p<0.001$, $p=0.035$, $p=0.001$, $p<0.001$, $p<0.001$ sırasıyla)
TARTIŞMA VE SONUÇ: Latanoprosten bunod, dirençli glokom hastalarında latanoprost değişimi sonrası etkili ve iyi tolere edilebilen bir ajandır. Meydana gelen GİB değişimi kanlanma ve aksonal transportta değişiklik yaratarak OKTA ile ölçülen vasküler yoğunluk artışına yol açmış olabilir.

Anahtar Kelimeler: glokom, latanoprost, prostaglandin

SS-GL-35 [Glokom]

Latanoprost yüklü PVA nanoliflerinin glokom tedavisi için oküler ilaç dağıtım sistemi olarak hazırlanması ve karakterizasyonu

Mehmet Baykara¹, Merve İlkay Aslantuğ Cesur², Bilgen Osman², Elif Tümay Özer³, Dilayda Kanmaz⁴, Esra Karaca²

¹Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı Bursa

²Uludağ Üniversitesi Biyomalzeme Anabilim Dalı Fen Bilimleri Enstitüsü Bursa

³Uludağ Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Kimya Bölümü Bursa

⁴Uludağ Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Tekstil Mühendisliği Bursa

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmada, glokom tedavisi için bir göz ilacı taşıma sistemi olarak kullanılmak üzere, latanoprost yüklü polivinil alkol (PVA/LAT) nanofiberler geliştirilmesi ve ilaç salınımının değerlendirilmesi amaçlandı. **YÖNTEM:**Nanofiberler elektrospinning yöntemiyle oluşturuldu ve glutaraldehit ile çapraz bağlandı. Karakterizasyon çalışmaları taramalı elektron mikroskobu, Fourier Dönüşümü kızılötesi spektroskopisi, Brunauer, Emmett ve Teller analizleri, su temas açısı ölçümleri ile şişme ve çözünme çalışmalarıyla gerçekleştirildi. **BULGULAR:**Latanoprostun hidrofobikliği nedeniyle PVA/LAT (polivinilalkol/latanoprost) nanoliflerinin su kontakt açısı, PVA nanoliflerinininkine kıyasla artmıştır. 20 dakika boyunca %0,5 gluter aldehit solüsyonu ile çapraz bağlanan PVA/LAT nanolifleri, 23 gün boyunca %52'lik bir kümülatif latanoprost salınımı gösterdi ve salınım bitmedi. Salınım verileri Higuchi ve Korsmeyer-Peppas kinetik modellerine uydu ve difüzyonla oluştu. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Sonuçlar, PVA/LAT nanofiberlerinin glokom tedavisi için bir göz ilacı taşıma sistemi olarak kullanım potansiyeline sahip olduğunu gösterdi.

Anahtar Kelimeler: Glokom, yavaş ilaç salınımı, latanoprost, nanolif,

SS-GL-36 [Glokom]

Timolol-loaded ethosomes for ophthalmic delivery: Prolonged reduction of high intraocular pressure confirmation with in vivo tests

Ali Rıza Cenk Çelebi¹, Burcu Uner², Samet Ozdemir³, Seniz Nur Pilevne¹

¹Acibadem Mehmet Ali Aydınlar University, School of Medicine, Department of Ophthalmology, Istanbul, Turkey

²University of Health Sciences and Pharmacy in St. Louis, Department of Pharmaceutical and Administrative Sciences, St. Louis, MO, USA

³Istanbul Health and Technology University, Faculty of Pharmacy, Department of Pharmaceutical Technology, Istanbul, Turkey

BACKGROUND AND AIM:The beta-adrenoceptor blocker timolol maleate (TML) is a commonly used pharmaceutical agent for the management of glaucoma. Conventional eye drops have limitations due to biological or pharmaceutical factors. Therefore, TML-loaded ethosomes have been designed to mitigate these restrictions and give a viable solution for reducing elevated intraocular pressure (IOP). **METHODS:**The ethosomes were prepared using the thin film hydration method. Integrating the Box-Behnken experimental strategy, the optimal formulation was identified. The physicochemical characterization studies were performed on the optimal formulation. Then, in vitro release and ex vivo permeation studies were conducted. The irritation assessment was also carried out with Hen's Egg Test-Chorioallantoic Membrane model (HET-CAM), and in vivo evaluation of the IOP lowering effect was also performed on rats. The physicochemical characterization studies demonstrated that the components of the formulation were compatible with each other. **RESULTS:**The particle size, zeta potential, and encapsulation efficiency (EE%) were found as 88.23 ± 1.25 nm, -28.7 ± 2.03 mV, and 89.73 ± 0.42 %, respectively. The in vitro drug release mechanism was found as Korsmeyer-Peppas kinetics ($R^2=0.9923$). The HET-CAM findings verified the formulation's eligibility for biological applications. The IOP measurements gathered from in vivo tests revealed no statistical difference ($p>0.05$) between the once-a-day application of the optimal formulation and the routine dosing application of the conventional eye drop. **CONCLUSIONS:**The same pharmacological response was observed at lowered application frequencies with novel preparation. Therefore, it was concluded that the novel timolol-loaded ethosomes could be a safe and efficient alternative for reduction of high intraocular pressure.

Keywords: Box-Behnken design, Timolol maleate, ethosome, HET-CAM, ophthalmic drug delivery, in vivo tests

SS-GL-37 [Glokom]

Neovasküler Glokom Olgularında Transskleral Diod Lazer Siklofotokoagülasyon Sonuçlarının Değerlendirilmesi

Serdar Bayraktar, Emine Şen
Etlik Şehir Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Medikal tedaviye dirençli neovasküler glokom hastalarında transskleral diod lazer siklofotokoagülasyon işleminin başarısının değerlendirilmesi
YÖNTEM: Maksimum medikal antiglokomatöz tedaviye rağmen göz içi basıncı (GİB) 40 mmHg üzerinde olan 24 neovasküler glokom hastasının 24 gözü çalışmaya dahil edildi. Hastaların tamamına Merilas short pulse model 810 nm (Meridian Medical Group, Switzerland) diod lazer cihazına uyumlu olan ve Türkiye’de üretilen Fiberion prob (Emtron Lasers and Probes, İstanbul) ile retrobulber anestezi altında transskleral diod lazer siklofotokoagülasyon işlemi bir seans ortalama 19.95 ± 0.46 atım uygulandı. GİB’in işlem öncesine göre %20 azalması veya GİB’in 21mmHg altında olması işlemin başarı kriteri olarak belirlendi.
BULGULAR: Çalışmamıza dahil edilen 24 hastanın (14 kadın/10 erkek) yaş ortalaması 62.20 ± 14.28 yıl idi. Kullanılan lazer gücü ortalama 135.22 ± 13.98 , ortalama lazer atım sayısı 19.95 ± 0.46 olarak bulundu. GİB değerleri işlem öncesi ortalama 49.70 ± 8.53 mmHg iken tedavi sonrası 6. ayda ortalama 21.75 ± 10.22 mmHg’ye geriledi ($p < 0.00001$, eşleştirilmiş t testi). Kullanılan antiglokomatöz etken madde sayısı preoperatif ortalama 3.91 ± 0.28 iken postoperatif ortalama 3.04 ± 0.85 bulundu ($p = 0.00008$, eşleştirilmiş t testi). İşlem sonrası 6. ayda başarı oranının %95.8 olduğu saptandı. Uygulanan toplam lazer gücü ile GİB düşüşü arasında korelasyon saptanmadı ($r = 0.177$, $p = 0.45$; Pearson korelasyon analizi). Takip sürecinde olguların hiçbirinde hipotoni, koroid dekolmanı, hemoraji görülmedi. Tedaviye yanıt yeterli olduğu için hiçbir hastada işlemin tekrarına ihtiyaç duyulmadı.
TARTIŞMA VE SONUÇ: Medikal tedaviye dirençli neovasküler glokom olgularında Fiberion prob ile yapılan transskleral diod lazer siklofotokoagülasyon işlemi etkili, maliyet-etkin, güvenli ve sonuçları yüz güldürücüdür.

Anahtar Kelimeler: Fiberion Prob, Neovasküler Glokom, Transskleral Diod Lazer Siklofotokoagülasyon.

SS-GL-38 [Glokom]

Fuchs Üveitik Sendrom (FUS) ile İlişkili Glokom Olgularında Mitomisin C'li (MMC) Trabekülektomi Sonuçları

Damla Erdaş¹, Cigdem Altan¹, Berna Başarır², Nese Alagoz¹, Banu Solmaz³, Burcu Kemer Atik¹, Berru Yargı Özkoçak¹, Tekin Yaşar¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

²Bayrampaşa Göz Vakfı Hastanesi, İstanbul

³Medipol Üniversitesi, Bağcılar Medipol Mega Üniversite Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Fuchs üveitik sendrom (FUS) ile ilişkili glokom olgularında Mitomisin C'li (MMC) trabekülektomi cerrahisinin etkinliğini ve güvenilirliğini araştırmak
YÖNTEM:Bu retrospektif çalışmaya üvea birimimizde takipli 46 FUS hastasının 47 gözü dahil edildi. Hastalara maksimum medikal tedavi ile kontrol altına alınamayan glokom nedeniyle primer cerrahi olarak forniks tabanlı MMCLI (0,2 mg/ml, 2-3 dak) trabekülektomi uygulanmıştı. Postoperatif göz içi basıncı (GİB), kullanılan antiglokomatöz ilaç sayısı, bleb anatomisi, komplikasyonlar ve reoperasyonlar değerlendirildi. Başarı kriteri olarak reoperasyon olmaksızın $5 < \text{GİB} \leq 21$ mmHg kabul edildi.
BULGULAR:Hastaların ortalama yaşı $43,6 \pm 11,4$ idi. Gözlerin 28'i (%59,6) psödo fakikti. Preoperatif GİB ortalama $30,6 \pm 9,2$ mmHg iken postoperatif 3. ayda $13,5 \pm 8,2$; 6. ayda $13,4 \pm 8,1$; 1.yılda $13,6 \pm 4,4$; 2.yılda $17,2 \pm 8,4$; son muayenede $13 \pm 6,6$ mmHg'ya düştü (Her biri için $p < 0,05$). Kullanılan ilaç sayısı preop $2,8 \pm 0,5$ iken son muayenede $0,8 \pm 1,0$ idi ($p < 0,05$). Sekiz olguda geçici hipotoni, bunların ikisinde de koroid dekolmanı gelişti. On dört olguda bleb iğneleme uygulandı. Son muayenelerine göre reop yapılmayanlarda ilaçlı başarı %37,9, ilaçsız başarı %62,0 idi. Ortalama 57,1 aylık takip süresince olguların 14'üne (%29,7) ortalama $26,3 \pm 21,4$ ayda yeniden glokom cerrahisi gerekti. İkinci cerrahi olarak 7 göze seton implantasyonu, 1'ine gonyoskopi ile sütür trabekülotomi, 3'üne siklo destrüksiyon, 3'üne re-trabekülektomi uygulandı; re-trabekülektomi yapılanlardan birine de seton cerrahisi uygulandı. Reop yapılan gözlerin 10'u psödo fakikti. Psödo faki ile başarı arasında anlamlı ilişki saptanmadı ($p = 0,38$).
TARTIŞMA VE SONUÇ:Fakik veya psödo fakik FUS'a sekonder glokom için primer cerrahi olarak MMC'li trabekülektomi etkili ve güvenli bir cerrahi seçenek olsa da reoperasyon gerekliliği açısından uzun dönem takip gereklidir.

Anahtar Kelimeler: bleb, Fuchs, trabekülektomi, göz içi basıncı

SS-GL-39 [Glokom]

Pedriatrik Üveitik Glokomlu Hastalarda Cerrahi Sonuçlarımız

Seray Sahin, Mine Esen Baris, Suzan Guven Yılmaz

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Pedriatrik yaşta üveitik glokom nedeniyle opere edilen olgularda glokom cerrahisinin sonuçlarını sunmak

YÖNTEM:Ege Üniversitesi Glokom Biriminde 2007-2023 yılları arasında üveitik glokom nedeniyle opere edilen ≤ 18 yaş olguların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Hastaların demografik verileri, preoperatif ve postoperatif oftalmolojik muayene bulguları ile tedavileri, uygulanan cerrahi yöntem, komplikasyonlar değerlendirildi.

BULGULAR:Çalışmaya 20 pedriatrik olgunun(9K,11E) üveitik glokom nedeniyle cerrahi uygulanan 20 gözü dahil edildi. Primer tanı 17(%85)'sinde JİA, 1(%5)'inde VKH, 2(%10)'sinde Behçet iken glokom cerrahisi uygulanma yaşı $10,2\pm 3,3(5-18)$ yıl idi. Preoperatif düzeltilmiş en iyi görme keskinliği(DEİGK) $0,9\pm 0,7\log\text{MAR}$, göziçi basıncı(GİB) maksimum antiglokomatöz tedavi ile $33,8\pm 7,1(25-50)\text{mmHg}$ ve C/D $0,6\pm 0,3$ idi. Cerrahi sırasında tüm olgular üveti inaktif olup immünsüpresif tedavi almaktaydı(metilprednizolon+MTX, 12(%60)'si ek olarak ADA).Uygulanan glokom cerrahisi sayısı $1,9\pm 1,0$ olup 11(%55) hastada birden fazla cerrahi gerekti.İlk cerrahide hastaların 9(%45)'una MMC'li trabekülektomi, 5(%25)'ine NPGC, 5(%25)'ine seton implantasyonu, 1(%5)'ine GATT uygulandı.Postop hastaların 9(%45)'unda tıbbi tedavi ile kontrol altına alınan 1(%5)'inde ise cerrahi müdahale gerektiren hipotoni gelişti. Postop 1.,6.ay,1.yıl, son muayene GİB(mmHg) değerleri sırasıyla; $14,2\pm 6,7$; $14,2\pm 5,3$; $15,3\pm 6$; $14,7\pm 5$ olup preop döneme göre anlamlı düşüktü($p<0,001$).Kullanılan antiglokomatöz etken madde sayısı preop döneme göre 1.,6.ay ve 1.yılda düşüktü(sırasıyla $p<0,001$; $p<0,001$; $p=0,003$). Hiçbir olguda kalıcı görme kaybı gelişmedi, son kontrolde($4,8\pm 2,2$ yıl) DEİGK $1,1\pm 1,1\log\text{MAR}$, C/D $0,6\pm 0,3$ olarak korundu($p>0,05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Pedriatrik üveitik glokomlu olgularda cerrahi tedavi, ortalama 4,8 yıl takip süresince GİB'in kontrol altına alınması, progresyonun durdurulması, görmenin korunmasında etkin bulunmuştur.Yönetimi zor olan bu dirençli glokom türünde olguların yarından fazlasında birden fazla cerrahi gerekmiştir.

Anahtar Kelimeler: glokom cerrahisi, pedriatrik üveit, üveitik glokom

SS-GL-40 [Glokom]

Primer Açık Kapanması Glokomunda FAKO+GİL ile Kombine Gonyotomi+Gonyosineşiyolizis Cerrahisinin Kısa ve Orta Dönem Etkinliği

Aysun Sagdani¹, Mehmet Talay Köylü¹, Atilla Bayer²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

²Dünyagöz Hastanesi, Tunus Şubesi, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Primer açık kapanması glokomunda FAKO+GİL+Gonyotomi+Gonyosineşiyolizis kombine cerrahisinin kısa ve orta dönem sonuçlarını ve etkinliğini incelemek.

YÖNTEM:SBÜ Gülhane Tıp Fakültesi ve Dünyagöz Hastanesi Tunus Şubesi'nde Mart 2020-Ekim 2022 tarihleri arasında FAKO+GİL+Gonyotomi+Gonyosineşiyolizis cerrahisi yapılan 24 hastanın 31 gözü çalışmaya dahil edildi. Preoperatif en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), göz içi basıncı (GİB), kullanılan ilaç sayısı, takip süresi, lens durumu, aksiyel uzunluk, ön kamara derinliği, cup/disk oranı, görme alanı MD değeri ile postoperatif 1. yıl EİDGK, 1.hafta 1.ay 3.ay, 6.ay ve 1. yıl GİB, ve postoperatif kullanılan ilaç sayısı kaydedildi. Preoperatif GİB'e göre postoperatif %20 ve üzeri GİB azalması, GİB <18'in altında olması ve kullanılan ilaç sayısında en az 1 azalma olan hastalarda cerrahi başarılı olarak kabul edildi.

BULGULAR:Hastaların 15'i kadın, 9'u erkekti. Yaş ortalaması 59,54±15,74 (20-80) yıl idi. Takip süresi 12,45 ± 4,63 ay idi. Preoperatif EİDGK 0,40±0,26, preoperatif GİB ortalaması 28,61±8,14 mmHg (16-47 mmHg) idi. Preoperatif kullanılan ilaç sayısı 3,77±0,92 idi. Preoperatif EİDGK ile karşılaştırıldığında postoperatif 1.yıl EİDGK 0,63±0,30 (p<0.001), preoperatif GİB ile karşılaştırıldığında 1.hafta GİB 15,54±3,44 mmHg (p<0.001), 1. ay GİB 16,87±4,49 mmHg (p<0.001), 3. ay GİB 16,41±6,63 mmHg (p<0.001), 6. ay GİB 14,61±2,12 mmHg (p<0.001), 1. Yıl 14,87±2,84 mmHg (p<0.01) idi. Postoperatif ilaç sayısı preoperatif döneme göre azalmış olup 1,93±1,43 (p<0,001) idi. Cerrahi başarı oranı 1. yılda %20 ve üzeri GİB azalması ve GİB<18'in altında olması açısından %90 (28/31), kullanılan ilaç sayısında en az 1 azalma olması açısından %74 (23/31) idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:FAKO+GİL+Gonyotomi+Gonyosineşiyolizis cerrahisi PAKG'nda GİB'i düşürmede, glokom ilaç kullanımını azaltmada oldukça etkili bir cerrahi yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: glokom, açık kapanması, gonyotomi, gonyosineşiyolizis

SS-GL-41 [Glokom]

Fakoemülsifikasyonla kombine yüksek frekanslı derin sklerotomi cerrahisinde erken dönem sonuçlar, komplikasyonlar ve prognostik faktörler

Pınar Öreñç, Hülya Güngel

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Fakoemülsifikasyonla kombine yüksek frekanslı derin sklerotomi (HFDS) cerrahisinde erken dönem etkinliğin, komplikasyonların ve etkinliği değiştirebilecek prognostik faktörlerin araştırılması.

YÖNTEM:Açık açılı glokom ve kataraktı olan ve fakoemülsifikasyon cerrahisi ile kombine HFDS cerrahisi uygulanan hastaların dosyaları retrospektif olarak tarandı. 3 aydan az takibi olan olgular çalışma dışı bırakıldı. Olguların preoperatif ve postoperatif tam oftalmolojik muayene bulguları ve kullandıkları antiglokomatöz ilaç sayısı kaydedildi. Postoperatif göz içi basınç (GİB) değerinin 18 mmHg nin altına düşmesi cerrahi başarı olarak adlandırıldı. Cerrahinin genel olarak olgular üzerindeki etkiliği; komplikasyonlar ve başarıda etkili olabilecek faktörler incelendi.

BULGULAR:Çalışmaya 20 olgunun 20 gözü dahil edildi.Olguların tamamında ortalama 4.1 ± 1.1 aylık takip sonucunda preoperatif ortalama 21.6 ± 6.7 mmHg olan GİB değerinin, 13 ± 4.4 mmHg'ye, ($p=0.001$), preoperatif 2.1 ± 0.7 olan ilaç sayısının 1.1 ± 0.9 'a düştüğü belirlendi, ($p=0.001$). İlaçsız başarı oranı %30.5, ilaçlı başarı oranı %90.2 olarak saptandı.Hastaların yarısı primer açık açılı diğer yarısı sekonder açık açılı glokomdu iki grup arasında GİB düşüşü açısından fark yoktu. Hastaların %60'ı ileri evre %40'ı erken evre glokomdu iki grup arasında GİB düşüşü açısından fark yoktu.Operasyon sırasında hastaların %70'inde açıdan kanama izlendi ancak ertesi gün hiçbir hastada belirgin hifema tespit edilmedi. Bir hastada operasyondan 6 saat sonra başlayan fibrin reaksiyon tedavi ile düzeldi. Bir hastada operasyonun 3. ayında açıda periferik anterior sineşi tespit edildi.Hiçbir hastada kalıcı görme kaybına neden olacak komplikasyon izlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Minimal invaziv glokom cerrahisi olan HFDS trabeküler ağ ve Schlemm kanalını hedef alan ab interno bir yöntem olup; fakoemülsifikasyon cerrahisi ile kombine edilebilir ve erken dönem sonuçları değerlendirildiğinde, bu cerrahi prosedürün umut vadeden etkinlik ve güvenilirlik profiline sahip olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Derin Sklerotomi, Fakoemülsifikasyon, HFDS, Minimal İnvaziv Glokom Cerrahisi

SS-GL-42 [Glokom]

Glokom Hastalarında Fakoemülsifikasyon ve Fakoemülsifikasyonla Kombine Kahook Dual Blade Trabekülektomi Cerrahisinin Peripapiller Retina Sinir Lifi Tabakasına Etkisi

Esmâ Altuntaş Önen¹, Mehmet Talay Köylü¹, Atilla Bayer², Osman Melih Ceylan¹

¹SBÜ Gülhane Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

²Dünya Göz Hastanesi, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Fakoemülsifikasyon ile kombine Kahook Dual Blade (KDB) trabekülektomi (Fako-Kahook grubu) ve fakoemülsifikasyon (Fako grubu) uygulanmış glokom hastalarının cerrahi öncesi ve sonrası peripapiller retina sinir lifi tabakası (RNFL) kalınlıkları incelendi. **YÖNTEM:**Ocak 2020 ile Haziran 2022 yılları arasında SBÜ Gülhane Göz Kliniği'nde opere olan 57 hastanın verileri retrospektif olarak incelendi (Fako-Kahook, n=35; Fako n=22). Hastaların preoperatif, postoperatif 1.ay ile 1.yıl göz içi basınç değerleri (GİB), görme keskinlikleri, RNFL ölçümleri ve RNFL kalite skoru(Q) incelendi. Postoperatif GİB>21 mmHg olan hastalar çalışma dışı bırakıldı. GİB ve RNFL kalınlıkları her iki grup arasında ve gruplar içinde karşılaştırıldı.

BULGULAR:Fako-Kahook grubunda postoperatif 1.ayda RNFL'nin tüm kadranslarında anlamlı artış izlenirken ($p<0.001$) 1.yıl fark izlenmedi ($p>0.05$). Fako-Kahook grubunda postoperatif 1. ay ve 1. yıl Q değerinde artış olsa da anlamlı değildi ($p>0.05$). Fako grubunda postoperatif 1.ayda RNFL kalınlıkları artmış olsa da bu fark anlamlı değildi ($p>0.05$). Fako grubunda 1.yıl RNFL kalınlıkları tüm kadranslarda azaldı (inferonazal kadranda $p=0.03$, diğer kadranslarda $p>0.05$). Fako grubunda Q değeri postoperatif 1.ay anlamlı olarak artarken($p<0.001$), 1.yılda bu fark ortadan kalktı ($p=0.07$). Fako-Kahook grubunda postoperatif 1. ay ve 1. yıl GİB, preoperatif döneme göre yaklaşık 10 mmHg daha düşüktü ve bu fark anlamlı idi.($p<0.001$) Fako grubunda ise GİB düşüşü anlamlı bulunmadı($p>0.05$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Bu çalışmada Fako-Kahook grubunda 1.ay RNFL kalınlıklarındaki anlamlı artış GİB düşüşüne bağlı rölatif hipotoni ile ilişkilendirilebilir. Her iki gruptaki 1.yılda oluşan RNFL incelmeleri ise glokoma bağlı optik nöropatinin sonucu olabilir.

Anahtar Kelimeler: Kahook Dual Blade Trabekülektomi, Fakoemülsifikasyon, Optik Koherens Tomografi, Retina Sinir Lifi Tabakası

SS-GL-43 [Glokom]

Glokom Cerrahi Tedavisinde Ahmed Glokom Valvi implantı ile Trabekülektominin Karşılaştırılması

Hüsnü Can Yaşar¹, Esra Biberoglu Çelik¹, Hassan Haidar², Muhsin Eraslan¹

¹Marmara Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Marmara Üniversitesi, Tıp Fakültesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Bir üniversite hastanesinde glokom hastalarına uygulanan Ahmed Glokom Valvi (AGV) ve trabekülektominin kısa ve uzun dönem sonuçlarının karşılaştırılması
YÖNTEM: Marmara Üniversitesi Hastanesi'ne 2016-2021 yılları arasında başvuran 46 hastanın 47 gözüne ait veriler retrospektif olarak değerlendirildi. Göz içi basınç değerleri (GİB), kullanılan antiglokomatöz ilaç sayısı ve komplikasyonlar analiz edildi. Final GİB değerinin ilaçla ya da ilaçsız 18 mmHg'nin altında olması ve GİB' de $\geq 20\%$ azalma olması başarı olarak kabul edildi.

BULGULAR: Çalışmaya dahil edilen 47 gözden 27'sine (%57.45) AGV implantasyonu, 20'sine (%42.55) trabekülektomi uygulandı. AGV implantasyonu uygulanan hastaların ortalama yaşı 57.5 ± 14.2 (30-80), trabekülektomi grubununki ise 56.8 ± 15.9 (25-80) idi. Başlangıç GİB ortalaması AGV grubu için 32.6 ± 4.1 mmHg (20-45) iken trabekülektomi grubu için 28.7 ± 4.5 mmHg (10-44) idi ($p=0.116$). AGV ve trabekülektomi gruplarında 1 yıllık takip sonundaki GİB düşüşleri sırası ile % 54.2 ± 15.3 ve % 45.7 ± 21.9 olarak bulundu. Antiglokomatöz ilaç sayısı 1. Yıl sonunda AGV grubunda ortalama 3.6 ± 0.5 ' dan 2.3 ± 1.6 ' ya düşerken, trabekülektomi grubunda 3.7 ± 0.7 'den 1.8 ± 1.8 ' e düştü ($p=0.502$). Komplikasyon olarak en sık hifema gelişiti ve AGV uygulanan 12, trabekülektomi uygulanan 1 gözde izlendi. Hifemanın ek cerrahiye ihtiyaç olmadan kısa süre içinde gerilediği görüldü. Başarı oranı 1. yıl sonunda AGV grubu için % 85, trabekülektomi grubu için % 71.4 olarak hesaplandı ($p=0.335$).
TARTIŞMA VE SONUÇ: Glokom hastalarında hem AGV hem de trabekülektomi, yeterli GİB düşüşü sağlamak için etkili yöntemlerdir. Hifema, AGV implantasyonundan sonra sık görülen ve genellikle ek cerrahi ihtiyacı gerektirmeyen bir komplikasyondur.

Anahtar Kelimeler: Glokom, Ahmed Glokom Valvi, Trabekülektomi

SS-GL-44 [Glokom]

Neovasküler glokomda Ahmed glokom valv implantı ile Keiki Mehta implantının 6 aylık sonuçlarının karşılaştırılması

Furkan Ozer¹, Duygu Gülmez Sevim², Hidayet Sener², Kuddusi Erkılıç²

¹Sungurlu Devlet Hastanesi

²Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Neovasküler glokomda (NVG), Keiki Mehta glokom İmplantı (KMI) ile Ahmed glokom valv implantının (AGVI) 6 aylık sonuçlarının karşılaştırılması amaçlanmıştır. **YÖNTEM:**Bu çalışmaya maksimum antiglokom tedavisine rağmen NVG'si olan ve göz içi basıncı (GİB) 21 mmHg'in üzerinde olan 40 hasta dahil edildi. Bu 40 hastanın; 18'ne KMI, 22'sine AGVI implante edilmişti. Postoperatif 1. gün, 1. ay, 2. ay, 3. ay ve 6. ayda GİB değerleri, ihtiyaç duyulan glokom ilaç sayısı, başarı oranları, postoperatif komplikasyonlar ve görme keskinliği açısından değerlendirildi. **BULGULAR:**Postoperatif 1. gün GİB; KMI grubunda daha düşüktü (AGVI-GİB=14,7±9,5, KMI-GİB=8,3±1,9, p=0,007). Ayrıca 4. hafta GİB ortalaması yine KMI grubunda daha düşüktü (KMI-GİB=11,7±3,1, AGVI-GİB=19,4±8,6, p=0,001). 8., 12. ve 24. haftalarda GİB, KMI ve AGVI grupları arasında anlamlı farklılık göstermedi (sırasıyla p=0.127, p=0.381, p=0.781). 6 ayın sonunda görme düzeyleri arasında iki grup arasında anlamlı fark yoktu. 6. ayda ihtiyaç duyulan antiglokom ajan sayısı KMI grubunda AGVI grubuna göre daha düşüktü (p=0,013). Nihai başarı oranı gruplar arasında benzerdi (p= 0.556), ayrıca oluşan komplikasyon oranları da benzerdi (p=0.180). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**KMI erken dönemde daha fazla postoperatif GİB düşüşü sağlarken,6 ay sonunda kullanılması gereken antiglokom ilaç sayısında daha fazla azalma yapmıştır. Fakat her iki tüp implantasyonunda 6 ayın sonunda benzer GİB, komplikasyon ve başarı oranları elde edilmiştir. Bu sonuçlar ışığında,NVG tedavi yönetiminde KMI, AGVI'ye alternatif olabilir hatta ve maliyetleri göz önüne alındığında daha avantajlı olabilir. Ayrıca literatürde bu çalışma, AGV ile KMI sonuçlarını karşılaştıran ilk çalışmadır.

Anahtar Kelimeler: Ahmed glokom valvi, Keiki Mehta glokom implantı, Neovasküler glokom

SS-GL-45 [Glokom]

Üveitik Glokomlu Gözlerde Ahmed Glokom Valvi İmplantasyonunun Uzun Dönem Sonuçları

Abdullah Ergen, Büşra Yılmaz Tuğan, Ahmet Burak Güray, Nurşen Yüksel
Kocaeli Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Kocaeli

GİRİŞ VE AMAÇ:Glokomatöz optik sinir hasarı üveitli hastaların %20 ila %40'ında görülür. Üveitik glokom tedavisi, çoğu hastanın genç yaşı ve patogeneğinde yer alan sayısız mekanizma nedeniyle genellikle çok zordur. Üveitik glokomlu birçok hasta sonunda glokom cerrahisine ihtiyaç duyar. Biz de bu çalışmada kliniğimizde üveitik glokom tanısıyla Ahmed glokom valvi implantasyonu yapılan hastaların geç dönem sonuçlarını sunmayı planladık.
YÖNTEM:Kocaeli Üniversitesi göz hastalıkları Kliniğinde beş yıllık bir süre boyunca Ahmed glokom valve implantasyonu uygulanan üveitik glokomlu 18 hastanın 18 gözü retrospektif olarak incelendi. Tedavi başarısı, antiglokom ilaçlı veya ilaçsız, 6 ila 21 mmHg arasında göz içi basıncı (GİB) olarak tanımlandı.
BULGULAR:Ortalama takip süresi 27,5±26,1 aydı. 18 gözün 1'inde (%5,5) daha önce glokom cerrahisi olarak trabekülektomi uygulanmıştı. En son takip muayenesinde, 18 gözden 17'sinin GİB'ı 6 ile 21 mmHg arasındaydı. Ortalama GİB, ameliyat öncesi değerlerle (28,8±8,6 mmHg) karşılaştırıldığında son takip sırasında (12,8±5,2 mmHg) anlamlı olarak azdı (P<0,001). Ortalama GİB, ameliyat sonrası 1. yıl, 2. yıl, 3.yıl ve 5. yılda ameliyat öncesi değerlere göre istatistiksel anlamlı azdı (hepsi, p<0,05). İstenen GİB'e ulaşmak için gereken ortalama antiglokom ilaç sayısı ameliyat öncesi 3.7±0.7'den son takip sırasında 1.3±1.4'e düştü (P<0,05). Ortalama antiglokom ilaç sayısı, ameliyat sonrası 1. yıl, 2. yıl ve 3. yılda ameliyat öncesi değerlere göre istatistiksel anlamlı azdı (hepsi, p<0,05).Ameliyat sonrası takipte 6 gözde (%33,3) hipotoni olup 1'inde (%5,5) ön kamaraya viskoelastik madde enjeksiyonu yapıldı. 2 (%11,1) gözde hifema gelişti ve 1 (%5,5) göze ön kamara lavajı yapıldı. 1 (%5,5) gözde geç dönem (30 ay) endotele temas sonrası tüp revizyonu yapıldı.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Ahmed glokom valvi implantasyonu, üveitik glokom için etkili bir prosedürdür. Uzun vadeli GİB kontrolü sağlanmasında glokom ilaçlarının kullanımı gerekebilir. İşlemin komplikasyonları arasında hipotoni en sık görülenidir.

Anahtar Kelimeler: Üveit, Ahmed glokom valvi, Glokom

SS-GL-46 [Glokom]

Ahmed Valv İmplantı ve Pediatrik Glokom Cerrahi Tedavisindeki Yeri

Elshan Asadzade, Dilara Pirhan, Sevgi Subası, Nurşen Yüksel
Kocaeli Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Kocaeli

GİRİŞ VE AMAÇ:Pediatrik glokom nedeniyle takip edilen ve tedaviye dirençli olan olgularda Ahmed glokom valvi (AGV) implantının göz içi basıncını (GİB) düşürmedeki etkinliğinin ve güvenilirliğinin incelenmesi

YÖNTEM:2000'den 2020'ye kadar pediatrik Ahmed glokom valvi (AGV) uygulanan ve en az 1 yıllık postoperatif takip edilen olgular çalışmaya dahil edildi. Kısmi veya tam başarı, sırasıyla glokom ilaçları ile ve bu tedaviler olmaksızın GİB 5-20 mmHg olması olarak tanımlandı. Eşlik eden oküler patolojiler, daha önceki cerrahiler, erken ve geç cerrahi komplikasyonlar, AGV çıkartılması, GİB, glokom ilaçları ve görme keskinliği değerlendirildi. AGV sağ kalım eğrisi analizi için başarısızlık olayı, ek AGV implantasyonu, AGV'nin değiştirilmesi veya çıkarılması veya tahrip edici bir komplikasyon olması sonucu GİB kontrolü sağlanamaması olarak tanımlandı.

BULGULAR:24 hastanın 24 gözü çalışmaya dahil edildi.Hastaların 12 tanesi (%50) primer konjenital glokom, 3 tanesi (%12,5) sekonder glokom, 9 tanesi (%37,5) katarakt cerrahisini takiben gelişen glokom idi. 22 göz daha önceden oküler cerrahi geçirmişti. Preoperatif GİB ortalama $38,79 \pm 9,33$ idi. Preoperatif GİB'e göre 12. aydaki düşüş istatistiksel olarak anlamlı idi ($p<0,001$). Son takipte ($89 \pm 61,2$ ay, median 81) GİB $16,45 \pm 6,15$ olup anlamlı olarak düşmüştü ($p<0,001$). Postoperatif erken dönemde %75 hastada komplikasyon gözlemlenmezken, geç dönemde hastaların %54,2'sinde komplikasyon gözlemlenmiş olup, en sık komplikasyon enkapsülasyondur (%25). Tam ve kısmi başarı için median sağ kalım süresi sırasıyla 120 (SD 21.05) ve 78 (SD 27.67) ay idi. Hastaların %29,2'sinde tam başarı, %66,7'sinde kısmi başarı sağlanmış olup %33,3'ünde başarısızlık görüldü. Bir hastada fitizis bulbi gelişti.

TARTIŞMA VE SONUÇ:AGV, pediatrik glokom hastalarından oluşan çalışma grubumuzda düşük GİB ve ilaç bağımlılığı ile tanımlanan yeterli bir başarı oranı gösterdi. Bu hasta grubunun dirençli glokom geliştirdiği ve AGV implantına rağmen ilaç kullanma gerekliliğinin devam ettiğini saptadık.

Anahtar Kelimeler: afakik glokom, ahmed glokom valv implantı, göz içi basıncı, pediatrik glokom

SS-GL-47 [Glokom]

Pedriatrik olgularda dirençli glokomda Ahmed glokom valf implantasyonu sonuçlarımız

Işıl Kefeli, Gül Arıkan, Aylin Yaman, Taylan Ozturk, Üzeyir Güneç
Dokuz Eylül Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Çalışmanın amacı pedriatrik olgularda dirençli glokomda Ahmed glokom valf (AGV) implantasyonunun etkinlik ve güvenilirliğini değerlendirmek.
YÖNTEM:Ocak 2015 ile Haziran 2022 tarihleri arasında kliniğimiz glokom biriminde AGV implantasyonu uygulanmış pedriatrik glokom hastalarının kayıtları retrospektif olarak değerlendirildi. Cerrahi başarı, göz içi basıncı (GİB) kontrolü için başka bir ameliyat olmaksızın, ışık algısı kaybı olmadan ve implant çıkarılmadan antiglokomatöz ilaçlarla birlikte veya tek başına postoperatif GİB'nin ≥ 6 mmHg ve ≤ 21 mmHg olması şeklinde tanımlandı. Olguların glokom tanıları, GİB düzeyleri, kullanılan antiglokomatöz ilaç sayısı ve komplikasyonlar kaydedildi.

BULGULAR:Çalışmaya 64 hastanın (35 erkek, 29 kız) 77 gözü dahil edildi. Ortalama yaş 93.68 ± 66.81 ay (aralık: 3-212 ay), ortalama takip süresi 30.77 ± 21.74 ay (aralık:1-84 ay) idi. Glokom tanıları en sık primer konjenital glokom (29 göz, %37.67), afakik glokom (26 göz, %33.77) ve üveitik glokom (11 göz, %14.29) idi. Ameliyat öncesi ortalama göz içi basınç düzeyi 34.30 ± 5.86 mmHg (aralık: 25-50 mmHg) iken, en son kontrolde 17.25 ± 7.98 mmHg (aralık: 4-35 mmHg) idi. Göz içi basınç düzeyindeki azalma istatistiksel olarak anlamlıydı ($p < 0.001$, bağımlı gruplarda T testi). Kullanılan antiglokomatöz ilaç sayısı ameliyat öncesi 3.62 ± 0.49 (aralık: 3-4) iken, en son kontrolde 2.05 ± 1.57 (aralık: 0-4) olarak bulundu. Antiglokomatöz ilaç sayısında azalma istatistiksel açıdan anlamlıydı ($p < 0.001$, bağımlı gruplarda T testi). En son kontrolde 53 gözde (%68.83) başarı sağlandı. Ameliyat sonrası en sık komplikasyon olarak 10 gözde (%12.99) koroid efüzyonu gelişti. Hepsisi medikal tedavi ile geriledi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Pedriatrik glokom olgularında AGV implantasyonu etkin ve güvenilir bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Ahmed glokom valf, pedriatrik glokom, glokom cerrahisi

SS-GL-48 [Glokom]

Fakik Gözlerde Siliyer Sulkusa Ahmed Glokom Valf İmplantasyonu: Retrospektif Olgu Serisi

Özlem Özkan, Gül Arıkan, Uzeyir Gunenc

Dokuz Eylül Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Fakik ve medikal tedaviye dirençli glokomlu gözlerde siliyer sulkusa Ahmed glokom valf (AGV) implantasyonunun sonuçlarını değerlendirmek. **YÖNTEM:**Ocak 2018 ile Haziran 2022 tarihleri arasında siliyer sulkusa AGV implantasyonu uygulanan hastaların tıbbi kayıtları retrospektif olarak incelendi. Çalışmaya sadece fakik gözler dahil edildi, afakik/psödo fakik gözler veya kombine cerrahi (tüp şant implantasyonu + lensektomi) yapılan gözler çalışma dışı bırakıldı. Başarı, göz içi basıncı (GİB) kontrolü için başka bir ameliyat olmaksızın, ışık algısı kaybı olmadan ve implant çıkarılmadan postoperatif GİB'nin ≥ 6 mmHg ve ≤ 21 mmHg olması şeklinde tanımlandı. Glokom tanıları, GİB düzeyleri, kullanılan antiglokomatöz ilaç sayısı ve komplikasyonlar kaydedildi. **BULGULAR:**Çalışmaya 19 hastanın (13 erkek, 6 kadın) 20 gözü dahil edildi. Ortalama yaş 51.60 ± 13.07 yıl (aralık:18-76 yıl), ortalama takip süresi 11.10 ± 11.37 ay (aralık:1-36 ay) idi. Glokom tanısı 4 gözde (%20) dar açılı glokom, 4 gözde (%20) juvenil glokom, 3 gözde (%15) neovasküler glokom, 3 gözde (%15) primer açık açılı glokom, 3 gözde (%15) üveitik glokom, 2 gözde (%10) psödoeksfolyasyon glokomu, 1 gözde (%10) iridokorneoendotelial sendroma bağlı glokom idi. Ameliyat öncesi ortalama GİB 33.00 ± 6.55 mmHg (aralık: 24-50 mmHg) iken, en son kontrolde 13.50 ± 2.91 mmHg (aralık: 7-20 mmHg) olarak bulundu. GİB azalması istatistiksel olarak anlamlıydı ($p < 0.001$, Wilcoxon testi). Antiglokomatöz ilaç sayısı ameliyat öncesi 3.70 ± 0.47 (aralık: 3-4) iken, en son kontrolde 2.25 ± 1.37 (aralık: 0-4) olarak bulundu. Antiglokomatöz ilaç sayısında azalma istatistiksel açıdan anlamlıydı ($p = 0.001$, Wilcoxon testi). En son kontrolde 17 gözde (%85) başarı sağlandı. Ameliyat sırasında hiçbir gözde kristalin lens yaranması dahil ciddi bir komplikasyon gelişmedi. Ameliyat sonrası en sık komplikasyon 5 gözde (%25) gelişen malign glokom idi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Fakik gözlerde Ahmed glokom valfin siliyer sulkusa lensektomi yapılmadan implantasyonu etkin ve güvenilir bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Ahmed Glokom Valf, Fakik göz, Glokom, Siliyer Sulcus

SS-GL-49 [Glokom]

Ahmed Glokom Valf (AGV) İmplantasyon Sonrası Hipotonide Tüpün Ab-İnterno Prolen Sütürle Oklüzyonu: Retrospektif Olgu Serisi

Eda Hüamaz, Gül Arıkan, Üzeyir Güneç

Dokuz Eylül Üniversitesi; Göz Hastalıkları Anabilim Dalı; İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Ahmed glokom valf (AGV) implantasyonu sonrası hipotonide tüpün ab-interno prolen sütürle oklüzyonunun etkinlik ve güvenilirliğini değerlendirmek
YÖNTEM: Kliniğimizde Ocak 2021-Mayıs 2023 tarihleri arasında AGV implantasyonu yapıp postoperatif dönemde hipotoni ve bununla ilişkili ciddi komplikasyonlar (koroid efüzyonu, hipotoni makülopati, ön kamara sığılığı) gelişen ve bu nedenle koterize 3.0 prolen sütürle ab-interno tüp oklüzyonu yapılan olguların kayıtları retrospektif olarak değerlendirildi.
BULGULAR: Çalışmaya toplam 7 (4 kadın, 3 erkek) hastanın 8 gözü dahil edildi. Hastaların yaşı 49-76 aralığında olup medyan yaş 69 idi. Glokom tanısı 6 gözde primer açık açılı glokom, 1 gözde psödoeksfoliatif glokom, 1 gözde üveitik glokom idi. Hastaların takip süresi minimum 2 ay ile maksimum 18 ay aralığındaydı. Göz içi basıncı tüp oklüzyonu öncesi 2-5 mmHg aralığında idi. AGV implantasyon sonrası 5.-21. günler aralığında tüp oklüzyonu uygulandı. Tüp oklüzyonu sonrası tüm gözlerde hipotoni geriledi, ön kamara derinleşti, hipotoni makulopatisi ve/veya koroid efüzyonu düzeldi. Takiplerde göz içi basıncı yükselen 2 gözden 1.'sinde oklüzyondan 1 yıl sonra, diğerinde ise oklüzyondan 2 ay sonra prolen sütür ameliyathanede lokal anestezi altında çıkarıldı. Prolen sütürün implantasyonunda, postoperatif dönemde ve prolen sütür çıkarıldıktan sonraki dönemde herhangi bir komplikasyon ile karşılaşılma. En son kontroldeki göz içi basıncı tüm gözlerde 10-18 mmHg aralığında idi.
TARTIŞMA VE SONUÇ: Ahmed glokom valf implantasyonu sonrası ciddi hipotonide tüpün koterize 3.0 prolen sütürle ab-interno oklüzyonu kolay uygulanabilen yararlı bir yöntemdir. Gerektiğinde prolen sütür kolaylıkla tüpten çıkarılabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: ahmed glokom valf, göz içi basınç, primer açık açılı glokom

SS-GL-50 [Glokom]

Gonyoskopi Yardımlı Translüminal Trabekülotomi ve Mitomisin C'li Trabekülektominin Karşılaştırılması

Ali Safa Balcı, İhsan Çakır, Neşe Alagöz, Işıl Paşaoğlu, Çiğdem Altan, Tekin Yaşar
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Primer açık açılı glokom (PAAG) ve psödoeksfoliasyon glokomu (PEXG) hastalarında gonyoskopi yardımcı translüminal trabekülotomi (GATT) ile mitomisin C'li trabekülektominin (TRAB) göz içi basıncı (GİB) düşürücü etkinliğini ve komplikasyonlarını karşılaştırmak.

YÖNTEM:Çalışmaya >18 yaşında, PAAG veya PEXG tanılı, GATT veya TRAB uygulanan, en az 12 ay takibi olan hastalar dahil edildi. Cerrahi başarı, GİB'de $\geq\%30$ düşüş veya ≤ 18 mmHg olması olarak kabul edildi (ilaçsız: tam başarı, ilaçlı: kısmi başarı). Ameliyat sonrası GİB, ilaç molekül sayısı, komplikasyonlar ve ikincil cerrahi gereksinimi değerlendirildi. **BULGULAR:**Otuz dokuz TRAB ve 36 GATT uygulanan hasta analiz edildi. İki grubun yaş ($p=0,57$) ve cinsiyetleri ($p=0,23$) benzerdi. GATT uygulanan 9 hastaya eş zamanlı fakoemülsifikasyon cerrahisi yapıldı. TRAB ve GATT gruplarında başlangıç GİB sırasıyla $27,41\pm 8,32$ mmHg ve $24,24\pm 7,61$ mmHg ($p=0,10$), ortalama ilaç sayısı $3,74\pm 1,01$ ve $3,74\pm 1,10$ ($p=0,97$) idi. TRAB ve GATT sonrası 12. ayda ortalama GİB sırasıyla $11,28\pm 3,92$ mmHg ve $12,18\pm 2,36$ mmHg ($p=0,38$), ortalama ilaç sayısı $0,85\pm 1,34$ ve $0,94\pm 1,25$ ($p=0,75$) idi. Başlangıca göre GİB düşüşü TRAB'da $\%55,75\pm 17,52$, GATT'ta $\%45,22\pm 18,57$ idi ($p=0,02$). On ikinci ayda tam başarı TRAB'da $\%64,1$, GATT'ta $\%52,8$ ($p=0,22$) iken, kısmi başarı sırasıyla $\%94,9$ ve $\%94,4$ ($p=0,91$) idi. Ameliyat sırasında GATT grubunda 1 hastada iridodiyaliz gelişti. Ameliyat sonrası TRAB grubunda 2 hastada hifema, 2 hastada koroid dekolmanı görülürken, GATT grubunda 20 hastada hifema, 7 hastada fibrin reaksiyon gelişti. Ameliyat sonrası 1. günde TRAB grubunda 1, GATT grubunda 4 hastada GİB artışı görüldü. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**PAAG ve PEXG hastalarında, ameliyattan 12 ay sonra GATT, GİB'i ve ilaç sayısını azaltmada TRAB kadar etkilidir. Ancak TRAB, GATT'tan daha fazla GİB düşüşü sağlar ve ilaçsız başarı daha yüksektir. Hifema ve fibrin gelişimi her ne kadar GATT sonrası daha çok görülse de konjonktiva ve sklerayı gelecekteki potansiyel bir filtrasyon cerrahisi için koruyan bir cerrahidir.

Anahtar Kelimeler: Gonyoskopi Yardımlı Translüminal Trabekülotomi, Primer Açık Açılı Glokom, Psödoeksfoliasyon Glokomu, Trabekülektomi

SS-GL-51 [Glokom]

Gonyoskopi Aracılı Transluminal Trabekulotomi Yapılan Hastalarda Operasyon Sonrası İlk 24 Saatte Göz İçi Basınç Değişimi

Burak Acar, Mehmet Cüneyt Özmen, Beste Gizem Köse
Gazi Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Gonyoskopi aracılı transluminal trabekulotomi (GATT) sonrası göz içi basınç (GİB) artışı literatürde ilk 24 saatten sonra bildirilmiş ancak ilk 24 saatte GİB ölçümüyle ilgili çalışma mevcut değildir. Bu çalışmada ilk 24 saatte GİB ve sistemik tansiyon ölçümüyle GİB artışının oluşumu belirlenerek ameliyat sonrası erken tedavi planı hazırlanması amaçlandı. **YÖNTEM:**Tek cerrahli, prospektif, gözlemsel bir vaka serisidir. Açık açılı glokom tanısı olan ve maksimum medikal tedaviye rağmen kontrolsüz GİB nedeniyle GATT endikasyonu konulan hastalar dahil edildi. Hastaların demografik özellikleri kaydedildi, rutin oftalmolojik muayeneleri, GATT cerrahisi geçirdikten 2 saat aralıklarla GİB ölçümleri yapıldı, sistemik tansiyonları kaydedildi ve 24. saatte hifema değerlendirildi. **BULGULAR:**32 hastanın 37 gözü çalışmaya dahil edildi. Hastaların 25'i erkek ve 12'si kadındı. Ortalama yaş $60,54 \pm 17,40$ yıl idi. Cerrahi öncesi ortalama GİB $30,86 \pm 9,34$ iken cerrahi sonrası 1.günde $16,08 \pm 4,03$ 'e düştü, bu fark istatistiksel olarak anlamlıydı ($p=0,023$). Gözlerin 11'inde(29,7%) grade 0, 22'sinde(59,5%) grade 1, 2'sinde(5,4%) grade 2, 2'sinde(5,4%) grade 3 hifema izlendi. Cerrahi uygulanan gözlerin 16'sında (43,2%) ilk 24 saatte GİB artışları (ort= $36,81$) (30-62) izlendi. Hifema gelişen hastalarda sistemik nabız basıncının daha düşük çıktığı izlendi, bu istatistiksel olarak anlamlıydı ($p=0,026$). Hifema gelişimi ile GİB artışı arasında anlamlı bir ilişki izlenmedi ($p=0,175$). Sistemik basınç ile GİB artışı arasında bir ilişki izlenmedi ($p=0,126$). Preop GİB'ı yüksek olan hastalarda GİB artışı daha çok izlendi ($p=0,028$). Hastaların tanısı ile GİB artışı arasında korelasyon izlenmedi ($p>0,05$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Bu çalışmada ilk 24 saatte GİB artışlarının olabileceği gösterilmiştir. İlk 24 saat yakın GİB takibi ve buna göre medikal tedavinin düzenlenmesi yararlı olacaktır. Gelecekte, GATT sonrası GİB değişimini ön görecekle preoperatif veya intraoperatif biobelirteçlerin belirlenmesi için yapılacak çalışmalar faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: GATT, göz içi basınç artışı, hifema, nabız basıncı

SS-GL-52 [Glokom]

Primer Açık Açılı Glokomlu ve Psödoeksfoliasyon Glokomlu Gözlerde Gonyoskopi Yardımlı Sütür Trabekülotomi (GATT) Sonuçlarının Karşılaştırılması

Ömer Sağır, Alev Özçelik Köse, Hatice Tekcan, Serhat Imamoğlu
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Primer açık açılı glokomlu (PAAG) ve psödoeksfoliasyon glokomlu (PEG) gözlerde gonyoskopi yardımcı sütür trabekülotominin (GATT) göz içi basıncını (GİB) düşürmedeki etkinliğini karşılaştırmak amaçlandı.
YÖNTEM:Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi glokom biriminde 2018-2023 tarihleri arasında GATT uygulanmış hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. PAAG olan hastalar grup 1 ve PEG olan hastalar grup 2' yi oluşturdu. Hastaların preoperatif GİB, antiglokomatöz medikasyon sayısı ile postoperatif 12., 18., 24. aydaki GİB ve antiglokomatöz medikasyon sayıları kaydedildi.
BULGULAR:Grup 1'de 30 hastanın 30 gözü ve grup 2'de 42 hastanın 42 gözü çalışmaya dahil edildi. Grup 1'de GİB düşüşü 12. ayda 8.91 ± 6.20 mmHg, 18. ayda 8.33 ± 5.03 mmHg ve 24. ayda 6.50 ± 2.82 iken grup 2'de sırasıyla 10.84 ± 7.87 mmHg, 10.09 ± 7.47 mmHg, 9.84 ± 6.06 mmHg idi (sırasıyla $p = 0.54$, $p = 0.18$, $p = 0.04$). Grup 1'de 24. ayda ortalama medikasyon sayısındaki düşüş 1.72 ± 1.76 iken grup 2'de 2.14 ± 1.29 idi ($p = 0.36$). Kümülatif başarı oranı 12. ayda grup 1'de 86.6%, grup 2'de 95.2%;24. ayda grup 1'de 80% ve grup 2'de 85.71% idi ($p = 0.01$, $p = 0.04$).
TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu çalışma ile PAAG ve PEG'li gözlerde 24 aylık izlemde GATT cerrahisi GİB ve medikasyon sayısı düşüşünde etkili bir yöntemdir. Kümülatif başarı oranları açısından hem 12. ayda hem de 24. ayda PEG'li gözlerde GATT cerrahisinin daha başarılı olduğu gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Gonyoskopi yardımcı sütür trabekülotomi (GATT), Primer açık açılı glokom (PAAG), Psödoeksfoliasyon glokomu (PEG)

SS-GL-53 [Glokom]

İleri Evre Glokom Olgularında Gonyoskopi-Asiste Transluminal Trabekülotomi Cerrahisinin Etkinliği

Fatma Tuğba Bulanık, Murat Günay, Adem Türk
Karadeniz Teknik Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları, Trabzon

GİRİŞ VE AMAÇ:Kliniğimizde ileri evre glokom olgularında uyguladığımız gonyoskopi-asiste transluminal trabekülotomi (GATT) cerrahisinin sonuçlarını değerlendirmek
YÖNTEM:Kliniğimizde ileri evre glokom tanısı olup, GATT cerrahisi uygulanan ve en az 6 ay süre ile takip edilen 52 hastanın 56 gözü çalışmaya dahil edildi. Hastalara ait demografik özellikler, cerrahi öncesi ve sonrası döneme ait göz içi basıncı (GİB), görme keskinliği (GK, logMAR), antiglokomatöz (AG) ilaç sayısı ve postoperatif komplikasyonlar kaydedildi. Cerrahi başarı kıstasları, takip süresi sonunda GİB değerlerinin 15 ve 12 mmHg'den daha düşük olması olarak, iki farklı şekilde ayrı ayrı hesap edildi.

BULGULAR:Çalışmada ortalama yaşları 65,9±9,9 olan 21 kadın ve 31 erkek hasta mevcuttu. Hastalara ait 36 gözde (%64,3) psödoeksfolyasyon (PEX) glokomu, 6 gözde (%10,7) primer açık açılı glokom, 8 gözde (%14,3) primer açı kapanması glokomu, 3 gözde (%5,4) pigmenter glokom ve 3 gözde (%5,3) steroide bağlı glokom mevcuttu. Ortalama C/D oranı, perimetrik MD ve OCT ile elde edilen RNFLT değerleri sırasıyla; 0,93±0,08; -23,6±6,1dB; 65,1±9,5 µm idi. GATT cerrahisi sonrası ortalama takip süresi 13,1±5,8 ay idi. Preop GİB, GK ve topikal AG ilaç sayısı sırası ile; 30,7±9,1 mmHg; 0,66±0,68; 3,82±0,38 olup; son vizit GİB, GK ve topikal AG ilaç sayısı sırası ile; 14,1±6,1; 0,46±0,71; 1,87±1,13 idi (hepsi için p<0,001). Kümülatif cerrahi başarı tüm olgular için 12. ayda %25,9 (<15 mmHg için) ve %19,1 (<12 mmHg için) olarak bulundu. Postoperatif komplikasyon olarak, 50 gözde hifema (%89,3), 2 gözde lokalize descemet dekolmanı (%3,5), 2 gözde siklodyaliz (%3,5), 1 gözde koroid dekolmanı (%1,8), 2 gözde hipoton makulopati (%3,5) ve 1 gözde malign glokom (%1,8) gözlemlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:GATT cerrahisinin ileri evre glokom olgularında anlamlı GİB düşüşüne sebep olduğu, ancak uzun dönemli hedef GİB değerlerine ulaşmada tek başına yeterli olmadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Glokom, Gonyoskopi, Göz içi basıncı, İleri evre, Transluminal trabekülotomi

SS-GL-54 [Glokom]

Gonyoskopi Yardımlı Sütür Trabekülotominin (GATT) Foveal ve Peripapiller Optik Koherens Tomografi Anjiografi Ölçümlerine Etkisi

Çiğdem Bengi Güngör, Alev Özçelik Köse, Serhat Imamoglu, Nursal Melda Yenerel
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Sadık
Eratik Göz Klinikleri, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Gonyoskopi yardımcı sütür trabekülotominin (GATT) optik koherens tomografi anjiografi (OKTA) ölçümlerinde foveal ve peripapiller vasküler dansiteleri üzerine etkisini değerlendirmek amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Bu prospektif çalışmaya Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi glokom biriminde GATT uygulanan 12 hastanın 12 gözü dahil edildi. Hastalara preoperatif ve postoperatif 6. ayda swept-source DRI OKT Triton (Topcon Inc, Tokyo, Japan) ile OKTA ölçümleri yapıldı. Yüzeysel vasküler dansite foveada 3X3 mm ile peripapiller bölgede 4.5X4.5 mm ile çekim yapılarak 5 noktada değerlendirildi.

BULGULAR:Foveal bölgede yüzeysel kapiller pleksus vasküler dansitesinde preoperatif ve postoperatif santral, nazal, temporal ve inferior alanlarda istatistiksel anlamlı değişim saptanmadı (sırasıyla $p = 0.23$, $p = 0.78$, $p = 0.71$, $p = 0.92$). Superior alanda istatistiksel anlamlı değişim saptandı ($p = 0.04$). Peripapiller bölgede preoperatif ve postoperatif santral, nazal, temporal, inferior ve superior alanlarda istatistiksel anlamlı değişim saptanmadı (sırasıyla $p = 0.40$, $p = 0.29$, $p = 0.45$, $p = 0.43$, $p = 0.16$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu çalışma ile GATT cerrahisi uygulanan açık açılı glokomlu gözlerde perifoveal mikrosirkülasyonun azaldığı gösterilmiştir. Bu azalma cerrahi inflamasyona bağlı olabilir. Daha fazla hasta sayısının olduğu ve visual fonksiyon ile ilişkisinin ölçüldüğü çalışmalar daha faydalı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Gonyoskopi Yardımlı Transluminal Trabekülotomi, Optik Koherens Tomografi Anjiografi, Primer Açık Açılı Glokom, GATT

SS-GL-55 [Glokom]

Gonyoskopi Yardımlı Translüminal Trabekülotomi Cerrahisinin Korneal Endotel Hücre Yoğunluğuna Etkisi

Gizem Taşkın, İhsan Çakır, Neşe Alagöz, Işıl Başgil Paşaoğlu, Ayşe Çiğdem Altan, Tekin Yaşar
SBÜ Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Açık açılı glokomlu (AAG) gözlerde tek başına veya fakoemülsifikasyon ile kombine yapılan gonyoskopi yardımcı translüminal sütürlü trabekülotomi (GATT) cerrahisi sonrası korneal endotel hücre yoğunluğundaki (EHY) değişikliği incelemek ve standart bir fakoemülsifikasyon cerrahisi veya kombine cerrahi sonrası oluşan EHY kaybı ile karşılaştırmaktır.

YÖNTEM: Çalışmaya AAG (birincil veya ikincil) tanılı, komplikasyonsuz GATT veya fakoemülsifikasyon+GATT kombine cerrahisi uygulanan, endotel hücre verileri ve en az 6 aylık takibi olan, >18 yaşında, herhangi bir kornea patolojisi olmayan hastalar dahil edildi. Grade 2-3 senil nükleer kataraktı olan, tek başına fakoemülsifikasyon cerrahisi uygulanan hastalardan kontrol grubu oluşturularak veriler karşılaştırıldı.

BULGULAR: Otuz iki GATT, 14 fakoemülsifikasyon+GATT ve 25 fakoemülsifikasyon uygulanan hastanın 71 gözü analiz edildi. Üç grubun yaş ortalamaları benzerdi ($p=0,06$). Başlangıç değerleri ile karşılaştırıldığında, EHY azalması GATT, fakoemülsifikasyon+GATT ve fakoemülsifikasyon gruplarında sırasıyla %5,75 ($139,02 \pm 231,75$ hücre/mm²), %13,47 ($319,12 \pm 92,83$ hücre/mm²), %10,53 ($258,64 \pm 216,93$ hücre/mm²) idi (her biri için $p<0,001$). EHY azalma miktarı GATT grubu ile karşılaştırıldığında ($p=0,001$, Kruskal-Wallis testi), fakoemülsifikasyon ve fakoemülsifikasyon+GATT grubuna göre anlamlı olarak düşüktü (sırasıyla $p=0,016$ ve $p=0,001$, Bonferroni düzeltmesi). Fakoemülsifikasyon+GATT grubunda, fakoemülsifikasyon grubuna göre kayıp miktarı daha yüksekti; ancak aradaki fark anlamlı değildi ($p=0,07$, Bonferroni düzeltmesi).

TARTIŞMA VE SONUÇ: EHY preoperatif düzeyine kıyasla GATT grubunda anlamlı olarak azalmıştır; fakat fakoemülsifikasyon ve fakoemülsifikasyon+GATT gruplarına kıyasla GATT grubunda EHY'deki azalma, anlamlı olarak daha düşüktür.

Anahtar Kelimeler: Endotel hücre yoğunluğu, glokom, gonyoskopi yardımcı translüminal trabekülotomi

SS-GL-56 [Glokom]

Orta-İleri glokom ve kataraktı olan hastalarda uygulanan FAKO-GATT kombine cerrahisinde FAKO cerrahisinin önce uygulanmasının sonuçlara etkisi

Gizem İlayda Dumlupınar, Zübeyir Yozgat, Berire Şeyma Durmuş Ece, Mehmed Uğur Işık, Erdem Yüksel
Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kastamonu

GİRİŞ VE AMAÇ:Orta-ileri derecede açık açılı glokomu ve kataraktı olup, fakoemülsifikasyon (FAKO) ile kombine “gonyoskopi eşliğinde transluminal trabekülotomi (GATT) cerrahisi” uygulanan hastalarda, FAKO cerrahisinin kombine cerrahiden önce veya sonra yapılmasının sonuçlara etkisini değerlendirmek.

YÖNTEM:Orta-ileri açık açılı glokom ve katarakt nedeniyle kombine FAKO ve GATT cerrahisi uygulanan 31 hastanın 33 gözü (primer açık açılı (n:15), sekonder açık açılı glokom (n:15) (psödoeksfolyatif) çalışmaya alındı. Hastalar, FAKO cerrahisinin GATT’dan önce (Grup 1, n:16) ve sonra uygulandığı (Grup 2, n:17) olmak üzere iki gruba ayrıldı. Hastaların demografik özellikleri, cerrahi başarısı, cerrahi öncesi ve sonrası GİB’leri, kullanılan anti-glokom ilaç sayısı, ortalama retina sinir lifi kalınlığı (oRSLK) ve cerrahi sırasında gelişen komplikasyonlar değerlendirildi ve karşılaştırıldı.

BULGULAR:Yaş ortalaması 74.3±8.6 olan (grup 1; 72.9±10.9, grup2; 75.7±5.4) hastalar ortalama 5.2±4.9 ay takip edildi. Ortalama GİB, ameliyat öncesi, ameliyat sonrası 1.gün, 1. hafta, 1.ay, 3.ay, 6. ay ve 1. yıl sırasıyla; Grup 1’de; 26.6±7.8, 16.5±5.5, 10.3±2.1, 14.3±7.3, 10.4±2.1, 10±1.4 ve 13.2±3.1 iken Grup 2’de; 27.4±8.1, 15.1±6.9, 13±4.1, 15.2±5.6, 13.8±2.4, 13.1±3.5 ve 13.3±2.7 idi. Her iki grupta %100 cerrahi başarı sağlandı. Anti-glokom ilaç kullanım sayısı; Grup 1 ve Grup 2’de, sırasıyla, cerrahi öncesi ortalama; 2.6±0.7 ve 2.4±0.8 iken, cerrahi sonrası son kontrolde, 2.1±0.6 ve 2.1±0.7 idi. Her iki grupta da belirgin progresyon izlenmedi. Cerrahi sırasında, Grup 1’de anlamlı derecede daha fazla komplikasyon izlendi (%66,6) (Gonyotomi sırasında normalden fazla hemoraji (%40), 2 hastada arka kapsül rüptürü (%13.3), 2 hastada ilk sütün koroide yönelmesi (%13.3)).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Kombine FAKO-GATT cerrahisinde, FAKO cerrahisinin önce yapılması, cerrahi sonuçları etkilememekle birlikte, cerrahi sırasında komplikasyonları arttırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: GATT, FAKO, Glokom, Komplikasyon

SS-GL-57 [Glokom]

Glokom drenaj implantasyonu sonrası gelişen tüp ekspojuur tedavisinde korneal greft kullanımı

Furkan Morkoç, Ayşe Burcu, Züleyha Yalnız Akkaya, Selma Özbek Uzman, Gülizar Demirok, Evin Şingar, Güner Üney, Ayşe Balıkçı
Ankara Eğitim Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Glokom drenaj implantasyonu(GDİ) ameliyatı geçirmiş hastalarda tüp ekspojuur sonucu gelişen skleral doku defektleri endoftalmi gelişimi, kötü kozmetik görünüm ve globun tektonik bütünlüğünün bozulmasına neden olabilir. Tektonik ve terapötik amaçla skleral doku defektlerinin cerrahi olarak düzeltilmesi gerekmektedir. Bu çalışmada keratoplasti ameliyatında kullanılmayan veya keratoplastiden arta kalan donör kornea greftlerinin GDİ sonrası gelişen tüp ekspojuur tedavisinde kullanım endikasyonları ve sonuçları sunulmuştur. **YÖNTEM:**Ağustos 2018-Haziran 2023 tarihleri arasında kliniğimizde GDİ sonrası gelişen tüp ekspojuur tedavisinde donör kornea kullanılan olguların dosyaları retrospektif olarak incelendi. 5 erkek, 4 kadın hastanın 10 gözü çalışmaya dahil edildi. Demografik bulgular, oftalmik hikaye, daha önce geçirilen cerrahi tedaviler, cerrahi detaylar, postoperatif tedavi, görme keskinlikleri, göz içi basınçları, komplikasyonlar ve takip süresi hastane kayıtları ve cerrahi videolardan elde edildi.

BULGULAR:4 kadın, 5 erkek olgu 6-78 (median;50) yaş arasında idi. Parsiyel kalınlık greftler 8 gözde mikrokeratom sistemi kullanılarak, 2 gözde manuel olarak diseke edildi. 5 gözde korneal greft öncesi yapılan konjonktiva-tenoplasti yeterli tedavi sağlayamamıştı. Operasyon sırasında hiç bir olguda komplikasyon gelişmedi. Median görme keskinliği preoperatif 0,70 LogMAR ve postoperatif dönemde 0,70 LogMAR olarak ölçüldü. GDİ implantasyon sonrasında göz içi basıncında anlamlı bir değişim görülmedi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Keratoplastiden artan donör korneal rimler, DMEK için kullanılan stromal greftler, optik amaçlı kornea nakli için uygun olmayan greftler veya keratoplasti sırasında çıkarılan korneal dokular; kozmetik olarak kaba bir görünüm oluşturmadığı, gerçek korneaskleral limbal görünüme benzer bir görüntü elde edilebildiği, yeniden erime ve ektaziye karşı daha dirençli olduğu, transparan yapısı GDİ'nın izlenmesine olanak sağladığı için GDİ üzerini örtmek için lameller kalınlıkta kornea greftler kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: tüp, ekspojuur, kornea, greft

SS-KL-01 [Kontakt Lens]

Fotokromik Kontakt Lens Kullanımının Görme Fonksiyonu ve Konforu Üzerine Etkileri

Neslihan Sevimli

Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Dijital ekran kullanımına bağlı bilgisayar görme sendromu (BGS) yaşayan hastalarda fotokromik kontakt lens (FKL) kullanımının görme fonksiyonu ve konforu üzerine etkilerini değerlendirmek

YÖNTEM: Çalışmaya gözlük almak için polikliniğe başvuran, 8 saatin üzerinde dijital ekran kullanan ve buna bağlı şikayetleri olan (BGS skoru ≥ 6), en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EDGK) 20/20'nin üstünde, astigmatizması $\pm 0,75D$ 'nin altında olan ve korneal topografiyi (KT) etkileyebilecek hastalığı olmayan hastalar dahil edildi. Sağ göz için fotokromik olmayan (Acuvue Oasys with Hydraclear plus) ve sol göz için FKL (Acuvue Oasys with Transitions) dioptrisi (D) belirlendi. Kontakt lens (KL) takılmadan önce ve takıldıktan 15 dakika sonra her iki göz için otorefraktometre ve KT (Pentacam, Oculus) çekildi ve sferik eşdeğer (SE), santral kornea kalınlığı (SKK), ortalama K değeri (Kavg) ve kornea volümü (KV) kaydedildi. Hastalara 2 hafta boyunca KL'lerini uygun şekilde takmaları söylendi, 2 hafta sonunda Contact Lens Dry Eye Questionnaire (CLDEQ-8) uygulandı

BULGULAR: Yaşları 15 ile 40 arasında değişen (ort. 25.73 ± 7.94 yıl) 22 hastanın (12 kadın, 10 erkek) 44 gözü çalışmaya dahil edildi. Hastaların EDGK'leri; KL ve gözlük için 20/20'nin üzerinde idi. Hastaların sağ ve sol gözlerinde KL takılmadan öncesine göre KL'li SE ve Kvg değerleri anlamlı olarak daha düşük saptanırken, SKK ve KV değerleri anlamlı olarak daha yüksek saptandı ($p \leq 0,05$). KL'li sağ ve sol göz arasında SE ve Kavg arasında anlamlı fark saptanmazken ($p \geq 0,05$), SKK ve KV değerleri FKL takılan grupta anlamlı olarak daha yüksekti (sırasıyla $p=0.011$ ve 0.048). CLDEQ-8 değeri FKL için anlamlı olarak daha düşüktü ($p=0.011$). Hastaların %59,1'i ekran kullanımında FKL tercih edebileceğini bildirdi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Daha çok parlak ışık altında aktive olarak etki gösteren FKL'ler, görme fonksiyonlarını etkilemeden mavi ışığı filtreleme özellikleri sayesinde dijital ekran kullanımına bağlı bilgisayar görme sendromu yaşayan hastalarda tercih edilebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Fotokromik kontakt lens, kontakt lens, bilgisayar görme sendromu, korneal topografi

SS-KL-02 [Kontakt Lens]

Günlük kullan at kontakt lenslerin kornea epitel kalınlığına ve kullanım konforuna olan etkisi

Ayşe Nur Çoban¹, Selahattin Semih Aydoğan², Mutlu Acar¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Kliniği

²Yüksek İhtisas Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Farklı günlük kullan at kontakt lenslerin (KL) kornea epitel kalınlığına ve kullanım konforuna olan etkilerinin karşılaştırılması
YÖNTEM:Çalışmamıza Slikon Hidrojel (SiH) günlük kullan at KL kullanıcısı olan 18-35 yaş arası 12 kadın 8 erkek olmak üzere toplam 20 adet hastanın sağ gözleri dahil edildi. Hastaların KL kullanımı öncesi pakimetri, Ön Segment Optik Koherens Tomografi (ÖS-OKT), kornea epitel kalınlık haritası ve kornea topografi verileri kaydedildi.Hastalardan sırasıyla senofilcon A (J&J Acuvue Oasis One Day), verofilcon A (Alcon Precision One) ve kalifilcon A (B&L Ultra One Day) materyale sahip SiH günlük kullan at KL'leri 15 gün, günde 8 saat kullanmaları istendi. Hastaların 1.gün ve 15.gün sonundaki verileri kaydedildi. Hastalardan 15 gün sonunda kontakt lens kuru göz anketi-8 (KLKGA-8)'i doldurmaları istendi. Verilerin istatistiksel analizinde bulunan p değeri < 0,05 ise anlamlı kabul edildi.
BULGULAR:Hastaların başlangıçta elde edilen ortalama keratometrik, pakimetri (540 ±18 µm) ve santral korneal epitel kalınlığı (56±4,5 µm) verileri hastalar arasında istatistiksel açıdan benzerdi.(p=0,726) Verofilcon A ve kalifilcon A kullanımı sonrası kornea epitel kalınlığı başlangıçtakine benzerken (54±3,8 µm; p=0,638) senofilcon A kullanımı sonrası kornea epitel kalınlığında azalma izlendi (49±4,2 µm), bu azalma istatistiksel olarak anlamlı bulundu (p=0,047). Üç grupta da keratometrik veriler başlangıçtakine benzerdi.(p=0,761) KLKGA-8 anketi sonucu konforsuzluk ve kuru göz semptomlarıyla ilişkili olarak ortalama en yüksek puan senofilcon A kullanımı sonrasında (28,15) ait iken; kalifilcon A kullanımı sonrası (15,8) en düşük olarak saptandı.
TARTIŞMA VE SONUÇ:15 günlük takip sonunda günlük kullan at KL kullanımında, kalifilcon A ve verofilcon A' nın kornea epitel kalınlığını senofilcon A' ya göre daha az etkilediğini ve daha az KL konforsuzluğuna sebep olduğunu düşünmekteyiz. Daha sağlıklı sonuçlar için daha geniş hasta sayılarına ve daha uzun takip sürelerine ihtiyaç olduğu kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Günlük kullan at kontakt lens, kontakt lens kuru göz anketi-8 (KLKGA-8), kornea epitel kalınlığı

SS-KL-03 [Kontakt Lens]

Keratokonusta Farklı Kontakt Lens Tasarımları ile Optik Kalite ve Görsel Performans Analizi

Seda Duran Güler, Gül Varan, Ezgi Naz Ensari Delioğlu, Yusuf Yıldırım
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Keratokonusta (KC) görme rehabilitasyonunda farklı kontakt lens(KL) tasarımları mevcut olsa da bu tasarımların birbirlerinden farklılıkları belirsizliğini koruyor.Çalışmamızda farklı KL tasarımlarının hafif-orta evre KC vakalarında optik kalite ve görsel performans üstünlüklerini değerlendirmeyi amaçladık.
YÖNTEM:Mayıs 2021-Mart 2023 tarihleri arasında kliniğimizde KL denemesi yapılarak reçete edilen hafif-orta evre KC vakalarında KL reçete edilmeden ve edildikten 3 ay sonraki görsel, refraktif ve aberrometrik verileri retrospektif olarak incelendi.Çalışmaya dahil olma kriterleri;18-35 yaş arası en iyi düzeltilmiş görme keskinliği(EİDGK) $\geq 20/40$ olan hafif-orta KC ve KL takmak için uygun olmaları.Korneal skar, katarakt, enfeksiyöz/inflamatuvar oküler hastalıklar, kornea kollajen çapraz bağlama dahil olmak üzere geçirilmiş oküler cerrahi ve daha önce KL kullanmış olma öyküsü olan hastalar çalışma dışı bırakıldı.EİDGK, kontakt lensle düzeltilmiş görme keskinliği(KLDGK), otorefraktometri(ORF) değerleri, Sirius+ korneal topografisi ile 6 mm çapında ölçülen korneal aberasyonları (KA) uygulanan KL tasarımına göre ayrı gruplara ayrılarak analiz edildi.
BULGULAR:Çalışmaya yaş ortalaması 27.2 ± 4.6 olan 45 hastanın 62 gözü dahil edildi.Hastalar yumuşak KC lensi(YKL), sert gaz geçirgen(RGP), hibrid(HKL), skleral KL(SKL) olmak üzere 4 gruba ayrıldı.EİDGK ile KLDGK arasında tüm gruplarda anlamlı fark mevcuttu ancak bu artışta gruplar arasında anlamlı fark yoktu.ORF ile ölçülen korneal astigmatizma değeri ile toplam yüksek/düşük sıralı root-mean-square(RMS HOA/LOA), koma(K), sekonder astigmatizma(SCA) aberasyonları KL öncesi ölçümlere göre tüm gruplarda anlamlı düzeyde azalmıştı.YKL grubunda toplam RMS-HOA ve dikey koma diğer gruplarla kıyaslandığında anlamlı olarak daha yüksekti.
TARTIŞMA VE SONUÇ:KC'nin görsel rehabilitasyonunda tasarımları farklı olsa da RGP, HKL ve SKL'nin KA'yı azaltarak optik kaliteyi iyileştirdiği, YKL'nin ise KC hastaları için her zaman optimum KL olmayabileceği akılda bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: keratokonos, koma, kontakt lens, korneal aberasyon, yüksek sıralı aberasyon

SS-KL-04 [Kontakt Lens]

Keratokonusta topografik parametrelerin lens tercihi ve kullanıcı memnuniyetine etkisi

Medina Bulluti, İbrahim İnan Harbiyeli, Elif Erdem, Meltem Yağmur
Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Adana

GİRİŞ VE AMAÇ:Keratokonus tanısı ile kontakt lens(KL) uygulanan hastalarda topografik özelliklerin lens tercihi ve kullanıcı memnuniyetine etkisini araştırmak.
YÖNTEM:2018-2023 tarihleri arasında KL uygulanan hastaların tıbbi dosyalarından refraksiyon,tashihli görme keskinliği (GK), Sirius topografi cihazı (CSO, Floransa, İtalya) ile elde edilen veriler [Kmax,korneal astigmatizma,kon yerleşimi,kon alanı,total Baiocchi Calossi Versaci indeksi(BCV)], KL deneme sayısı ve reçete edilen KL markası verileri kaydedildi.Hastalara telefon ile ulaşılarak KL kullanımı sürecindeki memnuniyetleri ve kullanım süreleri öğrenildi.Verilerin topografik özellikler ile ilişkisi analiz edildi.
BULGULAR:Çalışmaya ortalama yaşı $32,4\pm 11,4$ (11-62) olan 49 keratokonus hastasının(25 erkek, 24 kadın) 62 gözü(16 yumuşak silikon hidrojel KL, 46 sert gaz geçirgen KL dahil edildi.Ortalama tashihsiz GK $0,8\pm 0,4$ (0,1-1,3), gözlükle düzeltilmiş GK $0,5\pm 0,4$ (0-1,3) ve KL ile GK $0,06\pm 0,1$ (0-0,7) logMAR idi.KL uygulamalarında ortalama deneme sayısı $1,58\pm 0,89$ idi.Hastaların ortalama KL kullanımı $5,1\pm 3,5$ (1-20) yıl, günlük kullanım süresi ise $8,2\pm 2,3$ (2-12) saat idi.Hastaların %12,9'i (8) gözde kuruluk,rahatsızlık hissi ve kullanım zorluğu nedeniyle KL kullanımından memnun değildi. Topografik verilerden korneal astigmatizmanın ve total BCV indeksinin artmasının sert KL tercihinin artırdığı saptandı(tümü için $p<0,05$).Ayrıca total BCV indeksi ile sert KL kullanım süresinin(yıl) aynı,lens memnuniyetinin ise ters yönlü bir ilişki içinde olduğu bulundu(sırasıyla $p<0,005$, $p<0,01$).Diğer topografik parametreler ile KL kullanım özellikleri arasında ise ilişki görülmedi (tümü için $p>0,05$).
TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmamızda, korneal astigmatizmanın ve total BCV indeksinin yüksek olduğu daha ileri olgularda sert KL tercihinin artmış bulunması önceki çalışmalar ile paralellik göstermektedir.Ayrıca total BCV indeksinin KL kullanım süresi ve hasta memnuniyetini öngörmek açısından KL uygulamalarında dikkatle değerlendirilmesi gereken bir parametre olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: keratokonus, kontakt lens, sirius topografi,

SS-KL-05 [Kontakt Lens]

Pedriatrik katarakt tedavisinde afak kontakt lens kullanan ve primer intraoküler lens implantasyonu yapılan hastaların anne babalarının stres düzeylerinin karşılaştırılması

Hüseyin Güzel, Hatice Bilge Araz Erşan, Seval Cevher Eylen, Deniz Özalp
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Seyrantepe Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu araştırmanın amacı pedriatrik katarakt cerrahisi takiben afak kontakt lens kullanan çocuklar ile primer intraoküler lens(iol) implantasyonu yapılan çocukların anne ve babalarının ebeveynliğe yönelik yeterlilik algıları ve stres düzeylerini karşılaştırmaktır. **YÖNTEM:**Sağlık Bilimleri Üniversitesi Seyrantepe Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesinde pedriatrik katarakt tanısı alan, cerrahi tedavi sonrası afak kontakt lens ile takip edilen 17 çocuk ile primer intraoküler lens implantasyonu yapılan 13 çocuğun ebeveynlerinin Kişisel Bilgi Toplama Formu ile sosyodemografik verileri toplandı.Ülkemiz için geçerliliği onaylanmış Anne Baba Stres Ölçeği(ABSÖ) uygulandı.Bu sonuçlar IBM SPSS Statistics version 20 kullanılarak değerlendirildi. **BULGULAR:**Afak kontakt lens kullanan çocukların ebeveynlerinin %64.7'si,primer intraoküler lens implantasyonu yapılan çocukların ebeveynlerinin %35.7 si yüksek ebeveyn stresine sahipti.Göz önüne alınan diğer sosyodemografik değişkenler ile ebeveyn stres ölçeği puanları arasında regresyon analizi ile anlamlı fark saptanmadı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Kontakt lens kullanımı ebeveynler açısından büyük bir stres kaynağı değildir.Kontakt lensler pedriatrik katarakt tedavisinde önemli bir tedavi seçeneği olarak değerlendirilmeye devam edilmelidir

Anahtar Kelimeler: kontakt lens,pedriatrik katarakt, intraoküler lens,ebeveyn stres ölçeği

SS-KL-06 [Kontakt Lens]

Afokal Tasarımlı Presbiyopik Kontakt Lens Etkinliğinin Topografik Verilerle İlişkisinin Değerlendirilmesi

Tuğçe Dursun, Elif Ceren Yeşilkaya, Deniz Özalp, Semra Tiryaki Demir
SBÜ Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı,
İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Yakın görmeye zorlanma şikayetiyle başvuran hastaların afokal presbiyopik kontakt lens (PKL) ile görme keskinliği (GK) ve memnuniyetinin topografik veriler ile ilişkisini değerlendirmek

YÖNTEM: Bu çalışmaya kliniğimize başvuran 18 hastanın 36 gözü dahil edildi. Silendirik değeri $-0,75$ diyoptriden fazla olanlar ve ek oftalmolojik patolojiye sekonder uzak görme keskinliği tam olmayan hastalar çalışmaya dahil edilmedi. Tüm hastalardan uygulama öncesi uzak, 60 cm ve 40 cm mesafelerden GK alındı. Korneal topografik ölçümler, pupillografi ve aberasyon ölçümleri Sirius (Costruzione Strumenti Oftalmici, Italy) cihazı ile değerlendirildi. Ardından afokal tasarımı presbiyopi lensi (Fusion 1Day, Safilens) yaş-refraksiyon tablosuna uygun olarak uygulandı. PKL sonrası 1. günde tüm mesafelerde GK tekrar değerlendirildi. Tüm hastalardan deneyimlerinin sonunda 22 soruluk CLUE™ anketini (Patient Reported Outcomes Vision (ProVision) questionnaire) cevaplamaları istendi. Kullanıma devam etmek isteyip istemedikleri soruldu.

BULGULAR: Hastaların (10 kadın, 8 erkek) yaş ortalaması $49,94 \pm 5,04$ idi. Ortalama (SD) GK uzakta $0,04 \pm 0,1$, 60 cm'de $0,33 \pm 0,1$ ve 40 cm'de $0,35 \pm 0,1$ logMAR idi. Memnuniyet anket skoru ($15,78 \pm 22,4$) ile hastaların uygulama öncesi sferik değeri ($p=0,04$ $r=0,48$) ve yaşı ($p=0,02$ $r=0,54$) arasında pozitif yönde bir korelasyon vardı. Topografik verilerden Symmetry index front (SIf) ile uzak GK arasında ($p=0,04$ $r=-0,33$), ön kamara derinliği ile 60 cm'den GK arasında ($p=0,00$ $r=-0,49$) negatif yönde bir korelasyon izlenirken; skotopik, mezopik ve fotopik pupil çapının, yüksek sıralı aberasyon, koma, sferik aberasyon, ön ve arka elevasyon değerlerinin GK ve anket skoru ile ilişkisi görülmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Afokal tasarıma sahip presbiyopi düzeltici kontakt lensler ile görme keskinliğinin tüm mesafelerde arttığı, özellikle belirgin sferik kusuru olan ileri yaş hastaların memnuniyetinin yüksek olduğu ve uygun hastada topografik parametrelerden klinik olarak ciddi düzeyde etkilenmediği izlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Anket, Korneal Topografi, Presbiyopik Kontakt Lens

SS-KL-07 [Kontakt Lens]

Progresif camlı gözlük kullanan hastaların multifokal kontakt lens kullanımı sonrası meydana gelen korneal değişikliklerin ve hastaların memnuniyetlerinin değerlendirilmesi: Ön Sonuçlar

Gizem Kol, Deniz Özalp, Mehmet Can Özen, Semra Tiryaki Demir
SBÜ, Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Progresif camlı gözlükler (PCG) ve multifokal kontakt lensler (MKL) günümüzde presbiyopi düzeltilmesinde popülerliği artan yöntemlerdendir. Çalışmamızda bu iki düzeltme seçeneğini fonksiyonel ve anatomik yönleriyle kıyaslamayı amaçladık. **YÖNTEM:** Çalışmamız prospektiftir. PCG kullanan presbiyopik, sosyokültürel seviyesi yüksek 17 hasta çalışmaya dahil edildi. Bu hastalara PCG bırakılıp MKL reçete edildi. Hastalar 1. haftada ve 1. ayda kontrole çağırıldı. İlk muayenede genel oftalmolojik muayene ile birlikte hastalara ön segment OCT çekilerek ve speküler mikroskopi ölçümleri alınarak 25 soruluk Görsel Fonksiyon Anketi uygulandı ve her kontrolde tekrarlandı. OCT'de korneal epitel kalınlığı; speküler mikroskopide endotel sayısı, hegzagonalite ve varyasyon katsayısı değerleri incelendi.

BULGULAR: Çalışmamızdaki hastaların 11'i kadın 6'sı erkektir. Katılımcıların yaş ortalaması 51 ± 13.37 yıldır (43-65). Ön segment OCT ve speküler mikroskopi ölçümleri arasında MKL kullanımı öncesinde ve sonrasında istatistiksel olarak anlamlı fark ortaya çıkmamıştır. Anketi oluşturan alt başlıklardan yakın görme, uzak görme, renkli görme, mental sağlık ve bağımlılık açısından anlamlı bir fark saptanmamıştır. 4 alt başlıkta ise istatistiksel olarak anlamlı fark vardır. Bu alt başlıklar oküler rahatsızlık hissi (p 0,011), sosyal aktivite (p 0,025), araba kullanma (p 0,017) ve işlevsellik (p 0,004) olup ikili karşılaştırmalar PCG lehine sonuçlanmıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Korneal değişiklikler açısından anlamlı farkın olmaması ve yapılan ankete göre PCG kullanıcılarının memnuniyetinin daha fazla olması sosyokültürel seviyesi yüksek presbiyopik hastalarda PCG kullanımının MKL kullanımına göre daha iyi bir alternatif olduğunu ancak MKL'nin de korneal parametrelerde anlamlı değişikliğe yol açmaması sebebiyle presbiyopik hastalarda güvenle kullanılabilceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Multifokal kontakt lens, ön segment oct, presbiyopi, progresif camlı gözlük, speküler mikroskopi

SS-KL-08 [Kontakt Lens]

Yumuşak Torik Kontakt Lenslerin Stabilitesi İle Oküler Biyometrik Parametrelerin İlişkisinin Değerlendirilmesi

Berna Soykan, Seray Aslan Bayhan, Ahmet Sefa Duman, Koçer Furkan Durukan, Hasan Ali Bayhan

Yozgat Bozok Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Yozgat

GİRİŞ VE AMAÇ:Oküler biyometrik parametrelerin farklı yumuşak torik kontakt lenslerin uyum ve rotasyonuna etkilerini değerlendirmek.
YÖNTEM:Bu prospektif çalışma kapsamında daha önce kontakt lens kullanmamış 30 hastanın 30 sağ gözü değerlendirildi. Tüm gözlerde Acuvue Oasys for astigmatism (Johnson&Johnson; Grup A) ve Airoptix for astigmatism (Alcon, Novartis; Grup B) kontakt lensleri takıldıktan 30 dakika sonra, farklı bakış pozisyonlarındaki (primer pozisyon, sağ, sol, aşağı, yukarı) rotasyon dereceleri ve yönleri belirlendi. Kontakt lensler rastgele sıra ile takıldı. Olguların oküler biyometrik parametreleri optik biyometri (Lenstar LS 900, Haag-Streit) ile belirlendi. Kontakt lenslerin rotasyon dereceleri ve oküler biyometrik parametreler arasındaki ilişki tüm bakış pozisyonlarında değerlendirildi.
BULGULAR:Primer pozisyonda Grup A ve Grup B de sırasıyla 22 (%73,3) ve 23 gözde (% 76,6) ≤ 5 derece sapma bulunmakta idi. Tüm bakış pozisyonlarında Grup A ve Grup B’de sırası ile 20 (%66,6) ve 21 gözde (%70) ≤ 5 derece sapma mevcuttu. Olguların limbus-limbus mesafesi ile Grup A’da primer pozisyon, sağa bakış ve sola bakıştaki kayma dereceleri arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki mevcut iken (hepsi $p < 0,05$; $r = 0,397-0,467$), Grup B’de anlamlı bir ilişki bulunmamakta idi (tüm bakış pozisyonlarında $p < 0,05$).
TARTIŞMA VE SONUÇ:Her iki torik kontakt lens de gözde iyi uyum ve yüksek stabilite göstermektedir. Torik kontakt lens tercihi yaparken oküler biyometrik parametrelerin göz önünde bulundurulması kontakt lensin göze uyumunu arttıracaktır.

Anahtar Kelimeler: Astigmatizma, Kontakt lens, Optik biyometri, Rotasyon, Torik lens

SS-KL-09 [Kontakt Lens]

Farklı Yumuşak Torik Kontakt Lenslerin Korneaya Etkilerinin Ön Segment OCT İle Değerlendirilmesi

Ahmet Sefa Duman, Seray Aslan Bayhan, Murat Serkan Songur, Hasan Ali Bayhan
Yozgat Bozok Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Yozgat

GİRİŞ VE AMAÇ:Farklı denge ve stabilite sistemlerine sahip torik yumuşak kontakt lens çeşitlerinin kısa süreli kullanımının ön segment optik koherens tomografi (AS-OCT) ile belirlenen kornea ve kornea epiteli pakimetrik haritası üzerine etkilerini değerlendirmek. **YÖNTEM:**Bu prospektif çalışma kapsamında daha önce kontakt lens kullanmamış 29 hastanın 29 gözü değerlendirildi. Bütün gözlerde kontakt lens takılmadan, Acuvue Oasys for astigmatism (Johnson&Johnson; Grup A) ve Airoptix for astigmatism (Alcon, Novartis; Grup B) torik kontakt lensleri takıldıktan 8 saat sonra AS- OCT (RTVue, Optovue) ile merkezi 6 mm de kornea ve kornea epiteli pakimetrik haritalaması yapıldı. Tüm ölçümler günün aynı saatinde, aynı teknisyen tarafından alındı ve ölçümler arasında en az 3 gün ara verildi. Kornea epiteli pakimetrik haritalama merkezi, parasantral ve midperiferik olarak 3 zonda incelendi. Parasantral ve midperiferik zonlar kendi içinde superior, inferior, nazal ve temporal kadrarlarda değerlendirildi ve farklı torik kontakt lenslerin kullanımının her bir zon ve kadranda kornea ve kornea epiteline etkileri incelendi. **BULGULAR:**Her iki yumuşak torik kontakt lens iyi santralizasyon ve stabilizasyon göstermekte idi. Merkezi kornea epitel kalınlıkları lens takılmadığında, Grup A ve Grup B'de sırası ile $56,5\pm 4,43 \mu\text{m}$; $57,0\pm 3,36 \mu\text{m}$; $57,0\pm 4,08 \mu\text{m}$ ($p>0,05$) olarak ölçüldü. Gruplar arasında hiçbir zon ve kadranda kornea ve kornea epiteli pakimetrik haritalamasında istatistiksel anlamlı fark bulunmamakta idi (hepsi; $p>0,05$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Yüksek oksijen geçirgenliği ve görece düşük modülüse sahip iki yumuşak torik kontakt lens çeşidinin sahip oldukları farklı denge sistemleri kornea epiteli üzerine olumsuz etki göstermemektedir. AS-OCT ile belirlenen kornea epiteli pakimetrik haritalama kontakt lens kullanımı sonrası korneada oluşan değişiklikleri belirlemede faydalı bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Kontakt lens, Korneal epitel, Korneal pakimetri, Optik koherens tomografi

SS-KL-10 [Kontakt Lens]

Ön Segment Optik Koherens Tomografi Parametrelerinin Skleral Kontakt Lens Deneme Sürecinde Klinik Uygulamaya Etkisi

Seda Ürkmez¹, Deniz Özalp¹, Ceren Yeşilkaya¹, Emine Betül Akbaş Özyürek², Semra Tiryaki Demir¹

¹Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

²İslahiye Devlet Hastanesi, İslahiye, Gaziantep

GİRİŞ VE AMAÇ:Skleral kontakt lens (SKL) uygulanan hastaların deneme sürecindeki ön segment optik koherens tomografi (ÖS-OKT) verilerinin klinik uygulamadaki sonuçlarının değerlendirilmesi

YÖNTEM:Bu çalışmaya keratokonus, GVHD, herpetik keratit skarı ve penetran keratoplasti sonrası düzensiz astigmatizma olan 13 hastanın 20 gözü dahil edildi. İlk SKL, deneme öncesi yapılan topografik ölçüme (Oculus Pentacam,Wetzlar,Germany) ve lens üretici kılavuzuna uygun olarak ICD FlexFit™(Paragon Vision Science) seçildi. OKT öncesi İlk deneme sonrası ÖS-OKT (Triton, Topcon) ile santral,nazal ve temporal limbal gözyaşı mesafesi (GYM), konjonktival elevasyon (KE), sklerolimbal bileşkedeki sklera kalınlığı (SK) kaydedildi. İdeal santral GYM(300µm), korneoskleral yerleşim ve en iyi görme keskinliği elde edilene kadar SKL parametre değişiklikleri ile denemeye devam edildi. İdeal lensin sagittal derinlik, eğrilik yarıçapı, refraktif güç değerleri kaydedildi.

BULGULAR:Çalışmaya alınan 13 olgunun yaş ortalaması 29,74±8,5 idi.Görme keskinliği SKL öncesi 0,49±0,4 iken, sonrasında 0,06±0,1 logMAR seviyesine anlamlı artış gösterdi(p<0,001). İlk ve son başarılı deneme sonrasında sırasıyla ortalama (SD, µm) santral GYM 290,56±282,53 ve 307,67±47,74 (p=0,85); nazal limbal GYM 104±75,31 ve 145,67±52,21 (p=0,08); temporal limbal GYM 138,44 ±68,07 ve 142,44±35,73 (p=0,59); nazal KE 128±21,3 ve 105,67±19 (p=0,11);temporal KE 109,67±23,2 ve 98±11 (p=0,175); nazal SK 824,67±58,3 ve 894,44±52,9 (p 0,07); temporal SK 848,3±56,2 ve 923.78±62,3 (p=0,09) idi. ÖS-OKT ile santral ve limbal GYM parametrelerine göre kaçınıcı denemede ideal SKL'e ulaşıldığı incelendiğinde 11 gözde (%55) ilk, 2 gözde (%10) 2., 7 gözde (%35) ise 3. denemede başarılı olunduğu bulundu.

TARTIŞMA VE SONUÇ:SKL deneme sonrası biyomikroskopi ve fluorescein testi ile uygun olarak değerlendirilen hastaların ÖS-OKT verilerinde GYM'nin ilk denemede kabul edilebilir aralıktan farklı olabileceği izlenmiştir. Klinik uygulamada bu durum dikkate alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: skleral kontakt lens, ön segment OCT, keratokonus, santral göz yaşı mesafesi

SS-KL-11 [Kontakt Lens]

Skleral Kontakt Lens Kullanımı Göz İçi Basıncı, Kornea Parametreleri ve Koroid Yapısını Nasıl Etkilemektedir?

Rabianur Eroğlu, Semra Akkaya Turhan
Marmara Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Çalışmanın amacı, skleral kontakt lens (SKL) kullanan keratokonus hastalarında göz içi basıncını (GİB), santral kornea kalınlığını (SKK) ve koroid parametrelerinin değerlendirilmesi ve sağlıklı kontrol grubu ile karşılaştırılmasıdır. **YÖNTEM:** Bu prospektif çalışmaya SKL takan 13 keratokonus hastasının 13 gözü ve aynı yaşta sağlıklı katılımcıların 13 gözü dahil edildi. GİB, 4 saat SKL kullanımının ardından i-Care tonometri ile ölçüldü ve kaydedildi. Lens uyumu ve SKK, SKL takıldıktan 1 saat sonra ön segment optik koherens tomografi (ÖS-OKT) ile değerlendirildi. Retinal sinir lifi tabakası (RSLT) ve ganglion hücre kompleksi (GHK) tüm hastalarda SKL takılmadan önce ve takıldıktan 4 saat sonra spectral domain OKT (SD-OKT) ile değerlendirildi. Subfoveal koroid kalınlığı (SFKK), tüm hastalarda SKL takılmadan önce ve takıldıktan 4 saat sonra enhanced depth imaging OKT (Edi-OKT) ile ölçüldü. Koroidal vaskülarite indeksi (KVİ), luminal alanın toplam koroidal alana oranı, ImageJ yazılımı ve Niblack binarizasyon yöntemi ile hesaplandı. **BULGULAR:** Hastaların yaş ortalaması 30.8 ± 11.8 yıl idi. Ortalama takip süresi $3,9 \pm 3,8$ yıl (aralık; 1-13 yıl) idi. SKL takılmadan önce GİB ($11,53 \pm 3,17$ mmHg) ile 4 saatlik SKL kullanımı sonrası GİB ($11,47 \pm 5,16$ mmHg) arasında anlamlı bir fark gözlenmedi ($p=0,969$). Ortalama SKK, 431.5 ± 71.5 μ m idi. Ortalama RSLT kalınlık değerleri (SKL öncesi: $103,15 \pm 9,6$; 4.saat $103,8 \pm 8,8$ $p=0,368$) sabit kalırken, ortalama GHK (SKL öncesi: $95,13 \pm 5,16$; 4.saat $94,6 \pm 5,1$ $p=0,014$) anlamlı olarak incelindi. Ortalama SFKK (SKL öncesi: 301.05 ± 75.03 ; 4.saat $299,4 \pm 76.3$ $p>0.05$) ve KVİ değerleri (SKL öncesi: $73.2 \pm 1,7$; 4.saat $72.8 \pm 1,1$ $p>0.05$) takipte sabit kaldı. Sağlıklı kontrol grubu ile karşılaştırıldığında, SKL kullanan hasta grubunda 4 saatlik SKL kullanımı sonrası KVİ ölçümlerinde istatistiksel bir fark saptanmadı ($p=0,762$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:** SKL kullanımının GİB ve KVİ üzerine etkisi saptanmazken GHK üzerine olumsuz etkileri olabileceği gösterildi.

Anahtar Kelimeler: keratokonus, koroid vaskülarite indeksi, skleral kontakt lens

SS-KL-12 [Kontakt Lens]

Keratoplasti Olgularında Skleral Lens Uygulamasının Görme Rehabilitasyonuna Etkisi

Burakhan Kürşat Aksoy, Gül Varan, Seda Duran Güler, Ezgi Naz Ensari Delioğlu, Yusuf Yıldırım
Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Keratoplasti öyküsü olan çalışma grubunda görsel rehabilitasyonu sağlamak amacıyla skleral lens uygulamasının görme keskinliği ve otorefraktokeratometri değerleri üzerine olan etkisini incelemek amaçlandı.

YÖNTEM:Haziran 2022 ile Mayıs 2023 arası tarihlerde görme keskinliği artırmak amaçlı Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi Göz Hastalıkları Kontakt Lens birimine başvuran ve penetran keratoplasti öyküsü olup skleral lens reçete edilen 7 hastanın 7 gözü retrospektif olarak incelendi. Çalışmada otorefraktokeratometri, biyomikroskop, topografi cihazı ve skleral deneme lensleri kullanıldı. Keratoplasti sütürleri alınmamış olan, greftleri saydam olmayan ve gözünde aktif inflamasyonu olan hastalara lens denemesi yapılmadı.
BULGULAR:Yaş ortalamaları 35.4 olan 7 kişilik grubun %71 i erkek, %29 u kadındı. Başlangıç görmelerinin ortalaması logMAR eşeliyle 1.40 ± 0.6 seviyesindeyken skleral lens reçetesi sonrası yapılan görme keskinliği muayenesinde ortalama logMAR değeri 0.042 ± 0.11 olarak tesbit edildi. Ayrıca hastaların başvuru sırasında yapılan otorefraktokeratometrik ölçümlerinde 2 hastanın otorefraktif değeri cihaz tarafından ölçülemedi. Kalan 5 hastanın sferik eşdeğerleri ortalaması -8.225 ± 2.46 iken reçete edilen lenslerle yapılan otorefraktif ölçümlerde sferik eşdeğerleri ortalaması -1.66 ± 1.30 bulundu. Hastaların başvuru sırasındaki keratometrik değerleri K1(ort.): 46.18 ± 2.84 D, K2(ort.): 52.56 ± 4.56 D ölçülürken reçete edilen lenslerle yapılan keratometrik ölçümlerinde K1(ort.): 43.07 ± 1.99 D, K2(ort.): 43.39 ± 1.81 D değerleri bulundu.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Penetran keratoplasti olgularında irregüler astigmatizma ve anizometri ile karşılaşılır. Hastalarda düzensiz kornea yüzeyi nedeniyle yumuşak kontakt lens ve gözlük ile görsel rehabilitasyonu sağlamak güçtür. Bu çalışmada skleral lenslerin irregüler korneal astigmatizmayı azaltıp görme keskinliğinde dramatik artış sağlaması, hastaların görme rehabilitasyonu ve yaşam kalitelerine sağladığı katkı klinik pratikte yol gösterecek veriler sunuyor.

Anahtar Kelimeler: Görsel Rehabilitasyon, Penetran Keratoplasti, Skleral Lens

SS-KL-13 [Kontakt Lens]

Kuru Göze Bağlı Kontakt Lens İntoleransında Topikal Siklosporin-A ve Sistemik Kurkumin Tedavisi Sonuçlarımız

İbrahim Çağrı Türker, Elif Ceren Yesilkaya

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Şişli Hamidiye Etfal Eğitim Ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Kontakt lens (KL) intoleransı olan olgularda; suni gözyaşı ile topikal siklosporin tedavisi alan hastaların; suni gözyaşı, topikal siklosporin ve sistemik kurkumin 500 mg tedavisi alan hastalarla fonksiyonel sonuçlarının karşılaştırılması
YÖNTEM:Bu çalışmaya KL kullanıp kuru göz semptomları nedeniyle tedavi edilmiş hastalar dahil edildi. Kuru göz nedeni olabilecek sistemik hastalıkları, geçirilmiş oküler yüzey patolojileri, ön segment cerrahisi yada kuru göz tedavisi anamnezi olan olgular çalışma dışı bırakıldı. Grup 1'e kuru göze bağlı KL intoleransı olup suni gözyaşı, topikal %0.05'lik siklosporin ve sistemik 500 mg kurkumin kullanan hastalar dahil edilirken, grup 2'ye suni gözyaşı ve topikal %0.05'lik siklosporin kullanan hastalar dahil edildi. Olgulara tam oftalmolojik muayenenin yanı sıra göz yaşı kırılma zamanı (GKYZ) testi ve schirmer testi (ST) yapıldı. Kuru göz semptomlarının araştırılması için oküler yüzey hastalık indeksi (OSDİ) anketi uygulandı.

BULGULAR:Çalışmaya 16 kadın, 15 erkek 31 olgunun 62 gözü dahil edildi. Olguların yaş ortalaması grup 1'de $33,13 \pm 6,72$, grup 2'de $34,44 \pm 5,87$ idi. Gruplar arası yaş ve cinsiyet dağılımı açısından istatistiksel anlamlı fark gözlenmemiştir. Tedavi öncesi ile tedavi sonrası 1.ay, 3.ay ve 6.aydaki sonuçlar karşılaştırıldığında ortalama GYKZ değerleri ve ST sonuçlarında her iki grupta da istatistiksel anlamlı artış saptanırken ($p < 0.05$), grup 1'de 3. ayda 1. aya kıyasla anlamlı fark saptanmamıştır. ($p > 0.05$) OSDİ skorlaması sonuçları değerlendirildiğinde her iki grupta da istatistiksel anlamlı düşüş saptanmıştır. ($p < 0.05$)

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmamızda KL kullanan ve kuru göz semptomları olan olgularda 6 aylık tedavi sonrasında her iki grupta GYKZ, ST ve OSDİ skorlamasında belirgin bir iyileşme saptandı.. Topikal siklosporin, antienflamatuar etkisiyle KL kullanımına sekonder kuru göz semptomları olan olgularda sistemik kurkumin tedavisi ile desteklendiğinde semptom ve bulguların iyileşmesinde etkili bir tedavi yöntemi olabilir.

Anahtar Kelimeler: Kuru Göz, Topikal Siklosporin, Kontakt Lens, Kurkumin

SS-KOY-01 [Kornea]

Diyabetik retinopati hastalarında diyabetik retinopati şiddetiyle kornea subbazal pleksus arasındaki ilişki: In Vivo Konfokal Mikroskopik Çalışması

Betül Coşkun, Emine Esra Karaca, Sebile Comcalı, Muzaffer Sahin, Ozlem Evren Kemer
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği,
Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Kornea innervasyonu,korneal trofizim ve okuler yüzey hemostazının korunmasından sorumludur.Diabetes mellitus(DM)'a bağlı nöropati,sinirlerin morfolojisi ve yoğunluğundaki değişikliklerle subbazal sinir pleksusunu(SBSP)etkiler ve diyabetik periferik nöropati belirteci olabilir.Sinir liflerinin kantitatif analizi in vivo korneal konfokal mikroskopi(IVCM)ile gerçekleştirilebilir.Diyabetik hastalarda SBSP'taki morfolojik hasarın teşhisinde IVCM rolünü değerlendirmek ve IVCM bulgularını diyabetik retinopati(DRP)şiddetiyle ilişkilendirmek amaçlanmıştır.
YÖNTEM:Tip2 DM 45 hasta(%55 kadın)ve benzer yaştaki 15 sağlıklı kontrol grubu(%40 kadın) çalışmaya katıldı.Katılımcıların iki gözü çalışmaya dahil edildi.DRP evresine göre DRP olmayan(NDRP),non-proliferatif DRP(NPDRP),proliferatif DRP(PDRP) olarak üç gruba ayrıldı(n=15)Retinal değişiklikler yarı lamba ve fundus fotoğrafı ile indirekt fundoskopi kullanılarak belirlendi.NPDRP ve PDRP'li gruba floresan anjiyografi uygulandı.Kornea Confoscan4.0 ile tarandı.SBSP'taki sinirler sinir lifi yoğunluğu(NFD),sinir lifi uzunluğu(NFL),sinir lifi kıvrımlılığı(NFT)açısından değerlendirildi.Görüntüler ImageJ programı ile aynı araştırmacı tarafından analiz edildi.İstatistiksel analiz için SPSS Statistics22.0 kullanıldı, $P \leq 0.05$ anlamlı kabul edildi.
BULGULAR:NDRP(%73 kadın),NPDRP(%66 kadın) ve PDRP(%26 kadın)gruplarında ortalama DM süresi 6 yıl,14 yıl,15 yıldır.DM olmayan grubun yaş ortalaması 63(SD9), DM grubun yaş ortalaması 65(SD2)ti.Ortalama NFD,NFL ve NFT değerleri gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı ölçüde farklılık gösterdi.Ortalama NFD ve NFL değerleri,kontrol grubunda NDRP,NPDRP,PDRP'ye kıyasla yüksek bulundu($P=0.015$, $P=0.0001$)Ortalama NFT değerleri kontrol grubuna kıyasla PDRP grubunda anlamlı olarak yüksek bulundu($P<0.001$)
TARTIŞMA VE SONUÇ:DM'taki korneal sinir değişiklikleri ve değişikliklerin derecesiyle DRP süresi ve şiddeti arasında korelasyon olduğunu göstermiştir.IVCM, subbazal korneal sinir liflerini değerlendirmek için hızlı,non-invaziv yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Diyabetik korneal nöropati, Diyabetik retinopati, Korneal konfokal mikroskopi, Subbazal sinir pleksusu

SS-KOY-02 [Kornea]

Trabeküler ağ ve Predescemet membranı (Dua Tabakası) arasındaki periferik bağlantıların anlaşılması: Deneysel Bir Yaklaşım

Burçin Kepez Yıldız¹, Prity Sahay², Rui Freitas², Perla Filippini², Fatima Habroosh², Dalia G Said², Harminder S Dua²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Beyoğlu Göz Eğitim Araştırma Hastanesi, İstanbul, Türkiye

²Nottingham Üniversitesi Göz Hastalıkları Anabilim dalı, Nottingham, Birleşik Krallık

GİRİŞ VE AMAÇ:Korneanın cerrahi anatomisi (özellikle lameller keratoplasti) açısından büyük öneme sahip olan Pre-Descemet tabakası (Dua tabakası (PDL)) periferik korneada aniden sona ermemekte ve aksine dallanmaktadır. Bu çalışmada kornea periferinde Predescemet tabakasının histolojik yapısını ve trabeküler ağ ile olan ilişkisini incelemeyi ve anlamayı amaçladık.

YÖNTEM:Kadavra gözlerinden alınan 6 sklerokorneal disk çalışmaya dahil edildi. PDL, Descemet membranı (DM) ve Trabeküler ağ alanları ışık mikroskobu, transmisyon elektron mikroskobu (TEM) ve immünohistoloji ile incelendi. Trabeküler ağ ile kornea periferi arasındaki geçiş bölgesini daha net gösterebilmek için tüm disklerde DM mümkün olan en uç periferik kadar soyuldu. Kollajen 1,2,3,4,5,12, miyosilin, Wnt-1, Aquaporin, Tenascin C, laminin ve Integrin alfa 3'e karşı primer antikorlar kullanılarak immünofloresan yöntemi ile inceleme yapıldı. Boyamaların kantitatif analizinde Image J yazılımı kullanıldı.

BULGULAR:Kollajen 2,3,4, laminin ve miyosilin trabeküler ağ ile kornea periferi arasındaki geçiş bölgesinde yoğun olarak izlendi. Wnt-1, Integrin alfa 3, tenascin C trabeküler ağda ağırlıklı izlenirken, kollajen 1 kornea stromasında yoğunlaşmış görünmekte idi. Transmisyon elektron mikroskobu değerlendirmelerinde ise DM'nin, korneanın periferinde kornea merkezine göre daha ince ve daha yoğun bantlı yapıda olduğu görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ:DM, PDL ve trabeküler ağ arasındaki geçiş bölgesi, periferik korneada farklı bir histolojik yapı gösterir, bu nedenle trabeküler ağın kollajen çekirdeğinin kökenleri PDL ile ilişkili görünmektedir. Bu bulgu, keratoplasti sonrası glokom patofizyolojisi hakkında yapılacak gelecek araştırmalar için temel bilgiler sağlama potansiyeline sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Dua tabakası, Descemet tabakası, trabeküler ağ

SS-KOY-04 [Kornea]

DeneySEL Kuru Göz Modeli Oluşturulmuş Sıçanlarda Kolloidal Nanopartikül Olarak Hazırlanmış Oftalmik Formülasyonların Etkisinin Değerlendirilmesi

Emil Ahmadi¹, Cumali Değirmenci¹, Evren Homan Gokce², Melis Palamar¹

¹Ege Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

²Ege Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmada amaç sıçanlarda skopolamin ile indüklenen kuru göz modeli kullanılarak kolloidal nanopartikül olarak hazırlanmış formülasyonların gözde kalış süresi ve gözyaşı filmi kırılma süresi üzerine etkilerinin belirlenmesidir. **YÖNTEM:** 54 adet dişi Wistar albino sıçan 9 gruba ayrıldı. G1 Sağlıklı kontrol grubu G2 % 0,15 Hyaluronik asit (HA) çözeltisi G3 %0,05 Siklosporin A (SPA) sudaki suspansiyonu (sp) G4 %0,15 HA ve %0.05 SPA sudaki sp G5 %0,05 SPA katı lipit nanopartikül (np) G6 Boş katı lipit np G7 %0,15 HA içeren katı lipit np G8 %0,15 HA ve %0.05 SPA katı lipit np G9 Serum fizyolojik Kuru göz oluşturmak için 28 gün boyunca 12,5 mg/gün dozunda günlük doz 3'e bölünerek subkutan skopolamin uygulandı. Çalışma süresince skopolamin uygulanmaya devam edildi. Formülasyonlar 2x2 dozunda 14 gün boyunca uygulandı. Formülasyonların gözde kalma süresi 28. günde 50 µL fluoresan katkılı formülasyon uygulanarak 5, 10, 15, 30, 45 ve 60 dk'da değerlendirildi ve fotoğraflandı. Tedavi sonrası 2. gün, 1. ve 2. hafta sonunda gözyaşı kırılma zamanı (GKZ) ölçüldü. **BULGULAR:** Skopolamin uygulanan bütün gruplarda kuru göz gelişti. Tedavi sonrasında 2. günde gruplar arasında belirgin fark görülmedi ($p>0,05$). 1. hafta sonunda ise HA ve/veya SPA içeren G2, G3, G4, G5, G7 ve G8 gruplarının GKZ değerlerinde kendi aralarında fark yokken ($p>0,05$) G1'den düşük, G6 ve G9'dan ise belirgin olarak yüksekti. Tedavinin ikinci haftasında ise G8 grubunda elde edilen GKZ değerleri sağlıklı kontrol grubu ile benzerdi ($p>0,05$). Diğer gruplarda ise GKZ'nin iyi olduğu sonuçlar sırasıyla G7, G4, G5, G2 ve G3'te elde edilmişti ancak sağlıklı kontrol grubu ile istatistiksel olarak farklı idi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Skopolamin ile indüklenen deneysel kuru göz tedavisinde HA ve SPA içeren nanoemülsiyonlar belirgin etki göstermektedir. Kombine edildiğinde bu formülasyon 2 hafta içerisinde kuru göz bulgularını ortadan kaldırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Siklosporin A, Kolloidal Nanopartikül, Kuru göz

SS-KOY-05 [Kornea]

Fotobiyomodülasyon ve Adipoz Doku Kökenli Mezenkimal Kök Hücre Uygulamasının Sıçan Modelinde Kornea Yara İyileşmesi Üzerine Etkisi

Betül Seher Uysal¹, Burcu Sarıkaya², Saadet Özen Akarca Dizakar³, Özge Ekin Akdere⁴,
Gülnur Take Kaplıanoğlu⁵, Menemşe Gümüşderelioğlu⁶

¹Gazi Üniversitesi, Göz hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

²Balıkesir Üniversitesi, Tıbbi Genetik Anabilim Dalı, Balıkesir

³Bakırçay Üniversitesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, İzmir

⁴DWI - Leibniz Institute for Interactive Materials, Aachen, Almanya

⁵Gazi Üniversitesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Ankara

⁶Hacettepe Üniversitesi, Kimya Mühendisliği Bölümü, Ankara; Hacettepe Üniversitesi, Biyomühendislik Bölümü, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Sıçan modelinde fotobiyomodülasyon (FBM) ve adipoz doku kökenli mezenkimal kök hücre (MKH) uygulamalarının korneal yara iyileşmesi üzerine etkisini araştırmak.

YÖNTEM:Sağ kornealarına elmas tur ile abrazyon yapılan 48 sıçan 4 gruba ayrıldı: (1) negatif kontrol, (2) FBM, (3) MKH, (4) FBM+MKH (Figür 1). Yara oluşturulmasının 10. ve 30. günlerinde korneal opasite ve neovaskülarizasyon skorlaması yapıldı. 30. günde sıçanlar sakrifiye edilerek kornealar eksize edildi ve histopatolojik değerlendirme ve TEM görüntülemesi yapıldı. İmmünohistokimyasal (İHK) boyama ile kollajen tip 1 ve 3 (COL1, COL3), α -Smooth muscle actin (α -SMA), Transforming growth factor- β 1 (TGF- β 1), keratocan (KERA) ve Interleukin-1 β (IL-1 β) immünreaktivite yoğunluğu düzeyleri analiz edildi. RT-PCR ile kornea dokusundaki COL1, COL3, α -SMA ve TGF- β 1'in kantitatif gen ekspresyon analizi yapıldı.

BULGULAR:30. günde korneal opasite ve neovaskülarizasyon Grup 2, 3 ve 4'te 10. güne göre anlamlı olarak gerilemişti ve bu gruplardaki iyileşme negatif kontrole göre daha anlamlı idi (Figür 2). H&E boyamasında ve TEM görüntülemesinde tedavi gruplarında kornea morfolojisi ve mikroçevresi Grup 1'e göre daha iyiydi ve grup 4'teki bu iyileşme daha belirgindi (Figür 3). İHK analizinde, sağlıklı kornea stromasına özgü belirteç olan COL1 düzeyi Grup 3 ve 4'te Grup 1'e göre anlamlı azalmıştı. Miyofibroblastik aktivite belirteci olan COL 3 sadece Grup 4'te Grup 1'e göre anlamlı azalmıştı ve α -SMA ise tedavi gruplarında anlamlı azalırken en düşük değer Grup 4'te idi. İnflamasyon belirteçlerinden IL-1 β ise sadece Grup 4'te Grup 1'e göre anlamlı azalmıştı (Figür 4). RT-PCR sonuçları İHK bulguları ile benzerdi (Figür 5).
TARTIŞMA VE SONUÇ:Bir çok dokuda yara iyileşmesinde etkinliği kanıtlanmış FBM tedavisinin kornea yara iyileşmesine etkisinin ilk kez araştırıldığı çalışmamızda FBM'nin olumlu etkileri gösterilmiş ve MKH ile benzer sonuçlar elde edilmiştir. Ayrıca FBM, MKH ile kombine edildiğinde tek başına MKH tedavisine göre daha iyi bulgular elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: fotobiyomodülasyon, polikromatik ışık, adipoz doku kökenli mezenkimal kök hücre, sıçan, kornea yara iyileşmesi

SS-KOY-06 [Kornea]

Allogreft ve Sentetik Kornea Halka Segmentlerinin Görsel ve Topografik Sonuçlarının Karşılaştırılması

Fatma Feyzanur Keskin Perk, Zeki Yigit Karaca, Cafer Tanrıverdi, Şenay Aşık Nacaroğlu, Aylın Kılıç
Medipol Mega Üniversite Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Allogreft ve sentetik kornea halka implantasyonu uygulanan keratokonus hastalarının görsel ve topografik sonuçlarını analiz etmek ve karşılaştırmak. **YÖNTEM:**Bu retrospektif çalışma, 55 allogreft korneal halka ve 27 sentetik korneal halka implantasyonu ile tedavi edilen keratokonik gözlerin görsel ve topografik sonuçlarını içermektedir. Ameliyat öncesi demografik özellikler, görme keskinliği ve topografik parametreler açısından iki grup arasında fark yoktu. Düzeltilmemiş uzak görme keskinliği (UDVA), düzeltilmiş uzak görme keskinliği (CDVA), sferik refraksiyon (SR), silindirik refraksiyon (CR), düz keratometri (K1), dik keratometri (K2), ortalama keratometri (Kmean) ve maksimum keratometri (Kmax) değerleri ameliyat öncesi ve ameliyat sonrası 6. ayda değerlendirildi. Preop ve postop değerler arasındaki değişim hesaplandı. Topografik ve görsel sonuçlardaki fark iki grup arasında karşılaştırıldı. **BULGULAR:**Topografik düzleşme 2 grup arasında anlamlı fark yoktu. UDVA ve CDVA'daki artış allogreft grubunda daha fazlaydı. (sırasıyla $p=0,035$, $<0,01$) SR değişimlerinde anlamlı fark yokken, CR'deki değişim sentetik grupta daha fazlaydı. (sırasıyla $p=0,12$, $<0,05$) **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Keratokonus tedavisinde kullanılan sentetik ve allogreft halkaların topografik sonuçları benzer olup, görsel rehabilitasyon açısından allogreft halkalar daha iyi görme keskinlikleri ile ilişkilendirilebilir. Allogreft ve sentetik halkaların sonuçları kıyaslanabilir olup, gelecekte sentetik materyalin doğasıyla ilgili komplikasyonlardan allogreft halkalar kullanılarak önlenilebilir.

Anahtar Kelimeler: Allogreft korneal halka, Kerating, Keratokonus

SS-KOY-07 [Kornea]

Limbal Kök Hücre Yetmezliği İçin Türkiye’de İlk Kez Uygulanan Allojenik Kültüre Limbal Kök Hücre Naklini De İçeren Ticarileşmiş Hücresel Tedavi Ürününün Erken Dönem Klinik Sonuçları

Nesrin Tutaş Günaydın¹, Mehmet Gürdal², Özlem Barut Selver³

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Kartal, İstanbul, Türkiye

²LimbuStem ArGe Sağlık ve Danışmanlık Hizmetleri Sanayi Ticaret Limited Şirketi, Ege Teknopark, Bornova, İzmir, Türkiye

³Ege Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Bornova, İzmir, Türkiye

GİRİŞ VE AMAÇ:Limbal kök hücre yetmezliği (LKHY) için Türkiye’de ilk kez uygulanan kültüre allojenik limbal hücre naklini de içeren ticarileşmiş hücresel tedavi ürününün erken dönem klinik sonuçlarını sunmak.
YÖNTEM:Limbustem-Stembio iş birliği kapsamında ticarileşen hücresel tedavi ürünü ikisi otolog, biri yaşayan akrabadan allojenik olmak üzere sağlıklı gözlerden alınan limbal biyopsi dokularından iyi üretim uygulamaları (GMP) koşullarında insan amniyon membranı (iAM) üzerinde ex vivo eksplant kültür tekniğiyle üretildikten sonra nakil için transfer edildi. LKHY skoru, 2019 yılında yayınlanan global konsensüse göre hesaplandı. LKHY’li gözde, pannus diseksiyonunu takiben kanama kontrolü sonrası, hücresel tedavi ürünü, oküler yüzeye nakledildi. İzlemede en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), sübjektif görme, ağrı skoru ve LKHY ciddiyeti değerlendirildi. Otolog uygulamada hastalar topikal steroid, antibiyotik ve siklosporin tedavisi ile izlenirken, allojenik nakil hastası, sistemik steroid ve sistemik immünsüpresyon (mikofenolat mofetil) tedavisi ile takip edildi.
BULGULAR:Tedavi uygulanan 3 erkek hastanın ortalama yaşı 39.3 olup ortalama takip süresi 13±1 haftaydı. LKHY etiyojisi alkali kimyasal yanık olup, 2 hastada iş, birinde ev kazası mevcuttu. Hastaların tümünde LKHY skoru Evre 3’tü. Operasyon öncesi ve sonrası sübjektif görme ve ağrı skoru sırasıyla ortalama 1.66± 0.57 ve 2±1 ve 5±2.64 ve 1.33±0.55 idi. Ameliyat öncesi tüm hastalarda EİDGK ışık hissi düzeyindeyken, korneal skara rağmen ameliyat sonrası son kontrolde Snellen eşeline göre 0.014 düzeyine yükseldi. Nakil sonrası iAM erime süresi ortalama 6.33± 0.57 haftaydı.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu erken klinik sonuçlar, hücresel tedavi ürününün LKHY tedavisinde etkinliğini göstermekte olup, uzun dönem sonuçların da sunulması, ülkemizde ulaşılabilir bu ürününün seçilmiş vakalarda başarı ile kullanılmasını sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: kornea, limbal kök hücre yetmezliği, kültüre edilmiş limbal kök hücre transplantasyonu,

SS-KOY-08 [Kornea]

Psödo fakik Büllöz Keratopatide DMEK Sonrası Kistoid Maküler Ödem İnsidansı

Muzaffer Şahin, Emine Esra Karaca, Mehmet Önen, Özlem Evren Kemer
Ankara Şehir Hastanesi, Göz Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ:Psödo fakik büllöz keratopatili gözlerde Descemet membran endotelial keratoplasti (DMEK) sonrası kistoid maküler ödem (KMÖ) insidansını ve sonuçlarını tanımlamak.

YÖNTEM:Bu retrospektif çalışmaya Ankara Şehir Hastanesi Göz Kliniği'nde 2019-2022 yılları arasında psödo fakik büllöz keratopati nedeniyle DMEK cerrahisi uygulanan 202 hasta dahil edildi. En az 6 aylık takibi olan hastalar dahil edildi. Ameliyat sonrası görme bozukluğu olan hastalara spektral alanlı OKT uygulandı ve DMEK sonrası sistoid makula ödemi gelişen hastalar incelendi. Önceden makula ödemi öyküsü olan hastalar çalışma dışı bırakıldı. DMEK sonrası KMÖ gelişen hastalar posterior subtenon triamsinolon (PST) enjeksiyonları ile tedavi edildi. Tedavi sonrası parametreler toplandı.

BULGULAR:202 hastanın 14'ünde (%6,93) DMEK sonrası KMÖ görüldü. Ortalama yaş $65,5 \pm 8,48$ idi. Hastaların dördünde (%28,5) DMEK tekrarı, hastaların dördünde (%28,5) diabetes mellitus, hastaların dördünde (%28,5) önceden vitrektomi, hastaların 10'unda (%71,4) tamponad olarak %10 SF6 ve Ameliyat sırasında 3 göze periferik iridektomi uygulandı. PST enjeksiyonundan önce ortalama subfoveal kalınlık $379,71 \pm 91,60 \mu\text{m}$ idi ve $300,5 \pm 55,5 \mu\text{m}$ 'ye düşürüldü. ($p < 0.001$) Ortalama en iyi düzeltilmiş görme keskinliği $1.17 \pm 0.36 \text{ logMAR}$ idi ve PST enjeksiyonundan sonra $0.87 \pm 0.44 \text{ logMAR}$ 'a yükseldi ($p < 0.001$).
TARTIŞMA VE SONUÇ:DMEK'den sonra %6.93'lük klinik olarak anlamlı bir KMÖ insidansı belirlendi. Diabetes mellitus öyküsü olan, vitrektomi geçirmiş ve DMEK cerrahisinde gaz tamponadı kullanan hastalarda KMÖ gelişme riski olabilir. DMEK uygulanan hastalar, ince değişiklikleri saptamak ve erken müdahale için makula OKT ile izlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Büllöz Keratopati, Dmek, Kmö

SS-KOY-09 [Kornea]

Desme Membran Endotelyal Keratoplasti Cerrahisinde Endotel Hücre Kaybını Etkileyen Faktörlerin Belirlenmesi

Hafize Gökben Ulutaş

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bursa Yüksek İhtisas Eğitim Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları, Bursa

GİRİŞ VE AMAÇ:Desme membran endotelyal keratoplasti (DMEK) geçiren hastalarda, donörde hücre kaybına neden olabilecek preoperatif, peroperatif ve postoperatif faktörlerin araştırılması.

YÖNTEM:Ekim 2021- Ocak 2023 tarihleri arasında DMEK cerrahisi olan hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Hastaların preoperatif ve postoperatif tam oftalmolojik muayene bulguları ve endotelyal hücre yoğunluğu (ECD) kaydedildi. Donörün yaşı, ECD ve bekleme süresi kaydedildi. Kayıtlı cerrahi videolarından greftin çapı, tipi ve rulonun açılma süresi belirlendi. Postoperatif rebubling kaydedildi.

BULGULAR:Yirmisi erkek 12'si kadın 32 hastanın 36 gözü çalışmaya dahil edildi. Ortalama yaş $67,2 \pm 2,1$ (30-87) yılı. 14 göz Fuchs endotelyal distrofisi, 22 göz psedofakik büllöz keratopati nedeniyle opere oldu. Sekiz (%22.7) göz fakik iken, 15 (%41.7) gözde intrakapsüler intraoküler lens (İOL), 5 (%13.9) gözde sulkusa implante İOL, 8 (%22.2) gözde skleral fiksasyon ile İOL implantasyonu yapılmıştı. 8 gözde (%22.2) daha önce vitrektomi öyküsü vardı. Donör korneada ortalama ECD $2819,67 \pm 317,34$, alıcı korneadan postoperatif 6. ayda alınan ECD $1711,91 \pm 208,96$ idi. Endotel hücre sayısı istatistiksel olarak anlamlı azalmıştı ($p < 0.001$). Endotel hücre kaybının, donör yaşı ve donörün bekleme süresi, vitrektomize göz olması, cerrahi süresi ve greftin rulo tipi ve postoperatif tekrar hava verilmesi ile ilişkisi saptanmadı. Fakik gözlerde daha az ECD kaybı olmasına rağmen fark istatistiksel olarak anlamlı değildi. Sıkı greftlerde, greftin açılma süresi istatistiksel olarak anlamlı daha uzundu ($7,85 \pm 4,1$ dk vs $4,02 \pm 2,6$ dk, $p = 0,006$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:DMEK sonrasında donör korneada belli orandan endotelyal hücre kaybı olmaktadır. Bu çalışmada donör yaşı, bekleme süresi ve tipinin, rulo greftin açılma süresinin endotel hücre kaybına etkisinin olmadığı görülmüştür. Bu bulguları desteklemek için uzun takipli ve çok sayıda hastanın dahil edildiği çalışmalar gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: DMEK, endotel hücre yoğunluğu, cerrahi süresi

SS-KOY-10 [Kornea]

Zor Olgularda Descemet Membran Endotelial Keratoplastiye Alternatif Yöntem: Pre-Descemet Endotelial Keratoplasti (PDEK)

Ozlem Evren Kemer, Emine Esra Karaca, Büşra Kurt
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Büllöz keratopati komplikasyonlarında Pre-Descemet endotelial keratoplasti (PDEK) sonuçlarını değerlendirmek.
YÖNTEM:PDEK ameliyatı yapılan 13 gözün (11 hasta) kayıtları retrospektif olarak incelendi. Hastaların demografik özellikleri, PDEK cerrahi endikasyonları, oküler komorbiditeleri, preoperatif görme keskinlikleri, kullanılan tamponad tipi, donör yaşı ve takip süreleri gibi hasta verileri kaydedildi. Veriler SPSS Statistics yazılımı (sürüm 22.0; IBM) ile analiz edildi. $p < 0,05$ anlamlı kabul edildi.
BULGULAR:Onbir hastanın 6'sı kadındı ve hastaların yaş ortalaması 59,1y (dağılım; 6-79y) idi. Hastaların endikasyonları arasında psödo-fakik büllöz keratopati (11 göz), DMEK sonrası greft yetmezliği (1 göz) ve CHED sendromuna bağlı kornea ödemi (1 göz) vardı. Eşlik eden oküler hastalıklar arasında; glokom (2 göz); konjenital korektopi (1 göz) ve afaki (1 göz) mevcuttu. On bir hastanın 10 gözü daha önce vitrektomi geçirmişti. Tanı ile ameliyat arasında geçen ortalama süre üç aydı. Ameliyat öncesi ortalama topografik merkezi kornea kalınlığı 761 mikron idi. Ortalama donör yaşı 39,7y ve ortalama donör kornea çapı 7,3 mm idi. On üç gözün 4'ünde tamponat olarak %10 SF6 kullanıldı. Ameliyat sonrası en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) $1,96 \pm 0,98$ (dağılım: 0,52 - 3) logMAR düzeyinden $1,23 \pm 0,62$ (0,30-1,69) logMAR düzeyine ulaştı ($p < 0,05$). Ameliyat sonrası ortalama kornea kalınlığı 603 ± 79.5 (dağılım: 515-722) mikron olarak ölçüldü. 2 hastaya greft yetmezliği nedeniyle takiplerinde re-PDEK uygulandı. Diğer hastalarda komplikasyon görülmedi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Genç donörlerin cerrahide kullanılması ve komplikasyon gözlerinde PDEK greftinin daha kolay manipüle edilmesi nedeniyle DMEK cerrahisine avantaj sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: PDEK, DMEK, Büllöz keratopati

SS-KOY-11 [Kornea]

İnce kornealı Keratokonus hastalarında kontakt lens yardımcı kornea çapraz bağlama tedavisinde kullanılan lenslerin değerlendirilmesi

Fidan Safalı, Serap Yurttaşer Ocak, Bora Deniz Argon, Mustafa Nuri Elçioğlu
Prof.Dr.Cemil Taşçioğlu Şehir Hastanesi,Göz Hastalıkları,İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Çalışmamızda ince kornealı keratokonus (KK) hastalarında Lotrafilcon B ve Comfilcon A lensleri ile yaptığımız hızlandırılmış kontakt lens yardımcı crosslinking (KL-CXL) uygulamasının etkinlik ve güvenliğini araştırmayı ve lensleri karşılaştırmayı amaçladık. **YÖNTEM:**Retrospektif olarak, epitel kazandıktan sonra (Epi-off) kornea kalınlığı <400µm olan KK hastalarına, Lotrafilcon B (n=20) ve Comfilcon A (n=31) ile hızlandırılmış KL-CXL uygulanmış 51 gözü çalışmaya dahil ettik. **BULGULAR:**Hastaların demografik verileri tablo 1'de gösterilmiştir. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği(EİGK) Comfilcon A grubunda cerrahi sonrası 6.ay ölçümünün, cerrahi öncesi EİGK ölçümünden daha yüksek olduğu görüldü (p<0.001). İki lens karşılaştırıldığında EİGK, Lotrafilcon B grubunda cerrahi öncesi, sonrası 1.ay ve 3.ay değerlerinin anlamlı olarak daha yüksek ama cerrahi sonrası 6.ay değerleri arasında anlamlı fark olmadığı bulundu (sırasıyla p=0,028, p=0,018, p=0,044, p=0,181)(tablo 2). Lotrafilcon B grubunda cerrahi sonrası 6.ay manifest silindirik değeri, Comfilcon A grubundan anlamlı olarak düşüktü (p=0,020). Comfilcon A grubunda cerrahi sonrası 6.ay maximum keratometri (Kmax) değeri, Lotrafilcon B lensi uygulanan hastalardan anlamlı olarak düşüktü(p=0,009)(tablo 3). Gruplar arası endotel hücre dansite değerleri arasında anlamlı farklılık yoktu (sırasıyla p=0,623, p=0,609, p=0,794, p=0,458).İki grubun progresyon, regresyon ve stabil olma oranları arasında anlamlı farklılık yoktu (p=0,714) ve cerrahi öncesi KVB değerinin ise hastada progresyon görülmesini etkilediği bulunmuştur.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmamız lens karşılaştırmalı ilk klinik çalışma olup ince kornealı KK hastaları için yeni ve geliştirilmekte olan KL-CXL, UV geçirgen silikon hidrojel lens ile etkin ve güvenli bir şekilde uygulanabilir. Kullanılan UV geçirgen lensin materyali de önemli olup lensin kalınlık ve hidrofilitite oranının yanı sıra özellikle oksijen geçirgenliği de göz önünde bulundurulması gereken önemli bir parametre olabilir.

Anahtar Kelimeler: İnce Kornea, Keratokonus, Korneal Çapraz Bağlama

SS-KOY-12 [Kornea]

İnce Kornealı Keratokonus Hastalarında Güvenilir Bir Alternatif: Sub400 Protokolüne Göre Kişiselleştirilmiş Korneal Çapraz Bağlama Tedavisi

Burçin Göğüş, Elif Bağatur Vurgun, Semra Akkaya Turhan, Ayşe Ebru Toker
Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:İnce kornealı keratokonus hastalarında Sub400 protokolüne göre kişiselleştirilmiş korneal çapraz bağlama (CXL) tedavisinin etkinliğinin ve güvenilirliğinin değerlendirilmesidir.

YÖNTEM:Bu prospektif girişimsel vaka serisine, kornea stroma kalınlığı 400 µm'nin altında progresif keratokonus olan 29 hastanın 34 gözü dahil edildi. Sub400 protokolüne göre kişiselleştirilmiş süre boyunca 3 mW/cm² ultraviyole-A (UVA) uygulandı. Hastaların preoperatif ve postoperatif 6. aydaki en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (Snellen) ve Scheimpflug tomografiyle (Pentacam; Oculus, Wetzlar, Germany) elde edilen keratometrik değerleri (Kmean ve Kmax) karşılaştırıldı. Demarkasyon çizgisi (DÇ) derinliği postoperatif 1.ayda ön segment optik koherens tomografi (ÖS-OKT; Optovue, Fremont, CA) ile ölçüldü ve santral kornea kalınlığına (SKK) oranı belirlendi. İn vivo korneal konfokal mikroskop (İVKKM; HRT III, Heidelberg, Germany) ile ölçülen endotel hücre sayıları kaydedildi ve preoperatif değerler ile karşılaştırıldı.

BULGULAR:Hastaların yaş ortalaması 21.03 ± 5.2 (aralık: 13-36) yıl idi. Takip süresi 6.18 ± 4.7 aydı (aralık: 1-14 ay). Postoperatif 6 aylık takipleri tamamlanan hastalarda (n=16) K1, K2, Kmean ve Kmax değerlerinde anlamlı azalma izlendi (ΔK1=-1.9D, p=0.04, ΔK2=-1.9, p=0.04, ΔKmean=-2.5D, p=0.01, ΔKmax=-2.4D, p=0.01). EİDGK postoperatif 6. ayda stabil seyretti (0.26±0.21 ve 0.26±0.23, p=0.67). Riboflavin öncesi intraoperatif stroma kalınlığı ortalama 340.1±45.6 µm (aralık: 203-395 µm) olarak ölçüldü. DÇ derinliği 1. ayda 196.1±33.2µm olarak ölçüldü, DÇ; SKK'nın %54'üne lokalizeydi. Hastaların preoperatif ve postoperatif 1.aydaki endotel sayıları arasında anlamlı fark saptanmadı (2814±379 ve 2804±370; p=0.63). Hiçbir hastada işleme bağlı komplikasyon izlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Sub400 protokolüne göre kişiselleştirilmiş CXL tedavisinin ince kornealı keratokonus hastalarında, güvenilir ve progresyonu önlemede etkin bir yöntem olduğu görüldü.

Anahtar Kelimeler: Çapraz Bağlama, Demarkasyon Çizgisi, Keratokonus, Sub400 Protokol

SS-KOY-13 [Kornea]

Korneal Çapraz Bağlama Tedavisi Sonrası Farklı Molekül Ağırlıklı Sodyum Hyalüronik Asit İçeren Suni Gözyaşı Kullanımının Kornea Sinir Rejenerasyonu ve Sensitivitesi Üzerine Etkisi

Gamze Özkan¹, Semra Akkaya Turhan², Ayşe Ebru Toker³

¹Sultanbeyli Devlet Hastanesi, İstanbul

²Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

³West Virginia University, West Virginia, Amerika Birleşik Devletleri

GİRİŞ VE AMAÇ: Çalışmanın amacı, korneal çapraz bağlama (CXL) tedavisi sonrası yüksek (YMA-HA) veya düşük (DMA-HA) molekül ağırlıklı hyalüronik asit içeren suni gözyaşı kullanımının kornea sinir rejenerasyonu ve sensitivitesi üzerine olan etkilerini değerlendirmektir.

YÖNTEM: CXL uygulanan 55 keratokonus hastasının 63 gözü 3 gruba randomize edildi: YMA-HA (Hylan-M) grubu 17 hasta (20 göz) ve DMA-HA (TheLoz Duo) grubu 22 hasta (23 göz) suni gözyaşı damlasını 6 ay boyunca kullanırken, kontrol grubu 19 hasta (20 göz) polivinil alkol içerikli suni gözyaşı damlasını epitel defekti kapanma süresince kullandı. Subbazal sinir pleksusu (SBNP), korneal konfokal mikroskopi (CCM, HRT III/RCM) ile, kornea hassasiyeti Cochet-Bonnet esteziyometre (Luneau Technology, Fransa) ile değerlendirildi. Kornea sinir lifi yoğunluğu (CNFD), kornea sinir lifi uzunluğu (CNFL), kornea sinir lifi dallanma yoğunluğu (CNBD), korneal sinir lifi toplam dallanma yoğunluğu (CTBD) ACCMetrics programı (Manchester University, İngiltere) ile analiz edildi. Ölçümler preoperatif, postoperatif 1., 3., ve 6. ayda tekrarlandı.

BULGULAR: Preoperatif dönemde SBNP parametreleri gruplar arasında benzerdi ($p > 0.05$). SBNP, tüm gruplarda post-op 1. ayda anlamlı olarak azaldı ($p < 0.05$). Grup içi analizlerde postoperatif 6. ayda, YMA-HA grubunda CNFD, CNBD, CNFL ve CTBD değerleri preoperatif seviyelere ulaşırken ($p > 0.05$), DMA-HA ve kontrol grubunda daha düşük izlendi ($p < 0.05$). Gruplar arası karşılaştırmada postoperatif 6. ayda SBNP tüm değerleri YMA-HA grubunda daha yüksekti ($p < 0.05$). Kornea sensitivitesi YMA-HA grubunda postoperatif 3. ayda preoperatif değerlere ulaşırken ($p > 0.05$), kontrol ve DMA-HA gruplarında anlamlı olarak düşüktü ($p < 0.05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: CXL sonrası YMA-HA içeren suni gözyaşı kullanımı, kornea sinirlerinde rejenerasyonu destekleyerek daha hızlı morfolojik ve fonksiyonel iyileşme sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: Korneal çapraz bağlama, korneal konfokal mikroskopi, sodyum hyalüronik asit, subbazal sinir pleksusu

SS-KOY-14 [Kornea]

Keratokonusta epi-off cross-linking (Epi-off CXL) ve dilüe alkol iyontoforez destekli transepitelyal cross-linking sonrası (DAİ-CXL) korneal topografik ve biyomekanik özelliklerin karşılaştırılması

Hasan Diker¹, Betül Seher Uysal¹, Mehmet Cüneyt Özmen¹, Bahri Aydın¹, Mustafa Kamil Bilgihan¹, Çağlar Bektaş²

¹Gazi Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

²Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Çanakkale

GİRİŞ VE AMAÇ:Keratokonus hastalarında progresyonu durdurmak amacı ile uygulanan iki farklı CXL yöntemi sonrası korneal topografik ve biyomekanik özelliklerin karşılaştırılmasıdır. **YÖNTEM:**Çalışmaya progresif keratokonus tanısıyla Epi-off CXL (n=32) veya DAİ-CXL (n=20) uygulanan toplam 52 göz dahil edildi. En ince kornea kalınlığı 370 µm'den düşük olan, kornea skarı, ek kornea veya oküler patolojisi olan gözler çalışma dışı bırakıldı. Kornea topografik ve biyomekanik verileri Pentacam (Pentacam HR, Oculus, Wetzlar, Almanya) ve Corvis Scheimpflug Tonometre (Corvis ST, Oculus Optikgeräte GmbH, Wetzlar, Almanya) cihazlarından elde edildi. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK, Snellen), maximum keratometri (K-max), minimum kornea kalınlığı (MKK), Deformation Amplitude (DA), integrated radius (IR), stiffness parameter A1(SPA1), stress-strain index (SSI), Corvis biyomekanik faktör (CBiF) ve biyomekanik E-stage değerlerinin postoperatif birinci yıl ve preoperatif farkları saptanarak gruplar arasında istatistiksel olarak karşılaştırma yapıldı. **BULGULAR:**2 grup preoperatif yaş, K-max ve MCT açısından benzerdi (p>0.05). Epi-off CXL grubunda postoperatif ve preoperatif değerler arasındaki fark EİDGK için 0,04±0,16 Snellen, K-max için -0,89±2,07 D, MKK için -10,75±16,92 µm, DA için 0,03±0,07, IR için -0,25±1,26, SPA1 için -1,34±8,10, SSI için 0,02±0,23, CBiF için -0,01±0,27 ve E-stage için -0,01±0,47 idi. DAİ-CXL grubunda ise EİDGK için 0,04±0,12 Snellen, K-max için -1,65±1,76 D, MKK için -5,35±20,16 µm, DA için 0,01±0,12, IR için -1,06±3,61, SPA1 için -2,25±19,65, SSI için -0,05±0,25, CBiF için -0,07±0,67 ve E-stage için 0,12±1,16 idi. Gruplar arasında EİDGK, K-max, MKK, DA, IR, SPA1, SSI, CBiF ve E-stage farkları açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunamadı (p>0,05). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Epi-off CXL tedavisinin 1. yılında korneal topografik ve biyomekanik parametrelerdeki değişim DAİ-CXL sonrası olan değişimler ile benzer bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: biyomekanik, cross-linking, epi-off, iyontoforez, keratokonus, topografi

SS-KOY-15 [Kornea]

Meibomian Bez Morfolojisinin Derin Öğrenme Modeli ile Kantitatif Analizi

Ömer Mustafa Bilgiç¹, Nilüfer Yeşilirmak², Volkan Okbay³, Özge Sarıtaş⁴, Büşra Kurt¹,
Sema Yüzbaşıoğlu², Gözde Bozdağı Akar³

¹Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

²Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı; Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği

³Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Elektrik-Elektronik Mühendisliği, Ankara

⁴Malatya Battalgazi Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Meibomian bez disfonksiyonu (MBD) bulunan hastaların meibografi çekimlerinin derin öğrenme modelinden yararlanılarak kantitatif olarak değerlendirilebilmesi. **YÖNTEM:**Bu prospektif çalışmaya MBD'si ve bununla ilişkili evaporatif tipte kuru gözü olan hastalar dahil edildi. Sirius topografi cihazı ile elde edilen meibografi görüntüleri meiboskala metoduna göre 5 evreye (0'dan 4'e kadar) ayrılarak değerlendirildi. Her evreden hastanın meibomian bez morfolojisi 312 meibografi görüntüsü işlenerek oluşturulan "Derin Öğrenme Modeli" ile tam otomatik olarak segmente edildi. Elde edilen görüntüler üzerinden meibomian bezlerinin sayısal veri olarak ortalama uzunluğu, uzunluk değerlerinin standart sapması, ortalama kalınlık değeri, kalınlık değerlerinin standart sapması, tortuoze indeksi ve toplam kanal miktarı hesaplanarak evrelere göre kıyaslandı. **BULGULAR:**Evre 0/1/2/3/4'te sırasıyla piksel cinsinden toplam bez yoğunluğu 63,3/40,6/25,5/19,9/3,2 ve ortalama uzunluk değeri 97,3/58,5/53,3/47/42,2 olarak ölçüldü. Sonuçlar evrelere göre bez kaybı miktarıyla uyumlu bulundu. Bezlerin ortalama kalınlık değeri evre arttıkça azalma eğilimi gösterdi (sırasıyla 29/23,1/26,5/20,7/22,4). Her bir bezin morfolojik düzensizliğinin ölçütü olan tortuoze indeksi, Evre 0 ve bezlerin büyük çoğunluğunun kaybolduğu Evre 4'te düşükken, Evre 1,2,3'te daha yüksek bulundu (sırasıyla 1,6/2,2/1,8/2,3/1,2). Kalınlık ve uzunluk standart sapma değerleri, evreler arası farkı ortaya koymada anlamlı değildi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Derin öğrenme modeli kullanılarak ortaya koyulan toplam meibomian bez yoğunluğu ve ortalama uzunluk değeri evrelerle uyumluluk gösterirken, ortalama kalınlık değeri ve tortuoze indeksi kısmen uyumluluk göstermiştir. Derin öğrenme modeli, daha fazla veri ile üzerinde iyileştirmeler yapılarak MBD hastalarında bez morfolojisini objektif olarak değerlendirmek ve otomatik evreleme sağlamak için kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: meibomian bez disfonksiyonu, derin öğrenme modeli, artificial intelligence, meibografi

SS-KOY-16 [Kornea]

The effects of facial mask use on ocular surface parameters and tear film cytokine profile in prolonged use

Ayşegül Penbe, Murat Oklar, Asuman Orçun, Hatice Selen Kanar, Müberra Zülal Bayrak, Başak Ersarı
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Dr. Lütfü Kırdar Kartal Şehir Hastanesi

BACKGROUND AND AIM:To compare tear fluid levels of matrix metalloproteinase 9 (MMP-9) and IL-1 β cytokines between healthcare workers wearing facial masks and controls with correlations in clinical findings. **METHODS:**In a prospective, controlled clinical trial tear fluid was analyzed for MMP-9 and IL-1 β levels using a commercially available test (Invitrogen; Thermo Fisher Scientific Inc. Waltham, Massachusetts, USA). Symptoms and signs of dry eye disease (DED) were evaluated using the ocular surface disease index (OSDI), noninvasive tear break-up time (NIBUT), tear meniscus height (TMH), Oxford corneal staining, meibomiography, and clinical findings of meibomian gland dysfunction (MGD). **RESULTS:**In the 38 eyes of healthcare workers and 30 eyes of controls, there was no statistically significant difference between the groups in terms of age and sex ($p > 0.05$). The mean OSDI score, daily mask wear time, meibomiography degree, and rate of positive clinical findings of MGD were higher in group 1 than in group 2, and the mean NIBUT was higher in group 2. ($p > 0.05$). The mean values of IL-1 β and MMP-9 were higher in group 1 ($p = 0.036$ and $p = 0.001$, respectively). The TMH and Oxford score percentages were similar between the two groups ($p > 0.05$). **CONCLUSIONS:**Elevated levels of IL-1 β and MMP in the basal tear fluid reveal increased ocular inflammation in healthcare professionals. Lower NIBUT values with higher OSDI and meibomian gland loss scores support ocular surface disturbance depending on regular mask use.

Keywords: Dry eye disease, Facial mask, IL-1 β , MADE, MMP-9, Tear fluid cytokines

SS-KOY-17 [Kornea]

Erken Evre Diyabetes Mellitus Hastaları ile Normal Bireylerin Gözyaşı Mediyatörlerinin, Gözyaşı Fonksiyonlarının ve Korneanın Yapısal Parametrelerinin Karşılaştırılması

Hilal Toprak Tellioglu¹, Özlem Dikmetaş¹, Sibel Kocabeyoğlu¹, Deniz Nazire Çağdaş Ayvaz², İsmail Yaz², Begüm Özbek², Jale Karakaya³, Murat İrkeç⁴

¹Hacettepe Üniversitesi, Göz Hastalıkları ABD

²Hacettepe Üniversitesi, Pediatrik İmmunoloji ABD

³Hacettepe Üniversitesi, Biyoistatistik ABD

⁴Serbest Hekim

GİRİŞ VE AMAÇ: Diyabetik retinopatinin yanısıra diyabet mellitus (DM) gözün ön segmentini birçok mekanizma ile etkilemektedir. Hiperglisemiye bağlı azalmış nörotrofik faktörler ve oksidatif stres, sinir hasarı, azalmış gözyaşı refleksi, lakrimal bez hipoperfüzyonu ve oküler inflamasyon oküler yüzey hasarının başlıca mekanizmalarındandır. Bu çalışmanın amacı sistemik komplikasyon gelişmemiş erken evre DM hastalarının oküler yüzeylerinin, gözyaşı mediyatörlerinin, kornea sinir liflerinin değerlendirilmesi ve sonuçların sağlıklı kontrol grubu ile karşılaştırılmasıdır.

YÖNTEM: Çalışmaya Hacettepe Üniversitesi Göz Hastalıkları kliniğine başvurmuş, son 5 yıl içerisinde tip 2 DM tanısı almış, herhangi bir sistemik komplikasyon geliştirmemiş, oküler yüzey şikayeti olmayan 23 hasta ile 22 sağlıklı birey dahil edildi. Katılımcıların OSDI (Oküler yüzey hastalık indeksi) anketi, flöresein ile oküler yüzey boyanması (OXFORD), schirmer testi, in vivo konfokal mikroskopisi (İVKM) ile kornea sinir ölçümleri ve Cochet-Bonnet esteziyometresi ile kornea hassasiyet ölçümleri değerlendirildi. Hastaların gözyaşlarında IL-1 β , IL-10, IL-13, IL-6, IL-12, IL-15, IL-17A, IL-5, IFN- α , IFN- γ , IL-1RA, TNF- α , IL-2, IL-2R, IL-7, IL-8, IP-10, MIP-1 α , MCP-1, MIG düzeyleri Luminex ile, gözyaşlarında Substans P (SP) düzeyi ise ELISA ile çalışıldı.

BULGULAR: DM grubu ile kontrol grubu arasında schirmer testi, OSDI skoru, floresein ile boyanma evresi ve cochet bonnet sonuçları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmadı. İVKM'de ölçülen korneal sinir tortuozitesi ise DM grubunda kontrol grubuna göre anlamlı şekilde artmış bulundu (Fig 1-2). Gözyaşı SP düzeyi ile total sinir lifi ve uzun sinir lifi sayısı korele idi ve SP düzeyi DM grubunda kontrol grubuna göre istatistiksel olarak düşük saptandı ($p \leq 0,05$) (Tab 1). Gözyaşı IL-6 ve IL-8 düzeyi DM grubunda kontrol grubuna göre yüksek idi ($p \leq 0,05$) (Tab 2).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Sonuçlar incelendiğinde tip 2 DM hastalarında asemptomatik dönemde dahi kornea sinir hasarı ve oküler yüzey inflamasyonu mevcuttur.

Anahtar Kelimeler: diyabetes mellitus, gözyaşı, nöropati, sitokin, SP

SS-KOY-18 [Kornea]

Ağır Semblefaron Yönetiminde Bukkal Mukoza Grefti ile Kombine Amniyon Membran Transplantasyonu

Şerife Altun¹, İlayda Korkmaz¹, Mehmet Gürdal², Özlem Barut Selver¹

¹Ege Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

²LimbuStem ArGe Sağlık ve Danışmanlık Hizmetleri Sanayi Ticaret Limited Şirketi, Ege Teknopark, Bornova, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Ağır semblefaron tedavisinde bukkal mukoza grefti (BMG) ile kombine amniyon membran transplantasyonu (AMT) uygulamasının sonuçlarını sunmaktır. **YÖNTEM:** Nisan 2020-Haziran 2023 tarihleri arasında, şiddetli semblefaron tanısıyla BMG ile kombine AMT uygulanan 10 hastanın (3K/7E) 13 gözü dahil edildi. Hastaların tıbbi kayıtları, demografik veriler, semblefaron (Kheirkhah ve ark. 2008) ve limbal kök hücre yetmezliği (LKHY) derecesini (Deng ve ark. 2019) içeren klinik bulguları açısından retrospektif olarak değerlendirildi. Cerrahide, semblefaron serbestleştirildikten sonra manuel diseksiyon ile çıkarılan BMG, diseksiyonu yapılan bölgede limbus sınıra dikildi, üzerine AMT uygulandı. Postoperatif dönemde skar dokusu veya hareket kısıtlılığı olmaksızın normal forniks derinliğinin sağlanması "tam cerrahi başarı", skar dokusunun kısmi rekürrensi "kısmi cerrahi başarı" ve semblefaronun cerrahi alanda rekürrensi "başarısızlık" olarak tanımlandı. **BULGULAR:** Ortalama yaş $43 \pm 17,7$ (10-68) yıl iken takip süresi $5,3 \pm 7,6$ (1-24) aydı. Primer etioloji, 8 hastada (10 göz) kimyasal yanık, 2 hastada (3 göz) Steven Johnson Sendromuydu. Semblefaron derecesi, 1 gözde Grade IB1, 4 gözde Grade IIB1, 1 gözde Grade IIC3, 6 gözde Grade IIIB1 ve 1 gözde Grade IVA0 idi. On gözde (%72,7) semblefaronla bağlı göz hareketlerinde kısıtlılık mevcuttu. LKHY derecesi, 11 gözde (%84,6) Evre 3 ve 2 gözde (%15,4) Evre 2B idi. BMG ile AMT uygulaması sonrası 11 (%84,6) gözde tam, 2 (%15,4) gözde ise kısmi cerrahi başarı izlendi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Semblefaron cerrahisinde konjonktival açıklığa uygun müdahale nüksü önlemek için önemlidir. Bu çalışma, literatürde kısıtlı veri bulunan BMG ile kombine AMT uygulamasının şiddetli semblefaron olgularında rekürrensi önleyen ve oküler motiliteyi koruyan bir alternatif olduğunu vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: bukkal mukoza, semblefaron, limbal kök hücre yetmezliği

SS-KOY-19 [Kornea]

Psödoeksfoliasyon sendromunun lakrimal drenaj sistemi, adneksiyel yapılar ve oküler yüzeye etkilerinin değerlendirilmesi

Oğuzhan Özçelik, Denizcan Özizmirli, Gül Arıkan, Aylin Yaman
Dokuz Eylül Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Psödoeksfoliasyon sendromlu (PES) hastalarda lakrimal drenaj sistemi, adneksiyel yapılar ve oküler yüzey değişikliklerinin incelenmesi amaçlanmıştır. **YÖNTEM:**Biyomikroskopik muayenede her iki gözde psödoeksfoliatif materyal saptanan, herhangi bir topikal göz damlası kullanmayan 40 yaş üzeri hastalar prospektif olarak çalışmaya dahil edildi. Nazolakrimal lavaj yapılarak nazolakrimal sistem tıkanıklık açısından değerlendirildi. Olgularda gözyaşı kırılma zamanı (GKZ), Schirmer testi, meibografi skoru ve korneal boyanma skoruna (Oxford skalası) bakıldı. Veriler yaş ve cinsiyet olarak uyumlu psödoeksfoliasyonu olmayan normal sağlıklı gözlerle kıyaslandı. **BULGULAR:**Çalışmaya toplam 65 olgunun 130 gözü dahil edildi. Olguların 35'i (70 göz) PES grubunda, 30'u (60 göz) ise sağlıklı kontrol grubunda idi. PES'li hastaların 42'si (%60) erkek, 28'i (%40) kadındı. Sağlıklı grubun 40'ı (%58.8) erkek, 28'i (%41.2) kadındı. Ortalama yaş PES grubunda 71.45 ± 0.60 yıl, kontrol grubunda 69.00 ± 0.93 yıl idi. GKZ PES grubunda kontrol grubuna göre anlamlı düşük bulundu (sırasıyla 4 sn (medyan) (aralık: 1-11 sn), 6 sn (medyan) (aralık: 3-14 sn), $p=0.01$). Schirmer testinde de değerler PES grubunda kontrol grubuna göre anlamlı düşüktü (sırasıyla 8 mm (medyan) (aralık: 1-25 mm), 13 mm (medyan) (aralık: 4-25 mm), $p=0.01$). Oxford skalası ve meibografi skorlarına bakıldığında değerler PES grubunda anlamlı yüksek bulundu (Tablo 1). Nazolakrimal sistem değerlendirildiğinde PES grubunda proksimal lakrimal drenaj sisteminde tıkanıklığın (punktal stenoz-kanaliküler stenoz) daha yüksek olduğu görüldü ($p=0.03$) (Tablo 1). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Psödoeksfoliasyon sendromlu olgularda göz kuruluşuna, meibomian bezlerinde tıkanıklığa daha çok eğilim vardır. Yine PES'lerde proksimal lakrimal drenaj sisteminde tıkanıklık daha sık görülmektedir. Bu nedenle PES'lu hastalarda kuru göz farkındalığı ile kuru gözün erken dönem tanı ve tedavisine önem verilmesi ve LDS cerrahisine geç kalmamak adına daha dikkatli olunması gerektiği vurgulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: adneks, kuru göz, meibografi, nazolakrimal kanal, oküler yüzey, psödoeksfoliasyon

SS-KRC-01 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Genişletilmiş Odak Derinliği Göz İçi Lens İmplantasyonu Sonrası Görme Fonksiyonu, Kontrast Duyarlılık ve Hasta Memnuniyetinin Değerlendirilmesi

Burcu Kılıç, Ömür Uçakhan Gündüz

Ankara Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmanın amacı difraktif olmayan, presbiyopi düzeltici, genişletilmiş odak derinliğine sahip TECNIS Eyhance GİL (Johnson & Johnson Vision, Santa Ana, CA, US) implantasyonu ile ilişkili görsel performans ve kontrast duyarlılık düzeylerini değerlendirmektir.

YÖNTEM:Senil katarakt tanısı ile opere edilen ve TECNIS Eyhance GİL implantasyonu uygulanan hastalar çalışmaya dahil edildi. Postoperatif düzeltilmemiş (UCDVA) ve düzeltilmiş (CDVA) uzak görme keskinliği, binoküler düzeltilmiş ve düzeltilmemiş uzak görme keskinliği, yakın (DCNVA,30 ve 40 cm), ara mesafe görme keskinliği (DCIVA,60 cm), fotopik ve mezopik kontrast duyarlılık değerlendirildi. Defocus eğrisi -4 dioptri ve +3 dioptriler arasında oluşturuldu. Hastaların görme fonksiyonu ve gözlük ihtiyacı; VF-14 görme fonksiyonu anketi, gözlük bağımsızlığı anketi ve McAlinden görme kalitesi anketi ile değerlendirildi.

BULGULAR:Çalışmaya 43 hastanın 77 gözü dahil edildi. Ortalama yaş 67,6 idi. Hastaların %58,1'i kadın; %41,9'u erkek idi. Hastalar postoperatif 7,68 ayda değerlendirildi. Postoperatif sağ, sol göz UCDVA, CDVA ve binoküler görme keskinliği ölçümleri 0,00 logMAR idi. DCNVA 30 cm, 40 cm ve DCIVA görme keskinlikleri sırası ile 0,42, 0,42, 0,39 logMAR idi. Fotopik kontrast duyarlılıkları beş farklı uzaysal frekansta (1,5,3,6,12,18 cpd) sırasıyla 1,76, 1,85, 1,62, 1,35, 1,1 logCS idi. Mezopik kontrast duyarlılıkları glare varlığında ve yokluğunda 0,14 ve 0,12 logCS idi. Defokus eğrisi 0,5 ve -1 dioptriler arasında 0,00 logMAR 'a ulaştı. Anket sonuçlarına göre hastaların %84 'ü disfotopsik şikayetleri 'asla olmuyor' şeklinde işaretledi. Hastaların %4,6 'sı uzak ve ara mesafede sıklıkla, %46 'sı yakında sıklıkla gözlük ihtiyacı duymaktaydı. Ortalama görme kalitesi skoru 4,69/5 idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Sonuç olarak; TECNIS Eyhance GİL implantasyonu sonrası; uzak, yakın ve ara mesafede görsel sonuçlar başarılı bulunmuş ve disfotopsik yakınmalar oldukça nadir bildirilmiştir. Fotopik ve mezopik kontrast duyarlılık normal popülasyon ile benzerdir.

Anahtar Kelimeler: genişletilmiş odak derinliği, katarakt cerrahisi, kontrast duyarlılık

SS-KRC-02 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Hibrit EDOF-multifokal Difraktif İntraoküler Lens İmplantasyonunda Görsel Sonuçlar

Onur Polat, Selim Doğanay, Halil İbrahim Zırığ

Özel Dünyagöz Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Bursa

Bu bildiri ikinci yazar tarafından sunulmuştur.

GİRİŞ VE AMAÇ:Hibrit EDOF-multifokal difraktif intraoküler lens (Tecnis Synergy) implante edilen hastalarda görsel sonuçların ve görme kalitesinin incelenmesi
YÖNTEM:Kliniğimizde Ocak 2021-Aralık 2022 yılları arasında katarakt veya şeffaf lens değişimi amacıyla opere edilen hastaların dosyaları retrospektif tarandı. Çalışma kriterlerine uygun hastalara VF-14 sorgulama testi, görsel semptomlar anketi ve memnuniyet anketi uygulandı. Demografik veriler, oküler bulgular ve anket skorları kaydedildi.
BULGULAR:Çalışmaya 33 hastanın (21 K, 12 E) 59 gözü dahil edildi. Hastaların yaş ortalaması 54.03 ± 10.64 yıl idi. Hastaların ortalama takip süresi 14.45 ± 5.58 ay idi (aralık 5-22 ay). Çalışmaya dahil edilen hastaların 26'sına (%78.8) operasyon bilateral uygulanırken 7'sine (%21.2) tek taraflı uygulandı. Opere edilen 59 gözün 39'unda (%66.1) katarakt mevcut iken 20'sinde (%33.9) şeffaf lens cerrahisi uygulandı. Operasyonların 37'sinde (%62.7) fako tekniği kullanılırken 22'sinde (%37.2) femtosaniye lazer tekniği kullanıldı. Operasyonlarda 40 göze (%67.8) non-torik trifokal IOL implante edilirken 19 gözde (%32.2) torik trifokal IOL implantasyonu uygulandı. Ameliyat öncesi saptanan ortalama EİDGK 0.28 ± 0.32 logMAR iken ameliyat sonrası ortalama düzeltilmemiş görme keskinliği 0.026 ± 0.04 logMAR idi ($p < 0.001$). Ortalama vf-14 skoru 94.15 ± 6.26 idi. Ameliyat sonrası hastaların sıklık, şiddet ve tereddüt olarak en muzdarip oldukları görsel semptomlar halo ve glare idi. Ameliyat sonrası gözlük kullanma ihtiyacı hissetmeyen hasta oranı %78.8 olup ameliyattan memnun kalan hasta oranı %93.3 idi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Hibrit EDOF-multifokal difraktif intraoküler lens implantasyonu yapılan hastaların ameliyat sonrası görme keskinlikleri, ameliyattan memnuniyet oranları ve ek gözlük ihtiyacı gereksinimi oranları açılardan başarılı sonuçlar göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Difraktif, EDOF, İntraoküler lens, Synergy, VF-14

SS-KRC-03 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Katarakt Ameliyatı Sonrası Wavefront Teknolojisi ile Üretilen EDOF Göz İçi Lensinin Erken Dönem Sonuçları

Alper Halil Bayat

Bahçeşehir Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Wavefront teknolojisi ile üretilen, EDOF bir lens olan ELON lensinin etkinliğinin ve güvenirliliğinin araştırılması
YÖNTEM:Her iki göze katarakt ameliyatı yapılan hastalar çalışmaya dahil edildi. Hastalar göz içine implante edilen göz içi lensi çeşidine göre iki gruba ayrıldı: grup-1 göz içine EDOF lens (Medicontur, Elon 877 PEY) implante edilen, grup-2 göz içine monofokal lens (Alcon SN60WF model) implante edilen grup. Hastaların orta mesafe görme keskinlikleri (OMGK), en iyi düzetilmiş görme keskinlikleri (EİDGK), yakın görme keskinlikleri (YGK),defocus alanı ve yan etkiler açısından 1. ayda kıyaslandı. Ayrıca hastalara gözlük bağımsızlığı anketi yapıldı.
BULGULAR:Toplam 38 hasta çalışmaya dahil edildi. 18 hastaya ELON IOL, 20 hastaya Alcon SN60WF IOL implante edildi. Grup-1'de ortalama yaş 64.27 ± 6.51 , grup-2'de 62.1 ± 5.49 saptandı($p=0.27$). EİDGK grup-1'de -0.04 ± 0.07 , grup-2'de -0.06 ± 0.1 LogMAR saptandı ($p=0.61$). Grup-1'de binoküler OMGK 0.07 ± 0.08 , grup-2'de 0.21 ± 0.08 LogMAR saptandı ($p<0.001$). YGK grup-1'de 0.22 ± 0.11 , grup-2'de 0.5 ± 0.08 LogMAR saptandı($p<0.001$). Yan etkiler açısından gruplar arasında fark saptanmadı ($p>0.05$). Defocus range her iki grupta benzer saptandı ($p>0.05$). EDOF takılan hastalarda orta mesafede ve yakın mesafede %100 gözlük bağımsızlığı saptandı. Monofokal grubunda orta mesafe gözlük kullanımı %65 iken, yakın mesafede %100 olarak saptandı.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Katarakt ameliyatı yapılan hastalarda Medicontur ELON IOL(model 877 PEY) hastalara ara mesafe ve yakın mesafe görme seviyesinde artış, monofokal lenslere benzer uzak görme keskinliğinde artış sağlamıştır. Fotopik yan etkiler açısından monofokal lenslerle benzer bulunmuştur. ELON takılan hastaların tamamında orta ve yakın mesafede gözlük bağımsızlığı sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: EDOF, katarakt cerrahisi, Wavefront linking teknolojisi, gözlük bağımsızlığı

SS-KRC-04 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Alcon Vivity ve Elon EDOF Göz İçi Lenslerinin Performansının Değerlendirilmesi: Retrospektif Karşılaştırmalı Analiz

Şefik Can İpek¹, Cem Yildirim²

¹Özel GözAkademi Bodrum Hastanesi, Muğla

²Özel GözAkademi Denizli Hastanesi, Denizli

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmada katarakt ve refraktif lens değişimi (RLE) ameliyatlarıyla ilgili olarak Alcon Vivity ve Elon EDOF göz içi lenslerinin klinik sonuçlarını karşılaştırması hedeflenmektedir. Alcon Vivity ve Elon EDOF lenslerin klinik performansını ve etkinliğini gözlemek için görme keskinliği, gözlük kullanımına bağımlılık, hasta memnuniyeti ve yan etkiler gibi faktörler retrospektif olarak değerlendirilecektir.

YÖNTEM:Bu retrospektif karşılaştırmalı çalışma, Alcon Vivity ve Elon EDOF göz içi lensleri kullanılarak opere edilen 66 yetişkin hasta dahil edilmiştir. Cerrahiler aynı merkezde, aynı cerrah tarafından femtosaniye laser yardımıyla gerçekleştirilmiştir. Ameliyat öncesi ve sonrası veriler kayıtlardan toplanmış ve çeşitli parametreler değerlendirilmiştir. İstatistiksel analiz için SPSS 22 programı kullanılmıştır.

BULGULAR:Çalışmaya 58 göze Alcon Vivity GİL ve 41 göze Elon EDOF GİL olmak üzere toplam 99 göz dahil edildi. Katılımcıların ortalama yaşı $60,91 \pm 10,15$ idi. Yaş dağılımı açısından gruplar arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Düzeltilmemiş ve düzeltilmiş uzak GK açısından, her iki grup da ameliyat öncesi değerlere kıyasla ameliyat sonrasında anlamlı iyileşme gösterdi ($p < 0.001$). Ancak, Alcon Vivity ve Elon EDOF grupları arasında postoperatif düzeltilmemiş ve en iyi düzeltilmiş uzak GK açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktu (sırasıyla, $p = 0,159$ ve $p = 0,712$). Yakın gözlük bağımsızlığı elde eden hastaların oranı her iki grupta benzerdir. Hasta memnuniyeti açısından da her iki grup arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Yan etkilerde de iki grup arasında anlamlı bir fark saptanmamıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmanın sonuçları, Alcon Vivity ve Elon EDOF lenslerin uzak ve yakın görüş dahil olmak üzere farklı mesafelerde görme keskinliğinde benzer iyileşmeler sergilediğini göstermiştir. Bu EDOF lenslerle gözlemlenen benzer görsel sonuçlar, görsel performans açısından trifokal lenslere uygun bir alternatif sunma potansiyeline işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: EDOF, intraoküler lens, katarakt cerrahisi, refraktif lens değişimi

SS-KRC-05 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Torik göziçi lens implantasyonu yapılan hastaların 1 yıllık takip sonuçları

Ferhan Güler¹, Zarife Nurbanu Aynacı², Emine Esra Karaca², Özlem Evren Kemer²

¹Sincan Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ankara Bilkent Şehir Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Katarakt ve astigmatizma tanısı ile fakoemülsifikasyon ameliyatı ve torik göz içi lens implantasyonu yapılan hastaların 1 yıllık verilerini incelemek
YÖNTEM:Retrospektif tasarlanan çalışmaya Ankara Bilkent Şehir Hastanesi göz polikliniğine görmeye azalma ile başvurup katarakt ve düzenli astigmatizma tanısı konularak aynı cerrah tarafından fakoemülsifikasyon ile birlikte torik (Acriva BB T UDM 611 Toric, VSY Biotechnology) göziçi lens(GİL) implantasyonu yapılmış, ameliyat sonrası en az 12 ay takibi olan 39 hastanın 56 gözü dahil edildi. Hastaların astigmatizmaya neden olacak korneal hastalığı bulunmamaktaydı. Hastaların preoperatif optik biyometri (Lensstar) ile astigmatizma değerleri (BA), aksiyel uzunluk (AL), GİL diyoptrisi ve aksı; topografi (pentacam) ile astigmatizma değerleri (TA) belirlendi. Hastaların rutin postoperatif kontrolleri yapıldı. En az 12 ay sonraki kontrollerinde hastaların otorefraktometre (OR), görme keskinliği (GK), en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), TA, strehl ratio (Sirius) değerleri incelendi. GİL aksı belirlendi.
BULGULAR:Ortalama yaş 66,04±13,32 yıl, postoperatif takip süresi 15,56±5,79 ay idi. Preoperatif TA:1,61±1,12, BA:1,70±1,17 D, ortalama AL:23,59±0,92 mm idi. Postoperatif GK:0,70±0,27, EİDGK:0,79±0,20, TA:1,35±0,92, OR:0,99±0,9 D, strehl ratio:0,22±0,08 idi. Hastaların TA değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı düzeyde postoperatif azalma olduğu belirlendi (p<0.05). GIL aksından sapma miktarı(SM) ortalama: 6,45±6,47 derece olarak tespit edildi. Postoperatif geçen süre ile SM arasında; preoperatif TA ve BA ile SM arasında, preoperatif AL ile SM arasında ve preoperatif belirlenen GIL aksı ile SM arasında anlamlı korelasyon görülmedi (bütün değerler için p>0,05).
TARTIŞMA VE SONUÇ:Acriva BB T UDM 611 Toric GIL refraktif astigmatizmayı etkili bir düzeyde azaltmış ve uzak görme keskinliğinde hastalara gözlükten bağımsızlık kazandırmıştır. Rotasyonel stabilitesi yüksek olduğu için düzenli korneal astigmatizması bulunan hastalarda güvenle tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: astigmatizma, göziçi lens, torik

SS-KRC-06 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Farklı tip Göz içi Lenslerin Postoperatif Kısa ve Uzun Dönem Yüzey Işık Saçılımının Karşılaştırılması

Şamil Camcıoğlu, Murat Kaşıkçı, Sabahattin Sül

Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları ABD,
Muğla

GİRİŞ VE AMAÇ:Göz içi lens (GİL), opaklaşma ve renk değişikliği dahil olmak üzere çeşitli postoperatif değişikliklere maruz kalabilir ve bu değişikliklerin postoperatif görme işlevi üzerinde bir etkisi olması muhtemeldir. Bu değişikliklerin oluşmasının malzemelere, tasarıma ve yüzey modifikasyonlarına bağlı olduğu bildirilmektedir. Bu çalışmada, uzun süreli takipte yaygın olarak kullanılan üç çeşit GİL'de postoperatif yüzey saçılımını karşılaştırmak amaçlandı. **YÖNTEM:**Muğla Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı'nda katarakt ameliyatı geçirmiş 56 hastanın 56 gözü dahil edildi. Hastalarda aynı marka ve model üç farklı çeşit GİL'den biri kullanıldı; 18 hastada 3 parçalı MA60BM, 20 hastada tek parçalı SA60AT, 18 hastada ise trifokal TFNT00 lensleri kullanıldı. GİL ön yüzeyinden saçılma, ameliyattan sonra 1. aydan itibaren başlanarak, 3 yıl boyunca her 6 ayda bir, Scheimpflug kamera (Oculus Optikerte GmbH) kullanılarak alan dansitometrisi ile ölçüldü. **BULGULAR:**GİL yüzey saçılma yoğunluğu SA60AT lens grubunda ameliyattan sonra 1. yılda artmaya başladı ve 3 yıl boyunca bu artış devam etti. TFNT00 grubunda yoğunluk 6. aydan itibaren artmaya başladı ve yine 3 yıl boyunca artış devam etti. Buna karşılık MA60BM lenslerinde SA60AT grubunda olduğu gibi 1. yılda artmaya başladı, ancak 3 yıl boyunca saçılma yoğunluğu, bu lens grubunda sabit seyretti. Ameliyattan 3 yıl sonra SA60AT ve TFNT00 gruplarının her ikisinde yüzey saçılma yoğunluğu, MA60BM grubuna göre anlamlı derecede yüksek bulundu. SA60AT ve TFNT00 gruplarında saçılma yoğunlukları benzerdi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**SA60AT ve TFNT00 lenslerinde yüzey saçılması, MA60BM lenslerine oranla daha yüksek bulundu. Bu da cerrahi sonrası farklı materyale sahip GİL'lerin farklı derecelerde ışık saçılması yaparak, görme işlevi üzerine etkisini açıklar. Yüzey saçılma dereceleri, aynı akrilik malzemede bile üreticiler arasında farklılık gösterebilir. Bu sonuç firmaların lens materyallerinde bu durumu göz önünde bulundurarak güncellemelerine yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Göz içi lens, dansitometri, saçılma, yüzey, yoğunluk

SS-KRC-07 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Önceden var olan arka kapsül defektli konjenital katarakt olgularında göz içi lens (GİL) implantasyonu sonuçları

Fikret Ucar

Konyagöz Hastanesi, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Önceden var olan bir arka kapsül defekti, belirgin ve kalın defekt kenarları ve arka kapsülde ve/veya ön vitreusda beyaz noktalar olarak tanımlanmıştır. Bu çalışmada, önceden var olan arka kapsül defektli olgularda, posterir optic capture ile göz içi lens (GİL) implantasyonun klinik sonuçlarını değerlendirmek amaçlanmıştır. **YÖNTEM:** Bu çalışmaya Ocak 2017 ile Aralık 2021 tarihleri arasında, kliniğimizde konjenital katarakt ve önceden var olan arka kapsül defekti nedeniyle fakoemülsifikasyon ile kombine GİL implantasyonu uygulanan 7 hastanın 8 gözü dahil edildi. Cerrahi sırasında, ya arka kapsül defektin mevcut açıklığı kullanıldıktan sonra ya da ek posterior kapsülörektis yapıldıktan sonra, implante edilen GİL'e posterior optic capture uygulandı (Figür 1). Sonuçlar düzeltilmemiş ve düzeltilmiş görme keskinliği, astigmatizma, intraoperatif ve postoperatif komplikasyonlar açısından değerlendirildi. **BULGULAR:** Ortalama hasta yaşı 4.5 ± 2.0 yıl idi. 2 olguda (%25) arka kapsül defekt sınırları GİL posterior optic capture için yeterli iken, 6 olguda (%75) ek posterior kapsülörektis uygulandı. Sadece 1 olguda (%12.5) anterior vitrektomi uygulandı. Ortalama postoperatif takip süresi 17.0 ± 6.5 ay idi. Düzeltilmiş görme keskinliği preoperatif 1.18 ± 0.55 logMAR'dan, postoperatif 0.11 ± 0.13 logMAR'a yükseldi ($p < 0.001$). Ortalama preoperatif astigmatizma -1.18 ± 0.47 diyoptri (D) iken, ortalama postoperatif rezidüel astigmatizma -0.59 ± 0.29 D ($p < 0.001$) idi. Tüm gözlerde vizüel aks açık idi ve GİL santralize idi. Takip periyodu boyunca hiçbir olguda glokom gelişmedi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Önceden var olan arka kapsül defektli konjenital katarakt olgularında, posterior optic capture ile GİL implantasyonu başarılı görsel sonuçlar ve açık bir vizüel aks sağlamıştır. Fakat, kesin sonuçlar için daha fazla hasta katılımı ve daha uzun takip süresine ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: konjenital katarakt, önceden var olan arka kapsül defekti, preexisting posterior capsule defect (PCD), posterior optic capture

SS-KRC-08 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Zonül zafiyeti olan olgularda skleral fiksasyon ve cionni kapsül germe halkası ile intraoküler lens implantasyonunun uzun dönem sonuçlarının karşılaştırılması

İpek Tanyolaç, Burcu Kemer Atik, Nilay Kandemir Beşek, Ahmet Kırgız
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Zonül zafiyeti olan olgularda skleral fiksasyon ve cionni kapsül germe halkası (KGH) ile göz içi lens (GİL) implantasyonu cerrahilerini uzun dönem görsel, refraktif sonuçlar ve komplikasyonlar açısından karşılaştırmak
YÖNTEM:Ocak 2011 - Haziran 2018 yılları arasında katarakt cerrahisinde zonül zafiyeti nedeniyle standart kapsül içi GİL implantasyonu gerçekleştirilemeyen olguların dosyaları retrospektif olarak tarandı. Çalışmaya; Z-sütür tekniği ile skleral fiksasyon uygulanan olgular (Grup 1) ve Z-sütür tekniği ile Cionni KGH implantasyonu sonrasında bag içine GİL implante edilen olgular (Grup 2) dahil edildi. Gruplar en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK-logMAR), refraktif değerler ve komplikasyonlar açısından karşılaştırıldı.
BULGULAR:Çalışmaya 94 olgunun 94 gözü dahil edildi. Olguların 49'u Grup 1; 45'i Grup 2 idi. Grup 1'deki olgular ortalama 75,67±6,57 ay; Grup 2'deki olgular ortalama 85,33±8,51 ay takip edildi (p=0,43). Takip süresi sonunda Grup 1 olgularının EİDGK değeri ortalama 0,22±0,24 iken; Grup 2 olgularının 0,31±0,35 idi (p=0,14). İki grubun sferik refraksiyon, silindirik refraksiyon ve sferik eşdeğer değerleri istatistiksel olarak benzerdi (her bir p değeri >0,05). Ameliyat sonrası erken dönemde her iki grupta da en sık görülen komplikasyonlar geçici kornea ödemi (%16,3 ve %15,6) ve göz içi basınç artışı (%8,2 ve %4,4) idi (p>0,05). Geç dönemde en sık görülen komplikasyonlar Grup 1'de kistoid makula ödemi (KMÖ) (%10,2), epiretinal membran (%6,1) ve GİL dislokasyonu (%6,1) iken; Grup 2'de GİL dislokasyonu (%13,3) ve kapsüller fimozis (%4,4) idi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Zonül zafiyeti olan olgularda GİL'in Z-sütür tekniği ile skleral fiksasyonunun ve Cionni KGH kullanılarak kapsül içi implantasyonunun görsel ve refraktif sonuçları benzerdir. Kapsülün korunduğu ve vitre kaybının olmadığı Cionni KGH ile implantasyon sonrası KMÖ'in daha az görülmesi en önemli avantajı iken; bu cerrahi sonrasında GİL dislokasyonu ile nispeten daha sık karşılaşılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Cionni kapsül germe halkası, skleral fiksasyon, zonül zafiyeti

SS-KRC-09 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Katarakt cerrahisinde yaygın zonül zaafiyeti olan hastalarda kapsüler kesenin stabilizasyonunda kapsül kancası ile iris kancası kullanım sonuçlarının karşılaştırılması

Ali Ceylan, Yusuf Berk Akbaş, Fahri Onur Aydın, Ömer Faruk Peker, Yusuf Yıldırım
Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi Göz Hastalıkları Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ:Katarakt cerrahisinde yaygın zonül zaafiyeti olan hastalarda kapsüler kesenin stabilizasyonunda kapsül kancası ile iris kancası kullanım sonuçlarının karşılaştırılması amaçlandı.

YÖNTEM:Mayıs 2020- Haziran 2023 tarihleri arasında yaygın zonül zaafiyeti olan ve katarakt cerrahisi yapılan 20 hastanın 25 gözü çalışmaya dahil edildi. Herhangi bir sebep ile gözünde 90 dereceden fazla zonul zaafiyeti olan sublukse ve/veya fakodonezisi olan hastaların katarakt cerrahisi sırasında kapsüler keseyi stabilize etmek için 13 gözde kapsül kancası, 12 gözde iris kancası kullanıldı. Hastaların demografik yapısı, zonül zaafiyetinin etiyojisi, göz içi lens (GİL) implantasyon yöntemi ve işlem esnası ile sonrası komplikasyonlar kaydedildi.
BULGULAR:Hastaların yaş ortalaması 49.72 ± 26.4 yıl idi. Zonül zaafiyeti etiyojilerine bakıldığında 6 (%24) gözde Marfan sendromu, 2 (%8) gözde Weil Marchesani sendromu, 3 (%12) gözde yüksek miyopi, 6 (%24) gözde travma ve 8 (%32) gözde psödoeksfolyasyon sendromu tespit edildi. Kapsül kancası takılan 13 gözde cerrahi sırasında herhangi bir kapsül rüptürü gelişmedi ve lensektomi sonrası Cionni halkası yardımıyla GİL kapsüler kese içine yerleştirildi. Iris kancası takılan 12 gözün 3'ünde (%25) kapsül rüptürü gelişti ve lensektomisi tamamlandıktan sonra skleral fiksasyon yöntemi ile GİL implante edildi. Bir olguda ise kapsül stabilizasyonu sağlanamadığı için intrakapsüler katarakt ekstraksiyon cerrahi yöntemine geçildi. Iris kancası kullanılan grupta peroperatif komplikasyon oranında istatistiksel olarak anlamlı artış (p:0.039) görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Katarakt cerrahisinde zonül zaafiyeti olan olgularda kapsüler keseyi koruyucu cerrahi yöntem tercih edildiğinde kapsüler kesenin stabilizasyonunda kapsül kancası veya iris kancası kullanılabilir. Çalışmamızda komplikasyonsuz olarak cerrahiye tamamlama açısından kapsül kancası kullanımı iris kancasına göre anlamlı olarak daha güvenli bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: iris kancası, kapsül kancası, zonül zaafiyeti

SS-KRC-10 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Yamane Çift İğneli Skleral Fiksasyon Cerrahisi Uygulanan Hastalarda Haptik Uçlarının Sklere İçindeki Konumunun Değerlendirilmesi

Berkay Anıl Kupal, Cumali Değirmenci, Melis Palamar, Okyanus Bulut Tarlabölen, Filiz Afrashi
Ege Üniversitesi Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Yamane tekniği ile sekonder göz içi lens(GİL) implantasyonu yapılan hastaların cerrahi sonrasında ön segment Optik Koherans Tomografi(ÖS-OKT) ile haptik pozisyonlarının sklere içindeki durumunun değerlendirilmesi.
YÖNTEM: Ege Üniversitesi Göz Hastalıkları Kliniği'nde GİL sublüksasyonu-dislokasyonu, zonül zaafiyeti, kapsül defekti, afaki ve refere komplike katarakt cerrahisi nedeniyle yamane tekniğiyle GİL implantasyonu yapılan hastalar çalışmaya eklendi. Hastaların demografik özellikleri ve oftalmolojik muayenelerine ek olarak ÖS-OKT ile haptik uçlarının sklere yüzeyine olan mesafesi ölçüldü.
BULGULAR: 26 hastanın(8 kadın, 18 erkek) 27 gözü dahil edildi. Aynı cerrah tarafından opere edilen gözlerin cerrahi endikasyonları GİL sublüksasyonu(11 göz,%38), dislokasyonu(10 göz,%37), kristalin lens dislokasyonu(1 göz,%3), komplike katarakt cerrahisi(2 göz,%7), izole zonül zaafiyeti(1 göz,%3) ve opere gelişimsel katarakt(2 göz,%7) tespit edildi. Yaş ortalaması 63 ± 21 (19-97) idi. Gözlerin cerrahi öncesi ortalama EİDGK $0,31 \pm 0,26$ (0,01-0,8) idi. Cerrahi sonrası ortalama EİDGK $0,53 \pm 0,31$ (0,01-1,00) idi($p < 0,05$). Cerrahi öncesi ortalama GİB değeri $17,6 \pm 6,7$ (10-36)mmHg iken cerrahi sonrası ortalama GİB değeri 15 ± 4 (8-30)mmHg idi($p > 0,05$). Postoperatif hiçbir hastada haptik ucu konjonktiva yüzeyinde izlenmemiş, konjonktiva erozyonu görülmemiştir. Hastaların ÖS-OKT ölçümleri cerrahiden ortalama $19,8 \pm 12,8$ hafta sonra yapıldı. Bu ölçümlerde nazal haptik ucu santrali skleral derinliği ortalama 340 ± 71 (222-513) μ m olup temporalde ise ortalama 308 ± 71 (193-434) μ m idi. Haptik uçları santrali skleral derinliğinin ortalaması ise 323 ± 72 μ m idi. Haptik çapları nazalde, temporalde ve tüm haptiklerde sırasıyla ortalama 239 ± 37 (176-310), 208 ± 51 (136-340) ve 223 ± 47 μ m olarak ölçüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Yamane skleral fiksasyon tekniği ile GİL implantasyonu yapılan hastalarda haptik uçları sklere içerisinde gömülü kalmaktadır. Topuz oluşturulmuş haptik uçları geç dönemde konjonktiva üzerinde herhangi bir olumsuz etkiye sebep olmamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Katarakt cerrahisi, Sekonder GİL implantasyonu, Yamane

SS-KRC-11 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

PVDF sütün kullanılarak Z-sütün tekniği ile skleral fiksasyonlu göz içi lens implantasyonu

Veli Cihan Yavuz, Bahri Aydın, Ceyda Erişti
Gazi Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: PVDF sütün Z-sütün tekniğinde skleral fiksasyon cerrahisi (SF-GİL) ile arka kamara göz içi lens yerleştirilmesinde kullanılmasının görsel sonuçları ve komplikasyonlarını değerlendirmek amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Çalışmaya 8 hastanın (5 erkek, 3 kadın) 8 gözü dahil edildi. Z-sütün tekniği ile skleral fiksasyonlu GİL implantasyonu uygulanan hastalar ameliyat öncesi ve sonrası düzeltilmemiş ve en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (GGK), ön segment biyomikroskopisi ve komplikasyonlar açısından değerlendirildi.

BULGULAR: Hastaların ortalama yaşı $73,5 \pm 0,7$ 'ydi. Ameliyat sonrası ortalama takip süresi $5,5 \pm 6,3$ aydı. Ameliyat öncesi göz içi basıncı ortalama $15 \pm 1,41$ mmHg, silendirik değer $-0,75 \pm 0,35$ 'di. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği ameliyat öncesi $0,17 \pm 0,16$ ve ameliyat sonrası $0,43 \pm 0,33$ 'idi. Tashihsiz görme keskinliği ameliyat sonrası $0,27 \pm 0,17$ 'idi. Ameliyat sonrası göz içi basıncı $15,5 \pm 2,12$ mmHg, silendirik değer $-0,5 \pm 3,5$ olarak bulundu. Takiplerde hiçbir hastada sütünle bağlı komplikasyon görülmedi ve lens santralizeydi. Bir hastada (%12) postoperatif birinci ayda retina dekolmanı gözlemlendi.

TARTIşMA VE SONUÇ: PVDF sütün ile Z-sütün tekniği basit, hızlı ve komplikasyonlar açısından güvenli olduğu düşünölmektedir. Ancak uzun dönem sonuçlar daha geniş hasta gruplarında değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: PVDF sütün, skleral fiksasyon, z-sütün tekniği

SS-KRC-12 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Travmatik Katarakt Etiyolojisiyle Opere Edilen Çocuklarda Uzun Dönem Görsel ve Refraktif Sonuçlar

Ali Devebacak¹, Elif Demirkılınc Biler², Önder Üretmen²

¹Dr. Behçet Uz Çocuk Hastanesi, Göz Hastalıkları

²Ege Üniversitesi, Göz Hastalıkları

GİRİŞ VE AMAÇ: Travmatik katarakt nedeniyle opere edilen çocuklarda uzun dönem refraktif ve görsel sonuçların ve bunları etkileyen faktörlerin değerlendirilmesi
YÖNTEM: Travmatik katarakt tanısıyla opere edilen ve en az 1 yıl takip edilen 14 yaş altındaki hastalar çalışmaya dahil edildi. Hastalar demografik özellikleri, travma çeşidi, görme keskinlikleri (GK) ve refraktif kusurları, uzun dönem refraktif sapma (RS) değerleri, uygulanan cerrahi yöntem ve komplikasyonlar açısından değerlendirildi.
BULGULAR: Çalışmaya dahil edilen 38 erkek 21 kız, 59 çocukta ortalama yaş $6,6 \pm 3,3$ (1-14) idi. Ortalama takip süresi $41,7 \pm 25,0$ (12-122) aydı. 12 (20,3%) olgu künt travma, 47 (79,6%) olgu ise delici göz yaralanması ilişkiliydi. Travma ile katarakt cerrahisi arası süre 3 aydan uzun olan hasta oranı künt travma geçirenlerde %58,3 (7/12), delici travma geçirenlerde %17,0 (8/47) idi ($p=0,003$). Hastaların %76,3 (45/59)'ünde primer posterior kapsulotomi ve anterior vitrektomi (AV) uygulanmıştı. Posterior kapsulotomi uygulanmamış olan beş hastanın takibinde posterior kapsül opasifikasyonu gelişimi nedeniyle sekonder lazer kapsulotomi uygulanmıştı. 51 hastaya (%86,4) primer göz içi lens implantasyonu yapılmış olup bu olguların 25'inde (%49,0) son vizitte mutlak RS değeri 1.0 dioptriden fazlaydı ve azalan yaş ile mutlak RS'nın arttığı gözlemlendi ($p<0,001$). Son vizite ortalama düzeltilmiş GK $0,45 \pm 0,48$ olup, 0,3 logMAR'dan daha iyi GK olan hasta sayısı 28 (%47,4) idi. 5 yaş altında 0,3 logMAR'dan daha iyi GK'ye ulaşan hasta oranı daha azdı ($p=0,011$). Ambliyopi tedavisine uyumsuzluk gösterdiği rapor edilen hastalarda nihai GK daha azdı ($p=0,010$).
TARTIŞMA VE SONUÇ: Pediatrik travmatik katarakt hastalarında özellikle 5 yaş altında nihai GK daha az olmuştur. Benzer şekilde RS değerleri de küçük yaş grubunda fazla bulunmuş olup, uzun dönem takiplerinde mutlak RS değeri artmıştır. Bununla birlikte, posterior kapsulotomi ve AV kombine olarak uygulanan ve ambliyopi tedavisine uyum gösteren hastalarda iyi görsel sonuçlar elde edilmesi mümkündür.

Anahtar Kelimeler: pediatrik katarakt, travmatik katarakt, ambliyopi

SS-KRC-13 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Presbiyopik Çağa Yakın Yaştaki Yüksek Hipermetroplarda Refraktif Amaçlı Trifokal Lens Değişimi

Naciye Kabataş, Hakan Kaçar, Ali Serhan Gazyağcı
Veni Vidi Göz Hastalıkları Merkezi, Balgat, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Presbiyopik çağda olmayan hipermetrop hastalarda yapılan refraktif amaçlı lens değişimindeki refraktif değişiklikleri ve hasta memnuniyetini presbiyopik çağdaki refraktif lens değişimi yapılan hastalar ile karşılaştırmak

YÖNTEM:2017-2023 yılları arasında şeffaf lens değişimi yapılan 30-40 yaş arası 3 diyoptri üzerindeki hipermetrop hastalar (grup 1) ve 40-60 yaş arasındaki refraktif amaçlı şeffaf lens değişimi ve trifokal intraoküler lens (IOL) yapılan hipermetrop hastalar (grup 2) iki grup halinde retrospektif olarak dosyalar üzerinden değerlendirildi. Preoperatif düzeltilmemiş ve düzeltilmiş uzak görme keskinliği, refraktif değerleri, aksiyel uzunluğu, intraoküler lens gücü kaydedildi. Postoperatif 3. aydaki uzak orta ve yakın görme keskinlikleri refraktif değerleri kaydedildi. Hastalara memnuniyet anketi (Clinica Baviera Satisfaction Questionnaire) yapıldı.

BULGULAR:Grup 1 (59 kişi) yaş ortalaması $37,2 \pm 1,9$ Grup 2 (63 kişi) $54,8 \pm 2,4$ yıl idi ($p < 0,0001$). Postoperatif üç ay sonunda binoküler gözlüksüz uzak görme, orta mesafe görme (80 cm) ve yakın görme (40 cm) için gruplar arasında istatistiksel fark saptanmadı (Sırasıyla; $p=0,214$, $p=0,162$, $p=0,205$). Hasta memnuniyet anketinde grup 1'deki hastaların tamamı genel olarak memnun iken grup 2'de %96,8 hasta memnun idi. ± 1 diyoptriye kadar postoperatif sferik eşdeğer tahmin edilebilirliği grup 1'de %98,2, grup 2'de %96,8 idi ve istatistiksel anlamlı fark saptanmadı ($p=0,688$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Presbiyopik çağa yakın hipermetrop hastalarda refraktif şeffaf lens değişimi ve trifokal IOL uygulanması yüksek oranda hasta memnuniyeti ve gözlük bağımsızlığını presbiyopik çağ kadar sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: Hipermetropi, Presbiyopi, Şeffaf lens değişimi, Trifokal İol

SS-KRC-14 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Simultane Aynı Gün Aynı Seansta Gerçekleştirdiğimiz Bilateral Katarakt Cerrahisi Sonuçlarımız

Mehmet Erol, Hasan Aytogan, Emre Ayıntap

Tepecik Eğitim Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ve Cerrahisi, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Türkiye'deki ilk Covid-19 vakasının bildirilmesinden itibaren 3 yıldan fazla süren pandemi süreci yaşanmıştır. Covid-19 pandemisinin ilk önlemlerinden biri elektif cerrahilerin askıya alınmasıydı. Bu durum katarakt cerrahisi bekleyen hasta sayılarında ciddi bir artışa sebep oldu. Önlemlerin gevşetilmesi ve hastane başvurularının artmasıyla ciddi bir cerrahi yükü ile karşı karşıya kaldık. Pandemi devam ederken başlanan elektif cerrahiler, her hastaya preoperatif PCR testi, refakatçi sayılarının düşürülmesi, minimum hasta yatış süresi gibi yaklaşımları getirdi. Bu şartlar altında genel anestezi almak zorunda olan hastalarımız ile başladığımız aynı seansta bilateral katarakt cerrahisi endikasyonlarımız zamanla genişlemeler gösterdi ve 2 yıl süre ile bilateral katarakt cerrahisi gerçekleştirdik. Çalışmamızın amacı, mevcut literatür eşliğinde aynı seansta, preop, perop, postop dönemde cerrahi alet sterilizasyonundan, hasta ve cerrah önlemlerine kadar bilateral katarakt cerrahisi tecrübelerimizi detaylı bir metodoloji ile paylaşmaktır.

YÖNTEM: Çalışmanın dizaynı ardışık vaka serilerinin retrospektif olarak incelenmesidir. Çalışmaya bilateral katarakt cerrahisi endikasyonu olan 18 yaşından büyük hastalar dahil edilmiştir. Genel anestezi, antikoagulan gibi ilaçların kesilmesi önerilen (Covid-19 pandemisinde antikoagulan kullanımının ayrı bir önemi vardı), parapleji gibi lokomotor sistem bozuklukları olan hastalara aynı seans bilateral katarakt cerrahisi endikasyonu koyuldu.

BULGULAR: 112 hastanın 224 gözü çalışmaya dahil edildi. 64 ü (%51.5) kadın ve 60 ı (%48.5) erkekti. Ortalama yaş 62 ± 21 (aralık 34-86) yıldı. Preop en iyi görme keskinliği (EIGK) sırasıyla ilk ve ikinci göz için 1.28 ± 1.27 ve 1.20 ± 1.24 logmardı. Postop EIGK 0.18 ± 0.32 ve 0.20 ± 0.34 logmardı. Takip süresi ortalama 18 ± 8 aydı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmada seçilmiş bir hasta grubunda belirli önlemler eşliğinde aynı seansta gerçekleştirilen bilateral katarakt cerrahisinin, tek taraflı katarakt cerrahisi kadar güvenli ve efektif olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Bilateral, katarakt, covid-19

SS-KRC-15 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Bir Eğitim Araştırma Hastanesi Kliniğinde Asistan Hekimlerin Fakoemülsifikasyon Cerrahisi Öğrenme Eğrisi, Öğrenme Aşamasındaki Zorluklar ve Komplikasyonların Analizi

Selin Çiftçi, Hatice Selen Sönmez Kanar, Fikret Muhyi, Burak Tanyıldız, Murat Oklar, Aysu Arsan, Şaban Şimşek
Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Asistan hekimlerin uzmanlık eğitimleri süresince fakoemülsifikasyon cerrahisi öğrenme süreçlerini, başlamadan önce ve başladıktan sonra fakoemülsifikasyon cerrahisi aşamalarındaki yaşadıkları zorluklar ve komplikasyonların yıllara göre oranlarını değerlendirmek

YÖNTEM:Haziran 2022-2023 tarihleri arasında en az 18 aylık asistanlık eğitimini tamamlamış ve fakoemülsifikasyon cerrahisine başlamış asistan hekimlere 6 sorudan oluşan bir anket yapıldı. Her asistan hekimin mevcut asistanlık süresi, cerrahiye başlama süresi, ilk vakasını baştan sona bitirme zamanı, ilk komplikasyon zamanı ve tüm asistan hekim vakaları ve komplikasyonları kaydedildi

BULGULAR:Toplam 1260 fakoemülsifikasyon cerrahisi değerlendirilmeye alındı. Ankete katılan 11 asistan hekimden 3'ü 3 yıl ve üzeri, 4'ü 2 yıl ve üzeri, 4'ü 1.5 yıl ve üzeri eğitime sahipti. Cerrahiye başlamadan önce 6 hekim yoğun simülasyon-video eğitimi alırken 5 hekim orta seviyede eğitim almıştır. 1260 vakanın 208'inde vakayı yarıda bırakıp daha kıdemli bir asistan ya da uzman vakaya devam etmiş olup, 208 vakanın 105'inde de komplikasyon gelişmiştir. Cerrahiye başlamadan önce en zor görülen 3 aşama sırasıyla, nükleus kırma-chop, kapsüloreksis ve epinükleus temizliği aşamasıydı. Toplam 105 komplikasyon (%8.3) vakasının 46 tanesi nükleus kırma-chop, 32 adeti kapsüloreksis, 14'ü hidrodiseksiyon-deniasyon, 10'u göz içi lens implantasyonu, 3'ü epinükleus aşamalarındaydı. Cerrahiye başladıktan sonra en zorlayıcı bulunan 3 aşama sırası ile nükleus kırma-chop, hidrodiseksiyon-deniasyon ve kapsüloreksis aşamalarıydı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Yoğun asistan hekim fakoemülsifikasyon cerrahisi eğitimi verilen kliniklerde özellikle nükleus kırma-chop aşamalarında eğitimlerin yoğunlaştırılması gerekmektedir. Simülasyon ve video eğitimleri cerrahi zorlukları aşmada önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: fakoemülsifikasyon öğrenme, fakoemülsifikasyon komplikasyonları, katarakt cerrahisi,

SS-KRC-16 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Miyopi için uygulanan transepitelyal fotorefraktif keratektomi sonrası kornea dinamiğindeki ve efektif optik zondaki değişiklikler

Gülşay Yalçınkaya Çakır¹, İhsan Çakır², Burçin Kepez Yıldız², Yusuf Yıldırım²

¹Patnos Devlet Hastanesi, Ağrı

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Transepitelyal fotorefraktif keratektomi (T-PRK) takiben ameliyat sonrası birinci yılda tanjansiyel eğrilik fark haritası üzerinde topografik teknikler kullanarak efektif optik zondaki (EOZ) değişiklikleri, korneal parametreleri ve yüksek sıralı aberasyonları analiz etmek ve EOZ değişiklikleriyle bağlantılı parametreleri belirlemek.
YÖNTEM: Çalışmaya -4.50 diyotri veya daha az miyopisi ve -0.50 veya daha az astigmatizması olup T-PRK uygulanan gözler dahil edildi. EOZ'ler, Scheimpflug tomografi sisteminin tanjansiyel eğrilik farkı haritası kullanılarak ölçüldü (Figür 1). EOZ değişiklikleri ve ilgili parametreler arasındaki ilişkiler Pearson korelasyon analizi ve çoklu regresyon analizi ile değerlendirildi.

BULGULAR: Elli beş miyop hastanın (32 kadın, 23 erkek) 55 gözü analiz edildi. Ortalama yaş 26.42 ± 3.69 yıldır. Ortalama programlanan optik zon 6.69 ± 0.23 mm iken ameliyat sonrası birinci yıldaki ortalama EOZ 5.66 ± 0.41 mm idi. EOZ, programlanan optik zondan önemli ölçüde düşüktü ($p < 0.001$). Ortalama keratometride anlamlı artış, maksimum keratometride de anlamlı bir azalma saptandı (her ikisi için $p < 0.001$). Yüksek sıralı aberasyonlar arasında sadece sferik aberasyonda anlamlı düşüş vardı ($p = 0.002$). EOZ'deki azalma, ortalama keratometrideki azalma ($p = 0.01$, B / %95 CI: 0.139 / 0.033 ve 0.244, standardize Beta: 0.346) ve maksimum keratometrideki artış ($p = 0.003$, B / %95 CI: 0.072 / 0.026 ve 0.118, standardize Beta: 0.406) ile anlamlı ilişkiliydi. Sferik aberasyondaki değişiklik ile EOZ'deki değişiklik arasında korelasyon saptanmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Hafif-orta derecede miyopisi ve 0.50 diyoptrinin altında astigmatizması olan gözlerde T-PRK sonrası birinci yılda EOZ azalmasına rağmen, sferik aberasyon dışında kornea yüksek sıralı aberasyonlarında anlamlı bir değişiklik tespit edilmedi. EOZ'deki azalma, ortalama ve maksimum keratometrideki azalma ile pozitif korelasyon gösterdi. T-PRK, miyopinin düzeltilmesi için korneal parametreler açısından güvenli cerrahi seçenekler arasındadır.

Anahtar Kelimeler: Efektif optik zon, korneal yüksek sıralı aberasyonlar, transepitelyal fotorefraktif keratektomi

SS-KRC-17 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Transepitelyal Fotorefraktif Keratektomi'de kullanılan %0.02 Mitomisin C'nin kornea endoteline etkisi: 6 Aylık sonuçlar

Sultan Kaya Ünsal, İbrahim Fırat Helvacıoğlu, Ertan Sunay
Veni Vidi Göz Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Çalışmada amacımız,Transepitelyal Fotorefraktif Keratektomi (TPRK) sonrası haze proflaksisi için kullandığımız Mitomisin C (MMC) %0.02'nin kornea endotel hücre parametreleri üzerindeki etkilerini araştırmak.
YÖNTEM:Retrospektif yapılan çalışmada 31 hastanın 62 miyop gözü dahil edildi. TPRK sonrası korneaya 15 sn MMC %0.02 uygulandı. Speküler mikroskopi cihazı (Nidek, CEM-530) ile ameliyat öncesi ve 6 ay sonrası endotel hücreleri görüntülendi. Endotel hücre yoğunluğu (ECD), altıgenlik (HEX/6A), varyasyon katsayısı(CV), merkezi kornea kalınlığı (CCT) değerlendirildi. Ayrıca ameliyat öncesi ve sonrası refraktif değerler, görme keskinlikleri, cerrahi parametreler de bildirildi. 6 aylık sürede haze için hastalar takip edildi.
BULGULAR:Yaş ortalaması 29.61±5.31 yıl olan 31 hastanın 62 gözü çalışmaya alındı. Ameliyat öncesi ortalama sferik eşdeğer (SE) -3.57±1.83 D 'di, ameliyat sonrası -0.22±0.30 D'ye düştü (P < 0.001). Ortalama ECD ameliyat öncesi 2,863±239 hücre/mm², ameliyat sonrası 2,881±303 hücre/mm²'ydi (P = 0.74). Benzer şekilde 6. ayda CV ve HEX/6A 'da istatistiksel anlamda değişiklik olmamıştır (P = 0.91 and 0.52) Ortalama rezidüel stromal doku (RST) 428±53µm'ydı. Belirli bir RST değerinin altında MMC uygulamasının endotel hücrelerine etkisi olup olmadığını araştırdık ama böyle bir cut-off değeri bulamadık. Sadece 2 (%0.03) gözde 1. Ayda haze görüldü.3. ayda tamamen iyileşti.
TARTIŞMA VE SONUÇ:TPRK sonrası 15 sn MMC %0.02 uygulanması, korneal endotel yoğunluğunu, varyasyon katsayısını ve altıgenliği istatistiksel olarak anlamlı derecede etkilemedi. Haze oranını da ameliyat sonrası %0.03 görülmesi MMC'nin endotel hasarı yapmadan haze oluşumunu engellemede güvenli ve etkili şekilde kullanılabileceğini göstermiştir. Ayrıca RST seviyesi azaldıkça endotel hasarı gelişmemesi ince kornealı hastalarda ortalamanın altındaki RST değerlerinde de 15 sn MMC %0.02 uygulamanın güvenilirliğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Kornea endotel sayısı, Mitomisin C, Rezidüel stromal doku, Speküler mikroskopi,Transepitelyal Fotorefraaktif Keratektomi,

SS-KRC-18 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Topografi Kılavuzluğunda Transepitelyal Fotorefraktif Keratektomi Görsel ve Refraktif Sonuçları

Şakir Arıman, Nilay Kandemir Beşek, Burcu Kemer Atik, Sibel Ahmet, Fevziye Öndeş Yılmaz, Ahmet Kırgız
Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Korneal topografi kılavuzluğunda transepitelyal fotorefraktif keratektominin (t-PRK) görsel ve refraktif sonuçlarını değerlendirmek. **YÖNTEM:**Mayıs 2013 ile Mayıs 2023 tarihleri arasında korneal topografi kılavuzlu t-PRK uygulanan hastaların kayıtları retrospektif olarak incelendi. Ameliyat öncesi ve sonrası düzeltilmemiş görme keskinliği (GK-logMAR), en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK-logMAR), korneal astigmatizma ve korneal aberasyon değerleri kaydedildi. **BULGULAR:**Çalışmaya 22 (12 kadın-10 erkek) hastanın 22 (sağ-sol) gözü dahil edildi. T-PRK endikasyonu 2 hastada korneal haze (%9.1), 7 hastada korneal distrofi (%31.8) ve 13 hastada adenoviral keratokonjonktivite sekonder korneal opasite (%59.1) idi. Ortalama yaş 37,27±14,29 (14-66) yıl iken; hastalar ortalama 22,18± 24,28 (1-88 arası) ay takip edildi. Ameliyat öncesinde hastaların ortalama GK değeri 0,61±0,4 iken; ameliyat sonrasında 0,5±0,42 idi (p<0,01). EİDGK değerleri de ameliyat öncesinde 0,4±0,42 iken; ameliyat sonrası dönemde 0,32±0,30'a artış gösterdi (p<0,001). Korneal astigmatizmada ameliyat öncesine göre ameliyat sonrasında anlamlı bir iyileşme görüldü (p<0,044). Ameliyat sonrası toplam RMS, coma ve trifoil aberasyon değerlerinde anlamlı bir azalma gözlemlendi (sırasıyla, p<0,001, p<0,006 ve p<0,001).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Uygun hastalarda tercih edilen topografi kılavuzluğunda t-PRK tedavisi ile görme keskinliğinde artışın yanı sıra görme kalitesi üzerine de pozitif etki gösterebilir.

Anahtar Kelimeler: korneal distrofi,korneal haze,subepitelyal infiltrat,prk,topografi

SS-KRC-19 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

İki Farklı SMILE Laser Platformunun Refraktif ve Optik Sonuçlarının Karşılaştırılması

Necip Kara¹, Azat Alınak², Serhat Ayla³

¹Gaziantep Özel Bossan Hastanesi, Göz Kliniği

²Elazığ Medikal Hospital, Göz Kliniği

³Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ:Miyop ve miyopik astigmatizma tedavisinde, küçük kesiden lentikül çıkarılması (SMILE) tekniğinde kullanılan iki farklı lazer platformunun refraktif ve optik sonuçlarını karşılaştırmak.

YÖNTEM:Bu vaka serisinde 39 hastanın 78 gözü değerlendirildi. Çalışma kapsamına alınan 23 hastanın 46 gözüne Visumax lazer platformuyla (Grup 1), 16 hastanın 32 gözüne ise ATOS cihazıyla (Grup 2) SMILE lazer uygulandı. Düzeltilmemiş görme keskinliği, düzeltilmiş görme keskinliği, manifest refraksiyon ve yüksek sıralı aberasyon (HOA RMS) değerleri karşılaştırıldı.

BULGULAR:Grupların yaş ve cinsiyet özellikleri ile ameliyat öncesi sferik ekivalan değerleri arasında anlamlı fark yoktu ($p>0.05$). Ameliyat sonrası 1.ayda, düzeltilmemiş görme keskinliği Grup 1’de 0.99 ± 0.01 , Grup 2’de 0.97 ± 0.06 , ($p=0.065$), manifest sferik ekivalan değeri Grup 1’de -0.37 ± 0.13 , Grup 2’de -0.26 ± 0.39 ($p=0.116$) ve HOA RMS değerleri Grup 1’de 0.18 ± 0.16 , Grup 2’de 0.25 ± 0.12 ($p=0.85$) olarak bulundu.

TARTIŞMA VE SONUÇ:İki farklı SMILE lazer platformunun karşılaştırıldığı bu ilk çalışmada, gruplar arasında postoperatif refraktif ve optik sonuçlar açısından anlamlı bir fark bulunmamıştır. İlk olarak sınırlı sayıda ve erken dönemde bildirilen bu sonuçların, uzun dönem ve daha fazla olgu sayısını içeren sonuçları toplantıda sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: küçük kesiden lentikül çıkarılması, smile, atos, visumax

SS-KRC-20 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Küçük insizyonlu lentikül ekstraksiyonu (SMİLE) sonrası ikincil laser insitu keratomileus (LASİK) uygulaması sonuçları

Mehmet Gulmez¹, Abdülhakim Tekçe²

¹Dünya Göz Hastanesi, Konya

²Dünya Göz Hastanesi, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Küçük insizyonlu lentikül ekstraksiyonu (SMİLE) sonrası kalan rezidüel kırma kusurunda yada SMİLE lazer sonrası regresyon gelişen hastalarda, ikincil laser insitu keratomileus (LASİK) uygulaması sonuçlarının değerlendirilmesi amaçlanmaktadır. **YÖNTEM:**Bu retrospektif çalışmaya, 2016 Haziran ile 2022 Eylül tarihleri arasında SMİLE lazer uygulanan ve en az 1 yıllık takibi olan 1155 hastanın 1998 gözü alındı. Rezidüel kırma kusuru olan yada regresyon gelişen hastalara ince flep LASİK uygulanmıştır. Cerrahiler tek cerrah tarafından gerçekleştirilmiş olup uygulamalarda SMİLE lazer ve LASİK flebi için Visumax 500 kHz (Carl Zeiss Meditec, Jena, Almanya), excimer lazer uygulaması için WaveLight EX500 (Alcon Laboratories. Inc. Fort Worth, TX) cihazları kullanıldı. İkincil LASİK uygulanan hastaların ortalama yaşları 31.8 ± 5.4 'tü **BULGULAR:**SMİLE uygulamasından sonra rezidüel kırma kusuru 1D'nin üzerinde saptanan 98 (%5) göze en erken 6 ay sonra ince flep (90 mikron) ile LASİK uygulanmıştır.. Regresyonu gelişen 62 (%3) göze ortalama 37.2 ay sonra ince flep (90 mikron) ile LASİK uygulandı. İkincil işlem sonrası tüm gözlerde düzeltilmemiş görme keskinliği (UDVA) 20/40' nin üzerinde, düzeltilmiş görme keskinliği (CDVA) tüm gözlerde 20/20 olarak saptandı. Hiçbir hastada görme azalması yada ektazi tespit edilmezken, 2 hastada ameliyat sonrası ilk gün kontrolünde flep kırışıklığı görülerek düzeltilmiştir. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**SMİLE lazer sonrası rezidüel veya regresyon sebepli kırma kusurunda ince flepli LASİK güvenilir ve etkili bir yöntemdir

Anahtar Kelimeler: Smile Lazer, Lasik, regresyon, flep, revizyon lazer

SS-KRC-21 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Küçük insizyonlu lentikül ekstraksiyonu (SMILE) sırasında vakum kaybı yönetimi

Abdulhakim Tekce¹, Mehmet Gülmez²

¹Dünyagöz Hastanesi, İzmir

²Dünyagöz Hastanesi, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ:Küçük kesili lentikül ekstraksiyonu (SMILE) sırasındaki vakum kaybının insidansını, yönetimini ve sonuçlarını bildirmek
YÖNTEM:Vakum kaybı insidansı SMILE cerrahisi yapılmış 2500 göz üzerinden değerlendirildi. Hastalar vakum kaybı nedenine, vakumun kaybolduğu arayüze ve tedavi yönetimine göre kategorize edildi (SMILE' ı üst yüzeyin tekrar oluşumu, baştan SMILE yap, ince flep keratomileusise dönüştür [LASIK]). İlk 3 aylık sonuçlar, vakum kaybının olmadığı diğer gözle karşılaştırıldı. Hastalar ameliyat öncesi ve ameliyat sonrası 1. gün, 1. ve 3. aylarda muayene edildi. Düzeltilmiş uzak görme keskinliği (CDVA) ve düzeltilmemiş uzak görme keskinliği(UDVA), rezidüel kırma kusuru, yüksek dereceli aberasyonlar (HOA'lar) değerlendirildi.

BULGULAR:50 gözde vakum kaybı vakası (%2) saptandı. 20 gözde lentikül üst yüzeyi oluşumu sırasında, bir gözde lentikül yan kesisi sırasında, 28 gözde lentikülün alt yüzeyi oluşumu sırasında, bir gözde giriş yer oluşumu sırasında vakum kaybı olmuştur. 20 göze sadece üst yüzey tekrar oluşumu, kalan 15'er hastaya da tekrar SMILE ve ince flep LASIK yapılarak işlemler tamamlanmıştır.

CDVA, tekrar SMILE yapılan gözlerde, diğer gözlere göre postoperatif 1. gün anlamlı oranda daha kötüydü (P =0.04), ancak 1. ve 3. ayda diğer tedavi seçenekleri ile anlamlı fark saptanmadı. Güvenlik ve etkililik endekslerinde 3. ayda 3 tedavi arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu (P >0.05).

TARTIŞMA VE SONUÇ:İnkomplet SMILE için 3 tedavi şekli de etkili, güvenli, öngörülebilir olarak görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: inkomplet, lasik, smile, vakum kaybı

SS-KRC-22 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Presbiyopi Tedavisinde Allojenik Korneal Lentikül Uygulaması: 4 Yıllık Görsel ve Topografik Sonuçlar

Zeki Yiğit Karaca, Fatma Feyza Nur Keskin Perk, Cafer Tanrıverdi, Aylin Kılıç
İstanbul Medipol Üniversitesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmadaki amacımız allojenik korneal lentikül tedavisi uygulanmış olan hastaların 4 yıllık görsel ve topografik sonuçlarının değerlendirilmesidir. **YÖNTEM:**Bu kesitsel çalışmaya 4 yıllık takibi olan 29 hastanın 29 gözü dahil edilmiştir. Emetrop presbiyop olan, düzeltilmemiş yakın(33 cm) görme keskinliği 0.5 Snellen veya altında olan ve +1.50 diyoptri(D) ile +2.5D arasında adisyon ihtiyacı olan hastaların non-dominant gözüne allojenik korneal lentikül(Allotex) tedavisi uygulanmıştır. Düzeltilmemiş ve düzeltilmiş uzak görme keskinlikleri(DGK, EDGK), düzeltilmemiş ara mesafe (66 cm) görme keskinliği(DAGK) ve düzeltilmemiş yakın(33 cm) görme keskinliği(DYGK), ve topografik parametreler(K1, K2, Kmean, Kmax) preoperatif değerler ile karşılaştırılmıştır. Topografik ölçümler Scheimpflug Kamera ile yapılmıştır. **BULGULAR:**DAGK ve DYGK anlamlı olarak artmış, bunun yanında DGK ve EDGK anlamlı olarak azalmıştır(p değerleri sırasıyla $p<0.01$, $p<0.01$, $p=0.04$, $p=0.011$).

Preoperatif DGK, EDGK, DAGK, DYGK değerleri sırasıyla 0.97 ± 0.08 , 1.00 ± 0.00 , 0.67 ± 0.17 , 0.37 ± 0.21 ve postoperatif değerler aynı sıra ile 0.83 ± 0.20 , 0.95 ± 0.10 , 0.96 ± 0.02 , 0.82 ± 0.21 olup tüm değerler Snellen olarak verilmiştir.

K1, K2, Kmean, Kmax değerleri preoperatif değerlere göre anlamlı derecede artmıştır(tüm değerler için $p<0.01$ 'dir).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Allojenik korneal lentikül uygulaması, ara ve yakın mesafedeki görme keskinliğinde artış sağlayan güvenli ve etkin bir tedavidir. Bu tedavinin hastanın non-dominant gözüne uygulandığı ve hastaların yakın görme keskinliğindeki artış göz önünde bulundurulduğunda, uzak görme keskinliğindeki bir miktar azalma kabul edilebilir düzeydedir. Topografik parametrelerdeki anlamlı artış, korneanın ön yüzeyindeki dikleşmenin tedavinin 4. yılında halen devam ettiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: presbiyopi, allojenik, lentikül, kornea

SS-KRC-23 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Küçük kesiden lentikül ekstraksiyonunda cerrahi ile indüklenen astigmatizma ve preoperatif belirteçler

Güneş Gümüş Kasapoğlu, Nilay Kandemir Beşek, Burcu Kemer Atik, Fevziye Öndeş Yılmaz, Sibel Ahmet, Ahmet Kırgız
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Küçük kesiden lentikül ekstraksiyonu (SMİLE) cerrahisi sonrasında ortaya çıkan astigmatizmaya etki eden preoperatif faktörlerin incelenmesi
YÖNTEM:2019-2022 yılları arasında SMİLE cerrahisi uygulanan olguların dosyası retrospektif olarak incelendi. Preoperatif astigmatizması $<0,50D$ olup; postoperatif astigmatizması $\geq 0,50D$ olan olgular 'çalışma grubu', preoperatif ve postoperatif astigmatizması $<0,05 D$ olanlar 'kontrol grubu' olarak ayrıldı. Olguların preoperatif ve postoperatif 6.ay görme keskinliği(LogMAR), refraksiyon, keratometri, aberasyon, santral kornea kalınlığı (SKK) ve rezidü stromal yatak (RSY) değerleri kaydedildi. Aynı zamanda operasyon parametreleri de not edildi.

BULGULAR:Çalışmaya 194 olgunun 388 gözü (194 göz çalışma grubu, 194 göz kontrol grubu) dahil edildi. Çalışma grubundaki olguların ortalama yaşı 26.98 ± 4.28 yıl idi. Ortalama takip süresi ise 22.28 ± 10 aydı. Preoperatif ortalama sferik değer $-5.04\pm 1.22 D$ iken; postoperatif $-0.49\pm 0.34 D$ idi ($p<0.001$). Çalışma grubunda preoperatif silindirik değer $-0.29\pm 0.23 D$ iken; postoperatif $0.54\pm 0.29 D$ ($-1.25,0.0$) idi ($p<0.001$). Çalışma grubundaki preoperatif astigmatizmanın aksı $69.46^\circ\pm 74.73^\circ$ iken; postoperatif aks $69.50^\circ\pm 66.07^\circ$ idi ($p=0.49$). Aynı zamanda sağ ve sol göz postoperatif astigmatizma değerleri ve aksı benzerdi (sırasıyla $p_1=0.03$ $p_2=0.02$). Her iki grupta da postoperatif düzeltilmemiş ve düzeltilmiş görme keskinliği değerleri eşitti ($p=0.85$). Çalışma grubunda 13 gözde görme keskinliği astigmat tashih ile artış gösterdi. Postoperatif 6.ayda sferik, RMS, trefoil aberasyon değerlerinde preoperatif döneme göre artış izlendi ($p<0.001$). Postoperatif astigmatizma derecesi üzerine preoperatif hasta yaşı, refraktif hata, ablasyon miktarı, SKK ve RSY değerlerinin etkisi yoktu.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Preoperatif astigmatizması olmayan olgularda SMİLE cerrahisi sonrasında astigmatizma ile karşılaşılabilir. Bu olguları önceden tahmin etmek zor gibi gözükmele beraber, görsel sonuçlar üzerine etkisinin az olması rahatlatıcı bir faktördür.

Anahtar Kelimeler: aberasyon, astigmatizma, keratometri, SMİLE

SS-KRC-24 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Lasik Sonrası Ön Kamara Derinliği ve Açı Değişimi

Okan Öztürk, Ahmet Özer
Özel Eskişehir Göz Merkezi

GİRİŞ VE AMAÇ:Ön kamara derinliği (ÖKD) ve ön kamara açısı (ÖKA) değerleri, açı kapanması geliştirmenin birincil belirleyicileri olarak kabul edilir (1). ÖKD, aksel göz uzunluğu ve kornea gücü ölçümleri ile birlikte göz içi lens (GİL) gücünün kesin olarak hesaplanmasında, torik GİL silindirik gücünün GİL düzleminden kornea düzlemine dönüştürülmesinde (2,3) ve seçiminde önemli bir parametredir. Bu amaçla ÖKD ve ÖKA ölçmede çeşitli çalışmalar yapılmıştır. Bu çalışmaların bazılarında ÖKD anlamlı miktarda değişirken (4-6), bazılarında değişmemiştir (7).

YÖNTEM:Bu retrospektif çalışmaya, miyop veya miyopik astigmatizm nedeniyle sorunsuz LASIK uygulanan 70 hastanın (31 erkek, 39 kadın) 137 gözü dahil edildi. Hastalara muayenelerden önce bilgilendirilmiş onam verildi. Çalışmaya dahil edilen hastalar, 19-48 yaş arası refraktif cerrahi geçirme endikasyonuna uygun olanlardı, hastaların hepsi ameliyat öncesi son 1 yılda 0.5 D değişim olmayanlardan seçildi (ortalama $26,47 \pm 6,18$). Ortalama takip süresi $27,29 \pm 15,43$ aydı.

BULGULAR:Ameliyat öncesi ortalama santral korneal pakimetri $554,30 \mu\text{m} \pm 30,06$ (487 ile 621 arası), ameliyat sonrası $504,15 \mu\text{m} \pm 45,22$ (dağılım 363 ile 598) idi ($p < 0,05$). Ortalama maksimum ablasyon girişimi derinliği $56,03 \pm 27,83 \mu\text{m}$ ve ortalama rezidüel stromal yatak (RSB) kalınlığı $399,38 \pm 46,46 \mu\text{m}$ idi. Ameliyat öncesi ve ameliyat sonrası ÖKD ve ÖKA ölçülerinin anlamlı olarak farklıydı ($P < 0,05$). Tablo 2 ameliyat öncesinden ameliyat sonrasına kadar UCVA, BCVA, SE, Km ve Q değerlerindeki değişiklikleri göstermektedir ($P < 0,05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:LASIK cerrahisi sonrası ÖKD ve ÖKA değerlerinde anlamlı azalma olmaktadır. Bu gerçeği dikkate alarak biometrik hesaplamalar ve riskli kişilerde glokom taraması ve takibi yapılmalıdır. Yaşla birlikte akomodasyon değişiminin ÖKD ve ÖKA değişimine etkisinin olabileceği bu çalışmada gösterilmiştir. Bu ölçümleri yaparken her 1 Diyoptri miyopi düzeltmede % 0.35 büyütme etkisi olabileceği ve bunun ölçümde dikkate alınması gerekliliği de göz önüne alınmalıdır (8).

Anahtar Kelimeler: LASIK, ÖKD, ÖKA, miyop, pakimetri

SS-KRC-25 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Miyopik Gözlerde FS-LASIK ve PRK Sonrası Koroid Kalınlığı Değişiklikleri

Munise Altınbaş, Sezer Hacıağaoğlu
Medipol Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Femtosaniye lazer yardımlı laser in situ keratomileusis (FS-LASIK) ve fotorefraktif keratektomi (PRK) uygulanan miyopik gözlerde erken dönem koroid kalınlığı değişimini araştırmak ve karşılaştırmak.
YÖNTEM:Çalışmaya kliniğimizde FS-LASIK uygulanmış 30 hastanın 60 gözü ve PRK uygulanmış 13 hastanın 26 gözü retrospektif olarak dahil edildi. Olgulara preoperatif, postoperatif 1. gün ve 1. ayda çekilmiş olan enhanced depth imaging spektral domain optik kohorens tomografi (EDI-OKT) sonuçları tarandı. Koroid kalınlığı (KK) ölçümü; subfoveal alandan ve subfoveal alanın 500µm temporal ve nazalinden EDI-OKT ile ölçülerek ortalamaları alındı.

BULGULAR:FS-LASIK uygulanan grupta ortalama KK değerleri preoperatif, postoperatif 1. gün ve 1. ayda sırasıyla; $280,34 \pm 65,57 \mu\text{m}$, $288,50 \pm 68,57 \mu\text{m}$ ve $276,31 \pm 58,40 \mu\text{m}$ olarak ölçüldü ($p=0.016$). PRK uygulanan grupta ise ortalama KK değerleri sırasıyla; $299,87 \pm 82,01 \mu\text{m}$, $316,00 \pm 87,01 \mu\text{m}$ ve $298,40 \pm 93,02 \mu\text{m}$ olarak ölçüldü ($p=0.007$). Takiplerde iki grup karşılaştırıldığında ise KK değişimleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark görülmedi ($p=0.660$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:FS-LASIK ve PRK uygulanan miyopik gözlerde postoperatif 1. günde KK'de artış olduğu ancak takiplerde 1. ayda ameliyat öncesi değerlere döndüğü görülmüştür. Kısa dönemde her iki cerrahi yöntem arasında KK üzerinde fark olmadığı saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: FS-LASIK, PRK, KOROID

SS-KRC-26 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

İnce Korneası Olan Progresif Keratokonus Hastalarında Sub400 Protokolü ile Korneal Çapraz Bağlamanın Etkinliği ve Güvenilirliği: 1 Yıllık Klinik Sonuçları

Ebru Barcın, Betül Seher Uysal, Burcu Atay, Mehmet Cüneyt Özmen, Bahri Aydın, Mustafa Kamil Bilgihan
Gazi Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:İnce korneası olan keratokonus hastalarında Sub400 protokolü ile kornea çapraz bağlamanın (KÇB) 12 aylık takipte hastalığın ilerlemesini durdurmadaki etkinliği ve güvenilirliğini araştırmak.

YÖNTEM:KÇB sırasında epitel debridmanı sonrası kornea kalınlığı 400 µm altında olan ve stroma kalınlığına göre UVA dozu ayarlanarak sub400 protokolü uygulanan hastaların dosya kayıtları, kornea topografisi (Pentacam) ve ön segment OKT (MS-39) ile elde edilen demarkasyon hattı verileri retrospektif olarak incelendi. Preoperatif ve postoperatif 12. aydaki en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), manifest sferik eşdeğeri (MSE), mean keratometri (K-mean), maksimum keratometri (K-max), minimum kornea kalınlığı (MKK) ve demarkasyon hattı derinliği (DHD) değerleri kaydedildi. 12 aylık takip sonunda K-max değerinde 1 diyoptriden fazla artış progresyon olarak kabul edildi.

BULGULAR:On dokuz hastanın yirmi dört gözüne sub400 KÇB uygulandı. Postop 1. aydaki DHD 317,17±61,78 µm (Min:206 – Max:408 µm) ve demarkasyon hattının endotele mesafesi 85,68±38,14 µm (Min:20– Max:200 µm) idi. Postoperatif takipte hiçbir gözde grade 1'den fazla haze veya korneal endotel dekompanzasyonu izlenmedi. 24 gözün preop ve postop 12. ayda EİDGK (logMAR) 0,78±0,58,0,64±0,54 (p=0,012); MSE (D) -8,28±4,29, -7,75±4,92 (p=0,443); K-mean (D) 55,58±9,11, 55,36±10,12 (p=0,107); K-max (D) 66,25±12,03, 64,70±12,24 (p=0,021); MKK (µm) 399,21±41,84, 389,04±39,39 (p=0,006) idi. Altı ay sonunda hiçbir gözde, 12. ay sonunda ise 2 gözde (%8,3) progresyon izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:İnce kornealarda KÇB sonrası progresyon riski daha fazla olduğu için hem güvenli hem de etkili KÇB tedavisi gerekmektedir. Çalışmamızda Sub-400 protokolü ile 1 yıllık takip sonunda ultra ince kornealarda güvenli bir cxi ile %92 oranında stabilizasyon sağlandığı gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: ince kornea,keratokonus,sub400

SS-KRC-27 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Penetran keratoplasti sonrası refraktif kusur düzeltilmesinde excimer lazer sonuçlarımız

Yusuf Berk Akbaş, Ali Ceylan, Fahri Onur Aydın, Yusuf Yıldırım
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Penetran keratoplasti (PKP) sonrası rezidü refraktif kusur nedeniyle excimer lazer yapılan hastaların görsel ve refraktif sonuçlarını değerlendirmek. **YÖNTEM:** PKP sonrası excimer lazer uygulaması yapılan 8 hastanın 8 gözü retrospektif olarak değerlendirildi. PKP ve excimer lazer arası süre minimum 24 ay olan, lazer sonrası takip süresi minimum 6 ay olan, lazer öncesi tüm korneal sütürleri alınmış ve santral korneal kalınlığı 500 mikron üzerinde olgular çalışmaya dahil edildi. Manifest sferik ve silindirik değerler, düzeltilmemiş görme keskinliği (DGK) ve en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) kaydedildi.

BULGULAR: Beş göze (%62,5) LASİK yapılırken, 3 göze (%37,5) PRK işlemi yapıldı. Excimer lazer öncesi ortalama manifest sferik, silindirik ve sferik eşdeğerler sırasıyla -0.72 ± 2.15 D, -5.03 ± 2.52 D ve -3.23 ± 1.70 D idi. Excimer lazer sonrası son muayenede ortalama manifest miyopi, astigmatizma ve sferik eşdeğer sırası ile 0.22 ± 1.11 D, -2.16 ± 1.45 D ve -0.86 ± 0.80 D olarak bulundu. Takip süresi ortalama 19 ± 11 aydı. Hastaların %62,5'inin DGK 20/40 ve üzerindediydi. Yedi (%87,5) hastanın DGK'sinde artış görülürken, 5 (%62,5) hastanın EİDGK'sinde artış görüldü. Hiçbir hastanın EİDGK'sinde kayıp görülmedi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Excimer lazer ile korneal refraktif cerrahi tedavisi PKP sonrası rezidüel refraktif kusur yönetiminde etkin ve güvenilirdir.

Anahtar Kelimeler: Excimer lazer, fotorefraktif keratektomi, laser in situ keratomileusis, penetran keratoplasti

SS-KRC-28 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Penetran Keratoplasti ve Derin Lameller Anterior Keratoplasti Sonrası Katarakt Cerrahisi Sonuçlarının Değerlendirilmesi

Dilara Altun, Emine Esra Karaca, Ozlem Evren Kemer
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Penetran keratoplasti (PKP) ve derin anterior lameller anterior keratoplasti (DALK) sonrasında fakoemülsifikasyon ve göz içi lens implantasyonu sonuçlarını değerlendirmek

YÖNTEM: Bu çalışmaya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ankara Bilkent Şehir Hastanesi Kornea Birimi takipli PKP ve DALK sonrası katarakt cerrahisi geçirmiş 18 göz dahil edildi. On iki göz PKP, altı göz DALK sonrası katarakt cerrahisi geçirmişti. Katarakt cerrahisi öncesi hastalara detaylı preoperatif muayene yapıldı. Optik biyometri (OB) ölçümleri (Lenstar 900-Haag-Streit) yapıldı. Topografik ölçümler Pentacam (Oculus) ile yapıldı. Her hastaya merkezi 4,0 mm alınarak Pentacam Holladay eşdeğer keratometri (EKR-65) ile hesaplanmış değere göre göz içi lens (GİL) gücü hesaplandı. Hastaların OB-GİL gücüne göre sapmaları istatistiksel olarak değerlendirildi. Greft saydamlığı son takipte değerlendirildi

BULGULAR: OB-K1 ve EkrK1, OB-K2 ve EkrK2 arasında; EKR-GİL ve optik biyometrik GİL hesaplamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptandı. Tüm hastalara EKR'ye göre hesaplanan Alcon SA60AT sferik göz içi lensi implante edildi. On beş gözde GİL başarıyla implante edildi, iki gözde intraoperatif arka kapsül rüptürüne bağlı GİL implantasyon başarısızlığı görüldü. Bir hastaya intraoperatif göz içi basıncının yükselmesi nedeniyle vitreous tap yapıldı. Hastaların preoperatif ve postoperatif görme keskinlikleri değerleri arasında anlamlı fark saptandı. Hastaların postoperatif dönem takiplerinde 15 gözde greft saydam izlendi. İki göz greft rejeksiyonu, bir göz korneal ödem nedeniyle takip edildi. Tedavi sonrası 2 gözde stabilizasyon sağlanırken 1 göze greft rejeksiyonu nedeniyle tekrar PKP cerrahisi yapıldı. (Tablo-1)

TARTIŞMA VE SONUÇ: Greft korunarak yapılan katarakt cerrahisi azalmış astigmatizma ve nihai greft sağ kalım oranının yüksek olması nedeniyle iyi sonuçlar göstermiştir. Keratoplasti sonrası düzensiz astigmatizma olması nedeniyle optik biyometriye kıyasla EKR-65'e göre hesaplanan GİL implantasyonu sonrası görme keskinliği belirgin ölçüde artmıştır.

Anahtar Kelimeler: keratoplasti, fakoemülsifikasyon, biyometri

SS-KRC-29 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Psödoeksfoliyasyon sendromlu hastalarda katarakt cerrahisi sonrası koroidal vaskülarite indeksi değişiklikleri

Hatice Tekcan, Oksan Alpogon, Rüveyde Bolaç Unculu, Sevcan Yıldız Balcı
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Psödoeksfoliyasyon sendromu (PES) olan ve olmayan gözler arasında katarakt cerrahisi sonrası koroidal vaskülarite indeksindeki (KVİ) değişiklikleri karşılaştırmak. **YÖNTEM:**Bu prospektif çalışmaya komplikasyonsuz katarakt cerrahisi uygulanan 33 PES'lu göz ve 43 normal göz dahil edildi. Swept-source optik koherens tomografi ameliyat öncesi ve ameliyat sonrası 1 ve 3. aylarda çekildi. Niblack binarizasyon yöntemi, subfoveal total koroidal alan (TKA), lüminal alan (LA), stromal alan (SA) ve KVİ'yi ölçmek için kullanıldı. Koroidal parametreler iki grup arasında yaş, cinsiyet ve aksiyel uzunluk düzeltilerek karşılaştırıldı. Olası faktörler ile postoperatif KVİ değişikliği arasındaki ilişkileri belirlemek için çok değişkenli lineer regresyon analizi yapıldı. **BULGULAR:**İki grup arasında ameliyat öncesi ve sonrası koroidal ölçümlerdeki tek anlamlı fark preoperatif LA'nın PES grubunda ($1.10 \pm 0.39 \text{ mm}^2$) normallere ($1.23 \pm 0.35 \text{ mm}^2$) göre daha düşük olmasıydı ($p=0.04$). Her iki grupta da postoperatif 1 ve 3. ayda TKA (PES; $p<0.001$, $p=0.02$ ve normal grup; $p=0.004$, $p=0.03$) ve LA'da (PES; $p<0.001$, $p=0.01$ ve normal grup; $p=0.001$, $p=0.009$) anlamlı artış gözlemlendi. SA'daki genişleme sadece PES grubunda 1. ayda anlamlıydı ($p=0.002$). Postoperatif KVİ her iki grupta da preoperatife göre anlamlı değişiklik göstermedi ($p>0.05$). Regresyon analizinde, 1 ve 3. aydaki KVİ artışı ile PES varlığı (sırasıyla; $\beta= -0.215$, $p=0.03$ ve $\beta= -0.228$, $p=0.01$), preoperatif KVİ (sırasıyla; $\beta= -0.559$, $p<0.001$ ve $\beta= -0.557$, $p<0.001$) ve kapsül germe halkası (KGH) implantasyonu (sırasıyla; $\beta=0.246$, $p=0.01$ ve $\beta=0.262$, $p=0.006$) KVİ anlamlı ilişkiydi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**PES varlığı, katarakt cerrahisi sonrası KVİ'deki artışı azaltıcı bir etkiye sahipti. Bu etki PES'lu gözlerde ameliyat sonrası inflamasyona bağlı SA'da LA'ya kıyasla daha fazla genişleme olmasına bağlı olabilir. Preoperatif KVİ değeri düşük olan ve KGH implantasyonu yapılan gözlerde KVİ'de daha büyük bir artış beklenebilir.

Anahtar Kelimeler: Katarakt cerrahisi, koroidal vaskülarite indeksi, psödoeksfoliyasyon sendromu

SS-KRC-30 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Topografi ve Optik Biyometri Yöntemleriyle Pupillometri Ölçümlerinin Karşılaştırılması

Kürşat Atalay, İbrahim Koçak, Nihat Sayın, Muhammet Ali Şanlıtürk
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu araştırmada Sirius™ Kornea Topografisi ve Nidek AL-Scan™ optik biyometrilere elde edilen pupillometrik ve topografik veriler karşılaştırılmıştır. **YÖNTEM:**Girişimsel ve randomize olmayan prospektif çalışmada genel göz polikliniğine başvuran 18-45 yaş arasındaki normal hastalar incelendi. Sigara içmeyen, sferik ekivalanı +3,00 D ile -5,0 D arasında olan hastalar dahil edildi. Daha önce göz travması-cerrahisi geçirmiş, ürolojik ve psikiyatrik ilaç kullanan, optik sinir ve retina hastalığı olan hastalar alınmadı. Hastalara tam oftalmolojik muayene yapıldı. Ölçümler aynı araştırmacı tarafından, pupillanın karanlık adaptasyonu için 1 dakika beklendikten sonra ve üretici firmaların önerilerine uygun olarak bir kez göz açılıp kapandıktan sonra alındı. Sadece iyi kalitedeki ölçümler değerlendirildi. K1, K2, K Avg, fotopik ve mezopik pupillometri değerleri karşılaştırıldı. **BULGULAR:**11 (%31,4) erkek, 24 (%68,6) kadın 35 hastanın 70 gözü incelendi. Topografide ortalama K1 43,12 ±1,47, ortalama K2 44,24±1,68, ortalama K Avg 43,65±1,58 bulundu. Optik biyometride ortalama aksiyel uzunluk 23,13 ±0,87, ortalama K1 43,14±1,47, ortalama K2 44,24±1,68, ortalama K Avg 43,68±1,56 bulundu. Sirius cihazında ortalama fotopik ve mezopik pupillometri ölçümleri sırasıyla 5,03±0,98 mm ve 5,94±1,04 mm bulundu. Nidek Al-Scan cihazında ortalama fotopik ve mezopik pupillometri ölçümleri sırasıyla 4,09±1,16mm ve 5,93±1,12 mm bulundu. Bland-Altman istatistiği uygulandığında her iki cihazın K1 (p=0,62), K2 (p=0,66),K Avg (p=0,61), mezopik pupillometri (p=0,68) ölçümlerinde arasında istatistiksel olarak iyi düzeyde uyum mevcuttur. Fotopik pupillometride iki cihazın ölçümleri arasında anlamlı bir uyum saptanamadı (p<0,0001). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Klinikte sıkça kullanılan keratometrik verilerde Sirius ve Nidek Al-Scan cihazları uyumlu sonuçlar göstermekle birlikte fotopik pupillometride cihazlar arasında uyum gözlemlenmemiştir. Pupillometride tekrarlayan ölçümlerle cihaz tercihi açısından ileri incelemeler yapılmasına ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Pupillometri, Biometri, Korneal Topografi

SS-KRC-31 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

COVID-19 Enfeksiyonu Geçirmiş Çocuklarda Lens Dansitometrisinin Scheimpflug Topografi ile Objektif Değerlendirilmesi

Onur Kalay¹, Ayşe İpek Akyüz Ünsal¹, Imran Kurt Omurlu², Erol Erkan¹, Sayime Aydın Eroğlu³

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Aydın

²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Biyoistatistik Ana Bilim Dalı, Aydın

³İzmir Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Covid-19 enfeksiyonu geçiren 7-18 yaş aralığındaki çocukların Pentacam HR Scheimpflug korneal topografiyle lens dansitometri (LD) ölçümlerini aynı yaş grubunda enfeksiyon geçirmemiş grupla karşılaştırarak lentiküler yapılar olası etkilerinin gösterilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Prospektif olgu kontrollü bu çalışmada Şubat 2022-Aralık 2022 tarihleri arasında göz muayenesi için başvuran yaşları 7-18 arasında değişen 57 hastanın 114 gözü yer aldı. COVID-19 enfeksiyonu tanısı en az 6 ay geçmiş ve herhangi bir sistemik hastalığı bulunmayan çocuklara 3 adet Pentacam dansitometri bölgesinin (PDZ 1,2,3) ölçümleri yapıldı. Elde edilen kontrol grubuyla karşılaştırıldı.

BULGULAR: Yirmi beşi kadın (%43,9), 32'si erkek (%56,1) olmak üzere hasta grubunda 29 (%50,9), kontrol grubunda 28 (%49,1) kişi yer aldı. Tüm yaş gruplarında PDZ1, 2, 3 ve LD değerlerinde gruplar arası istatistiksel fark izlenmedi. Pentacam dansitometri bölgesi 1 (PDZ 1) değeri 7-10 yaş hasta grubunda 7,90 iken kontrol grubunda 8,10 (P=0,028), 11-14 yaşta PDZ 1 ve PDZ 2 değeri medyanları hasta grubunda 8,05 iken kontrol grubunda 7,80 (sırasıyla P=0,010 ve 0,009); PDZ 3 değeri hasta grubunda 8,10 iken kontrol grubunda 7,80 (P=0,001) olarak tespit edildi. Hastaların LD ortalaması 8,85±1,65 ve maksimum değeri 21,20 iken kontrol grubunun LD ortalaması 8,20±1,20 (maksimum:16,10) olarak belirlendi (P<0,05). 15-18 yaş hasta grubunda PDZ 3 değeri 7,90 iken kontrol grubunda 7,95 olarak belirlendi (P=0,034). 11-14 yaş hasta grupta PDZ 1, PDZ 2 ve PDZ 3 değerleri ile süre arasında anlamlı pozitif yüksek düzeyde korelasyon tespit edildi (sırasıyla r: 0,639, 0,628 ve 0,590; P=0,014, 0,016 ve 0,027).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamızın sonuçları, COVID-19 geçiren 7-14 yaş grubundaki çocuklarda ve erkeklerde lens dansitometri değerlerinde anlamlı farklılıklar olduğunu ortaya koymuştur. Lens dansitometrisi ölçümlerinin çocuk hastalarda lens sağlığının objektif değerlendirilmesine, erken tanı ve klinik izleme olanak sağlayabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Çocuk, Lens Dansitometrisi, Scheimpflug Topografi

SS-KRC-32 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Barrett Universal II Formülü Kullanılarak Trifokal Göz İçi Lens (Zeiss AT LISA 839 MP) Seçimi Yapılan Hastalarda Ameliyat Sonrası Refraksiyon Hatalarının Değerlendirilmesi

Berna Sahan, Süleyman Gökhan Kerci
İzmir Medicana International Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmada trifokal göz içi lens uygulanan hastalarda Barrett Universal II formülünün ameliyat sonrası refraksiyon değerlerini öngörmedeki başarısını değerlendirmek amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Çalışmamıza Nisan 2021–Mart 2022 tarihleri arasında komplikasyonsuz fakoemülsifikasyon ve trifokal göz içi lens implantasyonu uygulanan 40 hastanın 45 gözü dahil edildi. Tüm hastalarda biyometrik değerler İOL Master 700 cihazı ile yapıldı. Barrett Universal II formülü kullanılarak Zeiss AT LISA 839 MP lensi için uygun göz içi lens değeri seçildi. Tüm hastaların aksiyel uzunluğu 22-26 mm arasında idi. Ameliyat sonrası 1. ayda en iyi görme keskinliği ve refraksiyon değerleri ölçüldü. Ameliyat öncesi öngörülen sferik ekivalan değerleri ile postoperatif mevcut sferik ekivalan değerleri arasındaki farka göre ortalama prediktif hata, ortalama mutlak hata, medyan mutlak hata analizleri yapıldı.

BULGULAR:Çalışmaya dahil olan 40 hastanın 19'u kadın ve 21'i, erkekti ve yaş ortalaması 63.5 ± 6.5 idi. Aksiyel uzunluk ortalaması 23.7 ± 1.1 mm bulundu. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği operasyon öncesi 0.4 ± 0.2 iken operasyon sonrası $1.0 \pm 0,1$ bulundu. Barrett Universal II formülüne göre ameliyat öncesi öngörülen sferik ekivalan değerleri ile ameliyat sonrası 1. aydaki mevcut sferik ekivalan değerleri karşılaştırıldığında ortalama prediktif hata 0.12 ± 0.10 bulundu. Aynı değerlendirme ile ortalama mutlak hata 0.079 ± 0.07 ve medyan mutlak hata ise 0.105 bulundu. Hastaların hiçbirinde uzak veya yakın mesafe için ilave gözlük ihtiyacı olmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Trifokal göz içi lensi uygulanan hastaların görme keskinliği beklentisi yüksektir. Başarılı bir sonuç için komplikasyonsuz iyi uygulanmış bir cerrahinin yanında implante edilen göz içi lensin uygun seçimi büyük önem arz etmektedir. Barrett Universal II formülü kullanılarak trifokal göz içi lens uygulanan hastalarda çok başarılı sonuçlar alınabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Trifokal, Göz içi lens, Barrett Universal II, Mutlak Hata, Prediktif Hata

SS-KRC-33 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Yeni Teşhis Edilen Obstrüktif Uyku Apne Hastalarında Korneal Topografik ve Endotel Hücre Özelliklerinin Analizi: Bir Vaka Kontrol Çalışması

Neslihan Parmak Yener¹, Aygül Güneş², Demet Yıldız²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Bursa, Türkiye

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nöroloji Anabilim Dalı, Bursa, Türkiye

GİRİŞ VE AMAÇ:Katarakt ve refraktif cerrahi planlanan hastalarda Obstrüktif Uyku Apnesi (OUA) ile ilişkili olabilecek kornea topografisi ve endotelindeki değişikliklerin anlaşılması önemlidir. Bu çalışmanın amacı yeni tanı almış OUA hastalarında korneanın topografik özellikleri ve endotel hücre değişikliklerini araştırmaktır. **YÖNTEM:**Bu kesitsel vaka-kontrol çalışmasına OUA'li 98 hasta ve 90 sağlıklı kontrol dahil edildi. OUA tanısı polisomnografi ile konuldu. OUA'li hastalar apne-hipopne indeksi (AHİ) skorlarına göre gruplandırıldı. Korneal topografi, Scheimpflug-Placido disk topografisi kullanılarak elde edildi ve keratometri değerleri, ön kamara parametrelerinin yanı sıra en ince kornea kalınlığı, simetri indeksi (Sİ), keratokonus verteksi (KV) ve Baiocchi-Calossi-Versaci indeksini içeren keratokonus (KK) tarama indeksleri kaydedildi. Kornea endoteli, speküler mikroskopisi ile incelendi ve endotel hücre yoğunluğu, değişkenlik katsayısı (DK) ve hegzagonal hücre yüzdesi (HEX) kaydedildi. **BULGULAR:**Bu çalışmada 32 hastada hafif, 34 hastada orta ve 32 hastada şiddetli OUA mevcuttu. Ortalama posterior KV (KVp) ve posterior Sİ değerleri OUA grubunda kontrol grubuna göre anlamlı olarak yüksekti (sırasıyla $p < 0,001$, $p = 0,035$). Vücut kitle indeksi (VKİ) arttıkça KVp de anlamlı olarak arttı ($r = 0,281$; $p = 0,009$). Ortalama DK ve HEX değerleri OUA ve kontrol grupları arasında anlamlı farklılık gösterdi (sırasıyla $p = 0,012$ ve $p = 0,002$). Ayrıca AHİ ile KVp ve DK değerleri arasında anlamlı bir korelasyon bulundu (sırasıyla $r = 0,315$; $p < 0,001$ ve $r = 0,231$; $p = 0,011$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Göz hekimleri, katarakt ve refraktif cerrahi planlanan hastalarda OUA şiddeti ile ilişkili olarak kornea endotel morfolojisi ve topografik KK tarama indekslerinde anormal değişiklikler olabileceğini akılda tutmalıdır. OUA olan hastalarda VKİ'nin kornea topografik bulguları üzerindeki etkisini belirlemek için daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Obstrüktif uyku apnesi, kornea topografisi, keratokonus, speküler mikroskopisi, kornea endotel hücresi

SS-KRC-34 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Retinomax K-plus 3, Masaüstü/Standart Otorefraktometre ve Optik Biyometri ile Yapılan Keratometri ve İntraoküler Lens Ölçümlerinin Karşılaştırılması

Safiye Beyzanur Yılmaz, Mustafa Duran

Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Retinomax (RTX), otorefraktometre (OR) ve optik biyometri (OB) cihazları ile alınan keratometri değerlerinin ve bu değerlerle belirlenen intraoküler lens (İOL) ölçümlerinin karşılaştırılması.

YÖNTEM: Çalışmaya katılan 54 sağlıklı katılımcıya detaylı oftalmolojik muayene yapıldı. RTX K-plus 3 (Righton, Tokyo, Japonya) ve masaüstü/standart OR (Topcon TRK-2P, Topcon Medikal Sistemler, Tokyo, Japonya) ile keratometri ölçümleri yapıldı. OB (Nidek AL-Scan Optik Biyometre, Nidek Co., Tokyo, Japonya) ile keratometri ve İOL ölçümleri alındı. RTX ve OR ile elde edilen keratometri değerleri kullanılarak İOL ölçümleri tekrarlandı. Katılımcıların sağ göz ölçümleri çalışmada kullanıldı. Düz K, dik K, İOL diyoptri (D) ve postoperatif tahmin edilen refraksiyon (PTR) değerleri cihazlar arasında karşılaştırıldı. **BULGULAR:** Çalışmamızda yaş ortalaması 29.78 ± 8.91 olan 18-56 yaş arası 34 kadın, 20 erkek katılımcı yer almaktadır. Elde edilen sonuçlarda düz K değerleri açısından OB-OR ve RTX-OR arasında istatistiksel olarak anlamlı fark mevcuttu (sırasıyla; $p < 0.001$, $p = 0.004$). Dik K değerleri açısından OB-RTX ve RTX-OR arasında istatistiksel olarak anlamlı fark mevcuttu (İkisi de $p < 0.001$). İOL D değerleri sırasıyla 20.00 ± 2.31 , 19.79 ± 2.36 ve 19.91 ± 2.30 D idi. OB-RTX, OB-OR ve RTX-OR ölçümleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu (sırasıyla; $p < 0.001$, $p = 0.012$, $p = 0.026$). PTR değerleri sırasıyla -0.01 ± 0.10 , 0.01 ± 0.09 ve 0.01 ± 0.09 D olarak bulundu. PTR değerleri açısından cihazlar arasında anlamlı fark bulunmadı ($p > 0.05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Üç cihazla elde edilen İOL ölçümleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu ancak sonuçlar klinik olarak anlamlı değildi (fark 0.25 D'nin altında). PTR değerleri açısından da klinik olarak anlamlı fark bulunmadı. Özellikle fiziksel ve/veya mental bozukluğu olan kişilerde RTX ile elde edilen keratometri değerlerinin İOL ölçümünde kullanılabileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Retinomax, otorefraktometre, optik biyometri, keratometri, intraoküler lens

SS-KRC-35 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Fakoemülsifikasyon Sonrası Kornea Endotel Tabakasının Speküler Mikroskopi İle İncelenmesi

Ebrar Kumantaş, Yaşar Dağ, Fahri Onur Aydın, Muzaffer Said Güler, Serkan Güler, Kerem Davulcu, Hatice Davarcı
Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Fakoemülsifikasyon tekniği günümüzde katarakt cerrahisinde altın standarttır. Bu çalışmada fakoemülsifikasyon+ İOL implantasyonu yapılan hastalarda kornea endotel tabakasının post op süreçte değişimini incelemeyi amaçladık. **YÖNTEM:**Kliniğimizde Şubat 2023-Mayıs 2023 arasında fakoemülsifikasyon+İOL implantasyonu yapılmış 33 hasta çalışmaya dahil edildi. Per op arka kapsül rüptürü olan, afak bırakılan gözler çalışma dışı bırakıldı. Speküler mikroskopi (EM-4000, Tomey, USA) ile CD (cell density), CV (cell variety), 6A (hegzagonalite), CCT (central corneal thickness) pre op, post op 1. gün, 1. hafta ve 1. ayda ölçüldü. **BULGULAR:**Çalışma kapsamındaki 13'ü erkek (%39), 20'si kadın (%61) 33 hastanın yaş ortalaması $66,6 \pm 12,5$ idi. Pre op CD değerleri ortalaması $2421,6 \pm 447,9$, post op 1. gün $2137,3 \pm 423,6$, 1. hafta $2121,5 \pm 441$, 1. ay $2063 \pm 442,7$ şeklinde olup aralarında anlamlı fark mevcuttu ($p < 0,01$). İkişerli olarak karşılaştırıldığında pre op CD değeri ile tüm zamanlar arasında anlamlı fark izlendi ($p < 0,01$). Post op 1. gün ve 1. hafta arasında anlamlı fark izlenmezken ($p = 0,37$); 1. gün-1.ay ve 1. hafta-1. ay CD arasında anlamlı fark olduğu görüldü ($p = 0,038 / p = 0,008$). Pre op CV ortalaması $42,7 \pm 5$, 1. gün 42 ± 4 , 1. hafta $42,4 \pm 5$, 1. ay $43,7 \pm 4,7$ şeklinde olup aralarında anlamlı fark saptanmadı ($p = 0,13$). 6A verileri incelendiğinde vizitler arasında hegzagonalitenin düştüğü fakat anlamlı bir değişim olmadığı görüldü ($p = 0,22$). Pre op CCT değerleri ortalaması $518,5 \pm 37$, 1. gün $536,6 \pm 38$, 1. hafta $519,9 \pm 37$, 1. ay $512,8 \pm 37,8$ olarak bulundu; Post op 1. gün CCT değerinin diğer tüm vizitlerdeki ölçümlere göre belirgin yüksek olduğu izlendi ($p < 0,01$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Fakoemülsifikasyon tekniği, endotel hücre yoğunluğunu azaltmakta; hücrelerin çeşitliliği ve hegzagonaliteleri üzerinde belirgin değişikliğe yol açmamaktadır. Katarakt cerrahisi sonrası görülebilen korneal ödem sebebiyle özellikle post op 1. günde santral kornea kalınlığı belirgin artmakta; takip eden vizitlerde, pre op elde edilen değerlere yaklaştığı görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Fakoemülsifikasyon, katarakt, speküler mikroskopi

SS-KRC-36 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Katarakt hastalarında Scheimpflug ve kombine placido Scheimpflug sistemleri arasında kappa açısı uyumluluğunun değerlendirilmesi

Elif Ceren Yeşilkaya, Ecrin Biner

SBÜ Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Katarakt hasta popülasyonunda farklı korneal topografi sistemlerinin kappa açısı değerlendirme sonuçlarını ve uyumluluğunu değerlendirmek
YÖNTEM:Bu vaka kontrol çalışmasına preoperatif dönemde ki 29 katarakt hastasının 58 gözü dahil edildi. Tüm hastalara tam oftalmolojik muayenenin ardından dilatasyon öncesi iki farklı sistemi kullanan topografik değerlendirmeler Scheimpflug kullanan Pentacam (Oculus, Germany) ve kombine placido Scheimpflug kullanan Sirius (Costruzione Strumenti Oftalmici, Italy) topografi cihazları ile yapıldı. Kappa açısı, K1, K2, santral korneal kalınlık (SKK), pupil çapı (PÇ), ön kamara derinliği (ÖKD), horizontal white-to-white (HWTW), horizontal visible iris diameter (HVID) parametreleri kaydedildi. Her iki cihaz ölçümleri aynı oda ve aydınlatma ortamında yapıldı.Cihazlar arası ölçümlerde anlamlı fark ve korelasyon olup olmadığı değerlendirildi.

BULGULAR:Çalışmaya dahil edilen hastaların ortalama yaşı $70,2\pm 7,1$ idi. Pentacam ve Sirius topografi cihazları için sırasıyla, Kappa açısı $0,25\pm 0,14$ ve $0,62\pm 0,34$ ($p=0,00$ $r=0,416$); K1 diyoptri (D) $43,12\pm 1,4$ ve $43,15\pm 1,5$ ($p=0,64$ $r=0,933$); K2 (D) $44,06\pm 1,5$ ve $43,94\pm 1,6$ ($p=0,16$ $r=0,929$); SKK(μm) $559,3\pm 41,2$ ve $609,9\pm 111,5$ ($p=0,00$ $r=0,367$) PÇ (mm) $2,93\pm 1,5$ ve $2,99\pm 0,8$ ($p=0,00$ $r=0,596$); ÖKD (mm) $2,7\pm 0,6$ ve $2,6\pm 0,7$ ($p=0,47$ $r=0,639$); HWTW/HVID (mm) $11,56\pm 0,4$ ve $11,85\pm 0,5$ ($p=0,00$ $r=0,788$) idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Farklı topografik cihazlarla yapılan bu çalışmada Kappa açısının Sirius'ta Pentacam'a göre istatistiksel olarak anlamlı yüksek ölçüldüğü ve bu ölçümlerin birbiriyle zayıf korelasyon gösterdiği izlendi. Bunun yanı sıra PÇ, HWTW/HVID ve SKK değerlerinin de iki cihaz arasında farklı olduğu ve zayıf korelasyon gösterdiği izlendi. K1, K2 ve ÖKD cihazlar arası anlamlı fark göstermezken, korelasyon özellikle K1 ve K2 değerleri için yüksek bulundu. Bu durum klinik uygulamalarda mutlaka göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kappa açısı, kornea, topografi

SS-KRC-37 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

iPad Aplikasyonu ile Görme keskinliği ve Kontrast Duyarlılığı Defokus Eğrisi Oluşturulması

Büşra Akgün¹, Gamze Özkan², Semra Akkaya Turhan¹

¹Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Sultanbeyli Devlet Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Çalışmanın amacı çok odaklı göz içi lensinin (MGİL), iPad uyumlu aplikasyon ile görme keskinliği ve kontrast duyarlılığı defokus eğrilerini oluşturmak ve monofokal GİL ile karşılaştırmaktır. **YÖNTEM:** MGİL (Tecnis Synergy, Johnson & Johnson Vision, ABD) implante edilen 8 hastanın 16 gözü ve monofokal GİL (Zarracom, Anadolu Tıp Teknolojileri A.Ş, Türkiye) implante edilen 9 hastanın 18 gözü çalışmaya dahil edildi. Her hastanın en iyi düzeltilmiş görme keskinliği belirlenerek uzak mesafeden (2 m) görme keskinliği defokus eğrisi (VADC) ve kontrast duyarlılık defokus eğrisi (CSDC) ölçümü iPad uyumlu aplikasyon (Multifocal Lens Analyzer 3.0) ile gerçekleştirildi. Verjans mesafesini düzeltmek için deneme çerçevesine +0.50 D eklendi. Fotopik pupil çapı ölçümü infrared pupillometre (Sirius, C.S.O, İtalya) ile yapılarak uygulamadaki ilgili kısma eklendi. Aplikasyonun talimatlarına göre ölçümler yapıldı ve otomatik olarak her hastanın binoküler uzak, ara ve yakın mesafedeki defokus eğrisinin altında kalan alan (AUC) uygulama tarafından hesaplandı. **BULGULAR:** VADC'de uzak mesafe AUC; MGİL grubunda 0.53 ± 0.13 , monofokal GİL grubunda 0.53 ± 0.18 idi ve gruplar arasında fark yoktu ($p > 0.05$). VADC'de ara mesafe (0.86 ± 0.24) ve yakın mesafe (0.66 ± 0.22) AUC MGİL grubunda daha yüksekti (sırasıyla $p = 0.018$, $p < 0.001$). CSDC'de uzak mesafe AUC her iki grup arasında benzerdi (MGİL grubunda 1.12 ± 0.37 , monofokal GİL grubunda 1.15 ± 0.37 , $p = 0.736$). Ara (1.31 ± 0.43) ve yakın (0.99 ± 0.33) mesafe CSDC'de AUC, MGİL grubunda daha yüksekti (sırasıyla $p = 0.034$, $p < 0.001$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:** MGİL performansının uzak mesafede monofokal GİL ile benzer olduğu, ara ve yakın mesafede ise daha iyi olduğu standardize ve uygulanımı kolay bir aplikasyon ile gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çok odaklı göz içi lensi, Defokus eğrisi, Görme keskinliği, iPad, Kontrast duyarlılık

SS-KRC-38 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Katarakt cerrahisi sırasında gelişen komplikasyonlar, yönetimi ve sonuçlarımız

Mümin Enver Yiğit, Aysun Sagdani, Gökhan Özge, Ali Hakan Durukan, Önder Ayyıldız
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Çalışmamızda katarakt cerrahisi geçirmiş ve intraoperatif komplikasyon gelişmiş olgularda komplikasyonun şekli ve hangi cerrahi aşamada geliştiği, yönetimi ve sonuçlarımızı ortaya koymayı amaçladık.

YÖNTEM: Kasım 2014-Ocak 2023 arasında SBÜ Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde fakoemülsifikasyon cerrahisi yapılan olgular retrospektif olarak incelendi. Tespit edilen komplike vakalarda katarakt tipi, cerrahi tecrübe, komplikasyonun hangi aşamada geliştiği, vitreoretinal cerrahi(VRC) gerekliliği, implante edildiyse göz içi lensin(GİL) nereye ve hangi yöntem ile yerleştirildiği, preoperatif ve postoperatif en iyi düzletilmiş görme keskinliği(EİDGK) verileri incelendi.

BULGULAR: Tüm olguların %64,6'sı(n=5679) öğretim üyeleri, %22,9'u (n=2022) uzman doktor, %12,5'i (n=1105) asistan doktor tarafından ameliyat edilmişti. Fakoemülsifikasyon yapılmış 8806 olgunun 289'unda(%3,2) intraoperatif komplikasyon geliştiği saptandı. Komplikasyon gelişen olguların %43,4'ü öğretim üyesi, %32,8'i uzman doktor, %23,8 asistan doktor düzeyinde yapılan olgulardı. İntraoperatif gerçekleşen komplikasyonlar arka kapsül rüptürü (%75,7), zonül diyalizi (%11,7), aköz yanlıs yönelimi(%2) ve vitreye giden lens materyaliydi (%8,9). Komplikasyonun en sık gerçekleştiği aşama sırasıyla irrigasyon-aspirasyon (%48,4), fakoemülsifikasyon (%33,9) ve GİL implantasyonu (%11) aşamasıydı. 206 olguda GİL sulkusa, 34 olguda kapsül cebine, 12'si skleral fiksasyon(SF)'lu GİL(11'i yamane tekniği), 25'i 2.seansta SF'lu GİL(21'i yamane tekniği) ile yerleştirilmiştir. 32 vakaya VRC yapılmıştır. 3 olguda 1 yıl içinde retina dekolmanı, 2 olguda intraoperatif suprakoroidal hemoraji, 2 olguda büllöz keratopati gelişmiştir. Sonuç EİDGK $0,81 \pm 0,96$ idi. İlk seansta biten ameliyatların EİDGK'leri 2.seans gerektirenlere göre daha iyi olarak saptandı(sırasıyla 0.9 ve 0.4, $p < 0.05$)

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamız katarakt cerrahisindeki komplikasyonların sıklıkla hangi aşamada gerçekleştiğini, yönetimini ve sonuçlara etkili faktörler hakkında önemli bilgiler sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: komplikasyon, katarakt, göz içi lensi

SS-KRC-39 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Katarakt Cerrahisi Sonrası Ön Kamarada Koton Lif Yönetimi ve Takibi

Emrah Utku Kabataş, Huri Sabur, Zuhâl Yıldız, Mutlu Acar
SBÜ Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi SUAM, Göz Hastalıkları,
Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Fakoemülsifikasyon ile katarakt cerrahisi yapılan hastalarda cerrahi sonrasında ön kamaradaki koton liflerinin yönetimi ve takibi.
YÖNTEM:Fakoemülsifikasyon ile katarakt cerrahisi yapılan 498 hastanın verileri retrospektif olarak tarandı. Postoperatif yarık lamba biyomikroskopisi ile koton lif saptanan hastalarda kotonların lokalizasyonu saptandı. Komplikasyona neden olup olmadıkları, çıkarılıp çıkarılmadıkları ve uzun dönem sonuçları not edildi.
BULGULAR:Toplam 23 hastada (%4.6) post operatif ön kamarada koton lif saptandı. 16 hastada (% 69.6) koton lif kornea giriş yerinde, 4 hastada (%17.4) iris üzerinde, 2 hastada (%8.7) endotelde, 1 hastada ön kamarada serbest (%4.3) olarak bulundu (Resim1-3). Ön kamaraya uzanan ve dışarı ile ilişkisi olan 3 koton lif, endotel üzerindeki 2 koton lif ve iristen endotele uzanan 1 koton lif postoperatif 1. gün çıkarıldı. Hastaların takip süresi 19.11 ± 13.36 ay (1-42) idi. Hiçbir hastada intraoperatif ve postoperatif komplikasyon saptanmadı.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Ön kamarada koton liflerin ameliyat mikroskobu ile saptanmaları zordur. Operasyon sonrasında yarık lamba biyomikroskop ile daha kolay saptanabilirler. Ön kamaradaki koton lifler inflamasyona neden olmamaktadırlar. Ancak dışarı ile ilişkili olanlar ve endotele temas edenler komplikasyon riskini azaltmak için çıkarılabilirler.

Anahtar Kelimeler: Katarakt Cerrahisi, Koton Lif, Ön Kamara

SS-KRC-40 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Farklı Bölgelerden Yapılan Şeffaf Korneal İnsizyonların Korneal Yüksek Sıralı Aberasyonlara Etkisi

Muzaffer Said Guler, Cengiz Gül, Yusuf Berk Akbaş, Yusuf Yıldırım
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi Göz Hastalıkları
Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Katarakt cerrahisinde farklı bölgelerden yapılan korneal insizyonların, korneal yüksek sıralı aberasyonlara etkisini karşılaştırmaktır.
YÖNTEM:Prospektif olarak tasarlanan bu çalışmaya preoperatif katarakt dışı ön segment patolojisi olmayan olgular dahil edildi. Cerrahi esnasında komplikasyon gelişen ve postoperatif korneal patoloji gelişen olgular çalışma dışı bırakıldı. Olgular ana giriş yerine göre 2 gruba (superior ve temporal) ayrıldı. Operasyon öncesi ve operasyon sonrası 1.ayda korneal yüksek sıralı aberasyonlar (vertikal [Z3,-1] ve horizontal [Z3,+1] koma, vertikal [Z3,-3] ve oblik [Z3,+3] trefoil, sferik aberasyon ve total aberasyonlar) kaydedildi.
BULGULAR:Çalışmaya 60 hastanın 60 sağ gözü (30 superior ve 30 temporal 2,4 mm insizyon) dahil edildi. Olguların operasyon öncesi ölçülen simK1, simK2, korneal vertikal koma, horizontal koma, vertikal trefoil, oblik trefoil, sferik aberasyon ve total aberasyonlarda 2 grup arasında anlamlı fark görülmedi. Superior insizyon grubunda operasyon sonrası dönemde operasyon öncesi döneme göre vertikal koma ($p=0,042$), horizontal koma ($p=0,036$) ve vertikal trefoilde ($p<0,001$) istatistiksel olarak anlamlı değişim görülürken, sferik aberasyon ve total korneal aberasyonlarda anlamlı fark gözlenmedi. Temporal insizyon grubunda operasyon öncesi ve sonrası korneal aberasyonlarda istatistiksel anlamlı fark görülmedi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Komplikasyonsuz katarakt cerrahisi sonrası tek odaklı göz içi lens implante edilip emetrop olan hastalarda görsel kalitede farklılıkların ve disfotopsik şikayetlerin en önemli nedenlerinden biri korneal yüksek sıralı aberasyonların değişmesidir. Çalışmamızda superior insizyon grubunda operasyon sonrası dönemde koma ve trefoilde anlamlı değişimler görülmüştür. Bu değişimler operasyon sonrası görsel kalite ve disfotopsik şikayetleri etkileyebilir.

Anahtar Kelimeler: Disfotopsi, Katarakt cerrahisi, Korneal yüksek sıralı aberasyonlar, Şeffaf korneal insizyon

SS-KRC-41 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Beyaz Entümesan Kataraktlı Hastalarda Preop Nd:Yag Laser ile Tek Şut Ön Kapsülotomi Yardımlı Katarakt Cerrahisi Sonuçları

Seyfi Aydın, Ali Ceylan, Murat Karapapak, Sadık Altan Özal, Yusuf Yıldırım
Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Göz Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Beyaz entümesan kataraktlı olgularda ameliyat öncesinde Nd:Yag laser ile tek şut ön kapsülotomi uygulanarak lens içi basıncı azaltılan hastaların katarakt cerrahisi sonuçlarının değerlendirilmesi.

YÖNTEM:Çalışmaya 1 Ocak 2023 ve 1 Mayıs 2023 tarihleri arasında beyaz entümesan kataraktı olan 24 hastanın 24 gözü dahil edildi. Hastalara preop 30 dk önce ön kapsüle 1.2 mJ Nd:Yag laser kapsülotomi yapıldıktan sonra katarakt cerrahisi gerçekleştirildi. Tüm operasyonlar aynı cerrah tarafından gerçekleştirildi. Hastaların klinik bulguları, cerrahi sonuçları ve komplikasyonları değerlendirildi.

BULGULAR:Çalışmaya katılan hastaların ortalama görme keskinliği işlem öncesi ve işlem sonrası 1.haftada sırasıyla $2,38 \pm 0,08$ ve $0,21 \pm 0,27$ logmar, göz içi basıncı işlem öncesi ve işlem sonrası 1.haftada sırasıyla $14,83 \pm 3,64$ mm Hg ve $15,95 \pm 2,78$ mm Hg, ön kamara derinliği işlem öncesi ve işlem sonrası 1.haftada sırasıyla $3,14 \pm 0,33$ mm ve $4,28 \pm 0,66$ mm olarak bulundu. Hastaların ortalama cerrahi süresi $29,5 \pm 6,72$ dk ve ortalama efektif fako süresi $8,45 \pm 1,81$ dk idi. Hastaların hiçbirinde kapsüloreksis aşamasında periferik kaçma ya da Arjantin bayrağı tarzında komplikasyon görülmezken sadece bir hastada fakoemülsifikasyon sırasında arka kapsül rüptürü geliştiği saptandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Beyaz entümesan kataraktlı olgularda lensin şiş ve basıncının yüksek olması cerrahi sırasında kapsüloreksisin zor ve komplikasyon riskinin yüksek olmasına sebep olmaktadır. Preop Nd:Yag laser ile kapsülotomi uygulaması yapılan ve lens dekompresyonu sağlanan hastalarda daha az komplikasyon geliştiği ve cerrahi konforun arttığı gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Beyaz entümesan katarakt, Kapsülotomi, Nd: Yag Laser

SS-KRC-42 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Nd:Yag Lasere Bağlı Torik IOL Rotasyonu Ve Cilindir Gücünde Değişim

Esat Çınar¹, Berna Yuçe², Fatih Aslan³, Gökhan Erbakan¹, Hasene Pehlivan Yoleri¹

¹Ekol Hastanesi, Göz Kliniği, İzmir

²Tepecik Eğitim Araştırma Hastanesi, İzmir

³Alaadin Keykubat Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Antalya

GİRİŞ VE AMAÇ:Daha önce katarakt ameliyatı geçirmiş ve torik monofokal göziçi lensi (TIOL) yerleştirilmiş hastalarda arka kapsül opasitesi (PCO) nedeniyle yapılan Nd:Yag laser kapsülotominin neden olduğu TIOL rotasyonu ve rotasyonun indüklediği silindirik güç değişimi incelenmiştir.

YÖNTEM:Çalışmaya 20 kadın, 21 erkek hastanın 41 gözü alındı. Nd:Yag laser kapsülotomi öncesi ve 1 ay sonrası tüm hastalarda objektif ve subjektif refraksiyon, Scheimpflug kamera ile TIOL tilt ve desantralizasyonu, TIOL aksındaki rotasyon ve bu rotasyon nedeniyle oluşan silindirik güç değişimi, ray tracing aberrometry (iTrace; Tracey Technologies) cihazı ile ölçüldü. Ayrıca katarakt ameliyatı ile Nd:Yag laser kapsülotomi arası geçen süre (time interval) değerlendirildi.

BULGULAR:Kapsülotomi öncesi ve sonrası TIOL malrotasyonu (misalignment) sırası ile 4.65 ± 2.75 (range: 0-110) vs 6.97 ± 2.92 (range: 0-130) ve absolu rotasyon 2.75 ± 1.94 (range: 0-70, $p=0.028$) olarak ölçüldü. 28 hastada saat yönünde, 4 hastada saatin tersi yönde rotasyon saptanırken; 9 hastada rotasyon gözlenmedi. Nd:Yag laser kapsülotomi öncesi ve sonrası silindirik güç sıra ile 0.24 ± 0.70 D (range: 0.00-0.63) vs 0.56 ± 0.77 D (range: 0.02-0.91 D) ve absolu silindirik güç değişimi 0.34 ± 0.22 D (range: 0.01-0.90 D, $p=0.001$) oldu. Kapsülotomi sonrasında horizontal ve vertikal düzlemde IOL tiltte anlamlı azalma ve desantralizasyonda artma görüldü ($p<0.05$). Time interval 33.02 ± 12.9 ay (range:6-56 ay) olarak ölçüldü. Multiple linear regression analizinde time intervali ve IOL horizontal düzlemdeki desantralizasyonunun, kapsülotomi sonrası IOL rotasyonuna etki eden bağımsız faktörler olduğu görüldü ($p<0.05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Nd:Yag laser kapsülotomi işlemi TIOL'lerde tilt ve desantralizasyonun yanı sıra IOL' de rotasyona sebep olarak TIOL'ün korneal astigmatı düzeltici etkisinde değişime sebep olabilir. Bu değişim klinik olarak önemsiz düzeyde olsa da erken dönemde yapılacak kapsülotomilerde TIOL bulunan hastalarda malrotasyon olabileceğinin göz önüne alınmasında yarar olabilir.

Anahtar Kelimeler: IOL stability, Cylindric power, IOL tilt, IOL decentralization, Nd:Yag laser capsulotomy, Torik Intraocular lens

SS-KRC-43 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Katarakt cerrahisi sonrası gelişen arka kapsül opasitesinin sistemik ve oftalmik risk faktörlerinin analizi

Feyzahan Uzun, Tamer Gündüz, Hüseyin Fındık
Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Rize

GİRİŞ VE AMAÇ:Arka kapsül opasitesi (AKO) cerrahi sonrası görmeyi azaltan en sık nedenlerden biridir. Katarakt cerrahisi (FAKO) geçirmiş hastalarda AKO gelişmesinde etkili sistemik ve oküler risk faktörlerini araştırdık. **YÖNTEM:**Kliniğimize başvuran, katarakt tanısı ile komplikasyonsuz bir şekilde FAKO cerrahisi geçirmiş ve İOL implantasyonu yapılmış ve takiplerinde AKO geliştiren (çalışma grubu) ya da geliştirmeyen (kontrol grubu) hastaların dosyaları retrospektif olarak tarandı. Hastaların kişisel demografik bilgileri, sistemik ve oküler hastalıkları, detaylı ön segment ve fundus muayene bilgileri, oküler biyometrik ölçümleri ve kan tahlil sonuçları not edildi. **BULGULAR:**Araştırmaya çalışma grubunda 150 hastanın 180 gözü, kontrol grubunda 94 hastanın 113 gözü dahil edilmiştir. AKO grubunda 16 hastada (%8.9), kontrol grubunda ise 2 hastada (%1.8) romatolojik hastalık mevcuttu ($p=0.014$). AKO grubunda 11 hastada (%6.1), kontrol grubunda ise 18 hastada (%15.9) primer açık açılı glokom (PAAG) saptandı ($p=0.006$). Biyometrik ölçümlere bakıldığında ise, aköz derinliği (AD) AKO gelişen grupta ortalama 2.61 ± 0.36 mm ve AKO gelişmeyen grupta ortalama 2.75 ± 0.41 mm idi. Ön kamara derinliği (ACD) AKO gelişen grupta ortalama 3.13 ± 0.43 mm ve AKO gelişmeyen grupta ortalama 3.28 ± 0.40 mm idi. AD ve ACD de istatistiksel olarak anlamlı düzeyde fark saptandı (sırasıyla $p:0.021$ ve $p:0.010$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**AKO, tedavisi olmasına rağmen görme kaybı oluşturması, tanı ve tedavi sürecinin maliyetli olması, tedavi yönteminin komplikasyonlara yol açabilmesi nedeniyle istenmeyen bir yan etkidir. AD, ACD düşüklüğü ve eşlik eden romatolojik hastalık ve PAAG varlığı ile AKO oluşumu arasında anlamlı bir ilişki saptadık. Bu hastaların cerrahi esnasında ve sonrası takiplerinde AKO gelişimi açısından daha dikkatli olunmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Arka kapsül opasitesi, FAKO, Katarakt, Komplikasyon, Nd YAG lazer

SS-KRC-44 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Fakoemülsifikasyon Cerrahisinde Arka Kapsül Rüptürü Olan Olguların Klinik Özellikleri, Yönetimi ve Sonuçları

Efe Koşer, Burcu Kemer Atik, Merve Emul, Ahmet Kırgız, Nilay Beşek, Mehmet Ozgur Cubuk

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Üçüncü basamak göz eğitim hastanesinde, standart fakoemülsifikasyon cerrahisi sırasında arka kapsül rüptürü meydana gelen olguların klinik özelliklerini, yönetimini, sonuçlarını ve komplikasyonlarını incelemek
YÖNTEM:2017-2022 yılları arasında katarakt cerrahisi uygulanan 40 yaş üstü 25224 olgunun dosyası retrospektif olarak tarandı. Arka kapsül rüptürü gelişen olguların preoperatif ve intraoperatif özellikleri, cerrahin deneyimi, ameliyat sonrası en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK-LogMAR) ve komplikasyonlar incelendi
BULGULAR:Çalışmaya arka kapsül rüptürü gelişen 351 olgunun 351 gözü dahil edildi. Ortalama takip süresi 13,9±7,7 aydı. Olguların ortalama yaşı 68,6±10,8'di. En sık görülen katarakt tipleri: %30,2 evre 1-2 nükleer, %25,6 arka subkapsüler, %17,7 evre 3-4 nükleer, %12,8 matür katarakttı. Cerrah dağılımı: %41 asistan, %34,5 uzman, %24,5 öğretim üyesi şeklindeydi. Arka kapsül rüptürü en sık fakoemülsifikasyon (%63) ve korteks temizliği (%23,4) aşamalarında gerçekleşti. İntraoperatif en sık karşılaşılan komplikasyonlar: %8 lens parçasının vitreye düşmesi ve %6,5 iris hasarıydı. Olguların %26,8'i afak bırakılırken; %56,1 sulkusa, %10,3 kapsül içine, %6,8 skleral fiksasyon ile aynı seansta GİL implante edilmişti. Olguların ameliyat öncesinde ortalama EİDGK değerleri 1,31±0,84'ken; takip süresi sonunda 0,51±0,56'di (p<0,001). Ameliyat sonrası erken dönemde en sık karşılaşılan komplikasyonlar %55,6 kornea ödemi ve %33,3 göz içi basınç (GİB) yükselmesi; geç dönemde %1 kornea yetmezliği; %11,1 kalıcı GİB yüksekliği gelişti. Geç dönemde en sık izlenen görmeyi tehdit eden komplikasyonlar: %5,1 kistoid makula ödemi, %2,8 retina dekolmanı (RD) ve %1,4 GİL dislokasyonu, %0,3 endoftalmiydi. RD ilk cerrahiden ortalama 17,9±18,2 (2-60 arası) ay sonra meydana geldi
TARTIŞMA VE SONUÇ:Arka kapsül rüptürü, her fakoemülsifikasyon cerrahisinde gelişebilecek ve multidisipliner yaklaşım gerektiren bir komplikasyondur. Ameliyat sonrasında gelişebilecek komplikasyonların farkında olunmalı, hasta bilgilendirilmesi ve takibi özenli yapılmalıdır

Anahtar Kelimeler: arka kapsül rüptürü, fakoemülsifikasyon, katarakt

SS-NO-01 [Nörooftalmoloji]

Psödötümör Serebri Hastalarında Sanal Gerçeklik Tabanlı Taşınabilir Perimetri ile Konvansiyonel Perimetrinin Karşılaştırılması

Gülsüm Genç¹, Pınar Bingöl Kızıltunç², Huban Atilla²

¹Bitlis Tatvan Devlet Hastanesi, Bitlis

²Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Psödötümör serebri hastalarında, yeni geliştirilen sanal gerçeklik tabanlı perimetri ile Humphrey görme alanı analizörünü (HFA) karşılaştırmaktır. **YÖNTEM:**Prospektif, kesitsel çalışmada; psödötümör serebri tanısı alan 15 hastanın 30 gözüne aynı vizitte rastgele sırayla sanal gerçeklik tabanlı perimetri (Oculera görme alanı analizi cihazı) ve HFA uygulanmıştır. Her iki cihazda da 24-2 test seçimi ile yapılan incelemeler, test süreleri, global indeksler (görme alanı indeksi (VFI), ortalama sapma (MD) ve patern standart sapma (PSD), yanlış-negatif ve yanlış-pozitif kullanıcı yanıtları açısından karşılaştırılmıştır. İstatistiksel değerlendirmede Spearman korelasyon analizi kullanılmıştır. **BULGULAR:**Oculera ve HFA sonuçları karşılaştırıldığında yanlış-pozitif ve yanlış-negatif cevaplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmamıştır (sırasıyla; $p=0,098$, $p=0,395$). Yapılan korelasyon analizinde iki cihaz ölçümleri arasında global indeksler (VFI, MD ve PSD) ve test süresi açısından istatistiksel olarak anlamlı korelasyon sağlanmıştır, ancak ilgili parametreler arasındaki ilişki düzeyi zayıftır (sırasıyla; $p=0,049$, $p=0,050$, $p=0,031$ ve $p=0,025$). Humphrey cihazının MD değeri için 1,5-4 dB arası kendi içinde tekrarlanabilirliği göz önüne alınarak bakıldığında Oculera için gözlerin %83,3'ünde testin kabul edilebilir aralıkta olduğu gösterilmiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Görme yollarını tutan lezyonların değerlendirilmesinde ve takiplerde görme alanı önemli yer tutar ve görme alan kusurlarını değerlendirmek için HFA altın standarttır. Ancak; cihazın pahalı olması, tetkik sırasında uzun süreli dikkat ve stabil fiksasyon gerektirmesi gibi kısıtlılıkları vardır. Sanal gerçeklik teknolojisi ile üretilen Oculera sonuçları HFA ile uyumlu bulunmuş ve çok daha hesaplı maliyeti ve taşınabilir olması ile gelecekte konvansiyonel perimetrelere bir alternatif olma potansiyeline sahip olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Psödötümör serebri, perimetri, Humphrey Alan Analizörü, Sanal gerçeklik, Görsel alan

SS-NO-02 [Nörooftalmoloji]

İdiopatik İntrakranial Hipertansiyon Tanı ve Takibinde Optik Koherens Tomografide Bruch Membran Açıklığının Değerlendirilmesi

Ziya Akingöl, Volkan Dericioğlu

Marmara Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: İdiopatik intrakranial hipertansiyon (İİH) hastalarının tanı ve takibinde optik kohrens tomografide (OCT) Bruch membran açıklığı (BMA) ve optik disk kabarıklık (ODK) ölçümünün yerini değerlendirmek

YÖNTEM: Retrospektif planlanan çalışmaya 1 Ocak-31 Mayıs 2023 tarihlerinde kliniğimize başvuran İİH tanılı 37 hastanın 74 gözü dahil edildi. Hastaların oftalmolojik muayenelerinde en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (EDGK), ışık refleksleri, afferent pupil defekti varlığı, renk görmeleri, biomikroskopik ve fundoskopik değerlendirmeleri; OCT ve bilgisayarlı görme alanı (BGA) tetkikleri değerlendirildi. Papilödem düzeylerine göre farklı zamanlarda kontrole çağırılmış olan hastaların kontroller esnasındaki en düşük ve en yüksek papilödem seviyesi ölçümleri çalışmaya dahil edildi.

BULGULAR: Hastaların yaş ortalaması $28,13 \pm 15,78$, kadın/erkek oranı 26/11'di (%30,7). Ortalama maksimum papilödem evreleri $2,25 \pm 0,82$ iken takiplerde bu evrelerin ortalama $1,18 \pm 0,39$ 'a gerilediği görüldü. Takipler sonunda 14 gözde (%18,7) optik atrofi gelişti. Hastaların en iyi BGA ortalama sapmalarının takiplerinde anlamlı olarak azaldığı görüldü ($-2,34 \pm 3,96$ ve $-6,09 \pm 9,72$ db, $p < 0,001$). OKT'de ortalama BMA ve ODK değerlerinin takiplerde anlamlı olarak azaldığı görüldü ($2536,96 \pm 708,29$ ve $1956,93 \pm 294,80$ mikron, $p < 0,001$; $1062,77 \pm 326,11$ ve $229,0 \pm 291,04$ mikron, $p < 0,001$). Hastalarda görülen görme alanı (GA) kaybının ilk ölçülen BMA, BMA'daki ve ODK'daki değişim ile anlamlı olarak ilişkili olduğu görülürken (sırasıyla, $r = -0,423$ $p = 0,003$; $r = -0,512$ $p < 0,001$; $r = 0,378$ $p = 0,008$), ilk ölçülen ODK ile anlamlı ilişki görülmedi ($p > 0,05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bu çalışmanın sonuçları İİH hastalarının takiplerinde papilödem evrelerinde azalmaya rağmen GA kaybının devam ettiğini göstermiştir. Ayrıca GA'daki değişimin hastaların ilk gelişlerindeki ODK ile ilişkili bulunmazken kabarıklıktaki azalma ve BMA ile ilişkili olabileceğini göstermiştir. Gelecekteki çalışmalarda Bruch membrandaki açıklığın papilödeme bağlı GA kaybıyla ilişkisinin araştırılması önemli sonuçlar verebilir.

Anahtar Kelimeler: bruch membran açıklığı, papilödem, oct

SS-NO-03 [Nörooftalmoloji]

İdiopatik İntrakranial Hipertansiyon Hastalarında Lomber Ponksiyonun Optik Koherens Tomografi- Anjiyografisi (OKT-A) Vasküler Dansite Parametreleri Üzerindeki Etkileri

Sezin Akca Bayar¹, İrem Kırıcı Doğan¹, İlkin İyigündoğdu²

¹Başkent Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

²Başkent Üniversitesi, Nöroloji Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:İdiopatik intrakranial hipertansiyon (İİH) ön tanısı ile takip edilen ve tanı ve tedavisi için lomber ponksiyon (LP) uygulanan hasta grubunda, LP öncesi ve sonrası 1. hafta ve 1. ayda disk ve makula optik kohorens tomografi anjiyografi (OKT-A) ile değerlendirilmek ve sağlıklı grupla karşılaştırılmak.

YÖNTEM:Çalışmaya İİH tanılı 23 hastanın 46 gözü ve kontrol grubu olarak 20 sağlıklı kişinin 40 gözü dahil edilmiştir. Papilödem Frisen skalasına göre derecelendirilmiş; peripapiller retina sinir lifi tabakası ve vasküler yoğunluğu OKT-A ile değerlendirilmiştir. Lomber ponksiyon (LP) tedavisinden önce ve 1 hafta ve 1 ay sonra yapılan kontrol muayenelerinde rutin detaylı oftalmolojik muayene, görme alanı, OKT ve 4.5 x 4.5 mm peripapiller ve makula OKT-A taraması yapılmıştır. Sonuçlar sağlıklı kontrol grubu ve LP sonrası değerler ile karşılaştırılmıştır.

BULGULAR:On-yedi kadın (74%) ve 6 erkek (26%) bilateral papilödemli hasta grubunun yaş ortalaması 32.4 (16-45) idi. Yaş ve cinsiyet uyumlu kontrol grubuna göre OKT-A'da ortalama peripapiller vasküler yoğunlukta anlamlı olarak azalma olduğu saptandı (p=0.03). Ortalama serebrospinal sıvı basıncı 28.6 mm H₂O (12-41) olarak saptandı ve LP sonrası 1. haftadaki vasküler dansite değerlerinde bazı kadrarlarda azalma izlenmekte ve istatistiksel olarak anlamlı iken; 1. aydaki peripapiller vasküler dansite değerlerinde hem mikro hem de makro vasküler yapıda tedavi öncesine göre belirgin azalma izlendi (p=0.04)

TARTIŞMA VE SONUÇ:İnvazif olmayan bir yöntem olarak OKT-A, İİH'nin patofizyolojisini anlamak için yeni bir bakış açısı sağlayabilir; bu hastaların takibinde ve lomber ponksiyon tedavisi etkinliğini izlemede faydalı olabilir. İİH hastalarında LP sonrası optik disk damar yoğunluğu belirgin azaldı. Sonuç olarak, optik disk damar yoğunluğu, BOS açılış basıncının düşürülmesi için bir biyobelirteç olarak kullanılabilir. Bu çalışma literatürde olmayan özellikle başlangıç çalışmadır, hasta sayısı artırılarak ve daha geç dönem verileri ile çalışma devam ettirilecektir.

Anahtar Kelimeler: intrakraniyal hipertansiyon, papilödem, lomber ponksiyon, optik koherens tomografi anjiyografisi, vasküler dansite.

SS-NO-04 [Nörooftalmoloji]

Psödötümör Serebri Tanılı Pediatrik Hastaların Demografik ve Klinik Özellikleri

İlayda Korkmaz¹, Elif Demirkılınc Biler¹, Cemile Büşra Ölçülü², Yavuz Ataş², Önder Üretmen¹

¹Ege Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İzmir

²Ege Üniversitesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Pediatrik yaş grubu psödötümör serebri (PTS) tanılı hastaların demografik özellikleri ve klinik bulgularının ortaya konması
YÖNTEM:Çalışmaya Ocak 2013-Ocak 2023 arası, göz hastalıkları ve pediatrik nöroloji birimlerince ortak takip edilen 16 yaş ve altı, PTS tanılı hastalar dahil edildi. Tüm hastalarda manyetik rezonans ve venografi (MR/MRV) ile kafa içi basınç artışının sekonder sebepleri ekarte edildi. Hastaların demografik verileri, 30/2 görme alanı ve retina sinir lifi kalınlığı (RSLK) dahil detaylı oftalmolojik muayene bulguları ve vücut kitle indeksi (VKİ= ağırlık/boy) değerlendirildi.

BULGULAR:51 hastanın 102 gözü dahil edildi. Ortalama yaş 10,3±3,8 (2-16) yıl, K/E oranı 27/24 idi. Başlangıç en iyi düzeltilmiş görme keskinliği 0,1±0,2 (0-1,3) LogMAR idi. İlk başvuru sebebi 29 (%56,8) hastada başağrısı, 17 (%33,3) hastada diplopi, 13 hastada (%25,4) bulanık görme olup, 4 (%7,8) hasta asemptomatikti. 27 (%52,9) hastada VKİ yüksekti. MR'da 22 (%43,1) hastada empty sella saptandı. BOS açılış basıncı 37 (%72,5) hastada yüksekti. 42 (%82,3) hastada bilateral papilödem görünümü olup, 12'sinde Evre 4 ve üzeriydi. 17 (%33,3) hastada abducens sinir felci eşlik etmekteydi. Görme alanı testi yapılabilen 76 gözün (38 hasta), 43'ünde kör noktada genişleme, 15'inde konsantrik daralma, 8'inde santral skotom saptanırken, 10 göz normal sınırlardaydı. Ortalama MD -8,8±6,2 (-1,17 -26,69) idi. Ortalama RSLK 196,1±79,8 (99-368) mikrondu. 33 hasta asetazolamid alırken, 9'u ilave topiramid, 9'u steroid almaktaydı. Dirençli 4 hastaya cerrahi tedavi (3 optik sinir kılıf fenestrasyonu, 1 ventriküloperitoneal şant) uygulandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu çalışma ile çocuklarda erişkinlerden farklı olarak PTS'de cinsiyetler arası dağılımın belirgin fark göstermediği ve VKİ'nin risk faktörü olarak etkisinin daha düşük olduğu gösterilmektedir. Ayrıca, çocuklarda PTS'ye bağlı abducens felci erişkinlere göre daha sık görülmekte olup optik sinir muayenesi özellikle çocuklarda rutin muayenenin her zaman bir parçası olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Abducens felci, papilödem, psödötümör serebri

SS-NO-05 [Nörooftalmoloji]

Medikal ve Cerrahi Tedaviye Dirençli Fulminan Papil Stazı Olgularında Endoskopik Optik Sinir Kemik Kanal Dekompresyonu Sonuçlarımız

Metin Ünlü¹, Alperen Vural², Duygu Gülmez Sevim¹, Kuddusi Erkılıç¹

¹Erciyes Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Kayseri

²İstanbul Üniversitesi, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz ve Baş Boyun Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Medikal ve cerrahi tedaviye dirençli fulminan papil stazı nedeniyle endoskopik optik sinir kemik kanal dekompresyonu uygulanan hastaların klinik özellikleri ve görsel sonuçlarını değerlendirmek.

YÖNTEM: Aralık 2019- Eylül 2021 tarihleri arasında Erciyes Üniversitesi Göz Hastalıkları kliniğine fulminan papil stazı nedeniyle başvuran ve endoskopik optik sinir kemik kanal dekompresyonu (OSKKD) uygulanan 7 hasta retrospektif olarak değerlendirildi. Daha önce uygulanan medikal ve cerrahi tedavi işlemler (Ventriküloperitoneal (VP) şant, optik sinir kılıf fenestrasyonu (OSKF)) ve takip süresi kaydedildi. Görme keskinliği, görme alanı, fundus muayenesi ve optik koherens tomografi ile papil stazı değerlendirilmesi cerrahi öncesi ve sonrası takiplerde yapıldı. Komplikasyonlar değerlendirildi.

BULGULAR: 7 hastanın (3 erkek, 4 kadın) 12 gözüne endoskopik OSKKD uygulandı. Hastaların ortalama yaşı 28,75 (19-60), ortalama takip süresi 22,52 ay (13-32) idi. 5 olguda idyopatik intrakraniyal hipertansiyon, 1 olguda koroid pleksus papillomu, 1 olguda hiperparatiroidiye sekonder papil stazı mevcuttu. 2 hastanın 3 gözüne daha önce OSKF yapılmış, 5 olguda VP şant mevcuttu. Hastaların cerrahi öncesi görme keskinliği "ışık hissi negatif-1 mps" düzeyinde idi. Hastaların % 91'inde cerrahi sonrası görme seviyesinde (0,05-0,9) ve görme alanında anlamlı düzelme görüldü. Olguların tamamında papil stazı gerileyerek farklı seviyelerde optik atrofi geliştiği görüldü. Takiplerde 1 hastada BOS rinoresi gelişti ve fasya lata grefti ile BOS fistülü tamiri yapıldı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Endoskopik optik sinir kemik kanal dekompresyonu ameliyatı, medikal ve cerrahi tedaviye dirençli fulminan papil stazı olgularında görsel sonuçlara olumlu etki sağlayabilen güvenli ve etkili bir yöntemdir. Multidisipliner yaklaşım ile hastalar değerlendirilerek en uygun zamanda cerrahi plan yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Endoskopik optik sinir kemik kanal dekompresyonu, idyopatik intrakraniyal hipertansiyon, optik sinir kılıf fenestrasyonu, papil stazı

SS-NO-06 [Nörooftalmoloji]

Kronik sinüzit hastalarında retina sinir lifi tabakası ve ganglion hücre kompleksinin değerlendirilmesi

Merve Beyza Yıldız¹, Selçuk Yıldız²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kulak Burun Boğaz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Optik sinir ve paranasal sinüsler arasındaki anatomik ilişki göz önüne alındığında inflamasyon ve hipoksi gibi çeşitli faktörlerin komşu optik sinir üzerinde yapısal ve fonksiyonel etkileri olabilir. Bu çalışmada, kronik sinüzit tanılı hastalarda Optik kohorens tomografi (OKT) ile optik sinir değişikliklerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. **YÖNTEM:**Çalışmaya kronik sinüzit tanılı 30 hastanın 30 gözü dahil edildi. Kronik sinüzit varlığı Kulak burun boğaz hastalıkları uzmanı tarafından endoskopik muayene ve paranasal sinüs bilgisayarlı tomografi (BT) bulguları ile doğrulandı. Nazal septum deviasyonu tanısı için paranasal sinüs BT çekilmiş, sinüzit semptomu olmayan ve endoskopik ve BT bulguları olmayan 40 katılımcının 40 gözü kontrol grubuna dahil edildi. Sinüzitin ciddiyeti BT'deki radyolojik bulgular ile Lund-Mackay sistemi kullanılarak değerlendirildi. OKT (Optovue, Fremont, CA, USA) ile retina sinir lifi tabakası (RSLT) ve retinal ganglion hücre kompleksi (GHK) kalınlığı değerlendirildi. Ölçümler hasta ve kontrol grubu arasında karşılaştırıldı. Hasta grubunda Lund-Mackay skoru ile OKT parametreleri arasındaki ilişki değerlendirildi. **BULGULAR:**Hasta ve kontrol grubu arasında yaş, cinsiyet dağılımı, aksiyel uzunluk ve sferik eşdeğer açısından fark yoktu (sırasıyla $p=0,408$, $p=0,557$, $p=0,134$, $p=0,164$). Hasta grubunda superior, inferior ve ortalama RSLT kalınlığı kontrol grubuna göre anlamlı olarak düşük bulundu (sırasıyla $p=0,020$, $p=0,006$, $p=0,004$). Ayrıca superior, inferior ve ortalama GHK kalınlığı hasta grubunda kontrol grubuna göre daha ince idi (sırasıyla $p=0,021$, $p=0,032$, $p=0,016$). Lund-Mackay skoru ile superior GHK kalınlığı arasında negatif korelasyon saptandı $r=-0,397$ $p=0,033$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmamızda kronik sinüzit hastalarında RSLT ve GHK'nın sağlıklı kontrollere göre daha ince olduğu gösterildi. Bu hastaların takip ve tedavisi sırasında oküler belirti ve komplikasyonlar açısından dikkatli olunmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kronik sinüzit, optik kohorens tomografi, retina sinir lifi tabakası, retinal ganglion hücre kompleksi

SS-NO-07 [Nörooftalmoloji]

Obstrüktif Uyku Apne Sendromu Hastalarında Hastalığın Şiddetine göre Retinal Ganglion Hücre Kompleksi ve Retinal Sinir Lifi tabakasının İncelenmesi

Yaşar Dağ¹, Barış Çil², İmen Bingöl Dağ³

¹Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

²Mardin Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göğüs hastalıkları kliniği

³Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Göğüs Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Retinal Ganglion Hücreleri(GCC) ve Retinal Sinir lifleri(RNFL) insan vücudunda beyin dokusu ile beraber en fazla oksijen tüketen ve buna bağlı olarak hipoksiye en duyarlı olan hücrelerdir.

Çalışmamızın amacı kronik sistemik hipoksinin GCC ve RNFL üzerindeki etkisini araştırmaktır. Bu nedenle uyku esnasında hipoksi ve apne ataklarına giren Obstrüktif Uyku Apne Sendromu(OSAS) olan hastaları inceledik.

YÖNTEM:Kliniğimizde OSAS ön tanısıyla yatmakta olan 49 hasta değerlendirildi. Bilinen ek sistemik veya oküler hastalığı bulunan, sigara-alkol kullanan, göz kırma kusuru -5 ve +3 diyoptri aralığının dışında olan hastalar çalışmaya dahil edilmedi. Apne hipopne skoru (AHI) 5' in altında olan 6 kişi kontrol grubu olarak alındı. Olgu ve kontrol grubu göz hastalıkları uzman hekimi tarafından OKT cihazı (RTVue, software version 6,1; OptovueInc, ABD) ile sabah 09:00-11:00 saatleri arasında değerlendirilmiştir. Ölçümler tek bir hekim tarafından alınmıştır.

Hastaların ve kontrol gruplarının yaş, cinsiyet, beden kitle indeksi(BKİ), Polisomnografi sonuçları (AHI, uykuda ortalama satürasyonu, uykuda en düşük satürasyon, uykuda 80-90 arası satürasyon süresi, uykuda 80-90 arası satürasyon süresinin toplam süreye yüzdesi), GCC, RNFL kaydedilmiştir.

Kontrol grubu ile hafif (AHI 5-15), orta (AHI 15-30), ağır (AHI >30) OSAS hastaları arasında karşılaştırılma yapılmıştır.

BULGULAR:AHI skoru, Ortalama Saturasyon, En Düşük Saturasyon, 0-90 Arası Saturasyon Süresi/dk 80-90 Toplam Uyku Süresine Yüzdesi ile GCC ve RNFL değeri arasında anlamlı korelasyon gözlenmemiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Literatürde çoğu çalışmada OSAS hastalarında GCC ve RNFL'nin incelendiği bildirilmiş olsa da bazı yayınlarda anlamlı değişimin olmadığı gösterilmiştir. Biz de çalışmamızda AHI dışında oksijen satürasyonu ile ilgili birden çok parametre bakmamıza rağmen anlamlı bir ilişki tespit edemedik. Sonuç olarak sistemik hipoksiye nazaran lokal hipoksi ve iskeminin RNFL ve GCC üzerinde daha etkili olduğunu söyleyebiliriz.

Anahtar

Kelimeler: OSAS,

RNFL,

GCC,

Hipoksi

SS-NO-08 [Nörooftalmoloji]

COVID-19 geçirmiş olan hastalarda retina ve optik disk vasküler dansitesinin Optik Koherens Tomografi Anjiyografi ve görme yollarının Görsel Uyarılmış Potansiyeller ile değerlendirilmesi

Ozdemir Yüksel¹, Berna Doğan¹, Nefise Oztoprak², Alper Tahmaz², Firdevs Ezgi Uçan Tokuç³

¹TC SBÜ Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Antalya

²TC SBÜ Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji, Antalya

³TC SBÜ Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nöroloji Kliniği, Antalya

GİRİŞ VE AMAÇ:Çalışmamızda COVID-19 hastalığı geçirmiş kişilerin uzun dönemde (18-24 ay sonrası) retina ve optik disk vasküler yapılarını optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) ile görme yollarındaki etkilerini görsel uyarılmış potansiyeller (VEP) ile değerlendirilmesi ve kontrol grubuyla karşılaştırılması planlandı. **YÖNTEM:**Hastanemizde Covid-19 sebebiyle tedavi almış ve iyileşmiş,PCR pozitifliği üzerinden 18-24 ay geçmiş olan 77 hastanın 154 gözü çalışmaya alındı.Pulmoner tutulumu olmayan 30 hasta (Grup 1), pulmoner tutulumu olan 47 hasta (Grup 2) ve sağlıklı 36 kişiden oluşan (Grup 3) kontrol hastaları çalışmaya dahil edildi. **BULGULAR:**Çalışmamızda gruplar arasında OKTA parametreleri değerlendirildiğinde,FAZ,subfoveal koroid kalınlığı,koryokapillaris kan akımı,retina kalınlığı parametrelerinde gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmadı.Retina sinir lifi tabakası alt yarı alan kalınlığında grup 3'e göre grup 2'de istatistiksel olarak anlamlı azalma görüldü (p=0,028).Grup 1'de grup 3'e göre azalma görülse de istatistiksel olarak anlamlı değildi. Radial peripapiller kapiller pleksus(RPK) total vasküler dansite değerinde grup 1 ve 2'de grup 3'e göre azalma görüldü (p=0,027).Yüzeysel kapiller pleksus(YKP) ve derin kapiller pleksus(DKP) foveal bölge vasküler dansitesi grup1'de, grup2 ve 3'e göre anlamlı düzeyde yüksek bulundu(Sırasıyla p=0,031 ve p=0,011).YKP ve DKP ilişkili diğer parametrelerde anlamlı fark görülmedi.P100 latansında grup 1 ve 2'de grup 3'e göre artış görülse de istatistiksel olarak anlamlı değildi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Çalışmamızda, RSLT alt yarı alan ve RPK total vasküler dansite değerinde pulmoner tutulumu olan COVID hastalarında daha belirgin olmak üzere,kontrol grubuna göre azalma olduğu görülmüştür.P100 latansı değerinde COVID hastalarında kontrol grubuna göre artmış olsa da istatistiksel olarak anlamlı değildi.YKP ve DKP foveal vasküler dansite değerinin pulmoner tutulumu olmayan hasta grubunda, pulmoner tutulumu olan hasta grubu ve kontrol grubuna göre fazla olduğu görüldü.

Anahtar Kelimeler: COVID, optik kohorens tomografi anjiyografi, Retina sinir lifi tabakası, VEP, retinal vasküler dansite, optik sinir

SS-NO-09 [Nörooftalmoloji]

Büyük Dil Modelleri ve Nörooftalmoloji: Hasta ve Klinisyen Yönünden ChatGPT-4, Bard ve Bing'in Güvenilirliği

Furkan Kırık, Hakan Özdemir

Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Büyük dil modelleri yazılı komutlara çeşitli metinsel çıktılar üreten derin öğrenme modelleridir. ChatGPT (Open AI), Bing (Microsoft), Bard (Google) gibi çeşitli dil modelleri hem klinisyenler hem de hastalar tarafından klinik amaçlı kullanılabilir. Ancak, nörooftalmoloji özelinde büyük dil modellerinin doğruluğunu ve güvenilirliğini değerlendiren bir çalışma ise bilgimize göre bulunmamaktadır. Bu çalışmanın amacı nörooftalmolojik hpatolojilere yönelik ChatGPT-4, Bing ve Bard'ın verdiği yanıtların doğruluğunun referans kaynaklara göre değerlendirilmesi, ayrıca bu modellerin klinisyenler için hazırlanmış çoktan seçmeli sorulardaki etkinliklerinin belirlenmesidir.

YÖNTEM:ChatGPT-4, Bard ve Bing uygulamalarına nörooftalmolojik patolojiler ile alakalı 50 soru sorularak model tarafından yapılan açıklamalar kaydedildi ve her üç uygulamaya da göz doktoru olduklarına dair "komut" verilerek nörooftalmoloji içerikli 55 çoktan seçmeli soru soruldu. verilen tüm anıtlar kaydedildi. Her 3 modelin de nörooftalmolojik patolojilere yönelik yaptığı açıklamalar ve çoktan seçmeli sorulara verdiği yanıtlar referans kaynaklarla kıyaslandı. Açıklamalar bilgi doğruluğu ve kapsamına göre 0 (yanlış bilgi içerikli), 1 (<%25), 2 (%25 - %75) ve 3 (>%75) olarak puanlandı. Çoktan seçmeli sorulardaki modellerin doğru yanıt performansı ayrıca değerlendirildi.

BULGULAR:Çoktan seçmeli sorulara verilen doğru yanıt oranı Bing için %65.45, ChatGPT-4 için %68.27 ve Bard için %47.27 olarak hesaplandı. Nörooftalmolojik hastalıklar ve bulguların detaylıca açıklanmasının istendiği 50 klinik soruya ise modellerin verdiği yanıtlar üzerinden hesaplanan toplam puan (maksimum 150 puan üzerinden) ise ChatGPT-4 için 136, Bing için 128 ve Bard için 111 olarak tespit edildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Mevcut çalışma ile nörooftalmoloji alanında hiçbir büyük dil modelinin kusursuz güvenilirliğe ve doğruluğa sahip olmadığı görülmüş olup ChatGPT-4 ile Bing'in kısmen yüksek oranda ve benzer doğrulukta nörooftalmolojik sorulara yanıt verdiği saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: chatgpt, bing, bard, büyük dil modelleri

SS-OE-01 [Oküler Enfeksiyonlar]

Bakteriyel Keratitli Olguların Epidemiyolojik ve Klinik Özellikleri

Kemal Demirbaş¹, Hakan Öztürk², Bediz Özen²

¹Dört Yol Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Hatay

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Bakteriyel keratitli olguların klinik ve demografik özelliklerinin belirlenmesi amaçlandı.

YÖNTEM:İzmir TEAH Göz Kliniği'nde, 2013-2022 tarihlerinde, geçirilmiş bakteriyel keratit nedeniyle takipli, ilk atağını geçiren ve kültürde üreme saptanan, 18-85 yaş arası olguların bulguları retrospektif incelendi. 45 hastanın 45 gözü çalışmaya dahil edildi. Yaş ve cinsiyet dağılımları, hastaneye başvuru öncesi geçen süre, etkilenen göz, risk faktörü ve hipopiyon varlığı, korneal lezyon bölgesi (santral veya periferik) belirlendi. Olgular, gram boyama özelliklerine [Gr(+) ve Gr(-)] göre gruplandırıldı. Kültür sonuçlarına göre spesifik bakteri tipleri belirlendi. Grupların klinik ve demografik özellikleri karşılaştırıldı. **BULGULAR:**Gr(+) gruba kıyasla, Gr(-) grubun yaş ortalaması daha yüksekti ($p<0,012$). Grupların cinsiyet dağılımları ($p=0,807$) ve başvuru öncesi geçen süreleri ($p=0,922$) benzerdi. Gr(+) grupta çoğunlukla sağ göz, Gr(-) grupta çoğunlukla sol göz etkilenmişti ($p=0,034$). Gr(+) grubun %68,9'unda, Gr(-) grubun %75'inde risk faktörü vardı. Tüm olgularda en sık risk faktörü mekanik travmaydı (19 olguda;%42,2). Gr(-) grubun %81,2'si, Gr(+) grubun %48,3'ü santral yerleşimliydi. Gr(-) grubun çoğunluğunda hipopiyon varken, Gr(+) grubun çoğunluğunda hipopiyon yoktu ($p=0,049$) (Tablo 1). En sık üreyen bakteri; Gr(+) grupta koagülaz negatif stafilokok (KNS)(14 olguda;%48,2) iken, Gr(-) grupta P.aeruginosa (11 olguda;%68,7) idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmamızda Gr(+) bakteriler arasında en sık tespit edilen etken KNS iken, Gr(-)'lerde P.aeruginosa idi. Gr(-) keratitli hastalar daha yaşlıydı. Gr(-) keratitli olguları incelediğimizde, hem hipopiyon görülme oranı hem de kornea santrali tutulumu daha fazlaydı. Bu sonuçlardan yola çıkarak, kültür sonucu çıkana kadar geçen süreçte, bakteriyel keratitten şüphelenilen ileri yaşlı olgularda, erken dönemde santral korneal tutulum ve hipopiyon varlığı, ilk etapta ön tanıda bize Gr(-) bakteriler olabileceğini düşündürülebilir.

Anahtar Kelimeler: Bakteriyel keratit, Gr(+) bakteri, Gr(-) bakteri

SS-OE-02 [Oküler Enfeksiyonlar]

Yeni bir tedavi yaklaşımı olarak tekrarlayan çoklu şalazyonda düşük doz oral isotretinoin tedavisi - Olgu serisi

İrfan Botan Güneş

Kocaeli Sağlık ve Teknoloji Üniversitesi, Medicalpark Kocaeli Hastanesi Oftalmoloji Kliniği, Kocaeli

GİRİŞ VE AMAÇ:Nodüler akne vulgaris tedavisi için kullanılmakta olan oral İso tretinoin'in, tekrarlayan çok sayıda şalazyon kisti olan hastalarda kısa süreli ve düşük dozda kullanımının etkinliğini değerlendirmek.

YÖNTEM:Çalışmaya yılda birden fazla kez tekrarlayan, topikal tedaviye dirençli şalazyon kistleri olan 19 hastanın 28 gözü dahil edildi. Hastalara üç ay süre ile 10 mg/gün oral isotretinoin tedavisi uygulanmış ve bu süre zarfında hastalar topikal tedavi kullanmamışlardır. Hastaların tedavi öncesi, tedavinin üçüncü ayında ve tedavi sonrası altıncı ayda anestezi ile schirmer testi sonuçları, göz yaşı kırılma zamanı (TBUT), şalazyon kisti sayıları ve boyutları kaydedildi. Hastaların tümünün en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) kaydedildi ve elde edilen tedavi öncesi ve tedavi sonrası değerler karşılaştırılarak incelendi.

BULGULAR:Hastaların hiçbirisinde şalazyon kisti sayısında veya boyutunda artış saptanmadı. Tedavinin üçüncü ayında 22 gözde (%78,57) şalazyon kistlerinin boyutunda azalma saptandı, 15 gözde (%53,57) şalazyon kistleri kayboldu. Tedavi sonrası altıncı ayda 24 gözde (%85,71) şalazyon kistlerinin boyutunda azalma saptandı, 19 gözde (%67,85) şalazyon kistleri kayboldu. Çalışma süresince 4 göze (%14,28) cerrahi müdahalede bulunuldu. Beş gözde EİDGK bir sıra artış gösterdi (%17,85). Hastaların hiçbirisinde schirmer değerinde artış saptanmazken 16 gözün (%57,14) schirmer değerinde tedavinin üçüncü ayında 2 mm den fazla düşüş saptandı, tedavi sonrası altıncı ayda ise iki gözde schirmer değerinde düşüş saptandı (%7,14). TBUT değeri hiçbir hastada artış göstermezken 20 gözde (%71,42) tedavinin üçüncü ayında, 10 gözde (%35,71) ise tedaviden sonraki altıncı ayda iki saniyeden fazla düşüş saptandı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Düşük doz oral isotretinoin tedavisi uygulanan hiçbir hastada takip süresince yeni şalazyon kisti oluşmadı ve mevcut kistlerde küçülme saptandı. Oral isotretinoin tedavisi tekrarlayan çoklu şalazyon kisti olan hastalarda etkin bir tedavi seçeneği olabilir.

Anahtar Kelimeler: İso tretinoin, Tekrarlayan şalazyon, Yeni tedavi

SS-OE-03 [Oküler Enfeksiyonlar]

Göz Örneklerindeki Mikrobiyolojik Profil ve Antibiyotik Duyarlılık Sonuçları: Üç Yıllık Veriler

Betül Akgül¹, Beyza Öncel², Ali Ceylan¹, Yusuf Yıldırım¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi Göz Kliniği, İstanbul

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi Tıbbi Mikrobiyoloji Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Çalışmamızda göz enfeksiyonu düşünülen hastalarda tedaviye rehberlik etmek için, gönderilen örneklerde üreyen mikroorganizmaların dağılımını ve antibiyotik duyarlılık sonuçlarını paylaşmayı amaçladık.

YÖNTEM: Çalışmaya 1 Haziran 2020 - 1 Haziran 2023 tarihleri arasında Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi Göz Kliniği tarafından keratit ve endoftalmi ön tanısıyla mikrobiyoloji laboratuvarına gönderilmiş olan 248 göz örneği dahil edildi. Örneklerin KOH ve Gram boyama ile mikroskopik incelemesi yapıldı. Uygun besiyerlerine ekilip, inkübasyonu tamamlanan örneklerde üreyen mikroorganizmalar, MALDI-TOF MS (Bruker Daltonics) ile tanımlanarak, antibiyotik duyarlılık testi Phoenix M50 (Bruker Daltonics) cihazı ile çalışıldı.

BULGULAR: Çalışmaya dahil edilen örneklerin 206'sı (%83) korneal örnekler iken, 42'si (%17) vitreus sıvısıydı. Aynı hastaya ait, aynı mikroorganizmanın tekrarlayan üremeleri çıkarıldığında tüm örneklerin 89'unda (%35.8) üreme olduğu saptandı. Üreme olan mikroorganizmaların %66.3'ü gram pozitif iken, %31.5'i gram negatif bakterilerden oluşmaktaydı. En sık izole edilen mikroorganizma Staphylococcus spp. (%43.8) olup, bunu Pseudomonas aeruginosa (%16.8), diğer gram negatifler (%15.7), Streptococcus spp. (%12.3) izledi. Staphylococcus spp. içinde en sık izole edilen S. epidermidis olup, bu tür için metisilin duyarlılığı %66.6 olarak saptandı. Göz enfeksiyonlarında topikal olarak verilebilecek ajanlardan moksifloksasin, fusidik asit ve gentamisin duyarlılık oranları S. epidermidis için sırasıyla %91, %83.3 ve %81.8 olarak bulundu.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Kliniğimizde, mikrobiyoloji laboratuvarına gönderilen göz örneklerinde en sık üreyen mikroorganizma Staphylococcus spp. olup, antibiyogram sonuçları göz önüne alındığında kullanılabilir topikal antibiyotiklerden moksifloksasin, fusidik asit ve gentamisin için yüksek duyarlılık oranı saptanmıştır. Olası antibiyotik direncini kontrol etmek için, izolat duyarlılıklarının yakından izlenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Antibiyotik, Endoftalmi, Fusidik asit, Keratit, Moksifloksasin

SS-OE-04 [Oküler Enfeksiyonlar]

Mikrobiyal keratit: mikrobiyoloji profili, antimikrobiyal profilaktik tedavi modelleri ve prognozu

Ayçin Çakır¹, Fatih Mehmet Mutlu², Gokhan Ozge², Onder Ayyildiz², Aysun Arslan²

¹Göksun Devlet Hastanesi, Kahramanmaraş

²Gülhane Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Amaç, kliniğimizdeki keratili hastaların epidemiyolojik özelliklerini, klinik bulgularını, risk faktörlerini, mikrobiyoloji profilini belirlemek için kültür sonuçlarını inceleyip risk faktörlerini değerlendirerek ampirik tedavi protokolünü ve yapılan ameliyatları gözden geçirmektir.

YÖNTEM: 2016 ile 2019 tarihleri arasında kliniğimizde keratit tanısı ile yatırarak takip ettiğimiz hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Çalışma için Gülhane Bilimsel araştırmalar etik kurul onayı alındı. Hastaların demografik özellikleri, klinik bulgular, risk faktörleri, görme düzeyleri, kültür sonuçları, ampirik tedavi ve tedaviye alınan yanıtlar/yapılan ameliyatlar değerlendirildi. Sadece medikal tedavi ile takip edilen hastalarda infiltrasyonun küçülmesi ve derinliğinin azalması, sınırlarının düzenli hale gelmesi, varsa ön kamara reaksiyonunun azalması, görmeye artışın olması klinik düzelme bulguları olarak kabul edildi.

BULGULAR: 51 erkek, 22 kadın olmak üzere 73 hastanın 73 gözü değerlendirildi. Ort. yaş kadınlarda 51.7(21.74), erkeklerde 42.18(28.36) idi. Olguların %58.90'ında kültür sonucunda üreme mevcuttu. Kültür sonucu olan hastalarda en sık %34.9 ile stafilokok türleri görüldü. %21 streptokok, %12 klebsiella, %9.3 psödomonas ve daha düşük oranlarda farklı mikroorganizmaların üremesi saptanmıştı. Patojen saptanmayan olguların direk bakısında lökositte rastlanılmıştı. Hastaların %59'una (43 hasta) Vankomisin ve Seftazidim (50 mg/ml) topikal fortifiye damla ile Basitrasin+Neomisin sülfat (pomad) kombinasyonu, çoğunluğunu üreme olmayan hastaların oluşturduğu %37'sine Moksifloksasin+ pomad kombinasyonu, %1.3'sine Amfoterisin B+Moksifloksasin+ pomad, %2.7'sine Gansiklovir jel+ Moksifloksasin+ pomad kombinasyonu tedavileri ampirik olarak başlandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Keratitin erken tanı ve tedavisinin prognozu belirlemedeki rolü büyüktür. Bu hastalarda laboratuvar sonuçlarını beklemeden etken olabilecek mikroorganizmalara yönelik ampirik tedavinin başlanması görsel prognozu olumlu etkileyecektir.

Anahtar Kelimeler: Keratit, mikrobiyal etyoloji, profilaksi

SS-OO-01 [Oküler Onkoloji]

Retinoblastom Hastalarında Görülen Genetik Mutasyonlar ve Mutasyonların Hasta Kliniği ile İlişkilendirilmesi

Gülce Güngör¹, İrem Koç², Akçahan Akalın³, Pelin Özlem Şimşek Kiper⁴, Gülen Eda Utine⁴, Mehmet Alikashioglu⁵, Hayyam Kıratlı²

¹Şemdinli Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Hakkâri

²Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

³Diyarbakır Çocuk Hastalıkları Hastanesi, Çocuk Genetik Hastalıkları Kliniği, Diyarbakır

⁴Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Genetik Hastalıkları Bilim Dalı, Ankara

⁵Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Genetik Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Çocukluk çağının en sık görülen kötü huylu göz içi tümörü olan retinoblastom(RB) RB1 geninin her iki allelinde oluşan mutasyonlar sonucu ortaya çıkmaktadır. Bu mutasyonlar somatik veya kalıtsal olabilmektedir. Çalışmanın amacı germline mutasyonu olan ve olmayan RB olgularının klinik seyrini karşılaştırmaktır. **YÖNTEM:**Çalışmaya 51 RB olgusunun 72 gözü dahil edilmiş, hastalar Sanger dizileme metodu ve multipleks ligasyona bağlı amplifikasyon yöntemi kullanılarak germline mutasyon varlığı açısından değerlendirilmiş ve klinik verilerle korelasyonu incelenmiştir. **BULGULAR:**30 hastada (%58,8) 22 farklı germline mutasyon saptanmış, 8'i daha önce literatürde bildirilmemiştir. Mutasyonu olan hastalarda olmayan hastalara göre daha erken tanı yaşı ($13,1\pm 15,3$ ve $30,4\pm 31,7$ ay; $p<0,05$) daha yüksek bilateralite (%56,7 ve %23,8; $p<0,05$) ve multifokalite oranı (%70,7 ve %40,9; $p<0,05$),daha fazla intravenöz kemoterapi ($5,6\pm 3,8$ ve $2,9\pm 3,6$ kür; $p<0,05$)ve lokal tedavi ($2,6\pm 3,8$ ve $1,6\pm 3,8$ seans; $p<0,05$) ihtiyacı olduğu görülmüştür. Unilateral hastaların %44,8'inde germline mutasyon tespit edilmiştir. Germline mutasyon türleri içerisinde en yüksek oranda görülen tür anlamsız mutasyonlardır(%33,3). Anlamsız ve çerçeve kayması mutasyonları($6,7\pm 4,8$ ve $7,5\pm 7,9$ ay) yanlış anlamlı ve kırılma bölgesi mutasyonlarına göre ($21,0\pm 22,5$ ve $21,2\pm 21,5$ ay) erken tanı yaşı ile ilişkili bulunmuştur($p<0,05$). Yanlış anlamlı mutasyon görülen tüm hastalarda unilateral tutulum izlenmiştir ($p<0,05$). Enükleasyon oranı çerçeve kayması ve kırılma bölgesi mutasyonlarına sahip hastalarda(%54,5 ve %57,1) anlamsız ve yanlış anlamlı mutasyon görülen hastalara göre(%16,7 ve %14,3)daha yüksek bulunmuştur ($p<0,05$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**RB olgularında germline mutasyon varlığı ve mutasyon türleri klinik seyir ve tedavi ihtiyacını etkileyebilmektedir. Her hasta için uygun takip algoritması oluşturulması,hastaların aile planlaması ve ikincil kanserler açısından etkin bir şekilde değerlendirilmesi için tüm RB hastalarına rutin olarak genetik inceleme yapılmalıdır. **Anahtar Kelimeler:** Retinoblastom, Genetik, Germline mutasyon, Sanger, MLPA

SS-00-02 [Oküler Onkoloji]

Retinoblastomda RetCam fotoğrafi flöresein anjiografi ile izlem sonuçları

Digdem Tetik, Ahmet Kaan Gündüz

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Oküler Onkoloji, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Kliniğimizde retinoblastom (RB) tanısı ile takip edilen olguların geniş açı fundus fotoğrafı ve flöresein anjiografi (FA) bulgularının değerlendirilmesi
YÖNTEM:RB tanısı ile intravenöz kemoterapi sonrası intraarteriyel kemoterapi, intreavitreal kemoterapi, transpupiller termoterapi ve kriyoterapi uygulanan gözlerde RetCam fotoğrafı ve FA bulguları sunulmaktadır.
BULGULAR:Çalışmaya 35'i (%47,3) kız, 39'u (%52,7) erkek 74 hastanın 96 gözü dahil edilmiştir. Olguların 62'si sporadik (%83,8), 12'si (%16,2) ailevi olgu; 31'i (%41,9) unilateral, 43'ü (%58,1) bilateral idi. Ortalama tanı yaşı 17,4 ay, toplam takip süresi ortalama 48,7 ay olarak bulunmuştur. 8 göz (%8,3) grup A, 23 göz (%24) grup B, 13 göz (%13,5) grup C, 25 göz (%26) grup D ve 11 göz (%11,5) grup E RB olarak sınıflandırılmıştır. 33 tümör (%34,4) arter,25 (%26) erken venöz, 6 (%6,3) midfaz, 2 (%2,1) geç fazda dolum göstermiştir. 48 (%50) gözde kalsifikasyon ve hiperotofloresans (FOF) gözlenmiştir. Tümör içi vaskülarite incelendiğinde 67 (%69,8) gözde kapiller sızıntı, 60 (%62,5) gözde retiküler dolum paterni, 55 (%57,3) gözde telenjiektazi, 41 (%42,7) gözde mikroanevrizma izlenmiştir. 40 (%41,7) gözde koryoretinal skar oluşumu saptanmış, bunların 40'ında (%41,7) pencere defekti, 39'unda (%40,6) belirgin koroid damarları ve 10'unda (%10,4) skleral hiperFA izlenmiştir. 16 (%16,7) gözde vitreus, 1 (%1) gözde subhyaloid, 12 (%12,5) gözde subretinal ve 10 (%10,4) gözde preretinal tohum izlenmiştir. Vitreus tohumları kalsifiye ise hiperFOF, non kalsifiye ise hipoFOF görünüm vermektedir. Preretinal tohumlar hipoFA, subretinal tohumlar ise hiperFA izlenmektedir. Çevre retinada 20 (%20,8) gözde pigmenter değişiklik, 17 (%17,7) gözde sızıntı, 11 (%11,5) gözde nonperfüzyon izlenmiştir.
TARTIŞMA VE SONUÇ:RetCam FA ile tedavi sonrası vaskülaritede azalma sonucu RB'lerde arter yerine venöz fazda dolum, koryoretinal skarlarda hasarın derecesine göre değişen RPE ve koroid hasarı ve tohumlarda ise yerleşim yerine göre FA değişiklikleri saptanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: retinoblastom, flöresein anjiografi, koryoretinal skar, göz içi tohum, geniş açı görüntüleme

SS-00-03 [Oküler Onkoloji]

Retinoblastomda el tipi optik koherens tomografi ile ön ve arka segment bulgularının değerlendirilmesi

Feyza Çalış Karanfil, Ahmet Kaan Gündüz, Huban Atilla

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Retinoblastomda (RB) el tipi optik koherens tomografi (ET-OKT) ile ön ve arka segment bulgularını değerlendirmek.
YÖNTEM:22 RB olgusunun 22 gözüne ait 26 tümörün ve fundus görüntüsü alınamayan 5 gözüne ait ön segment patolojilerinin genel anestezi altında yapılan ET-OKT sonuçları retrospektif olarak değerlendirildi.
BULGULAR:Ortalama tanı yaşı 22.2 ± 15.3 (5-60) aydı. ET-OKT' de tip 1 tümörlerde (n=10) sınırları düzensiz, posterior gölgelenmeye neden olan kalsifikasyon içeren izo+hiperdens, iç+dış retina tabakalarını etkileyen kitle görünümü vardı. Diğer ET-OKT bulguları retina pigment epitel (RPE) atrofisi (n=7), RPE hipertrofisi (n=2), retina atrofisi (n=6), koroid atrofisi (n=4), kist (n=7), skizis (n=2), vitreoretinal traksiyon (n=2), arka vitreus dekolmanı (n=4), epiretinal membran (n=1), preretinal tohum (n=2), retinal draping (n=2), shark fin belirtisi (n=1) ve retina dekolmanı (n=1) idi. Tip 2 tümörlerde (n=5) kubbe şekilli, izodens, düzgün sınırlı, dış retina tabakalarını etkileyen kitle görünümü vardı. Diğer ET-OKT bulguları retinal draping (n=4), fish tail ve shark fin belirtisi (n=4), RPE atrofisi (n=1), koroid atrofisi (n=2) ve kisti (n=1). Tip 3 tümörde (n=1) yer yer kalsifiye izo+hiperdens, düzensiz sınırlı, iç+dış retina tabakalarını etkileyen, kist ve kısmi retinal draping içeren kitle görünümü vardı. Tip 4 tümörlerde (n=10) görülen bulgular ise RPE atrofisi (n=10), RPE hipertrofisi (n=2), retina atrofisi (n=10), koroid atrofisi (n=1), kist (n=4) ve skizis (n=4). Ön segment OKT'de ön kamarada tohum (n=1), korneal skar (n=3) ve band keratopati (n=1) vardı.
TARTIŞMA VE SONUÇ:RB'da ET-OKT'de izo-hiperdens kubbe şekilli düzgün sınırlı/düzensiz kitle, kalsifikasyon, kist, preretinal tohum, retinal draping, fish tail/shark fin belirtileri izlenmektedir. ET-OKT küçük çocuklarda retina ve tümör anatomisinin görüntülenmesi, küçük tümörlerin erken saptanmasına imkan sağlaması, tümör orijini ile ilgili bilgi vermesi, tedavi sonrası regresyon ve tedaviye bağlı komplikasyonların izlenmesini sağlaması bakımından yararlı bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: retinoblastom, el tipi optik koherens tomografi, retinal kitle, kalsifikasyon, fish tail, shark fin

SS-OO-04 [Oküler Onkoloji]

Retinoblastomda Uygulanan Primer ve Sekonder İntra-Arteriyel Kemoterapinin Tedavi Etkinliklerinin Karşılaştırılması

Elif Kurt¹, Samuray Tuncer¹, Rejin Kebudi², Serra Sencer³, Mehmet Barbüroğlu³

¹İstanbul Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi, Prevanatif Onkoloji Ana Bilim Dalı, İstanbul

³İstanbul Üniversitesi Radyoloji Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Retinoblastomda primer ve sekonder intra-arteriyel kemoterapinin (İAK) etkinliğini karşılaştırmak ve komplikasyonlarını belirlemektir. **YÖNTEM:**Ocak 2010 ve Aralık 2022 tarihleri arasında, kliniğimiz Oküler Onkoloji departmanında takipli, primer veya sekonder İAK tedavisi almış, bilateral veya tek taraflı retinoblastom tutulumu olan 99 hastanın verileri retrospektif olarak incelendi. Primer İAK grubu; daha önce herhangi bir tedavi görmemiş hastalardan oluşmaktayken sekonder İAK grubu; intra-arteriyel kemoterapi öncesi sistemik kemoterapi veya diğer tedavi yöntemlerinden (fokal tedaviler, plak radyoterapi, dışsal radyoterapi) biriyle tedavi görmüş hastalardan oluşmaktaydı. Dahil edilme kriterlerini sağlamayan 9 hasta çalışma dışı bırakıldı. Çalışmaya dahil edilen 90 hastanın verileri karşılaştırmalı olarak değerlendirilmiştir. **BULGULAR:**Çalışmaya dahil edilen 90 hastanın toplam 103 gözüne süperselektif intra-arteriyel kemoterapi tedavisi uygulandı. Bunlardan 41 hastanın 44 (%42) gözüne primer İAK uygulanırken (Grup 1), 49 hastanın 59 (%58) gözüne sekonder İAK (Grup 2) uygulandı. Süperselektif İAK'den sonra Grup 1'de 44 gözde, ortalama 70 ay takip süresinde enükleasyon 14 (%32) göze uygulandı. Grup 2'de 59 gözde, ortalama 52 ay takip süresinde enükleasyon 14 (%23,5) göze uygulandı. Yaptığımız bu çalışmada primer ve sekonder İAK arasında göz sağ kalımı açısından fark saptanmadı (LogRank p= 0,312). Primer İAK grubunda göz kurtarım oranı %68,2 iken sekonder İAK grubunda göz kurtarım oranı %72,8 olarak belirlendi. Primer grupta takip süresi boyunca tüm hastalar hayattaydı. Sekonder İAK grubunda ise 2 hastada ölüm gözlemlendi.

TARTIşMA VE SONUÇ:Çalışmamızda retinoblastomda göz kurtarımı açısından primer İAK ve sekonder İAK arasında anlamlı fark saptanmadı. Süperselektif intra-arteriyel kemoterapi, retinoblastom hastalarında primer veya sekonder olarak her iki uygulamada da göz kurtarımı açısından etkin bir tedavi yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Primer İntra-arteriyel Kemoterapi, Retinoblastom, Sekonder İntra-arteriyel kemoterapi, Süperselektif İntra-Arteriyel kemoterapi,

SS-00-05 [Oküler Onkoloji]

Optik Disk Melanositom Olgularında Optik Koherens Tomografi ve Optik Koherens Tomografi Anjiyografi Bulguları

Saniye Zeynep Kirişçi Kaya, Ahmet Kaan Gündüz, İbadulla Mirzayev
Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Optik disk melanositom (ODM) olgularında optik koherens tomografi (OKT) ve OKT anjiyografi (OKTA) inceleme sonuçlarını bildirmek
YÖNTEM:Eylül 2018 ile Nisan 2023 arasında OKT ve OKTA ile görüntülenen ODM'si olan 10 gözün kayıtları retrospektif olarak incelendi. OKTA'da ODM'nin görüntülenmesi için otomatik segmentasyon katmanları, optik sinir başı, vitreus, radyal peripapiller kapiller pleksus ve koroid/disk idi.

BULGULAR:OKT'de ODM'ler içinde hiperreflektif yapıda noktasal birikimleri olan ve posterior gölgelenme yapan tümör yapısı gösteriyordu. OKTA'da tüm olgularda lezyon sınırları belirsizdi. ODM'ler, optik sinir başı slabında hiperreflektif pleksus ve intakt radial peripapiller vasküler yapı gösteriyordu. Tümör içi damar yapıları bir olguda görüntülenebildi; diğerlerinde pleksus yapısı mevcuttu. Yoğun pigment içeriğine bağlı olarak diğer slablarda hiporeflektif görünüm mevcuttu. B-scan anjiyografide lezyonun yüzeysel ve derin kısmında akım sinyali saptandı. 6 olguda ODM'nin koroidal komponentine bağlı olarak tutulum görüldü. Diğer olgularda intakt koriyokapillaris yapısı mevcuttu. B-scan anjiyografide yüzeysel vaskülarite izlendi. Hiçbir ODM olgusunda koroid neovaskülarizasyonu (KNV) veya vasküler oklüziv olay tespit edilmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:OKT ve OKTA pigmentli bir tümör olan ODM'nin görüntülenmesi ve tanısında faydalı bir yöntemdir. OKT'de ODM'ler hiperreflektif noktasal birikimlerle karakterizedir. Hiperreflektif noktasal birikimler pigment hücreleri veya melanofaj kümelerini yansıtabilir. OKTA'da ODM'ler optik sinir başı slabında hiperreflektif, diğer slablarda hiporeflektiftir. Serimizde görülme bile, OKTA ODM ile ilişkili bulgular olarak görülebilen KNV'nin, retinal arter ve ven tıkanıklığının saptanmasında da yardımcı olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hiporeflektif pleksus, koriyokapillaris, optik disk melanositomu, optik koherens tomografi, optik koherens tomografi anjiyografi

SS-OO-06 [Oküler Onkoloji]

Pedriatrik Orbita Tümörlerinde Klinik ve MR görüntüleme Korelasyon Analizi

Murat Tunç

Tunç Göz Kliniği. Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Pedriatrik proptozis ile kliniğimize müracaat eden ve orbita tümörü ayırıcı tanısı gereken olgularda klinik tanı ile orbital ve kraniyal MR bulgularının ne derece korele olduğunu araştırmak amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Proptozis bulguları ile orbital tümör ayırıcı tanısı ile kliniğimize müracaat eden 121 Pedriatrik olguda ilk muayene bulguları, preoperatif orbital ve kraniyal MR bulguları ile postoperatif patolojik inceleme sonuçları not edilerek MR bulguları ile patoloji ile konfirme edilmiş biyopsi veya orbitotomi verileri karşılaştırılmış ve doğru tanıya yardımcı olabilecek preoperatif bulgular istatistiksel yöntemlerle analiz edilmiştir.

BULGULAR:Post operati veya biyopsi sonucun a göre 121 olgunun 87'sinde(%72) benign 34'ünde (%28) malign patoloji saptanmıştır. Pedriatrik benign orbital kitle olarak en fazla 32 olguda dermoid kist (%37), 12 olguda hemanjiyom(%14), 11 olguda lenfanjiyom (%13), 9 olguda arteriovenöz malformasyon (10%), 5 olguda epitelyal kist (%6), 4 olguda nörofibrom (%4), 4 olguda pleomorfik adenom (%4), 3 olguda hematoma (%3), 3 olguda gliom (%3), 2 olguda ossifiye fibrom (%2), 2 olguda nonspesifik enflamasyon (%2) saptanmıştır. Malign Tümör olarak 34 olgunun 18 'inde Rabdomiyosarkom (%53), 6 olguda Lenfoma (18%), 3 olguda orbitaya invaziv Retinoblastom (%8), 3 olguda granülositik sarkom (%8), 2 olguda non differansiye sarkom (%6), 1 olguda Adenokistik karsinom (%3), 1 olguda eozinofilik granülom (%3) saptanmıştır. MR bulgularına göre malignite ile en fazla korelasyonu olan bulgular düzensiz kenara sahip olma ($R^2 = 0.43$), Komşu dokuda destrüktif etki ($R^2 = 0.37$), kaslarla izointensite ($R^2 = 0.32$) olarak saptanmıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Pedriatrik olgularda preoperatif MR bulgularının analizi preoperatif değerlendirmeye katkı sağlayabilir. Klinik bulgular ile MR sonuçlarının birlikte değerlendirilerek malignite şüphesi yüksek bulunan olgularda insizyonel biyopsi yerine total eksizyonel bir cerrahi planlanması daha etkin bir tümör kontrolü sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Orbita, tümör, MR görüntüleme

SS-OO-07 [Oküler Onkoloji]

Retina Pigment Epitelinin Konjenital Hipertrofisi Olgularında Optik Koherens Tomografi ve Optik Koherens Tomografi Anjiyografi Bulguları

Ahmet Erkantarıcı, Ahmet Kaan Gündüz, İbadulla Mirzayev
Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Retina pigment epitelinin konjenital hipertrofisi (RPEKH) olgularında optik koherens tomografi (OKT) ve OKT anjiyografi (OKTA) inceleme sonuçlarını bildirmek. **YÖNTEM:** Temmuz 2018 ile Nisan 2023 arasında OKT ve OKTA ile görüntülenen RPEKH'si olan 10 gözün kayıtları retrospektif olarak incelendi. Çalışmaya dahil edilme kriterleri, hasta yaşının >18, tümör kalınlığının <4 mm, en geniş tümör taban çapının <10 mm ve tümörün arka kutupta yerleşimli olmasıydı. **BULGULAR:** OKT'de RPEKH olgularında retina pigment epiteli (RPE) düzeyinde hiperreflektif birikimler ve dış retina atrofisi izlendi. Lakunaların olduğu bölgelerde artan ışık transmisyonu gözlemlendi. OKTA'da tüm olgularda lezyonlar iyi sınırlı idi. Yüzeysel ve daha belirgin olarak derin retinada hiperreflektif pleksus mevcuttu. Dış retina ve koryokapillarisle pigmente bağlı maskelenme vardı ve "signal void" alanlar izlendi. Lakunaların olduğu bölgede alttaki koroid akım sinyalleri görüldü. B-scan anjiyografide tümör üzerinde akım sinyalleri izlendi. Hiçbir RPEKH olgusunda koroid neovaskülarizasyonu tespit edilmedi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** OKT ve OKTA RPEKH'nin görüntülenmesi ve tanısında faydalı bir yöntemdir. RPEKH, OKT'de dış retina ve RPE düzeyinde bulgu vermektedir. OKTA'da RPEKH'ler genellikle iyi sınırlı lezyonlar olup yüzeysel ve derin retina tabakalarında hiperreflektif pleksus, dış retina ve koryokapillarisle ise "signal void" alanlar gösterir.

Anahtar Kelimeler: Dış retina, koryokapillaris, optik koherens tomografi anjiyografi, retina pigment epitelinin konjenital hipertrofisi, tümör içi damarlar

SS-00-08 [Oküler Onkoloji]

Sınırlı Koroid Hemanjiomu Olgularında Optik Koherens Tomografi ve Optik Koherens Tomografi Anjiografi Bulguları

Ahmet Kaan Gündüz¹, Ibadulla Mirzayev²

¹Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara, Türkiye

²Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara, Türkiye; Çubuk Halil Şıvgın Devlet Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Sınırlı koroid hemanjiomu (SKH) olgularında optik koherens tomografi (OKT) ve OKT anjiografi (OKTA) bulgularını bildirmek
YÖNTEM:Eylül 2018 ile Nisan 2023 arasında OKT ve OKTA ile görüntülenen SKH'si olan 29 gözün kayıtları retrospektif olarak incelendi.
BULGULAR:21 göze transpupiller termoterapi, 3 göze laser ablasyon, 1 göze fotodinamik tedavi uygulandı, 4 göze izlem önerildi. OKT'de kubbe şeklinde görünüm (%100), koroid gölgelenmesi (%100), koroid yapılarında genişleme (%100), subretinal sıvı (SRS, %72,4), intraretinal ödem/skizis (%24,1), retina pigment epiteli (RPE) atrofisi (%13,8), hiperreflektif noktalar (%13,8) ve epiretinal membran (%6,9) izlendi. OKTA'da yüzeysel retina pleksusunda ve derin retina pleksusu (DRP)'nda tümöre bağlı tutulum izlenmedi. Kalınlığı >3 mm olan gözlerde DRP'de basıya bağlı akım değişiklikleri vardı. İntraretinal skizis/kistoid makula ödemi olan gözlerde DRP'de nonperfüzyon değişiklikleri görüldü. SKH'nin kalınlığının >2 mm olduğu gözlerde retina pigment epiteli atrofisine bağlı olarak tümör içi damarlardaki akışın görselleşmesi nedeniyle dış retina tutulumu mevcuttu. Diğer gözlerde dış retina tutulumu görülmedi. Tüm gözlerde koryokapillaris kesitinde hiperreflektif özellik gösteren ve birbirleriyle dallanan arborizan tümör damarları görülmekteydi. Tedaviyi takiben OKT bulguları arasında SRS'nin tamamen/kısmen rezolusyonu (%66,7), tümörün tamamen/kısmen gerilemesi (%60,0) ve RPE atrofisi (%36,0) vardı. Tedavi sonrası OKTA'da vaskülaritede azalma tesbit edildi. Bu gözlerde fibröz komponentte ve "flow-void" alanlarında artış da mevcuttu.

TARTIŞMA VE SONUÇ:OKT ve OKTA SKH'nin görüntülemesi ve tanısında faydalı yöntemlerdir. Laser tedavileri sonrasında OKT ve OKTA'da SRS'de, tümör kalınlığında ve tümör damarlarında azalma, RPE atrofisi, tümörün fibröz komponent ve "flow-void" alanlarında artış görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Koryokapillaris, dış retina, sınırlı koroid hemanjiomu, optik koherens tomografi, optik koherens tomografi anjiografi, tümör içi damarlar

SS-OO-09 [Oküler Onkoloji]

Radyoterapi ve Termoterapi Sonrası Nekrotik Tümör Sendromu Gelişen Koroid Melanomu Olgularında Sekonder Endorezeksiyon

Ramadhanı Abdallah Mıturo, Ahmet Kaan Gündüz, İbadulla Mirzayev
Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Radyoterapi ve transpupiller termoterapi (TTT) sonrası nekrotik tümör sendromu gelişen koroid melanomu olgularında sekonder endorezeksiyon ameliyatının sonuç ve komplikasyonlarının değerlendirilmesi.

YÖNTEM:Mart 2011 ile Mayıs 2023 arasında radyoterapi sonrası nekrotik tümör sendromu gelişen ve sekonder endorezeksiyon uygulanan 8 koroid melanomu olgusunun kayıtları retrospektif olarak incelendi.

BULGULAR:Endorezeksiyon öncesi 3 göze Cyberknife radyocerrahisi, 2 göze Iodine-125 plak radyoterapisi ve TTT, 1 göze Ruthenium-106 plak radyoterapisi ve TTT, 1 göze Cyberknife radyocerrahisi ve TTT ve 1 göze sadece TTT uygulandı. Ameliyat öncesi görme keskinliği Snellen skalasına göre 20/63 ile 20/1600 arasında idi. Ortalama tümör taban çapları 10,5×9,3 mm ve ortalama tümör kalınlığı 5,2 mm olarak bulundu. Sekonder endorezeksiyon sonrası 2 gözde (%25,0) geçici vitreus kanaması, 2 gözde (%25,0) retina dekolmanı ve 1 gözde (%12,5) neovasküler glokom gelişti. Sitopatolojik incelemede 6 gözde (%75,0) epiteloid hücreli melanom, 1 gözde (%12,5) mikst hücreli melanom saptandı. 1 gözde (%12,5) melanom hücre tipi belirlenemedi. Ortalama 46,5 (1-90) aylık takipte görme keskinliğinde düzelme olmadı. 1 göze nüks nedeniyle ve 1 göze neovasküler glokom ve ağrılı göz gelişmesi nedeniyle enükleasyon uygulandı (%25,0). Son görme keskinliği 20/63 ile 20/1600 arasında idi. 1 hastada karaciğer metastazı ve 1 hastada karaciğer ve kemik metastazı gelişti ve bu hastalar ex oldu (%25,0).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Sekonder endorezeksiyon, konvansiyonel tedaviye yanıt vermeyen ve primer tedavi sonrası nekrotik tümör sendromu gelişen koroid melanomu olgularında göz kurtarma için etkili bir tedavi seçeneği gibi görünmektedir. Çalışmamızda sekonder endorezeksiyon sonrası gözlerde görme keskinliğinde artış olmasa da, çoğu olguda göz korunması mümkün olmuştur.

Anahtar Kelimeler: Endorezeksiyon, enükleasyon, koroid melanomu, metastaz, nekrotik tümör sendromu, radyoterapi

SS-00-10 [Oküler Onkoloji]

Oküler Yüzey Melanositik Tümörlerinde Ön Segment Optik Koherens Tomografi Bulguları

Defne Akbay, Ahmet Kaan Gündüz, İbadulla Mirzayev, Ömür Özlenen Gündüz
Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Oküler yüzey tümörlerinde ön segment optik koherens tomografi (ÖS-OKT) bulgularını bildirmek.
YÖNTEM: Eylül 2018 ile Mart 2023 arasında ÖS-OKT ile görüntülenen oküler yüzey melanositik tümörü olan 30 gözün kayıtları retrospektif olarak incelendi. 16 gözde insizyonel/eksizyonel biyopsi sonrası patolojik değerlendirme yapıldı.
BULGULAR: Çalışmaya 18 nevüs, 5 primer akkiz melanozis (PAM), 5 konjonktiva melanomu, 1 irksal melanozis (bilateral) olgusu dahil edildi. ÖS-OKT’de, konjonktiva nevüslerinde normal kalınlıkta hafif hiperreflektif epitel (%100), epitel ile stroma arasında demarkasyon hattı olan homojen hiperreflektif lezyon yapısı (%100), lezyon içi kistler (%83.3) ve posterior gölgelenme (%72.2) görüldü. PAM’da ve irksal melanoziste, normal kalınlıkta epitel, bazal epitelin altında hiperreflektif bant ve kist yokluğu izlendi. Hiçbir olguda posterior gölgelenme yoktu. Atipili ve atipisiz PAM olgularını ayırt edici bulgular tespit edilemedi. Konjonktiva melanomunda normal/kalınlaşmış hiperreflektif epitel, hiperreflektif subepitelyal kitle, posterior gölgelenme ve kist yokluğu görüldü.
TARTIŞMA VE SONUÇ: ÖS-OKT, invitro “optik biyopsi” özellikleri sağlayarak, oküler yüzey melanositik tümörlerinin ayırıcı tanısında önemli rol oynamaktadır. Kalın ve yoğun pigmente tümörlerin arka sınırının görüntülenememesi ÖS-OKT’nin esas kısıtlılıklarıdır.

Anahtar Kelimeler: Irksal melanozis, konjonktiva melanomu, konjonktiva nevüsü, ön segment optik koherens tomografi, primer akkiz melanozis

SS-00-11 [Oküler Onkoloji]

Oküler Yüzey Skuamöz Neoplazisi ve Karışan Lezyonlarda Ön Segment Optik Koherens Tomografi Bulguları

Ibadulla Mirzayev¹, Ahmet Kaan Gündüz², Cevriye Cansız Ersöz³, Aylin Okçu Heper³, Funda Seher Özalp Ateş⁴, Ömür Özlenen Gündüz²

¹Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara, Türkiye; Çubuk Halil Şıvgın Devlet Hastanesi, Ankara, Türkiye

²Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara, Türkiye

³Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Patoloji Ana Bilim Dalı, Ankara, Türkiye

⁴Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyoistatistik ve Tıbbi Bilişim Ana Bilim Dalı, Manisa Türkiye

GİRİŞ VE AMAÇ: Oküler yüzey skuamöz neoplazisi (OSSN) ve OSSN ile karışan lezyonlarda ön segment optik koherens tomografi (ÖS-OKT) bulgularını bildirmek
YÖNTEM: Eylül 2018 ile Haziran 2023 arasında ÖS-OKT ile görüntülenen OSSN ve OSSN ile karışan lezyonu olan 44 gözün kayıtları retrospektif olarak incelendi. 35 gözde insizyonel/eksizyonel biyopsi sonrası patolojik değerlendirme yapıldı.
BULGULAR: Çalışmaya 16 OSSN, 7 pterjium, 7 pseudopterjium, 6 pinguekula, 4 konjonktival papillom (KP) ve 4 konjonktival epitelyal hiperplazi (KEH) dahil edildi. ÖS-OKT'de tüm OSSN olgularında 3 karakteristik bulgu mevcuttu: 1) hiperreflektif epitel, 2) epitelde kalınlaşma, 3) normal ve anormal epitel bölgeleri arasında ani bir geçiş. Pterjiumda, limbusu geçen hafif kalınlaşmış hiperreflektif epitel ve subepitelyal hiperreflektif lezyon izlendi. Pseudopterjium, tüm olgularda konjonktiva ve kornea epitelinde düz hiperreflektif bir lezyon olarak görüldü. Pinguekula, pterjiuma benzer bulgulara sahipti ancak limbusu geçen bir uzanım yoktu. Tüm konjonktival papillom olgularında hiperreflektif ve kalınlaşmış epitel ve lezyon içinde hiporeflektif boşluklar görüldü. Tüm KEH olgularında hiperreflektif kalınlaşmış epitel mevcuttu. ÖS-OKT'de, OSSN ve pterjium (560 vs 102 µm), OSSN ve psödopterjium (560 vs 113 µm), OSSN ve pinguekula (560 vs 72,5 µm) ve OSSN ve KP (560 vs 965,5 µm) için medyan maksimal epitel kalınlığı arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlıydı (sırasıyla p<0,001, p<0,001, p<0,001 ve p=0,039). "Receiver operating characteristic (ROC)" eğrisine göre, kesme noktası 630,5 µm olduğunda ÖS-OKT'nin KP ile OSSN'yi ayırt etmek için sensitivitesi ve spesifitesi sırasıyla %69 ve %100 idi (AUC:0,844; %95CI:0,667-1,000; p=0,038). ROC eğrisinde güven aralığı düşük olduğu için OSSN ile pterjium/pseudopterjium/pinguekula/KEH ayırımı için kesme noktaları ve sensitivite/spesifite değerleri hesaplanmadı.
TARTIŞMA VE SONUÇ: ÖS-OKT, OSSN ile karışan diğer epitelyal lezyonların ayırıcı tanısında faydalı bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: konjonktiva papillomu, konjonktival epitelyal hiperplazi, oküler yüzey skuamöz neoplazisi, ön segment optik koherens tomografi, pinguekula, pterjium

SS-00-12 [Oküler Onkoloji]

Göz Kapağı Tümörlerinde Histopatoloji Sonuçlarının Değerlendirilmesi

Begüm Sulanç¹, Burak Ulaş¹, Altan Atakan Özcan¹, Hülya Binokay²

¹Çukurova Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Adana

²Çukurova Üniversitesi, Biyoistatistik Ana Bilim Dalı, Adana

Bu bildiri ikinci yazar tarafından sunulmuştur.

GİRİŞ VE AMAÇ:Göz kapağında kitle nedeniyle başvuran ve kitle eksizyonu yapılan olguların histopatolojik sonuçlarını değerlendirmek

YÖNTEM:Tek merkezli, retrospektif gözlemsel çalışmada Çukurova Üniversitesi Göz Hastalıkları Kliniği Oküloplastik biriminde 2003 ile 2023 tarihleri arasında göz kapağı kitlesi eksizyonu yapılan 382 olgunun histopatolojik sonuçları değerlendirildi. Olguların yaşı, cinsiyeti, kitlenin lokalizasyonu ve histopatolojik tanıları kaydedildi.

BULGULAR:Çalışmaya dahil edilen 369 hastanın %59,7'si kadın, %40,3'ü erkek olup yaş ortalaması 54,41±18,11 yıl idi. İyi huylu göz kapağı tümörleri genç yaşta ve kadınlarda daha sık görülmekteydi. (p=0,000)Kötü huylu göz kapağı tümörleri daha çok lateral kantus yerleşimliken, iyi huylu göz kapağı tümörleri daha çok üst kapak yerleşimli idi. (p=0,000)İyi huylu göz kapağı tümörlerinin histopatolojik sonuçlarına göre dağılımı intradermal nevüs 69 olgu(%25,6), skuamöz papillom 35 olgu(%13), seboreik keratoz 32 olgu(%11,9), epidermal inklüzyon kisti 25 olgu(%9,3), ksantelazma 22 olgu(%8,1), ekrin hidrokistoma 19 olgu(%7) ve diğerleri 68 olgu(%25,1) idi.Kötü huylu göz kapağı tümörlerinin histopatolojik sonuçlarına göre dağılımı bazal hücreli karsinom 89 olgu(%79,5), yassı hücreli karsinom 17 olgu(%15,2), metastaz 2 olgu(%1,8), lenfoma 2 olgu(1,8), sebace bez karsinom 1 olgu(%0,9), malign melanom 1 olgu(%0,9) idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmamızda intradermal nevüs en sık görülen iyi huylu kapak tümörüdür ve bunu ikinci sırada skuamöz papillom izlemektedir.Kötü huylu kapak tümörlerinde en sık bazal hücreli karsinom gözlenmektedir, bunu ikinci sırada yassı hücreli karsinom izlemektedir. İyi ve kötü huylu tümörlerde nadir görülebilen farklı tanıların da görülmesinin hastanemizin bölgemizde tüm göz kapağı tümörlerinin referans edildiği oküloplastik birim merkezi olmasından kaynaklandığını düşünmekteyiz.Klinisyenler ve patologlar hem klinik hem de histolojik tanıda nadir görülebilen göz kapağı tümörlerinin de farkında olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Göz kapağı, kitle, histopatoloji, iyi huylu, kötü huylu, tümör

SS-00-13 [Oküler Onkoloji]

Pedriatrik Yaş Grubunda Orbital Dermoid Kistler: Patolojik Özellikler ve Klinik Sonuçlarımız

Altan Atakan Özcan, İlgin Kaya, Burak Ulaş
Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Adana
Bu bildiri ikinci yazar tarafından sunulmuştur.

GİRİŞ VE AMAÇ: Pedriatrik popülasyonda orbital bölgedeki konjenital dermoid ve epidermoid kistlerin tipik ve atipik klinik özelliklerinin, görüntüleme özelliklerinin ve histopatolojisinin ortaya koyulması ve tümör özellikleri ile klinik değişkenler arasındaki korelasyonun araştırılması.

YÖNTEM: Tek merkezli, retrospektif, gözlemsel çalışmaya Çukurova Üniversitesi Göz Hastalıkları Kliniği Oküloplasti biriminde 2004 ile 2023 yılları arasında total eksize edilerek histopatolojik olarak orbital dermoid kist tanısı alan 35 hastanın 35 gözü dahil edildi. Yaş, cinsiyet, semptom ve bulguların başladığı yaş, opere olduğu yaş, başvuru semptomu, takip süresi, sistemik hastalıklar, ek oküler hastalıklar, travma öyküsü, tümörün lokalizasyonu, derinliği, boyutu, hareketliliği, tam oftalmolojik muayene verileri, ışık refleksleri, ekstraoküler hareket kısıtlılığı, ağrı mevcudiyeti, görüntüleme ve histopatoloji bulguları, cerrahi teknik, varsa komplikasyon, rekürrens, rüptür, inflamasyon kaydedildi ve analiz edildi.

BULGULAR: Çalışmaya ortalama yaşı $15,74 \pm 7,85$ yıl olan 35 hastanın (23 kadın, 12 erkek) 35 gözü dahil edildi. Ortalama $1,80 \pm 5,67$ aylıkken kitle fark edilmiş olup opere oldukları ortalama yaş $7,47 \pm 5,50$ yıldır. 8 hastada (% 22.9) orbital dermoid kist superomedial yerleşimli iken, 27 (%77.1) hastada superolateral yerleşimlidir. 21 (%60) hastada kitle yüzeysel yerleşimli olup klinik muayenede mobil iken, 14 (%40) hastada kitle derin yerleşimli ve immobil bulunmuştur. Kitlenin yüzeysel konumlandığı hastalarda ortalama operasyon yaşı $5,07 \pm 4,46$ yıl iken, derin olanlarda $11,07 \pm 5,03$ yıl olarak bulunmuştur ve bu fark istatistiksel olarak anlamlıdır (p: 0.001). 12 hastada (% 34.3) operasyon esnasında rüptür gelişirken, 23 hastada (%65.7) rüptür gelişmemiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Dermoid kistler, orbitada çeşitli lokalizasyonlarda ve klinik prezentasyonlarla ortaya çıkan bir tümör grubudur. Derin yerleşimli ve immobil orbital dermoid kistlerde başvuru daha geç olduğu için tanı, operasyon yaşı ve tedavi gecikmektedir.

Anahtar Kelimeler: dermoid kist, epidermoid kist, orbita, pedriatrik yaş

SS-OPC-01 [Oküloplastik Cerrahi]

Blefarofimozis Sendromlu Olgularda Takip ve Tedavi Sonuçları

Mehmet Emin Atılgan, Berçin Tarlan, Onur Konuk
Gazi Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Blefarofimozis Sendromu (BPES) tanısıyla tedavi edilen hastaların uzun dönem fonksiyonel, kozmetik ve görsel rehabilitasyon sonuçlarını değerlendirmek amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Kliniğimizde Ağustos 1996 – Ocak 2022 tarihleri arasında tedavi edilen BPES hastalarının kayıtları retrospektif olarak değerlendirildi. Hastaların cerrahi öncesi ve sonrası dönemdeki en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri, refraksiyon kusurları, ambliyopi ve şaşılık mevcudiyetleri, vertikal interpalpebral mesafeleri (VİM), horizontal palpebral genişlikleri (HPG) ve iç interkantalar mesafeleri (İİM) değerlendirildi.

BULGULAR:Çalışmaya 42 hastanın 84 gözü dâhil edildi. İlk başvuru yaşı ortalama $68 \pm 126,4$ aydı. Epikantus inversus tamiri için Mustarde çift Z-plasti (% 61,9 ve n= 26) ya da Y-V plasti (% 38,1 ve n=16) uygulanırken, ptozis tamirinde silikon rod (% 71,4 ve n= 30) ile ya da otojen fasya lata (% 28,6 ve n= 12) ile frontal askılama cerrahisi uygulandı. Ptozis cerrahisi sonrası ortalama takip süreleri $98,4 \pm 61,3$ aydı.

Cerrahi öncesi astigmatizma değerleri ortalama $-2,50 \pm 0,98$ D seviyesindeyken cerrahi sonrası ortalama $-1,66 \pm 1,0$ D seviyesine düştüğü görüldü ($p < 0,001$). Hastaların % 52,2'sinde (n=22) cerrahi sonrası son vizitte (ortalama 17,6 yaş $\pm 12,8$ yıl) ambliyopi tespit edildi. İlk muayene yaşı arttıkça ($p=0,017$), ptozis ameliyatı yaşı yükseldikçe ($p=0,042$), ameliyat sonrası astigmat değeri yükseldikçe ($p=0,001$) ve şaşılık mevcudiyetinde ($p=0,04$) ambliyopi daha sık izlendi, pozitif korelasyon görüldü.

Hastaların ilk muayenelerinde İİM/ HPG oranı $2,25 \pm 0,19$ iken cerrahi sonrası $1,27 \pm 0,33$ seviyesine düştüğü ($p < 0,001$), VİM ölçümlerinin ilk muayenede $3,04 \pm 0,7$ mm iken cerrahilerden sonra $7,23 \pm 0,79$ mm seviyesine yükseldiği görüldü ($p < 0,001$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:BPES fonksiyonel, kozmetik ve psikolojik kalıcı sonuçları olabilen; ambliyopi gelişme riski nedeniyle erken cerrahinin gerektiği bir sendromdur. Bu hastaların yönetiminde erken dönemde basamaklı cerrahi ve sonrasında düzenli takip önemli arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Blefarofimozis, Epikantus Inversus, Ptozis, Telekantus

SS-OPC-02 [Oküloplastik Cerrahi]

Pediatric Hasta Popülasyonunda Konjunktiva-Müllerektomi Sonuçları

Merve Emul, Mehmet Göksel Ulaş, Hüsna Topcu, Ayşe Çetin Efe, Fatma Poslu Karademir
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Ptozis nedeniyle kliniğimize başvurmuş pediatrik popülasyondaki hastalarda konjunktiva-müllerektomi (KJM) sonuçlarını göstermek
YÖNTEM: Kliniğimizde ptozis nedeniyle takip edilen pediatrik hastalardan KJM yapılan hastaların dosyaları retrospektif olarak tarandı. Hastaların ameliyat öncesi kapak refle mesafeleri (KRM), fenilefrin testine yanıt miktarı (mm), levator fonksiyonları (mm), diğer göz KRM değerleri, postoperatif 1. hafta, 1. ay, 3. ay ve 6. ay opere olan göz ve diğer gözün KRM değerleri, kontrollerde lagoftalmi varlığı ve var ise miktarı kaydedildi. Veriler istatistiksel yöntemlerle karşılaştırıldı.

BULGULAR: Çalışmamıza 50 hastanın (29 kız, 21 erkek) 55 gözü (23 sağ, 32 sol) dahil edildi. Hastaların ortalama yaşı $13,16 \pm 4,04$ idi. Ameliyat öncesi KRM değerleri ortalama $1,83 \pm 0,89$ mm düzeyindeydi. Hastalara fenilefrin testi uygulanıp kaydedilen KRM değerlerinde anlamlı artış mevcuttu ($p < 0,001$). Fenilefrin testine yanıtı az olan hastalarda KJM rezeksiyon miktarı 10 mm, yanıtı tam olanlarda 9 mm ve yanıtı fazla olanlarda ise 8 mm olarak belirlendi. Hastaların ameliyat öncesi ve ameliyat sonrası 1. hafta, 1. ay, 3. ay ve 6. ay KRM değerleri arasında anlamlı olarak artış izlendi (1. hafta $p = 0,017$ 1, 3, ve 6. ay $p < 0,001$). Ameliyat sonrası 6. ayda KJM rezeksiyon miktarı 8 mm olan grupta ortalama KRM değeri $2,95 \pm 0,43$ mm, rezeksiyon miktarı 9 mm olan grupta $3 \pm 0,79$ mm, 10 mm olan grupta ise $2,58 \pm 1,21$ mm düzeyindeydi. 6. ay sonunda tüm hastaların ortalama KRM değeri $2,74 \pm 1,08$ düzeyindeydi. 6. ay sonunda her iki göz kapağı arasındaki simetri 3 grupta değerlendirildi. Her iki göz KRM değerleri arasındaki fark 0,5 mm ve altındaki değerler mükemmel, 0,5-1 mm arasındaki değerler tatmin edici ve 1 mm üzerindeki fark ise zayıf olarak gruplandırıldı. 24 (%46,3) hastada mükemmel, 16 hastada (%29,1) tatmin edici ve 12 (%21,8) hastada zayıf düzeyde simetri saptandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Fenilefrin testi ile anlamlı KRM artışı sağlanan pediatrik olgularda KJM ptozis tedavisinde etkili ve güvenli bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Fenilefrin testi, Kapak refle mesafesi, Konjunktiva-müllerektomi

SS-OPC-03 [Oküloplastik Cerrahi]

IgG4-İlişkili Orbital Hastalık Prognostik Faktörler ve Klinik Sonuçlarımız: Türkiye'den İki Merkezli Bir Çalışma

Burak Ulaş¹, Altan Atakan Özcan¹, Melis Palamar², Banu Yaman³, Arbil Açıkalin⁴

¹Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Adana

²Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

³Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

⁴Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Ana Bilim Dalı, Adana

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmanın amacı, Türkiye'nin batısı ve doğusunu içeren 2 merkezden IgG4-ilişkili orbital hastalık (IgG4-ROD) olgularının klinik özelliklerini ve prognostik faktörleri değerlendirmektir.

YÖNTEM:Bu retrospektif çalışma, Türkiye'deki iki üçüncü basamak sağlık merkezinde (Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, İzmir ve Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi, Adana) teşhis edilen IgG4-ROD'lu hastalar dahil edilerek yürütülmüştür. 2012-2022 yılları arasında histopatolojik doğrulamaya dayalı olarak tanı alan hastalar çalışmaya dahil edilerek verileri değerlendirilmiştir.

Çalışmaya dahil edilen hastalarda; yaş, cinsiyet, IgG4-RD ile ilişkili oküler ve ekstraoküler bulguların klinik belirtileri, en iyi düzeltilmiş görme keskinliği, göz içi basıncı, semptomların süresi, radyolojik veriler, lateralite, kullanılan tedavi yöntemleri, ilk yanıt ve nüks ile birlikte hastalık seyirleri değerlendirilmiştir.

BULGULAR:Ortalama yaşı 40,9±20,1 (5-67) olan toplam 19 hasta çalışmaya alındı (Tablo 1). Çalışmaya alınan hastaların 12'si (%63,2) kadın, 7'si (%36,8) erkekti. 19 hastanın dördü (%21) pediatrik yaş grubundaydı [ortalama yaş 11,5±5 (5-17)]. En yaygın başvuru semptomları, kapakta kitle formasyonu veya lokalize şişlikti. En sık başvuru semptomları; göz kapağı şişmesi 14 (%73,7) hastada, 11 (%57,9) hastada göz kapaklarında kızarıklık, 8 (%42,2) hastada proptozis, 4 (%21,1) hastada pitozis ve 3 (%15,8) hastada çift görme izledi. Orbital MRG'de hastaların çoğunda (16, %84,2) lakrimal bez tutulumu, ardından orbital yumuşak doku tutulumu (%10, 52,6) (göz kapağı, yumuşak doku, göz dışı kas, optik sinir) ve konjonktival tutulum (%3, 15,8) vardı (Şekil 1, Şekil 2). 4 hastada (%21) göz dışı göz hareketleri etkilenmişti.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Orbital dokularda açıklanamayan şişlik veya ödem ile başvuran hastalarda IgG4-ROD'dan şüphelenmeli ve şüphelenilen her hastada biyopsi ve histopatolojik değerlendirme yapılmalıdır. Göz hekimlerinin IgG4-ROD tanısına ilişkin farkındalık ve bilgilerinin artırılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: IgG4-ilişkili orbital hastalık, orbita, oküler adneks, IgG4

SS-OPC-04 [Oküloplastik Cerrahi]

Medial ve Lateral Duvar Dengeli Dekompresyonu Uygulanan Hastalarda Sfenoid Trigon, Medial Duvar Uzunluğu ve Kas Kalınlıklarının Ameliyat Sonuçlarına Etkisinin Değerlendirilmesi

Volkan Dericioğlu, Burçin Göğüş

Marmara Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmada sfenoid trigon, medial duvar uzunluğu ve kas kalınlıklarının tiroid oftalmopati nedeniyle dengeli orbita dekompresyonu ameliyat sonuçlarına etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

YÖNTEM:Bu retrospektif çalışmaya medial ve lateral duvar dekompresyonu uygulanan 14 hastanın 27 gözü dahil edilmiştir. Hastaların preoperatif göz içi basınçları (GİB) ve Hertel ekzoftalmometri ölçümlerine ek olarak, sfenoid trigon alanları (STA) ve tüm rektusların kalınlıkları (TRK) ve postoperatif 3.ay kontrollerinde eksize edilen medial duvarın en uzun kısmı (EMD) orbital bilgisayarlı tomografi üzerinden ölçülmüştür. Bu parametrelerin postoperatif GİB ve ekzoftalmometri sonuçları üzerine etkisi araştırılmıştır.

BULGULAR:Tüm hastaların ortalama yaşı 45.49 ± 12.37 yıl iken, kadın/erkek oranı 7/7 (%50) olarak izlendi. Hastaların preoperatif STA'ları $75,58 \pm 46.39$ mm²'den postoperatif 3.ayda $50,77 \pm 24,71$ mm²'ye anlamlı olarak azaldığı görüldü ($p=0.009$). Hastaların Hertel değerlerinde ($23,61 \pm 2.09$ ve $19,69 \pm 2.19$ mm, $p<0,001$) ve GİB'lerinde ($19,26 \pm 4,55$ ve $16,44 \pm 3,05$ mmHg, $p<0,001$) anlamlı azalma izledi. Hertel ekzoftalmometri değerleri ile TRK ve EMD arasında anlamlı korelasyon izlenmezken ($p>0,05$), STA ve STA'daki değişim arasında anlamlı korelasyon mevcuttu (sırasıyla, $r=0,426$ $p=0,034$, $r=0,502$ $p=0,029$). Postoperatif 3. ayda toplam 4 hastada (%28,6) diplopi şikayetlerinin devam ettiği izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Medial ve lateral duvar dengeli orbita dekompresyonu ameliyatı postoperatif düşük diplopi oranları ve ekzoftalmometri değerlerinde belirgin azalma sağlayabilmesi nedeniyle tiroid oftalmopati hastalarında giderek daha sık tercih edilen bir yöntem haline gelmektedir. Çalışmada bu cerrahi yöntem ile GİB ve ekzoftalmometri değerlerinde anlamlı düzeyde azalma izlenirken, bu etkinin preoperatif sfenoid trigon ve bu bölgeden yapılan dekompresyon ile ilişkili olabileceği gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: orbita dekompresyonu, dengeli, Hertel, sfenoid trigon, kas kalınlığı

SS-OPC-05 [Oküloplastik Cerrahi]

Yaşlanan alt periorbitanın gençleştirilmesi

Dudu Deniz Açar, Yasemin Aslan Katırcıoğlu, Tuba Çelik, Ayşe Burcu
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Yaşlanan alt periorbitanın gençleştirilmesinde kapsamlı cerrahi yaklaşımın etkinliğini araştırmak.

YÖNTEM: Şubat 2018-Ocak 2023 tarihleri arasında kliniğimiz oküloplastik bölümüne başvuran alt kapak dermatoşalazis (AKD), horizontal alt kapak gevşekliliği (HG) veya alt kapakta orbiküler kas pitozisi (AKOKP) olan 40 hastanın 80 gözü çalışmaya alındı. On sekiz gözde AKD, 14 gözde HG, 18 gözde AKD ve HG, 30 gözde AKD, HG ve AKOKP mevcuttu. Hastalar preoperatif, postoperatif 1 haftada, 1 ayda ve 6 ayda tekrar değerlendirildi. AKD skorlamasında cilt gevşekliliği olan 1, yağ prolapsusu olan 2, gözyaşı oluğu deformitesi olan 3 puan olarak değerlendirilirken, HG olan 1, AKOKP olan 1 puan ile değerlendirildi. Toplam 3 puanın altındaki hastalar hafif, 3 ve üzeri puan alan hastalar ileri derece olarak belirlendi. **BULGULAR:** Çalışmaya alınan 40 hastanın 30'u kadın (%75), 10'u erkek (%25) ve yaş ortalaması 56,7 (45-67) idi. Onsekiz (%22,5) göze yalnızca alt kapak blefaroplasti (AKB), 14 (%17,5) göze yalnızca lateral retiniküler süspansiyon (LRS), 18 (%22,5) göze AKB ve LRS, 30 (%37,5) göze AKB, LRS ve orbiküler süspansiyon (OS) yapıldı. Üst kapak dermatoşalazisi olan 78 (%97,5) göze beraberinde üst kapak blefaroplasti (ÜKB) ve kaş pitozisi olan 42 (%52,5) göze ilave olarak browpeksi yapıldı. Skorlama sonucunda 34 (%42,5) gözde hafif, 46 (%57,5) gözde ileri derecede alt periorbita yaşlanması olduğu tespit edildi. Tüm hastalarda yaşlanmaya bağlı alt periorbitanın her bir bulgusuna yönelik yapılan kombine cerrahi tedaviler sonucunda hiçbir gözde ektropiyon, retraksiyon gibi komplikasyonlar görülmezken, cerrahi ve kozmetik başarı elde edildi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Değişen derecelerde alt periorbital yaşlanmaya sahip hastalarda, kapsamlı bir cerrahi tedavi alt periorbitanın gençleştirilmesinde etkili ve emniyetli sonuçlar sağlayabilmektedir. LRS ve OS gibi ilave tedaviler ile lateral kantüse destek korunurken cilt ve kas sıkılaştırılmasına yönelik kapsamlı bir yaklaşım sağlanmakta ve kapak-yanak birleşim yerinin de iyileştirilmesi gibi avantajları görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Alt periorbita, Gençleştirme, Alt kapak blefaroplasti, Lateral retiniküler süspansiyon, orbiküler süspansiyon

SS-ORR-02 [Optik, Refraksiyon, Rehabilitasyon]

Spontan Regrese Prematüre Retinopatisinde Refraktif Sonuçlar

Eşay Kıran Yenice¹, Caner Kara²

¹T.C Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Etlik Zübeyde Hanım Kadın Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²T.C Sağlık Bakanlığı Etlik Şehir Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Prematüre retinopatisi (ROP) saptanan yenidoğanlarda spontan regresyonu takiben refraksiyon muayene sonuçlarının değerlendirilmesi.
YÖNTEM: ROP nedeniyle takip edilen ve spontan regresyon görülen yenidoğanların dosyaları geriye dönük tarandı. Hastalara ait klinik bulgular ve sikloplejik refraksiyon muayene sonuçları kaydedildi. Tedavi uygulanan hastalar çalışmaya dâhil edilmedi. Evre I regrese ROP olan yenidoğanlar Grup 1, evre II regrese ROP olan yenidoğanlar Grup 2 olarak sınıflandırıldı. Sonuçlar gruplar arasında istatistiksel olarak karşılaştırıldı.
BULGULAR: Çalışmaya ortalama doğum haftası $29 \pm 2,0$ (24-34) hafta, ortalama doğum ağırlığı 1268 ± 414 (500-2770) gr olan toplam 157 hasta dâhil edildi. Hastaların % 51,6'sı (n=81) kadın, % 48,4'ü (n=76) erkek idi. Çalışmaya dâhil edilen yenidoğanların 107'sinde (%68,15) evre I ROP, 50'sinde (%31,85) evre II ROP tespit edildi. Ortalama muayene zamanı postmenstrüel $33,12 \pm 2,47$ (27-40) hafta idi. Grupların 1.yaş sferik, silendirik ve SE değerleri, evre I regrese ROP'lu yenidoğanlarda sırasıyla $1,24 \pm 1,49$ D; $-0,66 \pm 0,72$ D ve $0,91 \pm 1,37$ D, evre II regrese ROP'lu yenidoğanlarda ise sırasıyla $0,66 \pm 0,82$ D; $-0,72 \pm 0,73$ D ve $0,3 \pm 0,68$ D idi. Gruplar refraksiyon değerleri açısından karşılaştırıldığında evre II regrese ROP olan hastaların evre I regrese ROP olan hastalara göre daha miyopik olduğu tespit edildi ($p<0,05$). Evre I ve II regrese ROP'lu hastaların refraksiyon değerleri ROP yerleşimi açısından değerlendirildiğinde, Zon II ve Zon III hastaların SE değerleri sırası ile $0,44 \pm 0,80$ D ve $0,96 \pm 1,47$ D olduğu tespit edildi. Zon II'deki hastaların Zon III hastalara göre anlamlı olarak daha miyopik olduğu saptandı ($p=0,026$).
TARTIŞMA VE SONUÇ: Bu çalışmanın sonuçları regrese ROP'lu yenidoğanlarda Evre I hastalığın, Evre II hastalığa göre daha az miyopi ile sonuçlandığını desteklemektedir. Literatür ile uyumlu olarak ROP zonunun da miyopi gelişiminde anlamlı etkisinin olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Prematüre retinopatisi, spontan regresyon, miyopi, refraksiyon kusurları

SS-ORR-03 [Optik, Refraksiyon, Rehabilitasyon]

Lazer Tedavisi Olan Prematüre Retinopatisi Hastalarının Uzun Dönem Oftalmolojik Sonuçları

Uzay Temel, Elif Demirkılınç Biler, Cumali Değirmenci, Önder Üretmen
Ege Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Lazerle tedavi edilen prematüre retinopatisi (ROP) olan bebeklerin şaşılık, anizometri ve ambliyopi açısından uzun dönem sonuçlarını değerlendirmek, refraktif durumlardaki uzun dönem değişiklikleri ve bu değişikliklerle ilişkili faktörleri araştırmak
YÖNTEM:Çalışmaya ROP için lazer tedavisi uygulanan, ilk 1 yaş içinde ilk muayenesi ve sonrasında yıllık düzenli muayeneleri yapılan ve en az 3 sene takip edilen bebekler alındı. Longitudinal sikloplejik refraksiyon verileri, anizometri, ambliyopi veya nistagmus, oküler motilite problemleri ve görme keskinlikleri kaydedildi. Koopere olgularda en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) belirlendi. Kooperasyon sağlanamayan olgularda oküler fiksasyon paternleri değerlendirildi. Her kontrolde sikloplejik refraksiyon, indirekt oftalmoskopi ve tam şaşılık muayenesi yapıldı. Ek olarak, gebelik yaşı, doğum ağırlıkları ve nörolojik anormallikler not edildi

BULGULAR:1980 ROP hastasından, lazerle tedavi edilen prethreshold ROP'lu 51 hastanın 101 gözü kaydedildi. Ortalama takip süresi $7,48 \pm 3$ (36–160 ay) yıl idi. Ortalama gebelik yaşı $28,3 \pm 2,2$ (25–32) hafta ve ortalama doğum ağırlığı 1,060 gr idi. 14 (%26,7) olguda nörolojik anormallik saptandı. Anlamli kırma kusuru olan 56 (%55,5) gözün 19'unda (%18,8) yüksek miyopi (≤ -5.0 D), 25'inde (%24,8) hafif miyopi (-1-(-5)D) ve 51 gözde (%50,5) ise yüksek astigmatizm (≥ 2.0 D) vardı. Takip süresince 21 (%41,1) şaşılık vakası tespit edildi. Bu bebeklerde ambliyopi saptanma oranı %37,3 (n=19 bebek) ve anizometri oranı %39,2 idi. (n=20). Sadece 8 hastada ambliyopi, anizometri, şaşılık, yüksek astigmatizm veya miyopi izlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:ROP için indirekt lazer fotokoagülasyon ile tedavi edilen bebeklerde çeşitli oküler problemler ve önemli kırma kusurları riski yüksektir. Ortalama 7,5 sene takip edilmiş olan olgularımızda miyopi, astigmatizma, şaşılık, ambliyopi ve anizometri sıklığı normalden yüksek bulunmuş olup, ROP için lazer tedavisi görmüş bebeklerin uzun süreli takibi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: kırılma kusuru, lazer tedavisi, prematüre retinopatisi,

SS-ORR-04 [Optik, Refraksiyon, Rehabilitasyon]

Miyopik Çocuklarda Optik Koherens Tomografi Anjiografide (OKTA) Foveal Avasküler Zon (FAZ) Ölçümlerinde Magnifikasyon Etkisi

Ege Karşlıoğlu¹, Mustafa Karadaş², Sezin Akca Bayar¹, Sibel Oto¹

¹Başkent Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

²Afyonkarahisar Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları, Afyonkarahisar

GİRİŞ VE AMAÇ:Değişik derecelerdeki miyopinin 5-16 yaş arası pediatrik grupta OKTA parametreleri üzerine etkisinin karşılaştırılması.
YÖNTEM:5 ile 16 yaş arası (ort: 12,13 yıl) 112 çocuğun 224 gözü incelenmiştir. Sferik eşdeğeri -1.00 D üzeri olan olgular çalışmaya alınmıştır. Her iki göz sferik eşdeğeri ≤ 0.75 D ve ≥ -0.75 D olan, tashihsiz görme keskinliği tam olan, oftalmolojik muayenesinde herhangi bir patoloji saptanmayan olgular ise "Kontrol Grubu" (KG)'ne dahil edilmiştir. Kontrol grubunu (SED < 0.75 D) 57 olgunun 114 gözü oluşturmaktadır. Çalışma grubu düşük miyopik gözler (DMG) (Grup1, n=78) (-1 D ile -2.75 D), orta miyopik gözler (OMG) (Grup2, n=113) (-3 D ile -6 D) ve yüksek miyopik gözler (YMG) (Grup3, n=33) (>-6 D) olmak üzere 3 alt gruba ayrılmıştır. OKTA (Optovue RTVue-California, USA) görüntüleri ve kantitatif verileri çalışmaya alınmıştır. Tam kat retinal FAZ alanı, FAZ perimetrisi (PER) ve asirkülarite indeksi (AI) değerleri her 3 grupta ve kontrol grubu ile karşılaştırılmıştır.
BULGULAR:Gruplar karşılaştırıldığında yalnızca AI açısından anlamlı bir fark yoktu ($p>0.05$). FAZ alanı ve PER parametreleri YMG'ta (Grup 3) diğer bütün gruplardan daha düşük olarak bulunmuş olup, yapılan alt grup analizleri sadece YMG (Grup 3) ile DMG (Grup 1) arasında istatistiksel anlamlı fark olduğunu göstermiştir ($p<0.05$).
TARTIŞMA VE SONUÇ:Yüksek miyopik grupta FAZ alanı ve PER'de meydana gelen düşüş, daha önce literatürde bahsedilen oküler magnifikasyon etkisi ile ilişkili olabileceği lehine yorumlanmıştır. Özellikle pediatrik grupta yüksek miyopik vakalarda, FAZ değerlendirilirken magnifikasyon etkisinin dikkate alınması ve özellikli cihaz yazılımları yardımıyla düzeltilmesi gerekir. Optik disk ve makula problemleri takibinde, cihazın magnifikasyon etkisi göz önünde bulundurulmalı, cihazlar için normatif data bilgisi az olan pediatrik grupta daha ileri çalışmalar yol gösterici olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Foveal Avasküler Zon, Miyopi, Oküler Magnifikasyon Etkisi, Optik Koherens Tomografi Anjiografi,

SS-ORR-05 [Optik, Refraksiyon, Rehabilitasyon]

Düşük ve Orta Miyopik Gözlerde Ön Skleral Kalınlık, Lamina Kribroza Kalınlığı ve Lamina Kribroza Kurvatürünün Değerlendirilmesi

Gülistan Talmaç, Merve Beyza Yıldız, Buse Öz Onar, Rüveyde Bolaç Unculu, Ece Turan Vural
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ: Miyopi yaygınlığının artmasıyla miyopik hastalarda optik sinir başı özellikleri ile ilgili araştırmalar artmıştır. Lamina kribroza eğriliğinin miyop özellikleri henüz tam olarak aydınlatılmamıştır. Bu çalışmada, düşük-orta miyopik gözlerde ön skleral kalınlık (SK), lamina kribroza kalınlığı (LKK) ve lamina kribroza kurvatür indeksini (LKKİ) değerlendirmek amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Çalışmaya 30 miyopik hastanın (sferik ekivalan- 0,75 ile -6,0 D arasında, aksiyel uzunluk <26 mm) 30 gözü ile 30 emetropik kontrolün 30 gözü dahil edildi. Ön segment optik koherens tomografi ile skleral mahmuzdan 4 mm uzaklıktan nazal ve temporal SK ölçüldü. Optik disk başının radyal taramalarında LKK ölçüldü. Lamina kribrozanın posterior eğilme derecesini belirlemek için LKKİ (lamina kribroza kurvatür derinliği/kurvatür genişliği*100) hesaplandı.

BULGULAR: Miyop grubu 12 kadın, 18 erkekten oluşmaktaydı ve yaş ortalaması 28,9±5,56 idi. Kontrol grubu 16 kadın, 14 erkekten oluşmaktaydı ve yaş ortalaması 28,9±5,56 idi. Yaş, cinsiyet dağılımı açısından gruplar arasında fark yoktu (sırasıyla p=0,157, p=0,301). Miyopik gözlerde nazal (sırasıyla 532,25±46,18 µm ve 573,15±37,61 µm) ve temporal (526,38±38,60 µm ve 557,62±37,51 µm) SK kontrol grubuna göre anlamlı olarak düşük bulundu (sırasıyla p=0,001, p=0,006). LKK miyop grubunda kontrol grubuna göre anlamlı olarak düşüktü (sırasıyla 196,31±20,55 µm ve 214,97±12,85 µm p=0,001). LKKİ açısından gruplar arasında anlamlı fark yoktu (p<0,05). Yaş ve cinsiyete göre düzeltilmiş parsiyel korelasyon analizinde artan aksiyel uzunluk, ön sklera (nazal r=-0,381, p=0,038, temporal r=-0,373, p=0,042) ve lamina kribrozada (r=-0,437, p=0,016) incelleme ile ilişkiliydi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Düşük-orta evre sağlıklı miyopik gözlerde ön SK ve LKK sağlıklı kontrollere göre daha ince olmasına rağmen LKKİ açısından gruplar arasında fark saptanmadı.

Anahtar Kelimeler: Miyopi, skleral kalınlık, lamina kribroza kalınlığı, lamina kribroza kurvatür indeksi

SS-ORR-06 [Optik, Refraksiyon, Rehabilitasyon]

Miyopi kontrolünde progresif adisyon gözlüğü (Myopi-X®), monofokal gözlük ve düşük doz atropin tedavilerinin karşılaştırılması

Nilay Akagün, Emrah Altıparmak
Acıbadem Ankara Hastanesi, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Miyopi progresyonu kontrolünde Myopi-X® (progresif adisyon gözlükleri) tedavisi etkinliğinin monofokal gözlük ile monofokal gözlük ile birlikte %0.01 atropin damla tedavisi etkinliği ile karşılaştırılması amaçlandı

YÖNTEM: Miyopi progresyonu nedeniyle Myopi-X® gözlük, monofokal gözlük ve monofokal gözlük ile birlikte % 0.01 atropin damla kullanan hastalar retrospektif olarak incelendi. Uygulanan tedaviye göre hastalar Grup 1: Miyopi-X® gözlük monoterapi, Grup 2: Monofokal gözlük monoterapi, Grup 3: Monofokal gözlük ile birlikte % 0.01 atropin damla kombine tedavi olmak üzere 3 gruba ayrıldı. Tedavi başlangıcı ve 6. ay muayenelerinde saptanan sikloplejili sferik eşdeğer (SSE) ve aksiyel uzunluk (AL) ölçümleri değerlendirildi.

BULGULAR: Çalışmaya 40 hastanın 80 gözü dahil edildi. Ortalama yaş 10.3 ± 2.5 (range: 6-18) yıldı. Tedavi öncesi SSE ve AL ölçümleri gruplar arasında benzerdi. ($p > 0.05$). Tedavi sonrası 6. ayda tüm gruplar karşılaştırıldığında SSE artış oranı (SSEFARK) 1. grupta en düşük, 3. grupta ise 2. gruba göre anlamlı olarak daha düşük izlendi ($p < 0.001$). Tedavi sonrası 6. ayda AL artış oranı (ALFARK) 1. ve 3. gruplar arasında karşılaştırıldığında, 3. grupta AL artış oranının anlamlı olarak düşük olduğu izlendi ($p < 0.05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: 6 aylık takip süresinde Myopi-X® gözlük tedavisinin monofokal gözlük tedavisi ve monofokal gözlük ile birlikte % 0.01 atropin kombine tedavisine göre sferik eşdeğer artışını daha iyi kontrol ettiği, monofokal gözlük ile birlikte % 0.01 atropin tedavisinin ise aksiyel uzunluk artışını Myopi-X® gözlük tedavisine göre daha iyi kontrol ettiği bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Aksiyel uzunluk, gözlük, kırma kusuru, miyopi kontrol

SS-ORR-07 [Optik, Refraksiyon, Rehabilitasyon]

"2 Yıl Boyunca 0.01% Atropin Göz Damlasının Miyopi İlerlemesini Kontrol Etmedeki Etkinlik ve Güvenlik Değerlendirmesi"

Sevil Karaman Erdur, Funda Dikkaya Çiçek

İstanbul Medipol Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: 2 yıl boyunca 0.01% atropin göz damlasının miyopi ilerlemesini kontrol etmedeki etkinliğini ve güvenliğini değerlendirmek.
YÖNTEM: Çocuklar kontrol grubu (tedavi almayan 110 hastanın 220 gözü) ve tedavi grubu (0.01% atropin göz damlası kullanan 154 hastanın 308 göz) olarak randomize edildi. Tedavi grubuna atanan çocuklar her gece bir kez 0.01% atropin kullanırken kontrol grubundaki çocuklar herhangi bir tedavi veya plasebo kullanmadı. Tüm katılımcılar 2 yıllık takip süresince her 6 ayda bir göz muayenesi yaptırdı. Muayene, tedavinin etkinliğini değerlendirmek için sikloplejik gözlük ile subjektif ve objektif refraksiyon, aksiyel uzunluk (AU), keratometri ve ön kamara derinliği (ÖKD) ölçümlerini içeriyordu. Ayrıca, tedavinin güvenliğini değerlendirmek için ön segment ve fundus muayenesi yapıldı.
BULGULAR: Tedavi grubundaki çocuklarda 0.01% atropin tedavisi sonrasında SE (sferik eşdeğer) değeri 2 yıl sonra $-0.33 \pm 0.22D$ arttı, kontrol grubunda ise artış $-0.92 \pm 0.56D$ olarak görüldü. AU, tedavi grubunda 0.16 ± 0.14 mm artarken kontrol grubunda 0.49 ± 0.34 mm arttı. ÖKD ve keratometri gruplar arasında anlamlı bir değişiklik göstermedi.
TARTIŞMA VE SONUÇ: Atropin 0.01%, miyopi ilerlemesini yavaşlatmada etkilidir. 0.01% atropin tedavisinden sonra herhangi bir ciddi yan etki gözlenmedi.

Anahtar Kelimeler: Atropin, aksiyel uzunluk, miyopi

SS-ORR-08 [Optik, Refraksiyon, Rehabilitasyon]

Stargardt Hastalarında Görme Fonksiyonu ve Fiksasyon Parametrelerinin Değerlendirilmesi

Gizem Kara, Esra Şahlı

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Stargardt hastalarında yaş gruplarına göre görme keskinliği (GK), santral retina duyarlılığı (SRD), fiksasyon stabilitesi (FS) ve bu parametrelerde zamanla meydana gelen değişiklikleri değerlendirmek

YÖNTEM:Ocak 2017 – Mayıs 2023 tarihleri arasında Az Görme Rehabilitasyonu Birimi'ne başvuran Stargardt hastalarının muayene ve mikroperimetri verileri değerlendirildi. Hastalar başvuru yaşına göre gruplandı. En az 2 kez mikroperimetri yapılmış olan hastaların verilerindeki zamana göre oluşan değişiklik yıllık yüzde değişim olarak hesaplandı.

BULGULAR:Çalışmaya 91 kadın 104 erkek toplam 195 Stargardt hastasının 390 gözü dahil edildi. Hastaların yaş ortalaması $30,20 \pm 14,33$ (aralık 8-75 yıl) idi. Hastaların GK medyanı 1,00 logMAR (3,1 - 0,2 logMAR); yakın görme keskinliği (YGK) ortalaması $5,10 \pm 3,2$ M idi. SRD ortalaması $14,95 \pm 8,45$ dB idi. FS parametreleri ortalaması (BCEA %63 ve BCEA %95) sırasıyla $21,22 \pm 20,53$ ve $73,03 \pm 66,35$ idi. En az iki kez mikroperimetri yapılmış hastalarda (n=29) SRD ve BCEA %63 parametrelerinde anlamlı bir farklılık saptandı (p=0,001, p=0,087). Hastalar yaş gruplarına göre ayrıldığında SRD'de azalma 10-20 yaş arası hastalarda yıllık %8,23, 20-30 yaş arasında %32,1, 30-40 yaş arasında %8,15, 40-50 yaş arasında %5,26 dB idi. Fiksasyon stabilitesi (FS) parametrelerinden BCEA %63'deki yıllık artış 10-20 yaş grubunda %134, 20-30 yaş grubunda %40,34, 30-40 yaş grubunda %40,06, 40-50 yaş grubunda %26,88 idi. Hastaların GK ile SRD arasında zayıf pozitif, GK ile BCEA%63 ve BCEA%95 değerleri arasında zayıf negatif korelasyon saptandı. Hastaların zamanla GK'lerindeki azalma ile SRD'deki azalma arasında anlamlı bir ilişki yoktu.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Stargardt hastalarında zamanla SRD'de azalma görülürken yıllık azalma yüzdesi en yüksek olan yaş grubu 20-30 yaş idi. FS'de (BCEA %63) azalma ise en fazla 10-20 yaş grubunda görüldü.

Anahtar Kelimeler: Fiksasyon Stabilitesi, Santral Retinal Duyarlılık, Stargardt

SS-ORR-09 [Optik, Refraksiyon, Rehabilitasyon]

Santral Puberte Prekokslu Çocuklarda Oküler Refraktif ve Makula Gelişiminin Değerlendirilmesi: Ön Sonuçlar

Ecrin Çakır, Leyla Gizem Bolaç Özyılmaz, Mehmet Egemen Karataş, Ahmet Uçar, Saniye Üke Uzun, Semra Tiryaki Demir
SBÜ Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Santral puberte prekokslu çocuklarda oküler refraktif ve makula gelişimini değerlendirilmek.

YÖNTEM: Hastanemizin Çocuk Endokrinoloji Kliniği'nde SPP nedeniyle takip edilmekte olan hastalar değerlendirildi. Hastaların refraksiyon değerleri, Snellen eşeline göre en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), sferik eşdeğer (SE), göz içi basıncı, biyomikroskopi, fundoskopi, aksiyel uzunluk (AU), ön kamara derinliği (ÖKD) ölçümleri yapıldı. Optik koherens tomografi (OKT) ile makula bölgesi retinal kalınlık (santral, parafoveal ve perifoveal), makular retinal sinir lifi tabakası (mRSLT) (total, üst yarı, alt yarı), ganglion hücre kompleksi (GHK) (total, üst yarı, alt yarı) ve koroidal (subfoveal, nazal, temporal, superior ve inferior makula) kalınlık analizleri yapıldı, ve yaş uyumlu kontroller ile karşılaştırıldı.

BULGULAR: Bu ön çalışmaya 8 SPP'li kız çocuğunun 16 gözü ile 8 sağlıklı kontrolün 16 gözü dahil edildi. Ortalama yaş, EİDGK, SE değerleri; SPP grubunda sırayla 7.2 ± 1.5 yıl, 0.95 ± 0.09 , 1.95 ± 2.5 , kontrol grubunda sırayla 6.9 ± 1.3 yıl, 0.94 ± 0.08 , 1.48 ± 1.8 idi (sırayla p 0.46, 0.68, 0.56). Ortalama AU, ÖKD değerleri; SPP grubunda sırayla 22.32 ± 1.1 , 3.29 ± 0.4 , kontrol grubunda sırayla 22.26 ± 0.9 , 3.25 ± 0.3 idi. SPP grubunda kontrol grubuna göre ortalama AU ve ÖKD değerleri daha yüksek olmasına rağmen; gruplar arasında anlamlı farklılık saptanmadı (sırayla p 0.87, 0.78). SPP grubunda ortalama total ve üst yarı mRSLT ile üst yarı GHK kalınlıkları kontrol grubuna göre anlamlı şekilde daha yüksek saptandı (sırayla p 0.012, 0.002, 0.012). Ayrıca SPP grubunda tüm ortalama retinal ve koroidal kalınlık değerleri kontrol grubuna göre daha yüksek olmasına rağmen; gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmadı (tüm p < 0.05).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Santral erken puberteye bağlı hormonal faktörler oküler gelişimi etkileyebilir. Bu çocukların oftalmik gelişimini değerlendirebilmek için daha geniş hasta grubunda ve daha uzun süreli çalışmalara ihtiyaç vardır

Anahtar Kelimeler: puberte prekokslu, refraksiyon, aksiyel uzunluk, makula gelişimi

SS-ORR-10 [Optik, Refraksiyon, Rehabilitasyon]

Doğuştan Kırmızı-Yeşil Renk Görme Bozukluğu Olan Hastalarda Kontrast Duyarlılığın Değerlendirilmesi

Mustafa Salih Karatepe

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Sivas

GİRİŞ VE AMAÇ:Doğuştan kırmızı-yeşil renk görme bozukluğu olan ve yaş ile cinsiyet uyumlu renk görme bozukluğu olmayan kontrol grubu hastaların kontrast duyarlılığını (cs) değerlendirmek ve bulguları karşılaştırmak.
YÖNTEM:Ocak 2022'den itibaren heyet muayenesi için tarafımıza başvuran ve ishihara testi ile doğuştan kırmızı-yeşil renk görme bozukluğu tanısı alan hastalarla, renk görme bozukluğu olmayan yaş ve cinsiyet eşlenik hastalara mezopik-glaresiz (mng), mezopik-glareli (mg), fotopik-glaresiz (fng), fotopik-glareli (fg) olmak üzere 4 farklı koşulda cs testi yapılarak sonuçlar karşılaştırıldı. Uzaysal cs'nin değerlendirilmesi FACT (Functional Acuity Contrast Test, Stereo Optical Co., Chicago, ABD) OPTEC 6500 paneli ile yapıldı.
BULGULAR:Çalışmaya renk görme bozukluğu olan 21 hasta ile, renk görme bozukluğu olmayan, yaş ve cinsiyet eşlenik 22 hasta kontrol grubu olarak dahil edildi. Hastaların tamamı erkeklerden oluşmaktaydı. Hastaların yaş ortalaması çalışma grubunda $32,3 \pm 10,2$, kontrol grubunda $32 \pm 8,8$ idi ve gruplar arasında yaş bakımından anlamlı fark saptanmadı ($p > 0,05$). Mg, fng ve fg cs açısından iki grup arasında tüm frekanslarda anlamlı fark yoktu ($p > 0,05$). Mng cs testinde tüm frekanslarda kontrol grubunda cs daha iyiiken yalnızca 18 cpd frekansta anlamlı yüksek saptandı ($p < 0,05$). Alt gruplar kendi içinde ve kontrol grubu ile karşılaştırıldığında, mng 18 cpd'de cs kontrol grubunda protanoplara göre, fg 3ve 6 cpd'de cs kontrol grubunda ve döteranoplarda protanoplara göre anlamlı yüksekti ($p < 0,05$). Çalışma grubu kendi içerisinde frekans geçişlerindeki kontrast duyarlılık değişimleri açısından karşılaştırıldığında, cs'deki mng ve mg 3-6 cpd geçişlerindeki azalma dışında, 1,5-3 cpd geçişindeki artışlar ve 6-12, 12-18 cpd geçişindeki azalmalar istatistiksel olarak anlamlıydı ($p < 0,05$).
TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışma ve kontrol grubu arasında cs açısından anlamlı fark yoktur. Renk görme bozukluğunun varlığı kişilere kontrast duyarlılık açısından avantaj sağlamamaktadır.

Anahtar Kelimeler: kontrast duyarlılık, kırmızı-yeşil renk görme bozukluğu, mezopik, fotopik, glare

SS-ORR-11 [Optik, Refraksiyon, Rehabilitasyon]

Kendin-Yap Akıllı Telefon Fundus Kamera Adaptörü

Oğuz Kaan Kutucu, Semra Tiryaki Demir
SBÜ Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Akıllı telefonlar sahip oldukları özelliklerle, bir kondenser lensle birlikte kullanıldıklarında; masaüstü fundus kameralara çok ucuz bir alternatif teşkil etmektedir. Bu çalışmada kolay temin edilebilen parçalarla, literatürde bildirilen hem seri üretim hem de kendin-yap telefon adaptörlerinden daha fonksiyonel bir akıllı telefon fundus kamera adaptörü tasarlamayı amaçladık.

YÖNTEM: Telefon kamerası, koaksiyel ışık kaynağı ve 15 ila 40 diyoptrilik bir mercekle beraber kullanılırsa dijital indirekt oftalmoskop elde edilir. Bu öğeleri doğru pozisyonda bir arada tutacak yapıda adaptörler üretilmiştir. Seri üretim adaptörler genelde ek ışık kaynağı barındırmazlar, belirlenmiş telefon modeli ve lens tipi dışındaki telefon ve lenslerle kullanılamazlar, görüntü almak için telefon çekim tuşuna basmak gerekir, iki elle kullanım zorunludur. Literatürdeki kendin-yap adaptörler aynı dezavantajlara sahiptir, maliyetleri düşük olsa da üretimleri çok zordur, el yeteneği veya 3D yazıcı gerektirir, fonksiyonları kısıtlıdır. Kablosuz özçekim çubuğu ve vidalama ile kolayca birleştirilebilen bisiklet parçaları kullanılarak; farklı telefon modelleri ile kullanılabilen, farklı lenslerle kullanılabilen, tek elle kullanılabilen, güncel şartlarda 865 TL maliyeti olan bir akıllı telefon aparatı tasarladık.

BULGULAR: Adaptörümüzle denemelerde, literatürde bildirilen diğer ürünlere benzer kalitede ve biyomikroskopik fundoskopi ile tanımlanabilen bazı fundus patolojilerini tanıma, dokümanete etmekte başarılı, geniş açılı görüntüler elde edilebildi. Literatürdeki örneklere benzer olarak aydınlık ortam, tavan aydınlatması kullanımı, zayıf dilatasyon, medya opasiteleri ve hasta uyumsuzluğunda görüntü kalitesinin azaldığı görüldü. Farklı olarak, çekimler farklı telefonlar ve lensler kullanılarak, tek elle yapılabildi. Maliyet seri üretim alternatiflerinin en ucuzunun 1/12'si kadardı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Tasarladığımız aparat, alternatiflerinden daha avantajlı bir seçenek olabilir. Altın standart yöntemlerle kıyas çalışmaları gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Akıllı telefon fundus görüntüleme, indirekt oftalmoskopi, kendin-yap

SS-OTM-01 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Pediyatrik Açık Glob Yaralanmalarında Bilgisayarlı Tomografi Bulguları ile Oküler Travma ve Pediyatrik Oküler Travma Skorları Arasındaki İlişki: Görüntülemenin Prognostik ve Tanısal Değeri Var mı?

Büşra Kurt¹, Dilara Pirhan¹, Sevgi Subaşı¹, Burcu Alparslan², Levent Karabaş¹

¹Kocaeli Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Kocaeli

²Kocaeli Üniversitesi, Radyoloji Ana Bilim Dalı, Kocaeli

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmanın amacı, pediyatrik hastalarda açık glob yaralanmalarında BT bulguları ile pediyatrik oküler travma skoru (POTS) ve oküler travma skoru (OTS) arasındaki ilişkiyi değerlendirmektir.

YÖNTEM:Açık glob yaralanması olan 34 pediyatrik hastada BT bulguları 9 ana kategoriye ayrıldı: Skleral irregülarite, lens dislokasyonu, anormal vitreus dansitesi, koryoretinal tabaka kalınlaşması, preseptal kalınlık artışı, intraoküler yabancı cisim ve hava, vitreus hemorajisi, retina dekolmanı ve perforasyon. Farklı tip ve sayıdaki BT bulguları ile POTS evreleri ve OTS evreleri arasındaki ilişki çok değişkenli bir analizle değerlendirildi.

BULGULAR:Ortalama travma yaşı 6.6 ± 3.1 idi. Hastaların 9'u (%26.5) kadın 25'i (%73.5) erkekti. En yaygın BT bulguları skleral irregülarite ve preseptal kalınlık artışıdır(%47.1). Çok değişkenli analizde 1 veya daha az BT bulgusu olan 16 hasta (median POTS değeri 80(71.25-90.0)) ile 2 ya da 3 BT bulgusu olan 11 hasta (median POTS değeri 60(15-70)) arasında p değeri <0.05 bulundu. 1 veya daha az BT bulgusu olan 16 hasta (median POTS değeri 80(71.25-90.0)) ile 4 veya daha fazla BT bulgusu olan 7 hasta (median POTS değeri 45(25-80)) arasında p değeri <0.05 bulundu. 2 ya da 3 BT bulgusu olan 11 hasta (median POTS değeri 60(15-70)) ile 4 veya daha fazla BT bulgusu olan 7 hasta (median POTS değeri 45(25-80)) arasında p değeri >0.05 bulundu. BT bulgu sayısı ile OTS evreleri arasında anlamlı farklılık bulunamadı. Anormal vitreus dansitesi var olan hastalarda (median 45(30-69.6)) POTS anlamlı iken (p değeri <0.05) OTS değeri anlamlı bulunmadı (p değeri >0.05). Diğer BT bulgularında ise POTS ve OTS arasında anlamlı fark bulunmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:BT bulgularının sayısı, açık glob yaralanması olan hastalarda POTS evresini öngörmeye ve görsel prognozu tahmin etmeye yardımcı olabilir. Yeterli klinik verilerin bulunmadığı acil durumlarda, BT'nin objektif bulguları oküler travmanın ciddiyetini ve muhtemelen uzun vadeli görsel sonucunu tahmin etmeye yardımcı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: açık glob yaralanması, bilgisayarlı tomografi, oküler travma skoru, pediyatrik oküler travma skoru

SS-OTM-02 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Keratoplasti Sonrası Travmatik Yara Yeri Ayrılması: Klinik Özellikler, Greft Sağkalımı Ve Görsel Sonuçlar

Ayşe Tüfekçi Balıkcı, Ayşe Burcu, Züleyha Yalnız Akkaya, Evin Singar Ozdemir, Selma Ozbek-Uzman
Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Penetran ve lameller keratoplasti sonrası künt travma nedeniyle yara ayrılması gelişen gözlerde görsel sonuçlar, komplikasyonlar ve greft sağkalım oranlarını değerlendirmek

YÖNTEM: Kliniğimizde 2002-2022 tarihleri arasında künt travma sonrası yara yeri ayrılan 31 keratoplastili hastanın dosyası geriye dönük olarak tarandı. Keratoplasti etiyojisi, keratoplasti ve travma arasında geçen süre, travma nedeni, cerrahi tipi, yaranın boyutu ve yeri, gelişen komplikasyonlar, ikincil ameliyatlara, greft sağkalım oranı ve görsel sonuçlar kaydedildi. **BULGULAR:** Çalışmaya dahil edilen 31 hastanın (20 erkek, 11 kadın) yaş ortalaması $38,25 \pm 16,80$ idi. Gözlerin 29'una penetran, 2'sine lameller keratoplasti yapılmıştı ve en sık keratoplasti etiyojisi keratokonusdu (%41,9). Keratoplasti ile travma arasındaki ortalama süre $39,96 \pm 48,41$ (1-240) ay, cerrahi onarım sonrası takip süresi ortalama $67,90 \pm 70,82$ (4-300) ay idi. En sık travma nedeni künt cisimle göze travmaydı (%87,1). Yara ayrılma derecesi ortalama $141^\circ \pm 69^\circ$ (30° - 360°) olarak gözlemlendi. Gözlerin %48,4'ünde greft yetmezliği gelişti. Takipler sonunda greft sağkalım oranı %23,2, tekrar keratoplasti oranı %35,5 idi. Primer sütürasyon dışında %45,2 gözde lensektomi ve ön vitrektomi yapıldı. En sık eşlik eden komplikasyonlar iris prolapsusu, lens hasarı, greft yetmezliği ve glokom idi. Travma sonrası görme düzeylerinde anlamlı düşüş gözlemlendi ($p=0,01$). Son muayenede 20 gözde (%66,7) görme 20/200'nin altındaydı ve iki gözde ışık algısı yoktu. Lameller cerrahi sonrası görsel sonuç ve greft sağkalım oranı daha yüksekti.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Keratoplastili gözlerde künt travma ile yara yeri ayrılması yaşam boyu devam eden bir risktir ve greft sağkalımını olumsuz etkilemektedir. Tedavi edilse bile görsel prognozu kötüdür. Lameller cerrahi sonrası prognoz daha iyidir.

Anahtar Kelimeler: keratoplasti, künt travma, yara yeri ayrılması, greft sağkalımı

SS-OTM-03 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Kanalikül Kesisi Onarımı Yapılan Hastalardaki Anatomik ve Fonksiyonel Başarının Dakriyosintigrafi ve Ön Segment Optik Koherens Tomografi ile Değerlendirilmesi

Çisil Erkan Pota¹, Hatice Deniz İlhan²

¹Antalya Manavgat Devlet Hastanesi

²Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Kanalikül kesisi için cerrahi uygulanan ve gözünde sulanma şikayeti olmayan hastalardaki anatomik ve fonksiyonel başarının değerlendirilmesi ve sağlam göz ile karşılaştırılması

YÖNTEM:Kanalikül kesisi onarımı yapıldıktan sonra gözünde sulanma şikayeti olmayan 82(89.1%) hastadan çalışmaya dahil olmayı kabul eden 24 hastaya dakriyosintigrafi, ön segment OCT, MUNK skoru ve memnuniyet anketi uygulandı.

BULGULAR:Hastaların yaş ortalaması 37.13±20.1(6-73).Hastaların takip süresi ortalama 41 aydı(8-93).Yaralanma ile operasyon arasındaki süre ortalama 30.2 saatt (4-144) saatt. Hastaların 16'sında alt, 7'sinde üst,1'inde her iki kanalikülde kesisi mevcuttu.Kanalikül kesilerinin 8'i ev kazası,4'ü iş kazası,5'i darp,7'si trafik kazası sonrası gerçekleşmişti.5 hastada tomografide eşlik eden fraktür mevcuttu.3 hastaya ek olarak perforasyon onarımı yapılmıştı. 1 hastaya bikanaliküler silikon tüp diğerlerine mini monoka takıldı.Ortalama tüp çıkarılma süresi 3 (1-9)aydı.8 hastada MUNK skoru 1,16 hastada 0'dı.Dakriyosintigrafide 11 hastanın sintigrafisi sonucu normaldi.1 hastada dinamik görüntü normal ancak hastada uzamış ve azalmış geçiş vardı.11 hastada dinamik görüntülerde geçiş yoktu.Bu hastaların 5'inde kesede retansiyon vardı,4 hastada uzamış ve azalmış geçiş, 2 hastada ise 1. ve 2. saat görüntülerde geçiş yoktu. Etkilenen gözde ortalama göz yaşı menisküs yüksekliği(GMY)279.6 µm,derinliği 215 µm,alanı 28.9 µm²;sağlam gözde ortalama GMY 221.5 µm,derinliği 152.5 µm,alanı 15.3 µm² olarak bulundu.Etkilenen gözdeki ön segment OCT değerleri diğer göze göre istatistiksel anlamlı olarak yüksekti(p=0,044;p=0,003;p=0,006 sırasıyla).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Kanalikül kesisi sonrası Mini Monoka tüp entübasyonu etkin ve güvenilir bir yöntemdir.Hastaların her ne kadar gözünde sulanma şikayeti olmasa da dakriyosintigrafisi ve OCT'de sağlam gözlerine göre fonksiyonel ve anatomik farklılıklar olabileceğini gözlemledik.Hastaların ileriki dönemlerde gelişebilecek problemler açısından yakın takibinin önemli olduğunu düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: dakriyosintigrafi, göz yaşı menisküsü, kanalikül kesisi, mini monoka, ön segment optik koherens tomografi

SS-OTM-04 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Ekzojen Endoftalmili Gözlerde Erken Vitrektomi Cerrahisi

Sami Yılmaz¹, Remzi Avcı¹, Eyyüp Karahan², Ayşegül Mavi Yıldız¹, Mehmet Emin Aslancı³

¹Bursa Retina Göz Hastanesi

²Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı

³Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bursa Tıp Fakültesi Yüksek İhtisas Eğitim Araştırma Hastanesi Göz Anabilim Dalı

GİRİŞ VE AMAÇ:Ekzojen endoftalmide erken vitrektomi cerrahisi ile geç dönem cerrahi veya sadece intravitreal antibiyotik tedavisinin klinik özelliklerinin ve uzun dönem takip sonuçlarının karşılaştırılması.

YÖNTEM:Tanı sonrası ilk 24 saat içerisinde cerrahi uygulanan 10 göz Grup 1, 24 saatten daha sonra cerrahi uygulanmış veya sadece intravitreal antibiyotik tedavisi almış 13 göz ise Grup 2 olarak değerlendirildi. İki grup demografik özellikleri, öyküleri, semptomları, bulguları, mikrobiyoloji sonuçları, görme keskinlikleri ve komplikasyonlar açısından değerlendirildi. Görme keskinlikleri ışık algısının yokluğu, ışık hissi, el hareketi ve parmak sayma sırasıyla 3,0/2,7/2,3/1,85 LogMAR olarak alındı. Takibi en az 1 yıl olanlar çalışmaya dahil edildi. **BULGULAR:**Sebepler olarak cerrahi Grup 1'de 7 (%70), Grup 2'de 9 (%69), travma Grup 1'de 3 (%30), Grup 2'de 4 (%31) gözde saptandı (p=0,663). Başlangıç ve başlangıç ile son vizit görme keskinliği arasındaki değişim ortalamaları incelendiğinde sırasıyla Grup 1 2,17±0,57 ve 1,58±0,69, Grup 2 1,79±1,02 ve 0,73±0,93 LogMAR olarak bulundu (p=0,268 ve p=0,026). Direk bakıda Grup 1, 5 gözde gram (+) kok saptandı ve 5 gözde ajan görülmedi; Grup 2'de 6 gözde gram (+) kok, 1 gözde gram (-) basil, 2 gözde maya ve 4 gözde ise ajan görülmedi (p=0,414). Komplikasyonlar Grup 1'de 1 gözde silikon ve band keratopati, 1 gözde kornea endotel yetmezliği, 1 gözde optik disk atrofi, 1 gözde retinada atrofik değişiklikler, Grup 2'de 2 gözde fitizis bulbi, 1 gözde retinada atrofik değişiklikler, 2 gözde hipotoni ve silikon varlığı olarak değerlendirildi (p=0,349).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Erken cerrahi tedaviye rağmen çeşitli komplikasyonlar gelişebilmektedir. Bazı gözlerde ajan saptanamayabilir. Başlangıç görme keskinlikleri her iki grupta benzer olmasına rağmen erken vitrektomi cerrahisi uygulanan gözlerde takip süresi sonunda görme keskinliği artışı daha yüksek olarak değerlendirilmiştir. Bundan dolayı erken vitrektomi cerrahisinin tedavide tercih edilmesi gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Endoftalmi, travma, cerrahi, erken vitrektomi

SS-OTM-05 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

2023 Kahramanmaraş Depremleri ile İlişkili Oküler ve Perioküler Yaralanmalar

Melike Vanlıoğlu, Nurettin Bayram, Eyüpcan Şensoy, Kenan Sonmez
Etlik Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Türkiye, 6 Şubat 2023'te Kahramanmaraş merkezli 9 saat arayla meydana gelen 7.7 ve 7.5 MW ölçeğindeki 2 büyük depremle, büyük bir yıkım yaşadı. Bu asrın felaketinde yaklaşık 57.000'in üzerinde bina yıkılmış, 50.000'in üzerinde vatandaşımız yaşamını yitirmiş ve 120.000'nin üzerinde vatandaşımız yaralanmıştır. Bu çalışmanın amacı ülkemizde meydana gelen bu depremler sonucunda hastalarda meydana gelen oküler/perioküler yaralanma tiplerini ve yönetimini belirlemektir. **YÖNTEM:**Bu çalışma kapsamında; depremler sonucunda oküler/perioküler yaralanması olan Etlik Şehir Hastanesi ve Hatay Eğitim ve Araştırma Sahra Hastanesinde takip ve tedavileri yapılan toplam 34 hastanın dosyaları retrospektif olarak incelendi. **BULGULAR:**Hastalarımızın 16'sı kadın, 18'i erkekti. Olguların ortalama yaşı $37,38 \pm 17,3$ idi. Beş hasta pediatrik yaş grubundaydı. Hastaların 18'inde sağ göz, 15'inde sol göz ve birinde bilateral yaralanma izlendi. Başlangıç en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (EİDGK) $0,54 \pm 0,66$ (min:1,80, max:0,0) logMAR, final EİDGK ise $0,22 \pm 0,41$ (min:1,52, max:0,0) logMAR idi. Depremler ile ilk müdahale arasında geçen ortalama süre $3,82 \pm 1,78$ gündü. Hastaların ortalama takip süresi $97,26 \pm 21,75$ gün idi. En sık oküler/perioküler bulgular 25'inde (%71,4) kapak kesisi, 17'sinde (%48,6) orbital fraktür ve 11'inde (%31,4) korneal yabancı cisim idi. En sık oküler/perioküler uygulanan cerrahi girişimler kapak/kanalikül kesi suturasyonu (%48,6) ve korneal/skleral kesi suturasyonu (%22,9) idi. Hastaların 13'ünde ekstremit/kosta fraktürleri, 10'unda (%29,4) burun yaralanmaları, 8'inde (%23,5) iç organ yaralanmaları ve 3'ünde kraniyel yaralanmalar oküler/perioküler yaralanmalara eşlik ediyordu. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Depremlere bağlı oküler/perioküler travmalar multidisipliner bir yaklaşım gerektirir. Bu afetlere bağlı yaralanma tipleri ve tedavi yönetimi gelecekte gelişebilecek bir deprem durumunda hizmet sunumunun planlanmasında faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kahramanmaraş depremi, Oküler yaralanma, Perioküler yaralanma, Travma

SS-OTM-06 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Düşme sonucu oluşan göz yaralanmalarının klinik sonuçları

Alik Salamatov, Emine Doğan, Kübra Özata Gündoğdu
Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Düşme sonucu oluşan göz travmalarının demografik ve klinik sonuçlarını değerlendirmek

YÖNTEM:Çalışmada 2015-2023 yılları arasında düşme nedeniyle göz travması oluşan 32 hastanın dosyaları geriye dönük olarak incelendi. Hastaların yaş, cinsiyet, yaralanma tipi, ek klinik özellikler, başlangıç ve son en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) incelendi. Düşme sonrası meydana gelen göz travmalarında görme keskinliğine etki eden faktörler değerlendirildi.

BULGULAR:Düşmeye bağlı göz yaralanması olan 32 hastanın yaş ortalaması $54,44 \pm 26,37$ yıl (2-77) olup %68'i erkek, %32'si kadındı. Hastaların %57'sinde sağ göz, %43'ünde sol göz etkilenmişti. Hastaların %44'ü açık glob yaralanması iken, bunların %38'i rüptür, %6'sı ise laserasyon şeklinde idi. Hastaların 16'sında kapak kesisi, 15'inde hifema, 8'inde iris prolapsusu, 7'sinde vitre içi hemoraji, 3'ünde iridodiyaliz, 2'sinde ise retina dekolmanı mevcuttu. Travma sonucu cerrahi geçiren hasta sayısı 25 (%78) iken, 7 hastada (%22) cerrahi uygulanmadı. Cerrahi tedavi olarak hastaların 11'ine kapak kesisi sütürasyonu, 7'sine skleral reperasyon, 3'üne korneaskleral reperasyon, 2'sine korneal reperasyon, 2'sine lens ekstraksiyonu yapıldı. Takiplerde vitre içi hemorajisi olan 3 hastaya vitreoretinal cerrahi, 1 hastaya evisserasyon ve 1 hastaya da orbita cerrahisi yapıldı. Hastaların başlangıç EİDGK $0,27 \pm 0,39$ ve son EİDGK ise $0,39 \pm 0,41$ idi. Takiplerde son görme keskinliği ile yapılan korelasyon sonuçlarında açık glob yaralanması olan, hifeması olan ve ileri yaş hastalarda son görme keskinliği daha düşüktü ($p1:0.008$, $r1:0.46$, $p2:0.037$, $r2:0.39$, $p3:0.007$, $r3:0.46$). Başlangıç görme keskinliği yüksek olanlarda son görme keskinliği daha yüksek bulundu ($p:0.000$, $r:0.71$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Düşme sonucu oluşan göz travmalarında hastanın klinik durumuna göre değerlendirme yapılması ve hastaya göre cerrahi yöntem seçilmesi önemlidir. Hastanın başlangıç görme düzeyi, yaş ve ek klinik patolojiler son görme keskinliğini etkileyen önemli prognostik faktörlerdir

Anahtar Kelimeler: düşme, göz yaralanması, oküler travma,

SS-OTM-07 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Paintball mermisi ile oküler künt travma ile yaralanan olgunun klinik takibi ve sunumu

Nizam Kocabey, Tuncay Kusbeci, Bora Yüksel, Okan Akmaz

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bozyaka SUAM, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Paintball mermisi ile oküler künt travma yaralanması olan olgunun klinik takibi ve sunumunu amaçladık.

YÖNTEM:18 yaşında kadın hasta paintball mermisi ile sol gözü oküler künt travma yaralanması sonrası acil servisten tarafımıza konsülte edildi. İlk bakıda sağ göz oftalmolojik muayenesi normal idi. Sol göz görme keskinliği 1 metreden parmak sayma düzeyindeydi. Goldman Aplanasyon Tonometri (GAT) ile göz içi basıncı solda 34 mm Hg idi. Biomikroskopik muayenesinde sol gözde kornea parasantral temporalinde yüzeysel stromaya gömülü yabancı cisimler, ön kamarada grade 2 hifema seçilen irisin intakt iridodiyaliz olmadığı, lens ön kapsülü sağlam olduğu görüldü. Ön kamarada hifemanın olması vitreusun bulanık olmasından kaynaklı 90 D lens ile arka segment değerlendiremedi. Yapılan B scan ultrasonografi ile vitreusta hemoraji olup retinasının yatışık olduğu görüldü. Hasta kliniğimizde yatışı yapılarak medikal tedaviye başlandı. Medikal tedavi sonrası hifema ve vitreus hemorajisi gerileyen hastada fundus bakısında makula temporalinde kommosyo retina, temporal damar arkadlarında venlerin dilate etrafında retinal hemorajiler, foveadan çevresine ışınal tarzda retinal foldlar ve fovea refleksi daha koyu renkte idi. Goldman 3 aynalı lens ile hem iridokorneal açı hem de perifer retinada bir patoloji saptanmadı.

BULGULAR:Hastaya çekilen OCT görüntüsünde foveal çukurun derinleştiği, retina dış katmanların bozulduğu görüldü. OCTA ile de hastada derin pleksusta foveal avasküler zonun genişlediği saptandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Künt travma yaralanmasına bağlı makula derin kapiller pleksusta iskemi geliştirebilir ve ardından gelişen foveal atrofi ciddi görme kaybına sebep olabilir. Paintball oyununda gerekli önlemlerin alınması ciddi göz travmalarının engelleyebilir.

Anahtar Kelimeler: foveal atrofi, makuler iskemi, paintball ilişkili oküler travma

SS-OTM-08 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Oftalmolojik Açıdan Askerliğe Elverişsizlik Kararında Tanılar ve Maddeler

Hakan Öztürk, Bediz Özen

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Askerlik yoklaması sağlık muayenesinde, göz hastalıkları açısından “askerliğe elverişli değildir” kararı verilen yükümlü bireylerin tanısal yönden değerlendirilmeleri amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Göz hastalıkları açısından askerliğe elverişsizlik raporu alan 284 askerlik yükümlüsünün kayıtları incelendi. Yükümlü bireylerin Türk Silahlı Kuvvetleri Sağlık Yeteneği Yönetmeliği Hastalıklar Listesi'ne göre; göz hastalıkları branşı tanıları ve elverişsizlik maddeleri kaydedildi.

BULGULAR: Yükümlü bireylerin yaş ortalaması $22,64 \pm 3,79$ (18-37) yıl idi. Askerliğe elverişsizlik kararında, refraksiyon kusurları (130 olgu, %45,8) (Madde 7) en sık nedendi. Sırasıyla kornea veya lense bağlı hastalık sekelleri (73 olgu, %25,7) (Madde 6); koroid, retina veya görme yolları hastalıkları (61 olgu, %21,5) (Madde 9); kas paralizileri, şaşılık veya nistagmusa bağlı görme bozuklukları (14 olgu, %4,9) (Madde 5) ve diğer göz bozuklukları (pitozis, göz kapağı şekil bozuklukları veya semblefaron) (6 olgu, %2,1) (Madde 2 veya Madde 3) elverişsizlik kararı oluşturan diğer nedenlerdi. Refraksiyon kusurlarında; miyopik astigmatizma (48 olgu, %36,9) en sık refraksiyon kusuru nedeni idi. Sırasıyla hipermetropik astigmatizma (36 olgu, %27,7), miyopi (27 olgu, %20,8), hipermetropi (13 olgu, %10) ve mikst astigmatizma (6 olgu, %4,6) diğer refraktif bozukluklardı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamızda göz hastalıkları branşında en sık askerliğe elverişsizlik kararının, refraksiyon kusuru nedeniyle Madde 7'den verildiğini saptadık. Detaylı olarak yönetmeliğin ve elverişsizlik nedenlerinin bilinmesi; yasal sorumluluğu olan ve kaygı oluşturabilen bu muayenede, göz hekimlerine ön tanıda bir yol gösterebilir.

Anahtar Kelimeler: Askerliğe elverişsizlik, askerlik yoklaması, sağlık kurulu muayenesi

SS-OTM-09 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Oftalmologlar Estetik Amaçlı Botulinum Toksin Uygulamaya Legal Açıdan Yetkili Midir?

Ali Altan Ertan Boz

Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı,
Sakarya

GİRİŞ VE AMAÇ:Estetik amaçlı peri-oküler botulinum toksin (BT) uygulaması, genellikle güvenlidir ancak komplikasyon açısından dikkatli olmak gereklidir. Estetik amaçlı BT uygulamasının, Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları hakkında yönetmelik ve Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğü (SHGM) görüşüyle hangi branşlar tarafından yapılacağı belirlenmiştir. Çalışmanın amacı, oftalmologların estetik amaçlı BT uygulamasını yasal açıdan incelemektir.

YÖNTEM:2022-2023 yılları arasında dış merkezlerden estetik amaçlı BT uygulaması sonrası gelişen komplikasyonlar nedeni ile tarafımıza yönlendirilen 13 hasta incelenmiştir. **BULGULAR:**10 hastada alın bölgesine BT uygulanmış, levator kası etkilenmesi nedeni ile unilateral ptozis saptanmış, brimonidin ve fenilefrin damla tedavisi ile hastalar takip edilmiş ve 3. ayın sonunda semptomları düzelmiştir. 3 hastada ise kaz ayağı kırışıklıklarına BT uygulanmış, lateral rektus kası etkilenmiş ve hastalar diplopi şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Bu hastalara herhangi bir medikal tedavi verilmemiş, takiplerde 4. ay sonunda semptomları düzelmiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ:BT uygulamasında ptozis, diplopi, kuru göz gibi komplikasyonlar bildirilmiştir. SHGM görüşü, BT plastik cerrah ve dermatoloji branşları tarafından uygulanmalı, diş hekimleri yalnızca kendi alanlarında uygulama yapmalıdır. Medikal estetik sertifikası olan hekimler, Danıştay kararıyla uygulama yapmaktadır. Yüz Plastik Cerrahi Derneği, KBB açısından görüş istemiş, bakanlık tabibin bir tıbbi işlemi almış olduğu eğitim ile sorumluluğunu da üstlenerek yapabileceği yönünde görüş bildirilmiştir. Yasal mevzuatta boşluk bulunmaktadır. Pratisyen hekimler, yasal olmamasına rağmen uygulama yapmaktadır. Oftalmologlar anatomi bilgisi ve uygulama sonrası komplikasyonlar konusunda gerekli eğitimi almaktadırlar. Bakanlık görüşü gereği, oftalmologların estetik amaçlı BT uygulamasında yasal bir sorun olmadığı kanaatindeyiz. Ancak, TOD'un Bakanlıktan görüş alması ve esasen gerekli yasal düzenlemelerin yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: oftalmolojide estetik amaçlı botulinum toksin, yasal mevzuat, botulinum toksin uygulaması sonrası komplikasyon.

SS-OTM-10 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Göz hekimleri bakımından karşılaştırmalı hukuk ve yasal değişiklikler dikkate alınarak Türk tıp hukukunun durumunun değerlendirilmesi

Delil Özcan

S.B.Ü.Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Türk tıp hukukunun durumunu değerlendirebilmek için karşılaştırmalı hukuk ve yasal değişiklikler Mesleki Sorumluluk Kuruluna ilişkin kabul edilen düzenlemeler de dikkate alınarak analiz edilmiştir.

YÖNTEM:Araştırma yöntemlerinden, hatalı tıbbi müdahale nedeni ile oftalmoloji uzmanlık alanındaki hukuki sorumluluklar ile ilgili görüşme, belge incelemesine(İlgili yasa metinleri, tesis edilen yargı kararları)başvurulmuştur.

BULGULAR:Türk tıp hukuku açısından vekalet ve eser sözleşmeleri kanun kapsamına alınmış, tüketici işlemleri kavramı genişletilip istisnai alan tanımlanmadığından sağlık hizmetleri de tüketici hukuku kapsamına girmiş ve Sağlık Hizmetleri Temel Kanununda Mesleki Sorumluluk Kuruluna ilişkin düzenlemeler yapılmıştır.Türk hukuk doktrininin gelişiminde Alman tıp hukukunun etkisinin gözlemlendiği ve değişikliklerin analiz edilmesinin gerekliliği uzmanlarca belirtilmiştir.Alman Medeni Kanunu'nun getirdiği değişiklikler sonrası tedavi sözleşmesi bağımsız sözleşme tipi olarak isimli sözleşmeler arasına girmiş, ispat yüküne ilişkin kurallar kodifiye edilmiş ve madde metnindeki tıbbi ifadesi, resmi hekimler tarafından yapılan tedavi faaliyetlerini aşmıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Mesleki Sorumluluk Kuruluna ilişkin kabul edilen düzenlemeler, göz hekimlerinin kanun hükümleri ile ayrı ayrı düzenlenen görevlerine ilişkin soruşturmalarda dava dışı bir iç hukuk yolu oluşturmaktadır.Kurulun görev kapsamının hangi fiilleri içereceği açık bir biçimde gösterilmemiştir.Tedavi sözleşmesinin hizmet sözleşmesi olarak değerlendirilebilmesinin önemli koşullarından birisi tedavi karşılığında ücret kararlaştırılmış olmasıdır.Eser sözleşmesinden, sonuç taahhüdü içermemesiyle ayrılan tedavi sözleşmesi, vekalet sözleşmesinden ücret unsuruyla ayrılmaktadır.Bağımsız bir karşılaştırmalı hukuk sistematiği ve kavramları hukuki materyalin derinlemesine araştırılmasını sağlamakta, daha iyi ve doğru bir hukukun kazanılmasına büyük katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: karşılaştırmalı hukuk, tedavi sözleşmesi, mesleki sorumluluk kurulu, dava dışı bir iç hukuk yolu

SS-OTM-11 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Classification of Adults According to Body Mass Index Based on Machine Learning Algorithms Using Ophthalmic Examination Findings

Ceren Durmaz Engin¹, Ceren Kaya², Seda Tigli Aydin²

¹Buca Seyfi Demirsoy Education and Research Hospital, Department of Ophthalmology, Izmir, Turkey

²Zonguldak Bulent Ecevit University, Faculty of Engineering, Department of Biomedical Engineering, Zonguldak, Turkey

BACKGROUND AND AIM:To analyse the effect of ophthalmic examination findings on the classification of adults according to body mass index (BMI) classes (normal-weight, overweight and obese) by comparing the performance of three machine learning algorithms

METHODS:The right eyes of 32 normal-weight, 33 overweight, and 62 obese adults aged 18 to 61 were included. Detailed examination including intraocular pressure (IOP), central corneal thickness (CCT), keratometry values; anterior chamber depth (ACD), and axial length (AL) by A-mode ocular ultrasonography; and macular thickness map and retinal nerve fiber layer thickness (RNFL) by spectral domain optical coherence tomography (SD-OCT) were obtained. Classification efficiency of the features was evaluated using Random Forest, Gaussian Naïve Bayes and Support Vector Machine algorithms. A Kappa analysis was used to examine the precision and reliability of measurements. Recursive feature elimination (RFE) method was also conducted to determine prominent features in collected dataset. All simulations were implemented in Python programming language.

RESULTS:Overall classification accuracy values were calculated from confusion matrices as 95%, 90%, and 85%, respectively for Random Forest, Gaussian Naïve Bayes, and Support Vector Machine algorithms by randomly dividing used dataset as 85% training and 15% test. Among all three machine learning algorithms, Random Forest algorithm generated the most successful classification performance with 95% sensitivity, 95.83% precision, 98.33% specificity, and 0.923 cohen kappa statistic values. Temporal inner macular thickness of ETDRS subfield map, and temporal and inferior RNFL thicknesses were the most notable features for classification of the related groups according to RFE method by using Random Forest Regressor.

CONCLUSIONS:BMI status of adults has an effect on the ophthalmologic examination findings. The classification of adults as normal-weight, overweight, or obese by machine learning algorithms is effective and precise

Keywords: body mass index, machine learning, obesity, ophthalmic examination

SS-OTM-12 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Türk kadın göz hekimleri tarafından yayınlanan bilimsel araştırmalara retrospektif bir bakış: Herhangi bir cinsiyet ayrımcılığı var mı?

Aynur Er, Hamidu Hamisi Gobeka, İbrahim Ethem Ay, Mustafa Doğan
Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı,
Afyonkarahisar

GİRİŞ VE AMAÇ: Cinsiyet eşitsizlikleri, onlarca yıldır kadınların profesyonel ve kişisel ilerlemesinin önünde bir engel olmuştur. Akademik yayınlar, akademik üretkenliğin önemli yan ürünleri olup bu alanlardaki eşitsizliği anlamak toplumsal cinsiyet eşitsizliği konusunda farkındalığı artırmaya hizmet edebilmektedir. Oftalmoloji alanında asistan kadın hekim oranı artmakla birlikte; akademik alanda kadın göz doktorları erkek meslektaşlarının çok gerisindedir. Çalışmamızın amacı Türkiye'deki akademik oftalmoloji yayınlarında kadın ve erkek yazarların nasıl temsil edildiğini ve yayın türlerinin zaman içinde nasıl geliştiğini belirlemektir.

YÖNTEM: Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu (TÜBİTAK), Ulusal Akademik ve Bilgi Merkezi (ULAKBİM) tarafından 1995-2022 yılları arasında yayınlanan çevrimiçi erişilebilir Türkçe makaleler (40 dergiden 6416 makale) retrospektif olarak değerlendirildi. Makale türü, yayın yılı, ilk ve son yazarın cinsiyeti, ilgili yazarın cinsiyeti ve toplam kadın ve erkek yazar sayısı parametreleri alındı ve kaydedildi.

BULGULAR: Yayınlar, 1995'ten 2022'ye kadar beş yıllık bir dönemde gruplandı. Zaman içinde yayın başına kadın yazar sayısında istatistiksel olarak anlamlı bir artış olduğu saptandı ($p=0,023$). Yayınların çoğunluğunu araştırma makaleleri (%75), ardından olgu sunumları (%18,3) ve derlemeler (%3,1) oluşturmaktaydı. Yayın türlerindeki cinsiyet eşitsizlikleri istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p>0,005$). Erkeklerle karşılaştırıldığında, ilk ve son yazarların sırasıyla %42,6'sını ve %34,2'sini kadınlar oluşturdu. Ayrıca, sorumlu yazarların ise %42,4'ü kadın araştırmacıydı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Türk Oftalmoloji akademisyenleri arasında cinsiyet dengesizliği azalmakta olup, kadınların akademik üretkenliğindeki artış gelecek vadetmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ayrımcılık, Cinsiyet, Oftalmoloji, Araştırma, Bilimsel makale

SS-SA-01 [Şaşılık]

Opera konjenital katarakt hastalarında metabolik profilin erken ve geç dönem komplikasyonlarına etkisinin araştırılması

Cansev Şekerler¹, Hande Taylan Şekeroglu¹, Demet Yabanoğlu¹, Samiye Yabanoğlu Çiftci², Emirhan Nemutlu³, İpek Baysal²

¹Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

²Hacettepe Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Biyokimya Anabilim Dalı, Ankara

³Hacettepe Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Analitik Kimya Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Konjenital katarakt, doğumda olan veya erken postnatal dönemde ortaya çıkan lens opasitesidir. Tüm dünyadaki prevalansı 10.000'de 1,71 (0,63-9,74) olarak bilinmektedir.

Metabolomiks, hızla gelişmekte olan biyokimyasal çalışma sahasıdır. Biyolojik sistemlerdeki endojen ve ekzojen metabolitlerin semi-kantitatif olarak çalışılması ve kıyaslanmasını sağlar. Bu çalışmada konjenital katarakt nedeniyle opere edilmiş olan hastalar post-operatif dönemde glokom geliştirip geliştirmediklerine göre glokom ve kontrol grubu olarak iki gruba ayrılmış; bu iki grup arasındaki serum metabolik profilleri karşılaştırılarak glokom gelişiminde olası bir biyobelirteç belirlenmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Çalışmaya 48 hasta dahil edilmiştir. Oftalmolojik muayenenin yapılmasını takiben tüm hastalardan 1mL periferik kan örneği alınmıştır, kan santrifüjlendikten sonra plazma örnekleri ependorf tüplerinde -80°C'de saklanmıştır. Tüm örnekler toplandıktan sonra GC-MS ve LC-qTOF-MS temelli metabolomiks analizler yapılmıştır.

BULGULAR:48 hastanın 9'unda post-operatif dönemde glokom gelişimi mevcuttur. Fiehn ve Golm kütüphanelerinde önceden tanımlanmış olan 327 adet metabolik tespit edilmiş olup bunların 17 tanesinin iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılığı saptanmıştır. Miyoinositol (p<0,001), prolin (p=0,008), 3-indollaktik asit (p=0,010), gliserik asit (p=0,012), kolin (p=0,023), malik asit (p=0,035), trans-4-hidroksi-L-prolin (p=0,037), izositrik asit (p=0,041), fosfatidiletanolamin (p=0,044) metabolitlerinin düzeylerinde konjenital katarakt nedeniyle ameliyat olan hastaların ilerleyen takiplerinde glokom gelişimi sonrasında istatistiksel olarak anlamlı artış tespit edilmiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Hedeflenmemiş bir metabolomiks çalışması olan bu çalışma, konjenital katarakt sonrası glokom gelişiminin ön görülmesinde rol oynayabilecek olası bir biyobelirteç belirlenmesi adına hedeflenmiş bir metabolomiks çalışması için pilot çalışma olup, daha geniş hasta grubunun olduğu çalışmalara öncülük edebilir.

Anahtar Kelimeler: Glokom, konjenital katarakt, metabolik profil, metabolomiks

SS-SA-02 [Şaşılık]

Şant Operasyonu Olan ve Olmayan Hidrosefali Hastalarında Şaşılık Değerleri ile Cerrahi Sonuçlarının İncelenmesi

Şule Nur kandemir¹, Didem Dizdar Yiğit¹, Volkan Dericioğlu¹, Onur Erdoğan², Eren Çerman³, Adnan Dağçınar², Hande Çeliker Ataberk¹

¹Marmara Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Marmara Üniversitesi, Beyin Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

³Klinik Donaustadt Hastanesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı Viyana

GİRİŞ VE AMAÇ: Kliniğimizde takip edilen hidrosefali hastalarından şant operasyonu olan ve olmayanların kayma miktarlarının ve yapılan şaşılık cerrahisi sonuçlarının değerlendirilmesi
YÖNTEM: Bu vaka serisinde Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları, Pediatrik Oftalmoloji ve Şaşılık Birimi ile Oküloplasti Birimi'nde takip edilen hastaların dosyası retrospektif olarak tarandı. Hidrosefali tanısı olan 45 hasta çalışmaya dahil edildi. Preop refraksiyon, en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) ve oftalmolojik muayene sonuçları incelendi. Preoperatif ve postoperatif, prizmatik camlarla ölçülmüş kayma dereceleri not edildi. Cerrahi sonrası <10 PD kayma derecesi başarı olarak alındı
BULGULAR: Çalışmaya dahil edilen 45 hastadan 24'ü kız, 21'i erkekti. Yaş ortalaması 7,1±4,1 olan hastaların 22'sinde (48%) ezotropeya (ET), 6'sında (13%) ekzotropeya (XT) olduğu; 17'sinde (39%) ise kayma olmadığı saptandı. Kendini ifade edebilen hastalarda ölçülen EİDGK, ortalama sağ ve sol göz için sırasıyla 0,5 ve 0,6'ydı. ET'si olan hastaların kayma miktarı ortalama 34,4±12,5PD iken; XT'si olan hastaların kayma miktarı ortalama 47,5±17,7PD olarak saptandı. Hastaların 11'inde prematürite, 4'ünde nistagmus, 22'sinde şant operasyonu öyküsü bulunmaktaydı. Toplam 10 hasta şaşılık nedeniyle operasyon geçirmişti ve bunların 5'inde şant öyküsü vardı. Hastaların 9'u bimedial rektus geriletme; 1'i bilateral lateral rektus geriletme uygulanmıştı. Hastaların ameliyat sonrası takip süreleri ortalama 19,1 aydı. Son muayenelerinde 4 (40%) hastanın ortoforik olduğu, 3 (30%) hastanın konsekütif XT, 1 (10%) hastanın rezidü XT, 2 (20%) hastanın rezidü ET olarak takip edildiği görüldü. Ameliyat sonrası ortoforik olan hastaların 50%'si şant operasyonu geçirmişti.
TARTIŞMA VE SONUÇ: Kliniğimizde takip edilen hidrosefali hastalarında önemli oranda şaşılık görüldüğü ve çeşitli sebeplerle çoğunun ameliyat edilmeden takip edildiği; ameliyat edilen hastalarda ise rezidü ve konsekütif kayma oranının yüksek olduğu görüldü.

Anahtar Kelimeler: Hidrosefali, Ortoforik, Rezidü Ezotropeya, Rezidü Exotropeya, Şant

SS-SA-03 [Şaşılık]

Ekstraoküler kasların şaşılık cerrahisi öncesi ve sonrası manyetik rezonans görüntüleme ile değerlendirilmesi

Gazi Bekir Özçakmaccı, Sabit Kimyon

Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Gaziantep

GİRİŞ VE AMAÇ:Şaşılık cerrahisinde kasların detaylı görüntülenmesi önem arz etmektedir. Çalışmamızda horizontal rektus kasların konumunun, geriletme cerrahisiyle yeni planlanan konumundan sapma miktarının ve rezeksiyon cerrahisiyle kaslarda meydana gelen hacim değişikliklerinin orbital MRG'lerin Lifex yazılımı kullanılarak analizini yapmayı amaçladık. **YÖNTEM:**Kliniğimizin şaşılık birimine başvurmuş horizontal şaşılığı olan; infantil ezotropanya, akomodatif ezotropanya, edinsel ezotropanya, intermittan ekzotropanya, infantil ekzotropanya, sensoriyel ekzotropanya tanısı ile cerrahi endikasyon almış 31 gönüllü hasta dahil edildi. Vakaların operasyon öncesi ve sonrası muayene verileri, cerrahi teknik ve ölçümleri kaydedildi. Operasyon sırasında ekstraoküler kasların ölçümü Castroviejo kaliperi ile yapıldı. Operasyon öncesi ve sonrası çekilen 3 Tesla MRG'lerin LifeX yazılımı kullanılarak; ekstraoküler kasların limbusa olan uzaklık mesafesindeki değişim ve ekstraoküler kaslardaki hacim değişiklikleri ölçüldü.

BULGULAR:Geriletme yapılan kaslarda planlanan geriletme ve Lifex yazılımıyla ölçülen geriletme miktarı arasında güçlü bir korelasyon saptandı ($r=0,938$, $p=0,001$). Geriletme yapılan kasların şaşılık cerrahisinde kabul edilebilir hata payı olan ± 1 mm sınırları içerisinde değerlendirdiğimizde; 50 kastan 45'nin (%90) kabul edilebilir hata payı içerisinde cerrahi plana uyumlu olduğu bulunmuştur. Geriletme yapılan kasların operasyon öncesi insersiyolarının limbusa olan uzaklık ölçümleriyle intraoperatif kas insersiyolarının limbusa olan uzaklık ölçümlerini değerlendirildiğimizde; 50 kasın ölçümlerinin 47'sinin (%94) kabul edilebilir hata payı içerisinde ölçüldüğü görülmüştür. Rezeksiyon yapılan kaslarda, rezeke edilen kas miktarı ile yazılımla ölçülen hacim değişikliği arasında pozitif yönde çok güçlü bir korelasyon saptanmıştır ($r=0,912$, $p=0,001$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Orbital MRG ve LifeX yazılımı ile kasların insersiyolarını yaptıkları yer, kas hacimlerinin ve operasyon sonrası bu değişikliklerin yüksek doğrulukta ölçülebildiğini gösterdik.

Anahtar Kelimeler: Orbital görüntüleme, şaşılık cerrahisi, yapay zeka yazılım

SS-SA-04 [Şaşılık]

Ekstraokuler kas ve pulley/kasnak anatomisinde yaşa bağlı değişimin Manyetik Rezonans Görüntüleme ile değerlendirilmesi

Tülin Öğreden¹, Faruk Kaya¹, Abdülkadir Asan²

¹Medipol Üniversitesi Bahçelievler Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

²Medipol Üniversitesi Bahçelievler Hastanesi, Radyoloji Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Semptomsuz olgularda rektuslar arası açı ve pulley anatomisinin yaşla değişimini,Manyetik Rezonans Görüntüleme(MRI) ile değerlendirilmek. Sorumuz şuydu: Normal olgularda MRI ile ölçülebilen hangi parametreler zamanla oluşan anatomik değişimlerin takibinde kullanılabilir ve normalleri nedir?
YÖNTEM:Şubat2020-Mayıs2023 döneminde, normal olarak raporlanmış MRI'lar geriye dönük tekrar değerlendirildi. Okuler patoloji ve hareket problemi olanlar çalışma dışı bırakıldı.82 hastanın 82 gözü değerlendirildi.1.5 ve 3T MR (Magnetom VIDA/SOLA,Siemens,Erlangen,Germany) cihazıyla primer bakış pozisyonundaki 2 ve 3 mm kesitli T2 ve T1 görüntüler incelendi.Aksiyel kesitlerde glob uzunluğu ölçüldü.Ekvatoryal koronal kesitte glob merkezi belirlendi. Rektus sınırları manuel olarak işaretlendi, kas orta noktalarının glob merkezi ile açısı ölçüldü(resim1). Glob merkezinden geçen horizontal hattın orbita tavan ve tabanına mesafesi ölçüldü. Olgular yaşa göre 5 gruba ayrıldı. ANOVA ve korelasyon analizi ile değerlendirildi.

BULGULAR:34erkek ve 48 kadın toplam 82 olgunun yaş ortalaması 44.55±19.76(1-86 yaş) idi. Kaslar arası açılar şöyleydi:SR-LR 102.51±12.1, SR-MR 82.63 ±7.2, LR-IR 90.85 ±7.7, MR-İR 84.24 ±6.9(fig1). Aksiyel uzunluk 25.05±0.98(22,1-26,8)idi. Glob uzunluğu SR-LR ile koreleydi(r=0,284 P<0,01). Yaş ve SR-LR açısı pozitif koreasyon gösteriyordu (r=0,73 P<0,01), diğer rektus açılarıyla negatif ilişki bulundu(r1-0.279,r2-0.349,r3-0.71). PostHoc analizde SR-LR açısı Grup 4 ve 5'te farklılaşıyordu(p=0.01 ve p=0.00).Glob ile orbita tavan-taban mesafe ölçümlerinde gruplar arasında anlamlı fark vardı(p=0.00).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Kas ve pulley anatomisindeki değişiklikler birçok sagging eye ve strabismus fiksus olgusunda gösterilmiştir. Kasnaklar, özellikle SR-LR kasnağı, globun hem hareketi hem orbital merkezlenmesinde önemlidir. Yaşalanma ve aksiyel uzama, infero-medilale deplasmana neden olur. Bu süreç çocukluktan ileri yaşlara kadar artarak devam etse de pek az hastada siklovertikal veya horizontal diplopi gelişir.

Anahtar Kelimeler: Ekstra oküler kas, rektus kasları, orbital pulley, sarkık göz(sagging eye) sendromu, manyetik rezonans görüntüleme

SS-SA-05 [Şaşılık]

Akut Edinsel Komitan Ezotropyada Botulinum toksin A uygulamasının etkinliği

Oguzhan Oruz, Aysel Pelit

Başkent Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Adana

GİRİŞ VE AMAÇ: Botulinum Toksin A (Btx-A) tedavisinin akut edinsel komitan ezotropyada olgularında klinik bulgular ve etkinliğini sunmak.
YÖNTEM: Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Adana Hastanesi'nde takip edilen 24 hastanın kayıtları retrospektif olarak incelendi. Hastaların Btx-A enjeksiyonu öncesi ve 1.hafta, 1.ay, 3.ay ve 6.ay sonrasında uzak ve yakın kayma miktarları değerlendirildi. Btx-A uygulaması sonrasında 6.ayda uzak kayması < 10 PD olan hastalar başarılı (Grup 1), 10 PD ve üzerinde olanlar başarısız (Grup 2) olarak değerlendirildi. Tüm olgulara tam oftalmolojik muayene yapıldı.

BULGULAR: Çalışmaya 7 kız, 17 erkek olmak üzere 24 hasta dahil edildi. Bu hastaların 18'i Grup 1, 6'sı ise Grup 2'de idi. Grup 1'de Btx-A enjeksiyonu kayma başlangıcından 6,76±4,4 (1-12) ay, Grup 2'de ise 22,7±14,41 (6,6-48) ay sonra yapıldı (p=0,006). Hastaların yaş ortalaması 22,29±8,15 (10-48) idi. Hastaların sferik ekivalan (SE) ortalamaları -2,41±2,7 (-6,5 ile +0,87) D idi. Btx-A öncesi Grup 1'de kayma yakında 24,33±9,02 PD, uzakta 28,88±10,45 PD, Grup 2'de kayma yakında 29,16±6,64 PD, uzakta 32,5±6,89 PD idi. Btx A uygulama sonrası 6.ayda Grup 1'de kayma yakında 3,33±3,56 PD, uzakta 3,88±3,72 PD, Grup 2'de kayma yakında 13,16±3,81 PD, uzakta 14,83±2,48 PD idi (sırasıyla p<0,001, p<0,001). Grup 1 ve 2 arasında yaş, cinsiyet, SE, Btx-A uygulaması öncesi uzakta ve yakında kayma açısından istatistiksel anlamlı fark yoktu (sırasıyla p=0,45, p=0,79, p=0,53, p=0,22 ve p=0,31). Tüm hastalarda tedavi öncesi diplopi vardı, Grup 1'de tedavi sonrası diplopi görülmezken, Grup 2'de 4 hastada diplopi düzelmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Btx-A enjeksiyonu akut edinsel komitan ezotropyada oldukça güvenli ve etkili bir tedavi yöntemidir. Akut edinsel komitan ezotropyada sonrasındaki tedavinin gecikmesi başarıyı etkileyen önemli bir faktördür.

Anahtar Kelimeler: akut ezotropyada, botulinum toksin A, şaşılık

SS-SA-06 [Şaşılık]

Farklı Şaşılık Tiplerinde Botulinum Toksini Enjeksiyonu: Endikasyonlar, Klinik Özellikler ve Sonuçlar

Melisa Akgöz¹, Jale Karakaya Karabulut², Hande Taylan Şekeroğlu¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

²Hacettepe Üniversitesi, Biyoistatistik Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Ekstraoküler kasları geçici ve lokal olarak felç eden botulinum toksini enjeksiyonu (BTXA), şaşılık tedavisi olarak ilk kez 1980 yılında tanımlanmıştır. Botulinum toksini enjeksiyonunun akut başlangıçlı esotropya için başarılı bir primer girişim olduğu ve ekstraoküler kas cerrahisine göre daha uygun maliyetli olduğu gösterilmiştir. Bu çalışmanın amacı tedavi seçeneği olarak BTXA kullanımından fayda gören şaşılık tiplerini ve hastaların klinik özelliklerini belirlemek; başarılı tedavi için gerekli dozu analiz etmek ve botulinum toksini ile ilişkili komplikasyon oranlarını araştırmaktır.

YÖNTEM:Bu retrospektif kohort çalışmasına, Ocak 2011-Mayıs 2022 tarihleri arasında Hacettepe Üniversitesi Hastanesi'ne başvuran, şaşılık biriminde BTXA ile tedavi edilen ve kontrollerine düzenli olarak gelen 64 hasta dahil edildi. Ana sonuç ölçütleri arasında kayma miktarının azalması; binoküler tek görme, duyuşal füzyon ve stereopsis elde edilmesi ile komplikasyonların analiz edilmesi bulunmaktaydı. Kayma miktarı 11 prism dioptri'den (PD) daha küçük ölçülen hastaların postoperatif sonucu "başarılı" olarak tanımlandı.

BULGULAR:Başarı oranları 6.kraniyel sinir felci için %14,28, akut edinilmiş esotropya için %35,29, Duane sendromu için %66,66 ve sensoriyel esotropyada %50 olarak bulunurken diğer alt tiplerde başarılı sonuç alınmadı. Her bir ünite toksin başına ortalama kayma miktarındaki değişim tek enjeksiyonla $2,21 \pm 4,72$ PD ve çoklu enjeksiyonla $2,22 \pm 2,95$ PD olarak hesaplandı. Enjeksiyonun daha küçük yaşta yapılması ve tedavi öncesindeki kayma miktarının düşük olması tedavi başarısı ile ilişkiliydi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Şaşılık tedavisi için botulinum toksini kullanılması ile farklı şaşılık tiplerinde değişken sonuçlar elde edilmektedir. Daha küçük yaş ve enjeksiyon öncesi kayma miktarının düşük olması daha iyi sonuçlar alınması ile ilişkili görünmektedir. Erken dönemde botulinum toksini kemodenervasyonu özellikle akut başlangıçlı esotropya ve Duane sendromu için ilk tedavi seçeneği olarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: şaşılık, botulinum toksini, kemodenervasyon, botoks

SS-TR-01 [Tıbbi Retina]

Kist içi hiperreflektif materyal olan kistoid maküler ödem hastalarının Image J programı ile değerlendirilmesi

Tahsin Uzundede, Gamze Karataş, Dilan Yıldız, Akın Çakır
Prof Dr Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Kistoid makula ödemi (KMÖ) hastalarında kist içi hiperreflektivitenin (KİH) kantitatif olarak Image J programı ile ölçümü; bu değerlerin tanılar arası farklılıkları, inflamasyon ile ilişkisi ve prediktif etkilerinin ortaya konması amaçlanmıştır.

YÖNTEM: 143 gözün dahil edildiği çalışmada KMÖ olan hastalar tanılarına göre retinal venöz tıkanıklık (RVT), diyabetik retinopati (DRP) ve neovasküler yaşa bağlı makula dejenerasyonu (NYBMD) olarak 3'e ayrıldı. Tüm hastalarda en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) ve KİH'nin Image J programı ile ölçüm verileri kaydedildi. Makula OKT'lerinden kesitler alınıp kist içerisinde ve premakular alanda bulunan vitre kesitinin; ortalama, maksimum, minimum, en çok tekrar eden gri değerleri ölçüldü. KİH'nin ölçüm verileri ile vitre kesitinin ölçüm verileri birbirine oranlandı. EİDGK ve tanılar arası korelasyonu belirlendi.

BULGULAR: Yapılan ölçümler sonucunda kist içi ortalama, maksimum, minimum, en çok tekrar eden gri değeri ve bu değerlerin vitre içi ölçümlere olan oranları; en yüksek olarak DRP hastalarında tespit edilirken (Ortalama Gri Değeri (OGD)= 57.43 ± 28.97) bunu sırasıyla RVT (OGD= 48.98 ± 34.57) ve NYBMD (OGD= 36.28 ± 19.19) hastalarının izlediği görüldü. DRP hastaları kendi içerisinde değerlendirildiğinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliğinin; maksimum ve ortalama gri değerlerinin kist içi/vitre kesiti oranıyla pozitif yönde korele olduğu görüldü ($p=0.004, p=0.046$). RVT hastaları kendi içinde değerlendirildiğinde ise en iyi düzeltilmiş görme keskinliğinin kist içi en çok tekrar eden gri değer ve buna ek olarak maksimum gri değerinin kist içi/vitre içi oranıyla pozitif yönde korele olduğu görüldü ($p=0.048, p=0.04$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Reflektans ilişkili en yüksek ölçümler sırasıyla DRP-RVT-NYBMD de gözlenmiştir. Bu sonuçlar artan kist içi hiperreflektivitenin inflamasyonla ilişkili olduğu hipotezini destekler niteliktedir. EİDGK nin yüksek KİH ile pozitif korele olması inflamasyon varlığının vasküler patolojilere kıyasla daha iyi progresyon gösterebileceğini akıllara getirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hiperreflektivite, İnflamasyon, Kist, Makula

SS-TR-02 [Tıbbi Retina]

Diyabetik retinopati olan ve olmayan Tip 2 diyabetes mellitus hastalarında modifiye edilmiş "Directional" optik koherens tomografi stratejisi kullanarak Henle lifi tabakasının kalınlık ve alan ölçümü

Giray Ersöz¹, Furkan Kırık², Hakan Özdemir²

¹Biruni Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Bezmialem Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Diyabetik retinopatisi olmayan diyabetik hastalarda (DM grubu), diyabetik maküler ödem olmadan non-proliferatif diyabetik retinopati (DR) bulunan gözlerde (DR grubu) ve sağlıklı gözlerde modifiye edilmiş "directional" optik koherens tomografi (OKT) stratejisi kullanarak Henle lifi tabakası (HLT), dış nükleer tabaka (DNT) ve dış pleksiform tabaka (DPT) kalınlıklarını ve alanlarını araştırmak.
YÖNTEM:Bu prospektif çalışmada DM grubuna 79, DR grubuna 68 ve kontrol grubuna 58 katılımcı dahil edildi HLT, DNT ve DPT kalınlıkları ve alanları yeni geliştirdiğimiz modifiye edilmiş "directional" OKT stratejisi kullanılarak fovea merkezli horizontal tek OKT taramalarında ölçüldü. Kalınlık ölçümleri görüntüler dışarıya aktarılmadan tamamen Spectralis yazılımı ile gerçekleştirildi. Alan ölçümleri için Spectralis yazılımı 'takip' modu kalınlık değişim grafikleri ImageJ Fiji programına aktarıldı ve ölçümler bu program üzerinden yapıldı.
BULGULAR:Foveal, parafoveal ve total HLT, DR grubunda DM grubu ve kontrol grubuna göre anlamlı olarak daha inceydi (tüm $p < 0,05$). DM grubu, kontrol grubuyla karşılaştırıldığında anlamlı olarak daha ince foveal HLT kalınlığına ve alanına sahipti (tüm $p < 0,05$). DR grubu, diğer gruplara göre tüm bölgelerde anlamlı olarak daha kalın DNT kalınlığına ve alanına sahipti (tüm $p < 0,05$). DPT ölçümleri gruplar arasında farklılık göstermedi (tüm $p > 0,05$). Şiddetli DR grubunda 13 gözün 12'sinde (%92,3), orta derecede DR grubunda 23 gözün 13'ünde (%56,5), hafif DR grubunda 32 gözün 3'ünde (%9,4) HLT'nin hiporeflektif gözüktüğü tarafta lokalize hiperreflektif değişim alanları görüldü. Bu alanların hiçbirinin altında gölgeleme artefaktı yoktu. OKT ışını ters yönden gönderildiğinde, aynı alanda hiperreflektif veya hiporeflektif HLT değişikliği saptanmadı. Ayrıca DM grubunda veya kontrol grubunda böyle bir değişiklik gözlemlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:"Directional" OKT, HLT'nin izole kalınlık ve alan ölçümünü sağlar. Diyabetli hastalarda HLT daha incedir ve HLT incilmesi DR varlığından önce başlar.

Anahtar Kelimeler: diyabetik retinopati, Henle lifi tabakası, görüntü işleme, optik koherens tomografi

SS-TR-03 [Tıbbi Retina]

MicroRNA Profiling in Proliferative Diabetic Retinopathy

İrfan Akaray¹, Sadık Altan Özal²

¹Çankırı State Hospital, Çankırı/Türkiye

²Çam and Sakura City Hospital, İstanbul/Türkiye

BACKGROUND AND AIM:In this study; We aimed to investigate the changes in intravitreal microRNA, vascular endothelial growth factor (VEGF) levels, which are thought to play a role in the pathogenesis of proliferative diabetic retinopathy (PDR). **METHODS:**This study was conducted with a total of 52 patients, 26 patients with PDR and 26 patients without diabetes as the control group. Human intravitreal VEGF levels, among the variables investigated in the study, were measured with the ELISA kit. The other variable, 7 microRNAs (miR-124, miR-20b, miR-200b, miR-19a, miR-27a, miR-126 and miR-146a), were measured using quantitative Real-Time PCR **RESULTS:**MiR-124 and miR-126 expression levels were significantly higher in vitreous material samples of patients with PDR compared to the control group ($p<0.05$). In the same patient group, the expression level of miR-200b was found to be significantly lower ($p<0.05$). VEGF-A levels were significantly increased in the PDR group compared to the control group ($p<0.05$).

CONCLUSIONS:In this study, the increase in miR-124 and miR-126 levels and the decrease in miR-200b levels were found to be statistically significant in the patient group with PDR. VEGF-A levels were high in the same patient group. These markers in vitreous material, which were rarely studied in the past; It is thought that more information will be gained in the pathogenesis, diagnosis, management, treatment and follow-up of the disease with the widespread use of research in the course of PDR.

Keywords: MicroRNA, Pars Plana Vitrectomy, Proliferative Diabetic Retinopathy, VEGF-A

SS-TR-04 [Tıbbi Retina]

Diyabetik Maküler Ödemde Faricimabın Etkililiği, Dayanıklılığı ve Güvenliliği: Faz 3 YOSEMITE ve RHINE Çalışmalarının 2 Yıllık Sonuçları

Figen Şermet¹, Shaun Mohan², David Silverman², Yannan Tang³, Hugh Lin²

¹Oftalmoloji ABD, Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ankara, Türkiye

²Genentech, Inc., South San Francisco, CA, USA

³Roche Products Ltd., Welwyn Garden City, UK

GİRİŞ VE AMAÇ:Faz 3 YOSEMITE/RHINE çalışmalarından elde edilen 1. yıl verileri, faricimab ile 16 haftada bir (Q16W)'e kadar tedavi ile dayanıklılığını uzatabileceğini göstermektedir. YOSEMITE/RHINE'nin 2. yılı faricimabın DMÖ'lü hastalarda daha uzun süreli etkililiğini, dayanıklılığını ve güvenliliğini değerlendirecektir. **YÖNTEM:**Hastalar, Q4W 6 başlangıç dozundan sonra Q8W 6.0 mg faricimab (fari), Q4W 4 başlangıç dozundan sonra KTA 6.0 mg fari veya Q4W 5 başlangıç dozundan sonra Q8W 2.0 mg aflı alacak şekilde 1:1:1 oranında randomize edilmiştir. Far PTI kolları, ziyaretlerinde CST ve EDGK'ye dayalı olarak 4 hafta uzatılan (Q16W'ye kadar) ve 4 veya 8 hafta korunan veya azaltılan (Q4W kadar düşük) dozlama aralıklarıyla T&U temelli bir rejimi izledi. Birincil etkililik sonlanım noktası 1. yılda başlangıca göre ortalama BCVA değişimiydi. İkincil sonlanım noktaları, 92., 96. ve 100. haftaların ortalaması alınarak 2 yılda başlangıca göre ortalama BCVA değişikliğini; 96. haftada Q4W, Q8W, Q12W veya Q16W dozlamasına ulaşan fari PTI kollarındaki hastaların oranını ve çalışma sonu boyunca olumsuz olayların insidansını içermektedir.

BULGULAR:YOSEMITE (N = 940) ve RHINE'ye (N = 951) toplam 1891 DMÖ hastası kaydedilmiştir. 1. yılda elde edilen görme kazanımları 2. yıl boyunca sürdürüldü. Başlangıca göre 2 yılda ortalama BCVA değişimi fari Q8W (sırasıyla Y/R +10,7 ve +10,9 harf) ve Q16W'ye kadar fari PTI (+10,7 ve +10,1 harf) ve aflı Q8W (+11.4 ve +9.4 harf) karşılaştırılabilir olmuştur. Far PTI kollarında, 96. haftada hastaların >%60'ı Q16W dozunda ve neredeyse %80'i ≥ Q12W dozunda olmak üzere uzatılmış doz aralıklarıyla kalıcı görme kazanımları korunmuştur. CST'deki ortalama azalmalar, 1. yılda fari lehine oldu ve 2. yıl boyunca devam etti. Fari çalışma sonuna kadar iyi tolere edilmiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ:DMÖ hastalarında faricimab ile yapılan YOSEMITE/RHINE çalışmaları, güçlü görme kazanımlarının, anatomik iyileşmelerin ve Q16W'ya kadar uzatılmış dozlamayla dayanıklılığın 2 yıl boyunca korunduğunu göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Faricimab, DMÖ, YOSEMITE, RHINE, Ang2, VEGF

SS-TR-05 [Tıbbi Retina]

Santral Retinal Arter Oklüzyonu ile Trigliserid/Glukoz İndeksi Arasındaki İlişkinin Saptanması

Zeynep Katipoğlu¹, Meydan Turan²

¹Atatürk Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Balıkesir

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Balıkesir Atatürk Şehir Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi

GİRİŞ VE AMAÇ: Santral retinal arter tıkanıklığı (SRAT), ciddi görme kaybına neden olan ve daha ileri serebrovasküler ve kardiyovasküler olayların habercisi olan akut iskemik bir olaydır. Trigliserid-Glukoz indeksi (TyG), sağlıklı bireylerde insülin direncinin bir göstergesi olarak kullanılan bir belirteçdir. Birçok çalışma TyG indeksinin yeni başlangıçlı diyabet, hipertansiyon ve metabolik sendrom ile ilişkili olduğunu göstermektedir. Fakat son zamanlarda yapılan çalışmalarda bu indeksin kardiyovasküler hastalıklarda da ateroskleroz belirteci olarak kullanıldığı görülmektedir. TyG indeksinin vasküler hasarın değerlendirilmesi için klinik öneme sahip olduğu düşünülmektedir. Biz de bu çalışmamızda Santral retinal arter tıkanıklığı ile TyG indeksinin arasındaki ilişkiyi incelemeyi hedefledik.

YÖNTEM: Bu çalışmada Ocak 2018 ile Nisan 2023 tarihleri arasında göz polikliniğine başvuran SRAT tanısı alan 40 yaş ile 90 yaş aralığındaki 50 hasta ve kontrol grubu olarak 66 kişi retrospektif olarak değerlendirildi. Trigliserid glukoz indeksi $\ln[\text{açlık TG (mg/dL)} \times \text{açlık plazma glukozu (mg/dL)} / 2]$ formülü ile hesaplandı.

BULGULAR: Ortalama yaş 60.7 ± 13.1 idi ve 59 (51.3) kadındı. TyG index değeri; SRAT grubunda 9.05 ± 0.7 iken kontrol grubunda 8.7 ± 0.7 idi. Bu fark istatistiksel olarak anlamlı idi ($p=0.02$). Tek değişkenli regresyon analizinde TyG index (OR=2.04; CI: 1.11-3.73; $p=0.02$) SRAT ile ilişkili saptandı. Çoklu değişkenli logistik regresyon analizde yaş, cinsiyet ve Charlson Comorbidity Index (CCI)'e göre düzeltme yapıldığında bu ilişki istatistiksel anlamlılığını sürdürdü (OR=1.88; CI: 1.01-3.50; $p=0.04$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamızda SRAT tanısı alan hasta grubunda aterosklerotik bir gösterge olarak kabul edilen TyG indeks değerleri kontrol grubuna göre anlamlı olarak yüksek bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Santral Arter tıkanıklığı, Trigliserid-Glukoz indeksi, Vasküler Hastalık

SS-TR-06 [Tıbbi Retina]

Genç hastalarda retinal ven tıkanıklığı gelişiminde eritrositlerin rolü: Hemoreolojik parametrelerin etkilenmesi bir risk oluşturur mu?

Atakan Acar¹, Mehmet Ali Sekeroğlu¹, Alper Turan², Neslihan Hacer Dikmenoğlu Falkmarken²

¹Ankara Etlik Şehir Hastanesi, Göz Kliniği, Ankara

²Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Fizyoloji Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Yeni başlangıçlı ve sistemik veya oküler bir risk faktörü saptanamayan genç (<50 yaş) retinal ven dal tıkanıklığı (RVDT) olgularının klinik ve görüntüleme bulguları ile hemoreolojik parametrelerinin incelenmesi ve sağlıklı kontrol grubu ile karşılaştırılması amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Detaylı oftalmolojik muayene ve optik koherens tomografi (OKT) ile OKT-anjiyografi (OKTA) sonrası tüm katılımcıların tam kan sayımı ve fibrinojen düzeylerine ek kon-plak viskometre ile plazma viskozitesi ölçümleri ve LORCA cihazı ile eritrosit agregasyon amplitudu (AMP), agregasyon indeksi (AI), agregasyon yarı zamanı, agregasyonu önlemek için minimum kayma hızı (YISCmax) ve eritrosit deformabilitesi (farklı kayma hızlarındaki elongasyon indeksleri) ölçümleri yapıldı. RVDT için hematolojik, romatolojik ve kardiyovasküler risk faktörleri açısından taranan ve herhangi bir patoloji saptanamayan hastalar; yaş ve cinsiyet uyumlu kontrol grubu ile karşılaştırıldı. **BULGULAR:**Çalışmaya ortalama yaşları 44.5±3.7 yıl olan 64 katılımcı (28 RVDT, 36 kontrol) dahil edildi. Fibrinojen düzeyi ve plazma viskozitesi, RVDT grubunda kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı yüksek izlendi (p<0.001). AI ve YISCmax RVDT grubunda kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı yüksek izlendi (p=0.020, p=0.002). Eritrosit elongasyon indeksleri 0.53 ve 3 Pa kayma kuvvetlerinde RVDT grubunda istatistiksel olarak anlamlı düşük saptandı (p=0.012, p=0.039). OKTA'da yüzeysel ve derin kapiller pleksus damar dansiteleri RVDT grubunda kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı olarak azalmış bulunurken (p<0.001); kontrol grubunun korelasyon analizlerinde ise derin kapiller pleksus damar dansiteleri ile bazı kayma hızlarındaki elongasyon indeksleri arasında pozitif korelasyon izlendi (p<0.05).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Altta yatan herhangi bir risk faktörü tespit edilemeyen genç RVDT hastalarında hemoreolojik parametrelerin etkilendiği tespit edildiğinden eritrositler RVDT gelişimi için yeni ve olası bir risk faktörü olabilir.

Anahtar Kelimeler: Hemoreoloji, Optik koherens tomografi anjiyografi, Retinal ven dal tıkanıklığı

SS-TR-07 [Tıbbi Retina]

Retinal sıvı çeşitlerinin maküler neovaskülarizasyon tiplerine göre karşılaştırılması ve görsel prognozdaki önemi

Osman Özen¹, Ayşe Gül Koçak Altıntaş²

¹Polatlı Duatepe Devlet Hastanesi, Ankara

²Etlük Şehir Hastanesi, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Neovasküler tip yaşa bağlı maküla dejenerasyonundaki (n-YBMD) tip 1 ve tip 2 maküler neovaskülarizasyonların (MNV) intravitreal anti-vasküler endotelial büyüme faktörü (VEGF) tedavi yanıtlarını optik koherans tomografi (OKT) ile karşılaştırmak
YÖNTEM:Retrospektif çalışmamızda n-YBMD tanısı ile anti-VEGF tedavisi alan 100 hastanın 100 gözü incelendi. OKT anjiyografi ile MNV'lerin subtipleri ayırt edildi (Resim 1). İntraretinal sıvı (İRS), subretinal sıvı (SRS) ve retina pigment epitel dekolmanının (PED) varlığı başlangıç ve 12. ayda kaydedildi (Resim 2). 12 ayda yapılan anti-VEGF enjeksiyon sayıları kaydedildi. Veriler MNV subtipleri arasında karşılaştırıldı
BULGULAR:Çalışmada incelenen olguların %56'sı tip 1 MNV, %44'ü tip 2 MNV idi. Başlangıçta tip 2 MNV'ye sahip gözlerde EİDGK logMAR değerlerinin ortalaması (1,45 ± 0,73), tip 1 MNV'ye (0,96 ± 0,49) kıyasla daha yüksekti (p=0,001). Başlangıç OKT'de tip 1 MNV'de SRS+PED (%89,3), tip 2 MNV'de ise İRS ve İRS+SRS daha sıklıkla (sırasıyla %45,5 ve %47,7) (p=0,001) (Tablo 1). 12. ayda tip 1 MNV'si olgularındaki EİDGK'nin logMAR değerleri (0,77 ± 0,67) tip 2 MNV'si olan olgulara (0,96 ± 0,48) kıyasla daha düşüktü (p=0,001). 12. ay OKT'de tip 1 MNV'de PED ve SRS+PED daha sık (sırasıyla %57,1 ve %33,9), tip 2 MNV'de ise İRS mevcudiyeti ve kuru maküla durumu daha sıklıkla (sırasıyla %50 ve %31,8) (p=0,001).12 ayda yapılan toplam intravitreal anti-VEGF enjeksiyonu sayısı her iki grupta benzerdi (p=0,851)(Tablo 2). OKT bulgularına göre EİDGK logMAR değerleri karşılaştırıldığında ise İRS'nin daha yüksek değerler ile ilişkili olduğu iki MNV tipinde de ortaktı (Tablo 3).
TARTIŞMA VE SONUÇ:MNV olgularının altgrup analizini yaptığımız bu çalışmada, tip 2 MNV olgularında tip 1 MNV'ye göre başlangıç ve 12. ayda EİDGK daha kötü ve İRS'nin daha sık eşlik ettiğini gözlemledik. İRS varlığı, MNV subgruplarında özellikle tip 2 MNV'ye eşlik eder ve tedavi başlangıcında kötü prognozu işaret eden önemli bir bulgu olabilir

Anahtar Kelimeler: Maküler Neovaskülarizasyon, Optik Koherens Tomografi, İntraretinal sıvı, Yaşa Bağlı Maküla Dejenerasyonu

SS-TR-08 [Tıbbi Retina]

Tek Taraflı İleri Yaşa Bağlı Makula Dejenerasyonu Hastalarının Diğer Gözlerindeki Sessiz Maküler Neovasküler Membran Araştırılması: Erken Dönem Sonuçlarımız

İzlem Palaz, Hatice Selen Kanar

Kartal Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Tek taraflı ileri YBMD hastalarının diğer gözünün OKTA ile değerlendirilerek, sessiz maküler neovaskülarizasyon varlığının araştırılması amaçlanmıştır. **YÖNTEM:**Çalışmaya YBMD tanısı ile takip edilen hastalardan tek taraflı eksudatif YBMD ya da skar olan 82 kişi dahil edilmiş olup kasım 2022-haziran 2023 tarihleri arasında takip edilmiştir.Hastalar tam oftalmolojik muayene,OKT,OKTA,FOF ve FFA ile değerlendirilerek veriler analiz edildi. Sessiz mnv tespit edilen hastalar 0,3 ve 6. aylarda, edilmeyenler 0 ve 6. aylarda takip edilmiştir.

BULGULAR:Çalışmadaki hastaların 34'ü (%41) kadın, 48'i (%59) erkekti. Ortalama yaş 69.25 ±16.82 yıldı. 82 gözün 15'inde (%18.2) sessiz mnv saptanırken, 67 gözde (%81.8) sessiz mnv görülmedi.Sessiz mnv görülen hastaların ortalama yaşı 74.8 ± 6.7 yıl iken bulunmayanların ortalama yaşı 66.7 ± 9.5 yıl olarak saptandı ve sessiz mnv bulunan hastalar istatistiksel olarak daha yaşlı bulundu(p=0.039). Sessiz mnv olan ve olmayan hastalar arasında başlangıç EİDGK değerleri arasında fark saptanmadı.Sessiz mnv olan hasta grubunun nutrisyon kullanım oranı (%40) sessiz mnv olmayan (%59.7)gruba göre istatistiksel olarak anlamlı derecede daha düşüktü (p=0.033). Takiplerde 15 sessiz mnv mevcut olan hasta grubunda 1 hastada (%6.5) 6.ayda eksudatif YBMD'ye progresyon görüldü, diğer grupta eksudatif YBMD'ye dönüşüm izlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Unilateral eksudatif YBMD hastaları ele alındığında, bizim ve diğer çalışmaların da belirttiği üzere yaklaşık her 5 hastanın 1'inde diğer gözde sessiz mnv bulunmuştur.Non-eksudatif mnv bulunan hastaların,bulunmayanlara göre eksudatife dönme olasılığı bizim çalışmamızda da gösterildiği gibi daha yüksektir.Ayrıca sessiz mnv bulunan hastalar daha ileri yaşta olup nutrisyon kullanımının daha az olması dikkat çekmektedir. Tek taraflı eksudatif hastalığı olanlarda OKTA takibi önem arz edebilir. Bu sessiz lezyonları erken görüntüleyip hastalar için uygun takip aralıkları ve tedavi planı belirlemek hastalığın etkili yönetimi açısından faydalı olabilir.

Anahtar Kelimeler: sessiz mnv, okta, ybmd

SS-TR-09 [Tıbbi Retina]

Sessiz Koroidal Neovasküler Membranların Bir Yıllık Prospektif İzlemi ve Klinik Bulgular ve Nutrisyonun Etkisi

Hatice Selen Sönmez Kanar, İzlem Palaz, Güzide Akçay, Aysu Arsan, Şaban Şimşek
Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Kuru tip yaşa bağlı maküla dejenerasyonunda (YBMD) sessiz koroidal neovasküler membranı (KNVM) olan hastaların 1 yıllık takipte eksüdatif tipe progresyon oranı, KNVM boyutlarının değişimi, başlangıç optik koherans tomografi (OKT) ve OKT-anjiyografi (OKTA) parametlerinin progresyona etkilerini araştırmak
YÖNTEM:Ekim 2021- Haziran 2022 tarihleri arasında en az bir gözüne kuru tip YBMD tanısı alan 208 hastanın 331 gözü çalışmaya dahil edildi. Bilateral kuru tip YBMD olanlar grup 1, diğer gözü ileri YBMD olanlar grup 2 olarak ayrıldı. Nutrisyon kullanımı, intravitreal enjeksiyon öyküleri kaydedildi. Hastalar 2 aylık aralıklarla takip edildi. Her kontrolde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), OKT'de hiperreflektif nokta (HRN) varlığı, pigment epitel dekolmanı (PED) varlığı ve PED yüksekliği kaydedildi. OKTA'da yüseyel ve derin vasküler pleksus dansite indeksleri, KNVM boyutları kaydedildi
BULGULAR:Çalışmada 123 (%59.1) hasta grup 1, 85 (%40.9) hasta grup 2'ye dahil edildi.331 gözden 41 (%12,4) gözde sessiz KNVM saptandı. Grup 1'deki 246 gözün 25'inde (%10.1) sessiz KNVM saptanırken, grup 2'deki 85 gözden 16'da (%18.8) gözde sessiz KNVM saptandı (p=0.035). 1 yıllık takip sonunda 41 sessiz KNVM'ye sahip 3 gözde eksüdatif tip YBMD'ye progresyon görüldü. Bu 3 gözden 1 göz grup 1'de, 2 göz grup 2 de yer almaktaydı. Başlangıç ort. KNVM boyutu 1245.55±242.20 µm iken 1 yılın sonunda 1142.25±222.64 µm bulundu ve 1 yıldaki 2 aylık takiplerde istatistiksel olarak anlamlı değişim saptanmadı. Nutrisyon kullanan hastaların KNVM boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı azalma saptanırken kullanmayanlarda KNVM boyutunda değişim görülmedi. Başlangıç OKT'de PED tabanı çapı,HRN varlığı sessiz KNVM bulunması ile pozitif korelasyon gösterirken, drusen tipleri arasında sessiz KNVM arasında bir korelasyon bulunmamıştır
TARTIŞMA VE SONUÇ:Sessiz KNVM saptanan hastalarının başlangıç OKT bulguları tanı ve takipte yardımcı olabilir. KNVM boyutunda azalma sağlamak için nutrisyon kullanımının önemi vurgulanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: optik koherans tomografi anjiyografi, sessiz koroidal neovasküler membran, yaşa bağlı maküla dejenerasyonu

SS-TR-10 [Tıbbi Retina]

Neovasküler Yaşa Bağlı Maküler Dejenerasyonda Faricimab: Faz 3 TENAYA ve LUCERNE Çalışmalarından 2. Yıl Etkililik, Güvenlilik ve Süreklilik Sonuçları

Bora Eldem¹, Anna Maria Demetriades², Aachal Kotecha³, David Silverman³, Balakumar Swaminathan⁴, Vaibhavi Patel³, Hugh Lin²

¹Oftalmoloji ABD, Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ankara, Türkiye

²Genentech, Inc., South San Francisco, CA, USA

³Roche Products Ltd., Welwyn Garden City, UK

⁴F. Hoffmann-La Roche Ltd., Mississauga, Canada

GİRİŞ VE AMAÇ:Faz 3 TENAYA/LUCERNE çalışmalarının 2. yılı, neovasküler YBMD hastalarda 8 haftada 1 (Q8W) aflibercept tedavisiyle karşılaştırıldığında 16 haftada bire kadar (Q16W) olan faricimab tedavisinin uzun süreli etkililiği, dayanıklılığı ve güvenliliği hakkında bilgi verecektir.

YÖNTEM:Tedavi naive hastalar, Q4W 4 aylık başlangıç dozundan sonra Q16W'a kadar 6.0 mg faricimab veya Q4W 3 aylık başlangıç dozundan sonra Q8W 2.0 mg aflibercept alacak şekilde 1:1 oranında randomize edilmiştir. 60. haftadan itibaren, faricimab tedavisi alan hastalar tedavi et ve uzat rejimine dayalı kişiselleştirilmiş tedavi aralıklı rejimi (PTI) takip ettiler. Bu rejimde doz aralıkları, aktif doz ziyaretlerindeki CST, EDGK ve yeni maküler kanamanın varlığı ve yokluğu durumlarına dayalı olarak 4 hafta uzatıldı (maksimum Q16W), 4 ya da 8 hafta korundu ya da kısaltıldı (minimum Q8W). Aflibercept ile tedavi edilen hastalar, 108. haftaya kadar sabit Q8W dozuna devam etti. Diğer etkililik ve güvenlilik sonlanım noktaları, 112. haftaya kadar değerlendirildi.

BULGULAR:Toplamda, 1329 neovasküler yaşa bağlı maküler dejenerasyonlu hasta TENAYA (N = 671) ve LUCERNE'ye (N = 658) kaydedildi. Her iki çalışmada da, Q16W'ye kadar olan faricimab, 40-48. haftalarda aflibercept Q8W'e eş değer kalıcı görme kazanımları sunmuştur; 48. haftada hastaların ~%80'i \geq Q12W dozlama aralıklarında ve ~%45'i Q16W dozlama aralıklarında kalmıştır. Q16W'ye kadar faricimab düşük intraoküler inflamasyon oranlarıyla iyi tolere edildi. Başlangıca göre BCVA ve CST'deki ortalama değişiklikler ve farklı faricimab dozlama aralıklarında tedavi edilen hastaların oranı dahil olmak üzere TENAYA ve LUCERNE'den elde edilen 2. yıl sonuçları toplantıda sunulacaktır.

TARTIŞMA VE SONUÇ:TENAYA/LUCERNE çalışmalarının 2. Yıl sonuçları, neovasküler yaşa bağlı maküler dejenerasyonlu hastalarda erken görme kazanımlarının, CST'deki azalmaların ve faricimab ile uzatılmış (Q16W'ye kadar) dozlamının 2 yıl boyunca sürdürülüp sürdürülmediğini araştıracaktır.

Anahtar Kelimeler: Faricimab, YBMD, TENAYA, LUCERNE, Ang2, VEGF

SS-TR-11 [Tıbbi Retina]

Yaş Tip Yaşa Bağlı Makula Dejenerasyonu Tanısıyla İntravitreal Anti-VEGF Tedavisi Uygulanan ve En Az 7 Yıl İzlenen Hastaların Gerçek Yaşam Verisi

Feyza Çukurova, Belgin İzgi, Zafer Cebeci, Nur Kır

İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Yaş tip yaşa bağlı makular dejenerasyon (YBMD) tanısıyla intravitreal Anti-VEGF tedavisi uygulanan ve en az 7 yıl izlenen hastaların gerçek yaşam verileri ortaya konulması amaçlandı

YÖNTEM:Haziran 2006-Eylül 2022 yılları arasında İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim dalında yaş tip YBMD tanısıyla intravitreal anti-VEGF tedavisi uygulanan ve en az 7 yıl izlenen hastaların dosyaları retrospektif olarak tarandı. Hastaların demografik bulguları,ilk başvuruda, 3 enjeksiyon sonrası ve her yıl en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) ve oftalmolojik muayene bulguları, enjeksiyon sayıları ve muayene sayıları hastaların dosyasından not edildi. Hastaların ilk başvuruda çekilen fundus flöresein anjiyografi, Optik koherans tomografi görüntüsü ve varsa İndosiyanın Yeşil Anjiyografi tetkikleri incelenip CONAN grubunun 2020'de önerdiği neovasküler YBMD için standardize isimlendirme yöntemiyle sınıflandırıldı. Hastalar Prorenata tedavi rejimi ve de son yıllarda T&U rejimi doğrultusunda tedavi edilerek izlendi

BULGULAR:Çalışmaya 82 hastanın 102 gözü dahil edildi. Tedavi başlangıcında ortalama(ort) yaş $69,2\pm 9,7$ idi. Olguların ort takip süresi $116,2\pm 25$ aydı. Olguların başlangıç EİDGK ort $59,0\pm 18,3$ ETDRS harf, 1.yıl $70,6\pm 12,7$; 7.yıl $61,0\pm 18,0$; 10.yıl $60,4\pm 17,6$ olduğu saptandı. Olguların 1.yıl muayene sayısı ort $6,1\pm 1,7$; 7.yıl $5,6\pm 2,7$; 10.yıl $4,5\pm 2,2$ ve 1.yıl enjeksiyon sayısı ort $6,0\pm 1,7$; 7.yıl $3,8\pm 2,4$; 10.yıl $3,2\pm 2,2$ olduğu saptandı. Hastaların son vizyonları 10 harf artış olan hastalar artan, 10 harf kaybeden olan hastalar azalan, kalan grup ise stabil olmak üzere sınıflandırılıp analiz edildi. Gruplar arası anlamlı bulunan değişkenler yaş, başlangıç EİDGK düşük olması, anti-VEGF yanında FDT uygulanması ve submakular hemoraji saptanmasıydı

TARTIŞMA VE SONUÇ:nYBMD hastalarında düzenli takipler ile doğru ve istikrarlı uygulanmış intravitreal anti-VEGF tedavi sayesinde uzun dönemde görme keskinlikleri büyük ölçüde korunabilmekte, hastalara fonksiyonel bir görme keskinliği sağlamaktadır

Anahtar Kelimeler: Anti-VEGF, Uzun dönem, Yaşa bağlı makula dejenerasyonu

SS-TR-12 [Tıbbi Retina]

Macular Pigment Optical Density In First Degree Relatives Of Age-Related Macular Degeneration Patients

Osman Sayın¹, Hasan Altınkaynak²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Konya Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, Konya

²Konya Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, Konya

BACKGROUND AND AIM:To measure the macular pigment optical density (MPOD) in the first degree relatives of patients with age-related macular degeneration (AMD) and compare it with the healthy control group.

METHODS:128 healthy subjects who were first-degree relatives of AMD patients were included in the study (Group 1). As the control group, 74 healthy subjects were included in the study (Group 2). The right eyes of all cases were included in the study. MPOD was measured with a commercially available device (MPSII®, Elektron Technology, Switzerland) using technology based on heterochromatic flicker photometry. Central foveal thickness (CFT) and subfoveal choroidal thickness (SFCT) were measured with spectral-domain optical coherence tomography (SD-OCT). Values were compared between the two groups.

RESULTS:There were 54 males and 74 females in Group 1, 32 males and 42 females in Group 2. The mean±SD ages of Group 1 and Group 2 were 49.0±7.6 and 41.8±8.6, respectively. Mean±SD MPOD values of Group 1 and Group 2 were 0.43±0.09 and 0.47± 0.12 (p=0.048), mean±SD CFT were 208±19µm and 216±8µm (p=0.014), mean±SD SFCT were 232±29µm and 250±21µm (p=0.002), respectively.

CONCLUSIONS:The MPOD values were significantly lower in the first-degree relatives of patients with AMD than in the control group. MPOD may be a marker for the development of AMD in the future in the first-degree relatives of AMD patients. Further prospective studies with a larger number of participants will be needed to confirm our results moreover, to clarify its benefit as a early diagnostic biomarker.

Keywords: Age-related macular degeneration, Heterochromatic flicker photometry, Macular pigment optical density, Macular pigment, First degree relative

SS-TR-13 [Tıbbi Retina]

Pakikoroid Neovaskülopati-Neovasküler Tip Yaşa Bağlı Makula Dejenerasyonu Ayırıcı Tanısında İndosiyenin Yeşili Anjiyografi Harici Diagnostik Non-invasiv Tanı Kriterleri: Sensitivite-Spesifite Çalışması

Pınar Aydın Ellialtıoğlu, Özge Yanık Odabaş, Sibel Demirel, Figen Şermet, Emin Özmert
Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmanın amacı pakikoroid neovaskülopatiye(PNV) ve neovasküler yaşa bağlı makula dejenerasyonuna(nYBMD) bağlı gelişen tip 1 makula neovaskülarizasyonlarının(MNV) ayırıcı tanısında boya anjiyografi kullanmadan OKT ve OKTA'ya dayalı tanı kriterleri tanımlamaktır.
YÖNTEM:Bu kesitsel çalışmaya indosiyenin yeşili anjiyografi(İSYA) ile kanıtlanmış tedavi-naive unilateral tipl MNV'si olan 50 PNV hastası ve 50 nYBMD hastası dahil edildi.OKT görüntüleri kullanılarak olguların hasta ve diğer gözlerinde drusen varlığı ve tipi,subretinal hiperreflektif materyal varlığı,intraretinal kist varlığı,subfoveal koroid kalınlığı(SKK) değerlendirildi.ImajeJ ile koroid vaskülerite indeksi(KVİ) hesaplandı.OKTA görüntüleri kullanılarak vorteks ven asimetrisi ve intervenöz anastomoz varlığı değerlendirildi.Her özellik için sensitivite, spesifite ve eğri altında kalan alan(area under curve-AUC)değeri hesaplandı.AUC değeri 0,6üzeri anlamlı kriter olarak alındı.
BULGULAR:Tüm OKT ve OKTA bulguları bir arada değerlendirildiğinde PNV ayırıcı tanısında en yüksek AUC değerine sahip olan bulguların; yaşın 65yıldan küçük olması(0,8), SKK'nın 271,5µm'dan büyük olması(0,77), KVİ'nin 72,83'ten büyük olması(0,72) olduğu görüldü. AUC değerlerine bakıldığında diğer gözde KVİ'nin 73,47'den büyük olması(0,63) ve OKTA'da anastomoz varlığı(0,63) anlamlıydı.Her iki grupta anastomoz sıklığının yakın olması nedeni ile OKTA'daki anastomoz varlığının PNV'yi nYBMD'den ayırt etmede sensitivitesinin yüksek olmakla birlikte(0,78) spesifitesinin düşük olduğu görüldü(0,48).Bu çalışma kapsamında herhangi bir invasiv boya anjiyografi yöntemi kullanılmaksızın cut-off değerleri tanımlanmış olan yaş,SMK,KVİ değerlerinin bir arada kullanılması PNV olgularının ayırt edilmesinde yüksek spesifiteye sahipti(0,96).
TARTIŞMA VE SONUÇ:Tip1 MNV olgularında ayırıcı tanı zor olabilir.OKT ve OKTA'ya dayalı bu tanı kriterleri, İSYA'nin hiperpermabilite saptamak için rutin olarak yapılamadığı durumlarda PNV'yi nYBMD'den yüksek doğrulukla ayırt etmek için kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: isya, okt, okta, pnv, ybmd

SS-TR-14 [Tıbbi Retina]

Santral Seröz Koryoretinopatide Pakidrusen Varlığının Koroid Neovasküler Membran ile İlişkisi

Oğuzhan Karabulut, Metehan Şimşek, Seren Pehlivanoglu, Işıl Kutlutürk, Ozgur Artunay
SBÜ Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Santral seröz koryoretinopati(SSKR), koroidal damarlarda genişleme sonucu retina pigment epiteli(RPE) disfonksiyonu gelişmesi ve buna bağlı olarak seröz dekolmana neden olan bir hastalıktır. SSKR'de kronik dönemde koroidal neovasküler membran(KNVM) gelişebilmektedir. Pakidrusen(PD), koroid kalınlığı artışı nedeniyle gelişen sub-RPE birikimlerdir. Bu çalışmamızda SSKR'de PD varlığının KNVM gelişmesine etkisini sunacağız.

YÖNTEM: Çalışmaya retrospektif olarak SSKR nedeniyle KNVM gelişen 137 hastanın 147 gözü dahil edildi. Hastaların Snellen eşeline göre ilk tanı ve sonuç en iyi düzeltilmiş görme keskinliği(EİDGK), takip süresi, PD varlığı, total intravitreal anti-VEGF enjeksiyon sayısı, koroid kalınlığı, enjeksiyon öncesi ve sonrası subretinal sıvı varlığı ve yüksekliği kaydedildi. **BULGULAR:** Hastaların 95i(%69,34) erkek, 42si(%30,66) kadın idi. Hastaların takip süresi ortalama $48,57 \pm 30,87$ ay idi. 49 gözde(%33,7) PD mevcuttu. İlk tanı EİDGK PD(+) olgularda $0,47 \pm 0,26$, PD(-) olgularda $0,39 \pm 0,29$; sonuç EİDGK PD (+) olgularda $0,38 \pm 0,31$, PD(-) olgularda $0,40 \pm 0,27$ idi. Takip süresince GK artışı PD (-) olgularda PD (-) olgulara göre daha fazlaydı($p < 0,05$). Ortalama intravitreal anti-VEGF enjeksiyon sayısı PD(+) olgularda $4,46 \pm 2,59$, PD(-) olgularda $4,23 \pm 3,15$ idi ve iki grup arasında intravitreal enjeksiyon sayıları arasında istatistiksel anlamlı fark bulunmadı($p = 0,65$). Koroid kalınlığı PD(+) olgularda ortalama $321,75 \mu\text{m}$, PD(-) olgularda $319,14 \mu\text{m}$ idi ve anlamlı fark bulunmadı($p = 0,78$). Final subretinal sıvı yüksekliği, PD (+) olgularda ortalama $58,06 \mu\text{m}$, PD (-) olgularda $52,00 \mu\text{m}$ idi ve iki grup arasında anlamlı fark bulunmadı($p = 0,70$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:** SSKR nedeniyle KNV gelişmiş olgularda PD varlığında ve yokluğunda uygulanan intravitreal anti-VEGF enjeksiyonu sayıları arasında anlamlı fark bulunmadığı halde takip süresince EİDGK'de artış PD (+) olgularda PD (-) olgulara göre daha düşük bulunmuştur. Bu durum PD varlığının SSKR ye bağlı KNV gelişen olgularda kötü prognostik bir faktör olduğunu gösterebilir.

Anahtar Kelimeler: Koroid Neovasküler Membran, Pakidrusen, Santral Seröz Koryoretinopati

SS-TR-15 [Tıbbi Retina]

Kronik Santral Seröz Koryoretinopatili Hastalarda İki Farklı Eşik Altı Lazer Tedavisinin Etkinlik ve Güvenilirlik Karşılaştırılması

Büşra Uslu, Selin Çiftçi, Hatice Selen Sönmez Kanar, Güzide Akçay, Aysu Arsan
Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Kronik santral seröz korioretinopati (KSSKR) tedavisinde 577 nm sarı eşik altı mikropulse lazer (EML) tedavisi ve Pascal end point management (EPM) eşik altı lazer tedavisinin bir yıllık tedavi etkinliğini ve güvenilirliğini karşılaştırmak
YÖNTEM:Bu prospektif çalışmaya ve 3 aydan uzun süredir subretinal sıvısı (SRS) bulunan 74 KSSKR hastanın 76 gözü dahil edildi. Hastalar randomize bir şekilde gruplara ayrıldı. EML grubunda 39, EPM grubunda 37 göz mevcuttu. Hastaların en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (EİDGK), santral maküler kalınlık (SMK), subfoveal koroidal kalınlık (SFKK), santral maküler volüm (SMV), total maküler volüm (TMV), dış nükleer tabaka kalınlığı (DNTK), subretinal sıvı yüksekliği (SRSY) kaydedildi
BULGULAR:Gruplar arası yaş, cinsiyet dağılımı arasında fark saptanmadı. EML grubunun ortalama (ort) semptom süresi 149.9±35.2 gün iken EPM grubunun ort. semptom süresi 128.6±50.2 gündü (p=0.042). EML grubunun başlangıç ort. EİDGK 0.41±0.19 Log MAR, EPM grubunda ort. EİDGK 0.43±0.21 Log MAR'dı (p=0.50). Başlangıç ort. SMK, SFKK, SMV, TMV, DNTK ve SRSY değerleri arasında istatistiksel olarak fark saptanmadı. Sonuç ort. SMK, SFKK, SMV, TMV değerleri arasında 2 grup arasında fark saptanmazken, sonuç ort. EİDGK EML grubunda (0.12±0.11) EPM grubuna (0.21±0.15) göre istatistiksel olarak daha yüksekti ve ort. DNTK değeri EML grubunda (74.2±9.6 µm) EPM grubuna (67.2±11.3 µm) istatistiksel olarak anlamlı derecede daha yüksek bulundu (p=0.043 ve p=0.022, sırasıyla). Her 2 lazer grubunda da gruplar içinde başlangıça göre ort. EİDGK ve SRS yüksekliklerinde düzelme görüldü. EML grubundaki 37 gözde (%94,8) SRS rezorpsiyonu görülürken EPM grubunda 32 (%86,4) hastada SRS rezorpsiyonu mevcuttu(p=0.042). Her 2 grupta da lazer tedavilerine bağlı bir komplikasyon görülmedi
TARTIŞMA VE SONUÇ:Her 2 lazer tedavisi de KSSKR tedavisinde etkin ve güvenilir bulundu ancak EML tedavisi daha uzun süreli semptomlu grupta daha çok SRS rezorpsiyonu sağlamış ve dış retinal katmanlarda daha az kayıp sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: eşik altı lazer, kronik santral seröz koryoretinopati, mikropulse lazer,

SS-TR-16 [Tıbbi Retina]

Üveitik Maküler Ödem Ayırıcı Tanısında İdiyopatik Maküler Telenjiektazi

İnanç Tuncel, Berru Yargı Özkoçak, Ayşe Çiğdem Altan, Burcu Kemer Atik, Halil Özgür Artunay
SBÜ Beyoğlu Göz Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Üveitik patoloji ön tanısı ile tarafımıza yönlendirilen ancak maküler telenjiektazi tip 2 (MacTel) tanısı alan olgulara ait klinik ve multimodal görüntüleme özelliklerini bildirmek.

YÖNTEM: Uvea birimimize üveitik patoloji düşünülerek yönlendirilen ve MacTel tip 2 tanısı alan olguların medikal kayıtları ve laboratuvar/multimodal görüntüleme verileri retrospektif olarak incelendi.

BULGULAR: Çalışmaya alınan dört hastanın ortalama başvuru yaşı 47.7 ± 5.3 (42-54) idi. Hastaların üçü az görme, biri metamorfopsi şikayeti ile başvurdu. Tek taraflı tutulum saptanan hastaların, etkilenen gözde görme keskinliği (Snellen) ortalama 0.4 ± 0.3 (0.16-0.9) idi. İki hasta üveitik maküler ödem diğer iki hasta ise makula ödeminin eşlik ettiği toksoplazma koryoretiniti ön tanısı ile uvea birimine konsulte edilmişti. Hastaların tümünde makulada kistik değişiklikler, eksudasyon ve iki hastada periferde hiperpigmente retina pigment epitel değişikliği izlendi. Rutin tetkiklerde özellik saptanmadı. Optik koherens tomografilerinde (OKT) ortak olarak dış pleksiform tabakada, patelloid tarzda dizilmiş, düzensiz sınırlı, hiporeflektif kistik değişiklikler ve eksudasyon izlendi (Şekil.1). Fundus floresein anjiyografi (FFA) bulguları da benzerlik göstermekte idi; hiçbirinde optik diskten sızıntı olmazken, foveada eksudasyon, geç fazda belirginleşen göllenme ve periferde iskemik alanlar izlendi (Şekil.2). ek olarak bir hastada derin retinaya dik açıyla yönelen retinal venül, bir hastada ise foveada telenjiektatik vasküler yapılar ve foveal avasküler zonda genişleme tespit edildi. Multimodal görüntüleme özellikleri ile hastalara MacTel tip 2 tanısı konuldu.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Makula ödemi ve fundusta eksudasyon, skar benzeri değişiklikler üveitik tablolar ile karışabilir. Ancak hastalarda inflamasyon ile ilişkili klinik bulguların yokluğu, OKT'de sınırları düzensiz, farklı boyutlarda, hiporeflektif kistik değişiklikler ve FFA'da disk inflamasyonu olmaksızın geç dönemde göllenme ve eksudasyon MacTel açısından klinisyeni düşündürmelidir.

Anahtar Kelimeler: FFA, MacTel, Multimodal, OKT, Ödem

SS-TR-17 [Tıbbi Retina]

ARPE-19 Retinal Pigment Epiteli (RPE) Hücre Hattında Bevacizumab'ın Sitotoksitesinin Belirlenmesi

Suzan Doğruya, Funda Karabağ
Uşak Üniversitesi, Uşak

GİRİŞ VE AMAÇ: Bilinen tüm vasküler endotelial büyüme faktörü A (VEGF-A) izoformlarına bağlanan rekombinant hümanize monoklonal bir antikör olan bevacizumab, oküler patojilere bağlı neovaskülarizasyon ve makula ödeminin tedavisinde endikasyon dışı olarak kullanılmaktadır. Çalışmamızda, bevacizumab'ın insan retina pigment epiteli hücre hattında (ARPE-19) artan dozlarda toksitesini ölçmeyi amaçladık.

YÖNTEM: Araştırmamızda ARPE-19 Retinal Pigment Epiteli (RPE) hücrelerinin kültüründe kullanılan besiyerinin temel içeriği RPMI 1640 olmakla birlikte %10 fetal sıgır serumu (FBS) ve %1 penisilin/streptomisin içermektedir. Hücre kültürü steril olarak hazırlanmış medyum içeren T25'lik ve T75'lik flasklar içerisinde %5 CO₂ ve 37 o C sıcaklık şartlarını sağlayan karbondioksitli inkübatörde steril şartlarda 48 saat inkübe edilerek yapılmıştır. Besi yeri değişimleri 2 günde bir gerçekleştirilmiştir. Çoğaltılmakta olan hücreler, kültür flaskının yaklaşık %85'ini kaplayan yoğunluğa ulaştıklarında pasajlama işlemleri gerçekleştirilmiştir. Kontrol ve Bevacizumab deney gruplarını oluşturmak üzere, 96 kuyucuklu plakalara ekilmiştir. Çalışmamızda, hücre canlılığı ve sitotoksitesi belirlenmesi için MTT (3-(4,5-dimetiltiazol-2-il)-2,5-difenil tetrazolyum bromür) yöntemi uygulandı. Absorbans değerleri 590 nm'de ELISA mikropłaka okuyucuda ölçüldü.

BULGULAR: Bevacizumab; 1.5625 mg, 3.125 mg, 6.25 mg, 12.5mg, 25 mg dozlarında güvenli olarak bulundu. Kontrol grubu ile Bevacizumab grupları arasında, MTT testi sonuçları açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktu (p>0.05). Deneysel çalışma gruplarının bütününde, artan ilaç dozu ile ortaya çıkan yüzde (%) sitotoksite değerleri arasında pozitif bir korelasyon gözlemlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bevacizumab klinik dozlarda ve normal ortam koşullarında ARPE-19 hücre hattında sitoroksite oluşturmamaktadır. Farklı anti-VEGF'lerin farklı doz ve farklı ortam koşullarında invitro sitotoksite çalışmaları neovaskülarizasyon patolojisini anlamamıza katkıda bulunabilir.

Anahtar Kelimeler: Bevacizumab, retina pigment epiteli, sitotoksite,

SS-TR-18 [Tıbbi Retina]

H₂O₂ ile oksidatif hasar oluşturulan ARPE-19 hücrelerinde Resveratrol, Lutein ve Krosetin'in etkilerinin incelenmesi

Aysegul Yabas¹, Levent Karabaş¹, Selenay Furat Rençber², Ecem Önder Tokuç¹, Ahmet Oztürk³, Gökhan Duruksu³, Yusufhan Yazır³, Özgür Doğa Özsoy⁴

¹Kocaeli Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Kocaeli

²Kocaeli Üniversitesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Kocaeli

³Kocaeli Üniversitesi, Kök Hücre Anabilim Dalı, Kocaeli

⁴Kocaeli Üniversitesi, Biyokimya Anabilim Dalı, Kocaeli

GİRİŞ VE AMAÇ:YBMD santral görme kaybına neden olan,henüz etkin tedavisi olmayan retinal bir hastalıktır.RPE hücreleri retinanın fotoresptör hücre yenilenmesi ve onarımı gibi birçok özelliğe sahiptir. RPE hücreleri, reaktif oksijen türlerinin neden olduğu oksidatif strese açıktır.Bu nedenle oksidatif stresi sınırlandırarak RPE hücrelerini korumak,YBMD hastalarında görme kaybını yavaşlatmak ve engellemek için etkili bir yaklaşım olabilir.YBMD patogeneğinde RPE hasarı ile otofajinin de ilişkili olduğu gösterilmiştir.Ayrıca otofajinin bir türü olan mitofajinin (mitokondriyal otofaji),oksidatif strese maruz bırakılan RPE hücrelerinde hücre sağ kalımını artırdığı gösterilmiştir.Otofaji ve mitofaji ile bağlantılı olarak UPR (unfolded protein response) sisteminin de hücrelerde aktive edildiği bilinmektedir.Çalışmamızda lutein,krosetin ve resveratrolün (antioksidan maddeler) oksidatif hasara maruz bırakılmış RPE hücrelerinde hücre sağ kalımı,mitofaji,otofaji ve UPR üzerine olan etkilerini araştırmak ve tedavi yoluna ışık tutmayı amaçlıyoruz.
YÖNTEM:Kültüre edilen ARPE-19 hücreleri 2 saat boyunca H₂O₂ ile oksidatif strese maruz bırakıldıktan sonra bu hücelere lutein (5 µM), krosetin (10 µM) ve resveratrol (50 µM, 100 µM, 150 µM ve 200 µM) uygulandı.Oksidan-antioksidan seviyeyi belirlemek için MDA, GSH ve NO parametrelerine bakıldı.Deney sonunda tüm gruplarda mitofaji-otofaji ilişkili belirteçler olan PINK-1, PARKIN, LC3B'nin ekspresyonu immunfloresan ve Western Blot yöntemiyle analiz edildi.Immunofloresan yöntemle işaretlenen hücreler konfokal mikroskopta görüntülendi. UPR yolağında yer alan ATF6, Ire1α ve PERK genleri ise RT-qPCR yöntemiyle analiz edildi.

BULGULAR:Hasarlı grupta, kontrol grubuna göre PERK seviyesinin arttığı,ATF6 ve Ire1α seviyesinin azaldığı tespit edilmiştir.Tedavi grubunda ise lutein UPS yolağını aktive etmemiş,krosetin ve resveratrol Ire1α geni üzerinden UPS sistemini aktive etmiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ:YBMD hastalarında resveratrol, lutein ve krosetin kullanımı hastalığın şiddetini azaltabilir.

Anahtar Kelimeler: antioksidan, RPE, YBMD, otofaji, mitofaji, unfolded protein response

SS-TR-19 [Tıbbi Retina]

Sisplatinin oküler toksisitesi üzerine melatoninin antioksidan ve antiapoptotik etkilerinin İncelenmesi

Osman Ahmet Polat¹, Derya Karabulut², Murat Ünsal³, Zeynep Akkul⁴

¹Erciyes Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları ABD, Kayseri

²Erciyes Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji ABD, Kayseri

³Aydın Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi, Histoloji ve Embriyoloji, Aydın

⁴Zonguldak Devrek Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Zonguldak

GİRİŞ VE AMAÇ:Sisplatin oküler dokulara toksik olduğu bilenen bir kemoterapotik ajandır. Bu deneysel hayvan çalışmasında sisplatinin histolojik, apoptotik ve oksidan oküler toksik etkilerine karşı melatoninin koruyucu etkisinin araştırılması amaçlanmıştır. Çalışma Erciyes Üniversitesi bilimsel araştırma proje birimi tarafından desteklenmiştir (TTU-2019-9365).
YÖNTEM:40 adet rat 4 gruba ayrılmıştır: Kontrol grubu (10 adet), Sisplatin (Cis) grubu (10 adet), Melatonin (Mel) grubu (10 adet),Grup 4: Sisplatin (Cis) + Melatonin (Mel) grubu (10 adet). Kontrol grubuna günlük 1 mg/kg izotonik solüsyon İ.P.(intraperitoneal); Grup Cis grubuna 5.günde tek doz İ.P. Sisplatin (7 mg/kg); Mel grubuna 7 gün boyunca günlük İ.P. Melatonin (10mg/kg); Cis + Mel grubuna günlük İ.P. Melatonin (10 mg/kg) + 5.günde tek doz İ.P. sisplatin (7mg/kg) uygulanmıştır. 8.günde hayvanlar genel anestezi altında sakrifiye edilmiş ve gözleri enüklüe edilmiştir.Gözlerden elde edilen kesitler histolojik prosedürle hematoksilen eozin olarak boyanarak retina, kornea ve siliyer cisim değerlendirilmiş ve bulgular skorlanmıştır.TUNEL metodu ile retina, kornea ve siliyer cisimdeki apoptotik hücreler boyanmıştır ve sayılmıştır. Göz dokular homojenize edilerek biyokimyasal olarak total antioksidan seviyesi (TAS) ve total oksidan seviyeleri (TOS) tayin edilmiştir.
BULGULAR:Histolojik skorlamada retinal ödem, dejenerasyon ve disorganizasyonunun, korneal ödem ve disorganizasyonunun, siliyer cisim ödem ve dejenrasyonunun Cis grubunda belirgin fazla olduğu ve Cis+Mel grubunda belirgin düzeldiği görülmüştür. Apoptotik hücre sayısı sisplatin verilen grupta korneada artarken, retina ve siliyer cisimde artmadığı ve korneada artmış apoptozis sayısının sisplatin +melatonin verilen grupta azaldığı görülmüştür. Deney grupları arasında TAS ve TOS seviyeleri açısından anlamlı farklılık tespit edilmemiştir.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Sonuç olarak melatoninin, gözdeki toksik etkileri üzerine olumlu etkileri histolojik ve immünohistokimyasal olarak gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: sisplatin, melatonin, toksisite, retina, kornea, siliyer cisim

SS-TR-20 [Tıbbi Retina]

LRP5'in herediter retina damar hastalıklarındaki rolü: Zebra balığı hastalık modeli

Fulya Yaylacıoğlu Tuncay¹, Sairah Yousaf², Harold A. Burgess³, Robert B. Hufnagel²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji Ana Bilim Dalı, Ankara

²National Institutes of Health, National Eye Institute, Ophthalmic Genetics and Visual Function Branch, Bethesda, United States

³Eunice Kennedy Shriver National Institute of Child Health and Human Development, Division of Developmental Biology, Bethesda, United States

GİRİŞ VE AMAÇ: *LRP5* (LDL reseptörü ile ilişkili protein 5) geni, retinanın damar gelişimde temel bir role sahip olan Norrin/ β -katenin sinyal yolağında yer alan bir transmembran proteini kodlar. Bazı *LRP5* varyantları, Ailesel Eksüdatif Vitreoretinopati (FEVR) ve Osteoporoz Pseudoglioma Sendromu (OPPG) gibi göz hastalıklarıyla ilişkilendirilmiştir. Bu çalışmanın amacı, *LRP5* ile ilişkili göz hastalıklarında altta yatan mekanizmaları araştırmak için zebra balığının model organizma olarak kullanılabilirliğini değerlendirmektir. **YÖNTEM:** *Lrp5* geninde ekzon 5'te erken sonlanma mutasyonuna sahip *Lrp5 knockout* (KO) zebra balığı, yabani tip (WT) zebra balığı ve kan damarlarını görselleştirmek için raportör gene sahip olan (Tg[fli1:EGFP]AB) zebra balığı soyları çalışmada kullanıldı. Hayatta kalma oranı, makroskopik bulgular, retinanın yapısal ve fonksiyonel bütünlüğü ve retina damar sistemi, *lrp5* KO ve WT zebra balığı arasında karşılaştırıldı. **BULGULAR:** *Lrp5* KO zebra balığı larvalarında hayatta kalma oranlarında azalma tespit edildi. Larva döneminde yapılan ölçümlerden sadece baş boyutu *lrp5* KO'da daha küçük olarak gözlenirken ($p=0.0407$), yetişkinlik döneminde yapılan ölçümlerde hem baş hem de göz boyutu *lrp5* KO'da daha küçük olarak tespit edildi ($p=0.0094$ ve $p<0.0001$). Yetişkin zebra balığında retina damar yapısı analizleri, *lrp5* KO'da birbirine daha yakın ve daha dallı retina damarları gösterdi. Karanlık flaş yanıt deneyinde, *lrp5* KO larvalarda görme işlevinde bozulma tespit edilmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bu çalışma, zebra balığında *Lrp5* ile ilişkili göz patolojilerini ortaya koyan ilk çalışmadır. *Lrp5* mutant zebra balığı, *LRP5*'in retinanın damar patolojilerindeki rolünü anlamak için ileri çalışmalarda kullanılabilir. Ayrıca, *lrp5* mutant zebra balıkları, aksiyel hipermetropi ve nanofthalmi gibi göz gelişimine ilişkin sorunları incelemek için de yararlı modeller sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Ailesel eksüdatif vitreoretinopati, *LRP5*, Osteoporoz-pseudoglioma sendromu, zebra balığı

SS-TR-21 [Tıbbi Retina]

Retinitis Pigmentosa Hastalarının Yeni Nesil Dizileme Analizi ile Göz ve Klinik Bulgularının Değerlendirilmesi

Duygu Erdem¹, Selim Doğanay¹, Şehime Gülsün Temel², Duygu Gamze Aracı³, Lamiya Aliyeva⁴, Adem Alemdar², Şebnem Özemri Sağ²

¹Uludağ Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Bursa

²Uludağ Üniversitesi Sağlık Uygulama Araştırma Merkezi, Genetik Hastalıklar Değerlendirme Merkezi, Bursa

³Akdeniz Üniversitesi Tıbbi Genetik Ana Bilim Dalı, Antalya

⁴Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi Atakent Hastanesi, Tıbbi Genetik, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Kliniğimize başvuran RP hastalarında, hastalığın oluşumuna hangi genlerde, hangi tip mutasyonların rol oynadığının YND yöntemi ile belirlenmesi ve mutasyonların klinik fenotipe yansımalarının incelenmesidir.

YÖNTEM: RP tanısı ile periferik kandan YND tekniği ile mutasyon analizi yapılan 118 hastanın anamnez ve muayene bilgileri retrospektif olarak incelendi. Genetik analizlerinden kliniği açıklayan mutasyonlar ACMG, 2015 kriterlerine göre belirlendi. EİDK, biyomikroskopik muayene ve detaylı fundus muayenesi, GİB ölçümü kaydedildi. Hastaların detaylı OKT, EDI-OKT, RNFL bulguları incelenerek; maküla, koroid ve sinir lifi tabakası kalınlığı, ERM ve KMÖ varlığı, EZ uzunluğu kaydedildi.

BULGULAR: Genel yaş ortalaması 35 olan hastaların 60'ı erkek, 58'i kadındı. Toplamda %79,6'lık bir tanı oranıyla 48 gende hastalığa neden olan 84 mutasyon belirlendi. Bu mutasyonların 16'sı yeni varyantlardı. En sık görülen iki gen MYO7A ve CDHR1'di. Hastalardan 37 tanesi RP'nin eşlik eden sendromik formlarına sahipti. EİDK'nin maküla tutulumu olanlar ve olmayanlar arasında anlamlı farklılık gösterdiği (P<0.001), EZ ile negatif korelasyon gösterdiği (r=-0.684; P<0.001) ancak katarakt (p=0.606) ve yaş (P=0.711) ile anlamlı farklılık göstermediği bulundu. İstatistiksel olarak yaş (P=0.035), semptom başlangıç yaşı (P=0.001) ve tünel görme başlangıç yaşı (P=0.01) MYO7A grubunda anlamlı olarak CDHR1 grubuna göre daha düşük bulundu. MYO7A grubunda sağ gözde anlamlı olarak CDHR1 grubuna göre KMÖ sıklığı daha yüksek tespit edildi (P=0.021).

TARTIŞMA VE SONUÇ: 118 hastanın 94'ünde kliniği açıklayan ve kalıtım paterni uygun olan mutasyon saptandı. On altı yeni varyant tanımlanarak RP'nin mutasyon spektrumu genişletildi. Literatür ile uyumlu olarak fenotip ve genotip ilişkileri belirlendi. Çalışmamız Türk popülasyonunda RP hastalarında şimdiye kadar yapılmış en geniş çaplı multidisipliner çalışmadır. Elde edilen %79,6'lık tespit oranı, RP hastalarının moleküler tanısı için YND kullanılmasını güçlü bir şekilde desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Genotip fenotip korelasyonu, kalıtım paterni, retinitis pigmentosa, varyant tipi, yeni nesil dizileme.

SS-TR-22 [Tıbbi Retina]

Prematüre retinopatili olgularda intravitreal bevacizumab enjeksiyonu sonrası vasküler-avasküler bileşkedeki damarsal değişikliklerin değerlendirilmesi

Ömer Berk Bulanık, Murat Günay
Karadeniz Teknik Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Trabzon

GİRİŞ VE AMAÇ:Prematüre retinopatisi (ROP) olgularında intravitreal bevacizumab (İVB) enjeksiyonunu takiben retinal vasküler-avasküler sınırda beliren vasküler şant yapılarını klinik açıdan incelemek

YÖNTEM:Bu retrospektif gözlemsel çalışmada, üçüncü basamak refere bir üniversite hastanesinde Zon I ROP veya posterior Zon II ROP için bilateral İVB uygulanan 34 olguda enjeksiyon sonrası retina vasküler-avasküler sınırda ortaya çıkan şant yapılarının klinik özellikleri incelendi. Analizlerde ultra geniş alan (UWF) görüntüleme (Optos California) ve/veya UWF floresein anjiyografi (UWF-FA) kullanıldı.

BULGULAR:Olgulara ait ortalama gestasyonel yaş ve doğum ağırlığı sırasıyla 27,1 hafta ve 974,5 gr idi. Ortalama tedavi zamanı 34,8 postmenstrüel hafta (PMH) idi. 17 olguda Zon I ROP ve 17 olguda posterior Zon II ROP mevcuttu. Ortalama takip süresi 151.8 PMH idi. 16 olguda ortalama 40,6 PMH’da ROP reaktivasyonu için ilave tedavi gereksinimi oldu. Tüm olgularda İVB sonrası 1 hafta içinde plus hastalık geriledi, arteriovenöz şant yapıları ve/veya ridge dokusu kayboldu. İVB sonrası 26 olguda (%76,4), en erken İVB sonrası 1. gün olmak üzere, vasküler-avasküler sınırda çevresel şekilde yeni ortaya çıkan tirbüşon benzeri şant damarları belirdi. Periferik retinal vasküler progresyon devam ettiği müddetçe mevcut yeni şant oluşumlarının sebat ettiği gözlemlendi. Bu şantlar var olduğu sürece, hiçbir olguda hastalık aktivasyon belirtisine rastlanılmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Literatürde daha önceden “Tungsten filamanı işareti” veya “testere dişi vasküler segment” olarak yorumlanan mevcut klinik bulgu, İVB enjeksiyonu sonrası retinal vasküler modülasyon ve remodelling ile ilintili olmakla birlikte hastalık inaktivasyon bulgusu olarak değerlendirilebilir. Çalışmamızda ilk olarak mevcut yeni şant damarlarının en erken İVB sonrası 1. günde görülebileceği gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: intravitreal bevacizumab, prematüre retinopatisi, vasküler-avasküler

SS-UB-01 [Uvea-Behçet]

Derin öğrenme yöntemi ile görüntü işleme metodu kullanılarak optik kohorens tomografi görüntülerinde koroid tabakasının otomatik segmentasyonu

Erkan Bulut¹, Aysun Sezer², Furkan Kırık³, Mehmet Giray Ersöz⁴

¹Gelişim Üniveristesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu. Optisyenlik programı, İstanbul

²Biruni Üniversitesi, Mühendislik ve Doga bilimleri Fakültesi, Bilgisayar Mühendisliği Ana Bilim Dalı, İstanbul

³Bezmi Alem Vakıf Üniversitesi Tıp fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

⁴Biruni Üniversitesi Tıp fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Korioretinal kaynaklı hastalıklarda koroid tabakasında patofizyolojik değişiklikler meydana gelir. Optik koherens tomografi (OCT) görüntülerinde koroid tabakasının otomatik olarak segmentasyonu, oftalmologların koroid tabakasının da etkilendiği göz patolojilerini teşhis etmede yardımcı olabilir. Otomatik segmentasyonun manuel bölütlemeğe göre daha hızlı olduğu ve insan hatasından etkilenmediği bilinmektedir. Ancak, OCT görüntülerindeki benek gürültüsü otomatik segmentasyonu ve yorumlamayı etkileyebilir. Bu çalışmada, derin öğrenme yöntemlerini kullanarak koroid tabakasının otomatik segmentasyonunu gerçekleştirmeyi ve benek gürültüsünün bu otomatik segmentasyonun başarısı üzerindeki etkisini incelemeyi amaçladık.

YÖNTEM:Bu çalışmaya toplam 260 EDI-OCT görüntüsü dahil edildi. Koroid sınırlarının belirlemede, Maske Bölge Önerisi Temelli Evrişimli Sinir Ağı (Mask R-CNN) kullanıldı. Ayrıca, ilgili bölge (ROI) belirlendi. EDI-OCT görüntülerindeki benek gürültüsü, optimize edilmiş yerel olmayan ortalama filtreyi (OBNLM) kullanarak benek gürültüsü azaltıldı

BULGULAR:Bu çalışmada, Mask R-CNN için temel olarak 101 katmanlı derin rezidüel ağ olan ResNet 101 mimarisini kullanıldı. Ayrıca, ROI havuzlama katmanında değişiklikler yaparak özellikle koroid kenarları etrafındaki segmentasyon doğruluğunu artırdık. Sonuç olarak, Mask R-CNN konfigürasyonumuz, 0.5 üzerindeki birleşme üzerine kesişim (IOU) oranında %95,37 ortalama hassasiyet elde etti. Sistem performansımızı daha da artırmak için OBNLM ile görüntülerdeki benek gürültüsünü azaltarak veri setimizi daha da genişlettik. Bu ilave adım, sistem performansında %96,45'lik bir başarıya ulaşmamızı sağladı

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bulgular analiz edildiğinde, ResNet 101 temelli modifiye edilmiş Mask R-CNN konfigürasyonumuz koroid tabakasının segmentasyonunda etkili bir yöntemdir. Bunun ile birlikte benek gürültüsü azaltılması ile veri setinin genişletilmesi, segmentasyonun başarısı üzerinde pozitif bir etki göstermektedir

Anahtar Kelimeler: Derin öğrenme,EDI-OKT, Koroid, Mask R-CNN, OBNLM, Veri artırma

SS-UB-02 [Uvea-Behçet]

ANA-pozitif Oligoartiküler Juvenil İdiopatik Artrit Hastalarında Üveit Gelişimi İçin Gözyaşı Proteom Profili Belirleyici Olabilir Mi?

Büşra Yılmaz Tuğan¹, Mehmet Sarıhan², Murat Kasap², Gürler Akpınar², Levent Karabaş¹, Nihal Şahin³, Nursen Yüksel¹, Yunus Emre Bayrak³, Hafize Emine Sönmez³

¹Kocaeli Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Kocaeli

²Kocaeli Üniversitesi, Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı, Kocaeli

³Kocaeli Üniversitesi, Çocuk Romatoloji Bilim Dalı, Kocaeli

GİRİŞ VE AMAÇ: Oligoartiküler juvenil idiyopatik artrit (oJIA) en sık görülen JIA alt grubudur. Hastaların yaklaşık %65'inde anti nükleer antikor (ANA) pozitifdir. Ancak bu hastaların sadece %15-20'sinde üveit gelişir. oJIA hastasının tek başına artrit mi seyredeceği yoksa üveit gelişecek mi önceden kestirilemez. Bu nedenle, üveit gelişme riskini belirlemek için biyobelirteçlere ihtiyaç vardır. Bu çalışmada, izole oJIA hastaları ile üveitli oJIA hastaları arasındaki gözyaşı proteomik değişiklikleri değerlendirilerek biyobelirteçler bulunması amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Çalışmamıza Kocaeli Üniversitesi'nde takipli ANA pozitif 7 izole oJIA hastası ile 7 üveitli oJIA hastası dahil edildi. Göz yaşları Schirmer kağıdı ile toplanarak, -80 derecede donduruldu. Göz yaşından elde edilen proteinler Bradford ve SDS PAGE yöntemi ile ayrıştırılarak analiz edildi. Örnekler arasında regülasyon düzeyinde farklılık görülen proteinler kütle spektrometresi aracılığı ile çalışıldı. Biyoinformatik analizler için STRING kullanıldı.

BULGULAR: Hastalar arasında yaş, cinsiyet, hastalık süresi açısından fark yoktu. Gözyaşı proteom veri tabanından 22, sekretom veri tabanından 147 ve insan proteom veri tabanından 258 protein tanımlandı. Bunların 15'i üç proteom veri tabanında ortak. 15 ortak proteinden 10'u artış, ikisi ise azalış yönünde regüle idi. En çok artan protein, 18 kat fazla regüle olan Sistatin-S idi. En fazla azalanlar ise Dermicidin ve Prolaktin ile indüklenebilir proteindi. STRING analizinde ek olarak 5 proteinin de fonksiyonel ilişkisi olduğu bulundu. Bunlar retinal hemostazis, B hücre reseptör sinyal yolları ile ilişkiliydi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Sistatinler sistein proteinaz inhibitörleridir. Proteaz ve inhibitörleri arasındaki dengenin bozulmasının hastalık patogenezinde rolü olabilir. Üveit için gözyaşı biyobelirteçlerinin tanımlanması hastalık patogenezinin anlama fırsatı sağlayabilir. Bu çalışmadan çıkan sonuçlar ışığında hedef moleküllerin ileri analizleri kliniğimizde hayvan modeli çalışmaları ile devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Oligoartiküler Juvenil İdiopatik Artrit, Proteomiks, Üveit

SS-UB-03 [Uvea-Behçet]

Türkiye'de bir referans merkezine başvuran viral ön üveitlerin klinik özellikleri ve seyri

Özüm Yücel¹, Berna Başarır², Çiğdem Altan²

¹Dörtyol Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları, Hatay

²S.B.Ü Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Kliniğimize refere edilen ve viral ön üveit (ÖÜ) tanısı alan olguların klinik özellikleri ve seyrini incelemek
YÖNTEM:2012-2022 yılları Beyoğlu Göz Eğitim Araştırma Hastanesine refere edilen ve klinik özelliklerine göre viral ÖÜ tanısı alan 138 olgu dahil edildi. Olguların başvuru anı ve remisyondaki son muayenede görme keskinliği (GK), keratik presipitatların (KP) morfolojik özellikleri, iris atrofisi, pupil düzensizliği, göz içi basıncı (GİB), antiglokomatöz kullanımı, nüks sayısı, komplikasyonlar kaydedildi. Olgular viral etiolojiye göre 3 gruba ayrıldı. Veriler grup içi ve gruplar arasında karşılaştırmalı incelendi.
BULGULAR:Olguların 77'sine Herpes simplex virüs (HSV), 56'sına sitomegalovirüs (CMV), 5'ine Varisella zoster virüsü (VZV) ÖÜ tanısı kondu. HSV grubunun % 44,2'sinde, CMV grubunun %16,1'inde, VZV grubunun %20'sinde keratit izlendi. HSV ve VZV grubunda KP'ler daha çok orta veya büyük olup keratit arkasında veya Arlt üçgeninde yer almaktayken, CMV grubunda KP'ler daha az sayıda ve tek tek, lineer veya madeni para görünümünde idi. HSV grubunun %35,1'i; CMV grubunun %12,5'i; VZV grubunun %20'sinde iris atrofisi mevcuttu. HSV grubunun %45,5'i; VZV grubunun %40'ında pupil distorsiyonu varken CMV grubunun tamamında pupil düzgün sınırlıydı. Başvuru anında HSV grubunun %60,8'i, CMV grubunun tamamı, VZV grubunun %80'inde GİB yüksekti. Başvuru anında GİB ve antiglokomatöz ihtiyacı CMV grubunda HSV grubundan yüksek iken remisyondaki son muayenede benzerdi. HSV grubunun %42,9'u CMV grubunun %67,9'unda nüks görülürken VZV grubunda nüks görülmedi. Takiplerde HSV grubunun %14,3'ünde katarakt, %18,2'sinde glokom, %14,3'ünde kalıcı posterior sineşi gelişirken CMV grubunun %44,6'sında glokom, %19,6'sında katarakt gelişti. CMV grubunun %21,4'ü, HSV grubunun %3,9'una glokom cerrahisi uygulandı.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Viral AU özgün bulgularıyla diğer üveitlerden ayırt edilebilen ve klinik olarak teşhis edilebilen bir antitedir. Erken tanı ve tedavi ile katarakt ve glokom gibi komplikasyonlar önlenebilir.

Anahtar Kelimeler: Viral ön üveit, üveitik glokom, Herpes Simplex Virüs, Sitomegalovirüs

SS-UB-04 [Uvea-Behçet]

Ön Üveit Hastalarında Korneal Morfoloji ve Ön Segment Parametrelerinin Değerlendirilmesi

Begüm Cansu Yaz, Merve Beyza Yıldız, Sevcan Balcı, Ece Turan Vural
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Çalışmamızda ön üveit hastalarında korneal morfoloji ve ön segment parametrelerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Bu kesitsel çalışmaya tek taraflı ya da bilateral ön üveit hikayesi olan ve son üç aydır aktif inflamasyonu olmayan 26 üveit hastasının 36 gözü ve yaş ve cinsiyet dağılımı açısından benzer 30 sağlıklı olgunun rastgele seçilen 30 gözü dahil edildi. Sirius topografi (Sirius, CSO, Italy) ile keratometri değerleri, santral kornea kalınlığı, kornea hacmi, ön kamara derinliği, ön kamara hacmi, iridokorneal açı, horizontal ön kamara çapı, görülebilir horizontal iris çapı ve korneal yüksek sıralı aberasyonlar değerlendirildi. Speküler mikroskopi (Konan Medical, Nishinomiya, Japan) ile endotel hücre yoğunluğu (EHY), değişkenlik katsayısı (DK), hegzagonalite oranı (HO), en büyük ve en küçük hücre alanı ölçüldü. Değerler hasta ve kontrol grubu arasında karşılaştırıldı.

BULGULAR: Hasta grubu 10 erkek, 16 kadın (yaş ortalaması $44,59 \pm 11,29$), kontrol grubu 15 erkek, 15 kadın (yaş ortalaması $44,37 \pm 10,47$) katılımcıdan oluşmaktaydı. Korneal topografik parametreler ve ön kamara parametreleri açısından hasta ve kontrol grubu arasında anlamlı fark yoktu ($p > 0,05$). Korneal yüksek sıralı aberasyonlardan coma, trefoil, sferik aberasyon ve total RMS hasta grubunda kontrol grubuna göre anlamlı olarak yüksekti (sırasıyla $p = 0,012$, $p = 0,001$, $p = 0,008$, $p = 0,003$). Speküler mikroskopi incelemelerinde EHY ve HO gruplar arasında benzerken ($p > 0,05$) DK hasta grubunda kontrol grubuna göre anlamlı olarak yüksek bulundu ($p = 0,002$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Sağlıklı kontrollerle karşılaştırıldığında, inaktif üveit hastalarında endotel hücre varyasyon katsayısı ve korneal aberasyonlar yüksek olmasına rağmen endotel hücre yoğunluğunda ve ön kamara morfolojisinde fark yoktu. Üveit hastalarında ön segment inflamasyonunun korneaya etkilerini anlamak için ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Ön üveit, korneal morfoloji, korneal endotel, korneal topografi, speküler mikroskopi.

SS-UB-05 [Uvea-Behçet]

Seronegatif Spondiloartropatiye Sekonder Üveit Hastalarında Arka Segment Bulgularının Değerlendirilmesi

Bengisu Sözer¹, Berru Yargı Özkoçak², Furkan Çam¹, Hande Çeliker¹

¹Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları ABD, İstanbul, Türkiye

²Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul, Türkiye

GİRİŞ VE AMAÇ:Seronegatif Spondiloartropati(SpA) ilişkili üveitte arka segment bulgularının incelenmesi

YÖNTEM:SpA ilişkili üveiti olan hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi.Vaskülit/papillit/kistoid maküler ödem(KMÖ) varlığı “arka segment bulguları” olarak değerlendirildi.Hastaların demografik verileri,oftalmolojik muayeneleri,fundus floresein anjiyografi(FFA) bulguları,tedavileri ve komplikasyonları kaydedildi
BULGULAR:SpA ilişkili üveiti olan 194 hastadan 19’unun 35 gözünde arka segment bulgusu saptandı.Ortalama başvuru yaşı 46.3±8.8 yıldı.İlk atak öyküsü ile tarafımıza başvuru arasında geçen süre 12.9±21 ay,takip süresi ise ortalama 73.7±54.6 ay idi.Hastaların %78.9’unda yılda ikiden fazla atak kaydedilirken,en sık bilateral alternan (%47.4) ön üveit (%57.9) izlendi(Fig.1a).Hastaların %42.1’inde HLA-B27 pozitif, en sık SpA tipi ankilozan spondilit(14 hasta,%73.7, Fig.1b).En sık saptanan arka segment bulgusu KMÖ oldu(%68.6, Fig.2a).18 hastaya FFA çekildi, en sık izlenen FFA bulgusu optik disk sızıntısıydı(%80, Fig.2b).İnflamatuvar bağırsak hastalığı tanımlı bir hastaya neovaskülarizasyona sekonder gelişen ve açılmayan intravitreal hemoraji(İVH) nedeniyle pars plana vitrektomi uygulandı.21 göze KMÖ nedeniyle,1 göze ise İVH nedeniyle ortalama 2.1±2.7 kez intravitreal enjeksiyon yapıldı.Takip süresinde gözlerin %48,6’sında komplikasyon kaydedildi(Fig.3).Hastaların %52.7’si ilk başvuruda konvansiyonel ajan kullanmaktaydı(Fig 4a),takiplerde ise %31.6’sında biyolojik ajana geçildi(Fig 4b).Hastaların görme keskinliğinde(GK,logMar) iyileşme saptandı(p=0.03),başlangıç-final GK korele idi(p<0.001).İlk atak öyküsü ile tarafımıza başvuru arasındaki süre arttıkça ERM gelişimi arttı(p=0.024)

TARTIŞMA VE SONUÇ:SpA ilişkili üveitler sıklıkla ön üveit ile prezente olsa da arka segment incelendiğinde KMÖ/vaskülit/papillit gibi bulgular eşlik edebilmekte, FFA’da inflamatuvar değişiklikler saptanabilmektedir.Takip eden oftalmoloğun hastayı olası arka segment bulguları ve komplikasyonları açısından da değerlendirmesi önerilir

Anahtar Kelimeler: Ankilozan spondilit, Fundus floresein anjiyografi, Seronegatif Spondiloartropati

SS-UB-06 [Uvea-Behçet]

İntermediate Üveitlerin Klinik, Demografik ve Etyolojik Özelliklerinin Değerlendirilmesi

Eyüpcan Şensoy¹, Yasemin Özdamar Erol¹, Pınar Çakar Özdağ²

¹Etilik Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

²Serbest Hekim, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:İntermediate Üveit (İÜ) tanılı hastaların; klinik, demografik ve etyolojik özelliklerini belirlemek, gelişen komplikasyonları ve uygulanan tedavi yöntemlerini tanımlamak amaçlanmaktadır.

YÖNTEM:Ocak 2012-Haziran 2022 tarihleri arasında en az 6 aylık takibi bulunan 195 hastanın dosyaları geriye dönük incelendi.Hastaların demografik verileri, oküler muayene bulguları, gelişen komplikasyonlar ve tedavi yöntemleri kaydedildi.

BULGULAR:195 hastanın 368 gözü çalışmaya dahil edildi. Olgulardan 113'ü (%57,9) kadın, 82'si (%42,1) erkekti. Ortalama tanı konulma yaşı 24,14±16,19 (min,max: 3-62) idi. 173 hastada (%88,7) bilateral, 22 hastada (%11,3) unilateral tutulum izlendi. Ortalama takip süresi 43,93±29,96 (min,max: 6-123) aydı. Başlangıç ortalama en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) 0.32±0.53LogMAR, final ortalama EİDGK 0,18±0.36LogMAR idi. Etyolojik değerlendirmede idiopatik olgular en sık (%73,3). 2. sıklıkta (%18,46) demyelinizan hastalık yer almaktaydı. Enfeksiyöz sebepler arasında, tüberküloz (n:4,%2,05) en sık görülen nedendi. Pediatrik hastalar 90'ını (≤16 yaş) oluşturmaktaydı ve en sık etyolojik neden Pars Planit (%92,2) idi. Yetişkin grupta en sık etyolojik neden non-pars planit tip İÜ (%43,8) idi. En sık izlenen oküler bulgu vitrit (%100) ve snowball opasiteler (%62,5) idi. Kortikosteroid koruyucu olarak sıklıkla kullanılan sistemik ajanlar metotreksat (%42), azatioprin (%27,7) ve adalimumab (%23,6) idi. En sık gelişen komplikasyonlar arasında; kistoid maküler ödem (%25), katarakt (%15,5) ve posterior sineşi (%10,9) idi. En az bir gözünde komplikasyon gelişen hasta sayısı 134 (%68,7) idi.En sık uygulanan cerrahi tedavi fakoemülsifikasyon+göz içi lens implantasyonu (%8,4) idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:İntermediate üveit; üveitler içerisinde küçük bir grubu oluşturmaktadır. En sık etyolojik sebep idiopatikdir, ancak multiple skleroz, sarkoidoz ve tüberküloz da her zaman akılda tutulmalıdır. Komplikasyon gelişim oranı yüksek olmakla birlikte erken ve etkili tedavi sonucunda görsel prognoz iyidir.

Anahtar Kelimeler: İntermediate üveit, Multiple skleroz, Pars planit, Sarkoidoz, Tüberküloz

SS-UB-07 [Uvea-Behçet]

Sempatik Oftalminin Risk Faktörleri, Klinik Özellikleri ve Mevcut Tedavinin Etkinliği

Gizem Yayla, Berru Yargı Özkoçak, Çiğdem Altan, Burcu Kemer Atik, Berna Başarır
Sağlık Bilimleri Üniversitesi İstanbul Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Sempatik oftalmi(SO) risk faktörlerini ve klinik özellikleri ortaya koymak,tedavi etkinliğini değerlendirmek.
YÖNTEM:SO tanısı ile takipli hastalara ait demografik özellikler,oküler travma öyküleri,SO gelişim süresi,oftalmolojik muayene bulguları,komplikasyonlar ve tercih edilen tedaviler kaydedildi.Tedavi etkinliği,en iyi düzeltilmiş görme keskinliği(EİDGK,logMAR) ve koroid kalınlıkları değişimi ile değerlendirildi.
BULGULAR:Çalışmaya alınan 11 olgunun(2 kadın/9 erkek) ortalama yaşı 48,6±19,1 idi.Hastaların en sık başvuru şikayeti az görme(%90,9), en sık travma öyküsü oküler cerrahi(%72,7) idi; en sık vitreoretinal cerrahi(VRC, %63,6) sonrasında,ortalama 69,2±94,2 ay sonra SO izlendi.Travma geçiren gözlerin %27,3'üne diğer gözde SO saptanması üzerine ortalama 66,3±67,3 ay sonra enükleasyon uygulandı.En sık prezentasyon posterior üveit idi(%45,5).Hastaların %45,5'inde granüloamatöz,%54,5'inde nongranüloamatöz karakterde üveit vardı.Başvuruda bir hasta hiperton idi,bu hastaya takiplerinde diod lazer gerekti.Başvuruda en sık muayene bulgusu vitrit(% 63,6) idi.SO dışı üveit için refere edilen bir hastaya, VRC'den 120 ay sonra SO tanısı kondu ve tanı anında sunset glow fundus ve Dalen-Fuchs nodülleri izlendi.En sık İSYA bulgusu hiposiyenesan noktalar, total İSYA skoru ortalama 8,5±2,5 idi.Ortalama takip süresi 30,9±26,9 ay idi.Hastalardan biri topikal, biri lokal olmak üzere hepsine steroid;%36,4'üne beraberinde konvansiyonel ajan başlandı, takip süresince 2 hasta ilaçsız takip edilirken, 6 hastada biyolojik ajana geçildi.Bir hastada glokom,1 hastada ise koroidal neovasküler membran izlendi,4 hastaya ise intravitreal enjeksiyon yapıldı.EİDGK 0,7±0,5'den 0,4±0,4'e yükseldi(p=0.116).Başlangıç ve final EİDGK korele idi(p=0.017).Koroid kalınlığı ise 441±50,6'den, 347,5±119,0'a incelendi(p=0.080)
TARTIŞMA VE SONUÇ:Erkek cinsiyet ve VRC, SO için risk faktörleri olarak sayılabilir.SO potansiyel olarak kör edici bir hastalık olmasına rağmen,uygun tedavi ve komplikasyon takibi ile görme keskinliği korunabilir.

Anahtar Kelimeler: sempatik oftalmi, vitreoretinal cerrahi, travma

SS-UB-08 [Uvea-Behçet]

Edinilmiş İmmün Yetmezlik Sendromu Oküler Bulguları

Şerife Çiloğlu Hayat¹, Yusuf Cem Yılmaz¹, Alper Gündüz², Merve Uran¹, Sadık Altan Özal¹

¹Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi Enfeksiyon ve Klinik Mikrobiyoloji Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Edinilmiş immün yetmezlik sendromunda sıklıkla eşlik eden oküler bulgular saptanmaktadır. Çalışmamızın amacı, edinilmiş immün yetmezlik sendromunun (AIDS) oküler bulgularını ve bunların risk faktörlerini saptayabilmektir. Ayrıca hastaların CD4 sayısı ve oküler bulguları arasındaki ilişki belirlenmeye çalışılmıştır. **YÖNTEM:**2022-2023 yılları arasında Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi enfeksiyon hastalıklarına başvuran naif/ HAART tedavisi henüz başlanmamış HIV+ hastalar enfeksiyon hastalıkları tarafından değerlendirildi. CD4 sayıları hesaplandı.Göz hastalıkları tarafından tam oftalmolojik muayene ve lüzum halinde OCT, fundus foto görüntüleme yapıldı. **BULGULAR:**Çalışmaya 70 hastanın 140 gözü dahil edildi.Hastaların %78,6'sı erkekti. Ortalama yaş 39,3,ortalama CD4 sayısı 222,5 tu. Hastaların 21'inde (%30) oküler patoloji saptandı.20 gözde (%14,3) CMV retinitisi,14 gözde (%10) HIV ilişkili mikroanjiyopati, 2 gözde (%1,4) sfilitik akut retinal nekroz, 2 gözde (%1,4) sfilitik panüveit, 1 gözde (%0,7) kaposi sarkom, 1 göz (%0,7) kapağında molloscum contagiosum saptandı. Ayrıca, bir hastada okülomotor sinir felci saptandı. Posterior segment tutulumu saptanan hastaların ortalama CD4 sayısı 159,6, CMV retinitisi saptanan hastaların ise 101,5 idi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**HIV ile ilişkili oküler hastalıklar, fırsatçı enfeksiyonlar, vasküler anormallikler, neoplazm ilişkili olarak sınıflandırılabilir. Çalışmalarda en sık görülen oküler patolojinin %5-19,6 arası değişen oranlarla CMV retinitisi veya HIV mikroanjiyopatisi gibi posterior segment patolojileri olduğu görülmektedir. Serimizde en sık saptanan durum %20 ile CMV retinitisi olup, literatüre göre daha yüksek bir oran tespit edilmiştir. CMV retinitisi saptanan hastaların hepsinde CD4 sayısının 200' ün altında olduğu belirlenmiştir. Özellikle CD4 sayısı düşük olan hastalarda görmeyi tehdit eden oküler komplikasyonların erken tespiti ve tedavisine olanak sağladığı için oftalmolojik tarama çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: hiv, aids, cmv retinitisi, edinilmiş immün yetmezlik sendromu

SS-UB-09 [Uvea-Behçet]

Donmuş Dal Anjiitisi Olgularının Klinik Sonuçları

Begüm Aydıner, Pınar Kaya, Yasemin Özdamar Erol
Ankara Etlik Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Donmuş dal anjiitisi (DDA) hastaların klinik sonuçlarını değerlendirmek.
YÖNTEM:DDA 14 hastanın etyolojileri, klinik sonuçları kaydedilmiştir.
BULGULAR:Çalışmaya 14 hastanın 16 gözü dahil edilmiştir.5(%35,7) kadın 9(%64,3) erkek hasta vardır, yaş ortalaması 36,78dir (min:8max:66) Ortalama takip 33.2 aydır(min:6max:58) Ettyolojide 10(%71.4) hasta idiyopatik 2 hasta ailevi akdeniz ateşi 1 hasta sarkoidoz 1 hasta Behçet hastalığı saptanmıştır. Başlangıç görme keskinliği (GK)7(%43,75) gözde 0,05 in altındadır, 9 gözde ortalama GK0.35 dir.Tedavi sonrası 4(%25) gözde GK1,0dir, diğer gözlerde GKortalaması 0,5'dir. İlk muayenede tüm gözlerde+1-2 düzeyinde ön kamarareaksiyonu(ÖKR) izlenmiş, fundusta 7 (%43.7) gözde tüm kadranlarda tutulum görülürken 5 gözde alt temporal kadrande 4 gözde ise üst kadranlarda tutulum görülmüştür. 2 gözde translusen karakterde anjiitis(nonhemorajik),14 gözde dağınık retinal hemorajilerin eşlik ettiği anjiitis izlenmiştir. (Resim1-2) Fundus florosein anjiografide 6 gözde perifer retinada iskemi görülmüştür.Tedavi sonrası ÖKR gerilemiştir. İlk başvuruda çekilenoptik kohorens tomografi(OKT)de12(%75) gözde intraretinal sıvı izlenmiş, tedavi sonrasıOKT'de8(%50) gözde makula katlarında düzensizlik-atrofi geliştiği tespit edilmiştir. 4 göz vitreiçi hemoraji (VİH) 1 göz retina dekolmanı(RD) ile komplike olmuştur. 7 göze intravitreal deksametazonimplant enjeksiyonu 6 (%37.5) göze iskemi alanlarına argonlazerfotokoagülasyon uygulanmıştır.7 hastaya sistemik tedavi verilmiştir(2hasta kortikosteroid (KS)2 hasta azatioprin+KS 2 hasta metotreksat veKS 1 hasta ampirik olarak antiviral+KS) VİH ve RD gelişen 5 göze VRC uygulanmıştır.Takip süresi esnasında bir hastada 1yıl sonra retinalvenoklüzyonu gelişimi görülmüştür.
TARTIŞMA VE SONUÇ:DDA,retinal vaskülitlerin nadir görülen bir formudur.sıklıkla idiyopattır ancak sistemik,oküler hastalıklara sekonder gelişebilmektedir. Retinaskemisi, makula ödemi açısından iyi takip edilmelidir.Tedavisi altta yatan nedene göre yapılmakla birlikte steroid kullanımı ile iyi yanıt alınmaktadır.Nüks gelişimi çok nadirdir.Prognoz çoğu hastada iyidir.

Anahtar Kelimeler: donmuş dal anjiitis, retinal vaskülit, klinik izlem

SS-UB-10 [Uvea-Behçet]

CMV Retinitis Tek Merkez 25 Yıllık Klinik Bulguları ve Takip Sonuçları

Celal Ulutaş, Sibel Kadayıfçılar, Figen Bezci Aygün
Hacettepe Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: İnsan bağışıklık yetmezliği virüsü (HIV) olan ve olmayan hastalarda gelişen sitomegalovirüs (CMV) retinitinin klinik özellikleri ve tek merkez uzun dönem takip sonuçlarının bildirilmesi.

YÖNTEM: Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı'nda 1999-2023 yılları arasında CMV retinitis tanısı ile takipli hastaların verileri retrospektif olarak değerlendirilmiştir.

BULGULAR: Çalışmaya 39 hastanın 60 gözü dahil edilmiştir. Ortalama takip süresi 35.8 aydır (min: 1 ay- maks: 150 ay). CMV retinitis tanısı alan hastaların 13'ü HIV+ iken, 14'ü hematopoetik malignite ya da yetmezlik, 8'i primer immün yetmezlik (PİY), 4'ü ise sistemik hastalık ilişkili tanılı idi. Tutulum gözlerin 36'sında granüler tipte 24'ünde ise fulminan tipte idi. Optik disk ya da makula tutulumu, fulminan tipte % 70 oranında görülürken primer hastalık ile arasında ilişki saptanmadı. Lezyon alanı HIV+ gözlerde %77 oranında tüm retinanın %10-50'si arasında, hematopoetik sistem ilişkili hastalıkların %63'ünde %25-50'si arasında iken PİY hastalarının %65'inde %50'sinden fazla idi. Perivasküler kılıflanma oranı en yüksek HIV+ hastalarda olmak üzere %55.6 idi. Tanı anında hastaların 5'inde ön kamerada (ÖK) reaksiyon ve keratik presipitat, 2'sinde posterior sineşi ve 5'inde vitreus haze mevcuttu. ÖK'da ve vitrede hücre varlığı PİY'li hastalarda daha sıktı (%28.6). Takiplerde 8 hastanın 12 gözünde retina dekolmanı gelişirken (%20), 3 gözde retinit nüksü tespit edildi (2ay, 4 yıl ve 10 yıl sonra).
TARTIŞMA VE SONUÇ: Tek merkezin 25 yıllık verilerinin sunulduğu bu çalışmada özellikle primer immün sistem yetersizliğinde CMV retinitinin daha şiddetli seyrettiği ve komplikasyon riskinin daha fazla olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Sitomegalovirüs, hiv, gansiklovir, scid

SS-UB-11 [Uvea-Behçet]

Vogt-Koyanagi-Harada Tanısında ve Şiddetini Değerlendirmede Hematolojik Belirteçler Kullanılabilir mi?

Berru Yargı Özkoçak, Çiğdem Altan, Burcu Kemer Atik, Berna Başarır, Muhittin Taşkapılı
SBÜ Beyoğlu Göz SUAM, İstanbul/Türkiye

GİRİŞ VE AMAÇ: Vogt-Koyanagi-Harada (VKH) tanısı koyduğumuz hastalarda klinik bulguların ve indosiyenin yeşili anjiyografi (İSYA) skorunun, tam kan sayımı (TKS) parametreleri ile ilişkisini araştırmak

YÖNTEM: VKH tanısı alan ve tedavi başlanmamış hastaların, ilk başvurularına ait demografik özellikler, başvuru şikayetleri, oftalmolojik muayeneleri, sistemik tutulumları (nörolojik/dermatolojik), optik koherens tomografi (OKT) bulguları, koroid kalınlıkları ve İSYA skorları incelendi. Hastaların ve sağlıklı deneklerin TKS parametreleri kaydedildi. TKS parametrelerinden; nötrofil, lenfosit, platelet ve monosit sayıları ile nötrofil/lenfosit oranı (NLR), platelet/lenfosit oranı (PLR), monosit/lenfosit oranı (MLR) ve sistemik immün-inflamasyon indeksi (Sİİ) hesaplandı. Bu belirteçlerin VKH ve VKH klinik şiddeti ile ilişkisi değerlendirildi

BULGULAR: Ortalama yaşı 34.1 ± 14.6 olan 32 hasta (23 kadın/9 erkek) çalışmaya dahil edildi. VKH hastalarının sağlıklı deneklerle ($n=25$) karşılaştırıldığında nötrofil sayısında, NLR ve Sİİ'de istatistiksel anlamlı artış saptandı ($p < 0.001$). Hastaların 26'sı akut dönemde, 6'sı ise kronik dönemde başvurdu. İleri yaş, dermatolojik tutulum, sunset glow fundus görünümü, rekürrens ve komplikasyon varlığı kronik dönemde daha sık izlendi. İSYA skorlarından erken stromal hiperfloresans ve total skor, akut fazda başvuran hastalarda daha yüksek idi ($p=0.001$ ve 0.025). Erken stromal hiperfloresans, hipo noktalar ve total skor, koroid kalınlığı ile korele idi ($p=0.015$, 0.012 ve 0.009). Skorların inflamasyon belirteçleri ile ilişkisi incelendiğinde lenfosit sayısında azalma, NLR, PLR, MLR ve Sİİ'de artış ile yüksek oranda korele bulundu ($p < 0.05$)

TARTIŞMA VE SONUÇ: VKH patogenezinde gösterilen granülomatöz lenfositik infiltrasyona bağlı geliştiği düşünülen lenfopeni ve TKS'den elde edilen inflamasyon belirteçleri hastalık şiddeti ile koreledir. Bu durum hastalığın patogenezinde sistemik inflamasyonun rolü olduğu görüşünü desteklemektedir. İSYA skoru ve TKS parametreleri, VKH'ta inflamasyonun objektif olarak değerlendirilmesini mümkün kılabilir

Anahtar Kelimeler: İndosiyenin yeşili anjiyografi, Sistemik İnflamasyon indeksi, Vogt-Koyanagi-Harada hastalığı

SS-UB-12 [Uvea-Behçet]

Yaşlı Popülasyonda De Novo Üveitin Özellikleri ve 60 Yaş Altı Hastalarla Karşılaştırılması

Murat Oklar, Burak Tanyıldız, Nilüfer Zorlutuna Kaymak

T.C. Sağlık Bakanlığı Kartal Dr. Lütüf Kırdar Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Üveit her yaşta ortaya çıkabilir, ancak genellikle 20-60 yaş arasında daha sıktır. Yaşlılarda üveit daha çok anterior üveit şeklinde prezente olur ve genellikle idiyopattır. 60 yaşından büyük hastalarda üveit daha nadir kabul edilir ve maskeleyici sendromlar ayırıcı tanıda akılda tutulmalıdır. Bununla birlikte, bazı çalışmalar yaşın ilerlemesiyle birlikte üveit insidansının ve prevalansının arttığını da göstermektedir. Yaşlı hastalarda üveit paterninde değişiklik olup olmadığı merak uyandırıcıdır. Bu çalışma, yaşlı hastalardaki de novo üveit ile genç (<60 yaş) hastalardaki üveit arasındaki farkları klinik özellikler, etyolojiler, komplikasyonlar ve tedavi açısından tanımlamayı amaçlamaktadır.

YÖNTEM: 2013-2023 yılları arasında hastanemizde üveit tanısı konulan 2907 hastanın klinik kayıtları retrospektif olarak incelenerek kesitsel bir çalışma gerçekleştirildi. De novo üveit tanısı konulan tüm hastalar dahil edildi ve iki gruba ayrıldı (grup 1: ≥ 60 yaş ve grup 2: <60 yaş). Eksik muayene kayıtları olan hastalar ise çalışma dışı bırakıldı. İstatistiksel anlamlılık için $p < 0.05$ kabul edildi ve analizler SPSS kullanılarak gerçekleştirildi.

BULGULAR: Hastaların %47.7'si erkek %52,3'ü kadın olduğu görüldü. Grup 1 oranı %22.1 olarak bulunurken grup 1'de hastaların %60.2'si kadındı. Üveitik göz komplikasyonları grup 1'de belirgin daha yüksekti ($p < 0.001$). Grup 1'in görme keskinliği grup 2'den anlamlı düzeyde düşüktü (Logmar 0.61 vs 0.44) ($p = 0.009$). Grup 1'de idiyopatik üveit en yaygın etiyoloji olup bunu herpetik üveit ve olası oküler sarkoidoz izledi. Granülomatöz üveit oranı grup 1'de grup 2'ye göre daha yüksekti (%38.7 vs %22.9) ($p = 0.02$). 7 hastanın ise maskeleyici sendrom tanısı aldığı görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamız yaşlı ve genç hastalar arasında de novo üveitin klinik özelliklerinde önemli farklılıklar olduğunu göstermektedir. Yaşlı hastalardaki üveit paternlerinin analizi için daha geniş serili çalışmalar yapılması üveit uzmanları ve göz hekimleri açısından faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: epidemiyoloji, etyoloji, üveit, yaşlı

SS-UB-13 [Uvea-Behçet]

Behçet Hastalarında Oküler İnflamasyon, Hastalık Şiddeti ve Diyet Alışkanlıklarının İlişkisinin İncelenmesi

Gizem Gök¹, Melike Kaya³, Şule Aktaç³, Fatma Alibaz Öner², Rafi Haner Direskeneli²,
Hande Çeliker Ataberk¹

¹Marmara Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Marmara Üniversitesi, Romatoloji Ana Bilim Dalı, İstanbul

³Marmara Üniversitesi, Beslenme ve Diyetetik Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Amaç, Behçet üveiti olan ve olmayan Behçet hastalarında diyet alışkanlıklarını ortaya koymak, oküler inflamasyon ve hastalık şiddeti ile ilişkisini değerlendirmektir.

YÖNTEM:Behçet hastaları ve sağlıklı kontrollerin oftalmolojik muayeneleri ve optik koherens tomografi çekimleri yapıldı.Behçet hastalarına fundus floresein anjiyografi çekildi,Behçet Hastalığı güncel aktivite formu dolduruldu ve Behçet Hastalığı toplam hastalık şiddeti hesaplandı. Behçet üveiti öyküsü olan hastalar Behçet oküler atak skor-24 ve SUN çalışma grubunun belirlediği Behçet üveiti klasifikasyon kriterlerine göre değerlendirildi.Tüm katılımcılara Akdeniz diyeti bağlılık ölçeği(MEDAS) anketi uygulandı ve 24 saatlik besin tüketim kaydı alındı.Bilgisayar ve bilgi sistemi(BeBİS) programı kullanılarak besin tüketim kayıtlarından elde edilen veriler günlük tüketim miktarlarına dönüştürüldükten sonra,Excel programında geliştirilen formüle girilerek Diyet inflamatuvar indeks(Dİİ) hesaplandı.
BULGULAR:Behçet üveiti olan[BÜ(+)] 31 ve Behçet üveiti olmayan[BÜ(-)] 36 Behçet hastası, sağlıklı kontrol(SK) 70 kişi dahil edildi.BÜ(-),BÜ(+),SK gruplarının yaş ortalamaları 46±8,3, 40,6±9,9, 42±10,9 olup gruplar arasında anlamlı fark izlenmedi(p>0,05).Behçet hastalarının MEDAS skoru anlamlı olarak SK grubundan daha düşük bulundu (p<0,001).Üç grup arasında MEDAS skoru SK grubunda BÜ+ grubuna göre anlamlı olarak daha yüksek bulundu (p<0,001) ancak Dİİ skorunda anlamlı fark izlenmedi(p>0,05). Tüm Behçet hastalarında BH şiddet skoruna göre şiddetli olan grubun MEDAS skoru hafif ve orta gruba göre anlamlı olarak daha düşük bulundu(p=0,048) ancak Dİİ skorunda anlamlı fark izlenmedi(p>0,05).BH şiddet skoru ile MEDAS skoru arasında zayıf negatif korelasyon izlendi(r=-0,351 p=0,004).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Behçet hastalarında diyet alışkanlıkları incelenmiş olup Akdeniz diyetine bağlılığın düşük olduğu gösterilmiştir.Akdeniz diyeti gibi anti-inflamatuvar özellikteki diyetlerin BH'de sistemik ve oküler inflamasyonu azaltma potansiyeli olduğunu ön görmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Akdeniz diyeti, Behçet hastalığı, Diyet inflamatuvar indeks

SS-UB-14 [Uvea-Behçet]

Behçet üveitinde retinal neovaskülarizasyon

Pinar Kaya, Yasemin Özdamar Erol
Etlik Şehir Hastanesi, Göz Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Behçet üveitinde retinal neovaskülarizasyon görülen hastaların demografik ve klinik özelliklerinin değerlendirilmesi.
YÖNTEM:Behçet üveiti tanısıyla takip edilen ve retinal neovaskülarizasyon görülen hastaların demografik ve klinik özellikleri retrospektif olarak incelenmiştir.
BULGULAR:Çalışmaya dahil edilen 21 hastanın yaş ortalaması $34,28 \pm 9,26$ (22-52) olup 5'i kadındır (%23,8). Bir hastada her iki gözde neovaskülarizasyon izlenmiş olup çalışmada toplamda 22 göz değerlendirilmiştir. Hastaların ortalama takip süresi $87,6 \pm 83,9$ (3-296) aydır. İlk muayenede en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) $0,44 \pm 0,38$ (0,015-1), son muayenede $0,40 \pm 0,39$ (0-1)'dur. Başvuruda göz içi basıncı $13,75 \pm 3,1$ (12-21) olup son muayenede $14,25 \pm 2,2$ (12-18)'dir. Neovaskülarizasyonun tespit edilme zamanı takibin ortalama $8,8 \pm 21,1$ (0-78) aydır. 5 (%23,8) gözde, 1'i başvuruda olmak üzere "neovasküler else (nve)", 17 (%76,2) gözde, 14'ü başvuruda olmak üzere "neovasküler disk (nvd)" izlenmiştir. Gözlerin 7 (%31,8)'sinde ven dal tıkanıklığı, 10 (%45,5)'unda vitreus hemorajisi izlenmiş olup; tedavide gözlerin 9 (%40,9)'una Argon laser, 1 (%4,5)'ine intravitreal anti-vasküler endotelial büyüme faktörü enjeksiyonu yapılmıştır. Hastaların 18 (%85,7)'ine sistemik steroid tedavisi, 19 (%90,5)'una immünmodülatör tedavi, 5 (%23,8)'ine biyolojik ajan tedavisi verilmiştir. Tüm hastalarda neovaskülarizasyon gerilemiş olup, bu süre ortalama $6,95 \pm 3,6$ (3-15) aydır.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Behçet üveitinde retinal neovaskülarizasyon inflamasyona veya iskemiye sekonder gelişebilir. Uygun tanı ve tedavi ile neovaskülarizasyonlar gerileyebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Behçet hastalığı, Behçet üveiti, neovaskülarizasyon, neovasküler disk, neovasküler else

SS-UB-15 [Uvea-Behçet]

Üveiti olan ve olmayan Behçet hastalarında periferik sinir tutulumunun Konfokal Mikroskopi ve Elektromiyelografi ile değerlendirilmesi ve korelasyonunun incelenmesi

Halit Eren Erdem¹, Canan Şanal Toprak², Semra Akkaya Turhan¹, Fatma Alibaz Öner³,
Osman Hakan Gündüz², Rafi Haner Direskeneli³, Hande Çeliker Ataberk¹
¹Marmara Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul
²Marmara Üniversitesi, Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Ana Bilim Dalı, İstanbul
³Marmara Üniversitesi, Romatoloji Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmanın amacı, Behçet hastaları'nda (BH) periferik sinir lifi (PSL) tutulumunun; korneal subbazal sinir pleksusu (SSP), kornea duyarlılıkları, elektromiyelografi (EMG) ile sinir iletim çalışmaları (SİÇ), yine EMG ile kutanöz sessiz periyot (KSP) ve sempatik deri yanıtı (SDY) ölçümleri ve küçük lif nöropatisi tarama listesi (KLNTL) anket sonuçları aracılığıyla değerlendirilmesidir.

YÖNTEM:Bu kesitsel çalışmaya oküler tutulumu olan (Ü (+); (n=30)) ve olmayan (Ü (-); (n=30)) toplam 60 Behçet hastası ile 30 sağlıklı kontrol (SK) dahil edildi. Anamnez, tüm oftalmolojik muayene, yalnızca BH'na fundus floresein anjiyografi, Cochet-Bonnet esteziyometre ile korneal duyarlılık analizi, korneal konfokal mikroskopi ile SSP görüntülemesi, EMG ile sinir iletim çalışmaları, EMG ile KSP ve SDY ölçümü ve KLNTL anketi uygulandı. SSP görüntüleri ACCMetrics V.2 programı kullanılarak değerlendirildi. Aynı görüntüler ImageJ yazılımı ile yarı otomatik bir metot kullanılarak değerlendirildi ve DH yoğunlukları hesaplandı.

BULGULAR:Tüm gruplar arasında yaş, SSP, DH yoğunlukları fark izlenmedi ($p>0,05$). Azatioprin kullanan hastaların DH yoğunlukları sadece kolşisin ve biyolojik ajan kullanan hastalara göre anlamlı olarak daha düşük bulundu (sırasıyla; $p=0,012$, $p=0,003$, $p=0,002$). SİÇ değerlendirilmesinde mediyan, ulnar ve sural duyuşal sinir aksiyon potansiyeli amplitütleri ve sural duyuşal sinir iletim hızları Ü(-) grubunda SK'lere göre anlamlı olarak daha düşük bulundu (sırasıyla; $p=0,04$, $p=0,030$, $p=0,021$, $p=0,001$). Tibiyal sinir motor distal latansı ise Ü(-) grubunda anlamlı olarak daha uzun bulundu ($p=0,008$). SDY alt ekstremitte amplitütü ise Ü(-) grubunda SK'lere göre daha düşük bulundu ($p=0,02$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:BH'nda subklinik olabileceği düşünülen küçük lif nöropatisinin varlığı, otonom sinir sistemini ifade eden SDY amplitütleri düzeyinde gösterilmiştir. Azatioprin kullanan hastalarda DH yoğunluklarının daha düşük bulunması, azatioprinin etki mekanizmasının in vivo düzeyde gösterilmesini sağlamış olabilir.

Anahtar Kelimeler: Behçet hastalığı, korneal konfokal mikroskopi, kutanöz sessiz periyot, sempatik deri yanıtı

SS-UB-16 [Uvea-Behçet]

Üveitik makula ödemi olgularımızın değerlendirilmesi

Tuğçe Pınar Akkale, Nilüfer Yalçındağ

Ankara Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Makula ödemi olan non-enfeksiyöz üveit hastalarında ortalama makula kalınlığı ile görme keskinliği arasındaki ilişkiyi değerlendirmek.
YÖNTEM:2016-2023 yılları arasında kliniğimizde takipli 32 hasta ve 51 göz değerlendirilmiştir. Time domain OCT cihazında santral, santralin 500 mikron nazalı ve 500 mikron temporalinden alınan makula kalınlıklarının ortalaması alınmış olup takip edilen hastaların ilk muayene, 6.ay, 1.yıl ve daha sonraki yıllık kontrollerinde görme keskinlikleri, ortalama makula kalınlıkları ve aldıkları tedaviler dikkate alınmıştır.
BULGULAR:Takip edilen 32 hastanın 13'ü Behçet üveiti (%37.3), 3'ü Panüveit (%9.8), 13'ü Pars planit (%43.1), 2'si Sarkoidoz (%5) ve 1'i Lupus üveiti (%3.9) tanılarına sahiptir. 51 gözün 9'unda (%17.6) interferon tedavisi tercih edilmiş sonrasında bu hastaların 6 (%66.6) sına konvansiyonel immüsupresifl tedavisi eklenmiştir. Bu hastaların 3'ünde (%33.3) tedaviye steroid ekleme ihtiyacı oluşmuş, 3'üne (%33.3) lokal tedavi eklenmiştir. 51 gözün 42'sinde (%82.3) anti-TNF ajanları kullanılmıştır. 42 hastanın 31'ine (%73.8) konvansiyonel immüsupresif eklenmiş, 20'sinde (%47.6) steroid ihtiyacı oluşmuş ve 10'unda (%23.8) lokal tedavi eklenmiştir. İstatistik sonucuna göre hastaların makula kalınlıkları ile görme keskinlikleri arasında negatif korelasyon saptanmıştır. (-0.3920)
TARTIŞMA VE SONUÇ:Makula ödemi üveit hastalarında görme keskinliğinde düşüşe yol açan sık karşılaşılan sorunlardan biridir. Makula ödeminin hızlı ve etkin bir şekilde tedavisi için gerekirse tedavi değişikliği yapılmalı ve/veya ek olarak sistemik ya da lokal steroidler veya anti-VEGF ajanlar kullanılmalıdır. Çalışmamızda hastalara farklı tedavi yaklaşımları uygulansa da makula ödeminin etkin bir şekilde tedavi edildiği hastaların görme kalitesinde artış olmuştur. Hastaların sık takibi ile kontrollerde yapılabiliriyorsa OCT ve FFA çekilmeli; tedavi ekleme ya da değiştirme konusunda hızlı davranılmalı ve stabilite sağlandığı zaman kontrol sıklığını azaltılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: non-enfeksiyöz üveit, makula ödemi, kalınlık, görme keskinliği, OCT, santral

SS-UB-17 [Uvea-Behçet]

Üveit Hastalarında Ön Segment Optik Koherens Tomografi Kesitlerinde Otomatize Görüntü İşleme Teknikleri ile Enflamatuvar Hücre Reaksiyonunun Değerlendirilmesi: Klinik Uygulama ve Korelasyon Analizi

Püren Işık¹, Onur İnam², Ebru Esen¹, Selcuk Sizmaz¹, Nihal Demircan¹, Abdullah Ruhi Soylu³, Hülya Binokay⁴

¹Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Adana

²Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyofizik Anabilim Dalı, Ankara; Edward S. Harkness Eye Institute Vagelos College of Physicians and Surgeons, Columbia University Irving Medical Center, Department of Ophthalmology, New York

³Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyofizik Anabilim Dalı, Ankara

⁴Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyoistatistik Anabilim Dalı, Adana

GİRİŞ VE AMAÇ: Üveit hastalarında ön segment optik koherens tomografi (ÖS-OKT) kesitlerinde, üç farklı otomatize görüntü işleme tekniğini kullanarak, enflamatuvar hücre sayısını değerlendirmek ve bunun klinik muayene bulgularıyla ilişkisini incelemek. **YÖNTEM:** Seksen üveit hastasının 160 gözü ve 35 sağlıklı bireyin 70 gözü ÖS-OKT kullanılarak görüntüldü (Carl Zeiss Meditec, Dublin, CA, ABD). ÖS raster tarama moduyla elde edilen kesitlerdeki hücre sayısı, manuel olarak ve üç farklı görüntü işleme tekniği ile otomatik olarak değerlendirildi. Otomatize ve manuel hücre sayımları karşılaştırılarak, klinik Üveit Nomenklatürü Standardizasyon (SUN) skoru ile ilişkisi incelendi. **BULGULAR:** ÖS-OKT kesitinden manuel sayımla elde edilen hücre sayısının klinik SUN skoru ile uyum ilişkisi incelendiğinde; grade 0, +1, +2-3, +4 için anlamlı korelasyon ilişkisi bulunurken ($p < 0,001$); grade +0,5 ile anlamlı ilişki bulunmadı ($p = 0,059$). Manuel ve otomatize yöntemlerle sayılan ortalama ÖS hücre sayıları sırasıyla; manuel; $1,37 \pm 4,2$ hücre/kesit, Default; $1,15 \pm 3,2$ hücre/kesit, Shanbag; $0,41 \pm 1,6$ hücre/kesit, ve Moments; $0,89 \pm 2,63$ hücre/kesit idi. Otomatize ve manuel yöntemler ile elde edilen hücre sayıları arasında pozitif yönlü anlamlı korelasyon ilişkisi bulundu (sırasıyla, Default için $R = 0,85$, Shanbag için $R = 0,64$, Moments için $R = 0,78$, tüm yöntemler için $p < 0,001$). Kontrol grubunda, ÖS-OKT kesitlerinde manuel ve otomatize yöntemlerle hücre tespit edilmedi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Üveit hastalarında, ÖS-OKT kesitlerinde, otomatize görüntü işleme teknikleri kullanılarak ön kamarada enflamatuvar hücre sayısının kantitatif değerlendirilmesi, manuel ölçümle yüksek korelasyon göstermektedir. Bu algoritmalar üveit hastalarının takip ve tedavisinde ön kamarada enflamasyon derecesini objektif olarak değerlendirmede alternatif bir yöntem olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: ön segment optik koherens tomografi, üveit, ön kamarada enflamasyonu

SS-UB-18 [Uvea-Behçet]

Unilateral hipertansif CMV ön üveitlerinde Optik Koherans Tomografi ve peripapiller Optik Koherans Tomografi Anjiyografi bulgularının değerlendirilmesi

Elif Sarı, Murat Oklar, Burak Tanyıldız, Nilüfer Zorlutuna Kaymak, Ömer Faruk Boğazlıyan
T.C. Sağlık Bakanlığı Dr.Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı,
İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:CMV, artmış göz içi basıncı yüksekliği ile giden unilateral ön üveitle prezente olup glokomatöz optik nöropatiye sebep olabilmektedir. Bu çalışmada hipertansif CMV ön üveitlerinde Optik Koherans Tomografi ve Anjiyografi ile elde edilen sinir lifi tabakası (RSLT) kalınlığı ve peripapiller vasküler dansiteyi kontrol grubu olarak sağlam gözle kıyaslamak, tedavi ile ilişkisini saptamak amaçlanmıştır. **YÖNTEM:**14 unilateral CMV ön üveiti olgusu (28 göz) çalışmaya dahil edilmiş olup sağlam gözleri kontrol grubu olarak alınmıştır. Sinir lifi tabakası (RSLT) ve Optik Koherans Tomografi Anjiyografi (OKTA) bulguları Swept-source OCT cihazı kullanılarak elde edilmiştir. **BULGULAR:**Üveit atağı geçiren 14 gözün ortalama sinir lifi tabakası kalınlığı $89,7\pm 25,5$ μm iken kontrol grubunda $107,5\pm 8,6$ μm olarak saptanmıştır. Ortalama peripapiller vasküler dansite (%), üveit grubunda $43,7\pm 5,2$ iken kontrol grubunda $45,7\pm 6,9$ olarak bulunmuştur. RSLT kalınlığının ve peripapiller vasküler dansitelerin tüm kadranda kontrol grubuna göre azaldığı, bu azalmanın süperior kadranda istatistiksel olarak anlamlı olduğu ($p<0,05$) görülmüştür. Sistemik tedavi olarak valgansiklovir kullananlarda, sistemik tedavi almayanlara kıyasla sinir lifi kalınlığının ve peripapiller vasküler dansitenin üst kadranda anlamlı ($p<0,05$) olmak üzere her kadranda daha düşük olduğu saptanmıştır. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Hipertansif üveit ataklara bağlı glokomatöz optik hasarın gelişmesinden dolayı CMV üveiti olgularında sinir lifi tabakasında ve peripapiller vasküler dansitede beklenildiği gibi azalma olmuştur. Dirençli veya sık atak öyküsü olanlarda sistemik ilaç kullanılması, bu gruptaki daha fazla azalmanın nedeni olabileceği düşünülmektedir. OKT ile değerlendirilemeyen erken dönem peripapiller değişikliklerin OKTA ile tespit edilerek hipertansif üveit olgularının takibinde OKTA'nın da yer alabileceği öngörülmektedir. Bu alanda örneklem grubu daha büyük çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: CMV üveiti, sinir lifi tabakası, optik koherans tomografi, optik koherans tomografi anjiyografi

SS-UB-19 [Uvea-Behçet]

Akut Posterior Multifokal Plakoid Pigment Epitelyopati ve Ampiginöz Koroidit Takibinde Optik Koherans Tomografi Parametrelerindeki Değişiklikler

İbrahim Uzar¹, Burcu Kemer Atik¹, Ayşe Çiğdem Altan¹, Berru Yargı Özkoçak¹, Berna Başarır², Muhittin Taşkapılı¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Anabilim Dalı, İstanbul

²Göz vakfı Bayrampaşa Göz Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Akut posterior multifokal plakoid pigment epitelyopati (APMPPE) ve ampiginöz koroidit olgularında optik koherens tomografi (OKT) parametrelerinin incelenmesi ve bunların hastalık aktivitesi ve görme keskinliği (GK) ile ilişkisinin araştırılması. **YÖNTEM:**Üvea birimimizde APMPPE ve ampiginöz koroidit olgularının medikal kayıtları retrospektif olarak incelendi. Tüm kontrollerde rutin oftalmolojik muayenenin yanı sıra makula OKT, derinlik artırılmış görüntüleme moduyla OKT, fundus otofloresans ve gerektiğinde floresein anjiyografi ve indosiyanın yeşili anjiyografi çekildi. Tüm kontrollerdeki GK (Snellen), santral makula kalınlığı (SMK), subfoveal koroid kalınlığı (KK), total koroidal alan (TKA) ve koroidal vasküler index (CVI) değerleri kaydedildi. **BULGULAR:**Çalışmaya 11 (8 erkek-3 kadın) olgunun 22 gözü dahil edildi. Hastaların ortalama yaşı 34,6±12,5 idi. Tüm olgular bilateral aktif tutulum ile başvurdu. Yedi (%63,6) hastaya sistemik azatioprin ve steroid tedavisi başlanırken; 4 (%36,4) olgu tedavisiz izlendi. Klinik muayene ve görüntülemelere göre 1. ayda 9 (%40,9), 3. ayda 6 (%27,3) göz aktif; 6. ayda ise tüm gözler inaktif olarak değerlendirildi. Olgular ortalama 18,3±11,9 ay takip edildi. Takip süresince rekürrens görülmedi. Ortalama GK başlangıçta 0,54±0,36 ve 1. ayda 0,57±0,39 iken (p=0,72); bu değerlerde 3. ayda (0,73±0,30; p=0,025 ve 0,016) ve 1. yılda (0,80±0,29; p=0,013 ve 0,033) artış izlendi. Başlangıca göre santral makula kalınlığı, Koroid kalınlığı, Total koroidal alan ve Koroidovasküler indeks değerleri, takiplerde azalma gösterdi (Her p değeri <0,05). Görme keskinliği ile santral makula kalınlığı değerleri korele iken (Her p değeri <0,05); koroid parametreleri ile görme keskinliği ilişkisi gösterilemedi (Her p değeri >0,05). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**APMPPE ve ampiginöz koroidit aktif döneminde SMK, KK, TKA, CVI değerleri daha yüksekken, iyileşme ile azalmaktadır. Bu parametreler hastalık aktivasyonu değerlendirilmesinde ve takibinde önemli olabilir.

Anahtar Kelimeler: APMPPE, Ampiginöz, Koroidit, Multimodal Görüntüleme

SS-UB-20 [Uvea-Behçet]

Toksoplazma retinokoroiditinde aktif ve skarlı dönemdeki optik koherens tomografi anjiyografi bulguları

Ege Yılmaz¹, Burcu Kemer Atik¹, Berna Başarır², Berru Yargı Özkoçak¹, Ayşe Çiğdem Altan¹

¹Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

²Bayrampaşa Göz Vakfı Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Toksoplazma retinokoroiditide aktif ve skarlı dönemdeki optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) bulgularının incelenmesi amaçlandı. **YÖNTEM:**Uvea birimimizde toksoplazma retinokoroiditi nedeniyle takip edilen, aktif ve skarlı dönemde makula ve lezyondan geçen OKTA çekimleri olan olgular retrospektif olarak incelendi. Olguların demografik özelliklerinin yanı sıra oküler bulgular, lezyonun lokasyonu, foveaya uzaklığı, total lezyon alanı, retinal kapiller pleksuslardaki foveal avasküler zon (FAZ) alanları, makula ve lezyon alanının retinal kapiller pleksus ve koryokapillaris vasküler dansiteleri (VD) kaydedildi.

BULGULAR:Çalışmaya 19 (12 kadın / 7 erkek) olgunun 19 (8 sağ / 11 sol) gözü dahil edildi. Olguların ortalama yaşı $32,9 \pm 15,5$ yıl idi. Retinokoroidit 14 olguda makulada, 3 olguda retinanın periferinde ve 2 olguda peripapiller alanda iken; foveaya uzaklığı ortalama $2206,8 \pm 2159,9$ μm idi. Ortalama görme keskinliği (Snellen) aktif dönemde $0,33 \pm 0,34$ iken; skar döneminde artış göstererek $0,60 \pm 0,39$ 'a yükseldi. ($p=0,002$) Total lezyon alanı aktif dönemde ortalama $9,59$ mm^2 iken skar döneminde $8,71$ mm^2 olarak saptandı. ($p=0,049$) Makula-OKTA görüntülerinin analizinde süperfisyal kapiller pleksus (SKP) FAZ alanı aktif dönemde daha geniş iken ($p=0,028$); foveal VD lezyon skarlaşınca artmaktadır ($p=0,046$). Lezyondan geçen OKTA görüntülerinde aktif dönemde hem retinal vasküler pleksuslarda hem de koryokapillarisste geniş non-perfüze alanlar görüldü. Skar döneminde bu alanların büyüklüğü SKP ve derin kapiller pleksusta azalırken; ($p=0,006$ ve $0,021$) koryokapillaris tabakasında değişmedi. ($p=0,374$)

TARTIŞMA VE SONUÇ:Toksoplazma retinokoroiditinde temel OKTA bulgusu hem retinal vasküler pleksuslardaki hem de koryokapillarissteki perfüze olmayan alanlardır. Lezyonun skarlaşmasıyla retinal vasküler pleksusta perfüzyon geri gelirken, koryokapillarisste skara bağlı olarak non-perfüze alanlar devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: koroidit, optik koherens tomografi anjiyografi, retinit, retinokoroidit, toksoplazma, üveit

SS-UB-21 [Uvea-Behçet]

Non-Enfeksiyöz Üveite Sekonder Kistoid Makula Ödeminde Görsel Prognoz Üzerine Etkili Optik Koherens Tomografi Bulguları

Nurullah Koçak, Muhiddin Fatih Bodur, Hilal Eser Öztürk, Yüksel Süllü
Ondokuzmayıs Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Samsun

GİRİŞ VE AMAÇ:Non-enfeksiyöz üveite sekonder kistoid makula ödemi olgularında tedavi öncesi optikal koherens tomografi (OKT) bulgularının başlangıç ve tedavi sonrası en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) değişimi üzerine etkilerinin araştırılması amaçlandı. **YÖNTEM:**Çalışmada 66 hastanın 84 gözü retrospektif olarak incelendi. Tedavi öncesi ve kontrollerde OKT görüntüleme spektral domain-OKT (Spectralis; Heidelberg Engineering) cihazı kullanılarak elde edildi. Olguların ilk başvurularında santral foveal kalınlık (SFK), intraretinal (IRS) ve subretinal sıvı (SRS) varlığı, intraretinal kistlerin sayısı ve alan hacimleri, eksternal limitan membran (ELM) ve elipsoid zon (EZ) bütünlükleri, iç retina katlarındaki retina dizorganizasyonun (İRKD) varlığı, İRKD'nun horizontal ve vertikal uzunluğu ve hiperreflektif noktaların varlığı (HRN) kaydedildi. Tekli ve çoklu lineer regresyon yöntemleri kullanılarak başlangıç EİDGK ile tedavi sonrası EİDGK üzerine etkili başlangıç OKT bulguları tespit edildi.

BULGULAR:Çalışmaya katılan hastaların yaş ortalamaları 38.9 ± 19.2 olup 36'sı (%54.5) kadın cinsiyetti. İlk muayene sırasında OKT'de İRKD tespit edilen ($p=0.042$), SRS yüksekliği ($p=0.002$), EZ defekti ($p=0.04$) ve SFK değerleri yüksek olan ($p<0.001$) olgularda başlangıç EİDGK istatistiksel anlamlı olarak düşük tespit edildi. Tedavi sonrası OKT'de EZ ve ELM defektleri olan ($p=0.07$, her ikisi için), intraretinal kist olan ($p=0.013$), intraretinal kist alan hacmi büyük olan ($p=0.01$) ve SMK'lığı yüksek olan ($p<0.001$) olgularda görme keskinliği istatistiksel anlamlı düşük tespit edildi. Çoklu regresyon analizinde başlangıç OKT bulgularından sadece SMK değerinin yüksek bulunması ile tedavi sonrası düşük EİDGK arasında ilişki tespit edildi ($p=0.06$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Optikal koherens tomografi kolay uygulanabilir bir metot olup üveitik makula ödemi olgularının tanı ve takibinde önemli katkılar sağlamaktadır. Çalışmamızda tedavi sonrası görme keskinliği üzerine etkili tek faktörün başlangıç SFK olduğunu tespit ettik.

Anahtar Kelimeler: Kistoid Makula Ödemi, Non- Enfeksiyöz Üveite, Optik koherens tomografi

SS-UB-22 [Uvea-Behçet]

Metotreksat Tedavisi ile Remisyon Sağlanan ve Direnç Gözlenen Pediatrik Üveitlerin Klinik Özellikleri

Dilbade Yıldız Ekinci¹, Havvanur Bayraktar²

¹Diyarbakır Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Non-enfeksiyöz pediatrik üveit olgularında başlangıç tedavisi olarak etkinliği ve güvenliği iyi bilinen metotreksat (MTX) yaygın olarak kullanılır ve MTX ile hastaların yaklaşık %70'inde remisyon ulaşıldığı gösterilmiştir. Çalışmamızda MTX ile remisyon sağlanan ve direnç gözlenen olguların klinik özelliklerinin karşılaştırılması amaçlandı.

YÖNTEM:Non-enfeksiyöz üveit tanısı alan ve MTX tedavisi başlanan pediatrik olguların klinik kayıtları retrospektif olarak incelendi. Olgular MTX duyarlı ve dirençli olmak üzere 2 gruba ayrıldı.

BULGULAR:MTX duyarlı grupta 14 (10 kadın, 4 erkek), MTX dirençli grupta 28 (14 kadın, 14 erkek) olmak üzere 42 pediatrik olgunun 82 gözü çalışmaya dahil edildi.Gruplar arasında cinsiyet açısından anlamlı fark saptanmadı (p=0.161). Üveit etyolojisini MTX duyarlı ve dirençli grupta sırasıyla Jüvenil idiyopatik artrit (%21.4 ve %25.9), pars planit (%21.4 ve %22.2), idiyopatik panüveit (%42.9 ve %44.4), Vogt-Koyanagi-Harada (%7.1 ve %3.7), kronik anterior üveit (%7.1 ve %3.7) oluşturmaktaydı. MTX duyarlı grupta semptom başlama yaşı 9.7±4, MTX dirençli grupta ise 8.3±3.3 idi ve gruplar arasında farklılık göstermedi (p=0.260). Başlangıç en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) MTX duyarlı ve dirençli grupta sırasıyla 0.81±0.20 ve 0.78±0.17 (p=0.589) idi ve gruplar arasında anlamlı fark izlenmedi. Final EİDGK ise sırasıyla 0.96±0.12 ve 0.85±0.18 olup MTX duyarlı grupta anlamlı yüksek saptandı (p=0.043). Glokom, katarakt, sineşi, papillit, maküla ödemi ve retinal komplikasyonlar gelişimi açısından gruplar arasında anlamlı fark izlenmezken (p>0.05), bant keratopati gelişimi MTX dirençli gruptaki gözlerde anlamlı olarak yüksek saptandı (p=0.015).
TARTIŞMA VE SONUÇ:MTX ile inflamatuvar aktiviteyi kontrol etmede suboptimal yanıt alınan pediatrik olgularda oküler komplikasyonların daha sık gelişeceği ve daha düşük nihai görme keskinliğine ulaşılacağı saptanmıştır. Dirençli olgularda ivedilikle etkin tedavilere geçilmelidir.

Anahtar Kelimeler: non-enfeksiyöz üveit, pediatrik üveit, metotreksat

SS-UB-23 [Uvea-Behçet]

Pediyatrik ve Erişkin Non-enfeksiyöz Üveit Hastalarda Konvansiyonel İmmünespresif Tedavi Başarı Oranları Ve Biyolojik Tedavi İhtiyaçlarının Karşılaştırılması

Ulviyye Askerova, Özlem Türkyılmaz, Fehim Esen, Halit Oğuz
İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Prof. Dr. Süleyman Yalçın Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Konvansiyonel immünespresif tedaviler non-enfeksiyöz üveit hastalarının atak sıklıklarının azaltılması ve steroid bağımlılığının çözümü için yaygın olarak ilk basamak tedavi olarak uygulanmaktadır. Bu araştırmanın amacı pediyatrik ve erişkin non-enfeksiyöz üveit hastalarda konvansiyonel immünespresif tedavilerin başarı oranlarının karşılaştırılmasıdır
YÖNTEM:Eylül 2015-Nisan 2022 tarihleri arasında İMU Göztepe EAH üvea biriminde takibi yapılmış olan 890hastanın dosyaları retrospektif olarak incelendi.Non-enfeksiyöz üveit tanısı olan 110pediyatrik, 51erişkin hasta saptandı.Üveite neden olan hastalığı dışında ek immün sistem hastalığı veya malignite tanısı olmayan,6 ay ve üzerinde takibi düzenli yapılmış 43 l non-enfeksiyöz üveit hastası çalışmaya dahil edildi
BULGULAR:Çalışma kriterlerini sağlayan 57 pediyatrik (16 erkek,21 kız,yaş ortalaması:12.6 ±7.3 yıl) ve 374 erişkin hasta(57erkek,75kadın,yaş ortalaması:42.2 ± 14.3yıl)saptandı.Pediyatrik hastalarda 37 hastada sistemik tedavi olarak konvansiyonel IS tedavi başlandığı,bu hastalardan 23hastada yetersiz yanıt ve biyolojik tedavi ihtiyacı saptandı.Erişkin hastalarda ise tedaviye 132hastada konvansiyonel IS tedaviler ile başlandığı ve 31 hastada yanıt yetersizliği ile biyolojik tedaviye geçildiği anlaşıldı.Pediyatrik hasta grubunda sistemik İS tedavi ihtiyacı oranı(%64.9) erişkin sistemik tedavi ihtiyacı oranına(%35.3) göre anlamlı olarak daha yüksekti(p<0.001). Pediyatrik hastalarda konvansiyonel İS tedaviye yanıtızlık oranı (%62.2)erişkin hastalardaki yanıtızlık oranına (%23.5) göre anlamlı olarak daha yüksek bulundu(p<0.001).Pediyatrik ve erişkin hastaların sonuç GK değerleri arasında anlamlı fark yoktu (p=0.42)

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu çalışmada pediyatrik hasta grubunun görmelerinin korunabilmesi için erişkin hastalara göre daha fazla sistemik tedavi ihtiyacı olduğu izlenmiştir.Sistemik tedavi alanlar arasında; pediyatrik üveit grubunda konvansiyonel IS yanıtızlığını ve dolayısı ile biyolojik tedavi ihtiyacının daha fazla olduğu dikkat çekmektedir

Anahtar Kelimeler: non-enfeksiyöz üveit, konvansiyonel immünespresif tedavi, üveitte biyolojik tedavi ihtiyacı, pediyatrik üveit hastalarında tedavi

SS-UB-24 [Uvea-Behçet]

Non-Enfeksiyöz üveitli gözlerde deksametazon implant tedavisi ve tekrarlayan enjeksiyon için risk faktörleri

Furkan Çam, Halit Eren Erdem, Hande Çeliker
Marmara Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Non-enfeksiyöz üveitli gözlerde uygulanan deksametazon-implant(DEX-I) tedavisinin etkinliğini, güvenilirliğini ve tekrarlayan enjeksiyon gereksinimi için risk faktörlerini değerlendirmek.

YÖNTEM:DEX-I uygulanan, en az 6 aylık takibi olan ve takipleri düzenli olan hastalar çalışmaya dahil edildi. Enjeksiyon öncesi ve sonrası 1,3,6,12 ve 24. aydaki santral foveal kalınlıklıkları (SFK), en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (EİDGK), göz içi basınçları (GİB), toplam DEX-I sayıları ve gelişen komplikasyonlar kaydedildi. Tekrarlayan enjeksiyon gereksinimi ve ilgili risk faktörleri Kaplan-Meier sağkalım ve Cox regresyon analizi ile değerlendirildi.

BULGULAR:Toplam 28 hastanın 35 gözüne 68 DEX-I uygulandı.Ortalama yaş 46.8 (11-77) ve enjeksiyon sonrası ortalama takip süresi 36 ay (6-104) idi.En sık anatomik lokalizasyon panüveitti (%54.3). En sık görülen etiyolojiler idiyopatik üveit (%34.3), sarkoidoz (%20), Behçet hastalığı (%17.1) ve spondiloartropati (%14.3) idi. Ortalama SFK, DEX-I sonrası takiplerde başlangıca göre anlamlı olarak azalmıştı ($p<0.001$). Başlangıç EİDGK 0.48 ± 0.36 olup, 1,3,6,12 ve 24. ayda sırasıyla 0.30 ± 0.25 ($p<0.001$), 0.30 ± 0.28 ($p=0.002$), 0.32 ± 0.33 ($p=0.043$), 0.36 ± 0.38 ($p=0.031$) ve 0.27 ± 0.24 ($p=0.001$) olarak bulundu. On beş göze (%42.9) 2 kez, 6 göze ise (%17.1) ≥ 3 kez DEX-I uygulandı. Birden fazla DEX-I uygulanan gözlerde en sık etiyoloji idiyopatik üveit ($n=9$) idi. Kaplan-Meier analizinde 2. DEX-I uygulanma olasılığı 6.ayda %31; 12.ayda %45 olarak bulundu(medyan sağkalım süresi 16 ay).Tekrarlayan enjeksiyon gereksinimi için anlamlı tek risk faktörü başlangıç SFK ($p=0.020$) idi.GİB, başlangıca göre, 15 gözde (%42.9) ≥ 5 mmHg; 6 gözde ise (%17.1) ise ≥ 10 mmHg artış gösterdi. Enjeksiyon sonrası fakik 18 gözün 7'sinde (%38.9) katarakt gelişti ve 5 göze (%27.8) fakoemülsifikasyon uygulandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:DEX-I, non-enfeksiyöz üveitlerin tedavisinde etkili ve güvenilir bir yöntem olup tekrar enjeksiyon gereksinimi için başlangıç SFK değerleri önemli bir risk faktörü olarak görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: deksametazon, maküla ödemi, üveit

SS-UB-25 [Uvea-Behçet]

Haftalık Adalimumab Tedavisine Geçişte 5N1K

Şeyma Nur Asri, Berru Yargı Özkoçak, Çiğdem Altan, Burcu Kemer Atik, Berna Başarır, Muhittin Taşkapılı
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Standart Adalimumab(ADA) tedavisine dirençli hastalarda haftalık tedaviye geçiş kararını belirleyen faktörleri incelemek.
YÖNTEM:Standart ADA tedavisi alan hastalardan,haftalık tedaviye geçiş endikasyonu verilenlerin medikal kayıtları incelendi.Hastalara ait demografik veriler,tanılar,standart ADA tedavisine(iki haftada bir 40 mg) geçiş zamanı,haftalık kullanıma geçiş süresi ve endikasyonu,kistoid makula ödemi(KMÖ) gelişimi,intravitreal enjeksiyon ihtiyacı,haftalık kullanıma geçiş öncesi en iyi düzeltilmiş görme keskinliği(EİDGK, logMAR) değişimi ve yan etkiler kaydedildi.İncelenen parametrelerin,haftalık kullanıma geçiş üzerine etkisi değerlendirildi.

BULGULAR:Standart ADA tedavisi alan 156 hastadan 10 hastaya(3 kadın/7 erkek) haftalık ADA endikasyonu verildi.Hastaların ortalama yaşı 37.4 ± 11.1 idi.Tüm hastalar panüveit nedeni ile ADA kullanmaktaydı;en sık Behçet üveiti(5) nedeniyle takipliydi.Tanı ile standart ADA endikasyonu arasında geçen süre ortalama 42.7 ± 45.2 aydı.Standart ADA tedavisi öncesi kullanılan ajan sayısı takip süresince yükseldi($p=0.107$), EİDGK de $0,7 \pm 0,6$ 'dan 0.9 ± 0.9 'a geriledi($p=0.917$).Standart ADA tedavisine rağmen %84,2'sinde KMÖ tekrarladı ve ortalama 0.9 ± 0.8 enjeksiyon gerekti.ADA ile yan etki izlenmezken,hastaların %50'sinde ADA dışında kullanılan ajanlara karşı yan etki gelişti(en sık steroid, %47,3).Ortalama 26.9 ± 12.6 ay standart ADA tedavisi sonrası haftalık kullanıma geçildi.Geçiş endikasyonları;inflamasyonun klinik olarak baskılanamaması(%84,2),sık rekürrens(%10,5) ve dirençli KMÖ(%5,3) idi.Haftalık tedaviye geçiş süresine etki eden parametreler;tanı(Behçet üveiti, $p<0.001$),ADA dışındaki ilaçlara yan etki gelişimi($p=0.001$) ve intravitreal enjeksiyon gereksinimi($p=0.016$) oldu.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Sınırlı hasta sayımıza rağmen,Behçet tanılı hastalar başta olmak üzere,görme kaybı devam ettiğinde,kullanılan ajan sayısı azaltılmadığında,ilaç yan etkisiyle sık karşılaşıldığında ve intravitreal enjeksiyon gerektiren KMÖ varlığında haftalık tedaviye geçiş düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Adalimumab, Behçet üveiti, Konvansiyonel tedavi, Non-infeksiyöz üveit

SS-UB-26 [Uvea-Behçet]

Adalimumab kullanılan nonenfeksiyöz üveitlerde serum adalimumab antikoruna ile adalimumab seviyelerinin tespiti ve oküler klinik aktivasyon ile korelasyonun değerlendirilmesi

Anıl Güngör, Yasemin Ozdamar Erol, Pınar Kaya
Ankara Etlik Şehir Hastanesi
Bu bildiri üçüncü yazar tarafından sunulmuştur.

GİRİŞ VE AMAÇ: Adalimumab (ADA) kullanılan nonenfeksiyöz üveit (NEÜ) tanılı hastalarda serum ADA ile anti adalimumab antikor (AAA) seviyelerini tespit etmek ve oküler klinik sonuçlar ile ilişkisini değerlendirmek.
YÖNTEM: ≥6 aydır ADA almakta olan NEÜ tanılı 50 hastanın dosyaları taranarak demografik veriler, ADA ve ek immünomodülatör tedavi bilgileri kaydedildi. ADA dozundan önceki son 24 saatte olacak şekilde periferik kan örneği alınarak serum ADA ve AAA düzeyleri ELİSA yöntemi ile değerlendirildi. Aynı gün yapılan rutin göz muayenesi, optik koherens tomografi ve fundus floresin anjiyografi ile de oküler klinik aktivasyon değerlendirildi.
BULGULAR: Çalışmaya 23'ü erkek, 27'si kadın 50 hasta dahil edilmiştir. Hastaların yaş ortalaması 23,5±14,2 (min=5-maks=61) yıldır. Hastaların 12'sinde parsplanit, 10'unda behçet hastalığı, 10'unda Vogt Koyanagi Harada sendromu, 10'unda idiyopatik üveit, 3'ünde tübulo-interstisyel nefrit ve üveit sendromu, 2'sinde juvenil idiyopatik artrit, 1'inde juvenil kronik iridosiklit, 1'inde episklerit ve 1'inde sarkoidoz görülmüştür. Serum ADA ve AAA düzeyleri arasında anlamlı ilişki bulunamamıştır (p=0,644). ADA öncesi antimetabolit kullananların serum ADA düzeyi kullanmayanlardan anlamlı şekilde yüksek bulunmuştur (p=0,037). Eş zamanlı anti metabolit kullananların serum AAA düzeyi kullanmayanlardan anlamlı şekilde düşük bulunmuştur (p=0,040). Hastaların ADA sonrası antimetabolit (p=0,002) ve siklosporin (p=0,008) kullanım oranları anlamlı şekilde düşmüştür. Hastaların ADA sonrası yıllık atak sayısı anlamlı şekilde düşmüştür (p<0,001). Hastaların %22'sinde tespit edilen oküler aktivasyon ile serum ADA (p=0,482) ve AAA (p=0,127) seviyeleri arasında anlamlı ilişki bulunamamıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ: NEÜ tedavisinde ADA etkili bir ajandır. ADA kullanımı esnasında AAA'ları geliştirebilmektedir ancak bu AAA'larının, serum ADA düzeyi ve oküler klinik aktivasyon üzerine etkisinin olmadığı gösterilmiştir. Ayrıca, eş zamanlı antimetabolit kullanımı daha düşük seviyede AAA oluşumu ile ilişkilidir.

Anahtar Kelimeler: Adalimumab, anti adalimumab antikor, antimetabolit, non enfeksiyöz üveit

SS-UB-27 [Uvea-Behçet]

Nonenfeksiyöz Üveitlerin Tedavisinde Haftalık Adalimumab Sonuçlarımız

Mertcan Esenkaya, Bilge Eraydin, Hilal Eser Öztürk, Yüksel Süllü
Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Samsun

GİRİŞ VE AMAÇ:Standart iki haftada bir Adalimumab (ADA) dozunun yetersiz kaldığı nonenfeksiyöz üveit hastalarında haftalık ADA tedavisi sonuçlarını bildirmek.
YÖNTEM:Ondokuz Mayıs Üniversitesi Göz Hastalıkları Uvea-Behçet Polikliniği'nde nonenfeksiyöz üveit tanısıyla takip edilmekte olup haftalık ADA kullanan hastalar çalışmaya dahil edildi. Hastaların ADA öncesi, iki haftada bir kullanım ve haftalık kullanım sonrası görme keskinlikleri, santral maküla kalınlıkları, tedavi öncesi ve tedavi sonrası atak sıklıkları ve yan etki sıklıkları karşılaştırıldı.
BULGULAR:Yaş ortalaması $35,93 \pm 18,50$ olan 18'i kadın (%60) 12'si erkek (%40), 30 hasta çalışmaya dahil edildi. Bilateral tutulumu olan 18 (%60) hastanın kötü gören gözü değerlendirmeye alındı. Hastaların 11'ini (%36,7) Behçet hastalığı oluştururken 19'u (%63,3) Behçet dışı non-enfeksiyöz üveit hastalarından (sarkoidoz, vkh, jia, idiopatik) oluşmaktaydı. Otuz hastanın 24'ünde (%80) panüveit, 2'sinde (%6,7) posterior, 3'ünde (%10) intermediate ve 1'inde (%3,3) anterior üveit mevcuttu. ADA kullanım aralığına göre hastaların klinik özellikleri Tablo 1'de özetlendi. Standart ADA dozu ile tedavi öncesine göre görme keskinliğinde artış, santral maküla kalınlığında ve atak sıklığında azalma saptanmış olup, haftalık ADA kullanımı ile bu etkinlikte artış izlendi ($p < 0,05$). İki haftada bir ve haftalık kullanım arasında yan etki profili açısından anlamlı fark olmayıp haftalık kullanımda enjeksiyon yerinde ağrı, kızarıklık ve şişlik daha sık görüldü.
TARTIŞMA VE SONUÇ:ADA nonenfeksiyöz üveitlerin tedavisinde etkili bir ajandır. Standart doz ile tedavinin yetersiz kaldığı durumlarda ADA doz aralığının azaltılması etkili ve güvenli bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: Adalimumab, Behçet, Nonenfeksiyöz üveit

SS-UB-28 [Uvea-Behçet]

Tubulointerstisyel Nefrit ve Üveit Hastalarında Adalimumab Kullanımı

Kübra Çağlar, Berru Yargı Özkoçak, Burcu Kemer Atik, Berna Başarır, Çiğdem Altan
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Tubulointerstisyel nefrit ve üveit (TİNU) nedeniyle takip edilen hastalarda adalimumab (ADA) kullanımının etkinlik ve güvenilirliğini değerlendirmek
YÖNTEM: TİNU nedeniyle takip edilen ve ADA kullanan hastaların medikal kayıtları incelendi. Hastalara ait demografik özellikler, ayrıntılı oftalmolojik muayene bulguları, tam idrar tahlili (TİT) sonuçları, $\beta 2$ mikroglobulinüri durumu, nefroloji konsültasyonu sonuçları, ADA öncesi kullandığı tedavi, ADA endikasyonu, ADA öncesi/sonrası en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK, logMAR), takip süresi ve takip süresince gelişen komplikasyonlar kaydedildi.

BULGULAR: Üç hasta (1 kadın / 2 erkek) çalışmaya alındı. Hastaların ortalama yaşı 28.1 ± 23.2 ay idi. Hastalardan biri bulanık görme şikayeti ile başvururken diğer hastaların başvuru şikayeti kızarıklık ve fotofobiydi. Başvuru sırasında bir hastada unilateral granümatöz ön üveit, diğer iki hastada bilateral nongranümatöz ön üveit ve papillit izlendi. Ön tanı olarak TİNU düşünülerek hastalardan romatolojik belirteçler, TİT ve $\beta 2$ mikroglobulin istendi. İki hastada ANA+’ti. Hastaların tamamında proteinüri, ikisinde ise ek olarak $\beta 2$ mikroglobulinüri saptandı. Hastaların ikisinde daha önce bilinen böbrek hastalığı mevcuttu. Tüm hastalara inflamasyonu baskılamak amacıyla topikal ve oral steroid başlandı ancak bir hastada steroide bağlı glokom gelişmesi nedeniyle diğer iki hastada ise steroid dozu azaltılmadığından metotreksat ve ADA tedavisine geçildi. Steroide bağlı arka subkapsüler katarakt ve glokom gelişen hastada, progresif retina sinir lifi incelenmesi nedeniyle trabekülektomi gerekti (Şekil.1). Bu hasta dışında EİDGK korundu. TİNU tanısı ile ADA endikasyonu arasında geçen süre ortalama 4 ± 2.6 ay, ADA kullanım süresi ise 6 ± 4.3 ay idi.
TARTIŞMA VE SONUÇ: TİNU hastalarında inflamasyonun steroid ile kontrol altına alınması güç olabilir ve steroide bağlı yan etkiler görsel prognozu olumsuz yönde etkileyebilir. Dirençli hastalarda ADA kullanılması etkin ve güvenilir bir tedavi alternatifi olabilir.

Anahtar Kelimeler: Adalimumab, Glokom, Katarakt, Steroid, Tubulointerstisyel nefrit ve üveit

SS-UB-29 [Uvea-Behçet]

Üçüncü basamak göz sağlığı merkezinde adalimumab ile tedavi edilen enfeksiyöz olmayan üveit hastalarında tedavi sonuçları

Özge Temizyürek, Hidayet Sener, Duygu Gülmez Sevim, Cem Everekliolu
Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Kayseri, Türkiye

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmanın amacı enfeksiyöz olmayan üveitte adalimumab(ADA)tedavisinin etkinliğini ve hastalık süresi,yaş ve etiyolojinin tedavi sonucu üzerindeki etkisini değerlendirmek.Çalışmaya, tek bir üçüncü basamak merkezde ADA tedavisi gören ve en az 6 aylık takibi olan aktif enfeksiyöz olmayan üveitli hastalar dahil edilmiştir. **YÖNTEM:**Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde 2015-2023 yılları arasında enfeksiyöz olmayan üveit nedeniyle ADA ile tedavi edilen 78 hasta dahil edilmiştir.Cinsiyet, yaş, tanı, ADA öncesi hastalık süresi, ADA tedavisinin süresi, kortikosteroid dozları, hastalık modifiye edici anti-romatizmal ilaçlar,katarakt durumu veya diğer komplikasyonlar ve nüks oranı kaydedilmiştir.En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK),ön kamara hücreleri (ÖKH) derecesi,vitrit derecesi,merkezi maküla kalınlığı (MMK) ve fundus floreseinin anjiyografi (FFA) skoru kaydedildi.

BULGULAR:ÖKH ve vitrit derecesi anlamlı olarak azalmıştır(Resim 1).Ortalama başlangıç EİDGK 0.51 desimaldi ve ADA tedavisi sonrasında anlamlı bir iyileşme görüldü.MMK azalmıştır.21 hastada nüks görüldü ve ortalama nüks süresi 24,7 aydı.Takip süresince 17 hastaya katarakt cerrahisi yapıldı.7 hastanın göziçi basıncı yükselmesi nedeniyle medikasyon başlandı.Dört hastada ilerlemeyen bant keratopati vardı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Bu çalışmada ADA'nın üveit alevlenmelerinin sıklığını ve şiddetini azaltmada etkili olduğu gösterilmiştir.Ancak görme iyileşmesi sadece pediatrik hastalarda gerçekleşmiştir.Yetişkinlerin görmelerinin iyileşmemesini olumsuz bir sonuç olarak değil, daha fazla kayıp olmamasını bir kazanç olarak değerlendirdik.Pediatrik hastalarda yetişkin hastalara kıyasla maküler ödemde daha fazla azalma olmuştur.Pediatrik hastaların FFA skoru daha düşüktü.Çalışma, hastalık süresi daha kısa olan hastaların, hastalık süresi daha uzun olanlara göre ADA tedavisine daha iyi yanıt verdiğini göstermiştir.Çalışmamızda hastaların yaklaşık dörtte biri nüks yaşamıştır.Ortalama nüks süresi 2 yıl olup literatürle benzerlik göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: adalimumab,noninfeksiyöz üveit,pediatrik üveit

SS-UB-30 [Uvea-Behçet]

İndüklenmiş Adipoz Kökenli Mezenkimal Kök Hücre Eksozomlarının Behçet Üveitinde İmmünomodülatör Etkisinin Araştırılması

Ümit Yaşar Güleser¹, Merve Gözel², Dilara Aydemir², Cem Kesim¹, Feray Coşar², Hümeysra Nur Kaleli², Eda Ünlü Kuşan², Billur Sezgin⁵, Didar Uçar³, Afsun Şahin¹, Gülen Hatemi⁴, Murat Hasanreisioğlu¹

¹Koç Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı

²Koç Üniversitesi Translasyonel Tıp Araştırma Merkezi

³İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı

⁴İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Romatoloji Bilim dalı

⁵Koç Üniversitesi Tıp Fakültesi, Plastik, Rekonstrüktif ve Estetik Cerrahi Anabilim Dalı

GİRİŞ VE AMAÇ: İnterferon-gama (IFN- γ) ile hazırlanmış (IFN+Eksozom) ve hazırlanmamış (IFN-Eksozom) adipoz kökenli mezenkimal kök hücrelerin (AK-MKH) eksozomlarının Behçet üveiti (BÜ) tedavisindeki potansiyel rolünü ilişkili sitokin seviyeleri, lenfosit proliferasyonu ve apoptozu değerlendirerek araştırmak amaçlanmıştır.

YÖNTEM: AK-MKH'ler, yağ dokusundan izole edildikten sonra karakterizasyon ve farklılaştırma deneyleri yapıldı (şekil 1). Eksozomlar, AK-MKH'lerin kültür ortamından izole edildi ve karakterize edildi. BÜ hastaların (n=15) ve sağlıklı bireylerin (n=15) periferik venöz kanlarından lenfosit izolasyonları yapıldı. AK-MKH'ler, 48 saat boyunca IFN- γ 'lı veya IFN- γ 'sız ön inkübe edildi. BÜ hastalarının ve sağlıklı kontrollerin periferik kan mononükleer hücreleri (PKMH), 72 saat boyunca eksozomlarla ayrı ayrı kültürlendi. Kültür periyodundan sonra, akış sitometrisi ile lenfosit proliferasyonu, canlılığı ve apoptozis tayinleri gerçekleştirildi. İnterlökin-10 (IL-10), interlökin-17 (IL-17), transforme edici büyüme faktörü- β (TGF- β) ve IFN- γ düzeylerinin ekspresyonu gerçek zamanlı polimeraz zincir reaksiyonu (RT-PCR) ile ölçüldü.

BULGULAR: IFN+Eksozom, BÜ hastalarında lenfosit apoptozunu baskılamıştır (P <0.05). BÜ hastalarının T lenfositlerinin hücre canlılığı, IFN+Eksozom ile baskılanmıştır (P <0.001). Ancak, eksozomların, T lenfositlerinin çoğalmasına etkisi gözlemlenmemiştir (P > 0.05). Ek olarak, eksozomlar BÜ hastaların lenfositlerinde anti-inflamatuar sitokin (IL-10) seviyelerini arttırmış (P <0.001) ve pro-inflamatuar sitokin (TGF- β ve IL-17) seviyelerini düşürmüştür (P <0.001) (Şekil 2).

TARTIŞMA VE SONUÇ: IFN- γ ile uyarılmış ve uyarılmamış AK-MKH'lerin eksozomları, BÜ hastalarındaki anormal inflammatuar yanıtı azaltmıştır. Bu araştırmanın sonuçları ışığında BÜ tedavisinde MKH'ler, oküler inflamasyonu en az potansiyel yan etki ile etkili bir şekilde baskılayabilen yeni tedavi seçeneği potansiyeli taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Behçet, üveit, mezenkimal kök hücre

SS-UB-31 [Uvea-Behçet]

Katarakt Cerrahisinde İmplant Edilen Monofokal Uzatılmış Odak Derinliği (EDOF) Olan Göz İçi Lenslerin Üveitli Gözlerde Etkinliğinin Değerlendirilmesi

Maryam Huseynova Mehel, Rabianur Eroğlu, Furkan Çam, Selin Aydın, Semra Akkaya
Turhan, Hande Çeliker
Marmara Üniversitesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı

GİRİŞ VE AMAÇ:EDOF (Tecnis Eyhance ICB00 (Johnson & Johnson Vision Care, Inc.) monofokal göz içi lensi (GİL)'in katarakt cerrahisi sonrası aktif dönemde olmayan üveitli gözlerde ve sağlıklı kontrol grubunda klinik sonuçlarının değerlendirilmesi ve karşılaştırılmasıdır.

YÖNTEM:Bu çalışmada katarakt cerrahisi uygulanmış ve EDOF GİL implantasyonu yapılmış 26 aktif olmayan üveit hastasının 28 gözü dahil edildi. Katarakt dışı intraoküler patolojisi bulunmayan ve EDOF GİL implantasyonu yapılan 12 hastanın 22 gözü ise kontrol grubu olarak alındı. Postoperatif dönem Ön kamara inflamasyonu, Üveit Nomenklatürü Standardizasyon Grubu (SUN) kriterlerine göre sınıflandırıldı ve anket sonuçları gruplar arasında karşılaştırıldı.

BULGULAR:Üveitli gözlerin yaş ortalaması 49.32 ± 16.55 yıl olup kontrol grubuna göre daha düşüktü ($p < 0.001$). Preoperatif ve postoperatif görme keskinliği üveitli gözlerde anlamlı olarak daha düşük bulundu (sırasıyla, $p = 0.011$ ve $p < 0.001$). İki grup arasında ön kamara hücre evreleri açısından postoperatif 1.gün ($p = 0.966$) ve 1.hafta ($p = 0.951$) anlamlı farklılık bulunmazken; 1.ayda üveitli hastalarda daha yüksekti ($p = 0.002$). Anket sonucunda "göz yanması" ve "halo" alt gruplarında kontrol grubu puanları daha yüksek iken (sırasıyla, $p = 0.024$ ve $p < 0.001$); "normal ışıkta görme problemi" puanları üveitli gözlerde daha yüksekti ($p = 0.004$)

TARTIŞMA VE SONUÇ:Katarakt cerrahisi sonrası erken dönemde üveitli gözlerde ve sağlıklı kontrol grubunda benzer intraoküler inflamasyon bulguları görüldü. Preoperatif ve postoperatif görme keskinliği üveitli gözlerde daha düşük olmasına rağmen yapılan ankete göre görsel semptomlar sağlıklı kontrol grubuna göre daha iyi olarak belirlendi.

Anahtar Kelimeler: EDUF monofokal GİL, Katarakt Cerrahisi, Okuler İnflamasyon

SS-VRC-01 [Vitreoretinal Cerrahi]

Retinitis pigmentozalı olgularda suprakoroidal umbilikal kord kaynaklı mezenkimal kök hücre uygulamasının uzun dönem takip sonuçları: 1-4 yıllık takip sonuçlarımız

Ayşe Öner¹, Neslihan Sinim Kahraman²

¹Acıbadem Taksim Hastanesi, Göz Hastalıkları Departmanı, İstanbul

²Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, Acıbadem Taksim Hastanesi, Göz Hastalıkları Departmanı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmada retinitis pigmentozalı olgularda suprakoroidal umbilikal kord kaynaklı mezenkimal kök hücre (UK-MKH) uygulamasının uzun dönem takip sonuçlarını değerlendirmek amaçlandı.

YÖNTEM:Uygulama için etik onayla birlikte her olgu için Sağlık Bakanlığı'ndan uygulama izni alındı. Olgulara Limoli Retinal Restorasyon Tekniği ile suprakoroidal olarak 5 milyon UK-MKH implante edildi. Olgular postoperatif 1 yıl tamamlanana dek 3 ayda bir, 1 yıldan sonra da 6 ayda bir takip edildi. Her kontrolde görme keskinliği, ön ve arka segment muayenesi, optik koherens tomografi (OKT), görme alanı, 6-12 ay aralıklarla multifokal elektroretinografi (mfERG) yapıldı. Son 1 yıl içinde opere edilen olgularda işlem öncesinde ve takiplerde full field stimulus threshold (FST) testi de uygulandı.

BULGULAR:2019-2022 yılları arasında opere edilen, 1 yıl ve daha uzun süreyle takip edilen 429 olgunun 669 gözünün takip sonuçları değerlendirildi. Ortalama yaş 35,6 yıl olup, yaş aralığı 8 ile 61 arasında değişmekteydi. Opere edilen 669 gözün 1 yıllık, 265 gözün 2 yıllık, 128 gözün 3 yıllık, 19 gözün 4 yıllık takip sonuçları mevcuttu. Hiçbir olguda sistemik ya da ciddi oküler bir yan etki gelişmedi. Oküler yan etkiler arasında en sık görülenler cerrahiye bağlı konjonktival hiperemi (%67) ve ışık hassasiyetinde artış (%18) idi. Takiplerde değerlendirilen görme keskinliği sonuçları tablo 1'de, görme alanında ortalama mean defekt (MD) değerleri tablo 2'de, mfERG testinin sonuçları tablo 3' de, FST sonuçları tablo 4'te görülmektedir. Takiplerde OKT'de herhangi bir ek patolojiye rastlanmadı. Takiplerde görme keskinliğinde ve/veya diğer testlerde kötüleşme olan 127 göze cerrahi yapılan bölgeye ilave subtenon UK-MKH uygulaması yapıldı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Retinitis pigmentozalı olguların tedavisinde suprakoroidal UK-MKH uygulaması güvenli ve etkili bir tedavi seçeneği olabilir ve hastalığın ilerlemesini yavaşlatabilir. Tedavinin etkisi 1 yıldan sonra azalabilmekte ve ek uygulamalar gerekebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Retinitis Pigmentosa, Suprakoroidal Mezenkimal Kök Hücre Uygulaması, Uzun dönem sonuçlar

SS-VRC-02 [Vitreoretinal Cerrahi]

Prematürite Retinopatisinde Optik Koherens Tomografinin Yeri

Merve Oral, Hüseyin Baran Özdemir, Şengül Özdek
Gazi Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Prematürite retinopatisi (ROP) tanılı hastalarda optik koherens tomografi (OCT) bulgularını ve bu bulguların evrelemeye olan katkısını değerlendirmek
YÖNTEM:Retrospektif olarak Ocak 2017- Mayıs 2023 arasında ROP nedeniyle lazer fotokoagülasyon veya vitreoretinal cerrahi uygulanan ve işlem öncesi OCT görüntüleri alınan hastalar çalışmaya alındı.Görüntüler spektral domain el-OCT cihazı (Envisu C2300, Bioptigen) ile alınmış olup hastalar; doğum haftası,doğum ağırlığı,preoperatif muayene ile belirlenen evresi,cerrahi/lazer sırasında yaşı ve OCT bulguları taranarak kaydedildi.
BULGULAR:OCT kaydı alınan 46 hastanın 70 gözü çalışmaya dahil edildi.Hastaların doğum haftası ortalama $28,1\pm 3,13(23-34)$, doğum ağırlığı ortalama $1293\pm 538(550,2800)$ gram idi.Cerrahi/lazer haftası postmenstruel ortalama $42,8\pm 7,3(36-67)$ idi.Preoperatif yapılan muayenede gözlerin 23'ü(%32,8) evre3, 22'si(%31,4) evre4A, 8'i(%11,4) evre4B, 3(%4,2) göz ise evre 4 (makula tutulumu belirtilmemiş) olarak değerlendirildi. OCT öncesi klinik olarak evre4A tanısı alan 22 gözün 5'inde (%7.1)OCT değerlendirmesi ile fovea tutulumu tespit edildiğinden tanısı evre4B olarak değiştirilirken, klinik olarak evre4B olarak değerlendirilmiş olan 8 gözün 2'si(%2,8) ise OCT de foveal tutulum izlenmemesi nedeniyle evre4A olarak değiştirildi.Yine, OCT'de 5 (%7.1) gözde kistoid makula ödemi,4(%5.7) gözde makulada retinoskizis izlendi.Skizis izlenen gözlerin 1'i(%1.4) evre3 iken diğer 2(%4.2) göz ise evre4A idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:ROP da OCT, foveal tutulum varlığını veya yokluğu netleştirerek evrenin belirlenmesine katkı sağlamaktadır.Çalışmamızda da klinik olarak fovea tutulumu izlenmemesine rağmen 5 gözde OCT sayesinde foveal tutulum izlenmiş olup,bu gözlerin görsel prognozunun belirlenmesi açısından OCT'yi değerli kılmaktadır.Foveal tutulumu belirlemenin yanı sıra bu gözlerde izlenen retinoskizis veya KMÖ varlığı literatürde çalışmalarda da gözlenmiş olup bu görüntünün mevcut vitreoretinal traksiyon ya da hastalık aktivitesi ile ilişki olduğu düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Prematürite retinopatisi, oct, evreleme,

SS-VRC-03 [Vitreoretinal Cerrahi]

Evre 4-5 ROP Nedeniyle Opere Olan Hastaların Uzun Dönem Sonuçları

Beste Gizem Köse, Ece Özdemir Zeydanlı, Hüseyin Baran Özdemir, Cemal Özsaygılı, Merve Oral, Hatice Tuba Atalay, Şengül Özdek
Gazi Üniversitesi Göz Hastalıkları

GİRİŞ VE AMAÇ:Evre 4 veya 5 ROP (prematüre retinopatisi) tanılı hastalarda uzun dönem vitrektomi sonuçlarının anatomik ve fonksiyonel başarı sonuçlarının açısından değerlendirmesi.
YÖNTEM:Gazi Üniversitesi Göz Hastalıkları'nda tek hekim tarafından (ŞÖ) 2012-2018 yılları arasında evre 4A, 4B ve 5 ROP nedeniyle vitreoretinal cerrahi yapılan ve en az beş yıl takibi olan hastalar çalışmaya dahil edildi. Hastalar demografik veriler, gestasyon yaşı, doğum ağırlığı, cerrahi öncesi ROP evresi, plus hastalık, preoperatif lazer ve anti-VEGF tedavi, retinal yatışma ve görme keskinlikleri, refraksiyon kusurları ve komplikasyonlar açısından değerlendirildi. Evre 4 de tam, evre 5 de ise parsiyel yatışıklık anatomik başarı olarak kabul edildi.

BULGULAR:43 hastanın 68 gözü çalışmaya dahil edildi. Olguların %46,1 evre 4A, %28,2 evre 4B ve %20,8'i evre 5 idi. Ortalama takip süresi 100 ± 19 aydı. Ortalama doğum haftası $28,2 \pm 3$, ortalama cerrahi haftası $43,8 \pm 8$ idi. Olguların %76,2'sinde cerrahi öncesi tedavi uygulanmıştı ve %44,7'sine tek başına lazer fotokoagülasyon %10'una kombine anti-VEGF uygulanmıştı. Anatomik başarı evre 4A da % 78 4B de 57 5 de %35 idi. Final görme keskinliği tüm olgularda ortalama 1,6 LogMar iken, evre 4A olgularda 1.33, evre 4B olgularda 1,65 ve evre 5 de 4.01 LogMar idi. Evre4A olgularda görme keskinliği evre 4B ye göre daha iyi olmasına karşın anlamlı bir fark izlenmedi. Evre 5 olgulardaki görme düzeyi 4.1 LogMar olup, evre 4 vakalara göre istatistiksel anlamlı daha düşük idi ($p < 0,0,5$). Evre 5 olan grupta %62,5 oranında fitizis bulbi izlenirken, evre 4B' de bu oran %10'du.Hastaların %23,2 'sinde uzun dönem takiplerinde glokom tespit edildi. Glokom tespit edilen hastaların %69.6 sı lensektomi grubuydu.ortalama sferik refraksiyon değeri lensektomi yapılmayan grupta -7,52 saptandı.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Evre 4A ve 4B grubunda uzun dönemde de iyi görsel ve kozmetik sonuçlar elde edilmekle birlikte bu hastalarda ilerleyen dönemde yüksek oranlarda glokom, şaşılık ve yüksek refraksiyon kusurları izlenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Prematüre retinopatisi, refraksiyon, glokom

SS-VRC-04 [Vitreoretinal Cerrahi]

Araştırma Görevlileri Tarafından Yapılan Serklaj Operasyonlarında Başarı Oranımız

Nur Kevser Baş, Özcan Rasim Kayıkçıoğlu
Celal Bayar Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Manisa

GİRİŞ VE AMAÇ:Kliniğimizdeki öğretim üyelerinin gözetiminde araştırma görevlisi hekimler tarafından yıl içerisinde yapılan serklaj operasyonlarının başarı oranlarının değerlendirilmesi amaçlandı.

YÖNTEM:Çalışmaya 15 hastanın 15 gözü dahil edildi. Hastaların preop en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EIDK) muayenesi, fundus bakışı ve OKT çekimleri yapıldı. Preop yapılan muayene ve OKT çekimi postop 1. ayda tekrarlandı. Operasyon sonucunda retinanın yatışık olması başarı olarak kabul edildi, preop muayenede yırtık kadranı ve makula on olmasının ameliyat başarısına etkisi istatistiksel olarak analiz edildi

BULGULAR:Hastaların 11'i (%73,3) erkek, 4'ü (%26,7) kadındı. Ortalama yaş $53.2 \pm 12,48$ (21-69) yıldı. Gözlerin 9'u (%60) sağ, 6'sı (%40) sol gözdü. Yapılan 15 serklaj cerrahisi sonrası postop 1. ay muayenesinde 8 hastanın retinasının yatışık (%53,3) olduğu, 7 hastanın dekole(%46,6) olduğu görüldü. Postop 1.ay EIDGK muayenesinde preop. EIDGK ye göre anlamlı artış saptanmadı (tüm karşılaştırmalar için $p>0,05$). Makula on retina dekolmanı hastaların operasyon sonrası ameliyat başarısı makula off retina dekolmanı hastalarla kıyaslandığında değişimlerin istatistiksel olarak anlamlı olmadığı belirlendi ($p>0,05$). Alt kadranda yırtık bulunan retina dekolmanı hastaların operasyon sonrası ameliyat başarısı diğer kadrarlarda yırtık bulunan retina dekolmanı hastaları ile kıyaslandığında aralarında anlamlı fark olmadığı görüldü ($p>0,05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Araştırma görevlisi hekimler tarafından yapılan serklaj operasyonlarında vakanın makula on retina dekolmanı olması ve yırtığın alt kadranda görülmesinin istatistiksel anlamda cerrahi başarıyı etkilemediği saptandı.

Anahtar Kelimeler: Serklaj, makula on, retina dekolmanı, yırtık

SS-VRC-05 [Vitreoretinal Cerrahi]

Foveal Crack Sign: Makula Deliği Gelişiminde Yeni Bir OKT Biyobelirtici

Kübra Atay, Onur Ozalp, Mustafa Değer Bilgeç, Nazmiye Erol
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Eskişehir

GİRİŞ VE AMAÇ:İdiyopatik tam kat makula deliği %0 - %29 arasında bilateralite gösteren bir vitreomakular arayüz hastalığıdır. Foveal Çatlak Bulgusu (Foveal Crack Sign-FCS) vitreomakular arayüzün bozulduğu retina patolojilerinde, foveada vertikal hiperreflektif çizgi olarak izlenen nadir bir bulgudur. Çalışmada amacımız, bu bulgunun idiyopatik tam kat makula deliği için prediktif bir belirteç olarak değerlendirilebilirliğini araştırmaktır. **YÖNTEM:**Bu retrospektif çalışmada 2015-2022 yılları arasında Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Göz Hastalıkları Kliniği'nde idiyopatik tam kat makula deliği tanısı konulmuş 103 hastanın diğer gözünün Optik Koherens Tomografi(OKT) görüntüleri incelendi. Hastalarda FCS varlığı, epiretinal membran (ERM) varlığı ve vitreomakular arayüzeyin durumu değerlendirildi. Kategorik değişkenler ki-kare testi ile değerlendirildi. $p < 0.05$ olması istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. **BULGULAR:**Hastaların tanı anında yaş ortalaması $67,2 \pm 6,2$ ve %52'si (n=53) kadındı. Ortalama takip süresi 56 aydı. FCS olmayan 86 gözün 2'sinde makula deliği gelişirken, FCS olan 17 gözün 3'ünde makula deliği gelişmiştir ($p < 0,05$). Diğer gözünde idiyopatik makula deliği gelişmiş olan 5 hastanın 4'ünde, önceki görüntülemelerinde evre 1 arka vitreus dekolmanı gelişmiş olduğu tespit edilmiştir ($p < 0,05$). Parafoveal epiretinal membran olan 17 hastanın hiçbirinde makula deliği gelişimi gözlenmemiştir ($p > 0,05$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**FCS ve vitreomaküler adezyon olması, makula deliği gelişimi için prediktif OKT bulgusu olarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: foveal crack sign, makula deliği, makular hole

SS-VRC-06 [Vitreoretinal Cerrahi]

Kompleks makula deliklerinin epiretinal amniyotik membran greft ile tedavisi

Ahmet M. Hondur¹, Qun Zeng², Tongalp Hasan Tezel²

¹Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı

²Columbia Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, New York

GİRİŞ VE AMAÇ:Kompleks makula deliklerinin epiretinal amniyotik membran greft ile tedavisinin anatomik ve görsel sonuçlarını değerlendirmektir.
YÖNTEM:Kronik, büyük (≥ 700 mikrometre) veya kapanmayan makula deliği olan 15 göz, miyopik foveoskizis ile ilişkili makula deliği olan 3 göz ve miyopik makula deliği ile beraber retina dekolmanı olan 5 göz çalışmaya dahil edildi. Tüm gözlere 27 geyç vitrektomi, iç limitan membran soyulması, epiretinal olarak amniyotik membran grefti uygulaması ve gaz (13 göz) veya silikon yağı (10 göz) ile endotamponad uygulandı. Ardışık tüm olgular çalışmaya dahil edildi. Hastaların takip süresi 13 ± 10 (2-36) ay idi.
BULGULAR:Tüm gözlerde makula deliğinin fovea konturunun tam restorasyonu ile (U şekilli) kapandığı izlendi. Ayrıca, foveoskizis ve retina dekolmanı olan olgularda, bunların da düzeldiği görüldü. Görme keskinliği, gözlerin %78'inde ≥ 3 sıra arttı. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (Snellen 0.06) logMAR $1,28 \pm 0,52$ 'den son vizitte logMAR $0,82 \pm 0,38$ 'e (Snellen 0.16) yükseldi. Optik koherens tomografide elipsoid defektin kademeli olarak düzelmesi ile beraber mikroperimetri de foveal duyarlılığın arttığı izlendi. Tek bir gözde erken dönemde greft kayması görüldü, ancak delik kapalı kaldı. Hiçbir gözde skar, inflamasyon veya başka bir komplikasyon gözlenmedi. Silikon alımı esnasında değiştirilen bir greftin immünohistokimyasal incelemesinde kuvvetli bir glial yara iyileşmesi izlendi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Epiretinal amniyotik membran greft tekniği, kompleks makula deliklerinde güçlü bir glial yara iyileşmesi cevabı ve tam anatomik iyileşme sağlayan bir cerrahi yaklaşım olarak gözükmektedir.

Anahtar Kelimeler: Amniyotik membran, Makula deliği, Foveoskizis, Retina dekolmanı, Yüksek miyopi, 27 geyç vitrektomi

SS-VRC-07 [Vitreoretinal Cerrahi]

İdiopatik Makula Deliği Hastalarında İntraoperatif Optik Koherans Tomografi Destekli Amniyotik Membran Yerleştirilmesi

Cumali Değirmenci, Filiz Afrashi, Melis Palamar, Deniz Bağcı, Cezmi Akkin
Ege Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Geniş çaplı tam kat makula deliği olan hastalarda vitrektomi ve internal limitan membran (ILM) soyulması ile %90' ın altındadır. Bu tür deliklerin kapatılması için amniyotik membran, lens kapsülü, platelet zengin plazma gibi çeşitli destekleyici yöntemler kullanılmaktadır. İntraoperatif optik koherans tomografi (iOCT) kullanımı ile cerrahi sırasında holün durumu değerlendirilme şansı doğmuştur. Bu çalışmada iOCT destekli yapılan amniyotik membran grefti yerleştirilmiş makuler hol hastalarının sonuçlarını sunmaktır. **YÖNTEM:**Çalışmamıza 7 hastanın 7 gözü dahil edildi. 3/7 hastada daha önce vitrektomi ve ILM soyulması uygulanmış ancak hol persiste etmişti. Bütün hastaların cerrahi öncesi detaylı oftalmolojik muayenelerinin yanısıra makuler holün en dar yer ve en geniş yeri kaydedildi. Makuler hol OCT görüntüsüne göre evrelendi. Bütün hastalara 25 gauge vitrektomi sonrasında cerrahi öncesi holün taban çapına göre 1000-1500 ve 2000 mikron çapında punch kullanılarak amniyotik membran grefti elde edildi ve hol bölgesinde subretinal alana yerleştirildi, greftin hedeflenen bölgede olduğu görüldükten sonra hava tamponadı bırakılarak cerrahi sonlandırıldı. **BULGULAR:**Çalışmaya dahil edilen hastalarda ortalama yaş $69\pm 7,13$ idi. Ortalama görme keskinliği cerrahi öncesinde $0,03\pm 0,21$ idi. Matüre yakın kataraktı olan 2 hasta hariç tutulduğunda ise ortalama görme keskinliği $0,05\pm 0,03$ idi. Cerrahi sonrasında ise ortalama görme keskinliği $0,18\pm 0,24$ ' e yükseldi. Cerrahi öncesi OCT' den elde edilen taban çapı $1139\pm 168,89$ olarak ölçülmüşken, en dar yerin çapı ise 663 ± 87 mikron olarak ölçüldü. Bütün hastalarda cerrahi sırasında iOCT ile ve cerrahiden sonra 1.hafta ve 1. Ayda hol kapalı olarak izlendi, 1 hasta dışında(vitreus boşluğunda olduğu görüldü) bütün hastalarda greft yerinde izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Geniş çaplı makuler hol hastalarında alternatif yöntemler ile başarı şansını artırmak mümkündür. iOCT ile cerrahi sırasında holün kapalı olduğunun görülmesi kullanılacak tampon tercihini etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: amniyon membran, intraoperatif OCT, makuler hol

SS-VRC-08 [Vitreoretinal Cerrahi]

Dejeneratif Tip Lamellar Makula Deliği Tedavisinde Doku Korumalı Temporal Inverted İç Limitan Membran Flep Tekniği Sonuçlarımız

Remzi Avcı, Ayşegül Mavi Yıldız, Sami Yılmaz
Bursa Retina Göz Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Kliniğimizde dejeneratif tip lamellar makula deliği tanısıyla cerrahi müdahale uygulanan olguları anatomik ve fonksiyonel sonuçlar açısından değerlendirmek. **YÖNTEM:**Ocak 2019- Ocak 2023 tarihleri arasında ilerleyici görme kaybı gösteren lamellar makula deliği tanısıyla cerrahi müdahale uygulanan hastaların kayıtları retrospektif olarak incelendi. Tüm hastalara 27 G pars plana vitrektomi (PPV), epimaküler proliferasyon korumalı temporal inverted iç limitan membran (İLM) flep tekniği uygulanarak hava tamponad verildi. Tüm hastalara ameliyat sonrası 5 gün, günde 10-12 saat yüzüstü yatış önerildi. **BULGULAR:**Hastaların 7'si kadın, 5'i erkekti. Ortalama yaş 64 (42-76) yıl, ortalama takip süresi 18 (7-34) ay idi. Postoperatif son muayenede tüm olgularda makula deliğinin kapandığı gözlemlendi. Ameliyat öncesi ortalama 20/60 olan görme keskinliğinin ameliyat sonrası son muayenede 20/40'a yükseldiği saptandı ($p<0.05$). Olguların 11'inde görme keskinliği artarken, sadece 1'inde sabit kaldı. Postoperatif dönemde hiçbir olguda İLM flepte açılma, nüks makula deliği gelişimi vb. komplikasyon izlenmedi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**İlerleyici görme kaybı ile seyreden dejeneratif tip makula deliği tedavisinde PPV eşliğinde doku korumalı temporal inverted İLM flep tekniği etkin ve güvenilir bir cerrahi seçenektir.

Anahtar Kelimeler: Makula deliği, temporal inverted İLM flep, vitrektomi, lamellar makula deliği

SS-VRC-09 [Vitreoretinal Cerrahi]

İdiyopatik Maküla Deliğinde Vitreoretinal Cerrahi Sonrası Ganglion Hücre Kompleksini Oluşturan Katmanlardaki Değişimin İncelenmesi ve Görsel Prognostik Faktörlerin Değerlendirilmesi

Serhat Eker, Saban Gonul

Selçuk Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ:İdiyopatik Maküla deliği (MD) nedeniyle cerrahi tedavi uygulanan olguların spektral domain optik koherens tomografi (OKT) ile değerlendirilen ganglion hücre-iç pleksiform tabaka (GHİPT), ganglion hücre kompleksi (GHK) değişimini incelemek ve hol yapısının OKT ile ölçülen anatomik indeksleri ile cerrahi sonrası görme keskinliği arasındaki ilişkiyi araştırmaktır.

YÖNTEM:Evre 3 ve 4 MD tedavisi için cerrahi uygulanan 25 hastanın ameliyat öncesi ve ameliyat sonrası 1. ay ve 3. ay bulguları geriye dönük olarak incelendi. Sonuç görme keskinliği üzerine etkileri araştırılan faktörler yaş, cinsiyet, ameliyat öncesi görme keskinliği, maküla deliği indeksi (MDI), diameter hol indeks, traksiyonel hol indeks (THI) ve elipsoid zon (EZ) kaybı olarak belirlendi.

BULGULAR:Hastaların EİDGK düzeyi operasyon öncesi $0,91 \pm 0,29$ logMAR iken, Operasyon sonrası birinci ve üçüncü aylarda sırasıyla $0,74 \pm 0,30$ logMAR ve $0,49 \pm 0,26$ logMAR idi ($p < 0,05$) (Resim 1). Operasyon sonrası 3. ay EİDGK, logMAR düzeyi ile operasyon sonrası 3. ay GHK inferior ve temporal değerleri arasında negatif yönde yüksek düzeyde istatistiksel olarak anlamlı doğrusal bir ilişki görülmüştür (sırasıyla $r = -0,560$; $r = -0,585$ ve $p = 0,004$; $p = 0,002$) (Resim 2). Operasyon sonrası 3. ay EİDGK, logMAR düzeyi ile MDI arasında negatif yönde istatistiksel olarak anlamlı ve yüksek düzeyde doğrusal bir ilişki saptanmıştır ($r = -0,518$ ve $p = 0,008$). Başlangıca göre operasyon sonrası EİDGK, logMAR düzeyi farkı ile operasyon sonrası 3. ay EZ kaybı arasında pozitif yönde yüksek düzeyde doğrusal bir ilişki belirlenmiştir ($r = 0,690$ ve $p = 0,0001$). ROC analizi ile $MDI > 0,419$ olan hastaların görme prognozu istatistiksel olarak daha iyi bulunmuştur. $THI > 0,779$ olan hastaların operasyon sonrası 1. ay görme düzeyi anlamlı yüksek değerlendirilmiştir (Resim 3).
TARTIŞMA VE SONUÇ:GHİPT ve GHK analizinde inferior ve temporal değerler sonuç görme düzeyi ile ilişkilidir. Elipsoid zon kaybı arttıkça görme keskinliği düşmektedir. $MDI > 0,419$ olması cerrahi sonrası iyi görme prognozu için prediktif olabilir.

Anahtar Kelimeler: Maküla deliği, vitrektomi, optik koherens tomografi, ganglion hücre kompleksi, elipsoid zon, maküler hol indeks

SS-VRC-10 [Vitreoretinal Cerrahi]

Makula Deliği Cerrahisinde Başarıyı Etkileyebilecek Bulguların Ve Postoperatif Değişikliklerin OKT ve OKTA İle İncelenmesi

Yusuf Duru, Ayna Sariyeva Ismayılov, Cansu Erseven, Mahmut Oğuz Ulusoy
SBÜ, Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Bursa

GİRİŞ VE AMAÇ: Makula deliği cerrahisi (MDC) geçirmiş hastaların, cerrahi başarısını etkileyebilecek bulguların ve postoperatif değişikliklerin optik koherens tomografi (OKT) ve optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) ile incelenmesidir
YÖNTEM: MDC geçirmiş 38 hasta, postoperatif ELM-elipsoid zon bütünlüğüne göre; kısmi iyileşen (Grup 1) (n=16) ve tam iyileşen (Grup 2) (n=22) olarak ikiye ayrıldı. Hastaların, görme düzeyleri, preoperatif ve postoperatif 1,3 ve 6. ay OKT ve OKTA bulguları karşılaştırıldı
BULGULAR: İki grup arasında yaş, cinsiyet, lateralite, sistemik hastalık, preop en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), vizyon stabilite zamanı ve hole kapanma zamanı arasında fark yoktu. Preop semptom süresi Grup 2'de daha kısaydı (5±4.44 ay, p=0.029). Ort hole büyüklüğü ve bazal hole çapı Grup 1'de daha genişti (520.18±251.67µm, p=0.005; 992.43±298.71µm, p=0.037). Preop; ELM-elipsoid zon bozukluğu (p=0.010), COST-RPE bozukluğu (p=0.013), Grup 1 de daha sıkken; hole dudaklarında kist varlığı (p=0.046), hole açıklığının yukarı kalkıklığı (p=0.002) Grup 2 de daha sıklıkla. Postop; diffüz iç retina katlarında incelme (p=0.018), postop asimetrik foveal uzama (p=0.016), ELM-elipsoid zon bozukluğu (p<0.001) ve COST-RPE bozukluğu (p<0.001) Grup 1 de daha sıklıkla. Preop Deep Kapiller Pleksus (DKP) parafoveal damar yoğunluğu (VD) (%) (54.14±3.08µm, p=0.018) ve preop koryokapillaris kan akımı (0.284±0.207, p=0.039) Grup 2 de anlamlı olarak daha fazlaydı.
TARTIŞMA VE SONUÇ: Bu çalışmanın sonucunda, semptom süresinin kısa olmasının, cerrahi başarıyı olumlu etkilediği görüldü. Büyük deliklerin ve OKT de yapısal bozukluğu olanların (ELM-elipsoid zon bozukluğu, COST-RPE bozukluğu) prognozu daha kötüdür. Delik dudaklarında kist varlığı ve delik açıklığının yukarı bakması, PVD'nin yeni geliştiğinin ve deliğin taze olduğunun bir göstergesi olabileceği için iyi prognoz göstergesi olabilir. Preoperatif DKP parafoveal VD ve koryokapillaris kan akımının yüksek olması, delik iyileşme sürecinde önemli olabilir.

Anahtar Kelimeler: Makula deliği, vitrektomi, prognostik faktörler

SS-VRC-11 [Vitreoretinal Cerrahi]

Makuler Hole ve Eşlik Eden Epiretinal Membran Olgularında Uygulanan Farklı Cerrahi Tekniklerin Karşılaştırılması; Anatomik ve Fonksiyonel Sonuçlarımız

Mehmet Buğra Tümtaş, Murat Arıcı, Metehan Şimşek, Anıl Korkmaz, Halil Özgür Artunay
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları
Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Çalışmamızda metamorfopsisi bulunan ve görme keskinliğinin etkilendiği Epiretinal Membran ve Makuler Hole sahip olgularda uyguladığımız konvansiyonel ILM (İç Limitan Membran) ve ERM (Epiretinal Membran) Soyulması ile ILM Inverted Flep tekniklerinin karşılaştırmalı sonuçlarını sunmak
YÖNTEM: Retrospektif olarak, 2018 Ocak -2022 Haziran tarihleri arasında kliniğimizde MH ve ERM birlikteliği nedeniyle pars plana vitrektomi (PPV) uygulanmış ve en az 6 ay takip edilmiş hastalar çalışmaya dahil edildi. Hastaların preoperatif, postoperatif 1. ve 6. ay en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), santral makula kalınlığı (SMK), metamorfopsi varlığı, makuler hole derecesi, uygulanan cerrahi teknik ve kullanılan tamponad bilgileri kaydedildi.
BULGULAR: Çalışmaya 47 hastanın 47 gözü dahil edildi. Hastaların yaşı ortalama $65,94 \pm 7,17$ idi. 15 gözde (%31,9) evre 2, 5 gözde (%10,6) evre 3, 27 gözde (%57,4) evre 4 MH mevcuttu. Hastaların preoperatif dönemde 27 (%54,7)'si metamorfopsiden 20 (%42,6)'si görme keskinliğinde azalmadan şikayetçi idi. Olguların 21'ine (%44) PPV+ILM-ERM soyulması 26'sına (%56) PPV+ILM Inverted Flep cerrahileri uygulandı. Grup 1'de 18 (%86) Grup 2'de 24 (%92) olguda birinci ay sonunda tam kapanma görüldü, gruplar arasında MH kapanma oranı açısından anlamlı istatistiksel fark görülmedi. Postoperatif 6. ayda Grup 2'deki olgularda görme keskinliği düzeyinde Grup 1'e göre anlamlı derecede artış bulunurken ($p=0.02$), santral makula kalınlıkları açısından anlamlı iki grup arasında anlamlı istatistiksel fark bulunamadı ($p=0.209$). Takip süresinde Grup 1'de 3, Grup 2'de 2, toplam 5 nüks olgu izlendi.
TARTIŞMA VE SONUÇ: ERM eşlik eden Makuler Hole cerrahisinde uygulanan farklı cerrahi teknikler anatomik ve görsel başarı sağlamaktadır. ILM Inverted Flep uygulanan cerrahisi olgularda post-operatif 6. ay görme keskinliği oranları daha iyi bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Makuler Hole, ERM-ILM soyulması, ILM Inverted Flep

SS-VRC-12 [Vitreoretinal Cerrahi]

İdiopatik Epiretinal Membran Nedenli Cerrahi Uygulanan Hastaların Optik Koherens Tomografi Bulgularının Değerlendirilmesi

Mehmet İçöz¹, Mücella Arıkan Yorgun², Yasin Toklu²

¹Yozgat Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği

²Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: İdiopatik epiretinal membran (iERM) nedenli cerrahi uygulanan hastalarda, preoperatif optik koherens tomografi (OKT) bulguları ile görsel prognoz arasındaki ilişkinin değerlendirilmesi.

YÖNTEM: Çalışmaya iERM nedenli pars plana vitrektomi + membran peeling uygulanan 61 psödofakik hasta dahil edildi. Preoperatif görme keskinliği (GK) ile postoperatif 12. ay GK arasında Snellen eşeline göre iki sıra veya daha fazla artış olanlar grup 1, olmayanlar grup 2 olarak belirlendi. Preoperatif muayenede değerlendirilen OKT ile; dış retinal katman (ELM, EZ, IZ) bütünlüğü, foveal bulge, iç retina katmanlarının disorganizasyonu (DRIL), pamuk topu varlığı ile, ektopik iç foveal tabaka (EİFT) evreleme dağılımı, santral foveal kalınlık (SFK), maksimum retinal kalınlık (MRK), toplam fotoreseptör uzunluğu (TFU), fotoreseptör dış segment (FDS) uzunluğu, fotoreseptör deformite indeksi (FDİ) ve iç retinal tabaka düzensizlik indeksi (İRTDİ) değerlendirildi.

BULGULAR: Grup 1'de 30, grup 2'de 31 hasta mevcut idi ve yaş ve cinsiyet dağılımları benzerdi ($p>0.05$). Kategorik OKT parametrelerinden; ELM, EZ, IZ bütünlüğü ve pamuk topu varlığı iki grupta benzerdi (tüm değerlerde $p>0.05$). DRIL varlığı ise grup 2'de daha fazla idi ($p<0.001$). EİFT evrelemede stage 1*, 2* ve 3* iki grupta benzer iken, stage 4** grup 2'de daha fazla idi (sırasıyla; * $p>0.05$, ** $p<0.05$). Değerlendirilen numerik OKT parametrelerinden; SFK, TFU, FDS ve FDİ değerleri iki grupta benzerdi (tüm değerlerde $p>0.05$). MRK, grup 1'de $505 \pm 101 \mu\text{m}$, grup 2'de $446 \pm 89 \mu\text{m}$ idi ($p<0.05$). İRTDİ ise grup 1'de $1,02 \pm 0,03$, grup 2'de $1,06 \pm 0,04$ idi ($p<0.05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: iERM hastalarında preoperatif DRIL varlığı, EİFT stage 4 olması, MRK ve İRTDİ değerlerinin yüksek olması, cerrahi sonrası daha az görsel kazanımla ilişkilidir. iERM hastalarında görsel prognoz tayininde DRIL, EİFT evrelemesi, MRK ve İRTDİ kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: İdiopatik epiretinal membran, iç retinal tabaka düzensizlik indeksi, ektopik iç foveal tabaka

SS-VRC-13 [Vitreoretinal Cerrahi]

Epiretinal Membran Cerrahisi Geçiren Hastalarda Renkli Görme Ve Kontrast Duyarlılığın Değerlendirilmesi

Reyhan Hazal Kaplan Koruk¹, Ayşe Özpınar², Cengiz Aras²

¹Sağlık Bakanlığı Üniversitesi İstanbul Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Medipol Mega Üniversite Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Epiretinal membran (ERM) cerrahisi geçiren olgularda renkli görme ve kontrast duyarlılığın kontrol grubu ile karşılaştırılması.
YÖNTEM: Medipol Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalında 2015-2022 tarihleri arasında tek gözünden ERM cerrahisi geçirmiş, diğer gözü sağlıklı olan 30 hasta dahil edildi. Sağlıklı gözler kontrol grubu olarak kabul edildi. Hastalara detaylı oftalmolojik muayeneleri yapıldı. Renkli görme Ishihara ve CAD (Color assesment and diagnosis test, City Occupational Ltd., Londra, UK) testi, fotopik ve mezopik kontrast duyarlılık Optec FVA (Functional Vision Analyzer, Stereo Optical Co., Inc., Chicago, IL, USA) ile değerlendirildi. Analizler İstatistik Paket Programı (SPSS) MacOS versiyon 28.0 ile gerçekleştirildi. $p < 0,05$ olması anlamlı kabul edildi.
BULGULAR: Hastaların %50'si kadın ($n=15$), %50'si ($n=15$) erkek, yaş ortalaması $63,87 \pm 8,71$ idi. Kırmızı-yeşil (RG) ve sarı-mavi (YB) renkli görme kıyaslandığında, çalışma grubundaki CAD-RG ($3,95 \pm 1,91SN$), kontrol grubundaki CAD-RG ($1,99 \pm 0,85SN$) anlamlı oranda daha yüksek bulundu ($p < 0,001$). CAD-YB çalışma grubunda ($2,98 \pm 1,81SN$) kontrol grubundan ($2,18 \pm 1,34SN$) yüksek bulundu, aralarındaki fark anlamlı değildi ($p: 0,086$). Fotopik ve mezopik ortamda 5 ayrı uzaysal frekansta log kontrast duyarlılık değerlendirildiğinde kontrol grubunda çalışma grubuna göre kontrast duyarlılık anlamlı olarak daha yüksekti.
TARTIŞMA VE SONUÇ: Kontrast duyarlılık ve renkli görme testleri ERM'nin ameliyat sonrası fonksiyonel başarısını ölçmede önemlidir. ERM cerrahisi sonrasında retinada morfolojik olarak iyileşme ve görme keskinliğinde tama yakın düzelme sağlanırken görme kalitesinin diğer parametreleri olan renk görme ve kontrast duyarlılık üzerinde aynı oranda iyileşme sağlanamayabilir. ERM hastalığı ve cerrahisi sürecinde hem kırmızı-yeşil, mavi-sarı renk görme hem de kontrast duyarlılık testi etkilenir. Bu sonuca ulaşan çalışmamız ERM cerrahisi iyileşme döneminde CAD ve Kontrast duyarlılık testleriyle yapılan literatürdeki tek çalışmadır.

Anahtar Kelimeler: CAD testi, epiretinal membran, kontrast duyarlılık testi, renkli görme

SS-VRC-14 [Vitreoretinal Cerrahi]

Diabetik ve İdiopatik Epiretinal Membran Cerrahisi Geçiren Hastalarda Fonksiyonel ve Anatomik Sonuçların Karşılaştırılması

Özge Kutluer Yağdı, Gamze Ucan Gunduz, Ozgur Yalcinbayir, Selim Doganay
Uludağ Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Bursa

GİRİŞ VE AMAÇ:Diabetik ve idiopatik epiretinal membran (ERM) cerrahisi geçiren hastalarda OKT bulguları ve fonksiyonel sonuçların karşılaştırılması ve diabetik grupta cerrahinin intravitreal enjeksiyon gerekliliğine etkisinin değerlendirilmesi
YÖNTEM:Ocak 2018 ile Aralık 2022 tarihleri arasında ERM tanısıyla pars plana vitrektomi (PPV) uygulanan ve en az 6 ay takibi olan olguların dosyaları retrospektif olarak tarandı. Çalışmaya 73 hastanın 78 gözü dahil edildi.Diabetik ERM grubunda 33 göz, idiopatik ERM grubunda 45 göz mevcuttu. Preoperatif optik koherens tomografi (OKT) kesitleri ektopik iç fovea katmanları (EIFK), iç retina tabakalarının disorganizasyonu (DRIL), lamellar maküler delik, elipsoid zon (EZ) hasarı ve eksternal limitan membran (ELM) hasarı açısından değerlendirildi. Postoperatif OKT'lerde foveal kontür durumu ve nüks varlığı kaydedildi. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) ve santral makula kalınlığı (SMK) iki grup arasında karşılaştırıldı. Diabetik grupta cerrahi sonrası intravitreal enjeksiyon gereksinimi değerlendirildi.

BULGULAR:Her iki grupta postoperatif EİDGK'de istatistiksel olarak anlamlı artış ($p=0,000$, $p=0,000$); SMK'da ise anlamlı azalma ($p=0,000$, $p=0,000$) saptandı. SMK'daki azalma 6.ayda idiopatik grupta ($p=0,059$) anlamlı değilken diabetik grupta ($p=0,001$) anlamlıydı. Postoperatif 6. ayda idiopatik grubun %35,6'sında, diabetik grubun %71,6'sında foveal çukurluk oluşmuştu. İki grupta EIFK sınıflaması ($p=0,243$) ve DRIL varlığı ($p=0,359$) benzerdi. İdiopatik grupta EZ (%15,6 vs %75,8, $p=0,000$) ve ELM hasarı (%2,2 vs %45,5, $p=0,000$) istatistiksel olarak daha düşüktü. Diabetik grupta cerrahi sonrası enjeksiyon sayısında anlamlı azalma mevcuttu ($p=0,001$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:İdiopatik ve diabetik ERM olgularında PPV fonksiyonel ve anatomik iyileşme sağlamaktadır. İdiopatik ERM'de cerrahi sonrasında foveal kontür daha geç dönemde düzelebilmektedir. Diabetik ERM'de dış retinal katmanlarda hasar daha fazla olmakla birlikte, cerrahi ile enjeksiyon sayısında azalma elde edilebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Diabetik, epiretinal membran, foveal kontür, idiopatik, pars plana vitrektomi

SS-VRC-15 [Vitreoretinal Cerrahi]

İdiopatik Epiretinal Membran Cerrahisi Geçiren Olgularda Ektopik İç Fovea Tabakası Varlığının Vasküler Kompleksite Değişimine Etkisi: Fraktal Dimensiyon Analizi

Yasemin Subaşı, Özge Yanık Odabaş, Sibel Demirel, Figen Şermet, Emin Özmert
Ankara Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmanın amacı idiyopatik epiretinal membran (iERM) nedenli vitrektomi cerrahisi geçiren olgularda optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) görüntülerinde matematiksel formüller uygulanarak vasküler iyileşmenin değerlendirilmesidir. **YÖNTEM:**Çalışmaya iERM nedenli PPV cerrahisi uygulanan 35 hastanın 37 gözü dahil edildi.Preoperatif ve postoperatif üçüncü aydaki en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (EİDGK) ve 6x6 mm OKTA görüntüleri kaydedildi. Olgular OKT kullanılarak ektopik iç fovea tabakasının

varlığına göre iki gruba ayrıldı. En-Face OKTA görüntüleri kullanılarak Fractalyse programında fraktal dimensiyon (FD) değerleri hesaplandı. **BULGULAR:**Yaş ortalaması 66,59±5,4 yıl idi. 10 olguda ektopik iç foveal tabaka varlığı gözlenmezken, 27 olguda ektopik iç foveal tabaka saptandı. Olguların post-operatif üçüncü ayda EİDGK değerleri 0,438±0,229 LogMAR'dan 0,338±0,167 LogMAR'a yükseldi (p=0,015).FD değeri ise 1,876±0,012'den 1,868±0,017'ye geriledi (p=0,002). Ektopik iç fovea tabakaların varlığına göre gruplar değerlendirildiğinde, ektopik iç fovea tabakası bulunmayan olgulardaki preoperatif ve postoperatif FD değerleri arasında anlamlı değişim izlenmezken(1,879±0,014; 1,873±0,01; p=0,108), ektopik iç fovea tabakası bulunan olgularda ise preoperatif FD değeri 1,874±0,012'den 1,867±0,019'a geriledi(p=0,003). İki gruptaki postoperatif EİDGK değerleri benzerdi (0,34±0,18 LogMAR vs 0,34±0,16 p=0,933). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**FD, vasküler ağın geometrik kompleksitesinin matematiksel bir ölçütüdür. iERM cerrahisi sonrası FD değerindeki azalma iERM cerrahisinin vasküler kompleksitede düzelmeye sağladığını göstermiştir. Özellikle ektopik iç fovea tabaka varlığı olan grupta bu azalışın belirgin olması, iERM cerrahisinin ileri evre iERM olgularında vasküler traksiyonun daha fazla düzeldiğini göstermiş olsa da postoperatif EİDGK benzerliği bu düzelmeye fonksiyonel düzelmeye ile paralel olmayabileceğini düşündürmüştür.

Anahtar Kelimeler: idiyopatik epiretinal membran, internal limitan membran, fraktal dimensiyon,optik koherens tomografi anjiyografi

SS-VRC-16 [Vitreoretinal Cerrahi]

Preoperative co-application of bevacizumab and tissue plasminogen activator in vitrectomy for proliferative diabetic retinopathy

Cengiz Aras¹, Fevzi Şentürk¹, Sevil Karaman Erdur¹, Mehmet Selim Kocabora¹, Mahmut Dogramaci²

¹Department of Ophthalmology, Istanbul Medipol University

²The Princess Alexandra Hospital NHS Trust

BACKGROUND AND AIM:To investigate the clinical benefits of the co-application of bevacizumab and tissue plasminogen activator (t-PA) as adjuncts in the surgical treatment of proliferative diabetic retinopathy (PDR).

METHODS:Patients who underwent vitrectomy for PDR complications were preoperatively given intravitreal injection with either bevacizumab and t-PA injection (n=22,group 1) or bevacizumab alone (n=21,group 2),3 days before operation. The primary outcomes were surgery duration and number of intraoperative iatrogenic retinal breaks. The secondary outcomes included changes in best-corrected visual acuity (BCVA) and postoperative complications at postoperative 3 months.

RESULTS:The mean surgery time in group 1 (52.95±5.90 min) was significantly shorter than that in group 2 (79.86±12.38 minutes) (p<0.001). The mean number of iatrogenic retinal breaks was 0.50±0.59(0 to 2) in group 1, and 2.00±0.81(0 to 3) in group 2 (p<0.001). BCVA significantly improved in both groups (p<0.001). One eye in each group developed retinal detachment.

CONCLUSIONS:Preoperative co-application of bevacizumab and t-PA as adjuncts in the surgical treatment of PDR shortens the surgery time and reduces the number of intraoperative iatrogenic retinal breaks.

Keywords: Bevacizumab, PDR, Tissue Plasminogen Activator, Vitrectomy

SS-VRC-17 [Vitreoretinal Cerrahi]

Diyabetik Traksiyonel Retina Dekolmanında Silikon Yağı Altında Gelişen Preretinal Hemorajilerin Tedavisinde İntravitreal Doku Plazminojen Aktivatörü

Funda Yılmaz¹, Şafak Korkmaz¹, Sabahattin Sül²

¹Giresun Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı

²Muğla Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı

GİRİŞ VE AMAÇ: Diyabetik traksiyonel retina dekolmanı için yapılan pars plana vitrektomi (PPV) cerrahisi sonrası erken dönemde silikon yağı altında gelişen preretinal hemorajinin tedavisinde intravitreal doku plazminojen aktivatörü (DPA) enjeksiyonunun etkinliğini değerlendirmek.

YÖNTEM: Diyabetik traksiyonel retina dekolmanı tedavisi için PPV ve silikon yağı enjeksiyonu yapıp erken postoperatif dönemde preretinal hemoraji gelişen 35 hastanın 35 gözüne ait veriler retrospektif olarak incelendi. Preretinal hemoraji için postoperatif ilk 10 gün içerisinde intravitreal DPA (50 µg/0.1 cc) yapılan 12 göz grup 1, yapılmayan 23 göz grup 2 olarak sınıflandırıldı. Postoperatif 1 ile 3 ay arasında silikon yağı alındı ve gerekirse ek vitreoretinal cerrahi işlemler uygulandı. En az 6 ay takibi olan hastalar çalışmaya dahil edildi. İlk cerrahi sonrasında ploriferatif vitreoretinopati (PVR)'a bağlı nüks (traksiyonel veya kombine) retina dekolmanı gelişimi, geçirilen ortalama cerrahi sayısı ve diğer postoperatif komplikasyonlar açısından gruplar karşılaştırıldı.

BULGULAR: İntravitreal DPA enjeksiyonu yapılan gruptaki nüks retina dekolmanı görülme oranı, enjeksiyon yapılmayan grubuna göre anlamlı daha düşüktü (%8.3'e karşı %30.4, p<0.05). Ortalama cerrahi sayısı da grup 1'de, grup 2'ye göre anlamlı derecede düşüktü (2.3'e karşı 3.9, p<0.05). Grup 1 de intravitreal DPA enjeksiyonu sonrasında tüm hastalarda preretinal hemorajilerin azaldığı veya tamamen kaybolduğu görüldü. Grup 1 de preretinal hemorajide yeterli gerileme olduğu düşünülmeyen 2 hastaya postoperatif 10 gün içinde tekrar intravitreal DPA enjeksiyonu yapıldı. Yine grup 1 de 2 hastada DPA enjeksiyonu sonrasında seviye veren hifema gelişti.

TARTIŞMA VE SONUÇ: İntravitreal DPA enjeksiyonu, diyabetik traksiyonel retina dekolmanı tedavisinde PPV ve silikon yağı enjeksiyonu sonrasında postoperatif erken dönemde gelişen preretinal hemorajilerin indüklediği PVR membranlarına bağlı nüks retina dekolmanı gelişimini azalmakta güvenilir ve etkin bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Diyabetik traksiyonel retina dekolmanı, preretinal Hemoraji, intravitreal doku plazminojen aktivatörü

SS-VRC-18 [Vitreoretinal Cerrahi]

Proliferatif diyabetik retinopatili hastalarda ilk ameliyatta uygulanan retinektominin anatomik ve görsel sonuçlar üzerine uzun vadeli etkisinin değerlendirilmesi: Çok merkezli olgu-kontrol çalışması

Ecem Önder Tokuç¹, Levent Karabaş¹, Fatih Bilgehan Kaplan², Hatice Selen Kanar³, Sevim Ayça Seyyar⁴, Ece Başaran Emengen¹

¹Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Kocaeli

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

³Sağlık Bilimleri Üniversitesi Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

⁴Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Gaziantep

GİRİŞ VE AMAÇ:Diyabetik proliferatif retinopatili (PDR) hastalarda ameliyatta oluşan yırtıkların kötü prognoza sebep olduğu düşünülmektedir. Ancak ameliyat sırasında retinektomi (RT) gerektiren hastalar, literatürde bugüne kadar hiç değerlendirilmemiştir. Bu çalışmada, diyabetik traksiyonel retina dekolmanı (TRD) nedeniyle pars plana vitrektomi (PPV) uygulanan hastalarda primer RT'nin fonksiyonel ve anatomik sonuçlara etkisini değerlendirmeyi amaçladık.

YÖNTEM:Geriye dönük ve çok merkezli olarak planlanan çalışmaya, 3 üçüncü basamak hastanede TRD nedeniyle ameliyat edilen ve RT uygulanan 38 göz dahil edildi

BULGULAR:Hastaların başlangıç bulguları ve demografik özellikleri Tablo 1'de verilmiştir. Cerrahi sırasında hastaların tamamına farklı oranlarda RT uygulandı. RT alanı hastaların %39,5'ünde(15) arka kutba yakın, %34,2'sinde(13) ekvator hizasında, %26,3'ünde(10) ise perifer retinadaydı. En sık RT inferior kadrana uygulandı(%63,2). Nazal, superior ve temporal kadrana sırasıyla hastaların %47,4, %44,7 ve %34,2 sinde RT uygulandı.Tüm hastalarda silikon yağı kullanıldı. Hastaların %47,4'ünde(18) tekrar PPV uygulandı. Bu cerrahilerin %35,29'unda(6) tekrar RT uygulandığı tespit edildi. Hastaların takipleri sonunda ortalama görme keskinliklerinin 1,48±0,74 (0,2-3,0) logMAR düzeyine arttığı görüldü. Görmesi başlangıca göre korunan veya artan hasta oranı %65,8(25) idi. Retina, hastaların %68,4'ünde(26) tamponad olmaksızın yatışırken, %26,3'ünde(10) silikon altında yatıştı. %5,4'ünde(2) ise retina silikon altında dekoleydi. Hastaların %7,89'unda(3) proliferatif vitreoretinopati, %7,89'unda(3) glokom, %2,63'ünde(1) hipotoni, %2,63'ünde(1) endoftalmi geliştiği görüldü. Cerrahi öncesinde, sırasında ve sonrasında uygulanan işlemler ve görme korunması ile ilişkileri Tablo 2'de gösterilmiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bugüne dek hiç çalışılmamış bir konu olan PDR nedeniyle PPV yapılan hastalarda, gerektiğinde uygulanan RT'nin uzun vadede anatomik ve görsel fonksiyonlar açısından faydalı ve güvenli bir işlem olduğu sonucuna varıldı

Anahtar Kelimeler: traksiyonel retina dekolmanı, retinektomi, pars plana vitrektomi

SS-VRC-19 [Vitreoretinal Cerrahi]

Masif Suprakoroidal Hemoraji Olgularında Eksternal Drenaj ve Kombine Pars Plana Vitrektomi Sonuçlarımız

Anil Korkmaz, Murat Arıcı, Cem Sarı, Halil Özgür Artunay
SBÜ Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Cerrahi uygulanmış masif suprakoroidal hemoraji olgularında cerrahi sonuçlarımızı değerlendirmek

YÖNTEM:Kliniğimizde masif suprakoroidal hemoraji nedeniyle opere edilen 22 hastanın 22 gözü retrospektif olarak incelendi. Olgular cerrahi sırasında yaş ortalaması, etyolojik sebep, cerrahiye kadar geçen süre, takip süresi, başlangıç ve final en iyi düzeltilmiş görme keskinliği açısından değerlendirildi.

BULGULAR:Yaş ortalaması 57.90 ± 25.98 yıl olan 22 hastanın 22 gözü değerlendirildi. Olgular 7 (%31) kadın, 15(%69) erkek cinsiyetti. Takip süresi 24.50 ± 13.03 ay olarak saptandı. Suprakoroidal hemoraji sebebi olarak 8 olgu katarakt cerrahisi, 4 olgu glokom cerrahisi, 2 olgu vitreoretinal cerrahi ve 8 olgu travma ile ilişkiliydi. 7 olguda eksternal drenaj uygulanırken, 15 olguda pars plana vitrektomi ve eksternal drenaj uygulanmıştı. Cerrahiye kadar geçen süre ortalama 17.73 ± 6.26 gün olarak değerlendirildi. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği başlangıç 2.12 ± 0.15 logMAR'dan son vizitte 1.72 ± 0.73 logMAR'a yükselmişti(p:0.013). Kombine gruptan 4 olguya ek pars plana vitrektomi uygulanmıştı. 19 (%86) hastada anatomik olarak başarı sağlanmıştı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Masif suprakoroidal hemoraji nadir görülse de görsel sonuçları kötü sonuçlanabilecek bir komplikasyondur. Eksternal drenaj ve kombine pars plana vitrektominin seçili olgularda anatomik ve görsel olarak etkin bir tedavi olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Suprakoroidal hemoraji, pars plana vitrektomi, eksternal drenaj

SS-VRC-20 [Vitreoretinal Cerrahi]

Sutureless Closure of Sclerotomy Ports by Inducing Self-Fibrin Formation: A Novel Approach

Ahmad Kunbaz, Ebubekir Durmuş, Veysel Aykut, Sabire Pelin Kaya, Fehim Esen, Halit Oğuz

Istanbul Medeniyet University, Faculty of Medicine, Department of Ophthalmology, Istanbul, Turkey

BACKGROUND AND AIM:The aim of the current study was to define a novel approach for sutureless closing sclerotomies following pars plana vitrectomy (PPV) and evaluate the closure efficiency of this technique.

METHODS:142 eyes of 142 patients were included in the study. All eyes underwent 23G and 25G vitrectomy system. The preoperative clinical characteristics and intraoperative findings including the wound closure efficiency of this technique, and the rate of sutured sclerotomies were recorded. Postoperative corrected distance visual acuity (CDVA), intraocular pressure measure (IOP), and the incidence of postoperative complications were specifically noted.

RESULTS:There were 80 were men and 62 were women. The mean age was 60.4 ± 12 years. The most common indications for surgery was retinal detachment (59%). A total of 87% patients underwent 25G PPV (35% three-port, 52% four-port), and 13% patients underwent 23G PPV (12% three-port, 1% four-port). Gas tamponade was used in all cases; consecutively perfluoropropane was used in 45.7%, sulfur hexafluoride was in 29.5%, and air was in 24.6%. The 75.8% (380 of 501) of sclerotomy ports were closed with the inducing self-fibrin technique. Suture rate was 14.7% (74 of 501). No closure was required for 9.4% (47 of 501) of sclerotomy ports. CDVA significantly improved during the follow-ups. Hypotony rate was %6.3 (9 of 142) on postoperative day 1. Serious complications such as choroidal detachment and endophthalmitis were not observed during postoperative periods.

CONCLUSIONS:The sclerotomy ports were closed with a high success rate by inducing self-fibrin formation. This technique is simple, easily accessible, inexpensive and safe.

Keywords: Pars plana vitrectomy, sclerotomy closure techniques, sutureless vitrectomy, hypotony

SS-VRC-21 [Vitreoretinal Cerrahi]

Silikon yağı tamponad ve göz içi etkileşimlerinin değerlendirilmesi için bir yöntem önerisi

Feride Tuncer Orhan¹, Mustafa Değer Bilgeç²

¹Eskişehir Şehir Hastanesi, Göz hastalıkları, Eskişehir

²Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Eskişehir

GİRİŞ VE AMAÇ:(i) Ameliyatla çıkarılan silikon yağı (SiO) tamponadlarının kimyasal yapısının spektroskopik yöntemler ile araştırmak ve (ii) Spektroskopik bulgular ile SiO tamponadlarının göz içinde kaldığı süre, emülsifikasyon varlığı, retina yırtık sayısı, yaş, en iyi düzeltilmiş görme keskinliği ve silikona bağlı komplikasyon varlığı (katarakt, glokom, ön kamerada SiO) arasındaki potansiyel ilişkiyi araştırmak.

YÖNTEM:Haziran 2021 ile Ocak 2022 arasında 12 hastadan alınan SiO tamponadları incelemeye dahil edildi (Tablo 1). Her hastanın Haziran 2021'den önce regmatojen retina dekolmanı nedeniyle vitreoretinal cerrahi öyküsü mevcuttu. Çıkarılan her bir SiO tamponadı, proton nükleer manyetik (¹H-NMR) ve Fourier dönüşümlü kızılötesi (FT-IR) spektroskopik incelemesine tabi tutuldu. Ticari bir preparat olan 1000 santistok SiO (PDMS, Micromed, Roma, İtalya) referans molekül ve harici standart olarak kullanıldı. Saptanan spektroskopik değişikliklerin hasta verileri ile ilişkisi Fisher's exact testi ile istatistiksel olarak incelendi (p=0,05).

BULGULAR:¹H-NMR spektral incelemelerinde 6 adet numunenin Si-CH₃ (2) gruplarında (Şekil 1) ve FT-IR spektral incelemelerinde ise 5 adet numunenin Si-(CH₃)₂ fonksiyonel gruplarında (Şekil 2,3) kimyasal kaymaların olduğu görüldü. Bu yapısal kaymalar ile göz içi bekleme süresi, emülsifikasyon varlığı, yırtık sayısı, yaş, en iyi düzeltilmiş görme keskinliği ve komplikasyon varlığı arasındaki ilişkilerin istatistiksel olarak anlamsız olduğunu belirlendi (p>0,05).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu çalışmada, hastalardan çıkarılan göz içi SiO tamponadlarının temel bileşeni olan polidimetilsiloksan (PDMS) molekülünün fonksiyonel bağları özelinde kimyasal değişiklik varlığı ilk kez rapor edildi. PDMS molekülünün fonksiyonel gruplarındaki Si-(CH₃)₂ kimyasal kaymanın spektroskopik olarak izlendiği çalışma tasarımı, SiO tamponad etkileşiminin temel alındığı gelecek çalışmalar için bir yöntem önerisi olarak not edilebilir.

Anahtar Kelimeler: infrared spektroskopi, nükleer manyetik rezonans spektroskopi, polidimetilsiloksan, retina dekolmanı, silikon tamponad

SS-VRC-22 [Vitreoretinal Cerrahi]

Factors affecting the duration of air tamponade following vitreoretinal surgery

Fatih Bilgehan Kaplan, Cihan Kerekli, Onat Yakalı

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

BACKGROUND AND AIM:The use of air as a tamponade choice after pars plana vitrectomy(PPV) is increasing due to its faster rehabilitation, surgical ease and cost advantage.However, the short duration of air in the eye limits its use.Our study aimed to investigate the factors contributing to the variability in the half-life of air tamponade.
METHODS:Patients who underwent PPV and air tamponade between February and May 2023 were prospectively included. All patients were examined on the first and third postoperative days, and the intraocular air ratios were determined with examination. The volume was calculated in milliliters(ml).Factors influencing air loss, including surgical indication, combined cataract surgery, glaucoma or diabetic retinopathy, internal limiting membrane peeling, and anti-VEGF administration during the same session, were evaluated.
RESULTS:Eighty-two eyes of 78 patients were included in the study. 35.4%(29) were female patients; the mean age was 66.17±9.10. The mean intraocular air ratio was 68.90±9.36%(50-90), and 47.29±8.56%(20-70), and the mean air volume was 3.89±0.61 ml(2.55-5.10), and 2.35±0.63 ml(0.55-4.0), at the first and second visit, respectively. The mean change in air volume was 1.54±0.60 ml(0.40-2.90). Patients who underwent combined cataract surgery in the same session reduced the air by 1.76±0.67 ml, while others by 1.42±0.52 ml(p:0.022). The binary regression analysis found a statistically significant relationship only between combined cataract surgery and the loss of more than 1.5 ml of air(OR:7.29, p:0.005).
CONCLUSIONS:Identifying factors that can shorten tamponade duration before surgery is vital due to the short half-life of air tamponade. Factors such as axial length and intact posterior capsule are shown to affect the air absorption rate. Our study found that the air absorption rate was not affected by different surgical indications but was significantly higher in patients who underwent cataract surgery in the same session than those who were pseudophakic before surgery.

Keywords: pars plana vitrectomy, air tamponade, vitreoretinal surgery

SS-VRC-23 [Vitreoretinal Cerrahi]

27 Gauge Pars Plikata Vitrektomi ile Kombine Skleral Fiksasyon Cerrahisi Sonuçları

Tuğçe Özdemir, Mustafa Gürkan Erdoğan, Zafer Cebeci, Nur Kır, Anıl Korkmaz, Şehnaz Özçalışkan
İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Göz Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: 27 Gauge pars plikata vitrektomi ile kombine skleral fiksasyon cerrahisi uygulanan olgularımızın sonuçlarını değerlendirmek
YÖNTEM: Kapsül desteği yetersiz olan vitrektomi ile kombine skleral fiksasyon planlanan göz içi lens (GİL) ve nükleus fragment dislokasyonu bulunan olgular çalışmaya dahil edildi. 27 gauge vitreoretinal sistem ile pars plikata bölgesinden oluşturulan sklerotomiler vitrektomi ve aynı zamanda lens haptiklerinin fiksasyonu için kullanıldı.
BULGULAR: Nisan 2018-Mart 2023 tarihleri arasında 19 nükleus dislokasyonu 21 GİL subluksasyonu 9 GİL subluksasyonu olan 49 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların iyi düzeltilmiş görme keskinliği tüm gözlerde artış gösterdi ($p < 0,05$). İki olguda vitreus içi hemoraji iki olguda epiretinal membran bir olguda lameller hole beş olguda kistoid makula ödemi gelişimi tespit edildi Postoperatif GİL dislokasyonu subluksasyonu endoftalmi ve retina dekolmanı gözlenmedi.
TARTIŞMA VE SONUÇ: 27 Gauge pars plikata vitrektomi ile kombine skleral fiksasyon vitrektomi gerektiren afak gözlerde tercih edilen bir cerrahi yöntem olabilir

Anahtar Kelimeler: lens, retina, vitrektomi

SS-VRC-24 [Vitreoretinal Cerrahi]

Yamane Skleral Fiksasyon Tekniğinde Anterior Vitrektomi (AV) ve Pars Plana Vitrektomi (PPV) Karşılaştırması: Postoperatif Komplikasyon Oranları

Şafak Korkmaz¹, Funda Yılmaz¹, Sabahattin Sül², Merve Şimşek²

¹Giresun Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı

²Muğla Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı

GİRİŞ VE AMAÇ:Afak, kristalin lens veya göz içi lensi (GİL) dislokasyonu olan hastalarda Yamane skleral fiksasyon tekniği ile kombine yapılan anterior vitrektomi (AV) veya pars plana vitrektomi (PPV) sonrası cerrahi komplikasyonları karşılaştırmak. **YÖNTEM:**Bu retrospektif çalışma, katarakt cerrahisi sonrası afak kalan, kristalin lens veya GİL dislokasyonu gelişen ve Yamane tekniği ile skleral fiksasyonu uygulanan 113 hastanın 113 gözünü içermektedir. Hastalar sadece AV ile kombine cerrahi yapılan (AV grubu, 44 göz) veya PPV ile kombine cerrahi yapılan (PPV grubu, 69 göz) olmak üzere 2 gruba ayrıldı. Tüm hastalar en az 3 ay takip edildi. İki grup vitreus hemorajisi (VH), kistoid makula ödemi (KMÖ), retina dekolmanı, göz içi basınç (GİB) artışı (25 mm Hg ve üzeri), epiretinal membran (ERM) gelişimini ve ek cerrahi müdahale gereksinimini içeren postoperatif komplikasyonlar açısından karşılaştırıldı.

BULGULAR:AV grubunda VH görülme oranı, PPV grubuna göre anlamlı olarak daha yüksekti (%22.7'ye karşı %2.9, $p<0.05$). AV grubunda VH gelişen 10 hastanın 7'ine açılmayan VH nedeniyle PPV yapılırken, PPV grubunda VH gelişen 2 hastada VH'nın spontan gerilediği görüldü. AV grubunda 2 hastada retina dekolmanı gelişti, fakat gruplar arasında anlamlı fark yoktu (%4.5'e karşı 0, $p>0.05$). AV grubunda ek cerrahi gereksinim PPV grubuna kıyasla anlamlı yüksekti (%20.5'e karşı 0, $p<0.05$). AV grubunda GİB artışı PPV grubuna kıyasla anlamlı yüksekti (%25'e karşı %4.3, $p<0.05$). AV grubunda 3, PPV grubunda 1 hastada ERM gelişti ve gruplar arasında anlamlı fark yoktu (%6.8'e karşı %2.4, $p>0.05$). Yine AV grubunda 4, PPV grubunda 1 hastada KMÖ gelişti ve gruplar arasında anlamlı fark yoktu (%9.1'e karşı %1.4, $p>0.05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Yamane tekniğinde uygulanabilen anterior veya pars plana vitrektomi kabul edilebilir cerrahi sonuçlar sergilemektedir. Pars plana vitrektomi ile kombinasyon GİL yerleştirilmesi sonrasında olası VH ve viskoelastik maddenin vitreustan tam temizlenmesine fırsat verdiğinden daha üstün görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yamane tekniği ile skleral fiksasyon, anterior vitrektomi, pars plana vitrektom, postoperatif komplikasyonlar

SS-VRC-25 [Vitreoretinal Cerrahi]

Skleral Fiksasyon Sonrası Tek Haptik Ayrılması Nedeniyle Vitreusa Disloke Olan Göz İçi Lenslerinin Yeniden Fiksasyonunda Ters Kazık Bağı Sütür Tekniği

Mücella Arıkan Yorgun, Yelda Yıldız Taşçı, Yasin Toklu

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Göz A.B.D, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Ankara Türkiye

GİRİŞ VE AMAÇ:Göz içi lenslerin (GİL) skleraya fiksasyonu sonrası tek haptiğin pozisyonunu koruyarak, diğer haptiğin skleradan ayrılması nedeniyle GİL'in vitreusa dislokasyonu nadir görülen bir komplikasyondur. Bu çalışmada skleraya fikse edilen arka kamara GİL'lerinin tek bacak ayrılmasına bağlı vitreusa dislokasyonu tedavisinde ters kazık bağı sütür tekniğini tanımlamak amaçlanmıştır. **YÖNTEM:**Bu teknikte 25 G pars plana vitrektomi tamamlandıktan sonra, 10-0 polipropilen sütür ile oluşturulan ters kazık bağı ön kamaradan yapılan yan girişten göz içerisine yönlendirilir. Oluşturulan sütür bağı intravitreal alanda 25 G retinal forsepsler ile bimanual olarak GİL'in serbestleşen haptiğine geçirilir. Korneal kesiden göz dışarısında bırakılan sütür ucu 30 gauge iğne kılavuzluğunda işaretlenen skleral bölgeden çıkarılarak skleraya sütüre edilir.

BULGULAR:Bu çalışmada ters kazık bağı sütür tekniği uyguladığımız 6 olgu ile cerrahi teknik aşamaları ve cerrahi sonrası bulguları değerlendirildi. Olgularda 3 farklı tip (4 olguda PMMA, 1 olguda katlanabilir, 1 olguda üç parça) GİL'in tek haptiği skleraya sütüre edildi. Cerrahi sırasında ve cerrahi sonrasında komplikasyon izlenmedi. Tüm olgularda stabil ve santral GİL pozisyonu ile başarılı fiksasyon sağlandı. Cerrahi sonrası 6. ay takiplerinde GİL santralize olarak izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Skleraya fikse edilen GİL'lerin dislokasyonu tedavisinde lensin çıkarılarak yeni GİL'in fiksasyonu veya aynı lensin yeniden fiksasyonu uygulanabilmektedir. GİL'in çıkarılarak yeni GİL uygulanması tercih edildiğinde korneal kesiye bağlı komplikasyonlar gelişebilmektedir. Tanımladığımız bu yeni teknik ile tek haptiğin skleradan ayrıldığı durumlarda; GİL ön kamaraya alınmadan, göz içerisinde sütüre edilerek skleraya fikse edilebilmektedir. Bu tekniğin uygulanması cerrahi travmayı azaltabilir ve cerrahi süreyi kısaltabilir.

Anahtar Kelimeler: Göz içi lens, Pars plana vitrektomi, Skleral fiksasyon

SS-VRC-26 [Vitreoretinal Cerrahi]

Yırtıklı Retina Dekolmanında Skleral Çökertme ve Skleral Çökertme İle Kombine Pars Plana Vitrektomi Uygulanan Olgularda Cerrahi Sonuçlarımız

Ceyda Erişti Bölük, Gökhan Gürelik, Şengül Özdek, Hüseyin Baran Özdemir, Ebru Barcın, Burcu Atay, Burak Acar, Raşid Alkan
Gazi Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara
Bu bildiri yedinci yazar tarafından sunulmuştur.

GİRİŞ VE AMAÇ:Yırtıklı retina dekolmanı(YRD) nedeniyle skleral çökertme(SÇ) ve pars plana ile kombine skleral çökertme cerrahisi geçiren olguların; genel özelliklerini değerlendirmek, fonksiyonel ve anatomik başarı oranları ve bunlar üzerine etkili faktörleri incelemek amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Ocak 2002- Aralık 2022 tarihleri arasında YRD nedeniyle SÇ ve kombine cerrahi geçiren olguların verileri retrospektif olarak incelendi. Demografik veriler görme keskinliği, ön ve arka segment muayene bulguları, intraoperatif ve postoperatif özellikler, nüks ve PVR gelişimi değerlendirildi.

BULGULAR:Olgular primer YRD, travmatik RD, dejeneratif miyopik YRD, herediter vitreoretinopati hastalarında YRD ve pediatrik YRD olmak üzere beş grupta incelendi. Primer YRD olgularında birincil anatomik başarı SÇ grubunda %79,9, kombine cerrahi grubunda %89,1; final anatomik başarı SÇ grubunda %98,3, kombine cerrahi grubunda %98'dir. Birincil fonksiyonel başarı SÇ grubunda %51,7, kombine cerrahi grubunda %60,5; final fonksiyonel başarı SÇ grubunda %61, kombine cerrahi grubunda %73,4'dür. Kombine cerrahi grubunda birincil anatomik başarı oranı SÇ grubuna göre anlamlı olarak daha yüksek bulundu ancak final anatomik başarıya bakıldığında iki cerrahi yöntem arasındaki fark kaybolmuştur. Gruplar arasında birincil fonksiyonel başarı açısından anlamlı fark bulunmadı (p=0,089). Nihai fonksiyonel başarıya bakıldığında SÇ + PPV grubunun nihai fonksiyonel başarı oranı SÇ grubuna göre daha yüksek bulundu (p=0,011) (Tablo1). Fakik ve psödo fakik olgularda anatomik ve fonksiyonel başarıları arasında her iki cerrahi tekniğinde fark bulunamamıştır (Tablo 2). Diğer olgu gruplarında cerrahiler arasında birincil ve final anatomik, fonksiyonel başarı oranları arasında anlamlı farklılık bulunamadı (Grafik 1,2)

TARTIŞMA VE SONUÇ:Anatomik ve fonksiyonel başarı oranlarına bakıldığında uygun endikasyonla yapıldığında skleral çökertme cerrahisi birincil ve final ameliyat başarısı yüksek, komplikasyon oranı düşük, final görme keskinliği sonuçları ile tatmin edicidir.

Anahtar Kelimeler: Yırtıklı Retina Dekolmanı, Skleral Çökertme, Pars Plana Vitrektomi

SS-VRC-27 [Vitreoretinal Cerrahi]

Dev Yırtıklı Retina Dekolmanı: Klinik Prezantasyon, Cerrahi Sonuçlar ve Komplikasyonlar

Ayşegül Mavi Yıldız, Remzi Avcı, Sami Yılmaz
Bursa Retina Göz Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Kliniğimizde dev yırtıklı retina dekolmanı (DYRD) tanısıyla cerrahi uyguladığımız olguları klinik prezantasyon, cerrahi sonuçlar ve komplikasyonlar açısından değerlendirmek, final görmeye etki eden faktörleri tespit etmek.
YÖNTEM:Ocak 2016- Ocak 2023 tarihleri arasında DYRD tanısıyla opere edilen 12 olgunun kayıtları retrospektif olarak incelenerek nihai anatomik ve fonksiyonel başarıyı etkileyen faktörler araştırıldı.

BULGULAR:Hastaların 11'i (%91,6) erkek, 1'i (%8,4) kadındı. Ortalama yaş 52 (46-66) yıl, ortalama takip süresi 18 (6-38) ay idi. Etiyolojik olarak 2 hastada travma hikayesi, 1 hastada ise yüksek miyopi mevcuttu, ayrıca 5 hasta psödoftalm idi. Yırtık alanı 7 hastada temporal, 1 hastada superotemporal, 1 hastada inferotemporal, 2 hastada superior ve 1 hastada nazal olarak tespit edilmişti. 11 olguda kısmi, 1 olguda ise total RD mevcuttu. Ayrıca, tanı anında 9 (%75) olguda makula tutulumu mevcuttu. Tüm hastalara 23 G pars plana vitrektomi, endolazer uygulanarak ve %12 C3F8 gaz tamponad verildi. Ayrıca 1 olguya kısmi retinektomi uygulanmıştı. Son muayenede tüm olgularda (12/12) retina yatışık idi, hiçbir olguda ikinci bir cerrahi girişime gereksinim duyulmadı. Preoperatif dönemde 20/1000 olan ortalama görme keskinliği postoperatif son kontrolde 20/100'e yükselmişti (P<0,05). Başlangıç görme keskinliğinin 20/400'ün altında olması ve makula tutulumu sonuç görme keskinliği açısından negatif prognostik faktörler olarak belirlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Serimizde dev retina yırtığı için en önemli risk faktörlerini travma, katarakt cerrahisi ve miyopi olarak tespit edildi. 23 G PPV ve C3F8 gaz tamponad cerrahisi, DYRD tedavisinde etkin ve güvenilir bir seçenek olarak değerlendirildi.

Anahtar Kelimeler: Retina dekolmanı, dev yırtık, vitrektomi, C3F8

SS-VRC-28 [Vitreoretinal Cerrahi]

Regmatojen retina dekolmanı için pars plana vitrektomi uygulanan hastalarda alt kadran nüksü açısından gaz ve silikon tamponadların karşılaştırılması

Eyyüp Karahan, Yurdagül Girgin

Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Balıkesir

GİRİŞ VE AMAÇ:Retinada yırtığa bağlı dekolman gelişmiş ve tedavi olarak pars plana vitrektomi uygulanan hastalarda alt kadran nüksü açısından gaz ve silikon tamponadların karşılaştırılması

YÖNTEM:2019 Mayıs- 2023 Şubat ayları arasında Balıkesir Üniversitesi'nde regmatojen retina dekolmanı olup, tek cerrah (Dr EK) tarafından PPV uygulanan ve en az 3 aylık takibi olan 121 hastanın 121 gözü çalışmaya dahil edildi. Hastalardaki proliferatif vitreoretinopati (PVR) düzeyi C1 veya altındaydı. Gaz ile tedavi edilen 62 hasta (41 hasta SF6, 21 hasta C3F8) grup 1, silikon ile tedavi edilen 59 hasta grup 2 olarak kabul edildi. İki grup yaş, cinsiyet, lens durumu, kombine cerrahi oranı, cerrahi sonrası göz içi basıncı artışı, rekürren dekolman oranı, geçirilen cerrahi sayısı, final görme keskinliği ve final anatomik başarı açısından karşılaştırıldı.

BULGULAR:Gaz ile tedavi edilen hastalarda 1. cerrahi sonrası 62 hastanın 7'sinde (%11,3), silikon ile tedavi edilen 59 hastanın 4'ünde (%6,7) silikon altında, 3'ünde(%5,1) silikon alındıktan sonra nüks alt kadran dekolmanı tespit edildi. (p=0,438) Gaz ile tedavi edilen hastalarda ortalama cerrahi sayısı $1,16 \pm 0.48$, silikon ile tedavi edilen hastalarda ortalama cerrahi sayısı $2,18 \pm 0.57$ idi. (p<0.0001). Gaz verilen hastaların 9'unda (%15,3), silikon verilen hastaların 16'sında (%34.0) tedavi gerektiren göz içi basıncı artışı oldu.

TARTIŞMA VE SONUÇ:İleri evre PVR olmayan regmatojen retina dekolmanı hastalarında pars plana vitrektomi sonrası alt kadran nüksü açısından gaz ve silikon tamponad arasında fark bulunmamaktadır. Bu hastalarda uzun süreli tamponad amacıyla silikon verilmesi alt kadran nükslerini önlememekte, aksine gereksiz ek cerrahi girişimlere ve komplikasyonlara yol açmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Retina dekolmanı, pars plana vitrektomi, tamponad

SS-VRC-29 [Vitreoretinal Cerrahi]

Konjenital Glokom ile İlişkili Pediatrik Retina Dekolmanında Uzun Dönem Cerrahi Sonuçlarımız

Halil Özgür Artunay, Cengiz Alagöz, Sehnaz Özçalışkan, Rukiye Aydın
SBÜ Beyoğlu Göz Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Konjenital glokom, görülme sıklığı 10.000 canlı doğumda 1 olan oldukça nadir görülen bir hastalıktır. Konjenital glokom nedeniyle artan aksiyel uzunluk, retinada incelmeye ve retina dekolmanına (RD) zemin hazırlar. Bu çalışmanın amacı, konjenital glokom ile ilişkili pediatrik RD olan hastalarımızın uzun dönem cerrahi sonuçlarını bildirmektir. **YÖNTEM:**Bu çalışma, Ocak 2015 ve Mayıs 2022 tarihleri arasında konjenital glokom ile ilişkili RD nedeniyle pars plana vitrektomi uygulanmış olan 20 pediatrik hastanın 20 gözünü içeren retrospektif bir çalışmadır. Cerrahinin anatomik ve fonksiyonel sonuçlarını değerlendirmek amacıyla tüm hastaların verileri retrospektif dosya taraması yapılarak elde edilmiştir. Pars plana vitrektomi öncesi ve sonrası bulgular değerlendirilmiştir. **BULGULAR:**Ortalama yaş 10.33 ± 3.94 (5-16 yıl) idi. Hastaların 12'si erkek 8'i kız olup ortalama aksiyel uzunlukları $25,91 \pm 2,15$ mm (20,31-28,91mm) idi. Onbir gözde, RD tanısı anında göz içi basıncı 6 mm Hg'den düşük olarak ölçüldü-hipotoni olduğu görüldü. Ortalama takip süresi 24.05 ± 11.05 ay (12-48 ay) idi. Cerrahi sonrası ortalama en iyi düzeltilmiş görme keskinliği $2,13 \pm 0,45$ 'ten (logMAR) $2,02 \pm 0,61$ 'e yükseldi ($p = 0,477$). Takip sürecinde 6 hastaya (%30) nüks RD nedeniyle revizyon cerrahisi uygulandı. 20 gözün 19'unda (%95) glob korunabilirken 1 gözde fitizis bulbi gelişti. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Korneal skar, ambliyopi veya glokomatöz optik atrofi gibi oküler komorbiditeler, bu hasta grubunda görsel kazanımın sınırlı olmasında önemli bir rol oynamaktadır. Bizim çalışmamızda, bu gözlerde cerrahi ile belirgin bir görme artışı sağlanamasa da,anatomik yatışıklık sağlanması ve fitizis bulbiye gidişin engellenebileceği gösterilmiştir. Globun korunabilmesi, hastaların yaşam kalitesi, psikolojik ve sosyal işlevselliği üzerinde önemli bir etkiye sahiptir. Ayrıca hastaların önemli bir kısmında ambulatuvar görme seviyesi korunabilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Konjenital Glokom,Pediatrik Retina Dekolmanı, Vitrektomi

SS-VRC-30 [Vitreoretinal Cerrahi]

Kompleks retina dekolmanlarında bir mühür olarak amniyon membran transplantasyonu

Ece Özdemir Zeydanlı¹, Şengül Özdek²

¹Serbest Hekim, Ankara, Turkey

²Gazi Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

Bu bildiri ikinci yazar tarafından sunulmuştur.

GİRİŞ VE AMAÇ:Kompleks retina dekolmanları (RD) için insan amniyon membran transplantasyonunun (AMT) etkinliğini değerlendirmek.

YÖNTEM:Kompleks RD için amniyon membran transplantasyonu ile vitreoretinal cerrahi uygulanan hastaların retrospektif analizi yapıldı. Endikasyonlar arasında yüksek miyopik maküler hol (MH) ile ilişkili RD (n=5), travmatik büyük maküler yırtıklar (n=4), skatrisyel prematür retinopatisine bağlı MH-RD (n=2) ve şiddetli retinit ilişkili MH-RD (n=1) ve morning glory sendromu ilişkili RD (n=1) yer aldı. Cerrahi işlemler, anatomik ve fonksiyonel sonuçlar ve komplikasyonlar not edildi.

BULGULAR:13 hastanın 13 gözü çalışmaya dahil edildi. Ortalama yaş 7 (0-65), ortalama takip süresi 15 (6-30) aydı. Tüm gözlerde MH kapanması sağlandı. Olguların %75'inde tek bir cerrahi ile hol kapanması sağlanırken,%25'inde amniyon membran greftin kontraksiyonu veya dislokasyonu nedeniyle ikinci cerrahi gerekti. Sebat eden şiddetli PVR ilişkili bir olgu dışında, olguların %92'sinde silikon alınabildi ve son kontrolde retina yatışık izlendi. Ortalama logMAR görme keskinliği 2,08±0,49'dan 1,78±0,70'e yükseldi, ancak bu artış istatistiksel olarak anlamlı değildi (p=0,07). Cerrahi sonrası OCT incelemelerinde amniyon membran greftleri retina ile iyi entegrasyon göstermekle birlikte, retinal tabakalarda fark edilir düzeyde farklılaşma izlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Amniyon membran greftlerinin kullanımı, geleneksel cerrahi teknikler ile başarısızlık riskinin yüksek olduğu dejeneratif miyopi, şiddetli travma, traksiyonel membranlar ve retinal kısalma ile ilişkili kompleks retina dekolmanlarında, maküler hollerin ve arka kutup retina yırtıklarının anatomik olarak kapatılması için umut verici görünmektedir. Şiddetli retina patolojilerinde hAM greftlerinin rejeneratif potansiyelini ve fonksiyonel kapasitesini netleştirmek için daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: amniyon membran, kompleks retina dekolmanı, maküler hol, yüksek miyopi

SS-VRC-31 [Vitreoretinal Cerrahi]

Deneyisel Proliferatif Vitreoretinopati Modelinde İntravitreal Amniyon Membran Ekstrakt Enjeksiyonunun Etkinliği

Muhammed Dara Taş¹, Cumali Değirmenci¹, Melis Palamar Onay¹, Vildan Bozok Çetintaş², Onur Furundaoturan¹, Özlem Barut Selver¹, Banu Yaman³, Eda Doğan², Mesut Arıcı⁴, Taner Akalın³, Filiz Afrashi¹

¹Ege Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

²Ege Üniversitesi, Tıbbi Biyoloji Ana Bilim Dalı, İzmir

³Ege Üniversitesi, Patoloji Ana Bilim Dalı, İzmir

⁴Ege Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: İntravitreal amniyon membran ekstrakt (AME) uygulamasının PVR gelişimini önlemedeki etkinliğini değerlendirmek

YÖNTEM: Çalışmaya 30 Yeni Zelanda tavşanı dâhil edilerek 6 grup oluşturuldu. PVR oluşumunu indüklemek için ilk 5 gruptaki deneklerin sağ gözlerine intravitreal 0,05 U dispaz uygulandı. Grup1'e dispaz enjeksiyonu sonrası 0.03 U tek doz intravitreal AME; Grup 2, 3 ve 4'e sırasıyla 5, 9 ve 14 doz 0.03 U AME uygulandı. Grup5'e sadece dispaz enjeksiyonu yapıldı, grup6 kontrol olarak belirlendi. Tedavi sonrasında sakrifikasyon ve enükleasyon yapıldı. Materyaller H&E boya ile histopatolojik olarak ve ELISA yöntemi ile IL-6 ve TGF-B konsantrasyonları açısından incelendi.

BULGULAR: Histopatolojik olarak örnekler intraretinal ödem, retinal tabakalarda düzen kaybı ve karyoreksis açısından hafif, hafif-orta, orta, orta-ağır ve ağır olarak sınıflandırıldı. Grup5 tüm bulgular açısından ağır, model oluşturulmayan gözler ise hafif olarak değerlendirildi. Grup3 en fazla hafif ve hafif-orta evresine sahip örnek içeren grup iken Grup1 en fazla orta-ağır ve ağır retinal örnekler içeren gruptu. IL-6 konsantrasyonları Grup1'de 16,53; Grup2'de 15,86; Grup3'de 29,22; Grup4'de 3,08; kontrol grubunda ise 50,55 pg/ml olarak bulundu. Tedavi gruplarının sağ ve sol gözleri karşılaştırıldığında tüm gruplarda IL-6 seviyesi sağ gözde istatistiksel olarak anlamlı derecede daha düşüktü ($p < 0.05$). TGF-B düzeylerinde gruplar arasında ve model oluşturulmayan sol göz ile karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: PVR patogenezinde inflamatuvar mediyatörler rol oynamaktadır. Çalışmamızda AME'nin uygulandığı gözlerde IL-6 seviyesini azalttığı ve histopatolojik olarak retinal doku hasarını azalttığı saptanmıştır. AME anti-fibrotik ve anti-inflamatuvar özellikleri nedeniyle yönetimi güç olan bu patolojide cerrahi inflamasyonu baskılamak ve cerrahi başarı şansını arttırmak için umut vadetmektedir.

Anahtar Kelimeler: Amniyon membran ekstraktı, proliferatif vitreoretinopati, retina dekolmanı

SS-VRC-32 [Vitreoretinal Cerrahi]

Faredelerde Oluşturulan Proliferatif Vitreoretinopati Modelinde İntravitreal Olarak Uygulanan Nintedanib Tedavisinin Etkililik ve Güvenilirliğinin Değerlendirilmesi

Elif Bağatur Vurgun¹, Mehmet Orkun Sevik¹, Aslan Aykut¹, Ahmet Midi², Büşra Ertaş³, Burcu Çetin², Özlem Şahin¹

¹Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Bahçeşehir Üniversitesi Tıp Fakültesi, Patoloji Ana Bilim Dalı, İstanbul

³Marmara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi, Farmakoloji Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Fare gözünde intravitreal dispaz (0.2U/μL) ile oluşturulan PVR modelinde, intravitreal enjeksiyon (İVE) olarak uygulanan multi-tirozin kinaz inhibitörü nintedanibin (Nin; 100 μM) etkinliği ve güvenilirliğinin değerlendirilmesi. **YÖNTEM:**Elli iki C57BL/6 ırkı fare PVR (İVE dispaz; n=20), PVR+Nin (İVE dispaz + Nin; n=20), kontrol+Nin (İVE DMSO + Nin; n=6) ve taşıyıcı-kontrol (İVE DMSO; n=6) olmak üzere 4 gruba ayrıldı. Deneklerin sağ gözlerine belirtilen ajanlar İVE uygulanırken İVE uygulanmayan sol gözler sağlıklı-kontrol grubu (n=52) olarak alındı. PVR ve PVR+Nin grupları klinik ve histopatolojik PVR evreleri açısından; PVR, PVR+Nin ve sağlıklı-kontrol grupları ise, GFAP, α-SMA, CD45 ve CD68 antikor boyanması; TNF-α, IL-6, TGF-β ve PDGF düzeyleri; colla1, acta2 ve fn1 mRNA ekspresyonları ve PDGFR-α ve p-PDGFR-α protein ekspresyonları açısından karşılaştırıldı. Kontrol grupları toksisite açısından deney başında ve deneyin 5. haftasında tam-alan ERG ile; deney sonunda ise histopatolojik olarak karşılaştırıldı. **BULGULAR:**Klinik ve histopatolojik PVR evreleri PVR+Nin grubunda PVR grubuna göre anlamlı olarak düşüktü (p<0.001 ve p=0.002). PVR grubunda GFAP, α-SMA ve CD45 ekspresyonları PVR+Nin grubundan fazlaydı. TNF-α, IL-6, TGF-β ve PDGF seviyeleri ve colla1, acta-2 ve fn-1 mRNA ekspresyonları PVR grubunda PVR+Nin ve sağlıklı-kontrol gruplarından yüksekti (p<0.0001). PVR+Nin grubunda p-PDGFR-α ekspresyonu PVR grubundan düşüktü (p<0.001). Kontrol+Nin, taşıyıcı-kontrol ve sağlıklı-kontrol gruplarının başlangıç ve 5. hafta tam-alan ERG yanıtları ve yanıtların değişimleri benzerdi (p>0.05). Kontrol gruplarında histopatolojik toksisite bulgusu saptanmadı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Dispaz ile oluşturulan fare PVR modelinde intravitreal nintedanibin, anatomik ve fonksiyonel toksisite belirtileri olmadan PVR bulgularını anlamlı ölçüde azalttığı görülmüştür. Çalışmanın bulguları nintedanibin PVR yönetiminde umut vadeden bir tedavi seçeneği olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: dispaz, elektroretinografi, intravitreal nintedanib, proliferatif vitreoretinopati

SS-VRC-33 [Vitreoretinal Cerrahi]

Göz içi yabancı cisim çıkarılması için tarif edilen göz içi lens bloke etme tekniğinin arka kapsülöreksise gerek duyulmayan bir modifikasyonu

Oğuzhan Saygılı¹, Sevim Ayça Seyyar¹, Ecem Önder Tokuç², Kıvanç Güngör¹

¹Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı

²Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı

GİRİŞ VE AMAÇ:Göz içi yabancı cisimi kornea insizyonundan çıkarmayı seçen cerrahlar, yabancı cisimi (YC) arka segmentten ön kamaraya çıkarırken düşme riski ve kornea insizyonunun direnci gibi önemli zorluklarla karşılaşır. Bu zorlukların üstesinden gelmek için yakın zamanda göz içi lens bloke etme tekniği tanımlanmıştır. Bu yeni tekniğin en büyük zorluğu, arka kapsülöreksis boyutunu ayarlamak ve YC'yi kapsülöreksis içinden GİL'in önüne geçirmektir. Burada, arka kapsülöreksis olmadan göz içi lens bloke etme tekniğinin bir modifikasyonunu açıklıyoruz.

YÖNTEM:Cerrahi prosedür, retrobulber anestezi altında fakoemülsifikasyon, kapsüller torbaya monoblok katlanabilir GİL yerleştirilmesi ve vitrektomiye içermektedir. Fakoemülsifikasyon sonrası kapsül torbası viskoelastik malzeme ile doldurulur, monoblok katlanabilir GİL haptikleri 3-9 hizasına yerleştirilir ve sonrasında ön kamara viskoelastik malzeme ile doldurulur. Daha sonra vitrektomiye geçilir. YC forseps ile uzun aksına dik tutularak GİL kenarından saat 12 hizasında arka kapsülöreksis yapılmadan direk ön kamaraya kaldırılır. Böylece YC'nin kendisi arka kapsülün üst kısmında kendine uygun boyutta bir yırtık oluşturur. YC ikinci el tarafından yakalanarak kornea insizyonu yoluyla çıkarılır. Arka kapsülde oluşan delik GİL'in desantralizasyonuna neden olmaz.

BULGULAR:2015-2022 yılları arasında bu tekniği uyguladığımız 37 hastanın ameliyat öncesi, ameliyat ve ameliyat sonrası kayıtları elde edildi. Sadece 1 hastada ameliyat sonrası 1. günde iolün optiği pupil hizasında olmasına rağmen aşağı doğru hafif sublukse olduğu görüldü. Bu hasta 29 yaşında bir erkekti. 2016 yılında gözüne şarapnel parçası isabet ettiği için ameliyat edilmişti. Şarapnelin minimum uzunluğu 3,3 mm ve maksimum uzunluğu 4,9 mm idi. Postoperatif 3 yıllık takipte iol pozisyonunda anlamlı bir değişiklik gözlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu tekniği kullanan klinik deneyimimiz, monoblok katlanabilir GİL'nin postoperatif merkezileştirilmesi açısından tatmin edici sonuçlar vermiştir.

Anahtar Kelimeler: arka kapsülöreksis, göz içi yabancı cisim, vitrektomi

SS-VRC-34 [Vitreoretinal Cerrahi]

İlk intravitreal antibiyotik uygulamasına yeterli cevap alınamayan ve erken pars plana vitrektomi uygulanan hastalarda fonksiyonel ve anatomik başarıya etki eden faktörler

Ferhat Avcı, Yurdagül Girgin, Eyyup Karahan
Balıkesir Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Balıkesir

GİRİŞ VE AMAÇ:Farklı cerrahi uygulamalara bağlı meydana gelmiş ve erken pars plana vitrektomi(PPV) ile tedavi edilmiş endoftalmi vakalarında görsel ve anatomik sonuçlara etki eden faktörlerin değerlendirilmesi

YÖNTEM:Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde 2019 Mayıs-2023 Mart arasında meydana gelmiş 48 endoftalmi vakası geriye dönük incelendi.Tüm hastalarda 1.intravitreal vankomisin-seftazidim uygulamasından sonra yeterli cevap alınamaması (görme artışı veya vitreus bulanıklığının klinik anlamlı derecede azalması) durumunda 48 saat içinde PPV cerrahisi uygulandı.Yaş, cinsiyet, neden olan işlem, diyabetes mellitus varlığı, preoperative görme keskinliği, işlem ile endoftalmi arasında geçen süre, endoftalmi bulgularının başlangıcı ile kliniğe başvuru süresi, kültürde üreme varlığı ve üreyen mikroorganizma gibi faktörlerin final görme keskinliği ve anatomik başarıya olan etkileri değerlendirildi.

BULGULAR:48 olgunun 25'i(%52,1) intravitreal enjeksiyon, 10'u fakoemülsifikasyon(%20,8), 4'ü travma, 3'ü glokom cerrahisi, 3'ü keratit, 2'si keratoplasti,1'i skleral fiksasyon cerrahisi sonrası endoftalmi oluşmuştu.Hastaların 23'ünde(%47,9) DM vardı.20 hastada(%41,7) kültürde üreme tespit edildi. 12'sinde staf.epidermidis, 1'inde staf.aureus, 4'ünde streptokok türleri, 2'sinde enterokok, 1'inde pseudomonas üremesi mevcuttu. 48 hastanın 33'ünde(%68,8) görme artışı sağlanabildi, 36'sında(%75) final görme keskinliği el hareketi düzeyinin üstünde, 20'sinde(%41,7) final görme keskinliği 0.1 düzeyinin üstünde idi.Final anatomik ve görsel sonuçlara etki eden tek faktör kültürde staf. Epidermidis dışında bir mikroorganizmanın üremiş olması idi.Staf epidermidis dışında üremesi olan hastalarda final görsel ve anatomik sonuçlar anlamlı derecede daha kötü idi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Farklı uygulamalara bağlı gelişmiş endoftalmilerde 1.intravitreal antibiyotik uygulamasından sonra erken PPV uygulanması etkin bir yöntemdir.Bu hastalarda prognoza etki eden en önemli faktörün etken mikroorganizmanın virülansı olduğu sonucu ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: endoftalmi, fakoemülsifikasyon, intravitreal enjeksiyon, staphylococcus epidermidis

PS-001 [Elektrodiagnostik]

Kliniğimizde yapılan elektrofizyolojik testlerin analizi

Feyza Rumeysa Öz, Eyüp Düzgün, Doğukan Cömerter, Murat Sönmez
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Sultan 2. Abdülhamid Han Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Elektrofizyolojik testler, retina, optik sinir, optik radyasyon ve görsel korteks dahil olmak üzere görsel yolların işlevlerini araştırmak için kullanılan objektif yöntemlerdir. Bu çalışmada, kliniğimizdeki elektrofizyoloji biriminde son 2 yıldır yapılan testleri değerlendirerek bu testlerin mevcut kullanımıyla ilgili özellikleri ortaya koymayı amaçladık.

YÖNTEM:Elektrofizyolojik test yapılmış olan hastaların özellikleri retrospektif olarak incelendi. Hastaların yaş, cinsiyet gibi demografik özellikleri, hastalıkların etiyolojileri, tetkiki isteyen hastane/birim, yapılan tetkikler ve görme keskinlikleri değerlendirildi.

BULGULAR:Çalışmaya Sultan 2. Abdülhamid Han EAH elektrofizyoloji biriminde kayıtlı olan 217 hastaya ait 250 adet işlem dahil edilmiştir. Farklı tarihlerde; 29 hastanın 2 kez, 2 hastanın da 3 kez kaydı mevcuttu. Çalışmaya katılan 217 hastanın 135'i erkek, 82'si kadındı. Ortalama yaş $34,93 \pm 17$ (1-86) yıl idi. Tetkik yapılan hastalarda etiyolojik tanılar arasında en sık kalıtsal retinal distrofiler ve optik nöropatiler yer almaktaydı. Tetkiklerin istenmesinin başlıca sebepleri görsel fonksiyonun değerlendirmesi ve az görme etiyolojisinin saptanmasına yönelikti. İstenen tetkikler hastaların %50,8'inde Sultan 2. Abdülhamid Han EAH, %17,2'si eğitim araştırma hastanesi, %3,2'si üniversite hastanesi, %2,4'ü özel hastane, %1,6'sı devlet hastanesine ait idi. Elektrofizyolojik testleri isteyen birimler açısından bakıldığında; en sık genel göz polikliniği, retina polikliniği ve sağlık kurulu kaynaklı istem yapılmıştır. En sık yapılan tetkikler Patern VEP ve Flash ERG idi. Patern VEP ve Flash ERG aynı hastada tek vizitte en sık yapılan çoklu test idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Elektrofizyolojik testler, farklı hastalıklarda ve her yaş grubunda uygulanabilen görsel fonksiyonu değerlendirmeyi sağlayan yardımcı tetkiklerdir. Genel olarak kalıtsal retina distrofilerinin tanısı ve takibi için kullanılmasının yanı sıra akademik amaçlı olarak hastalıkların analizi için kullanımı da son yıllarda artmıştır.

Anahtar Kelimeler: Elektrofizyoloji, EOG, ERG, ISCEV, VEP

PS-003 [Glokom]

Prone Pozisyonu ve Karanlığa Sekonder Akut Açık Kapanması Glokomu

Tuba Çolak, Merve Çetin, Tuncay Küsbeci

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bozyaka SUAM, Göz Hastalıkları Kliniği, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Akut açık kapanması glokomu için farmakolojik midriyazis ve karanlık/prone pozisyonu provokatif testlerdendir. Bu olgu sunumunda amaç, elektif lomber omurga cerrahisi sonrası karanlık/prone pozisyonuna sekonder gelişen akut açık kapanması glokomlu olgunun klinik özellikleri ve takibini sunmaktır. **YÖNTEM:** 50 yaşında kadın hasta lomber disk herni cerrahisi sonrası postop 2.günde sol gözde görmede azalma şikayeti ile Beyin ve Sinir Cerrahisinden tarafımıza danışıldı. Hastanın yapılan oftalmolojik muayenesinde en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri sağda 20/20 solda el hareketi(EH) düzeyinde, göz içi basınç (GİB) sağda 14mmHg solda 28mmHg ölçüldü. Solda pupil fiks dilate idi. Sol göz primer pozisyonda dışa deviye ve göz kapağı pitotikti(Şekil 1). Ön segment muayenesinde sağda ön kamara sığ, solda ön kamara sığlığına desme kırışıklığı, korneal ödem, konjonktival hiperemi eşlik ediyordu(Şekil 2). Göz dibi bakısı sağda doğaldı, solda optik disk soluk izlendi. Hastanın bilenen glokom tanısı olmadığı, şikayetlerinin postop dönemde başladığı ve giderek arttığı öğrenildi. **BULGULAR:** Hastaya lazer iridotomi yapıldı ve antiglokomatöz tedavi başlandı. Ön segment bulguları geriledi. Kapak düşüklüğü spazma, dışa deviasyon ise fikse olamamasına bağlandı ve bu bulgularda da gerileme izlendi. GİB'de ılımlı düşüş sağlandı. Postop 8. Günde sol gözde glokomfleken izlendi(Şekil 3). İlerleyen takiplerinde sağ göze profilaktik lazer iridotomi ve sol göze argon lazer periferik iridoplasti yapıldı. Hastanın sol göz görme keskinliği 20/20'ye çıktı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Prone pozisyonu ve karanlık ortam, akut açık kapanması glokomu için provokatif etki oluşturabilir. Prone pozisyonunda uzun süren cerrahi operasyonlardan sonra ani görme azalması, GİB yüksekliği ön planda akut açık kapanması glokomunu akla getirmelidir. Tek gözü etkilenmiş olgularda, etkilenmeyen göz için profilaktik tedavi uygulanmalıdır. Erken teşhis ve tedavi ile görme keskinliğinde tama yakın iyileşme sağlanabilir ve geri dönüşü olmayan görme kaybı önlenir.

Anahtar Kelimeler: Akut açık kapanması glokomu, Glokomfleken, Omurga cerrahisi, Prone pozisyon

PS-004 [Glokom]

Primer açık açılı glokom ve oküler hipertansiyonlu hastalarda Latanoprostene bunod'un göz içi basıncına etkilerinin 1. ay sonuçları

Semih Bolat, Hatice Nur Topuz
Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Glokom göz içi basınç (GİB) değişikliklerine duyarlı ilerleyici bir optik nöropatidir. Dünyadaki önlenbilir körlük nedenleri arasında ikinci sıradadır. Çalışmamızın amacı kliniğimizin glokom biriminde takip ettiğimiz hastalarda Latanoprostene bunod'un etkinliğini değerlendirmek ve birinci ay sonuçlarını paylaşmaktır. **YÖNTEM:**Hastalar kliniğimizin glokom biriminden seçilmiş olup dahil edilme kriterlerine uyan primer açık açılı glokom ve oküler hipertansiyonlu gözlere Latanoprostene bunod etken maddeli göz damlası 1x1 pozoloji (her akşam bir damla uygulanacak şekilde) başlanmıştır. Çalışmaya primer açık açılı glokom ve oküler hipertansiyon tanısı almış 5 hastanın 10 gözü dahil edilmiştir. Ölçümler ilaç tedavisi öncesi ve sonrasında Goldmann applanasyon tonometre yöntemi ile yapılmıştır. **BULGULAR:**Çalışmaya primer açık açılı glokom ve oküler hipertansiyon tanılı 5 hastanın 10 gözü dahil edilmiştir. 5 hastanın 3'ü kadın, 2'si erkek cinsiyettedir. En gencinin yaşı 52, en yaşlısının yaşı 63'tür. Santral kornea kalınlıkları sırası ile 580-583µm, 552-556µm, 513-505µm, 563-570µm, 551-542µm idi. Hastaların göz içi basınçları Latanoprostene bunod tedavisi öncesi sırasıyla 24-25mmhg, 24-24mmhg, 25-29mmhg, 28-25mmhg ve 28-27mmhg idi. İlaç başladıktan 1 ay sonraki göz içi basınçları ölçümleri ise sırasıyla 14-15mmhg, 16-17mmhg, 18-17mmhg, 18-15mmhg, 17-16mmhg idi. Hastaların hiçbirinde klinik olarak anlamlı yan etki izlenmedi. Muayene esnasında rastlanan konjonktival hiperemi bulgusu ya da hastalar tarafından tariflenen gözde kızarıklık şikayeti mevcut değildi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Latanoprostene bunod etken maddeli göz damlası tıpkı Latanoprost etken maddeli göz damlası gibi primer açık açılı glokom ve oküler hipertansiyon tedavisinde göz içi basıncını düşürme amacıyla kullanılabilir; hatta birinci basamak tedavide (naif, daha önce hiç tedavi almamış hastaya başlanacak monoterapi olarak) tercih edilebilecek, FDA onaylı ve ülkemizde piyasaya henüz birkaç aydır sunulmuş yeni bir ilaçtır.

Anahtar Kelimeler: Latanoprostene bunod, glokom, oküler hipertansiyon

PS-005 [Glokom]

Plato İris Sendromu

Hande Ülker, Haydar Erdogan, Ayşe Vural Özeç, Erman Bozali, Duygu Yalinbas, Mustafa Salih Karatepe
Cumhuriyet Üniversitesi / Göz Ana Bilim Dalı, Sivas

GİRİŞ VE AMAÇ: Plato iris gençlerde açı kapanması glokomunun en önemli nedenlerindedir. Açı kapanmasına neden olmadığı sürece asemptomatik seyrettiğinden kolayca atlanabilir. Laser iridotomiye rağmen rekürren açı kapanması atakları geçiren gözlerde akla gelmelidir. **YÖNTEM:** Olgu sunumu

BULGULAR: 41 yaşında erkek hasta, dar açılı glokom ile sevk edildi. Ailesinde glokom öyküsü mevcuttu, damlalarını düzensiz kullandığı öğrenildi. Otofrefraktometri değerleri yüksek hipermetropikti. Görme keskinliği bilateral 0.15 idi. Göz içi basıncı (GİB) sağda 38 mmHg solda 20 mmHg ölçüldü. Her iki gözde ön kamara minimal sığdı. Gonyoskopide açının kapalı olduğu, fundus bakışında bilateral c/d:0.1 olduğu izlendi. Oral asetazolamid 3x1, dorzolomid/timolol 2x1, brimonidin 2x1, latanoprost 1x1 başlandı. Kontrolde GİB sağda 9 mmHg, solda 11 mmHg idi. Bilateral periferik iridotomi yapıldı. Kontrolde GİB medikal tedavi ve iridotomiye rağmen sağda 25mmHg solda 20 mmHg idi. Ön segment OCT'de bilateral iridokorneal açının kapalı olduğu ve irisin açıda dirseklenme yaptığı görüldü. Plato iris tanısı konuldu.

Lazer iridoplasti yapıldı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Plato iris sendromu patent iridotomiye rağmen iridokorneal açının persistan kapalı olmasıyla karakterize bir klinik tablodur. Kadınlarda daha sıktır ve genellikle hayatın üçüncü-beşinci dekadlarında görülmektedir. İris profili düz, indentasyon gonyoskopisinde 'çift hörgüç' görünümü vardır. Kesin tanı ultrason biyomikroskopisi ile konmaktadır. Ultrason biyomikroskopisinde siliyer sulkusun kapalı olması ve siliyer süreçlerin öne doğru pozisyon alması karakteristik bulgularıdır. Plato iris sendromunda argon laser periferik iridoplasti (ALPI) önerilmektedir. Plato iris açı kapanması ile gelen genç hastalarda akılda tutulması gereken bir tanıdır. Bu vakalarda olası bir açı daralmasının değerlendirilmesi için periyodik takip ve tarama yapmak önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Açı kapanması glokomu, Plato iris, Lazer iridoplasti

PS-006 [Glokom]

Benign Prostat Hiperplazisi ve Açı Kapanması Glokomu Olan Bir Hastada Katarakt Cerrahisi Sırasında Akut Üriner Retansiyon

Elif Akbas Ulman, Mine Esen Barış, Suzan Güven Yılmaz
Ege Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Primer kapalı açılı glokom ve benign prostat hiperplazisi olan bir hastada katarakt cerrahisi sırasında intravenöz mannitol infüzyonu sonucu gelişen akut üriner retansiyon olgusunu sunmak

YÖNTEM:Retrospektif olgu sunumu

BULGULAR:Primer dar açılı glokom ve kataraktı olan 66 yaşında erkek hastaya sağ gözünden katarakt ameliyatı planlandı. Benign prostat hiperplazisi nedeniyle tamsulosin tedavisi de almakta olan hastaya katarakt ameliyatı öncesi yüksek göz içi basıncı ve ön kamara sıgılgı nedeniyle 150 ml %20'lik mannitol intravenöz olarak verildi. Ana kesi açıldıktan hemen sonra irisin ana kesiden prolabe olduğu, pupillanın küçüldüğü ve ön kamaranın daraldığı görüldü. Göz içi basıncının çok yüksek seyretmesi nedeni ile, vitreus basıncını azaltmak için intravenöz olarak 150 ml %20'lik mannitol daha verildi. Mannitol infüzyonu ve benign prostat hiperplazisine bağlı akut idrar retansiyonu (globe vesicale) gelişti. Hastanın akut üriner retansiyona bağlı ağrı ve sıkışma hissi nedeniyle sürekli ıkınması, iris prolapsusu ve ön kamara sıgılgını arttırdığından fakoemülsifikasyon aşaması sırasında korneal kesiden iris prolabe haldeyken Foley kateter yerleştirilerek hasta rahatladıktan sonra operasyon sorunsuz bir şekilde tamamlandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Benign prostat hiperplazisi, oftalmolojide alfa bloker kullanımına bağlı intraoperatif gevşek (floppy) iris sendromu gelişimi için her zaman önemli bir komorbidite olmuştur. Benign prostat hiperplazisi olan, ameliyat sırasında sıvı infüzyonu (özellikle intravenöz mannitol) verilmesi planlanan hastalarda akut üriner retansiyon gelişimi de mutlaka akılda tutulmalı, gerekli koruyucu önlemler alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: gevşek iris sendromu, benign prostat hiperplazisi, üriner retansiyon, tamsulosin

PS-007 [Glokom]

Primer açı kapanması glokomunda primer lens ekstraksiyonunun tedavide etkinliği- olgu sunumu

Hüseyin Güzel, Ayşe Yağmur Kanra, Semra Tiryaki Demir
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Seyrantepe Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz
Hastalıkları, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Kliniğimize sol gözde ağrı ve görmeye azalması ile başvuran, primer açı kapanması glokomu tanısı koyduğumuz hastanın tedavisini sunmayı planladık.
YÖNTEM: Olgu Sunumu

BULGULAR: 73 yaş kadın hasta acil servisten göz polikliniğine sol gözde ağrı ve görmeye azalma şikayeti ile başvurdu. Hikayesinde 1 haftadır görmeye azalma ve ağrı olduğu, bilinen sistemik hastalıkları ise hipertansiyon ve hipertiroidi idi. Sağ göz +1.50 sol göz +2.00 sferik refraksiyon mevcuttu. Başvuruda en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri snellen eşeli ile sağ tam sol el hareket seviyesinde. Non kontakt tonometri ile göz içi basıncı (GİB) sağ 22 sol ölçülemedi. Biyomikroskopik muayenesinde sağ nükleer skleroz ön kamara (ök) hafif sığ sol kornea ödemli ök sığ pupil fix middilate. Fundus muayenesinde sağ doğal sol kornea ödemi nedeniyle seçilemedi. Sol goldman aplanasyon tonometri ile 62 ölçüldü. Hasta mannitolize edilip full antiglokomatöz (AG) topikal tedavi verildi. Kornea ödemi azalmasını takiben bilateral nd: yag lazer periferik iridotomi yapıldı. İridotomi sonrası takiplerinde sol gib 32 (full topikal AG tedavi ile) gonyoskopik muayenesinde apozisyonel açı kapanması olduğu için hastaya tedavi amaçlı primer şeffaf lens ekstraksiyonu + iol implantasyonu yapıldı. Post op takiplerinde gk: 1.0/0.7 GİB: 12/11 (tomec2x1) ve ök derinliği artmıştı (resim1-2) Erken evrede akut açı kapanmasına bağlı optik nöropati gelişmiş olup RNFL kalınlıkları artmıştı (resim3) GİB düşürülmesi ile birlikte kalınlık artışı gerilemiş yerini hafif atrofiye bırakmıştı. (resim4)

TARTIŞMA VE SONUÇ: Primer açı kapanması glokomu tedavisinde açıda uzun süreli değişiklikler saptanmıyorsa lens ekstraksiyonu primer tedavide ilk tercih olabilir.

Anahtar Kelimeler: açı, glokom, lens

PS-008 [Glokom]

İntravitreal Ranibizumab Uygulanan Hastalarda Dorzolamid-Timolol Damlanın Göziçi Basıncı Değişimine Etkisi

Mehmet Coşkun
Karabük Üniversitesi

GİRİŞ VE AMAÇ:İntravitreal ranibizumab(IVR) uygulaması öncesi dorzolamid-timolol (DT) damla kullanımının göziçi basıncı(GİB) değişimine etkisinin incelenmesi
YÖNTEM:Diabetik retinopati ve makula ödemi nedeniyle IVR uygulamasından 1 saat önce DT damlatılan 50 hastanın 50 gözü grup 1, DT damlatılmayan 50 hastanın 50 gözü grup 2 olarak kabul edildi.Önceden intravitreal enjeksiyon yapılan,göziçi cerrahisi geçiren ve herhangi bir göz damlası kullanan hastalar çalışmaya alınmadı. Enjeksiyon öncesi blefarosta takılmadan önce (ÖGİB), blefarosta takıldıktan sonra (BGİB), enjeksiyon sonrası 1. dakikada (EGİB) Tonopen kontakt el tonometresi ile GİB değerleri ölçüldü
BULGULAR:Grup 1 de 25 erkek, 25 kadın, grup 2 de 25 erkek, 25 kadın mevcuttu, yaş ortalaması grup 1 de 65.66 ±9.94 yıl, grup 2 de 65.54 ±7.43 yılı.(p=0.98) Grup 1 de ÖGİB 18.91 ±4.97 mmHg, BGİB 21.62 ±6.16 mmHg, EGİB 49.21 ±10.95 mmHg iken grup 2 de ÖGİB 20.18 ±4.19 mmHg, BGİB 24.60 ±4.90 mmHg, EGİB 49.96 ±9.72 mmHg bulundu. Grup 1 de EGİB-ÖGİB farkı 30.30 ±9.85 mmHg, grup 2 de EGİB-ÖGİB farkı 29.78 ±9.33 mmHg bulunurken aradaki fark istatistiksel olarak anlamlı değildi.(p=0.78) Grup 1 de EGİB-BGİB farkı 27.58 ±10.60 mmHg, grup 2 de EGİB-BGİB farkı 25.36 ±10.46 mmHg bulundu, aradaki fark istatistiksel anlamlı değildi.(p=0.27)
TARTIŞMA VE SONUÇ:IVR uygulaması öncesi topikal DT damla kullanımı GİB değişimini etkilememektedir

Anahtar Kelimeler: intravitreal enjeksiyon,diyabetik retinopati,göziçi basıncı

PS-009 [Glokom]

Hipertansif atakta iris mikrohemanjiyomundan aktif hemoraji: olgu sunumu

Hülya Yaşar, Feyzahan Uzun, Hüseyin Fındık
Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Rize

GİRİŞ VE AMAÇ:Hipertansif atak esnasında bulanık görme şikayeti ile başvuran ve iris mikrohemanjiyomundan aktif hemoraji tespit edilen olguyu sunmak
YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:65 yaş erkek hasta birkaç saat önce sol gözde ani gelişen bulanık görme ve ağrı şikayeti ile acilden danışıldı. Kan basıncı 190/130 mmHg ölçülen hastanın bilinen sistemik hipertansiyonu, oküler travma ve diğer oküler hastalık veya sistemik hastalık öyküsü yoktu. Muayene bulguları: Görme keskinliği sağ/sol tashihsiz 0,8/ 0,4 idi. GİB:12/43 mmHg idi. Ön segment: Sol gözde herhangi bir rubeozis iridis belirtisi olmaksızın saat 1 hizasında pupiller kenarda noktasal vasküler yumak şeklinde izlenen iris mikrohemanjiyomundan ipliksi sızıntı şeklinde aktif hemoraji görüldü. Ön kamarada aköz hümör içinde serbest taze kan izlendi. Seviye veren hifeması yoktu. (Derece 0/ mikrohifema). Fundus muayenesinde özellik yoktu. Hastaya 100 cc IV mannitol uygulandı. Fenilefrin ve tropikamid damla 3X1 sol göze tatbik edilerek pupil dilatasyonu ile aktif hemoraji bölgesinde vasküler yumağa kompresyon oluşturulmaya çalışıldı. Hastanın alın bölgesine aralıklı soğuk uygulama yapıldı. Hastanın sistemik tansiyonuna medikal tedavi ile acil serviste müdahale edildi. Kontrol kan basıncı 120/80 mmHg ölçüldü. Hastanın takiplerinde hemorajinin durduğu izlendi, kontrol GİB11/16 mmHg idi ve yeni gelişen hemoraji olmadı.
TARTIŞMA VE SONUÇ:İris mikrohemanjiyomları ilk olarak 1969'da Cobb tarafından tanımlanmıştır. Mikrohemanjiyomlar yetişkinlerde genellikle pupil kenarına yakın bulunan küçük vasküler kümeler olarak görülür. Mikroskopik incelemede, küçük, sıkıca sarılmış kan damarları olarak görünürler. Hastalar, spontan hifema nedeniyle bulanık görme ortaya çıkana kadar genellikle asemptomatiktir. Buna yüksek GİB de eşlik edebilir. Benign, ilerleyici olmayan lezyonlardır ve çoğunlukla konservatif tıbbi tedavi yeterlidir.

Anahtar Kelimeler: Hifema, hipertansif atak, iris mikrohemanjiyomu

PS-010 [Glokom]

Selektif lazer trabeküloplasti sonrası nadir görülen bir komplikasyon: Hifema

Uğur Yusuf Mungan, Emine Malkoç Şen, Berat Akıncı, Tuba Yılmaz
Ankara Etlik Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Selektif lazer trabeküloplasti (SLT) işlemi sonrasında gelişen hifema olgusu ve yönetimi sunmak

YÖNTEM: 89 yaşında kadın hasta kliniğimize sol göz ağrı şikayetiyle başvurmuştur. Dış merkezde psödoeksfolyasyon (PEX) glokomu tanısıyla brimonidin-brinzolamid sabit kombinasyonu ve bimatoprost tedavisi almakta idi. Sol göz içi basıncı (GİB) yüksekliği ve katarakt tedavisi için hastanemize yönlendirilmişti.

BULGULAR: Yapılan muayenesinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EDGK) sağ gözde 5/100, sol gözde persepsiyon pozitif (P (+)) idi. Goldmann aplanasyon yöntemiyle GİB sağ gözde 20, sol gözde 31 mmHg ölçülen, ön segment muayenesinde her iki göz PEX materyali ile evre 3 katarakt izlenmiştir. Hastanın ileri yaşı ve sistemik durumu nedeniyle; glokom tedavisi için, sol göz alt yarıya 180 derece olacak şekilde 43 atım (57,19 mJ) SLT tedavisi uygulandı. SLT sonrası loteprednol 4x1 başlandı, antiglokomatözlerine devam edilerek kontrole çağrıldı.

6. gün kontrolünde sol göz EDGK P (+); GİB 48 mmHg olarak ölçüldü. Ön segment muayenesinde, 4/10 seviye veren hifeması (resim 1) ve PEX'li kataraktı, ultrasonografisinde retinası yatışık izlendi. Detaylı anamnezinde hastanın konjestif kalp yetmezliği ve atrial fibrilasyon nedeniyle edoksaban (Faktör10 inhibitörü) kullandığı öğrenildi. Hastanın tedavisi için hastane yatışı yapıldı. Topikal deksametazon 16x1 damla, topikal tropikamid 4x1 damla, oral asetazolamid 2x1 tablet, oral potasyum sitrat-bikarbonat 1x1 tablet başlandı. 4 gün sonunda sol göz EDGK P (+), GİB 32 mmHg ölçüldü. Ön segment 4/10 seviye veren hifemasının devam ettiği (resim 2) gözlemlendi. GİB yüksekliği ve hifema nedeniyle ön kamara lavajı planlandı. Operasyon sonrası GİB 21 mmHg ölçüldü, ön kamara hifemasının düzeldiği gözlemlendi (resim 3).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Seçili olgularda Selektif lazer trabeküloplasti güvenli bir seçenektir. Hifema nadir bir komplikasyondur. SLT planlanacak olgularda anamnezin iyi sorgulanması, SLT sonrası ideali 1 saat sonrasında GİB ve ön segment muayenesi yapılması gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Edoksaban, Glokom, Hifema, Selektif lazer trabeküloplasti

PS-011 [Glokom]

Weill Marchesani Syndrome

Yunus Emre Budak, Banu Solmaz, Sevil Karaman Erdur, Funda Dikkaya
Medipol Mega Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

BACKGROUND AND AIM:To present the diagnostic criteria and symptomatic management of Weill-Marchesani syndrome (WMS), a multisystemic connective tissue disorder characterized by skeletal, joint, cardiac, and ocular anomalies.
METHODS:The diagnosis of WMS can be made by clinical findings and radiological or gene analysis.

RESULTS:A 32-year-old female patient presented to our clinic with a complaint of blurred vision. The best-corrected visual acuity was evaluated as 0.05 for the right eye and 0.6 for the left eye. Slit lamp biomicroscopic examination revealed transparent corneal graft tissue in the right eye with superior subluxated intraocular lens, and in the left eye, corneal endothelial copper beaten appearance, peripheral iridotomy at 2 o'clock position, microspherophakia, and iridophacodonesis were observed. Intraocular pressure was measured as 16 mmHg in the right eye and 30 mmHg in the left eye. Fundus examination revealed atrophic retina and cup/disc (c/d) ratio of 0.5 in the right eye, and myopic fundus and c/d ratio of 0.3 in the left eye. The left eye showed central corneal and lens thickness, decreased endothelial cell count, and glaucomatous thinning of the retinal nerve fiber layer (RNFL) on OCT analysis. The patient was referred to the orthopedics, genetics, and cardiology departments. In addition to ocular findings, short stature, and short and thick fingers and toes were observed. Considering the ocular and systemic findings, the patient was diagnosed with WMS.
CONCLUSIONS:WMS is a multisystemic connective tissue disorder that can present with ocular findings such as microspherophakia, high myopia, glaucoma, and ectopia lentis, as well as short stature, brachydactyly, heart block and valve anomalies. Although the average age of ocular findings diagnosis is 7.5 years, it is a syndromic disease that can be overlooked during ophthalmic examination when focusing on glaucoma or high myopia diagnoses. Early diagnosis and effective symptomatic management can help prevent potential complications.

Keywords: Weill-Marchesani syndrome, Microspherophakia, Glaucoma

PS-012 [Glokom]

Hifemadan Tanıya: Bir Olgu Sunumu

Ebru Barcın, Hüseyin Baran Özdemir, Betül Seher Uysal
Gazi Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Üveit-Glokom-Hifema Sendromu (UGH); göz içi lens optiği veya haptiklerinin üveal dokulara ya da üveal damarlara kronik teması ve sürtünmesine sekonder inflamatuvar glokom tablosudur. Bu olgu sunumunda, tekrarlayan üveit atakları ve glokom birlikteliği olan bir hastada hifema görülmesi ile tanının konulması; olgunun yönetimi ve cerrahi planını sunmayı amaçladık.

YÖNTEM: Olgu sunumu

BULGULAR: Kliniğimize sol gözünde görme azalması şikayetiyle başvuran 60 yaş kadın hastanın yapılan tam oftalmolojik muayenesi sonrası sol gözünde katarakt tespit edilip cerrahisi planlandı. Hastanın komplikasyonsuz geçen cerrahisi sonrası görme keskinliği Snellen Eşeli ile 1.0'a yükseldi. Rutin muayenelerinde stabil izlenen hasta cerrahiden 1 yıl sonra kliniğimize ön üveit atağı ile başvurdu (Şekil-1). Hastada romatoid artrit tanısı mevcuttu. Topikal tedavi ile üveiti kontrol altına alınan hasta; 6 ay sonra tekrar ön üveit atağı geçirdi. 4 ay sonra tekrar görme azalması ile başvuran hastanın ön segment muayenesinde +3 hücre ve hifeması mevcuttu (Şekil-2). Göz içi basıncı (GİB) 32 mmHg idi. Hastaya ultrason biyomikroskopi (UBM) yapıldı ve GİL'in bir haptiği in-the-bag iken bir haptiği silier sulcus yerleşimli idi (Şekil-3). Hastanın üveit ve glokomu kontrol altında iken; tek parçalı IOL'ün "twist and out yöntemi" ile ekstraksiyonu ve üç parçalı lensin sulcusa implantasyonu gerçekleştirildi. Hastanın takibinde son 4 aydır üveit atağı izlenmedi ve GİB 18 mmHg idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: UGH'a; sıklıkla sulcusa yerleştirilen tek parçalı akrilik GİL'leri neden olur. Göz içi merceğinin malpozisyonu veya subluksasyonu mekanik etki ile pigment dispersiyonu ve yüksek GİB'e neden olabilir. Katarakt cerrahisi sonrası benzer bulguları olan hastalarda UBM ile göz içi lensin pozisyonuna bakılması gerekmektedir. Uygun kapsül desteği olmayan hastalarda tek parçalı lenslerin sulcusa implantasyonundan kaçınılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: glokom, hifema, üveit

PS-013 [Glokom]

Neovaskuler Glokomlu gözlerde ve Ex-PRESS mini glokom implant cerrahisi uygulama sonuçlarımız

Hüseyin Kaya, Uğur Yılmaz, Avni Murat Avunduk
Pamukkale Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Denizli

GİRİŞ VE AMAÇ:Glokom halen görmeyi tehdit eden hastalıkların başında gelmektedir. Neovaskuler glokomla mücadele ve göz içi basıncını düşürmek her zaman kolay olmamaktadır. Uzun dönem ilaçla regule olamayan hastalar cerrahiye ihtiyaç duymaktadırlar. Çalışmamızda kliniğimize başvuran ve Ex-PRESS mini glokom implant cerrahisi uygulanan neovasküler glokomlu gözlerin sonuçlarını sunmayı amaçladık.
YÖNTEM:Retrospektif olarak planlanan bu çalışmaya neovaskuler glokom nedeniyle Ex-PRESS mini glokom implant cerrahisi yapılan 31 hasta dahil edildi. Hastaların yaşları, cinsiyetleri, ameliyat öncesi ve 1.hafta ve 3. ay göz içi basıncı değerleri, intraoperatif ve postoperatif dönemde oluşan komplikasyonlar kaydedildi. Başarı kriteri olarak cerrahi sonrası antiglokomatöz tedavi ilave edilerek veya edilmeden göz içi basıncının 6-21 mmHg'nın arasında tutulması başarı olarak değerlendirildi. Başarısızlık kriterleri ise göz içi basıncının 21 mmHg'nin üstünde olması ya da ikinci bir cerrahiye ihtiyaç duyulması olarak belirlendi.
BULGULAR:Hastaların yaş ortalaması 62.61 ± 10.71 iken hastaların 16'sı erkek, 15'i kadındı. Ameliyat öncesi ortalama GİB değeri maksimum medikal tedavi ile 31.80 ± 10.28 mmHg idi. Ameliyat sonrası birinci haftada ortalama GİB 21.16 ± 7.57 mmHg, üçüncü ayda ise 18.70 ± 6.96 mmHg (sırasıyla $p < 0.001$, $p < 0.001$) idi. İntraoperatif komplikasyon gelişmezken postoperatif dönemde bir hastada hipotoni, bir hastada ise yara yeri sızıntısı izlendi. 31 hastadan 26 sında (%84) ameliyat sonrası üçüncü ayda başarılı bir göz içi basıncı değeri sağlandı.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Neovaskuler glokomda GİB regülasyonunda zorluklarla karşılaşmaktadır. Topikal tedavinin yeterli olmadığı durumlarda Ex-PRESS mini glokom implant cerrahisi neovasküler glokom hastalarında GİB düşüklüğü sağlamakta etkili ve güvenilir bir cerrahidir.

Anahtar Kelimeler: ex-press, neovaskuler glokom, mini glokom implant

PS-014 [Glokom]

Selektif Lazer Trabeküloplasti Sonrası Ön Kamara Derinliğinin Değişiminin Değerlendirilmesi

Gökhan Kaya

Bağcılar Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Primer açık açılı glokom hastalarında selektif lazer trabeküloplasti (SLT) sonrası ön kamara derinliği ve göz içi basınç değişikliklerinin değerlendirilmesi
YÖNTEM:SLT tedavisi uygulanmış olan hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Hastaların tedavi öncesi değerleri ile tedaviden sonraki ön kamara derinliği ve göz içi basınç değerleri kaydedildi.

BULGULAR:Çalışmaya 10'u kadın 19 kişi dahil edildi. Tedavi öncesi değerleri ile karşılaştırıldığında göz içi basınç değeri tedaviden 1 ay sonra ortalama 7,3 mmHg düştü. Vakaların %58'sinde ön kamara reaksiyonu, %15'inde ise rebound göz içi basınç artışı olduğu görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmamızda primer açık açılı glokom hastalarında SLT tedavisi ile tedavi ile tedavi öncesi değerlerine göre göz içi basıncında anlamlı bir düşüş görülmesine rağmen ön kamara derinliğinde belirgin bir değişiklik tespit edilmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Göz içi basıncı, selektif lazer trabeküloplasti, ön kamara derinliği, primer açık açılı glokom

PS-015 [Glokom]

Latanoprosten bunad(vyzulta) kullanımı sonrası kistik maküla ödemi gelişen bir olgu

Cüneyt Tenşi, Ayşe Yağmur Kanra

Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Latanoprosten bunad(vyzulta) kullanımı sonrası çok nadir görülen kistik maküla ödemi gelişen bir olguyu sunmak.
YÖNTEM:olgu 71 yaş erkek hasta idi. Kliniğe glokom şüphesi ile yönlendirilmişti. Görme keskinliği sağ 0.8, sol 0.4 düzeyindeydi. Biyomikroskopide bil psödofak idi. sol korneada nefelyon mevcuttu. Fundus; bil dejeneratif miyopi bulguları mevcuttu. Sol optik disk inferiorda notching izlendi. Göz içi basınçları sağ 12,sol 14 idi. Oct'de; bilateral foveal kontüru vardı, miyopik fundus mevcuttu, ödem yoktu. GCC de incelmeler mevcuttu. Görme alanında glokomatöz değişiklikler mevcut idi. Hastaya antiglokomatöz Vyzulta(latanoprosten bunad) 1x1 başlandı.
BULGULAR:vyzulta başlama sonrası 3. hafta kontrolde hastanın herhangi bir yan etki şikayeti ve bulgusu yoktu. ilağın kullanımına devam edildi. 2. ayda hasta görme de azalma şikayeti ile geldi. Görme keskinliği sağ 0.2/sol 0.3 idi. sağ da belirgin bir vizyonda azalma mevcuttu Fundus muayenesinde bilateral miyopik fundus,sağ maküla ödemli görünümde idi. OCT' de sağ maküla kalınlığı belirgin artmış,kalınlık 500,kistoid maküla ödemi mevcuttu. solda parafoveal bir kaç adet kist oluşumu mevcuttu. Hastaya bu bulgular neticesinde; latanoprosten bunada sekonder kistoid ödem tanısı koyuldu. vyzulta(latanoprosten bunod) kesildi. Hastaya topikal nsaid başlandı ve takibe alındı. Kontrollerde sağ makulada ödem ve kistlerde gerileme görüldü ve ilağ kesildikten 2 ay sonra kistoid ödemin tamamen düzeldiği görüldü.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu olguda latanoprosten bunod(LBN) kullanımı sonrası kmö görülmüş ve ilağ kesildikten sonra kmö düzeldiği görülmüştür. Latanoprosten bunod kullanımı sonrası kmö çok nadir görülen bir yan etki olarak meydana gelebilir. Latanoprosten bunod dual etkili bir ilaştır. Bunu latanoprost ve nitrik oksit ile yapar. Her iki maddede vasküler geçirgenlikte artış ile ödem oluşturabilir. Bu durum özellikle riskli hastalarda göz önünde bulundurulmalı, ilağ başlanırken dikkatli olunmalıdır.

Anahtar Kelimeler: latanoprosten bunod,vyzulta, kistoid maküla ödemi

PS-016 [Glokom]

İridokorneal Endotelyal Sendrom ile İlişkili Glokomu Olan Gebe Hasta - Olgu Sunumu

Ahmet Yusuf Göktaş, Büşra Yılmaz Tuğan, Nurşen Yüksel
Kocaeli Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Kocaeli

GİRİŞ VE AMAÇ:İridokorneal endotelyal (İKE) sendrom sıklıkla 20-50 yaş arası kadınlarda unilateral olarak görülür. Artmış göz içi basıncı (GİB), korneal ödem, sekonder açı kapanması glokomu ve anormal iris görünümü ile karakterizedir. Literatürde İKE sendroma sahip takip edilen gebe hasta olgusu nadirdir. Bu olgu sunumunda medikal tedavi ile takip edilmeye çalışılmış ancak gebe olduğundan sınırlı medikasyon seçeneği olması nedeni ile cerrahi uygulanan İKE sendromlu gebe hasta olgusu tartışılması amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:32 yaşında bilinen glokom tanılı 12 haftalık gebe kadın hasta 10 gündür olan sol gözde ağrı ve ipsilateral baş ağrısı şikayetleri ile tarafımıza başvurdu. Hasta gebelik öncesinde glokom tanısı almış, yaklaşık 4 ay topikal antiglokom ilaç kullanıp gebelik başlangıcı ile tedavisini kesmişti. Hastanın başvuru muayenesinde sağ gözde özellik yoktu. Sol görme keskinliği tashihle tam, GİB'ı 34 mmHg olup ön segment muayenesinde kornea şeffaf, iriste pigment epiteli ve stromasında atrofi, korektopi ve nazalde iris nodulleri mevcuttu. Fundus doğaldı. Hastaya İKE sendrom -Cogan-Reese- tanısı konuldu. Hastaya brimonidin 2x1 pozoloji ile başlandı, punktal okluzyon önerildi ve tarif edildi. Ertesi gün GİB kontrolünde 32 mmHg gelmesi üzerine hastaya trabekülektomi önerilip karar verme süresince dorzolamid-timolol kombinasyonu 2x1 şeklinde tedaviye eklendi. Takiplerinde GİB değerlerinin düzenli ilaç kullanımı ve punktal oklüzyona rağmen 30 mmHg düzeylerinde seyretmesi ve hastanın cerrahiye karar vermesi üzerine lokal anestezi altında trabekülektomi yapıldı.

Postoperatif 1. ayında sol görme keskinliği tam, GİB 16mmHg, ön kamara derinliği iyi, bleb filtran görünümde, kornea şeffaf ve fundus muayenesi doğal izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Artmış GİB, iris anomalileri ve sekonder açı kapanması glokomu gibi bulgularla başvuran hastalarda İKE sendrom tanısı akla gelmelidir. Ayrıca gebelerde glokomun yönetimi medikal tedavi seçeneklerinin kısıtlı olması nedeniyle zor olup erken dönemde cerrahi gerekebilir.

Anahtar Kelimeler: İridokorneal Endotelyal Sendrom, Glokom, Gebe

PS-017 [Glokom]

Axenfeld-Rieger sendromu

Saadat Alijanlı, Mustafa Doğan, Hamidu Hamisi Gobeka, İbrahim Ethem Ay
Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim
Dalı, Afyonkarahisar

GİRİŞ VE AMAÇ: Axenfeld-Rieger sendromlu bir olguda göz bulguları sunulması amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Görme azlığı ve anormal iris görünümü nedeni ile oftalmoloji kliniğimize dış merkezden yönlendirilen 5 yaşlı erkek hastanın klinik muayenesi, ön segment ve gonyoskopik muayenesi yapıldı. Genetik incelemesi ve sistemik bulgular için konsulte edildi.

BULGULAR: Kliniğimize başvuran 5 yaşında erkek hastanın yapılan muayenesinde görme keskinliği tashihle sağ 0,7// sol 0,6 olarak değerlendirildi. Otofleleri +1.25 -1.50// +2.25 -0.50 Göz içi basınçları sağ 14 mmHg, sol 12 mmHg olarak ölçüldü. Biyomikroskop ile yapılan ön segment muayenesinde bilateral pupil anomalisi, korektopi mevcuttur. Fundus muayenesinde bilateral C/D oranı ve makulası doğal görünümde idi. Bunlarla beraber vücudun diğer kısımlarında mikrodonti, orta yüz hipoplazisi gibi anormallikler rastlandı. Aile sorgulamasında göze bağlı şikayeti olan kişi tespit edilmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Axenfeld-Rieger sendromu (ARS)-fetal gelişim sırasında defektif nöral krest hücresiyle ilgili süreçlerden kaynaklanır. Pek çok olguda otozomal dominant geçiş gösterir, ancak olgumuzda olduğu gibi sporadik de olabilir. PITX2, PAX6, FOXC1 ve RIEG2 'yi içeren birçok farklı gende ilişkili varyantlar bulunmuştur. Olgumuzun genetik analiz raporuna göre %50 PITX2 geninde mutasyon tanımlanmıştır. Axenfeld-Rieger sendromunda anormal göz bulguları arasında iriste stromal hipoplazi, atrofi, ektropion üvea, korektopi, posterior embriyotokson mevcuttur. Sistemik semptomlar ise hipodonti, mikrodonti, maksiller hipoplazi, işitme kaybı, hidrosefali, kalp ve böbrek anomalileridir. Sendromda esas işaret edilen %50 glokom riskidir. Glokom genellikle çocukluk veya gençlik döneminde ortaya çıkar. Bu olgularda görülen glokomun kontrolü zor olmakla birlikte optik sinir hasarı ve görme kaybıyla seyreder. Olgumuzda glokom saptanmadı ancak, glokom biriminde takip ediliyor. Sonuç olarak, bu sendromda göz anomalisinin önemli görme kaybı nedeni olan glokomun önüne geçmek ve eşlik eden sistemik hastalıkların takipini, tedavisini etmek gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Axenfeld-Rieger sendromu, korektopi, pupil anomalisi, glokom

PS-018 [Glokom]

Nadir Görülen Bir Sekonder Glokom Olgusu

Berat Akıncı, Serdar Bayraktar, Uğur Yusuf Mungan, Aysun Doğan, Emine Malkoç Şen
Etlik Şehir Hastanesi, Göz Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Nadir görülen ve ilerleyici bir sekonder glokom olgusunu sunmak
YÖNTEM:50 yaş kadın hasta kliniğimize 4 aydır sağ gözde tekrarlayan bulanık görme şikayeti ile başvurmuştur. Olgunun bilinen bir sistemik hastalığı ve travma öyküsü bulunmamaktaydı. Hastanın oküler muayene bulguları ile birlikte retina sinir lifi analizi (RNFL), görme alanı, ön segment fotoğrafı, konfokal mikroskopik yapılarak sonuçları değerlendirildi.
BULGULAR:Hastanın başvuru esnasındaki görme keskinliği her iki gözde 20/20 seviyesindeydi. Ön segment muayenesinde sağ gözde periferik ön sineşisi bulunmaktaydı. (Resim 1) Göz içi basınçları 37/15 mmHg olarak ölçüldü. Dilatasyonlu fundus muayenesi doğaldı. RNFL'de sağ gözde süperior-temporalde hafif incelleme gözlemlendi. (Resim 2) Gonyoskopik muayenesinde ise Schwalbe hattının önüne uzanan periferik ön sineşisi mevcuttu. (Resim 3) Konfokal mikroskopik çekiminde ise kornea endotel hücrelerinde pleomorfizm saptandı.(Resim 4). Bu klinik bulgularla İridokorneal Endotelyal Sendrom tanısı konuldu.
TARTIŞMA VE SONUÇ:İridokorneal endotelyal sendrom kornea endotel anormalliği, iris stroma anormalliği, periferik ön sineşi ile karakterize ön segment anormalliklerinden oluşan nadir görülen bir sendromdur, tek taraflı seyreden ve sıklıkla genç orta yaş kadınları etkileyen bir sekonder glokom nedenidir.

Anahtar Kelimeler: İridokorneal Endotelyal Sendrom, Periferik Ön Sineşi, Konfokal Mikroskopik, Sekonder Glokom

PS-019 [Glokom]

Glokom Olgusunda Peripapiller Retinoskizis

Asya Aktuğlu, Gamze Türe, Neslişah Kutlu Uzakgider
Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Peripapiller retinoskizisin hem yapısal hem de klinik özelliklerini araştırmak ve bu iki faktörün retina sinir lifi tabakası (RSLT) kalınlık ölçümü üzerindeki etkilerini optik koherens tomografi (OKT) kullanarak incelemeyi amaçladık.
YÖNTEM:Kliniğimiz retina ve glokom biriminde takip edilen ve retinoskizis tanısı konulan olgunun klinik ve OKT bulguları retrospektif olarak incelendi.
BULGULAR:OLGU: Polikliniğe kontrol muayenesi için başvuran, dış merkezde glokom takipli olduğunu belirten 56 yaş erkek hasta. Muayenesi sırasında göz içi basıncı (GİB) sağ gözde 38, sol gözde 36 mmhg saptandı. GİB düşürmek için acil müdahalesi yapıldıktan sonra ileri tetkiklerinde B-scan OKT görüntülemesinde retinoskizis ön tanısıyla kliniğimiz retina birimine refere edildi. Bilinen tek ek hastalığı hastalığının hipertansiyon olduğu öğrenildi. Hastanın bilateral ön segment muayenesi doğaldı. Fundus muayenesinde sağ göz OD çevresinde RSLT belirgin olarak seçildi. Sol göz fundus muayenesi doğal olarak izlendi. B-scan OKT 'de papillomaküler bölgede RSLT, ganglion hücre tabakası, iç pleksiform tabaka, iç nükleer tabakaları etkileyen retinoskizis görüldü. Sol OKT normal sınırlardaydı.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Glokom hastalarında RSLT kalınlık farklılıklarının ölçülmesi, özellikle glokomun ilerleyişini saptamak için çok önemlidir. Peripapiller retinoskizis yaygın bir durum olmamasına rağmen çoğunlukla glokomlu gözlerde gözlenir ve OKT ile elde edilen RSLT kalınlık ölçümünü etkiler. Peripapiller retinoskizisli gözlerde RSLT kalınlık ölçümlerinde geçici artış saptanmış ve retinoskizis düzeldikten sonra RSLT kalınlığının belirgin olarak azaldığı saptanmıştır. Glokom hastalarının muayenelerinde retinoskizis fark edilmeden sadece ölçüm verilerine bakılırsa, böyle bir düşüş glokomun hızlı bir ilerlemesi olarak yorumlanabilir; veya olduğundan daha kalın ölçülmesi RSLT'deki defektlerin atlanmasına sebep olabilir. Bu nedenle ilk başvuru ve takiplerde kalınlık ölçümleri yanı sıra kalınlık haritalarının da incelenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Peripapiller Retinoskizis, Retina Sinir Lifi Tabakası, Glokom

PS-021 [Glokom]

Latanoprosten Bunod Sonuçlarımız

Esin Tunca Kırıkkaya, Neslişah Kutlu Uzakgider

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları
Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Primer ve sekonder açık açılı glokom (AAG) ve oküler hipertansiyonda (OHT) Latanoprosten Bunod (LBN) sonuçlarımızı sunmak.
YÖNTEM:Çalışmaya primer ve sokonder AAG veya OHT'u olan 75 hasta dahil edildi. Hastalar, en az 3 ay boyunca günde bir kez LBN kullandılar. GİB, 1. ay, 3. ay ve 6. aylarda ölçüldü.

BULGULAR:LBN ile tedavi edilen hastaların önemli ölçüde büyük bir oranı, ortalama GİB ≤ 18 mm Hg ve başlangıca göre $\geq 30\%$ GİB düşüşü elde etti ($P < 0.001$). LBN ile GİB düşüşü, güvenlik aşaması boyunca sürdürüldü. Uzun süreli LBN tedavisi ile ilgili herhangi bir güvenlik endişesi yoktu ve hasta şikayeti olmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:AAG ve OHT hastalarının bu toplu analizinde, LBN %0,024 qd, %30'dan fazla GİB düşüşü sağladı ve 6 ay boyunca düşük GİB'yi korudu. LBN, prostaglandin analoglarınınkine benzer bir güvenlik profili sergiledi.

Anahtar Kelimeler: açık açılı glokom, göz içi basıncı, latanopresten bunod, oküler hipertansiyon

PS-022 [Glokom]

Latanoprostene Bunod'un Açık Açılı Glokom Hastalarında Ek Tedavi Olarak Etkisi

Aydan Özbudak, Şeyda Karadeniz Uğurlu

Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmanın amacı, Latanoprostene bunodun (LPN) topikal kullanımının glokom tedavisine additif etkisinin değerlendirilmesidir.

YÖNTEM:1 Mart -30 Nisan 2023 tarihleri arasında İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Kliniği Glokom Birimi'nde takip edilen AAG hastalarımızdan tedavisine Latanoprostene bunod (LPN) eklenen ardışık hastalar çalışmaya dahil edildi. En az 2 aylık takip süresi olan 26 glokom hastasının 43 gözünün dosyaları incelendi. Başlangıç demografik verileri, kullanmakta oldukları sistemik ve glokom ilaçları, optik koherens tomografi ve görme alanı verileri yanı sıra, LPN başlanmasını takiben görülen yan etkiler, bazal ve 2 aylık kullanım sonrası ölçülen göz içi basınçları (GİB) kaydedildi. **BULGULAR:**Ortalama yaşı $71,1 \pm 8,82$ olan hastaların başlangıç tedavilerinde 15 göze iki etken madde kullanımı, 11 göze üç etken madde kullanımı, 17 göze dört etken madde kullanımı mevcuttu. LPN başlanmadan önce prostaglandin analogu kullanan göz oranı %76,7 idi. Ortalama RNFL değerleri $84,2 \pm 24,6$ idi. LPN öncesi hastaların bazal GİB ortalama değeri $21,5 \pm 7,05$ iken, LPN kullanımı sonrası hastaların ortalama değer $16,81 \pm 4,82$ mmHg idi ($p<0.001$). Psödoekfoliasyon olan ($n=14$) ve olmayan gözler ($n=29$) karşılaştırıldığında her iki grupta sırasıyla ortalama 6 mmHg ve 3,95 mmHg düşüş gözlemlendi ($p=0,091$). Yan etki olarak bir hastanın her iki gözünde kaşıntı bildirildi. Yan etkiler nedeniyle hiçbir hastada ilaç kesilmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:LPN'un var olan etken maddelere ek olarak kullanımı sonrasında kısa süreli izlemde etkin GİB düşüşü izlenmektedir. LPN hasta konforunda kayıp oluşturmadan tek doz tedavi özelliği ile glokom hastaları için iyi bir tedavi alternatifi oluşturmaktadır. Bu sonuçların daha geniş hasta popülasyonu ve uzun dönem takipli çalışmalarla doğrulanmasına ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Glokom, Latanoprostene bunod, Göz İçi basıncı

PS-023 [Glokom]

Erken ve Orta Evre Primer Açık Açılı Glokom ve Psödoeksfolyatif Glokomda Göz İçi Basıncı-Glokom Progresyonu İlişkisi

Nurşah Demir, Güner Üney, Gülizar Demirok, Selma Uzman
Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Primer açık açılı glokom (PAAG) ve psödoeksfolyatif glokomda (PXG) göz içi basıncı (GİB), görme alanı (GA) progresyonu ve retinal sinir lifi (RNFL) kaybı ilişkisinin incelenmesi.

YÖNTEM:Primer açık açılı glokom ve PXG nedeni ile takip edilen olguların verileri retrospektif incelendi. Düzenli 2 yıllık takibi olan olguların en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), GİB, medikasyon ve operasyonları kaydedildi. Retina sinir lifi, GA'da ortalama deviasyon (MD) ve patern standart deviasyon (PSD) değerleri incelendi.

BULGULAR:19 PAAG, 16 PXG olguda gruplar arasında başlangıç, 1 ve 2. yıl EİDGK, GİB, RNFL, MD, PSD değerleri arasında anlamlı fark saptanmadı. Grupların kullandığı medikasyon sayısı ve cerrahi sayıları arasında anlamlı fark yoktu. Gruplarda GA parametrelerinde anlamlı progresyon saptanmamasına karşılık RNFL değerlerinde PXG grubunda ($p=0.03$) PAAG grubuna göre ($p=0,8$) anlamlı olarak daha fazla incelmeye saptandı. Her iki grupta da başlangıç ve son RNFL değerleri arasında güçlü pozitif korelasyon mevcuttu ($p<0.0001$, korelasyon katsayısı 0.9).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Erken ve orta evre PXG'de PAAG ile karşılaştırıldığında GİB benzer olsa da RNFL defekti daha fazla gelişmektedir. Gruplarda başlangıç RNFL, sonuç RNFL'yi etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: glokom, primer açık açılı glokom, psödoeksfolyatif glokom

PS-024 [Glokom]

Erken Evre Glokomlu Bireylerin Optik Koherens Tomografi Anjiografi ile Değerlendirilmesi ve Ölçüm Parametrelerinin Sağlıklı Popülasyonla Karşılaştırılması

Melisa Göçmen Tuncer¹, Murat Sinan Sarıcaoğlu¹, Gökhan Çelik²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

²Tarsus Devlet Hastanesi, Mersin

GİRİŞ VE AMAÇ:Erken evre glokomlu olguların optik koherens tomografi anjiografi (OKTA) cihazı ile değerlendirilmesi ve ölçüm parametrelerinin sağlıklı kontrol grubuyla karşılaştırılması amaçlandı.

YÖNTEM:Erken evre glokomlu 24 olgu (Grup 1) ile sağlıklı 20 bireyin (Grup 2) toplam 44 gözü çalışmaya dahil edildi. Tüm olgular tam bir oftalmolojik muayeneden geçirildi. Gerekirse tekrarlanan görme alanı testi (30-2 eşik testi) ile evreleme yapılarak tüm gözlerin OKTA ölçüm parametreleri kaydedildi ve veriler istatistiksel olarak karşılaştırıldı. İstatistiksel anlamlılık sınırı $p<0.05$ olarak kabul edildi.

BULGULAR:Grup 1'de ortalama retina sinir lifi tabakası (RSLT) ve ganglion hücre kompleksi (GHK) kalınlığı $86.7\pm 5.2 \mu$ ve $98.5\pm 8.2 \mu$ iken, kontrol grubunda sırasıyla $101.8\pm 8.6 \mu$ ve $107.2\pm 6.2 \mu$ olarak tespit edildi. Gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptandı ($p<0.05$). İki grubun OKTA parametreleri karşılaştırıldığında retinal anjiografi yüzeyel ve derin pleksus foveal ve perifoveal ölçüm parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edildi ($p<0.05$). Optik disk anjiografi vasküler dansite değerlendirmesinde tüm alan ve peripapiller ölçüm parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptandı ($p<0.05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Gelişen teknolojiye paralel olarak son yıllarda glokomlu olguların değerlendirilmesinde ve hastalığın erken tanısında OKT ile birlikte OKTA'nun da popülaritesi giderek artmaktadır. Çalışmamızda olduğu gibi erken evre ve preperimetrik olgularda OKTA ile tespit edilen bulgular hastalıkta vasküler değişikliklere dikkati artırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: glokom, optik koherens tomografi anjiografi, retina sinir lifi tabakası, gangliyon hücre kompleksi

PS-025 [Glokom]

Glokom Hastalarında Latanoprostene Bunod'un Erken Dönem Sonuçları

Saniye Zeynep Kirişçi Kaya, Diğdem Tetik, Oya Tekeli
Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Kliniğimizde oküler hipertansiyon (OHT) veya glokom tanısı almış hastalarda latanoprostene bunod (LB) tedavisi sonrası göz içi basıncı (GİB), görme alanı, optik koherens tomografi (OKT) ve optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) testlerinde meydana gelen değişikliklerin incelenmesi

YÖNTEM:Çalışmaya daha önce glokom tedavisi almamış hastalar dahil edildi ve hepsine detaylı oftalmolojik muayene yapıldı. Tüm hastalara tedavi öncesi ve sonrasında GİB, görme alanı, OKT ve OKTA ölçümleri tekrarlanmıştır.

BULGULAR:Çalışmaya 12 kadın (%70,6), 5 erkek (%29,4) 17 hastanın 34 gözü dahil edildi. Hastaların ortalama tanı yaşı 58,1 (18-81)'di. 30 gözde (%88,2) tanı OHT, 3 gözde (%8,8) PAAG (2'si preperimetrik glokom), 1'inde (%2,9) psödoeksfolyasyon glokomuydu. İlk muayene ile kontrol muayenesi arasındaki ortalama süre 91,4 gündü. Tedavi öncesi ortalama GİB 24,9 mmHg, tedavi sonrası ortalama 16,9 mmHg olarak ölçüldü ($p<0.005$). Görme alanı indeksi tedavi öncesi %95,3, tedavi sonrası %96,5 ($p=0,165$); görme alanı ortalama deviasyon tedavi öncesi -1,9 dB, tedavi sonrası -2,2 dB ($p=0,657$); OKT'de ortalama GCL-IPL kalınlığı tedavi öncesi 75,3 μm , tedavi sonrası 76,9 μm ($p=0,361$); ortalama retina sinir lifi tabakası (RNFL) kalınlığı tedavi öncesi 89,3 μm , tedavi sonrası 90,3 μm ($p=0,486$); OKTA'da radyal peripapiller kapiller pleksusta perfüzyon tedavi öncesi 444,4, tedavi sonrası 439,0 ($p=0,437$); peripapiller akım indeksi tedavi öncesi 0,411, tedavi sonrası 0,417 ($p=0,312$); yüzeysel maküla (full) damar dansitesi ve perfüzyon dansitesi tedavi öncesi 14,194 mm/mm^2 ve 338,941, tedavi sonrası 14,959 mm/mm^2 ($p=0,527$) ve 361,147 ($p=0,416$) olarak ölçüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ:LB nitrik oksit salınımı yapan bir prostaglandin analogudur. GİB'i etkili bir şekilde düşürdüğü gösterilmiştir. Çalışmamızda GİB'deki düşüş istatistiki olarak anlamlı bulunurken OKT ve OKTA parametrelerindeki değişiklikler anlamlı bulunmamıştır. Çalışma süresinin kısa olması ve hastaların çoğunun OHT olması nedeniyle OKTA sonuçları değişmemiş olabilir.

Anahtar Kelimeler: Damar dansitesi, glokom, göz içi basıncı, latanoprostene bunod, optik koherens tomografi, optik koherens tomografi anjiyografi

PS-026 [Glokom]

Tedavi Protokolüne Latanoprost Bunod Oftalmik Solüsyonu (%0.024) Vyzulta™ Eklenen Glokom Hastalarında Bazal ve 1. Ay Göz İçi Basıncı, Global Retina Sinir Lifi Kalınlığı ve Ortalama Deviasyon Değerlerinin Değerlendirilmesi

İzlem Özturan, Ali Bülent Çankaya, Sibel Kocabeyoğlu, Özlem Dikmetaş
Hacettepe Üniversitesi Göz Hastalıkları Anabilimdalı

GİRİŞ VE AMAÇ: Latanoprosten bunod oftalmik solüsyon (%0,024) nitrik oksit (NO) veren bir prostaglandin F2 α analogudur. Etki mekanizması latanoprost aracılığı ile üveoskleral yoldan ve NO aracılığı ile trabeküler ağdan aköz hümör çıkışının kolaylaştırılması olarak bilinmektedir. Bu çalışmanın amacı kullandığı prostaglandin analogu latanoprost bunod ile değiştirilen ve prostaglandin analogu kullanmayan latanoprost bunod eklenen hastaların bazal ve 1. ay göz içi basıncı, global retinal sinir lifi kalınlığı (GRSL) ve ortalama deviasyon (OD) değerlerindeki değişimin değerlendirilmesidir.

YÖNTEM: Çalışmaya 14'ü kadın, 15'i erkek 29 hastanın 58 gözü dahil edildi. 9 (%31) katılımcı daha önce prostaglandin analogu kullanmayan grupta yer alırken; 20 (% 69) katılımcının zaten kullandığı prostaglandin analogu latanoprost bunod ile değiştirildi. Ortalama yaş 65,13 \pm 8,88 olarak hesaplandı. Tüm katılımcılar görme keskinliği, santral kornea kalınlığı, GRSL, OD, c/d oranı yönünden değerlendirildi.

BULGULAR: Prostaglandin analogu kullanmamış grupta latanoprost bunod eklendikten sonra sol göz ortalama göz içi basıncı 1. ayda belirgin düşüş gösterdi (p=0,059). Global retina kalınlığı (p=0,783 (sağ göz) ve p=0,752 (sol göz)) ve ortalama deviasyon (p= 0,782 (sağ göz) ve p= 0,872 (sol göz)) anlamlı değişiklik göstermedi. Kullandığı prostaglandin analogu latanoprost bunod ile değiştirilen grupta bazal ve 1. ay göz içi basıncı değişimi sağ ve sol göz için anlamlı bulundu (Sırasıyla p=0,042 ve p=0,035). Global retina kalınlığı (p=0,887 (sağ göz) ve p=0,873 (sol göz)) ve ortalama deviasyon (p= 0,495 (sağ göz) ve p= 0,366 (sol göz)) anlamlı değişiklik göstermedi. Tüm hastalar ele alındığında göz içi basıncı düşüşü sağ ve sol gözde anlamlı bulundu (Sırasıyla ile 0,033 ve 0,005).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Latanoprost bunodun göz içi basıncına olan etkisi hiç prostaglandin analogu kullanmamış ve kullanmakta olan grupta 1 aylık izlemde anlamlı olarak tespit edilse de GRSL ve OD değerlerine etkisinin incelenmesi için daha uzun izlem süresi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Glokom, Göz içi basıncı, Latanoprost bunod, Nitrik oksit, Prostaglandin

PS-027 [Glokom]

Primer açı kapanması (PAC) veya PAC glokumu olan hastalarda farklı göz içi basıncı düşürme cerrahilerinin etkinliği ve güvenilirliği; randomize klinik çalışmaların network meta-analizi

Muhammed Taha Uludağ, Hidayet Sener

Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Medikal ve Cerrahi Glokom Birimi, Kayseri

GİRİŞ VE AMAÇ:Primer açı kapanması glokumu (PACG), glokoma bağlı körlüklerin yaklaşık yarısını oluşturur. Sığ bir ön kamara, öne konumlanmış lens veya kalabalık açı, bu durum için predispozan risk faktörleridir. Son yıllarda gerçekleştirilen birçok randomize çalışma bu amaca yönelik hem kombine hem de tek başına yapılan cerrahileri karşılaştırmış ve göz içi basıncını (GİB) etkili bir şekilde düşürebildiklerini göstermiştir. Bu çalışmada optimal cerrahi yöntem seçiminin istatistiksel gerekçesini ortaya koymak amaçlandı. **YÖNTEM:**PubMed ve Cochrane veritabanı araştırıldı. PAC (primer açı kapanması) veya PACG (primer açı kapanması glokumu) için yüksek GİB nedenli cerrahi müdahaleleri içeren randomize klinik araştırmalar dahil edildi. Tanımlayıcı istatistikler ve sonuçlar çıkarıldı. Bayes yöntemi meta analiz, GİB düşürücü etkiyi ve takibin başlangıç ile bitiş noktası arasında gerekli olan antiglokom ilaç sayısındaki değişikliğin yanı sıra, başarı oranlarını karşılaştırmak için yapıldı.

BULGULAR:Bu meta-analiz, PAC veya PACG'li 1237 göze sahip 21 makale içermektedir. Yapılan cerrahiler; fakoemülsifikasyon, trabekülektomi, viskoelastik veya künt cihazla gonyosineşiyoliz (GSL), gonyocerrahi (GS) (trabekülotomi veya gonyotomi), mikro bypass stent (Istent®), endosiklofotokoagülasyon (ECPL) veya bu prosedürlerin çeşitli kombinasyonları olarak karakterize edildi. Fako+GSL ve Fako+GSL+GS tek başına fakoemülsifikasyondan daha iyi GİB düşürme etkileri sağladı. Fako+trabekülektomi tek başına fakoemülsifikasyona kıyasla antiglokom ilaç ihtiyacını azaltma açısından daha iyi bir sonuç sağladı. Antiglokom ilaç sayısını azaltma ve GİB düşürücü etki açısından diğer ameliyatlar arasında fark yoktu. Başarı oranları tüm cerrahi prosedürler için benzerdi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Fakoemülsifikasyon +GSL+GS, GİB' ı düşürmek için en umut verici kombinasyondur. Fako+trabekülektomide, tek başına fakoemülsifikasyona kıyasla antiglokom ilaç sayısında önemli bir azalma görüldü.

Anahtar Kelimeler: Açı kapanması, fakoemülsifikasyon, glokom, gonyosineşiyoliz, trabekülektomi

PS-028 [Glokom]

Trabekülektominin Glokomlu Diğer Göze Erken Dönemde Etkisinin Optik Koherens Tomografi Anjiografi ile Değerlendirilmesi

Beyza Betül Çakar, Mehmet Murat Uzel

Balıkesir Üniversitesi Eğitim Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Balıkesir

GİRİŞ VE AMAÇ: Trabekülektomi cerrahisi sonrası erken dönemde glokomlu diğer gözde meydana gelen değişiklikleri optik koherens tomografi anjiografi (OKTA) ile değerlendirmek amaçlanmaktadır.

YÖNTEM: Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Polikliniğinde Ocak 2023 - Haziran 2023 tarihleri arasında medikal tedaviye direnç nedeniyle trabekülektomi cerrahisi yapılan primer açık açılı glokom hastaları incelendi. Hastaların cerrahi geçirmeyen ve medikal tedavi altında bulunan diğer gözlerindeki göz içi basıncı (GİB) değişimi, peripapiller retina sinir lifi tabakası (pRSLT) kalınlıkları ve peripapiller vasküler yoğunluk (pVY) değişimleri trabekülektomi öncesi ve trabekülektomi sonrası 1. ay değerleri ile karşılaştırıldı. **BULGULAR:** Çalışmaya 11 hasta dahil edildi. Hastaların yaş ortalaması 61.54 ± 13.03 yılı. Birinci ay sonunda karşı gözde GİB 1.36 ± 1.12 mmHg düşüş gösterdi ($p=0.002$) pRSLT kalınlıkları açısından anlamlı bir değişim izlenmedi. ($p>0.05$, tüm kadrantlarda) OKTA parametrelerine bakıldığında üst nazal ve üst temporal vasküler yoğunluklar 1. Ay sonunda anlamlı olarak artmıştı ($p=0.001$, $p=0.003$, sırasıyla). **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Trabekülektomi sonrası meydana gelen aksonal transport artışı ve büyüme faktörlerinde artış sonrası erken dönemde karşı gözde GİB azalması literatürde belirtilen bir durumdur. GİB azalması sonucu karşı gözde özellikle üst kadrant vasküler yoğunluğunda artış olduğu çalışmamızda ilk kez gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Karşı göz, Optik koherens tomografi, Trabekülektomi

PS-029 [Glokom]

Farklı glokom tiplerinde sistemik inflamasyon belirteçlerinin karşılaştırılması

Atılım Armağan Demirtaş¹, Berna Yuçe¹, Bediz Özen²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İzmir Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İzmir, Türkiye

GİRİŞ VE AMAÇ:Primer açık açılı glokom (PAAG), ekfoliyatif glokom (EG), primer kapalı açılı glokom (PKAG) olgularında ve sağlıklı kontrollerde nötrofil / lenfosit oranı (NLO), platelet / lenfosit oranı (PLO) ve lenfosit / monosit (LMO) değerlerini karşılaştırmak amaçlandı. **YÖNTEM:**Retrospektif ve kesitsel olan çalışmamızda Glokom Birimi'nde takip edilmekte olan 55 PAAG'lu, 51 EG'lu, 30 PKAG'lu ve 30 sağlıklı bireyden oluşan toplam 166 katılımcı incelendi. Olguların göz muayenesinden önceki veya sonraki 3 ay içinde ölçülmüş nötrofil, lenfosit ve platelet düzeylerini içeren periferik venöz örnek değerleri hastane veri tabanından kaydedildi. Tüm olguların en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri, göz içi basınç, cup/disk oranı, retina sinir lifi tabakası kalınlığı ve görme alanı ortalama deviasyon skoru kaydedildi. **BULGULAR:**Gruplardaki olguların yaş ve cinsiyet dağılımları arasında anlamlı farklılık bulunmadı. Glokomlu olguların glokom evreleri benzerdi. Değerlendirilen hematolojik değerler ve NLO, PLO ve LMO belirteçleri açısından gruplar arasında anlamlı farklılık bulunmadı. NLO'nun, AAG'lu olgular PKAG'lu olgularla, EG'lu olgular PAAG'lu olgularla ve EG'lu olgular PKAG'lu olgularla karşılaştırıldığında en iyi ayırt edici belirteç olabileceği bulundu (sırasıyla; AUC [area under curve]=0.597, AUC=0.621 ve AUC=0.627). PLO'nun, EG'lu olgular kontrol grubu ile karşılaştırıldığında en iyi ayırt edici belirteç olabileceği bulundu (AUC=0.488). Tüm glokomlu olgular kontrol grubu ile ve AAG'lu olgular kontrol grubu ile karşılaştırıldığında, LMO'nun en kabul edilebilir ayırt edici belirteç olabileceği bulundu (AUC=0.568 ve AUC=0.575). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**NLO, PLO ve LMO belirteçleri açısından glokom grupları arasında anlamlı farklılık bulunmadı. Sistemik inflamasyon belirteçlerinin farklı glokom olgularını ayırt etmede birbirlerine belirgin üstünlüklerinin olmadığı gözlemlendi. Bu konuda longitudinal ve prospektif çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: ekfoliyatif glokom, lenfosit / monosit oranı, nötrofil / lenfosit oranı, platelet / lenfosit oranı, primer açık açılı glokom, primer kapalı açılı glokom

PS-030 [Glokom]

Glokomlu Hastalarda Sürekli Dalga Transskleral Diod Lazer Siklofotokoagülasyon Sonuçlarımız

Yusuf Enis Akkoz, Oya Tekeli

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Hem az hem de iyi görme keskinliğine sahip primer açık açılı glokom(PAAG), psödoeksfolyasyon(PEX) glokomu,kronik açı kapanması glokomu(KAKG) ve diğer sekonder glokom tipleri arasında sürekli dalga transskleral diod lazer siklofotokoagülasyonun(TSDLS) göz içi basınç(GİB),kullanılan topikal antiglokomatöz tedavi değişimine etkisinin incelenmesidir.

YÖNTEM:Eylül 2015-Aralık 2022 tarihleri arasında en az 12 ay süreyle takip edilen 116 PAAG, PEX glokomu KAKG ve sekonder glokom tanısı olan hastaların kayıtları retrospektif olarak incelenmiştir.TSDLS sonrası 1.gün,1.ay,3.ay, 6.ay ve 12.ay GİB değerleri ölçülmüştür.Hastalardan görme keskinliğine göre,0,1'in altında olanlar 1. grubu, 0,1-0,3 arasında olanlar 2.grubu, 0,3 üzerinde olanlar ise 3. grubu oluşturmuştur.

BULGULAR:1.grupta başlangıç GİB ortalaması 33,22 mmHg olup, TSDLS sonrası 3.ayda 17,50 mmHg(p<0,001),6.ayda 14,9mmHg(p<0,001),12.ayda ise14,6mmHg olarak ölçülmüştür(p=0,088). 2.grupta GİB'i başlangıçta ortalama 33,05 mmHg olup TSDLS sonrası 3.ayda 18,15 mmHg (p<0,001),6.ayda 15,84 mmHg(p<0,001),12.ayda 14,81 mmHg olarak ölçülmüştür(p=0,066). 3.grupta başlangıçta GİB'i ortalama 31,86 mmHg olup TSDLS sonrası 3.ayda 17,86 mmHg(p<0,001),6.ayda 14,95 mmHg(p<0,001),12.ayda 15,26 mmHg olarak ölçülmüştür.

Tüm gruplarda TSDLS sonrası başlangıç GİB ortalamasına göre, 12 ay sonunda istatistiksel olarak anlamlı bir düşüş yaşanmıştır.Başlangıçta kullanılan damla sayısı ortalama 3,77 iken, tedavi sonrası hem 1. ay hem de 3. ayda 3,5'e gerilediği görülmüştür(p<0,001).Takiplerde 3 hastada katarakt ilerlemesi.diabetik retinopati ilerlemesi ve lazer sonrası epitel defekti nedeniyle görme keskinliğinde azalma gözlenmiştir

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmamızda 12 aylık takipte, her 3 grupta da ortalama GİB'de istatistiksel olarak anlamlı bir düşüş olmuştur. TSDLS kullanılan antiglokomatöz damla sayısının azalmasında da anlamlı bir etki göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Diod lazer, Glokom, Siklofotokoagülasyon

PS-031 [Glokom]

Otozomal resesif bestrofinopati ile ilişkili aç kapaaması glokomunda trabekülektomi ve atropin tedavisinin yeri

Gölce Kayıkçı, Metehan Şimşek, Merve Özbek, Halil Özgür Artunay
SBÜ, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Otozomal resesif(OR) bestrofinopati ile ilişkili aç kapaaması glokomunun tedavisinde uygulanan trabekülektomi cerrahisi sonrası profilaktik atropin kullanımı ile malign glokom gelişmesinin engellenebildiği nadir bir olguyu sunmak.
YÖNTEM:Olgu sunumu
BULGULAR:32 yaşında erkek hasta sağ gözde 2 gün önce başlayan ağrı şikayeti ile başvurdu.En iyi düzeltilmiş görme keskinliği Snellen eşeliyle sağ gözde 2mps solda 0.8 idi.Biyomikroskopik muayenesinde her iki gözde ön kamara sığ gonyoskopik aç muayenesinde 4 kadranda iridokorneal aç kapalıydı(Resim1).Bilateral topikal prostaglandin,dorzolamid,timolol kullanan oral asetazolamid alan hastanın aplanasyon ile göz içi basıncı(GIB) sağda 36 mmHg,solda 20 mmHgidi.Fundus muayenesinde her iki gözde vasküler arkad çevresinde multifokal vitelliform lezyonlar subretinal fibrozis alanları mevcuttu.C/D oranı sağ gözde 1.0,solda 0.8idi.Optik koherens tomografisinde(OKT)bilateral arka kutup boyunca retina pigment epitelinde düzensizlik,kistoid retina ödemi,subretinal sıvı,vitelliform benzeri depositler saptandı(Resim2).Fundus otofloresans görüntülerinde vitelliform lezyonlara uyan alanlarda artmış otofloresans izlendi(Resim3).Floresin anjiyografisinde(FFA)perivasküler kaçaklar izlendi.GIB kontrolü daha önemli olduğundan elektrofizyolojik ve genetik test yapılamadı.Fundus görüntüsü, OKT ve FFA tetkikleri OR bestrofinopati lehineydi.Sağ göze aç kapaaması glokomunun tedavisi için trabekülektomi uygulandı.Malign glokom gelişimini önlemek için ilk ay %1 atropin damla başlandı.Postoperatif 1.ay muayenesinde sağ GIB 13 mmHgidi.Ön kamaranın preop muayeneye göre daha geniş olduğu,blebin diffüz kabarık olduğu görüldü.
TARTIŞMA VE SONUÇ:OR bestrofinopati hastalarında %50 aç kapaaması glokomu gelişebilmektedir.Trabekülektomi sonrası malign glokom gelişme riski yüksektir.Bu riskini azaltmak için trabekülektomiyle eş zamanlı ön vitrektomi ve diod lazer uygulanabilir.Trabekülektomiyle beraber postoperatif atropin damla kullanılması da malign glokom gelişme riskini azaltabilir.

Anahtar Kelimeler: OR Bestrofinopati, Trabekülektomi, Aç kapaaması glokomu

PS-032 [Glokom]

Sturge-Weber Sendromuna Sekonder Glokomda Tedavi Sonuçlarının Değerlendirilmesi

Berkay Anıl Kupal, Mine Esen Barış, Suzan Güven Yılmaz
Ege Üniversitesi Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Sturge-Weber sendromuna sekonder glokomlu olgularda cerrahi ve tıbbi tedavi sonuçlarının değerlendirilmesi.
YÖNTEM:Ocak 2007-Haziran 2023 tarihleri arasında Sturge-Weber sendromu ile ilişkili glokomu tanısı ile Ege Üniversitesi Glokom Birimi'nde takip edilen olguların dosya kayıtları retrospektif olarak değerlendirildi. Hastalar demografik özellikleri, tedavi öncesi ve sonrası göz içi basınçları (GİB), uygulanan tedaviler ile komplikasyonlar değerlendirildi.
BULGULAR:Çalışmaya 22 hastanın (14 kadın, 8 erkek) 29 gözü dahil edildi. Ortalama yaş $16,8 \pm 21,2$ (0.02-71) yıl, takip süresi $68,1 \pm 55,9$ (6-192) aydı. İlk vizitte ortalama GİB $24,2 \pm 7,6$ (8-46) iken, son vizitte $16,3 \pm 5,6$ (6-30) idi. 15 göz (%51,7) sadece tıbbi tedavi ile takip edilirken, 14 gözde (%48,2) cerrahi uygulandı. Tıbbi tedavi olan olguların 9'u tek ajan, 10'u 2 ajan ve 5'i 3 ve üzeri ajan kullanmaktaydı. Cerrahi uygulanan gözlerin 9'unda (%64) trabekülektomi, 7'sinde (%50) seton cerrahisi, 2'sinde (%14) non-penetrant glokom cerrahisi, 2'inde (%14)'sinde gonioskopi destekli transluminal trabekülotomi, 3'ünde (%21) trabekülotomi, 3'ünde (%21) siklodestrüksiyon yapıldı. Postoperatif erken dönem komplikasyonları arasında 5 gözde hipotoni, 3 gözde koroid dekolmanı, 1 gözde hifema izlendi. Cerrahi sonrası olguların 9'unda (%64) ilave topikal antiglokomatöz kullanımı gerekti. Olguların 8'inde tek cerrahi yeterli olurken, 6'sında 2 ve üzerinde cerrahi işlem gereksinimi oldu. Hiçbir olguda retina dekolmanı, endoftalmi, fitizis bulbi gibi yıkıcı komplikasyon izlenmedi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Sturge Weber sendromuna sekonder glokom her yaşta olguda görülebilen, yüksek oranda cerrahi gerektiren bir durum olmakla beraber tedavi sonuçları yüz güldürücüdür.

Anahtar Kelimeler: Glokom, Glokom tedavisi, Sturge-Weber sendromu

PS-033 [Glokom]

Glokom hastalarında diurnal göz içi basıncı ölçümün önemi

Mehmet Emin Gürlü, Nilgün Özkan Aksoy, Kübra Özata Gündoğdu, Burçin Çakır
Sakarya Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Sakarya

GİRİŞ VE AMAÇ:Glokom ve glokom şüphesiyle takip edilen hastalarda diurnal varyasyonun önemi

YÖNTEM:2000 Glokom hasta dosyası retrospektif taranarak 99 hastanın 195 gözü çalışmaya alındı. Hastaların, 24 saatlik yatış ile her 2 saatte bir aplanasyon tonometrisiyle göz içi basıncı ve kan basıncı ölçümleri yapılarak diurnal varyasyon analizi ve minimum-maksimum GİB değerleri incelendi. Pseudoekfoliasyon glokomu olan gözler Grup 1 (PSG), normotansif glokom Grup 2 (NTG), oküler hipertansiyon Grup 3 (OHT), primer açık açılı glokom Grup 4 (PAAG), primer kapalı açılı glokomu Grup 5 (PAAG) ve glokom şüphesi (GŞ) ile takip edilen gözler Grup 6 olarak ayrıldı. Diurnal varyasyona göre hastaların ilaç değişimleri incelendi; ilaçları kesilen, ilaçları değiştirilmeyen, ilaç eklenen ve trabekülektomi önerilenler olarak sınıflandırıldı.

BULGULAR:PSG grubunda 18 göz (%9.2), NTG grubunda 6 göz (%3.1), OHT grubunda 27 göz (%13.8), PAAG grubunda 81 göz (%41.5), PAKG grubunda 6 göz (%3.1) ve GŞ grubunda 57 göz (%9.2) mevcuttu. Hastaların yaş ortalaması 58.95±12.41 yıl idi. Hastaların %54'ü erkek, %46'sı kadındı. Diurnal sonucuna göre 17 gözün (%8.7) ilaçları kesildi, 121 gözün (%62.1) ilaçları değiştirilmedi, 45 göze (%23.1) ilaç eklendi ve 12 göze (%6.2) trabekülektomi cerrahisi önerildi. Diurnal varyasyon PSG grubunda 6.72±2.34, NTG grubunda 4.66±1.50, OHT grubunda 5.59±1.90, PAAG grubunda 5.53±1.96, PAKG grubunda 4.66±1.96, GŞ grubunda 4.49±1.51 idi ve istatistiksel olarak anlamlıydı (p=0.038). Yapılan post-hoc analizine göre bu anlamlılık PSG ve GŞ grubundaki farklılıktan kaynaklanmaktaydı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Glokom takibinde 24 saatlik diurnal GİB ölçümü, poliklinik şartlarında yapılan tek bir ölçümden daha sağlıklı sonuçlar vermektedir. Özellikle normotansif glokom düşünülen hastaların kan basıncı takibi ile gece hipotansiyona girip girmediği anlaşılmaktadır.

GİB günlük seyri ile ani yükselişler not edilip ilaç eklenip/azaltılması kararı ve ya ileri düzey glokomu olanlarda trabekülektomi endikasyonu verilebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Glokom, Diurnal, varyasyon

PS-035 [Glokom]

Fakoemülsifikasyon sonrası büllöz keratopati ve glokom gelişen olguların uzun dönem takibi

Gülizar Demirok, Umay Güvenç, Züleyha Yalnız Akkaya, Selma Uzman, Evin Şingar, Ayşe Balıkçı, Ayşe Burcu
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Fakoemülsifikasyon (FE) sonrası persistan kornea ödemi, özellikle asistan eğitimi verilen ve komplike vakaların refere edildiği kliniklerde önemli bir komplikasyondur. Çalışmada FE sonrası büllöz keratopatiji takiben gelişen glokom olgularının uzun dönem sonuçları değerlendirilmiştir.

YÖNTEM:2003-2022 yılları arasında FE sonrası büllöz keratopatinin glokom ile komplike olduğu 58 hastanın demografik özellikleri, görme keskinliği (GK), GİB değerleri, ön ve arka segment bulguları, uygulanan medikal ve cerrahi tedaviler retrospektif olarak incelendi. Takipleri 3 yıldan kısa süren hastalar ile katarakt cerrahisi öncesi göz içi cerrahi geçirmiş olanlar dahil edilmedi.

BULGULAR:Ortalama yaş 63.38 yıl, ortalama takip süresi 105,05 ay idi. FE sırasında komplikasyon oranı % 48,3 idi. Penetran keratoplasti (PKP) yapılan ve yapılmayan olgular arasında GK, GİB ve glokom kontrolü açısından anlamlı fark yok idi. FE ve glokom gelişimi arasındaki süre ortancası 8 (min 3-max 25) ay idi. Otuz yedi (% 63.8) hastada glokomatöz optik atrofi mevcut idi. Glokom tanısı sırasındaki ortalama GK 0.06 decimal iken, final GK ortalaması 0.07 idi ($p>0.05$). İstatistiksel olarak anlamlı fark olmamasına karşın, komplikasyon gelişen olgulardaki glokom yönetim başarısı komplike olmayan olgulara göre daha düşük idi (% 42,9; % 57,1).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Katarakt cerrahisi sonrası büllöz keratopati, komplike cerrahi sonrası sık görülen ve glokom tanı ve takip sürecini zorlaştıran bir durumdur. PKP'ye rağmen hastaların GK'nde beklenen görme artışının olmaması, güvenilir GİB ölçüm yetersizliği ve yüksek oranda görülen ve gözden kaçan optik atrofi ile ilişkilendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Psödofovakik büllöz keratopati, Kornea ödemi, Glokom, Optik atrofi

PS-037 [Glokom]

Pigmenter glokom ve pigment dispersiyon sendromu: Epidemiyolojik ve klinik özellikleri

Yasemin Malkoç Ün

Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Göz kliniği glokom polikliniği başvuruları arasında pigment dispersiyon sendromu (PDS) ve pigmenter glokom (PG) sıklığını belirlemek ve bu hastalara ait klinik özellikleri tanımlamak

YÖNTEM:Glokom polikliniğinde kayıtlı hasta dosyaları tarandı. PDS ve PG tanılı hasta dosyaları retrospektif olarak incelendi. Hastalara ait yaş, cinsiyet, en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDK), sferik ekivalan (SE), cup-disk oranı (CDR), santral korneal kalınlık (SKK), göz içi basıncı (GİB), glokom ilacı kullanımı, görme alanı (GA) incelemesi, RNFL ölçümleri ve hasta takibinde cerrahi gereksinim olup olmadığı incelendi.

BULGULAR:Glokom poliklinik başvuruları arasında taranan 7800 dosya içinden 50 kişinin (%0,64) PDS veya PG tanıları ile takibe alındığı görüldü. Bu hastaların ortalama yaşları $48,9 \pm 12,86$ ve ortalama takip süreleri $41,45 \pm 34,56$ (M:30,5) ay idi. Hastaların 25'i kadın (%50) 25'i (%50) erkek idi. Hastaların 20'si (%40) PDS tanılı iken 30'unda (%60) PG saptandı. Ortalama EİDK $0,88 \pm 0,17$, CCT $551,04 \pm 35,2$ micron, CDR $0,48 \pm 0,24$ ve SE $-1,03 \pm 1,62$ diyoptri idi, bütün hastalar fakik idi. Ortalama GİB PG hastalarında $19,86 \pm 6,76$ mmHg, PDS hastalarında ise $21,33 \pm 5,17$ mmHg idi ($p=0,08$). PG tanılı hastaların ortalama glokom damla sayısı $2,59 \pm 0,86$ idi. PG ve PDS hastaları arasında yaş, cinsiyet, SE, CCT, EİDK açısından istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmaz iken CDR, RNFL ve GA parametrelerinde farklılık saptandı. Hastaların takibinde gözlerin %13'üne cerrahi müdahale yapıldı. Bunlar FAKO cerrahisi (3 göz), Lazer periferik iridotomi (LPİ) (9 göz) ve trabekülektomi (LPİ yapılan 2 göze yapıldı), XEN implantasyonu (1 göz) idi. Korrelasyon analizinde PG tanısı ile yaş, cinsiyet, SE, CCT arasında korrelasyon bulunmaz iken CDR arasında anlamlı pozitif yönlü korrelasyon saptandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:PDS ve PG tanısının, kliniğimize glokom poliklinik takipli hastalar arasında % 0,64 oranında olduğu saptanmıştır. PG ve PDS tanılı hastalarda glokom gelişimi ile CDR yüksekliği arasında korrelasyon saptandı.

Anahtar Kelimeler: pigmenter glokom, pigment dispersiyon sendromu, epidemiyoloji, santral kornea kalınlığı, göz içi basıncı

PS-038 [Glokom]

Son Dönem Zayıf Görme Potansiyeli Olan Glokom Olgularında Transskleral Diod Lazer Siklofotokoagülasyonun Uzun Dönem Sonuçlarının Değerlendirilmesi

Arta Shukriu, Büşra Yılmaz Tuğan, Nurşen Yüksel
Kocaeli Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Kocaeli

GİRİŞ VE AMAÇ:Siklodestrüktif prosedürler genellikle zayıf görme potansiyeline sahip son dönem glokom için ve/veya trabekülektomi sonrası yetersiz göz içi basıncı (GİB) kontrolü olan hastalarda yapılmaktadır. Literatürde transskleral diod lazer siklofotokoagülasyon (TDLS) başarı oranı %35-85 olarak bildirilmiştir. Bu çalışmada zayıf görme potansiyeline sahip son dönem glokom olgularında TDLS etkinliğini değerlendirmeyi amaçladık. **YÖNTEM:**Ocak 2013- Aralık 2021 tarihleri arasında glokom polikliniğinde TDLS uygulanmış ve en az 1 yıllık takibi olan hastaların 5 yıllık sonuçları değerlendirildi. Başarı, topikal ilaçlar olsun veya olmasın tedavi sonrası 20 mmHg veya daha düşük GİB olarak tanımlandı. Ek başarı kriteri, zayıf görme düzeyli gözlerde ve GİB'nin doğru ölçülmesini engelleyen geniş kornea skarlı gözlerde ağrının hafifletilmesiydi. **BULGULAR:**Hastalar ortalama yaşı $61,1 \pm 18,6$ olan 46 (%45,5) erkek, 55 (%54,5) kadından oluşuyordu. Ortalama takip süresi $30,8 \pm 20,7$ ay idi. En sık endikasyonları 36 (%35,6) göz ile primer açık açılı glokom, 35 (%34,7) göz ile neovasküler glokom ve 13 (%12,9) göz ile travmaya sekonder glokom oluşturuyordu. 90 (%89,1) göz tedavi öncesi el hareketi ve altında görme düzeyine sahipti. 93 (%92,0) hasta tedavi öncesi ağrı şikayetine sahipken 15 (%14,9) hastanın işlem sonrası takiplerde ağrısı mevcuttu ($p < 0,05$). Ortalama GİB, TDLS sonrası 1. yıl, 2. yıl, 3. yıl ve 5. yılda TDLS öncesi değerlere göre istatistiksel anlamlı azdı (hepsi, $p < 0,001$). Ortalama antiglokom ilaç sayısı, ameliyat sonrası 1. yıl, 2. yıl, 3. yıl ve 5. yılda ameliyat öncesi değerlere göre istatistiksel anlamlı azdı (hepsi, $p < 0,001$). 79 (%78,2) göz yapılan son takip muayenesinde başarı kriterlerini karşılarken, 21 (%20,8) göz başarısız olarak değerlendirildi. Hipertoni (%28,7) ve hipotoni (%6) en sık görülen komplikasyonlardı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**TDLS, zayıf görme potansiyeline sahip son dönem glokom olgularında uzun dönemde GİB'ni düşürmede ve kullanılan antiglokom ilaç sayısının azalmasında güvenli ve etkili bir yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Transskleral diod lazer siklofotokoagülasyon, Glokom, Antiglokom ilaç

PS-040 [Glokom]

Pigmenter Glokom, Primer Açık Açılı Glokom ve Sağlıklı Popülasyonda Ön Kamara Parametrelerinin Karşılaştırılması

Ozan Tekin, Ahmet Kaderli

Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Pentacam(Oculus, Inc., Almanya), RTVue(Optovue Inc., Fremont, A.B.D.) ve IOL Master(Zeiss, Almanya) cihazları ile saptanan Açık-açıklık mesafesi-500µm(AOD500), Trabeküler Iris Uzaklık Alanı(TISA500), AOD750, TISA750, Aksiyel Uzunluk(AL), Ön Kamara Derinliği(ACD), Lens Kalınlığı(LT), beyazdan beyaza(WTW) ve Santral Kornea Kalınlığı(CCT) ölçümlerinin Pigmenter Glokom(PG), Primer Açık-Açılı Glokom(PAAG) ve sağlıklı popülasyon arasındaki karşılaştırmasını içermektedir. **YÖNTEM:**14 PG hastasının 14 gözü, 24 PAAG hastasının 24 gözü ve 34 sağlıklı katılımcının 34 gözü retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Ölçümler OptoVue cihazında temporal kadrandan alınmış olup, AOD500, TISA500, AOD750 ve TISA750 değerleri kaydedilmiştir(Fig1). Pentacam cihazında ölçüm yapılan gözlerin CCT değeri kaydedilmiştir. IOL master cihazından ise AL, ACD, LT ve WTW değerleri kaydedilmiştir.18 yaş altı olgular, geçirilmiş oküler cerrahi veya lazer öyküsü, fiksasyon bozukluğu yada yetersiz ön segment görüntü kalitesi, muayene esnasında GİB'ı 21mmHg üzerinde olan olgular çalışma dışında bırakılmıştır. Ölçümler tek kişi tarafından yapılmıştır(O.T). **BULGULAR:**Üç grup arasında AOD500, TISA500, AOD750 ve TISA750 değerleri anlamlı farklılık göstermiştir ($p<0.001$). AL, ACD, LT, WTW ve CCT değerlerinde ise üç grup arasında anlamlı farklılık görülmemiştir ($p>0.001$). Kontrol grubunun AOD ve TISA değerleri, diğer iki gruba göre daha düşük olacak şekilde anlamlı farklılık göstermiştir ($p<0.001$). PG grubu ise AOD ve TISA değerlerinin PAAG grubuna göre daha yüksek olacak şekilde anlamlı farklılık göstermiştir ($p<0.001$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**PG, PAAG ve sağlıklı popülasyon grupları arasında ölçülen ön segment parametreleri kıyaslandığında, özellikle PG ve Kontrol grubu arasında AOD ve TISA değerleri açısından farklılıklar görülmüş olup, bu farklılık literatürde tanımlanmış sonuçlardan daha fazla olduğu görülmüştür. İridokorneal açının statik değerlendirilmesi, hastalıkların tanı ve takibi yönünden önemli bilgiler sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Pigmenter Glokom, Primer Açık Açılı Glokom, AOD, TISA

PS-041 [Glokom]

Glokom Hastalarında Latanoprost Bunod Deneyimimiz

Esra Biberöğlü Çelik¹, Muhsin Eraslan²

¹Marmara Üniversitesi, Pendik Eğitim Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Marmara Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Glokom tanılı hastalarda latanoprosten bunod' un (LB) etkililiğini değerlendirmek

YÖNTEM:Glokom biriminde takip edilen monoterapi olarak LB başlanan ve GİB mevcut ilaçları ile kontrol edilemeyip ek ilaç olarak LB başlanan veya prostaglandin analogu LB ile değiştirilen hastalar çalışmaya dahil edildi. Hastaların yaşı, cinsiyeti, en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (EİDGK), tedavi öncesi ve sonrası 1. aydaki göz içi basınç değerleri (GİB) kaydedildi. Hastalar görme alanındaki mean deviasyon (MD) değerine göre erken (MD<6), orta (MD=6-12) ve ileri (MD>12) glokom olarak sınıflandırıldı. GİB' teki değişim oranları ve yan etkiler analiz edildi.

BULGULAR:Çalışmaya yaş ortalaması 56.2±18.1 (2-81) olan, 34 hastanın 50 gözü dahil edildi. Hastaların % 55.8' i kadın, % 8.8' i çocuğu. Gözlerin % 40.0' ı ileri, %32' si orta ve % 28' i erken evre glokom idi. Gözlerin %70' ine mevcut antiglokomatöz tedavisine LB eklendi. Hastaların ortalama EİDGK 1.0±1.3 LogMAR, ortalama başlangıç GİB değeri 22.96±9.01 mmHg ve tedavi sonrası ortalama GİB değeri 16.12±4.2 mmHg idi. Hastaların tümünde LB sonrası GİB' da % 28.39' luk (ort. = 6.52±6.43 mmHg) düşüş izlendi (p<0.05). GİB düşüş oranı monoterapi olarak LB başlanan hastalarda % 34.8, mevcut tedavisine ek olarak LB eklenen hastalarda %25.73, prostaglandin analogu LB ile değiştirilen hastalarda ise %23.3 idi. Hastaların % 14.70' inde gelişen konjonktival hiperemi dışında yan etki gözlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Latanoprost bunod hem monoterapi de hem de yardımcı tedavi olarak kullanıldığında GİB' i düşürmede anlamlı olarak etkindir ve yan etkileri tolere edilebilir düzeydedir.

Anahtar Kelimeler: Glokom, latanoprosten bunod, prostaglandin

PS-042 [Glokom]

PAAG/OHT grubu ile PEX grubu arasında yeni bir ilaç grubu olan latanoprosten bunodun etkinliği ve güvenirligi

Cüneyt Tenşi, Ayşe Yağmur Kanra

Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz hastalıkları, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:PAAG/OHT grubu ile PEX grubu arasında yeni bir ilaç grubu olan latanoprosten bunodun etkinliğini ve güvenirligini kıyaslamak
YÖNTEM:Naif olarak monoterapi tedaviye başlanan iki grubun ilaç başlamadan önce ve sonraki (3-6. Hafta) etkinlikleri ve yan etki profili incelendi. PAAG grubunda 12 hastanın 24 gözü, pex grubunda ise 7 hastanın 13 gözü kıyaslandı. İstatistik analizde hastaların başlangıçtaki demografik dataları ve rnfl analizleri de incelendi.
BULGULAR:iki grubun başlangıçtaki demografik ve klinik verileri (yaş, cinsiyet, EİDGK, pakimetri, bazal RNFL kalınlıkları, C/D oranı) açısından istatistiksel anlamlı fark izlenmedi($p>0.05$). PAAG grubunda GİB $22.04\pm 5,7$ den 15.21 ± 2.9 a ($p<0.001$) düştü. PEx grubunun 21.73 ± 5.2 mmHg'dan 15.82 ± 1.5 mmHg'ya düştü($p=0.008$). %25 üzeri GİB düşüşü PAAG grubunda %75 iken PEX grubunda %64 saptanmış olup istatistiksel açıdan iki grupta benzerdi. Herhangi bir hastada sistemik yan etki izlenmezken, PAAG grubunda 1 hastada bilateral allerjik konjonktivit izlenirken pex grubunda 1 hastada bilateral kemozis ve konj. hiperemi ile 1 hastada ise bir gözünde kistoid makula ödemi, diğerinde ise intraretinal kistler izlendi. Hastanın allerjisi ve KOAH olduğu tespit edildi. Oküler ve sistemik yan etki açısından da iki grup arasında fark saptanmadı.($p>0.05$)
TARTIŞMA VE SONUÇ:Latanoprosten bunod; hem pex hem de paag grubunda gib düşüşünde oldukça etkili olduğu görülmüştür. Paag ve pexli olgularda LBN etkili ve güvenli yeni bir tedavi seçeneği olarak düşünülebilir. İki grup arasında benzer etki ve yan etki profili göstermiş olup; yatkin gruplarda yan etki açısından dikkatli kullanılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: latanoprosten bunod, primer açık açılı glokom,psödoeksfoliyasyon glokomu,okuler hipertansiyon

PS-043 [Glokom]

Bir Üniversite Hastanesi Glokom Polikliniğine Başvuran Hastaların Oküler Yüzeysel Disfonksiyonunun Değerlendirilmesi

Eylem Gökalp, Esra Biberoglu Çelik, Muhsin Eraslan

Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Çalışmanın amacı glokom birimi polikliniğine başvuran hastaların kullandıkları topikal antiglokomatöz tedavinin prezervan içerip içermemesine göre oküler yüzeysel disfonksiyonunu karşılaştırmaktır.

YÖNTEM: Çalışmaya üniversite hastanesi glokom birimi polikliniğine başvuran 60 hastanın 114 gözü dahil edildi. Tüm hastalara Oküler Yüzeysel Disfonksiyon İndeksi (OSDİ) anketi uygulandı. İnvaziv gözyaşı kırılma zamanı (GKZ) ölçüldü. Anestezili Schirmer testi yapıldı. Kornea ve konjonktival boyanmaları Oxford evrelemesine göre belirlendi.

BULGULAR: Çalışmaya dahil edilen hastaların yaş ortalaması 58.4 ± 14.57 idi. 37(%61.6)'si kadın 23(%38.3)'ü erkekti. 60 hastanın 10'u(%16.6) prezervan içermeyen topikal ilaç kullanmaktaydı. Prezervan içeren ilaç kullanan grubun göz içi basınçları; 14.8 ± 3.61 mmHg, prezervan içermeyen ilaç kullanan grubun 14.9 ± 2.73 mmHg olarak ölçüldü. GKZ değerlendirmesinde prezervan içeren grupta 51(%54.2) gözün, prezervan içermeyen grupta 9(%45) gözün göz yaşı kalitesinde bozulma olduğu görüldü. Schirmer testinde prezervan içeren grupta 69(%73.4) gözün, prezervan içermeyen grupta 8(%40) gözün bazal göz yaşı yapımında azalma olduğu görüldü. Oxford Skoru prezervan içeren grupta 54(%57.4); prezervan içermeyen grupta ise 9(%45) gözde pozitif boya alımı gösterdi. OSDİ anketinde prezervan içeren grupta 74(%78.4) gözün kuru göz semptomu ($OSDİ > \%12$) olduğu, 26 ($OSDİ > \%27.6$) gözün ise şiddetli kuru göz semptomu ($OSDİ > \%30$) olduğu görüldü. Prezervan içermeyen grupta 12(%60) gözün kuru göz semptomu ($OSDİ > \%12$) olduğu, 4(%20) gözün ise şiddetli kuru göz semptomu ($OSDİ > \%30$) olduğu görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Prezervan içeriğinin glokom hastalarında oküler yüzeysel disfonksiyonuna daha fazla yol açtığı bilirse de, prezervansız topikal antiglokomatözler de kuru göze sebep olabilir.

Anahtar Kelimeler: Oküler Yüzeysel Disfonksiyonu, Prezervan, Glokom, Kuru Göz

PS-048 [Glokom]

Açık Açılı Glokomlu Gözlerde Hemi-Gonyoskopi Yardımlı Sütür Trabekülotomi (Hemi-GATT) ve GATT Sonuçlarının Karşılaştırılması

Aylin Hüryol, Alev Özçelik Köse, Hatice Tekcan, Serhat İmamoğlu
Haydarpaşa Numune Eğitim Araştırma Hastanesi, Sadık Eratik Göz Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Açık açılı glokomlu hastalarda hemi-gonyoskopi yardımcı sütür trabekülotomi (hemi- GATT) ve GATT cerrahi tekniklerinin göz içi basıncını (GİB) düşürmedeki etkinliklerini karşılaştırmak.

YÖNTEM: Bu retrospektif çalışmada Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi glokom biriminde 2018-2023 tarihleri arasında GATT uygulanmış hastaların dosyaları incelendi. Hemi-GATT olan hastalar grup 1 ve GATT olan hastalar grup 2'yi oluşturdu. Hastaların preoperatif GİB, antiglokomatöz medikasyon sayısı ile postoperatif 12., 18., 24. aydaki GİB ve antiglokomatöz medikasyon sayıları kaydedildi.

BULGULAR: Grup 1'de 42 hastanın 42 gözü ve grup 2'de 56 hastanın 56 gözü çalışmaya dahil edildi. Grup 1'de ortalama yaş 69 ± 10.4 , grup 2'de ortalama yaş 71 ± 9.6 idi. Grup 1'de GİB düşüşü 12. ayda 8.76 ± 7.24 mmHg, 18. ayda 6.80 ± 5.18 mmHg ve 24. ayda 6.00 ± 4.61 iken grup 2'de sırasıyla 10.42 ± 7.24 mmHg, 9.25 ± 7.48 mmHg, 9.06 ± 6.02 mmHg idi (sırasıyla $p = 0.24$, $p = 0.19$, $p = 0.15$). Grup 1'de 24. ayda ortalama medikasyon sayısındaki düşüş 1.11 ± 1.49 iken grup 2'de 2.02 ± 1.44 idi ($p = 0.001$). Kümülatif başarı oranı 24. ayda grup 1'de 83.33% ve grup 2'de 85.71% idi ($p = 0.60$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bu çalışma ile açık açılı glokomlu gözlerde 24 aylık izlemde hemi-GATT ve GATT cerrahileri arasında GİB düşüşü ve kümülatif başarı oranları açısından fark bulunmamıştır. Medikasyon sayısındaki düşüş açısından GATT cerrahisi daha etkilidir. Hemi-GATT cerrahisi de uzun dönemde etkili ve güvenilir bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: gatt, hemigatt, açık açılı glokom

PS-049 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Analysis of 50 Most Cited Articles About Refractive Surgery From an Altmetric Perspective

Mustafa Berhuni, Zeynep Özer Özcan

Dr Ersin Arslan Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Gaziantep

BACKGROUND AND AIM:In the evaluation of the quality of scientific articles, altmetrics have become important in recent years, along with traditional criteria such as the number of citations and journal impact factor. We investigated the altmetrics to assess the quality of articles on refractive surgery. We aimed to evaluate an altmetric analysis of the 50 most cited refractive surgery articles in ophthalmology journals and compare them with traditional metrics.

METHODS:The term "refractive surgery" was searched using a time filter between 2010-2020 in the Web of Science core collection database. The 50 most cited articles between 2010 and 2020 were recorded. Descriptive statistics were performed. Spearman correlation test was used to evaluate the correlation between traditional metrics and altmetric.

RESULTS:The altmetric scores of the top 50 articles ranged from 0 to 25, and the median altmetric score was 4 (IQR 3-8). The citation numbers of the 50 articles ranged from 83 to 523, and the median citation number was 119.5 (IQR 102.75-146.5). The most cited article topic was Toric Intraocular Lens, the topics with the highest altmetric scores were Toric Intraocular Lens and Trifocal Intraocular Lens. There was no significant correlation between altmetric scores and number of citations. There was a weak correlation between altmetric scores and the average citation per year.

CONCLUSIONS:The altmetric score is insufficient compared with traditional metrics to show the scientific value of articles on refractive surgery. Altmetric can be used to supplement traditional metrics.

Keywords: Altmetric Score, refractive surgery, citation number, social media, articles

PS-050 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Top 50 most-cited articles on SMILE surgery between 2010 and 2022: A correlation comparison between conventional bibliometrics and current altmetrics of research impact

Sait Nafiz Mutlu¹, Cem Evereklioglu², Hidayet Sener², Ayşe Büşra Günay Şener³, Fatih Horozoglu²

¹Maya Eye Hospital, Kayseri, Türkiye

²Department of Ophthalmology, Division of Cataract and Refractive Surgery, Erciyes University Medical Faculty, Kayseri, Türkiye

³Department of Medical Informatics and Biostatistics, Erciyes University Medical Faculty, Kayseri, Türkiye

BACKGROUND AND AIM:To conduct a bibliometric and altmetric analysis of the top 50 most-cited articles on small incision lenticule extraction (SMILE) surgery and assess its correlations with other metrics. **METHODS:**The retrieved articles (n=927) using WoS (between 2010-2022) were analyzed in-depth using altmetric attention scores (AAS), and a correlation comparison was performed with various metrics. The articles' focus was examined quantitatively and the most prolific parameters were identified. **RESULTS:**Citation numbers ranged from 491 to 45. The relationship between the total number of citations and the publication time is presented in Figure 1. The peak of influential SMILE articles was between 2011-2013 and two case reports of corneal ectasia following SMILE were at the top list. Journal of Refractive Surgery published the most SMILE reports (32.0%). AAS ranged from 26 to 0 and correlated moderately with citation counts (r=0.44, P=0.001) and annual mean citations (r=0.49, P<0.001), but weakly with impact factor (r=0.28, P=0.045), immediacy index (r=0.32, P=0.022), and article influence score (r=0.35, P=0.011). The most articles and citations peaked respectively in 2014 and 2018 and the most productive country was China. Modern SMILE surgery was mostly compared to the older LASIK procedure. Vestergaard A.H. was the most prolific author and Aarhus University was the most productive affiliation. The highest AAS was seen in reviews and meta-analyses. The largest set of connected authors included 23 authors in the co-authors' networks map (Figure 2). Abstract-based terms and keyword network maps are respectively presented in Figures 2B and 2C. **CONCLUSIONS:**The first bibliometric and altmetric analysis of SMILE research provides novel directions for future work by showing the current research trends, prolific parameters, and zones with potential for the public's attention, providing useful information about the dissemination of scientific knowledge on SMILE in social media and to the general public.

Keywords: Altmetrics, altmetric attention scores, bibliometrics, SMILE, Web of Science.

PS-051 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Axial Length, Anterior Chamber Depth, and Lens Thickness in Normal Libyan Eyes; Measured by the Aladdin Ocular Biometer

Samar A Bukhatwa, Suliman Masuod

Department of Ophthalmology, University of Benghazi, Benghazi, Libya

BACKGROUND AND AIM:BACKGROUND: Ocular parameters as axial length (AL), anterior chamber depth (ACD), and lens thickness (LT) are important for refractive and cataract surgeries, and its normal data are important to be identified. **AIM:** This study was carried out to obtain data about AL, ACD, and LT parameters in normal Libyans.

METHODS:METHODS: A cross-sectional study (first of July to end of August, 2021) was done in Benghazi teaching eye hospital on 106 nondiabetic volunteers aged between 17 and 75 years with no ophthalmic disease. Ocular parameters were measured using the Aladdin optical biometer that is a noninvasive machine and without the use of drugs. Descriptive statistics and data analysis were done by using SPSS version 23.0, IBM Corporation.

RESULTS:RESULTS: The mean age was 35.36 13.35 years, the mean AL was 23.79 0.91 mm, the mean ACD was 2.96 0.62 mm, and the mean LT was 3.67 0.62 mm. There was no statistically significant difference between these parameters regarding gender or age.

CONCLUSIONS:CONCLUSION: This is the first study done on Libyan population to report the AL, ACD, and LT. It showed a comparable result with studies from other populations and that age and gender have no effect on these ocular parameters.

Keywords: axial length, anterior chamber depth, lens thickness, normal Libyans

PS-054 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Retinitis pigmentosa hastasında kapsüler fimozis sendromu

Furkan Öz, Mete Güler

Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Göz Hastalıkları ABD,
Kahramanmaraş

GİRİŞ VE AMAÇ:Retinitis pigmentosa (RP), dünya çapında 3000 kişiden 1'ini etkileyen kalıtsal bir retinal distrofidir.Hastalık, rod fotoreseptörlerin ilerleyici dejenerasyonu ve ölümü ile karakterize edilir. Anterior kapsüler açıklığın küçülmesi ve beyazlaması, kapsüler kontraksiyon sendromu olarak bilinir ve kapsüler fimozis olarak adlandırılır. Bu,kapsüller eksizyonu ve kapsüler kesenin çapında azalmaya neden olan abartılı bir fibröz yanıttır. **YÖNTEM:**5 yıl önce sağ gözden katarakt cerrahisi geçirmiş 63 yaşında kadın retinitis pigmentosa hastası sağ görme azlığı ile kliniğimize başvuruyor.Hastanın sağ gözde görme keskinliği el hareketi düzeyinde sol gözde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği 3/10 düzeyindedir. Hastanın sağ gözünde kapsül tamamen kesifleşmiş,ön ve arka kapsül fibrotik izlenmiştir.Sol gözde ise arka kapsülde fimozis izlenmiştir.Hastaya sağ iol çıkarılması+skleral fiksasyon ile lens implantasyonu planlandı. **BULGULAR:**Hastanın sağ gözünde kapsül tamamen kesifleşmiş,ön ve arka kapsül fibrotik izlenmiştir. Yarık lamba muayenesinde ön kamarada hücre veya posterior sineşi gözlenmedi. Sol gözde ise arka kapsülde fimozis izlenmiştir. Dilate fundus muayenesinde sağ göz değerlendirilemeyip sol gözde pigmenter retinopati saptanmıştır. Sağ gözün ultrasonografik görüntüsünde retina yatışık gözlenmiştir. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**In Sim Ng ve arkadaşları tarafından yayınlanan bir vaka raporunda kapsüler fimozis, tanı konulmadan 5 yıl önce arka kamara göz içi lens takılan retinitis pigmentosa hastasında tanımlanmıştır. Kapsüler fimozis intraokuler lens subluksasyonuna hatta ön kamarada görülmesine sebep olabilmektedir. Bu hastada operasyon sırasında lensin inferiora subluksasyon kaydedildi., Kapsüler fimozis sendromu sonrasında iol bozuklukları, tiltasyon, subluksasyon, ön kamarada iol görülmesi ve buna sekonder görme azlığı olabilir. Ayrıca kapsüler fimozis santrale ilerleyerek görme aksını kapatabilir.

Anahtar Kelimeler: kapsüler fimozis,retinitis pigmentosa,skleral fiksasyon

PS-055 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Korneal Sütür Alımı Sonrası Suprakoroidal Hemoraji Gelişen Olgu

Ceren Soylu, Semih Çakmak

İstanbul Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Komplike katarakt cerrahisi sonrası korneal sütür alımını takiben suprakoroidal hemoraji gelişen olguyu sunmak

YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:Medikal tedaviyle kontrol altında olan bilateral psödoeksfolyatif açık açılı glokomlu 78 yaş erkek hasta, sol gözde katarakt cerrahisi sırasında yaygın zonül zafiyeti ve 3 kadran zonül diyalizi saptanması üzerine afak bırakılıp ikinci seansta sulkusa 3 parçalı göz içi lens (GİL) yerleştirildi. Korneadaki ana giriş kesisinde 3 adet 10/0 sütür mevcuttu. Postoperatif 15. günde görme keskinliği 0,05 düzeyinde idi ve korneal sütürlere bağlı astigmatizma olduğu için, korneal sütürlerin alımı planlandı. Kornea ana giriş kesisindeki sütürlerin alınması sonrasında ani-şiddetli baş ve göz ağrısı gelişen hastada ön kamaranın kaybolduğu gözlendi. Yapılan muayenede suprakoroidal hemoraji saptanan hastada acil korneal kesi sütürasyonu yapıldı ve ön kamara oluşturuldu. Postoperatif muayenede sol gözde vizyon 1 metreden parmak sayma düzeyinde idi. Ön kamarada 1 mm hifema mevcuttu. Göz içi basıncı medikal tedaviyle kontrol altına alınan hastaya ilk 3 gün 80 mg intravenöz metilprednisolon verildi, daha sonra doz azaltılarak 10 gün içinde sistemik steroid tedavisi sonlandırıldı. 1 ay sonraki muayenesinde sol göz vizyonu 2 metreden parmak sayma düzeyinde idi ön kamara normal derinlikteydi, hifema 0.5 mm idi. Ultrasonografi ile koroid dekolmanının gerilediği gözlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Katarakt cerrahisi sonrasında kornea sütürlerinin erken alınması korneal astigmatizma açısından avantaj sağlasa da yara yeri bütünlüğü sağlanması açısından geç alınması daha iyi olacaktır.

Anahtar Kelimeler: suprakoroidal hemoraji, kornea sütürü, ana giriş kesisi

PS-057 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Geç Başlangıçlı Irvine-Gass Sendromlu Bir Olgu ve Tedavisi

Şule Nur Acar Duyan

Konya Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Irvine-Gass sendromu komplikasyonsuz katarakt cerrahisi sonrası görülen makulada kistoid ödem görüntüsü olarak tanımlanmaktadır, diğer isimlendirmesi ise psödo fakik kistoid makular ödemdir. Genellikle ameliyattan sonraki ilk bir ay içerisinde görülmektedir.

YÖNTEM: Bu olgu sunumunda komplikasyonsuz katarakt cerrahisinden on bir ay sonra sol gözde Irvine-Gass sendromu gelişen erkek hastanın kliniği ve tedavisi literatür eşliğinde tartışılacaktır.

BULGULAR: Ek hastalığı olmayan altmış üç yaşında erkek hasta, sol gözde birkaç aydır olan görme bulanıklığı şikayeti ile tarafımıza başvurdu. Hastanın sol gözüne on bir ay önce komplikasyonsuz katarakt cerrahisi yapılmıştı. Hasta ilk zamanlarda görmesinin iyi olduğunu son zamanlarda bozulduğunu tariflemekteydi. Yapılan oftalmik muayenesinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği sol gözde 0,5 idi. Göziçi basıncı normaldi. Biyomikroskopik muayenesinde her iki göz de psödo fakikti. Fundus muayenesinde sol gözde makulanın ödemli olduğu görüldü. Optik koherans tomografide sol gözde kistoid makular ödem mevcuttu. Fundus floresein anjiyografide optik diskte boyanma görülmesi sonucu Irvine-Gass sendromu tanısı konuldu. Tedavide topikal antiinflatuar damla 3x1 başlandı. Üç hafta sonra makular ödemin devam etmesi nedeniyle subtenon triamsinolon enjeksiyonu yapıldı. Bir ay sonraki kontrolde görme keskinliğinin 0,9 düzeyine çıktığı ve kistoid makular ödemin tamamen kaybolduğu görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Irvine-Gass sendromu genellikle komplikasyonsuz katarakt ameliyatını takiben ilk bir ay içerisinde ortaya çıksa da literatürde yıllar sonra bile gelişen olgular bildirilmiştir. Bu nedenle psödo fakik hastalarda görme bulanıklığının ayırıcı tanısında mutlaka akla gelmeli ve ayrıntılı fundus muayenesi ve görüntülemesi yapılmalıdır. Tedavide topikal antiinflatuar ve subtenon triamsinolon enjeksiyonu oldukça yararlıdır. İleri olgularda intravitreal anti-Vegf tedavisinin etkinliğini gösteren çalışmalar mevcuttur.

Anahtar Kelimeler: Irvine-Gass sendromu, katarakt cerrahisi, psödo fakik kistoid makular ödem

PS-058 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Keratoglobus Hastasında Skleral Kontakt Lens Kullanımı

Seyfi Aydın, Gül Varan, Ezgi Naz Ensari Delioğlu, Seda Duran Güler, Yusuf Yıldırım
Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Göz Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Keratoglobus, korneanın jeneralize incilmesi ile karakterize, nadir görülen, inflamatuvar olmayan bir korneal incelme bozukluğudur. Klinik prezentasyon, aşırı incelme nedeniyle artan kornea kırılabilirliği ile düzensiz kornea topografisinden kaynaklanan progresif azalma ile karakterizedir. Gözlük ve kontakt lensler yardımıyla görsel rehabilitasyon sağlanabilir.

YÖNTEM:21 yaşında kadın hasta görme azlığı nedeniyle kliniğimize başvurdu. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağ gözde 20/63, sol gözde 20/50 ve her iki gözde -22,00 D sferik eşdeğer oranında kırma kusuru vardı. Hastanın yapılan keratometrik ölçümleri sonucunda sağ gözündeki K1 ve K2 değerleri sırasıyla 51,50 ve 59,75 ve sol gözündeki K1 ve K2 değerleri sırasıyla 52,75 ve 56,87 D olarak bulundu. Yapılan taramada her iki göz korneasında parasantralde minimal skar alanları mevcuttu. Korneal topografi incelemesinde her iki göz korneasında jeneralize incelme olduğu gözlendi ve keratoglobus tanısı kondu ve görsel rehabilitasyon için skleral kontakt lens önerildi. Skleral lenslerle deneme hastanın onamı ile gerçekleştirildi.

BULGULAR:Skleral lens kullanımı sonucu hastanın en iyi düzeltilmiş görme keskinliği her iki gözde 20/32 ve lens ile her iki gözde -3,50D sferik eşdeğer oranında kırma kusuru vardı. Skleral lens ile yapılan keratometri ölçümleri sonucunda sağ gözündeki K1 ve K2 değerleri sırasıyla 41,12 ve 41,37 ve sol gözündeki K1 ve K2 değerleri sırasıyla 41,12 ve 41,25 olarak bulundu. Hasta görme seviyesinden ve kalitesinden memnundu.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Skleral lensler ileri keratokonus ve keratoglobus gibi hastalıklarda yüksek sferik değerler, irregüler astigmatizma gibi kırma kusurlarını düzelterek görme keskinliğinde ve görme kalitesinde artış sağlar.

Anahtar Kelimeler: Keratoglobus, Keratokonus, Kontakt Lens, Skleral lens,

PS-059 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Katarakt Ameliyatı Olan Hastaların Ameliyat Öncesi You-Tube Videosu İzleme ve Sosyal Medya Kullanımının Hastaların Bilgi Seviyesi ve Stres Düzeylerine Etkisinin Araştırılması; Anket Çalışması

Burcu Göksel, Gizem Erdem, Ayşe Bozkurt Oflaz
Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: YouTube, sağlık bilgileri için bir eğitim kaynağı olarak kullanılabilir. Katarakt ameliyatı videoları, prosedür kısa olduğundan ve tamamı kaydedilebildiğinden YouTube için özellikle uygun olabilir. Hastalar, katarakt ameliyatlarından önce YouTube'u bir eğitim kaynağı olarak kullanabilirler. Bu çalışmada bilgi edinmiş hastaların operasyonla ilgili deneyimlerindeki etkiler değerlendirilecektir.

YÖNTEM: Katarakt ameliyatı olan 56 bireye anket uygulanmıştır. Anket çalışmasının birinci bölümünde sosyodemografik bilgilere, ikinci kısımda ameliyat öncesi heyecan durumu ve hastanın sosyal medya kullanımına, üçüncü kısımda ise ameliyat sonrası hissettiklerine yönelik sorular sorulmuştur. Anket puanları SPSS ile istatistiksel hesaplamalar yapılmıştır.

BULGULAR: Çalışmaya 26'sı erkek 30'u kadın olmak üzere 56 hasta katıldı. Hastaların yaş ortalaması 68,80 ±12,25 idi. Hastaların 14'ü ameliyata girmeden YouTube ameliyat videosu izlemiş, kalan 42 hasta izlememişti. Katarakt ameliyatı izlemeyen bölümde 'heyecanlı mısınız' sorusuna verilen puanlar anlamlı olarak daha düşüktü. Video izleyenlerin 5'i ameliyat videolarının daha çok doktorlara yönelik olduğunu düşünmekte iken, videoların yeterli sayıda olmadığını düşünmekteydi. Ameliyat sonrası ameliyatta hissedilen ağrı puanında iki grup arası anlamlı farklılık gözlenmezken, video izleyenler anlamlı şekilde bir farkla ameliyatlarının bekledikleri kadar zor geçmediğini ifade etti.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Hastalarımızdan video izleyenlerin ameliyat öncesi daha heyecanlı olduklarını ancak ameliyatı beklediklerinden kolay olarak atlattıklarını saptadık. Hastalarımız ağrı yönünden iki grupta farklı puanlar içermemekteydi. Bu durum kişilerin ağrı eşiklerinin farklı olabileceği yönünde yorumlandı. Sonuçta ameliyat öncesi izlenen YouTube videoları hastaları bilgilendirici formatta olup, ameliyat konusunda hastaların endişe duymalarına olumlu yönde etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: katarakt, eğitim, stres düzeyi

PS-060 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Pars plana vitrektomi ile kombine fakoemülsifikasyon cerrahisi sonrası toksik anterior segment sendromu gelişen bir olgu

Berk Arı¹, Alpaslan Koç², Orhan Altunel¹, Saadet Gültekin Irgat¹, Fatih Özcura¹

¹Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Kütahya

²Doç. Dr. Mustafa Kalemlı Tavşanlı Devlet Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Toksik anterior segment sendromu (TASS), genellikle ön segment cerrahisinden 12-48 saat sonra gelişen nadir ve yıkıcı ön kamara inflamatuvar reaksiyonudur. TASS en çok sorunsuz katarakt cerrahisi sonrasında görülmekle birlikte glokom cerrahileri, keratoplasti ve fakik göz içi lens implantasyonu gibi ön segment cerrahilerinden sonrada görülebilir. Olgular ameliyat sonrası 12-48 saat içinde görmeye azalma, bulanık görme ve fotofobi şikayeti ile başvururlar. **YÖNTEM:**Bu çalışmada dış merkezden retina birimimize vitreus hemorajisi(VİH) ile sevk edilen ve pars plana vitrektomi (PPV) + fakoemülsifikasyon sonrası TASS gelişen olgu sunulmuştur.

BULGULAR:Altmış bir yaşında erkek olgunun sağ göz görme düzeyi Persepsiyon(P)+ ve biyomikroskopik muayenesinde sağ gözde nükleer katarakt, görüldü. Fundus muayenesinde VİH olduğu ve retinanın yatışık olduğu görüldü. VİH 2 doz intravitreal bevacizumaba direnç gösterince PPV+fakoemülsifikasyon planlandı. Olgunun postoperatif 1. gün sağ göz görme keskinliği P+, Göz içi basıncı (GİB) 36 mm Hg, limbustan limbusa diffüz ödemi, pupil şekil bozukluğu ve reaktif olmayan pupil olduğu görüldü (Resim1). TASS olduğu düşünülen olguya 200 cc intarvenöz mannitol ve 2x1 asetazolamid tablet saat başı moksifloksasin ve deksametazon damla, 3x1 tropikamid ve 2x1 dorzolamid & timolol damla başlandı. Postoperatif 5. gün görme keskinliği 0.5 düzeylerine çıkan olgunun korneal ödeminin açıldığı ve GİB'in normotansif devam ettiği görüldü (Resim 2). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**TASS olgularını 12-48 saat gibi çok daha erken ortaya çıkması, Limbustan limbusa diffüz korneal ödemin olması, şiddetli ağrının olmaması ve enflamatoar reaksiyonun ön kamara ile sınırlı olmasıyla endoftalmiden ayırmak mümkündür. TASS olgularında enflamatoar reaksiyonun şiddetine göre keratoplasti gerektiren korneal ödem, kontrolü güç glokom ve iris hasarına bağlı dilate, fikse bir pupil oluşabilmektedir. Biz olgumuzu erken tanı ve ilk 5 gün yoğun topikal steroid tedavisiyle bu ağır komplikasyonlar oluşmadan yönettik.

Anahtar Kelimeler: Enflamatoar reaksiyon, Ön segment cerrahisi, Toksik anterior segment sendromu,

PS-062 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Katarakt Cerrahisi Sonrası Farkedilen İntrakranial Kitle

Eda Arslan¹, Mehmet Adam¹, Şansal Gedik¹, Mehmet Kenan¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, Göz Ana Bilim Dalı, Konya

²Necmettin Erbakan Üniversitesi, Beyin Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Katarakt cerrahisi sonrası görme keskinliğini artmayan hastanın klinik seyrinin sunulması.

YÖNTEM: Olgu sunumu

BULGULAR: Az görme şikayeti ile başvuran hastanın görmesi sağ gözde 0.15, sol gözde 0.4 idi. Ön segment muayenesinde her iki gözde arka subkapsuler katarakt mevcuttu, fundus muayenesi doğal idi. Hastanın sağ gözüne katarakt operasyonu yapıldı ve görme keskinliği tama yükseldi. Ön segment muayenesinde sağ gözde minimal arka kapsül kesafeti mevcuttu, fundus muayenesi doğal idi. Sağ göz cerrahisinden 13 ay sonra hasta sol gözde az görme şikâyeti ile tekrar başvurdu. Görmesi sağ gözde 0.9 ve sol gözde 2 metreden parmak sayma idi. Ön segment muayenesinde sağ gözde minimal arka kapsül kesafeti ve sol göz arka subkapsüller ve nükleer katarakt var idi. Fundus muayenesi sol göz optik disk sağa göre hafif soluk idi. Retina sinir lifi kalınlığı sağ 86, sol 79 mikron ölçüldü. Katarakt operasyonu sonrası 1.günde sol göz görme keskinliği 0,05 çıkan hastanın muayenesinde iol santralize, kornea saydam ve optik disk hafif soluk idi. Her iki gözde direkt ve indirekt ışık reaksiyonları doğal, rölatif afferent pupil defekti yok idi. Beklenen görme artışı olmaması nedeniyle istenen VEP testinde sol gözde daha belirgin olarak dalga büyüklüğünde azalma ve latans uzaması görüldü. Görme alanında sağ göz üst kadranlarda total kayıp ve alt kadranlarda periferik daralma izlendi. Sol gözünde güvenilir görme alanı verisi elde edilemedi. MRI tetkikinde beyin orta hatta kitle imajı izlenen hasta beyin cerrahisine konsülte edildi. Beyin cerrahisi olfaktor oluk menenjiomu ön tanısı ile acil şekilde operasyona aldı. Katarakt ve kranial kitle operasyonu sonrası 1.ayda görme keskinliği sol gözde 0.3 düzeyine çıkan hastanın takipleri devam etmektedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Katarakt cerrahisi sonrası görme keskinliğinde beklenen artış olmayan hastalarda papil ödem olmasa dahi ayırıcı tanıda santral sinir sistemi patolojileri düşünülmelidir. Özellikle orta hat patolojilerinde optik sinir tutulumunun olmayabileceği veya minimal olabileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: katarakt cerrahisi, tümör, VEP testi

PS-063 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Katarakt Cerrahisi Sonrası Erken Dönemde Gelişen Ön Kapsüler Fimozis ve YAG Lazer Kapsülotomi ile Tedavisi

Gülsun Solmaz, Tefvik Oğurel, Ali Solmaz
Kırıkkale Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Kırıkkale

GİRİŞ VE AMAÇ: Katarakt cerrahisi sonrası erken dönemde görme keskinliğinde azalmaya neden olabilen ön kapsüler fimozisin YAG lazer kapsülotomi ile tedavisini göstermeyi amaçladık.

YÖNTEM: Görme keskinliğinin değerlendirilmesi Biyomikroskopik muayene Ön segment fotoğraflama Optik Koherens Tomografi (OKT) **BULGULAR:** 81 yaşındaki kadın hasta tarafımıza sol gözde puslu örme şikayeti ile başvurdu. Hastanın başvurusundan 3 ay önce dış merkezde katarakt cerrahisi geçirdiği ve şikayetinin cerrahiden 20-25 gün sonra başladığı öğrenildi. Hastanın sol göz görme keskinliği 2-3/10 idi. Biyomikroskopik muayenede ön kapsüler fimozis izlendi (Resim1-2). Fundus doğal izlendi. OKT de maküla yatışık izlendi. Hastaya YAG lazer kapsülotomi önerildi ve yapıldı (Resim 3-4-5). YAG lazer sonrası görme keskinliği 6-7/10 idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Katarakt cerrahisinde küçük kapsüloreksis yapılan vakalarda, sıklıkla cerrahiden sonrasındaki 6 ay içinde lens epiteli hücrelerinde meydana gelen transformasyon ile kapsüler kontraksiyon olarak da tanımlanan bir komplikasyon olan ön kapsülde fimozis meydana gelebilmektedir. Katarakt cerrahisi sonrası görme azlığı ile başvuran hastalarda ön kapsüler fimozis unutulmamalıdır. Ön kapsüler fimoziste YAG lazer kapsülotomi faydalı bir tedavi yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Ön Kapsüler Fimozis, YAG Lazer Kapsülotomi, Ön Segment Fotoğraflama

PS-064 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Fakoemülsifikasyon Sonrası Irvine-Gass Sendromu İçin Subtenon Triamsinolon Uygulanan Hastalarda Diyabetes Mellitusun Prognozu Etkisi

Mikail Demir, Yücel Yiğit, Eyyüp Karahan
Balıkesir Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Balıkesir

GİRİŞ VE AMAÇ:Komplikasyonsuz fakoemülsifikasyon ve intraoküler lens uygulaması sonrası Irvine-Gass sendromu (IGS) olan ve subtenon triamsinolon ile tedavi edilen hastalarda diyabetes mellitus (DM) varlığının tedavi prognozuna etkisini değerlendirmek. **YÖNTEM:**2020 Haziran- 2022 Aralık ayları arasında Balıkesir Üniversitesi Göz Hastalıkları retina biriminde komplikasyon gelişmeden uygulanmış fako ve IOL implantasyonu sonrası IGS tanısı almış ve primer olarak subtenon triamsinolon tedavisi uygulanmış 31 hasta DM varlığı veya yokluğuna göre 2 gruba ayrıldı. Hastaların en az 3 aylık takip süreleri vardı. DM olan 11 hasta grup 1, olmayan 20 hasta grup 2 olarak kabul edildi. İki grup yaş, cinsiyet, cerrahi ile hastalık ortaya çıkması arası geçen süre, final görme keskinliği, final santral fovea kalınlığı (SFK), tedaviye direnç oranı açısından karşılaştırıldı. **BULGULAR:**İki grup arasında yaş ve cinsiyet açısından fark yoktu. DM olanlarda fakoemülsifikasyon ile IGS'nin ortaya çıkma süresi $86,1\pm 44,2$ gün, DM olmayanlarda $61,7\pm 49,4$ gün idi ($p=0,042$). DM olanlarda ortalama final görme keskinliği $0,57\pm 0,29$, DM olmayanlarda $0,59\pm 0,28$ idi. ($0,873$). DM olanlarda final SFK $391,9\pm 129,9$ μm , DM olmayanlarda $369,5\pm 128,6$ μm idi ($p=0,732$). Tek enjeksiyon sonrası 300 μm 'nin altında SFK elde etme oranı DM olanlarda %54,5 (6/11), DM olmayanlarda %60 (12/20) idi. En az 2 sıra görme keskinliği artışı DM olanların %80'inde (8/10), DM olmayanların %75,0'inde (15/20) sağlanabildi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**DM olan olgularda IGS,olmayanlara göre daha geç ortaya çıkmaktadır fakat tedaviye fonksiyonel ve anatomik yanıt açısından DM varlığının prognoza herhangi bir etkisi olmamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Diyabetes Mellitus,Santral Fovea Kalınlığı,Subtenon Triamsinolon

PS-065 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Katarakt Cerrahisi Öncesi Optik Koherens Tomografinin Önemi

Ahmet Nazım Bulgur¹, Mehmet İçöz²

¹Ankara Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği

²Yozgat Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ:Katarakt cerrahisi planlanan ve biyomikroskopik fundus muayenesinde patoloji saptanmayan hastalarda optik koherens tomografinin (OKT) öneminin belirlenmesi. **YÖNTEM:**Retrospektif dizayndaki bu çalışmada, katarakt cerrahisi önerilen hastaların rutin oftalmolojik muayenesi yapıldı. Biyomikroskopik fundus muayenesinde patoloji saptanmayan hastalarda OKT ile okült retinal patolojiler değerlendirildi. Tüm hastaların sistemik hastalık varlığı (diabetes mellitus, hipertansiyon, serebrovasküler ve kardiyovasküler hastalık), katarakt tipleri ve yoğunlukları belirlendi. OKT’de retinal patoloji saptanma durumuna göre hastalar; normal ve anormal OKT grubu olarak ayrıldı. OKT’de retinal patoloji saptanan hastaların bulguları ile yaş durumuna göre dağılımları değerlendirildi. **BULGULAR:**271 hastanın 271 gözü değerlendirildi. Fundoskopik muayenesi normal olup OKT’de retinal patoloji saptanan hasta sayısı 38 (%14.0) idi. 38 hastanın, 15 (%39.4)’inde epiretinal membran, 10 (%26.3)’nunda senil makula dejenerasyonu, 8 (%21)’inde vitreomakular traksiyon, 2 (%5.2)’sinde lameller hole, 1 (%2.6)’er hastada ise tam kat makuler hole, intraretinal kist, fotoreseptör tabaka hasarı saptandı. Yaş durumuna göre dağılım ise; 2 hasta < 60 yıl, 6 hasta 60 – 70 yıl, 14 hasta 70 – 80 yıl, 16 hasta ise > 80 yıl idi. >70 yaş ve üzeri hasta oranı %78.9 idi. Normal ve anormal OKT grubunun yaş, cinsiyet, sistemik hastalık varlığı, görme keskinlikleri, santral makula kalınlıkları ile katarakt tipleri ve yoğunlukları arasında istatistiksel açıdan anlamlı fark saptanmadı (tüm değerlerde $p > 0.05$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**7 hastanın 1’inde fundoskopik muayene normal olup ve OKT’de retinal patoloji saptandı. Katarakt cerrahisi öncesi biyomikroskopik fundus muayenesinde tespit edilemeyen okült retinal patolojilerin tanınmasında OKT kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Katarakt, okült retinal patoloji, optik koherens tomografi, preoperatif değerlendirme

PS-066 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Komplikasyonsuz Katarakt Cerrahisi Sonrası Dirençli Kistoid Maküla Ödemi ile Seyreden Vitreus Wick Sendromu: Olgu Sunumu

Serhat Eker, Banu Turgut Ozturk

Selçuk Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Vitreus prolapsusu veya kaybı, katarakt cerrahisi sırasında veya sonrasında zonüler zayıflık veya arka kapsülün rüptürü nedeniyle oluşabilir. Gecikmiş vitreus prolapsusunun sonucu olarak pupil bloğu glokomu, büllöz keratopati, kistoid maküler ödem (KMÖ), üveit veya retina dekolmanına yol açan oftalmolojik komplikasyonlar bildirilmiştir. **YÖNTEM:** Bu çalışmada, vitreus wick sendromu gelişmiş bir olgu sunulacaktır. Komplikasyonsuz katarakt cerrahisinin geç bir komplikasyonu ve dirençli KMÖ ile seyreden olgunun yönetimi aktarılacaktır. **BULGULAR:** 61 yaşında erkek hasta, sağ gözünde görmede azalma ve bulanık görme şikayeti ile başvurdu. 3 ay önce sağ gözünde gerçekleştirilen komplikasyonsuz katarakt ameliyatı sonrası görmede tam düzelme olduğunu belirtti. Ancak hastanın ameliyat olduğu kliniğe sağ gözünde giderek azalan görme şikayeti ile başvurduğu ve psödo fakik KMÖ için intravitreal 4 mg triamsinolon enjeksiyonu yapıldığı öğrenildi. Hasta intravitreal tedavi sonrası görmesinde kısmi düzelme olduğunu belirtmesine rağmen sağ gözünde tekrarlayan KMÖ ve göz içi basıncı (GİB) yüksekliği ile tarafımıza başvurdu. Ön segment muayenesinde, saat 10 hizasında pupillanın düzensizliğine yol açan superotemporal limbal insizyon skarına doğru uzanan ön kamarada vitreus prolapsusu görüldü (Şekil 1A). Sağ gözde maküler optik koherens tomografi (OKT) görüntülerinde retina kalınlaşması, kistik intraretinal lezyonlar ve retina altı sıvı görüldü (Şekil 2A). OKT'de sol gözde patoloji izlenmedi (Resim 2B). Cerrahi anterior vitrektomi uygulandı. Pupil distorsiyonu düzeldi (Şekil 1B) ve sağ göz makülasının OKT görüntülerinde KMÖ'nin devam etmediği görüldü (Şekil 2B). 6 hafta sonra GİB düzeldi ve görme keskinliği 20/25 düzeyine geldi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Vitreus wick sendromu, maküla ödemi, endoftalmi veya retina dekolmanı gibi ciddi komplikasyonlara yol açabilir. Bu nedenle, katarakt ameliyatı komplikasyonsuz olsa bile vitreus prolapsusu açısından operasyon sonrası kontrollerde dikkatli olunmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Katarakt, vitreus prolapsus, kistoid maküler ödem, vitreus wick sendromu

PS-067 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Entümesan kataraktlarda kapsüloplasti: istenmeyen kapsül yırtılmalarını önlemek için iki aşamalı kapsüloleksis yöntemi

Alpaslan Koç¹, Fatih Özcura², Saadet Gültekin Irgat², Orhan Altunel²

¹Doç. Dr. Mustafa Kalemlı Tavşanlı Devlet Hastanesi

²Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Kütahya

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmanın amacı entümesan katarakt olgularında modifiye iki aşamalı sürekli eğrisel kapsüloleksisi kapsüloplasti başlığı altında tanımlamak ve standart kapsüloleksis yapılan olgular ile kapsüloplasti yapılan olguların preoperatif ve postoperatif sonuçlarını paylaşmak.

YÖNTEM:Kapsüloplasti (n=30) ve standart kapsüloleksis (n=32) yapılan entümesan katarakt olguları geriye dönük olarak incelendi. Olguların demografik ve oküler özellikleri, preoperatif ve postoperatif komplikasyonlar oranları incelendi. Hedeflenen ve postoperatif 1. ayda elde edilen refraksiyon sonuçları incelenerek gruplar arasında refraksiyon değerlerinde meydana gelen mutlak sapmalar belirlendi.

BULGULAR:Standart kapsüloleksis yapılan olguların 4/32'inde(%12.5) intraoperatif kapsüloleksis aşamasında komplikasyonlar saptanırken kapsüloplasti yapılan olgularda introperatif herhangi bir komplikasyon saptanmadı. Postoperatif 1. ayda mutlak refraktif sapma kapsüloplasti olgularında -0.16 ± 0.21 diyoptiri (D), standart kapsüloleksis yapılan olgularda $-0,33 \pm 0,20$ D idi (p=0,004).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Entümesan katarakt olgularında kapsüloplasti yöntemi ile oluşacak intraoperatif komplikasyonları önlemek-azaltmak mümkündür. Standart kapsüloleksis yapılan olgulara göre kapsüloplasti yapılan olgularda intraoperatif komplikasyon oranları daha azdır. Ayrıca kapsüloplasti yapılan olgularda hedeflenen refraksiyon değerlerinde anlamlı olarak daha az sapmaların olması muhtemeldir.

Anahtar Kelimeler: entümesan katarakt, kapsüloplasti, kapsüloleksis

PS-068 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Korneal Refraktif Cerrahi Geçirmiş veya Dejeneratif Miyopisi Olup Katarakt Ameliyatı Planlanan Hastalarda Göz İçi Lens Ölçümü Tutarlılığı ve Postoperatif Refraksiyon Tahmin Edilebilirliğinin IOL Master 700 ve IOL Master 500 ile Değerlendirilmesi

Burcu Kılıç, Ömür Uçakhan Gündüz

Ankara Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmanın amacı IOL Master 700 ve IOL Master 500 cihazları ile elde edilen ölçümlere göre, refraktif cerrahi öyküsü veya dejeneratif miyopi tanısı olup katarakt ameliyatı planlanan hastalarda oküler biyometri ölçümlerini ve refraktif sonuçları karşılaştırmaktır.

YÖNTEM:Senil katarakt tanısı ile opere edilen, dejeneratif miyopi tanısı veya refraktif cerrahi öyküsü olan hastalar çalışmaya dahil edildi. Ek oküler hastalık ve refraktif cerrahi harici geçirilmiş oküler cerrahi öyküsü olan hastalar çalışmaya dahil edilmedi. Hastaların her iki cihaz ile preoperatif ölçümleri alındı. Aksiyel uzunluk (AL), Km (ortalama keratometri), ön kamara derinliği (ACD), hedef refraksiyon ve mutlak tahmin hatası değerleri kaydedildi. Mutlak tahmin hatası; hastanın postoperatif 1. ay sonundaki sferik eşdeğerinden tahmin edilen hedef sferik eş değer çıkarılarak hesaplandı. Her iki cihazda Holladay 1 formülü kullanıldı.

BULGULAR:Çalışmaya 9 hastanın 16 gözü dahil edildi. Yaş ortalaması 60,11 idi. Hastaların %44,4'ü erkek; %55,5'i kadın idi. 4 hastanın refraktif cerrahi öyküsü; 5 hastanın dejeneratif miyopi tanısı vardı. Sağ göz AL, Km, ACD, hedef refraksiyon, mutlak tahmin hatası değerleri IOL Master 700 ile alınan ölçümlerde sırasıyla 27,21 mm, 42,59 D, 3,27 mm, -0,52 D ve -0,13 D idi. Sol göz AL, Km, ACD, hedef refraksiyon, mutlak tahmin hatası değerleri IOL Master 700 ile alınan ölçümlerde sırasıyla 27,13 mm, 42,5 D, 3,21 mm, -0,6 D ve -0,06 D idi. Sağ göz AL, Km, ACD, hedef refraksiyon, mutlak tahmin hatası değerleri IOL Master 500 ile alınan ölçümlerde sırasıyla 27,22 mm, 42,26 D, 3,14 mm, -0,97 D ve 0,04 D idi. Sol göz AL, Km, ACD, hedef refraksiyon, mutlak tahmin hatası değerleri IOL Master 500 ile alınan ölçümlerde sırasıyla 27,15 mm, 42,51 D, 3,22 mm, -0,63 D ve -0,03 D idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:IOL Master 700 ve IOL Master 500 postoperatif refraktif sonuçları tahmin etmede güvenilir bulunmuştur. İki cihazın biyometrik ölçümleri ve refraktif tahmin sonuçları arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır.

Anahtar Kelimeler: IOL Master 500, IOL Master 700, Dejeneratif Miyopi, Refraktif Cerrahi, Katarakt Cerrahisi

PS-069 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

ADAMTSL4 Mutasyonu ile ilişkili Familial Ectopia Lentis et Pupillae

Gizem Aygun, Betül İlkay Sezgin Akçay, Işıl Özsoy Saygın
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Familial ectopia lentis et pupillae bilateral, simetrik, lensin süperotemporale doğru sublukse olmasıyla karakterize, sistemik bulguların eşlik etmediği kalıtsal bir hastalıktır. Genellikle Fibrilin 1 (FBN1) ve ADAMTSL4 genindeki mutasyonlar sorumlu tutulmuştur. Nadir olarak gözlenen bu olguda Familial Ectopia Lentis et Pupillae ve ADAMTSL4 gen ilişkisinin incelenmesi amaçlandı.

YÖNTEM: OLGU SUNUMU

BULGULAR: 7 yaşında erkek hasta kliniğimize rutin göz muayenesi için başvurdu. Yapılan muayenede en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) sağ gözde 0.7, sol gözde 1.0 idi. Biyomikroskop muayenesinde bilateral inferior yerleşimli ektopik pupilla, iridodonesis, bilateral süperotemporale lens subluksasyonu olduğu görüldü (Resim 1,2). Aile öyküsünde annesinde de bilateral lens subluksasyonu olduğu ve bu nedenle opere olduğu öğrenildi. Annesinin yapılan muayenesinde EİDGK sağ gözde 2 metreden parmak sayma, sol gözde 0.3 idi. Biyomikroskop muayenesinde sağ göz afakik, sol gözde inferonazale intraoküler lens dislokasyonu olduğu, bilateral iris atrofisi görüldü (Resim 3,4) Ayırıcı tanıda familial ectopia lentis, Marfan sendromu, Weill Marchenasi sendromu, homosistinüri düşünüldü. Sistemik bulguların eşlik etmemesi bizi ön planda familial ectopia lentis et pupillae tanısına yönlendirdi. Konfirmasyon için aile tıbbi genetiğe yönlendirildi. Hastamızın ve annesinin ADAMTSL4 geni OMIM veri tabanında OR geçişli ectopia lentis et pupillae hastalığı ile ilişkilendirildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: ADAMTSL4 mutasyonları ailesel ektopik lensin en yaygın nedeni gibi görünmektedir ve bağ dokusu sendromlarının izole ektopik lens ile ayırıcı tanısında ana özellik olarak önemlidir. Sendromik ve izole ektopik lens arasındaki ayırım, özellikle küçük çocuklarda bu hastaların sürveyansı, tedavisi ve danışmanlığı için çok önemlidir. Ayrıca ADAMTSL4 mutasyonları izole ektopik lense, ektopik lens ve pupillaya, irisin doğuştan anormalliklerine, ambliyopiye yol açabilecek kırılma hatalarına ve erken başlangıçlı katarakta yol açabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: ADAMTSL4 geni, lens subluksasyonu, korektopi

PS-070 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Trifokal ve monofokal göz içi lenslerinin retina duyarlılığı ve fiksasyon stabilitesine etkilerinin mikroperimetri ile karşılaştırılması

Yasin Çiftçi¹, Selin Şimşek Alkan², İsmail Umut Onur², Hakan Özdemir¹, Ahmet Elbay¹

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

²Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Bir çok çalışmada trifokal göz içi lenslerinin (GİL) bazı dezavantajları rapor edilmiştir. Ancak bildiğimiz kadarıyla bu lenslerin mikroperimetri ölçümü parametrelerine etkileri ile ilgili bir çalışma bulunmamaktadır. Bu çalışmanın amacı trifokal ve monofokal GİL implante edilen hastalarda fiksasyon stabilitesinin ve retina duyarlılığının mikroperimetri ile değerlendirilmesidir.

YÖNTEM:Çalışmaya katarakt ameliyatı dışında herhangi bir göz ameliyatı geçirmemiş, görmeyi etkileyecek oküler ya da sistemik hastalığı bulunmayan, görme keskinliği en az 0.8 olan hastalar dahil edildi. Çalışmaya katılan hastalar monofokal ve trifokal göz içi lensi implante edilmelerine göre iki gruba ayrıldı. MP-1 mikroperimetri cihazı ile retina duyarlılığı, fiksasyon santralizasyonu ve fiksasyon stabilitesi, Pelli Rubson eşeli ile kontrast hassasiyeti ölçülerek veriler student T testi ile karşılaştırıldı.

BULGULAR:Gruplar arasında yaş, cinsiyet ve kırma kusuru açısından fark yoktu. Trifokal GİL takılan grupta 2°, 6° ve 10° görme alanında maküla duyarlılığı sırasıyla 18,99±1,53 dB; 19,12±1,19 dB ve 18,87±11,21 dB iken monofokal takılan hastalarda sırasıyla 19,72±0,37 dB; 19,71±0,36 dB ve 19,42±0,56 dB idi ve her üç alanda da istatistiksel olarak anlamlı fark saptandı (p=0,013, p=0,012 vep=0.035). Fiksasyon santralizasyonu ve fiksasyon stabilitesi açısından ise gruplar arasında fark saptanmadı. Kontrast hassasiyeti ise multifokal GİL takılan hastalarda anlamlı olarak düşük bulundu (p=0.003)

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu çalışmanın bulgularına göre monofokal GİL'lerle karşılaştırıldığında trifokal GİL'ler kontrast duyarlılıkta azalmaya neden olmanın yanısıra retinal duyarlılığı da azaltmakta ancak fiksasyon stabilitesinde anlamlı bir fark oluşturmamaktadır.

Anahtar Kelimeler: fiksasyon stabilitesi, mikroperimetri, monofokal GİL, retinal duyarlılık, trifokal GİL,

PS-071 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Konjonktival giriş noktalarının limbusa mesafelerini ölçüp işaretleyerek ve ölçmeden yapılan intraoküler lensin sütürsüz skleral fiksasyon ile implantasyonu yapılan hastalarda postoperatif refraksiyon değerlerinin kıyaslanması

Buse Bayram, Fulya Duman, Muhammet Kazim Erol
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Antalya

GİRİŞ VE AMAÇ:İki farklı cerrahin kapsül desteği olmayan hastalarda konjonktival giriş noktalarının limbusa mesafelerini ölçüp işaretleyerek ve ölçmeden yaptıkları intraoküler lensin sütürsüz skleral fiksasyon ile implantasyonu ameliyatlarının postoperatif sferik, postoperatif silindirik ve postoperatif sferik ekivalan değerlerini karşılaştırarak hangi yöntemin daha doğru sonuçlar verdiğini bulmayı amaçlıyoruz

YÖNTEM:Kliniğimize başvuran ve kapsül desteği olmayan 50 adet hastaya sütürsüz skleral fiksasyon ile intraoküler lens implantasyonu yapıldı. Ameliyat esnasında konjonktival giriş noktalarını ölçüp işaretleyerek yapılan hasta grubu Grup-1, işaretlemeyen yapılan hasta grubu Grup-2 olarak isimlendirildi.Travma veya geçirilmiş enfeksiyona bağlı korneal skarı olan hastalar, pterijum gibi görsel olarak önemli patolojileri olan hastalar, epiretinal membran, makula ödemi, glokomatöz optik atrofi olan hastalar, ameliyat sırasında komplikasyon gelişen hastalar ve takiplere gelmeyen 15 hasta çalışma dışı bırakıldı. Ameliyat sonrası hastaların 1. ay kontrollerinde postoperatif sferik değer, postoperatif silindirik değer ve postoperatif sferik ekivalan değerleri Grup-1 ve Grup-2 arasında karşılaştırıldı.

BULGULAR:50 hastadan 35'i değerlendirilmeye alınmıştır. Hastaların %48,6'sı Grup-1, %51,4'ü ise Grup-2'de yer almaktadır. Bu hastaların %34,3'ü kadın, %65,7'si erkektir. Hastaların yaş ortalaması 67,65±14,57 (28-88)'dir. Grup-2'nin postoperatif sferik değerleri, Grup-1'e göre daha yüksektir. Postoperatif silindirik değerler gruplara göre istatistiksel olarak farklılık göstermemektedir.). İki grubun postoperatif sferik ekivalan değerleri de istatistiksel olarak farklılık göstermektedir. Grup-2'nin postoperatif sferik ekivalan değerleri, Grup-1'e göre daha yüksektir.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Sonuç olarak sütürsüz skleral fiksasyon ile göz içi lens implantasyonu yaptığımız hastalara ameliyatta konjonktival giriş noktalarını işaretleyerek fiksasyon yaparsak ameliyat sonrası sferik ekivalan değerini düşürebiliriz.

Anahtar Kelimeler: Postoperatif Silindirik Değer, Sferik Ekivalan, Sütürsüz Skleral Fiksasyon

PS-072 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Marfan Sendromlu Hastalarda Gelişen Lens Subluksasyonu Tedavisinde Uygulanan Cerrahi Yöntemler

Fatma Dilara Önal, Özcan Kayıkcıoğlu, Mustafa Erdogan
Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Marfan Sendromu tanısı olup muayenesinde lens subluksasyonu tespit edilen hastalarda uyguladığımız cerrahi yöntemler ve postoperatif sonuçların sunulması
YÖNTEM:Kliniğimize 2019 ocak ve 2023 mart ayı arasında başvuran, 11 Marfan sendromu tanılı hastanın kayıtları retrospektif olarak incelendi. Hastalara uygulanan cerrahi yöntem, ameliyat öncesi ve sonrası görme keskinlikleri, komplikasyonlar ve 2. cerrahi gereksinimi, ameliyat sonrası lens pozisyonları kaydedildi.
BULGULAR:Marfan tanısı ile başvuran 11 hastanın 10 unda lens subluksasyonu saptanmıştı.(Resim 2) Lens subluksasyonu olan 10 hastanın 2 sinde tek taraflı 8 inde çift taraflı subluksasyon saptandı. Bu hastalardan bilateral lens subluksasyonu olan 2 hasta operasyonu kabul etmediği için herhangi bir cerrahi geçirmedi. Lens subluksasyonu nedeniyle marfan sendromlu 8 hastanın 14 gözüne skleral fiksasyon ile iol implantasyonu uygulandı. Skleral fiksasyon 6 hastada sütür ile (Resim 3) sağlanmış olup 2 hastada haptikler skleradan geçirilerek uygulanmıştı. (Yamane tekniği)(Resim 4) Hastaların gözlerine uygulanan cerrahi yöntem, takip süreleri, preoperatif ve postoperatif görme keskinlikleri, gelişen komplikasyonlar tablo 1 de gösterilmiştir. Komplikasyonlardan retina dekolmanı gelişen bir hastaya retinal cerrahi, iol dislokasyonu(Resim 5) gelişen 2 hastaya ise iol repozisyonu uygulanmıştır.Görme keskinlikleri postoperatif olarak anlamlı artışlar göstermesine rağmen 2 olguda ambliyopi gelişimi nedeniyle görme keskinliğinde artış görülmemiştir.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Marfan sendromu olgularında kollajen liflerinde gelişen defekt sebebiyle zonüler diyaliz görülmekte olup lens dislokasyonu ile sık karşılaşılmaktadır. Lens dislokasyonu için operasyon kararı alınan hastalarda skleral fiksasyon için farklı yöntemler kullanılabilir.
Sütürlü skleral fiksasyon ya da son yıllarda sıklıkla uygulanan yamane tekniği ile skleral fiksasyon bu hasta grubunda tercih edilebilir

Anahtar Kelimeler: MARFAN SENDROMU, LENS DİSLOKASYONU, SKLERAL FİKSASYON, YAMANE

PS-073 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

65 yaş üzeri hastalarda katarakt cerrahisinin psikiyatrik ölçeklere etkisi

Pinar Kaya¹, Yusuf Mungan¹, Berkay Vahapoğlu²

¹Etilik Şehir Hastanesi, Göz Kliniği, Ankara

²Devrek Devlet Hastanesi, Zonguldak

GİRİŞ VE AMAÇ:65 yaş üzerindeki hastalarda katarakt cerrahisi sonrası en iyi düzeltilmiş görme keskinliğinin (EİDGK) kontrast duyarlılığı (KD) ile “Kısa işlevsellik değerlendirme ölçeği (KİDÖ)”, “Düşme etkinlik ölçeği (DÖ)”, “Hamilton anksiyete değerlendirme ölçeği (HAM-A)”, “Hamilton depresyon ölçeği (HAM-D)” psikiyatrik ölçekleri üzerine etkisinin değerlendirilmesi.

YÖNTEM:Ocak-Mart 2021 tarihleri arasında Devrek Devlet Hastanesi Göz Kliniği’nde katarakt ameliyatı yapılan hastaların cerrahi öncesi 1. gün ve sonrası 3. ay kontrolünde göz muayeneleri ve psikiyatrik ölçekleri yapılmıştır. Çalışmaya bir gözünde kataraktı olup EİDGK $\leq 0,3$ ve diğer gözünde $\geq 0,8$ olan 26 hasta dahil edilmiştir. **BULGULAR:**Hastaların yaş ortalaması $66,7 \pm 1,5$ olup 12’si (%46,2) kadındır ve 8’inde (%30,8) nükleer, 6’sında (%23,1) arka subkapsüler, 12’sinde (%46,2) kortikonükleer katarakt mevcuttur. EİDGK $0,18 \pm 0,12$ ’den ($0,008-0,3$), $0,86 \pm 0,04$ ’e ($0,8-0,9$) yükselmiştir ($p < 0,001$). Göz içi basıncı değeri başvuruda $14,31 \pm 2,4$ ($10-19$), son muayenede $15,23 \pm 2,1$ ($12-19$) mmHg bulunmuştur ($p = 0,061$). KD cerrahi öncesinde $5,04 \pm 3,8$ ($2,1-14,6$), 3. ay kontrolünde $1,7 \pm 0,7$ ($0,97-3,91$) saptanmıştır ($p < 0,001$). Cerrahi öncesi ve sonrasında KİDÖ skalası $23,92 \pm 10,88$ ($14-42$) iken $16,54 \pm 12,18$ ($5-43$) olarak ($p < 0,001$); DÖ skalası $34,08 \pm 17,09$ ($17-67$) iken $20,62 \pm 10,7$ ($10-38$) olarak ($p < 0,001$); HAM-A skalası $4,69 \pm 2,47$ ($1-9$) iken $2,23 \pm 1,55$ ($0-5$) olarak ($p < 0,001$); HAM-D skalası $3,85 \pm 1,65$ ($1-6$) iken $2,15 \pm 2,14$ ($0-6$) olarak düzelme göstermiştir ($p < 0,001$). EİDGK artışı ile KD artışı ve DÖ’deki düzelme arasında orta seviyeli korelasyon saptanmıştır (sırasıyla $r = 0,39$ $p = 0,043$ ve $r = 0,40$ $p = 0,04$). KİDÖ, HAM-A ve HAM-D ölçeklerindeki düzelme ile EİDGK arasında korelasyon saptanmamıştır (sırasıyla $r = 0,05$ $p = 0,8$; $r = 0,37$ $p = 0,063$; $r = 0,08$ $p = 0,66$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Katarakt varlığı tek gözde dahi olsa kontrast duyarlılığını, hastaların işlevselliklerini, düşme korkularını, anksiyete düzeylerini ve depresyona eğilimlerini etkilemekte olup, cerrahi sonrasında bu alanlarda düzelme gözlenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anksiyete, depresyon, düşme, işlevsellik, katarakt, katarakt ameliyatı

PS-074 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Kapsüler Fimozisli Sublukse Göz İçi Merceğin Göz İçinde Resantralizasyonu

Duygu Güler, Harun Çakmak

Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Göz Hastalıkları

GİRİŞ VE AMAÇ:Göz içi lens (GİL) subluksasyonları, katarakt cerrahisi sonrası en sık görülen komplikasyonlardan birisidir. Bu yazımızda, kliniğimizde GİL desantralizasyonu tespit edilen hastalarda uygulanan bir cerrahi tekniği ve sonuçlarını bildirmek amaçlanmıştır.

YÖNTEM:79 yaşında kadın hasta, katarakt ameliyatı sonrası görmede azalma nedeniyle başvurdu. Muayenede en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) 0.9/1mps idi ve GİB 15mm Hg/16 mmHg olarak kaydedildi. Biyomikroskopik muayenede sağ gözde nükleer skleroz sol gözde ise desantralize göz içi mercek ve kapsüler fimozis izlenmekteydi. Hastaya desantralize lensin yeniden santralizasyonu için sütür ile skleraya fiksasyonu ve kapsüler fimozisin temizlenmesi planlandı. Cerrahide saat 8 hizasına uygun olacak şekilde konjonktiva açılarak skleradan geçirilen PC-9 sütürü haptiğin altından sonra karşıdan dönüp haptiğin üzerinden geçirilmiş, skleradan çıkıp kilitlendikten sonra skleraya gömülerek konjonktiva örtülmüştür. Aynı işlem saat 2 hizasında da tekrarlandı. Ön vitrektomi probu ile kesilemeyen kapsüler fimozis dokusu göz içi makas yardımıyla kesildi. İrrigasyon aspirasyon ile ön kamara temizlenerek operasyon sonlandırıldı.

BULGULAR:Postoperatif 1. ayda göz içi merceğin santralize olduğu, görme keskinliğinin tam olduğu izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Arka kamara GİL desantralizasyonlarında; GİL değişimi, skleral ya da iris fiksasyonlu GİL implantasyonu dışında, sublukse GİL'in göz içinden çıkarılmadan skleraya sütüre edilerek santralize edilmesi de tedavi yöntemlerinden birisidir. Bu tekniğin uygulandığı seçilmiş hastalarda, mevcut GİL korunarak görsel açıdan başarılı sonuçlar alınabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: göz içi mercek, skleral fiksasyon, disloke lens, kapsüler fimozis

PS-075 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Üveitli Hastalarda Katarakt Cerrahisinde İmplant Edilen Monofokal Uzatılmış Odak Derinliği (EDOF) Olan Göz İçi Lenslerin Oküler İnflamasyon Üzerine Olan Etkilerinin Değerlendirilmesi

Selin Aydın, Rabianur Eroğlu, Furkan Çam, Hande Çeliker
Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Katarakt cerrahisi uygulanan ve aktif dönemde olmayan üveitli hasta grubunda EDOF (Tecnis Eyhance ICB00 (Johnson & Johnson Vision Care, Inc.) monofokal göz içi lensi (GİL)'in cerrahi sonrası oküler inflamasyon üzerine etkilerinin değerlendirilmesi ve kontrol grubu ile karşılaştırılmasıdır.

YÖNTEM:Katarakt cerrahisi uygulanmış aktif dönemde olmayan 122 üveitli hasta göz ve 115 sağlıklı göz dahil edildi(n=237). 122 üveitli gözün 94'üne monofokal GİL, 28 gözüne EDOF GİL; 115 kontrol grubunun 97 gözüne monofokal GİL, 18 gözüne EDOF GİL implantasyonu gerçekleştirildi. Tüm katılımcıların verileri retrospektif olarak değerlendirildi. Ön kamara inflamasyonu, Üveit Nomenklatürü Standardizasyon Grubu kriterlerine göre sınıflandırıldı. EDOF GİL implante edilen grup görsel semptomları içeren anket ile değerlendirildi. Anket sorularında olmasa dahi orta mesafe görüş memnuniyeti araştırıldı.

BULGULAR:Tüm grupların yaş ortalaması 58,6±14,2 (12-85) yıl idi. Üveitli gözlerin 86 (%70,5)'sı non-granümatöz, 36 (%29,5)'sı granümatöz üveit olarak tespit edildi. Hasta grubunda en sık sistemik tanı Behçet üveiti' idi (n=22, %20,5). Tüm hastalarda anatomik üveit lokasyonu en sık anterior üveit 74 (%60,7) olarak saptandı. Postoperatif 1.ay uzak görme keskinliği EDOF GİL uygulanan hasta grubunda 0,24±0,5 LogMAR, monofokal GİL 0,23±0,3 LogMAR olarak bulundu (p>0.05). Post operatif 1.gün, 1.hafta ve 1.ay ön kamara reaksiyonu EDOF GİL uygulanan hasta grubunda (sırasıyla 1,37±0,8, 0,57±0,7, 0,26±4); monofokal GİL hasta grubunda (sırasıyla 1,27±0,9; 0,69±0,7; 0,16±0,4) anlamlı fark görülmedi (p>0.05). Anket sonuçlarında her iki grupta gece glare'i en sık semptom olarak izlendi. EDOF GİL implante edilen 42 gözün %80'i orta mesafe görüşünden memnuniyet bildirdi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Üveiti olan gözlerde komplikasyonsuz katarakt cerrahisi sonrası EDOF monofokal GİL implantasyonunun oküler inflamasyon artışına olumsuz etkisi olmadığı görülmüştür. Bu nedenle EDOF monofokal GİL'in üveitli hastalarda güvenle kullanabileceğini öngörmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: EDOF monofokal GİL, Katarakt Cerrahisi, Oküler İnflamasyon

PS-076 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Afaki Yönetiminde Tek Parçalı İntraoküler Lensin Canabrava Tekniği İle Skleraya Fiksasyonu

Mehmet İçöz

Yozgat Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ:Altmış sekiz yaşında erkek hastanın katarakt cerrahisi sonrası afaki yönetiminin incelenmesi.

YÖNTEM:İki ay önce katarakt cerrahisi geçiren ve intraoküler lens implante edilemeyen hastanın detaylı oftalmolojik muayenesi yapıldı. Biyomikroskopik muayenede sulkus desteğinin olmadığı, fundusta orta evre diyabetik retinopatisinin olduğu gözlemlendi. Cerrahi önerilen hastaya Canabrava tekniği ile lens implante edildi. Cerrahinin başlangıcında ön vitrektomi ile vitreus kalıntıları ön kamaradan temizlendi. Tek parçalı lensin ilk haptiğinin dış 1/3'lük kısmından insilün enjektörü klavuzluğunda 6.0 prolen ile topuz oluşturuldu. Bu şekilde kartuş sistemine yerleştirildi ve ön kamaraya verildi. İkinci haptikten de aynı işlem uygulandı. Saat 6 ve 12 kadrantlarından limbustan 2 mm geriden insülin klavuzluğunda prolen uçları çıkarıldı ve topuz oluşturuldu. Her iki topuz konjonktiva altına gömüldü. Postop 1. ve 3. ay refraksiyon, görme keskinlikleri, göz içi basınç ölçümleri ve fundus muayenesi yapıldı.

BULGULAR:Preoperatif görme keskinliği el hareketi seviyesinde olan hastanın, postop. 1. ay görme keskinliği 0,3 (Snellen eşeli), 3. ay ise 0,4 idi. Postop. 1. ay refraksiyon değeri; -1.50/-2.5*86, postop. 3 ay ise -1.25/-2.0*95 idi. Göz içi basınçları tüm takiplerde normotansif aralıkta idi. Preoperatif fundus muayenesinde orta evre nonproliferatif diyabetik retinopatisi olan hastanın postoperatif 3 aylık takibinde herhangi bir progresyon izlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Afaki yönetiminde farklı cerrahi seçenekler bulunmaktadır. Bu cerrahi tekniklerde üç parçalı lensler kullanılabileceği gibi bu yöntem ile tek parçalı lensler de skleraya fikse edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Afaki, Canabrava tekniği, sutursuz skleraya fiksasyon, tek parçalı intraoküler lens

PS-077 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Pediyatrik Yaş Grubunda Yamane İntraskleral Lens Fiksasyonu Cerrahisinin Sonuçlarının Değerlendirilmesi

Pelin Akçay, Cumali Değirmenci, Elif Demirkılınc Biler
Ege Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Kapsül desteğinin yetersiz olduğu pediyatrik yaş grubundaki hastalarda, Yamane intraskleral fiksasyon tekniği ile uygulanan göz içi lens(GİL) implantasyonu cerrahisinin sonuçlarının sunulması

YÖNTEM:Yamane tekniği ile GİL implantasyonu uygulanmış olan, en az 1 yıl takip edilen 3-12 yaş arası 7 hastanın 11 gözü çalışmaya dahil edildi. Olguların demografik özelliklerine ilaveten cerrahi yaşları, cerrahi sebebi, eşlik eden patolojiler, cerrahi öncesi ve sonrası oftalmolojik muayene sonuçları ve komplikasyonlar retrospektif olarak incelendi.

BULGULAR:Hastaların ortalama ameliyat yaşı $6,5\pm 3,2(3-10)$ yıl olup cerrahi sonrası ortalama takip süresi $1,81\pm 0,94(0,99-2,64)$ yıldır. 5 kız, 2 erkek olgunun 5'inde Marfan sendromu ilişkili lens subluksasyonu, 1 hastada travmatik katarakt ve 1 hastada ise operatuar afaki nedeniyle aynı cerrah tarafından Yamane tekniği ile GİL implantasyonu yapıldı. Hastaların cerrahi öncesi ölçümlerinde aksiyel uzunlukları ortalama $24,3\pm 2,2$ mm olarak tespit edildi ve SRK-T formülü ile uygun GİL hesaplandı. Cerrahi öncesi 4 hastada görme keskinliği(GK) Snellen eşeli ile değerlendirilebilirken, 3 hastada ışık-obje takibi düzeyindeydi. GK değerlendirilebilen 4 hastada ortalama GK $0,25(0,1-0,5)$ olup hiçbir hastada glokom ve antiglokomatöz kullanım öyküsü mevcut değildi. Cerrahi sonrası erken dönemde tüm hastalarda GİL santralizasyonunun iyi olduğu görüldü. Cerrahi sonrası GK değerlendirilebilen 5 hastada ortalama GK $0,54\pm 0,18(0,5-1,0)$ olup 2 hastada ışık-obje takibi düzeyindeydi. Erken dönemde 2 hastada topikal tedavi ile gerileyen enflamatuar membran oluşumu haricinde hiçbir hastada takipler süresince ilave komplikasyon görülmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Kapsül desteğinin yetersiz olduğu pediyatrik olgularda Yamane intraskleral fiksasyon tekniği uygulanabilecek sekonder GİL implantasyon teknikleri içerisinde akılda bulundurulmalıdır. Yamane tekniği pediyatrik olgularda kullanım sıklığı giderek artmakta olan güvenli ve efektif olabilecek bir yöntem olarak klinik pratikte yerini almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yamane, pediyatrik katarakt, sekonder GİL implantasyonu

PS-078 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Yoğun Katarakt Nedeniyle Optik Biyometri Alınamayan Gözlerde Intraoküler Lens Gücü Hesaplama ve Postoperatif Refraksiyona Etkisi

Merve Subaşı, Muhammed Batur, Erbil Seven

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Dursun Odabaş Tıp Merkezi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı,
Van

GİRİŞ VE AMAÇ:Bir gözünde yoğun katarakt nedeniyle optik biyometri alınamayan hastalar ile, iki gözden de optik biyometri alınabilen hastalar arasındaki intraoküler lens (IOL) gücü hesaplama ve hedef refraksiyon ile postoperatif refraksiyon arasındaki ilişkiyi değerlendirmek. **YÖNTEM:**Bir gözünden optik biyometri alınamayıp ultrasonografik biyometri alınan 39 ve iki gözden de optik biyometri alınabilen 39 hastanın birer gözü olmak üzere 78 göz çalışmaya dahil edildi. İmplant edilecek IOL gücü hesaplanırken her iki yöntemde de SRK-T formülü kullanıldı. Postoperatif 1. ay ve 3. aydaki sferik eşdeğerleri (SE) ile preoperatif hedef refraksiyon arasında lineer regresyon analizi yapıp iki grup karşılaştırıldı. **BULGULAR:**Birinci gruptaki ortalama yaş $60,1 \pm 14,3$; ikinci grupta ortalama yaş $66 \pm 9,4$ idi. Yapılan regresyon analizinde ilk grupta postoperatif 1. aydaki SE'de hem diğer gözün optik biyometrisine hem de ultrasonografik biyometriye göre belirlenen hedef refraksiyon arasında anlamlı korelasyon yoktu (p değeri sırasıyla 0,78, 0,40). Postoperatif 3. ayda ise optik biyometri ile anlamlı korelasyon varken ($p=0,016$) ultrasonografik biyometri ile hedef refraksiyon arasında korelasyon yoktu ($p=0,325$). Her iki gözden optik alınabilen ikinci grupta ise postoperatif 1.ayda SE ile hedef refraksiyon arasında korelasyon yokken ($p=0,113$), postoperatif 3.ayda hedef refraksiyonla SE arasında anlamlı korelasyon izlendi ($p=0,035$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Postoperatif 1.ayda her iki yöntem ile SE ve hedef refraksiyon uyumlu olmazsa da postoperatif 3.ayda optik biyometri ile alınan ölçümlerde hedef refraksiyona ulaşılma açısından optik biyometri daha güvenilirdir.

Anahtar Kelimeler: sferik eşdeğer, refraktif hata, optik biyometri, ultrasonografik biyometri

PS-079 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Katarakt Nedeniyle Fakoemülsifikasyon Cerrahisi Uygulanan Hastalarda İntrakameral Deksametazon Uygulaması: Eşzamanlı Kontralateral Karşılaştırma Çalışması

Yusuf İnançlı, Zübeyir Yozgat, Utku Furuncuoğlu, Berire Şeyma Durmuş Ece, Mehmed Uğur Işık, Erdem Yüksel
Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kastamonu

GİRİŞ VE AMAÇ:Fakoemülsifikasyon ile katarakt cerrahisi uygulanan hastalarda intrakameral deksametazon enjeksiyonunun etkisini değerlendirmek.
YÖNTEM:Çalışmaya elektif, komplike olmayan bilateral fakoemülsifikasyon uygulanan 25 hastanın 50 gözü dahil edildi. Tüm hastaların ameliyat öncesi görme keskinlikleri (GK) 0,5 ve altındaydı ve göz içi basınçları (GİB) 21 mmHg'nin altındaydı. Ameliyat sonrası tüm hastaların sağ gözüne, ön kamaraya 0,4 mg/0,1 ml deksametazon enjekte edildi. Deksametazon enjekte edilen gözler Grup 1 (n:25), edilmeyen gözler Grup 2 (n:25) olarak değerlendirildi. Tüm operasyonlar aynı cerrah (EY) tarafından topikal anestezi altında gerçekleştirildi. Biyomikroskopik değerlendirme, GK ve GİB ölçümlerini içeren kapsamlı oftalmolojik muayene ve kornea topografisi (KT), speküler mikroskopi (SM) ve optik koherens tomografi (OKT) çekimleri başlangıçta (ameliyat öncesi) ve ameliyat sonrası 1, 7 ve 30. günlerde yapıldı.
BULGULAR:Bu çalışma yaş ortalaması 69,56±8,41 olan 25 hastadan (11 kadın) oluşmaktadır. Başlangıça göre ortalama görme keskinliğinin 1,7 ve 30. gündeki artışında iki grup arasında anlamlı fark yoktu (sırasıyla; p:0,467, p:0,941, p:0,819). Başlangıça göre 1,7 ve 30.gündeki ortalama GİB değişimlerinde iki grup arasında anlamlı fark saptanmadı (sırasıyla; p:0,565, p:0,507, p:0,798). Subjektif şikayetlerde iki grup arasında anlamlı fark saptanmadı. 1.gün ön kamara hücre sayısı verilerinde, Grup 1 ve 2'de sırasıyla %60 ve %92 hastada hafif (Grup 1: %54, Grup2: %84) ve orta derecede hücre saptandı. 7.günde bu değerler sırasıyla %20,9 ve %25 olarak bulundu. Aköz flare verilerinde 1.günde Grup 1'de %64 hastada hafif-orta derece flare saptanırken Grup 2'de bu değer %68 idi. 1.gün ön kamara hücre sayısı Grup 1'de anlamlı olarak daha düşük bulundu (p:0,038). SM, KT ve OKT verilerinde iki grup arasında anlamlı fark saptanmadı.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Fakoemülsifikasyon ile katarakt cerrahisi uygulanan hastalarda intrakameral deksametazon enjeksiyonu, ameliyat sonrası inflamasyonun kontrolüne katkı sağlar.

Anahtar Kelimeler: Fakoemülsifikasyon, deksametazon, inflamasyon

PS-080 [Kontakt Lens]

Bir vaka nedeniyle yüksek hipermetropide yumuşak kontakt lens kullanımına yaklaşım

Hasan Bakla, Aysun Şanal Doğan

SBÜ Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, Göz Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ:Yüksek hipermetropi nedeniyle yumuşak kontakt lens kullanmakta olan hastaya yaklaşımın paylaşılması

YÖNTEM:Vaka sunumu

BULGULAR:Yumuşak kontakt lens kullanmakta olan 13 yaşındaki hasta, sağ gözünde batma şikayeti ile başvurdu. Hastanın son 1 yıldır aylık sık replasman silikon hidrojel yumuşak kontakt lens kullanmakta olduğu, gözlük kullanımını tamamen bıraktığı ve son 2 aydır lenslerini yenilemediği öğrenildi. Sağ gözünde santralde 2 odakta korneal epitelinin açık olduğu ve lezyon bölgelerinde stromal bulanıklık izlendi. Hastanın görme keskinliği sağda 0,6 (+6,00), solda 0,4 (+6,00) olduğu, çocukken ambylopi nedeniyle göz kapama tedavisi aldığı öğrenildi. Steril infiltrasyon ihtimaline rağmen hastaya yatış verilerek, kornea ve kontakt lens solüsyonundan kültür alındı, saat başı moxifloxasin %0,5 damla tedavisi başlandı. Hızlı bir cevap alınarak 1 haftada tamamen düzelme izlendi. Hastanın kontakt lensine 3 hafta ara vermesi istendi, hastaya kontakt lens kullanım eğitimi tekrar verilerek, kontrolde dk/t si daha yüksek, daha ince bir lense geçiş yapıldı

TARTIŞMA VE SONUÇ:Günümüzde kontakt lenslerin oksijen geçirgenlikleri çok iyi seviyelere gelmekle beraber yüksek hipermetropide, özellikle santralde artmış lens kalınlığı, düşmüş dk/t oranı izlenebilmektedir. Bu lezyonlar miyoplardan farklı olarak daha santrali tutma eğiliminde olabilir. Hastaların günlük 8 saatten fazla kullanmaması özellikle belirtilmelidir. Yüksek hipermetropide, hastalar gözlüğe bağlı artefaktların olmaması, daha iyi görünme ve görüş kalitesi nedeniyle kontakt lenslerini gerektiğinden daha uzun süreler takma eğilimindedirler. Eğitimde kullanım süresi üzerinde daha fazla durulmalı. Bu hastalara özellikle kontakt lensle beraber yedek olarak gözlük reçetesi de verilmelidir.

Anahtar Kelimeler: yüksek hipermetropi, yumuşak kontakt lens, korneal infiltrat

PS-081 [Kontakt Lens]

Straatsma Sendromu Bulunan Olguda Yumuşak Kontakt Lens ile Görsel Rehabilitasyon

Metehan Şimşek, Ferah Özçelik
SBÜ Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Straatsma sendromu, unilateral miyelinli sinir lifi, ambliyopi ve aksiyel miyopi ile karakterize nadir görülen bir hastalıktır. Olgularda anizometri nedeniyle gözlük kullanımı ve gözlüğe uyum zor olabilmektedir. Bu olgumuzda Straatsma sendromunda görsel rehabilitasyonda kontakt lens kullanımından bahsedeceğiz.

YÖNTEM: Retrospektif olgu sunumu hazırlanmıştır.

BULGULAR: 16 yaşında erkek hasta sol gözde 12 senedir az görme şikayeti ile başvurdu. Daha önce gözlük verildiğini fakat iki gözde numara farkı nedeniyle takamadığını ifade ediyordu. Muayenesinde tashihsiz görme keskinliği, Snellen eşeline göre sağ gözde 1.0, sol gözde 0.05 idi. Sikloplejinli otorefraktometre değerleri sağ gözde +0.50, sol gözde -7.75, -2.25*173 idi. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) sol gözde 0.6 idi. Biyomikroskopik muayenesi her iki gözde doğal, göz içi basınçları normal sınırlardaydı. Fundus muayenesinde sol gözde optik sinir çevresinden makulaya uzanan yoğun miyelinli sinir lifi mevcuttu, sağ göz doğaldı. Aksiyel uzunluk sağ gözde 23.31mm, sol gözde 27.73mm idi. Hastanın sol gözüne temel eğrilik değeri (base curve) 8.7mm, sferik değeri -7.0, silindirik değeri -1.75 aks180 yumuşak torik kontakt lens verildi. 1 ay sonra yapılan muayenesinde sol göz kontakt lens üzerinden görme keskinliği 0.5 idi, biyomikroskopik bulguları doğaldı. Hasta yumuşak kontakt lens ile memnun idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Straatsma sendromu gibi nadir görülen anizometriye neden olan ve bu nedenle gözlük kullanamayan olgularda görsel rehabilitasyonda yumuşak kontakt lens kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Straatsma sendromu, anizometri, kontakt lens

PS-082 [Kontakt Lens]

Miyopi Kontrolünde Yumuşak Multifokal Kontakt Lenslerin Etkinliği

Ayshah Abiyeva, Ömür Uçakhan Gündüz
Ankara Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Miyopi kontrolünde yumuşak multifokal kontakt lenslerin etkinliğini araştırmak

YÖNTEM:Miyopi ilerlemesini yavaşlatmak amacıyla multifokal kontakt lens ile takip edilen çocuklar retrospektif olarak incelendi. Manifest sferik refraksiyon eşdeğeri (MRSE) -2.0 D ile -8.50 D arasında ölçülen olgular çalışmaya dahil edildi. Yumuşak multifokal lens tedavisi öncesi ve tedavi sonrası 1.yılda düzeltilmemiş görme keskinliği (CDVA), en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (BCVA), manifest refraksiyon, aksiyel uzunluk (AL) ölçümü yapıldı.
BULGULAR:Çalışmaya 19 hastanın 38 gözü dahil edildi. 4 hasta çeşitli nedenlerle lensi kullanamadı. Ortalama yaş 14 (range 8-18) yılı. Tedavi öncesi ve sonrası CDVA, BCVA, MRSE, AL değerlerinde anlamlı değişiklik izlenmedi. Görmeyi tehdit eden komplikasyon veya ciddi yan etki saptanmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bir yıl takipte, yumuşak multifokal kontakt lensler miyopi ilerlemesini ve AL uzunluk artışını yavaşlatmada etkili gibi görünmektedir.

Anahtar Kelimeler: yumuşak multifokal kontakt lens, miyopi, miyopi kontrolü, al uzama

PS-083 [Kontakt Lens]

Keratokonus hastalarında kontakt lens ile elde edilen görme keskinliği artışına korneal ön ve arka yüz parametrelerinin etkisi

Nilüfer Topaktaş¹, Elif Erdem¹, İbrahim Inan Harbiyeli¹, Meltem Yağmur¹, Hülya Binokay²

¹Çukurova Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Adana

²Çukurova Üniversitesi, Biyoistatistik Ana Bilim Dalı, Adana

GİRİŞ VE AMAÇ:Kontakt lens (KL) kullanan keratokonus hastalarında görme keskinliği artışına Sirius topografi (Costruzione Strumenti Oftalmici, Floransa, İtalya) ile elde edilen ön ve arka yüz parametrelerinin etkisi

YÖNTEM:Kliniğimizde keratokonus tanısıyla takip edilen ve 2018-2023 yılları arasında KL reçete edilen 49 hastanın demografik özellikleri, görme keskinliği (GK) (tashihsiz, gözlük tashihi, KL ile) ve topografik verileri (ön ve arka yüzün; Kurvatür asimetrisi [CA], Baiocchi-Calossi-Versaci indeksi [BCV], root mean square [RMS], keratokonus verteksi [KV] değerleri) retrospektif olarak değerlendirildi. Korneal ön ve arka yüz parametrelerinin ve ön-arka yüz değerleri arasındaki farkların KL ile elde edilen GK artışına etkisi değerlendirildi

BULGULAR:Çalışmaya ortalama yaşı 32,4±11 olan 49 hastanın (25 erkek,24 kadın) 62 gözü (16 yumuşak KL, 46 sert KL) dahil edildi. Ortalama GK tashihsiz 0,8±0,4, gözlük tashihi ile 0,5±0,4 ve KL ile 0,06±0,1 logMAR idi. Tashihsiz GK'ya göre KL ile elde edilen artış, ön yüz BCV, ön yüz RMS ve ön yüz KV ile aynı yönlü korelasyon gösterirken (sırasıyla p=0,003, p<0,001, p=0,004), arka yüz değerleri ile korelasyon göstermedi (tümü için p > 0,05). KL görme keskinliği ile gözlük tashihi görme keskinliği arasındaki farkla ön yüz BCV, ön yüz RMS, ön yüz KV ve arka yüz RMS arasında yine aynı yönlü korelasyon saptandı (sırasıyla p=0,01, p=0,003, p=0,012, p=0,007). Ön ve arka yüz verileri arasındaki farklar ile KL ile elde edilen GK artışları arasında ise ilişki saptanmadı (tümü için p>0,05)

TARTIŞMA VE SONUÇ:KL uygulamalarında temel parametreler olarak kabul edilen kornea ön yüz verilerinin KL ile elde edilen GK artışı üzerindeki etkisi çalışmamızda da saptanmıştır. Özellikle KL ile beklenen GK artışının elde edilemediği olgularda ön ve arka yüz arasındaki ilişkinin bozulması başta olmak üzere olası topografik ve klinik faktörlerin saptanması açısından daha geniş serilere ihtiyaç vardır

Anahtar Kelimeler: Keratokonus, Kontakt lens, Sirius,Topografi

PS-085 [Kornea]

Pseudomonas Keratiti Tanı Ve Tedavisi

Mehmet Şerif Aktürk, Gamze Dereli Can
Bursa Şehir Hastanesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı

GİRİŞ VE AMAÇ:Pseudomonas keratiti için tipik öykü ve muayene bulguları sergileyen olguyu sunmak

YÖNTEM:Hikaye ve oftalmolojik muayene, korneal sürüntü ve kazıntı örnekleme

BULGULAR:19 y, kontakt lens kullanıcısı kadın hasta sağ gözde batma, yanma ve ağrı ile başvurdu. En iyi düzeltilmiş sağ göz görme keskinliği 20 cm ps ölçüldü. Biyomikroskopik muayenede sol göz doğal, sağ göz siliyer ejeksiyon, kornea santralinde limbusta 2 mm hizaya kadar uzanan korneal incelmeye neden olan stromal infiltrasyon, saat 7 yönünde epiteli açık ek infiltrat, saat 5 yönünde başka bir odak şeklinde epiteli kapalı infiltrat ve 0.3 mm seviye veren hipopiyon mevcuttu. (Resim 1) Hastanın yeni kontakt lens kullanıcısı olduğu ve hijyen kurallarına uymadığı öğrenildi. Korneal kazıntı örnekleri, lens ve solüsyon örnekleri alındı. Hastaya ampirik topikal güçlendirilmiş gentamisin, seftazidim ve ofloksasin göz damlası saat başı, sikloplejin 3x1, basitrasin ve neomisin pomad 2x1, flukonazol 5x1, sistemik iv sefazolin ve meropenem, oral tetrasiklin başlandı. Kültürde pseudomonas aeruginosa üredi. Hastamızın semptomları geriledi, santral infiltrat küçüldü, hipopiyon kayboldu, kornea kalınlığı arttı. (Resim 2) Tedavi dozları kademeli azaltıldı. Sonuç görme keskinliği 0.9 snellen ölçüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Olgumuzun disiplinsiz kontakt lens kullanıcısı olması ve biyomikroskopide korneada sınırları belirsiz, yoğun infiltrat eşliğinde hipopiyon olması ön tanıda pseudomonas keratiti düşündürmektedir. Uygun örnekleme yapıldıktan sonra özgün patojenlere ait klinik bulgulara göre başlanan ampirik tedaviler ve ardından kültür üremeleri sonucu elde edilen uygun antibiyogram ile devam edilen tedaviler ile şiddetli keratit olgularında bulgular ve semptomlar gerileyebilir.

Anahtar Kelimeler: keratit,kontakt lens,pseudomonas

PS-086 [Kornea]

Loteprednol etabonat+Tobramisin içeren damla kullanımı sonrası gelişen herpetik immünstrolal keratit olgu sunumu

Veysel Ali Gülseren, Murat Okutucu, Muhammed Fatih Satılmaz, Çağla Hakkani Öznay, Fatma Huriye Kısa
Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Rize

GİRİŞ VE AMAÇ: Sağ gözde loteprednol etabonat+tobramisin içeren göz damlası kullanımı sonrası herpetik immünstrolal keratit gelişen bir olguyu sunmak
YÖNTEM: Olgu sunumu

BULGULAR: 61 yaşında kadın hasta sağ gözde ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Loteprednol+tobramisin içerikli damlayı yaklaşık 10 gün kullandıktan sonra şiddetli göz ağrısı olduğunu ifade etti. Öyküsünde 30 sene önce göz enfeksiyonu geçirmiş, ek olarak diyabeti mevcut idi. Görme Keskinliği (GK) sağda 0.05 solda 0.7 düzeyinde idi. Göz İçi Basıncı (GİB) 26/18mmHg idi. Biomikroskopik muayenesinde sağda herpetik keratit skarı ve aktif herpetik stromal infiltrasyon odağı, stromal punktate opasite mevcut idi. Hastaya gansiklovir 1000 mg 2*1 tb, gansiklovir 5*1 göz jeli ve tobec 2*1 göz damlası tedavisi başlandı. 3 gün sonraki kontrolde aktif olan keratit odağı geriledi. Hastaya epitel açıklığı kapandığı için tedavisine Maxidex 5*1 göz damlası eklendi. 1 hafta sonraki kontrolde GK 0.3'e çıktı. Aktif herpetik stromal infiltrasyon odağı ve stromal punktate opasite geriledi. Hastaya oral ve topikal gansiklovir koruması altında uzun süre topikal steroid tedavisi ve takip planlandı.
TARTIŞMA VE SONUÇ: İmmünstrolal keratitin kesin etyolojisi tartışmalıdır. Keratositler veya endotel hücrelerinin aktif HSV enfeksiyonu veya korneada bulunan viral antijenlere karşı gelişmiş bir hipersensitivite reaksiyonu ile ilişkili olabilir. Tedavide antiviral koruma eşliğinde topikal steroidler çok uzun süre kullanılır. Bizde bu hastada antiviral koruma eşliğinde topikal steroid tedavisini azaltarak etkin olacak minimum dozda uzun süre kullanmayı planladık. Klinisyenler hikayesinde veya muayene bulgusunda geçirilmiş herpetik göz enfeksiyonu olan hastalarda steroid kullanımında dikkatli olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Herpes, stromal, keratit

PS-087 [Kornea]

Göz hastalıkları kliniği çalışanlarının kendilerine göz damlası uygulama becerilerinin değerlendirilmesi

Ceren Ersoy, Muhammed Dara Taş, Mine Esen Barış, Suzan Güven Yılmaz, Melis Palamar
Ege Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Göz hastalıkları kliniği çalışanlarının, kendilerine göz damlası uygulayabilme becerilerinin değerlendirilmesi.
YÖNTEM:Bu kesitsel çalışmaya Ege Üniversitesi Göz Hastalıkları Kliniği'nde çalışan, muskuloskeletal veya oftalmolojik patolojisi olmayan hemşire ve doktorlar ile kontrol grubu olarak yaş, cinsiyet ve görme keskinlikleri uyumlu sağlıklı gönüllüler dahil edildi. Tüm katılımcılara tam oftalmolojik muayene yapıldıktan sonra, her birine 0,3 ml tek dozluk sodyum hyalüronat (0,15, Eyestil, SIFI, İtalya) damla verilerek kendi gözlerine damlatmaları istendi. Damlatma işlemi, araştırmacılar tarafından gözlemlenerek oküler yüzey veya fornikse en az 1 damla damlatabilme, oküler yüzey veya çevre dokulara damlalık ucunu temas ettirme ve tek seferde çoklu damla akıtma durumları kaydedildi. Bu üç kriterde hata olmaması "başarılı damla uygulama" olarak kabul edildi. Demografik veriler, muayene bulguları ve damla uygulayabilme becerileri kontrol grubu ile karşılaştırıldı.
BULGULAR:Çalışma grubunda 43 (28 K, 15 E), kontrol grubunda 43 (21 K, 22 E) olmak üzere 86 olgu dahil edildi. Çalışma grubunda ortalama yaş $34,16 \pm 7,79$ (24-51) yıl, ortalama görme keskinliği 1,0 (Snellen eşeli) idi. Başarılı damla uygulama çalışma grubunda 26 (%60,4), kontrol grubunda 12 (%27,9) ($p=0,002$) olguda gözlendi. Her iki gözde oküler yüzeye veya alt fornikse en az 1 damla damlatabilme çalışma grubunda 28 (%65,1), kontrol grubunda 22 (%51,1) ($p=0,2$) idi. Damlalık ucunu herhangi bir yüzeye temas ettirme çalışma grubunda 7 (%16,2), kontrol grubunda 23 (%53,4) ($p<0,001$) olguda, çoklu damla damlatma ise çalışma grubunda 8 (%18,6), kontrol grubunda 15 (%34,8) ($p=0,08$) idi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Göz hastalıkları kliniği çalışanları kendilerine göz damlası damlatabilme açısından kontrol grubuna göre daha başarılı olmakla birlikte yaklaşık %40 oranında başarısız olmuştur. Bu sonuç, damla damlatmayı bilen sağlık personelinde dahi kendilerine damla uygulamanın zorluğunu ve damla tedavisinin etkinliğinin nasıl sınırlanabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: göz damlası, hasta uyumu, tedavi uyumu

PS-088 [Kornea]

Keratoplasti Sonrasında Görsel Rehabilitasyon

Hüseyin Uludağ, Aysun Şanal Doğan

SBÜ, Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Penetran keratoplasti sonrası görsel rehabilitasyonun bir vaka aracılığıyla tartışılması amaçlandı.

YÖNTEM: Vaka sunumu

BULGULAR: 58 yaşındaki kadın hasta, 20 yaşında geçirdiği bir enfeksiyon sekeli olarak sağ korneasındaki beyazlama ve görememe şikayetiyle başvurdu. Görmesi el hareketi düzeyinde olan hastanın, korneal lökomunun santral yerleşimli ve stromayı tam kat etkilemesi nedeniyle sağ penetran keratoplasti cerrahisi yapıldı (Resim 1). Postoperatif 14. ayda hastanın görmeye yeterli artış olmaması (0,1 (+2,00 +3,00 aks 45)) şikayeti, sıkı sütürler ve saptanan yüksek astigmatizma nedeniyle korneal sütürleri alındı (Resim 2). Sütür alınmasından 2 ay sonra hastanın görmesi 0,2 (-4,00 -3,00 aks 10) grefonda belirgin ektazi ve keratometri değerlerinde artış görülmesi üzerine tekrar düzeltici lamellar korneal sütürasyon atıldı (Resim 3). Hastanın postoperatif 18. ayda beyaz kataraktı gelişmesi üzerine Fako cerrahisi planlandı (Resim 4). Hastanın sağ gözüne 120 dereceden clear korneal insizyon ve 180 derece karşısından düzeltici korneal giriş yapıldı. Sorunsuz fakoemulsifikasyon cerrahisini takiben biyometri değerleri göz önüne alınarak göz afak bırakılarak, intrakapsüler germe halkası yerleştirildi. Hastanın cerrahi sonrası 1. Ayında görmesi 0,8 (+0,75 -2,25 aks 25) izlendi (Resim 5).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Penetran keratoplasti cerrahisi sonrası görsel kazanım açısından korneal astigmatizma ve uzun dönem steroid kullanımına bağlı olarak katarakt gelişimi gibi sorunlar yaşanabilmektedir. Sütürlerin tek tek aşamalı alınması, ve katarakt cerrahisi sonra lens hesaplamalarının olası sapmaları nedeniyle iyi planlama yapılması, gerekirse intraoküler lens koyulmaması gerekebilir. Bu hastalar görsel başarı beklentileri açısından uzun süreli rehabilitasyona ihtiyaçları olacağı konusunda önceden bilgilendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: keratoplasti, postoperatif astigmatizm, kornea topografisi, afaki operatuvar

PS-089 [Kornea]

Uzun Süreli ve Prezarvan İçerikli Topikal Tedaviye Bağlı Oluşan Toksik Keratopati: Olgu sunumu

Aysun Sagdani, Gokhan Ozge
SBÜ Gülhane Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Uzun süreli ve fazla sayıda kullanılan topikal damlalara bağlı oluşan toksik keratopatili bir olguyu sunmayı amaçladık.

YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:28 yaşında erkek hasta, 2 ay önce başlayan ve tedavi ile öncesinde azalan ancak devamında artış gösteren sol gözde kızarıklık ve bulanık görme şikayeti ile başvurdu. Hastanın yapılan muayenesinde sağ göz muayene bulguları doğal olup görme keskinliği TAM idi. Sol gözde konjonktiva hiperemikti ve kornea yüzeyinde punktat epitelyopati nedeniyle yaygın düzensizlik mevcuttu. Ön kamara ve fundoskopi doğaldı. Görme keskinliği 0.7 düzeyindeydi. Floresein ile oküler yüzey boyamasında tüm korneada noktasal tutulumlar izlendi. Hastanın moksifloksasin etken madde içerikli farklı ticari isimlerde antibiyotikli damlalar, prezervan içerikli suni göz yaşı damlaları, basitrasin+neomisin etken madde içerikli oftalmik pomad kullandığı anlaşıldı. Hastada uzun süreli ilaç kullanımı nedeniyle toksik keratopati tanısı konularak ilaçların tamamı kesildi ve yakın takip edildi. Birinci hafta kontrolünde şikayetleri gerilemiş, muayene bulgularında ise kornea yüzey düzensizlikleri düzelmiş, görme keskinliği TAM düzeyine çıkmıştı. Floresein ile oküler yüzey boyamada korneada boya tutulumu izlenmedi. Hastanın takibine prezervansız sodyum hyalunurat içerikli suni göz yaşı tedavisi ile devam edildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Uzun süreli topikal tedavilerin toksik keratopati oluşturabileceğini, tedavi etmeye çalışırken oküler yüzeyi bozabileceği unutulmamalıdır. Beklenen tedavi sürecindeki gecikmelerde oküler yüzey hasarı akıldan çıkarılmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: toksik keratopati, oküler yüzey, prezervan

PS-090 [Kornea]

Morquio Sendromlu Bir Olguda Göz Tutulumu

Miray Karataş, Tuncay Kusbeci, Okan Akmaz, Bora Yüksel
SBÜ İzmir Bozyaka SUAM, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Mukopolisakkaridozlar, önceden mukopolisakkaritler(MPS) olarak bilinen uzun zincirli karbonhidratlar olan glikozaminoglikanların parçalanması için gerekli enzim disfonksiyonunu içeren bir grup lizozomal depo hastalığıdır. Oküler tutulum MPS'li hastalarda çok yaygındır. Kornea, sklera, trabeküler ağ, retina, optik sinir tutulabilir. Mukopolisakkaridoz (MPS) IV, progresif, multisistemik bir lizozomal depo hastalığıdır. Bu olgu sunumunda kliniğimize başvuran Morquio sendromlu (MPS Tip IV) bir hasta sunulmuştur. **YÖNTEM:** Otuz altı yaşındaki Morquio sendromu tanılı bir erkek hasta her iki gözde ağrısız görme azalığı şikâyeti ile kornea nakli için kliniğimize başvurdu. Hastada ileri derecede boy kısalığı, pektus karinatum, vertebral anomaliler, genu valgum, hepatomegali, ortopedik cerrahi öyküsü mevcuttu. Hastanın görme keskinlikleri ölçüldü, biyomikroskopik muayenesi yapıldı ve Zeiss Cirrus HD-OCT 5000 ile her iki gözün ön segment OCT'si çekildi. **BULGULAR:** Oftalmik muayenede sol gözde daha yoğun olmak üzere bilateral diffüz korneal bulanıklık saptandı. En iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri sağ gözde 8/10, sol gözde 7/10 idi. Göz içi basınçları sağda 13mmHg, solda 11 mm Hg idi. Fundus muayenesi her iki gözde anormallik göstermedi. Ön segment OCT'de her iki gözde korneanın tüm katmanlarında diffüz keratan sülfat birikimi izlendi. Görme seviyelerinin hastanın günlük aktivitelerini sürdürmesine yetecek düzeyde olması nedeniyle cerrahi girişim düşünülmeydi. Hasta tarafımızca takibe alındı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Morquio sendromlu bir olguda hastalığın ilerleyici ve multisistemik doğası göz önünde bulundurulmalıdır. Cerrahi tedavi endikasyonu koyarken hastanın görme keskinliğinin günlük hayatını idame ettirmesini engelleyecek düzeye kadar inmesi önemlidir. Depolanma materyali greftte birikip postoperatif görme keskinliğinin artmasını engelleyebilir. Muhtemel retinal dejenerasyon ve optik atrofi de değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: mukopolisakkaridoz IV, kornea opasitesi, kornea nakli

PS-091 [Kornea]

Peters Anomalisi

Ömer Yıldız, Metin Okşar, Ümit Doğan, Bourak İsmail, Rükya Attı

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Bolu

GİRİŞ VE AMAÇ: Peters anomalisi nadir ve çoğu vakada sporadik veya otozomal resesif kalıtımın görüldüğü ancak otozomal dominant kalıtımı da olan bir konjenital kornea opasitesidir. En yaygın gen mutasyonları PAX6'nın delesyonu ve FOXC1'deki tek nokta mutasyonudur. Korneanın, iris veya lensten tam olarak ayrılabilmesi nedeniyle bir ön segment disgenezisi olarak kabul edilmektedir.

YÖNTEM: Kliniğimize başvuran hasta tarafımızca muayene edildi. Hastanın muayene bulguları eşlik eden sistemik hastalığının olmaması bizi Peters anomalisi tanısına yöneltti. Ön segment fotoğraflaması yapıldı. Genetik testlerin değerlendirilmesi amacıyla dış merkeze yönlendirilen hasta sonrasında tekrar tarafımızca kontrole çağrıldı.

BULGULAR: Sağ gözde görme azlığı ve her iki gözde sulanma şikayetiyle tarafımıza başvuran bilinen sistemik hastalığı, travma öyküsü ve aile öyküsü olmayan 67 yaş kadın hastanın yapılan muayenesinde görme keskinliği sağ: el hareketleri sol: 0.9. Biyomikroskop sağ: arka subkapsüler katarakt, parasantral korneal opasite ve iridokorneal sineşi mevcut sol: parasantral korneal opasite ve iridokorneal sineşi mevcut. Fundus sağ: flu, tigre retina, optik disk ve makula görülebildiği kadarıyla doğal sol: optik disk ve makula doğal. Oct sağ: çekilemedi sol: doğal. Non kontakt tonometre ile tansiyon sağ: 14 sol: 16 olarak elde edildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Peters anomalisi ayırıcı tanısında sklerokornea, travma, ülser, mukopolisakkaridozlar, konjenital herediter endotelial kornea distrofisi ve korneal dermoid yer alır. Bu hastalık genellikle iris ve lens anomalileri, glaukom ve retina dekolmanı gibi diğer göz anomalileri ile ilişkilidir. Ayrıca Peters plus sendromu gibi sistemik durumlar veya sendromlarla da ilişkilendirilebilir. Bu nedenle hastalar eşlik eden diğer göz hastalıkları ve sistemik hastalıklar açısından da değerlendirilmelidir. Tedavi açısından kesin küratif prosedür bulunmamasıyla birlikte çocukluk döneminde tespit edilen ve yaygın korneal tutulumu olan olgularda penetran keratoplasti tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: FOXC1, İridokorneal sineşi, Konjenital korneal opasite, PAX6, Peters anomalisi

PS-092 [Kornea]

İleri yaşta pellüsid benzeri keratokonus olgusu sunmak

Kadri Baykal, Soner Güven
Kayseri Şehir Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:İleri yaşta Pellusid Benzeri keratokonus olgusu sunmak
YÖNTEM:Olgunun değerlendirilmesinde ayrıntılı göz muayenesi(düzeltilmiş en iyi görme keskinliği,Biyomikroskopi muayene) Optik Kohorens Tomografi(OCT,Heidelberg Spectralis,Almanya), Retina Sinir Lifi Kalınlığı(RNFL) analizi ve Korna Tomografik Analizi(Oculus Pentacam,Almanya) uygulandı.
BULGULAR:Tashihle her iki gözün düzeltilmiş en iyi görme keskinliği 0.7 Biyomikroskopi de her iki göz:ön ve arka segment bulguları normal
OCT:Her iki göz normal.
RNLF:Her iki göz normal
Pentacam:sağ göz:yatay eksen K1:38.2 D(diyoptri) dikey eksen K2:46.9 D Kmax:50.9 D
Korna ön yüzey Ast:8.7 D Kornea arka yüzeyde Ast:1.3 D En ince kornea kalınlığı(EİKK):479 µm y ekseninde yer değiştirme miktarı:+0.07 mm sagital haritada:yengeç kısıkcı/kelebek görüntüsü var pakimetri haritasında parasantral incelme var,Çan görüntüsü yoktu
Sol göz:yatay eksen K1:39.8 D(diyoptri) dikey eksen K2:46.9 D Kmax:50.3 D kornea ön yüzeyde Ast:7.2 D kornea arka yüzeyde Ast:1.2 D En ince kornea kalınlığı(EİKK):473 µm y ekseninde yer değiştirme miktarı:+0.33 mm sagital haritada:yengeç kısıkcı/kelebek görüntüsü var pakimetri haritasında parasantral incelme var,Çan görüntüsü yoktu
TARTIŞMA VE SONUÇ:Keratokonus hastalarında kornea tomografide yengeç kısıkcı/kelebek görüntüsü şeklinde bulgu verebilmektedir.Böyle keratokonus olguları pellusid benzeri keratokonus(PBK) olarak isimlendirilmektedir.Pellusid marjinal dejenerasyon(PMD) ve PBK ayırımında temel belirleyici biyomikroskopide inferior korneal incelme alanı saptanması ve pakimetri haritasındaki “Çan” görüntüsü varlığıdır.İleri yaşta görme azlığı ile gelen hastalarda kornea tomografisi çekilerek ektatik kornea hastalıklarından pellusid benzeri keratokonus ayırıcı tanısı akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Ektatik kornea,Keratokonus,Pellusid,

PS-093 [Kornea]

Sağlıklı yetişkinlerin kendi kendilerine göz damlası uygulayabilme becerilerinin değerlendirilmesi

Suzan Guven Yılmaz, Mine Esen Baris, Muhammed Dara Taş, Melis Palamar
Ege Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Yaşlı ve az gören hastaların kendi kendilerine göz damlası damlatma gerektiren tedavilere uyumlarının düşük olduğu bilinmekte ve bu durum tedavi seçiminde göz önünde bulundurulmaktadır. Bu çalışmanın amacı ise sağlıklı, genç yetişkinlerin kendi kendilerine göz damlası uygulama becerilerini değerlendirmektir.

YÖNTEM: On sekiz yaşından büyük, sistemik veya oküler hastalığı olmayan erişkinler çalışmaya dahil edildi. Tüm katılımcılara tam oftalmolojik muayene yapıldıktan sonra her birine bir şişe, 5 ml sodyum hyaluronat %0.15 (Dryex, Abdi İbrahim, Türkiye) verilerek her iki gözlerine damlatmaları istendi. Her göz için damla damlatma işlemi araştırmacılar tarafından değerlendirildi. Oküler yüzeye bir damla damlatılması, şişe ucunun çevre dokulara veya göz yüzeyine değdirilmemesi ve bir damladan fazla damla akıtılmaması başarı olarak kabul edildi.

BULGULAR: Toplam 50 (27 K, 23 E) gönüllü çalışmaya dahil edildi. Ortalama yaş 28.0 ± 8.1 (18-40) yıl, ortalama düzeltilmiş en iyi görme keskinliği (Snellen) 1.0 idi. Her iki gözüne başarılı şekilde damla damlatabilen olgu sayısı 13 (%26) idi. Herhangi bir göze bir damla damlatabilen katılımcı oranı %62, şişe ucunun çevre dokulara temas ettiği olgu oranı %39 ve bir damladan fazla akıtma oranı %27 idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Sağlıklı, genç erişkinlerde göz damlasını kendi kendine doğru damlatabilme oranı %26 olarak saptanmıştır. Bu düşük oran, topikal göz damlası reçete edilirken sadece yaşlı ve az görenlere değil tüm hastalara bu konuda ayrıntılı açıklama yapılmasının önemini göz önüne sermekte; konjonktivit ve kuru göz gibi gençleri de ilgilendiren hastalıklarda tedavi başarısızlığı durumunda tedaviye uyum sorununun akla gelmesi gerektiğini hatırlatmaktadır.

Anahtar Kelimeler: tedavi uyumu, göz damlası, oküler yüzey

PS-094 [Kornea]

Keratokonus Tanısı ile Ameliyat İçin Yönlendirilen Pseudokeratokonus: Olgu Sunumu

Abdullah Erdem¹, Rabia Yeşilçiçek², Ayşe Bozkurt Oflaz¹, Banu Bozkurt¹

¹Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Konya

²Ankara SBÜ Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıklar Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Pseudokeratokonus, keratokonus semptomları ile benzer şekilde şikayetlere sebep olan, detaylı olmayan muayenede keratokonusu düşündürülen bulguları olan ancak takiplerde santral korneal incelme ve posterior elevasyonda progresyonun olmadığı klinik durumdur. Kliniğimize korneal çapraz bağlama tedavisi için yönlendirilen pseudokeratokonus hastasının bulgularını sunmayı amaçladık.

YÖNTEM:

BULGULAR:On beş yaşında kadın hasta kliniğimize dış merkezden keratokonus tanısıyla ileri tedavi için yönlendirilmiş. Görme keskinliği 1.0/1.0, otorefraktometre sağda -0.00 -5.75*175 solda -0.25 -4.50*177, biyomikroskop muayenesinde sağda blefarit, meibomian bez ucunda kistik lezyonlar, kornea inferiorunda nefelyon, solda blefarit ve kornea inferiorunda nefelyonu mevcuttu. Fundus muayenesi doğaldı. Yapılan topografide sağ gözde K1:44.13D, K2:49.51D, kornea kalınlığı 473 mikron; sol gözde K1:44.62D, K2:48.58D, kornea kalınlığı 412 mikron olarak ölçülmüş. Hastanın özgeçmişinde sık arpacık geçirme öyküsü vardı. Hastaya kirpik hijyeni anlatıldı. Topikal antibiyotik ve steroidli pomad reçete edildi ve hasta kontrole çağırıldı. Hastanın aralıklı takiplerinde blefariti gerilediği görüldü. Korneal topografi değerlerinde keratokonus tanısı için anlamlı değişiklikler olmadı. Hasta sık tekrarlayan arpacık ve nefelyona bağlı pseudokeratokonus olarak değerlendirildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Literatürde sınırlı sayıda olmakla birlikte çeşitli sistemik veya oküler durumlarla ortaya çıkan ve keratokonus ile karışabilen pseudokeratokonus vakaları ortaya konmuş. Rosasea ilişkili pseudokeratokonus olgusu, topikal damla kullanımı sonrası gelişen pseudokeratokonus olgusu gibi veriler literatürde bulunmaktadır. Yanlış tanı ve tedaviden kaçınmak için mutlaka detaylı anamnez alınmalı, ilişkili sistemik ve oküler durumlar göz önünde bulundurulmalı, detaylı biyomikroskop muayenesi yapılmalıdır. Tekrarlayan aralıklarla yapılan ölçümlerle topografi değerleri kıyaslanmalı ve progresyon olup olmadığı değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: keratokonus, kornea, pseudokeratokonus, topografi

PS-095 [Kornea]

Streptococcus Mitis keratiti: Olgu Sunumu

İbrahim Azimli, Tuncay Kusbeci, Bora Yüksel
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İzmir Bozyaka SUAM, Göz Kliniği, İZMİR

GİRİŞ VE AMAÇ: Streptococcus mitis keratiti gelişen ve tıbbi tedavi ile iyileşen olgunun klinik ve tedavi özelliklerini sunmak.

YÖNTEM: Streptococcus Mitis keratiti ile servisimizde yatan hastaya topikal ilaç tedavisi uygulandı.

BULGULAR: 66 yaşında kadın hasta gözüne zeytin dalının çarpması şikayeti ile hastanemiz acil servisine başvurdu. Konjonktival hiperemi, akıntı, görmede azalma ve gözde ağrı mevcuttu. Oftalmolojik muayenede görme keskinliği sağda 0,1, solda 0,7 olarak ölçüldü. Biyomikroskopik incelemede kornea üstte büyük, sarı-beyaz keratit merkezi, hipopiyon ve superior limbua kadar uzanan epitelyal erozyon saptandı (Resim 1). Oküler ultrasonografi normaldi. Etiyolojik ajanı belirlemek için direkt mikroskopik inceleme ve kültür için kornea kazıma örnekleme yapıldı. Ampirik olarak topikal vankomisin, amikasin, flukonazol ve sikloptolat başlandı. Kornea kültürlerinden vankomisine ve teikoplanine duyarlı Streptococcus mitis izole edildi. Tedavi sonrası 3. ay muayenesinde görme keskinliği 0,6 olarak ölçüldü, kornea üst yarısında limbua komşu alanda opasite saptandı ve fundus muayenesi normaldi (Resim 2).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Streptococcus mitis türleri nadiren oküler enfeksiyona neden olsa da duyarlı antibiyotiğin saptandığı olgularda başarılı olarak tedavi edilebilir. Viridan grubu bir bakteri olması nedeniyle hastanın ağız hijyeni ve kardiyolojik muayenesi de akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Hipopiyon, keratit, pannus, streptococcus mitis

PS-096 [Kornea]

KIDAR Sendromu (Keratitis-Ichthyosis-Deafness Syndrome, Autosomal Recessive) Olgu Sunumu

Ahmet Fırat Atseven, Cansu Yuksel Elgin

İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:KIDAR sendromu, otozomal resesif kalıtım gösteren, yenidoğan döneminde iktiyotik eritroderma, sensörinöral işitme kaybı ve genellikle yetişkinlik döneminde ciddi kornea skarları ile birlikte görme kaybına neden olan bir klinik tablodur. Oldukça nadir görülen ve genellikle yetişkin dönemde keratit tablosu izlenen bu sendromu bir çocuk hasta olgusu ile sunmayı amaçladık.

YÖNTEM:Çocuk hastalıkları bölümü tarafından takipli bilinen KIDAR sendromu tanılı 13 yaş kadın hasta, sol gözde son dönemde gelişen görme bulanıklığı şikayeti ile tarafımıza başvurdu. İlk başvurudan 20 gün önce dış merkezde keratit ön tanısı ile 4x1 moksikloksasin etken maddeli göz damlası ve oksitetrasiklin etken maddeli göz merhemi başlanmış, ilaçların düzenli kullanımına rağmen şikayetlerinde gerileme olmamış.

BULGULAR:İlk muayenede şiddetli fotofobi nedeniyle vizyon değerlendirilemedi. Biomikroskopik muayenede sol gözde kornea santralinde 1.5 mm çapında boya tutan kornea defekti mevcuttu. Fundus doğal izlendi. Hastanın mevcut topikal tedavileri kesilerek 4x1 florometolon asetat etken maddeli göz damlası ve 4x1 göz damlası başlandı. On gün sonra kontrol muayenesine çağırıldı. Kontrol muayenesinde fotofobi gerilemiş, biomikroskopik muayenede sol gözde boya tutan keratit odağı halen mevcut olmakla birlikte çapında kısmen gerileme olduğu görüldü. Topikal steroid tedavisi 2x1'e azaltılarak 10 gün daha kullanılması ve 20 gün sonra kontrol muayenesi önerildi. Kontrol muayenesinde görme bulanıklığı ve fotofobi şikayetlerinde belirgin gerileme izlendi. Sol gözde vizyon tashih ile 0.5. Biomikroskopik muayenede epitel defektinin kapandığı ve lezyon çapında belirgin gerileme olduğu görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ:KIDAR sendromunda keratit tablosunun primer sebebinin enfeksiyöz değil genetik bir mutasyon ve buna bağlı gelişen göz kuruluğu olması nedeniyle hasta kullanılan topikal antibiyoterapilerden fayda görmemiştir, 30 günlük topikal steroid tedavisi ile birlikte hastanın şikayetleri ve göz bulguları belirgin ölçüde gerilemiştir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Kıdar, Keratit, Tedavi

PS-097 [Kornea]

Karünkülde Papilloma Bağlı Hemolakria

Melis Palamar¹, Emil Ahmadlı¹, Banu Yaman²

¹Ege Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İzmir

²Ege Üniversitesi, Patoloji Anabilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Sistemik ve lokal hastalıklar gözyaşı filminin içeriğini ve rengini etkileyebilir. Hemolakria veya kanlı epifora gözyaşında kan bulunmasıdır. Hemolakria, gözyaşı bezi, konjonktiva, kanaliküller veya lakrimal kese dahil olmak üzere gözyaşı üretiminden gözyaşı drenajı boyunca herhangi bir noktadan kaynaklanabilir.
YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:38 yaşında erkek hasta 3 aydır sol gözünde kanlı gözyaşı şikâyeti ile başvurdu. Bilinen oftalmolojik veya sistemik hastalığı yoktu. Görme keskinliği her iki gözde 20/20 idi. Yarı lamba muayenesinde sağ gözde belirgin bir patoloji izlenmezken, sol gözde karünkülde papillom benzeri telenjiektatik bir lezyon ve buna bağlı hemolakriyası mevcuttu (Resim 1). Karünkül papillomu ön tanısı ile eksizyonel biyopsi yapıldı. Eksizyon alanı primer olarak 8.0 vicryl sütür ile kapatıldı. İşlem sonrası hastaya loteprednol ve tobramisim kombinasyonu (Lotebra, Abdi İbrahim, Türkiye) ve koruyucusuz yapay gözyaşı (Hyonat, VEM, Türkiye) reçete edildi. Histopatolojik inceleme "papilloma" olarak sonuçlandı. Hastanın hemolakria şikayeti bir daha tekrarlamadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Hemolakria, çeşitli orbital, nazolakrimal ve sistemik bozukluklara ikincil olarak ortaya çıkabilir. En sık bildirilen nedenler, genellikle punktum, forniks veya palpebral konjonktival bölgeleri çevreleyen dokular veya bunlara bitişik olan konjonktivayı içerir. Papillom iyi tanımlanmış bir tümör olmasına rağmen, nadiren hemolakria nedeni olarak rapor edilmiştir. Kanlı gözyaşı, tümörler nedeni ile de oluşabilen, nedeni mutlaka araştırılması gereken önemli bir durumdur.

Anahtar Kelimeler: gözyaşı, hemolakria, karünkül, konjonktiva, papillom

PS-098 [Kornea]

Band Keratopati Tedavisi: EDTA ve debridman

Zahide Büşra Şahin, Ömer Faruk Yılmaz, Halit Oğuz
İstanbul Medeniyet Üniversitesi Prof. Dr. Süleyman Yalçın Şehir Hastanesi Göz Hastalıkları
Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: 81 yaşında kadın hasta sol gözde beyazlık, yanma, batma şikayetiyle başvurdu. Hastamızın düzeltilmiş en iyi görme keskinliği sağ gözde 0.3 sol gözde P+; göz içi basıncı sırası ile 15/17 olarak ölçüldü. Biyomikroskopik muayenede sağ ön segment yapıları doğal sol kornea üzerinde bant şeklinde keratopati alanı izlendi.
YÖNTEM: Lokal anestezi altında EDTA (etilendiamin-tetraasetik asit) emdirilmiş üçgen sponç korneal yüzeyde 2 dakika boyunca bekletildi. Şelasyon dokusunun likefaksiye olduğu görüldü. Likefaksiye doku kresent bıçak yardımı ile temizlendi.
BULGULAR: Bant Keratopati, korneanın epitel tabakası altında kalsiyum tuzlarının çökmesine denir. Sıklıkla korneanın hava ile en çok temas ettiği alanda bant şeklinde görülür. Gözyaşının buharlaşması ile içeriğindeki kalsiyum ve fosfatın kapak aralığında konsantrasyonunu artırıp bu alanda çökmesiyle oluşur. Kronik inflamasyon gibi koşullarla yüzey pH sınırın yükselmesinin kalsiyum çözünürlüğünü değiştirebildiği ve birikime yol açtığı düşünülüyor. Bant keratopati hasta tarafından fark edilmeyebilir. Görsel eksende birikim arttıkça görme keskinliği etkilenir. Bu hastalarda operasyon kararı; görme kaybı ve rahatsızlık oluşumuna göre verilir.
TARTIŞMA VE SONUÇ: Band Keratopati Tedavisi: EDTA (etilendiamin-tetraasetik asit) ve debridman uygulaması tercih edilir. Göz anestezi takiben kornea % 2 EDTA çözeltisi ile yıkanır. Bu çözelti üçgen sponç ile veya korneal immersiyon işaretleyicisi kullanılarak uygulanabilir. Yüzey epiteli ve altta yatan kalsiyum, küt bir spatula kullanılarak veya kavisli bir bıçak kullanılarak dikkatli bir şekilde kazınır. Küçük tortular kolayca çıkarılır, ancak daha büyük plaklar daha fazla şelasyon / kazıma gerektirecek kadar sıkı yapışmış olabilir. Önemli düzensizlikler varsa, altta yatan korneayı düzeltmek için bir excimer lazer kullanılabilir. Ancak, kalsiyumun çıkarılması için tek başına lazeri kullanmak tercih edilmez. Lazer stromayı kalsiyum birikimlerinden daha fazla etkileyerek önemli derecede düzensiz astigmata neden olabilir.

Anahtar Kelimeler: bant keratopati, EDTA, kornea debridmanı

PS-099 [Kornea]

Makuler Korneal Distrofili Hastada Gelişen Bilateral Greft Reddi

Emine Kalkan Akçay¹, Recep Sağlam²

¹Ankara Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği; Yıldırım Beyazıt Üniverstesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

²Ankara Şehir Hastanesi Göz Hastalıkları Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ: Makuler korneal distrofilide hastada gelişen bilateral greft reddi olgusunun klinik ve muayene bulgularını sunmayı amaçladık.

YÖNTEM: Olgu Sunumu

BULGULAR: 65 yaş erkek hastaya 2 yıl önce makuler kornea distrofisi nedeniyle kliniğimizde önce sol gözüne DALK operasyonu uygulanandı. 3 ay sonra endotel yetmezliği gelişmesi üzerine hastaya sol penetran keratoplasti (PKP) yapıldı. 9 ay sonra sağ gözüne PKP yapıldı. Hasta 5 ay sonra, 2 haftadır olan her iki gözde kızarıklık ve görmeye azalma şikayeti ile başvurdu. Görme keskinliği her iki gözde el hareketi düzeyindeydi. Biyomikroskopik muayenede; sağ konjonktiva hiperemik, kornea total opak ve yoğun ödemli, kornea epiteli total açıktı, yaklaşık 8 saat kadranı büyüklüğünde korneal melting mevcuttu, PKP sütürleri gevşemişti. Sol konjonktiva hiperemik, kornea total opak ve ödemli, kornea 3/4'ünün epiteli açıktı, PKP sütürleri gevşemişti. Hastaya genel anestezi altında aynı seansta sol gözüne total sütür revizyonu yapıldı, sağ gözündeki yaklaşık 8 saat kadranı büyüklüğündeki melting alanına patch greft yapıldı. Daha sonra 1 mg/kg/gün sistemik steroid, 300 mg/gün siklosporin ve topikal deksametazon (8x1) başlandı. Hasta yaklaşık 3 haftadır kliniğimizde yatmakta olup takip ve tedavisine devam edilmektedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bilateral greft reddi çok nadir görülen bir durum olmakla beraber literatürde sadece birkaç olgu sunumuna rastladık. Lamellar keratoplastilere göre PKP sonrası greft reddi riski daha yüksektir. Makuler korneal distrofililerde azalmış endotel rejeksiyon oranı, kısa sürede iyileşme ve intraoküler komplikasyon oranının düşük olması sebebiyle DALK 1. tercih sebebidir.

Anahtar Kelimeler: Bilateral greft reddi, makuler korneal distrofi, penetran keratoplasti

PS-101 [Kornea]

Otoimmün büllöz pemfigoidde göz tutulumu: olgu sunumu

Sadagat Guluzade¹, Cahit Yavuz², Banu Bozkurt²

¹Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Konya

²Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Deri Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Otoimmün büllöz dermatozların oküler belirtileri yaygındır ve potansiyel olarak görüşü tehdit edilebilmektedir. Bu olgu sunumunda kuru göz ve korneal ülser tanısı konulan büllöz pemfigoidli kadın hasta sunulmaktadır. **YÖNTEM:** ön segment foto, patoloji örneği araştırılması **BULGULAR:** Seksen iki yaşında meme kanseri ve kemik metastazı olan diabet hastası 1 aydır sol gözde şişlik, batma, yanma, ağrı ile tarafımıza başvurdu. Görme keskinliği sağ gözde 0.3; sol gözde 50 cmps düzeyindeydi. Biyomikroskopik muayenede bilateral yaygın blefarit, konjonktival hiperemi, sağ göz korneada punktat epiteliyopati, sol gözde korneal ülser ve mukopürülan sekresyon mevcuttur. Fundus muayenesinde sağ gözde retinada yaygın mikrohemorajiler mevcut olup, sol göz retina seçilmiyordu. Vücut bölgesinde eski lezyonlarla ait olduğu düşünülen post-inflamatuvar hiperpigmente değişken çaplarda yamasal alanlar görüldü. Aktif vezikül ve büll görülmedi. Yer yer bazı alanlarda üzeri kahve renkli kurutlu papüller görülmekteydi. Yüzünde ve meme altında seboreik keratoz ile uyumlu multipl kahve renkli papüllömatöz vasıfta (1*1 cm; 1,5*1,5 cm; 0,5*0,5 cm) düzensiz şekilde plaklar görüldü. Patoloji sonucu "Büllöz Pemfigoid" ile uyumlu geldi. Hastaya pansitopeniden dolayı kemoterapi uygun görülmemiş. Kuru göz için %0,15 Sodyum Hyalüronat ve %2 Dekspantenol, Karbomer jel, Moksifloksasin tedavisi başlandı. Sol göze terapotik kontakt lens yerleştirildi. Dermatoloji Hamamelis Virginiana Distilat ve çinko oksit içeren merhem ve sistemik antihistaminik başladı. İki haftalık tedavinin sonunda korneal ülser kapandı, konjonktiva hiperemisi azaldı, cilt lezyonları iyileşti. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Otoimmün büllöz bozukluklar, göz tutulumuna yol açabilir ve görmeyi tehdit edebilir. Bu nedenle dermatologların bu hastaları oftalmologlarla beraber tedavi etmeleri gerekir.

Anahtar Kelimeler: epitel defekti, kornea, otoimmün büllöz pemfigoid

PS-102 [Kornea]

Kliniğimizde takip edilen herpetik keratitli olguların klinik bulguları, risk faktörleri ve tedavi yaklaşımları

Mustafa Tuğrul Uğur, Elif Kılıç, Ayşe Bozkurt Oflaz, Banu Bozkurt
Selçuk Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ:Kliniğimizde takipli herpetik keratit tanılı hastaların demografik özelliklerini, klinik bulgularını ve tedavi sonuçlarını değerlendirmek
YÖNTEM:Hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi ve demografik özellikleri, sistemik hastalıkları, ilk başvuru ve son başvurudaki en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), kornea tutulumu (dendritik keratit, stromal keratit, diskiform keratit, kornea vaskülarizasyonu ve nörotrofik ülser), göziçi basıncı (GİB), nüks sayısı, takip süresi ve tedavide kullanılan ilaçlar not edildi.

BULGULAR:Yaşları 7 ile 98 yıl arasında değişen 78 kadın, 88 erkek çalışmaya dahil edildi. Bir hasta hariç tüm hastalarda tutulum tek taraflıydı. Hastaların takip süresi ortalama 6 yıl, nüks sayısı ortalama 2,79'du. Yetmiş beş hastada epitelyal ve stromal tutulum, 41 hastada epitelyal tutulum, 33 hastada stromal ve endotelyal tutulum, 8 hastada stromal tutulum, 10 hastada diskiform keratit görüldü. GİB değerleri 10 ile 40 mmHg arasında idi. Hastaların 25'inde DM, 12'sinde HT, 3'ünde FMF, 2'sinde RA, 2'sinde kronik böbrek yetmezliği, 1 Wiedemann-Steiner hastalığı mevcuttu. İki hasta böbrek, 1 hasta karaciğer nakli olmuştu. Tedavide sistemik ve/veya topikal antiviral, topikal steroid ve suni gözyaşı verildi. Otuz bir göze (%18,56) GİB yüksekliği nedeniyle topikal antiglokomatöz tedavi başlandı. Elli göze (%30) korneal vaskülarizasyon nedeniyle subkonjonktival antiVEGF yapıldı. Onbeş göze (%9) amniyotik membran örtme işlemi yapıldı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Herpetik keratit sıklıkla tek taraflı seyreden, tekrarlayıcı bir kornea enfeksiyonudur ve korneal damarlanma ve GİB yüksekliğine yol açmaktadır. Sık tekrarlayan olgularda veya bilateral tutulumda immün yetmezlikler araştırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Herpes Simplex, keratit, korneal vaskülarizasyon

PS-103 [Kornea]

Oküler Yüzeğin Dirençli Yara İyileşmelerinde Kullanılmak Üzere Geliştirilen Amniyon Membran Ekstraktının Elde Edilme Sürecinde Verimlilik Artırılması

Meltem Kocamanoğlu¹, Mehmet Gürdal², Seyfi Anıl Kanbur³, Umut Soyatlar⁴, İlayda Korkmaz⁵, Mesut Arıcı⁶, Nuri Yıldırım⁷, Ozlem Barut Selver⁸

¹Ege Üniversitesi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, İzmir; Ege Üniversitesi, Oküler Yüzeğin Araştırma Laboratuvarı, İzmir

²LimbuStem ArGe Sağlık ve Danışmanlık Hizmetleri Sanayi Ticaret Limited Şirketi, Ege Teknopark, İzmir; Ege Üniversitesi, Oküler Yüzeğin Araştırma Laboratuvarı, İzmir

³Ege Üniversitesi, Kök Hücre Anabilim Dalı, İzmir; Ege Üniversitesi, Oküler Yüzeğin Araştırma Laboratuvarı, İzmir

⁴Ege Üniversitesi, Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı, İzmir; Ege Üniversitesi, Oküler Yüzeğin Araştırma Laboratuvarı, İzmir

⁵Ege Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İzmir; Ege Üniversitesi, Oküler Yüzeğin Araştırma Laboratuvarı, İzmir

⁶Ege Üniversitesi, Farmasötik Teknoloji Anabilim Dalı, İzmir

⁷Ege Üniversitesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, İzmir

⁸Ege Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İzmir; LimbuStem ArGe Sağlık ve Danışmanlık Hizmetleri Sanayi Ticaret Limited Şirketi, Ege Teknopark, İzmir; Ege Üniversitesi, Oküler Yüzeğin Araştırma Laboratuvarı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Amniyon membran ekstraksiyonu (AME) ve bunun topikal kullanımı, dirençli korneal ülserlerde umut vadetmektedir. Bu çalışma ile, çalışma grubumuzun önceden tanımladığı yöntemin AME verimliliğinin artırılması ve stabilizasyonunun sağlanmasına yönelik çalışmaların sonuçlarının sunulması amaçlanmıştır. **YÖNTEM:** AME eldesi için 5 adet insan amniyon membranından oluşan havuz kullanıldı. Küçük parçalara ayrılmış amniyon membranlar 1g/1ml olacak şekilde iki ayrı tampon çözeltisi ile (Grup 1: Dulbecco's fosfat tamponu içeren, Grup 2: tuz oranı ve pH etkisi baz alınarak hazırlanan özellikli tampon çözeltisi) ekstrakte edildi. Gruplar proteaz inhibitörü içermelerine göre de iki alt gruba ayrıldı. Tüplerdeki örnekler sonikasyona (%20 duty cycle, +4°C, 10 dk) uğrattıldıktan sonra santrifüj (10000xg, +4°C, 20 dk) edildi. Hazırlanan tüm tüpler iki alt gruba ayrıldı. Yarısi filtreden (0,22 µm) geçirilirken, yarısi geçirilmedi. Liyofilizasyon öncesi oluşturulmuş alt gruplar iki alt gruba ayrıldı ve yarisına trehaloz (0,25 g/ml) eklenirken yarisına eklenmedi. Oluşturulmuş gruplardaki örnekler liyofilize edildi. Tüm gruplarda liyofilizasyon öncesi ve sonrası protein ve büyüme faktörü ölçüldü.

BULGULAR:Liyofilizasyon öncesi en yüksek protein konsantrasyonu 3,03 mg/ml ($p<0,05$) ile izotonik tuzlu çözelti tamponu içeren filtre edilmemiş AME grubunda tespit edildi. Liyofilizasyon sonrası protein konsantrasyonu açısından istatistiksel anlamlı fark saptanmamıştır ($p>0,05$). Kongre özet gönderim tarihi itibarıyla büyüme faktörlerinin ELISA analiz sonuçları beklenmektedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: AME eldesi ile ilgili literatürde uzlaşma bulunmamakla beraber içerdiği yüksek protein ve büyüme faktörleri ile orantılı olarak tedavideki etkinliğinin çok yüksek olacağı öngörülmektedir. Bu çalışma ile elde sürecinde kullanılan tampon çözeltinin ve

filtreleme işleminin verimliliğe önemli etki ettiği, liyoprotektan olan trehalozun AME liyofilizasyonunda stabilizasyona önemli katkıda bulunduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: amniyon membran ekstraktı, göz damlası, stabilizasyon

PS-104 [Kornea]

Keratokonumlu Hastalarda İnflamasyon Parametrelerinin İncelenmesi

Kardelen Çamber¹, Ayşe Burcu², Züleyha Yalnız Akkaya³, Selma Ozbek-Uzman⁴, Evin Singar⁵, Ayşe Tüfekçi Balıkcı⁶

¹Kardelen Çamber Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Sağlık ve Uygulama Merkezi, Göz Kliniği, Ankara

²Ayşe Burcu Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Sağlık ve Uygulama Merkezi, Göz Kliniği, Ankara

³Züleyha Yalnız Akkaya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Sağlık ve Uygulama Merkezi, Göz Kliniği, Ankara

⁴Selma Özbek Uzman Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Sağlık ve Uygulama Merkezi, Göz Kliniği, Ankara

⁵Evin Şingar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Sağlık ve Uygulama Merkezi, Göz Kliniği, Ankara

⁶Ayşe Tüfekçi Balıkcı Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Sağlık ve Uygulama Merkezi, Göz Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: İnflamasyonun keratokonüs hastalığı üzerindeki rolü hakkında henüz ortak bir karara ulaşılamamıştır. Bu çalışmada keratokonumlu hastalarda inflamasyon parametrelerinin incelenmesi amaçlandı.

YÖNTEM: Keratokonumlu 30 hasta ve 30 sağlıklı birey (kontrol grubu) retrospektif olarak değerlendirildi. Periferik kan örneklerinden yapılan tam kan sayımı ile beyaz kan hücresi (WBC), nötrofil, lenfosit, monosit, trombosit (platelet), eozinofil, bazofil, kırmızı hücre dağılım genişliği (RDW), ortalama trombosit hacmi (MPV), trombosit dağılım genişliği (PDW), platelet/lenfosit oranı (PLR), nötrofil/lökosit oranı (NLR), lenfosit-monosit oranı (LMR), monosit/eozinofil oranı (MER), eozinofil/lenfosit oranı (ELR) elde edildi.

BULGULAR: Laboratuvar parametreleri için yapılan ortalama karşılaştırmaları sonucunda sadece lenfosit değerinde (2.53 ± 0.78 vs 2.17 ± 0.59 ; $p < 0.05$) istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulundu. Keratokonüs grubundaki kişilerin lenfosit değerleri kontrol grubundaki kişilere göre daha yüksek bir ortalamaya sahipti ($p > 0.05$). Diğer parametreler çalışma ve kontrol grupları arasında benzer dağılım göstermekteydi ($p > 0.05$). Yapılan lojistik regresyon sonucunda MPV ($p = 0.038$, Odds Ratio = 0.006 (%95 GA: 0.00-0.747) ve PDW ($p = 0.026$, Odds Ratio = 15.723 (%95 GA: 1.384-178.639) parametrelerinin keratokonüs durumunu tespit etmede istatistiksel olarak anlamlı olduğu bulundu. Yaş ve cinsiyetin etkisi ortadan kaldırılıp tekrar analiz yapıldığında ise iki değişkenin keratokonüs durumunu tahminde etkisi kalmadığı izlendi. Çalışmada laboratuvar parametreleri cinsiyete göre incelendi. Kadın ve erkeklerin değerleri benzer dağılım göstermekteydi ($p > 0.05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmada keratokonumlu bireylerde kontrol grubuna göre sadece lenfosit değerinin önemli ölçüde farklı olduğu bulundu. Keratokonüs etiyojisinde inflamasyon rolü gelecekte klinik çalışmalarla ve laboratuvar testlerle daha iyi anlaşılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Keratokonüs, inflamasyon, lenfosit, MPV, PDW

PS-105 [Kornea]

İl Dışındaki Göz Bankasından Kargo Yoluyla Gönderilen Donör Kornealar ile Uygulanan Kornea Nakil Cerrahilerinin Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi

Berk Kadir Kaynar, Özge Pınar Akarsu Açar, Büşra Engin Potoğlu, Ece Turan Vural, Tansu Gönen
Namık Kemal Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Tekirdağ

GİRİŞ VE AMAÇ:İl dışındaki göz bankasından kargo yoluyla gönderilen donör kornealar ile uygulanan kornea nakil cerrahilerinin retrospektif olarak değerlendirilmesi amaçlandı.
YÖNTEM:Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı'nda, 2010-2023 yılları arasında, İstanbul Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Bankası'ndan kargo yoluyla soğuk zincir bozulmadan gönderilen donör kornealar ile kornea nakli uygulanan hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Hastaların demografik verileri, keratoplasti endikasyonları, donör korneanın eksizyonu ile cerrahi arası geçen ortalama süre ve uygulanan cerrahi teknik kayıt edildi.
BULGULAR:Doksandokuz hastanın 128 gözü çalışma kapsamına alındı. Hastaların 62'si (%62.6) erkek, 37'si (%37.4) kadındı. 110 (%85.9) göze penetran keratoplasti, 18 (%14.1) göze derin anterior lameller keratoplasti uygulandığı görüldü. Keratoplasti endikasyonları; 44 (%34.4) gözde psödobüllöz keratopati, 23 (%18) gözde greft reddi, 20 (%15.6) gözde keratit, 19 (%14.8) gözde keratokonus, 18 (%14.1) gözde korneal lökom, 3 (%2.3) gözde desmatosel ve 1 (%0.8) gözde korneal penetran yaralanma idi. Cerrahilerin, donör korneaların eksizyonundan ortalama 5.8 gün sonra uygulandığı saptandı. Donör korneaların kargo transfer merkezinden sabah saat 09:00'da teslim alınıp soğuk zincir bozulmadan saklandığı ve ortalama 1-2 gün içerisinde cerrahilerin uygulandığı görüldü. Gelen donör kornealardan birinde, kornea taşıma kabının kırık olduğu; birinin ise farklı bir ile gönderildiği saptandı. Kornea nakil cerrahilerinin hiçbirinde postoperatif erken dönemde grefte bağlı bir problem görülmediği ve erken dönemde ret olmadığı izlendi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Göz bankası olmayan illerde, göz bankası bulunan yakın bir merkezden soğuk zincir bozulmadan gönderimi sağlanan donör kornealar ile kornea nakil cerrahisi uygulanabilir. Bu yaklaşım ile hasta sevki azaltılabilir, hastanın tedaviye ulaşma süreci kısaltılır ve göz bankası olmayan kliniklerin deneyimleri arttırılabilir.

Anahtar Kelimeler: Göz bankası, Kargo, Kornea nakli

PS-107 [Kornea]

Tırnak Yaralanması Sonrası Korneal Melting: Olgu Sunumu

Huri Sabur, Mutlu Acar

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Göz acil başvurularının önemli bir kısmı korneal epitel defektlerine bağlı olup bu durumun en sık sebebi de tırnak yaralanmasıdır. Çoğunlukla sekelsiz iyileşmelerine rağmen nadiren korneal ülser, skar, melting ile de sonuçlanabilmektedirler. Bu olgu sunumunda amacımız tırnak yaralanması sonrası korneal melting gelişen olguya yaklaşımdır.
YÖNTEM:Olgu Sunumu

BULGULAR:Sol gözüne arkadaşının parmağı çarpan 10 yaşında kız çocuğu, ilk önce önemsenmeyen batma, yanma şikayetleri geçmeyince ailesi tarafından 3 gün sonra göz doktoruna götürülmüş. Tedavi için 2 farklı merkeze başvuran çocuğa; ilk önce topikal netilmisin ve dexametazon kombinasyonu ve suni göz yaşı, 2 hafta geçmesine rağmen şikayetleri geçmeyince başka merkezde topikal moxifloksasin, dexpanthenol ve sodyum hyaluronat kombinasyonu başlanmış. Kliniğimize travmadan 1 ay sonra başvurduğunda hastanın sol gözde görme keskinliği tamdı. Biomikroskopide, sol göz kornea nazalde yaklaşık 3-4 mm lineer korneal ülser ve bu ülser alanına uzanan konjonktival vaskülarizasyon izlendi. Ön segment OKT' de defekt alanında stromal erime ve santrale yakın kısımda stromal kalınlığın 250 mikron olduğu izlendi (Şekil-1). Bunun üzerine hastaya acil şartlarda genel anestezi altında korneal debridman, kültür alınması ve amniyon membran ile defektin örtülmesi işlemi uygulandı. Tedavi sonrası takiplerde hastanın konjonktival vaskülarizasyonu geriledi ve defekt kapandı (Şekil-2).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Tırnak yaralanmaları birçok mikroorganizmayı barındırdığı için, erken ve doğru müdahale edilmediği takdirde bu olguda gösterdiğimiz gibi korneal melting ile sonuçlanabilmektedir. Acil servis göz başvurularının büyük bir kısmını oluşturan tırnak travmalarının özellikle kendini doğru ifade edemeyen çocuk hastalarda dikkatle ele alınması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Amniyon Membran Transplantasyonu, Kornea melting, Tırnak yaralanması

PS-108 [Kornea]

Akantomoeba Keratiti Tanı ve Tedavisi

Merve Birge, Gamze Dereli Can

Bursa Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Bursa

GİRİŞ VE AMAÇ:Akantomoeba keratiti için patognomonik bulgular sergileyen olguyu sunmak

YÖNTEM:Hikaye ve oftalmolojik muayene, korneal sürüntü örnekleme
BULGULAR:53 y, kadın hasta sol gözde batma, yanma ve ağrı ile başvurdu. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği 0.6 (snellen) ölçüldü. Bilateral göz hareketleri serbest, ışık refleksleri olağan, göz içi basınçları normoton olarak saptandı. Biyomikroskopik muayenede sağ göz doğal, sol göz kornea parasantralde halka infiltrat ve infiltrattan radyal uzanım gösteren çevresel infiltratlar tespit edildi. (Resim 1) Hastanın öyküsünde tarım ve toprak işleriyle uğraştığı ve birkaç gün önce elini ve yüzünü akarsudan yıkadığı öğrenildi. Mevcut bulgular ile akantomoeba keratiti düşünüldü. Korneal sürüntü örnekleri alınarak hasta başı ekim yapıldı. Hastaya topikal güçlendirilmiş meropenem, gentamisin, vorikanazol ve ofloksasin göz damlası saat başı, sikloplejin 3x1, basitrasin ve neomisin pomad 2x1, propamidin izetionat 4x1, poliheksametilen biguanid 8x1, sistemik trimetoprim ve sülfamatoksazol ile vorikanazol başlandı. Kültürde üreme olmadı. Hastamızın mevcut tedavi ile semptomları geriledi, halka infiltrat küçüldü, radyal perinörit bulgusu silikleşti. (Resim 2) Tedavinin 2. haftasında çoklu topikal ilaç toksitesine bağlı geliştiği düşünülen konjonktival hiperemi ve boya tutulum alanları izlendi. Tedavi dozları kademeli azaltıldı. Sonuç görme keskinliği 0.8 ölçüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Klinik bulgularla uyumsuz ağrı ve fotofobi ile başvuran hastada kirli su temasının olması ve biyomikroskopide halka infiltrat ve radyal perinörit görülmesi klinik olarak akantomoeba keratiti düşündürmektedir. Konfokal mikroskopi imkanı olmayan kliniklerde uygun örnekleme yapıldıktan sonra var olan patognomonik bulgulara göre başlanan tedaviler ile klinik bulgular ve semptomlar gerileyebilir. Bu hasta grubunda özellikle tedavi edici ajan olarak propamidin izetionat ve proheksametilen biguanid kullanılması klinik bulguların gerilemesinde önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Akantomoeba keratiti, Halka infiltrat, Keratit, Poliheksametilen biguanid, Propamidin isetionat, Radyal perinörit

PS-109 [Kornea]

Sol Gözde Sulanma Şikayeti İle Başvuran Konjunktival Lenfanjiektazi Olgusu

İbrahim Yaskan, Sevgi Subaşı, Nurşen Yüksel
Kocaeli Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Kocaeli

GİRİŞ VE AMAÇ:Konjunktival lenfanjiektazi, konjonktivada lokalize lenfatik damarların genişlemesi ile karakterize bir patolojidir. Hastalar gözde yabancı cisim hissi, bulanık görme, sulanma, batma, kuruluk gibi şikayetlerle de başvurabilirler. Tanıda sistematik bir göz muayenesinin yanı sıra lenfatik dilatasyon derecesini belirlemek adına ön segment optik koherens tomografi (ÖSOCT) ve ultrasonografi yardımcıdır. Literatürde görebildiğimiz kadarıyla gözde sulanma şikayetiyle başvuran konjunktival lenfanjiektazi olgusuna rastlanılmamıştır. Bu olgu sunumunda ilk başvurusunun gözde sulanma şikayeti olan konjunktival lenfanjiektazi hastasının tartışılması amaçlanmıştır. **YÖNTEM:**61 yaşında erkek hasta sol gözde 3 aydır olan sulanma şikayetiyle başvurdu. Muayenesinde her iki göz görme keskinliği 20/20, göz içi basınçları bilateral 13 mmHg, biyomikroskopisinde sağ göz doğal sol gözde konjonktivada nazalde daha yoğun olmak üzere her kadranda lokalize içi sıvı dolu lezyonlar görüldü. Göz kapakları kapanırken nazaldeki lezyonların punktum ağzını kapattığı görüldü. Fundus muayenesi bilateral doğaldı. **BULGULAR:**Hastanın ÖSOCT ve ön segment fotoğrafları çekildi. Konjunktival lenfanjiektazi tanısıyla sol göze topikal steroid, suni göz yaşı tedavisi başlandı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Nazalde punktuma yakın lezyonların göz kapaklarının hareketi esnasında punktum ağzını kapatması hastanın gözündeki sulanma şikayetine sebep olduğu düşünüldü.

Literatürde görebildiğimiz kadarıyla gözde sulanma şikayetiyle başvuran konjunktival lenfanjiektazi olgusuna rastlanılmamıştır. Dolayısıyla olgumuzun bu açıdan literatüre bir katkıda bulunduğu söylenebilir. Çoğu durumda konjunktival lenfanjiektazi herhangi bir tedavi olmaksızın kendiliğinden düzelir. Yine tedavi seçenekleri semptomların şiddetine bağlıdır. Sonuç olarak konjunktival lenfanjiektazi farklı klinik tablolarla karşımıza çıkabilen bir hastalık karakterine sahip olup tedavi edilmediği takdirde hastanın günlük yaşam konforunu oldukça olumsuz etkileyebilen sonuçlara sebep olabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: lenfanjiektazi, punktum, sulanma

PS-110 [Kornea]

Duane Retraksiyon Sendromlu Bir Olguda Nadir Görülen Keratokonus Birlikteliği

Menekşe İnal¹, Züleyha Yalnız Akkaya¹, Fatmagül Yılmaz Çınar¹, Ayşe Burcu¹, Osman Özen²

¹Ankara Eğitim Araştırma Hastanesi

²Polatlı Duatepe Devlet Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Duane retraksiyon sendromu (DRS), horizontal göz hareketlerinde kısıtlılık, palpebral fissürün adduksiyon ve glob retraksiyonunda daralması ile karakterize özel bir şaşılık tipidir. Keratokonus, merkezi veya parasantral korneal incelme ve dikleşme ile karakterize ektatik bir hastalıktır. Görme kaybı, öncelikle düzensiz astigmatizma ve miyopi ve anizometropik ambliyopiden kaynaklanır. Literatürde birlikteliğine pek rastlanılmayan bilateral keratokonus ile birlikte unilateral DRS olgusu sunuyoruz. **YÖNTEM:**Hastaya en iyi düzeltilmiş görme keskinliği, göz içi basıncı ölçümü ile, ön segment, arka segment ve göz hareketleri muayenesi yapıldı. Kornea topografisi çekildi. **BULGULAR:**16 yaşında, kadın hasta görme azlığı ile başvurdu. Yaptığımız muayenede en iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağda 0,4, solda 0,2'ydi. Tonus sağda 15, solda 12, tasihle vizyon artmıyordu. Biyomikroskopide korneal sınırların belirgin olduğunu ve retinoskopide iki gözde de makaslaşan refle saptadık. Gözlerde primer pozisyonda kayma olmadığı, ancak sol gözde laterale bakış kısıtlılığı ve mediale bakışta +1 glob retraksiyonu olduğu görüldü. Titmus 200 sec°arc'dı. Hastamıza DRS Tip 1 tanısı konuldu. Korneal topografi ile hastanın bilateral kornea dikliğinde artış, ön ve arka elevasyon değerlerinin yüksek olduğu görüldü. Topografik verilere dayanarak keratokonus tanısı konuldu. Sonrasında hastaya cross-link tedavisi planlandı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Keratokonus atopi ile ortak bir ilişkiye sahiptir. Ayrıca Down sendromu, Ehler-Danlos sendromu, bağ dokusu bozukluğu ve mitral kapak prolapsusu ile birliktelikleri gösterilmiştir. DRS ise Goldenhar sendromu, kraniyofasiyal malformasyonlar, Duchenne müsküler distrofi, Bardet-Biedel sendromun eşlik ettiği olgu sunumları mevcuttu. Olgumuzda, literatürde pek sık rastlanılmayan bilateral keratokonus ile birlikte unilateral DRS tanısı mevcuttu. Olgumuzun, bu nadir birlikteliği göstermesi ve klinik muayenenin önemini ortaya koyması açısından değerli olduğunu düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Duane Retraksiyon Sendromu, Keratokonus, Kornea topografisi

PS-111 [Kornea]

Eksize Pterijyum Dokularının Histopatolojik İnceleme Sonuçları

Seray Sahin¹, Banu Yaman², Melis Palamar¹

¹Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İzmir

²Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Pterijyum eksizyonu yapılan hastalarda eksize edilen dokunun histopatolojik olarak değerlendirilmesi ve eşlik edebilecek oküler yüzey patolojilerinin araştırılması.

YÖNTEM:Kliniğimizde 2013-2023 yılları arasında pterijyum eksizyonu yapılan hastaların demografik verileri ve eksize edilen dokuların histopatolojik inceleme sonuçları retrospektif olarak değerlendirildi.

BULGULAR:Çalışmaya dahil edilen 165 hastada ortalama yaş $56,2 \pm 13,1$ (21-86) yıl iken kadın/erkek oranı 72/93 olarak saptandı. Pterijyum eksizyonu uygulanan 165 gözün 20'sinde (%12,1) nüks öyküsü mevcuttu. Eksize edilen materyallere ait histopatolojik değerlendirme sonuçları incelendiğinde 128 olguda (%77,6) epitelyal hiperplazi, solar dejenerasyon, skuamöz metaplazi, stromal inflamasyon, fibrovasküler dokuda proliferasyon izlenerek histopatolojik tanı pterijyumla uyumlu özellikler göstermekteydi. Olgulardan birinde displazi eşlik etmekteydi. Bir olguda ise histopatolojik inceleme sonucu limbal dermoid ile uyumlu bulundu. Bir olguda ayrıca intramukozal nevüs izlenmekteydi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Pterijyum ultraviyole ışık maruziyeti ile tetiklenen ve sık görülen bir lezyon olup malign transformasyon riski net olarak belgelenmemiş olsa da güneş ışığı maruziyeti ile ilişkisi diğer malignitelerin riskini göstermektedir. Ayrıca oküler yüzey skuamöz neoplazilerini taklit edebilen görünümü nedeniyle ayırıcı tanıya ulaşmada histopatolojik inceleme önem göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: oküler yüzey, pterijyum, pterijyum eksizyonu

PS-112 [Kornea]

Pterjium cerrahisi sonrası nadir görülen bir komplikasyon: Diplopi

Cumaali Yaman, Pınar Kaya
Etlik Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Pterjium cerrahisi sonrası diplopi şikayeti gelişen bir olguyu sunmak.
YÖNTEM:Tam oftalmolojik muayene
BULGULAR:OLGU: 56 yaşında erkek hastaya sağ gözde korneanın nazal 1/3'ünü örten pterjiumu nedeniyle otogreftli pterjium cerrahisi yapılmıştır. Tıbbi kayıtlarından edinilen bilgiye göre cerrahi sırasında pterjium dokusu temizlenmiş, nazal konjonktiva ve tenon disseke edilmiştir. İnferonazal bölgeden greft dokusu alınıp pterjiumun eksizye edildiği yere sütüre edilmiştir. Postoperatif erken dönemde komplikasyon görülmeyen hasta 2 ay sonra sağa-dışa bakışta çift görme şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği her iki gözde tam, göz içi basınçları normal saptanan hastanın ön segment muayenesinde sağ gözde korneada nazalde haze, nazal bulber konjonktivada fibrozis (Resim 1) ve sol gözde nazalde minimal pterjium izlenmiştir. Fundus muayenesi doğaldır. Göz hareketlerinde kısıtlılık görülmeyen hastanın sol gözde dışa bakışta horizontal diplopi şikayeti olması nedeniyle HES perdesi (Resim 2) çekilmiştir; patoloji saptanmamıştır. Nörolojik muayenesi de doğal olan hastanın dışa bakıştaki diplopi şikayetinin geçirilmiş pterjium cerrahisi sonrasında gelişen restriksiyona bağlı olduğu düşünülüp hasta takip altına alınmıştır.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Otogreftli pterjium cerrahisi sonrasında oluşan fibrozise bağlı erken veya geç evrede gelişebilecek komplikasyonlar cerrah tarafında göz önünde bulundurulmalı, konjonktiva ve tenon diseksiyonu yeterli düzeyde yapılmalı, gereken vakalarda cerrahi sırasında anti-fibrotik medikasyon uygulanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Diplopi, otogreftli pterjium eksizyonu, pterjium,

PS-113 [Kornea]

Tıp Fakültesi Öğrencileri Arasında Kornea Nakli Farkındalığının Olgunluğu

Anıl Kaplan¹, Timur Köse², Özlem Barut Selver¹

¹Ege Üniversitesi, Oftalmoloji Ana Bilim Dalı, İzmir

²Ege Üniversitesi, Tıbbi İstatistik Anabilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Kornea nakli, dünya çapında yalnızca en yaygın olarak uygulanan değil, aynı zamanda en başarılı nakil ameliyatıdır. Tıp öğrencileri, geleceğin hekimleri olarak halkı organ nakli konusunda eğitecek ve bu konuda toplumu bilinçlendirecek kişilerdir. Bu çalışmanın amacı, tıp fakültesi öğrencilerinin öncelikle kornea nakli konusundaki ön bilgi ve farkındalıklarının değerlendirilmesi, daha sonra bu öğrencilerin bir kornea nakli uzmanı eşliğinde eğitilmeleri ve son olarak da bilgi ve farkındalıklarındaki değişimin yeniden değerlendirilmesidir.

YÖNTEM:Bu çalışmaya Ege Üniversitesi'nde tıp fakültesi 1. sınıftan 6. sınıfa kadar öğrenim gören 310 öğrenci dahil edildi. Başlangıçta, öğrencilerden doğru/yanlış/bilmiyorum cevapları olan 20 soruluk bir ankete katılmaları istendi. Daha sonra aynı uzman tarafından kornea nakli konusunda eğitildiler. Dersin sonunda katılımcılardan aynı anketi tekrar doldurmaları istenmiştir. Eğitimin yarattığı farkındalığı değerlendirmek için ilk cevaplar ile son cevaplar (doğru ve yanlış yanıt) her soru için ayrı ayrı McNemar yöntemiyle karşılaştırıldı.

BULGULAR:Eğitim öncesinde, kornea nakli hakkında bilgisi olduğunu söyleyen öğrenci sayısı %25,5 (n=79) olup, 1. sınıf öğrencilerinin 5. ve 6.sınıfa oranla daha düşük doğru yanıt oranına sahip olduğu saptandı ($p=0,001(1-5)/p<0,001(1-6)$). Eğitim sonrası ise toplam puan eğitim öncesine göre hem kornea nakli konusunda bilgisi olduğunu beyan eden hem de etmeyen öğrencilerde 1.sınıftan 6.sınıfa her grupta anlamlı yüksek bulunmuştur. ($p<0,001$)

TARTIŞMA VE SONUÇ:Hekimlerin kornea bağışına yönelik tutumlarının bağış oranlarını etkilemesi beklenen bir durumdur. Bu tutumu etkileyen en önemli faktörlerden biri konu hakkında yeterli bilgiye sahip olmaktır. Tıp fakültesi öğrencilerinin göz stajını tamamlamaları ile (5. sınıf) doğru bilgi düzeyinin istatistiksel anlamlı arttığı gözlenmiştir. Yine her düzeyde, eğitim ile bilgi düzeyinde artış görülmektedir. Bu da kornea nakline özgü eğitimin önemli olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: kornea, nakil, tıp fakültesi öğrencisi

PS-114 [Kornea]

Alzheimer Hastalığında Kornea Endotel Parametrelerinin Speküler Mikroskopi İle Değerlendirilmesi

Pelin Nazlı Güntürkün, Tongabay Cumurcu
İnönü Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Malatya

GİRİŞ VE AMAÇ: Alzheimer hastalığı demansın en sık sebebi olan nörodejeneratif bir hastalık olup oftalmolojik bulgular görülebilmektedir. Bu nedenle çalışmamızda Alzheimer hastalarında kornea endotel tabakasının parametrelerini speküler mikroskopi yöntemiyle değerlendirmeyi amaçladık.

YÖNTEM: Bu prospektif çalışmaya Aralık 2021 – Eylül 2022 tarihleri arasında İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Polikliniği'ne başvuran Alzheimer Hastalığı tanısı almış 50 bireyin 100 gözü ile yaş ve cinsiyet uyumlu 50 sağlıklı bireyin 100 gözü kontrol grubu olarak çalışmaya dahil edildi. Tüm olguların tam oftalmolojik muayenesi yapıldı ve temassız speküler mikroskopi ile kornea endotel tabakası değerlendirildi. Ortalama hücre yoğunluğu (CD), varyasyon katsayısı (CV), hegzagonalite oranı (HEX) ve santral korneal kalınlık (PACH) değerleri kaydedildi

BULGULAR: Araştırma bulgularına göre; endotel sayım değişkenlerinden Alzheimer grubunda CD ortalaması 2613.77 ± 234.94 , kontrol grubunda ise CD ortalaması 2622.51 ± 255.53 ; Alzheimer grubunda HEX ortalaması 41.04 ± 6.84 , kontrol grubunda ise HEX ortalaması 44.82 ± 6.98 'dir. Ayrıca Alzheimer grubunda CV ortancası 35 (ÇAG=7), kontrol grubunda ise CV ortancası 33 (ÇAG=6), Alzheimer grubunda PACH ortancası 544 (ÇAG=44), kontrol grubunda ise PACH ortancası 549 (ÇAG=43) dir. Endotel sayım değişkenlerinden CV ve HEX parametreleri açısından gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu görülmüştür ($p < 0.05$). Diğer endotel sayım parametreleri açısından gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık izlenmemiştir ($p > 0.05$). CV değeri Alzheimer grubunda kontrol grubuna göre daha yüksek ($p < 0.05$), HEX değeri ise daha düşüktür ($p < 0.05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Alzheimer hastalığında kontrol grubuna göre korneal endotel tabakasında polimegatizm ve pleomorfizmin arttığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuçlar hastalığın endotel tabakasını da etkileyebileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Alzheimer Hastalığı, Korneal Endotel Tabakası, Speküler Mikroskopi, Polimegatizm, Pleomorfizm

PS-115 [Kornea]

Ağrılı keratokonus hastalarının konfokal mikroskopi bulgularının sağlıklı grupta karşılaştırılması

Nargız Rustamova, Merve Özge Algedik, Özlem Dikmetaş, Ali Bülent Çankaya, Sibel Kocabeyoğlu
Hacettepe Üniversitesi, Göz hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Ağrılı keratokonus hastalarının in-vivo konfokal mikroskopi bulgularının sağlıklı grupta karşılaştırılması amaçlandı.
YÖNTEM: Keratokonus tanısı almış, ağrısı olan hasta grubu ve sağlıklı kontrol grup arasında endotel yoğunluğu, endotel polimegatizmi, endotel pleomorfizmi, epitel yoğunluğu, epitel polimegatizmi ve epitel pleomorfizmi değişkenleri in-vivo konfokal mikroskopi (IVKM) (Confoscan 4, Nidek) cihazı ile hesaplandı. Uzun sinir lifi, total sinir lifi, total sinir yoğunluğu, sinir tortiozitesi ölçümleri konfokal mikroskopi cihazından elde edilen görüntülere göre İmage J programında hesaplandı. Hasta ve kontrol grubu arasında değişkenleri karşılaştırmak için SPSS 22.0 programı aracılığıyla parametrik olmayan testler yapıldı. Sinir tortiozitesinin gruplar arası karşılaştırmasında Chi-Square Test kullanılırken diğer parametrelerin karşılaştırılmasında Mann-Whitney U testi yapıldı.
BULGULAR: Çalışmanın hasta grubunda yaş ortalamaları 24.00 ± 5.40 yaş (17-34 yaş) olan 20 hasta yer alırken, kontrol grubunda yaş ortalamaları 25.35 ± 3.96 yaş (15-34 yaş) olan 20 sağlıklı katılımcı yer almaktadır. Analizler iki grup arasında değişkenlerin istatistiki olarak anlamlı fark taşımadığını gösterdi (Tablo 1).
TARTIŞMA VE SONUÇ: Ağrılı keratokonus hastaları ile sağlıklı kontrol grubunun korneal in-vivo konfokal mikroskopi bulguları arasında anlamlı bir fark bulunamadı. İlerleyen zamanlarda daha geniş hasta gruplarıyla yapılacak olan çalışmalar faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: kornea, in-vivo konfokal mikroskopi, keratokonus

PS-116 [Kornea]

Vernal konjoktivitte bilateral akut korneal hidrops

Ayhan Sağlık, Ekrem Can Arabacı
Harran Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Şanlıurfa

GİRİŞ VE AMAÇ:Prepubertal dönemde, 10 gün aralıklarla her iki gözde akut korneal hidrops tanısı alan olgu.

YÖNTEM:Her iki gözde akut korneal hidrops gelişen keratokonus olgusunun verileri incelendi. Yedi yaşında kız çocuğu kliniğimize tek gözde ani başlangıçlı görme kaybı ile başvurmuş, ilaç kullanım öyküsü, ek hastalık, aile öyküsü, operasyon öyküsü yok. Göz kaşıma öyküsü mevcut.

10 gün önce sağ korneal hidrops nedeniyle tedavisi düzenlenmiş.

BULGULAR:Biyomikroskopik muayenede sağ korneal santral opasite ve vernal konjoktivit izlendi. Görme keskinliği sağ gözde 3mps (metreden parmak sayma) sol gözde 5mps düzeyindeydi. Scheimpflug kornea topografisinde ileri evre keratokonus, Ön segment OCT(AS-OCT) incelemesinde bilateral descement membran rüptürü ve sol korneada intrastromal sıvı gözlendi. Fundus bulanık olarak aydınlanıyordu. Her iki gözde korneal skar gerçekleşti.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Puberte öncesi keratokonus olgularında, vernal konjoktivit ve aşırı göz kaşıma bilateral akut korneal hidrops gelişiminde etkili olabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: akut hidrops, keratokonus, vernal konjoktivit

PS-117 [Kornea]

Nadir bir hastalıkta nadir bir uygulama: Bilateral Akantomoeba keratitinde eş zamanlı bilateral tektonik teröpötik keratoplasti

Nihat Furkan Eratılğan¹, İlayda Korkmaz², Cem Şimşek³, Banu Yaman⁴, Sait Eğrilmez¹,
Özlem Barut Selver¹

¹Ege Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

²Kars Harakani Devlet Hastanesi

³Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Muğla

⁴Ege Üniversitesi, Patoloji Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Acanthamoeba keratiti (AK) nedeniyle eş zamanlı bilateral tektonik terapötik amaçlı penetran keratoplasti (PK) uygulanan bir olguyu sunmak.
YÖNTEM:Olgu Sunumu

BULGULAR:42 yaşında bilateral keratokonuslu hibrit kontakt lens kullanan erkek hasta, 2 aydır sol gözde kızarıklık, ağrı ve görme azlığı şikayetiyle başvurdu. Sağ gözde intrastromal korneal halka segment uygulaması, solda PK öyküsü mevcuttu. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) sağda 20/640 ve solda 20/2000 idi. Biyomikroskopik muayenede, sağda korneal stromal halkalar, solda greftte halka şeklinde infiltrasyon görüldü. Ampirik antibiyotik tedavisi başlanan hastaya uygulanan in vivo konfokal mikroskopide (IVCM) tipik kist görünümü ayırt edilemese de tedaviye topikal %0,02 klorheksidin glukonat eklendi. İzlemede, sağda görme azlığı ve ağrı gelişen hastanın biyomikroskopisinde, yüzeysel kornea infiltrasyonu ve hafif korneal incelme geliştiği izlendi. IVCM tekrarlandığında, nadir yuvarlak veya oval hiper-yansıtıcı kist ve ciddi keratosit kaybı görüldü. Ayrıca sağ gözden melting bölgesindeki serbest kalan doku disseke edilerek histopatolojik değerlendirmeye gönderildi ve Acanthamoeba ile uyumlu sferik kistler görüldü. Topikal tedaviye %0,1 propamidin izetionat eklenmesine rağmen, iki gözdeki melting devam ederek sağda kornea perforasyonu, solda greft ayrılması meydana geldi. Hastanın yakın zamanda akut böbrek yetmezliği öyküsü olduğundan, genel anesteziden kaynaklanan riski azaltmak için eş zamanlı bilateral tektonik-terapötik PK uygulandı. Postoperatif EİDGK 10. haftada sağda 20/50 ve solda 20/125 idi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Yüksek klinik şüphe AK tanısı için çok önemlidir. Tanısal yöntemler, normal kornea anatomisinin cerrahi ile değiştiği gözlerde yanıltıcı olabilir. Bulguları atipik olsa da AK şüphesi varlığında kapsamlı ve detaylı muayene, etkene yönelik tedavi ve zamanında uygulanan tektonik-terapötik PK kararı, göz kaybı gibi yıkıcı komplikasyonların önlenmesinde önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Acanthamoeba keratiti, in vivo konfokal mikroskopi, bilateral penetran keratoplasti

PS-118 [Kornea]

Gaucher Hastalarında Kornea Biyomekanik, Dansitometrik ve Endotelial Hücre Özelliklerinin Değerlendirilmesi

Cansu Demircan Gedik¹, Elif Erdem¹, İbrahim İnan Harbiyeli¹, Fatma Derya Bulut², Deniz Kor², İrem Kaplan², Meltem Yağmur¹

¹Çukurova Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Adana

²Çukurova Üniversitesi, Çocuk Beslenme ve Metabolizma Hastalıkları Bilim Dalı

GİRİŞ VE AMAÇ:Gaucher hastalarında kornea biyomekanik, dansitometrik ve endotelial hücre özelliklerinin incelenmesi ve bu özelliklerin sağlıklı olgularla karşılaştırılması. **YÖNTEM:**Tüm olguların tam oftalmolojik muayenesini takiben kornea biyomekanik özellikleri Corvis ST® (Oculus GmbH, Almanya) ile değerlendirildi. Pentacam HR (Oculus GmbH, Almanya) ile 12 mm'lik alanda 4 konsantrik zonda (0-2mm, 2-6mm, 6-10mm, 10-12mm), 3 farklı derinlikte (anterior, santral, posterior) kornea dansitometre ölçümleri yapıldı. Endotel hücre özellikleri non-kontakt speküler mikroskopisi (Konan CellCheck XL, ABD) ile değerlendirildi.

BULGULAR:Çalışmaya Gaucher (4 olgu tip 3,1 olgu tip 1) tanılı yaş ortalaması 15,6±10,7 yıl olan 5 hastanın (2 kadın, 3 erkek) 10 gözü dahil edildi. Yaş ortalaması 14,8±5,7 yıl olan 5 sağlıklı olgunun 10 gözü (3 kadın, 2 erkek) ile kontrol grubu oluşturuldu. İki grup yaş ve cinsiyet açısından benzerdi (p=0,386, p=0,35). Kornea biyomekanik parametrelerinden hasta grubunda ARTh değerlerinin kontrol grubuna göre daha düşük, integre yarıçap değerlerinin ise daha yüksek olduğu saptandı (p=0,018, p=0,025). Corvis biyomekanik indeksi, Stres gerinim indeksi, Deformasyon amplitüdü, biyomekanik olarak düzeltilmiş göz içi basınç ölçümlerinde ve birinci aplanasyondaki sertlik parametrelerinde ise iki grup arasında anlamlı fark saptanmadı (tümü için p>0,05).Hasta grupta dansitometride, sağlıklı kornealara kıyasla 6-10 mm dışındaki tüm zonlarda posteriorda artış saptandı (tümü için p>0,05). Endotelde ise hegzagonalite kontrol grubuna göre düşük, varyasyon katsayısı ise yüksek saptandı (p=0,006, p=0,031). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Gaucher hastalarında kornea bulguları ile ilgili literatür bilgisi sınırlıdır.Bu çalışmanın sonuçları dansitometri artışı ve endotel morfolojisindeki değişiklikler açısından önceki çalışmalar ile paralellik göstermektedir. Bu olgularda okuler bulgular ile hastalığın tipi arasındaki ilişkiyi ortaya koymak ve biyomekanik değerlendirme açısından daha geniş serilere ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Corvis ST, Gaucher hastalığı, kornea endoteli kornea biyomekanik, kornea dansitometrisi

PS-119 [Kornea]

Lipid Keratopatide İnce İğne Diyatermi Uygulaması

Berkay Kadioğlu, Aysun Şanal Doğan

SBÜ, Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği,
Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Herpes Simpleks Virüs keratitine sekonder gelişen korneal neovaskülarizasyon ve lipid keratopatide İnce İğne Diyatermi tedavisini ve takibini paylaşmak amaçlandı.

YÖNTEM: Olgu

Sunumu

BULGULAR: Sağ gözünde bulanık görme şikayetiyle başvuran 63 yaşında kadın hastanın ilk muayenesinde görme keskinliği 3 MPS (OD), Tam (OS) idi. Sağ göz biyomikroskopisinde korneada saat 6-9 arasında yüzeysel ve derin vaskülarizasyon, pupil açıklığını kapatan lipid dejenerasyon mevcuttu (Resim 1). Hastanın son 3 yılda 4 kere herpetik keratit atağı geçirme öyküsü vardı ve son geçirdiği atığında fungal ko-enfeksiyon tanısıyla antiviral ve antifungal tedavi almıştı. Hastanın ön segment OKT görüntülerinde sağ göz kornea temporalinde ve santralinde kalınlık artışı saptandı (Resim 2). Hastaya Valasiklovir 500mg po profilaksisi ile subkonjonktival Bevacizumab 1.25 mg/0.05 mL uygulandı. 10 gün sonraki kontrol muayenesinde bulgularında gerileme saptanmayan hastaya İnce İğne Diyatermi önerildi. Topikal anestezi altında korneal vaskülarize alanlarda büyük damarlara paralel, küçük damarlara dik olacak şekilde korneadan 10-0 nylon sütür iğnesi üzerinden monopolar 1 miliamper koterizasyon ve terapötik kontakt lens uygulandı (Resim 3). Hastaya topikal Sodyum Hyalüronat 4x1, Moksifloksasin %0,5 4x1, Loteprednol 2x1 ve Doksisisiklin 100mg po 1x1 tedavisi verildi. 10 gün sonraki muayenesinde, ön segment bulguları gerilemişti ve hastanın sağda görmesi 0.2 düzeyindeydi (Resim 4, Resim 5). Hasta Valasiklovir profilaksisi ile takibe alındı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Korneal neovaskülarizasyon ve beraberindeki lipid keratopati tedavisinde ince iğne diyatermi uygulaması sık önermediğimiz fiziksel bir tedavi şeklidir. Hastada bulguların gerilemesi ile birlikte belirgin görme artışı gözlenmiştir. Özellikle lipid keratopati nedeniye az görmesi olanlarda ince iğne diyatermi önerilebilir. Ayrıca işlem keratoplasti planlanması durumunda yüksek risk nedeni olan vaskülarizasyonu geriletterek keratoplasti başarı oranını arttıracaktır.

Anahtar Kelimeler: Korneal Neovaskülarizasyon, Lipid Keratopati, İnce İğne Diyatermi

PS-120 [Kornea]

Granülatöz Polianjiitis İlişkili Oftalmolojik Tutulumun Değerlendirilmesi

İlayda Korkmaz¹, Özlem Barut Selver¹, Sait Eğrilmez¹, Ayşe Yagci¹, Gökhan Keser², Kenan Aksu², Melis Palamar¹

¹Ege Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İzmir

²Ege Üniversitesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmanın amacı üçüncü basamak göz kliniğine Granülatöz Polianjiitis (GPA) ilişkili oftalmolojik tutulum nedeniyle başvuran hastaların demografik ve klinik özelliklerinin değerlendirilmesidir.

YÖNTEM:Ocak 2013-Ocak 2023 tarihleri arasında başvuran, GPA ilişkili oftalmolojik bulguya sahip hastaların tıbbi verileri geriye dönük incelendi. Hastaların demografik verileri yanında detaylı oftalmolojik muayene bulguları, sistemik hastalığa ait özellikleri, laboratuvar bulguları ve uygulanan tedavi yöntemleri kaydedildi.

BULGULAR:Toplam 10 hastanın (5 kadın, 5 erkek) 12 gözü dahil edildi. Ortalama yaş $62 \pm 12,2$ (35-71) yıldı. Beş (%50) hasta daha önce GPA tanısı almış olup takiplerinde göz bulguları ortaya çıkmıştı. Diğer 5 (%50) hastada ise GPA'nın ilk bulgusu göz tutulumuydu. Bu olguların 3 (%30)'ünde başvuru sırasında herhangi bir sistemik semptom bulunmamaktaydı. Konjonktival hiperemi (9 göz), ağrı (7 göz) ve bulanık görme (3 göz) en sık başvuru sebepleri idi. Oküler tutulumun dağılımı şu şekildeydi: Episklerit (3 göz), izole periferik ülseratif keratit (PUK) (3 göz), izole sklerit (3 göz), eş zamanlı PUK ve sklerit (2 göz) ve periorbital kitle (1 göz). En sık sistemik bulgu akciğer (7 hasta) ve sinüs (6 hasta) tutulumuydu. Antinötrofil sitoplazmik antikor (ANCA) açısından test edilen 8 hastanın 6'sında c-ANCA pozitifliği vardı. Siklofosamid-kortikosteroid kombinasyonu hem remisyonu indüklemek hem de relapsı önlemek için en sık tercih edilen sistemik ajanlardı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:GPA gözün hemen her bölgesini etkileyebildiği ve farklı klinik tablolar ile ortaya çıkabildiği için bazı durumlarda tanı koymak oftalmologlar açısından zorlayıcı olabilmektedir. Oftalmolojik tutulum GPA'nın ilk ve bazen tek bulgusu olabildiğinden oftalmologların GPA ilişkili göz bulguları açısından yeterli klinik bilgiye sahip olması önem taşımaktadır. PUK-sklerit birlikteliği GPA açısından yönlendirici olsa da izole PUK ve sklerit vakalarının da GPA ile ilişkili olabileceği göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Granülatöz Polianjiitis, Periferik ülseratif keratit, Nekrotizan Sklerit

PS-121 [Kornea]

Elektronik kitap okumanın kuru göz üzerine etkisi

Hüseyin Kayabaş, İbrahim Ethem Ay, Mustafa Doğan, Hamidu Hamisi Gobeka
Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı,
Afyonkarahisar

GİRİŞ VE AMAÇ:Kuru göz, toplumda çok sık karşılaşılan, gözyaşı filminde ozmolarite artışı ile karakterize, oküler yüzeyin inflamatuvar bir hastalığıdır. Bu çalışmamızın amacı, elektronik kitap okumanın kuru göz üzerine etkilerini incelemek ve elektronik kitap okuyanları normal kitap okuyanlara göre kıyaslayarak sonuçları analiz etmektir.
YÖNTEM:Çalışma, cross-sectional, comparative ve non-interventional olarak tasarlandı ve 2.12.2022-2.2.2023 tarihleri arasında gerçekleştirildi. Olgular bir saat boyunca normal kitap okuyan 30 kişilik ve elektronik kitap okuyan 30 kişilik iki ayrı gruba ayrıldı. Tüm katılımcıların aynı göz hastalıkları uzmanı tarafından olguların göz muayenesi gerçekleştirildi. Olgulara lokal anestezi sonrası floresein strip üzerine bir damla saline damlatılmasının ardından x10 büyütmede mavi kobalt filtre altında muayenesi gerçekleştirilerek gözyaşı filmi kırılma zamanı testi (TBUT) uygulandı.
BULGULAR:Normal kitap okuyan grupta iki (%5.6), elektronik kitap okuyan grupta altı (%16.8) olguda kuru göz tespit edildi (p=0.254).
TARTIŞMA VE SONUÇ:Elektronik kitap okuyanlarda kuru gözün daha sık görüldüğüne dair bir eğilim ortaya çıkmış olsa da, normal kitap okuyanlarla elektronik kitap okuyanlar arasında kuru göz açısından herhangi bir farklılık saptanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: elektronik,kitap,kuru

PS-123 [Kornea]

Katarakt cerrahisi sonrası descemet membran dekolmanı olan gözlerin perfloropropan (C3F8) intrakameral enjeksiyonu ile desmetopeksi sonuçları

Aybike Sultan Kılar, Berna Doğan, Fulya Duman, Şenol Sabancı
Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Antalya

GİRİŞ VE AMAÇ:Descemet membran dekolmanı, katarakt cerrahisinin görmeyi tehdit eden bir komplikasyonudur. Amacımız katarakt cerrahisi sonrası descemet membran dekolmanı olan, perfloropropan (%12 C3F8) intrakameral enjeksiyonu ile desmetopeksi işlemi yapılan gözlerin anatomik ve fonksiyonel sonuçlarını bildirmek.
YÖNTEM:Çalışmaya Mayıs 2022 - Mayıs 2023 tarihleri arasında katarakt cerrahisi geçirmiş ve descemet membran dekolmanı gelişen 20 hastanın 20 gözü dahil edildi. Katarakt cerrahisi sonrası 1. haftada kornea ödemi mevcut olan hastalara ön segment optik koherens tomografi (OCT) cihazı ile çekim yapılarak descemet membran dekolmanı teşhisi konuldu. Aynı gün hastalara intrakameral olarak perfloropropan enjekte edilerek ön kamaranın %55-60'ı dolduruldu. Uygulama sonrası 1. ay en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), kornea ödemi ve ön segment OCT ile descemet membranının görüntüleme sonuçları bildirildi.
BULGULAR:20 hastanın 20 gözü (12 kadın, 8 erkek) çalışmaya dahil edilmiş olup ortalama yaş 70,9±5,1 idi. Hastaların katarakt dereceleri (LOCS III) 1 hasta grade 6, 3 hasta grade 5, 7 hasta grade 4 ve 9 hasta grade 3 ve ortalama EİDGK (logMAR eşeli) 1,01±0,4 idi. Katarakt cerrahisi sonrası 1. hafta ortalama kornea kalınlığı 840,6±98,3 µ idi. Tüm hastalara 1. hafta intrakameral perfloropropan enjeksiyonu yapıldı. 17 hastaya 1, 2 hastaya 2 (1. ve 2. hafta) ve 1 hastaya 3 (1. hafta, 2. hafta ve 3. hafta) kere işlem uygulandı. Katarakt cerrahisi sonrası 1. ayda hastaların ön segment OCT görüntüleri ile anatomik başarı; EİDGK ve kornea ödemi ile fonksiyonel başarı değerlendirildi. Tüm hastalarda anatomik başarı sağlandı ve EİDGK'nde artma görüldü. EİDGK (logMAR) ortalama 0,05±0,13 idi. Tam görme düzeyine ulaşamayan 3 hastada ek göz patolojileri (2 hasta glokom, 1 hasta ERM) mevcut idi. Tüm hastalarda kornea ödemi düzelmiş olup ortalama kornea kalınlığı 577±36,3 µ idi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Perfloropropan ile desmetopeksi, görme keskinliğinin ve kornea ödeminin düzelmesi açısından iyi cerrahi sonuçlar sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Descemet membran, descemet membran dekolmanı, ön segment optik koherens tomografi, katarakt, perfloropropan (C3F8)

PS-124 [Kornea]

Çeşitli Oküler Yüzey Patolojilerinde Sütürlü Amniyon Örtülmesinin Sonuçlarının Değerlendirilmesi

Vehbi Açıkgoz, Yonca Asfuroglu, Emine Esra Karaca, Ozlem Evren Kemer
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmada çeşitli sebeplerle sütürlü amniyon örtülmesi uygulanan hastalarda demografik özellikler, cerrahi endikasyon, görsel, klinik sonuçların değerlendirilmesi amaçlandı.

YÖNTEM: Bu retrospektif çalışmada Nisan-Haziran 2023 tarihleri arasında sütürlü amniyon örtülmesi uygulanan 15 hastanın 15 gözü incelendi. Hastaların demografik özellikleri, cerrahi endikasyonları, kullanılan topikal ilaçlar, amniyonun göz üzerindeki erime süresi, takiplerdeki tekrar müdahale gerekliliği, klinik sonuçlar, ortalama takip süresi değerlendirildi.

BULGULAR: Sütürlü amniyon örtülmesi uygulanan 15 hastanın (6 kadın, 9 erkek) ortalama yaşı 64.8 iken ortalama takip süresi 32 haftaydı. Sütürlü amniyon örtülen hastaların 6'sı daha önce penetran keratoplasti geçirmiş iken (PKP), 1'i Descemet membran endotelial keratoplasti (DMEK) geçirmişti. PKP geçirmiş hastaların 3'ünde iyileşmeyen epitel defekti, 3'ünde iyileşmeyen keratit odağı mevcuttu. Tüm hastalara bakıldığında 6 hastada iyileşmeyen epitel defekti, 5 hastada iyileşmeyen keratit, 4 hastada stromal erime mevcuttu. Stromal erime olan 2 hastada keratit, 2 hastada ise romatoid artrit mevcuttu. Epitel defekti olan 4 hastanın 2'sinde epitelin tamamen iyileştiği görüldü. Stromal erime olan 4 hastanın 2'sinde tamamen iyileşme izlenirken 5 keratit hastasının %80'inde lezyonda küçülme görüldü. Toplamda iyileşmeyen keratit hastalarının %20'sine (1 hasta) sütürlü amniyon örtülmesi tekrarlandı. İyileşmeyen epitel defekti olan %50 hastaya (2 hasta) amniyon örtülmesi tekrarlandı. Stromal erime olan %50 hastaya (2 hasta) patch greft+amniyon örtülmesi uygulandı. Amniyon erime süresinin ortalama 2 hafta olduğu gözlemlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Amniyon zarı antiinflamatuvar, antifibrotik, epitelizan özellikleri nedeniyle birçok oküler yüzey hastalığında güvenle kullanılmaktadır. Çalışmamızda özellikle iyileşmeyen epitel defektleri, dirençli keratit, stromal erime olgularında sütürlü amniyon örtülmesinin lezyonları geriletmediği, topikal tedaviye ek olarak iyileştirmeyi hızlandırdığı gözlemlendi.

Anahtar Kelimeler: Amniyon örtülmesi, epitel defekti, keratit, stromal erime

PS-125 [Kornea]

Kuru göz ve allerjik rinit birlikteliği olan hastalarda topikal nazal steroid tedavisinin etkisi

Eren Hüzmeli¹, Münteha Merve Keleşoğlu², Helin Deniz Demir², Gülçin Uysal³

¹Harran Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Şanlıurfa

²Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Tokat

³Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi, KBB&BBC Anabilim Dalı, Tokat

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmada kuru göz tanılı allerjik rinit hastalarında topikal nazal steroid tedavisinin kuru göz ve göz içi basıncı üzerine etkisini ortaya koymayı amaçladık
YÖNTEM: Allerjik rinit ve kuru göz tanılı kırk sekiz hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların topikal nazal steroid tedavisi öncesi ve sonrası semptom ve bulguları karşılaştırıldı.
BULGULAR: Kuru göz semptomları için Oküler Yüzey Hastalık İndeks skorları, topikal nazal steroid tedavisinden sonra anlamlı iyileşme gösterdi ($p = 0.005$). Schirmer testinde sağ ve sol gözde anlamlı değişiklik izlenmedi ($p=0,173$ ve $p=0,468$). Gözyaşı filmi kırılma zamanı için sağ ve sol gözde anlamlı bir değişiklik gözlenmedi ($p=0,084$ ve $p=0,162$). Göz içi basınç ölçümlerinde sağ ve sol gözde anlamlı değişiklik izlenmedi ($p=0,871$ ve $p=0,472$).
TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamızda kuru göz tanılı allerjik rinit hastalarında kuru göz semptomları topikal nazal steroid tedavisi ile anlamlı olarak düzelerken, göz içi basınçlarında anlamlı bir değişiklik gözlenmedi.

Anahtar Kelimeler: Allerjik rinit, nazal steroid, kuru göz

PS-126 [Kornea]

Pediyatrik Oküler Rozasea Olgularının Demografik ve Klinik Özellikleri ile Tedavi Yönetiminin Değerlendirilmesi

Okyanus Bulut, Melis Palamar, Özlem Barut Selver
Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmada amaç literatürde yayınlanmış sınırlı çalışmanın bulunduğu pediyatrik oküler rozasea olgularındaki demografik ve klinik özellikleri incelemek, tedavi yanıtlarını değerlendirmektir.

YÖNTEM:2020-2023 yılları arasında oküler rozasea tanısı alan 18 yaş ve altındaki hastaların tıbbi kayıtları retrospektif olarak incelendi. Teşhis kriterleri meibomian bezi disfonksiyonu, blefarit, kapak kenarında telenjiektazi, punktat epitelyopati ve inferior kornea vaskülarizasyonu, konjonktival hiperemi olarak belirlendi. Hastalık şiddeti 2021 yılında Audelan ve ark. tanımladıkları bileşik klinik şiddet skoruna göre 0-4 arasında olacak şekilde sınıflandırıldı (Audelan, Tiphane et al. Clinical, Meibographic, and Interferometric Evaluation in Children With Ocular Rosacea AJO 2021;237;13-21).

BULGULAR:Çalışmaya yaş ortalaması 7,6±4,5 (1-16) olan 9 erkek, 22 kız toplam 31 hasta (62 göz) dahil edildi. En sık başvuru yakınmaları yanma-batma (%58) ve görme keskinliği değişiklikleri (%29) idi. Oftalmolojik muayenede en sık bulgu tüm hastalarda bulunan bilateral blefarit ve kapak kenar telenjiektazisi iken tekrarlayan şalazyon/hordeolum (%51,6) ikinci sırada yer almaktaydı. 24 gözde korneal nefelyon ve vaskülarizasyon (%38,7), 23 gözde punktat epitelyopati (%37), 6 gözde marjinal keratit (%9,6) izlenirken 10 hastada (%32,25) deri bulguları eşlik etmekteydi. Hastalık ciddiyet skoru tedavi öncesi 2,4±1,1 olarak hesaplandı. Tedavi sonrası hastalık ciddiyet skoru 1,3±1,4 idi. Tüm hastalarda bulgularda regresyon gözlemlendi. (t=-9.25,p<0.001).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Pediyatrik oküler rozasea, prevalansı düşük olmasına rağmen kornea tutulumu ile seyrederek ciddi morbiditeye sebep olabilen ve çocuklardaki tanı ve muayene zorlukları sebebiyle genellikle gözden kaçırılan önemli bir oftalmolojik patolojidir. Uygun ve morbiditeyi önleyici tedavi için dikkatli muayene ve öykü alınmasına ek olarak doğru sınıflandırma ile süreç yönetimi önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: kornea, oküler rozasea, pediatri

PS-127 [Kornea]

Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Bankası Tarafından Temin Edilen Kornea Donörlerinin Demografik, Serolojik ve Speküler Mikroskopik Özellikleri

Tuğba Çağlar, Neslihan Parmak Yener, Hafize Gökben Ulutaş
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Bursa, Türkiye

GİRİŞ VE AMAÇ:Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Bankası tarafından temin edilen kornea donörlerinin demografik, serolojik ve speküler mikroskopik özelliklerini incelemek.

YÖNTEM:Temmuz 2013 ve Nisan 2022 tarihleri arasında Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Bankası kayıtlarından donör kornealara ait demografik, serolojik ve speküler mikroskopi sonuçları retrospektif olarak incelendi.

BULGULAR:Göz bankamızın kabul ettiği 654 korneanın 327 donörünün yaş ortalaması 44.96 ± 15.37 (5-74) idi. Donörlerin 92'si (%28) kadın iken 235'i (% 72) erkekti. Kornea donörlerinin 105'i (%32.1) organ donörü idi. Ölüm-alım zamanı ortalama 4.61 ± 3.35 (1-15) saat iken ölüm-takım zamanı ortalama 128.54 ± 62.09 (29-297) saat idi. Ölüm nedenleri 105 donörde (%32.3) kardiyopulmoner arrest, 95 donörde (%29) serobrovasküler hastalıklar, 24 donörde (%7.3) ası, 24 donörde (%7.3) trafik kazası, 16 donörde (%5) yüksekten düşme idi. Alınan kornealardan 41'i imha edildi. İmha edilen kornea donörlerinin 6'sında SAR-CoV-2 virüsü, 16'sında hepatit B virüsü ve 2'sinde sfiliz açısından seropozitiflik saptandı. Donör korneaların speküler mikroskopik verileri incelendiğinde ortalama endotel hücre sayısı (EHS) 2805 ± 865.78 (2301-3678) hücre/mm², değişkenlik katsayısı (DK) 41.15 ± 23 (27-55) iken hegzogonalite oranı (%) 40.23 ± 7.66 (39-53) idi. EHS, DK ve hegzogonalite oranı, yaş ve ölüm-alım zamanı ile anlamlı ilişkili bulundu (sırasıyla $r = -0.396$; $p < 0.001$, $r = 0.195$; $p < 0.001$, $r = -0.220$; $p < 0.001$ ve $r = -0.265$; $p < 0.001$, $r = 0.129$; $p = 0.001$, $r = -0.948$; $p < 0.001$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Donör korneaların endotel sayısı ve morfolojisi yaş ve ölüm-alım zamanı arttıkça bozulmaktadır. Donör korneaların imha nedenleri arasında yüksek seropozitiflik oranı önemini korumaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kornea, Donör, Kornea Nakli, Göz Bankası, Speküler Mikroskopi, Seroloji

PS-128 [Kornea]

Keratokonusta Korneal Cross-Linking Tedavi Sonrası Fungal Keratit Vakası:Olgu Sunumu

Sinem Kaya, Ayhan Sağlık

Harran Üniversitesi,Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı,Şanlıurfa

GİRİŞ VE AMAÇ:Keratokonus ile takip ettiğimiz hastamızda korneal kollajen çapraz bağlama (cross-linking:CXL)) işlemi sonrası komplikasyon olarak nadir görülen antimikrobiyal tedaviye dirençli fungal keratit vakasına ve tedavi sürecine dikkat çekmeyi amaçladık.
YÖNTEM:Olgu sunumu.

BULGULAR:Kliniğimizde keratokonus tanısıyla takip ettiğimiz 21 yaş kadın hasta, sol gözüne riboflavin ve UV-A ile CXL tedavisi sonrası 4. gün sol gözde şiddetli ağrı, yanma, batma, görme kaybı şikayetleriyle kliniğimize başvurdu.Alınan anamnezde hastanın CXL sonrası verilen damlalarını düzenli kullanmadığı, tedaviye uyumunun kötü olduğu öğrenildi. Görme keskinliği sol gözde 2 metreden parmak sayma düzeyinde, sağ gözde ise 1/10 düzeyinde.Direkt ve indirekt ışık refleksleri pozitif. Slit-lamp muayenesinde sol gözde korneada santral opasite ve epitelde incelmeye saptandı.Sağ göz doğal bulundu. Göz içi basınçları sağ gözde 16 mmHg, sol gözde 18 mmHg idi. Fundus muayenesinde sağ-sol göz dibi doğal bulundu. Sağ-sol göze yapılan orbital USG doğal olarak bulundu. Sol göz korneadan mikrobiyolojik çalışmalar için korneal kazıntı örneği alındı ve hastanın tedavisi topikal % 0,15 amfoterisin-B damla(saat başı 1 damla), topikal flukonazol damla (saat başı 1 damla), opikal vorikonazol (%1) (saat başı 1 damla) damla,suni göz yaşı (saat başı 1 damla)damla şeklinde düzenlendi..Kornea kazımada kültürlerinde Aspergillus Niger üremesi saptandı. Hastanede 10 günlük tedaviden sonra kornea keratit odakları küçüldü,epitel defektleri geriledi. Görme keskinliği sol gözde 1/10 düzeyinde idi. Tedavisi düzenlenerek taburcu edildi. Takiplerde keratit odakları minimal opasiteyle kürlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Sonuç olarak, keratokonus tedavisi olan CXL diğer yöntemlere göre daha az invaziv olmasına rağmen nadir de olsa CXL sonrası fungal keratit görülebileceği unutulmamalıdır. CXL sonrası görülen keratit olgularında fungal etkenlerin göz ardı edilmemesi, hastanın tedavisine bir an önce başlanması enfeksiyonun kontrolü ve hastanın işlevselliği açısından çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Cross-linking, Fungal keratit, Keratokonus, Komplikasyon,

PS-129 [Kornea]

Keratokonus Hastalarında Kombine Korneal Kollajen Çapraz Bağlama (CXL) ve Intrastromal Korneal Halka Segmenti (ICRS) Tedavisinin Etkisi ve Güvenliği: Retrospektif Bir Çalışma

Ali Dal¹, Mehmet Canleblebici², Murat Erdağ³

¹Özel Uğur Göz Hastanesi K.maraş

²Akdağmadeni Devlet Hastanesi, Yozgat

³Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Van

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmanın amacı, keratokonus tedavisinde korneal kollajen çapraz bağlama (CXL) ve intrastromal korneal halka segmenti (ICRS) uygulamalarının etkinlik ve güvenilirliğini değerlendirmektir. Ayrıca, CXL ve ICRS uygulamalarının sıralaması ve zamanlamasının tedavi sonuçları üzerindeki etkisini incelemektir. **YÖNTEM:**Çalışma, 2020-2022 yılları arasında Özel Uğur Göz Hastanesi'nde gerçekleştirilen keratokonus tedavilerini içermektedir. Bu retrospektif çalışmada, orta ve ileri evre keratokonus tanısı konulan hastaların tedavi sonuçları incelendi. Hastalar iki gruba ayrıldı: bir grupta CXL uygulandıktan sonra ICRS implantasyonu yapıldı, diğer grupta ise her iki işlem aynı seansta uygulandı. Görme keskinliği, korneal topografi değerleri ve tedavi sonrası komplikasyonlar değerlendirildi.

BULGULAR: Çalışmaya 65 hasta dahil edildi. Ortalama yaş $25,26 \pm 7,53$ yılı. CXL işlemi ve halka uygulamasının eş zamanlı yapıldığı hastalarının bulunduğu ilk grupta 33, CXL işleminin halka uygulamasından önce yapıldığı hastalarının bulunduğu ikinci grupta ise 36 hasta bulunmaktaydı. Her iki tedavi yaklaşımı da, düzeltilmemiş ve düzeltilmiş görme keskinliğinde ve astigmatizmada anlamlı bir düzelmeye sağladı. ICRS ile birlikte CXL uygulanan grup, korneal topografi değerlerinde daha belirgin bir düzelmeye gösterdi. Her iki grup da etkili ve güvenli bulundu. Komplikasyon oranları her iki grup arasında benzerdi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Bu çalışma, CXL ve ICRS uygulamalarının keratokonus tedavisinde etkili ve güvenli olduğunu göstermektedir. ICRS ile birlikte CXL uygulanan grup korneal topografi değerlerinde daha belirgin bir düzelmeye gösterse de, genel tedavi sonuçları açısından her iki yöntem de benzer sonuçlar göstermiştir. Daha geniş örneklemli ve daha uzun takip süreli randomize kontrollü çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır. Ayrıca, bu çalışmanın retrospektif ve non-randomize yapısı sonuçların yorumlanmasında dikkatli olunmasını gerektirir.

Anahtar Kelimeler: Keratokonus, Korneal halka, Korneal çapraz bağlama

PS-130 [Kornea]

Dekstran içermeyen izotonik riboflavin solüsyonu ile toplam 7,2 J/cm² artırılmış doz kullanılarak hızlandırılmış kornea çapraz bağlamanın (CXL) altı aylık sonuçları

Eda Zeynep Gökçe, Ertuğrul Can

19 Mayıs Üniversitesi Göz hastalıkları Anabilimdalı Samsun

GİRİŞ VE AMAÇ:Keratokonus için dekstran içermeyen izotonik riboflavin solüsyonu ile toplam 7.2 J/cm² artırılmış doz kullanan yeni bir yüksek yoğunluklu epitel kapalı CXL tedavi protokolünün kısa vadeli etkilerini değerlendirmek.
YÖNTEM:Merkezi 9 mm'lik kornea epitel bölgesi oftalmik sünger kullanılarak çıkarıldı. Dekstran içermeyen riboflavin %0,1 artı hidroksil-propil-metilselüloz solüsyonu, 30 saniye aralıklarla 10 dakika boyunca derinleştirilmiş korneaya uygulandı. Hızlandırılmış CXL prosedürü, 12 mW/cm²'de 10 dakikalık UV-A ışınımı ile gerçekleştirildi. Toplam UV-A dozu, 9 mm'lik bir tedavi bölgesinde 7,2 J/cm² idi. Ameliyat öncesi ve ameliyat sonrası 6.ay muayeneleri yapıldı.
BULGULAR:Çalışmaya progresif keratokonuslu 35 hastanın 42 gözü dahil edildi. Ortalama düzeltilmiş uzak görme keskinliği, CXL sonrası 6. ayda 0,55 logMAR'dan 0,36 logMAR'a anlamlı olarak iyileşti (p<0,001). Ortalama K1, ortalama K2 ve ortalama Kmax okumalarındaki ameliyat öncesi ile ameliyat sonrası 6. ay arasındaki düşüş istatistiksel olarak anlamlıydı (p<0,001). Santral kornea kalınlığında (SKK) ameliyat öncesi ile ameliyat sonrası 6. ay arasında istatistiksel olarak anlamlı bir değişiklik vardı (p<0,001). Merkezi endotel hücre yoğunluğunda (ECD) anlamlı bir azalma görülmedi (p= 0,09).
TARTIŞMA VE SONUÇ:Sonuçlarımız, HPMC kullanılarak toplam 7.2 J/cm² enerji dozu ile 10 dakika boyunca 12 mW/cm² protokolü ile hızlandırılmış CXL' in, postoperatif 6 aya kadar keratokonusu stabilize etmek veya iyileştirmek için güvenli ve etkili bir yöntem olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: CXL, keratokonus, riboflavin

PS-131 [Kornea]

Tekrarlayan intravitreal enjeksiyon uygulanan yaşa bağlı makula dejenerasyonu olan hastalarda kuru göz parametrelerinin araştırılması

Bedia Kesimal, Sücattin İlker Kocamış, Merve Karakaya, Aysun Şanal Doğan, Osman Çelikay

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Yaşa bağlı makula dejenerasyonu (YBMD) tanısı nedeniyle tekrarlayan intravitreal enjeksiyonlar yapılan hastalarda kuru göz varlığının, meibomian glandların ve kornea epitel kalınlık haritasının değerlendirilmesi.

YÖNTEM:Daha önce kuru göz tanısı olmayan ve en az 3 kez birer ay arayla intravitreal enjeksiyon yapılmış 59 YBMD hastası ve 50 sağlıklı kontrol grubunun sağ gözleri çalışmaya dahil edildi.Hastaların demografik ve medikal bilgileri not edildi. Her katılımcı için kornea topografisi ile (Sirius; Costruzione Strumenti Oftalmici (CSO), Florence, Italy) meibografi ve noninvaziv gözyaşı kırılma süresi; ön segment optik koherens tomografi ile (RTVue-XR, Optovue Inc., Fremont, CA) kornea epitel kalınlık haritası hesaplaması yapıldı ve enjeksiyon ve kontrol grupları arasında karşılaştırıldı.

BULGULAR:Her iki grup arasında yaş ($p=0.15$) ve cinsiyet ($p=0.18$) açısından fark yoktu. Ortalama intravitreal enjeksiyon sayısı 6.47 ± 4.53 idi. İntravitreal enjeksiyon grubunda alt kapak meibomian bezi kaybı ve nazal-inferonazal-inferior-inferotemporal epitel kalınlığı kontrol grubuna göre anlamlı olarak düşüktü (sırasıyla, $p=0.022$, $p<0.001$, $p=0.004$, $p=0.002$, $p=0.036$). İnvazif olmayan gözyaşı kırılma süresi intravitreal enjeksiyon grubunda kontrol grubu ile karşılaştırıldığında anlamlı olarak daha düşüktü ($p=0.007$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu çalışma, tekrarlayan intravitreal enjeksiyonları olan hastalarda tekrarlayan povidon-iyot ve antibiyotik uygulamaları ile meibom bezi kayıplarının anlamlı olarak arttığını göstermiştir. Benzer şekilde gözyaşı kırılma zamanı ve inferior epitel kalınlığı azalmıştır. Tedavi kronik olup tekrarlanan enjeksiyonlar gerektirdiğinden, bu faktörlere maruz kalmak oküler yüzey inflamasyonunu kötüleştirebilir. Bu hastalarda kuru göz varlığı ve meibomian gland disfonksiyonu olasılığı akılda tutulmalıdır. Kuru göz, yaşam kalitesi üzerinde önemli bir etkiye sahip olabileceğinden, klinik belirti ve semptomların yakından izlenmesi ve agresif bir şekilde yönetilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: intravitreal enjeksiyon, kornea epitel haritası, kuru göz, meibografi, yaşa bağlı makula dejenerasyonu

PS-133 [Kornea]

Kornea Kadranlarındaki Endotel Sayısı Ve Yapısındaki Farklılıkların Speküler Mikroskop İle Değerlendirilmesi

Irem Er, Gülay Kara, Enes Uyar

Aksaray Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Aksaray

GİRİŞ VE AMAÇ:Kornea endoteli hücre sayısı ve yapısının kornea kadranlarına göre farklılık gösterip göstermediğinin araştırılması amaçlandı.

YÖNTEM:Prospektif olarak planlanan çalışmaya katarakt tanısıyla cerrahi planlanan 55 hastanın 55 gözü dahil edildi. Ölçümler nonkontakt speküler mikroskop cihazı (Topcon, SP-1P) ile korneanın santralinden ve parasantral bölgedeki superior, inferior, nazal ve temporal olmak üzere 4 kadrandan yapıldı. Kadranlar arasında cihaz tarafından kornea endoteli hücre analizi sonucunda otomatik olarak hesaplanan hücre yoğunluğu (HY), değişkenlik katsayısı (DK) ve hegzagonalite (Hex) parametreleri karşılaştırıldı. Ayrıca bu parametrelerin ile yaş arasındaki ilişki incelendi.

BULGULAR:Hastaların 25'i (%45,5) erkek, 30'u (%54,5) kadındı. Ortalama yaş 69,2±9,2 (38-88) yılı. Santral, superior, inferior, nazal ve temporal kadranlarda sırasıyla HY değerleri şöyleydi: 2542,6±348, 2622,7±477, 2726,7±416, 2601,8±319, 2639,3±368 hücre/mm².Yapılan analizlerde inferior kadranda diğer kadranlara göre HY anlamlı olarak daha yüksekti (p değeri aralığı <0,001 – 0,040). Superior ve inferior kadranlarda Hex değeri diğer kadranlara göre daha düşük saptandı (p değeri aralığı 0,013-0,033). DK değerinde ise kadranlar arasında anlamlı fark saptanmadı (tüm karşılaştırmalar için p>0,05).Yaşın endotel hücre sayısı ve yapısı üzerindeki etkisi değerlendirildiğinde ise yaş ile tüm kadranlarda HY ters orantılı, DK doğru orantılı saptandı (tüm değerler için p<0,05). Yaş ile Hex arasında ise tüm kadranlarda anlamlı fark saptanmadı (tüm değerler için p>0,05).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Kornea kadranları arasında endotel hücre sayısı ve yapısında, HY ve Hex değerleri açısından anlamlı farklılıklar olduğu saptandı. Artan yaş ile birlikte tüm kadranlarda HY değerlerinde azalma ve DK değerlerinde ise artış olduğu görüldü. Kornea endoteli speküler mikroskop ile değerlendirildiğinde, kadranlar arasında bazı farklılıklar olabileceğinin göz önünde bulundurulması gerektiği düşünüldü.

Anahtar Kelimeler: Endotel hücre yoğunluğu, Kornea endoteli, Kornea kadranları, Speküler mikroskopi, Yaş

PS-134 [Kornea]

Korneal Topografi, Ön Segment Optik Koherens Tomografi ve Ultrasonik Pakimetri ile Ölçülen Santral Kornea Kalınlığının Karşılaştırılması

Zeynep Gökdoğan

Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Sağlıklı bireylerde santral kornea kalınlığının (SKK), korneal topografi, ön segment optik koherens tomografi (ÖS-OKT), ve ultrasonik pakimetri ile ölçülerek karşılaştırılması.

YÖNTEM: Mart 2022 – Haziran 2022 tarihleri arasında göz polikliniğine rutin muayene için başvuran sağlıklı bireyler çalışmaya dahil edildi. Tüm olguların SKK değerleri sırasıyla ÖS-OKT (Revo FC, Optopol), korneal topografi (Sirius korneal topografi, CSO) ve ultrasonik pakimetri (Pocket-II, Quantel Medical) cihazları ile ölçülerek istatistiksel olarak karşılaştırıldı.

BULGULAR: Otuz kişinin 60 gözü çalışmaya alındı. Olguların 17'si kadın (% 56.7), 13'ü erkek (%43.3), yaş ortalaması 32.3 yıl (16-63 yıl) idi. Ortalama SKK, korneal topografi ile $551,28 \pm 33.71 \mu$ (498 - 622 μ), ÖS-OKT ile $544,22 \pm 31.83 \mu$ (489 - 608 μ), ultrasonik pakimetri $550,50 \pm 32.48 \mu$ (498 - 613 μ) olarak ölçüldü. Her üç cihazın ölçüm değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı ($p > 0.05$). Grup içi korelasyon katsayısı ÖS-OKT ile korneal topografi arasında 0,97, ÖS-OKT ile ultrasonik pakimetri arasında 0,98, korneal topografi ile ultrasonik pakimetri arasında 0,98 bulundu ($p < 0.01$). Yöntemler arasında yapılan Pearson korelasyon analizinde gruplar arası yüksek korelasyon bulundu ($p < 0.01$).
TARTIŞMA VE SONUÇ: Sağlıklı gözlerde her üç cihaz ile ölçülen SKK değerleri birbirleri ile uyumlu olup cihazlar SKK ölçümünde birbirleri yerine kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Optik koherens tomografi, pakimetri, korneal topografi

PS-135 [Kornea]

Korneal Çapraz Bağlama Tedavisi Sonrası Gelişen Steril İnfiltrasyon Olgusu

Ömer Faruk Canlı, Seda Duran Güler, Gül Varan, Yusuf Yıldırım
Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Kornea çapraz bağlama tedavisi(CXL), keratokonus(KC) ilerlemesini durdurmak ve yavaşlatmak için geliştirilmiş tek tedavi yöntemidir.Çalışmamızda CXL sonrasında steril infiltrasyon gelişen KC olgusunu sunmayı amaçladık.

YÖNTEM:Olgu

BULGULAR:Kliniğimizde 23 yaşında erkek hastanın sağ gözüne mekanik korneal debritleme sonrası 20dk riboflavin/10dk 9 mW/cm² UV-A şeklinde CXL uygulanıp terapötik kontakt lens(TKL) takıldı.Postoperatif(PO) hastaya topikal antibiyotik damla 4x1, kortikosteroid damla 4x1 ile prezervansız suni gözyaşı 4x1 tedavisi başlandı.Hasta PO 3. günde kızarıklık ve görmesinde bulanıklık tarifleyerek başvurdu.Muayenesinde preoperatif 0.3 olan görme keskinliği(GK) 2 metreden parmak sayma seviyesine gerilemiş, konjonktival hiperemi, kornea santralinde haze, kornea periferinde epitel debritleme sınırına uyan bölgede çepeçevre yaygın steril infiltratlar izlendi.Topikal antibiyotik damla saat başı, kortikosteroid damla 8x1, prezervansız suni gözyaşı 8x1 şeklinde tedavisi düzenlenerek günlük kontrole çağırıldı.TKL ve infiltrasyon odaklarından alınan kültür sonuçlarında mikroorganizma üremesi olmadı.Takiplerde steril infiltrasyon odaklarının gerilediği ancak korneal haze nedeniyle GK'nın 0.05 seviyesinde sınırlı kaldığı izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:CXL sonrası;epitel iyileşmesinde gecikme,enfeksiyöz keratit,korneal bulanıklık,endotel hasarı,steril infiltratlar ve herpes virüs reaktivasyonu gibi komplikasyonlar olasıdır.Erken PO dönemde epitel defekti varlığı,PO sıkı TKL uygulaması,hastanın yetersiz kirpik hijyeni ve CXL sırasında gözünü fazlasıyla sıkması,yetersiz topikal kortikosteroid kullanımı steril infiltrat riskini arttırabilir.Steril infiltrasyon odaklarının iyileşmesi sonrasında bile gelişen korneal haze ve düzensiz astigmatizma kalıcı görme kaybına yol açabilir.CXL tedavisi KC ve korneal ektazilerin ilerlemesini durdurmada veya yavaşlatmada etkili ve güvenilir bir yöntem olsa da kalıcı sekelleri olan ciddi yan etkilere yol açabileceği de unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Keratokonus, Kontakt Lens, Korneal Çapraz Bağlama, Steril İnfiltrasyon

PS-136 [Kornea]

Türkiye’de Normal Korneal Duyarlılığın Yaş ve Cinsiyete Göre Değişiminin İncelenmesi

Nihat Furkan Eratılğan¹, Zeynep Akgün¹, Pelin Kıyat², Özlem Barut Selver¹

¹Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları A.D, İzmir

²Buca Seyfi Demirsoy Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Literatürde UV radyasyon gibi çevresel ve etnik faktörlerin korneal duyarlılık üzerine etkisi olabileceği bildirilmiştir.Bu çalışmanın amacı, Türkiye’de normal korneal duyarlılığın yaşa ve cinsiyete göre değişkenliğini analiz etmektir. **YÖNTEM:**Bu kesitsel çalışmaya,EÜ Göz Hastalıkları polikliniğine refraksiyon kusuru nedeniyle başvuran,herhangi bir oftalmolojik ve sistemik patolojisi bulunmayan,kontakt lens kullanımı,oküler ve sistemik ilaç kullanımı,geçirilmiş oküler cerrahi öyküsü olmayan gönüllüler dahil edildi.Hastalara Cochet-Bonnet esteziyometresiyle santral ve 4 kadran(süperior,inferior,nazal,temporal)korneal duyarlılık ölçümü yapıldı. **BULGULAR:**Doksan yedi gönüllünün sağ gözünün dahil edildiği çalışmada ortalama yaş 48,27±15,10(22-82)ve cinsiyet dağılımı K/E:43/54 olarak saptandı.Gönüllülerin II.-VII.dekadlar arasındaki dağılımı,%11,34,%20,61,%26,80,%16,49,%16,49,%8,24’tü.Sırasıyla ortalama santral, süperior, inferior, nazal ve temporal kadran korneal duyarlılıkları 54,18±9,27; 52,76±10,11; 52,68±9,96; 53,06±10,62 ve 53,32±10,40’tı.Ortalama santral korneal duyarlılık II.-VII.dekad arası sırasıyla 58,18±3,21; 55,8±6,72; 55,53±8,07; 51,37±11,39; 55,93±8,29 ve 42,37±10,55 olup yaşla beraber istatistiksel anlamlı olarak azalmaktaydı(her kadran için p< 0,05).Ortalama santral duyarlılık kadınlarda 52,30±10,19 iken erkeklerde 55,68±8,17’ydi(p= 0,068). Süperior, temporal, nazal kadranlarda ise cinsiyete bağlı korneal duyarlılık değişimi istatistiksel anlamlıydı(p< 0,05).Her dekada cinsiyete bağlı olarak korneal duyarlılık karşılaştırıldığında istatistiksel anlamlı fark saptanmadı(p>0,05). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Literatürle uyumlu şekilde kornea duyarlılığının tüm kadranlarda yaşa bağlı olarak istatistiksel anlamlı azaldığı saptandı.Cinsiyetler arası santral ve inferior kadrandaki fark saptanmazken diğer kadranlarda fark istatistiksel olarak anlamlıydı.Bu çalışmada,kornea hassasiyetinin literatürün çoğunluğuyla uyumlu şekilde 6.dekaddan sonra önemli ölçüde azaldığı gösterildi.

Anahtar Kelimeler: Esteziyometre, korneal duyarlılık, oküler yüzey

PS-138 [Kornea]

Adenovirüse bağlı korneal endotelit; Olgu sunumu

Mustafa San, Huri Sabur, Mutlu Acar

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Dışkapı Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Adenovirüsün sık görülmeyen bir tutulum şekli olan adenoviral korneal endoteliti olan hastaya yaklaşım

YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:37 yaşında erkek hasta 10 gündür olan gözde sulanma, kızarıklık, görmede azalma şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Öyküsünde 15 gün önce sağ gözüne yabancı cisim kaçtığı ve bu cismin çıkarıldığını şikayetlerinin ise bu olaydan 4-5 gün sonra başladığını belirtti. Şikayetlerinin dış merkezde verilen topikal moksifloksasin tedavisine rağmen sebat ettiği öğrenildi. Muayenesinde görmesi Snellen eşeliyle sağda 0.3 solda 0.6 idi. İntraoküler basıncı sağda 17 solda 15 mm Hg idi.Biyomikroskopide sağ gözde subepitelyal infiltratlar kornea santralinde desme kırışıklıkları, endotelde keratik presipitatlar sol gözde subepitelyal infiltratlar mevcut idi.(figür 2)Flöresein boyama ile epitelde boya tutulumu yoktu.Fundus muayenesi bilateral doğaldı. Optik kohorens tomografide (OKT) pakimetri sağda 742 mikron solda 577 mikron idi.(figür 1) Hastaya adenoviral endotelit düşünülerek peroral asiklovir 400 mg günde 5 kez, topikal %1 lik deksametazon 2 saatte bir olacak şekilde tedavisi başlandı. Kontrollerinde sağ gözde görme seviyesi tama çıkarken sol gözde ambliyopiye bağlı 0.6 seviyesinde kaldı. Biyomikroskopide sağ gözde endotelit bulguları ve her iki gözde subepitelyal infiltratlar geriledi.(figür 4)Kornea kalınlıkları sağ gözde 550 sol gözde 553 mikron ölçüldü.(figür 3)

TARTIŞMA VE SONUÇ:Adenovirüs sıklıkla tüm yaş ve ırklarda göz kızarıklığı, sulanması ve psödomembran oluşumu ve subepitelyal infiltratlarla epidemik keratokonjonktivite neden olmaktadır. Fakat adenoviral endotelitle ilgili yayın azdır. Bu vakada göz kızarıklığı, desmede kırışıklıklar, subepitelyal infiltratlar ve bu infiltratlarla ilişkili muhtemelen doğrudan adenoviral hasarla veya adenovirüse karşı bağışıklığın bir yanıtı ile ilişkili kornea endotel lezyonları görülmesi ve bu lezyonların antiviral ajanlara ve kortikosteroidlere dikkate değer bir yanıt vermesi adenoviral korneal endotelit tanısını destekleyen bulgulardı.

Anahtar Kelimeler: Adenovirüs, Endotelit, Kornea

PS-139 [Kornea]

Yoğun bakım ünitesinde takip edilen açıkta kalma keratopatisi olan hastaların değerlendirilmesi

Semih Aydemir¹, Burçin Çakır²

¹Semih Aydemir, Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları ABD

²Burçin Çakır, Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları ABD

GİRİŞ VE AMAÇ:Yoğun bakım ünitelerinden tarafımıza konsülte edilen ve açıkta kalma keratopatisi tanısı konulan hastaların retrospektif olarak incelenmesi amaçlanmıştır. **YÖNTEM:**Çalışmaya 2020 yılı Ocak ayından 2023 yılı Mayıs ayına kadar yoğun bakım ünitelerinden konsülte edilen hastalar dahil edildi. Hastaların yaşı, cinsiyeti, yoğun bakım kalış süresi, sedasyon alan ve mekanik ventilatörde takip edilen hastaların sedasyon ve ventilatörde kalış süreleri, konsülte edilmiş zamanı ve hastaların takip süreleri, hastaların yoğun bakımdan ayrılış nedenleri, ön segment ve oküler yüzey bulguları incelenmiştir. **BULGULAR:**Çalışmaya alınan 25 hastanın yaş aralığı ortalama 40 yaş idi. Hastalar yoğun bakımda ortalama 76,5 gün kaldı. Hastaların yoğun bakımdan çıkışı 5 hasta taburculuk, 2 hasta sevk, 15 hasta eksitus şeklinde oldu. Çalışmaya dahil edilen 3 hastanın yatışı hala devam etmektedir. Hastalar kliniğimize ortalama 19,2. günde konsülte edilmişlerdir. Konsülte edilen hastalar ortalama 27,9 gün takip edilmiştir. Hastaların 23'ü mekanik ventilatöre bağlı, 12' si sedasyon altındaydı. Hastaların 15 'inde her iki gözde, 10 hastada tek gözde açıkta kalma keratopatisi bulguları mevcuttu. Hastaların 8' inde tek taraflı 13' ünde her iki gözde olmak üzere 21' inde (%84) lagoftalmi mevcuttu. Hastaların 3' ünde tek taraflı 5' inde her iki gözde olmak üzere 8' inde (%32) kemozis mevcuttu. Bir hastada tek gözde korneal melting, bir hastada ise tek gözde spontan korneal perforasyon izlendi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Uzun süre yoğun bakım ünitesinde tedavi gören bilinci kapalı, mekanik ventilatöre bağlı ve sedasyon alan hastalarda açıkta kalma keratopatisi sıklığı fazladır. Yoğun bakım ünitesindeki hastaların hayati fonksiyonlarının devamlılığının sağlanması ve diğer sistemik sorunlarının iyileştirilmesi için harcanan yoğun çaba sebebiyle oküler yüzey bozuklukları genellikle atlanmaktadır. Hastaların göz hastalıkları açısından takibinin yapılamaması sonucu kalıcı körlüğe kadar gidebilecek komplikasyonlar gelişebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Açıkta kalma keratopatisi, Lagoftalmi, Yoğun bakım, Sedasyon, Mekanik ventilasyon

PS-140 [Kornea]

Göz tutulumu olmayan ankilozan spondilit hastalarında göz ön segment bulgularının değerlendirilmesi

Melike Gürdağ, Uğur Gürlevik

Aksaray Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Ana Bilim Dalı, Aksaray

GİRİŞ VE AMAÇ:Seronegatif spondiloartropatilerden gözü en sık etkileyen ankilozan spondilit (AS) gözde en sık ön segmenti etkiler ve en sık göz bulgusu iridosiklittir. Göz tutulumu olan AS lerde ön segmentte çeşitli değişimler olmaktadır. Çalışmamızın amacı, göz tutulumu olmayan AS hastalarında korneal topografi ile ön segment bulgularını değerlendirmektir.

YÖNTEM:Çalışmaya hastanemiz romatoloji biriminden AS tanısı almış ve göz bölümüne konsülte edilen 58 hasta dahil edildi. Kontrol grubu olarak göz polikliniğine başvuran düşük derecelerde refraksiyon bozukluğu dışında bilinen göz hastalığı olmayan sağlıklı 29 hasta dahil edildi. Hastaların verileri geriye dönük tarandı ve ön segment ölçümü olan hastalar çalışmaya dahil edildi. Ön segment ölçümü olarak santral korneal kalınlık (SKK), K1,K2, irido korneal açı (İKA), korneal volüm(KV) ölçümleri kayıt edildi.

BULGULAR:Çalışma ve kontrol grubu arasında demografik olarak anlamlı bir fark yoktu. Yapılan ön segment ölçümlerinden SKK,K1,K2,İKA,KV değerleri açısından çalışma grubu ve kontrol grubu arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktu.(sırası ile $p=0.235$, $p=0.942$, $p=0.473$, $p=0.660$, $p=0.614$)

TARTIŞMA VE SONUÇ:AS en sık göz tutulumu yapan seronegatif spondiloartropatilerden biridir. En sık göz tutulu iridosiklit şeklinde karşımıza çıkar. Yapılan çalışmalarda gösterilmiştir ki AS kronik inflamasyonun bir sonucu olarak göz ön segmentinde değişikliklere neden olmaktadır. Özellikle santral korneal kalınlık ve korneal volümde azalma AS de sık olarak karşımıza çıkmaktadır. Bizim çalışmamızda göz tutulumu olmayan AS ler ile kontrol grubu arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edemedik.

Anahtar Kelimeler: ankilozan spondilit,santral kornea kalınlığı,korneal volüm

PS-141 [Kornea]

Nocardia abscessus keratiti: Olgu Sunumu

Albina Altınyollar, Tuncay Kusbeci, Bora Yüksel
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İzmir Bozyaka SUAM, Göz Kliniği, İZMİR

GİRİŞ VE AMAÇ:Nocardia abscessus keratiti gelişen ve tıbbi tedavi ile iyileşen olgunun klinik ve tedavi özelliklerini sunmak.
YÖNTEM:Nadir görülen bir keratit etkeninin olgu sunumu.
BULGULAR:40 yaşında erkek hasta, 3 hafta önce çim biçerken gözüne ot çarpması sonucu dış merkezde verilen tıbbi tedavilere rağmen şikayetlerinin gerilememesi üzerine hastanemiz acil servisine başvurdu. Gözde kızarıklık, akıntı, görmede azalma, ağrı ve ışık hassasiyeti mevcuttu. Oftalmolojik muayenede görme keskinliği sağda tam, solda 0,05 olarak ölçüldü. Biyomikroskopik incelemede sol göz kornea üst nazal parasantralde 3x3 mm'lik epitelyal erozyonun eşlik ettiği derin, düzensiz sınırlı keratit odağı, odağa doğru konjonktivalizasyon, siliyer enjeksiyon ve kuru göz bulguları saptandı.Oküler ultrasonografi normaldi. Etiyolojik ajanı belirlemek için direkt mikroskopik inceleme ve kültür için kornea kazıma örnekleme yapıldı. Ampirik olarak topikal vankomisin, amikasin, flukonazol, siklopentolat başlandı. Kornea kültürlerinden; amikasin, trimetoprim sülfametoksazol, siprofloksasin, meropenem, seftriakson ve linezolide duyarlı Nocardia abscessus izole edildi..Ampirik tedavi, duyarlı olduğu ajanlara yönelik revize edildi. Tedavi sonrası 1.hafta muayenesinde görme keskinliği sol gözde tam olarak ölçüldü. Biyomikroskopik bakıda epitelyal erozyon izlenmedi. Kornea üst nazal parasantralde düzensiz sınırlı opasite mevcuttu. Eşlik eden yüzeysel konjonktival hiperemi ve kuru göz mevcuttu. Hastanın fundus muayenesi normaldi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Nocardia türleri, nadiren oküler enfeksiyona neden olurken, oküler enfeksiyon tablosu olarak en sık keratit yapan ve sıklıkla fungal keratitlerle karıştırılıp yanlış teşhis edilen etkenlerdir. Tanı korneal kazıma ve kültür ile konur. Birinci basamak tedavi topikal amikasindir. Organik maddelerle travma gibi tipik anamnezi ve "çelenk benzeri paterni" gibi biyomikroskopik bulguları ile tanıyıp erken tedavi başlarsak çok iyi yanıt aldığımız Nocardia keratiti aklımızın bir köşesinde mutlaka bulunmalıdır.

Anahtar Kelimeler: keratit, nocardia abscessus, travma

PS-142 [Kornea]

Katarakt cerrahisinin kornea endotel sayısı ve yapısı üzerindeki etkilerinin ve bu etkilerin kornea kadranları ile ilişkisinin değerlendirilmesi

Gülây Kara, Irem Er, Enes Uyar

Aksaray Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Aksaray

GİRİŞ VE AMAÇ:Katarakt nedeniyle fakoemülsifikasyon cerrahisi (FAKO) yapılan hastalarda korneanın farklı kadranlarında kornea endotel sayısı ve yapısının preoperatif (preop.) ve postoperatif (postop.) ölçümlerinin karşılaştırılması amaçlandı. **YÖNTEM:**Prospektif olarak planlanan çalışmaya 55 hastanın 55 gözü dahil edildi. Ölçümler nonkontakt speküler mikroskop cihazı (Topcon, SP-1P) ile korneanın santralinden ve parasantral bölgedeki superior, inferior, nazal ve temporal olmak üzere 4 kadrandan yapıldı. Preop. alınan ölçümler postop. 1. hafta ve 1. ayda tekrarlandı. Cihaz tarafından kornea endoteli hücre analizi sonucunda hücre yoğunluğu (HY), değişkenlik katsayısı (DK) ve hegzagonalite (Hex) parametleri otomatik olarak hesaplandı. Bu parametrelerin preop. ve postop. değerleri arasındaki değişimler ve bu değişimlerin kadranlara göre gösterdiği farklılıklar istatistiksel olarak analiz edildi. **BULGULAR:**Hastaların 25'i (%45,5) erkek, 30'u (%54,5) kadındı. Ortalama yaş $69,1 \pm 9,2$ (38-88) yılı. Gözlerin 25'i (%45,5) sağ, 30'u (%54,5) sol gözdü. Postop. 1.hafta ve 1.ay HY değerlerinde preop. HY değerlerine göre tüm kadranlarda anlamlı azalma saptandı (p değeri aralığı $<0,001-0,033$). Ancak postop. 1.hafta ve 1.ay HY değerleri arasında anlamlı fark olmadığı saptandı (p değeri aralığı $0,101-0,888$). Postop. Hex değeri 1.haftada preop. değerlere göre azalırken, 1.ayda preop. değerlerine yaklaştı. Postop. DK değerleri ise 1.haftada preop. değerlere göre artarken, 1.ayda preop. değerinden daha düşük seviyeye gelmişti. Fakat Hex ve DK parametrelerindeki postop. dönemdeki bu değişimlerin istatistiksel olarak anlamlı olmadığı görüldü (tüm karşılaştırmalar için $p>0,05$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**FAKO sonrası endotel hücre yoğunluğunda tüm kadranlarda anlamlı azalma olduğu ve bu etkinin 1.ay kontrollerinde de devam ettiği görüldü. FAKO sonrası kornea endotel hücre sayısı ve yapısında izlenen değişimlerin kornea kadranlarına göre farklılık göstermediği saptandı

Anahtar Kelimeler: Fakoemülsifikasyon, Katarakt, Kornea endoteli, Kornea kadranları, Speküler mikroskopi

PS-143 [Kornea]

Pterjium Eksizyonu Sonrası Uzun Dönem Korneal Topografi Değişikliklerinin Değerlendirilmesi

Kübra Tuğçe Arabacı, Aslı Çetinkaya Yaprak, Hatice Deniz İlhan, Mustafa Ünal
Akdeniz Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Antalya

GİRİŞ VE AMAÇ:Primer pterjium eksizyonu yapılan hastalarda preoperatif ve postoperatif uzun dönem kornea topografi verilerinin karşılaştırılması
YÖNTEM:Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Göz Hastalıkları Bölümünde 2013-2014 yılları arasında pterjium eksizyonu yapılan hastaların korneal topografi ölçümleri Oculus Pentacam cihazı ile yapıldı. Hastalara OSDI(oküler yüzey hastalık indeksi) anketi yapıldı. Santral kornea kalınlığı(SKK), astigmat, K1, K2, K maksimum(Kmax) değerleri ile ISV(index of surface variance) değerleri kaydedildi.
BULGULAR:Çalışmaya 11'i erkek, 7'si kadın toplam 18 hastanın 26 gözü alındı. 15 (%57,7)'i sağ, 11(%42.3)'i sol gözdü. Hastaların yaş ortalaması 62.89±9,43 idi. Görme keskinliği 0.78±0.21 idi. Preoperatif ISV 80,46±64,31, postoperatif 31,12±22,07 olarak bulundu(p<0,001). Preoperatif SKK 553,42±55,34 mm iken postoperatif 531,50±31,96 mmdi(p=0,002). Hastaların ISV ve SKK değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı azalma görüldü. Aynı şekilde astigmat (p=0,00) ve K1(p=0.01) değerlerinde de azalma olduğu tespit edildi. 21 gözde(%80,8) kırılma zamanı 10 saniye ve altındaydı.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Pterjium kornea yüzeyinde ciddi değişimlere ve düzensiz astigmatizmaya yol açan bir patolojidir. Azalan ISV değerleri ve astigmat değerlerinden de anladığımız gibi başarılı pterjium cerrahisi kornea yüzeyindeki düzensizliği önemli derecede azaltabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: astigmat, ISV, kornea, pterjium

PS-144 [Kornea]

Tip 1 Granüler kornea distrofilisi bir ailede ön segment OCT ve konfokal mikroskop ile lezyonların progresyonunun değerlendirildiği olgu sunumu

SümeYra Nur Özdemir, Sevgi Özer Subaşı, Dilara Pirhan
Kocaeli Üniversitesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Kocaeli

GİRİŞ VE AMAÇ:Farklı epitelyal ve stromal kornea distrofilerinin ilk belirtileri ve semptomları spesifik değildir; bu nedenle, tanı sürecine rehberlik edebilecek bu bozuklukların erken karakteristik kornea özelliklerini oluşturmak önemlidir.¹ 5q31 gen lokusunda yer alan TGFB1'deki farklı mutasyonlar granüler korneal distrofi tip 1 ve 2'ye (GCD1 ve 2) yol açar. Korneal stromal distrofi grubunun üyesi olan GCD1, yavaş ilerleyen, çoğunlukla asemptomatik OD 'dır.² Yaşla artan korneal opasiteler küçük, ayrık, keskin kenarlı, gri-beyaz ve santral stromada yerleşirken, periferik kornea şeffaftır. Erken dönemde herhangi bir görme bozukluğu olmasa da hastalık ilerledikçe stroma tabakasındaki birikimler birleşerek görüşü azaltır.³ Bu birikimler ekmek kırıntısı (breadcrumb-like) veya kar tanesi (snowflake) olarak da adlandırılır. Yaş ilerledikçe bu depozitlerin boyutu büyür, sayısı artar ve birleşirler. Sonrasında disciform bir skar oluştururlar. ² Genellikle asemptomatiktir fakat fotofobi, parlama görme azalması ve rekürren kornea erozyonlara bağlı şikayetlerle de başvurabilirler.⁴
YÖNTEM:GCD tip1 kornea distrofilisi bir ailenin 5 üyesinde ön segment fotoğraf, ön segment OCT ve konfokal mikroskopiyile lezyonların yaşa göre progresyonunun sunulması amaçlanmıştır. Hastalardan genetik tetkik istenmiştir.
BULGULAR:GCD'li bir ailenin 5 üyesi kliniğimizde tanı almıştır. Aile bireylerinin yaşları 77,60,55,29,22 dir. Görme keskinliği sadece 77 yaşındaki hastada etilenmiştir diğer hastaların görmeleri tashihle tamdır. Muayenede kornea santralinde granüller birikimler mevcut olup yapılan ön segment OCT ve konfokal mikroskopide yuvarlak veya trapezoid şekilli yüksek yansıtıcılıkta lezyonlar saptanmıştır. Yaşla birlikte lezyonların progresyon gösterdiği görülmüştür.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Kornea distrofilerinin kesin tanısı için histopatolojik ve genetik tetkikler gerekmekte olup pratikte bu her zaman mümkün olmamaktadır. Bu nedenle tanı aşamasında yukarıda bahsedilen yöntemlerden faydalanmak hastalık takibinde önem kazanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Distrofi,Granüler,Kornea Konfokal,Stroma,TGFB1

PS-145 [Kornea]

Sjögren Larsson Sendromu Olgusu Sunumu: Kuru göz, İktiyozis ve yeni bildirilen bir varyant

Burcu Göksel, Sema Üzüm, Büşra Göksel Tulgar, Serdar Ceylaner, Banu Bozkurt
Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Sjögren-Larsson Sendromu (SLS), belirgin bir kristal makülopati, konjenital iktiyoz, spastisite ve zihinsel yetersizlik ile karakterize nadir görülen bir genetik hastalıktır. Otozomal resesif geçişli olup SLS'ye, aldehitlerin metabolizması için gerekli bir anahtar enzim olan yağlı aldehit dehidrojenazı kodlayan 17p11.2'deki ALDH3A2 bi-alelik mutasyonlar neden olur. Aldehitlerin cilt, beyin ve gözler dahil olmak üzere çeşitli organlarda patofizyolojik birikimi klinik bulgulara sebep olmaktadır. Bu olgumuzda SLS li bir hastanın klinik özellikleri ve daha önce bildirilmemiş bir varyant bildirilmektedir.

YÖNTEM: 13 yaş erkek hasta; göz kızarıklığı ve yanma şikayetleri ile değerlendirildi.

BULGULAR: Tüm vücutta yaygın hiperkeratoz görüldü. 4 ekstremitede spastisitesi mevcuttu ve mental olarak retardeydi. Göz muayenesinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği: 0.15/0.15 idi. Biyomikroskopik muayene: Bilateral inferior korneada flurosein ile yaygın korneal boyanma, punktat epitelyopati ve gözyaşı kırılma zamanında belirgin azalma izlendi. Fundusta arka kutupta retinal refle değişikliği izlendi. Optik koherens tomografide (OCT), intraretinal hipereflektif birikintiler görüldü. Hastanın mevcut bulguları ile kuru göze bağlı oküler yüzey problemi için lubrikan tedavisi başlandı. Hastanın periferik kan örneğinden yapılan genetik analizinde ALDH3A2 geninde (NM_001031806.1 IVS5-1G>A[c.799-1G>A]) homozigot varyant saptandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: ALDH3A2'de bulunan homozigot varyantlar hastada Sjögren-Larsson sendromu tanısını destekler. Hastanın sistemik ve oküler bulguları sendromun özelliklerini barındırmaktadır. Olgumuzda saptanan bu varyant daha önce literatürde bildirilmemiş olup, fenotip ve bulguları in siliko veritabanlarına dayanılarak hastalık yapıcı olarak değerlendirilmiştir. Hastanın aile taramasında iki ebeveynde heterozigot varyant tespit edilmiştir. Annenin sonraki gebeliği genetik danışma eşliğinde in vitro fertilizasyon ile sağlıklı bir şekilde sonlanmış. Mevcut durum genetik danışmanın önemini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: sjögren larsson sendromu, kuru göz, ALDH3A2

PS-146 [Kornea]

Schnyder Korneal Distrofi

Ömer Yıldız, Adem Soydan, Ali Can Kızılay

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Bolu

GİRİŞ VE AMAÇ: Schnyder korneal distrofi (SCD), korneada anormal kolesterol ve fosfolipid birikimi kaynaklı ilerleyici bilateral kornea opasifikasyonudur. Lipid metabolizmasından sorumlu olan kromozom 1p36 üzerindeki UBIAD1 genindeki mutasyonların neden olduğu nadir görülen otozomal dominant bir stromal distrofidir.
YÖNTEM: Kliniğimize başvuran hasta tarafımızca muayene edildi. SCD tanısı düşünülerek lipid paneli istendi. Total kolesterol düzeylerinde yükseklik saptanan hastanın iki kız çocuğu da tarafımıza kontrole çağrıldı. Çocukların muayenesinde büyük olan çocukta daha belirgin olmak üzere korneal kristal oluşumu gözlemlendi. Hastalar genetik testlerin değerlendirilmesi açısından dış merkeze yönlendirildi sonrasında tarafımıza kontrole çağrıldı.
BULGULAR: OLGU 1: Uzun zamandır her iki gözde kamaşma, ışık saçılması şikayeti olan ve son zamanlarda arttığını söyleyen 43 yaş erkek hasta tarafımıza başvurdu. Muayenesinde görme keskinliği kendi gözlüğüyle sağ: 0.5 sol: 0.6. Biyomikroskop bilateral santral korneal opasite ve arcus lipoides mevcut. Fundus bilateral tabii. Hastanın lipid paneli istendi. Total kolesterolde yükseklik saptandı.
OLGU 2: Aktif şikayeti olmayan 17 yaşındaki kız çocuğunun muayenesinde kendi gözlüğüyle görme keskinliği bilateral tam. Biyomikroskop bilateral santral korneada stromal kristal oluşumları mevcut. Fundus bilateral tabii.
OLGU 3: Aktif şikayeti olmayan 16 yaşındaki kız çocuğunun muayenesinde görme keskinliği tashihsiz bilateral tam. Biyomikroskop bilateral kornea midperiferinde çok hafif kristal oluşumları mevcut. Fundus bilateral tabii.
TARTIŞMA VE SONUÇ: SCD; balık gözü hastalığı, tangier hastalığı gibi metabolik keratopatilerle karıştırılabilir. İlerlemeyi durduracak bir tedavi mevcut değildir. Fototerapötik keratektomi ile subepitelyal kristaller çıkarılabilir ilerlemiş olgularda penetran keratoplasti yapılabilir. SCD'den şüphelenilen olgularda lipid paneli istenerek kardiyolojiye yönlendirme yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Arcus lipoides, Otozomal dominant korneal stromal distrofi, Schnyder korneal distrofi, UBIAD1 geni

PS-149 [Kornea]

Kornea arı sokmasının klinik seyri, in-vivo konfokal mikroskopisi ve ön segment optik koherans bulguları

Nijat Huseynli, Banu Bozkurt, Ayse Bozkurt Oflaz
Selçuk Üniversitesi, Göz Anabilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Son derece nadir görülen korneadan arı sokması kornea ödeminden görmeyi tehdit eden optik nöropatiye kadar değişen farklı reaksiyonlara yol açabilmektedir. **YÖNTEM:** Bu olgu sunumunda korneasında arı iğnesi olan 19 yaşındaki hastanın klinik seyri, IVKM ve ÖSOKT bulguları ve tedavisi anlatılacaktır. **BULGULAR:** 1 gün önce motosiklet sürerken sağ gözüne arı çarpan hasta görmede azalma, sulanma, kızarıklık, ağrı ve fotofobi şikayetleri ile tarafımıza başvurdu. Periorbital ödemi olan olgunun gk: sağda 1 mps düzeyindeydi. Bio: sağ gözde kemozis, siliyer enjeksiyon ve kornea parasantral nazal yerleşimli 3 mm çapında infiltrat ve yaygın kornea ödemi görüldü. Bu bölgede derin stromayı geçip geçmediği belli olmayan arı iğnesine benzer yabancı cisim mevcuttu. ÖK: reaksiyon yoktu ve gib normaldi. Fundus detayları seçilmemekteydi. ÖSOKT'de korneada yaygın ödem, ön stromada hiperreflektans ve descemet katlantıları mevcuttu. Hastaya sistemik antihistaminik, topikal ab, antihistaminik, steroid, siklopentolat ve sgy başlandı. IVKM'de yaygın stromal kavitasyon, belirli bir bölgede hiperreflektans ve ince iğne şeklinde yabancı cisim izlendi. Bowman altından başlıyordu ve derin stromada sonlanıyordu. Hastanın ilerleyen günlerde kornea ödemi hızla azalıp gk: 0.3-0.4 düzeylerine çıktığı için herhangi bir müdahale yapılmadı. 6 ay sonra yapılan muayenesinde gk: 0.8 düzeyindeydi. Bio: korneadaki iğnenin çok ufak bir parçasının kaldığı görüldü. ÖSOKT'de ön stromada yaklaşık 2 mm uzunluğunda 200 mikron genişliğinde bir opasite izlendi. IVKM'de korneada sadece bir bölgede küçük bir yabancı cisim ve etrafında stromal hiperreflektivite izlendi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Korneada arı sokması tip I immunolojik reaksiyon ve toksik hasara yol açmakta, kornea ve komşu dokularda hızlı bir ödem ve görme kaybı görülmektedir. İğnenin çıkartılması konusunda halen bir görüş birliği olmamakla beraber bu olguda hastanın medikal tedaviye hızla cevap vermesi, görme keskinliğinin artması ve derin yerleşimi nedeniyle cerrahi işlem düşünülmedi.

Anahtar Kelimeler: korneal yabancı cisim, arı iğnesi, ön segment oct, konfokal

PS-151 [Kornea]

Yüksek Miyopik Gözlerde Aksiyel Uzunluğa Göre Scheimpflug Tomografi Parametrelerinin Karşılaştırılması

Mustafa Kayabaşı, Zeynep Özbek, Seher Köksaldı, Ali Osman Saatci
Dokuz Eylül Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Yüksek miyopik gözlerde aksiyel uzunluğa (AU) göre Scheimpflug tomografi parametrelerinin karşılaştırılması

YÖNTEM:Çalışmaya,Haziran 2020-Şubat 2023 tarihleri arasında muayene edilen,cerrahi geçirmemiş,AU 26.00 mm ve üzerinde olan,Pentacam (Oculus,Germany) cihazı ile kaydedilmiş Scheimpflug tomografi görüntüleri mevcut olan 55 hastanın 91 gözü alındı.27.50 mm'den kısa olan gözler Grup 1,27.50 mm ve üzerinde olanlar Grup 2 olarak sınıflandı.Tüm gözlerin oftalmolojik muayene kayıtlarından en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK),AU ve sferik ekivalan (SE) refraksiyon kusuru;Scheimpflug tomografi görüntülerinden ön ve arka korneanın düz ve dik meridyenlerdeki keratometri (R),astigmat (AST) ve asferisite (Q) değerleri ile santral kornea kalınlığı (SKK),kornea volümü (KV),ön kamara derinliği (ÖKD),beyazdan-beyaza (BB) kornea çapı ve pupil çapı (PÇ) kaydedilerek iki grup arasında karşılaştırıldı.

BULGULAR:Olguların ortalama yaşı 42.89 ± 16.59 yıldır ve %60'ı kadındır.Grup 1'de ortalama EİDGK,AU ve SE refraksiyon kusuru değerleri sırasıyla 0.17 ± 0.17 logMAR, 26.57 ± 0.48 mm ve -9.52 ± 3.77 dioptri(D) iken;Grup 2'de sırasıyla 0.49 ± 0.39 logMAR, 29.81 ± 2.37 mm ve -13.95 ± 4.18 D idi(her üç parametre için $p < 0.001$).Grup 1'de Grup 2'ye göre ortalama ön korneal düz R,ön korneal dik R,arka korneal düz R,arka korneal dik R değerleri istatistiksel olarak anlamlı düzeyde düşük;arka korneal AST değeri istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksekti(sırasıyla $p=0.003$, $p=0.031$, $p=0.045$, $p=0.003$ ve $p=0.037$).Ön korneal AST,ön korneal Q ve arka korneal Q değerleri ile SKK,KV,ÖKD,BB kornea çapı ve PÇ açısından gruplar arasında anlamlı fark bulunmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Yüksek miyopide skleranın incelendiği,deformasyona eğilimli olduğu ve buna bağlı birçok arka segment komplikasyonu ortaya çıktığı bilinmektedir.Çalışmamızda yüksek miyopik gözlerde artışına bağlı olarak ön segment parametrelerinde meydana gelen değişiklikler incelenmiş;aksiyle uzunluk arttıkça ön ve arka korneanın dikleştiği,arka korneal astigmatizmanın azaldığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: yüksek miyopi, Scheimpflug tomografi, keratometri

PS-152 [Kornea]

Tekrarlayan İntravitreal Enjeksiyon Uygulamasının Oküler Yüzey Üzerine Etkileri

Neriman Selçuk, Serdar Bilici, Mehmet Orçun Akdemir, Suat Hayri Uğurbaş
Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı

GİRİŞ VE AMAÇ:Neovasküler yaşa bağlı maküla dejenerasyonu (nYBMD) olgularında tekrarlayan intravitreal enjeksiyon uygulamasının oküler yüzey ve meibomian bezler üzerindeki etkisini değerlendirmek

YÖNTEM:Tek taraflı nYBMD nedeniyle çok sayıda (>6) intravitreal enjeksiyon uygulanan olgular çalışmaya dahil edildi. Enjeksiyon yapılmayan gözler kontrol grubu olarak kabul edildi. İntravitreal enjeksiyon öncesi antisepsi povidon iyot ile sağlandı. Son enjeksiyondan en az 4 hafta sonra noninvaziv gözyaşı kırılma zamanı (NIGKZ), meibomian bez kaybı, Schirmer-1 testi, korneal boyanma skoru (Oxford skalası) ve oküler yüzey hastalık indeksi (OSDI) skorları kaydedildi.

BULGULAR:Çalışmaya ortalama yaş $68,2 \pm 8,1$ olan 38 olgu dahil edildi. Ortalama intravitreal enjeksiyon sayısı $10,6 \pm 4,1$ (6-22) idi. Enjeksiyon yapılan göz ile kontrol grubu arasında ortalama NIGKZ ($6,3 \pm 4,3$ vs $6,8 \pm 5,2$ sn, $p=0,27$), meibomian bez kaybı ($\%56,4 \pm 6,7$ vs $\%54,8 \pm 6,2$, $p=0,08$), Schirmer-1 testi ($8,6 \pm 5,9$ vs $8,4 \pm 5,1$ mm, $p=0,37$), korneal boyanma skoru ($0,3 \pm 0,1$ vs $0,2 \pm 0,1$, $p=0,34$) ve OSDI skoru ($21,4 \pm 15,7$ vs $22,3 \pm 16,1$, $p=0,53$) açısından istatistiksel olarak fark izlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Povidon iyot kullanarak antisepsi sağlanan tekrarlayan intravitreal enjeksiyon uygulamaları ile meibomian bez kaybında hafif bir artış gözlenirken kuru göz ve oküler yüzey açısından olumsuz bir etki izlenmemiştir.

Anahtar Kelimeler: intravitreal enjeksiyon, meibomian bez kaybı, gözyaşı kırılma zamanı,OSDI,Schirmer testi,

PS-153 [Kornea]

Sistinozisli Hastalarda Göz Bulguları

Sema Üzüm, Sadagat Guluzade, Ayse Bozkurt Oflaz, Banu Bozkurt
Selçuk Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ:Sistinozis, yüksek mortalite ve morbiditeye sahip otozomal resesif geçişli nadir görülen bir lizozomal depo hastalığıdır. Sistini lizozomdan ekstrasellüler alana taşıyan bir membran transport proteini olan sistinozini kodlayan 17p13.2 kromozomunda yerleşimli CTNS genindeki mutasyona bağlı oluşmaktadır. Bu kristaller başta gözler ve böbrekler olmak üzere çeşitli dokularda birikmektedir. Bu olgu sunumunda infantil nefropatik sistinozis tanılı iki aileden 4 hastanın göz bulguları sunulmaktadır. **YÖNTEM:**Dört hastanın da ön segment optik koherens tomografilerinde (ÖS-OKT) korneada stromanın tüm derinliklerinde yaygın hiperreflektif noktasal birikintiler mevcuttu. Konfokal mikroskopide (İVKM) özellikle stromada yaygın olarak iğne şeklinde parlak kristal birikintiler mevcuttu. Tek tük kesitte epitelde ve endotele yakın kristal birikintileri gözlendi. **BULGULAR:**Birinci ailenin 6 ve 9 yaşlarındaki iki erkek çocuğunda ışık hassasiyeti ve korneada yaygın sistin kristal birikimleri mevcuttu. Retina ve böbrek tutulumları yoktu. Gelişme gerilikleri vardı. Her ikisi de sistemik ve topikal sisteamin tedavisi almaktaydı. İkinci ailenin 14 ve 18 yaşlarındaki iki kız çocuğunda ışık hassasiyeti ve korneada ve retinada sistin kristal birikintileri mevcuttu. Her ikisi de böbrek nakilliydi ve sistemik ve topikal sisteamin tedavisi almaktaydı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**ÖS-OKT ve İVKM, korneada biriken sistin kristallerinin yapısını, derinliğini ve hücre değişikliklerini ayrıntılı olarak göstermektedir. Görüntüleme yöntemleriyle hastalarda korneada biriken sistin kristallerinin yoğunluk ve derinlik takibi yapılabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: ctns geni, infantil nefropatik sistinozis, konfokal mikroskopi

PS-154 [Kornea]

Fungal Keratitlerde Klinik, Mikrobiyolojik ve Demografik Özellikler

Denizcan Özizmirli, Özlem Özkan, Canan A Utine, Zeynep Ozbek
Dokuz Eylül Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Fungal keratit tanısı alan hastaların klinik, mikrobiyolojik ve demografik verilerinin

YÖNTEM:DEÜTF Göz AD'da mikrobiyolojik olarak doğrulanmış 16,toplamda 20 fungal keratit hastasının;yaş,cinsiyet,etyoloji,klinik özellikleri,başlangıç ve son görme keskinliği,eşlik eden hastalıklar,mikrobiyolojik tanı ve tedavileri retrospektif olarak incelenmiştir.
BULGULAR:Olguların yaş ortalaması 53.6±15 idi.Olguların 13'ü(%65) erkekti.Ortalama takip 39.6±48.7 aydı.Yedi olguda ek hastalık,11 olguda travma öyküsü vardı.Yedi olguda organik köken,2 metal kaynaklı travma,1 kimyasal yanık,2 olguda travmatik koroid dekolman ve lagoftalmus,1'inde kontakt lens kullanımı,1'inde ilaç toksisitesi ve 1'inde herpetik keratit saptandı.Hepsinde kornea ödemi,epitel defekti,kenarları tüysü kalkık lezyon ve siliyer enjeksiyon,12 olguda hipopiyon mevcuttu.Başlangıç görme keskinliği numerik olarak ölçülebilenlerde 2.2±1.1 logMar iken,2 olguda ışık hissi pozitif,1'inde negatifti.16 olgunun 7'si Fusarium,2'si Alternaria,4'ü Aspergillus fumigatus,1'i Acremonium,1'i Candida albicans,1'i ayırıcı tanısı yapılamamış filamentöz olarak raporlandı.4 olguda mikrobiyolojik kültürde üreme elde edilemezken klinik prezentasyonları ve antifungal tedaviye cevapları nedeniyle çalışmaya dahil edildi.Topikal tedavi fortifiye Amfoterisin B,fortifiye Vorikonazol,sikloplejin ile başlanıp,oral antifungal ve intrastromal antifungal eklendi.2 olguda natamisin kullanılabilirdi.8 olguda penetran keratoplasti uygulandı;son görme keskinliği numerik hesaplanabilenlerde 1.5±1.4 LogMar olarak saptandı.3 hastaya acil tektonik greft uygulandı.1 olguda 3 kez,2 olguda 2 kez,4 olguda 1 kez olmak üzere 6 olguya intrastromal varikonazol tedavisi uygulandı.1 olguda tedaviye yanıt izlenmedi.1 olguda da fitizis gelişti.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Nadir ancak görmeyi tehdit eden bir tablo olan fungal keratitte pozitif kültür oranlarının düşük olması,tanı güç olabilir.Topikal tedavi tek başına yeterli olmayıp intrastromal enjeksiyon ve ek cerrahiler gerekebilir.

Anahtar Kelimeler: Fungal keratit, Mikrobiyoloji, Antifungal tedavi

PS-155 [Kornea]

Kırılğan Kornea Sendromu: Bir Olgu Sunumu

Bensu Sezer, Pınar Bingöl Kızıltunç, Fatime Nilüfer Yalçındağ, Huban Atilla
Ankara Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Kırılğan Kornea Sendromu (KKS); korneal incelme (220-450 µm) ve ektaziler, mavi sklera, yüksek miyopi ve düzensiz korneal astigmatizma gibi oküler bulguların görüldüğü otozomal resesif olarak aktarılan nadir bir bağ doku hastalığıdır. Hastaların %90'ında göz bulgularının yanı sıra, eklem hipermobilitesi, sağırılık, esnek cilt ve osteoporoz gibi bulgular eşlik edebilir.

YÖNTEM:Tanı ve takipte AS-OCT, retinoskopi kullanıldı.

BULGULAR:Akraba olmayan ebeveynlerden doğan 7 aylık erkek hasta mavi sklera tanısıyla genel anestezi altında değerlendirildiğinde her iki gözde ön segment ve fundus doğaldı. Kayma şikayeti ile tekrar 2 yaşında başvurduğunda, 18 PD ezotropy ve sağda +4.50, solda +4.25 (+0.75 aks 90) kırma kusuru tespit edilerek, gözlük reçetesi verildi. Takiplere düzenli gelmeyen hasta 5 yaşında epifora ve fotofobi şikayetleri ile görüldüğünde sağda -12.0, solda -20.0 kırma kusuruyla birlikte sağ sol korneal skar, Munson bulgusu saptandı. Santral kornea kalınlığı (SKK) sağda 253, solda 228 µm; aksiyel uzunluk sağda 22.59, solda 22.97 mm'ydi, görme keskinliği sağda 0.15, solda 0.1 idi. Aileye riskler anlatılarak uyarılmasına karşın Mart 2020'de basit travma sonrası sağda kornea perforasyonu saptanarak primer onarım ve lens ekstraksiyonu yapıldı. Şubat 2023'te künt travma sonrası sol gözde perforasyon ile başvuran hastaya primer sütürasyon yapıldı. Son kontrolde GK sağda 30 cmcs, solda 0.1'di.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Görülme sıklığı 1/1.000.000 olan KKS hastalarında PRDM5 veya ZNF469 gen mutasyonu bildirilmiştir. Erken dönemde görme kaybı korneal ektazi, miyopi ve astigmatizma ilişkiliyen tekrarlayan korneal ruptüre bağlı görme kaybı ilerleyebilir. Perforasyonların önlenmesi için koruyucu gözlükler ve travmadan kaçınma önerilmelidir. Perforasyon onarımında doku yetersizliği ve sızıntı olması durumunda skleral-perikardiyal yama greftleri veya amniotik membran transplantasyonu kullanılabilir. Penetran keratoplasti (PK) intraoperatif zorluklar nedeniyle çoğunlukla başarısızdır.

Anahtar Kelimeler: Ektazi, Kırılğan kornea, Mavi sklera, Perforasyon

PS-156 [Kornea]

Pterijyum Hastalarında Skleral Kalınlığın Değerlendirilmesi

Muhammed Dara Taş, Özlem Barut Selver, Melis Palamar Onay
Ege Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Çalışmanın amacı tek taraflı pterijyumu olan hastaların skleral kalınlıklarını karşı gözleri ve sağlıklı gönüllülerin sağlıklı gözleri ile karşılaştırmaktır. **YÖNTEM:** Çalışmaya Ocak 2021-Ocak 2023 tarihleri arasında Ege Üniversitesi Göz Hastalıkları Kornea birimine başvuran pterijyum hastaları dahil edildi. Tüm katılımcılara detaylı oftalmolojik muayene yapıldı. Skleral kalınlık AS-OCT ile 4 kadrandan ön segment lens iyardımlıyla skleral mahmuzun 2, 4, 6 mm posteriorundan ölçümler alındı. **BULGULAR:** Bir gözünde pterijyumu olan 40 hastanın 80 gözü çalışmaya dahil edildi. Pterijyum olan gözler Grup 1, pterijyumu olmayan karşı gözler ise Grup 2 olarak belirlendi. 43 kontrole ait 43 göz ise Grup 3 olarak belirlendi. Skleral mahmuzun 6 mm posteriorundan yapılan ölçümlerde Grup 1, 2 ve 3 arasında anlamlı farklılık görülmedi ($p>0,05$). 4 mm posteriorundan yapılan bu ölçümler için Grup 1 ve Grup 2 arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık yoktu ($p>0,05$). 4 mm posteriorundan yapılan tüm ölçümler için Grup 1, Grup 3 ile karşılaştırıldığında skleral kalınlık anlamlı derecede yüksek bulundu ($p=0.2,0.2,0.1,0.012$). 2 mm posteriorundan yapılan ölçümlerde ise Grup 1, Grup 3 ile karşılaştırıldığında superior ve temporalde pterijyum grubunda anlamlı derecede yüksekken ($p=0.030,0.012$), nazal ve inferiorunda anlamlı farklılık saptanmadı. Grup 2 ve Grup 3 karşılaştırıldığında ise 4 mm posteriorundan yapılan tüm kadrarlarda Grup 2'de skleral kalınlık anlamlı derecede kalındı. ($p>0,05$). 2 mm posteriorundan yapılan ölçümlerde de nazal ve superior kadrarlarda anlamlı farklılık vardı ($p<0.05$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:** AS-OCT dejeneratif ve proliferatif değişiklikleri tanımlamada yardımcı bir tanı aracıdır. Pterijyum hastalarında skleral kalınlık özellikle skleral mahmuzun 4 mm gerisinden ölçüldüğünde sağlıklı kontrollere göre daha yüksek saptanmıştır. Skleral kalınlığın yüksek olmasının subkonjonktival yapılardaki fibroblast aktivitesinin yüksek olması ile ilişkili olabileceği ve bu durumun pterijyuma yatkınlık oluşturabileceği öngörülmüştür.

Anahtar Kelimeler: anterior segment oct, pterijyum, skleral kalınlık

PS-157 [Kornea]

Üçüncü basamak oftalmoloji kliniğinde korneal ektazili ve keratoplastili hastalara uyguladığımız skleral lens parametrelerimiz ve sonuçlarımız: olgu serisi

Hatice Altuntaş, Büşra Dilara Yıldırım, Burcu Kazancı
Ankara Etlik Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Skleral kontakt lensler, kornea ve limbal bölge üzerinde kubbeleşen ve sklerayı örten konjonktival doku üzerine oturan, kullanımları sırasında büyük rahatlık sağlayan, büyük çaplı, sert, gaz geçirgen lenslerdir. Bu çalışmada üçüncü basamak oftalmoloji kliniğimize başvuran diğer kontakt lenslerle yeterli görme keskinliği elde edilemeyen ya da kullanamayan 14 hastanın 21 gözüne uyguladığımız SKL'lerin özelliklerini ve görme sonuçlarını olgu serisi olarak detaylıca göstermek istedik. **YÖNTEM:**Etlik Şehir Hastanesi Kornea-Kontakt Lens birimine çeşitli merkezlerden keratoplasti için yönlendirilmiş hastalara skleral kontakt lens uyguladık. Bu 14 hastanın 21 gözüne uygulama öncesinde ve sonrasındaki takiplerinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği, biyomikroskopik muayenesi, korneal pakimetrisi, kornea topografisi yapılmıştır. Lens muayenesi sonucunda ortaya çıkan veriler değerlendirilmiş ve demonstratif olarak hazırlanmıştır. Tüm hastalara Dk:200 olan Air Cone Scleral Flex (LCS Laboratoire, France) lens uygulanmıştır.

BULGULAR:Kontakt lens uyguladığımız 14 hastanın 7'si erkek 7'si kadındı. Ortalama yaş 43.28 (24-58) yıldır. Hastaların SKL uygulama öncesi ortalama EDGK 1.15 (0.4-1.5) LogMAR iken SKL sonrası L-EDGK 0.14 (0.4-0) LogMAR'a yükselmiştir. Uyguladığımız lens parametrelerinden 16.3 ve 16.5 çaplı lensler yeterli olmuştur. SKL vaultları ise 4000 ile 4800 arasında değişkenlik göstermektedir. Keratoplastili 2 ayrı hastaya uygulamamız ekteydir (Resim 1-2). Tablo-1'de hastaların verileri mevcuttur.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Skleral lensler, korneal ektazili hastalar için kontakt lens kullanımının kapsamını ve konforunu genişletmiştir. Bizim çalışmamızda, ileri evre keratokonuslarda ve keratoplasti sonrası ortaya çıkan irregüler astigmatizmada skleral lens uygulamasını takiben iyi bir başarı oranı ile önemli ölçüde hasta konforu elde edilmiştir. Bu nedenle skleral lensler, gözlükle düzeltilemeyen veya keratoplasti gibi kornea ameliyatları gerektiren çeşitli kornea hastalıklarına sahip gözler için iyi bir alternatiftir.

Anahtar Kelimeler: skleral lens, korneal ektazi, keratoplasti, görme düzeyi

PS-158 [Kornea]

Farklı eğitim kademelerinde öğrenim gören öğrencilerin kuru göz semptomlarının Kuru Göz Taraması için Kuru Göz Epidemiyoloji Projeleri Anketi ile değerlendirilmesi

Ayşe Ebru Bahadır¹, Selin Bildirici², Cemile Banu Cosar¹

¹Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

²Üsküdar Amerikan Lisesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Kuru Göz Taraması için Kuru Göz Epidemiyoloji Projeleri anketi (Dry Eye Screening for Dry Eye Epidemiology Projects (DEEP) questionnaire) ile farklı eğitim düzeylerindeki genç popülasyonda kuru göz semptomlarını değerlendirmek. **YÖNTEM:**Farklı eğitim kademelerindeki 241 öğrencinin katıldığı kesitsel bir çalışma gerçekleştirildi. Eğitim seviyeleri dört kategoriye ayrıldı: Okul öncesi eğitim, İlköğretim (ilkokul ve ortaokul), Ortaöğretim (lise) ve Yükseköğretim (üniversite). Öğrencilere uygulanan anket üç bölümden oluşmaktaydı: 1. Bilgilendirilmiş onam 2. Katılımcının yaşı, cinsiyeti, çevrimiçi eğitim durumu, eğitim düzeyi, çevrimiçi ders saatleri ve çevrimiçi eğitim hariç günlük ortalama ekran süresi. 3. DEEP Anketi. Çalışma verilerinin değerlendirilmesinde Pearson korelasyon analizi, Kruskal Wallis testi ve çoklu lineer regresyon kullanıldı. **BULGULAR:**Araştırmaya 3-46 yaş aralığında toplam 156 kadın ve 83 erkek katıldı. Ortalama çevrimiçi eğitim saati $3,79 \pm 2,57$ (0-10) saatti. Ortalama toplam günlük ekran süresi $8,27 \pm 4,02$ (0-23) saatti. Ortalama DEEP Anketi toplam puanı $28,77 \pm 16,73$ (2-78, n=239) idi. Farklı eğitim seviyeleri arasında çevrimiçi eğitim süresi, toplam günlük ekran süresi ve toplam DEEP Anketi puanı açısından anlamlı bir fark vardı ($p < 0,05$). DEEP Anketi toplam puanı ile yaş ($p < 0,001$), cinsiyet ($p = 0,037$), eğitim düzeyi ($p < 0,001$) ve toplam günlük ekran süresi ($p = 0,001$) arasında anlamlı bir ilişki vardı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Kadın cinsiyetin göz kuruluğu üzerindeki olumsuz etkisine ek olarak, ekran kullanımı arttıkça öğrencilerde ilerleyen yıllarda kuru gözün daha belirgin hale geldiği dikkat çekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çevrimiçi Eğitim, Eğitim kademesi, Ekran süresi, Kuru göz

PS-159 [Kornea]

Orta Yaşta Tek Taraflı Pterjium Cerrahisi Sonrası Reaktif Olan Lignöz Konjonktivit Olgusu

Fikret Muhyi, Burak Tanyıldız, Murat Oklar

T.C. Sağlık Bakanlığı Kartal Dr.Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Lignöz Konjonktivit(LK), otozomal resesif kalıtım gösteren bir hipoplasminojenemi bozukluğudur. Plazmin eksikliği nedeniyle fibrinden zengin pıhtı dokusu yıkılamaz ve yara iyileşme süreci granülasyon dokusu oluşumu aşamasında durur. LK, nadir görülen kronik ve tekrarlayan bir konjonktivit türüdür. Lezyonlar özellikle üst tarsal konjonktivada sarı-beyaz renkte inflame, odunsu(lignöz) kalın psödomembranlar şeklinde görülür. Alt tarsal ve bulber konjonktiva, sklera ve kornea da etkilenebilir. Burada pterjium eksizyonu(PTEK) sonrası tekrarlayan bir LK vakası sunulmaktadır.
YÖNTEM:Olgu sunumu.

BULGULAR:56 yaşında erkek hasta sağ gözde batma ve kızarıklık şikayetiyle başvurdu. Hastanın 1 ay önce otogreftli PTEK operasyonu geçirdiği öğrenildi. Görme keskinliği sağ gözde 0.6, sol gözde 1.0 idi. Biyomikroskopik muayenede sağ gözde üst tarsal konjonktivada yoğun membran oluşumu, korneolimbale bileşkede otogreft dokusunun inflame olduğu gözlendi (Resim 1). Topikal tedavi sonrası kontrol muayenesinde şikayetlerinde azalma ve lezyonlarda gerileme gözlendi (Resim 2). Ancak lezyonların tekrarlaması üzerine (Resim 3) reoperasyon ve perop biyopsi alımı planlandı. Patoloji sonucunda LK ile uyumlu bulgular raporlandı. Hastanın şikayetlerinde azalma görüldü, sağ gözde görme keskinliği 0.9 seviyesine yükseldi ve bulgular tamamen geriledi (Resim 4). Tedavisi düzenlenen hastanın 3. ay kontrolünde bir reaktivasyon belirtisi görülmedi (Resim 5).

TARTIŞMA VE SONUÇ:LK, genellikle bilateral ve çocukluk çağında görülürken, bizim olgumuzda orta yaşta tek taraflı olarak ortaya çıkmıştır. LK'nın reaktivasyonu genellikle bir travma, enfeksiyon veya cerrahi işlemle gerçekleşir. Olgumuzda pterjium cerrahisi, reaktivasyonu tetiklemiştir. Tedavide reaktivasyonun önlenmesi, enflamasyonun kontrol altında tutulması ve psödomembran oluşumunun engellenmesi üzerine odaklanılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Lignöz konjonktivit, psödomembran, pterjium, reaktivasyon

PS-160 [Kornea]

Oküler Yüzey Hastalıklarında Amniyon Membran Transplantasyonu Yapılan Hastaların Klinik Özellikleri ve Tedavi Sonuçlarımız

Bakhshali Babayev, Adem Ünal, Sadagat Guluzade, Ayse Bozkurt Oflaz, Banu Bozkurt Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Oküler yüzeyin bütünlüğünün bozulduğu ya da oküler yüzey düzensizliği yapan hastalıkların medikal tedavisinin yetersiz kaldığı durumlarda amniyon membran transplantasyonu (AMT) uygulamaları iyi bir alternatiftir. **YÖNTEM:** Ocak 2020- Ocak 2022 tarihleri arasında kliniğimize başvuran ve çeşitli oküler yüzey hastalıkları nedeniyle amniyon membran uygulaması yapılan 100 hasta çalışmaya alındı. Hastaların dosya bilgileri retrospektif olarak incelendi. Sosyodemografik bilgileri ve muayene bulguları not edildi. Amniyon yüzey rekonstrüksiyonu sonrası bulguları not edildi. Veriler SPSS® 22 programında analiz edildi. 0,05 in altındaki veriler istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi.

BULGULAR: Çalışmaya 90 hasta dahil edildi. Yaş ortalamaları $55,78 \pm 15,13$ (min 15-max 91) olan hastaların 49'u erkek, 51'i kadın idi. Yetmiş beş hastaya pterijum eksizyonu sonrası, 3'üne kimyasal yanık, 10'una keratite bağlı melting, 4'üne nörotrofik ülser, 2'sine herpes keratit, 2'sine ileri kuru göz, 2'sine geniş konjonktival nevüs eksizyonu, 1'ine perforasyon nedeniyle işlem uygulandığı görüldü. Hastaların 81'ine lokal olarak, 19'una korneanın tamamını örtecek şekilde amniyon zar uygulaması yapıldığı görüldü. Yetmiş altı hastada doku yapıştırıcısı, 8 hastada 10,0 nylon suture materyal, 12'sinde 8,0 vycryl suture materyal, 4'ünde amniyon ring kullanılmıştır. Hastaların en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) ortalamaları arasında preoperatif dönem ile postoperatif 1. ay arasında anlamlı istatistiksel fark varken, 1. ve 3. ay arasında anlamlı değişiklik görülmemiştir (p değeri sırasıyla 0,035 ve 0,780). **TARTIŞMA VE SONUÇ:** AMT uygulaması oküler yüzeyde normal epitel fenotipini korumaya yardımcı olur, enflamasyonu, skatrizasyonu, neovaskülarizasyonu azaltır. Sonuç olarak AMT, medikal tedaviye dirençli oküler yüzey patolojilerinde etkin ve güvenilir bir seçenektir.

Anahtar Kelimeler: amniyon membran, pterijyum, retrospektif çalışma

PS-161 [Kornea]

Korneal epitelyal hücre kültürü *in vitro* yara modelinde amniyon membran ekstraktının yara iyileşmesi üzerine etkisinin değerlendirilmesi

Mehmet Gürdal¹, Meltem Kocamanoğlu², İlayda Korkmaz³, Mesut Arıcı⁴, Özlem Barut Selver⁵

¹LimbuStem ArGe Sağlık ve Danışmanlık Hizmetleri Sanayi Ticaret Limited Şirketi, Ege Teknopark, Bornova, İzmir, Türkiye & Ege Üniversitesi, Oküler Yüzey Araştırma Laboratuvarı, Bornova, İzmir, Türkiye

²Ege Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, Bornova, İzmir, Türkiye & Ege Üniversitesi, Oküler Yüzey Araştırma Laboratuvarı, Bornova, İzmir, Türkiye

³Ege Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Bornova, İzmir, Türkiye & Ege Üniversitesi, Oküler Yüzey Araştırma Laboratuvarı, Bornova, İzmir, Türkiye

⁴Ege Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Eczacılık Teknolojisi Bölümü, Farmasötik Teknoloji Anabilim Dalı, Bornova, İzmir, Türkiye

⁵Ege Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Bornova, İzmir, Türkiye & LimbuStem ArGe Sağlık ve Danışmanlık Hizmetleri Sanayi Ticaret Limited Şirketi, Ege Teknopark, Bornova, İzmir, Türkiye & Ege Üniversitesi, Oküler Yüzey Araştırma Laboratuvarı, Bornova, İzmir, Türkiye

GİRİŞ VE AMAÇ:Amniyon membran ekstraktı (AME) içerdiği büyüme faktörleri ve ekstrasellüler matriks proteinleri gibi biyomoleküller sayesinde yara iyileşmesi süreçlerini desteklemektedir. Bu çalışmanın amacı, liyofilize ve gama sterilize AME'nin *in vitro* korneal epitelyal hücre kültüründeki yara modelinde etkinliğini göstermektir. **YÖNTEM:**Beş gebeye ait amniyon membrandan (AM) havuz oluşturularak sırasıyla homojenize, santrifüje ve liyofilize edildikten sonra elde edilen AME'nin gama radyasyon ile sterilizasyonu sağlandı. Elde edilen AME, biyokimyasal olarak protein içeriği açısından analiz edildi. Daha önceki çalışmalarda standardize edilen içeriğin 1,5 mg/ml olan protein içeriği baz alınarak bu dozun yarısı ve iki katını da içeren konsantrasyonları hücre kültüründe test amacıyla kullanıldı. Korneal epitelyal hücre kültürü için, primer korneal epitelyal hücreler ticari olarak temin edildi. Tüm deneyler pasaj 5 hücreleri kullanılarak gerçekleştirildi. Kontrol grubuna sadece hücre kültürü ortamı olarak ticari firmadan temin edilen kültür çözeltisi kullanılırken diğer üç gruba üç farklı konsantrasyonda AME eklendi. Tüm grupların temel hücre fonksiyonları değerlendirildikten sonra aynı pasaj hücrelerini içeren kültürlerle steril 1 ml'lik pipet ucu ile lineer bir çizik atılarak *in vitro* yara modeli oluşturuldu. Sonrasında tüm grupların yara iyileşme paterni mikroskopla kayıt altına alınarak çeşitli zaman aralıklarında incelendi. **BULGULAR:**AME eklenen tüm gruplarda, korneal epitelyal hücrelerin, canlılık, metabolik aktivite, proliferasyon ve morfoloji olmak üzere, temel hücre fonksiyonları etkilenmeksizin, yara iyileşme süreleri, kontrol grubuna göre istatistiksel anlamlı düşük bulundu ($p < 0.05$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**AME, *in vitro* kornea yara modelinde, temel hücre fonksiyonlara etki etmeksizin yara iyileşmesini desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: amniyon membran ekstraktı, *in vitro*, kornea, yara iyileşmesi

PS-162 [Kornea]

Kimyasal yanığa bağlı gelişen limbal kök hücre yetmezliğinin global konsensüs sınıflamasına göre ciddiyet dağılımı ve tedavi kararı

Özer Sakin, İlayda Korkmaz, Melis Palamar, Sait Eğrilmez, Ayşe Yağcı, Özlem Barut Selver Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Kimyasal yanığa bağlı gelişen limbal kök hücre yetmezliğinin (LKHY) global konsensüs sınıflamasına göre ciddiyet dağılımını belirlemek ve global konsensüs öncesi yapılan tedavileri değerlendirmek.

YÖNTEM: Aralık 2007-Mayıs 2023 arasında kimyasal yanığa bağlı LKHY tanısı alan 109 hastanın 127 gözüne ait veriler geriye dönük olarak değerlendirildi. LKHY ciddiyet evrelemesi, 2019'da yayınlanan LKHY global konsensüs sınıflamasına göre yapıldı.

BULGULAR: Ortalama yaş $37,5 \pm 16,5$ (6-75); E/K oranı 2,8 idi. 59 (%54,1) hastada alkali, 21 (%19,3) hastada asit, 29 (%26,6) hastada nötr ajanlara maruziyet mevcuttu. En sık kimyasal yanık etkeni kireç (%32,2) idi. Olguların 91 (%83,5)'inde unilateral etkilenme varken 18 (%16,5) olguda LKHY bilateral idi. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği ortalama $1,64 \pm 1,17$ (0,0-3,1) LogMAR idi. Global konsensüs sınıflamasına göre LKHY derecesi dağılımı şu şekildeydi: Evre 1A 5 göz (%3,9); Evre 1B 16 göz (%12,6); Evre 1C 4 göz (%3,2); Evre 2A 15 göz (%11,8); Evre 2B 36 göz (%28,3); Evre 3 51 göz (%40,2). Toplam 88 (%69,3) göze (80 göze 2020 yılı öncesi, 8 göze 2020 yılı ve sonrası) limbal kök hücre nakli uygulandı. Global konsensüs öncesi (2020 öncesi) cerrahi uygulanan 80 gözün 58'ine ileri evrede (Evre 2B ve üzeri), 22'sine erken evrede (Evre 2A ve altı) cerrahi uygulanmıştı. 2020 yılı itibarıyla, global konsensüste önerildiği üzere, cerrahi yapılan 8 gözün tamamı ileri evre (Evre 2B ve üzeri) LKHY'ye sahipti. Ek olarak, 46 (%42,2) gözde LKHY'ye semblefaron eşlik etmekteydi, Evre 2 ve üzeri semblefaronu sahip 23 göze eş zamanlı semblefaron cerrahisi yapıldı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: LKHY sınıflaması ve tedavi algoritması konusunda 2020 yılına kadar bir konsensüs bulunmamaktaydı. Bu çalışma ile ilk kez yeni konsensüs ışığında LKHY ciddiyet dağılımı değerlendirilmiş ve bu konsensüsa göre cerrahi yapılması tavsiye edilmeyen %27,5 göze cerrahi uygulandığı görülmüştür. Bu konsensüsün oftalmologlar tarafından bilinirliğinin artması ile gereksiz cerrahi müdahaleden kaçınılması mümkün olacaktır.

Anahtar Kelimeler: evreleme, kimyasal yanık, limbal kök hücre nakli, limbal kök hücre yetmezliği

PS-163 [Kornea]

Bilateral limbal kök hücre yetmezliği olan olguda kombine oral mukozal ve limbal epitel transplantı

Bahri Aydın¹, Dilara Moran¹, Çağlar Bektaş², Betül Seher Uysal¹, Mehmet Cüneyt Özmen¹, Rüştü Fikret Akata¹

¹Gazi Üniversitesi Göz Hastalıkları A.D.

²Çanakkale 18 Mart Üniversitesi Göz Hastalıkları A.D.

GİRİŞ VE AMAÇ:Atopik keratokonjonktivit nedeniyle bilateral şiddetli limbal kök hücre yetmezliği gelişmiş olguda, kombine oral mukozal ve limbal epitel transplantasyonu (KOMLET) tekniğini ve sonuçlarını tanımlamak
YÖNTEM:Atopik keratokonjonktivit nedeniyle bilateral limbal kök hücre yetmezliği olan 54 yaşındaki bayan hastanın sağ gözüne KOMLET uygulaması yapıldı. Hastanın kendisinden alınan otolog oral mukoza örneği, subepitelyal dokularından temizlenip, küçük parçalara ayrıldı. Kesilen küçük oral mukoza parçaları, limbus bölgesine tek adet 10/0 sütür ile dairesel tarzda tutturuldu. Daha sonra donör korneadan elde edilen allojenik limbal kök hücre örneği küçük parçalara bölündü. Kesilen allojenik limbal kök hücre parçaları, limbusun 2mm içinde kornea stromasına tek adet 10/0 sütür ile dairesel tarzda tutturuldu. Daha sonra fibrin yapıştırıcı uygulaması yapıldı. En son yumuşak kontak lens yerleştirilmesi sonrası operasyona son verildi. Hasta preoperatif, postoperatif ikinci hafta, birinci ay ve ikinci ay biyomikroskopik inceleme, ön segment fotoğrafı, optik koherans tomografi, konfokal mikroskopi ile takip edildi.
BULGULAR:Postoperatif ikinci haftadan itibaren, biyomikroskopide ve konfokal mikroskopi incelemesinde kornea epitelinin oluştuğu, korneanın saydam olduğu, takiplerde herhangi bir epitel defektinin gelişmediği görüldü. Hastada ek bir komplikasyon izlenmedi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Bilateral limbal kök hücre yetmezliği olan bu olguda, kombine oral mukozal ve limbal epitel transplantasyonu (KOMLET) tekniği ile kısa dönemde oküler yüzey oluşumu sağlanmış ve herhangi bir yan etki gözlenmemiştir. Daha uzun takipli, daha geniş vaka serileri ile yöntemin değerlendirilmesi gereklidir.

Anahtar Kelimeler: limbal kök hücre, allojenik, oral mukoza, fibrin yapıştırıcı

PS-164 [Kornea]

Kliniğimize Yüksek Astigmatizma ile Başvuran Hastalarda Topografik Bulguların Değerlendirilmesi

Selim Can Yaşar, Aslıhan Doğan Dursun, Betül İlkay Sezgin Akçay
Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Astigmatizma, görme düzeyini etkileyen başlıca refraktif kusurlardandır. Yüksek astigmatizmanın keratokonustan ayırıcı tanısında, klinik ve muayene bulgularına ek olarak korneayı ayrıntılı analiz eden topografi sistemi verilerinden yararlanılmaktadır. Amacımız kliniğimize keratokonus şüphesiyle gönderilen yüksek astigmatizma değerine sahip hastaların topografik verilerinin değerlendirilmesi ve takibidir.

YÖNTEM: Ümraniye EAH Göz Hastalıkları Kornea Birimi'ne, 2020-2022 yılları arası, 3 diyoptriden (D) yüksek astigmatizma ve keratokonus şüphesiyle gönderilen 21 hastanın 31 gözünün verileri retrospektif olarak incelendi. Topografik olarak tespit edilen en ince kornea kalınlığı (EİKK), en yüksek keratometri değeri (Kmax), anterior 3 mm'lik zondaki düz keratometri (K1), dik keratometri (K2) ve korneal astigmatizma (Cyl) değerleri; kornea apexindeki ortalama anterior ve posterior elevasyon (OAE/OPE) değerleri not edildi. Hastaların 6 ay ara ile çekilmiş en az 2 topografik verisinin olmasına dikkat edildi. Kmax'ın 49 D den fazla olması ile birliktelik gösteren EİKK değerinin 500 mikron (μ) dan düşük olması; 1 yıl içinde Kmax'ın 1 D den fazla, K1 ve K2'nin ise 0.5 D den fazla artış göstermesi, EİKK değerinin 30 μ dan fazla incelmış olması keratokonus açısından şüpheli veri olarak değerlendirildi.

BULGULAR: Çalışmaya dahil edilen hastaların 8 i erkek 13 ü kadın ve ortalama yaş 23 ± 3.1 olarak saptandı. Takip edilen en yüksek Kmax 52.84, en ince EİKK 448 μ idi. Ortalama topografik değerler: EİKK $531 \pm 32.6 \mu$, Kmax 49 ± 3.7 , K1 43.3 ± 2.1 , K2 47.3 ± 2.4 Cyl 4 ± 1.1 D; kornea apexindeki OAE $-1,51 \pm 0.5$, OPE $-1,83 \pm 1.7$ olarak tespit edildi. 1 yıllık takip sonunda hastaların parametreleri stabil olarak değerlendirildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Yüksek astigmatizmanın özellikle korneada incelmeye eşlik ettiğinde, keratokonustan ayırıcı tanısının yapılması önemlidir. Keratokonusla uyumsuz topografi bulguları, korneal dikliğe eşlik etmeyen OAE ve OPE değerleri, astigmatizmanın düzenli olması ve progresyon görülmemesi doğru tanıda önemlidir.

Anahtar Kelimeler: astigmatizma, keratokonus, keratometri

PS-165 [Kornea]

Enfeksiyöz Keratit Sonrası İyileşmeyen Korneal Ülserde Sütürsüz Amniyotik Membran Transplantasyonu: Olgu Sunumu

Diba Bulluti, Sevgi Subaşı, Nurşen Yüksel, Dilara Pirhan
Kocaeli Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Kocaeli

GİRİŞ VE AMAÇ:Amniyon membran transplantasyonu oftalmolojide her geçen gün kullanım alanı artan non immünojeniktir ve biyolojik bandaj olarak görev yapan bir uygulamadır.Oküler yüzey rekonstrüksiyonlarında medikal tedaviye ek en sık kullanılan cerrahi yöntemdir.Amniyon zarının fonksiyonları arasında epitelizasyonun uyarılması,enflamasyon ve anjiogenezis inhibisyonu,bakteriostatik etki,antifibrotik etki ve yara iyileştirilmesi yer almaktadır.Korneal yara iyileşmesi bozuk olan oküler yüzey hastalığına sahip hastalarda gelişen enfeksiyöz keratitler kornea ülserasyonunun medikal tedavi ile stabilize edilemediği durumlarda enfeksiyon kontrol altına alındıktan sonrada iyi bir alternatif tedavi olabilmektedir.Böyle inflame ve iyileşme kusuru yaratacak predispozan faktöre sahip gözlerde sütürlü tekniklerdense pediatrik nazogastrik sonda ile hazırlanan modifiye halkalarla sütürsüz amniyon zarı transplantasyonu kullanıldığı olgumuzdaki süreç ve sonuçların değerlendirilmesini amaçladık.

YÖNTEM:Steril şartlar altında ameliyathanede hazırlanan sütürsüz amniyotik membran.
BULGULAR:Ellidört yaşında hasta sağ gözde perde görme şikayetiyle başvurdu.Sistemik tıbbi öyküsü araştırıldığında konjenital limbal kök hücre yetmezliği, aniridi ve lens dislokasyonu olduğu öğrenildi.Sağ göz ön segment muayenesinde korneada keratit odağı ve keratit odağının bulunduğu bölgede epitel defekti ve boya tutulumu olduğu görüldü.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Farklı amniyon membran transplantasyonu uygulama seçenekleri arasında PROKERA polikarbonat bir halkanın lümeni boyunca uzanan amniyon membranından oluşur ve kontakt lens gibi gözün üzerine yerleştirilir.Avantajları arasında sedasyon gerektirmeden kolay bir şekilde yatak başında uygulanabilir.Fakat,bu cihaz sadece korneayı ve çevresindeki bulbar konjktivayı kapsar,aynı zamanda sosyoekonomik olarak düşük ülkelerde erişilmesi zor ve pahalıdır.Sütürsüz AM uygulamasında ise tüm oküler yüzey ve göz kapağı kenarları AM ile kapatıldığı için sekellerin önlenmesinde daha etkili,ulaşılabilir ve ucuz bir yöntem.

Anahtar Kelimeler: Amniyon, Keratit, Kornea, Sütürsüz, Ülser

PS-166 [Kornea]

Fungal Keratitlerde Antifungal İlaçlara Yardımcı Tedaviler

İzel Cazımoğlu, Ayşe Burcu, Selma Uzman, Züleyha Yalnız Akkaya, Evin Şingar, Ayşe Tüfekçi Balıkçı
Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Fungal keratitlerde,kesin tanı koymadaki ve antifungal ilaçların teminindeki zorluklar,topikal antifungal ilaçların beklenildiği ölçüde etkinlik gösterememesi fungal keratitin küratif tedavisinde zorluklara sebep olur.Bu çalışmadaki amaç,topikal antifungal ilaçlara ek olarak kullanılacak yardımcı yöntemlerin tedaviye etkisini değerlendirmektir.
YÖNTEM:Fungal keratit tanılı 90 olgunun 90 gözü çalışmaya dahil edildi ve dosyaları retrospektif olarak incelendi.Hastaların cinsiyet,yaş gibi demografik özellikleri,başlangıç ve final görme seviyeleri,tespit edilebilen etken mikroorganizmalar,kullanılan antifungal ajanlar ve yardımcı tedaviler değerlendirildi.Elde edilen verilerin istatistiksel analizi SPSS21 programı ile yapıldı

BULGULAR:Çalışmadaki 90 hastanın %44,4ü kadın,%55,6sı erkek idi.Hastaların yaş ortalaması 55,23yıl,ortalama takip süresi 10,37aydı.Keratite en sık eşlik eden patoloji hipopiyondu(%27,8).Olguların %2,2sinde perforasyon görüldü.Vakaların %14,4ünde kültürde üreme gözlemlendi ve en sık ajan Candida Albicans'tı.Kullanılan topikal antifungaller flukonazol,vorikonazol ve Amp-B idi.Hastaların %85,5ine adjuvan tedavi uygulanmış olup,olguların %80,5ine AmniyonMembranTransplantasyonu(AMT),%32,5ine intrakamaral antifungal enjeksiyonu,%14,3üne CXL,%11,7sine ök lavajı,%10,4üne intrastromal antifungal enjeksiyonu,%9,1ine debridman yapılmış olup,tedaviye cevap vermeyen hastalara(%23,37)PKP yapılmıştır.Tüm olgulara topikal siklosporin-A başlanmıştır ve antifungal baskılama sağlandıktan sonra olguların %9,1ine oral steroid eklenmiştir.Hastaların başlangıç ve sonuç görme seviyeleri(logmar)arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlıydı.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Fungal keratitlerin tedavisinde erken başlanan antifungal tedaviye ek olarak vakaların %85,5inde ilave yardımcı tedaviler gerekmiştir ve en çok uygulanan yardımcı tedavi yöntemi amniyon membran transplantasyonu ile intrakamaral antifungal enjeksiyonu olmuştur.Antifungal ilaçlara uygun zamanda uygulanan yardımcı tedaviler ile başarılı sonuçlar elde edilebilir

Anahtar Kelimeler: Amniyon membran transplantasyonu, fungal keratit, intrastromal vorikonazol

PS-167 [Kornea]

Behçet hastalarında uzun dönem kornea epitel ve kuru göz değerlendirmesi

Meliha Ece Özbaran, Neşe Arslan, Hüseyin Buğra Türk
Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Behçet hastalarında uzun dönemde kornea epiteli değişikliklerini değerlendirmek ve sonuçları sağlıklı kontrollerle karşılaştırmak
YÖNTEM:Bu retrospektif vaka kontrol çalışmasına 45 Behçet hastası ve 43 sağlıklı kontrol dahil edildi. Kornea epitel kalınlık haritalaması ön segment optik koherans tomografi ile ölçüldü (AS-OCT) (Resim 1). Nonivaziv göz yaşı kırılma zamanı (NIBUT) (Resim 2) ve meibografi korneal topografi ile ölçüldü. Schimmer 1 test, oküler yüzey hastalık indeksi (OSDI), göz yaşı kırılma zamanı (TBUT) ve kornea epiteli boyanma skoru incelendi. Tüm hastalar oküler olmayan behçet hastalığına sahipti. Tüm parametreler 1., 2. ve 3. yıl kontrollerde tekrar değerlendirildi.

BULGULAR:Behçet hastalarında sağlıklı kontrollerle karşılaştırıldığında kornea epitel kalınlığı santral, inferonazal, inferior ve inferotemporal kadranlarda önemli ölçüde daha ince bulundu (sırayla $p=0,03$, $p=0,01$, $p=0,0001$, $p=0,001$). Kontrol grubuyla karşılaştırıldığında behçet hastalarında önemli ölçüde TBUT, NIBUT daha kısa ve ortalama OSDI skoru daha yüksek bulundu (sırasıyla $p=0,021$, $p<0,0001$, $p<0,0001$). Behçet hastaları grubunda alt göz kapağında meibografi skoru daha yüksek düşüş oranı gösterdi ($p=0,0003$) (Resim 3). Behçet hastaları grubunda kuru göz hastalığı tanısı alan olgularda tedaviye başlandığında 1.,2. ve 3. yıl kontrollerinde oküler yüzey test değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Behçet hastaların kornea epitel değişiklikleri ve kuru göz hastalığına sahip olma olasılığı daha yüksektir. Behçet hastalarında tedavi edilemeyen komplikasyonlarından kaçınmak için kornea epiteli ve kuru göz hastalığı dikkatle değerlendirilmeli ve tedavi edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Behçet hastalığı, kornea epiteli, meibografi, göz yaşı kırılma zamanı

PS-168 [Kornea]

Göz Kaşıyan Atopik Çocuklarda Kornea Epitel Asimetrisi ile Dominant El ile İlişkisi

Gönül Karataş Durusoy

Gaziantep Dr Ersin Aslan Eğitim Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Allerjik keratokonjunktivi ve göz kaşınması şikayeti ile başvuran 6-12 yaş çocuklardan, korneaları topografik olarak normal olanlarda, göz ovmanın epitel kalınlık profili üzerindeki etkisini ön segment optik koherens tomografi (ÖS-OKT) ile değerlendirmek ve el dominansına göre sağ ve sol gözleri karşılaştırmak amaçlanmıştır. **YÖNTEM:**Çalışmamız kesitsel bir araştırmadır. Oküler allerjisi olan ve göz ovma şikayeti ile başvurmuş çocuklar Scheimpflug (Pentacam HR, Oculus Wetzlar, Almanya) ve ÖS-OKT ile değerlendirildi (Avanti OCT, Optovue, USA).Çocukların hangi ellerini baskın kullandıkları not edildi. Sağ ve sol gözlerdeki epitel kalınlığı ve kornea kalınlığı karşılaştırıldı. **BULGULAR:**Çalışmaya 22 hasta dahil edilmiş olup ortalama yaş 9 (min: 6, max: 12) idi. Çalışmaya dahil edilen bütün gözler topografik olarak normaldi. Epitel kalınlığı baskın el tarafındaki gözde daha düşük olarak bulundu ve bu inferior ve temporal kadranlarda daha belirgindi. En yüksek epitel kalınlık farkı nazal ve temporal kadranlar arasında kaydedildi ve baskın el tarafındaki gözde daha belirgindi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Bazı epidemiyolojik çalışmalara göre göz ovma keratokonus gelişiminde en önemli risk faktörü olarak kabul edilmektedir (1). Ayrıca keratokonusta epitelyal kalınlık değişiklikleri ilk saptanan morfolojik değişiklikler olduğu bilinmektedir (2, 3). Bu çalışmada, göz kaşınması olan atopik gençlerde, kornea epitel kalınlık paterninin farklı olduğu, baskın el tarafındaki gözde inferotemporal epitel kalınlığının daha ince olduğu gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Allerjik konjunktivit, atopi, göz kaşıma, korneal epitelyal kalınlık

PS-170 [Kornea]

Korneal Erime Tedavisinde Tek Başına veya Keratoplasti ile Kombine Amnion Membran Yüzey Rekonstrüksiyonun Etkinliğinin İncelenmesi

Hafize Gökben Ulutaş¹, Ayşe Balıkcı Tüfekçi²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bursa Yüksek İhtisas Eğitim Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları, Bursa

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ankara Eğitim Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmanın amacı kornea erimesi nedeniyle kliniğimize başvuran hastaların etiyojileri, uygulanan tedavileri ve sonuçlarını değerlendirmektir. **YÖNTEM:**Ocak 2020 -Aralık 2022 tarihleri arasında kornea erime nedeniyle tedavi edilen hastalar çalışmaya dahil edildi. Hastaların demografik özellikleri, kornea erimesi etiyojisi, lezyonun lokalizasyonu, uygulanan tedavi, sonuç görme keskinliği ve komplikasyonlar kaydedildi.

BULGULAR:Çalışmaya dahil edilen 20 hastanın sekizi erkek, 12'si kadındı. Hastaların ortalama yaşı 53.6 yıldır. Takip süresi 14.6 (6-36) aydır. Korneal erimenin etiyojisinde hastaların 8'inde enfeksiyon, 4'ünde ekspozure keratoplasti, 3'ünde Dellen ülser ve 3 hastada otoimmün hastalıklar, 1 hastada toksik, 1 hastada nörotrofik keratopati vardı. Erimenin lokalizasyonu 8 (% 40) hastada parasantral, 9 (% 45) hastada santral, 3 (% 15) hastada periferik yerleşimliydi. Defekt büyüklüğü dikeyde ortalama 2.9 mm (1-8 mm), yatayda 3.4 mm (1-8mm) boyutundaydı.12 hastada ilk başvuruda korneada tam kat defekt mevcuttu. 11 hastaya sadece amnion zarı ile yüzey rekonstrüksiyonu sağlanırken, 6 hastaya keratoplasti ile birlikte amnion membranı, 1 hastaya penetran keratoplasti ve 2 hastaya ise korneal yama grefti uygulandı. Sonuç görme keskinliği ortalama 0.12 (0-0.6) düzeyindeydi. 2 hastada takip sürelerinde tekrar korneal erime, 1 hastada greft reddi gözlenirken 1 hastaya evisserasyon yapıldı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Korneal erime ile başvuran hastalarda birincil amacımız globun bütünlüğünü korumak ve görsel iyileşmeyi sağlamaktır. Amnion membranı, kornea erimesi olan olgularda perforasyonu önlemeye, globun bütünlüğünün bozulduğu küçük korneal tam kat erimelerinde (< 2 mm) defektin kapanmasına, büyük defektlerde ise uygun donör bulunana kadar gözün bütünlüğünü korumaya yardımcı olur. Santral ve parasantral yerleşimli büyük (>2mm) tam kat korneal erimelerde uygun donör bulunduğu keratoplasti ilk seçenek olmakta, periferik yerleşimli tam kat korneal erimelerde yama grefti ile onarım yapılabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Korneal Erime, Amnion Membranı ile Yüzey Rekonstrüksiyonu, Keratoplasti

PS-171 [Kornea]

Progresyon Gösteren Keratokonus Olgularında Hızlandırılmış Crosslinking ile Uzun Dönem Sonuçlarımız

Serap Yurttaşer Ocak¹, Mehmet Serhat Mangan²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Okmeydanı Prof.Dr.Cemil Taşçıoğlu Eğitim ve Araştırma Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Haydarpaşa Eğitim Araştırma Hastanesi, Sadık Eratik Göz Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Crosslinking tedavisinin keratokonus olgularında progresyonu durdurmada etkili olduğu bilinmektedir. Hızlandırılmış crosslinking tedavisinin de progresyon durdurmadaki etkisi gösterilmiştir. Bu çalışma ile kliniğimizdeki progresyon gösteren keratokonus olgularında uygulanan hızlandırılmış crosslinking tedavisinin uzun dönemdeki etkisini araştırmak istedik.

YÖNTEM: 2015 yılından itibaren progresyon gösterip hızlandırılmış crosslinking (10 dakika) uygulanan keratokonus olguları tarandı. En az 5 yıllık takip edilen olgular çalışmaya dahil edildi. Olgularda 5.yılda yapılan takipteki korneal tomografi (Sirius cihazı) ile değerlendirilmiş olan maximum keratometri (Kmax), arka keratokonus vertexi (Kvb), en ince kornea kalınlık değerleri (EİK) tedavi öncesi değerleri ile karşılaştırıldı. Ayrıca 5.yıl takibindeki düzeltilmiş en iyi görme keskinliği değerleri de (ondalık sistem) tedavi öncesi ile karşılaştırıldı. Tedavi öncesi ve sonrası 5.yıldaki takipte olan değerler arasında fark olup olmadığı istatistiksel testler ile karşılaştırıldı.

BULGULAR: Çalışmaya 28 hasta dahil edildi. Yaş ortalaması 24.3 idi. Tedavi öncesi 54.2 olan Kmax ortalaması 5.yılda ortalama 51.8 olarak saptandı. (p<0.05) Tedavi öncesi 44.2 olan KVB ortalaması 5.yılda ortalama 41.1 olarak saptandı. (p>0.05) Tedavi öncesi ortalama 0.27 olan görme keskinliği değeri 5.yılda ortalama 0.43 olarak saptandı. (p<0.05) Tedavi öncesi ortalama 463.3 olan en ince kornea kalınlık değeri 5.yılda ortalama 442.9 olarak saptandı. (p>0.05)

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bu çalışmanın sonuçları değerlendirildiğinde progresyonu devam eden keratokonus olgularında hızlandırılmış crosslinking tedavisi ile progresyonun durdurulduğu ve bunun uzun dönem korunduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: crosslinking, hızlandırılmış, keratokonus

PS-172 [Kornea]

İleri Kuru Gözde Bilateral Kornea Perforasyonu

Fatih Gümüş, Bora Yüksel, Tuncay Küsbeci
Bozyaka Suam Göz Hastalıkları Kliniği, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:İleri kuru göz nedeniyle bilateral kornea perforasyonu gelişen hastanın tıbbi ve cerrahi yönetimini sunmak.
YÖNTEM:45 yaş kadın hasta her iki gözünde ağrılı görme azalması, kızarıklık ve fotofobi şikayeti ile acil servise başvurdu. Yapılan oftalmolojik muayenesinde görme keskinlikleri bilateral 2 metreden parmak sayma düzeyindeydi. Ön segment muayenesinde her iki gözünün kornea santralinde 2x2 mm boyutunda irisin prolabe olduğu perfore alan izlendi. Her iki gözün ön kamaraları sığ görünümdeydi ve göz içi basınçları hipoton izlendi Göze travma yoktu.Hastanın oftalmik özgeçmişinde şiddetli kuru göz hastalığı olduğu ancak düzenli takip altında olmadığı bildirildi. Hastanın psikiyatrik ilaçlar ve kortikosteroid kullanması nedeniyle kuru göz zemininde spontan kornea perforasyonu lehine değerlendirildi. Medikal tedavisinde her iki gözüne öncelikle moksifloksasin damla, siklopentolat damla, tetrasiklin tablet ve göz pomadı, sistemik c vitamini ve otolog damla başlandı. Takiben hastanın her iki gözüne acil lateral tarsorafı ile birlikte sağ gözüne amniyon membran transplantasyonu, sol gözüne siyanoakrilat doku yapıştırıcısı uygulandı ve her iki göze bandaj kontakt lens yerleştirildi. Hastanın takibinde sol gözde ön kamara oluştu ve siedel testi negatif olarak izlendi. Sağ gözde ise amniyon membran nakline rağmen ön kamara derinliğinde yeterli iyileşme görülmediği için tektonik keratoplasti operasyonu planlandı.
BULGULAR:Bilateral lateral tarsorafı ile sağ göze teknotik keratoplasti sol göze siyanoakrilat doku yapıştırıcısı uygulanan hastanın görme keskinlikleri sağ gözde 0.05 seviyesinde, sol gözde 3 metreden parmak sayma seviyesinde ölçüldü. Biyomikroskopik muayenesinde sağ gözde korneal greft saydam ve ön kamara derinliği normal izlendi, sol gözde forme ön kamara izlendi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:İleri kuru gözde hızla kornea perforasyonu gelişebilir. Bu tip gözlerde otolog serum ve acil lateral tarsorafı gerekir. Doku yapıştırıcısı ve amniyon zarı nakli tektonik keratoplasti öncesi göz bütünlüğü için önemlidir.

Anahtar Kelimeler: kuru,göz, kornea, perforasyon

PS-173 [Kornea]

Unilateral Primer Pterjiumda Oluşan Korneal Endotelyal, Topografik ve Aberasyonel Değişimlerin Pterjiumun Morfolojik Özellikleriyle Olan İlişkinin Değerlendirilmesi

Dilara Çelikoğlu, Sevgi Subaşı, Dilara Pirhan, Nurşen Yüksel
Kocaeli Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Kocaeli

GİRİŞ VE AMAÇ:Primer pterjiumun korneal parametreler ve görsel kalite üzerine etkisinin korneal topografi,ön segment optik koherens tomografi(ÖS-OCT) ve speküler mikroskopi ile saptaması ve morfolojik yapının parametreler üzerine etkisinin belirlenmesi amaçlanmıştır
YÖNTEM:Unilateral primer pterjium bulunan 35 hastanın 70 gözü çalışmaya alındı.Pterjiumun morfolojik özellikleri(horizontal ve vertikal uzunluk, bowman membranı) ÖS-OCT ile değerlendirilirken pterjium grade ve stocker varlığı kaydedilerek her iki gözün topografik ve speküler mikroskobik ölçümleri karşılaştırıldı
BULGULAR:Yaş ortalaması 60(47-66)yıl olan pterjiumlu ve sağlam gözler karşılaştırıldığında pterjiumlu gözde topografik verilerde $K_{max}(p=0,036)$ ve korneal astigmatizma($p=0,015$) değerinde zernike polinomunda trefoilRMS($p=0.004$) ve totalHOA RMS($p<0.001$) değerinde istatistiksel anlamlı artış ve görsel kaliteyi gösteren PSF Stehl ratio($p=0,01$) değerinde azalma görüldü.Speküler mikroskopide pterjiumlu gözlerde endotel sayısında azalma mevcut iken fark istatistiksel anlamlı değildi.Horizontal uzunluk gradelemesinde kontrol grubunun da dahil edildiği analizde trefoilRMS($p<0.001$) totalHOA RMS($p<0.001$) ve PSF($p<0.001$) değerlerindeki anlamlı etkilenme grade 1(3-4mm arası)'de başlarken,vertikal uzunlukta grade 2(4mm ve üzeri) 'de trefoilRMS($p=0.001$),totalHOA RMS($p<0.001$) ve PSF($p=0.008$) değerlerinde anlamlı değişimin başladığı görüldü.Bowman membranı destrüksiyonunun aberasyonları etkilemediği izlendi.Pterjium tiplerinde hem regresif hem progresif tipte trefoilRMS($p=0.017$), totalHOA RMS($p<0.001$) ve PSF($p=0.029$) değerinde anlamlı değişim izlendi.Stocker çizgisi olanlarda trefoilRMS($p=0.007$) ve totalHOA RMS ($p<0.001$) değerleri artmış ve PSF($p=0.012$) azalmıştı
TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmamızda primer unilateral pterjiumlu olgularda ilk bozulan parametrelerin aberasyonlar olduğu ve erken dönem görme kalitesinde azalmanın buna bağlı olabileceği saptandı.Bu değişimlerin pterjiumun horizontal ve vertikal uzunluğu ve stocker varlığı ile ilişkili olduğu görüldü

Anahtar Kelimeler: aberasyon, korneal topografi, ön segment optik kohorens tomografi, pterjium

PS-175 [Kornea]

Kornea Yara İyileşmesinde Amniyotik Membran Ekstraktı Kullanımı ve Keratosit Aktin İskeletin Floresan Phalloidin ile Gösterilmesi

Rıfat Rasier¹, Fatma Zehra Erkoç Biradlı², Bora Garipcan²

¹İstinye Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Boğaziçi Üniversitesi, Biyomedikal Mühendisliği Enstitüsü, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmada amniyotik membran ekstraktının (AME) farklı konsantrasyonlarda kullanımının kornea yara iyileşmesi üzerine etkisi in vitro olarak incelendi. En etkili AME konsantrasyonu kullanılan korneada phalloidin boyamayla keratosit aktin iskeletin durumu gösterildi.

YÖNTEM:Amniyotik membranlar dondurulduktan sonra sıvı azot ile mikronize edilip enzimatik olarak degrade edilerek AME elde edildi. Keratositler, hücre kültürü plakasına kuyu başına 5×10^4 hücre olacak şekilde ekildi. Daha sonra steril 200 μ L mikropipet ucu ile bir çizik (in-vitro scrtach assay) oluşturuldu. 100, 300 ve 600 μ g/ml konsantrasyonlardaki AME ve fetal sıgır serumu (FSS) içermeyen DMEM besiyeri karışımları hücrelere ilave edildi ve hücreler 37 °C'de %5 CO2 inkübatöründe 20 saat inkübe edildi. Hücreler ters (inverted) optik mikroskopla görüntüldü. Keratositlerin hücre iskeleti organizasyonunu (F-aktin) göstermek için floresan phalloidin ile, hücre çekirdekleri ise, 4',6-diamidino-2-fenil indol dihidroklorür (DAPI) ile boyandı. Hücreler floresan mikroskopuyla görüntüldü.

BULGULAR:20 saat sonunda 100 μ g/mL AME ile tedavi edilen keratositler, 300 μ g/ml, 600 μ g/ml AME kullanılan gruplarla ve ve kontrol grubu olarak serumsuz ortamla tedavi edilen ile (% $22,28 \pm 14,28$) karşılaştırıldığında önemli ölçüde iyileştirilmiş bir yara kapanma oranı (% $63,00 \pm 11,19$) gösterdi. Phalloidin/DAPI floresan boyama sonucunda 100 μ g/mL AME ile tedavi edilen korneada kontrol grubuna göre çizik alana doğru uzanmış düzenli ve daha yoğun bir aktin hücre iskeleti boyanması izlendi ve DAPI ile boyanan hücre sayısı da daha belirgin ve çok sayıdaydı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu çalışma 100 μ g/mL AME kullanımının kornea yara iyileşmesi basamaklarından keratosit proliferasyonunu ve hücre canlılığını güçlü bir şekilde arttırdığını ortaya koydu. Ayrıca yara iyileşmesinde gerçekleşen hücre göçünde hücre iskeleti fonksiyonunun önemi göz önüne alındığında, kornea yara iyileşmesi sırasında aktin yapıları üzerinde 100 μ g/ml AME uygulamasının etkisi çok değerlidir.

Anahtar Kelimeler: Amniyotik membran ekstraktı, f-aktin, kornea yara iyileşmesi, keratositler, phalloidin

PS-176 [Kornea]

Başarısız Descemet Membran Endotelial Keratoplasti İçin Tekrarlayan Keratoplasti: Olası Risk Faktörleri

Emine Esra Karaca, Betül Coşkun, Özlem Evren Kemer
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği,
Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Tekrarlayan Descemet membran endotelial keratoplasti (Re-DMEK) sonuçlarını değerlendirmek ve greft yetmezliğine neden olan risk faktörlerini belirlemek.
YÖNTEM: 2021-2023 yılları arasında Ankara Şehir Hastanesi Göz Kliniği'nde 155 DMEK hastasının 28'ine (32 göz) primer DMEK yetmezliği sonrası yeniden DMEK uygulandı. Hastaların demografik özellikleri, DMEK cerrahisi endikasyonları, oküler komorbiditeler, preoperatif görme keskinliği, göz içi basıncı, rebubbling oranları, kullanılan tamponad tipi, donör yaşı ve takip süresi gibi hasta verileri retrospektif olarak kaydedildi. Veriler SPSS Statistics yazılımı (sürüm 22.0; IBM) ile analiz edildi. $P \leq 0.05$ anlamlı kabul edildi.
BULGULAR: Primer DMEK endikasyonları Fuchs endotelial distrofi (6 göz), psödo fakik büllöz keratopati (25 göz) ve ICE Sendromu (1 göz) idi. Re-DMEK uygulanan hastaların ek oküler hastalıkları arasında; vitrektomi (4 göz), glokom (4 göz) ve ön kamara lensi (1 göz) vardı. Dört hastanın ön kamara örneklerinde sitomegalovirüs (CMV) tespit edildi. İlk DMEK ile Re-DMEK arasındaki ortalama süre 12.4 ± 2.8 aydı. Ameliyat öncesi ortalama en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) $1,85 \pm 0,84$ logMAR iken postoperatif dönemde EİDGK $0,79 \pm 0,82$ logMAR idi ($p < 0,05$). Toplam dört göze ikinci bir Re-DMEK uygulandı. Bu hastalardan ikisi vitrektomize edildi. Diğer hastaların takiplerinde greft yetmezliği görülmedi.
TARTIŞMA VE SONUÇ: DMEK uygulanan hastalarda eşlik eden glokom, geçirilmiş vitrektomi ve ön kamara örneklerinde CMV varlığının greft yetmezliği riskini artırdığı görülmektedir. Ancak ikinci bir prosedür faydalı olabilir, bu nedenle greft yetmezliği gelişen olgularda tekrarlayan DMEK cerrahisi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Descemet Membran Endotelial Keratoplasti, greft yetmezliği, endotelial keratoplasti

PS-178 [Kornea]

Tıbbi Tedavi ile Yönetilerek Gerileyen Limbal Kök Hücre Yetmezliğinin Değerlendirilmesi

Özlem Barut Selver, İlayda Korkmaz, Nihat Furkan Eratılğan, Melis Palamar, Sait Eğrilmez, Ayşe Yağcı
Ege Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Limbal kök hücre yetmezliği (LKHY) konusunda günümüz uzlaşmalarının geldiği noktada limbal niş disfonksiyonunun eşlik ettiği vakaların, etkenin ortadan kaldırılması ve doğru tıbbi tedavi ile kısmen ya da tamamen geri dönebilir olduğu konusu netlik kazanmıştır. Bu çalışmada amaç tıbbi tedaviyle yönetilerek gerileyen LKHY vakalarının klinik özellikleri ve tedavi stratejilerinin değerlendirilmesidir.

YÖNTEM: Mayıs 2013-Mayıs 2023 arasında, Ege Üniversitesi Kornea biriminde tıbbi tedaviyle yönetilen 21 LKHY hastasının 29 gözüne ait tıbbi veriler geriye dönük olarak değerlendirildi. Tıbbi tedavi öncesi ve sonrası LKHY evrelendirilmesi, 2019'da yayınlanan LKHY sınıflaması ile ilgili global konsensüse göre yapıldı.

BULGULAR: Ortalama yaş $35,5 \pm 23,8$ (5-71) yıl, K/E oranı 15/6 idi. LKHY etiyolojisi, 12 (%57,1) hastada (18 göz) oküler rozasea, 8 (%38,1) hastada (10 göz) blefarit ilişkili marjinal keratit, 1 (%4,8) hastada (1 göz) ilaç (BAK içeren antiglokomatöz kullanımı) toksisitesi idi. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) ortalama $0,25 \pm 0,26$ (0-1) LogMAR idi. Tedavi öncesi LKHY dağılımı 5 gözde (%17,2) Evre 1A; 12 gözde (%41,4) Evre 1B; 4 gözde (%13,8) Evre 1C; 4 gözde (%13,8) Evre 2A; 4 gözde (%13,8) Evre 2B idi. Etiyolojiye yönelik uygulanan lokal ve sistemik tıbbi tedavi ile 6 (%20,7) gözde LKHY tamamen düzelirken, diğer gözlerin tamamında hastalık ciddiyeti cerrahi sınır olan Evre 2B altında olacak şekilde gerilemişti. Tedavi sonrası ortalama EİDGK $0,07 \pm 0,1$ (0-0,4) LogMAR idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Kimyasal yaralanmalar veya şiddetli otoimmün reaksiyonlar ciddi LKHY yaparken, gözyaşı filmi yetersizliği, kontakt lens kullanımı, toksik maruziyet gibi bazı patolojik durumlarda, limbal kök hücre (LKH) hasarına ilaveten ya da izole LKH işlev bozukluğu olan niş disfonksiyonu ile LKHY kliniği ortaya çıkmaktadır. Bu çalışma ile literatür ile benzer şekilde LKHY ile beraber veya izole limbal niş disfonksiyonu olan vakalarda doğru yönetimle LKHY'nin tamamen veya kısmen geri döndürülebilir olduğu gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Limbal kök hücre yetmezliği, marjinal keratit, oküler rozasea

PS-180 [Kornea]

Tedavi Uygulanan Prematüre Retinopatisi Hastalarında Korneal Topografi ve Speküler Mikroskopi Özelliklerinin Değerlendirilmesi

Serhat Ayla, Sabit Kimyon, Alper Mete, Sevim Ayça Seyyar, Kivanc Gungor
Gaziantep Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Gaziantep

GİRİŞ VE AMAÇ:Farklı tedaviler uygulanmış prematüre retinopatisi hasta gruplarında korneal topografi ve endotelyal hücre özelliklerini karşılaştırmak
YÖNTEM:Kliniğimize başvuran 42 hastanın 42 sağ gözü değerlendirildi.Çalışmaya alınan hastaların 10 u sağlıklı kontrol (grup 1) ve uygulanan tedaviye göre 16 sı lazer (grup 2) 10 u antivegf(grup 3) 6 sı lazer+antivegf (grup 4) olarak sınıflandırıldı.Grupların korneal topografi (K1,K2,simK,Apexcurv,cct-a,slf,kvf,slb,kvb,bcv,Thickmin) ve speküler mikroskopi(cd,cv,hex) değerleri karşılaştırıldı.
BULGULAR:Gruplar istatistiksel olarak karşılaştırıldığında cd ve cct-a değerleri arasında anlamlı fark görüldü.(p<0,05).Gruplar cd değeri açısından karşılaştırıldığında hem grup 1 ile grup 2 arasında hem de grup 1 ile grup 4 arasında anlamlı fark görüldü.(p<0,05)Lazer yapılan hastalarda CD değerinde anlamlı bir azalma olduğu tespit edildi.Cct-a açısından yapılan karşılaştırmada ise grup 1 ve grup 3 arasında anlamlı fark izlendi.(p<0,05).Enjeksiyon yapılan hastalarda cct-a değerinde azalma olduğu görüldü.Aynı zamanda grup1 ve grup 3 arasında Thickmin değeri açısından da anlamlı fark bulundu.(p<0,05).Enjeksiyon yapılan hastalarda Thickmin değerinde de azalma olduğu görüldü.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Prematüre retinopatisi düşük doğum ağırlıklı ve gestasyonel yaşı olan prematür infantları etkileyen bir hastalıktı.Gelişmiş ülkelerde neonatolojide gelişmelere rağmen çocuklarda hayat boyu görme bozukluklarına neden olabilmektedir.Tedavide amaç avasküler retinadan kaynaklanan anjiyojenik yanıtın ortadan kaldırılması olup kriyoterapi,lazer fotokoagülasyon ve intravitreal antivegf seçenekleri bulunmaktadır.Hastalığın kendisinden kaynaklanana ek olarak uygulanan tedaviye bağlı olarak da gözün retina dışındaki kısımlarında değişiklikler meydana gelebilmektedir.tedir.Bu çalışmada prematüre retinopatisi olan hastalarda uygulanan tedavilerin hem korneal topografik değerlerde hem de endotelyal hücrelerde değişikliğe yol açabileceği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Prematüre retinopatisi,antivegf,lazer

PS-181 [Kornea]

Descemet Membran Endotelyal Keratoplasti Cerrahisi Yapılan Hastalarda Donör Özelliklerinin Cerrahi Başarı Üzerine Etkisi

Ayça Bulut, Emine Esra Karaca, Özlem Evren Kemer

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Descemet membran endotelyal keratoplasti cerrahisi (DMEK) yapılan hastalarda donör özelliklerinin cerrahi başarı üzerine etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. **YÖNTEM:**Ocak 2021 ve Haziran 2023 tarihleri arasında en az 1 yıllık takipleri olan hastaların kornea donörlerinin özellikleri retrospektif olarak incelenmiştir. Takiplerinde greft yetmezliği olmayan hastalar Grup 1 (175 göz), greft yetmezliği gelişen hastalar Grup 2 (34) olarak belirlenmiştir. Donör yaşı, cinsiyeti, sistemik hastalıkları, son 48 saatte kullandığı ilaçlar, yoğun bakımda kalma süresi, donör korneanın ölüm alım zamanı, donör korneanın endotel hücre sayısı (EHS) (hücre/mm²), cerrahi esnasındaki rulo durumu, cerrahi esnasında verilen tampon madde, rebubbling durumu, birinci yılın sonundaki en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) ve endotel hücre kaybı değerlendirilmiştir. Veri analizi için SPSS 22.0 (IBM SPSS Statistics for Windows, Armonk, NY, USA) kullanılmıştır. Risk faktörü tahmini için lojistik regresyon analizi uygulanmıştır. **BULGULAR:**Bu çalışmaya psödotakik büllöz keratopati sebebiyle DMEK yapılan 155, Fuchs endotelyal distrofi sebebiyle DMEK yapılan 55 hasta dahil edilmiştir. Grup 1’de donör yaş ortalaması: $60,66 \pm 5,61$, Grup 2’de $60,64 \pm 5,58$ yıl idi ($p>0,05$). Birinci yılın sonunda Grup 1’de EİDGK $1,56 \pm 0,84$ ’den $0,25 \pm 0,35$ logMAR’a yükselmiştir ($p<0,001$). Altmış yaş altında greftin sıkı rulo olma ihtimali artmıştır ($p=0,030$). Greft yetmezliği riski ölüm-alım zamanı ve donörün yoğun bakımda kalma süresiyle ilişkili bulunmuştur ($p<0,05$). Yaş, donör endotel hücre sayısı, donörün sistemik hastalıkları ve kullandığı ilaçlar ile greft yetmezliği riski arasında anlamlı bir ilişki saptanmamıştır. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Bu çalışma, artmış yoğun bakım süresi ve ölüm alım zamanı ile greft yetmezliği arasında güçlü bir ilişki olduğunu göstermektedir. Yoğun bakımda kalan donörlerin diğer ek faktörlerinin irdelenmesine ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: dmek, donör özellikleri, kornea nakli

PS-182 [Kornea]

Konjonktival kistlerin tedavisinde plazma tedavisinin etkinliği ve klinik sonuçlar

Fikret Uçar¹, Müfit Tarakçı¹, Muhammet Sağdıç²

¹Konyagöz Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Konya

²Selçuk Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ:Plazma tedavisi son yıllarda oftalmolojide oldukça popüler hale gelmeye başlamıştır. Bu çalışmada, konjonktival kistlerin tedavisinde kullandığımız plazma tedavisinin etkinliğini ve tedavinin klinik sonuçlarını değerlendirmek amaçlanmıştır. **YÖNTEM:**Bu çalışmaya Ocak 2021 ile Mart 2022 tarihleri arasında, kliniğimizde plazma tedavisi ile semptomatik konjonktival kist eksizyonu yapılan 11 olgu dahil edildi. Cerrahi sırasında, Plexr cihazının (GMV, Rocca Priora, RM, Italy) yeşil renkli tipi ile kist içeriği boşlatılıp, kist duvarı uzaklaştırıldı (Figür 1). Sonuçlar kist rekürrensi, hasta komforu, oküler yüzey bulguları ve diğer komplikasyonlar açısından değerlendirildi. **BULGULAR:**Ortalama takip süresi 10.4 ± 2.0 ay idi (aralık, 6-18 ay). Tüm olgularda tek seans plazma tedavisi ile konjonktival kist başarıyla tedavi edildi. Sadece 1 olguda intraoperatif hafif ağrı nedeniyle topikal anestezi tekrarlandı. Postoperatif dönemde hastalar ağrı ya da rahatsızlık tariflemedi. Konjonktiva 2 ile 3 hafta arasında tamamen epitelize oldu ve ıslak, düz ve inflame olmayan bir oküler yüzey elde edildi. Hiçbir olguda konjonktival kist rekürrensi, konjonktival skar ya da devam eden oküler iritasyon izlenmedi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Konjonktival kistlerin plazma enerjisi ile tedavisi, minimal invaziv ve basit bir cerrahi, daha az postoperatif rahatsızlık, hızlı iyileşme, başarılı kozmetik ve fonksiyonel sonuçlar sağladı. Fakat, daha kesin sonuçlar için daha fazla hasta katılımını içeren ileri klinik araştırmalar yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: konjonktival kist, oküler yüzey bozuklukları, plazma tedavisi

PS-184 [Kornea]

Multi doz siklosporin kullanımında hasta uyumu ve memnuniyeti

Derya Çepni, Serap Yurttaşer Ocak

Prof Dr Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi, Göz Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Siklosporin 20 yılı aşkın süredir sistemik immünmodülatör ilaç olarak başarı ile kullanılmaktadır. Şimdiye kadar yapılan çalışmalarda topikal siklosporinin orta-ileri evre kuru göz hastalığında semptomlarda, oküler yüzey hastalık skorlarında, oküler yüzey boyanma skorlarında ve gözyaşı fonksiyonlarında anlamlı iyileşmeye yol açtığı ortaya konulmuştur. Topikal siklosporin uzun yıllardır yurt dışında ve ülkemizde kullanılmakta olup ilk olarak tek dozluk 30 flakonluk kutusuyla piyasaya çıkmıştır. Yurt dışında yıllardır multi dozluk tek kutuda daha az ml ile aynı sürede kullanıma imkan sağlayan şişe teknolojisiyle de piyasada yerini almışken ülkemizde nisan ayından itibaren multi dozluk şişelerle satışı başlamıştır.

Bu çalışmamızda Multi doz siklosporin kullanan hastalarda tedaviye uyumun ve hasta memnuniyetinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Anket çalışması

BULGULAR:Son yıllarda ülkemizde piyasada siklosporin damlaların multi doz formüllerinin de olduğunu sıkça görmekteyiz. Bu damlaların kullanımına yönelik bir anket çalışması planladık. Çalışmamıza toplamda 50 kişi dahil oldu. Bu hastalar damlayı ilk defa kullanan, yaş aralığı 40-64 olarak belirlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Sonuçlara bakıldığında %94 hastanın damlayı düzenli kullandığı bu hasta grubundan %45'inin doz atlayabildiği görülmüştür. Damlayı hastaların %16'sı yardım alarak damlatmakta olup %84'ü damlayı kendi başına damlatabilme ve bu hastaların sadece %13'ü damlayı damlatırken zorlandıklarını ifade etmektedir. Hastaların %38'i damlattıktan sonra gözlerinde yanma batma geliştiğini ifade etmiştir.

Hastaların %68'i şişenin 1 ay boyunca yettiğine ifade etmekte olup diğer hastalarda en az 3 hafta kullanabildiklerini belirtmiştir. Multi doz siklosporin kullanımı ile ilgili hasta uyumu incelendiğinde hastaların tedaviye uyumunun yüksek olduğu gözlenmiş olup şişe formunda kullanımın belirgin bir zorluk oluşturmadığı ve tedavi uyumunu etkilemediği izlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: kornea, kuru göz, oküler semptomlar, multi doz, siklosporin,

PS-187 [Kornea]

Katarakt cerrahi ile tetiklenen trigeminal nevraljide botoks uygulaması

Bahar Aydoğdu, Aysun Şanal Doğan

SBÜ, Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği,
Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Trigeminal nevralji, trigeminal sinir dallarının baş ve boyunda innerve ettiği alanda akut, saplanıcı ve ya sabit bir ağrı ortaya çıkmasıdır. Ağrı genellikle tek taraflı, kısa şimşekvari karakterdedir. Bu bildiri ile bir vaka nedeniyle, katarakt cerrahisi sonrasında tetiklenen trigeminal nevralsinin tartışılması amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Vaka sunumu

BULGULAR: Daha önce trigeminal nevralji öyküsü olan 75 yaşında erkek hastanın, komplikasyonsuz sağ fakoemulsifikasyon ve İOL uygulanması sonrasında topikal damla tedavisini bile tolere edemeyecek şekilde trigeminal nevralsinin nüks ettiği görüldü. Oral Karbamazepin tedavisi ile hasta takibe alındı. Post operatif 15. gün kontrolünde, sağda görmesi tam, solda 0,7 idi. Biyomikroskopide sağda İOL, solda nükleer katarakt kortikal kesafetler izlenirken fundus muayenesi doğaldı. Göz içi basınçları 18/16 mmHg idi. Fluorescein kırılma zamanı sağda 8 solda 12 idi. Korneal boyanması yoktu. Hastanın zaman zaman sağda gözde kasılma şikayeti mevcuttu. Sistemik karbamazepin tedavisine rağmen sağ alt göz kapağı ve kaşında tetik noktası olduğu, oftalmik ve maksiller tutulumunun bulunduğu belirlendi. Cochet-bonnet esteziyometre ile yapılan kornea duyarlılığı testinde sağ 6 mm/grs/S iken sol gözde 31,5 mm/grs/S olarak ölçüldü (Resim 1). İn vivo cornea confocal mikroskopisinde epitel subbazal sinirlerde sağda mikroneuronom, kıvrımlaşmada artış izlenirken sol taraf normal sınırlardaydı (Resim 2, 3). Hastanın Karbamazepin tedavisine ek olarak topikal anesteziyi takiben göz çevresine 20 iu botulinum toksin A enjeksiyonu uygulandı. İşlemden 3 hafta sonraki kontrolünde hastanın semptomlarının gerilediği öğrenildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Trigeminal nevralsinin sebebi tam olarak aydınlatılamamıştır. Göz cerrahileri ile ağrı ataklarının tetiklenebileceği görülmektedir. In-vivo korneal konfokal mikroskopi, hiperesteziye tanıda yardımcı bir cihazdır. Literatürde de desteklendiği gibi tedaviye dirençli durumlarda botulinum toksin A enjeksiyonu destek tedavi olarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: : Trigeminal nevralji, in-vivo korneal konfokal mikroskopi, connet-bonnet esteziyometre, botulinum toksin A

PS-188 [Kornea]

Çok Erken DMEK Cerrahisi: Endotelial Disfonksiyonun Dördüncü Gününde Yapılan DMEK Cerrahisi Vaka Sunumu

Feyza Dicle Işık, Emine Esra Karaca, Ozlem Evren Kemer
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği,
Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Göz içi lens (GİL) implantasyonu, katarakt ameliyatı sırasında standart bir prosedürdür, ancak kusurlu bir GİL'in çıkarılmasına yol açan komplikasyonlar meydana gelebilir. Kornea endotel hasarı, görmeyi düzeltmek için müteakip cerrahi müdahaleler gerektiren potansiyel bir komplikasyondur. Descemet membran endotelial keratoplastinin (DMEK) kornea endotel disfonksiyonunu iyileştirmede etkili olduğu kanıtlanmıştır. Bu vakada erken dönemde yapılan DMEK cerrahisi sonuçları sunulacaktır. **YÖNTEM:**Bu vaka raporu, katarakt ameliyatı sırasında göz içine implante üretim hatası saptanan GİL çıkarılması sırasında endotelin göz içi lensine yapışması nedeni ile endotel kaybının 4. günde DMEK ameliyatı yoluyla rehabilitasyonunu sunmaktadır. **BULGULAR:**Katarakt cerrahisi sırasında GİL çıkarılması ve tekrar GİL implantasyonunun ardından ön segment optik koherens tomografide(ÖS-OKT) endotel tabakasının neredeyse tamamının kaybolduğu izlenmesinin ardından (Figür 1) hastaya 4. Günde DMEK cerrahisi planlanmıştır. DMEK cerrahisi sırasında desmotereksis aşamasında hastanın endotelinin tamama yakın bir şekilde olmadığı izlenmiştir. DMEK cerrahisinin ardından takiplerinde postoperatif 1. haftada en iyi görme keskinliği logMAR 0.22 olarak saptanmıştır. Hastanın takiplerinde postoperatif düzelme saptanmıştır(Figür 2). Hastanın postoperatif birinci yılında ÖS-OKT görüntüsü izlenmektedir (Figür 3) **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Bu vaka raporu, katarakt cerrahisi sırasında kusurlu GİL çıkarılmasını takiben kornea endotel hasarının rehabilite edilmesi için erken DMEK cerrahisinin etkinliğini göstermektedir.Katarakt cerrahisi komplikasyonlarından biri olabilen endotel ve descemet membran kaybı tedavisinde DMEK cerrahisi tercih edilmektedir. Bu komplikasyonun yönetiminde DMEK cerrahisi ile postoperatif görme keskinliği, endotel hücre yoğunluğu ve korneal dansitometri değerlerinde hızlı ve uzun süreli bir iyileşme ile sonuçlandığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: dmeK, endotel hasarı, erken cerrahi

PS-189 [Kornea]

Androjenik Alopesi Hastalarında Kuru Göz ve Meibomian Bezlerinin Değerlendirilmesi

Yunus Emre Budak¹, Sezer Hacıağaoğlu¹, Ece Altun²

¹Medipol Mega Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

²Medipol Mega Üniversitesi, Deri ve Zührevi Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Androjenik alopesisi olan kadın hastalar ile sağlıklı kadın gönüllülerin kuru göz parametrelerini ve Meibomian bez fonksiyonlarını değerlendirmek ve karşılaştırmak. **YÖNTEM:** Androjenik alopesisi olan 18 hastanın 18 gözü (Grup 1) ve 22 gönüllünün 22 gözü (Grup 2) çalışmaya dahil edildi. Olgularda kuru göz varlığı; Schirmer testi, Oxford skorlaması, Oküler Yüzey Hastalık İndeksi (OSDI) skorlaması, non-invaziv gözyaşı kırılma zamanı (NITBUT), gözyaşı menisküsü ve dakikada göz kırpma sayısı ile değerlendirildi. Meibomian bezlerinin fonksiyonu ise; meibum içeriğini sınıflayan MGD skorlaması (0: sekresyon yok, 1: yoğun kıvamda, 2: bulanık, 3: şeffaf sekresyon) ve meibografi ile hesaplanan MeiboSkor (0-6 arasında, 0: hasarsız, 6: total atrofi) ile değerlendirildi. **BULGULAR:** Ortalama MGD skorları grup 1 ve 2'de sırasıyla; 1.78 ± 0.42 , 2.45 ± 0.51 olarak değerlendirildi ($p=0.001$). Ortalama NITBUT süreleri grup 1 ve 2'de sırasıyla 1.68 ± 0.56 sn, 3.37 ± 2.42 sn olarak ölçüldü ($p=0.021$). Göz yaşı menisküsü; Grup 1 ve 2'de sırasıyla; 0.21 ± 0.13 , 0.25 ± 0.09 olarak ölçüldü ($p=0.064$). Schirmer, Oxford skorlaması, OSDI, dakikada göz kırpma sayısı ve MeiboSkor parametrelerinde Grup 1'de daha yüksek değerler bulunsa da iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı ($p>0.05$, tüm değerler için). **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Androjenik alopesi patogeneğinde rol oynayan seks hormonu düzeyindeki farklılıklar kuru göz gelişimine ve meibomian bezlerinin disfonksiyonuna neden olduğu düşünülmektedir. Androjenik alopesisi olan kadın hastalar ile sağlıklı kadın gönüllülerin kuru göz parametreleri ve Meibomian bez fonksiyonları arasında önemli farklılıklar tespit edilmiştir. Bu nedenle androjenik alopesisi olan kadın hastalar kuru göz ve Meibomian bez disfonksiyonu açısından ayrıntılı bir oftalmolojik muayene ile değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Androjenik alopesi, Kuru göz, Meibomian bez disfonksiyonu

PS-192 [Kornea]

Pedriatrik Keratokonus Hastalarında Çapraz Bağlama ile Transeptilyal Fototerapötik Keratektomi+Çapraz Bağlama Tedavilerinin Topografik ve Görsel Sonuçları

İsmail Cem Türkes, Mümin Enver Yiğit, Aysun Sagdani, Gökhan Özge, Önder Ayyıldız,
Yeşim Gedik Oğuz
SBÜ Gülhane Eğitim Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Pedriatrik keratokonus hastalarında Çapraz Bağlama (ÇB) ile Transeptilyal Fototerapötik Keratektomi+Çapraz Bağlama (tPTK+ÇB) tedavilerinin topografik ve görsel sonuçlarını karşılaştırmak.

YÖNTEM: Çalışmamıza progresif keratokonuslu, 18 yaş altı (12-17 yaş arası) toplam 28 hastanın 33 gözü dahil edildi. İlk gruba ÇB (20 göz), ikinci gruba tPTK+ÇB (13 göz) tedavisi uygulanmıştır. ÇB tedavisi 30 dk riboflavin uygulaması ve 9 mW/cm²'de 10 dk ışınlama (UVA) şeklindeydi. Düzeltilmemiş görme keskinliği, en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), otorefraktometri değerleri, Scheimpflug görüntüleme ile keratometri ve aberrasyon değerleri preoperatif ve postoperatif olarak değerlendirildi.

BULGULAR: Hastaların ortalama yaşı 1. grupta 15,6±1,53, 2. grupta 15,53±1,45 yıl idi. Ortalama takip süresi 1. grupta 22,35±18,61, 2. grupta 39,33±21,38 ay idi. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) 1. grupta preop 0,50±0,32, postop 0,54±0,37 idi (p=0,11). 2. grupta preop 0,68±0,16, postop 0,79±0,16 idi (p=0,51). Ortalama maksimum keratometri (Kmax) 1. grupta preop 58,24±8,36, postop 57,01±7,99 idi, aralarında anlamlı fark izlendi (p=0,042). 2. grupta preop 62,46±11,9, postop 61,77±12,05 idi (p=0,162). En ince korneal kalınlık (EİKK) 1. grupta preop 451,9±58,98, postop 453,6±47,93 idi, aralarında anlamlı fark saptandı (p=0,048). 2. grupta preop 439,3±55,07, postop 424,69±50,68 idi, aralarında anlamlı fark saptandı (p=0,02). RMS total 1. grupta preop 11,31±4,86, postop 9,62±5,08 idi, aralarında anlamlı fark saptandı (p=0,03). 2. grupta preop 11,77±6,01, postop 11,07±4,76 (p=0,196). Gruplar arasında EİDGK, Kmax, EİKK, RMS total değerlerinde anlamlı fark bulunmadı. (sırasıyla p=0,09, p=0,33, p=0,357, p=0,46). Postop takiplerde bir hastada keratit, bir hastada korneal haze izlendi. Takip süresince birinci grupta bir hastada progresyon izlendi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** ÇB ve tPTK+ÇB uygulamaları topografik ve görsel anlamda benzer sonuçlar vermiş olup her ikisi de pedriatrik keratokonus tedavisinde etkili ve güvenli yöntemlerdir.

Anahtar Kelimeler: Pedriatrik Keratokonus, Çapraz Bağlama, Transeptilyal Fototerapötik Keratektomi

PS-193 [Kornea]

Normal, Subklinik Keratokonus ve Klinik Keratokonus Olgularının Stroma ve Epitel Pakimetri Parametrelerinin Değerlendirilmesi

Vildan Savğa, Onur Özalp, Zeynep Serra Özler, Eray Atalay
Osmangazi Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Eskişehir

GİRİŞ VE AMAÇ: Ön segment optik koherans tomografi (OKT) ile korneanın epitel ve stroma tabakalarına ait pakimetri haritaları ayrı ayrı değerlendirilebilmekte ve keratokonus tanısı için ek bilgi sağlayabilmektedir. Çalışmamızın amacı normal, subklinik keratokonus (SKC) ve klinik keratokonus (KC) olgularının stroma ve epitel pakimetri haritası parametrelerini karşılaştırmaktır.

YÖNTEM: Bu retrospektif çalışmaya; SKC tanımına uyan (normal biyomikroskopi ve topografi; ortalama $K < 47D$; ön ve arka elevasyon farkının yeşil veya sarı, BAD-D değeri $< 3SS$ ve diğer gözde KC olması) 29 olgunun 29 gözü, 39 KC hastasının 39 gözü ve sağlıklı 39 olgunun 39 gözü dahil edildi. Önsegment OKT (Optovue Inc., Fremont, CA) cihazı ile çekilmiş kornea stroma ve epitel haritalarında yer alan 2-5 mm'lik üst ve alt kadran, merkezi 5 mm'lik pakimetri haritasında minimum (min), maximum (max), minimum-maximum farkı (min-max) ve standart deviasyon (std dev) parametreleri değerlendirildi (Resim 1). Üç gruptaki tüm parametreler içinyeşaya göre düzeltme yapılarak varyans analizi ile değerlendirildi. **BULGULAR:** Normal, SKC ve KC olguları için ortalama yaşlar sırasıyla $22,3 \pm 2,9$ yıl, $25,8 \pm 8,1$ yıl ve $27,9 \pm 8,6$ yıl ($p=0.005$); cinsiyet oranları ise %56, %66 ve %67'si erkek ($p>0.05$) şeklindeydi. Stroma haritasında; 2-5 mm'lik üst ve alt kadran ve max değeri üç grup arasında; min-max ve std dev ise normal ve SKC karşılaştırması hariç diğer karşılaştırmalarda anlamlı oranda farklıydı. Stroma haritasında min değeri, KC grubunda diğer iki gruptan anlamlı olarak düşükken; SKC grubunda normallerden sınırdan anlamlı ($p=0.046$) olarak düşüktü. Epitel haritasında ise 2-5 mm'lik üst kadran tüm gruplar arasında anlamsızken, diğer tüm epitel parametreleri normal ve SKC karşılaştırması hariç diğer karşılaştırmalarda anlamlı oranda farklıydı (Tablo 1).

TARTIŞMA VE SONUÇ: SKC olgularını, normal ve KC'den ayırt etmede stroma haritası parametreleri epitel haritasındakilere göre daha kullanışlıdır.

Anahtar Kelimeler: Keratokonus, Subklinik Keratokonus, Pakimetri

PS-194 [Kornea]

Kseroformli olan hastaya yeni bir yaklaşım

Ayşe Nur Çoban, Huri Sabur, Alperen Bahar

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ:Kseroformli ile ilişkili oküler yüzey bozukluğu yönetimini sistemik bir şekilde ele almak

YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:36 yaşında erkek hasta her iki gözde yanma, batma, bulanık görme ve gece az görme şikayeti ile başvurdu. Hastanın bilinen psoriatik artriti ve bes yıl önce bağırsak rezeksiyonu öyküsü mevcuttu. Psöriatik artrit için Anti TNF ajan kullanılmaktaydı. Görme keskinliği 0,2/0,05 di. Bilateral korneada yaygın floreseinle boyanma, punktat keratopati ve konjonktivada keratinizasyon mevcuttu.(Resim 1) Bilateral arka segment doğal izlendi. Pakimetri değerleri:514/510 µm olarak ölçüldü. Hastaya topikal siklosporin 4x1, loteprednol 4x1, hyaluronik asit+ kinezim Q10+vitamin E kombine damla 8x1, otolog serum %20 4x1, oral doksisisiklin 100 mg 1x1 başlandı. Hastanın batın cerrahisi öyküsü ve yaygın kserosis bulguları nedeni ile serum A vitamini düzeyi istendi. Serum A vitamini düzeyi 30 µg/dl olarak ölçüldü (N:35-80 µg/dl) Mevcut tedaviye oral A vitamini 30.000 IU 6x1 ve topikal A vitamini 250 IU/g 3x1 eklendi. Oküler yüzey iyileşmesini hızlandırmak adına her iki göze enjekte edilebilen trombositte zengin fibrin (i-PRF) uygulaması yapıldı.(Resim 2) Hastanın takiplerinde punktat epitelyopatisi azalırken kserosis bulguları geriledi.(Resim 3) Son muayenesinde bilateral görme keskinliği tama ulaştı, serum vitamin A düzeyi normal aralıktaydı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:A vitamini kornea ve konjonktiva gibi dokuların keratinizasyonu ile ilişkili olmak üzere eksikliğinde ileri düzey kuru göz ve epitel rejenerasyon bozukluğuna neden olabilmektedir. A vitamini eksikliği diyetle yetersiz alım veya malabsorbsiyona bağlı olabilir. Hastamızda bulunan bağırsak rezeksiyonu öyküsü malabsorbsiyon açısından uyarıcı bir durumdur. Yaygın kseroformli bulguları da A vitamini eksikliğini desteklemektedir. Sık görülen bir durum olmamasının yanında oküler yüzey bozukluğu olan hastalarda akılda tutulmalıdır. Oküler yüzey bozukluğu tedavisinde iyileşmeyi hızlandıracak ajanlar yanında i-PRF iyi bir seçenek olabilir.

Anahtar Kelimeler: A vitamini eksikliği, kseroformli, enjekte edilebilen trombositte zengin fibrin (i-PRF)

PS-195 [Kornea]

Pterjiumda Tiroid Hormonu, Vitamin B12, Vitamin D3, Folik Asit ve Ferritin Serum Düzey Değişiklikleri

Fatma Sümer

Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:AMAÇ: Bulber konjonktivadan korneaya doğru ilerleyen üçgen şeklindeki fibrovasküler doku olarak tanımlanan pterjium sık görülen bir göz hastalığıdır. Sıklıkla nazal bölgede lokalize olmakla birlikte korneanın temporal tarafında da görülebilmektedir. Etiyopatogenezi tam olarak aydınlatılmamış olup UV ışınlarının etkinliği noktasında çeşitli hipotezler öne sürülmüştür.Çalışmamızın amacı, pterjium hastalarında serum tiroid hormonu, vitamin B12, vitamin D3, folik asit ve ferritin düzeyindeki anormalliklerin varlığını araştırmak ve pterjium için potansiyel tedavi ve önleme stratejilerini tanımlamak için daha ileri çalışmalara ilham vermektir.

YÖNTEM:METOD: Bu prospektif vaka kontrol çalışması, Ocak 2023'de 18-68 yaş arası pterjium hastaları ve kontroller dahil edilerek gerçekleştirilmiştir. Sistemik ve pterjium dışında oküler herhangi bir hastalığı olmayan hastaların periferik kan örnekleme sonuçları araştırıldı. Pterjium ve kontrol gruplarının serbest triiyodotironin (FT3), serbest tiroksin (FT4), tiroid uyarıcı hormon (TSH), vitamin B12, vitamin D3, folik asit ve ferritin düzeyleri karşılaştırıldı. **BULGULAR:**BULGULAR: Pterjium grubunda erkek/kadın oranı 56/60, kontrol grubunda 54/62 ($p > 0.05$). Yaş ortalaması 34.236 ± 16.554 (18-68) ve 41.125 ± 15.486 (18-68) idi. ($p > 0.05$). Ortalama B12 vitamini değeri pterjium grubunda 304.894 ± 131.592 pg/mL (122.700-985.300) ve kontrol grubunda 353.200 ± 184.341 pg/mL (134.800-1127.000) ($p = .038$) idi. Ortalama FT3, FT4 değerleri, TSH, vitamin D3, folik asit ve ferritin düzeyleri gruplar arasında benzerdi (tümü için $p > .05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:SONUÇ: Bu çalışma, pterjium hastalarının sağlıklı bireylere göre daha düşük serum B12 vitamini düzeyine sahip olduğunu bildirmektedir. B12 vitamini seviyesi ile pterjium patofizyolojisi arasındaki ilişkiyi ve nüksün tedavisi veya önlenmesi için B12 vitamini takviyesinin etkisini netleştirmek için ileri prospektif çalışmalar tasarlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Pterjium,Folik asit, Ferritin, Tiroid,B12 Vitamini, D Vitamini

PS-197 [Kornea]

Correlation of Corneal Thickness Measurements Between Tono-pachymeter and Scheimpflug Placido Topography

Zeynep Eylül Ercan

Department of Ophthalmology, Yenimahalle EAH, Ankara

BACKGROUND AND AIM:Central corneal thickness (CCT) measurements are important for diagnosis, treatment, and surgery planning in ophthalmology. The purpose of this study was to see whether CCT measurements taken with Tono-pachymeter and Scheimpflug-Placido Topography had any significant differences.

METHODS:400 patients without significant refractive errors were screened with Topcon TRK-2P, followed by Sirius topography. Study descriptives were expressed as mean \pm standard deviation, Inter-measurement agreement was determined using Bland-Altman Plot analysis, followed by linear regression. $P < 0.05$ was considered statistically significant. In addition to collective analysis, the groups were also formed by age. Group 1 consisted of patients between the ages of 18 and 50 years. Group 2 was formed by subjects over 51 years of age.

RESULTS:Mean corneal thicknesses as measured by TRK-2P and topography were 563.77 ± 26.43 and $560.88 \pm 26,341$ microns. Bland-Altman Plot analysis and scatter graph were constructed to find the limits of agreement that showed most results fell between the limits of agreement. Of the 400 patients, 13 measurements were above the upper limit of agreement, and 5 were under the minimum limit of agreement. Regression analysis showed no significant relationship with the p value of 0.213. In group 1, 7 results were above and 2 result were below the upper and lower limits of agreement respectively. Regression analysis showed no significant relationship with the p value of 0.07. In group 2, 9 were above and 2 were below the upper and lower limits of agreement respectively. Regression analysis showed no significant relationship with the p value of 0.86.

CONCLUSIONS:Tono-pachymeter and Scheimpflug-Placido Topography give reliable CCT results within each other. However, since the limit of agreement ranges can still affect one-to-one patient evaluations, we recommend clinics that use these devices to not interchange measurements in practice.

Keywords: Corneal Pachymetry, Corneal Topography, Cornea, Ophthalmological Diagnostic Techniques

PS-198 [Kornea]

Metabolik Sendromlu Hastalarda Retina ve Kornea Nörodejenerasyonu

Osman Erdoğan, Hidayet Şener, Çağatay Karaca
Erciyes Üniversitesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Kayseri

GİRİŞ VE AMAÇ: Metabolik sendrom (MetS), diabetes mellitus ve kardiyovasküler hastalıklar için bir grup risk faktörüdür. Metabolik sendromlu hiperglisemik hastalarda retinal ve korneal nöral dejenerasyonu araştırdık.

YÖNTEM: Çalışmaya Endokrinoloji ve Metabolizma Anabilim Dalı Ulusal Kolesterol Eğitim Programı Erişkin Tedavi Paneli III kılavuzuna göre MetS tanısı konulan hastalar dahil edildi. Kontrol grubu Erciyes Üniversitesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı'na başvuran sağlıklı, yaş ve cinsiyet uyumlu bireyler arasından seçildi ve denekler MetS varlığı açısından tarandı. In vivo korneal konfokal mikroskop görüntüsü, Heidelberg Retina Tomografi III Konfokal Lazer Tarama Mikroskobu ile elde edildi. Görüntü analizi CCMetrics yazılımı ile yapıldı. Makulanın OCT görüntülemesi Heidelberg Spectralis OCT ile 15° x 20° raster taramalarla yapıldı. Otomatik retina tabakası segmentasyonu Spectralis yazılımı ile yapıldı. **BULGULAR:** Dokuz kadın kontrol ve 11 kadın MetS hastası çalışmaya dahil edildi. Yaş ortalaması kontrol grubunda 40,2 ± 2,3, MetS grubunda 39,5 ± 2,4 idi. MetS hastalarında kornea sinir lifi yoğunluğu (p=0.032) ve temporal bölgede retinal sinir lifi tabakası (p=0.039) önemli ölçüde daha inceydi. Diğer retinal ve kornea parametreleri gruplar arasında anlamlı farklılık göstermedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Kronik hiperglisemi, kornea ve retinada sinir hasarına neden olan çeşitli patolojik yolları indükler. Hayvan modelinde metabolik sendromun neden olduğu sistemik inflamasyona sekonder olarak korneal sinir yoğunluğunun azaldığı bulunmuştur. MetS'li hastalarda daha ince iç retinal tabakaların varlığını ortaya koyduk. Çalışmamız, MetS'li olgularda retinal ve kornea nöron hasarı oluşabileceğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kornea, Retina, Metabolik Sendrom, Konfokal

PS-200 [Kornea]

İntralezyonel Rituksimab Tedavisinin Konjonktival Mukoza ilişkili Lenfoid Doku (MALT) Lenfoma Üzerindeki Etkinliği: Olgu sunumu

Rabianur Eroğlu, Lamia Chandirli, Semra Akkaya Turhan
Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz hastalıkları Anabilim dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Konjonktival Mukoza ilişkili Lenfoid Doku (MALT) Lenfoma tanılı bir olguda intralezyonel rituksimab (anti-CD 20 monoklonal antikor) tedavisinin etkililiğini ve güvenliğini tanımlamaktır.

YÖNTEM: Üçüncü basamak merkeze sevk edilen vaka raporu.

BULGULAR: OLGU: Kliniğimize refere edilen 69 yaş kadın hasta, sol konjonktival dokuda yaklaşık 6 aydır büyüyen kitle şikayeti ile başvurdu. Oküler muayenesinde görme keskinliği sağ-1.25 D ile ve sol -1.0 D ile 0.0 logMAR' idi. Işık refleksi, göz hareketleri ve arka segment muayenesi her iki gözde normal olarak değerlendirildi. Sol gözde somon pembe renkli, solid, fikse, multilobül, vaskülarize, diffüz subkonjonktival kitle izlendi. Ön segment optik koherens tomografisinde (ÖS-OKT) normalden anormal dokuya ani geçiş bulgusu saptandı. Histopatolojik inceleme ektranodal marjinal zon lenfoma ile uyumlu olarak raporlandı. İmmünohistokimyasal incelemede bu hücreler CD20 (+), Bcl-2 (+), CD23 (+) ile boyandı. Hematoloji-onkoloji bölümüne konsülte edilen hastaya birinci basamak tedavi olarak 8 kür sistemik rituksimab tedavisi önerildi. Sistemik tedavi sırasında kısmi regresyon sağlansa da sonrasında nüks gelişti. Nüks gelişmesi ve tam rezolüsyonu sağlayabilmek amacıyla tarafımızca intralezyonel rituksimab tedavisi başlandı. Haftada 1 kez intralezyonel rituksimab (10-20 mg/ml) enjeksiyonu 4 hafta boyunca uygulandı. Takip süresi boyunca ciddi yan etki görülmedi. 6 aylık takibinde tümör boyutunda tama yakın regresyon sağlandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: İntralezyoner rituksimab, düşük dereceli konjonktival lenfoma için maliyet etkin ve iyi tolere edilen bir tedavidir. Düşük dereceli konjonktival lenfomalı hastalarda radyoterapi yerine intralezyonel rituksimab tedavisi tercih edilebilir

Anahtar Kelimeler: ektranodal marjinal zon lenfoma, intralezyonel rituksimab, sistemik rituksimab

PS-201 [Kornea]

Geçici Keratoprotez ile Kombine Penetran Keratoplasti ve Pars Plana Vitrektomi Yapılan Hastalarımızın Anatmik ve Fonksiyonel Sonuçları

Melisa Göçmen Tuncer¹, Emine Esra Karaca¹, Mehmet Önen¹, Çiğdem Coşkun¹, Ahmet Alper Yarangümeli¹, Mehmet Numan Alp², Dilay Özek¹, Özlem Evren Kemer¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

²Dünyagöz Hastanesi Tunus, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Ağır ön ve arka segment patolojileri olan hastalarda geçici keratoprotez ile yapılan kombine penetran keratoplasti ve vitrektominin sonuçlarını değerlendirmektir. **YÖNTEM:** Nisan 2019-Haziran 2023 arasında Ankara Şehir Hastanesine başvuran ameliyatları ve takipleri kliniğimizde yapılmış geçici keratoprotez ile kombine penetran keratoplasti ve pars plana vitrektomi yapılan olgular retrospektif olarak incelenmiştir. Olguların demografik özellikleri, ön-arka segment patolojileri, preoperatif ve postoperatif görme keskinlikleri, endoftalminde üreme durumu, göz içi yabancı cisim varlığı, postoperatif komplikasyonlar, rekeratoplastiye gidiş ve takip süresi ele alınmıştır. **BULGULAR:** Çalışmaya 57 hastanın 57 gözü dahil edilmiştir. Hastaların 47'si (%82,5) erkek, 10'u (%17,5) kadındır. Ortalama yaş 42.4 yıldır. Hastaların %52,6'sının preoperatif görme keskinliği P+, %38,6'sının el hareketidir. Hastaların postoperatif son muayenelerine göre 29'unun (%50,9) görme keskinliği artmış, 17'sinin (%29,8) azalmış, 11'inin (19,3) ise sabit kalmıştır. Yirmi sekiz (%49,1) hasta travmatik göz yaralanması, 20 (%35,1) hasta endoftalmi, 7 (%12,3) hasta dekompanse greft ve 2 (%3,5) hasta band keratopati nedeniyle opere olmuştur. Retina dekolmanı, endoftalmi, vitreus hemorajisi eşlik eden arka segment patolojileridir. Yedi (%12,3) hastada göz içi yabancı cisim izlenmiş, endoftalmi hastalarının 7'sinde (%35) üreme olmuştur. Dokuz (%15,8) hastada fitizis bulbi, 26 (%45,6) hastada greft reddi, 13 (%22,8) hastada glokom gelişmiştir. Dokuz hastaya postoperatif takiplerinde rekeratoplasti yapılmıştır. Ortalama rekeratoplasti süresi 10 aydır. Ortalama takip süresi 12,2 aydır.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Travmatik göz yaralanması ve endoftalmi gibi ağır ön-arka segment patolojilerinde acil cerrahi müdahalede ön ve arka segmente eş zamanlı müdahale imkanı vermesi nedeniyle geçici keratoprotez ile kombine cerrahi önemli bir seçenektir. Ağır hasarlı fitizise gidebilecek gözlerde göz kaybını önemli derecede önlemesi ve mevcut görmeyi korunması açısından da önemli bir fırsat oluşturur.

Anahtar Kelimeler: geçici keratoprotez, penetran keratoplasti, pars plana vitrektomi

PS-202 [Kornea]

COVID 19 Geçiren Hastalarda Ön Segment Bulguları

Gizem Gürbostan Soysal¹, Sevim Ayça Seyyar², Sabit Kimyon², Alper Mete², Kıvanç Güngör²

¹Dr. Ersin Arslan Eğitim Araştırma Hastanesi, Gaziantep

²Gaziantep Üniversitesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Gaziantep

GİRİŞ VE AMAÇ:COVID 19 enfeksiyonu geçiren erişkin hastaların speküler mikroskopi bulgularını aynı demografik özelliklere sahip sağlıklı erişkinlerin bulguları ile karşılaştırarak COVID 19 enfeksiyonunun kornea endoteline olan etkilerini incelemek. **YÖNTEM:**Bu prospektif çalışma, COVID 19 testi pozitif çıkıp sonrasında negatifleşen 70 erişkin hasta ve benzer yaş, cinsiyete sahip 65 sağlıklı kontrol grubu içermektedir. Ayrıca COVID 19 geçiren hastalar ilaç öykülerine göre kendi aralarında değerlendirildi. Hastaların speküler mikroskopi ölçümleri incelendi. Ortalama endotel hücre yoğunluğu, ortalama hegzagonal hücre yüzdesi, ortalama varyasyon katsayısı, merkezi kornea kalınlığı ve ortalama hücre alanı değerlendirildi.

BULGULAR:Gruplar arasındaki yaş ve cinsiyet dağılımları homojendi (sırasıyla $p=0,327, p=0,065$). Speküler mikroskopi verileri, varyasyon katsayısı (CV) değerlerinin sağlıklı kontrol grubunda 28 (20-44), COVID 19 geçiren grupta 31(21-51) olduğunu gösterdi ($p = 0,001$). COVID 19 enfeksiyonu için ilaç kullanan ve kullanmayan gruplarda yaş ve cinsiyet dağılımları homojendi (sırasıyla $p=0,462, p=0,115$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmamızda yapılan korneal speküler mikroskobik incelemeler sonucunda COVID 19 geçiren hastalarda kontrol grubuna göre CV 'de artış meydana gelmiştir. Diğer değerlerde istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamıştır. COVID 19 geçiren ilaç kullanan (favipravir, hidroksiklorokin) ve kullanmayan hastalar arasında speküler mikroskopi değerleri açısından anlamlı farklılık izlenmemiştir. COVID 19'a neden olan SARS-CoV-2 virüsü ACE 2 reseptörlerini kullanarak hücrelere giriş yapmaktadır. Yüzeysel konjonktiva ve korneal epitel yüzeylerde ACE 2 reseptörlerinin bulunduğu gösterilmiştir. Viral enfeksiyonun immün disregülasyon ve proinflamatuvar etki ile endotel hücre fonksiyonunu etkileyebileceği bilinmektedir. Ayrıca sistemik ilaç kullanımı da çeşitli korneal bulgulara neden olabilir. Çalışmamız sonucundaki değerler COVID 19'un kornea endotelinin fonksiyonu üzerinde etkisinin olduğunu düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: COVID 19, speküler mikroskopi, cornea

PS-203 [Kornea]

DMEK Cerrahisi Sonrası Görülebilen Kistoid Maküler Ödem Takiplerde SD-OCT İle Değerlendirmeyi Gerektirir Mi?

Kezban Bulut¹, Nesrin Tutaş Günaydın¹, İlknur Sungu¹, Burak Tanyıldız¹, Baran Kandemir²

¹Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi

²Suadiye Dünya Göz Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Descemet Membran Endotelyal Keratoplasti (DMEK) sonrası kistoid maküler ödem (KMÖ) sıklığı literatürde %7.5-18 arasında bildirilmiştir. Bundan yola çıkarak Descemet Membran Endotelyal Keratoplasti (DMEK) sonrası KMÖ sıklığını belirlemek ve rutin kontrollerde SD-OCT (Spectral Domain- Optical Coherence Tomography) taramasının gerekliliğini araştırmak amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Dr. Lütfi Kırdar Kartal Şehir Hastanesi Kornea Biriminde 2020-2023 yılları arasında DMEK ve kombine DMEK yapılan ve en az 6 ay düzenli takibi olan 226 hasta retrospektif olarak değerlendirildi. Diyabetik retinopati ve senil makula dejenerasyonu olan hastalar çalışma dışı bırakıldı. Kistoid maküler ödem gelişen hastaların yaşları, cinsiyetleri, santral maküler kalınlıkları, cerrahi prosedürleri ve tedavileri kaydedildi. **BULGULAR:**DMEK cerrahisi sonrası 226 hastanın 8'inde (%3,5) KMÖ geliştiği görüldü. Hastaların 5'i kadın, 3'ü erkek; ortalama yaşları ise 68,5 idi. Sekiz hastanın 4'üne DMEK, 1'ine re-DMEK, 2 hastaya kombine DMEK, 1 hastaya DMEK cerrahisi ile birlikte sütürsüz skleral fiksasyon cerrahisi uygulanmıştı. Cerrahi sonrası 1. hafta 2 hastaya greft ayrışması nedeniyle ön kamaraya hava verildi. Hastaların kontrollerinde 4'ünde 1. ayda, 1'inde 2. ayda, 3'ünde ise 5. ayda KMÖ saptandı. Santral maküler kalınlık ortalamaları 407 mikron idi. Hastalardan 4'üne subtenon triamsinolon ile birlikte topikal nonsteroid anti-inflamatuar tedavi verildi. Diğer 4 hasta ise yalnız topikal nonsteroid anti-inflamatuar ile tedavi edildi. Hastaların tamamında ödemin tamamen gerilediği görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmamızda DMEK sonrası KMÖ sıklığı, % 3,5 ile literatüre göre çok daha düşük oranda saptanmıştır. Bu farklılık, kliniğimizde rutin takiplerde değil de sadece cerrahi sonrası görme kazanım beklentisine yeterince cevap vermeyen hastalarda SD-OCT taramasına bağlanabilir. DMEK hastalarının cerrahi sonrası özellikle ilk 6 ay takiplerinde SD-OCT taramasının gerekli olduğu düşünülmektedir

Anahtar Kelimeler: DMEK, Kistoid maküler ödem, SD-OCT

PS-205 [Kornea]

Descemet Membran Endotelial Keratoplasti Geçiren Hastalarda Gelişen Göz İçi Basıncı Yüksekliği ve Tedavi Rejimi

Yonca Asfuroglu, Ozlem Evren Kemer, Emine Esra Karaca
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı,
Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmada descemet membran endotelial keratoplasti(DMEK) sonrasında göz içi basıncı(GİB) yüksekliği gelişen gözlerde klinik sonuçlar, GİB değerleri, kullanılan topikal ilaçlar ve glokom için risk faktörü olabilecek etkenlerin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Bu retrospektif çalışmada Ocak 2018-Nisan 2023 tarihleri arasında DMEK geçirip, sonrasında GİB yüksekliği gelişen 34 hastanın 35 gözü incelenmiştir. Hastaların demografik özellikleri, en yüksek ve topikal tedavi sonrası GİB'leri, oküler risk faktörleri, DMEK sırasında kullanılan tamponat çeşidi, antiglokomatöz ilaçlar, cerrahi sonrası kullanılan topikal steroidler ve DMEK ile GİB yükselmesi arasındaki süre açısından da incelenmiştir.

BULGULAR:DMEK cerrahisi geçiren 34 hastanın (15 kadın, 19 erkek) ortalama yaşı 64,8 iken ortalama takip süresi 75,4 haftaydı. DMEK için ana endikasyon fakik (5 göz) ve psödo fakik (30 göz) büllöz keratopatiydi. GİB yükselmesi izlenen gözlerin 6'sı vitrektomize iken 2'sinde cerrahi öncesi glokom bulunmaktaydı. On iki hasta birden fazla DMEK operasyonu geçirmişken 3 hastaya DMEK+fakoemülsifikasyon uygulanmıştı. DMEK sonrası tamponat olarak hava (28 göz), C3F8 (3 göz) ve SF6(4 göz) kullanıldı. Hiçbir hastada postoperatif pupiller blok izlenmedi. DMEK sonrası GİB yükselme süresi 20,5 hafta olarak bulundu. Cerrahi sonrası ortalama en yüksek GİB 29,4 mmHg olarak saptanırken tüm hastaların topikal antiglokomatöz ilaçlarla göz içi basınçlarının regüle olduğu izlendi (ortalama GİB 13,9). DMEK sonrası GİB yüksekliği gelişen 19 gözde topikal deksametazondan loteprednole; 14 gözde prednizolon asetata; 2 gözde ise prednizolon fosfata geçildiği tespit edildi. DMEK sonrası GİB yüksekliği gelişen hiçbir göze GİB düşürücü cerrahi uygulanmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:DMEK sonrası GİB yüksekliğinin en sık sebeplerinden biri steroid ile indüklenmiş GİB artışıdır. Daha zayıf bir topikal steroidün azaltılmış dozda kullanımı, DMEK geçirmiş gözlerde GİB yükselmesini önleyebilir ve glokoma bağlı gelişebilecek hasarları önleyebilir.

Anahtar Kelimeler: DMEK, GİB yüksekliği, steroid

PS-206 [Kornea]

Keratokonus Hastalarında Büyük Kabarcık ve Manuel Diseksiyon Yöntemiyle Yapılan Derin Ön Lamellar Keratoplasti Cerrahisi Sonrası Korneanın Biyomekanik Özellikleri

Asım Burak Gündüz, Emine Esra Karaca, Gökhan Çelik, Ozlem Evren Kemer
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ankara Bilkent Şehir Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Büyük hava kabarcığı (BB) veya manuel lamellar diseksiyon (MLD) yöntemi kullanılmış Derin Ön Lamellar Keratoplasti (DALK) cerrahisi geçiren keratokonus hastalarının kornea biyomekaniklerinin değerlendirilmesi, manuel diseksiyon yöntemiyle yapılan DALK cerrahisi sonrası alıcı yatak stromasının görme kalitesi ve korneal histerezis üzerine etkisinin araştırılması

YÖNTEM:Çalışmaya, 2020-2023 arasında 47 DALK yapılan hasta dahil edildi. 41 göze MLD-DALK, 18 göze ise BB-DALK cerrahisi yapıldı. Ameliyattan 12 ay sonra Ön Segment OCT, Oküler Response Analizörü (ORA) ve görme keskinliği ölçümleri yapıldı. ORA ile göz içi basınç değişiklikleri de kaydedildi. Veri analizi için SPSS 20.0 (IBM SPSS Statistics for Windows, Armonk, NY, USA) kullanıldı.

BULGULAR:Postoperatif birinci yılda korneal histerezis (CH) (MLD: $8,5 \pm 1,9$, BB: $8,2 \pm 2,5$) ve kornea rezistans faktörü (CRF) (MLD: $9,4 \pm 1,9$, BB: $9,5 \pm 2,3$) her iki grup arasında benzer saptandı ($P>0,05$). BB tekniği kullanılan hastalarda rezidü stroma kalınlığı ölçülebilir değildi.

Her iki grup arasında EİDGK (MLD: $0,5 \pm 0,3$ logMAR, BB: $4,7 \pm 0,3$ logMAR) açısından anlamlı fark saptanmadı ($p>0,05$). MLD-DALK grubunda ortalama stromal rezidüel kalınlık $55,73 \pm 24,09$ μm idi. MLD- DALK grubunda, EİDGK ile rezidüel stromal kalınlık arasında korelasyon saptanmadı.

Hem MLD-DALK hem de BB grubunda IOPcc değerinin IOPg değerinden yüksek (MLD IOPcc: $19,7 \pm 3,9$ mmHG; MLD IOPg: $17,5 \pm 3,9$ mmHG / BB IOPcc: $20,9 \pm 4,3$ mmHG; BB IOPg: $18,5 \pm 3,8$ mmHG) olduğu saptandı ($p<0,01$)

TARTIŞMA VE SONUÇ:DALK cerrahisinde Manuel lamellar diseksiyon tekniği, büyük kabarcık tekniği ile görme keskinliği ve kornea biyomekanikleri açısından benzer sonuçlar sağlar. Büyük kabarcık oluşturulamadığında manuel lamellar diseksiyona başvurulmalıdır. Hangi teknik kullanılmış olursa olsun korneal kurvatur ve kornea biyomekanikindeki değişimler sebebiyle göz içi basıncı ölçümü yapılırken bu değişimlerden etkilenmeyen yöntemler kullanılmalıdır. Aksi halde göz içi basıncı hatalı olarak düşük ölçülebilir.

Anahtar Kelimeler: DALK, Histerezis, ORA, Rezidüel Stroma, Keratokonus

PS-207 [Kornea]

Lignöz Konjonktivitlerin Klinik ve Genetik Özelliklerinin Değerlendirilmesi: Olgu Serisi

Ayşe Bozkurt Oflaz¹, Ebru Marzioğlu Özdemir², Banu Bozkurt¹

¹Selçuk Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Konya

²Selçuk Üniversitesi, Tıbbi Genetik Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ:Lignöz konjonktivit, tip 1 plazminojen eksikliğine bağlı olarak gelişen, gözde üst tarsal konjonktiva, alt tarsal konjonktiva ve nadiren bulber konjonktivada fibrinden zengin odunsu membranların gelişimi ile karakterize nadir görülen, kronik, resesif kalıtmı bir hastalıktır. Bu çalışmada amacımız kliniğimizde takip edilen 10 lignöz konjonktivitli olgunun klinik ve genetik özellikleri ve tedavi yaklaşımlarını tartışmaktır
YÖNTEM:Hastaların biyomikroskopik veya genel anestezi altında göz muayeneleri yapıldı. Kanda plazminojen düzeyi bakıldı ve genetik bölümüyle konsülte edilerek aile ağaçları çizildi, tüm ekzom sekanslama için DNA izole edildi ve sistemik tutulum açısından değerlendirildi
BULGULAR:Dört aileden yaşları 1 ay ve 33 yıl arasında değişen 6 kız ve 4 erkek hastaya lignöz konjonktivit tanısı konuldu. Yedi hastada üst ve alt kapaklarda yalancı membran oluşumu, 3 hastada sadece üst kapaklarda membran ve 1 hastada üst kapaklarda membran ve limbal bölgede saat 3 ve 9'da beyaz-gri renkte 2-3 mm çapında lezyonlar vardı. Plazminojen seviyesi bakılabilen 7 hastada kandaki seviyesi normalden düşük 18-25 mg/ml idi. Dört hastada hidrosefali, bir hastada epilepsi ve gelişme geriliği, 1 hastada sağırılık mevcuttu. Belirli aralıklarla membran eksizyonu yapılan hastalara medikal tedaviler verildi. Üç hastaya membran eksizyonu sonrası amniyotik membran uygulandı. Takiplerde nüks oranının zamanla azaldığı görüldü. Genetik analizlerinde bir ailede PLG gen analiz sonucunda homozigot c.2384 G>A p.R795H (CM068068) ve homozigot c.1414 G>A p.D472N (CM043559) polimorfizmi görüldü. Başka bir ailede PRSS1 geninde p.Gln98Profs*10 (c.292_293insC) heterozigot değişikliği ve PLG gen analizinde c.1465T>C/ p.Y489H homozigot mutasyon beraberliği görüldü

TARTIŞMA VE SONUÇ:Lignöz konjonktivit sıklıkla çocukları etkileyen kronik bir psödomembranöz konjonktivittir. Kan plazminojen düzeyi ve gen analizi tanıya yardımcı testlerdir. Hastaların düzenli aralıklarla görülmesi, tedavilerinin düzenlenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: amniyotik membran, lignöz konjonktivit, plazminojen, psödomembranöz konjonktivit

PS-210 [Kornea]

Pedriatrik Keratokonusta Hızlandırılmış Korneal Çapraz Bağlama Tedavisinde 1 Yıllık Sonuçlarımız

Seda Duran Güler, Gül Varan, Ezgi Naz Ensari Delioğlu, Yusuf Yıldırım
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Progresif pedriatrik keratokonus (KC) tedavisinde hızlandırılmış korneal çapraz bağlamanın (CXL) bir yıllık görsel, refraktif, kornea tomografik ve aberrometrik sonuçlarının değerlendirilmesi.

YÖNTEM: Kasım 2020-Haziran 2023 tarihleri arasında kliniğimizde 18 yaş altındaki hızlandırılmış CXL tedavisi uygulanmış KC hastaları retrospektif olarak incelendi. En ince kornea kalınlığı <400 mikron olan, ambliyopi, retinal patoloji, korneal skar ve oküler enfeksiyon öyküsü olan hastalar çalışmaya dahil edilmedi. Tüm hastalarda kresent bıçak yardımıyla mekanik debritman ile epitel soyularak 20dk riboflavin/10dk 9 mW/cm² UV-A şeklinde hızlandırılmış CXL tedavisi uygulandı. Tüm olgulara düzeltilmemiş görme keskinliği (DGK), en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), manifest refraksiyon ve kornea tomografisini içeren oftalmolojik muayene yapıldı. Değerlendirmeler ameliyat öncesi ve ameliyat sonrası 12. ayda yapıldı.

BULGULAR: Çalışmaya 23 hastanın 27 gözü dahil edildi. Hastaların %83'ü erkek, %17'si kadinken, ortalama yaşları 15,1±1,8 (aralık: 9,9-17,5) idi. Hızlandırılmış CXL tedavisinden 12 ay sonra DGK ve EİDGK'da LogMAR'a göre sırasıyla 0.11 ± 1.60 ve 0.03 ± 1.60 değerinde anlamlı iyileşme oldu. Ortalama refraktif silindirik değer 5,88 ± 1,98 diyoptriden (D) 5,12 ± 1,76 D'ye anlamlı ölçüde iyileşti. Preoperatif değerlerle karşılaştırıldığında topografik düz ve maksimum keratometri değerlerinde anlamlı değişiklik izlenmedi ancak dik keratometri değeri CXL'den sonra anlamlı oranda azaldı. Santral kornea kalınlıkları anlamlı olarak azalmasına rağmen, en ince kornea kalınlığındaki azalma istatistiksel olarak anlamlı değildi. Toplam korneal aberasyonlarda ve yüksek sıralı aberasyonlarda özellikle de vertikal komada istatistiksel olarak anlamlı bir azalma vardı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Hızlandırılmış CXL tedavisinin, pedriatrik hastalarda KC progresyonunu durdurmakla birlikte kısa-orta vadeli klinik faydalar sağlamakta etkili ve güvenli olduğu görünmektedir, ancak uzun vadeli etkileri için daha fazla gözlem gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: keratokonus, kollajen çapraz bağlanma, kornea, pedriatrik

PS-211 [Kornea]

Konjenital Hereditör Endotelyal Distrofi Bir Olgunun Optik Koherans Tomografi Ve Konfokal Mikroskopi Bulguları

Elif Kılıç¹, Ayse Bozkurt Oflaz¹, Burak Aktaş², Banu Bozkurt¹

¹Selçuk Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Konya

²Selçuk Üniversitesi, Tıbbi Genetik Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ:Konjenital kalıtsal endotelyaldistrofi(KHED), doğumda veya çocukluk döneminde her iki gözde kornea bulanıklığı ile karakterizedir.Kornea endotel hücrelerinin konjenital olarak eksikliğine bağlı stromal ödem ve descementmembranında(DM) kalınlaşma görülür.Bu olgu sunumunda KHED tanısı konulan bir kız çocuğunun biyomikroskopikbulguları,ön segment optik koherans tomografi (ÖSOKT), in-vivokonfokalmikroskopi (IVKM) ve genetik sonuçları tartışılmaktadır.
YÖNTEM:Hastanın genetik incelemesinde SLC4A11geninde c.2735T>C homozigot varyantı tespit edildi.

BULGULAR:Dört çocuklu bir ailenin 8yaşındaki kız çocuğu doğduğundan beri gözde bulanıklık ve az görme şikayetiyle tarafımıza başvurdu.Hastanıngörme keskinliklerisağda0,2,solda 0,4 seviyesindeydi.Biyomikroskopik muayenede kornealar bulanıktı ve çapları 12mm idi.Sağdagöziçi basıncı 14 mmHg,solda15 mmHg olarak ölçüldü. Anne ve baba arasında akraba evliliği mevcuttu. Siriuskornealtopografi incelemesinde merkezi korneal kalınlığı(MKK) sağ gözde 1132µm,sol gözde1098µm idi. ÖSOKTgörüntülemesinde kornea reflektansında artış mevcuttu, DM kalınlaşmıştı ve MKK sağda 1123µ,solda1088idi.Yapılan IVKM incelemesinde kornea epiteli normal,stromada ödem ve yaygınreflektans artışı izlendi. Hastanın genetik incelemesinde SLC4A11geninde c.2735T>C homozigot varyantı tespit edildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:KHED,20p13kromozomu üzerindeyerleşim gösteren ve sodyum borat taşıyıcısını kodlayan SCL4A11genindehomozigot veya birleşik heterozigot mutasyona bağlı görülmektedir. Görüntüleme yöntemlerinde ileri derecede kalınlaşmış kornea, stromal ödem ve DM'de belirginleşme izlenmektedir. Endotel hücrelerinin morfolojisi değişmiştir veya görüntülenemeyecek kadar azdır. Genetik danışmanlık son derece önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Khed,konfokal mikroskopi,korneal ödem,slc4a11 geni

PS-212 [Kornea]

Penetran keratoplasti sonrası glokom veya oküler hipertansiyonun insidansı, risk faktörleri ve tedavi sonuçları

Batuhan Aygören, Tuncay Küsbeci, Bora Yüksel

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Bozyaka SUAM Göz Hastalıkları Kliniği, İzmir; İzmir Kemalpaşa Devlet Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:PKP sonrası gelişen glokom veya oküler hipertansiyonun gelişme sıklığını, risk faktörlerini ve tedavi sonuçlarını incelemek
YÖNTEM:SBÜ İzmir Bozyaka SUAM Göz Hastalıkları Kornea bölümünde takipli 2012-2021 tarihleri arasında PKP operasyonu uygulanan 365 hastanın 381 gözü retrospektif olarak incelendi. Hastaların ayrıntılı anamnezleri alındı; alıcıların yaşı, cinsiyeti, cerrahi endikasyonları ve verici yaşı kaydedildi. Tüm olguların korneal sütürleri alındıktan 1 hafta sonra EİDGK Snellen ile ölçüldü ve logMAR'a dönüştürüldü. Preop ve postop kontrollerde GİB, GAT ile ölçüldü. Yarıık lamba biyomikroskopuyla ön segment ve fundus muayenesi yapıldı. Postoperatif izlemlerde GİB'in en az iki kez 21 mmHg'den yüksek ölçülmesi ya da tıbbi, cerrahi tedavi gerektiren GİB yüksekliği durumu PKP sonrası oküler hipertansiyon veya PKP sonrası glokom olarak kabul edildi.
BULGULAR:Alıcı hastaların yaşları ortalama 56 olup, %59 erkek, %41 kadın olan 365 hastanın 381 gözü çalışmaya alındı. Ortalama takip süresi 46 aydı. Takip süresi boyunca 179 gözde PKP sonrası glokom gelişti. PKP sonrası glokom gelişimi ortalama 6,3 ay olarak ölçüldü. Alıcıların ileri yaşta olması, PKP öncesi yüksek GİB seviyesi, diğer gözde glokom öyküsü, önceden geçirilmiş katarakt cerrahisi öyküsü, trepan çap farkının 0,25 mm olmaması, donör trepan çapının geniş olması, cerrahi sırasında ek işlem yapılması glokomla ilişkili risk faktörleri olarak bulundu. Medikal tedavi öncesi yüksek GİB değeri, görme keskinliği seviyesinin düşük olması, cerrahi sırasında yapılan ek işlemlerden ön vitrektomi ile gonyosineşiolizisin medikal tedavi başarısızlığına yol açan risk faktörleri olarak bulundu.
TARTIŞMA VE SONUÇ:PKP sonrası glokom veya oküler hipertansiyon keratoplasti sonrası iyi bilinen, sık görülen ve göz ardı edilmemesi gereken bir komplikasyondur. PKP sonrası glokom gelişiminde rol oynayan risk faktörlerinin belirlenmesi postoperatif GİB yüksekliklerinin sıkı takibini ve gerekliyse tedavisini sağlar böylece görme fonksiyonu ve greft saydamlığı korunur.

Anahtar Kelimeler: Penetran keratoplasti, glokom, penetran keratoplasti sonrası glokom

PS-214 [Kornea]

Retinitis pigmentosalı hastaların ön segment parametrelerinin Sirius korneal topografi ile değerlendirilmesi

Emin Utku Altındal, Çağlar Öktem, Fatih Aslan

Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Antalya

GİRİŞ VE AMAÇ:Retinitis pigmentosalı(RP) hastalarda korneal topografi bulgularını değerlendirmek ve sağlıklı olgularla karşılaştırmak
YÖNTEM:Çalışmamıza 26 RP'lı hastanın 51 gözü ve 26 sağlıklı katılımcının 52 gözü dahil edildi. Daha önce herhangi bir oküler cerrahi ya da hastalık öyküsü olmayan gözler çalışmaya alındı. Tüm gözlerin bir Scheimpflug görüntüleme sistemi(Sirius+, CSO) ile elde edilen detaylı topografi verileri yanında sferik eşdeğerleri de kaydedildi
BULGULAR:RP grubunda ortalama yaşı 39.15 ± 12.19 (19-61) olan 20 erkek ve 6 kadın hasta, kontrol grubunda ise ortalama yaşı 39.85 ± 11.47 (19-57) olan 18 erkek ve 8 kadın sağlıklı katılımcı mevcuttu. Gruplar arasında yaş($p=0,834$),cinsiyet($p=0,755$) ve sferik eşdeğer($p=0,23$) açısından anlamlı fark izlenmedi. RP'lı hasta grubunda maksimum keratometri($p=0,007$) ve topografik astigmatizma($p=0,001$) değerleri anlamlı olarak yüksek bulunurken; simülasyon keratometri($p=0,064$), ortalama ön($p=0,063$) ve arka($p=0,157$) keratometri değerleri benzer bulundu. RP'lı hasta grubunda ön kamara derinliği($p<0,001$) ve iridokorneal açının($p=0,01$) anlamlı olarak daha düşük olduğu izlendi. Korneal aberasyonlar kıyaslandığında hasta grubunda aberasyonların karelerinin toplamının karekökü(total root mean square)($p=0,001$), yüksek sıralı aberasyon($p=0,044$) ve coma($p<0,001$) değerleri anlamlı olarak daha yüksek izlendi. Sferik aberasyon ise hasta ve kontrol grubunda benzer olarak bulundu($p=0,847$). Korneal ektazi indekslerinden sadece perisantral ön yüz indeksi[central surrounding index front(CSIf)] değeri hasta grubunda anlamlı olarak daha yüksek bulundu($p=0,009$)
TARTIŞMA VE SONUÇ:RP hastaları gözün arka segment hastalığı olarak kabul edilen doğaları nedeniyle, ön segment yapılarının topografi gibi detaylı analizine sıklıkla başvurulmayan bir hastalık grubudur. Ancak görme azlığı olan hastalarda "digitus habitus" nedeniyle sıklıkla göz ovalama alışkanlığı ve keratokonus görülür. Retina ve optik sinir hastalarının, kornea patolojileri yönünden de ileri tetkiklerinin yeri olduğuna inanıyoruz

Anahtar Kelimeler: kornea, korneal topografi, retinitis pigmentosa

PS-215 [Kornea]

Diyabetik nöropatili hastalarda korneal duyarlılığın ve bu duyarlılığın kadranlar arası değişkenliğinin değerlendirilmesi

Pelin Kıyat¹, Timur Köse², Banu Gumustas³, Özlem Barut Selver⁴

¹İzmir Demokrasi Üniversitesi Tıp Fakültesi Buca Seyfi Demirsoy Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

²Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyoistatistik Ana Bilim Dalı, İzmir

³Buca Seyfi Demirsoy Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nöroloji Bölümü, İzmir

⁴Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Elektromyografi (EMG) ile tanı konulmuş diyabetik nöropatili (DN) olgularda korneal duyarlılık ve bu duyarlılığın kornea kadranları arasındaki değişkenliğinin değerlendirilmesi

YÖNTEM: EMG ile DN tanısı konulmuş 32 hastanın sol gözleri çalışmaya dahil edilmiştir. Korneal sensitivite, Cochet-Bonnet esteziometri cihazı (Luneau, Paris) ile santral, nasal, superior, temporal ve inferior olmak üzere 5 kadranda değerlendirilmiş ve elde edilen sonuçlar yaş ve cinsiyet uyumlu kontrol grubu (n:32) ile karşılaştırılmıştır. Ayrıca her iki grupta tüm korneal kadranların kendi içerisinde tutarlılığı ve korelasyonu değerlendirilmiştir. **BULGULAR:** Santral korneal duyarlılık değerleri DN ve kontrol grubunda sırasıyla 4,12±1,04 (mm) ve 5,92±0,14 (mm) olarak bulunmuştur (p<0.001). Süperior, inferior, nasal ve temporal kadran duyarlılık değerleri DN ve kontrol grubunda sırasıyla 3,67±0,66, 3,67±0,62, 3,67±0,62 3,89±0,73 ve 5,85±0,21, 5,85±0,26, 5,94±0,13, 5,93±0,13, 5,92±0,14 olarak izlenmiştir. DN grubunda korneal duyarlılık, tüm kadranlarda anlamlı derece düşük saptanmıştır (p<0,001 tüm kadranlar için). Ayrıca, kontrol grubunda korneal duyarlılıkta kadranlar arasında orta derecede korelasyon mevcutken, DN grubunda kadranlar arasında güçlü pozitif korelasyon bulunduğu saptanmıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamızda literatürle benzer şekilde DN olgularında, korneal duyarlılık anlamlı derecede düşük izlenmiştir. Diyabetik hastalarda nöropati gelişimi taramasında Cochet-Bonnet esteziometri cihazı ile korneal duyarlılık ölçümü önemli fayda sağlayabilir. Bu çalışmada literatürde ilk kez DN'de kadranlar arası korelasyon incelenmiş olup yüksek pozitif korelasyon varlığı ile ölçümün farklı kadranlardaki tutarlılığı gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Cochet-Bonnet esteziometri, diyabetik nöropati, korneal sensitivite

PS-217 [Kornea]

Termal Oküler Yanıkların Demografik, Klinik Özellikleri ve İlişkili Gelişen Limbal Kök Hücre Yetmezliğinin Global Konsensüs Işığında Değerlendirilmesi

Kübra Sincar, Muhammed Dara Taş, Melis Palamar Onay, Sait Eğrilmez, Ayşe Yağcı, Özlem Barut Sever
Ege Üniversitesi Hastanesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı

GİRİŞ VE AMAÇ: Termal yanık nedeniyle gelişen oküler yüzey yaralanmalarında demografik veriler, klinik özellikler ve gelişen limbal kök hücre yetmezliğinin (LKHY) global konsensüs ışığında değerlendirilmesi.

YÖNTEM: 2012-2023 arasında termal yanığa bağlı oküler yüzey yaralanması olan 20 hastaya (33 göz) ait tıbbi veriler, retrospektif olarak değerlendirildi. Yaralanma ilişkili gelişen LKHY ciddiyeti, 2019'da yayınlanan LKHY sınıflaması ile ilgili global konsensüse göre yapıldı. **BULGULAR:** Ortalama yaş $45,8 \pm 13,3$, Kadın/Erkek oranı 4/16 idi. Hastaneye başvuru süresi ortalama 23,83 (2-72) saattir. Termal yanık nedeni hastaların 10'unda (%50) ateşe direkt maruziyet, 5'inde (%25) eriyik metal, 3'ünde (%15) düdüklü tencere patlaması, 2'sinde (%10) sıcak suydur. Olguların 7'si unilateral, 13'ü bilateral idi. Eşlik eden yüz ve vücut yanık oranı %45 olup tamamı 1. derecedeydi. Görme keskinliği başvuru sırasında ortalama $0,68 \pm 0,98$ LogMAR idi. Hastaların 14'ü (%80) sekelsiz iyileşirken %20'sinde LKHY, %10'unda semblefaron, %10'unda korneal opasite gelişti. LKHY dağılımına bakıldığında Evre 1a, 2b ve Evre 3 ciddiyet sıklığı her biri için % 28,57 iken, Evre 1b için %14,28 idi. Ortalama takip süresi sekel gelişmeyen hastalarda 1,64 (1-3) ay iken gelişenlerde 49,33 (1-103) aydı. Sekel gelişen hastalardan 4'üne cerrahi uygulanmıştı (1 penetran keratoplasti, 1 korneal debridman, 1 limbal otogreft, 1 limbal otogreftle eş zamanlı semblefaron onarımı ve amniyon membran nakli). **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Termal yanıklar, LKHY başta olmak üzere birçok komplikasyonla sonuçlanabilecek ciddi oküler yaralanmalardan biri olup, demografik verilerin ve klinik sonuçların bilinmesi, uygun klinik yönetime olanak sağlayacaktır. Bu çalışmada çoğu termal yaralanmanın sekelsiz iyileştiği, en sık gelişen sekelin ise yeni konsensüse göre yarısı ağır düzeyde olmak üzere LKHY olduğu gösterildi.

Anahtar Kelimeler: Termal Oküler Yaralanma, Limbal Kök Hücre Yetmezliği, Semblefaron

PS-219 [Kornea]

Otogreftli pterjyum cerrahisinin limbal bölge mikroanatomisine etkisinin ön segment OKT ve in-vivo korneal konfokal mikroskopi ile araştırılması

Damla Nur Dinç, Aysun Sanal Dogan

SBU, Dışkapı Yıldırım Beyazıt E.A.H. Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Otogreftli pterjyum cerrahisinin limbal bölge mikroanatomisine etkisinin ön segment OKT ve in-vivo konfokal mikroskopi (İVKM) ile araştırılması amaçlandı. **YÖNTEM:**Otogreftli pterjyum cerrahisi geçirmiş (C), pterjyum tanısı almış (P) ve sağlam kontrol (K) hastaların OKT ile nazalden ve süperiordan korneal limbal bölgesinden alınan kesit görüntüleri ile limbal epitel kalınlığı, santral kornea kalınlığı (CCT) korneal ve konjonktival epitel kalınlıkları (3 ölçüm ortalaması), İVKM ile cerrahi geçirmiş ve kontrollerin yine nazal ve süperior limbustan alınan görüntülerinde vogt palisatlarının yerleşimi, yoğunluğu, stromal değişiklikler incelendi.

BULGULAR:Katılımcıların demografik özelliklerine bakıldığında, yaş olarak: Grup P= 52,45±12,00; Grup C=48,97±10,44 ve Grup K=49,43±9,17 yıl olup, fark yoktu (F=1,089; p=0,340). Hastaların K/E oranı 61/54 idi. Her 3 grup arasında OKT ile ölçülen; K= 527, 53±40,84 p=0.5), nazal (P=106,69±28,27; C=99,95±29,33; K= 94,36±13,29 p=0.266), üst kornea limbal (P=115, 36±20,90; C=109,20±18,66; K=111, 66±18,27 p=0.42) kalınlığı ve CCT (P=520, 46±33,07; C=518; 82±42,90 benzerdi. Grup içindeki bulgular diğer gözleri ile kıyaslandığında aynı değerler açısından istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu. Her 3 grupta da kornea nazal limbal epitel kalınlığı üstten daha yüksek olup istatistiksel olarak anlamlı değildi (pP= 0,442; pC=0,964; pK=0,509). Cerrahi yapılmış gözlerde, bazal epitel seviyesindeki vogt strialarının oluşturduğu alternan yerleşimli epitel stromal uzantılarda azalma, daha yüzeysel katmanlarda radyal uzanma düzenlerinin bozulmuş olduğu ve hiperreflektivite artışı, substantia propria düzeyinde ise disorganize hiperreflektif bantlar saptandı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Vogt palizatlarının yerleştiği, limbal epitel hücre kalınlığında fark saptanmaması, OKT çözünürlüğünün yetersizliğinden de kaynaklanabilir. Otogreft alınan bölgede palizat yapısındaki yoğunluk ve düzendeki bozukluklar, cerrahi sonrası mikro düzeyde yapısal değişiklikler olduğu yönünde bilgi vermektedir.

Anahtar Kelimeler: invivo korneal konfokal mikroskopi, ön segment optik koherens tomografi, pterjyum, vogt palizatları

PS-220 [Kornea]

Fuchs Endotelyal Distrofi Hastalarında Fakik, Psödofakik ve Triple DMEK Cerrahi Sonuçlarının Karşılaştırmalı Analizi: McAlinden Yaşam Kalitesi Anketi ve Korneal Dansitometri ile Kapsamlı Bir Değerlendirme

Feyza Dicle Işık, Emine Esra Karaca, Ozlem Evren Kemer
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği,
Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmada Fuchs endotelyal distrofi hastalarda (FED) McAlinden Görsel Yaşam Kalitesi Anketi (MGYKA) ve kornea dansitometri ölçümlerini kullanarak fakik, psödofakik ve triple DMEK ameliyatlarının sonuçlarının incelenmesi amaçlanmıştır. **YÖNTEM:**Ankara Bilkent Şehir Hastanesinde 2020-2022 yıllarında aynı cerrah tarafından opere edilmiş ve en az 1 yıllık takipleri bulunan, ek oküler komorbiditesi olmayan 75 FED hastası çalışmaya dahil edildi.Fakik DMEK(n=8), fakoemülsifikasyon sonrasında DMEK(n=47) ve triple DMEK(n=20) geçirenler olmak üzere 3 gruba ayrıldı.Preoperatif ve postoperatif 1.yıl olmak üzere en iyi düzeltilmiş görme keskinliği(EİDGK),endotel hücre sayısı(ECD), otoref,topografik densitometri değerleri incelendi.Parlama,hale,ışık saçılması,puslu görme,bulanık görme,şekillerde bozukluk,çift görme, dalgalanma, odaklanma güçlüğü ve derinlik algısını açıklayıcı görseller içeren MGYKA kullanılarak değerlendirildi. **BULGULAR:**Preop EİDGK ve ECD,dansitometri gruplarda benzer bulundu($p>0.05$).Postop EİDGK incelendiğinde psödofakik grupta daha kötü sonuçlar bulundu($p<0.05$).Triple grupta postop ECD daha yüksek olduğu saptandı($p<0.05$).Gruplar arasında rebubbling oranında fark izlenmedi($p>0.05$).MGYKA'da tek fark görsel dalgalanma alanında izlendi,dalgalanma skoru en çok triple grubunda saptandı($p<0.05$).Dansitometri analizinde postoperatif iyileşme saptanırken gruplar arası fark izlenmedi($p>0.05$).Triple grubunda parlama ve ışık saçılması ile anterior 0-2 ve 2-6 mm; psödofakik grupta bulanık görme ile anterior,merkez,posterior, total 0-2 mm; tüm gruplarda MGYKA toplam skoru ile anterior ve total 0-2 mm dansitometri değerleri orta düzey korele izlendi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Anterior 0-2 mm dansitometri değerlerinin MGYKA ile korele izlenmesi, hasta takibinde bu 2 yönteme olan güveni arttırmaktadır. Çalışmada triple DMEK cerrahisi sonuçları öne çıkmış olup,bu grupta daha çok rebubbling gözleendiği yargısının dışında veriler bulunmuştur.Bu çalışma FED tedavisinde cerrahi karar aşamasında yol gösterecektir.

Anahtar Kelimeler: fuchs endotelyal distrofisi, dmeK, McAlinden görsel yaşam kalitesi anketi, Dansitometri

PS-222 [Kornea]

Keratokonus hastalarında tomografik ve biyometrik parametrelerin Scheimpflug kamera, swept-source OKT ve optik biyometri cihazları ile karşılaştırmalı incelenmesi

Özlem Özkan, Canan Aslı Utine

Dokuz Eylül Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Keratokonuslu (KCN) gözlerde tomografik ve biyometrik parametreleri Scheimpflug kamera, swept-source OKT ve optik biyometri cihazları ile karşılaştırmalı olarak değerlendirmek

YÖNTEM:Nisan-Haziran 2023 tarihleri arasında KCN tanılı 25 hastanın 48 gözünde (23 bilateral) en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), refraksiyon, biyomikroskopi muayeneleri yapılmış; Pentacam (Oculus, Germany) tomografisi ile IOLMaster 500 (Carl Zeiss Meditec AG, Germany) ve Argos (Movu Inc, USA) biyometri cihazlarındaki keratometri (K1, K2, Kort), ön kamara derinliği (ÖKD), santral kornea kalınlığı (SKK), aksiyel uzunluk (AU), hesaplanan hedef Alcon SA60AT ve MA60AC göziçi lensi diyoptrileri (D) arasında karşılaştırmalar yapılmıştır.

BULGULAR:Ortalama yaş 27.31 ± 10.85 , EİDGK 0.22 ± 0.44 LogMAR, sferik eşdeğerleri -6.12 ± 5.12 idi. Pentacam'a göre 9 göz (%18.8) evre 1, 22 göz (%45.8) evre 2, 13 göz (%27.1) evre 3, 4 göz (%8.3) evre 4 KCN idi. SKK Pentacam (441.39 ± 54.23) ile Argos'tan (471.50 ± 93.72) anlamlı olarak ince ($p=0.01$); ÖKD Pentacam (3.40 ± 0.44) ile Argos'tan (3.86 ± 0.71) anlamlı olarak sığ ($p<0.01$) ölçülmekteydi. Argos ve IOLMaster cihazlarının verdiği hedef SA60AT ve MA60AC göziçi lensi D arasında anlamlı fark yoktu ($p>0.5$). Argos ve IOLMaster cihazlarının verdiği SA60AT ve MA60AC lens D tüm ortalama değerlerde yüksek seviyede uyumluluk göstermekteydi (Bland-Altman analizi, $p=0.23$, $p=0.194$) (Şekil 1, 2). Ancak Argos ve IOLMaster cihazlarının hesapladığı D'lerin farkı, Pentacam ve Argos ile ölçülen K1, K2; Argos ile ölçülen astigmatizma ve SKK; IOLMaster ile ölçülen D'ler ile ters orantılı idi (hepsi için $p<0.05$). KCN evresi ile Pentacam K1, K2, astigmatizma ve Argos K1, K2 arasında doğru; Pentacam SKK KCN evresi arasında ters orantı vardı ($p<0.05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:IOLMaster ve Argos cihazlarının hesapladığı göziçi lensi D, tüm değerler boyunca yüksek uyumluluk göstermekteydi. Ancak KCN evresi arttıkça Pentacam ve Argos ile IOLMaster ölçümleri arasındaki farkın artabileceği gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Argos, Biyometri, IOL Master 500, Keratokonus, Scheimpflug kamera

PS-223 [Kornea]

Sjögren Sendromu Olan Hastalarda Korneal Konfokal Mikroskopi Parametreleri ve Korneal Topografi ile Belirlenen Meibomian Bez Parametrelerinin Kontrol Grubu ile Karşılaştırılması

İzlem Özturan, Özlem Dikmetaş, Deniz Alyan, Ali Bülent Çankaya, Sibel Kocabeyoğlu
Hacettepe Üniversitesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı

GİRİŞ VE AMAÇ:Sjögren sendromu; ekzokrin bezleri etkileyen, lenfosit infiltrasyonu ile karakterize otoimmün bir hastalıktır. Oküler semptomların etyolojisinde rol oynayan oküler inflamasyon ve nörosensöriyel anormallikleri değerlendirmek için histopatolojik parametrelerden yararlanılabilir. Bu çalışmanın amacı Sjögren Sendromu olan hastalarda Korneal Konfokal Mikroskopi'de belirlenen endotel ve epitel hücre yoğunluğu; polimegatizm ve pleomorfizm yüzdeleri ile Korneal Topografi'de belirlenen meibomian bez atrofi yüzdelerinin kontrol grubu ile karşılaştırılmasıdır.

YÖNTEM:Çalışmaya 28 hastanın 56 gözü (11 kişi Sjögren Sendromu (%39,3); 17 kişi kontrol grubu (%60,7)) dahil edildi.Katılımcıların 21'i kadın (%75), 7'si erkek (%25); ortalama yaş 44.75±15.08 olarak hesaplandı. Tüm katılımcılar yaş, cinsiyet ve ek hastalık gibi demografik verileri kaydedildi.Katılımcıların her iki gözünün Korneal Topografi cihazı ile tespit edilen meibomian bez atrofi yüzdeleri kaydedildi. Katılımcıların sağ gözüne Konfokal Mikroskopi uygulanarak endotel hücre sayısı, endotel hücre yoğunluğu, endotel polimegatizm/pleomorfizm yüzdesi, epitel hücre yoğunluğu, epitel polimegatizm/pleomorfizm yüzdesi, total sinir lifi ve total sinir yoğunluğu parametreleri kaydedildi.

BULGULAR:Sjögren Sendromu olan katılımcılarda kontrol grubu ile karşılaştırıldığında endotel hücre sayısı ve endotel hücre yoğunluğu negatif korelasyon gösterdi. (Sırası ile p=0,02 ve 0,01) Total sinir yoğunluğu ve epitel hücre yoğunluğu Sjögren grubu ve kontrol grubu arasında anlamlı korelasyon göstermedi. (Sırası ile p= 0,126 ve 0,138) Total sinir lifi sayısı Sjögren Sendromu olan katılımcılarda anlamlı olarak daha az bulundu (p=0,02). Meibomian bez atrofi derecesi her iki grupta anlamlı fark göstermedi (p=0,707).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Sjögren sendromu olan hastalarda korneal hücreler ve sinirler morfolojik değişiklikler gösterir. Bu değişikliklerin konfokal mikroskopi ile ortaya konması hastalık sürecinin takibinde ve yeni terapötik yaklaşımlarda yol gösterici olabilir.

Anahtar Kelimeler: Konfokal, Kornea, Meibomian, Sjögren, Topografi

PS-224 [Kornea]

Keratokonus Nedeniyle Derin Anterior Lamellar Keratoplasti ve Parsiyel Penetran Keratoplasti Yapılan Gözlerde Keratokonus Nüks Oranlarının İncelenmesi

Lütfi Raşid Alkan, Bahri Aydın, Mehmet Cüneyt Özmen, Betül Seher Uysal, Fikret Akata
Gazi Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Keratokonus nedeni ile parsiyel penetran keratoplasti (PPK) ve derin anterior lameller keratoplasti (DALK) yapılan hastalarda nüks keratokonus oranının saptanması ve risk faktörlerinin belirlenmesi
YÖNTEM:Gazi Üniversitesi tıp fakültesi hastanesinde 2013-2021 yılları arasında keratokonus nedeni ile PPK yapılan 55 göz, DALK yapılan 98 göz olmak üzere toplam 153 gözün verileri retrospektif olarak taranmıştır. Hastaların preoperatif korneal çapraz bağlama (KÇB) öyküsü, preoperatif, postoperatif 1.ay, 3.ay 6.ay 1.yıl, 2.yıl ve final görme keskinlikleri, topografi sonuçları, alıcı yatak trepanizasyon ve donör kornea punch boyutu (mm), cerrahide kullanılan sütür yöntemleri, nüks keratokonus gelişimi, red durumu ve hastaların demografik özellikleri incelenmiştir. En az 2 yıllık takibi olmayan hastalar çalışma dışı bırakılmıştır.
BULGULAR:DALK yapılan 98 gözün 18'inde (%18,3) preoperatif KÇB öyküsü mevcut idi. 13 gözde (%13,2) nüks keratokonus görüldü. Nüks olan hastalarda donör kornea $7,67\pm 0,12$ mm, alıcı yatak trepanizasyon $7,47\pm 0,18$; nüks olmayanlarda ise sırasıyla $7,71\pm 0,15$ ve $7,52\pm 0,20$ idi. Bu fark istatistiksel olarak anlamlı olmasa da nüks olmayanlarda nakil dokusunun daha geniş olduğu görüldü. Nüks olan gözlerin tanjansiyel harita analizinde 9 gözde (%69,2) alt temporal 4 gözde (%30,7) alt nazal kadranda diklik artışı izlendi. PPK yapılan 55 gözün 3'ünde (%5,4) preoperatif KÇB öyküsü mevcut idi. 5 hastada (%9,1) nüks görüldü. PPK yapılan gözlerin nüks oranı, DALK yapılan gözler ile kıyaslandığında istatistiksel anlamlı fark izlenmedi (p:0.4). Nüks görülen 2 hastaya yeniden PPK yapılırken 3 hasta sert kontakt lens ile takip edildi. DALK sonrası nükslere benzer şekilde aradaki fark istatistiksel olarak anlamlı olmasa da nüks hastalarında cerrahi alan daha küçük izlendi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Kornea nakli yapılan keratokonus hastalarında daha çok korneanın alt yarısında olmak üzere nüks görülebilmektedir. Geniş trepanizasyon ile keratokonus nüks oranı azalabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: keratokonus, keratoplasti, nüks

PS-225 [Kornea]

Limbal kök hücre yetmezliği olan hastalarda farklı limbal kök hücre transplantasyon tekniklerinin sonuçları

Safa Merve Nale, Onur Ozalp, Nilgun Yildirim
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Eskişehir

GİRİŞ VE AMAÇ: Limbal kök hücre yetmezliği (LKHY), kimyasal yanıklar başta olmak üzere birçok oküler patolojik durumda görülmekte olup günümüzde bu hastalara en iyi yaklaşım limbal kök hücre transplantasyonudur. Çalışmamızda oküler yüzey hastalıklarında uygulanan farklı limbal kök hücre transplantasyon tekniklerinin sonuçlarını değerlendirdik. **YÖNTEM:** Bu retrospektif çalışmaya kornea hasarı nedeniyle limbal kök hücre nakli yapılan 29 hastanın 32 gözü dahil edildi. Hastaların ameliyat öncesi ve sonrası en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK -logMAR), korneanın vaskülarizasyon derecesi, kornea tutulumu ve merkezi görme ekseninin şeffaflığı değerlendirilerek klinik skorlama yapıldı (Resim 1). Allogreft uygulanan hastalarda alıcı ve donör HLA doku tipleme sonucu ile HLA uyumlarına bakıldı.

BULGULAR: LKHY hastalarının ortalama yaşı 35,3 yıl (dağılım 2-62) ve %75'i erkek idi. Hastaların çoğunda (%84,4) oküler yüzey kimyasal yaralanmasına bağlı LKHY vardı. 22 hastaya (18'i canlı, 4'ü kadaverik) konjonktival limbal allogreft (KLAL), 4 hastaya konjonktival limbal otogreft (KLAU) ve 6 hastaya (3'ü otogreft, 3'ü allogreft) basit limbal epitelyal transplantasyon (SLET) uygulandı. KLAL grubundaki 2 hastaya eş zamanlı keratoplasti cerrahisi de yapıldı. Cerrahi öncesi ve sonrası ortalama görme keskinliği değerleri KLAL ve KLAU grubunun ikisi için de 1,7 ve 1,5 logMAR ve SLET için 2,1 ve 1,3 logMAR idi. Ortalama klinik skorlar; KLAL grubunda 8,9'dan 5,9'a, KLAU grubunda 7'den 3,8'e ve SLET grubunda 10'dan 3,8'e gerilediği izlenmiştir. Canlı KLAL uygulanan 18 hastadan 15'ine ait HLA doku tiplendirme verisi mevcut olup ortalama uyum %75 (dağılım %50-100) iken, allogreft SLET uygulanmış 3 hastada HLA uyumu %100 idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Basit limbal epitelyal transplantasyon (SLET), daha az donör kök hücre kaynağı gerektirmesine rağmen başarı oranı KLAL ve KLAU tekniğine göre daha yüksek olup etkili bir limbal kök hücre transplantasyon tekniğidir.

Anahtar Kelimeler: kimyasal yanık, limbal kök hücre yetmezliği, limbal kök hücre transplantasyonu,

PS-227 [Kornea]

İlerleyici Keratokonusta Hızlandırılmış Cross Linking ve Hızlandırılmış Cross Linking ile Kombine Topoğrafi Rehberliğinde Parsiyel Fotorefraktif Keratektomi Tedavilerinin Sonuçlarının Karşılaştırılması

Mustafa Berhuni¹, Cem Öztürkmen²

¹Dr Ersin Arslan Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Gaziantep

²Göznuru Göz Hastanesi, Gaziantep

GİRİŞ VE AMAÇ:Keratokonus (KCN), gözlük veya kontakt lensler ile düzeltilemeyen karmaşık refraktif kusurlara neden olan korneanın inflamatuvar olmayan, ilerleyici ve dejeneratif hastalığıdır. Keratokonusta son yıllarda, progresyonun durdurulması ile birlikte görme fonksiyonlarında da belirgin düzelme sağlaması nedeniyle Atina protokolü (AP) olarak da adlandırılan, korneal cross linking (CXL) ile kombine topoğrafi-klavuzluğunda parsiyel fotorefraktif keratektomi (TG-PRK) tedavisi kullanılmaya başlanmıştır. Mevcut çalışmamızda, ilerleyici KCN tedavisinde H-CXL ile H-CXL ile kombine TG-PRK prosedürünün, görsel fonksiyonlar ve refraktif kusurlar üzerine etkilerini karşılaştırmayı amaçlamaktayız. **YÖNTEM:**Bu retrospektif kesitsel çalışmamıza keratokonus nedeniyle H-CXL ve H-CXL ile kombine TG-PRK uygulanmış hastalar dahil edildi. Hastalar iki gruba ayrıldı. Grup 1 hastalara H-CXL, grup 2 hastalara H-CXL ile kombine TG-PRK uygulanmıştı. Tüm hastaların ameliyat öncesi, düzeltilmemiş görme keskinlikleri (DMGK), en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (EİDGK), miyopi ve astigmatizma değerleri, topoğrafi cihazı ile (Sirius, CSO, İtalya) en ince noktadaki kornea kalınlığı, anterior ve posterior K değerleri ölçüldü ve 1. ay, 6. ay, 12. ay ve 24. aylarda tekrarlandı. **BULGULAR:**Grup 1'e 34 hastanın 56 gözü, Grup 2'ye 31 hastanın 51 gözü dahil edildi. Her iki grupta ameliyat öncesine göre 24. ayda, DMGK, EİDGK anlamlı olarak yükselmişti ve miyopi, astigmatizma, anterior ve posterior K değerleri, en ince noktadaki kornea kalınlıkları anlamlı olarak düşmüştü. Grup 2'de görsel fonksiyonlardaki ve refraktif bozukluklardaki düzelme daha anlamlıydı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Keratokonus tedavisinde, H-CXL ile kombine TG-PRK tedavisi, tek başına H-CXL tedavisine göre görsel fonksiyonlarda ve refraktif bozukluklarda daha etkili bir tedavi yöntemi olarak görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Keratokonus, hızlandırılmış cross linking, fotorefraktif keratektomi, kombine tedavi, Atina protokolü

PS-230 [Kornea]

Derin Ön Lamellar Keratoplastide Büyük Hava Kabarcığı ve Lamellar Cerrahi Yöntemlerinin Karşılaştırılması

Çizel Palaz, Ayşe Burcu, Züleyha Yalnız Akkaya, Evin Şingar, Selma Uzman, Ayşe Tüfekçi Balıkcı
Sbü Ankara Eğitim ve Araştırma Hastahanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Derin ön lamellar keratoplastide (DALK) büyük hava kabarcığı (BB) ve lamellar diseksiyon yöntemlerinin; endikasyonlar ve postoperatif çift ön kamara (ÇÖK) gelişimi ile ilişkisini incelemek.
YÖNTEM:Mayıs 2011- Haziran 2023 tarihleri arasında DALK yapılan ve en az 3 ay takip edilen, yaş ortalaması $42.09 \pm 15,74$ (10-78) olan 87 erkek 75 kadın hastanın 162 gözü retrospektif olarak incelendi. Endikasyon, intraoperatif desme membran rüptürü, postop ÇÖK gelişimi postoperatif görme keskinliği değişiklikleri ve ilave cerrahi tedavi gereksinimleri istatistiksel olarak araştırıldı. İstatistiksel analiz SPSS21 versiyonu kullanılarak yapıldı
BULGULAR:Endikasyonlar; 79 gözde(%48.8) keratokonus, 51 gözde(%31.5) distrofi, 32 gözde(%19.75) korneal skardı. DALK cerrahisi 121 gözde (%74.7) BB(86 tip1, 21tip 2, 14 mikst tip) 41 gözde(%25.3) lamellar diseksiyon yöntemiyle yapıldı.BB elde edilen 121 gözün 59'u keratokonus, 42'si distrofi, 20'si korneal skardı($p=0.024$).Keratokonus olgularında operasyon esnasında en sık tip1,distrofi olgularında ise en sık tip2 BB olduğu gözlemlendi($p=0.024$)Olguların 35'inde (%21.6) intraoperatif DM rüptürü,37'sinde(%22.8) postoperatif ÇÖK gelişmiş ve tedavide intrakamaral hava ve gaz enjeksiyonu yapılmıştır. BB yönteminde ÇÖK gelişiminin daha sık görüldüğü(%78.4) gözlemlendi(13 tip2, 12 tip1, 5mikst) Tanı gruplarına göre intrakamaral hava verilme sıklığı anlamlı görülmemiştir ($p=0.329$) fakat ameliyat tiplerine göre Tip2 BB'da %60 oranla daha yüksek bulunmuştur($p=0.024$). Tüm olgularda postop dönemde görme keskinliği artışı elde edilip,tanı ve cerrahi yöntemlerine göre anlamlı fark görülmemiştir.
TARTIŞMA VE SONUÇ:DALK cerrahisinde, tanı gruplarına göre BB elde edilme sıklığı anlamlı fark göstermemiştir. Postop ÇÖK'da intrakamaral hava verilme sıklığı tanı gruplarına göre anlamlı görülmemiş fakat ameliyat tiplerine göre en sık Tip2 hava kabarcığında gerekmiştir. Özellikle Tip2 BB görülen hastalarda operasyon sonunda ön kamarada hava bırakılması ÇÖK gelişimini önlemede etkili olabilir.

Anahtar Kelimeler: Derin ön lamellar keratoplasti, büyük hava kabarcığı, çift ön kamara

PS-234 [Kornea]

Düzensiz korneaya sahip gözlerde keratometrik değerlerle göziçi lens gücü hesaplanması sonuçlarının karşılaştırılması

Öznur Bekmez¹, Zarife Nurbanu Aynacı², Emine Esra Karaca¹, Özlem Evren Kemer¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi

²Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Düzensiz korneaya sahip gözlerde göziçi lens gücü hesaplamasında,Pentacam(Oculus) Holladay eşdeğer keratometri(EKR) ve optik biyometri keratometri(K) değerleri kullanılarak postoperatif refraktif hata sonuçlarını karşılaştırmak
YÖNTEM:Ankara Bilkent Şehir Hastanesi Kornea biriminde takipli düzensiz korneaya sahip ve katarakt cerrahisi geçiren 37 hastanın 51 gözü dahil edildi.Hastaların 14'ü(%37,8) keratokonus(KK) nedeniyle geçirilmiş keratoplasti(KP)(derin anterior lameller keratoplasti-DALK ya da penetran keratoplasti-PKP),11'i(%29,8) korneal skar,12'si(%32,4) diğer korneal patolojilere bağlı geçirilmiş KP(DALK ya da PKP) nedeniyle düzensiz korneaya sahipti.Pre-postoperatif otorefraktometre,görme keskinliği(GK),en iyi düzeltilmiş görme keskinliği(EİDGK),ön ve arka segment muayenesi,topografik astigmatizma(TA)(Pentacam) ve optik biyometri(OB) ölçümleri(Lenstar 900-Haag-Streit) yapıldı.Ölçümler için KP üzerinden en az 12 ay geçmiş olması ve hastaların suture ayarlaması yapılmış olmasına dikkat edildi.Hastalara 4,5 mm de Holladay EKR-65 ile hesaplanmış değere göre GİL yerleştirildi.
BULGULAR:Ortalama preoperatif değerler sırasıyla;GK:0,70±0,29(logMar),K1:42,85±3,21 D,K2:46,80±5,32 D,AL:23,79±1,97 mm idi.EKR 4,5 mm ye göre hesaplanan preoperatif K1(EKRK1) değeri:43,09±2,41 D,K2(EkrK2) değeri:44,00±2,38 D idi.OB'ye göre ortalama GİL gücü (OB-GİL) 19,48±6,00 D idi.Hastalara EKR'ye(EKR-GİL) göre ortalama 20,65+4,27 D GİL implante edildi.Postoperatif ortalama değerler; GK:0,44+0,31,EİDGK:0,24+0,30(logMar),SE:-1,30+ 2.26, TA:4,32+4,68 D idi.K1 ve EkrK1 değerleri arasında anlamlı fark saptanmadı(p=0,22).K2 ve EkrK2 değerleri arasında anlamlı fark saptandı(p=0.00).EKR-GİL ve OB-GİL arasında anlamlı fark saptandı(p=0,02).Hastaların preoperatif GK ve postoperatif EİDGK arasında anlamlı fark saptandı(p=0.00).(tablo)
TARTIŞMA VE SONUÇ:Düzensiz kornealarda EKR-65'e göre hesaplanan GİL implantasyonu sonrası GK belirgin ölçüde artmaktadır.Düzensiz astigmatizmaya sahip gözlerde bu yöntem güvenlikle tercih edilebilir

Anahtar Kelimeler: Düzensiz astigmatizma, EKR-65, göziçi lensi

PS-235 [Kornea]

Transparent intrastromal corneal lenticule obtained from SMILE surgery as a free graft for the treatment of primary pterygium: A pilot study

Sait Nafiz Mutlu¹, Cem Evreklioglu², Javid Najafi¹, Hatice Arda²

¹Özel Mayagöz Hastanesi, Kayseri, Türkiye

²Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Kayseri, Türkiye

BACKGROUND AND AIM:To report our initial experience in patients with primary pterygium surgery who had a transparent intrastromal corneal lenticule as a free graft obtained during small incision lenticule extraction (SMILE) surgery.

METHODS:Case series

RESULTS:This study enrolled five eyes of 5 patients with pterygium who were surgically treated with single or double free lenticule that was sutured to the defective area of the nasal corneosclera immediately following pterygium excision (Figures 1 and 2). All cases with pterygium were primary, and topical mitomycin C was not used at the time of surgery. The effect of topical erythropoietin on the healing process of avascular scleral lesions was investigated, and its ocular and systemic side effects were evaluated. The mean age of the patients was 51.0 years and 2 of the 5 eyes belonged to male subjects. The patients were followed up for an average of six months. During the follow-up period, the lenticule grafts demonstrated no sign of rejection and were intact in all cases. All patients recovered well with no complications or recurrences at six months postoperatively.

CONCLUSIONS:This report suggests that transparent corneal lenticules obtained during SMILE laser surgery may be used as an alternative novel graft source for the surgical treatment of patients with primary pterygium. It appears to be a safe, easy, cost- and time-effective reliable method.

Keywords: Primary pterygium, SMILE, lenticule, novel.

PS-237 [Kornea]

Derin Anterior Lameller Keratoplasti (DALK) Sonrası Konak Greft Bileşke Yeri ve Arayüzünün Morfolojik Özellikleri: Bir Ön Segment OKT Çalışması

Burçin Kepez Yıldız¹, Farida Omar Elzawahry², Frederick Beer², Lucca Marelli³, Dalia G Said², Harminder S Dua²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Beyoğlu Göz Eğitim Araştırma Hastanesi, İstanbul, Türkiye

²Nottingham Üniversitesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Nottingham, Birleşik Krallık

³San Giuseppe Hastanesi, IRCCS Multimedica Scientific Institute, Göz Hastalıkları Kliniği, Milan, İtalya

GİRİŞ VE AMAÇ: Erken (1 ay) ve geç post operatif dönemde (>12 ay) DALK sonrası konak greft bileşkesinin (Graft host Junction) optik koherens tomografi (OKT) özelliklerini tanımlamak.

YÖNTEM: 2014-2023 yılları arasında Nottingham Üniversite Hastanesi'nde DALK uygulanan hastaların OKT'leri retrospektif olarak incelendi. Ameliyat sonrası 1. ay OKT taraması yapılan hastalar çalışmaya dahil edildi. Mevcut olan uzun süreli OKT görüntüleri (>12 ay) de analiz edildi. Konak-greft bileşkesinin epitelden endotele en kalın dikey çapı ve bu çapın greft veya konaktaki konumu, merkezi kornea kalınlığı, sütür hattının görünümü ve derinliği, bileşkede herhangi bir malpozisyon veya doku fazlalığı (shelf) varlığı, konak Desme membranının görünümü ve greftle olan anatomik ilişkisi, epitelyal hiperplazi varlığı incelendi ve uzun dönem OKTler ile karşılaştırıldı.

BULGULAR: 43 hastanın 45 gözü dahil edildi ve 18 gözün uzun dönem OKT taramaları da mevcuttu. Ameliyat sonrası 1. ayda bileşke şekli çoğunlukla (%53,3) dikey iken C şekli, zikzak ve mixed paternler de izlendi. Uzun süreli takiplerde ise 3 gözde (%18) bileşkenin şekli belirgin değildi ancak diğer 15 gözün bileşke şekli erken dönem ile aynıydı. 1. ayda bileşkedeki en kalın bölge çoğunlukla greftteydi (37 göz, %82,2) OKT görüntülerinde sütür hattı, dikişler alındıktan sonra bile hiperreflektif çizgiler olarak görünür durumda idi. Ameliyat sonrası erken vizitte 8 gözde (%15,9) anterior ve 2 gözde (%3,2) posterior greft step görünümü vardı ve bu gözlerden 6'sının uzun dönem takiplerinde bu malpozisyonların tamamen kaybolduğu izlendi. Bileşkede kalan rezidüel konak dokusu (shelf) ilk ayda gözlerin %33,3'ünde görüldü ve uzun dönemde daha az belirgin idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Ön segment OKT görüntülemesi, DALK cerrahisi sonrası konak-greft bileşkesi ve arayüz özellikleri hakkında değerli bilgiler vermektedir. Bu bulgular, yara iyileşme sürecinin bileşke üzerindeki etkisinin ve ortaya çıkan postoperatif astigmatizmanın daha iyi anlaşılmasına katkıda bulunabilecektir.

Anahtar Kelimeler: DALK, OKT, greft konak bileşkesi, postoperatif astigmatizma

PS-238 [Kornea]

Allojenik Korneal Halkaların Kısaltılmasıyla Astigmatizma Yönetimi

Zeki Yiğit Karaca, Fatma Feyza Nur Keskin Perk, Ziya Burke, Aylin Kılıç
İstanbul Medipol Üniversitesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Allojenik korneal halkaların modifikasyonu ile astigmatizma yönetimini göstermek.

YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:30 yaşında erkek hasta sağ gözünde orta derecede bir keratokonus ile başvurdu. Düzeltilmemiş ve düzeltilmiş görme keskinlikleri(DGK ve EDGK) 0.4 Snellen düzeyindeydi. Santral konu olan hastaya iki adet 160 derecelik allojenik korneal halka simetrik ve karşılıklı olarak femtosaniye lazer yardımıyla oluşturulan bir tünel içerisine implante edildi. Tünel çapı ve derinliği sırasıyla 4x7.5 mm ve 250 mikrondu. İşlemden 1 ay sonra K1 değeri 45.2 diyoptri(D)'den 34D'ye, K2 değeri ise 52.6D'den 43.1D'ye düşmüş idi. Otofrefraktometri ölçümünde yüksek hipermetropi ve astigmatizma olduğu görüldü. DGK ve EDGK 1 metreden parmak sayma düzeyindeydi. Yüksek korneal astigmatizma nedeniyle ikinci bir işlem ile allojenik korneal halkaların kısaltılması planlandı. Her iki segment yaklaşık olarak 50şer derece kısaltıldı. İkinci işlemde 1 ay sonra hastanın DGK'sı 0.4, EDGK'sı(+3.00 sferik) 0.7 Snellen düzeyindeydi. K1 ve K2 değerleri sırasıyla 38.5D ve 44.5D idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Allojenik korneal halkalar yumuşak, elastik ve ayarlanabilir olduklarından dolayı implantasyon sonrası beklenenden fazla bir etki ile karşılaşıldığında sonuçlar halkaların kısaltılması veya kalınlığının azaltılması gibi yöntemlerle yönetilebilmektedir. Hastamızda işlem sonrası görülen yüksek astigmatizma ikinci bir işlemde segmentlerin kısaltılması ile düzeltilmiş, hastanın görme keskinliğinde artış sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: keratokonus, allojenik, kornea, halka

PS-239 [Kornea]

İnce Kornealı Keratokonus Olgularında Korneal Çapraz Bağlama Tedavilerinin Sonuçları

Betül Güney, Onur Özalp, Nilgün Yıldırım

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Eskişehir

GİRİŞ VE AMAÇ:KC hastalarının yaklaşık %25'inde, tanı anında kornea kalınlığının 400 μm 'den düşük olduğu görülmüştür. Bu hastalarda KÇB tedavisi uygulanmasında bazı teknikler geliştirilmiştir. Çalışmamızda kornea kalınlığının 400 μm 'nin altında olan KC hastalarında Sub400 ve hipoozmolar riboflavin ile uygulanan KÇB tedavi sonuçları değerlendirilmiştir. **YÖNTEM:**Retrospektif vaka serisinden oluşan bu çalışmaya en az 1 yıllık takibi yapılan, kornea kalınlığı 400 μm 'nin altında olan 14 KC olgusunun 18 gözü dahil edildi. 9 göze Sub400 protokolüne göre (grup 1), diğer 9 göze ise hipoozmolar riboflavin (grup 2) kullanılarak KÇB yapıldı. KÇB öncesi ve sonrası biyomikroskopik bulgular, kornea tomografi parametreleri ve ön segment optik koherens tomografi ile demarkasyon hatları değerlendirilmiştir. İstatistiksel analiz için Mann-Whitney U testi kullanılmıştır. **BULGULAR:**Grup 1 ve 2'de ortalama yaş $23,6\pm 6$ ve $21,4\pm 6,5$ yılken ($p>0,05$), grup 1'in %56'sı, grup 2'nin tamamı kadından oluşmaktaydı. Grup 1 ve 2'de sırasıyla, KÇB öncesi ortalama en ince pakimetri değeri 361,6 ve 375,1 μm ($p>0,05$) iken KÇB sonrası 353,4 ve 348,6 μm idi ($p>0,05$). KÇB öncesi ve sonrası en ince pakimetrideki değişiklik Sub400 grubunda anlamlı oranda düşüktü (8,1 ve 26,6 μm , $p=0,04$). Grup 1 ve 2'de sırasıyla, KÇB öncesi ortalama maksimum keratometri değeri 73,4 ve 66 D ($p>0,05$) iken KÇB sonrası 72,8 ve 62,6 D idi ($p>0,05$). Maksimum keratometrideki değişiklik için iki grup arasında anlamlı farklılık yoktu (0,6 ve 3,4 D). Sub400 uygulananlarda diğer gruba göre demarkasyon hattı çok daha belirgindi. Hipoozmolar riboflavin grubunda 2 gözde hafif düzeyde Descemet fold ve endotelde reaksiyon gelişirken korneada haze de daha fazla oranda saptanmıştır. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**İnce kornealarda Sub400 KÇB uygulama ile başarılı sonuçlar alındığı, güvenli bir uygulama olduğu ve komplikasyon gelişmediği görüldü. Ancak Sub400 protokolünün etkinliğinin değerlendirilmesi için uzun süreli takip gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Keratokonus, Kornea Çapraz Bağlama, Sub400

PS-240 [Nörooftalmoloji]

Reverse İnternukleer Oftalmopleji

Metin Okşar, Ömer Yıldız

Abant İzzet Baysal Üniversitesi Tıp Fakültesi

GİRİŞ VE AMAÇ:6.CN paralizisinin ayırıcı tanısında nadir görülen bir hastalık olan reverse internukleer oftalmopleji mutlaka düşünülmeli ve hastaların demyelinizan ve vasküler hastalıklar açısından nörolojik bakışı yapılmalıdır.

YÖNTEM:Hasta ayırıcı tanısı için nöroloji ile işbirliği sonucu görüntülemelerin ve tedavi planının belirlenmesi.

BULGULAR:40 yaş kadın hasta acil servise ani çift görme şikayeti ile başvuruyor. Nöroloji konsultasyon sonucuna göre hastanın 6.CN paralizisi ön tanısı ile yatışı yapılıyor ve kranial mr planlanıyor. Mr çekimi planırken hasta tarafımıza konsulte edilmiş olup yapılan muayenesinde her iki gözde görme düzeyi tam, primer pozisyonda ortoforik, worth 4 nokta testinde diplopi varlığı tespit ediliyor. Göz hareketlerinde ise sağ gözde abduksiyonda hafif kısıtlılık ve kontralateral adduksiyonda yavaş bir nistagmus hareketi farkediliyor. Ön segment ve arka segment muayenesi doğal olan hastada nistagmus farkedildiği için reverse ino (Lutz Posterior INO) ayırıcı tanısında düşünülerek vasküler hadiseler ve demiyelinizan hastalıklar açısından ek tetkikler istenmesi belirtildi.

Hastada kranial, servikal, lumbal ve sakral kısımları içeren geniş boyutta kontrastlı mr çekimleri sonucundan demiyelinizan hastalık(Ms) ile uyumlu plaklar görülmesi sonucu yüksek doz steroid tedavisine başlanıyor. Steriod tedavisinden 1 hafta sonra tarafımızca yapılan muayenesinde hastanın dışa bakış kısıtlılığında ve nistagmusunda belirgin azalma tespit ediliyor.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Nadir görülen ve atlanması muhtemel olan psödoabduzens felci olarak da bilinen reverse INO'nun özellikle 6.CN paralizisini taklit edebileceği akılda tutulmalıdır.Göz hareketleri sırasından dikkatli bir muayene ile kontralateral adduksiyondaki nistagmus varlığı tespit edilebilir.

Anahtar Kelimeler: paralizi,psödoabduzens,ino

PS-241 [Nörooftalmoloji]

Optik sinir kılıfı menenjiomu olan olguda multimodal değerlendirme

Gülây Yalçınkaya Çakır¹, İhsan Çakır², Işıl Başgil Paşaoğlu², Banu Solmaz³

¹Patnos Devlet Hastanesi, Ağrı

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

³Medipol Üniveristesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Optik sinir kılıfı menenjiomu bulunan bir olguyu bildirmek.
YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:Yaklaşık altı aydır sağ gözde görmeye azalma şikayeti ile başvuran 38 yaşında erkek hastanın öz geçmiş ve soy geçmişinde özellik yoktu. Görme keskinliği Snellen eşeliyle sağ gözde 0.7, sol gözde tamdı. Göz içi basınçları sağ ve sol gözde sırasıyla 12 ve 11 mmHg idi. Biyomikroskopik muayene her iki gözde doğaldı. Göz dibi incelemesinde her iki gözde makula doğaldı. Sol optik disk sınırları keskin, nöroretinal rim vitalken sağda optik disk soluk izlendi. Rölatif afferent pupil defekti sağ gözde pozitif. Ortalama retina sinir lifi tabakası kalınlığı sağda 37 µm, solda 97 µm ölçüldü (Resim 1). 30:2 Humphrey görme alanı testi resim 2’de gösterilmiştir. Görsel uyarılmış potansiyeller testinde sağda P100 latansında anlamlı uzama, konfigürasyon bozukluğu ve amplitüd düşüklüğü saptanmıştır (Resim 3). Gadalinumlu orbital manyetik rezonans görüntülemesinde sağ orbitada retobulber 7 mm’lik korunmuş optik sinir kılıfında belirgin yerinde 5 mm’ye ulaşan anüler tarzda asimetric kalınlık artışı ve kontrastlanma görülmüştür (Resim 4). Klinik ve görüntüleme sonuçları ile hasta optik sinir kılıfı menenjiomu olarak değerlendirilmiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Merkezi sinir sisteminin benign tümörlerinden biri olan optik sinir kılıfı menenjiomu nadir görülse de görme azalması/kaybına neden olabilmektedir. Bu olgu ile az görme şikayeti olan olgularda multimodal değerlendirmenin ve tümöral etiyolojilerin de hatırlanması gerektiğini vurgulamak istedik.

Anahtar Kelimeler: Görme alanı, görsel uyarılmış potansiyeller, optik sinir kılıf menenjiomu, orbital manyetik rezonans görüntüleme, retina sinir lifi tabakası

PS-242 [Nörooftalmoloji]

Nonarteritik İskemik Optik Nöropatiye giden Olgu Sunumu

Suat Kuloğlu¹, Alpaslan Koç², Saadet Gültekin Irgat¹, Orhan Altunel¹, Fatih Özcura¹

¹Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Kütahya

²Doç.Dr.Mustafa Kalemlı Tavşanlı Devlet Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Nonarteritik İskemik Optik Nöropati(NAİON), sıklıkla 55 yaş üzerinde optik sinirde iskemi sonucu gelişen ani ve ağrısız görme kaybıyla seyreden bir hastalıktır. **YÖNTEM:**47 yaş kadın hasta sol gözde ani başlayan ve devam eden bulanık görme şikayetiyle başvurdu.Düzeltilmiş görme keskinliği sağ gözde 0.8 sol gözde 0.1,sağ göz göz içi basıncı 15 mmHg,sol göz 16 mmHg idi. Biomikroskopik muayenesinde ön segment doğal.Olgunun diyabet ve hepatit B dışında bilinen sistemik hastalığı yoktu.Göz hareketleriyle ağrısı yok.Renkli görme sol gözde 12, sağ gözde 12/12 Sol gözde ışık refleksinde azalma saptandı.Sol göz Rölatif Afferent Pupil Defekti negatif. Fundus muayenesinde sol optik disk çevresinde ödem, kıymık hemorajiler saptandı. **BULGULAR:**Hastada optik nevrit ön tanısı düşünülerek 3 gün boyunca 1 gr pulse steroid tedavisi verildi.Görme alanında solda jeneralize defekt görüldü. Hasta yatışı sırasında Multiple Skleroz,Retrobulber kitle açısından nörolojiye danışıldı. Nöroloji Kontrastlı Beyin+Servikal MR,Kontrastlı Orbita MR,VEP istenmesini bildirdi. Sol VEP latans uzun bulundu. Kontrastlı Orbita MR'da patoloji saptanmadı. Kontrastlı Servikal+Beyin MR'da Multiple Skleroz lehine bulguya rastlanılmadı.Hastaya taburculukta 64 mg prednol verildi.Mide koruyucu,Tuzsuz diyet,Kan şekeri regülasyonu önerildi.2 hafta sonra kontrole çağrıldı.Düzeltilmiş görme keskinliği sağ gözde 0.8 sol gözde 0.1.sağ göz içi basıncı 16 mmHg,sol göz içi basıncı 17 mmHg.Biomikroskopik muayenesinde ön segment doğal,Sol gözde RAPD yok. Fundus muayenesinde sol optik disk çevresinde kıymık hemorajiler geriledi.Optik disk ödemi geriledi.Koenzim Q-vitamin E takviyesi,Brimonidin damla 2*1 başlanarak 1 ay sonra poliklinik kontrolüne çağrıldı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**NAİON'un kanıtlanmış bir tedavisi yoktur ancak çeşitli cerrahi ve medikal yaklaşımlar mevcuttur.Nonarteritik iskemik optik nöropati, multifaktöryel bir hastalık olduğu için tedavisinde en doğru yaklaşım, risk faktörlerinin belirlenerek koruyucu tedavi uygulanmasıdır.

Anahtar Kelimeler: Nonarteritik iskemik optik nöropati,Rölatif afferent pupil defekti,steroid tedavisi,kıymık hemoraji

PS-243 [Nörooftalmoloji]

Değişken görme seviyeleri ile seyreden pineal kist olgusunu

Rabiatul Busra Akdan Bilen, Aysun Şanal Doğan
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi,
Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Değişken görme seviyeleri ile seyreden pineal kist olgusunu tartışmak.
YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:Keratokonus şüphesiyle refere edilen 12 yaşındaki kız çocuğunun yapılan muayenesinde düzeltilmiş en iyi görme keskinliği bilateral 0.4 (OD -5.75 -1.25x175, OS -5.25 -2.50x175 ile) olarak saptandı. Kornea topografisinde keratokonus bulgusu yoktu (Resim1). Az görme etiyojisi araştırıldığında, ön segment ve fundus muayeneleri, göz içi basıncı, göz hareketleri, renkli görme doğaldı. RAPD yoktu. Ön segment ve arka segment OCT (Resim 2), görme alanı, VEP, mikropereometri testleri doğal izlendi (Resim 3). Beyin MR'da pineal bölgede 4.8x4 boyutlarında kist mevcuttu (Resim 4). 2. Kontrolünde görme seviyeleri 0,3 (OD), 0,5 (OS) olarak kayıt edildi. Çocuk nörolojisinin ek önerisi olmadı. 3. kontrolde görme seviyeler 0,6 (OD), 0,7 (OS) saptanması ve kontroller arasındaki bu değişkenlik nedeniyle temaruz şüphesi gelişmesi üzerine yapılan testleri negatifti, psikiyatri konsültasyonu normal olarak sonuçlandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Hastanın görmeleri 0,3 ile 0,7 arasında dalgalanmakla birlikte hiçbir kontrolde tam değildi. Görme azlığını açıklayacak pineal kist dışında herhangi bir patoloji yoktu. Pineal kistler genellikle rastlantısal tespit edilen benign yapılardır. Olguların %35'inde ise görsel ya da işitsel semptomlar (öz bulanık görme, diplopi) bulunmaktadır. Büyük boyutlardaki kistlerde bası etkisiyle KİBAS'a bağlı semptomlar izlenmektedir. Ancak çocuklarda pineal kistlerin özellikleri, semptomları yönetimi ile ilgili çalışmalar kısıtlıdır. Bu nedenle olgumuzda görme azlığına neden olabilecek diğer tüm nedenler ekarte edildikten sonra pineal kiste bağlı olabileceği düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: az görme, pineal kist, keratokonus şüphesi

PS-244 [Nörooftalmoloji]

Metanol İntoksikasyonu Olgu Sunumu

Emine Nur Atıcı, Şansal Gedik, Saim Furkan Demirci
Necmettin Erbakan Üniversitesi, Göz Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ:Her 2 gözde görme kaybı şikayeti ile başvuran,sorgulamalar sonucu 7 haziran 2022 tarihinde intihar amaçlı kolonya içtiğini ifade eden olguya metil alkol intoksikasyonu tanısı konulmuş olup olgunun klinik bulguları ve takip sonuçlarının sunulması amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Olgu

Sunumu

BULGULAR:Olgunun muayenesinde görme keskinliği her iki gözde 2/20 düzeyinde idi.Her gözde direkt ve indirekt ışık reaksiyonları doğal,ishihara kartları ile değerlendirilen renkli görme düzeyi her iki gözde 1/12 olarak ölçüldü.Ön segment muayenesinde her iki gözde kornea ve lens saydam olarak fundus muayenesinde ise her iki gözde optik disklerin hiperemik olduğu,papilomaküler bölgenin ödemli olduğu görüldü.Optik koherens tomografi ile santral makula kalınlıkları her iki gözde 262 mikrometre olarak değerlendirilmiş olup peripapiller sinir lifi tabakası kalınlığı için cihaz tarafından kantitatif bir ölçüm alınamadı.Flash-VEP testinde P2 amplitüd değerleri sağ ve sol göz için sırasıyla 10.5, 14.6 mikrovolt iken P2 latans değerleri sırası ile 217, 206 milisaniye olarak ölçüldü.Hastada ilave olarak nefes darlığı ve terleme şikayeti olması sebebiyle dahiliye birimine danışılmış olup artmış anyon gapli metabolik asidoz saptanması sebebiyle hasta yoğun bakım servisinde takibe alındı,etanol protokolü uygulandı.Koenzim Q10 oral ve topikal formu,B1,B6,B12 vitamin kompleks,brimonidin tartarat tedavisi başlandı.Hastanın 9 gün sonraki muayenesinde görme keskinliği düzeyi sağ gözde 20/20, sol gözde tashihle 18/20 idi. Her 2 gözde renkli görme düzeyi ise 12/12 idi.Her 2 gözde ön segment muayenesinde kornea ve lens saydam olarak,fundus muayenesinde de optik diskler hafif silik izlenmiş olup peripapiller sinir lifi tabakası kalınlığı ise her gözde 132 mikrometre olarak ölçüldü. Hastanın takip ve tedavileri devam etmektedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bilateral görme azlığı ile gelen hastalarda anamnez iyi alınmalı hasta ifade etmese bile olası intoksikasyon atlanmamalıdır.Hızlı tanı ve tedavi ile olgumuzda olduğu gibi iyi sonuçlar alınabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: VEP testi, ishihara kartları, peripapiller sinir lifi kalınlığı

PS-247 [Nörooftalmoloji]

Pedriatrik bir olguda gelişen bilateral ani görme kaybı

Erel İçel¹, Hande Gazeteci Tekin²

¹Bakırçay Üniversitesi Çiğli Eğitim Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

²Bakırçay Üniversitesi Çiğli Eğitim Araştırma Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Travma sonrası bilateral az görme tarifleyen anti-MOG pozitif optik nörit saptanan pedriatrik bir olgunun klinik bulgularını sunmaktır. **YÖNTEM:** 5 Yaşındaki kız olgu yaklaşık 1 haftadır az görme şikayeti varlığı ile kliniğimize başvurdu. Hastanın anamnezi sorgulandığında yaklaşık 1 hafta önce kafasına sert şekilde top çarptığı, acil servis başvurusunda gerekli tetkiklerinin istendiği ve sonrasında şifa ile taburcu edildiği belirlendi. 1 Ay önce 1 hafta boyunca geçmeyen ateş varlığı ile gribal bir enfeksiyon geçirdiği hasta yakınları tarafından belirtildi. **BULGULAR:** EİDGK logMar ile bilateral 1.3 olarak saptanan hastanın fundus muayenesinde bilateral optik disk sınırları silik ve kabarıktı. Hastanın OKT ve OKTA ölçümleri Cirrus HD-6000 / AngioPlex OKTA (Carl Zeiss Meditec, Dublin, CA, USA) ile yapıldı. Sağ RNFL 304, sol ise 268 mikrondu. SMK değerleri sağda 296 solda 283 mikrondu. Görme azlığı nedeniyle OKTA ölçümleri alınamadı. Olgu pedriatrik nöroloji bölümüne refere edildi. O esnada MR görüntülemesinde her iki optik sinirde kalınlaşma ve postkontrast serilerde kontrastlanma izlendiği belirtildi. Optik nörit ile uyumlu hastaya pulse steroid tedavisi başlandı ve ardından doz azaltılarak oral yol ile devam edildi. Tedavi devam ederken hastanın anti-MOG antikoru pozitif, anti-Aquaporin 4 antikoru negatif olarak bulundu. 10. Günde EİDGK LogMar ile sağ sol gözde 0.3'tü. Bilateral optik disk bulgularında düzelme mevcuttu. Sağ RNFL 141, sol 152 mikrondu. FAZ değerleri sağ gözde 0.20, solda 0.21 mm² idi. Sağ optik sinirde damar dansitesi değeri (circumpapillary vessel density) (cpVD) %46.8, sol %45.4'tü. 2. Haftada EİDGK bilateral LogMar 0.1'di. Sağ cpVD %46, sol cpVD %45.2'ydi. 1. ayında EİDGK logMar 0.0 olarak saptandı, optik disk bulguları düzelmişti. FAZ değerleri sağ 0.18 mm², sol 0.21 mm² idi. Sağ cpVD %45.8, sol cpVD %45.2'ydi. Sağ, sol SMK değerleri sırayla 226, 232 mikrondu. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Kafa travması sonrası optik sinirde patolojik bulgular saptanan olgularda eş zamanlı tanılar açısından dikkatli olunmalıdır.

Anahtar Kelimeler: anti-MOG, miyelin oligodendrosit glikoprotein, optik nörit

PS-248 [Nörooftalmoloji]

Morning glory sendromu ve vertebral arter dolikoektazisi

İsmet İlbey Özgün, Aysun Şanal Doğan

SBU, Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği,
Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Morning Glory Sendromu (MGS), ilk 1970 de tanımlanan ve nadir görülen (prevelans 2,6/ 1000000) bir disk anomalisidir. Huni şeklinde bir optik disk, merkezi beyazımsı bir fibröz-gliyal dokuya sahiptir ve halka şeklinde bir korioretinal pigment bozukluğu alanı ile çevrilidir. Retinal damarlar, diskin kenarında çok sayıda düz dar dal olarak çıkar. Bildirimizde Morning Glory Sendromuna eşlik eden intrakranial vasküler anomalili bir vakanın paylaşılması amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Vaka sunumu

BULGULAR:Gözlük reçetesi almak için kliniğimize başvuran ve sağ gözünün tembel olduğunu söyleyen 18 yaşındaki erkek hastanın yapılan tashihinde görmelerinin, sağda 0.5 (-4,25-1,00 α30) solda ise tam (2,75-2,50 α175) olduğu görüldü. Ön segmenti bilateral doğaldı. Fundus bakıda sağda MGS olan disk izlendi, sol taraf doğaldı (Resim 1). Göz hareketleri bilateral 4 yöne serbestti. Renkli görmesi bilateral tamdı. Santral kornea kalınlığı sağda 543, solda 540 mm idi. Keratometri değerleri sağda K1:43,68x18, K2:45,7x108, solda K1:44,05x175, K2:46,58x85 ölçüldü. Gangliyon hücre kompleksi(GCC) ortalama kalınlığı sağda 79 µm, solda ise 89 µm tespit edildi (Resim 2). RNLF analizinde sağ gözde inferior kadranda normatif dataya göre incelme 94 µm mevcuttu. Görme alanında sağda kör noktada genişlememiş, sol normaldi (Resim 3). Sistemik anomali eşlik etme ihtimali için laboratuvar testler yapıldı. Beyin MRA'da sol vertebral arter V4 segmenti kıvrıntılı seyirde ve bulbus sol yarıya hafif indentasyon gösterdiği tespit edildi (Resim 4,5).

TARTIŞMA VE SONUÇ:MGS'da optik diskteki anomaliye intrakranial vasküler bozukluklar eşlik edebilir. Daha önce, korpus kallozum agenezisi, bazal ensefalosel, serebrovasküler anomaliler rapor edilmiştir. Olgumuzda saptanan vertebral arter dolikoektazisi genelde asemptomatik bir varyasyon olarak kabul edilmekle beraber, 40 yaş sonrası semptomatik olma ve serebral iskemiye, kanamaya yada bası etkisine sebep olabilmektedir. MGS saptanmış hastalarda nöroloji konsültasyonu ve kranial görüntüleme yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: morning glory, optik disk anomalisi, vertebral arter dolikoektazisi

PS-249 [Nörooftalmoloji]

Multiple Skleroza Bağlı Webino Sendromu: Olgu Sunumu

Melike Sarıdoğan, Nejla Tükenmez Dikmen, Nur Demir, Murat Sönmez, Nureddin Karakaş
Sultan Abdülhamid Han Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Wall-eyed bilateral internükleer oftalmopleji (WEBINO), bilateral medial longitudinal fasikülde (MLF) hasarla ortaya çıkan ve primer bakışta geniş açılı ekzotropya, addüksiyonda kısıtlılık ve abdüksiyon yapan gözde nistagmus ile kendini gösteren internükleer oftalmoplejinin bir çeşit varyantıdır. Çoğunlukla multiple skleroz (MS) ile ilişkilendirilmiş olmasına rağmen iskemi, hidrosefali, intrakranial kitle gibi patolojiler sonucunda da görülebilir.

YÖNTEM: Olgu

Sunumu

BULGULAR: Multiple Skleroz nedeniyle nöroloji kliniğinde takipli 39 yaşında kadın hasta çift görme ve göz hareketlerinde kısıtlılık şikayetiyle tarafımıza konsülte edildi. Yapılan muayenesinde her iki gözde görme keskinlikleri +5 tashih ile 0.5 seviyesindeydi. Göz içi basınçları sağda 13 mmHg, solda 12 mmHg ile normal aralıktaydı. Geç gözlük kullanımına bağlı ambliyopi öyküsü vardı. Ön segment muayenesinde primer pozisyonda uzakta 40 PD, yakında 50 PD ekzotropyası mevcuttu. Bilateral addüksiyon kısıtlılığı ve karşı gözlerde nistagmus vardı. Superiora bakışta nistagmus mevcuttu ve konverjans yetersizliği ile horizontal diplopi eşlik etmekteydi. Direkt ve indirekt ışık refleksleri doğaldı. Rölatif afferent pupil defekti izlenmedi, pupiller izokorikti. Her iki gözde ayrı ayrı renkli görmesi doğaldı. Optik diskleri ve fundus muayenesi doğaldı. Görme keskinliğindeki düşüklüğü ambliyopi dışında açıklayabilecek oftalmolojik bir patoloji izlenmedi. Muayene bulgularımız ve hasta öyküsünü göz önünde bulundurarak tabloyu Multiple Skleroz'a bağlı WEBINO olarak değerlendirdik.

TARTIŞMA VE SONUÇ: WEBINO'nun en sık sebebi olarak MS gösterilmektedir. Tek taraflı MLF hasarına bağlı internükleer oftalmopleji tablosu intrakraniyal patolojilerde daha sık görülmekle birlikte nadir olarak bilateral etkilenmeye bağlı WEBINO Sendromu akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: İnternükleer Oftalmopleji, Multiple Skleroz, Webino

PS-250 [Nörooftalmoloji]

Morning glory anomalisine eşlik eden optik pit

Ramazan Demirel¹, Alpaslan Koç², Saadet Gültekin Irgat¹, Fatih Özcura¹, Orhan Altunel¹

¹Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi

²Tavşanlı Doç. Dr. Mustafa Kalemler Devlet Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Morning glory anomalisi ve optik pit nadir görülen optik disk anomalileridir. Konjenital kaviter disk anomalileri olarak başlıklandırılabilen iki anomaliyi aynı anda bulunduran olgu sunulmuştur.

YÖNTEM:Fundus muayenesi sırasında optik diskte genişlik ve çukur şeklinde görüntü gözlenen olgunun renkli fundus fotoğrafı alınmıştır. Retinal komplikasyonlar açısından OCT tetkiki yapılmıştır.

BULGULAR:15 yaşında kadın hasta sol gözünde iki gündür olan ani başlayan bulanık görme şikayetiyle başvurmuştur. Görme keskinliği sağda tam solda ise 7/10 olup ön segmentte bulgu saptanmamıştır. Fundus muayenesinde sağ disk ve makula tabii görünümdeyken solda optik pit mevcut, disk kontralateraliyle kıyaslandığında bariz daha büyük ve ortası çukur şekilde izlenmiştir.(Resim 1)Retina dekolmanı veya maküler ödem bulunmadığı OCT ile teyit edilmiştir. (Resim 2) Olgunun iki ay sonraki takibinde görme keskinliği bilateral tam düzeydedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Optik disk anomalileri nadir olsalar da izlendiğinde tanınmalı ve olası görmeyi etkileyebilecek komplikasyonlar açısından temkinli olunmalıdır. Morning Glory Anomalisi; genellikle tek taraflı, sporadik olarak görülen oldukça nadir bir optik disk anomalisidir. Optik Pit; genellikle inferotemporal alanda görülen disk etrafında grimsi beyaz bir çukuru belirtir. Embriyolojik fissür kapanmasında defekt veya mezenşimal anomali sonucu oluşabilecek her iki anomalide de retina dekolmanı ve makula tutulumu açısından hastaların takibi gerekmektedir. İki anomaliyi birlikte bulunduran nadir durum olgu sunumu olarak raporlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Morning Glory, Optik Pit, Retina Dekolmanı

PS-251 [Nörooftalmoloji]

Could omalizumab treatment cause optic neuritis? A case report:

Meriç Yıldız¹, Harun Çakmak¹, Nefati Kiylioğlu²

¹Department of Ophthalmology, Adnan Menderes University, Aydın, Turkey

²Department of Neurology, Adnan Menderes University, Aydın, Turkey

BACKGROUND AND AIM:Omalizumab, a humanized monoclonal antibody designed to target and neutralize IgE, offers a unique treatment approach for allergic diseases. By binding to IgE at the same site as the high-affinity receptor, this medication prevents IgE from sensitizing cells that carry these receptors. It acts early in the allergic cascade, inhibiting the biological effects of IgE before allergic symptoms arise. We aimed to present a patient who was treated with omalizumab for chronic spontaneous urticaria and had bilateral optic neuritis 2 years later. This patient is the third case we investigated in the literature.

METHODS:case

report

RESULTS:A 50-year-old woman who was prescribed omalizumab for severe and corticosteroid-dependent chronic spontaneous urticaria experienced a rapid decline in vision in both eyes, with only light perception remaining (best-corrected visual acuity). Her serum CRP level was measured at 15.5 mg/liter. Eye examinations and visual evoked potential tests indicated retrobulbar optic neuritis as the diagnosis. A brain MRI was conducted without contrast agent due to renal failure, revealing bilateral retrobulbar optic neuritis. The results of the cerebrospinal fluid (CSF) examination were normal. The patient was diagnosed with optic neuritis associated with omalizumab treatment and the medication was discontinued. After receiving methylprednisolone pulses (1000 mg intravenous) for 5 days, followed by oral prednisone after a 2-week follow-up, significant improvement was observed. At the last visit, the patient's best-corrected visual acuity was 1/20 in both eyes. This patient is currently under ongoing follow-up.

CONCLUSIONS:Omalizumab treatment is gaining popularity, accompanied by a progressively expanding spectrum of side effects. In this study, we examined the potential correlation between omalizumab and optic neuropathy. Nevertheless, additional research is required to elucidate our findings.

Keywords: Chronic spontaneous urticaria, omalizumab, optic neuritis

PS-252 [Nörooftalmoloji]

Dostinex Kullanımının Oküler Yan Etkileri: Bir Olgu Sunumu

Fatih Berkan Akyol, Hamidu Hamisi Gobeka, İbrahim Ethem Ay, Mustafa Doğan
Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı,
Afyonkarahisar

GİRİŞ VE AMAÇ: Dostinex, D2 reseptörleri için yüksek afiniteye sahip uzun etkili dopamin reseptör agonisti olup prolaktin salınımını baskılayan, koroidal efüzyonu artırarak pupiller blok etkisi olmaksızın akut açı kapanması glokomuna sebebiyet verebilen bir ilaçtır.¹ Kiazmada sebep olduğu basıya bağlı bitemporal hemianopsi ve optik atrofi sebeplerinden olan pitüiter adenomların en sık görülen çeşidi olan prolaktinoma tedavisinde kullanılmaktadır.²⁻³ Amacımız dostinex kaynaklı görme alanı defekti geliştiğinden şüphelenilen bir olgu sunmak.

YÖNTEM: Hastanın yapılmış olan görme keskinliği muayenesi, göz içi basıncı, OCT ile RNFL değeri, görme alanı tetkiki, Naranjo adverse ilaç reaksiyon olasılık ölçeği kullanılmıştır.

BULGULAR: Prolaktinoma tanısı sebebiyle 10 yıla yakın süredir Dostinex kullanan ve yapılan MRI görüntülemelerinde hipofiz adenomu tedavi edildiği saptanan 32 yaşında kadın hasta, Ekim 2021 yılında görmeye birkaç saniye süren ani kayıp ve ışık çakmaları şikayetleri ile AFSÜ göz kliniğine başvurdu. Yapılan muayene ve tetkiklerde GİB: 23/22mmHg sağ gözünde RNFL azlığı görülmesi ve tedavi edilmiş prolaktinoma öyküsü olması sebebiyle Kasım 2021’de görme alanı tetkiki yapıldı. Yapılan tetkikte prolaktinoma öyküsü ile uyumlu olmayan sağ gözün görme alanında superiorda etkilenme izlendi. Temmuz 2022’de çekilen görme alanında etkilenmenin devam etmesi üzerine endokrinolojiye yönlendirilen hasta için Kasım 2022’de dostinex bırakılmış. Mart 2023’te çekilen görme alanında etkilenimde azalma ve sağ gözde RNFL’de minimal artış izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Naranjo adverse ilaç reaksiyon olasılık ölçeği kullanıldığında görme alanındaki defektin dostinex kullanımına bağlı “muhtemel” etkilenme durumunda olduğu görülmüştür. Bu olguda uzun süreli dostinex kullanımının görme alanında bozulmalara muhtemel sebep olması prolaktinoma hastalarında birincil medikal tedavi seçeneğinde önemli bir rol oynayabilir. Bu rapor, erken teşhis ve müdahaleyi kolaylaştırmak için klinisyenler arasında farkındalığı artırmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Mikroadenom, prolaktinoma, görme alanı, dostinex

PS-253 [Nörooftalmoloji]

Progresif Eksternal Oftalmoplejili 2 Ptozis Olgusu

İrem Taşkınlı, Mustafa Erdogan, Süleyman Sami İlker
Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Manisa

GİRİŞ VE AMAÇ: Progresif eksternal oftalmoplejili iki olgunun sunulması
YÖNTEM: Olgu Sunumu

BULGULAR: Olgu 1; 34 yaş, erkek sol göz kapağında düşüklüğün tedavi edilmesi isteği ile tarafımıza başvurdu. Hastanın progresif eksternal oftalmopleji tanısı aldığı ve sol gözüne levatör kısaltma prosedürü uygulandığı öğrenildi. Görme keskinliği (GK) 0,4 /0,5, primer pozisyonda ortoforik olan hastanın göz hareketleri her yöne kısıtlı izlendi. (resim 1,2,3,4) Göz kapağı düşüklüğü olan hastanın (MRD 3mm/1 mm) levatör fonksiyonu (LF) 6 mm /3 mm olarak görüldü. Biyomikroskopik bakıda ön segmentte sol gözde altta limbusta 1mm ilerlemiş olan pannus dışında patoloji saptanmayan hastada fundus bilateral makula atrofik görünümdeydi. Hastanın yapılmış olan kardiyolojik ve nörolojik incelemelerinde bir patolojiye rastlanmadığı görüldü. Daha önce levatör prosedürü ile cerrahi uygulanmış ve levatör fonksiyon düşük olan göz hareketleri sınırlı olan hastaya oluşabilecek korneal patolojiler öngörülerek ptozis için ek cerrahi girişim önerilmedi.

Olgu2. 48 yaş, kadın hasta kliniğimize göz kapağında 8 yıldır olan düşüklük şikayeti ile başvurdu. Anne, annesinin, dayı ve teyzesinde de kapak düşüklüğü mevcut olan hastanın yapılan muayenesinde de GK 0,5/0,7 olduğu ve göz hareketlerinin bilateral her yöne tam kısıtlı olduğu görüldü. Bilateral kapak aralığını kapatan ptozisi (MRD:-2mm) olan hastada yukarı baş pozisyonu izlendi. LF: 3mm/ 3mm olarak görüldü. Biomikroskopik bakı ve fundus bakısı bilateral doğal olarak saptandı. Hastaya frontal askı ile ptozis cerrahisi önerildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Ptozis şikayeti olan hastalarda göz hareketleri dikkatlice incelenmelidir. Progresif eksternal oftalmoplejili hastalarda ptozis cerrahisi planlamasında cerrahi sonrası oluşabilecek korneal patolojiler öngörülerek kısıtlı bir düzeltme planlanmalıdır. Pupil aralığını kapatmayan hasta grubunda konservatif yaklaşım ile ve cerrahinin ertelenmesi bir seçenek olarak görülebilir.

Anahtar Kelimeler: progresif eksternal oftalmopleji, ptozis, miyopati

PS-254 [Nörooftalmoloji]

Anterior Yaklaşımlı Servikal Spinal Cerrahi Sonrası Horner Sendromu

Merve Çetin¹, Tuncay Kusbeci¹, Ömer Kartı²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bozyaka SUAM, Göz Hastalıkları Kliniği, İzmir

²İzmir Demokrasi Üniversitesi, Buca Seyfi Demirsoy Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Kliniği, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Horner Sendromu, anterior yaklaşımli servikal spinal cerrahilerde görülebilen, iyi bilinen ancak nadir görülen bir komplikasyondur. Servikal sempatik zincir hasarının bir sonucu olarak ipsilateral pupiller ptosis, miyozis ve fasial anhidrozis meydana gelir. Biz bu olgu sunumunda servikal disk herniasyonu nedeniyle anterior servikal diskektomi sonrası postoperatif dönemde gelişen sağ taraflı Horner Sendromu (blefaroptosis, miyozis, anhidrozis) olgusunu sunmayı amaçladık. **YÖNTEM:** 44 yaşında kadın hasta göz polikliniğine sağ taraflı göz kapağında düşüklük şikayeti ile başvurdu. Hastanın alınan anamnezinde 3 hafta önce C3-C4 disk düzeyinde servikal disk herniasyonu sebebiyle anterior servikal diskektomi yapıldığını öğrenildi. Hastanın şikayetlerinin operasyon sonrası başladığını ve zaman içinde kapak düşüklüğünde değişiklik olmadığını öğrenildi.

BULGULAR: Yapılan oftalmolojik muayenesinde en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri sağda 20/25, solda 20/20 seviyesindeydi. Göz tansiyonu sağda 15 solda 14 mm Hg olarak ölçüldü. Sağda pupiller alanı kapatan belirgin ptosis, miyozis izlendi. Belirgin anizokori mevcuttu. Yapılan ölçümlerde pupil çapı skotopik şartlarda sağda 2 mm solda 5.5 mm ölçülürken, fotopik şartlarda sağda 1.5 mm solda 3 mm ölçüldü. RAPD saptanmadı. Ön segment muayenesinde ek patoloji saptanmadı. Bilateral göz dibi doğal saptandı. Hastanın bir hafta sonraki kontrolünde her iki göze %0.5 apraklonidin uygulandı. Test sonrasında sağ pupilin sola göre daha midriatik olduğu ve ptoziste belirgin azalma görüldü. (Resim 1 ve 2)

TARTIŞMA VE SONUÇ: Horner Sendromu, ipsilateral sempatik zincir hasarına bağlı olarak görülebilen, anterior servikal yaklaşım sonrası oldukça nadir görülebilen bir komplikasyondur. Bu önemli anatomik yapının varlığını intaoperatif olarak dikkate almak oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: horner sendromu, miyozis, ptosis

PS-255 [Nörooftalmoloji]

Adolesan dönemde görülen bir idiyomatik orbital myozit olgusu

İrem Gökboya¹, Alpaslan Koç², Saadet Gültekin Irgat¹, Orhan Altunel¹, Fatih Özcura¹

¹Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Kütahya

²Doç.Dr. Mustafa Kalemlı Tavşanlı Devlet Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: İdiyomatik orbital myozit, lokal veya sistemik neden olmaksızın ekstraoküler kasların inflamasyonudur. Tanı klinik ve radyolojik bulgularla konur. Kortikosteroide dramatik yanıt patognomik bir bulgu olarak kabul edilmektedir. Bu olguda sağ göz kapağında şişlik ve göz hareketlerinde ağrı ile başvuran bir vakayı ve yönetimini sunmayı amaçladık. **YÖNTEM:** On üç yaş erkek olgu tarafımıza 1 haftadır devam eden sağ göz kapağında şişlik ve ağrı şikayeti ile başvurdu. Hastanın öyküsünde yakın zamanda geçirilmiş travma, enfeksiyon ve sistemik hastalık bulunmamaktaydı. Muayenesinde sağ gözde proptozis, periorbital ödem ile abdüksiyon ve addüksiyonda kısıtlılık mevcuttu. Görme keskinliği bilateral 10/10 idi. Göz içi basıncı bilateral olağan olan hastanın, biomikroskopik muayenesinde sağ göz konjonktiva temporalde hiperemikti, arka segment muayenesi doğaldı. **BULGULAR:** Hastanın kontrastlı orbital manyetik rezonans görüntülemesinde tendon tutulumu ile birlikte sağ lateral rektus kasında irregüler görünüm, genişleme(28x12mm), sinyal artışı ve kontrast tutulumu izlendi (Resim). Laboratuvar incelemelerinde tam kan sayımı, biyokimyasal parametreler normal sınırlarda değerlendirildi. Tiroid oftalmopati ayırıcı tanısı açısından bakılan TSH, T3, T4 ve tiroid otoantikorları normal olarak değerlendirildi. Akut faz reaktanları(ESR ve CRP) normal sınırlarda saptandı. Kollajen doku hastalıkları ve vaskülitte birlikte giden hastalıklar için bakılan ANA, RF, anti-dsDNA negatif olarak saptandı. Toksoplazma, sitomegalovirüs, herpes virüs ve ebstein-barr virüs serolojileri negatif bulundu. Bu bulgular ile hastaya idiyomatik orbital miyozit tanısı konuldu. Hastaya 1mg/kg'dan oral metilprednizolon ve etodolak tablet 200 mg tedavi başlandı. Hastanın yatışının 3.gününde semptomlarında gerileme izlendi, metilprednizolon tedavisi 8 haftada azaltılarak kesildi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Proptozis, göz hareketlerinde kısıtlılık ve periorbital ağrı ile başvuran pediatrik olgularda idiyomatik orbital miyozit ayırıcı tanılar arasında düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: İdiyomatik Orbital Myozit, Proptozis, İdiyomatik Orbita İnflamatuar Hastalığı

PS-256 [Nörooftalmoloji]

Sildenafil Kullanımı İle İlişkili Non-arteritik İskemik Optik Nöropatinin Ayırıcı Tanısı Ve Tedavisi: Olgu Sunumu

Kübra Yavuz, Kübra Karataş², Serek Tekin³, Muhammed Batur⁴
Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Van

GİRİŞ VE AMAÇ:PDE-5 selektif inhibitör alımını takiben gelişen kalıcı vizyon kaybı ve nonarteritik iskemik optik nöropati (NAİON) ilişkisi kesin olmamakla birlikte, bazı olgular rapor edilmiştir. Bu hastaların çoğunluğu NAAİON için risk faktörleri taşıyan yaşlı ve vaskülopatik kişilerdir. Komorbid hastalıkları olan ve ara ara sildenafil kullanımı olan hastada akut gelişen optik nöropatinin ayırıcı tanısındaki süreci sunmayı amaçladık.
YÖNTEM:Retrospektif olgu sunumu

BULGULAR:Bir haftadır sağ gözde görmede azalma şikayeti olan 70 yaşında erkek hasta EİDGK sağda 10 cm den parmak sayma solda 1,5 metreden parmak sayma olarak alındı. Direkt ve indirekt ışık refleksleri doğal izlendi. Rölatif afferent pupil defekti izlenmedi. Biomikroskopik muayenesinde ön segmentte bilateral hafif nükleer skleroz ve psödoeksfolyasyon izlendi.Fundus muayenesinde sağda optik disk başında hemoraji, grade 4 papil ödem, optik disk nazal sınırında kıymık hemoraji, grade 4 HTRP ? solda optik disk soluk, optik atrofi, vasküler tortoisite artışı izlendi.Hastanın OKT'sinde (optik kohorens tomografi) sağda sıvı ve epiretinal membran solda epiretinal membran ve fovea plana izlendi. Hastanın sağ göz şikayetlerinin başlamasından üç gün önce ve 1 hafta öncesinde sildenafil kullanım öyküsü mevcut.Tansiyonu ve kan şekeri regüle olan hastada ön tanı olarak sildenafille bağlı nonarteritik iskemik optik nöropati düşünüldü. Üç gün olacak şekilde Prednol 1gr iv pulse steroid tedavisi başlandı. Görme keskinliği sağda 1 metreden parmak sayma olan fundus muayenesinde sağda papil ödemi grade 3'e gerileyen hasta Prednol tablet 1 mg/kg tedavisine geçilerek taburcu edildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Akut optik nöropatilerde ilaca bağlı nedenleri göz ardı etmemek gerekir. Komorbid hastalıkları olan kişiler bu toksik etkilere daha yatkın olmakla birlikte anamnezle ayırıcı tanıya gitmek önemlidir.

Anahtar Kelimeler: hipertansif retinopati,optik nöropati,sildenafil

PS-257 [Nörooftalmoloji]

Migren Hastalarında Peripapiller ve Maküler Retina Damar Yoğunluğunun Optik Koherens Tomografi Anjiyografi ile Değerlendirilmesi

Su Özkan, Selin Simsek Alkan, Hatice Nur Topuz
Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Migren hastalarının optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) ile peripapiller ve maküler damar yoğunluğunun değerlendirilmesi
YÖNTEM:Kesitsel, karşılaştırmalı çalışma. Hastanemiz nöroloji kliniğinde kronik migren nedeniyle takipli 22 hasta ile 18 sağlıklı kontrol grubu çalışmaya alındı. Bütün hastalara rutin oftalmolojik muayene yapıldı, OKTA ile maküla yüzeysel kapiller pleksus (YKP), derin kapiller pleksus (DKP), foveal avasküler zon (FAZ) alanı, FAZ çevresi, foveal dansite (FD), radyal peripapiller kapiller pleksus (RPPK), retina sinir lifi tabakası (RSLT) ve optik sinir başı analiz ölçümleri alındı (AngioVue, OptoVue). OKTA maküla görüntüleri 6x6 mm'lik, OKTA disk görüntüleri 4.5x4.5 mm'lik alandan elde edildi.
BULGULAR:On beş aurasız, 7 auralı olmak üzere toplam 22 kronik migren hastasının 44 gözü ile, 18 sağlıklı kontrol grubunun 36 gözü çalışmaya dahil edildi. Gruplar, yaş ve cinsiyet açısından benzerdi. Optik sinir başı analizi ölçümlerinde 2 grup arasında anlamlı farklılık izlenmemiştir ($p>0.05$). Migren grubunda, peripapiller ve maküler retina damar yoğunluğu azalmış, FAZ ve FAZ çevresi daha geniş bulunmuş olmakla birlikte tüm bu parametrelerde istatistiksel olarak anlamlı farklılık izlenmemiştir($p>0.05$).
TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmamızda migren hastalarında genişlemiş FAZ alanı retinal mikrovasküler değişiklikler için destekleyici bir bulgu olabilir. Literatürde; OKTA ile yapılan çalışmalarda, migren atağı sırasında retinal damarların daraldığı ve vasküler dansitenin azaldığı ortaya konmuş olsa da aura sonrası vasküler değişikliklerin geriye döndüğü ve bu nedenle anlamlı bir istatistiksel fark olmadığı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Migren, OKTA, Optik Koherens Tomografi Anjiyografi, Vasküler dansite

PS-259 [Nörooftalmoloji]

Okulomotor Ataksi/Apraksi Tip-1 Olgusu Sunumu

Elif Er Arslantaş¹, Hatice Kübra Sönmez¹, Duygu Gülmez Sevim¹, Murat Gültekin², Gulsah Simsir³, Ayşe Nazlı Başak³

¹Erciyes Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Nörooftalmoloji Birimi, Kayseri

²Erciyes Üniversitesi, Nöroloji Anabilim Dalı, Kayseri

³Koç Üniversitesi, Biyoloji ve Genetik Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Erken başlangıçlı okulomotor ataksi/apraksi tip-1 (AOA-1) ilerleyici ataksi, dizartri, el ve baş titremesi ve distoni ile karakterize nörodejeneratif otozomal resesif (OR) bir hastalıktır. Genellikle 1-20 yaş arası büyüme geriliği şeklinde başlar, ilerleyen dönemde hareket bozuklukları, kognitif bozukluklar aksonal nöropati, derin ve yüzeysel duyu kaybı, hiporefleksi görülür. Klinik oftalmolojik bulguları arasında; bakışla uyarılan nistagmus, okulomotor apraksi, hipometrik sakkadlar, sakkadik bozukluk, fiksasyon yetersizliği, aşırı göz kırpma mevcuttur. Yukarı bakış parezisiyle başlayan progresif eksternal oftalmopleji apraksi belirtilerini maskeleyebilir. Sinir iletiminde sensorimotor aksonal nöropati, MR da serebellar atrofi ilerleyen evrelerde kortikal atrofi bulunabilir. **YÖNTEM:** 28 yaşında erkek hasta, nöroloji kliniğine 2 yaşında başlayan yürürken düşme, konuşmada gecikme, dizartrik konuşma, 10 yaşındayken desteksiz yürüyemediği için tekerlekli sandalyede mobilizasyon ile başvurdu. Tarafımıza nöroloji kliniğinden AOA-1 ön tanısıyla konsülte edildi.

BULGULAR: Hastanın oftalmolojik muayenesinde bilateral görme keskinliği 0,9 düzeyindeydi (snellen eşeli). Ön segment ve fundus muayenesi normaldi. Göz içi basıncı normal düzeydeydi. Oküler fiksasyonda ve smooth pursuit hareketlerde zayıflama mevcuttu. Sakkadik göz hareketleri horizontal ekseninde hipometrikti. İstemli smooth pursuit sırasında fiksasyonun baş hareketiyle sağlanabildiği ve okulomotor apraksinin olduğu izlendi. Göz kırpma refleksi artmıştı. Sakkadik göz hareketleri horizontal bakışta yavaşlamıştı. Konjuge göz hareketleri bozulmuştu. Hastanın makula ve optik disk OCT bulgusu normaldi. Elektrofizyolojik testler normaldi. Hastanın MR'ında serebellar atrofi olduğu ve genetik testinde APTX geninde homozigot mutasyon olduğu izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: AOA-1, mutant APTX geninin sebep olduğu OR bir hastalıktır. Primer olarak ciddi serebellar ve nöropatik bulgularla ortaya çıksa da okulomotor apraksinin baskın oküler bulgu olduğu ortaya koyulmuştur.

Anahtar Kelimeler: okulomotor apraksi, ataksi, APTX

PS-260 [Nörooftalmoloji]

Vogt-Koyanagi-Harada Sendromu ve Adie'nin Tonik Pupili

Ömer Pak, Alev Koçkar, Esra Kardeş, Betül İlkay Sezgin Akçay
Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Vogt-Koyanagi-Harada ve Adie'nin tonik pupili birlikteliği olan olguyu sunmak.

YÖNTEM: Olgu

Sunumu

BULGULAR: 1 aydır olan baş ağrısı ve her iki gözde görmede azalma şikayeti olan 50 yaşında kadın hasta dış merkezden refere olarak kliniğimize başvurdu. İlk yapılan oftalmolojik muayenede; görme keskinliği sağ gözde 1 metreden parmak sayma, sol gözde 50 santimetreden parmak sayma seviyesinde idi. Biomikroskopik muayenesinde bilateral pupilla dilate idi. Fundus muayenesinde ise bilateral optik disk ödemli ve solda daha belirgin olmak üzere bilateral eksudatif dekolman görüldü (Resim 1 ve 2). Göz hareketleri her yöne serbest, direkt ve indirekt ışık refleksleri sağ gözde lakayıt, sol gözde -/- idi. Dilate pupil etyolojisi için yapılan tetkikler de 5 dakika ara ile 3 kere hazırlanan %0.1 lik pilokarpin damla bilateral damlatıldı. Uygulama sonrası pupillaların bilateral miyotik hale geldiği gözlemlendi. Uygulama öncesi ve sonrasında pupillografi uygulanarak pupil hareketleri nümerize edildi (Resim 3 ve 4). Etiyolojik olarak yapılan ilave tetkiklerde anlamlı bir bulguya rastlanılmaması ve pilokarpin testine gelişen yanıt doğrultusunda olguda Adie'nin tonik pupili varlığı tanısı konuldu.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Tonik pupilla, büyük pupilla, zayıf ışık refleksi, yakına bakışta pupillada tonik kasılma ve yavaş gevşeme ile karakterize nadir görülen bir durumdur. Tonik pupillaya yol açan herhangi bir neden bulunmadığında bu tabloya Adie'nin tonik pupillası adı verilir. Pupilla sfinkteri ve silyer kasların postganglionik parasempatik uyarılmasında oluşan bir hasar sonucu oluştuğu düşünülmektedir. Adie'nin tonik pupillası, %80 tek taraflıdır. Sıklıkla genç kadınlarda görülür. Tümörler, travma, nöropatiler, oküler enflamasyon ve oküler enfeksiyonlar sebep olabilir ancak en sık idiyopatik görülmektedir. Bilateral tonik pupillalı olgularda, idiyopatik tonik pupilla tanısı koymadan önce altta yatan hastalığın varlığı araştırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Adie'nin Tonik Pupili, Pupillografi, Vogt-Koyanagi Harada Sendromu

PS-261 [Nörooftalmoloji]

Herpes Zoster Oftalmikuslu Olguda Okülomotor Sinir Paralizisi

Hesna Cansu Aksoy, Mustafa Erdogan, Huseyin Mayali, Muhammed Altınışik, Özcan Kayıkçıoğlu
Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Herpes zoster oftalmikusun nadir görülen nörolojik komplikasyonlarından, okülomotor sinir paralizisi gelişen olguyu sunmak

YÖNTEM: Olgu sunumu

BULGULAR: 80 yaşında erkek hasta, sağ göz kapağında 1 hafta önce başlaya düşüklük, ağrı, ciltte döküntülü lezyonlar şikayetiyle tarafımıza yönlendirildi. Hastanın bilinen kronik hastalığı yoktu. Görme keskinliği sağda 2 mps düzeyinde solda 0,05 düzeyindeydi. Sağ gözde pupili fiks dilate, direkt ve indirekt ışık refleksleri alınmıyordu, sol gözde ışık refleksi vardı. Rölatif aferent pupil defekti her iki gözde yoktu. Sağ gözde 30 derece ekzotropeya, içe, yukarı, aşağı bakışta hareket kısıtlılığı, tam pitozis, solda göz hareketleri her yöne serbest izlendi. (Resim 1) Fizik bakıda ciltte sağ alın ve periorbital bölgede krutlanmış veziküler lezyonlar görüldü. (Resim 2) Biomikroskopik bakıda sağda middilate pupil her iki gözde yoğun kortikonükleer katarakt dışında patoloji izlenmedi. Fundusu katarakt nedeni ile flu olarak görülen hastada yapılan göz ultrasonu normaldi. Klinik olarak 3 sinir paralizisi saptanan hastanın yapılan nöroloji konsültasyonunda ve radyolojik incelemelerinde (orbita-beyin MR) ek patoloji saptanmadı. Hastaya oral 800 mg 5x1 asiklovir, topikal gansiklovir jel 4x1 tedavisi başlandı. Tedaviye bir hafta sonra 1 mg/kg oral prednizolon eklenerek hasta yakın takibe alındı. (64 mg prednizolon 1 hafta ve her hafta 8 mg azaltıldı) Hastanın yapılan takiplerinde oftalmoplejinin 3 aylık süre içinde tedrici olarak gerilediğini, ekzotropeyanın azaldığını (10 PD ekzotropeya) minimal bir pitozisi kaldığını (MRD sağ:3mm sol:4mm) gözlemledik. (Resim3)

TARTIŞMA VE SONUÇ: Okülomotor sinir paralizisi herpes zoster oftalmikusun nadir görülen nörolojik komplikasyonların biridir. Antiviral tedaviler ve steroid tedavileri kombine edilerek yönetilen hastalarda iyileşme süreci uzun sürebilmektedir. Bu süre içinde tedaviye bağlı oluşabilecek komplikasyonların ve hastalığın yakın takibi yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: herpes zoster oftalmikus, oftalmopleji, okülomotor sinir paralizisi

PS-263 [Nörooftalmoloji]

Pedriatrik Yaş Grubunda Konjenital Optik Disk Anomalileri

Denizcan Özizmirli¹, Oğuzhan Özçelik¹, Aylin Yaman¹, Ayse Tulin Berk²

¹Dokuz Eylül Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

²Serbest Muayenehane, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Pedriatrik yaş grubunda konjenital optik disk anomalili hastaların epidemiyolojik sınıflaması

YÖNTEM:DEÜTF ve özel kliniğe başvuran konjenital optik disk anomalisi tanısı almış 170 olgu retrospektif olarak yaş,cinsiyet,tutulum yeri,akraba evliliğinin varlığı,eşlik eden oküler ve sistemik anomaliler,izlem süresi,kayma,tanı anında ve tedavi sonrası görme keskinlikleri açısından incelendi.

BULGULAR:Yaş ortalaması 5.64 ± 0.35 (2 ay-18 yaş) idi.Olguların %58.8'i erkek(100) idi.Bir yıl ve üzerinde takibi olan 90 hastada ortalama takip süresi 65.65 ± 6.54 ay idi.Olguların %68.2'sinde bilateral tutulum izlendi.Tutulmuş 286 gözde sıklık sırası ile optik disk druzeni(%43.7),optik disk hipoplazisi(%23.8),optik disk kolobomu(%18.2),optik atrofi(%8),tilted disk(6,6),morning glory(%4.9),myelinli sinir lifi(%3.5) ve optik pit(%2.4) izlendi.Başlangıç görme keskinliği numerik olarak ölçülebilen 177 gözde 0.42 ± 0.05 logMAR ölçüldü.En iyi görme keskinliği druzen grubunda,en düşük görme keskinliği ve en sık sistemik hastalık birlikteliği(%33.8) hipoplazi grubunda izlendi.Anizometropinin en sık görüldüğü kolobomlu gözlerde -4.00 ve üzeri miyopik refraksiyon,hipoplazi olan gözlerde ise +4.00 ve üzeri hipermetropik refraksiyon daha sık izlendi.54 ezotropeya, 21 ekzotropeya olgusu izlendi.Şaşılık en çok kolobomlu gözlerde izlendi.Gözlük ve/veya kapama tedavisi ile fonksiyonel ambliopiye en iyi yanıt veren grup druzen grubuydu.Bu grupta görme keskinliği az olan hastalarda sıklıkla +4.00 ve üzeri hipermetropi eşlik etmekteydi.Takibi 1 yıl ve üzerinde olan 159 gözün 30'unda numerik olarak görme keskinliğinde en az 1 sıra artış sağlanmıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Pedriatrik yaş grubunda konjenital optik disk anomalileri görmeyi etkileyen nadir görülen önemli bir hastalıktır.Bu hasta gruplarında fonksiyonel ambliyopinin doğru zamanda tanınması,kapama ve/veya gözlük ile uygun şekilde tedavi edilmesi görme keskinliğinde artış sağlar.Sistemik hastalık birlikteliği göz önünde bulundurularak multi-disipliner yaklaşım sergilenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Konjenital Anomaliler, Optik disk druzeni, Optik disk hipoplazisi, Optik disk kolobomu

PS-265 [Nörooftalmoloji]

Adie'nin tonik pupillası

Ramzı Saleem, Sevim Ayça Seyyar, Alper Mete, Sabit Kimyon, Kıvanç Güngör
Gaziantep Üniversitesi Şahinbey Sağlık Uygulama ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları
Ana Bilim Dalı, Gaziantep

GİRİŞ VE AMAÇ: Covid-19 sonrası Adie'nin tonik pupillası gelişen bir olguyu sunmayı amaçlamaktayız

YÖNTEM: olgu

sunumu

BULGULAR: 31 yaşında erkek hasta, iki gündür sağ göz bebeğinin büyük olması nedeni ile kliniğimize başvurdu, Hastanın acil doktoru olduğu ve 3 hafta önce covid-19 geçirdiği öğrenildi. Hastanın sistemik ek bir hastalığı yoktu ve nörolojik muayenesi doğaldı. yapılan oftalmolojik muayenesinde, görme keskinliği 0.9 olarak değerlendirildi, ancak görmede bulanıklık şikayeti vardı, göz içi basıncı 18 mmHg olarak ölçüldü, göz hareketleri her yöne serbestti, sağ pupil dilate idi, ışığa yanıtızsıydı, biyomikroskopta ön segment muayenesinde ışığa hafif bir reaksiyon vardı, fundus muayenesi doğaldı. %1'lik pilokarpin damlanın ringer laktat ile dilüe edilmesi ile hazırlanan 0.1'lik damla her iki göze eşit miktarda damlatıldı, bir saat sonra, sol pupilla değişmezken, sağda belirgin miyozis gözlemlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Adie'nin tonik pupillası için tanı koydurucu olan bu reaksiyon iris sfinkterinde meydana gelen kolinerjik hipersensitiviteye bağlı olarak gelişmektedir. Özellikle genç kadınlarda görülen bu tablo siliyer ganglion veya postgangliyonik kısa siliyer sinirlerin hasarında oluşur. Viral enfeksiyonlar, Diabetes Mellitus, orbita cerrahi ve travmalarından sonra oluşabildiği gibi, çoğu zaman idiyopatiktir ve farmakolojik tanı konulduktan sonra ileri tetkike gerek yoktur.

Anahtar Kelimeler: Adie sendromu, Tonik pupil, Pilokarpin, Anizokori

PS-266 [Nörooftalmoloji]

Ambliyopi Nedeni İle Takip Edilen Hastada İntrakranial Pleomorfik Ksantoastrositoma

Fatma Dilara Önal, Mustafa Erdogan, Muhammed Altinisik, Huseyin Mayali, Ozcan Kayikcioglu, Suleyman Sami İlker, Emin Kurt
Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Anizometropik ambliyopi takibinde kafa içi kitle tespit edilen hastanın sunulması

YÖNTEM:5 yaş kız hasta rutin kontrol için tarafımıza başvurdu.Görme keskinliği sağda 0,4; solda 0,4.Primer pozisyonda ortoforik olup göz hareketleri her yöne serbest olarak görüldü.Fundus muayenesinde optik disk ve retina olağan izlendi. Sikloplejinli refraksiyonu:sağda +5,50-2,50*175;solda +7,25 -2,25 *170 olarak saptandı. Hastaya refraksiyon değerlerine uygun gözlük reçete edildi. Ambliyopisi olan hastaya günde 2 saat kapama tedavisi önerildi. 2. vizitinde görme keskinliği sağda gözlüğü ile tam; solda 0,8 olan hastaya sağ göze 2 saat kapama tedavisine devam edildi.Takiplerde görme solda değişmezken sağda 0.6 seviyesine gerilediği izlendi. (ailesinden alınan anamneze göre kapamaya iyi uyum gösterdiği belirtiliyor).Göz hareketlerinde bilateral dışa bakış kısıtlılığı gelişen hastada sağ gözde RAPD saptandı. Fundus muayenesinde optik disk sınırları silik olarak görüldü.(Resim1) OKT de patoloji saptanmayan hasta (Resim 2)Kafa içi yer kaplayan oluşum ön tanısıyla Nörolojik inceleme amacı ile konsülte edildi. Bt ve Mr incelemesi sonucunda: beyin sağ lateral ventrikül posteriorunda yaklaşık 2*1cm boyutlarında düzgün sınırlı nodüler kitlesel görünüm saptandı(Resim 3)Dış merkezde opere edilen ve intrakranial kitle eksizyonu uygulanan hastada pleomorfik ksantoastrositoma tespit edildi.

BULGULAR:Postoperatif takibinde görme keskinlikleri bilateral 0,9.Göz hareketleri her yöne serbest.çift görme tariflemiyor.Fundus bakısında bilateral optik disk sınırları minimal silik izlendi. Takiplerde RNFL de sinir lifi kalınlığında kayıp saptanmadı. (Resim 4)

TARTIŞMA VE SONUÇ:Kapama tedavisine uyum gösteren ambliyopi hastalarında görme keskinliğinin istenen şekilde artmadığı veya azalma gösterdiği durumlarda akla sekonder patolojiler gelmelidir. Bu hastalarda; ayrıntılı nörolojik ve nörooftalmolojik muayene yapılmalı ve gerekli durumlarda santral patolojilerin saptanması açısından görüntüleme yöntemlerine başvurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: AMBLİYOPİ, KAPAMA TEDAVİSİ, İNTRAKRANİAL KİTLE

PS-267 [Nörooftalmoloji]

Vasküler Paralitık Strabismuslu Olgularda Retinal Mikrovasküler Yapıların Optik Kohorens Tomografi Anjiyografi ile Değerlendirilmesi

Meryem Dilara Kılıç, Burçin Çakır, Nilgün Özkan Aksoy
Sakarya Üniversitesi Eğitim Araştırma Hastanesi, Sakarya

GİRİŞ VE AMAÇ: Monooküler, idiyopatik 3, 4 veya 6. kranial sinir felci olan hastaların paralitık ve kontralateral nonparalitık gözlerindeki yüzeyel ve derin retinal kapiller pleksus damar yoğunluğunu ve retina kalınlığını karşılaştırmak.
YÖNTEM: Kliniğimiz nörooftalmoloji polikliniğinde takip edilen, tek taraflı, idiyopatik 3,4 ve 6. kranial sinir felçli olguların bilgileri geriye dönük tarandı. Hastaların kranial sinir felci olan gözleri çalışma grubu, sağlam gözleri kontrol grubu şeklinde adlandırıldı. Hastaların Optopol Revo NX 130 cihazı ile çekilen optik kohorens tomografi anjiyografilerindeki (OKT-A) foveal ve parafoveal, yüzeyel ve derin kapiller vasküler dansiteleri ve retina kalınlıkları not edildi. Tüm parametreler iki grup arasında istatistiksel olarak karşılaştırıldı.
BULGULAR: 36 hastanın 72 gözü ile yapılan çalışmada gruplar arasında yüzeyel ve derin foveal, temporal parafoveal, üst parafoveal, nazal parafoveal, alt parafoveal kapiller vasküler dansiteleri ve foveal, temporal parafoveal, üst parafoveal, nazal parafoveal, alt parafoveal retina kalınlıklarının istatistiksel olarak farklı olmadığı bulundu. (sırasıyla p:0,953; p:0,997; p:0,266; p:0,929; p:0,737; p:0,758; p:0,687; p:0,517; p:0,943; p:0,841; p:0,478; p:0,636; p:0,51; p:0,163; p:0,693)

TARTIŞMA VE SONUÇ: Literatüre bakıldığında, monooküler vasküler strabismuslu gözlerle kontralateral nonparalitık gözlerin retinal mikrovasküler yapılarının değerlendirildiği tek çalışmada; paralitık gözlerde yüzeyel retinal kapiller pleksus damar yoğunluğunun nonparalitık kontralateral gözlerle kıyasla istatistiksel açıdan anlamlı düşük olduğu bildirilmesine karşın çalışmamızda paralitık ve kontralateral nonparalitık gözlerde yüzeyel ve derin retinal kapiller pleksus damar yoğunlukları arasında istatistiksel olarak fark bulunmadığı görülmüştür. Ayrıca paralitık ve kontralateral nonparalitık gözler arasında retina kalınlığı açısından da fark bulunmamıştır.

Anahtar Kelimeler: paralitık strabismus, kranial sinir felci, nörooftalmoloji, optik kohorens tomografi anjiyografi

PS-268 [Nörooftalmoloji]

All-Trans Retinoik Asit kullanımına sekonder Psödötümör Serebri gelişen bir akut promyelositik lösemi olgusu

Mehmet Alptekin Çelemen, Berrak Şekeryapan Gediz, Hüseyin Erkan Eser, Hüseyin Egemen Köse

Etlik Şehir Hastanesi Göz Hastalıkları, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Psödötümör serebri (PTS) herhangi bir enfeksiyon, yer kaplayan kafa içi kitle ya da vasküler anomali olmadan intrakraniyal kafa içi basınç artışı ve buna bağlı semptomları olan bir hastalıktır. PTS bir takım ilaçlarla ilişkili de olabilmektedir. Bunlardan biri olan ATRA (All-Trans Retinoik Asit) günümüzde akut promyelositik lösemi (APL) için en etkili tedavi olarak görülmektedir. ATRA'ya sekonder gelişen PTS olguları çocuklarda daha sık karşımıza çıkarken erişkin dönemde nadir olarak bildirilmiştir. Bu yazı ile ATRA tedavisi alan hastalarda gelişebilecek bu durumun farkındalığını arttırmak amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Bu olgu sunumunda; kliniğimize refere edilen hastanın detaylı göz ve görme muayenesi, fundus muayenesi, optik koherens tomografi (OKT), manyetik rezonans görüntüleme, görme alanı testleri ve geniş açılı renkli fundus fotoğrafları kullanılarak tanı, takip ve tedavisi sağlandı.

BULGULAR:Yeni tanı APL ve 14 gündür ATRA 2x40mg ile tedavi edilen 24 yaşında kadın hasta 4 gündür başlayan baş ağrısı ve görme bulanıklığı şikayetleri ile tarafımıza refere edildi. Yapılan muayenede düzeltilmiş en iyi görme keskinliği (EİDGK) sağ göz için 8/10; sol göz için 6/10 bulundu.Biyomikroskopik muayenede ön segment bulguları doğal izlenirken, fundus muayenesinde her iki optik diskte grade 4 ödem, disk etrafında kıymık hemorajiler ve çekilen OKT'de bilateral seröz maküla dekolmanı saptandı. (resim 1) Nörolojinin önerisiyle çekilen MR'da PTS tanısı konfirme edilerek hastaya 2x500 mg asetazolamid ve dekort 2x4 mg 21 gün içinde azaltılarak kesilecek şekilde başlandı. 45. günde ATRA tedavisi de kesildi. Haftalık kontrollerde bulgularında ve şikayetlerinde gerileme olan hastanın tedavi sonrasında EİDGK her iki gözde 20/20, seröz makula dekolmanında düzelme (resim 2) ve disk ödeminde gerileme izlendi (resim 3 ve 4)

TARTIŞMA VE SONUÇ:ATRA'ya sekonder PTS, tedavi ile düzelebilen bir hastalıktık ve bu ilacı kullanan hastalarda baş ağrısı, görme kaybı durumunda mutlaka ileri oftalmolojik inceleme yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: ATRA, akut promyelositik lösemi, psödötümör serebri

PS-269 [Nörooftalmoloji]

İdiyopatik İntrakraniyal Hipertansiyonda Asimetrik Papilödem

Ece Tuncel, Selda Çelik Dülger

Ankara Etlik Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:İdiyopatik intrakraniyal hipertansiyonda (IIH) sıklıkla simetrik papilödem görülmekte olup %10-%23 oranında asimetrik papilödem izlenmektedir. Bu durumun her iki optik sinir (OD) kılıfı arasındaki veya lamina cribrosadaki asimetrik yapısal değişikliklerden kaynaklandığı düşünülmektedir.

YÖNTEM:IIH'de tanı süreci ve tedavi etkinliğinin görüntüleme yöntemleri ile sunulması

BULGULAR:33 yaşında erkek hasta 3 aydır olan baş ağrısı ve tekrarlayan kısa süreli göz kararması şikayetiyle başvurdu. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EDGK) bilateral tamdı. Ön segment muayenesi doğaldı. Fundus muayenesinde sağda OD sınırının nazalde hafif silik, solda OD kabarık, hiperemik, sınırlarının silik ve disk sınırından geçen bazı damarların silinmiş olduğu görüldü. (Resim 1a-1b) Rölatif afferent pupil defekti yoktu. 30:2 bilgisayarlı görme alanı testinde (BGA) sağ normalken, solda kör noktada genişleme izlendi. Retina sinir lifi tabakası (RNFL) analizinde sağda nazalde kalınlıkta hafif artış, solda ise tüm kadrarlarda kalınlık artışı görüldü. (Resim 2a-2b-2c) Asimetrik papilödem düşünülerek kontrastlı kraniyal magnetik rezonans görüntüleme (MRG) ve MR venografi (MRV) yapıldı. Solda artan görme bulanıklığı şikayetiyle kontrole gelen hastada EDGK sağda tam, solda 0,8 idi. Fundus muayenesinde solda OD ödeminin arttığı görüldü. Sol gözde BGA'da periferik görme alanı defekti geliştiği ve RNFL'de üç kadranda da kalınlıklarda artış saptandı. (Resim 3a-3b-3c) MRG'de bilateral optik kılıflar içinde BOS artışı ve parsiyel empty sella görünümü, MRV'deyse sol transvers sinüs hipoplazik izlendi. Lomber ponksiyon da IHH ile uyumlu bulundu ve 3*2 250mg Asetazolamid başlandı. Kontrolde EDGK bilateral tamdı. Fundus muayenesinde sağ OD'de ödem izlenmezken solda OD ödeminin Grade 4'den Grade 2'ye gerilediği görüldü. (Resim4a-4b) BGA'da sağ doğal, solda periferik görme alanı defektinde düzelme ve RNFL'de solda kalınlıklarda azalma saptandı. (Resim 5)

TARTIŞMA VE SONUÇ:IHH'de tedavide amaç görme kaybını önlemek ve semptomları azaltmaktır.

Anahtar Kelimeler: görme alanı defekti, idiyopatik intrakraniyal hipertansiyon, papilödem

PS-270 [Nörooftalmoloji]

Okulomotor Sinir Tutulumu Yapan Santral Sinir Sistemi Patolojilerinde Ayırıcı Tanıda T Hücreli Lenfoma: Olgu Sunumu

Buse Uzunlu, Enver Mirza, Şansal Gedik

Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Fasial paralizi, sağ gözde pitozis ve göz hareket kusuru ile başvuran ve tetkikler sonrası T hücreli lenfoma tanısı alan 47 yaşında erkek hastanın klinik seyrinin sunulması amaçlandı

YÖNTEM: Olgu Sunumu

BULGULAR: 3 ay önce fasial paralizi, çift görme ve sağ göz ağrısı sebebiyle dış merkezde psödötümör orbita tanısıyla steroid tedavisine başlanan, tedavi süresince bulguları gerileyen ancak daha sonra pitozis gelişen hasta tarafımıza başvurdu. Başvuruda, hastanın sağ gözde görme keskinliğinin 0.6, solda ise 1.0 olduğu belirlendi. Sağ gözde pupil fiks dilate, IR yanıtı ve kornea refleks yanıtı yok, glob hareketleri her yöne kısıtlıydı. Ayrıca, sağ göz kapağı tamamen pitotikti ve sağ yüz yarısında oftalmik yarıda ağrı ve ısı duygusu azalmıştı. 3,5,6. Kranial sinir tutulumlu Tolosa Hunt sendromu veya orbita tutulumlu sistemik maligniteler açısından nörolojiye danışıldı. Yatışı yapılan ve steroid tedavisi düzenlenen hastanın okulomotor sinir paralizisi ve sağ tibia ön yüzünde giderek artan ve büyüyen cilt lezyonu sebebiyle etyoloji araştırılması amacıyla dahiliye, romatoloji, dermatoloji, hematoloji konsültasyonları istendi. Ayrıca kan tetkikleri, santral görüntülemeleri, toraks ve batin BT, yüzeysel doku ultrasonografisi istendi, cilt lezyonlarından biyopsi alındı. Kontrastlı kranial MR da kavernöz sinüste 11 mm kitlesel görünümde dural infiltratif lezyon saptandı ve kavernöz sinüs düzeyindeki artmış kontrast tutulumu, okulomotor sinirdeki kalınlık artışı Tolosa Hunt sendromu ile uyumlu bulundu. Tibia ön yüzündeki cilt lezyonundan alınan biyopside yüksek dereceli sitotoksik özellikleri belirgin agresif T hücreli atipik lenfoid infiltrasyon saptandı. Hastanın T hücreli lenfoma tanısıyla takip ve tedavileri devam etmektedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Okulomotor sinir paralizisi ile giden hastalıklarda Tolosa Hunt sendromu göz önünde bulundurulmalı ve ayırıcı tanıda SSS tutulumlu granülomatöz hastalıklar ve maligniteler dışlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Tolosa Hunt Sendromu, T Hücreli Lenfoma, Okulomotor Sinir Paralizisi

PS-271 [Nörooftalmoloji]

Proptozis ile Başvuran Kronik Böbrek Yetmezlikli Diyabetik Olguda Tolosa-Hunt Sendromu tanısı ve tedavisi

Rıdvan Erata, Murat Oklar, Şaban Şimşek

T.C. Sağlık Bakanlığı Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Tolosa-Hunt sendromu (THS) ağrılı oftalmopleji ile prezente olan kavernöz sinüs veya süperior orbital fissürün granüloamatöz hastalığıdır. Bu sendrom ipsilateral orbital ağrı, göz hareketlerinde kısıtlılık ve steroidlere iyi yanıt verme gibi belirtilerle karakterizedir. İnsidansı milyonda 1-2 olarak düşünülmektedir. Hastaların yaklaşık %40'ında tekrarlayan ataklar vardır. Tanı için manyetik rezonans görüntüleme (MRG) veya biyopsi ile granülomun gösterilmesi gerekmektedir. Burada proptozis ve göz hareketlerinde kısıtlılıkla başvuran bir THS'lu hasta sunulmuştur.

YÖNTEM: Olgu sunumu

BULGULAR: Bir haftadır çift görme ve sol gözde ağrı ve baş ağrısı tarifleyen 53 yaşındaki erkek hastanın görme keskinliği bilateral 0.5 idi. Sol gözde proptozis varken içe -3, dışa -1, yukarı ve aşağı -2 düzeyinde kısıtlılık mevcuttu (Resim 1). Hertel ekzoftalmometri ölçümleri 19/21 mm idi. Biyomikroskopisinde sol gözde hiperemi ve bilateral kortikal katarakt bulunuyordu. Fundus muayenesinde nonprolifetatif diyabetik retinopati ve makular ödem görülmekteydi. Kontrolsüz diyabeti olan hastada mukormikoz, orbital inflamatuvar hastalık ve kitle açısından BT çekilip KBB ve NRŞ görüşü alındı. Konsültasyon sonrası ayırıcı tanı amacıyla MRG planlandı. Hastada böbrek yetmezliği olması sebebiyle kontrast verilemedi (Resim 2). Ön planda THS düşünülen hastaya 3 gün 1 gr pulse steroid başlandı. Steroidlerle hastanın ağrısı azaldı, proptozisi geriledi ve göz hareketleri düzeldi (Resim 3). Klinik iyileşme sonrası steroid tedavisi kademeli kesilerek hasta takibe alındı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Lokalize tek taraflı baş ağrısı ve buna eşlik eden oftalmoplejik durumlarda THS nadir de olsa akla getirilmelidir. Tanı açısından belki de en önemli kriter MRG'de kavernöz sinüste genişlemeye neden olan ve kontrast tutan granüloamatöz enflamasyonun gösterilmesidir. Ayırıcı tanı da intrakranial kitleler, kavernöz sinüs trombozu, migren gibi hastalıklar yer alır. Steroidlere yanıt dramatiktir. Erken tanı ve tedavi ile bulgular ve inflamasyon hızla azalmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Tolosa-Hunt sendromu, proptozis, baş ağrısı, oftalmopleji

PS-272 [Nörooftalmoloji]

Papilödem Ön Tanısı ile Refere Edilen Pediatrik Hastalarda Etiyolojik Değerlendirme, Demografik ve Klinik Özellikler

Okyanus Bulut, Elif Demirkılınc Biler, Önder Üretmen
Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı

GİRİŞ VE AMAÇ:Papilödem ön tanısı ile refere edilen pediatrik yaş grubundaki çocuklarda etiyolojik, demografik ve klinik özelliklerin değerlendirilmesi
YÖNTEM:Kliniğimize papilödem ön tanısı ile refere edilen 18 yaş altındaki hastaların tıbbi kayıtları retrospektif olarak değerlendirildi. Ayrıntılı oftalmolojik muayene ve renk görme, optik koherens tomografi (OKT) ile retina sinir lifi tabakası (RNFL) kalınlıkları, 30/2 görme alanı testi, oküler USG, fundus otofloresans (FAF), kraniyel görüntülemeler, lomber ponksiyon ile beyin omurilik sıvısı analizleri incelendi ve hastaların demografik bilgileri, ilk başvuru şikâyetleri ve takipler esnasındaki tüm klinik verileri kaydedildi.
BULGULAR:Çalışmaya yaş ortalaması $11,4 \pm 3,4$ (3-18) olan 85 hasta (37 erkek, 48 kız) dahil edildi. En sık 2 tanı idiyopatik intrakranial hipertansiyon (İİH) (%57,6) ve optik disk drusen (ODD) (28,2%) olup 5 hastada her iki tanı da mevcuttu. Diğer etiyolojiler; serebral sinüs ven trombozu, subdural hematoma, MIS-C, multipl skleroz, Leber herediter optik nöropati, enfeksiyöz optik nörit, graft versus host ilişkili optik nörit idi. 5 hastada (%5,8) ise yüksek hipermetropi ve kalabalık disk görünümü ile psödopapilödem tanısı kondu. İİH hastalarında baş ağrısı (%67,3), diplopi (%26,5) ve görme azalması (%24,4) en sık başvuru yakınmaları iken, 14 hasta asemptomatikti. ODD hastalarının 20'sinde FAF çekilmiş olup 7'sinde pozitiflik saptanırken, tamamında USG'de pozitiflik gözlemlendi. Görme alanı değerlendirmelerinde 45 hastada (%75) bilateral kör nokta genişlemesi saptanırken, 10 hastada (%16,6) periferik nonspesifik defekt izlendi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Papilödem ön tanısı ile refere edilen hastalarda gerçek veya psödopapilödem ayırımı, tedavinin planlanması ve izlemde önemlidir. Erişkinlere oranla daha az görülmesine rağmen, çocuklardaki tanı-muayene zorlukları ve morbidite oranları göz önüne alındığında teşhis ve erken tedavi büyük önem taşımakta olup, ayırıcı tanıda USG, FAF ve OD-OKT ile RNFL izlemi fayda sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: idiyopatik intrakranial hipertansiyon,optik disk drusen, papilödem, psödopapilödem

PS-273 [Nörooftalmoloji]

Polisitemi Sonrası Oluşan Papillit Tedavisinde Flebotomi Uygulanması Olgu Sunumu

Kübra Ak, Muammer Özçimen, Emine Araslı Çizmeci, Pakize Rabia Albayrak, Murat Keskin, Mehmet Kömür, Mehmet Akif Deniz, Necip Fazıl Eruslu, Tuğba Akbaba, İrem Topan
Konya Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Optik diskte papillit saptanan olgularda altta yatan polisitemi varlığında flebotomi ile papillit tedavisi hakkında bilgi vermek
YÖNTEM: Olgu sunumu

BULGULAR: 41 yaşında erkek hasta 3 gündür olan sol gözde az görme şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Ek hastalık öyküsü yoktu. Yapılan muayenesinde direkt ve indirekt ışık refleksleri doğal, rapd solda pozitif idi. Snellen eşeli ile sağ göz görme keskinliği tam, sol göz görme keskinliği 0,05 idi. Ön segment muayenesi doğal, görme alanı sol göz temporal yarıda skotom mevcuttu. Fundus muayenesinde sol optik diskte hiperemi ve ödem, kıymık şeklinde hemorajiler izlendi papillit ile uyumlu olduğu gözlendi (şekil 1). Hastadan istenen kan tahlilinde hemoglobin 19,2, hematokrit %55,4 idi. Hasta 20 paket/yıl sigara kullandığını söyledi. Hastaya tarafımızca topikal non steroid antiinflamatuvar damla başlandı ve hematolojiye konsülte edildi. Hematoloji tarafından 1 ünite flebotomi işlemi uygulandı. Hastanın 3 gün sonraki muayenesinde görme keskinliği 0,05 ve optik diskte ödem azalmıştı. Hastanın 1 ay sonraki muayenesinde görme keskinliği 0,8 ve fundus muayenesinde solda papillit gerilemişti.
TARTIŞMA VE SONUÇ: Ön tanı olarak papillit düşünülen hastalarda hemogram bakılarak saptanabilecek polisitemilerin tedavisi flebotomi ile etkin ve kolayca yapılabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akut görme kaybı, flebotomi, papillit, polisitemi

PS-275 [Nörooftalmoloji]

Akut Lenfoblastik Lösemili Bir Olguda İntratekal Metotreksata Bağlı Toksik Optik Nöropati

Fatma Feyzanur Keskin Perk, Zeki Yiğit Karaca, Cafer Tanrıverdi, Şenay Aşık Nacaroğlu
Medipol Mega Üniversite Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Akut lenfoblastik lösemi nedeniyle intratekal metotreksat kullanılan bir olguda gelişen geçici optik nöropatinin klinik bulgularını paylaşmayı ve intratekal metotreksat kullanımının oftalmik yan etkilerini gözden geçirmeyi amaçladık.

YÖNTEM: Olgu

Sunumu

BULGULAR: Üç ay önce B hücreli akut lenfoblastik lösemi (B-ALL) tanısı alan 30 yaşında kadın hasta kliniğimize ani başlayan görmeye azalma şikayeti ile başvurdu. BFM tedavi protokolü alan hastaya dün intratekal metotreksat uygulaması yapıldığı ve bugün ani gelişen görmeye bulanıklık, denge kaybı şikayetlerinin geliştiği öğrenildi. Oftalmolojik muayenesinde, görme keskinliği Snellen eşeli ile sağ gözde 4/10 sol gözde ise 4/10 olarak saptandı. Direkt ve indirekt ışık refleksleri doğal olup, rölatif afferent pupil defekti saptanmadı. Renkli görme, ön ve arka segment muayenesi doğal idi. Göz hareketleri her yöne serbest olan hastanın OCT makula ve retina sinir lifi kalınlık analizi normaldi. Görme alanında sol hemianopsi ve sağ alt quadronopsisi olan hastada görme alanında kayıp olan bölgelerde multifokal ERG'de voltaj düşüklüğü saptanmadı. Flash VEP subnormal olan hastada patern VEP'te dalgalar saptanamaz idi. Ön planda toksik nöropati düşünülerek hasta nörolojiye konsulte edildi. Kranial MR görüntülemesinde bilateral sentrum semiovalede, motor korteks subkortikal ak maddeye uzanan ve posterior periventriküler difüzyonu kısıtlayan, kontrast tutmayan, T2 hiperintens lezyonlar görüldü. İskemik paterne uymayan lezyonlar radyoloji tarafından olası metotreksat toksisitesi olarak yorumlandı. 1 hafta sonra kontrolde görme keskinliklerinin tama çıktığı, görme alanı defektinin kaybolduğu, flash VEP'in voltaj artışı ve latansın uzamasıyla normal seviyelere döndüğü, patern VEP'te voltaj düşük olsa da dalgaların saptanabilir hale geldiği ve P100 latansının normale döndüğü görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ: İntratekal metotreksat uygulaması sonrası toksik optik nöropati gelişebilmektedir. Bu nedenle hastalar yan etkiler açısından takip edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Elektoretinogram, İntratekal Metotreksat Uygulaması, Toksik Optik Nöropati

PS-276 [Nörooftalmoloji]

Tek Taraflı Geçirilmiş Non-Arteritik Anterior İskemik Optik Nöropati'de Optik Koherens Tomografi Anjiyografi Bulguları ve Ön Kamara Flare Değerlerinin Sağlam Gözle Karşılaştırılması

İsmail Uyanık¹, Işıl Paşaoğlu¹, İhsan Çakır¹, Banu Solmaz²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırması

²İstanbul Medipol Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı

GİRİŞ VE AMAÇ:Tek taraflı geçirilmiş non-arteritik anterior iskemik optik nöropati (NA-AION)'de, peripapiller damar yoğunluğu (pDY) ve ön kamara flare değerlerinin, olguların sağlıklı gözleri ile karşılaştırılması

YÖNTEM:Ocak 2022- Şubat 2023 tarihleri arasında tek taraflı geçirilmiş NA-AION tanısı ile takip edilen olgularda optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) ile pDY; optik koherens tomografi ile peripapiller retina sinir lifi kalınlığı (pRNFL); laser flaremetre cihazı ile ön kamara flare ölçümleri ve otomatik perimetre ile görme alanı testi yapıldı. Bulgular her olgunun sağlam gözü ile karşılaştırıldı.

BULGULAR:Ortalama yaşı 58.2 ± 9.1 olup tek taraflı geçirilmiş NA-AION tanısı olan 20 olgu (10 kadın 10 erkek) çalışmaya dahil edildi. OKTA ölçümlerinde, yüzeysel pDY NA-AION geçiren gözlerde sağlam göze göre tüm kadrarlarda; derin pDY ise nazal ve temporal kadranda belirgin azalmıştı ($p < 0.05$). pRNFL kalınlığının NA-AION geçiren gözlerde tüm kadrarlarda anlamlı olarak azaldığı görüldü ($p < 0.05$). NA-AION geçiren gözlerde ön kamara flare ölçümü istatistiksel olarak anlamlı düzeyde artmıştı ($p = 0.016$). Nazal kadranda pRNFL kalınlığı ile görme alanı ortalama sapma (MD) değerleri arasında pozitif korelasyon saptandı ($p = 0.002$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:OKTA, geçirilmiş NA-AION'de mikrovasküler akım bozukluğunu gösteren noninvaziv bir yöntemdir. Çalışmamızda geçirilmiş NA-AION'li gözlerde peripapiller mikrovasküler dolaşımın azaldığı tespit edilmiştir. Ön kamara flare değerlerinin yüksek olması kronik dönemde hastalığın inflamatuvar sürekliliğini gösteriyor olabilir. Bu bulgular, NA-AION tanılı hastaların kronik süreçte takiplerinin dikkatli yapılması ve tekrarlayıcı iskemik atakların önüne geçilmesi konusunda fikir verebilir.

Anahtar Kelimeler: nonarteritik iskemik anterior optik nöropati, optik koherens tomografi anjiyografi, flare

PS-277 [Nörooftalmoloji]

Bergmeister Papillası

Çağla Hakkani Öznay, Murat Okutucu, Fatma Huriye Kısa, Veysel Ali Gülseren, Muhammed Fatih Satılmaz
Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Rize

GİRİŞ VE AMAÇ: Nadir görülen bir embriyolojik kalıntı olan Bergmeister Papilla'lı bir olguyu sunmak.

YÖNTEM: olgu

sunumu

BULGULAR: Kliniğimizde daha önce glokom tanısı ile takipte olan 66 yaşında kadın hasta, sağ gözünden katarakt cerrahisi geçirdikten sonra yapılan rutin göz muayenesi sırasında optik disk üzerinden vitreus içerisine uzanan beyaz renkli, fibröz bir doku insidental olarak saptandı. Hastanın vizyonları her iki gözde tashihle 0.8/0.8. Ön segment muayenesi bilateral pseudofakik, doğal olarak değerlendirildi. Yapılan OCT tetkiki ile vitreus içerisine uzandığı görülen bu doku fetal hayatta hyaloid arteri çevreleyen kılıfın gelişimsel bir kalıntısı olan Bergmeister Papilla'sı olarak değerlendirildi. Ayrıca aynı gözde izlenen peripapiller koryoretinal atrofi, toxoplasma koryoretinit skarı olarak değerlendirildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bergmeister papillasının hücre apoptozunda rol alan genlerdeki bir sorun nedeniyle oluştuğu düşünülmektedir. Tek taraflı veya bilateral olabilmektedir. Bazen bu fibrotik doku içerisinde vaskülarizasyon görülebilir. Vaskülarizasyon olan hastaların tanısında fundus fluoresein anjiyografi de kullanılabilir. Tipik olarak asemptomatik olan bu lezyon herhangi bir tedavi gerektirmemektedir.

Anahtar Kelimeler: Bergmeister,hyaloid arter, optik disk

PS-278 [Nörooftalmoloji]

Skolyoz Cerrahisi Sonrası Orbital İnfarkt Gelişen Bir Pediatrik Olgu Sunumu

Gülşay Karakuş, Alev Koçkar

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ümraniye Eğitim Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Orbital infarkt sendromu tüm intraorbital ve intraoküler yapıların iskemisi olarak tanımlanan, orbitadaki zengin anastomozlar nedeni ile nadir görülen bir durumdur. Oftalmik arter ve dallarının hipoperfüzyonundan kaynaklanır. **YÖNTEM:**Bu çalışmada skolyoz cerrahisi sonrası orbital infarkt gelişen bir olgu sunulacaktır. **BULGULAR:OLGU:** Yedi yaşında erkek çocuk skolyoz cerrahisi sonrası genel anesteziden uyandırıldıktan hemen sonra sol gözde gelişen ani görme kaybı nedeni ile konsülte edildi. Sağ gözde görme tamdı ve oftalmolojik muayene doğaldı. Sol gözde ışık hissi yoktu. Propitozis mevcuttu ve göz hareketleri her yöne kısıtlı ve ağrılı idi (resim-1). Fundus muayenesinde optik disk soluk, vasküler yapılar ince ve makülada japon bayrağı görünümü mevcuttu (resim-2). Orbita manyetik rezonans görüntüleme (MRG) doğaldı. MR venografi ve anjiyografide tıkaçıcı patoloji saptanmadı. Hastaya orbital enfarkt tanısı konularak hiperbarik oksijen tedavisi planlandı. Tedavinin 5. Gününde propitozis geriledi, göz hareketleri her yöne serbestleşti ve görme ışık hissi düzeyine ilerledi. Fundus muayenesinde optik disk atrofik, retinada yaygın pigmenter depozitler oluşmuştu (resim-3). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Orbital infarkt sendromu görme kaybı, ağrı, oftalmopleji ile karakterize, orbitadaki zengin anastomozlar nedeni ile nadir görülen bir durumdur. Akut perfüzyon kaybı, inflamatuvar ve infeksiyöz vaskülopatiler en sık nedenlerdir. Bizim olgumuzda görüntülemelerde herhangi bir tıkaçıcı patoloji saptanmaması etiyolojide, prone pozisyonda yapılan cerrahi sırasında gelişen muhtemel glob basısı ve kan kaybına bağlı gelişen hipovolemi kaynaklı endarter iskemisinin önde gelen nedenler olduğunu düşündürmüştür. Prone pozisyonda yapılan ve uzun süren cerrahilerde glob basısı açısından dikkatli olunmalıdır. Bizim olgumuzda da olduğu gibi görme kaybı, retina ve optik sinir hasarı genellikle kalıcı olurken, oftalmopleji gibi diğer iskemi bulguları genellikle geçicidir. Bu nedenle orbital enfarkt tanısı en iyi akut fazda konulabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: ani görme kaybı, orbital İnfarkt, santral retinal arter tıkanıklığı,

PS-279 [Nörooftalmoloji]

Papil ödemsiz İdiyopatik İntrakraniyal Hipertansiyon olgularımızın demografik ve nöro-oftalmolojik değerlendirilmesi

Gökçe Ak, Gözde Orman, Gülten Sungur, Nurten Ünlü, Ayşe Burcu
SBÜ Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: İdiyopatik intrakraniyal hipertansiyon (İİH) beyin patolojileri ve yapısal anomaliler yokluğunda kafa içi basınç artışı ile karakterizedir. Papil ödem sık görülen bir bulgudur fakat olmaması İİH tanısını dışlamaz. İİH hastalarının %2,5-6,5'da papil ödem görülmeyebilir (Resim1). Çalışmamızın amacı papil ödemsiz İİH olgularımızın nörooftalmolojik ve demografik verilerini analiz etmektir.

YÖNTEM: Nörooftalmoloji polikliniğinde Ağustos 2016-Mayıs 2023 tarihleri arasında başvuran yeni tanı papil ödemsiz İİH hastaları dahil edildi. Hastaların başlangıç şikayeti, komorbiditesi, boy-kilo indeksi (BMİ) ile en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EDGK), göz içi basıncı, retina sinir lifi tabakası (RSLT) kalınlığı, görme alanı (GA), BOS açılış basıncı ve beyin veya orbita MR görüntüleme ve tedavileri incelendi.

BULGULAR: Yeni tanı almış 224 İİH hastasının, 43'ünde (%19.19) papil ödem tespit edilemedi. Hastaların 39'u (%90.7) kadın 4'ü (%9.3) erkek idi. Ortalama yaş 32.86 ± 14.98 (9-71 yaş) idi. Tüm hastalarda baş ağrısı mevcut olup, 31 hastada tinnitus mevcuttu. Hastaların %71.4'ü BMİ 25 kg/m^2 'nin üzerindeydi. Ortalama BOS açılış basıncı 42.21 ± 14.60 (27-105 cm su) olarak tespit edildi. EDGK ortalaması Snellen eşeline göre 0.96 ± 0.13 (0,1-1), RSLT ortalaması $101.58 \pm 11.44 \mu$ (77-126) idi. GA 56 gözde normal iken, en sık görülen GA defekti 10 göz ile parasantral skotom, 8 göz ile kör noktada genişleme idi. En sık görülen MR bulgusu optik sinir etrafında genişleme olup, 29 hastada (%67.44) mevcuttu (Resim2). Tüm hastalar medikal tedavi aldı; 1 hastaya lumboperitoneal şant, 1 hastaya optik sinir kılıf fenestrasyonu cerrahisi uygulandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: İİH tanısında gecikme ciddi görme kaybına sebep olabilir. Bu nedenle özellikle genç, kilolu, kadın hastalarda kronik medikal tedaviye dirençli baş ağrısı, tinnitus, baş dönmesi gibi semptomların mevcudiyetinde papil ödem olmadan da İİH geliştiği akılda tutulmalıdır. Tanı koymada nörolojik muayene ile birlikte radyolojik görüntüleme kritik öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Baş ağrısı, beyin omurilik sıvısı basıncı, idiyopatik intrakraniyal hipertansiyon, papil ödem

PS-280 [Nörooftalmoloji]

Dural venöz sinüs trombozuna bağlı tek taraflı papilödem

Feyza Rumeysa Öz, Eyüp Düzgün, Doğukan Cömerter, Nureddin Karakaş
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Sultan 2. Abdulhamid Han Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Serebral ven trombozu hastalarının büyük çoğunluğunda kafa içi basınç artışına bağlı papilödem tablosu bilateral izlenmektedir. Bu olgu sunumu ile serebral ven trombozu olgularında nadir de olsa tek taraflı papilödem gelişebileceğine dikkat çekmeyi amaçladık.

YÖNTEM:Fundus fotoğrafı, Optik koherens tomografi (OKT), bilgisayarlı görme alanı, orbital USG, manyetik rezonans (MR) venografi, bilgisayarlı tomografi (BT), biyokimyasal ve mikrobiyolojik kan tetkikleri uygulanmıştır.

BULGULAR:39 yaşındaki kadın hasta sağ gözünde aralıklı olarak ortaya çıkan görmede azalma şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Anamnezinde birkaç ay önce tanı konulan serebral ven trombozu öyküsü mevcuttu. Oftalmolojik muayenesinde görme seviyeleri her iki gözde tam, ön segment muayenesi doğal saptandı. Göz dibi muayenesinde sağ optik disk başında belirgin kabarıklık, disk sınırlarında silinme ve Paton çizgileri izlendi. Sol optik disk tabii izlendi. RAPD saptanmadı. Renkli görmesi doğaldı. Retina sinir lifi tabakası (RSLT) analizinde sağ göz optik disk sinir kalınlığı 400 µm idi. Bilgisayarlı görme alanında sağ gözde kör noktada genişleme izlendi. Hastanın OKT, orbital B-scan USG, orbital MR ve BT görüntülemelerinde psödo/papilödeme neden olabilecek ek kranial ve oftalmolojik patoloji saptanmadı. Hemogram, biyokimyasal ve mikrobiyolojik tetkikleri normaldi. Tek taraflı papilödem olarak değerlendirilen olguya yapılan lomber ponksiyonda BOS basıncı sınırdan yüksek saptanarak asetazolamid tedavisi başlandı. Antikoagülan ve asetazolamid tedavisi altında takip edilen olgunun 5 ay sonra yapılan kontrol muayenesinde optik disk kabarıklığında belirgin azalma saptandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:İntrakranial patolojisi olan hastalarda mutlaka bilateral fundus muayenesi yapılmalı ve tek taraflı optik disk ödemi saptanan olgularda diğer nedenler ekarte edildikten sonra papilödem de ayrıca tanıda düşünülmelidir. Asimetrik ya da tek taraflı optik disk kabarıklığında serebral ven trombozu ile ilişkili papilödem olasılığı akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: antikoagülan, optik koherens tomografi, papilödem, venöz sinüs trombozu

PS-281 [Nörooftalmoloji]

Ocrelizumab ya da Fingolimod Kullanan Multiple Sklerozlu Hastaların Optik Koherens Tomografi Anjiyografi Bulgularının Karşılaştırılması

Seren Kaplan¹, Burçin Çakır¹, Nilgün Özkan Aksoy¹, Dilcan Kotan²

¹Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Sakarya

²Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nöroloji Ana Bilim Dalı, Sakarya

GİRİŞ VE AMAÇ: Remisyon ve relapslarla seyreden Multiple skleroz (MS) hastalığı nedeniyle ocrelizumab ya da fingolimod kullanan hastaların optik koherens tomografi anjiyografi (OKT-A) bulgularını değerlendirmek ve karşılaştırmaktır. **YÖNTEM:** Kliniğimizde takipli MS tanılı hastaların geriye dönük dosyaları incelendi. Hastaların yaş, cinsiyet, MS süresi ve tedavisi (ocrelizumab ya da fingolimod), en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), kırmızı yeşil renkli görme testi, optik nörit atak hikayesi, retina sinir lifi tabakası (RSLT) kalınlığı ve OKT-A çekiminde üst, alt, nazal, temporal, merkezi ve ortalama yüzeyel pleksus dansitesi, derin pleksus dansitesi, foveal avaskuler zon (FAZ) alanı değerlendirildi. MS nedeniyle ocrelizumab ya da fingolimod kullanan hastalar 2 gruba ayrılarak bulguları istatistiksel olarak karşılaştırıldı. **BULGULAR:** Grup 1 (23 hasta), ocrelizumab tedavisi alan, grup 2 (20 hasta) ise fingolimod tedavisi alan MS hastalarından oluştu. Gruplar arasında yaş, cinsiyet, MS süresi, renkli görme, optik nörit atak hikayesi ve RSLT açısından istatistiksel anlamlı fark yoktu. Ortalama EİDGK Grup 1'de $0,85 \pm 0,25$ iken Grup 2'de $0,95 \pm 0,12$ idi ($p=0,015$). OKT-A bulgularında, gruplar arasında üst kadran yüzeyel pleksus dansitesinde anlamlı farklılık saptandı ($p=0,046$). Nazal, alt kadran ve ortalama derin pleksus dansitelerinde de gruplar arasında anlamlı fark saptandı (sırasıyla $p=0,018$, $p=0,002$, $p=0,042$). FAZ alanına bakıldığında da iki grup arasında anlamlı fark gözlendi ($p=0,039$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Ocrelizumab kullanan MS hastalarında, fingolimod kullanan hastalara göre retinal üst kadran yüzeyel pleksus ve alt, nazal kadran, ortalama derin pleksus dansitelerinde azalma ve FAZ alanında artma saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Fingolimod, Multiple skleroz, Ocrelizumab, Optik Koherens Tomografi Anjiyografi

PS-282 [Nörooftalmoloji]

Tiroid İlişkili Orbitopati Hastalarında Retinal Mikrovasküler Değişikliklerin OKTA ile Değerlendirilmesi

Mukaddes Damla Ciftci, Elif Demirkilinc Biler, Melis Palamar
Ege Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmanın amacı tiroid ilişkili orbitopati (TİO) hastalarında retinal mikrovasküler değişiklikleri optik koherens tomografi (OKTA) ile değerlendirmek ve sağlıklı kontrol grubu ile karşılaştırmaktır.

YÖNTEM:Ege Üniversitesi Göz Hastalıkları'nda TİO tanısı ile takipli olup Kasım 2022-Mayıs 2023 tarihleri arasında rutin kontrollerine gelmiş olan 21 hastanın 42 gözü ile yaş ve cinsiyet açısından uyumlu 21 sağlıklı kontrol grubunun 42 gözü dahil edildi. TİO grubunda ekzoftalmometre ile iki göz arası propitoziste ≥ 2 mm fark olan 6 hasta asimetric TİO olarak belirlendi. Hastalar oftalmolojik muayenenin ardından OKTA ile değerlendirildi.

BULGULAR:Hastaların ortalama yaşı $42,9 \pm 13,68$ olup K/E oranı 13/8 idi. Hastaların %33,33'ünde tiroidektomi, %9,52'sinde radyoaktif iyot (RAİ) tedavisi öyküsü mevcuttu. Sigara kullanım oranı %38,09 idi. Hastaların ortalama klinik aktivasyon skoru (KAS) $1,09 \pm 1,04$ (0-3) idi. 42 gözden 16'sında (%76,19) orbita MR görüntülemeye ekstraoküler kaslarda kalınlık artışı saptandı. TİO hastalarında kontrol grubuna göre parafoveal (%53,5 \pm 4,88 ve %55,68 \pm 3,71, $p=0,015$) ve perifoveal (%51,8 \pm 3,55 ve %53,97 \pm 3,51, $p=0,002$) yüzeysel kapiller pleksus (YKP) vasküler dansiteleri anlamlı düşük saptandı. Benzer şekilde derin kapiller pleksus (DKP) vasküler dansiteleri parafoveal (%57,28 \pm 5,72 ve 61,25 \pm 3,96, $p=0,001$) ve perifoveal (%55,08 \pm 7,95 ve %61,33 \pm 5,33, $p<0,001$) alanda TİO grubunda anlamlı düşük saptandı. Foveal avasküler zon (FAZ) genişliği ise kontrol grubunda anlamlı yüksek saptandı (0,30 \pm 0,11 ve 0,23 \pm 0,81, $p=0,001$).Asimetric TİO grubunda propitozisi fazla olan 6 göz ile karşı gözler arasında ve asimetric grubun 12 gözü ile simetric grubun 30 gözü arasında OKTA verilerinde anlamlı fark saptanmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:TİO hastalarında makular mikrovasküler akımda sağlıklı kontrollere kıyasla anlamlı azalma saptanmıştır. Bu hastalarda orbital hemodinamikler inflamasyon, artmış yağ dokusu, fibrosis ve ekstraoküler kaslardaki hacim artışına bağlı kompresyon etkisi ile değişiyor olabilir.

Anahtar Kelimeler: tiroid ilişkili orbitopati, optik koherens tomografi anjiyografi, vasküler dansite

PS-283 [Nörooftalmoloji]

Vizüel Halüsinasyon ve Görme Azlığı ile Prezente olan Charles Bonnet Sendromu: İki olgu

Ayşe Tuğçe Albakır¹, Gözde Orman¹, Osman Akay²

¹Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

²Gazi Üniversitesi, Psikiyatri Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Charles Bonnet Sendromu (CBS) görmesi ileri derecede bozulmuş olan hastalarda kompleks görsel halüsinasyonlarla (KGH) karakterize olmuş nadir klinik bir tablodur. Psikiyatrik bir bozukluğun olmaması ve değişken derecelerde görme kaybı en önemli CBS bulgularıdır.

YÖNTEM:En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EDGK) Snellen eşeli, ön segment ve fundus muayeneleri biyomikroskopi kullanılarak tam oftalmolojik muayene yapılmıştır. Kontrastlı kranial Manyetik Rezonans (MR) görüntülemesi ve Elektroensefalografi (EEG) tetkiklerine başvurulmuştur. Hastalara tam psikiyatrik ve nörolojik muayeneleri yapılmıştır.

BULGULAR:90 yaşında erkek hasta odun balyaları görme şikayeti nedeniyle psikiyatriye başvurmuş ve içgörüsü normal olarak değerlendirilmiş. Kranial MR, EEG sonuçları normal olduğu ve özgeçmişinde retina dekolmanı öyküsü bulunduğu için göz hastalıklarına yönlendirilmiş. EDGK sağ göz 0,05 sol göz 1metreden parmak sayma olarak ölçüldü. Fundus muayenesinde bilateral coğrafik atrofi saptandı. Hastanın psikiyatrik ve nörolojik muayenesinde patoloji olmadığı için CBS olduğu düşünülerek takibe alındı. İkinci olgu 41 yaşında kadın hasta evinin odalarında örümcek ve örümcek ağı görme sebebiyle acil servise başvurmuş. Psikiyatriye konsülte edilen hastanın Kranial MR ve EEG tetkikleri normal ve varsanılarının aniden ortaya çıkması, içgörüsü olması nedeniyle göz hastalıklarına konsülte edildi. Hastanın daha önce hiç gözlük kullanmadığı ve bilateral -4,5*180 ile EDGK'nın 0,8 düzeyinde olduğu tespit edildi. Ön segment ve fundus muayenesi doğaldı. Hastaya gözlük reçete edildi. Gözlük kullanmaya başlamasından sonra varsanı şikayetinin gerilemesi, psikiyatrik ve nörolojik muayenesinde herhangi bir patoloji saptanmaması nedeniyle CBS tanısı düşünüldü. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Korneadan vizüel kortekse kadar olan görme mekanizmasının herhangi bir basamağındaki bir bozukluk CBS ile sonuçlanabilir. Göz hastalıkları ve psikiyatri hekimlerinin hasta öyküsü alırken dikkatli olması, klinik farkındalığın artması tanı koymada önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Charles Bonnet sendromu, Görme kaybı, Vizüel Halüsinasyon

PS-284 [Nörooftalmoloji]

Rutin göz muayenesi sırasında asemptomatik foster-kennedy sendromunun erken tanısı

Mustafa Tuğrul Uğur, Elnare Samadlı, Ayşe Bozkurt Oflaz
Selçuk Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ:Foster Kennedy sendromu, 1911'de nörolog Robert Foster Kennedy tarafından ilk olarak tanımlanmıştır. Bu hastalık, lezyon ile aynı taraflı optik atrofi, lezyonun karşı tarafında papil ödem ve anosmi triadı ile karakterize çok nadir bir sendromdur. Bu tip Tip 1 Foster-Kenedy Sendromu olarak da adlandırılır. Bilateral papilödeme tek taraflı optik disk atrofisi eşlik ediyorsa Tip 2 Foster-Kennedy Sendromu; bilateral papilödeme iki taraflı optik disk atrofisi eşlik ediyorsa Tip 3 Foster-Kennedy Sendromu olarak adlandırılır.

YÖNTEM:Detaylı fundus muayenesi, OCT, Kranial MR

BULGULAR:57 yaşında hasta kliniğimizde gözlerde yanma, batma ve kaşıntı şikayetiyle başvurdu. Görme keskinliği düzeyleri sağda 0.7 solda 1.0 idi. Ön segment muayenesi bilateral doğaldı. Fundus muayenesinde sağ gözde optik disk solukluğu, sol gözde ise papil ödem görünümü izlendi. Maküler OCT kalınlıkları sağ gözde 275, sol gözde 237 mikron olarak ölçüldü. RNFL ölçümleri ise sağ gözde 73, sol gözde 300 olarak ölçüldü. Göz hareketleri bilateral her yöne serbestti. RAPD negatif olarak değerlendirildi. Görme alanı çekildi, hastanın sağ gözünde belirgin görme alanı defekti olduğu tespit edildi. Ayırıcı tanı için geniş açı fundus foto ve OCTA çekildi. Hastaya Foster-Kennedy Sendromu ön tanısı ile yatış yapıldı ve beyin MR'ı çekildi ve sonucu: "Anterior kranial fossa tabanında falksın her iki tarafına doğru uzanım gösteren 5x4,5 cm boyutta ekstraaksiyal kitle izlenmektedir. Menengiomu temsil edebilir. Serebral parankimde frontal loblarda yoğun ödem mevcuttur. Lateral ventriküllerin frontal hornlarına bası izlenmektedir." şeklinde raporlandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Detaylı fundus muayenesi, Oct ve kranial MR ile asemptomatik hastanın intrakranial kitlesini erken tespit ettik. Nadir görülen bu sendromlu hastamızı erken tanı imkanı ile tespit ettiğimiz için sizinle paylaşmayı uygun gördük.

Anahtar Kelimeler: Anosmi, Foster Kennedy, papil ödem

PS-285 [Nörooftalmoloji]

Hipertansif Retinopati Bulgusu Olmayan Sistemik Hipertansiyon Hastalarında Makula ve Optik Sinir Başındaki Mikrovasküler Değişikliklerin Değerlendirilmesi

Dilek Yılmaz¹, Selçuk Sızmaz², Ebru Esen³, Püren Işık³, Nihal Demircan³

¹Sakarya Karasu Devlet Hastanesi, Sakarya

²Acıbadem Adana Hastanesi, Adana

³Çukurova Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Adana

GİRİŞ VE AMAÇ:Çalışmamızda hipertansif retinopatisi (HRT) olmayan sistemik hipertansiyon (HT) hastalarında HT'nin neden olduğu arteriyolar daralma ve vazokonstrüksiyon sonucu makula ve optik sinir başında meydana gelen mikrovasküler değişiklikler optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) görüntüleme yöntemi ile incelenmiştir.

YÖNTEM:Çalışmamıza HT'si olup HRT'si olmayan 100 hastanın 100 gözü çalışma grubu ve herhangi bir sistemik ve okuler hastalığı olmayan 50 olgunun 50 gözü kontrol grubu olarak alındı. Çalışmaya katılan tüm olguların kan basıncı değerleri ve tahmini glomerüler filtrasyon hızları (eGFR) ölçüldü. EDI-OKT ile subfoveal koroid kalınlığı, OKTA ile retina kalınlıkları (μm), foveal avasküler zon (FAZ) (mm^2), FAZ çevresinde kapiller yoğunluk (FAZ FD, %), FAZ çevresi (mm), yüzeysel (YKP) ve derin kapiller pleksusta (DKP) vasküler yoğunluk (%), koryokapiller akım alanı (KAA) ve YKP'de akım olmayan alan, optik sinir başında retina sinir lifi tabakası kalınlığı (RSLT) (mm) ve vasküler yoğunluk, cup-disk (C/D) oranı ölçülerek kaydedildi. İki grup karşılaştırılarak, makula ve optik sinir başı mikrovasküler değişimleri analiz edildi.

BULGULAR:Çalışmamızda 10 yılın üzerinde HT'si olan hastaların retina kalınlığı 10 yılın altında HT'u olan hastalara ve kontrol grubuna göre anlamlı olarak ince bulundu. Hipertansif hastalarla kontrol grubu arasında YKP ve DKP damar yoğunlukları, FAZ, FAZ çevresi ve FAZ FD değerleri, KAA ve YKP'de akım olmayan alan ölçümlerinde anlamlı fark elde edilmedi. On yıldan uzun süre HT'si olan hastalarda subfoveal koroid kalınlığı anlamlı olarak ince bulundu. HT hastalarında RSLT kalınlığı, disk içi ve peripapiller kapiller yoğunluk, C/D oranı ölçümlerinde kontrol grubuna göre anlamlı fark bulunmadı. HT'si bulunan hastalarda eGFR düzeyi anlamlı olarak düşük bulundu.

TARTIŞMA VE SONUÇ:OKTA ile HT hastalarının makula ve optik sinir başındaki mikrovasküler değişiklikler incelenerek HT'nin neden olduğu hasar erken tespit edilebilir, hastalığın takibi ve verilen tedaviye yanıt izlenebilir.

Anahtar Kelimeler: Sistemik hipertansiyon, koroid kalınlığı, optik koherens tomografi anjiyografi

PS-286 [Nörooftalmoloji]

Şüphyle Gelen Tanı: Leber'in Herediter Optik Nöropatisi

Zeynep Soysaraç¹, Aysun Şanal Doğan¹, Gölge Acaroğlu²

¹SBÜ, Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

²Serbest Hekim, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Leber'in Herediter Optik Nöropatisi (LHON) mitokondriyal geçiş gösteren bir herediter dejeneratif optik nöropatidir. Prevalansı 1/30.000'dir. LHON nadir bir hastalık olmasına karşın ayırıcı tanı olarak akılda tutulmalıdır. Özellikle Türkiye'deki yüksek akraba evliliği oranı göz önünde bulundurulduğunda LHON gibi nadir hastalıklar ülkemizde daha çok önem kazanmaktadır. Bu olgu sunumunda tanısı gecikmiş bir LHON vakası üzerinden LHON hastalığı ve ayırıcı tanısının önemini vurgulamak amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Olgu

Sunumu

BULGULAR: 23 yaşında erkek hasta üç yıldır az görme şikayetiyle başvurdu. Özgeçmiş ve soygeçmişinde özellik yoktu. Sigara kullanımını mevcuttu. Hastanın ebeveynlerinin kuzen çocukları olduğu öğrenildi. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağ gözde 0,2; sol gözde 0,4 olarak bulundu. Biyomikroskopik muayenesinde herhangi bir patoloji saptanmadı. Fundus incelemesinde her iki göz optik disk temporalinde solukluk mevcuttu. OKT ONH ve GCC kesitlerinde RNFL ve GCC'de azalma saptandı. Görme alanında sentroçekal görme alanı defekti mevcuttu. 1 yıl önce yapılan gen analizinde LHON 11778 homoplazmik mutasyon bulunduğu öğrenildi. Geçmiş kayıtlara bakıldığında hastanın kliniğimize 2 yıl önce az görme şikayetiyle başvurmuş olduğu, ancak o döneme ait görme alanı kaydının olmadığı görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ: LHON nadir hastalıklar grubunda olsa da akraba evliliğinin yoğun olduğu coğrafyalarda önem kazanmaktadır. Hastalıkta İdebenton'un ve gen tedavisinin faydasını bildiren çalışmalar vardır. Oftalmoloji kliniklerine optik sinir fonksiyon bozukluğu belirtileri ile başvuran, bilateral ağrısız subakut görme azlığı olan kişilerde, özellikle 1. ve 2. dekad erkeklerde, LHON tanısı düşünülmelidir. Başlangıçta fundus bulguları belirgin olmayabilir. Bu durumda psikojenik görme azlığı gibi dışlama tanıları daha arka planda düşünülmeli, ayırıcı tanıya yönelik tetkikler eksiksiz bir şekilde tamamlanmalı ve LHON'dan şüphelenilmelidir. Aksi halde gecikmiş tanı optik sinirde geri dönüşü olmayan hasarlarla sonuçlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Leber'in Herediter Optik Nöropatisi, Mitokondriyal mutasyon, Optik koherens tomografi, Görme alanı

PS-287 [Nörooftalmoloji]

Retrobulber optik nöropati hastalarında otomatize görüntü işleme yöntemiyle parapapiller koroidal mikrovasküler damar dansitesinin değerlendirilmesi

Erinç Büyükpatır Deneme, Hidayet Şener, Hatice Arda, Cem Evereklioğlu, Fatih Horozoğlu, Hatice Kübra Sönmez
Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Nörooftalmoloji Birimi, Kayseri

GİRİŞ VE AMAÇ:Son veriler, retrobulber optik nörit (RON) olan gözlerde peripapiller ve parafoveal vasküler değişiklikler olduğunu düşündürmektedir. Çalışmamızın amacı, RON'lu hastalarda parapapiller koroid mikrovasküler yoğunluğunu (PPKMv) değerlendirmektir. **YÖNTEM:**Kliniğimizde unilateral retrobulber optik nörit tanısı alan, üç gün 1 gr metilprednizolon puls tedavisi uyguladığımız ve son üç ayda atak geçirmemiş hastalar çalışmaya alındı. Tüm katılımcılara yatışta patern görsel uyarılmış potansiyel (15°) testi uygulandı. Tüm hastalardan peripapiller optik kohorens tomografi anjiyografi görüntüleri (4.5x4.5mm anjiyodisk) alındı. Otomatize PPKMv, MATLAB yazılımı (Şekil 1) kullanılarak hesaplandı. Kontrol olarak hastaların diğer gözü kullanıldı. Wilcoxon testi kullanıldı. **BULGULAR:**14 hastanın (12 kadın) yaş ortalaması 35.9±8.7 idi. 7 hastanın multipl skleroz tanısı mevcuttu ve 7 hasta idiyopatikti. P100 dalgasının amplitüdünde (medyan fark(md): 1.3, p=0.433) fark yoktu, ancak RON'da latansta uzama vardı (md: -7.1, p=0.025). RON gözleri, dış tüm halkada (md: -%1.6, p=0.036) ve dış aşağı halkada (md: -%1.5, p=0.017) önemli ölçüde daha düşük PPKMv yoğunluğuna sahipti. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**RON öyküsü olan gözlerde parapapiller koroidal perfüzyonun azaldığına dair kanıtlar gösterdik. RON'un akut fazında artmış inflamatuvar mediyatörler ve mekanik kompresyon koroidal hemodinamideki bozulmanın nedeni olabilir.

Anahtar Kelimeler: retrobulber, optik nöropati, parapapiller, koroidal mikrovasküler dansite

PS-288 [Nörooftalmoloji]

Osteoporozun pupil fonksiyonlarına etkisinin otomatik pupillometri ile değerlendirilmesi

Merve Çakmak¹, Kadir Eren Biçer², Muge Coban-Karatas¹, Erkut Küçük¹, Kürşad Ramazan Zor¹, Gamze Yıldırım Biçer¹, Zeki Baysal¹

¹Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Niğde

²Niğde Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği, Niğde

GİRİŞ VE AMAÇ:İlerleyen yaşla birlikte morbidite yaratan major hastalıklarından biri olan osteoporozun pupiller yanıtlar üzerindeki etkilerini değerlendirmeyi amaçladık. **YÖNTEM:**Çalışma, osteoporoz tanısı alan 50 hasta ve 50 sağlıklı bireyden oluşan iki grup arasında yapıldı. Gruplar yaş ve cinsiyet açısından birbirine benzerdi. Çalışma katılımcıların sağ gözünden alınan veriler kullanılarak yapıldı. Otomatik pupillometri ile statik ve dinamik koşullar altında ölçümler alındı. Statik ölçümler skotopik, mezopik ve fotopik ışık yoğunluklarında yapılmıştır. Ortalama pupil dilatasyon hızı, dinamik ölçümlere göre zaman içinde pupil dilatasyonundaki değişiklikler gözlemlenerek hesaplandı. Statik ve dinamik ölçümler ve ortalama pupil dilatasyon hızı için hasta ve kontrol grupları arasındaki farklar analiz edildi.

BULGULAR:İki grup skotopik, mezopik, ilk dinamik ölçümler ve pupil dilatasyon hızı verileri açısından benzer iken ($p>0,05$), fotopik koşullarda anlamlı fark bulundu ($p=0,001$). Fotopik koşullarda hasta grubunun ortalama pupil çapı $4,49\pm 0,926$ mm, kontrol grubunda $3,96\pm 0,564$ mm idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Osteoporoz hastaları, sağlıklı bireylere göre fotopik koşullarda anlamlı ölçüde daha büyük pupil çapına sahiptir. Bu sonuçlar osteoporozda meydana gelen metabolik değişimlerin özellikle parasempatik sistemde fonksiyon bozukluğuna yol açtığına işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: otomatik pupillometri, otonom sinir sistemi, pupil dilatasyon hızı, pupil fonksiyonları, osteoporoz

PS-291 [Nörooftalmoloji]

Otitis Media Enfeksiyonuna Sekonder Gelişen Serebral Sinüs Trombozu İlişkili Göz Komplikasyonları: 2 Olgu Sunumu

Abdullah Zengin, Funda Dikkaya, Sevil Karaman Erdur
İstanbul Medipol Üniversitesi, Medipol Mega Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Pediyatrik yaş grubunda serebral sinüs trombozunun olası göz komplikasyonlarını sunmak

YÖNTEM:1.OLGU: 2 hafta önce otitis media tanısı alan 4 yaşındaki erkek hasta baş ağrısı şikayeti ile nöroloji polikliniğine başvuruyor.Muayene sonucunda menenjit ön tanısıyla IV antibiyotik tedavisi başlanıyor.Göz muayenesinde görme keskinlikleri her iki gözde 0.8,sağ gözde ezotropeya (Figür 1) ve her iki gözde dışa bakışta -1 kısıtlılık saptanıyor.Fundus muayenesinde evre 3 papilödem görülüyor (Figür 2). Kranial MR Venografisinde sağ transvers ve sigmoid sinüste tromboz görülüyor.(Figür 3)
2.OLGU:8 yaşında erkek hasta 2 aydır görmeye azalma şikayetiyle başvuruyor.3 ay önce dış merkezde otitis media tanısı konulan hastanın anamnezinden başlangıçta diplopi yaşadığı sonrasında görmesinin azaldığı ve göz dibi incelemesinde papilödem izlendiği notlarından anlaşılıyor.Bir başka merkezde görme keskinlikleri sağ gözde 2 metreden parmak sayma sol gözde el hareketi düzeyinde tespit edilen hastaya optik sinir fenestrasyonu uygulandığı görülüyor.Hastanın kliniğimizde görme keskinlikleri ışık hissi düzeyindeydi,fundus muayenesinde optik atrofi görülüyordu.(Figür 4)

BULGULAR:1. olguya otitis media komplikasyonu olarak gelişen mastoidite sekonder serebral sinüs trombozu tanısı konulmuştur.Antibiyotik tedavisine asetazolomid ve düşük molekül ağırlıklı heparin eklenmiş ve 1.ayda hastanın kliniği sekelsiz düzelmiştir.Eş zamanlı olarak tromboz paneli istenmiş olup, MTHFR C677T geni homozigot pozitif bulunmuştur. 2. olguda ise otitis media komplikasyonu olarak gelişen serebral sinüs trombozuna bağlı KİBAS'ın yol açtığı optik atrofi ve ciddi görme kaybı izlenmektedir.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Serebral sinüs trombozu pediyatrik yaş grubunda sıklıkla baş-boyun bölgesi enfeksiyonlarına bağlı olarak ortaya çıkmaktadır. Tanısında MR Venografi altın standarttır. KİBAS düşünülen hastalarda MR Venografi istenmesi tanısal açıdan kritiktir. Tanının zamanında konulup uygun tedavinin başlanmadığı hastalarda katastrofik sonuçlar doğurabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Altıncı Sinir Felci, Ezotropeya,Optik Atrofi,Otitis Media,Papilödem,Serebral Sinüs Trombozu

PS-293 [Nörooftalmoloji]

Akut Dönemdeki İdyopatik İntrakraniyal Hipertansiyon Olgularının Peripapiller Damar Dansitesindeki Değişikliklerinin Optik Koherens Tomografi Anjiyografi ile Saptanması

Ayşe Yağmur Kanra, Oğuz Kaan Kutucu, Saniye Üke Uzun
Seyrantepe Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: AMAÇ: İdyopatik intrakraniyal hipertansiyon (IIH) hastalarının akut dönemdeki retina sinir lifi tabakasındaki (RSLT) değişikliklerine ilaveten peripapiller damar dansitelerinin Optik Koherens Tomografi Anjiyografi (OKTA) ile değerlendirilmesi
YÖNTEM: GEREÇ-YÖNTEM: Bu kesitsel çalışmaya yaş, cinsiyet ve sferik ekivalan açısından benzer olan 20 IIH hastasının 37 gözü ve 11 kontrol hastasının 21 gözü dahil edilmiştir. İki grubun detaylı göz muayenesi sonrası OKTA (Optovue RTVue-XR) otomatik segmentasyon sistemi ile hastalarda RSLT ve 4.5×4.5-mm optik disk taramaları ile kapiller pleksus damar dansiteleri ve 30-2 görme alanları incelenmiştir. Papilödem Frisen skalasına göre değerlendirilmiş ve grade 3 ve altındaki hastalar değerlendirmeye alınmıştır. Hastaların lomber ponksiyon açılış basınçları da kaydedilmiştir.
BULGULAR: SONUÇLAR: Tüm kadrarlarda RSLT kalınlıkları istatistiksel olarak hasta grubunda daha kalın idi. ($p < 0.05$) Ancak radial peripapiller kapiller (RPK) damar dansitelerine bakıldığında istatistiksel anlamlılığa ulaşmamaktaydı. RSLT kalınlığı ile serebrospinal sıvı açılış basıncı arasında anlamlı pozitif korelasyon saptanmıştır. ($r = 0.57$, $p < 0.001$) RPK ile görme alanı parametreleri arasında herhangi bir korelasyon saptanmamıştır. ($p > 0.05$) Hasta grubunun ortalama VFI değerleri $95.6 \pm 6.7\%$, ortalama MD değerleri -2.9 ± 3.6 dB ve ortalama PSD değerleri 3.1 ± 2.1 dB saptanmıştır.
TARTIŞMA VE SONUÇ: Hafif ve orta seviye idyopatik intrakraniyal hipertansiyon olgularının akut döneminde gerçekleşen basınç ve kan akımı değişikliklerinin net etkisinin peripapiller damar dansitesini etkilemediği izlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: idyopatik intrakraniyal hipertansiyon, optik koherens tomografi anjiyografi, papilödem, retina sinir lifi tabakası

PS-294 [Nörooftalmoloji]

Metanol ilişkili toksik optik nöropati gelişen hastaların klinik ve görüntüleme özellikleri

Onur Furundaoturan¹, Azad Güçlü², Elif Demirkılınc Biler²

¹Kars Harakani Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları

²Ege Üniversitesi, Göz Hastalıkları, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Oftalmolojik tutulum gelişen metanol zehirlenmesi hastalarının klinik ve demografik özelliklerinin sunulması

YÖNTEM:Bu çalışmada, 2021-2023 yılları arasında akut metanol zehirlenmesi nedeni ile kliniğimize başvuran veya konsülte edilen hastaların dosya verileri ve görüntüleme bilgileri retrospektif olarak tarandı. Demografik verilerin yanı sıra detaylı oftalmolojik muayene bulguları ve optik disk retina sinir lifi kalınlığı (RSLK) için optik koherens tomografi ve görme alanı tetkikleri değerlendirildi. Ayrıca uygulanan tedaviler ve diğer branş görüntüleme ve konsültasyon notları incelendi.

BULGULAR:On hastanın 20 gözü çalışmaya dahil edildi. Hastaların tümü erkekti ve yaş ortalaması 52±11(23-65) idi. Tüm hastaların hastane yatışları sırasında hemodiyaliz tedavisi, 2 hastanın yoğun bakım, 6 hastanın ise derin asidoz tedavisi aldığı görüldü. Oftalmolojik tedavi olarak 3 gün pulse iv 1 gr ve idame oral steroid, asetilsalisilik asit ve B12 vitamini tedavisi, ayrıca brimonidin topikal tedavisi verildiği görüldü. Başvuru görme keskinliği 1 gözde +0,2; 1 gözde +0,0 seviyesinde iken diğer 18 gözde +2.0 logMAR ve daha düşük seviyede idi. Tüm gözlerde renkli görme ve kontrast duyarlılığının orta ve ileri etkilendiği izlendi. Hastaların yarısında görme alanı çekilemezken, diğer yarısında anlamlı santral skotom, kör noktada genişleme, konsantrik daralma ve total baskılanma izlendi. Hastaların ortalama takip süresi 12±5(6-24) ay olup, sonuç görme keskinliğinin 15 gözde gelişme gösterdiği görülmekle beraber, 2 gözde+2.0 logMAR ve daha düşük seviyede kaldığı izlendi. RSLK'nın ise 106±20'den 64±26 mikrona gerilediği görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Metanol zehirlenmesi ilişkili toksik optik nöropati, ciddi ve ağrısız bir görme kaybı sebebidir. Her ne kadar gelişmiş ülkelerde nadir görülse de ülkemiz koşullarında halen önemli bir oftalmolojik acildir. Ülkemizde erkek hasta baskınlığı ve bilateral ileri düzey görme kaybı ile ilişkisi mevcuttur.

Anahtar Kelimeler: Toksik optik nöropati, metanol intoksikasyonu, metanol zehirlenmesi, metanol ilişkili optik nöropati

PS-295 [Nörooftalmoloji]

Medikal tedaviye dirençli çocukluk çağı intrakraniyal hipertansiyonlu olgularda optik sinir kılıfı fenestasyonu sonuçlarımız

Osman Parça, Emine Şeker Ün

Pamukkale Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Denizli

GİRİŞ VE AMAÇ:İntrakraniyal hipertansiyona bağlı papilödem gelişen medikal tedaviye dirençli pediatrik hastalarda optik sinir kılıfı fenestasyonu (OSKF) sonuçlarının değerlendirilmesi.

YÖNTEM:2018-2023 yılları arasında çocuk nöroloji ile intrakraniyal hipertansiyon tanısı konularak takip edilen medikal tedaviye yanıtız olduğu için medial transkonjonktival yolla OSKF uygulanan hastalar retrospektif olarak değerlendirildi. Hastaların beyin omurilik sıvısı (BOS) giriş basıncı değerleri, ek hastalık varlığı kaydedildi. Preoperatif ve postoperatif 1.hafta, 1.ay ve 3.aydaki snellen eşeli ile en iyi düzletilmiş görme keskinliği (EİDGK), ishiara testi ile renkli görme muayenesi, göz hareketleri, Humphrey 30-2 görme alanı (GA) testi, spectral-domain optik koherens tomografi (SD-OKT) ile peripapiller retina sinir lifi tabakası (RSLT) kalınlığı verileri incelendi.

BULGULAR:7 pediatrik hastanın (5'i kadın) 10 gözü çalışmaya dahil edildi. Ortalama yaş 13 yıl(6-17 yıl)dı. 3 hastada renal transplant sonrası steroid kullanım öyküsü vardı. BOS giriş basıncı ortalaması 390mm H₂O(240-750 mm H₂O) saptandı. Frisen skalasına göre gözlerin 3'ünde evre 2, 5'inde evre 3 ve 2'sinde evre 4 papilödem saptandı. Hastaların 3'üne bilateral, 4'üne unilateral OSKF uygulanmıştı. Hiçbir hastada cerrahiye bağlı bir komplikasyon görülmedi. 2 hastanın renkli görme seviyesi preoperatif dönemde 6/12 düzeyinde, diğer hastalarda 12/12 düzeyindeydi. Hiçbir hastada göz hareketlerinde kısıtlılık izlenmedi. Preopratif EİDGK 0,47'den postoperatif 3. ayda 0,68' e (p<0,05), GA ortalama sapma değeri -8,77 dB'den -4,24 dB'ye(p<0,05), peripapiller RSLT kalınlığı da 194 µm'den 129.4 µm'ye (p<0,05) değişim gösterdi. 1 hastanın postoperatif papil ödem evresinde beklenen iyileşme saptanmadığı için ventriküloperitoneal şant cerrahisine yönlendirildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Görme kaybına neden olan ve standart tıbbi tedaviye dirençli intrakraniyal hipertansiyonlu çocuk ve genç erişkinlerde medial transkonjonktival yolla yapılan OSKF cerrahisi etkin bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: İntrakraniyal hipertansiyon, optik sinir kılıfı fenestasyonu, psödötümör serebri

PS-297 [Nörooftalmoloji]

Obez Hastalarda Retina ve Optik Disk Vasküler Dansitesinin Optik Koherens Tomografi Anjiyografi Kullanarak Değerlendirilmesi

Berkay Türkmen¹, Berna Doğan¹, Birumut Gedik³, Uğur Doğan², Remzi Can Çakır², Eren Demirer¹, Arif Aslaner²

¹Sağlık Bilimler Üniversitesi Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Antalya

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği, Antalya

³Antalya İl Sağlık Müdürlüğü Serik Devlet Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Obezite en önemli sağlık sorunları arasında yer alır. Obezite erişkinlerde vücut kitle indeksi (VKİ) ile ölçülür. Optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) optik disk ve retinal vasküler kan akımını görüntülemeye kullanılan non-invazif bir görüntüleme yöntemidir. Bu çalışmada obez hastalarda retina, koroid ve optik disk vasküler dansitesinin OKTA cihazı ile değerlendirilmesi amaçlanmıştır. **YÖNTEM:**Hastanemiz Genel Cerrahi kliniğinde takipli ve obezite cerrahisi yapılması planlanan 27 obez hastanın 27 gözü ve Göz Hastalıkları kliniğinde takipli, VKİ 18,5-24,9 kg/m² arasında olan yaş ve cinsiyet uyumlu 26 sağlıklı kişinin 26 gözü çalışmaya dahil edilmiştir. Dışlama kriterleri; herhangi bir göz patolojisi olanlar ve sistemik hastalığı bulunanlar olarak belirlendi. Hastaların tam oftalmolojik muayenesi ve OKTA (AngioVue; Optovue, Inc, Fremont, CA) cihazı ile ölçümleri yapıldı. **BULGULAR:**Obez grupta 27 hasta, 27 göz; kontrol grubunda 26 hasta, 26 göz vardı. Obez hastaların ortalama VKİ 45,04±6.89 kg/m², sağlıklı kontrol grubunun VKİ 23,19 ±1,66 kg/m² idi (p<0,0001). Yapılan istatistiksel analizde obez grupta yüzeysel kapiller pleksus total vasküler dansite (YKPTVD), yüzeysel total vasküler dansite süperior hemisfer (YTVSH), yüzeysel total vasküler dansite inferior hemisfer (YTVİH), yüzeysel parafoveal vasküler dansite (YPaVD), yüzeysel perifoveal vasküler dansite (YPeVD), derin kapillar pleksus total vasküler dansite (DKPTVD), derin total vasküler dansite süperior hemisfer (DTVSH), derin parafoveal vasküler dansite (DPaVD), derin perifoveal vasküler dansite (DPeVD) değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı ölçüde azalma bulundu. Ayrıca VKİ ile YKPTVD, YTVSH, YTVİH, YPaVD, YPeVD, DTVSH, DPaVD, DPeVD arasında korelasyon mevcuttu. Optik disk vasküler dansitesinde anlamlı fark bulunmadı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Obezite, diyabet ve hipertansiyondan bağımsız olarak retinal mikrovasküler değişikliklerle ilişkili olabilir ve bu değişiklikler non-invaziv olarak OKTA ile değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: mikrovasküler hastalıklar, obezite, optik koherens tomografi anjiyografi

PS-299 [Nörooftalmoloji]

Dev Hücreli Arterit (Temporal Arterit) Olgularının Optik Koherens Tomografi Anjiyografi (OKT-A) ile Değerlendirilmesi

Murat Kaşıkçı¹, Özgür Eroğul², Adem Ertürk²

¹Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları ABD, Muğla

²Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Göz Hastalıkları ABD, Afyonkarahisar

GİRİŞ VE AMAÇ:Daha önce dev hücreli arterit (DHA) geçirmiş ve tedavi edilmiş inaktif DHA olgularında optik koherens tomografi anjiyografi (OKT-A) kullanarak ölçümler yapmak ve elde edilen verileri sağlıklı gönüllüler ile karşılaştırmak
YÖNTEM:Bu gözlemsel vaka kontrol çalışmasında, daha önce anterior arteritik iskemik optik nöropati (AAION) tanısıyla tedavi olan 18 DHA olgusunun 18 gözü ile oftalmik açıdan sağlıklı 22 gönüllünün 22 gözü çalışmaya dahil edildi. Tüm katılımcıların harici oftalmik muayeneleri yapıldıktan sonra seri OKT-A ile ölçümleri yapıldı. Süperfişyel kapiller pleksus (SKP), derin kapiller plexus (DKP), foveal avasküler zon (FAZ) alanı, 300 µm genişliğinde Foveal Avasküler Zone (FAZ) çevresindeki tam retinanın damar yoğunluğu (FD-300), koryokapillaris (KK), retina sinir lifi kalınlığı (RNFL), cup/disk (C/D) oranı ve optik disk damar yoğunlukları (OD-VD) açısından hasta ve kontrol grupları değerlendirildi. $p < 0.05$ anlamlı kabul edildi.
BULGULAR:İki grup arasında yaş, cinsiyet dağılımları ve çekim kalitesi açısından fark yoktu. Tüm-SKP, SKP-foveal, SKP-parafoveal ve SKP-perifoveal VD değerleri hasta grupta düşüktü. Yine tüm-DKP, DKP-parafoveal ve DKP-perifoveal VD değerleri de hasta grupta düşük bulundu. FAZ alanları gruplar arasında benzerdi, ancak FD-300 VD gruplar arasında farklıydı. Tüm-OD VD ve inside-OD VD hasta grupta anlamlı oranda düşüktü. Peripapiller-OD VD ve RNFL değerleri benzerdi. C/D oranı hasta grupta daha yüksekti.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu vaka serisinde inaktif DHA olgularının OKT-A bulguları değerlendirildi. OKT-A'da mikrovasküler süreçteki etkilenme anlamlıydı. Bu da iskemik sürecin halen devam etmesi ve aktif bir inflamasyon olmasa bile mikrovasküler yapıların etkilenmeye devam edebileceğini düşündürdü. Ayrıca çalışma, istatistiksel analize olanak sağlayacak sayıda olgunun katılım sağladığı ve kontrol grubunun da dahil edilip hasta grup ile karşılaştırma yapıldığı ilk çalışmadır.

Anahtar Kelimeler: Derin kapiller pleksus, dev hücreli arterit, mikrovasküler yapılar, optik koherens tomografi anjiyografi, yüzeysel kapiller pleksus

PS-300 [Nörooftalmoloji]

Atrial fibrilasyon hastalarında amiodaron kullanımı ve radyal peripapiller kapiller pleksus damar dansitesi arasındaki ilişkinin değerlendirilmesi

Ahmet Alp Bilgiç¹, Vedat Hekimsoy²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları, Ankara

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kardiyoloji, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Amiodaron, atriyal fibrilasyon (AF) tedavisinde sıklıkla kullanılan bir antiaritmiktir. İzole raporlar, amiodaron kullanımının optik nöropatiye neden olabileceğini düşündürmektedir. Çalışmamızda amiodaron kullanan hastalarda radyal peripapiller kapiller pleksus damar dansitesinin (RPKP-DD) optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) ölçümleri ile tespiti ve bu değerlerin sağlıklı bireylerle karşılaştırılması amaçlanmıştır. **YÖNTEM:**Kesitsel çalışmamıza AF atağı nedeni ile amiodaron başlanmış 37 hasta ile yaş ve cinsiyeti eşleştirilmiş 45 sağlıklı birey dahil edilmiştir. Detaylı oftalmolojik muayenenin ardından, OKTA (Optovue Inc., Fremont, Kaliforniya, ABD) ile RPKP-DD ölçülmüştür. İstatistiksel analizde hastaların sağ göz verileri kullanılmıştır. **BULGULAR:**Hastaların ortalama yaşları 64.43 ± 5.97 (54-76) yıl ve ortalama amiodaron kullanım süresi 15.68 ± 8.11 (6-36) ay ve ortalama total kümülatif doz 94.05 ± 48.68 gr (36-216) olarak saptandı. RPKP-DD tüm görüntülerde, inside disk ve peripapiller alanda amiodaron kullanan hastalarda sağlıklı kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha düşük bulunmuştur ($50.06 + 1.81$ & $51.35 + 1.82$ $p=0.002$; $49.51 + 4.29$ & $51.46 + 3.97$ $p=0.049$; $52.46 + 2.40$ & $53.96 + 2.28$ $p=0.005$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Amiodaron ile ilişkili optik nöropati başlangıçta tek taraflı olarak ortaya çıkabilen ancak daha sonra sistemik toksisite ile diğer gözü de etkileyen optik disk ödemiyle karakterize edilmiştir. Çalışmamızda amiodaron kullanan hastalarda klinik olarak tespit edilebilen bir optik disk ve retina patolojisi bulunmamasına rağmen peripapiller kapillerlerde damar dansitesi sağlıklı bireylerle karşılaştırıldığında daha düşük bulunmuştur. Çalışmamız amiodaron ile ilişkili optik nöropatide optik sinir hasarının olası mekanizması olarak mikrodolaşım yetersizliği hipotezini desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: amiodaron, optik koherens tomografi anjiyografi, peripapiller kapiller pleksus

PS-301 [Nörooftalmoloji]

Genç profesyonel sporcuda egzersizle indüklenen idiyomatik nazal hemianopsi

Ceyhan Arıcı¹, Burak Mergen²

¹İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Bölümü

GİRİŞ VE AMAÇ:Egzersizle indüklenen idiyomatik görme alanı patolojileri vazospastik amaurosis fugax adı altında oldukça nadir olarak bildirilmiştir. Bu çalışmada, egzersizle indüklenen sol nazal hemianopsi bulgusuyla kliniğe başvuran genç profesyonel sporcunun takip ve tedavisinin sunulması amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Vaka sunumu.

BULGULAR:25 yaşında profesyonel sporcu olan kadın hasta görme alanında daralma şikayetiyle başvurdu. Yapılan oftalmolojik muayenesinde görme keskinliği bilateral tashihle 20/20, biyomikroskopi, fundus, glob hareketleri ve ışık refleksleri doğal olarak değerlendirildi. Renkli görmesi Ishihara kartları ile 16/16'ydı. Görme alanı testinde sol gözde nazal hemianopsi gözlemlendi. Kranial manyetik rezonans (MR) ve MR-Anjiyografi sonuçları doğal olarak değerlendirildi. Rutin laboratuvar testlerinde anormal bulgu izlenmedi. Optik koherens tomografi değerlendirmesinde retinal sinir lifi tabakasında inceltme veya makula yerleşimli bir patoloji gözlenmedi. Çekilen patern VEP testinde ise sol gözde P100 dalga latansında uzama saptandı. Hastanın egzersiz programının hafifletilmesinden 8 gün sonrasında görme alanı defekti, sol üst nazal kısmi kadransopsi olacak şekilde geriledi. Standart egzersiz programına tekrar döndüğünde ise kadransopsi alanı genişledi. Ardından egzersize tamamen ara vermesi önerilen hastanın tamdan 2 hafta sonra görme alanı patolojisi tamamen normale döndü.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Egzersizle indüklenen nazal hemianopsinin etiyojisi aydınlatılamamış olsa da vazokonstriktif zeminde olduğu düşünülebilir. Literatürde egzersizle indüklenen vazospastik amaurosis fugax olarak nadir vaka bildirimleri bulunmaktadır. Ancak bildirilen vakalarda atak süresi maksimum 3 saatle sınırlı iken bizim vakamızda 2 haftanın sonunda görme alanı defekti düzelmiştir. Profesyonel bir sporcuda egzersize ara verdirilerek görme alanı patolojisi ortadan kalkmış olsa da bu hastalarda tedavi için kalsiyum kanal blokörleri gibi vazokonstriksiyonu azaltacak tedavi yaklaşımları uzun süreli tedavide düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: amaurosis fugax, egzersiz, hemianopsi, kadransopsi, vazospastik

PS-304 [Nörooftalmoloji]

İzole İskemik Optik Nöropati Taklitçisi: Sifilis

Emil Ahmadli, Mine Esen Baris, Elif Demirkilinc Biler, Cumali Değirmenci, Suzan Guven Yılmaz, Filiz Afrashı
Ege Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Ayırıcı tanıda iskemik optik nöropatinin ön planda olduğu bir sifilitik optik nöropati olgusunu sunmak.

YÖNTEM: Olgu sunumu

BULGULAR: Bilinen sistemik hastalığı ve ilaç kullanımı olmayan 75 yaş erkek hasta dış merkezden sol optik nöropati tanısıyla kliniğimize sevk edildi. Sağ göz en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) 0,8, sol gözde 0,4 (Snellen eşeli), kontrast duyarlılık sağ ve sol gözde sırasıyla 7/10 ve 5/10 ve renkli görme ise sırasıyla 18/21 ve 6/21 olarak ölçüldü. Her iki gözünde göz içi basıncı (GİB) ve ön segment bakışı normaldi. Fundus bakışında sağ göz optik disk (OD) ve tüm arka segment doğal olarak izlenirken, sol gözde OD sınırları silik ve kabarık olup çevresinde kıymıksı hemorajiler mevcuttu. Ön kamara ve vitrede inflamatuvar hücre ve retinada inflamasyon odağı mevcut değildi. Görme alanı (30:2) iskemik optik nöropati (İON) ile uyumlu idi. Makula OCT'de retina kalınlığı normal, RNFL değerleri ise sağ göz 124, sol göz ise 230 µm idi. Hastaya İON tanısıyla yatış verildi ve CRP yüksek olduğu için temporal arterit dışlanana dek 3 gün 1 gr/gün intravenöz prednol tedavisi sonrası oral 1 mg/kg/gün tedavisiyle taburcu edildi. Kontrol muayenesinde sol göz retinada çok sayıda infiltratlar izlenen hastanın yakınının evde sildenafil bulması ve ayrıntılı sorgulama sonrası önceden belirtmediği el ve ayak tabanlarında skuamöz hiperemik lezyonlar nedeniyle ön planda sifiliz düşünülerek serolojik testler istendi ve pozitif olarak sonuçlandı. Toplam 3 doz olacak şekilde benzatin penisilin başlandı. Topikal ve oral steroid dozu azaltıldı. Son muayenesinde sağ göz EİDGK 0,5 ve sol göz 0,3 ve her iki gözünde ise GİB 15 mmHg idi. Ön segment bulgularının tümü gerilemişti ve fundus muayenesinde vitre sakin, RNFL'de inceltme dışında bulgu yoktu.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Pek çok farklı oküler tabloya sebep olabilen sifiliz, bu olguda tipik bir iskemik optik nöropati kliniği ile karşımıza çıkmıştır. Sistemik kortikosteroid verilmesi planlanan her hastada bu büyük taklitçinin akla gelmesi oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Sifilis, iskemik optik nöropati,

PS-308 [Nörooftalmoloji]

Steroid tedavisi alan arteritik iskemik optik nöropatili hastada ikinci göz tutulumu

Hesna Cansu Aksoy, Mustafa Erdogan, Hüseyin Mayalı, Muhammed Altınışik, Suleyman Sami İlker
Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Bir gözde arteritik optik iskemik nöropati gelişen, steroid tedavisi başlanan ve sonrasında diğer göz tutulumu olan temporal arterit hastasının sunulması

YÖNTEM: Olgu

Sunumu

BULGULAR: 60 yaşında erkek hasta sağ gözde 3 gün önce başlayan ani ağrısız görme kaybı ve şakak bölgesinde şiddetli ağrı şikayetiyle tarafımıza başvurdu. Hastanın bilinen hipertansiyonu vardı. Görme keskinliği sağda el hareketi düzeyinde solda 0,8 idi. Biomikroskopik bakıda ön segmentte patoloji saptanmadı. Fundus bakısında sağda optik disk kabarıklık, soluk ve sınırları silik izlendi. (Resim 1) Palpasyonda sağ temporal bölgeden nabız zayıf olarak alınabiliyordu. Kan tetkiklerinde ESR: 106, CRP:12, WBC: 17,51 idi. Hastaya iv pulse steroid tedavisi başlandı. Radyolojik incelemede akut patoloji saptanmadı. Temporal arter doppler USG'de temporal arter akımı normal olarak izlendi. FFA'da sağda optik disk kabarıklık, optik diskten minimal sızıntı izlendi. (Resim 2). Uygulanan temporal arter biyopsisi sonucunda temporal arterit saptandı. 3 günlük 1 gr/gün iv pulse steroid tedavisi sonrası hasta ayaktan 1 mg/kg oral prednisolon tedavisine devam edilerek romatoloji kliniğine yönlendirildi. Tedaviden 3 gün sonra sol gözde ani görme kaybı ile tekrar tarafımıza başvuran hastanın sol gözde de görme keskinliği el hareketi düzeyinde idi. Fundus bakısında optik diskler bilateral kabarıklık ve sınırları silik izlendi. Tekrardan iv pulse steroid tedavisi başlandı. Hastanın takiplerinde görme keskinliği sağda el hareketi düzeyinde kaldı, solda ışık hissi negatifleşti. Hastada tedavi sırasında subaraknoid kanama gelişmesi üzerine hasta nörolojiye devredildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Steroid dışı tedavi seçeneklerinin hastanın tedavisinde ne zaman kullanılması gerektiği konusunda bir görüş birliği bulunmamaktadır. Steroid tedavisi altında yaşanan komplikasyonlar görsel kayıpla giden temporal arteritli olguların yönetiminde yeni düzenlemeler gerekebileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: dev hücreli arterit, iskemik optik nöropati, temporal arter biyopsisi

PS-309 [Oküler Enfeksiyonlar]

Oküler toxoplazmozis

Çiğdem Ateş, Büşra Köse

KTÜ Farabi Hastanesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Trabzon

GİRİŞ VE AMAÇ: Oküler toxoplazmozis, zorunlu bir hücre içi parazit olan Toxoplazma gondii enfeksiyonu sonucu gelişir. Eşlik eden retinal vaskülit, hastalığın sık ve yanlış tanı almasına yol açan bir bulgudur. Oküler toxoplazmoziste arterler de tutulabilir. Venöz tutulumundan farklı olarak arter tutulumu sadece lezyon komşuluğunda gelişir. Tedavinin amacı aktif retinokoroidit sürecinde parazitin çoğalmasını durdurarak retina ve optik disk hasarını en aza indirmektir. Bilinen en klasik tedavi primetamin(25-50 mg/gün)+sülfadiazin(2-4 gr/gün)+kortikosteroid üçlüsüdür.

YÖNTEM: Sağ gözde 3 gündür bulanık görme şikayeti ile kliniğimize başvuran 16 yaşında erkek hastanın oküler toxoplazmozisin olgu sunumu şeklinde değerlendirildi.

BULGULAR: Hastanın yapılan muayenesinde sağ göz görme keskinliği 0,9 sol göz tamidi. Göziçi basıncı sağ gözde 20 mmHg sol göz 18 mmHg idi. Biyomikroskop muayenesinde sağ gözde +2/+3 reaksiyon mevcuttu, sol göz doğal idi. Fundus muayenesinde sağ gözde optik disk inferioru silik, optik disk inferiorunda odağı mevcut, vitresi bulanık, makulada fold görünümü, optik disk inferiorunda arter okluzyonu mevcuttu.

Sol göz fundus muayenesi doğal idi. Hastanın çıkan infektif kanları sonucu anti-Toxoplazma IgG anlamlı pozitif sonuçlandı. Fundus anjografisinde sağ optik diskinde sızıntı ve optik disk inferiorunda sızıntısı mevcuttu. Hastaya topikal tedavi ve sistemik klindamisin, rovamycin, bactrim forte tedavisi verildi. Tedavi başlanmasından 3 gün sonraprednol tedavisi başlandı. Prednol tedavisi tedaviden önce azaltılarak kesildi.

Hastanın tedavi sonrasında kliniğinde ve muayenesinde regresyon görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Oküler toxoplazmozis tedaviye iyi yanıt veren ve görme prognozu iyi olan bir hastalık olmasına rağmen, makula ve optik disk komşuluğunda lezyonlar sonucu komplikasyonlar gelişebilmekte ve kalıcı görme kaybına sebep olabilmektedir. Ancak bizim olgumuz verilen tedaviye iyi cevap verdi ve herhangi komplikasyon gelişmedi.

Anahtar Kelimeler: Oküler, toxoplazmozis, arter, tutulum

PS-310 [Oküler Enfeksiyonlar]

Oküler toksoplazmozis olgusunda pars plana vitrektomi ile tedavi

Fatih Kerem Dedeli, Ayşe Yağmur Kanra, Semra Tiryaki Demir

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Oküler toksoplazmoziste tanı ve tedavi yöntemi olarak pars plana vitrektomi(PPV) uygulanan olguyu sunmak.

YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:53 yaş erkek hasta,15 gündür sol gözde gittikçe artan görme kaybı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Başvuru muayenesinde görme keskinliği sol gözde 0.3,biomikroskopik muayenede sol gözde korneada yaygın mikrogranülatöz KP'ler ve ön kamarada 3+ reaksiyon,fundus muayenesinde sol göz vitritis nedeniyle flu,süperior arkada pigmente koryoretinal skar ve bu skarın süperiorunda periferde uzanan geniş aktif retinit odağı izlendi. Oküler toksoplazmozis düşünülen hastaya oral ko-trimaksazol ve azitromisin tedavisi,ön üveit için ise prednizolon ve tropikamid damla başlandı. Antibiyotik tedavisinden 48 saat sonra ise oral steroid tedavi başlandı. Hastadan alınan geniş kan tetkiklerinde yalnızca anti-toksoplazma IgG pozitif olarak sonuçlandı. Hastanın takiplerinde bulgularda gerileme olmaması,vitritis yoğunluğunda artış ve görme keskinliğinde azalma olması üzerine; hastaya hem tanısal hem de tedavi amacıyla PPV uygulandı. PPV sonrası kontrolde sol gözde görme keskinliği 0.7,biomikroskopide ön kamera sakin,fundus muayeneside süperior arkada pigmente skar ve periferinde aktif retinakoroidit skarı izlendi. Vitreden alınan örnekten yapılan PCR testinde Toksoplazma gondii DNA pozitifliği izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Toksoplazmozis posterior üveit olgularının sık görülen bir sebebidir. Genelde kist içeren inaktif olan skarların komşuluğunda reaktivasyon ile izlenir. Kabarık beyaz bir enflamatuvar retinit odağı ve bununla ilişkili komşu pigmente skar görülmesi tipiktir. Yoğun vitritise bağlı olarak “sisin içindeki far ışığı (headlight in the fog)” olarak isimlendirilen vitreus bulanıklığının arkasındaki beyaz inflamatuvar lezyonun görülmesi klasik bir bulgudur. Aktif oküler toksoplazmozis çeşitli antibiyotikler ile tedavi edilir. Tedavi genelde 4-6 hafta sürer ve lezyonların tamamen iyileşmesi 4-6 ayı bulabilir. Medikal tedaviye iyi yanıt vermeyen seçilmiş olgularda PPV uygulanabilir.

Anahtar Kelimeler: Oküler toksoplazmozis, pars plana vitrektomi, posterior üveit

PS-311 [Oküler Enfeksiyonlar]

A Case of Endogenous Candida Endophthalmitis Due to Inadequate Hygiene Conditions after 2023 Kahramanmaraş Turkey Earthquake

Selen Canan, Mehmet Balbaba, Hakan Yıldırım
Department of Ophthalmology, Fırat University, Elazığ, Turkey

BACKGROUND AND AIM:The 2023 Kahramanmaraş earthquake in Turkey affected millions of people physically and emotionally. This case report aims to present endogenous Candida endophthalmitis in a patient with urinary tract infection-related hospitalization history due to poor hygiene conditions in earthquake area.

METHODS:A-62-year-old female patient was admitted to our clinic complaining of loss of vision in her left eye for three weeks that started during her hospitalization in the Infectious Diseases department. Her visual acuity was 6/15 and counting fingers at 2 meters in the right and left eye, respectively. Slit lamp examination revealed bilateral cortico-nuclear cataracts, bilateral diabetic retinopathy signs; 4+ anterior chamber cells, fluffy vitreous infiltrates and dense vitritis in the left eye. We commenced treatment with IV Amphotericin B 30 mg/kg/day and topical eye drops and systemic ciprofloxacin 500 mg twice daily. We performed intravitreal L-Amphotericin B injections and pars plana vitrectomy with implantation of silicone oil. Vitreous specimen obtained during vitrectomy. Urinary culture was positive for Candida. In the 2nd week of treatment, Amphotericin B- associated acute renal failure developed and systemic therapy was changed to IV Fluconazole 400mg/day. In the 4th week of treatment, vitritis and fluff balls gradually decreased and she was discharged from the hospital.

RESULTS:Our patient's delayed admission adversely affected the visual prognosis. Despite the regression of clinical findings, her visual acuity did not increase. The risk of endogenous fungal endophthalmitis is increased in patients with hospitalization history. Daily electrolyte monitoring is very important for detecting renal toxicity in patients receiving Amphotericin B therapy.

CONCLUSIONS:Natural disasters can cause various health problems due to reasons such as difficulties in accessing medicine, inadequate hygienic conditions, and psychological stress. In these regions, it is necessary to facilitate access to healthcare.

Keywords: amphotericin B, candida, earthquake, endophthalmitis

PS-312 [Oküler Enfeksiyonlar]

Menstrual siklus ile ilişkili episklerit olgusu

Mümin Enver Yiğit, Gökhan Özge, Fatih Mehmet Mutlu
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:7 yıldır menstruasyon sırasında her iki gözünde kızarıklık şikayeti olan ve episklerit tanısı alan 42 yaş kadın hastanın sunulması amaçlanmıştır. **YÖNTEM:**Olgu sunumu.Menstruasyon sırasında gözlerinde kızarıklık şikayeti olduğunu beyan eden hasta birbirini takip eden zamanlarda menstrual siklusunun 1 ve 14. Günlerinde muayene için çağırılmıştır. Muayene esnasında görme keskinliği, biomikroskopi, fundus, göz içi basıncı değerlendirilmiş ve gözleri fotoğraflanmıştır. Kadın hastalıkları ve doğum ile romatoloji kliniklerinden konsültasyonlar alınarak ileri tetkikler yapılması sağlanmıştır. **BULGULAR:**Hastanın ardışık yapılan muayenelerinde siklusun menstrual fazında episklerit olarak değerlendirildiği ovulatar fazda ise (14. Gün) episklerit bulgularının gerilediği saptanmıştır. İki dönemdeki muayenelerinde de diğer muayene bulguları tabii olarak değerlendirilmiştir. Hastanın ayrıntılı anamnezinde menstruasyon sırasında veya öncesinde herhangi bir ilaç, madde vb. alımı olmadığı not edilmiştir. Hastanın alınan konsültasyonlar sonucu istenilen tetkikleri normal değer aralığı dışında olan sonucu saptanmamış ve muayenelerinde de herhangi bir patoloji saptanmamıştır. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Litaratürde daha önce de 2 adet menstrual siklus ile tetiklenen episklerit olgusu bildiri mevcut olup bu olgularda olgumuzla benzer şekilde etyoloji hakkında kanıt sağlanamamıştır. Olgumuzda önceki bildirimlere göre aldığımız konsültasyonlar ve istediğimiz tetkiklerin daha kapsamlı olmasına rağmen hastada patolojik bir sonuç ve ekstraoküler muayene bulgusu saptanmamıştır. Menstrual siklus ile episklerit arasındaki ilişkiyi saptamak için daha fazla çalışmaya ihtiyaç duyulmaktadır ve bu olası ilişki hakkındaki farkındalık artmalıdır.

Anahtar Kelimeler: episklerit,menstrual siklus,tekrarlayan episklerit

PS-313 [Oküler Enfeksiyonlar]

Bir Yıl Boyunca Çocuk Acil Biriminden İstenen Göz Hastalıkları Konsültasyonlarının Dağılımının Değerlendirilmesi

Vildan Gürses, Selin Şimşek Alkan
Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Çocuk acil kliniğine olan başvuruların çeşitliliğinin araştırılması amaçlanmıştır.

YÖNTEM:İstanbul ili Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim Araştırma Hastanesi'nde Nisan 2022 - Mart 2023 tarihleri arasında çocuk acil birimi tarafından istenen göz hastalıkları konsültasyonları, kayıt sisteminden retrospektif olarak tarandı.

BULGULAR:Nisan 2022 - Mart 2023 tarihleri arasında 1463 çocuk hastadan tarafımız göz kliniğine atılan konsültasyon istemleri taranmıştır. Konsültasyonlar; en çok 0-1 yaş (%14.); en az 17-18 yaş (%0.13) hastaya istenmiştir. Yaş dağılımı figür 1'de gösterilmiştir. İstenen konsültasyonların aya göre dağılımında en çok başvuru Ocak ayında (%10.86) olmuştur. Taranan dönemde en sık başvuru sebebi enfeksiyonlar (%38) olarak izlenmiştir. Enfeksiyon sebepli başvuruları sırasıyla; alerjik nedenler (%22.55), travma (%20.6) ve nöroftalmolojik nedenler (%11.14) izlenmektedir. Enfeksiyonlar içinde değerlendirildiğinde en sık adenoviral konjonktivit (%16.8) nedeniyle başvuru gözlenmiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çocuk acil birimine yapılan başvurular sonucu göz hastalıkları kliniğinden istenen konsültasyonlar, iş yükünün büyük bir kısmını oluşturmaktadır. Enfeksiyöz sebepler başvuru sebeplerin en başında gelmektedir. Yapılacak çok merkezli çalışmalar ile sonuçların genel yaygınlığını değerlendirmeye ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Acil, Konsültasyon, Oküler Enfeksiyon

PS-314 [Oküler Enfeksiyonlar]

Achromobacter denitrificans Kaynaklı Endoftalmi:Olgu Sunumu

Cihan Kerekli, Fatih Bilgehan Kaplan, Onat Yakalı

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Endoftalmi,sıklıkla göz yaralanmaları ve cerrahi sonrası gelişebilen,yıkıcı sonuçlara neden olabilen oküler enfeksiyondur.Cerrahi sonrası endoftalmilerde enfeksiyon kaynağı olarak hastanın göz kapakları,konjonktivası ve gözyaşı pasajı,kontamine alet ve solusyonlar, ameliyathane personeline ait çevresel flora gösterilmektedir.En sık rastlanan etkenler S.epidermidis,S.aureus, Pseudomonas ve Proteus cinsi bakterilerdir.Aerobik,hareketli,gram negatif çomak olan Achromobacter denitrificans kaynaklı bir endoftalmi vakasını sunmayı amaçladık.

YÖNTEM:Vitroretinal Cerrahi

BULGULAR:76 yaşındaki erkek hasta,sağ gözünde görme azlığı ve ağrı şikayetleriyle başvurdu.Anamnezde 3 gün önce fakoemülsifikasyon ve lens implantı ameliyatı geçirdiği öğrenildi.Muayenesinde,görme el hareketi,kapaklar ve konjonktiva hiperemik ve ödemli,kornea ödemli,ön kamarada fibrin ve hipopyon olduğu görüldü,fundus refleksi alınamadı.İntravitreal seftazidim+vankomisin uygulandı ve intravitreal örnek alındı.Pred Forte 16x1,vankomisin ve seftazidim 8x1,Tropamid 3X1 damla başlandı,400mg intravenöz moksifloksasin verildi.3 gün sonra vitrektomi yapıldı.Kanlı agarda Achromobacter denitrificans adı verilen bir bakteri tanımlandı.Moksifloksasin kesilerek piperasilin-tazobaktam başlandı.Semptomlarda düzelme görüldü.3 haftalık tedavinin ardından hasta topikal tedavi ve oral prednizolon ile taburcu edildi.Taburculuğun ardından yapılan kontrolde ön kamarada reaksiyon ve membran gözlendi.Ertesi gün IOL ve arka kapsül alındı, silikon yağı yenilendi.Takiplerde tekrar inflamasyon gözlenmedi ve son görme keskinliği Snellen eşeli ile 0.2 olarak ölçüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ:A.denitrificans,kulak ve gastrointestinal sistem florasının bir parçasıdır.Akut veya kronik başlangıçlı postoperatif endoftalmiye neden olabilir.Achromobacter türlerinin biyofilm oluşturarak toksik ortamlarda hayatta kalabildiği gösterilmiştir.Hastamızda da sistemik tedaviye rağmen enfeksiyonun düzelmesi ancak kapsülektomi ve IOL çıkarılmasıyla gerçekleşmiştir.

Anahtar Kelimeler: Katarakt, Endoftalmi, Vitrektomi

PS-315 [Oküler Enfeksiyonlar]

Ön kamarada serbest yüzen iris kisti ve marjinal keratit

Eda Nur Gönültaş Özkan, Mehmet Erol Can
Bursa Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, Bursa

GİRİŞ VE AMAÇ:Sol gözde ağrı ve kızarıklıkla başvuran marjinal keratit (MK) tanısı koyduğumuz hastada eşlik eden serbest yüzen iris kisti düşünülen olgumuzdan bahsetmek.
YÖNTEM:Sol gözde ağrı şikayeti ile gelen ve MK tanısı konulan ve eşlik eden iris kisti bulunan hasta takibe alındı.
BULGULAR:65 yaşında kadın hasta sol gözde 2 gündür devam eden ağrı ve kızarıklık şikayeti ile tarafımıza başvurdu. İlişkili travma, güneş ışığı, ilaç, kozmetik veya boya maruziyeti öyküsü yoktu. Oftalmolojik muayenesinde her iki gözünde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği 20/20, göz içi basıncı her iki gözde 16mmHg idi. Ön segment biyomikroskopik muayenesinde sağ göz doğaldı. Sol gözde karakteristik özellikte limbosa paralel ve inferior parasantral korneada marjinal keratit odağı beraberinde saat 6 hizasında ön kamarada koyu kahverengi, oval şekilli lezyon izlendi (Şekil 1). Lezyon boyutu yaklaşık 2x2 mm idi. Serbest yüzen iris pigment epitel kisti olarak teşhis edildi. Kist, değişen baş pozisyonu ile ön kamarada serbestçe yer değiştiriyordu (Şekil 2). Bilateral fundoskopi ve gonyoskopi muayenesi normaldi. Marjinal keratit için topikal antibiyotik göz damlası başlandı. Hastada herhangi bir görsel şikayet olmaması nedeniyle kistin takibine karar verildi, cerrahi operasyon yapılmadı.
TARTIŞMA VE SONUÇ:İris kistleri iki gruba ayrılmıştır: [1] Primer iris kistleri ve [2] sekonder iris kistleri. Primer iris kistleri, iris pigment epitelinde veya iris stromasında meydana gelirken, sekonder iris kistleri ise ilaca bağlı, travma veya cerrahi ile indüklenir. İris kistleri ön segment melanomunu taklit etmeleri açısından önemlidir. Pigment epitel kistleri iris kistlerinin en sık görülen tipidir. Genellikle bu kistler asemptomatiktir ve nadiren görme problemlerine neden olur. İris pigment epitel kistleri buldukları yere göre santral zon, orta zon, periferik veya serbest kistler olarak sınıflandırılır. Tedavide sıklıkla gözlem uygulanırken, görme keskinliğinde azalma veya potansiyel komplikasyonlar açısından kist eksizyonu uygulanabilir.

Anahtar Kelimeler: İris kisti, serbest pigment kisti, marjinal keratit

PS-316 [Oküler Enfeksiyonlar]

Pedriatrik Çağ Preseptal ve Orbital Selülit Olgularında Tedavi Sonuçlarımız

Tuğçe Küçükbalcı, Berçin Tarlan, Onur Konuk
Gazi Üniversitesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Pedriatrik çağ preseptal ve orbital selülit tanısı alan hastaların tedavi sonuçlarını değerlendirmek.

YÖNTEM:Ocak 2019 ve Ağustos 2023 tarihleri arasında göz hastalıkları kliniğinde yatarak tedavi edilen pedriatrik preseptal ve orbital selülit tanısı alan hastaların medikal kayıtları retrospektif olarak inceleni. Epidemiyolojik özellikler, klinik ve radyolojik özellikler, medikal tedavi rejimi, cerrahi tedavi gereksinimi ve hastanede kalış süreleri değerlendirildi.

BULGULAR:Toplam 24 hastanın 24 gözü değerlendirmeye alındı. Hastaların %50'si erkek (n=12), %50'si (n=12) kız hasta olup, ortalama yaş 6.7 yıl (min: 1.2 yıl, max:17.4 yıl ±1.4 yıl) olarak değerlendirildi. En sık başvuru bulgusu 8 hastada (%33.33) proptozise eşlik eden kapak eritemi ve ödem olup, hastaların kalanında sadece kapakta eritem ve ödemi. Hastaların 14'ü (%58.3) preseptal selülit, 10'u (%41.6) orbital selülit tanısıyla sistemik tedavi altına alındı. Hastaların 21'inde (%87.5) eşlik eden sinüzit izlendi. Hastaların 16'sında (%66.66) ilk iki günde tedaviye klinik yanıt görüldü. Tedaviye cevap vermeyen 8 olguda (%33.33) antibiyotik rejiminde değişikliğe gidildi. Cevap vermeyen 5 olguda (%20.8) suborbital abse nedeniyle cerrahi uygulandı. Hastaların 4'ünde (16.66) tedaviye adjuvan sistemik steroid eklendi. Bir olguda (%4.16) leptomeningeal yayılım izlendi. Hastanede yatış süresi tüm hastalarında ortalama 12.1 gün (min: 8.1 gün, max:23 gün ±2.1) olarak değerlendirildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Pedriatrik çağda preseptal ve orbital selülit görme fonksiyonlarını ve yaşamı tehdit eden sonuçlara sebep olabilen bir durumdur. Medikal ve cerrahi tedavi seçeneklerinin doğru zamanda ve uygun şekilde kullanılması özellikle hayati fonksiyonların korunması için çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: pedriatrik,preseptal,orbital,selülit

PS-317 [Oküler Enfeksiyonlar]

Preseptal Selülit Ve İlerleyici Nekroz İle Seyreden Kutanöz Palpebral Şarbon Olgusu

Mervenur Yılmaz, Burak Bilgin, Gökhan Özdemir

Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Kahramanmaraş

GİRİŞ VE AMAÇ: Ülkemizde endemik bir hastalık olan deri şarbonunun nadir bir tutulum şekli olan kutanöz palpebral şarbonlu olguyu değerlendirmek
YÖNTEM: Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi'nde retrospektif bir çalışma yapılmıştır.
BULGULAR: 68 yaşında mesleği çiftçilik olan hasta sol göz çevresinde şişlik olduğu için tarafımıza yönlendirildi. Hastanın diabetes mellitus, hipertansiyon, hiperlipidemi ve hipotiroidi hastalıkları mevcuttu. Muayenesinde görme keskinliği 0.7 olarak değerlendirildi. Biomikroskopik ön segment ve fundus muayenesi doğaldı. Göz hareketleri serbestti. Kliniğimize preseptal selülit ön tanısıyla yatırıldı. Başvuru anındaki görüntüsü resim-1 ve 2 de verilmiştir. Hastanın ertesi gün gelişen nekrotik alanları olması ve bilinen diabetes mellitus hastalığı olması üzerine mukormikozis tanısını dışlamak için kulak burun boğaz hastalıkları, plastik ve rekonstruktif cerrahi ve enfeksiyon hastalıkları görüşü alındı. Yatışının üçüncü gününde sol göz çevresinde ağrısız nekrotik alan ve üzerinde veziküller mevcut olmakla birlikte boyuna doğru yayılan bir ödemi vardı (Resim 3-4). Hastanın yapılan muayenesinde görme keskinliği sol gözde en az 5 mps şeklindeydi. Ön segment değerlendirilmesinde kemozis dışında ek patoloji gözlenmedi. Göz kapağını açarken cilt üzerindeki mevcut olan veziküllerin patladığı gözlemlendi. Veziküldeki seröz sıvıdan mikrobiyolojik örnek alındı. Hasta nekrotizan fasiit açısından da değerlendirildi. Hastanın mikrobiyolojik kültür sonucunun şarbon gelmesi üzerine tedavisi düzenlendi.
TARTIŞMA VE SONUÇ: Şarbonun etkeni bacillus anthracis gram pozitif basildir. Enfekte hayvanlar veya ürünleri ile bulaşır. Deri şarbonunda palpebral tutulum nadiren görülür (1). Kutanöz palpebral şarbonun ilk belirtisi yaygın ve ciddi ödemdir (2). Kişide ağrısız, veziküllü ülser ve ödem varsa deri şarbonu ayırıcı tanıda düşünülmelidir (3). Ülkemizde hala endemik bir hastalık olan şarbonunun deri palpebral tutulumu preseptal selülit ayırıcı tanısında akla gelmelidir. İyi bir anamnez alımı ile risk faktörlerinin belirlenmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: deri şarbonu, şarbon palpebral tutulum, preseptal selülit, ağrısız nekrotik alan ve vezikül

PS-318 [Oküler Onkoloji]

İris kitlesi olan bir olgunun değerlendirilmesinde ultrason biyomikroskopi

Bediz Özen, Hakan Öztürk, İpek Çintan Çıkmazkara
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:İriste kitlesi bulunan bir olgunun incelenmesi.
YÖNTEM:Altmış iki yaşında erkek hasta, sağ gözde 6 aydır belirginleşen leke ve renk değişikliği şikayeti ile başvurdu. Görme keskinliği bilateral 10/10 seviyesindeydi.
BULGULAR:Yarıklı lamba biyomikroskopisinde sağ konjonktiva, kornea ve lens yapıları doğalken, saat 8-9 kadranları arasında periferde iris kökünde, hiperpigmente, yüzeyden kabarık, 1x1 mm boyutlarında yan yana yerleşimli 2 adet kitlesel lezyon izlendi (resim 1). Sol göz ön segment bakışı doğaldı (resim 2). Gonyoskopide sağ gözde saat 8-9 kadranlarında ön kamara açısının tutulduğu gözlemlendi. Dilate fundus muayenesinde bilateral optik disk, makula ve izlenebilen periferik retina olağandı. Goldman aplanasyon tonometresi ile göz içi basıncı; sağda 14 mmHg, solda 13 mmHg olarak ölçüldü. Özgeçmiş ve soygeçmiş özellikleri normaldi. Hastaya ultrason biyomikroskopi (UBM) yapıldı. UBM ile; sağ gözde iris kökünde açığa doğru uzanım gösteren, siliyer cisim de kısmen etkileyen, kistik yapıda santralde birleşen 2 adet lezyon izlendi (resim 3). Sol gözün UBM görüntüsü normaldi. Olgu, iris tümörü ön tanısı ile oküler onkoloji birimi olan bir merkeze takip ve tedavi amacıyla yönlendirildi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Yüksek çözünürlüğü nedeniyle UBM; periferik iris ve siliyer cisim gibi bölgelerde, lezyonun iç yapısının değerlendirilmesinde ve sınırlarının belirlenmesinde yol gösterici olabilir.

Anahtar Kelimeler: İris kitlesi, periferik iris, ultrason biyomikroskopisi

PS-319 [Oküler Onkoloji]

CIN ile başlayıp Sebasöz Karsinom'a ilerleyen bir olgu

Ferhat Ayyürek, Neşe Arslan

Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ: Oküler Surface Skuamöz neoplazi (OSSN), skuamöz papilloma, konjonktival-korneal intraepitelyal neoplazi (CIN), karsinoma in situ (CIS) ve invaziv Skuamöz hücreli karsinom (SCC) dahil olmak üzere çok çeşitli displastik lezyonları içerir. Bu vaka sunumunda CIN ile başlayıp takiplerini aksatan sonrasında İgşi hücreli karsinom (Spindle Cell Carcinoma) ve sonrasında Kötü Diffransiye Bazaloid Morfolojili Sebasöz Karsinom gelişen bir olguda takibin önemini vurgulamayı amaçladık.
YÖNTEM: Vaka Sunumu

BULGULAR: 2017'de kliniğimize sağ gözde ağrı ve şişlik şikayeti ile başvurdu. Hastanın 2009 yılında dış merkezde karsinoma in-situ raporlanan konjonktiva eksizyonel biyopsi sonucu mevcuttu.

Muayenesinde;

Ön Segment: sağ korneayı kaplayan nazal bulber ve üst palpebral konjonktivaya uzanan, kabarık, sabit nodüler kitle görüldü. (resim1)
Fundus aydınlatılmadığından USG yapıldı USG' de arka segment tutulumu saptanmadı. (resim2)

Pre-op kontrastlı orbita MR'da sağda bulbus okuli anteriorda, kontrast tutan 13x8 mm boyutlu görünüm saptandı. (resim2)

Kitleye yönelik total eksiyonla birlikte intraoperatif Mitomycin-c (MMC) yapıldı, amniyotik membran implantasyonu uygulandı

Patoloji sonucu: Az Diferansiye Skuamöz Hücreli Karsinom odakları dahil olmak üzere İgşi Hücreli Karsinom (resim3)

Post-op topikal MMC 0,4 mg/ml (%0,04) qid, başlandı, post-op sadece 2 kontrolüne geldi, ağrısı olmadığı için sonuçtan memnun sonraki takiplerine gelmedi
2022 Kasım ayında kliniğimize 6 ay içinde hızlıca büyüyen şişlik şikayeti ile başvurdu. Muayenesinde korneadan uzanım gösteren üst göz kapağını invaze eden vaskülarize kitle saptandı. (resim 4)

Hastanın sağ gözüne enükleasyon uygulandı (resim 5)

Patoloji sonucu: Kötü Diffransiye Bazaloid Morfolojili Sebasöz Karsinom
TARTIŞMA VE SONUÇ: CIN invaziv SCC'ye ilerleyebileceğinden CIN'li hastalar dikkatle izlenmelidir.

Hızlı büyüyen agresif SCC kitlelerinde İgşi hücreli karsinom akılda tutulmalıdır. SCC geniş cerrahi eksiyon, kriyoterapi ve kemoterapi (MMC, 5-FU, interferon alfa 2-b) ile tedavi edilir.

Anahtar Kelimeler: kornea, konjonktiva, ocular surface neoplasia (OSSN)

PS-320 [Oküler Onkoloji]

Akut Proptozisi Olan Hastada Orbital Rabdomyosarkom Tanı Görüntüleme ve Tedavisi

Buse Özdemir¹, Zafer Onaran¹, Erdem Dursun¹, Hayyam Kıratlı¹

¹Kırıkkale Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Kırıkkale

²Hacettepe Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: 10 yaş erkek hasta yaklaşık 20 gündür sağ gözde kızarıklık şikayeti ile polikliniğimize başvurdu. Özgeçmiş ve soygeçmişinde belirgin özellik yok. Sağ gözde belirgin proptozis periorbital ödem olduğu görüldüğü üzerine hastadan tam kan biyokimya sedim crp istendi. Ön tanı orbital sellülit, abse, sinüzite yönelik orbita BT istendi. BT de kitle görünümü olması üzerine kitle için orbita MR istendi. Bu vaka sunumundaki amaç klinik pratikte akut proptoziste orbital tümörlerin, orbital sellülitin yanında ön tanıda göz önünde bulunur olması gereken bir tablo olduğunu vurgulamaktır.

YÖNTEM: Vaka sunumu

BULGULAR: OR: sağ -2.00 (-1.25 x 65) sol -0.75 (-0.50 x 77)

Görme Keskinliği sağ tahsile tam sol tam

Biomikroskopi sağ konjonktival hiperemi orbita medial duvara uzanan kitle ? orbital sellülit ?

kemozis sol tabi

Fundus Sağ Sol Optik Disk Makula Doğal

Göz Hareketleri: Mediale superiora inferiora bakışta diplopi mevcut

DIR IIR ++ / ++ RAPD -/-

Hastanın ağrısı yok hasta görünümü değil. Sedim Crp negatif

MRG: SAĞ ORBİTA MEDİALİNDE EKSTRAKONAL MESAFEDE, MEDİAL İNFERİOR

REKTUS KASI VE İNFERİOR OBLİK KASLAR İLE ARASINDA YAĞ PLANI

SEÇİLEMİYEN MEDİAL REKTUS KASINI MEDİALE İTEN 38X17X35 MM

BOYUTLARINDA SANTRALİNDE KİSTİK NEKROTIK KOMPONENTİ BULUNAN

İNTRAORBİTAL KOMPARTMANA SINIRLI KİTLE İZLENMİŞTİR.

KİTLENİN MEDİAL REKTUS KASI İNFERİORUNDA İNTRAKONAL ALANA

UZANIMI MEVCUT. SAĞ BULBUS OKULI KİTLE TARAFINDAN LATERALE İTİLMİŞ

OLUP BASIYA BAĞLI ŞEKİL BOZUKLUĞU DİKKATİ ÇEKMİŞTİR.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Kitlenin globa lateralden basısına bağlı olarak aksı uzatıp miyopiye

neden olabileceği düşünülmüştür.

Hasta Hacettepe Üniversitesine sevk edildi. Opere edilen hastanın intraoperatif frozen

incelemesi sonucunda küçük yuvarlak hücreli malign tümör olarak değerlendirildi. Nihai

Patoloji sonucu 4x2, 5x1, 5 cm boyutlarında kitle embriyonel RMS olarak sonuçlandı.

Hastaya Pediatrik Onkoloji tarafından Vinkristin Aktinomisin D Sıklofosfamid Mesna

protokolü planlandı. Hastanın tedavisi Pediatrik Onkoloji tarafından devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: orbita, rabdomyosarcoma, proptozis

PS-321 [Oküler Onkoloji]

Koroidal Metastazı Olan Bir Lenfoma Olgusu

Ömer Mustafa Bilgiç¹, Yelda Yıldız Taşcı¹, Özlem Ünal³, Mücella Arıkan Yorgun², Yasin Toklu²

¹Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

²Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı; Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği

³Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Radyoloji Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Non-Hodgkin Lenfomanın nadir bir metastaz bölgesi olan göz tutulumunda, olgunun karşımıza ne şekilde gelebileceğini anlamak.
YÖNTEM:63 yaşında,erkek hasta,sol gözde 1 aydır var olan görmede azalma ve 1 hafta önce başlayan kızarıklık, şişlik şikayetleri ile kliniğimize başvurdu.Özgeçmişinde bilinen hastalığı olmayan vaka 1,5 ay önce karın cildi ve kulak önünde kızarıklık, ağrılı kitle oluştuğunu aynı zamanda son zamanlarda istemsiz kilo kaybı yaşadığını ifade ediyordu.
BULGULAR:Muayenesine baktığımızda görme düzeyi sağ gözde 0,7 sol gözde 50cm. Göz tansiyonu sağda 18, solda 17mmHg.Ön segment muayenesinde sağ gözde grade 1 nükleer skleroz,sol gözde siliyer enjeksiyon,grade 1 nükleer skleroz mevcuttu.Dilate fundus muayenesinde sağ göz dibi doğal görünümde,sol gözde eksüdatif retina dekolmanı mevcut idi.Ultrasonik incelemede sol gözde retina dekolmanı haricinde koroidal kitle benzeri görünüm tespit edildi.Hastanın radyoloji uzmanı eşliğinde değerlendirilmesinde gözdeki kitle görünümünün kulak önü ve karın cildindeki kitle ile ultrasonik olarak benzer özelliklere sahip olduğu görüldü.Tüm bu bulgular göz önüne alınarak hasta hematoloji bölümüne konsülte edildi.Daha sonra hematoloji tarafından Non-Hodgkin Lenfoma tanısı konulduğu öğrenildi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Non-Hodgkin Lenfoma B semptomlarının(ateş,gece terlemesi,kilo kaybı) sık görüldüğü bir malignitedir.En sık metastaz bölgelerinin karaciğer,kemik,akciğer olduğu bilinmekle beraber nadir olarak göze metastaz yapabilir.Koroid başta olmak üzere çoğu dokuya metastaz yapabileceği bildirilmiştir. Bulanık görme, ağrı, kızarıklık, uçuşma gibi semptomlara neden olabilir.Üveit,vitritis,retina dekolmanı,retinal hemoraji,koroidal effüzyon,koroidal hemoraji gibi klinik tablolarla karşımıza çıkabildiği gibi asemptomatik de seyredebilir.Eksüdatif retina dekolmanı varlığında etiyoloji araştırması yapılmalı,koroidal metastaz varlığı olabileceği akılda tutulmalıdır.Tedavide öncelik primer odağı tespit edip malignite yayılımını baskılayarak kontrol altına almaktır.

Anahtar Kelimeler: nonhodgkin lenfoma, koroidal metastaz, retina dekolmanı

PS-322 [Oküler Onkoloji]

Göz Kızarıklığında Nadir Görülen Bir Ayırıcı Tanı; Konjonktival Lenfanjiom

Amine TERCAN KILIÇ, Ayse Bozkurt Oflaz, Banu Bozkurt
Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Lenfanjiyom, veno-lenfatik sistemi tutan vasküler bir malformasyondur. Nadir görülürler ve doğası gereği iyi huyludurlar. Orbital lenfanjiyom, tüm orbital tümörlerin %0,3-4'ünü oluşturur. Kitlenin yerine göre derin orbital lenfanjiyom veya yüzeysel lenfanjiyom olarak sınıflandırılabilirler. Derin orbital lenfanjiyomlar spontan kanamalara bağlı ekstraoküler motilite kısıtlılığı ile kendini gösterirken, yüzeysel lenfanjiyomlar subkonjonktival kitle olarak karşımıza çıkabilir. Konjonktival lenfanjiyom, lenfanjiyomun yüzeysel bileşenini temsil eder ve nadiren izole formda bulunabilir. Çoğunlukla tek taraflı olarak ortaya çıkar, ancak Turner sendromu veya Nonne-Milroy- Meige hastalığı gibi sendromlarla birlikte iki taraflı olarak da görülebilir. Bu çalışmada göz kızarıklığı ile tarafımıza başvuran lenfanjioma hastası sunulmuştur.

YÖNTEM: Çocuk onkoloji bölümünde lenfanjiom nedeni ile takipli 5 yaş erkek hasta sağ gözde başlayan 1 haftadır süregelen kızarıklık, şişlik ve kaşıntı şikayeti ile konsülte edildi. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) bilateral en az 10/10 idi. Ön segment muayenesinde sağ göz nazal konjonktivada hiperemik ve eleve kitle izlendi (Resim 1), sol göz doğal görünümdeydi. Bilateral fundus muayenesi doğaldı. Ön segment optik koherans tomografide lezyon derinliği değerlendirildi (Resim2).

BULGULAR: Anamnez derinleştiriğinde hastanın ayak tabanında, bacak ve boynunda lenfanjiomaya ait kitleler olduğu öğrenildi (Resim3). Hastaya topikal siklosporin 2x1, olapatadin 2x1 ve loteprednol 2x1 başlandı. 1 ay sonra kontrol önerildi.
TARTIŞMA VE SONUÇ: Lenfanjiyomatöz lezyonlar çok nadir olarak görülse de özellikle tek taraflı kırmızı göz semptomlarında sistemik olarak sorgulama yapılması, tanı için yol gösterici olabilir.

Anahtar Kelimeler: lenfanjiom, konjonktiva, kırmızı göz

PS-323 [Oküler Onkoloji]

Lösemik Retinopati

Mücahit Göral¹, Alpaslan Koç², Saadet Gültekin Irgat¹, Orhan Altunel¹, Fatih Özcura¹
¹Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim dalı, Kütahya
²Doç.Dr. Mustafa Kalemler Tavşanlı Devlet Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Lösemi, olgunlaşmamış lökositlerin anormal çoğalmasının neden olduğu myeloproliferatif bir hastalıktır.Lösemide göz içi tutulum görülme sıklığı %90'a kadar çıkabilmektedir.Retina,lösemide en sık tutulan oküler dokudur.Bu olguda tarafımıza görme keskinliğinde azalma ve bulanık görme ile başvuran vakayı sunmayı amaçladık.
YÖNTEM:53 yaşında erkek tarafımıza bulanık görme ve görmede azalma ile başvurdu.Hastanın öyküsünde sistemik hastalık,travma,enfeksiyon bulunmamaktaydı.Muayenesinde BCVA:0.2/0.2, göz içi basıncı bilateral olağan, biomikroskopide her iki göz ön segment doğaldı.
BULGULAR:Fundus muayenesinde her iki gözde yaygın atılmış pamuk tarzında yumuşak eksudasyonlar görüldü.FDG PET-BT de sağ temporal lobta patolojik FDG tutulumu mevcuttu.Parotis bezinde birkaç lenf nodunda patolojik FDG tutulumu mevcuttu.Özefagus orta kısımda yer yer diffüz kalınlaşmalarda patolojik FDG tutulumu mevcuttu.Mediastende prevasküler,paratrakeal,bilateral hiler,subkarinal,paraözefageal,parakardiyak alanda multipl lenf nodlarında patolojik FDG tutulumu mevcuttu.Karaciğerde ve her iki sürrenal bezde yaygın metastaz ile uyumlu bulgular mevcuttu.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Görme keskinliğinde azalma,bulanık görme ile başvuran hastalarda fundus muayenesinde yaygın atılmış pamuk tarzında yumuşak eksudasyonlar görülürse etyolojide malignite düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Lösemik retinopati, Metastaz, FDG PET BT

PS-324 [Oküler Onkoloji]

Oküler Yüzey Skuamöz Neoplazide 5- florourasil (5-FU) tedavisi

Kubra Erdoğan, Hidayet Şener

Erciyes Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Kayseri

GİRİŞ VE AMAÇ:Oküler yüzey skuamöz neoplazisi (OSSN), göz yüzeyinde displastik skuamöz epitel hücrelerinin anormal büyümesini içeren geniş ve çeşitli bir hastalık spektrumunu kapsar.Hastalar genellikle bir OSSN lezyonunun varlığından habersizdir.Tanı yalnızca dikkatli, rutin oftalmik muayene ile konulur.Tedavi seçenekleri İnterferon- α 2b (IFNa2b),Topikal mitomisin (MMC),5- florourasil (5-FU) ve cerrahi eksizyondur.Kliniğimizde 5- florourasil (5-FU) ile tedavi edilen bir olguyu sunmayı amaçladık.
YÖNTEM:Olgu Sunumu

BULGULAR:70 yaşında DM+ erkek hasta 1 yıldır sağ gözünde giderek büyüyen kitle nedeniyle başvurdu.Göz operasyonu öyküsü yok.Tanı klinik olarak koyuldu.1 hafta kullanıp 3 hafta ara verecek şekilde 4 kür tropikal 5- florourasil (5-FU) tedavisi verildi.Lezyonda belirgin gerileme izlendi.Lezyon tamamen kaybolan kadar tedavi verecek şekilde hastanın takibi devam etmektedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Oküler yüzey skuamöz neoplazisi (OSSN) özellikle sigara kullanan,UV ışık maruziyeti yüksek,açık tenli,HPV+,immunesif hastalarda görülmektedir.5- florourasil (5-FU) bir ila beş kürden (1 ay devam ve 3 ay ara) sonra etkinlik oranının %100 olduğu ve %20'ye varan nüks oranı olduğu bildirilmiştir. 5-FU ile tedavi, MMC ve IFNa2b'den daha az maliyetli olması nedeniyle de tercih edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Oküler yüzey skuamöz neoplazisi (OSSN),Skuamöz hücreli karsinom (SCC),5- florourasil (5-FU)

PS-325 [Oküler Onkoloji]

Koroid Metastazı İle Tanı Konulan Akciğer Adenokarsinomu

Bahar Gülbeyaz, Tevfik Oğurel

Kırıkkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı

GİRİŞ VE AMAÇ:Göz içi metastazlı akciğer kanseri insidansı oldukça düşüktür.Bilinen kanseri olmayanlarda birincil tümör bölgeleri arasında akciğer kanseri %7 oranında nadir görülmektedir.Malignite öyküsü olmayan vakalarda primer tümörün teşhisi oldukça zor olabilmektedir.Bu sunumda kliniğimize sinek uçuşması ile başvuran ve koroid lezyon tespit edilen hastanın akciğer adenokarsinomu tanısı alması sürecini sunmayı amaçladık.
YÖNTEM:44 yaşında erkek hasta yaklaşık bir aydır mevcut olan sağ gözde sinek uçuşması ve ışığa duyarlılık şikayeti ile kliniğimize başvurdu.Hasta görme keskinliği(GK), biomikroskopik ön segment ve fundus muayenesi, göz hareketleri ve ışık refleksi,optik koherans tomografi(OCT), fundus florescein anjiyografi(FFA) ve beyin MR,orbita MR incelemesi ile değerlendirildi.

BULGULAR:Her iki göz emetrop olup GK tamdı. Biomikroskopik ön segment muayenesi doğal izlendi.Her iki göz fundus 3 aynalı mercek ile tarandı. Sağ göz fundus inferonazalde hipopigmente lezyon izlendi.OCT' de sağ fovea inferonazalde subretinal sıvı ve koroid eleve eden kitle görüldü.Hasta bir üst merkeze yönlendirildi.Benign karakterde lezyon lehine yorumlanıp hastaya mikropulse lazer tedavisi uygulandı.Bizdeki takiplerinde bir ay sonra OCT'de subretinal sıvının artış gösterdiği ve kitlenin büyüdüğü izlendi.Hasta malign kitle şüphesiyle onkoloji kliniğine yönlendirildi ve sistemik incelemede sol akciğer alt lobda kitle görünümü,her iki akciğerde nodüller,mediasten ve hiler bölgede lenfadenopatiler izlendi.Sol akciğer kitle endobronşial ultasonografi eşliğinde biopsi yapıldı.Patoloji sonucu non-small cell akciğer adenokarsinomu saptandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:İnvaziv tümörlerde glob ve orbita metastazı oldukça nadir izlenmektedir.İntraoküler metastazlar en yaygın oftalmik malignite olmasına rağmen çoğu zaman asemptomatiktir ve nadiren birincil tanıya götüren semptom verir.Bu olgumuz intraoküler metastaza bağlı semptomlar oldukça nadir görülse de akciğer kanserinin başlangıç bulgusu olabileceğini göstermek açısından sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Koroid metastaz,Akciğer adenokarsinomu,Subretinal sıvı

PS-326 [Oküler Onkoloji]

Üst Göz Kapağını İnvaze Eden Sebace Bez Karsinom Olgusu ve Cerrahi Yönetimi

Salih Erkan, Murat Oklar, Şaban Şimşek

Kartal Dr.Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Sebace bez karsinom(SBK) agresif seyirli bir kapak tümörüdür. Genellikle meibomian bezlerden oluşur ve bu nedenle meibomian bezlerin daha yoğun olduğu üst göz kapağında görülür. Genellikle yaşlılarda görülür. Kliniğimize sağ üst kapağı invaze eden kitle ile başvuran, temiz cerrahi sınırla total eksizyonu yapılan ve patolojik tanısı high grade SBK gelen olgunun tümör rezeksiyonunu ve ardından kapak rekonstrüksiyonunu sunmayı amaçladık.

YÖNTEM:93 yaşında kadın hasta, sağ üst göz kapağında giderek büyüyen nodüler kitlesi nedeniyle tarafımıza başvurdu. Kitlenin total eksizyonu planlandı. Kitle 5mm temiz cerrahi sınır bırakılarak işaretlendikten sonra eksize edildi. Alt kapak Cutler-Beard flebi işaretlendi. Sol üst kapak, gri hattan 4 mm işaretlenerek tarsal greft hazırlandı. Tümör eksize edilen alana arka lamel oluşturmak için tarsal greft suture edildi. Alt kapak Cutler-Beard flebi bistüri ile kesilerek hazırlandı. Alt kapak altından geçirilerek alt kapak konjonktivası üst kapaktaki tars greftine suture edildi. Üst kapak levator kası bulunarak alt kapak retraktörüne tek tek suture edildi. Cutler-Beard cilt flebi üst kapaktaki cilde suture edildi.

BULGULAR:Hastanın preop ve postop resimleri ektedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ:SBK'da erken dönemde tanı konulduğunda geniş eksizyon ve primer rekonstrüksiyon ile cerrahi tedavi yeterlidir. İlerlemiş vakalarda konjonktiva rezeksiyonu veya ekzenterasyon gibi daha agresif tedaviler gerekli olabilir. Yayılan sebace bez karsinomu kapak kenarının diffüz kalınlaşmasına, sıklıkla kirpik distorsiyonuna ve madarozise neden olur ve yanlışlıkla posterior blefarit, şalazyon tanısı konulabilir.

Bu olgu sunumunun amacı, erken tanı sonrasında agresif cerrahiler gerekmeksizin uygun yöntemle yapılan kapak rekonstrüksiyonu sayesinde olumlu anatomik ve fonksiyonel sonuçlar elde edilebildiğini göstermektir.

Anahtar Kelimeler: Cutler-Beard, Kapak tümörü, Sebace bez karsinom

PS-327 [Oküler Onkoloji]

AML tanılı hastada gelişen psödohipopiyonun seyri

Ömer Berk Bulanık, Murat Günay

Karadeniz Teknik Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Trabzon

GİRİŞ VE AMAÇ:AML hastalığı gözde en sık retinal hemoraji ile prezente olmaktadır. Bazı hastalarda ani görme kaybı, fotofobi, hipopiyon, konjonktivit şeklinde de bulgu verebilmektedir. AML'ye sadece hipopiyonun eşlik etmesi nadir bir durumdur. Kliniğimize konsülte edilen ve AML tanısı olan 1 yaş erkek hastada gelişen hipopiyonun seyrini belgelemek amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Vaka

sunumu

BULGULAR:İlk muayenede bilateral kornea, konjonktiva doğal görünümdeydi. Lenste santral fundus görüntülemesini engellemeyecek bir opasite mevcuttu. Ön kamarada inferiorda 2mm'lik organize hipopiyon mevcuttu (resim 1). Arka kutup flu aydınlanıyordu, seçilebildiği kadarıyla değerlendirilen retina alanlarında anormal bir bulguya (lösemik retinopati) rastlanmadı. İlk etapta 5 gün önce konulan AML tanısına sekonder ön segment tutulumu olarak değerlendirilen hastanın sistemik tedavisinin başlandığı öğrenildi. Topikal kortikosteroid (4x1) ve sikloplejik (2x1) tedavi eklendi.

İkinci değerlendirmede psödohipopiyonun gerilemeye başladığı (resim 2), üçüncü muayenesinde sol gözde çizgisel sağ gözde ise minimal olarak devam ettiği görüldü (resim 3). Son muayenede ise hastanın sistemik tedaviyle birlikte psödohipopiyon görünümünün sadece sağ gözde çizgisel şekilde görülebildiği, sol gözde ise tamamen geçtiği saptandı. BOS incelemesinde santral sinir sistemi tutulumu saptanıldığı ve intratekal tedavi planlandığı öğrenildi.

Hastanın bir sonraki önerilen kontrol tarihinde konsülte edilmemesi üzerine primer hekiminden son muayenesinden 1 hafta sonra hastanın ex olduğu öğrenildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:AML'nin gözde sadece hipopiyon ile bulgu vermesi nadir bir durumdur. Psödohipopiyon kendiliğinden gerilemekle birlikte iridosiklitten ayrımı önemlidir. AML kaynaklı bir hipopiyonun, inflamasyondan ayırt edilmesi için zamanında yapılan bir aköz hümmör sitopatolojik incelemesi faydalı olacaktır. Hematolojik malignensilere bağlı hipopiyon kötü prognoz göstergesi olarak bilinmektedir. Hipopiyonun ayrıca lenfomalarda relaps bulgusu olabileceği de akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: AML, lösemi, lösemik infiltrasyon, psödohipopiyon

PS-328 [Oküler Onkoloji]

Nadir Bir Olgu Koroidal Osteom

Oğuzhan Kuncü, Furkan Alyörük, Burak Turgut, İsmail Erşan
Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları A.B.D

GİRİŞ VE AMAÇ:Koroidal osteoma nadir görülen benign bir tümörü olup koroid içinde süngerimsi kemik varlığı ile karakterizedir. Genellikle tek taraflı jukstapapiller ve maküla yerleşimlidir. Olguların %25'inde bilateral tutulum görülmektedir. Tipik olarak ikinci ve üçüncü dekatlardaki genç kadınları etkiler. Erkeklerde ve ileri dekatlarda rastlanabilmektedir. İyi huylu bir tümör olmasına rağmen, pigment epitel atrofisi, seröz retina dekolmanı gelişimi görülebilir. En sık koroid neovaskülarizasyonu nedeniyle görme kaybı görülmektedir. **YÖNTEM:**21 yaşında erkek hasta sağ gözde 2 aydır yavaş yavaş ilerleyen ağrısız görme kaybı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Bilinen sistemik ve oküler hastalık öyküsü, travma hikayesi, oküler ve sistemik ilaç kullanımı yoktu. **BULGULAR:**Yapılan oftalmolojik muayenesinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği snellen eşeli ile sağ gözde 2/10 sol gözde 10/10 düzeyindeydi. Göz içi basıncı sağ gözde 18 mmHg sol gözde 15 mmHg idi. Biyomikroskopik muayenesinde bilateral ön segment yapıları doğal görünümdeydi. Fundus muayenesinde sağ gözde maküla bölgesinde sınırları belirgin,retina yüzeyinden hafifçe kabarık sarı, turuncu renkli bir lezyon saptandı. Lezyon etrafında ve makülada hemoraji mevcuttu. Sol göz ise normaldi. Fundus floresein anjiyografide, makülada lezyon sınırları uyan bölgede erken fazda başlayan sınırları belirgin hiperflörasans odak ve maküladaki hemorajiye bağlı flörasans blokajı izlendi. Sağ gözde B scan-USG taraması akustik gölgelenmeye neden olan hiperekoik bir koroid lezyonu saptandı. Optik koherans tomografide sağ gözde subretinal sıvı ve retina pigment epitel yırtığı gözlemlendi. Bu bulgulara dayanarak, hastaya koroid osteomu tanısı konuldu. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Koroidal osteoma karakteristik oftalmoskopik görünümüne sahip olmasına rağmen metastatik karsinoma, koroidal hemanjioma veya koroidin amelanotik melanoması ile karışabilir. Optik koherans tomografi, bilgisayarlı tomografi, ultrasonografi ve fundus floresein anjiyografi tanıda yardımcıdır.

Anahtar Kelimeler: koroid, osteom, retina, melanom, retina

PS-330 [Oküler Onkoloji]

Retinal Astrositik Hamartomlu Bir Olgunun Optik Koherens Tomografi (OKT)

Bulguları

Sadagat Guluzade, Banu Turgut Ozturk, Uğur Acar

Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Retinal astrositik hamartomlar (RAH) iyi huylu glial hücreli tümörlerdir. Bu olgu sunumunda özellikle sporadik olduğunda ayırıcı tanısı güç olabilen hamartomların multimodal görüntüleme bulguları sunulmuştur.

YÖNTEM: Beyin MR, OKT yapıldı

BULGULAR: Tuberoskleroz tanısı ile takip edilen 14 yaşındaki erkek hastanın görme keskinliği her iki gözde tam, ön segment muayene bulguları normal idi. Fundus muayenesinde bilateral optik disklerde ödem, sağ optik disk inferiorunda, sol superotemporal arkuat altında krem beyaz renkli, keskin sınırlı, yuvarlak, yaklaşık iki ve bir disk çapında üç adet kitle saptandı. Optik koherens tomografi (OKT) görüntülerinde lezyondan geçen kesitlerde retina sinir lifi tabakasında (RSLT) difüz hiperreflektif görünümde olan lezyonun dış retinal katlarda da distorsiyona ve gölgelenmeye sebep olduğu görüldü. Hiperreflektif görünüme sahip lezyon içinde hiperflevititesi daha yüksek kalsifik alanlar ve "güve yeniği" şeklinde hiporeflektif boşluklar mevcuttu..

Disk ödemi nedeniyle çekilen MR'da lateral ventriküde dilatasyon ve lümeni dolduran 40x40 mm boyutlarında heterojen kontrastlanma gösteren lezyon izlenmiştir. Cerrahi ekizyonu planlanan kitlenin patolojik inceleme sonucuda subependimal dev hücreli tümör (SEGA) Derece 1 olarak saptanmıştır. Postoperatif 1. Ayda tekrar göz kontrolü yapılan hastanın muayenesinde görme keskinliğinin her iki gözde 0,05 düzeyine düştüğü, disk ödeminin gerilediği ancak disklerin soluk görünümde olduğu saptandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: En sık tuberosklerozda görülen benign bir retinal kitle olan astrositik hamartomlar glial hücre kaynaklı ve RSLT'de lokalizedir. Bu nedenle OKT'de iç retinada kubbe şeklinde kalınlaşma ve hiperreflektiviteye yol açarlar. OKT görünümü atipik lezyonlar veya sporadik olgularda tanıda değerlidir.

Anahtar Kelimeler: 1. Optik Koherens Tomografi, Glial hücreler, Retinal Astrositik Hamartom, Retina

PS-331 [Oküler Onkoloji]

Juxtapapiller Koroid Osteomunda Multimodal Görüntüleme-Olgu Sunumu

Beyza Uysal, Semra Tiryaki Demir

Şişli Hamidiye Etfal EAH, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Koroid osteomu (KO), koroidin nadir görülen iyi huylu kemik tümörüdür.KO tanısında, gelişebilecek komplikasyonların saptanmasında ve tedavi takibinde multimodal görüntülemenin kullanıldığı olguyu sunmayı amaçlıyoruz.
YÖNTEM:Olgu Sunumu
BULGULAR:28 yaş,kadın hasta,rutin göz muayenesi için tarafımıza başvurdu.Geçmişinde başka bir oküler, tıbbi ve aile öyküsü yoktu. Snellen eşelisine göre en iyi düzeltilmiş görme keskinliği her iki gözde 20/20 idi ve her iki gözde ön segment bulguları normaldi. Sağ gözde fundus muayenesinde özellik yoktu,sol gözde juxtapapiller alanda fovea tutulumu olmayan geniş, iyi sınırlı,sarımsı beyaz alan görüldü.(1a). B-scan USG, arka kutupta retrobulber dokuların gölgelenmesiyle oldukça yansıtıcı bir ekojeniteyi tanımladı.Sol gözünde tam multimodal görüntüleme yapıldı. Fundus otofloresans(AF), tümörün üzerinde hipoAF ve izoAF olduğunu gösterdi(1b).Floresan Anjiyografi(FA),tümörün üzerinde erken benekli bir hiperfloresans ve ardından geç fazda yaygın bir boyanma gösterdi (1c,d).Optik Koherens tomografi(OKT), Fokal Koroidal Ekskavasyona(FKE) uyan, RPE ve dış retina katmanlarında yaygın bozulma (1e,f), dış retinaya doğru uzanan tümsek benzeri düzensiz alanların varlığı veya çoklu intralezyonel hiperreflektif yatay tabakaların varlığına bağlı olarak süngerimsi bir görünüme sahip, iyi sınırlı, hiperreflektif bir koroid lezyonu gösterdi.Optik Koherens tomografi anjiyografi(OKTA) de, peripapiller alanda dış retina tabakasında anormal düzensiz damar ağı olduğu görüldü (1g).Doğrudan anjiyografideki anormal vasküler sinyale karşılık gelen B-scan OKTA görüntülerinde RPE kabarıklığında vasküler morfoloji vardı. İntraretinal veya subretinal sıvı yoktu (1h). Peripapiller KNVM ve FKE ile komplike olan juxtapapiller KO tanısı doğrulandı.GK iyi olması ve KNVM çevresinde subretinal sıvı veya retinal kanama olmaması nedeniyle hasta tedavi edilmedi.Hasta takibe alındı.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Multimodal görüntüleme diğer tümörlerden ayrımı,gelişebilecek komplikasyon tespiti ve tedavi takibinde faydalıdır

Anahtar Kelimeler: Koroidal Neovasküler Membran(KNVM), Floresan Anjiyografi(FA),Fokal Koroidal Ekskavasyon(FKE),Optik Koherens Tomografi (OKT), Optik Koherens Tomografi Anjiyografi(OKTA)

PS-332 [Oküler Onkoloji]

Göz Bulguları İle Prezente Olan Pediatrik Nöroblastom Olgusu

Gülay Karakuş

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ümraniye Eğitim Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Nöroblastom adrenal medulla ve sempatik ganglionlarda görülen, nöral krest hücrelerinden orijin alan bir tümördür. Birincil tümör en sık abdomen, toraks, pelvis ya da boyundadır. İlk kez orbita metastazına bağlı belirtiler ile kendini gösterebilir. Tipik olarak hızlı ilerleyen proptozis ve kapak ekimozu ile karakterize 'rakun göz' görünümü ile karakterizedir. Travma ile karıştırılabilir. **YÖNTEM:**Bu çalışmada dış merkezde muhtemel travma tanısı ile takip edilen bir nöroblastom vakası sunulacaktır.

BULGULAR:OLGU: On aylık kız bebek 2,5 aydır sol üst göz kapağında tekrarlayan ara ara morarma ve sararma döngüleri olması şikayeti ile başvurdu. Dış merkezde yapılan kan tetkiklerinde patoloji tespit edilmemişti. Muayenesinde sol üst göz kapak mediali hafif ekimotik görünümde idi ve pupil aksını örtmeyen pitozis mevcuttu (resim1). Ailenin 1 ay önce çekmiş olduğu fotoğrafta sol üst göz kapağında sararma ve ödem görülmekteydi. (Resim2). Palpasyonda ele gelen kitle tespit edilmedi. Göz hareketleri her yöne serbest ve primer pozisyonda ortoforik idi. Heriki gözde ön segment ve fundus muayenesi doğaldı. Sol temporal fossada dolgunluk mevcuttu. Mevcut bulgularla orbita manyetik rezonans görüntüleme (MRG) istendi. Orbita MR da sol frontal bölgede etraf yumuşak dokulara ve orbitaya infiltre olmuş 32x13 mm boyutlarında diffüz kontrastlanması olan kitlesel lezyon tespit edildi(resim 2). Yapılan sistemik araştırma sonucu abdomen orijinli metastatik nöroblastom tanısı konularak kemoterapi başlandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Nöroblastom en sık çocukluk çağı ekstrakraniyal solid tümördür. Orbita metastazı %10-20 aralığında bildirilmiştir.Orbita metastazında en sık bulgu periorbital ekimoz olup bunu proptozis izler. Ekimozun muhtemel nedeni tümörün orbita etrafındaki damarları invaze etmesidir. Bilateral propitoz ve periorbital ekimozun görülmesi klinisyeni nöroblastom tanısına yöneltse de bizim hastamızdaki gibi tek taraflı daha silik semptomları olan pediatrik vakalara kesin travma öyküsü yok ise ileri tetkik yapılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: nöroblastom, orbital metastaz, rakun gözü

PS-333 [Oküler Onkoloji]

Çocuk Hastada Üst Göz Kapağında Hızla Büyüyen Bir Lezyon: Pilomatriksoma

Ozdemir Ozdemir¹, Armağan Özgür², Nuran Sungu³

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

²Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

³Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ankara Şehir Hastanesi, Tıbbi Patoloji Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Çocuk bir hastada üst göz kapağında hızla gelişen ve pilomatriksoma tanısı konulan lezyonu sunmak.

YÖNTEM:Olgu sunumu.

BULGULAR:Dokuz yaşındaki kız çocuğu, sağ göz üst göz kapağında sivilce gibi başlayan lezyon hızla büyüdüğü için hastanemize başvurdu. Hastanın şikâyetlerinin üç ay önce başladığı öğrenildi. Yapılan muayenede, sağ göz üst göz kapağında, kaşın altında, orta hatta yaklaşık 5-6 mm çapında, kırmızı-mor renkte nodül görüldü (Resim 1). Lezyon genel anestezi altında eksize edilerek incelemeye gönderildi. Patolojik incelemede; trikilemmal keratinizasyonun, bazoloid hücre adalarının ve hayalet (ghost) hücrelerinin bulunduğu, lezyonun pilomatriksoma olduğu raporlandı (Resim 2).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Pilomatriksoma, ilk olarak 1880 yılında Malherbe tarafından "kalsifiye epitelyoma" olarak tanımlanmış olup sebace bezlerden türediği düşünülmüştür. İlerleyen yıllarda, kıl folikülünün matriks hücrelerinden köken alan iyi huylu bir tümör olduğu ortaya konmuştur. Fakat malign bir lezyona dönüşebilme ihtimali de bulunmaktadır. En sık çocuklarda, gençlerde ve kadınlarda görüldüğü bildirilmektedir. Klinik olarak lezyon, nodüler şekilde yavaş büyüyen, subkütan doku üzerinde serbestçe hareket eden bir kitle olarak görünür. Genişlemiş kan damarları nedeniyle ciltte genellikle kırmızısı ile mavi renk değişikliği vardır. Tipik olarak hastalarda inflamasyon veya travma öyküsü yoktur. Nitekim bizim hastamızda da lezyonun yeri, rengi ve klinik özellikleri pilomatriksomayı düşündürmüş olup histopatolojik inceleme ile kesin tanı konulmuştur. Özellikle çocuklarda ve gençlerde bu tür lezyonlarda, ayırıcı tanıda pilomatriksoma akılda tutulmalı ve tek tedavi seçeneği olan tümörün eksizyonu uygulanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, göz kapağı, nodül, pilomatriksoma, tümör

PS-334 [Oküler Onkoloji]

Orbita apeks sendromu, vaka sunumu

Muhammed Taha Uludağ, Metin Unlu, Duygu Gülmez Sevim, Kuddusi Erkilic
Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Kayseri

GİRİŞ VE AMAÇ:Orbita apeks sendromu travmatik, inflamatuvar, vasküler ve neoplastik nedenli ortaya çıkabilen 2-3-4-6 ve 5. kranial sinirin oftalmik dalının tutulumu ile karakterize durumdur. Görüntüleme yöntemleri ve etyolojiye yönelik testler ile hastalığın nedeninin anlaşılması ve nedene yönelik tedavi planlaması kritik önem taşımaktadır. Bu çalışmada 28 yaşında orbita apeks sendromu ile takip edilen hastanın tanı ve tedavi süreci tartışıldı. **YÖNTEM:**28 yaşında kadın hasta son haftalarda başlayan çift görme, tek taraflı baş ağrısı ve 1 haftadır olan pitoz şikayeti ile başvurdu.Ağrı göz çevresinden başlayıp frontal bölgeye doğru yayılır cinste tarif edilirken, pitoz görme aksını tamamen kapatacak şekildeydi. **BULGULAR:**Yapılan oftalmolojik muayenesinde sağda ışık refleksleri lakayt iken göz hareketleri her yöne bakışta kısıtlıydı ve sağ göz kapağında total pitoz mevcuttu. Görme düzeyi sağ gözde 4/10 solda 10/10 düzeyindeydi. 2,3,4,6 ve 5. kranial sinirin 1. dalında paralizi düşünüldü. Biyomikroskopik muayenesinde sağda pupil middilateydi.Fundus muayenesinde her iki gözde optik disk ve makula doğaldı. Renkli görme sağ gözde 3/12 iken solda 12/12 düzeyindeydi.

Kranial mr görüntülemesi ' Sağ orbita apeks seviyesinde inflamatuvar enfeksiyöz? odak' şeklinde raporlandı. Hastalığa neden olabilecek vaskülitik, enfeksiyöz, fibroinflamatuvar ıgg4 ilişkili ve granümatöz serolojik testler yapılarak dışlandı. Pulse steroid tedavisi sonrası asiklovir ve seftriakson tedavisinden de fayda görmeyen hastanın ALT değerlerindeki yükselme tespit edildi. Yapılan karaciğer ultrasonunda yaygın hipoekoik metastatik nodüller izlendi. Toraks ve batın BT incelemesinde çok sayıda yaygın metastaz odağı tespit edildi ve yoğun bakım ünitesinde 10 gün takip sonrası eksitus ile sonuçlandı. Patoloji raporunda kolanjiyoselüler karsinom ön planda düşünüldü. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Orbita apeks sendromu mortal seyredebilecek önemli bir durumdur. Primer intrakranial tümörler ve metastaz yapabilecek maligniteler akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Malignite,Oftalmopleji, Orbital Tümör

PS-335 [Oküler Onkoloji]

Oküler Yüzey Skuamoz Neoplazisinde Topikal 5 Fluorourasil'in Etkinliği

Osman Bozat

Karadeniz Teknik Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Trabzon

GİRİŞ VE AMAÇ:Oküler yüzey skuamöz neoplazisi, konjonktiva ve korneanın yavaş ilerleyen, iyi huylu, premalign ve malign epitel lezyonlarının bir spektrumunu tanımlar. Tedavide öncelikli olarak cerrahi sınırların kontrolü ile total tümör eksizyonu uygulanmakta olup diğer bir yaklaşım da kemoteropötik ajanların kullanımınıdır. Bu çalışmada oküler yüzey skuamöz neoplazisi olan 84 yaşındaki hastanın tedavisinde kullanılan 5 fluorourasil'in tedavideki etkinliği değerlendirilmiştir

YÖNTEM:1 yıldır olan sol gözünde kızarıklık ve batma şikayetleri ile kliniğimize başvuran 84 yaşındaki erkek hastanın olgu sunumu şeklinde değerlendirildi

BULGULAR:1 yıldır sol gözünde batma ve kızarıklık şikayeti olan 84 yaşındaki erkek hastanın görme keskinlikleri bilateral 0,5 düzeyindeydi. Göziçi basınçları sağ göz 9 mmHg sol göz 14 mmHg idi ön segment muayenesinde sağ gözde katarakt mevcut olup sol gözde katarakt, nazal konjonktivadan başlayıp limbusu geçip korneaya yayılım gösteren kabarık vaskülarize kitle mevcuttu.(resim 1) Hastada oküler skuamoz neoplazisi düşünüldü öncelikli olarak cerrahi eksizyon planlandı. Ancak hastanın ek hastalıkları nedeniyle cerrahi eksizyon yapılamadı. Sonrasında hastaya topikal olarak 5 fluorourasil damla günde 4 defa olacak şekilde verildi ve 2 haftalık kullanım sonrasında kontrol önerildi. Hastanın kontrolünde lezyonda regresyon olduğu(resim 2) görüldü. Ardından hastanın tedavisine 2 hafta ara verilerek kontrole çağırıldı. Kontrolde tekrardan belirgin regresyon(resim 3) izlenen hastaya 5 fluorourasil 2x1 2 hafta kullanılacak şekilde tekrar uygulandı hastaya ek povinilin alkol povidon 4 defa verildi, 2 hafta sonraki kontrolde kitlenin tam remisyonu(resim 4) görüldü ve tedavisi kesildi. Hasta kliniğimizde takiplerine devam etmektedir

TARTIŞMA VE SONUÇ:Oküler skuamoz neoplazi tedavisinde bir kemoterötik ajan olan 5 fluorourasil topikal olarak uygulandığında hastalık regresyonunda etkin olmakla birlikte olgu sunumumuzda tam remisyon sağlamış olup tedavide primer yaklaşım da uygulanabilir

Anahtar Kelimeler: 5fluorourasil, Konjonktivakitle, Okulerskuamozneoplazi

PS-336 [Oküler Onkoloji]

Eksüdatif Retina Dekolmanının nadir bir sebebi; Renal İntravasküler Büyük B Hücreli Lenfoma

Rukiye Sağlam, Beyza Tezel

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: İlk klinik prezentasyonu eksüdatif retina dekolmanı olan Renal İntravasküler Büyük B Hücreli Lenfoma olgusunu sunmak
YÖNTEM: Olgu sunumu

BULGULAR: 42 yaş kadın hasta, sağ gözde ani görme kaybı ile kliniğimize başvurdu. Anamnezde, son 1 aydır baş ağrılarının arttığı, halsizlik, yorgunluk, kilo kaybı, gece terlemesi ve ateş şikayetleri olduğu öğrenildi. Muayenede görme keskinliği sağda el hareketi, solda 5/10 idi. Ön segment bilateral doğaldı. Fundus muayenesinde ve OCT'de bilateral eksüdatif retina dekolmanı (ERD) tespit edildi. İleri tetkiklerde anemi ve böbrek fonksiyon testlerinde bozukluk saptandı. Abdomen USG'de her iki böbrek boyutlarında artış görüldü. Nefrit ön tanısıyla hastaya renal biyopsi yapıldı. Hastanın tekrarlayan abortus öyküsünün de olması nedeniyle romatoloji bölümü ön tanı olarak sistemik lupus eritematozus (SLE) düşündü. SLE hastalarında santral sinir sistemi ve renal tutulum ile klinik gösteren Akut Lupus Koroidopati ön tanısıyla hastaya İV pulse 1 gr/gün metilprednizolon başlandı. Tedavi sonrasında hastanın OCT'de retinasının yatıştığı gözlemlendi. Hastanın klinik takibinde renal biyopsi sonucu, Renal İntravasküler Büyük B Hücreli Lenfoma (RİBBHL) olarak sonuçlandı. ERD'nin etyolojik nedeninin RİBBHL olduğu düşünüldü. Sistemik tedavisi için hasta onkoloji birimine devredildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: ERD, nöro-sensöriyal retina ile RPE arasında sıvı birikimine ikincil ortaya çıkmaktadır. Olgumuzda RİBBHL'a bağlı inflamatuvar mediatörlerin etkisiyle, RPE sıvı pompası fonksiyonunun bozulması ve kan retina bariyerinin zayıflaması sonucunda; subretinal sıvı birikimi olduğu, bunu takiben de ERD geliştiği düşünüldü. Hastamızda lenfomanın ilk prezentasyonunun ERD ile olması, ERD olgularında altta yatan etyolojik nedenin araştırılmasının önemini ortaya koymaktadır. Yeni tanı almış ERD olgularında etyolojiye yönelik şüpheli yaklaşım, sistemik sorgulama ve "B" semptomlarının varlığı, malignite gibi hayati öneme sahip tanılarının atlanmaması için önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Eksüdatif retina dekolmanı, Renal İntravasküler Büyük B Hücreli Lenfoma, Akut Lupus Koroidopati

PS-337 [Oküler Onkoloji]

Nörofibromatozis Tip 2 Hastalığının Oküler Bulguları: Olgu Sunumu

İlgin Kaya, Kemal Yar, Burak Ulaş, Manzar Fattahi, Altan Atakan Özcan
Çukurova Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Adana

GİRİŞ VE AMAÇ:Nörofibromatozis tip 2(NF-2); bilateral vestibüler schwannom,orbital menenjiom ve farklı oküler bulgular ile karakterize nadir,otozomal dominant bir hastalıktır.NF-2'nin birçok oftalmolojik bulgusunun bir arada görüldüğü bu olguyu sunmayı amaçladık.
YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:27 yaşında NF-2 tanılı erkek hasta 13 senedir sağ gözde ağrı ve ateşin eşlik etmediği gitgide artan şişlik,2 yıldır görme azalması ile başvurdu.Bilateral direkt ve indirekt ışık refleksleri doğal,göz hareketleri sağ gözde her yöne kısıtlı sol gözde serbestken proptozise bağlı sağ glob inferolaterala deviye idi.En iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri sağ gözde 20 cm'den parmak sayar seviyede sol gözde 2/10, göz içi basıncı her iki gözde normotundu.Ön segment bilateral arka subkapsüler katarakt dışında doğal,fundus muayenesinde optik disk sağda soluk solda ödemli, bilateral makulapapiller bantta hiperpigmente, yüzeyden kabarık lezyon ve vasküler yapılarda çekinti,kıvrım artışı izlendi.OKT'de bilateral epiretinal membran ve retina pigment epitelinin kalınlaşması mevcuttu. Bulgular bilateral retina ve retina pigment epitelinin kombine hamartomu,sağ gözde optik atrofi ve sol gözde optik disk hamartomunu temsil etmektedir. MRG'de sağ orbita,posterior nazal kavite ve etmoid sinüsleri medialden invaze eden 7-8 cm çaplı multilobule kitle saptandı. Kitleden alınan eksizyonel biyopsi raporu Grade 1 psammomatöz menenjiom olarak sonuçlandı. Atipi kriterleri yoktu, dura ve kemik dokusuna invazyon görüldü.Beyin Cerrahi,Göz Hastalıkları,Plastik Cerrahi birimlerinin iştiraki ile kitle eksize edildi. Postoperatif dönemde proptoziste belirgin regresyon dışında bulgular stabildi.Hasta mevcut bulgularla takibe alındı.
TARTIŞMA VE SONUÇ:NF-2'nin oküler bulguları(katarakt, kombine retina-retina pigment epiteli ve optik disk hamartomu,epiretinal membran) tanı koymada yardımcıdır.Bu olguda birçok oftalmolojik bulgunun aynı anda izlenmesi önem arz etmektedir.Erken tanı ve tedavi ile görme kaybının ilerlemesi önlenabilir ve sağ kalım oranları artabilir.

Anahtar Kelimeler: menenjiom, nörofibromatozis tip 2, orbita, schwannom

PS-338 [Oküler Onkoloji]

Koroidal Tümör Olgu Sunumu

Emine Araslı Çizmeci, Muammer Özçimen, Pakize Rabia Albayrak, Murat Keskin, Mehmet Kömür, Mehmet Akif Deniz, Necip Fazıl Eruslu, Kübra Ak, Tuğba Akbaba, İrem Topan
Konya Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ:Kliniğe ilerleyici görme bulanıklığı, metamorfopsi, görme alanı kusurları ve uçuşma ile başvuran hastalarda fundus muayenesinde retinal elevasyon, turuncu-kırmızı renkli kitle ve beraberinde maküla ödemi, retinal eksüda, subretinal sıvı saptanan hastalarda ayırıcı tanıyı yapabilmek.

YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:52 yaş erkek hasta kliniğimize 2 yıldır olan ve yavaş yavaş artan görme azlığı ve cisimleri eğik görme şikayeti ile başvurdu. Görme keskinliği snellen eşeli ile sağda 0.05, solda 0.8'di. Ön segment muayenesi doğal. Fundus muayenesinde; sağ gözde makulanın alt temporal komşuluğunda elevasyon ve çevre retinaya göre retina pigment epitelinde solukluk ve perifoveal eksudasyon(Resim 1) izlendi. OKT' de makula temporalinde kubbe şeklinde koroidal elevasyon, kitle üzerinde yaygın retinal kistik ödem ve seröz makula dekolmanı(Resim 2) mevcuttu. USG' de orbital gölgelenme göstermeyen koroidal tümör ile uyumlu kabarıklık gözlemlendi. Koroidal kitle FFA' da erken fazda dantelli hiperfloresans(Resim 3) ve geç fazda giderek artış gösteren yoğun hiperfloresans(Resim 4) gösterdi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Mevcut klinik bulgulara dayanarak hastamızda koroid hemanjiyomu tanısı koyduk. Koroidal hemanjiyom konjenital, iyi huylu bir vasküler tümördür. Ancak yetişkinlikte, dördüncü ila altıncı dekatlarda saptanır. Sporadiktir ve erkeklerde daha sık görülme eğilimindedir. Tanı aşamasındaki zorluklar genellikle diğer göz içi tümörlerin, özellikle melanom ve metastazların, birçok atipik özelliklerinden dolayı hemanjiyomu taklit edebilmesidir. Ayırıcı tanı koroidal melanomayı, özellikle amelanotik varyantını içerir. Amelanotik melanom, ince pigmentasyon ve üzerini örten drusen ile sarı-kahverengi bir renge sahiptir. Hastalar daha yaşlıdır ve retina dekolmanı genellikle daha yaygın ve büllözdür. Klinik belirtilere ve yardımcı testlere dayalı doğru tanı, zamanında bir oküler onkoloğa sevk ve tedaviye erken başlanması, daha iyi bir görsel sonuç elde etmek için çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: koroidal amelanotik melanom, koroidal hemanjiyom, perifoveal eksüda

PS-339 [Oküler Onkoloji]

Konjonktival lenfoma: nadir bir olgu

Gülce Güngör¹, Fatma Gündoğdu²

¹Şemdinli Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Hakkâri

²Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Patoloji Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Oküler adneksal lenfomalar (OAL) tüm ektranodal lenfoma olgularının yaklaşık %10'unu oluşturur. Orbita, konjonktiva, kapak veya lakrimal bez tutulumu görülebilir. Çoğunlukla B lenfositlerden köken alır. En sık görülen tipi ektranodal marjinal zon lenfoma/MALT (mucosa-associated lymphoid tissue) lenfomadır. Olguların yaklaşık 1/3'ünde oküler lenfoma tanısını takiben 10 yıl içinde sistemik tutulum görülebilir. **YÖNTEM:**39 yaşında erkek hasta sol gözde beş aydır mevcut olan ağrısız lezyon nedeniyle kliniğimize başvurdu. Daha önce reçete edilmiş olan loteprednol ve deksametazon içerikli damlalardan fayda görmediğini belirtmekteydi. Biyomikroskopik muayenede nazal konjonktivada somon pembesi renginde, vaskülarize, yüzeysel kabarıklık kitle mevcuttu. Lezyonun histopatolojik incelemesi için eksizyonel biyopsi önerildi. **BULGULAR:**Spesimen incelendiğinde foliküler patern gösteren küçük matür lenfoid hücrelerden oluşan nodüler infiltrasyon izlendi. İmmünohistokimyasal çalışmalarda foliküllerdeki B hücreleri CD20 pozitif, CD10 ve Cyclin D1 negatifti. CD23 ile foliküllerde düzensiz, genişlemiş dendritik ağ izlendi. Kappa ve Lambda ile izlenen az sayıda plazma hücresinde polipitik boyanma görüldü. Moleküler çalışmalarda B hücre komponentinde klonaliteyi destekleyen bant görüldü. Sonuç ektranodal marjinal zon lenfoma ile uyumlu olarak değerlendirildi. Hasta ileri tetkik ve tedavi için dış merkeze yönlendirildi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Az gelişmiş poliklinik şartlarında muayene bulgularından şüphelenilerek biyopsi kararı verilen bu olguda konjonktival lenfoma tanısı konmuştur. OAL genellikle 50-60 yaşlarında ve kadınlarda sık görülmesine rağmen hastanın genç erkek olması dikkat çekicidir. Konjonktiva OAL'in sık tutulum alanlarından biri olup topikal tedaviye yanıtız somon renkli konjonktival kitle varlığında akılda tutulması gereken ön tanılardan biri olmalı ve biyopsi gerçekleştirilmelidir. OAL varlığında ise hasta olası sistemik tutulumun takibi ve tedavisi için mutlaka yönlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Konjonktival lenfoma, Marjinal zon lenfoma, Oküler adneksal lenfoma

PS-341 [Oküler Onkoloji]

Metastatik orbita melanomu

Diğdem Tetik, Ahmet Kaan Gündüz

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Oküler Onkoloji, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Metastatik orbita malign melanomu olan nadir bir olguyu sunmak
YÖNTEM:Olgunun öyküsü, klinik bulguları, görüntüleme sonuçları, cerrahi ve sonrası izlem tartışılacaktır.

BULGULAR:71 yaşında kadın hasta, sol gözünde 7-8 ay önce başlayan geçici görme kaybı ve proptosis şikayeti vardı. 6 yıl önce bel bölgesinde cilt malign melanom kitle eksizyon öyküsü mevcuttu. Eksizyon sonrası lenf nodu invazyonu veya metastaz olmadığı ve hastaya ilave tedavi yapılmadığı öğrenildi. Hasta, dış merkezde yapılan orbita magnetik rezonans (MRG) görüntülemesinde sol retroorbital bölgede lateral ekstrakonal alanda, lateral rektustan ayırt edilemeyen, optik diski mediale doğru iten, iyi sınırlı solid kitle saptanması sonucu tarafımıza yönlendirilmişti. Muayenesinde görmesi sağda tam, solda 0,8 düzeyinde olup sol gözde sağa göre 6 mm proptosis saptandı. Optik koherens tomografide sağ sol foveal kontur doğal izlenirken, solda disk ödemli görülmüştür. Hastaya sol alt temporal cilt insizyon yoluyla anterior orbitotomi uygulandı. Kitlenin total eksizyonu sonrasında histopatolojik incelemesinde cerrahi sınırla devamlılık gösteren malign melanom saptandı. Cerrahi sonrası hastanın görmesi 0,8 düzeyinde sebat ederken dışa bakış parezisi mevcuttu. Tüm vücut pozitron emisyon tomografisi (PET-CT) sonucu hastanın karaciğer, kemik ve akciğerinde metastaz saptandı. Genetik analizinde BRAF600 geninde mutasyon saptandı. Medikal onkolojiye konsültasyon sonucu Dabrafenib-Trametinib tedavisi başlandı.
TARTIŞMA VE SONUÇ:MRG'de iyi sınırlı orbital kitlelerin ayırıcı tanısında periferik sinir kılıfı tümörü olan schwannom, erişkinde en sık görülen benign kitle olan hemanjiom, mezenşimal kökenli bir tümör olan fibröz histiositom yanında malign melanom da düşünülmelidir. Özellikle kütanöz malign melanom ve displastik nevüs eksizyon öyküsü olanlarda orbita kitlelerinin ayırıcı tanısında metastatik melanom olasılığı mutlaka değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: malign melanom, metastaz, orbit, schwannom, hemanjiom

PS-342 [Oküler Onkoloji]

Nadir bir birliktelik: Astrositik hamartom ve Retinitis pigmentoza

Seda Maden, Emin Kurt, Mustafa Erdogan
Celal Bayar Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Manisa

GİRİŞ VE AMAÇ: Astrositik hamartom sinir lifi tabakasından köken alan benign glial tümörlerdir. Çoğunlukla tüberoskleroz ve nörofibromatozis ile görülse de retinitis pigmentoza (RP) ile de birlikteliği bildirilmiştir. Bu çalışmada bilateral optik disk başında astrositik hamartom saptadığımız RP hastasını sunmayı amaçladık.

YÖNTEM: Retrospektif olgu incelemesi

BULGULAR: 48 yaşında RP hastası tarafımıza rutin kontrol için başvurdu. Ek sistemik şikayeti, baş ağrısı olmayan hastanın yapılan muayenesinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği Snellen eşeline göre bilateral 0.8 idi. Ön segmentte bilateral arka subkapsüler kesafeti mevcuttu. Rölatif afferent pupil defekti yoktu. Fundus bakısında her iki gözde kemik speküller, damarlarda inceltme ve her iki optik disk üzerinde eleve, nodüler, krem rengi, yarı geçirgen kitleler görüldü. (Figure 1) Fundus otofloresans (FAF) görüntülerinde hiperotofloresans veren kitleler görüldü. (Figure 2) B-scan ultrasonografide (USG) posterior gölgelenme yapan hiperekojenite görüldü. Ardışık iki görme alanı testine uyum sağlayamayan hastanın diskten geçen optik koherans tomografi anjiyografide (OCTA) ve OCTA radial görüntülemeye güve yeniği boşluklar olan kitle görüldü. (Figure 3) Elektoretinografisi RP ile uyumlu olarak geldi. Sistemik araştırma için istenen nöroloji ve nefroloji konsültasyonlarında bir patoloji saptanmadı. Bütün bu tetkiklerin sonucunda hastada var olan kitlelerin astrositik hamartom olabileceği düşünüldü. Hasta takibe alındı ve bir yıllık takibimiz süresince oftalmolojik bulgularda değişiklik saptanmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: RP ve astrositik hamartom birlikteliği nadir rastlanan bir durumdur. RP hastalarında optik disk başında kitle görüldüğünde bu nadir birliktelik de akla gelmeli ve optik disk druzeni (ODD) başta üzere menegiom, hemangiom, papilödem gibi diğer durumlarla ayırıcı tanısı yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: astrositik hamartom, optik disk druzeni, retinitis pigmentoza

PS-343 [Oküler Onkoloji]

Çocuklarda Lenfoid Hiperplaziye Bağlı Karünkül Ve Plica Semilunaris Bölgesinde Kitle

Ömer Faruk Şirin¹, Erkut Küçük¹, Müge Karataş¹, Caner Özbey², Elif Acar Kaplan²

¹Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Niğde

²Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Tıbbi Patoloji Ana Bilim Dalı, Niğde

GİRİŞ VE AMAÇ:Konjonktival reaktif lenfoid hiperplazi (KLH), sebebi tam olarak bilinmeyen benign lenfoproliferatif bir lezyondur ve konjonktival lenfoma ile karışabilmektedir. KLH, çocuklarda nadiren görülür, tedavisi ve takibi tam olarak belirlenmemiştir. KLH en çok bulber konjonktiva ve fornikte görülür. Daha az olarak karünkül ve plikada görülür. Bu çalışmanın amacı plica semilunaris ve karünkül bölgesinde kitle ile kliniğimize başvuran ve konjonktival lenfoid hiperplazi tanısı alan 3 erkek çocuğun klinik ve histopatolojik bulgularını sunmaktır.

YÖNTEM:Son bir yıl içerisinde kliniğimize plica semilunaris ve karünkül bölgesinde kitle ile başvuran üç çocuk hastada en iyi düzeltilmiş görme keskinliği, göz içi basıncı, biyomikroskop ile ön segment ve fundus muayenesini içeren oftalmolojik muayene yapıldı. Rutin kan tetkikleri istendi. Enfeksiyöz ve sistemik hastalıklar açısından pediatri ve enfeksiyon hastalıkları konsültasyonları istendi. Tüm hastalarda plica semilunaris ve karünkül bölgesindeki kitlelere cerrahi müdahale uygulandı ve ekzisyonel biopsi alındı. **BULGULAR:**Hastaların tümünde tek taraflı, somon rengi, ağrısız kitleler mevcuttu. Ayrıntılı oftalmolojik muayenede başka bir bozukluk saptanmadı. Rutin kan tetkiklerinde herhangi bir anormallik saptanmayan hastalarda enfeksiyon hastalıkları ve pediatri konsültasyonlarında da bu bölgelerde kitleye sebep olabilecek patoloji tespit edilmedi. Tüm hastalarda kitlelerin eksizyonu ve oluşan defektin primer kapatılması suretiyle cerrahi uygulandı. Eksizyon materyallerinin histopatolojik ve immünohistokimyasal incelenme sonucu reaktif lenfoid hiperplazi olarak rapor edildi. Hastaların 6 aylık takiplerinde lokal nüks veya sistemik tutulum saptanmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Reaktif lenfoid hiperplazi, özellikle çocuklarda ve gençlerde karünkül ve plika semilunaris kitlelerinin ayırıcı tanısında düşünülmelidir. Histopatolojik değerlendirme ve immünohistokimyasal çalışmalarla ayırıcı tanıda önemli olan oküler adneksal lenfomayı dışlamak önemlidir.

Anahtar Kelimeler: karünkül, plica semilunaris, lenfoid hiperplazi

PS-344 [Oküler Onkoloji]

Primer Uveal Melanom Hücre Serisinde Radyoterapi, Bevacizumab, Kalsidiol ve Kalsitriolün Terapotik Etkinliğinin Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi

Zeynep Akgün¹, Eda Doğan², Cumali Değirmenci¹, Özlem Özkaya Akagündüz³, Mustafa Adnan Esassolak³, Vildan Bozok Çetintaş², Melis Palamar¹

¹Ege Üniversitesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

²Ege Üniversitesi Tıbbi Biyoloji Ana Bilim Dalı, İzmir

³Ege Üniversitesi Radyasyon Onkolojisi Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Primer uveal melanom (UM) hücre serisinde radyoterapi(RT), 25-hidroksivitamin D3(D2), 1a,25-dihidroksivitamin D3(D3) ve bevacizumabın terapötik etkilerini karşılaştırmalı olarak incelemek. **YÖNTEM:**RT, D2, D3, bevacizumabın tek başına ve kombine uygulamasının MP41 UM serisine etkileri araştırıldı. Proliferasyon analizi, Inhibitory Concentration(IC50) tayini ve koloni oluşum deneyinin ardından hücrelere tek başına RT,D2,D3,bevacizumab ve RT'yle kombine D2,D3, bevacizumab uygulandı. xCELLigence programıyla hücre canlılığına etkileri, Annexin V/PI boyamasıyla apoptoz tayini ve hücre döngüsü analizleri yapıldı. **BULGULAR:**D2 ve D3 toksik etki göstermediği için IC50 saptanamadı, 10 ve 100 nM ile deneylere devam edildi. Bevacizumab için 48. saat IC50 6,945 mg/ml idi. Koloni oluşum deneyinde 3 Gy RT kolonizasyonu %50 azaltıyordu, deneylere bu dozla devam edildi. Hücre canlılığını tek başına RT ve bevacizumab doz bağımlı azaltmakta, 10 ve 100 nM D2 etkilememekte, D3 ılımlı arttırmaktaydı(Tablo 1). Kombine uygulamada 10 ve 100 nM D2 ve 10 nM D3 RT'nin etkisini azaltmakta, 100 nM D3 hücreleri proliferetmekteydi.Bevacizumab doz bağımlı RT etkisini arttırmaktaydı(Tablo 2).Apoptoz analizinde kontrol grubunda canlı hücre oranı %94,6 idi, RT grubunda doz bağımlı %64,7'ye düşmekteydi. 10 nM D2 ve D3 ile anlamlı fark yokken (sırasıyla;%90,8, %89,6); 100 nM ile D2'de daha bariz olmak üzere (%77,9) düşüş izlendi. Bevacizumab ile doz bağımlı düşüş olmakla beraber trend 5 mg/ml'de bozulmaktaydı(%88). Kombine uygulamada sonuçlar benzerdi(Tablo 3).Hücre döngüsünde bevacizumab G2/M hakimiyetini ılımlı arttırdı,diğer ajanlar etkilemedi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Bu çalışma RT, D2, D3 ve bevacizumabın MP41 UM'ye etkisini araştırmada ilktir. Bevacizumab hücre canlılığını azaltmakta, RT'yle kombine uygulamada aditif etki göstermektedir. Bulgular RT dozunu azaltmada adjuvan uygulamayla klinik çalışmalara ışık tutabilir. D vitaminin UM'ye etkisini inceleyen prelinik çalışmalarda sonuçlar çelişkili olup daha çok çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Uveal Melanom, Kalsidiol ve Kalsitriol, Bevacizumab, Radyoterapi, Apoptoz

PS-345 [Oküler Onkoloji]

Orbitada Nadir Görülen Bir Olgu: Anevrizmal Kemik Kisti

Medina Bulluti, Nilüfer Topaktaş, Burak Ulas, Kemal Yar, Altan Atakan Ozcan
Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Adana

GİRİŞ VE AMAÇ: Anevrizmal kemik kisti; solid, benign, ekspanse olabilen bir lezyondur. Orbitanın tutulumu daha nadirdir. Proptozis, globun aşağı doğru yer değiştirmesi, ağrılı şişlik başlıca bulgulardır. Nadir görülen ve birçok kemik tutulumu olan olguyu sunmayı amaçladık.

YÖNTEM: Olgu sunumu

BULGULAR: 15 yaşında erkek hasta, 2,5 aydır burundan başlayan, sağ gözde artan şişlik ve frontal bölgeye kadar uzanması nedeniyle dış merkeze başvurmuş. Dış merkezde burundan alınan biyopsi sonucu polip? olarak sonuçlanan hasta bu ön tanılarla hastanemizin çocuk onkoloji polikliniğine yönlendirilmiş. Hastada sol lateral kantusa ve frontal bölgeye doğru uzanım gösteren, globu da eleve eden ekspanse kitlesel görünümü mevcut idi (Resim 1). Sağ gözde proptozis, göz hareketlerinin her yöne kısıtlı ve globun dışa doğru deviye olduğu görüldü. Sol göz hareketleri her yöne serbest idi. En iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri sağ gözde 4/10, sol gözde 10/10, göz içi basıncı ise her iki gözde normal sınırlarda idi. Ön segment muayenesi bilateral doğal idi. Fundus muayenesinde ise sağ gözde optik disk nazalı hafif silik, makula doğal ve damar kıvrım artışı olduğu, sol göz ise doğal izlendi (Resim 2). Beyin ve orbita MR'da ise frontal bölgeye kadar uzanan, intrakranial ve ekstradural alanda beyin parankimini basılayan frontal, etmoidal, sağ maksiller sinüs ve sağ nazal kaviteyi dolduran kemik kaynaklı olan sıvı-sıvı seviyesi barındıran multilokule kistik lezyon olduğu görüldü (Resim 3). Kitle eksize edildi ve alınan biyopsi anevrizmal kemik kisti ile uyumlu sonuçlandı. Postoperatif dönemde proptoziste belirgin regresyon, sağ görme keskinliğinde artış izlendi (Resim 4).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bu olguda orbital anevrizmal kemik kist görüntülerde kemik destrüksyonu ve lezyonda sıvı seviyeleri sergileyen bir kemik tümörüdür. Tedavide kistik kavite eksize edildi ve hiperostotik kemik çıkarıldı. Tedaviden sonra glob pozisyonunda ve ekspanse görünümde regresyon izlendi. Erken tanı ve tedavi ile görme kaybı ilerlemesi önlenbilir ve görme düzeyleri ile sağ kalım oranları artabilir.

Anahtar Kelimeler: anevrizmal kemik kisti, proptozis, orbita tümörü

PS-346 [Oküler Onkoloji]

Koroid Osteomlu Sekiz Gözde Optik Kohorens Tomografi Bulguları

Selda Çelik Dülger, Furkan Emre Söğüt, Mehmet Yasin Teke
Etlik Şehir Hastanesi, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Koroidal osteomlu olgulardaki retina durumunu optik kohorens tomografi kullanarak değerlendirmek

YÖNTEM:Çalışmamız retrospektif gözlemsel bir çalışma olup 6 hastanın 8 gözünü içermektedir. Demografik data yaş, cinsiyet ve ırkı içermektedir. Bütün hastaların en iyi düzeltilmiş görme keskinliği, göz içi basınç ölçümü, slit lamp inceleme, dilate fundus muayenesi, renkli fundus fotoğrafı ve spektral domain-OKT görüntülemesi yapılmıştır.

BULGULAR:Tümör üzerinden geçen spektral-domain OCT kesitlerinde dekalsifiye tümörlerde komşu dış retina tabakalarında ve RPE’de kayıp olduğu kalsifiye tümörlerde iç ve dış retina tabakalarının intakt ve RPE tabakasının düzenli olduğu izlenmiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Koroid osteomlarındaki görme azlığı nedenleri KNVM gelişimi ve dekalsifikasyon olup, dekalsifiye tümörlere komşu dış retina ve RPE tabakalarındaki kayıp ve düzensizliğin görme azlığı ile korele olduğu görülmüştür

Anahtar Kelimeler: Optik kohorens tomografi, koroid osteomu, koroid tümörleri.

PS-347 [Oküler Onkoloji]

Meme Kanserine İkincil Koroid Metastazı: Nadir Bir Erkek Olgu

Nimet Zeynep Tıraş, Aslan Aykut, Mehmet Orkun Sevik, Özlem Şahin
Marmara Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Koroid metastazları yetişkinlerde görülen en yaygın intraoküler malignitelerdir. Geç dönemde ortaya çıkma eğiliminde ve kötü prognoz ile ilişkilidirler. Bu bildirinin amacı erkeklerde nadir görülen meme kanserine ikincil gelişen koroid metastazını bildirmektir.

YÖNTEM:Olgu

sunumu

BULGULAR:Sağ memedeki invaziv duktal karsinom nedeniyle 2018 yılında modifiye radikal mastektomi geçiren 67 yaşındaki erkek hasta 2022 yılında oral kapesitabin tedavisi altındayken sol gözde görmede azalma şikayeti nedeniyle kliniğimize başvurdu. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) sağ gözde snellen eşeli ile 20/20 iken sol gözde 20/100 seviyesindeydi. Fundus muayenesinde sol gözde çok odaklı yaygın sarı-beyaz renkli kabarık kitle gözlendi (Figür 1). Optik koherens tomografide (OKT) sol gözde subretinal sıvı birikimine neden olan koroidal kitle gözlendi (Figür 2). Lezyon fundus otofloresans görüntülemeye izootofloresans gösterirken, fundus floresein anjiyografide geç dönemde diffüz olarak boyanmaktaydı (Figür 3). Hastaya meme kanserine ikincil koroid metastazı tanısı konularak sol gözüne 2.5mg/0.1mL intravitreal bevacizumab (İVB) enjeksiyonu uygulandı. İVB enjeksiyonundan 4 hafta sonra sol gözde EİDGK 20/25 seviyesine yükseldi. OKT'de koroidal solid lezyon boyutunun küçüldüğü ve subretinal sıvının azaldığı görüldü (Figür 4). Hasta 5 ay boyunca stabil seyretti. Beşinci ayın sonunda koroidal kitlede boyut artışı, OKT'de subretinal sıvı birikimi olması üzerine 2. doz İVB enjeksiyonu uygulandı. İkinci enjeksiyondan 4 hafta sonra koroidal kitle boyutunda ve subretinal sıvı miktarında azalma, görme keskinliğinde artış gözlendi (Figür 5). Takipler boyunca oküler ve sistemik komplikasyon gözlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bevacizumab, tümör anjiyogenezini inhibe etmek için tasarlanmış FDA tarafından onaylanmış bir biyolojik ajandır. Koroid metastazı olan hastalarda sistemik kemoterapi ile birlikte intravitreal bevacizumab etkili, hızlı ve güvenli bir tedavi seçeneği olabilir.

Anahtar Kelimeler: intravitreal bevacizumab, koroid metastazı, meme kanseri

PS-348 [Oküler Onkoloji]

Nadir Görülen İki Retinal Kavernöz Hemanjiom Olgusu

Abdalla Elhag, Püren Işık, Ebru Esen, Nihal Demircan
Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Adana

GİRİŞ VE AMAÇ:Farklı klinik özelliğe sahip iki retinal kavernöz hemanjiyom (RKH) olgusunu sunmak.

YÖNTEM:Retinal kavernöz hemanjiyomlu iki olgunun klinik özellikleri ile optik koherens tomografi (OKT) ve fundus floresan anjiyografi (FFA) bulguları değerlendirildi.

BULGULAR:Olgu 1: Altmış bir yaşında kadın hastanın sağ göz fundus muayenesinde üst temporal kadranda, üzüm salkımı şeklinde, damar trasesini takip eden vasküler kese kümeleri ve etrafında fibrogliyal membran izlenmekteydi (Resim 1). Lezyondan geçen OKT kesitinde, internal limitan membran altında intraretinal anevrizmal damarlar ile uyumlu sakküler hipoperiflekstif kistik boşluklar tespit edildi (Resim 2). FFA'da üst temporalde sakküler lezyonların venöz fazda yavaş dolumu ve geç fazda sızıntı olmaksızın progresif hiperfloresansı izlenmekteydi (Resim 3).

Olgu 2: Yirmi dört yaşında kadın hastanın sol göz fundus muayenesinde alt nazal kadranda üzerinde retina hemorajisi, fibrotik membran izlenen vasküler kese kümeleri, lezyon çevresinde ve altta lokalize vitreus kanaması görülmekteydi (Resim 4). FFA tetkikinde sol gözde lezyon ile uyumlu alanda, geç fazda sakküler boşlukların artan hiperfloresansı ile birlikte vitreus hemorajisine ait maskeleyici hipofloresans izlenmekteydi (Resim 5).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Retinal kavernöz hemanjiyom nadir görülen benign vasküler hamartomdur. İntraretinal eksuda veya subretinal sıvının izlenmemesi, FFA'da yavaş dolan vasküler keselerin geç fazda artan hiperfloresansına rağmen hiç sızıntı göstermemesi, ayırıcı tanıdaki diğer retinal vasküler hastalıklardan ayırt edilmesini sağlar.

Anahtar Kelimeler: retinal kavernöz hemanjiom, hamartom, vitreus hemorajisi

PS-349 [Oküler Onkoloji]

Oküler Melanositoza Sekonder Orbita İnvazyonu Gösteren Koroid Malign Melanomu

Yasin Sarı, Kemal Turgay Özbilen, Can Öztürker, Samuray Tuncer
İstanbul Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Oküler melanositoza sekonder gelişen koroid malign melanomu (KMM) sebebiyle ekzanterasyon uygulanan hastanın bulgularını sunmaktır.
YÖNTEM:Haziran 2022’de sol gözde bulanık görme ve proptozis şikayetiyle başvuran 37 yaşındaki kadın hastanın oftalmolojik muayene ve görüntüleme bulguları [fundus fotoğrafı, fundus fluorescein anjiyografi (FFA), ultrasonografi (USG), manyetik rezonans görüntüleme (MRG)] incelendi.

BULGULAR:1,5 aydır sol gözde bulanık görme şikayeti olan hastanın başvuru muayenesinde; görme keskinliği her iki gözde 1.0 (tam) düzeyindeydi. Biyomikroskopik muayenede sağ göz tamamen normaldi. Sol gözde iris ve sklerada diffüz melanositozis görüldü. Göz içi basınçları 11/13 mmHg (normoton) bulundu. Fundus muayenesinde sağ normal, solda optik disk üst nazalinde, jukstapapiller yerleşimli, 10x10x4.3 mm boyutunda KMM mevcuttu. Sol globda aşağı dışa (abaksiyel) proptozis görüldü. Hertel ekzoftalmometri 108 mm’de sağda 15 mm, solda 20 mm bulundu. FFA’da sol papilla üst kenarında erken arteriovenöz fazda başlayıp, geç fazlarda belirgin hiperfloresans gösteren; USG’de göz dışı yayılımı bulunan, internal reflektivitesi hipoekojen koroid melanomu ile uyumlu lezyon görüldü. Kontrastlı Orbita MR’da sol glob posterior duvar nazal yarımında retroorbital intrakonal en geniş yerinde 25x17x22 mm boyutunda yer kaplayan, göz içindeki koroidal kitleye bağlı orbita invazyonu gösteren ve yoğun kontrast tutan lezyon görüldü. Kesin tanı olarak oküler melanositoza sekonder orbita invazyonu gösteren koroid melanomu tanısı kondu. PET/CT’de vücudun diğer alanlarında herhangi bir metastatik odak görülmedi ve sol göze kapak koruyucu ekzanterasyon tedavisi uygulandı.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Okuler melanositoz tanılı hastalarda nadir de olsa uvea malign melanomu gelişme riski göz önünde bulundurulmalı, erken tanı ve tedavi amacıyla düzenli oftalmolojik muayene yapılması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Ekstraoküler yayılım,Malign melanom,Okuler melanositozis

PS-350 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Okuler Travma:Penatran Mı Değil Mi ?

Ferhat Baver Polat, Hüseyin Emek, Çimen Baran, Seyfettin Erdem
Dicle Üniversitesini Göz Hastalıkları Diyarbakır

GİRİŞ VE AMAÇ: Travmaya bağlı penetran glob yaralanmaları çocuklarda görme kaybının sık sebeplerinden biridir. Cerrahi müdahaleye karar vermeden önce yapılan muayene bazen gidişatı değiştirebilmektedir.

YÖNTEM: Hastaya ait makroskopik ve radyolojik görüntülemeler kullanılmıştır.
BULGULAR: 6 yaşında erkek hasta sol göze metalik çubuk girmesi sonucu dış merkezden vitreoretinal cerrahi gerekebileceğinden üniversitemiz acil servisine refere edildi. Hastanın çekilen kafa röntgen grafisinde globa penetre duran ucu çengel metalik cisim izlendi. (Şekil:1) Orbital tomografi radyoloji yorumunda glob içi metalik refle belirsiz idi. (Şekil:2) 6 yaşında çocuk hasta sol alt kapak lateral kantus hizasında sklaral alanda globa penetre duran yaklaşık 5 cm uzunluğunda metalik çubuk mevcuttu. (Şekil:3) Bilateral görme keskinliği 1.0 izlendi. Yaklaşık 6 saat önce sol orbitaya metalik cisim penetre olan hastanın sol gözünde konjonktiva hafif hiperemik, kornea saydam iris forme, pupil düzenliydi. Ön kamera derinliği doğal idi. Ön kamerada reaksiyon izlenmedi. Sol göz glob hareketleri sırasında penetre olabileceği düşünülen metalik telde hareket izlenmedi. Muayene sonucu metalik çubuğun alt kapak tarsa penetre olabileceğinden şüphelenildi. Alt kapağın globa bası yapılmadan hafifçe döndürülmesi sonucu çubuğun globa penetre olmadığı görüldü. (Şekil:4) Alt kapak çevrilmesinin devam etmesi sonucu ucu çengel şeklinde olan metalik tel alt kapaktan ayrıldı. Biomikroskopik muayene sonucu alt kapak konjonktivada hafif hiperemi ve hemoraji harici başka patoloji izlenmedi. (Şekil:5) Fundus muayenesinde retinal patoloji izlenmedi. Hasta topikal antibiyoterapi ve tetanoz profilaksi önerileriyle kontrole çağrılmak üzere taburcu edildi.
TARTIŞMA VE SONUÇ: Okuler travmalarda yaralanmanın penetran olup olmadığı çocuk hastalarda bazen net anlaşılammaktadır. Ön segment muayenesinde konjonktiva, kornea, iris, pupil yapısı, ön kamera derinliği, ön kamera hücre içeriği travmanın penetran olup olmadığı hakkında bir görüş oluşmasına katkı sağlayabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Penetran, Metalik, Vitreoretinal

PS-351 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Application of digital technologies in enhancing of ophthalmic education in the leading countries of the world and its Azerbaijan model

Emin Alihuseynli¹, Elmar Kasimov², Yazgül Abdiyeva²

¹Assistance for Development of Modern Ophthalmology (ADMO) Union, Sumgait, Azerbaijan.

²Azerbaijan Society of Ophthalmologists (ASO), Baku, Azerbaijan.

BACKGROUND AND AIM:Widespread use of the Internet and computer technologies increased the trend towards digital education in ophthalmology. This includes the development of tele-learning modules, creation of video libraries designed to develop clinical and surgical skills, use of video training, simulators and intelligent teaching systems (ITS) for clinical and surgical training.

Aim includes the study of current trends in online educational programs for ophthalmology, surgical simulation, telemedicine, ITS and other systems based on artificial intelligence (AI). **METHODS:**A review of published articles on digital education in ophthalmology was conducted between April and May of 2022. The PubMed database was utilized to search for works in ophthalmology on web-based educational programs, surgical simulation, telemedicine, ITS and other AI-based systems.

RESULTS:The key **FINDINGS:** 1) web-based programs have shown to be an effective means for acquiring knowledge in ophthalmology, 2) virtual ophthalmic training curricula, web-based society meetings, and online examinations serve a role as additions to in-person activities and may replace certain activities in the future, 3) telesurgery and surgical simulators, including AI-based systems, have been developed for ophthalmologists and trainees, and 4) there is a need for trainee education in the operation of teleophthalmology programs.

CONCLUSIONS:In age of digital communications, tele-ophthalmology programs, virtual ophthalmological society meetings and online examinations have become essential to the clinical work and education of ophthalmologists, especially in light of recent global events that have prevented large gatherings. Going forward, web modules and resources, AI-based systems, and telemedicine programs will complement existing curricula for trainee ophthalmologists. In addition to the experience of the leading countries of the world, programs and various projects implemented by the ASO and the ADMO Union help develop and spread the noted trend in Azerbaijan.

Keywords: artificial intelligence (AI), surgical simulation, tele-learning, online learning.

PS-352 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Korneal lameller penetran yaralanma ve ön kamera açıda yabancı isim

Gazi Bekir Özçakmakçı, Kıvanç Güngör, Oğuzhan Saygılı, Alper Mete, Sabit Kimyon
Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Gaziantep

GİRİŞ VE AMAÇ: Travma sonrası flapli korneal penetran yaralanma sonrası ön kamara açısına gizlenen metalik yabancı cisim olgusunun sunulması

YÖNTEM: Olgu sunumu

BULGULAR: 42 yaşındaki erkek hasta, kliniğimize sol gözüne yabancı isim çarpması üzerine başlayan kızarıklık ve batma şikâyeti ile başvurdu. Sabah saatlerinde çekiçle çalışırken metal bir parçanın gözüne sıçradığını tarif etti. Muayenesinde görme keskinlikleri sağ gözde 10/10, sol gözde 6/10 düzeyinde idi. Her iki göz ışık refleksleri ve göz hareketleri doğaldı. Göz içi basınçları hava üflemlerle tonometre ile sağ 14 mmHg, sol 19 mmHg idi. Biyomikroskopide sağ göz muayenesi doğalken sol gözde konjonktiva hiperemik ve dikkatli bakıldığında nasal korneanın parasantralinde flapli korneal tam kat kesi vardı. Seidel bulgusu negatifti. İris ve lens saydam, fundus muayenesi doğaldı. Goldmann 3 aynalı ile yapılan gonyoskopik muayenede ön kamara açısında saat 8 hizasında metalik yabancı cisim izlendi. Orbital bilgisayarlı tomografi incelemesinde sol gözde limbus hizasında lensin önünde yabancı cisime bağlı radyoopasite görüldü. Hastaya tedavi olarak moksifloksasin damla saat başı, prednizolon asetat damla iki saatte bir ve seftrioksan iv 1000 mg günde iki kez başlandı. Yabancı cisim çıkarmak amacıyla cerrahi planlandı. Subtenon anestezi altında saat 2 hizasında 19 G mvr bıçak ile limbus hizasından korneal kesi yapıldı ve kesi yabancı ismin çıkabileceği büyüklükte genişletildi. Ön kamara koheziv viskoelastik madde ile doldurulduktan sonra 23G vitrektomi forsepsi ile yabancı cisim çıkarıldı. Viskoelastik madde irrigasyon yapılarak temizlendi. Ön kameraya sefuroksim verildi ve kesiler korneal hidrasyon yapılarak kapatıldı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Operasyon sonrası hastanın takibinde görme keskinliği 10/10 olduğu görüldü, herhangi bir problem gözlenmedi. Bu hastamızda görüldüğü üzere travma şikâyet olan ve yabancı isim ile yaralanması olan hastaların mutlaka radyolojik görüntülemeleri istenilmeli, aç ve fundus muayenelerini de içeren ayrıntılı tam muayeneleri yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: göz içi yabancı cisim, korneal penetran yaralanma, oküler travma

PS-354 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

İntraorbital yabancı cisim bulunan hastada gelişen siderozis bulguları

Nizam Kocabey, Tuncay Kusbeci, Bora Yüksel, Okan Akmaz
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bozyaka SUAM, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Uzun yıllar orbitada yabancı cisim olan hastanın siderozis bulgularını sunmayı amaçladık.

YÖNTEM:MR görüntülemesi sonrası sol görme keskinliği azalması sonrası tarafımıza danışılan hasta ilk oftalmolojik muayenesi sağ göz muayenesi normal iken sol göz görme keskinliği el hareketi düzeyindeydi. Goldman aplanasyon tonometrisi ile sol göz içi basıncı 12 mm Hg olarak ölçüldü. Biomikroskopik muayenesinde sol gözde sağ göze göre iriste pigment artışı, lenste homojen olmayan yoğun kortikal katarakt mevcut idi. Fundus muayenesinde arka segment seçilemediğinde yapılan B Scan Ultrasonografide retinal kalsifikasyonu düşündürülen lineer hiperreflektif çizgiler var idi. Primer pozisyonda sol gözde ekzotropanya vardı. Işık refleksi solda zayıf alınmaktaydı. Çekilen orbital BT'de zinn halkasına yakın konumda orbital yabancı cisim saptandı.

BULGULAR:Çekilen orbital BT'de zinn halkasına yakın konumda orbital yabancı cisim saptandı. B Scan Ultrasonografide retinal kalsifikasyonu düşündürülen lineer hiperreflektif çizgiler var idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Uzun süre orbita içinde kalan metalik yabancı cisim siderozise sebep olur.

İntraorbital metalik yabancı cisim olan hastalarda MR ihtiyacı için yabancı cismin alınması gerekir.

Anahtar Kelimeler: MR çekimi sonra görme keskinliği azalması, iriste pigmentasyon, siderozis, intraorbital yabancı cisim

PS-355 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Lakrimal Kanalikül Kesilerinde Kurtarıcı Yöntem: Pigtail Prob Eşliğinde Ayarlanabilir Sleeve İle Silikon Tüp Entübasyonu

Rukiye Sağlam, Nese Arslan

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Lakrimal drenaj sistemi, travma sonucunda veya perioküler tümör eksizyonları sırasında yaralanabilir. En sık etkilenen bölüm lakrimal kanaliküllerdir ve cerrahi onarımı en kısa sürede yapılmalıdır. Kliniğimizde kanalikül hasarı olan 3 hastaya yeni ve hızlı bir yöntem olan 'Pigtail prob eşliğinde ayarlanabilir sleeve ile silikon tüp entübasyonu' uygulandı. Amacımız monokanaliküler ve bikanaliküler kesilerde rahatlıkla uygulanabilen, kompleks ekipman gerektirmeyen ve sürdürülebilir bir yöntem olan bu tekniği vakalar üzerinden sunmaktır.

YÖNTEM:Pigtail probu sağlam kanalikülden veya bikanaliküler kesi ise proksimal ucu bulunan kanalikülden geçirilerek ortak kanalikülden döndürülüp kesik kanalikülün proksimal ucundan çıkarıldı. 6/0 prolen, probun ucundaki delikten geçirilerek prob geri çekildi. Entübasyonda metal problara bağlı silikon tüp kullanıldı. Prolen kılavuzluğunda belirlenen yoldan metal prob kıvrılarak geçirildi. Proksimal uçtan çıkarılan metal prob distal uçtan da geçirildi. Silikon tüpün uçları silikon sleeve ile birleştirildi ve uzun uçlar kısatıldı. **BULGULAR:**Bu yöntemle tedavi edilen olgulardan ilki, kesici-delici alet travması (darp) sonrasında sol gözde bikanaliküler kesisi ve levator kas hasarına bağlı total pitozisi olan kadın hasta idi. İkincisi, künt travmaya bağlı (düşme) sağ göz alt kanalikül kesisi ve sağ üst kapakta kirpikli kenarı içeren tam kat kapak kesisi olan erkek hasta idi. Üçüncü hasta ise sağ alt kapakta punktum ve kanalikülü çevreleyen bazal hücreli karsinomun cerrahi sınır negatif olarak eksize edilmesi sonucu oluşan kanalikül hasarı idi. Hastaların lakrimal kanalikül pasaj bütünlüğü, uyguladığımız yöntemle anatomiye uygun şekilde sağlandı. Hastaların perioküler diğer yaralanmaları da uygun cerrahi tekniklerle başarılı şekilde onarıldı. Hastaların postoperatif takiplerinde lavajları açıldı ve komplikasyon gelişmedi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Ekonomik ve fazla ekipman gerektirmeyen bu yöntem, kısıtlı imkanlar altında bile kanalikül kesi tamiri yapılmasını sağlayabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: kanalikül kesisi, silikon tüp, pigtail prob

PS-356 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Yüksek Basınçlı Hava Kompresyonu sonrası Retroorbital Amfizem

Hilal Bayramoğlu, Doğan Mengeş, Ayşem Gül Arıcı

Sbü Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: 2 yaş çocuk hasta gözüne tutulan yüksek basınçlı hava kompresyonu sonrası gelişen yoğun retroorbital amfizem olgusunun paylaşılması

YÖNTEM: Olgu sunumu

BULGULAR: 2 yaş 9 aylık erkek hasta kardeşinin sol gözüne tuttuğu yüksek basınçlı hava kompresyonu nedeniyle acil servis başvurusu sonrası göz hastalıklarına konsülte edilen hastanın yapılan oftalmolojik muayenesinde sağ göz doğal sol göz yoğun periorbital ödem ve konjonktivada dışarı doğru balonlaşma ve kapak aralığının açılmadığı görüldü (figür 1). Suboptimal olarak göz hareketlerinin kısıtlı olduğu görüldü. Hastanın orbita bilgisayarlı tomografi görüntülemesinde sol gözde retroorbital alanda subkonjonktival alanda ve tenon altında yoğun hava dansitesi izlendi (figür 2,3). Hastaya genel anestezi altında kantotomi yapıldı. Bombe olan temporal konjonktiva açılarak hava boşaltıldı. Tenon açılarak sklera intaklığı kontrol edildi. Dış rektus tutularak orbita içindeki hava glob basısıyla boşaltılarak göz hareketlerinde serbestleşme sonrası operasyona son verildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Orbital kompartman sendromu, optik sinir sıkışması veya retinal iskeminin neden olduğu kalıcı görme kaybını önlemek için acil tanı ve tedavi gerektiren kritik bir oftalmik acil durumdur. Orbital amfizem tipik olarak orbital yumuşak doku boşluklarına kuvvetli hava enjeksiyonunu takiben ortaya çıkan travma veya sinüs hastalığı olmadığına da nadir görülebilen bir durumdur. Çoğu durumda, hava girişine izin veren bir yörünge kemiğinin travma ve kırılma öyküsü olabilen bununla birlikte, enfeksiyon, pulmoner barotravma, basınçlı hava hortumlarından yaralanma ve dış prosedürleri de dahil olmak üzere diğer orbital amfizem mekanizmaları bildirilmiştir.

Sonuç olarak, bir çocukta basınçlı hava yaralanması meydana gelebilir ve saptanabilir herhangi bir kırık ve açık bir giriş yeri olmadan orbital ve periorbital amfizem ile kendini gösterebilir ve acil müdahale gerektirebileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Retroorbital, Hava, Kantotomi

PS-357 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

A rare pediatric case with an orbital compartment syndrome and hyperbaric oxygen treatment

Nagihan Hamidi¹, Bekir Bağlı²

¹Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Bursa

²Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Hiperbarik Oksijen Tedavi Ünitesi, Bursa

GİRİŞ VE AMAÇ: Orbital compartment syndrome (OCS) is a sight-threatening emergency with significant morbidity owing to rapidly increasing intraorbital pressure. OCS is mainly seen after intraorbital hemorrhage due to trauma, orbital abscess, or surgery. In this case, we wanted to present a particular type of intraocular pressure rise in a pediatric patient without hemorrhage or mass after the earthquake. **YÖNTEM:** A 2-and-a-half-year-old patient was referred to our clinic and recovered after being trapped under the rubble for 16 hours. The only physical trauma she had was to the head. **BULGULAR:** At the first visit, she had proptosis, total ophthalmoplegia, total ptosis, multiple facial abrasions, and hyperemia with edema on the right side of her face. There was no facial movement.

An ophthalmologic examination revealed that she had a shallow anterior chamber with hyphema. Retina was not detached and there was no optic nerve avulsion. Intraocular pressure was 10 mm Hg (The iCare TA01i tonometer). Orbital and Cranial CT showed no evidence of fracture or hematoma. Orbital MRI showed strained optic nerve without avulsion, ocular proptosis, and strained/lengthened extraocular muscles.

Topical-systemic steroids, antibiotics, and pupil dilatation with tropicamide %0,5 were administered. On day five anterior chamber and vitreous were clear, and the retina was visualized. She had retinal and venous occlusions in retina. Hyperbaric oxygen (HBO) therapy was administered at 2,4 atmospheres. Each session lasted 120 minutes, including 25-minute oxygen periods, separated by five minutes air breaks. Compression and decompression took 15 minutes and 20 minutes. A total of 21 sessions of HBO therapy were administered. On day 60, she had a 5 mm levator function, and her gaze to all sides except the superior was acceptable. Intraocular pressure was 8 mm Hg. Unfortunately, she had no improvement in visual function.

TARTIŞMA VE SONUÇ: HBO is an essential tool for OCS patients and can be considered a complement to other treatments.

Anahtar Kelimeler: hiperbarik oksijen tedavisi, orbital kompresyon sendromu,

PS-358 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Künt Travmaya Sekonder Hifema Gelişen Gözlerde Tedavi Sonrası Oküler Parametrelerin Sağlıklı Gözlerle Karşılaştırılması

Miray Karataş, Tuncay Küsbeci, Nurullah Berk Açar, Okan Akmaz, Bora Yüksel
SBÜ İzmir Bozyaka SUAM, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Künt travmaya sekonder hifema gelişen gözlerde ön veya arka segmentte kalıcı bir değişiklik meydana gelip gelmediğini araştırmak.
YÖNTEM:Ocak 2021-Ocak 2023 tarihleri arasında İzmir Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Kliniği'ne tek taraflı künt travmaya sekonder hifema ile başvuran ve tıbbi tedavi sonrası kalıcı oküler patoloji gelişmeyen 22 hasta çalışmaya dahil edildi. Hifema gelişen 22 göz çalışma grubu, hastaların diğer sağlıklı gözleri kontrol grubu olarak kaydedildi. Hastaların hifema tedavisi tamamlanıldıktan sonra ortalama 2.3 ay sonra ön ve arka segment parametreleri ölçüldü. Canon RK-F1 Otofkeratometre ile refraktif ve keratometrik değerleri; Zeiss IOLMaster 500 ile aksiyel uzunluk ve ön kamara derinlikleri; Nidek CEM-530 Speküler Mikroskop ile mm²'ye düşen korneal endotel hücre yoğunluğu, değişkenlik katsayısı, hegzagonalite, santral kornea kalınlıkları; Zeiss Cirrus HD-OCT 5000 ile makula kalınlıkları, makula ganglion hücre kompleksi, peripapiller ortalama retina sinir lifi tabakası (RSLT) kalınlığı, nöroretinal rim alanı, optik disk çukurluk hacimleri ölçüldü. Veriler istatistiksel olarak analiz edildi.

BULGULAR:Hifema grubu ile kontrol grubu arasında refraktif değerler açısından anlamlı fark saptanmadı ($p>0.05$, tüm parametreler için). Ölçülen ön segment parametreleri ve korneal endotel değişimi açısından gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık yoktu ($p>0.05$, tüm parametreler için). Hifema grubunda arka segment parametreleri kontrol grubundan farklı değildi ($p>0.05$, tüm parametreler için).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmada medikal olarak tedavi edilmiş ve kalıcı oküler patoloji saptanmamış künt travmaya sekonder hifema hastalarında gözün yapısında kalıcı bir değişiklik saptanmamıştır. Ancak ileri dönemde gelişebilecek patolojilere yönelik hastaların uzun dönem takibi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: hifema, oküler travma, göz yaralanmaları

PS-359 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Kozmetik amaçlı Nd:YAG lazer kullanımının neden olduğu tam kat makula deliği olgusu

Saadı Aljundı, Püren Işık, Ebru Esen, Selçuk Sızmaz, Nihal Demircan
Çukurova Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Adana

GİRİŞ VE AMAÇ:Lazere bağlı retina hasarlanması sonucu tam kat makula deliği gelişen olguyu sunmak

YÖNTEM:Yirmi dört yaşında erkek hasta sol gözde birkaç saat önce meydana gelen ani görme kaybı nedeniyle kliniğimize başvurdu. Hastanın seramik yüzeyli bir odada, koruyucu gözlük kullanmadan, Q-anahtarlı Nd:YAG lazer dövme silme cihazı etkinliğini denerken sol gözde ağrısız ani görme kaybı geliştiği öğrenildi. Hastanın tam oftalmolojik muayenesi yapıldı, optik koherens tomografisi (OKT) ve fundus floresein anjiyografisi (FFA) çekildi.

BULGULAR:Hastanın en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) sağ gözde 1.0 ve sol gözde 0.2 seviyesindeydi. Sağ göz oftalmolojik muayenesi doğaldı. Sol göz fundus muayenesinde vitreus hemorajisi ve fovea üzerinde kanama izlenmekteydi. OKT'de sol gözde santral makuladan geçen kesitte foveada vitreus kanamasına bağlı gölgelenme mevcuttu. FFA'da sol gözde vasküler yapılar arka kutupta hemorajiye bağlı maskelenme nedeniyle net değerlendirilemedi, perifer retinada doğaldı. Hastanın birinci ay kontrolünde sol gözde tam kat makula deliği geliştiği tespit edildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Nd:YAG lazer cihazlarıyla meydana gelen doku iyonizasyonu, plazma oluşumu ve sentrifugal yayılan akustik şok dalgası, retina, retina pigment epiteli (RPE) ve koryokapillariste hasara neden olabilmektedir. Lazer cihazlarını kullanan dermatologlar, göz doktorları ve teknisyenler lazerle ilişkili oküler komplikasyonlar ve güvenlik ilkeleri hakkında bilgi sahibi olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Göz travması, Nd:YAG lazer, Makula deliği

PS-360 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Göz travmalarında her iki göz muayenesi ve BT nin önemi

Hüseyin Aksoy

Aksaray Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu sunumumuzda göz travmalarında BT(Bilgisayarlı Tomografi) nin önemi ve hastanın her iki göz muayenesinin yapılarak bütüncül değerlendirmenin ehemmiyeti üzerinde durulmuştur.

YÖNTEM:Retrospektif olgu sunumu

BULGULAR:2 gündür sağ gözde ağrı şikayetiyle acil servisten göz polikliniğimize konsülte edilen 48 yaşındaki erkek hastanın alınan anemnezinde 2 gün önce demir işiyle uğraşırken gözüne küçük demir parçası fırladığı öğrenildi. Hasta sadece sağ gözünden şikayetçi olduğunu beyan etti. Yapılan muayenesinde görme keskinliği bilateral tam alındı. Ön segment sağda korneda yabancı cisim mevcut, seidel negatif, ön kamara derinliği iyi, lens Clear solda korneada nefelyon ön kamara derinliği iyi lens clear seidel yok izlendi. Göz içi basıncı bilateral normoton alındı. Arka segment sağda retina tabii solda retinada yabancı cisim imajı izlendi. Çekilen orbita BT sinde sağ göz korneada ve sol göz intra oküler yabancı cisim izlendi. Hastanın sağ göz korneadaki yabancı cisim poliklinikte çıkarıldı. Sol gözdeki yabancı cisimin çıkarılması için vitroretinal cerrahi günü verildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Günlük poliklinik şartlarında çok sık karşılaştığımız korneada yabancı cisim(çapak) olgularında genel itibariyle çapağın olduğu ve hastanın şikayetinin olduğu göze odaklanılmaktadır. Böylelikle diğer gözdeki sıkıntılar veya intraoküler yabancı cisimler olabileceği atlanabilmektedir. Böyle durumlarda hasta bütüncül değerlendirilmeli, her iki göz detaylı incelenmeli, ayrıntılı anamnez alınmalı, dikkatli fundus muayenesi muhakkak yapılmalı ve orbita BT çekilmelidir. Böylece diğer gözdeki patolojiler ve intraoküler yabancı cisimler atlanmamış olacaktır.

Anahtar Kelimeler: OCT, BT,

PS-361 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Kurşun 'kalem' adres sormaz ki!

Müberra Zülal Bayrak, Murat Oklar, Burak Tanyıldız
T.C Sağlık Bakanlığı Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Travmatik göz yaralanmaları çocukluk ve gençlik çağında edinsel tek taraflı görme kaybının en sık nedenlerinden biridir. Travmalarda oküler morbidite ve görsel prognoz travma şekli, etkilenen göz içi yapılar, uygulanan cerrahi, başvuru anındaki görme keskinliği gibi birçok etkene bağlıdır. Biz burada görsel prognozu iyi olan göz içi yabancı cisimli bir korneal penetrasyon olgusu sunmayı amaçladık.

YÖNTEM: Olgu sunumu

BULGULAR: Yaklaşık 2 saat önce okulda arka sırada oturan arkadaşına doğru dönme sırasında sol gözüne uçlu kalem ucu saplanması şikayetiyle başvuran 14 yaşında erkek hastanın kornea parasantralden tam kat geçerek lense uzanan göz içi yabancı cisimi mevcuttu. Hastanın başvuru vizyonu sağ gözde tam sol gözde 0.05 düzeyindeydi. Hastanın sol gözünde travmatik kataraktı gelişmeye başlamıştı. Seidel testi negatifti. Fundus seçilebilen alanlarda yatışık izlenmekteydi. Hastaya delici göz yaralanması tamiri yapılarak göz içi yabancı cisimi çıkarıldı, aynı seansta travmatik kataraktı mevcut olan hastanın sol gözüne dissizyon ve lens aspirasyonu yapılarak intraoküler lens (İOL) yerleştirildi. 1. gün kontrolünde korneal süturları intakt, ön kamarası forme, İOL'ü santralize idi. 2. Ay kontrolünde korneal süturları alındı. 6. ay kontrolünde otorefraktometre ölçümü: -0.25 -0.25 178 / +0.50 -0.75 22 idi ve hasta her iki gözle tahsihsiz tam görmekteydi. Sol korneada uç'un giriş yaptığı yerde 1x1 mm boyutlarında pigmente skarı mevcuttu.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Göz içi yabancı cismin mevcut olduğu delici göz yaralanmaları ciddi görme kaybıyla sonuçlanabilen kompleks terapötik yaklaşımlar gerektiren cerrahisi ve cerrahi sonrası yönetimi çetrefilli olabilen olgulardır. Cerrahi girişim başarılı olsa bile endoftalmi, sekonder glokom gibi komplikasyonlar gelişebilmektedir. Bu nedenle bu hastalarda uygulanacak cerrahi yaklaşım ve cerrahi sonrası takipler önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: açık glob yaralanması, korneal penetrasyon, korneal perforasyon, göz içi yabancı cisim, travmatik göz yaralanması

PS-362 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Katarakt ile maskelenen metalik göz içi yabancı cisim olgusu

Enes Atalay

Fatsa Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ordu

GİRİŞ VE AMAÇ:Göz içi yabancı cisimler (GİYC), tüm açık glob yaralanmalarının %18-41'ini oluşturur ve çoğu arka segmentte bulunur. GİYC'ler biyomikroskopi ve fundus muayenesi ile çoğunlukla görülebilirken, kornea hasarı, katarakt, hifema veya vitreus hemorajisi gibi oküler saydamlığın etkilendiği durumlarda gözden kaçabilir. Geç tanı alan ve katarakt ile komplike olan bir GİYC olgusunun sunulması amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Olgu

sunumu

BULGULAR:Olgu

sunumu

Sol gözüne demir parçası gelen, dış merkezde topikal damla tedavisi verilen, ancak sol gözde giderek artan görme azlığı şikayeti ile tarafımıza başvuran, kornea periferinde nefelyon, izdüşümünde periferik iris defekti ve arka subkapsüler katarakt saptanan, B-mod ultrasonografi ve BT ile sol glob içerisinde yabancı cisim görülen olgu sunulmuştur.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Penetran oküler travmalarda ciddi tıbbi ve yasal sonuçlara yol açabileceğinden GİYC olasılığı akılda tutulmalıdır. Katarakt saptanan ve oküler travma öyküsü olan hastalarda mutlaka GİYC açısından detaylı muayene ve radyolojik görüntüleme yapılması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Göz içi yabancı cisim, katarakt, iris defekti, oküler travma

PS-363 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Retroorbital İntrakonal Yabancı Cismin (Mermi Çekirdeğinin) Transkonjoktival Orbitotomi ile Skopi Eşliğinde Çıkarılması

Ali Solmaz, Zafer Onaran, Gülsun Solmaz
Kırıkkale Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Kırıkkale

GİRİŞ VE AMAÇ:Sağ gözünde görme kaybı ve orbitada yabancı cisim nedeniyle kliniğimize başvuran 30 yaşındaki erkek hastaya uygulanan cerrahi yöntemi sunmak
YÖNTEM:Görme kaybı olan hastamız oftalmolojik muayene bulguları, USG, BT ile birlikte değerlendirildi

BULGULAR:10 gün önce yerden seken kurşunun sağ gözüne gelmesiyle ani görme kaybı gelişen hastaya ilk başvurduğu klinikte skleraya primer sütürasyon yapılmış olduğu öğrenildi.Yapılan oftalmolojik muayenede sağ gözde ışık hissi olmayan hastanın sol gözde görmesi tam idi.Direk ve indirek ışık refleksleri alınamıyordu ve pupilla midriyatik idi.Göz kapağı pitotik iken propitotik olan gözde içe ve dışa bakış kısmen, aşağı bakış tam kısıtlıydı.Burun kökünden giren kurşunun kemik yapılaraya zarar vermediği izlendi(Resim1).Sağ fundusu aydınlanmayan hastanın ultrasonunda vitreus opasitesi ve retina dekolmanı izlenmekteydi.Orbita BT'de retrobulber intrakonal bölgede 1 cm uzunluğunda mermi çekirdeği ile uyumlu metalik yabancı cisim mevcuttu.Orbitadaki yabancı cismi çıkarmak için temporal hariç 270 derece peritomi yapıldı.Yaralanmadan dolayı gelişen fibrozis nedeniyle medial rektusa keskin ve künt diseksiyon ile ulaşılabildi. Glob ile medial rektus arasından iki adet mallable ekartör ve aspiratör eşliğinde glob posterioruna ulaşıldı.Eğri uçlu arter forsepsi bu alandan ilerletilerek globun kurvatürüne uyacak şekilde glob arka yüzeyindeyken c-kollu skopi ile görüntü alındı(Resim2).Görüntüye göre yabancı cismin globun arka yüzeyinden yaklaşık 15 mm daha geride olduğu görüldü.Makas ile künt diseksiyona devam edildi ve arka tenon açılarak intrakonal bölgeye doğru diseksiyon derinleştirildi.Tekrar arter forsepsi bu alana ilerletildi ve skopide yabancı cisme ulaşıldığı görüldü.Forsepsin ucu ile yabancı cisimden metalik his alındı ve cisim tutularak yavaşça çekilerek çıkarıldı(Resim3). Kanama ve komplikasyon gelişmedi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Orbita derinindeki yabancı cisim çıkarılmasında skopi kullanılmasının cerrahiye kolaylaştıran bir faktör olarak faydalı olacağı kanaatindeyiz

Anahtar Kelimeler: İntrakonal Yabancı Cisim, Retroorbital Yabancı Cisim, Skopi

PS-365 [Oküloplastik Cerrahi]

Viral Konjonktivite Sekonder Lakrimal Kanal Tıkanıklığında Erken Müdahale ile Bikanaliküler Silikon Entübasyon Uygulanan Olgu Sunumu

Yunus Naci Aziz, Ali Taha İnceyol, Deniz Kılıç
Kayseri Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, Kayseri

GİRİŞ VE AMAÇ:Edinsel gözyaşı kanal tıkanıklığı çoğunlukla idiyopatik olsa da bilinen sebepler arasında viral enfeksiyonlar birinci sırada yer almaktadır. Adenovirüse bağlı konjonktivit edinilmiş nazolakrimal kanal obstrüksiyonu ve kanaliküler darlığın bir nedeni olarak daha önceden tanımlanmıştır.

YÖNTEM:Olgu Sunumu

BULGULAR:5 yaşında kız çocuğu sağ gözde sulanma, çapaklanma, kızarıklık şikayetiyle kliniğimize başvurdu. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) her iki gözde pediatrik eşle göre 10/10 düzeyindeydi. Sağ gözün ön segment muayenesinde diffüz konjonktival enjeksiyon, palpebral konjonktivada membranlar, pürülan sekresyonlar mevcuttu (RESİM 1). Fundus muayenesi her iki gözde normaldi. Preauriküler lap izlendi. Hastanede Polymerase Chain Reaction (PCR) cihazı yetersizliğinden mikrobiyolojik test yapılamadı. Viral enfeksiyon düşünülerek semptomatik tedavi başlandı. 1 ay tedavi olduktan sonra membranların azaldığı ancak sulanma şikayetinin kaybolmadığı görüldü. Biomikroskopik muayenede punktumların stenotik olduğu izlendi. GAA'da muayenesinde punktum dilate edildi. Punktum üzerinde membran olmadığı izlendi. Kanalikül ve duktusların stenotik olduğu farkedildi. Bowman problemleri ile genişletildi. Olası tekrar stenoz olması ihtimaline karşı bikanaliküler entübasyon uygulandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Viral konjonktivitler çocukluk çağında sık görülmekte olup komplikasyonları oftalmologlar tarafından bilinmektedir. Lakrimal kanal tıkanıklığı bu komplikasyonlar arasında yer alsa da nadir görülmektedir. Gecikmiş olgular invaziv cerrahilerden olan dakriyosistorinostomiye ihtiyaç duymaktadır. Bundan dolayı viral konjonktivit sonrası gelişen Lakrimal kanal tıkanıklığı düşünülen çocuklarda erken tanı ve daha az invaziv cerrahilerden olan kanaliküler entübasyonun başarılı sonuçlar verebileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Viral Konjonktivit, Punktum stenozu, Kanaliküler entübasyon

PS-366 [Oküloplastik Cerrahi]

İnvölüsyonel Alt Kapak Ektropiyon Cerrahisinde Tarso-Periosteal Fiksasyon

Ümit Yapıcı

Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Adana

GİRİŞ VE AMAÇ: Ektropion; göz kapağı marjininin dışa doğru dönmesidir. Bu anatomik bozukluk başlıca konjenital, involüsyonel, skatrisiyel, mekanik, paralitik olarak sınıflandırılmaktadır. Bu olguların çoğunluğunu oluşturan involüsyonel tip ektropionda sıklıkla medial ve/veya lateral tendon gevşekliliği ve buna bağlı olarak horizontal kapak gevşekliliği de vardır. Belirgin horizontal gevşeklik varlığında tarso ligamentöz rezeksiyon ile birlikte tarsoperiosteal fiksasyon yöntemi etkin bir yöntemdir. **YÖNTEM:** Şubat 2023'te kliniğimize sağ gözde yanma, batma şikayeti olan 52 yaş erkek hasta başvurdu. Hastanın rutin oftalmolojik muayenesi yapıldı. İleri derecede kuru gözü olan hastanın punktat epitelyal boyanması mevcuttu. BUT 5 saniye idi. Alt kapakta involüsyonel ektropionu olduğu ve buna horizontal gevşekliğin eşlik ettiği görüldü. Hastanın kapak malpozisyonu için tarso ligamentöz rezeksiyon ile birlikte tarsoperiosteal fiksasyon cerrahisi planlandı. Lokal ve topikal anestezi sonrası lateral kantotomi ile lateral kantal tendonun alt parçasına kantolizis yapılarak alt kapağın lateral bölümü tamamen serbestleştirildi. Serbestleşen kapak bir miktar laterale doğru çekilerek horizontal gevşeklik derecesine göre gerektiği ölçüde kapak kenarından üçgen şeklinde tam kat rezeksiyon yapıldı. Kapağın asılması için, kıvrık ve sağlam çift iğneli 4-0 prolene suture kullanıldı. İğne tarsın tüm uzunluğu boyunca ilerletilerek kirpikli kenara çok yakın olarak çıkartıldı. Bu şekilde, tars içe doğru çevrilerek periosta asıldı. Açık cerrahi kesi alanı 6-0 vicryl ile suture edildi. **BULGULAR:** Olguda ameliya öncesi bulunan epifora, konjunktival ve korneal irritasyon, hiperemi cerrahi sonrası düzeldi. Cerrahi sonrası 1. ay da korneal punktat boyanma tamamen kayboldu. BUT 10 saniye ölçüldü. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Bu cerrahi teknik çok az doku rezeksiyonu ve tek bir suture ile yapılan, basit bir tekniktir. Stabil bir dış kantus oluşturarak, dış kantal açığı korunmakta ve kapakta çentiklenme ve trikiazis gibi sorunlara yol açmamaktadır. Bazal gözyaşı sekresyonu korunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ektropion, Alt göz kapağı, Tarsoperiosteal fiksasyon

PS-367 [Oküloplastik Cerrahi]

Üst Göz Kapağı Blefaroplasti Ameliyatı Sonrası Alt Kapakta Gelişen Entropion: Olgu Sunumu

Gülây Kara, Betül Akbulut Yağcı, Kayhan Mutlu

Aksaray Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Aksaray

GİRİŞ VE AMAÇ:Üst göz kapağı blefaroplasti ihtiyacı olan, fonksiyonel görme alanı kaybı yaşayan hastaların çoğunluğunu dermatoşalazis oluşturmaktadır. Yaşla birlikte göz kapağı involusyonel değişiklikleri dermatoşalazise eşlik edebilmektedir. Bu olgumuzda dermatoşalazis nedeniyle üst göz kapak blefaroplasti sonrası alt göz kapağında entropion gelişen hastayı sunduk.

YÖNTEM: Olgu

BULGULAR: Şubat 2023 tarihinde 68 yaşında erkek hasta, 1 ay önce geçirdiği üst göz kapak blefaroplasti sonrası yanma ve batma şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Yapılan göz muayenesinde görme keskinliği sağda 0.9, solda 0.7 idi. Biomikroskopide sağ gözde kornea saydam ve alt kapakta horizontal gevşeklik mevcuttu, sol göz kornea alt yarıda punktat epitelyopati ve alt kapakta involusyonel entropiyon saptandı (Şekil 1). Muayenede lagoftalmus yoktu ve Bell fenomeni mevcuttu. Hastadan aldığımız öyküye göre ameliyattan önce şikayetinin olmadığı ve ameliyattan sonra bir süre gözlerini kapatamadığı öğrenildi. Tarafımızca hastaya Jones prosedürü ile entropiyon cerrahisi gerçekleştirildi. Postoperatif takiplerinde komplikasyon gelişmeden hasta izlendi (Şekil 2).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Lagoftalmus ve kapak malpozisyonu blefaroplasti sonrası görülen komplikasyonlardan biridir. Lagoftalmus sonrası kuru göz, açık kalma keratopatisi hatta penetrasyon gelişebilmektedir. Ancak gelişen lagoftalmusu kompanze etmek için orbikularis okuli kas fonksiyonu normal olan hastalarda göz kırpma refleksi artmaktadır. Blefaroplasti sonrası gelişen entropion ise çok nadir görülür. İleri yaş olan olgumuzda blefaroplasti sonrası hastanın sürekli gözünü sıkması ve kırpması sonucu involusyonel gevşek dokularda orbikuler kas instabilitesi ve retraktör kasların disinsersiyosu nedeniyle entropiyonun tetiklendiğini düşünmekteyiz. Bu olgudan da anlaşılacağı üzere ileri yaş üst göz kapak blefaroplasti yapılan hastalarda, olası involusyonel kapak değişiklikleri dikkate alınarak detaylı muayene yapılmalı ve cerrahi sırasında kozmetik kaygı yerine fonksiyonel kazanç ön planda tutularak cerrahi planlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: blefaroplasti, dermatoşalazis, entropion

PS-368 [Oküloplastik Cerrahi]

Pediyatrik Bir Olguda İmmünoglobulin G4 İlişkili Orbital Miyozit

Yunus Emre Tüzün, Gülay Karakuş Hacıoğlu

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Orbital miyozit İdiyopatik orbita inflamasyonu (IOI) nun nadir görülen bir alt tipidir. Orbital ağrı, diplopi, ekzoftalmus, konjonktival hiperemi ve kemozis sık görülen klinik bulgulardır. Tanı olası diğer patolojilerin dışlanması ile konulmakla birlikte etiyoloji idiyopatik olarak bilinmektedir. IOI da IgG4 pozitifliği son araştırmalarda %50ye yakın saptanmıştır.

YÖNTEM:Bu çalışmada IgG4 pozitifliği olan pediyatrik bir orbital miyozit vakası sunulması amaçlanmıştır.

BULGULAR:Sol göz kapaklarında 1 hafta önce başlayan ağrı, şişlik ve kızarıklık şikayeti ile topikal antibiyotik kullanan ancak şikayetleri gerilemeyen 12 yaşında erkek çocuk kliniğimize başvurdu. Muayenesinde her iki gözde görme keskinliği tamdı. Sol gözdeki hafif konjonktival hiperemi dışında ön segment ve fundus muayenesi her iki gözde doğaldı. Sol göz kapaklarında ödem ve ısı artışı mevcuttu ve göz hareketlerinde ağrı ile sol göz laterale ve üste bakışta kısıtlılığı mevcuttu (resim1). Kontrastlı Orbital MRG de sol gözde lateral ve süperior rektus kaslarında kalınlaşma ve inflamatuvar sinyal değişikliği izlendi (resim2). Hasta orbital miyozit tanısı ile çocuk immünolojiye konsülte edilerek 600mg/gün İbuprofen tedavisi başlandı. Hastanın 1 hafta NSAİD tedavisi ile semptomları geriledi. Romatolojik paneli istenen hastada plazma IgG4 düzeyi 2.77 (0.049-1.985) olarak belirlendi. Total IgE düzeyi 270, Eos:%1.8 olarak saptandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:IOI da IgG4 pozitifliği değişen oranlarla olmakla birlikte %50 sinden sorumlu olabileceğini bildiren çalışmalar mevcuttur. Bilateral adneksiyal tutulum ve infraorbital sinir kalınlaşması IgG4 ilişkili hastalık tanısı düşündürülen klinik bulgulardır. Artmış eizonofil sayıları görülebilir. Bizim olgumuzda farklı organ tutulumu olmamakla beraber, IgG4 pozitifliği orbita tutulumu ile eş zamanlı veya farklı zamanlarda birden çok organda ve sistemde otoimmün tutulumla birliktelik gösterebileceğinden şüphelenilen vakalarda IgG4 seviyelerinin bakılması ve hastaların takip altına alınması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: idiyopatik orbita inflamasyonu, immünoglobulin G4 ilişkili hastalık, orbital miyozit

PS-369 [Oküloplastik Cerrahi]

Biyopsi Sonucunu 10 Ay Sonra Merak Eden Hastanın Cerrahi Tedavisi

Büşra Kurt¹, Emine Kalkan Akcay²

¹Ankara Şehir Hastanesi, Göz Kliniği, Ankara

²Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Ankara Şehir Hastanesi Göz Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Kapak tümörleri oftalmoloji pratiğinde en sık izlenen tümöral lezyonlardır. Perioküler bölge tümörleri sıklıkla göz kapaklarında yerleşim gösterir. Skuamöz hücreli karsinom (SCC) malign kapak tümörleri arasında ikinci sıklıkta görülmektedir. Bu sunumda üst göz kapağı SCC olgusundaki cerrahi yönetimimizi sunmayı amaçladık. **YÖNTEM:**SCC olgusunda klinik bulgular hasta dosyasından retrospektif olarak değerlendirilmiştir.

BULGULAR:Sol göz üst kapakta 2 yıldır var olan kitle sebebiyle kabul edilen 60 yaşında erkek hastanın her iki göz görmesi tam olup, sağ göz ön ve arka segment muayenesi doğaldı. Sol göz üst kapak lateralinde üzeri kurutlu, sert ve yuvarlak kitle lezyonu mevcuttu. Sol göz fundus muayenesinde patoloji izlenmedi. Yapılan insizyonel biyopsi ile patolojik tanı SCC olarak raporlandı. Patoloji sonucu için kontrole gelmeyen hasta yaklaşık 10 ay sonra tarafımıza tekrar başvurdu. Güncel muayenesinde kitle boyutu 15*20 milimetre (mm) idi. Lenf nodu muayenesinde patoloji saptanmadı. Kontrastlı orbita magnetik rezonans (MR) görüntülemesinde sol üst göz kapağında yaklaşık 6 mm derinliğe invaze olan, orta seviyeden laterale yaklaşık 23 mm'lik segment boyunca uzanan, cilt ve cilt altı yağ doku yerleşimli öncelikle malign olduğu düşünülen kitle lezyonu izlendi. Her iki bulbus okuli, optik sinir ve çevre dokularda ek patoloji görülmedi. Sistemik tarama amaçlı hasta Medikal Onkolojiye konsülte edildi. Hastaya genel anestezi altında sol üst kapaktan frozen patoloji teyidi ile 3 mm temiz cerrahi sınırlı SCC eksizyonu, sağ üst kapaktan tarsokonjonktival tam kat greft ve sol tenzel rotasyonel flep ile göz kapağı rekonstrüksiyonu yapıldı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Malign kapak tümörlerinde; doğru histolojik tanı ile tümör sınırlarının ve lokal/sistemik tümör yayılımının değerlendirilmesinden sonra tedavi yöntemine karar verilmelidir. Perioküler SCC'de şüpheli lezyonlardan erken biyopsi, bireyselleştirilmiş tedavi, bölgesel ve uzak metastaz açısından yüksek farkındalık, tedavinin amacı olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kapak tümörleri, skuamöz hücreli karsinom, kapak rekonstrüksiyonu

PS-370 [Oküloplastik Cerrahi]

Pulsatil Proptozisli Nadir Bir Olgu

Yeliz Delibay, Mustafa Erdoğan, Muhammed Altınışik, Hüseyin Mayalı, Süleyman Sami İlker
Celal Bayar Üniversite Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Manisa

GİRİŞ VE AMAÇ:Pulsatil propitozisi olan olguyu sunmak
YÖNTEM:Retrospektif kart taraması
BULGULAR:4 yıldır sağ göz kapağı üst temporalinde pulsasyon gösteren lezyon tanımlayan 17 yaş-erkek hasta tarafımıza başvurdu.Dış bakıda sağ göz üst temporalde pulsatil, yumuşak lezyon tespit edildi.Üfürüm duyulmadı.Hastada sağ gözde aşağı distopi(Resim 1), 5 derece hipotropeya ve propitozis mevcut idi.Göz hareketleri sağda yukarı kısıtlı diğer yönlere serbest izlendi.Worth 4 nokta testi ve schober testinde supresyon olduğu görüldü.Hastanın yapılan muayenesinde ışık refleksleri doğal, görme keskinliği bilateral 1.0 ve göz içi basınçlarının normal olduğu görüldü.Hastanın ön segment ve fundus muayenesi(Resim 2) doğal idi.OCT, RNFL,Görme alanında(Resim 3) patoloji saptanmadı.Kontrastsız orbita BT(Resim 4)'de sağ sfenoid kemik büyük kanadı displazik görünümde, sağ temporal fossada ekstraaksial BOS mesafesi belirgin olup temporal lob orbita içerisine doğru herniasyon göstermekte ve üst oblik kasını belirgin deplase etmektedir.Lisch nodülü ve cafe au lait lekeleri saptanmamış olup NF-1 açısından genetik birimine yönlendirildi.Beyin cerrahisi tarafından orbita tavan rekonstrüksiyonu önerildi. Hastanın henüz cerrahisi gerçekleşmemiş olup takipleri kliniğimizde devam etmektedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Pulsatil propitozis ile başvuran hastalarda karotikokavernöz fistül, arteriyovenöz malformasyon, sfenoid kanat displazisi, orbital tavan kırığı ayırıcı tanıları akla gelmelidir.Hastada fizik muayene ve anamnez diğer tanıları dışlamaktadır.Radyoloji yardımı ile sfenoid kanat displazisi tanısı koyulmuştur.Sfenoid kanat displazisi sfenoid kemiğin kanadının hipoplazisi veya yokluğu olarak kendini gösterir.Orbita ve orta kranial fossanın genişlemesine, temporal lobun orbitaya fitikleşmesine ve pulsatil proptozise yol açar.Genellikle NF-1 ile beraber görülür, hastalar bu açıdan incelenmelidir.Tedavide orbita tavanının titanyum mesh ve/ve ya kemik greftiyle rekonstrüksiyonu yapılır.Erken cerrahilerde görsel prognozun daha başarılıdır.

Anahtar Kelimeler: distopi,pulsatil propitozis, sfenoid displazi

PS-371 [Oküloplastik Cerrahi]

Göz kapağı tümörlerinde sekonder iyileşme tekniği ve sonuçlarımız

Nilüfer Topaktaş, Burak Ulaş, Altan Atakan Ozcan
Çukurova Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Adana

GİRİŞ VE AMAÇ:Göz kapağı tümörlerinde kitle eksizyonu sonrası sekonder iyileşmeye bırakılan hastalarda klinik bulgular ve göz kapağı dinamiklerinin değerlendirilmesi
YÖNTEM:2021-2022 yılında kliniğimize kapakta kitle şikayetiyle başvuran 7 hastanın 7 gözü çalışmaya dahil edildi. Hastaların patolojik tanı, lezyon büyüklüğü, eksize edilen alan büyüklüğü, sekonder iyileşmeye bırakılan kapağın göz bulguları retrospektif olarak değerlendirildi. İyileşme süresi, takip süresi, görme keskinliği, Schirmer-I testi, gözyaşı kırılma zamanı, boya alan saha durumu, komplikasyon varlığı, cerrahi sınır ve ek operasyon ihtiyacı değerlendirildi

BULGULAR:Yaş ortalaması $68\pm 14,4$ olan 7 hastanın (4 kadın,3 erkek) 7 göz kapağı sekonder iyileşmeye bırakıldı. Kitlelerin tamamı alt göz kapağında, 5'i (%71,4) sol gözdeydi. Hastaların 5'i (%71,4) bazal hücreli karsinom nodüler tip, 1'i (%14,3) in situ skuamöz hücreli karsinom, 1'i (%14,3) intradermal nevüs tanısı aldı. Ortalama 3 ay takip yapıldı. Kapakların iyileşme süresi $21,5\pm 4,9$ gündü. Operasyon sonrası 1. haftada hastaların 3'ünde korneal, 1'inde konjonktival boya alan saha gelişti. Operasyon sonrası 1. ay Schirmer-I testinin ve 1. ay Gözyaşı kırılma zamanının operasyon öncesine göre anlamlı olarak düştüğü saptanmıştır (sırasıyla $p<0,001$, $p=0,003$).Yaş ile kapak iyileşme süresi arasında anlamlı ilişki bulundu (korelasyon katsayısı 0,685). Bu süreye cinsiyetin, lezyon ve eksizyon büyüklüğünün, kapaktaki yerleşimin etkisinin olmadığı saptandı ($p> 0,05$). Hastaların hiçbirinde herhangi bir komplikasyon ve ek operasyon ihtiyacı olmadı. Bütün hastalarda cerrahi sınır intakttı
TARTIŞMA VE SONUÇ:Pandemi dönemiyle beraber cerrahi ihtiyacı olan hastalara operasyon süresi ve tekniği olarak kısa süren, kolay uygulanabilir teknikler ile yaklaşım önem kazanmıştır. Sekonder iyileşmeyle takip etmek; her açıdan konforludur ve takiplerde ek girişim için uygun zemin sağlar. Bu yöntemin güvenilirliği ve etkinliğini değerlendirmek için geniş örneklem ve uzun süreli takip içeren çalışmalara ihtiyaç vardır

Anahtar Kelimeler: Kapak tümörü, Sekonder iyileşme, Kuru göz, Oküler yüzey bozuklukları

PS-372 [Oküloplastik Cerrahi]

Göz kapağı yanığında alt kapağın süperior tabanlı nazolabial flep ile onarımı

Seval Çobanoğlu¹, Erdem Dursun¹, Ela Cömert², Zafer Onaran¹

¹Kırıkkale Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Kırıkkale

²Kırıkkale Üniversitesi, Kbb Ana Bilim Dalı, Kırıkkale

GİRİŞ VE AMAÇ:Nisan 2022'de kliniğimize başvuran, yanık nedeniyle sağ alt göz kapağı fibrotik ve retrakte olan hastanın alt kapağına superior tabanlı nazolabial flep onarımını yapmıştır.

YÖNTEM:Mayıs 2022'de hastamız operasyona alınmıştır. Yanık nedeni ile fibrotik olan alt kapak ve lateral kantotomi ile üst kapak laterali serbestleştirilip periosta suture edildi. Kulak arkasından kıkırdak doku grefti alınarak alt kapak tars bölgesine ve periosta suture edildi. Ardından sağ nazolabial bölge lateralinden flep çevrilerek kıkırdak doku üzerine yerleştirildi.

BULGULAR:Hasta kliniğimize soba yanığından 2 ay sonra başvurmuştu.Görme keskinliği lezyon tarafında 3MPS idi. Sağ alt göz kapağı fibrotikti, Korneada inferiorda epitel defekti mevcuttu. Fundusunda bir patoloji yoktu. Hastaya gerekli tedavi verildikten sonra epitel defekti kapandı. Ardından sağ alt kapak rekonstrüksiyonu için kulak arkasından greft alınarak süperior tabanlı nazolabial flep ile onarımı yapıldı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Oküloplastik cerrahide alt kapak rekonstrüksiyonu, travmatik doku kaybı büyük olduğunda sorun olabilir. Nazolabial flebin alt göz kapaklarının rekonstrüksiyonunda kullanımında, erişim kolaylığı, yakın cilt rengi ve doku eşleşmeleri, estetik olarak daha iyi sonuçlar gibi avantajları vardır.

Anahtar Kelimeler: alt kapak rekonstrüksiyonu, nazolabial flep, göz kapağı onarımı

PS-373 [Oküloplastik Cerrahi]

Lakrimal gland ektranodal marjinal zon B hücreli lenfoma: Klinik gidiş ve tedavi

Mehmet Serhat Mangan

Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Orbita lezyonları sıklıkla benign karakterde olup malign özellik de gösterebilmektedirler. Buldukları lokalizasyona göre farklı klinik tablolarla karşımıza çıkmaktadırlar. Bu olgu sunumunda, üst göz kapağında kitle ve mekanik pitozis ile başvuran lakrimal gland ektranodal marjinal zon B hücreli lenfoma hastasının klinik gidiş ve tedavi protokolünü sunmayı amaçladık.

YÖNTEM:63 yaşında erkek hasta dış merkezden kliniğimize cerrahi tedavi için yönlendirilmişti. Hastanın muayenesinde sol üst göz kapağında kitle ve buna ikincil gelişen ileri derecede pitozis (kapak refle mesafesi, 0 mm) mevcut idi. Hastanın orbita görüntülemesinde orbita sol superiorunda yaklaşık 20*14*6 mm boyutunda, T2A sekansta hiperintens, T1A sekansta hipointens özellik gösteren lezyon mevcuttu. **BULGULAR:**Hastaya lateral orbitotomi cerrahisi uygulanarak yaklaşık 20 mm boyutundaki kitle totale yakın eksize edildi. Histopatolojik ve immunhistokimyasal bulgular CD3, CD5 ve CD20 ile diffüz boyanma, BCL-2 ve Ig M ile infiltrasyonu oluşturan hücrelerde boyanma özellikleri gösteren 'Ektranodal marjinal zon B hücreli lenfoma' ile uyumlu olarak değerlendirilmiştir. Cerrahi sonrası radyoterapi tedavisi uygulandı ve ameliyat sonrası muayenelerde pitozisin belirgin oranda düzeldiği izlenmiş olup nüks saptanmamıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Lakrimal bez kökenli ektranodal marjinal zon B hücreli lenfomalarının uzun dönem sonuçları iyi olsa da, optimal tedavi konusunda tam olarak bir fikir birliği sağlanamamıştır. Özellikle ileri yaş hastalardaki lakrimal gland lezyonlarında ektranodal marjinal zon B hücreli lenfoma tanısı akla getirilmeli ve tedavide multidisipliner yaklaşım önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: ektranodal marjinal zon B hücreli lenfoma, malign tümör, orbita cerrahisi, orbital kitle, orbitotomi, pitozis

PS-374 [Oküloplastik Cerrahi]

Bir olgu sunumu: Tek taraflı atipik periorbital selülit olarak görülen Wells Sendromu

Özgür Eroğul¹, Çağrı Turan², Çiğdem Özdemir³, Nisanur Gönen¹

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı

²Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Deri ve Zührevi Hastalıklar Anabilim Dalı

³Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı

GİRİŞ VE AMAÇ:Muayenesinde tek taraflı yaygın, ağrısız, preseptal ödem, eritem ve sağ göz kapağı ve lakrimal gland bölgesinde endurasyon olan 70 yaşında kadın hasta. **YÖNTEM:**Hastaya yapılan tetkiklerde GHHYS, V:Tam/Tam, To:14/16, ön segment ve fundus muayene bulguları normal. USG ve orbital CT de orbital septum arkası tutulum yok, Hastaya preseptal selülit ön tanısıyla ampirik antibiyotik(oral amoksisilin+klavunik asit 1000 mg 2x1), NSAİİ oral tab 1x1, topikal antibiyotik ve lubrikan tedavisi başlandı. **BULGULAR:**Hemogram, byk, sedim ve CRP tahlilleri normal. Farklı kuşak antibiyotiklere yanıt alınamadı. Sınuzit, diş enfeksiyonu bulguları yok. Cildiye konsültasyonunda lakrimal gland tutulumlu sarkoidoz ön tanısı konulmuş. Romatolojik muayenesinde ACE+ dışında bir belirteç yok.(ACE:71, IgG4:1,61. Sedimentasyon:42, CRP:25). Ön tanıda: Non spesifik inflamatuvar orbital hastalık?, sarkoidoz?, lenfoma? düşünülerek lakrimal gland ve göz kapağından biyopsi alındı. Postoperatif aynı gün 0,5mg/kg metilprednizolon tablet(16 mg prednol 1x2, 68 kilogram olan hasta) başlandı. 24 saat sonrası kontrol muayenede dramatik iyileşme gözlemlendi. Patolojide lakrimal glandda yoğun eozinofilik infiltrat., yaygın intertisyel ve perivasküler eozinofiller saptandı.Cildiye konsültasyonunda Wells sendromu teşhisi konuldu. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Wells sendromu diğer adıyla eozinofilik selülit, klinik olarak selülit benzeyen akut bir dermatit ile karakterizedir.Histopatolojik özellikler, dermal ödem ve eozinofilik infiltrasyon, fagositik histiyositlerin görünümü ile karakterizedir. Akut lezyonlarda yaygın dermal ve subkutan eozinofili ve kronik lezyonlarda dağınık alev figürleri görülür. Etiyolojisi tam olarak bilinmemekle birlikte, Wells sendromu benzersiz ve nadiren görülen bir hastalıktır, tek taraflı atipik periorbital selülit olan hastalarda ayırıcı tanıda akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Eozinofilik selülit, Tekrarlayıcı granümatöz dermatit, Wells sendromu

PS-375 [Oküloplastik Cerrahi]

Kserozis Kutis Hastasında Skatrisyel Ektropiona Yaklaşım: Miyokutanöz Greft ile Bilateral Üst ve Alt Kapak Ektropion Tashihi

Damla Nur Dinç, Neşe Arslan

Dışkapı Yıldırım Beyazıt E.A.H. Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Ektropion, göz kapağının dışa doğru dönmesidir. En sık karşılaştığımız edinsel involüsyonel tiptir. Bu olgu ile dermatolojik bir hastalığa sekonder skatrisyel ektropiona yaklaşımı sunuyoruz.

YÖNTEM:Olgu Sunumu

BULGULAR:53 yaşında kadın hasta, her iki üst ve alt göz kapaklarında dışa dönme, gözlerde yanma, batma ve sulanma şikayetleriyle kliniğimize başvurdu. Kserozis kutis tanısıyla dermatoloji tarafından takipte olan hastanın şikayetleri yaklaşık 3-4 senedir mevcut olup giderek kötüleşmekteydi. Görme keskinliği her iki gözde 0,8 düzeyindeydi. Biyomikroskopik muayenede ciddi kuru göz bulguları tespit edildi (konjonktival hiperemi, floreseinle yaygın punktat poyanma, gözyaşı kırılma zamanı: 4/3 sn, gözyaşı menisküsü kaybı). Her iki alt ve üst kapaklarda skatrisyel ektropion, punktal eversiyon ve lagoftalmus mevcuttu. Hastadaki epiforanın kapak patolojisi nedeniyle olduğu aşıkardı. Fundoskopik muayenede her iki arka segment doğaldı. Göz içi basınçları 17/15 mmHg olarak ölçüldü. Hastaya cerrahi öncesi yoğun bir oküler yüzey tedavisi başlandı. Altta yatan kserozis nedeniyle dermatoloji konsültasyonu istendi. Operasyona engel bir durum olmadığı belirtildi. Oküler yüzey stabilize edildikten sonra cerrahi yöntem olarak alt ve üst kapak miyokutanöz greft ile ektropion tashihi uygulandı. Operasyonda kullanılan greftler antekübital bölge ve uyluk ön yüzden elde edildi. Üst kapak kıvrımından ve alt kapak subsiliyer hattan yapılan insizyonlarla ektropiona neden olan cilt serbestleştirildikten sonra, alınan greftler uygun şekilde yerleştirilerek sütüre edildi. Postoperatif herhangi bir komplikasyon izlenmedi. Hastanın ektropion tashihi sonrası kontrollerinde lagoftalmusu ve epifora şikayeti de belirgin düzeyde azaldı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Ektropion, etyolojisine göre ele alınarak tedavi edilmesi gereken bir kapak patolojisidir. Cerrahi öncesi oküler yüzey mutlaka değerlendirilmelidir. Varsa altta yatan sistemik hastalığın kontrolü sağlanmalıdır. Cerrahi yöntem hastaya ve etyolojiye yönelik seçilmelidir.

Anahtar Kelimeler: kserozis kutis, miyokutanöz greft,skatrisyel ektropion

PS-376 [Oküloplastik Cerrahi]

Gevşek gözkapağı sendromu tanısından Obstrüktif Uyku Apne Sendromu tanısına

Gizem Kardeş, Murat Oklar, Titap Yazıcıoğlu

T.C. Sağlık Bakanlığı Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Gevşek gözkapağı sendromu (GGKS) gözkapağı laksisitesi ve esnekliği ile karakterize gözde sulanma, çapaklanma, yanma, batma, kızarıklık gibi non spesifik şikayetlerle presente olan ve bu sebeple tanının gözden kaçabileceği daha sıklıkla orta-ileri yaş erkekleri etkileyen kapak bozukluğudur. Burada sağ gözde gözünü kapattığında alt kapağın üstünü örttüğü farkedilen, sürekli batma yanma şikayetleri olan, ağır kuru göz tanısı ile takip edilen ardından GGKS tanısı almasıyla cerrahi sonrası semptomları gerileyen ve takiplerinde Obstrüktif Uyku Apne Sendromu (OUAS) tanısı alan bir olgu sunulmuştur.

YÖNTEM: Olgu

Sunumu

BULGULAR: Sağ gözde çapaklanma ve sekresyonu olan 43 yaşındaki erkek hastanın görme keskinlikleri her iki gözde tamdı. Sağ gözde konjonktival hiperemi ve oküler yüzey bozukluğu mevcuttu. Hastanın sağ gözde üst kapak gevşekliliği mevcutken belirgin bir alt kapak ektropionu izlenmedi. Hastaya kapak cerrahisi planlandı. Üst kapak arka lamel kısaltma ve double armed 6.0 prolen sütün yardımıyla lateral tarsal şerit uygulandı. Cerrahi sonrası kontrollerde hastanın şikayetlerinin gerilediği görüldü. OUAS semptomları sorgulandığında genç olmasına karşın eşi tarafından OUAS semptomları tariflenmesi sebebiyle polisomnografiye yönlendirilen hasta OUAS tanısı aldı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: OUAS ile ilişkili olan GGKS, OUAS'ın ciddiyetiyle paralellik gösterir. GGKS'nin temel tedavisi, OUAS'ın altta yatan sebebi olan hipoksinin tedavisidir. Ancak, Continuous positive airway pressure (CPAP) tedavisi ve anterior palatoplasti ameliyatı, GGKS olan vakalarda oküler yüzey şikayetlerini çözemeyebilir, üst kapak arka lamel kısaltma cerrahisinin hem kapak gevşekliliğine hem de oküler yüzeye olumlu etkileri olabileceğini düşünüyoruz. Hastaların sonuçlarının stabil kalması için, mutlaka uyku klinikleri tarafından takip ve tedavi edilmeleri de çok önemlidir. Özellikle noktünel hipoksinin önüne geçilmesi gerektiği, hastalara açıkça anlatılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: arka lamel kısaltma, arka lamel sıkılaştırma, floppy eyelid, gevşek gözkapağı sendromu, lateral tarsal şerit, Obstrüktif uyku apne sendromu

PS-377 [Oküloplastik Cerrahi]

Kronik Dakriyosistit Olgusunun Endoskopik Dakriyosistorinostomi ile Yönetimi

Emrehan Parlak, Volkan Dericioğlu

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Medikal tedaviye dirençli kronik dakriyosistit olgusunun endoskopik dakriyosistorinostomi ile yönetiminin bildirilmesi.

YÖNTEM: Olgu sunumu

BULGULAR: Hikayesinden son 1 yıldır sol tarafında birkaç kez akut dakriyosistit atağı geçirdiği ve 500 mg Amoksisilin-Klavülonat tedavisi ile şikayetlerinde gerileme olduğu öğrenilen 24 yaşında kadın hasta, sol lakrimal kese düzeyinde kızarıklık ve şişlik şikâyetinin tedaviye yanıt almaksızın 30 gündür devam etmesi nedeniyle kliniğimize başvurdu (Figür 1). Biyomikroskopik muayenesinde solda medial kantus inferiorunda, lakrimal kese hizasında eritamatoz, flüktüan, enflame şişlik izlenen hastanın harici oftalmolojik muayenesi doğaldı. Ön planda kronik nazolakrimal kanal tıkanıklığı zemininde gelişen akut dakriyosistit düşünülen hastanın punktumundan gelen pürülan akıntidan sürüntü alındı ve tedavisi 1000 mg Sefuroksim 2x1, Metronidazol 3x1 olarak düzenlendi. Medikal tedaviye rağmen şikayetlerinde gerileme olmayan ve sürüntü kültüründe Geotrichum spp. üreyen hastaya yakın tarihli mekanik endoskopik dakriyosistorinostomi (DSR) planlandı. Operasyon sonrası hastaya 1000 mg Amoksisilin-Klavülonat başlandı. Hastanın operasyon esnasında alınan püy materyalinden mantar kültüründe Scedosporium apiospermum ve sıvı besiyerinde Metisiline duyarlı S. Aureus üredi (Figür 2). Birinci hafta kontrolünde muayenesi stabil izlenen hastanın şikayetleri sonlanmıştı. Lakrimal kese hizasında minimal eritem harici tüm oftalmolojik muayenesi doğaldı (Figür 3). Enfeksiyon polikliniğine yönlendirilen hastanın tarafımızca takibi devam etmektedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Literatürde yayınlanan çalışmalar apse formasyonu ile seyreden akut dakriyosistit tedavisi için erken dönemde yapılan endoskopik DSR ameliyatının hastanın günlük hayatına dönüşünü hızlandırdığını ve enfeksiyona bağlı daha az komplikasyonla sonuçlandığını göstermiştir. Olgumuzda da kronik zeminde gelişen akut dakriyosistitin endoskopik DSR ile operasyonu sonucunda komplikasyon görülmeksizin hastanın bulgularında gerileme izlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: dakriyosistit, dakriyosistorinostomi, endoskopik, mekanik

PS-378 [Oküloplastik Cerrahi]

Nadir görülen Erdheim-Chester hastalığı: Olgu sunumu

Bayram Meydan, Taha Sezer

Düzce Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Düzce

GİRİŞ VE AMAÇ: Ksantogranüloamatöz pyelonefrit tanısıyla üroloji bölümünde takip edilen bir hastanın oftalmolojik muayenesinde ekzoftalmus olduğu görüldü. Yapılan tetkikler sonucunda yönlendirilen birimce Erdheim-Chester hastalığı teşhisi konuldu. Bu nadir hastalığın oftalmolojik bulguları hakkında bilgi sunulması amaçlanmaktadır.
YÖNTEM: Biomikroskopi, okt, rnfl, orbita mr görüntülemesi
BULGULAR: 63 yaşında üroloji servisinde takipli erkek hastanın baş ağrısı nedeniyle yapılan beyin mr incelemesinde intrakranial multipl lezyonlar tespit edilmiş ve sağ optik sinir kılıfı kökenli retroorbital menenjiom şüphesi ile tarafımıza danışılmıştır. Oftalmolojik muayenede görme keskinliği tashihle 0,7/0,7 düzeyindedir. Ön segment muayenesinde sağ gözde nükleer katarakt, ekzoftalmus, pupili örtmeyen ptozis ve horizontal nistagmus, sol gözde ise katarakt, ezotropia ve horizontal nistagmus saptanmıştır. Göz hareketleri sağ gözde dışa bakışta kısıtlıdır, sol gözde ise normaldir. Diplopi mevcut değildir. İntraoküler basınç 14.7/14.9 mmHg idi. Arka segment muayenesinde bilateral optik disk superioru soluk, Weiss halkası ve epiretinal membran izlendi. OKT ile yapılan değerlendirmede bilateral foveal kontur bozukluğu ve RNFL'de bilateral rim kaybı tespit edilmiştir. Orbita MR tetkiki "Granülamatöz-vaskülitik hastalıkları düşündürmektedir." olarak raporlan hasta tarafımızca romatoloji bölümüne yönlendirilmiştir. Romatoloji bölümü tarafından Erdheim-Chester hastalığı düşünülmüş ve hematoloji bölümü tarafından kesin tanı konulmuştur. Hastanın tedavi sürecinde Vemurafenib tedavisi altında hematoloji takipleri yapılmaktadır.
TARTIŞMA VE SONUÇ: Ekzoftalmisi olan bir hastanın radyolojik bulguları sonucunda granülamatöz vaskülitik hastalık şüphesi doğmuş ve hematoloji takibi altında yapılan tetkikler sonucunda Erdheim Chester hastalığı tanısı konulmuştur. Hastalığın tanısı için şüphe ile yaklaşmanın ve ileri incelemelerin önemli olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ekzoftalmus, Erdheim-Chester Hastalığı, Retroorbital İnfiltrasyon

PS-379 [Oküloplastik Cerrahi]

Erken dönem ikincil kanalikül kesisi onarımı: Mini monoka tüp neden disloke oldu?

Büşra Engin Potoğlu¹, Özge Pınar Akarsu Açar², Tansu Gönen²

¹Lüleburgaz Devlet Hastanesi, Kırklareli

²Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Tekirdağ

GİRİŞ VE AMAÇ:Orbita travması ve delici göz yaralanması nedeniyle primer skleral ve alt kanaliküler kesi onarımı yapılmış hastanın bulguları ve tedavi süreci tartışılacaktır. **YÖNTEM:**Kırkdokuz yaşındaki kadın hastaya, dış merkezde künt ve delici travmaya bağlı skleral ve alt kanaliküler kesi onarımı yapılmıştır. Bir hafta sonra alt göz kapağında serbest silikon tüp şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Muayenesinde sağda hipoglobus ve enoftalmi, yukarı bakış kısıtlılığı, alt gözkapağında medyal kant tendon ayrışması, alt punktumun 3-4 mm medyalinde minimonoka tüpün serbest distal ucu izlenmiştir (Resim 1). Dış merkezde yapılan bilgisayarlı tomografi incelemesinde sağ orbita alt ve medyal duvarda çökme kırığı rapor edilmiş, fundus muayenesinde ve B-USG'de retina dekolmanı gözlenmiştir. Hastanın çoklu orbital ve oküler travmaları gözönünde bulundurularak sırasıyla kanaliküler onarım, dekolman cerrahisi ve orbital fraktür tamiri planlanmıştır. **BULGULAR:**Genel anestezi altında yapılan işlemde, alt gözkapağındaki travmaya bağlı onarımı yapılmış, cilt kesisi açılmış, kanaliküler kesi alanı ortaya konulmuştur. Üst kanalikülde de proksimal kesi olduğu gözlenmiştir.(Resim 2) Cerrahi mikroskop yardımı ile distal kanaliküler kesi uçları bulunmuştur. Olası nazolakrimal kemik kanal hasarı ritleng metal prob ile aşılıp ve bikanaliküler prolenli silikon tüp yerleştirilerek entübasyon sağlanmıştır (Resim 3). Perikanaliküler doku ve cilt onarımı sonrasında lakrimal yıkama yapılmış, rahat nazal geçiş gözlenmiştir. Hastanın 1. gün ve 1. hafta kontrollerinde silikon tüpü yerinde olup, epifora izlenmemiştir (Resim 4). Dekolman cerrahisi için dış merkeze yönlendirilmiştir. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Delici göz ve künt orbital travmaların birlikte olduğu yaralanmalarda, göz küresi onarımı yapıldıktan sonra orbital yapılar ve lakrimal sistem dikkatli değerlendirilmelidir. Alt ve üst kanaliküller gözden geçirilmeli, nazolakrimal kemik kanalda da hasar olabileceği akılda tutulmalı, onarım sırasında tüm olasılıklar gözönünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: kanalikül kesisi onarımı, oküler travma, delici göz yaralanması

PS-381 [Oküloplastik Cerrahi]

Düşme sonrası Kanalikül Rüptürü ile gelen zorlu olguda Oküloplastik Cerrahi yaklaşım

Rıdvan Erata, Murat Oklar, Şaban Şimşek

T.C. Sağlık Bakanlığı Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Göz hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Kanaliküller,göz yaşı drenajını sağlayan 8 mm uzunluğunda yapılar olup genellikle ortak bir kanalikül aracılığıyla lakrimal keseye ulaşırlar. Kanaliküler kesiler ise gençlerde sıklıkla künt travmaya sekonder oluşan yaralanmalardır. Yaralanmalar drenaj sisteminde stenoza ve epiforaya neden olabilir. Tanı,direkt bakı veya punktumun Bowman probuyla sondalanmasıyla konur. Medial kantal tendon da hasarlanmışsa,kantus laterale yer değiştirir. BT ayırıcı tanı için iyi bir görüntüleme yöntemidir. Cerrahide minimonoka tüp gibi stentler kullanılmaktadır. Burada alt kapak 3 cm'lik kesisi ve alt kanalikül avülsiyonuna yaklaşım sunulmaktadır.

YÖNTEM:Olgu

Sunumu

BULGULAR:74 yaşında erkek hasta, düşme ile acile başvurdu. Görmeleri bilateral tamdı. Sol alt kapakta gri zonu da içine alan 3 cm'lik parçalı kesisi ve kanaliküler kesisi vardı (Resim 1). BT'de fraktür veya hemoraji saptanmadı. Tetanoz aşısı yapıldı ve profilaktik antibiyoterapisine başlandı. İnflamasyonu azaltmak için iv steroid verildi. Operasyonda alt kapağın medial kantal ligaman hizasından avülsiyone olduğu ve punktum proksimalinden itibaren alt kanalikülün avülsiyone şekilde rüptüre olduğu görüldü. Ortak kanalikülden probing yapılabildi (Resim 2). Minimonoka tüp, punktumdan ve kese hizasından nazolakrimal kanala yerleştirildi (Resim 3). Perikanaliküler dokular 7/0 vcryl ile sütür edildi. Cilt altı doku,medial kantal ligamana 6/0 vcryl ile sütür edilip kantal açığı oluşturuldu. Cilt ve cilt altı kapatılarak operasyon sonlandırıldı. Kontrollerine çağrıldı (Resim 4).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Kanalikül kesileri genç erkeklerde sık görülür ve alt kanalikül etkilenimi daha sıktır. Oküler travmaların yaklaşık %20'sini oluştururken, kapak kesilerinin %16'sına eşlik eder. Başarı sonuçları %58 -%95 arasında değişir. Kanaliküllerin drenaj oranı her bireyde farklılık gösterir kanalikül kesileri dikkatlice tamir edilmelidir. Postoperatif pitozis, entropiyon, ektropiyon gibi kapak apozisyonları gelişebilir. Cerrahin tecrübesi,kullanılacak yöntemin seçilmesinde önem taşır.

Anahtar Kelimeler: Kanalikül, laserasyon, travma.

PS-382 [Oküloplastik Cerrahi]

Lakrimal Bez Tümörü ön tanısı ile opere edilip tanısı konulan Orbital Granümatöz Polianjitis olgusu, takiplerinde gelişen Periferik Ülseratif Keratit, Sklerit ve Ön Üveitin tedavisi, zor olgunun yönetimi

Murat Oklar, Hatice Selen Kanar, Şaban Şimşek

T.C. Sağlık Bakanlığı Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Granümatöz polianjitis (GPA), Wegener granümatozu olarak adlandırılan antinötrofil sitoplazmik antikor (ANCA) ilişkili vaskülitlerden biridir. Başlıca üst ve alt solunum yollarını, böbrekleri etkileyen bir vaskülit ile karakterizedir. Baş ve boyun bölgesini içeren sınırlı bir GPA formu tanımlanmıştır, renal tutulum olmayabilir, sistemik hastalığa ilerlemeyebilir. Orbital tutulum, GPA'lı hastaların %45'inde hastalık seyri boyunca herhangi bir zamanda ortaya çıkabilir ve hastaların %16'sında ilk başvuru belirtisi olabilir. Orbital GPA'da, vaskülit, doku nekrozu ve granümatöz inflamasyonun klasik triadı orbital biyopsilerin yalnızca %50'sinde görülür. c-ANCA, GPA'lı hastaların %90'ında, sınırlı hastalıkta ise yalnızca %47'sinde pozitifdir.

YÖNTEM:Burada lakrimal bezde kitle ile başvuran, takiplerinde sklerit, periferik ülseratif keratit (PUK) ve ön üveit gelişen bir GPA olgusu sunulmuştur.

BULGULAR:63 yaşında erkek hasta, sağ üst kapakta şişlik ve kapak düşüklüğü sebebiyle tarafımıza konsülte edildi. 3 aydır dış merkezde çeşitli topikal damla tedavileri ve oral antibiyotik tedavisi aldığı, şişliğin ve kapaktaki düşüklüğün artması üzerine hastanemize başvurduğu öğrenildi. Görme keskinliği sağ 0.6 sol 1.0 düzeyindeydi. Görüntülemelerde lakrimal bez lojuna uyan bölgede kitle görüldü (Resim 1). Kitleye yönelik eksizyonel biyopsi planlandı (Resim 2). Sağ göz ön segment bulguları özetlenmiştir (Resim 3). Fundus muayenesinde retinal vaskülit izlenmedi. GPA tanısı aldıktan sonra göğüs hastalıklarına da konsülte edilen hastanın BT'sinde 2 adet nodül olduğu gözlemlendi. Kontrollerinde görme keskinliği sağ gözde irregüler astigmatizmaya bağlı olarak 0.4 solda ise 1.0 düzeyinde idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Lakrimal bez tutulumu genellikle orbital GPA ile birlikte görülürken, izole lakrimal bez tutulumu bazen herhangi bir orbital veya sistemik belirti olmadan da ilk başvuru nedeni olabilir. Sistemik vaskülitlerde; PUK, sklerit, ön üveit, retinal vaskülit olabileceği unutulmamalı ve multidisipliner tedavi edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Granümatöz polianjitis, Orbital inflamasyon, Orbital tümör, Periferik Ülseratif Keratit, Üveit, Wegener granümatozu

PS-383 [Oküloplastik Cerrahi]

Recurrent Idiopathic Orbital Myositis: Two Case Reports

Pınar Eröz, Mehmet Atıla Arın

Mersin University Faculty of Medicine, Department of Ophthalmology

BACKGROUND AND AIM: Idiopathic orbital myositis is a subtype of idiopathic orbital inflammatory diseases characterized by inflammation of the extraocular muscles. The diagnosis of the disease is made clinically and radiologically. Clinically characterized by periorbital edema, ptosis, proptosis, diplopia and painful eye movements. The diagnosis is made by observing the enlargement of the involved muscles in the orbital CT. The most common differential diagnosis is thyroid ophthalmopathy. In this study, we presented two patients with idiopathic orbital myositis who were referred to our clinic with complaints of eye rash, eye movement pain, bilateral visual acuity. Idiopathic orbital myositis was diagnosed and 1 mg/kg/day oral prednisolone was started. Symptoms of the patients regressed with oral corticosteroid therapy.

METHODS: no methods

RESULTS: 1 mg / kg / day oral prednisolone was initiated with the diagnosis of idiopathic orbital myositis. During follow-up, the patient's clinical findings regressed

CONCLUSIONS: As a result, idiopathic orbital myositis should be kept in mind as a differential diagnosis in patients presenting with periorbital edema, ptosis, proptosis, diplopia, conjunctival hyperemia and edema and painful eye movements.

Keywords: Orbital myositis, Proptosis, Steroids

PS-384 [Oküloplastik Cerrahi]

Yıllarca topikal damlalarla tedavi edilmeye çalışılan floppy eyelid olgusu

Müberra Zülal Bayrak, Murat Oklar, Şaban Şimşek

T.C Sağlık Bakanlığı Kartal Dr. Lütü Kırdar Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Gevşek göz kapağı sendromu (floppy eyelid) göz kapağı laksisitesi ve esnekliği ile karakterize gözde sulanma, çapaklanma, yanma, batma, kızarıklık gibi non spesifik şikayetlerle presente olan ve bu sebeple tanının gözden kaçabildiği daha sıklıkla orta-ileri yaş erkekleri etkileyen kapak bozukluğudur. Burada sağ gözde medikal tedaviye rağmen 2 seneyi aşkın süredir geçmeyen pürülan sekresyon şikayeti ve kronik blefarokonjonktivit tanısı ile takip edilen ardından floppy eyelid tanısı almasıyla cerrahi sonrası semptomları gerileyen bir olgu sunulmuştur.

YÖNTEM:Olgu

sunumu

BULGULAR:Sağ gözde çapaklanma ve sekresyonu olan 66 yaşındaki erkek hastanın görme keskinlikleri her iki gözde tamdı. Sağ gözde konjonktival hiperemi, pürülan sekresyon ve oküler yüzey bozukluğu mevcuttu. Hastanın sağ gözde alt kapakta ektropionu ve üst kapak gevşekliği mevcuttu. Hastaya kapak cerrahisi planlandı. Üst ve alt kapak arka lamel kısaltma ve double armed 6.0 prolene suture ile lateral tarsal şerit uygulandı. Cerrahi sonrası kontrollerde hastanın çapaklanma, sulanma ve sekresyon şikayetlerinin gerilediği görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Gevşek göz kapağı sendromu genellikle obezite ve obstruktif uyku apne sendromuna (OUAS) sahip erkeklerde görülen muayenede artmış üst kapak laksisitesi, oküler yüzey bozuklukları ve kronik papiller konjonktivitle presente olan tanısı klinik olarak koyulan bir antitedir. Patognomonik olmayan ön segment bulguları ve özgün olmayan semptomlar dolayısıyla kuru göz, blefarit, alerjik konjonktivit gibi ayırıcı tanılar ile karıştırılması ve atlanması oldukça sıktır. Hastalığı tanımak hem hastalığa daha spesifik medikal ve cerrahi tedavi yaklaşımları ile hastanın semptomlarının rahatlamasına yardımcı olmak hem de yüksek sıklıkla eşlik eden olası OUAS'ın erken tanısı ve olası morbiditelerin önüne geçilmesi açısından faydalıdır.

Anahtar Kelimeler: arka lamel kısaltma, floppy eyelid, gevşek göz kapağı sendromu, lateral tarsal şerit, obstruktif uyku apne sendromu

PS-385 [Oküloplastik Cerrahi]

Graves Orbitopatiye Bağlı Gelişen Distiroid Optik Nöropati Olgusu

Burçin Göğüş, Volkan Dericioğlu

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Distiroid optik nöropati olgusunun oftalmolojik açıdan yönetiminin bildirilmesi

YÖNTEM:Olgu

Sunumu

BULGULAR:On yedi yıldır Graves tanısı olan 47 yaşındaki kadın hasta 2.5 yıldır gözlerde çıkıklık ve görmeye azalma şikayeti ile başvurdu. Muayenede EİDGK sağda tam, solda 0.1'di. Renkli görme Ishihara testi ile sağda 12/14, solda 10/14'tü. Göz içi basınçları sağda 21 mmHg, solda 20 mmHg ölçüldü. Göz hareketleri iki gözde dışa bakışta -1 kısıtlıydı(Figür 1). Diplopi yoktu. Hertel ekzoftalmometre ile 110 mm bazda iki gözde 25 mm olarak proptozis ölçüldü. Klinik aktivite skoru 4'tü. Ön segment ve fundus doğaldı. OKT'de retina sinir ve gangliyon hücre tabakalarında incelleme saptandı. 30-2 görme alanında bilateral santral ve parasantral skotomlar izlendi (MD -16.94 DB/-13.31 DB) (Figür 3A). Hasta, distiroid optik nöropati olarak değerlendirildi. 3 gün 1000 mg intravenöz metilprednizolon, sonrasında medial, lateral duvar ile orbital yağ dekompresyonu planlandı. Steroid tedavisi sonrası çekilen 30-2 görme alanında skotomlarda gerileme izlendi. (MD -5.76 DB/-6.49 DB) (Figür 3B). 13. günde bilateral medial, lateral orbital duvar ile 3 cc yağ dekompresyonu uygulandı. Postoperatif 2. haftada EİDGK sağda tam, solda 0.6'ydı. Renkli görme sağda ve solda 14/14'tü. Göz içi basınçları iki gözde 21 mmHg olarak ölçüldü. Göz hareketleri iki gözde her yöne serbestti. Diplopi yoktu. Hertel ekzoftalmometre ile 110 mm bazda iki gözde 21 mm olarak proptozis kaydedildi. Ön segment ve fundus muayenesi doğaldı. 30-2 görme alanında pulse steroid tedavisi sonrası rezidü skotomlarda gerileme mevcuttu. (MD -4.11 DB/-4.82 DB) (Figür 3.3).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Graves Hastalığının en sık ekstratiroidal bulgusu olup ekstraoküler kaslarda genişleme ve retrobulber yağ dokusunda artış ile karakterizedir. İntraorbital basınç ile optik sinir kompresyonuna bağlı görme kaybı Graves orbitopati hastalığının en ciddi komplikasyonlarından. Tedavide pulse steroid tedavi sonrasında orbita dekompresyonu cerrahisi görme kaybının önlenmesinde önemlidir.

Anahtar Kelimeler: distiroid optik nöropati, graves orbitopati, orbital dekompresyon, tiroid göz hastalığı

PS-386 [Oküloplastik Cerrahi]

Hayvan ısırıklarına bağlı kanalikül kesisi: 2 olgu ve literatürün gözden geçirilmesi

Merve Temmuz Aydoğan, Mine Turkey, Emine Malkoç Şen
T.C. Sağlık Bakanlığı Ankara Etlik Şehir Hastanesi Göz Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Hayvan ısırıkları sonrası oküler yaralanmalar özellikle 5-8 yaş arası çocuklarda daha sık görülmektedir. Köpek ısırığına bağlı perioküler yaralanmaların %66'sında kanalikül hasarı mevcuttur. Hasar, köpek dişleri ile direk veya teget kuvvetlerin kanalikülün gerilme kapasitesini aşmasından dolayı indirek olarak ortaya çıkabilir. Literatürde kedi ısırığına bağlı kanalikül yaralanması vaka bildirimini daha azdır. Burada biri köpek, diğeri kedi ısırığına bağlı alt kanalikül yaralanması ile başvuran 2 hastanın sunumu ile literatür gözden geçirilecektir.

YÖNTEM:Kanalikül onarımları alanında uzman aynı cerrah tarafından Ankara Etlik Şehir Hastanesi' nde Mini Monoka tüpü kullanılarak gerçekleştirilmiştir.

BULGULAR:OLGU1: 15 yaşında kız çocuğu, evcil köpek tarafından ısırıldıktan 48 saat sonra başvurdu. Punktumun 3 mm medialinde alt kanalikülü de içeren kapak kesisi izlendi. OLGU 2: 22 yaş kadın hasta kedi ısırığı sonrası 1 saat içerisinde başvurdu. Alt kanalikülde ve yüzünün her iki taraf yanak bölgelerinde çok sayıda, kedinin diş izine uygun delinme tarzı yaralanma izlendi.

Devitalize dokuların debridmanı sonrası Mini Monoka tüpü önce alt punktumdan, sonra kesinin distal ağzından geçirildi. Distal ağzın bulunması için kalamar bulgusundan ve üst kanalikülden verilen havadan yararlanıldı. Tüp geçirildikten sonra kanalikül duvarı 2 adet ön, bir adet arka duvardan koyulan 7.0 vicryl sütür ile onarıldı. Gri çizginin ve kapak kesisinin de uygun şekilde tamirine özen gösterildi. Kesiler baş bölgesinde olduğundan 1 mg/kg insan kuduz Ig' nin yarısı yara yerine, yarısı IM uygulandı. 0-3-7-14 takviminde kuduz aşısı uygulandı. Hastaların tetanoz bağışıklığı yeterli olduğundan yeniden yapılmadı. Postoperatif antibiyotik profilaksisi uygulanmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Hayvan ısırığı ile başvuran hastalara ilk yaklaşım benzer olsa da alınacak önlemler ve durumun yönetimi, ısırığın kaynağına özgü olmalıdır. Özellikle çocuklarda daha sık izlenen perioküler yaralanmalarda kanalikül kesisi olasılığı mutlaka akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: kanalikül, köpek, kedi, ısırık

PS-387 [Oküloplastik Cerrahi]

Tiroid Göz Hastalarında Proptozisin Meibografi Sonuçlarına Etkisi

Dilmeran Şimşek Parmaksız, Şule Berk Ergun
Ankara Bilkent Şehir Hastanesi; Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmada; tiroid göz hastalığı olan hastaların, farklı derecelerde proptozisi olan gözlerinin meibomian bez morfolojilerini karşılaştırmak amaçlandı. **YÖNTEM:**Ocak 2021-Ocak 2023 tarihleri arasında tiroid göz hastalığı ile Ankara Bilkent Şehir Hastanesi'ne başvuran hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Hafif ve inaktif tiroid göz hastalığı olan ve hertel ekzoftalmometre ölçümlerinde her iki göz arasında 1 mm ve üzerinde fark olan hastalar çalışmaya alındı. Her hastanın proptozisi yüksek olan gözü çalışma grubuna, diğer gözü ise kontrol grubuna dahil edildi. Meibomian bez morfolojisi; meibografi (Sirius; CSO, Floransa, İtalya) kullanılarak değerlendirildi. **BULGULAR:**Çalışmada, 14 hastanın 28 gözü değerlendirildi. Üst göz kapağı için ortalama meibomian bez kaybı; çalışma grubunda $17,91 \pm 15,37$, kontrol grubunda ise $14,43 \pm 8,61$ idi. Üst ve alt göz kapaklarının meibomian bez kaybı toplamı; çalışma grubunda $44,76 \pm 23,16$ ve kontrol grubunda $43,03 \pm 21,59$ idi. Hem üst göz kapağı, hem de üst ve alt göz kapağı toplam meibomian bez kaybı çalışma grubunda kontrol grubuna göre daha yüksekti; ancak istatistiksel olarak anlamlı bulunmadı (sırasıyla p: 0,540 p: 0,865). Pearson testi sonuçları ise iki grup arasında anlamlı bir korelasyon olduğunu ortaya koydu. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Tiroid göz hastalarında farklı proptosis miktarındaki gözlerde, her göz kırpma hareketi ile farklı biomekanik duruma maruz kalan göz kapaklarında meibografik değişiklikler olabileceği düşünülerek tasarlanan ve bilgimize göre ilk olan bu çalışmada; kontrol ve çalışma grubu arasında farklılıklar izlenmiştir. Bu sonuçları doğrulamak için daha geniş serilerle daha ileri çalışmalara ihtiyaç vardır

Anahtar Kelimeler: Meibografi, meibomian bez morfolojisi, tiroid göz hastalığı.

PS-388 [Oküloplastik Cerrahi]

Konjenital Epiforalı Hastalarda Olası Antenatal ve Perinatal Risk Faktörlerinin Araştırılması

Betül Gökçek¹, Mert Bilgili¹, Elif Sedanur Utlu², Bahadır Utlu³

¹Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları ABD

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Erzurum Şehir Hastanesi, Aile Hekimliği Kliniği

³Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Erzurum Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ:Konjenital nazolakrimal kanal tıkanıklığı olan hastalarda tedavi seçeneklerinin artırılması için etkili faktörlerin araştırılması amaçlanmıştır. **YÖNTEM:**Çalışmamız retrospektif olarak planlanmıştır. Erzurum Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi Aile Hekimliği Polikliniğine başvuran daha önce sulanma, çapaklanma, kese bölgesinde şişlik, kronik konjonktivit gibi bulguları olan < 4 yaş altı 200 çocuğun anne yaşı, gebe kalma şekli, cinsiyet, doğum ağırlığı, doğum şekli, çoğul gebelik varlığı, kardeş öyküsü, hastanede yatış süresi, invaziv mekanik ventilatör ihtiyacı, annede preeklampsi, gestasyonel DM gibi faktörler ve tıkanıklığın her iki taraflı yada tek taraflı olması, cerrahi gereksinimi, cerrahi sayısı, anizometri varlığı, epiforanın ne zaman başlayıp hangi zamanda sonlandığı gibi bilgileri toplanıp değerlendirilmiştir. **BULGULAR:**Çalışmaya alınan çocukların %52'si (n=103) erkek, %48'i (n=95) kadın idi. Konjenital nazolakrimal kanal tıkanıklığına bağlı sulanma, kızarıklık, çapaklanma gibi şikayetlerin çoğunlukla ilk haftalarda (%7,1) başladığı, bu şikayetlerin çoğunun da cerrahi müdahale olmaksızın, kese bölgesine masaj ve topikal damlalarla (%90,3) giderildiği gösterildi. Konjenital epiforası mevcut olan ve olmayan çocuklar arasında cinsiyet, çoğul gebelik, doğum şekli, doğum haftası, doğum sonrası yoğun bakım ihtiyacı, annenin gebe kalış şekli, anne yaşı ve kronik hastalıkları açısından önemli istatistiksel farklılıklar bulunmadı (p>0,05). Doğum kilosu ve pozitif kardeş öyküsü varlığı konusunda ise anlamlı farklılık saptandı (p<0,05). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Bu çalışma konjenital epiforanın olası antenatal ve perinatal risk faktörleriyle ilişkisinin değerlendirilmesi için yapılmıştır. Düşük doğum kilosu ve pozitif kardeş öyküsünün epifora etiyopatogenezinde yer alabileceği sonuçlarına ulaşılmıştır ancak bu konudaki çalışmaların geniş kitlelere ulaşılarak yapılması kanaatine varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Epifora, Sezaryen doğum, Hasner valvi

PS-390 [Oküloplastik Cerrahi]

Karotikokavernöz Fistül: Olgu Sunumu

Gizem Köse¹, Ayşe naz mutlu¹, Ayça Küpeli Çınar¹, Ahmet Kürşad Sakallıoğlu¹, Göksü Alaçamlı¹, Rüveyde Garip¹, Hande Güçlü¹, Osman Kula²

¹Trakya Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Edirne

²Trakya Üniversitesi, Radyoloji Ana Bilim Dalı, Edirne

GİRİŞ VE AMAÇ:İnternal karotid arter ile kavernöz sinüs arasındaki anormal arteriovenöz bağlantılar karotikokavernöz fistül (KKF) olarak adlandırılır. Kavernöz sinüs ve süperior oftalmik ven içerisindeki artmış venöz basınç ve buna bağlı artan intraorbital basınç propitozis, kemozis, oftalmopleji ve hatta görme bozukluğuna neden olabilir. Ayrıca yüksek değerlere ulaşmış venöz basınç retrograd olarak serebral hemorajik venöz iskemik olaylara yol açabilir. Bu sunumda KKF ile ilgili farkındalığı arttırmak amaçlanmıştır. **YÖNTEM:**Trakya üniversitesi tıp fakültesi göz hastalıkları anabilim dalı orbita departmanında hastanın tüm vizitlerde tam oftalmolojik muayenesi yapıldı. Trakya üniversitesi girişimsel radyoloji departmanı ile işbirliği yapıldı. **BULGULAR:**79 yaşında kadın hasta tarafımıza 2 aydır sağ üst kapakta düşme, göz çevresinde şişlik ve ağrı şikayeti ile acilden başvurdu. Sağda en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) 0.5, sağ göz içi basıncı 20 mmHg ölçüldü. Biyomikroskopik muayenede sağ üst kapakta pitozis, üst kapak ödemi ve pulsasyon, konjonktivada venöz dolgunluk ve kıvrım artışı, senil katarakt izlendi. Kapak aralığı sağda 8 mm, solda 10 mm ölçüldü. Hertel (102) 'de sağ 16 mm sol 15 mm ölçüldü. Fundus muayenesi doğaldı. Hastadan nöroloji konsültasyonu istendi. Hastanın kranial MR sonucunda sol parasantral lobül anterolateralinde 8x4 mm boyutunda izohipointens ekstrakranial yerleşimli kitlesel lezyon izlendi. MR venografi sonucunda sağ superior oftalmik ven belirgin izlendi, sağ kavernöz sinüs içinde yüksek debili akım ile uyumlu sinyal görünümü görüldü. Hastanın radyolojik görüntülemeleri ve kliniği sağ KKF ile uyumlu bulundu. Hastaya girişimsel radyoloji tarafından üst kapaktan superior oftalmik vene girilerek fistül kapatılması işlemi uygulandı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Tek taraflı ağrı, pitozis, konjonktival hiperemi ile gelen hastalarda kranial hadiseleri düşündürmek ve ilgili branşlara konsülte etmek gerekebileceği unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: fistül, kavernöz sinüs, oftalmik ven, pulsasyon

PS-391 [Oküloplastik Cerrahi]

Hızlı Gelişen ve Görme Kaybına Neden Olan Subperiosteal Orbital Apse Yönetimi: Olgu Sunumu

Emre Sözen¹, Volkan Dericioğlu¹, Yavuz Gündoğdu²

¹Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

²Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu olgu sunumunda görme kaybına neden olan hızlı gelişen subperiosteal orbital apse olgusunun yönetiminin sunulması amaçlanmaktadır.

YÖNTEM:Vaka

Sunumu

BULGULAR:On beş yaşında erkek hasta, sol göz kapağında bir gün önce oluşan, devam eden, şişlik ve kızarıklıkla kliniğimize başvurdu. Muayenesinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği bilateral tam, sol göz kapağı hiperemik, ödemliydi. Bilateral bio,fundus muayenesi doğaldı. Hastanın göz hareketleri bilateral her yöne serbest, direkt ve indirekt ışık refleksleri normaldi. Hastanın Orbita BT'sinde medial duvar subperiosteal orbital apse ve ethmoid sinüzit ile uyumlu tablo izlendi, sistemik antibiyotik tedavi olarak enfeksiyon hastalıkları'nın önerisiyle intravenöz vankomisin, seftriakson başlandı.Yaklaşık 12 saat içinde sol gözde propitozis, göz içi basınç artışı, rölatif afferent pupil defekti, göz hareketlerinde her yöne kısıtlılık gelişmesi, görme keskinliğinin 20/400'e kadar düşmesi üzerine çekilen Orbita MR'ında apse formasyonunun ilerlediği görüldü.(Şekil 1-2)Hastaya KBB kliniği ile eş zamanlı olarak kapak kıvrımı kesisi ile subperiosteal orbital apse boşaltımı ve fonksiyonel endoskopik sinüs cerrahisi planlandı. Cerrahinin birinci gününde görme keskinliği 20/50 ' ye çıkarken,sol gözdeki hiperemi, ödem, göz içi basıncı azaldı. Hastanın kültürlerinde Streptococcus İntermedius üremesi üzerine, hastaya 2 hafta intravenöz vankomisin, metronidazol tedavisi verildi. Hastanın 14. gün kontrolünde görme keskinliği 20/20, bio ve fundus muayenesi normal, göz içi basınçları 19/21mmHg ve göz hareketlerinin her yöne serbest olduğu görüldü.(Şekil 3)

TARTIŞMA VE SONUÇ:Orbital enfeksiyonlar, görmeyi ve hayatı tehdit edebilmesi nedeniyle erken tanı ve tedavileri önem taşır. Orbital sellülite bağlı %15 oranında apse gelişimi gözlemlenebilir. Orbital apselerin tedavisi konservatif, cerrahi veya kombine yaklaşımlarla yapılırken, görmeyi tehdit etmesi durumunda bu apselerin erken cerrahi müdahale ile boşaltılması gereklidir.

Anahtar Kelimeler: orbital apse, orbital, enfeksiyon, görme kaybı, subperiosteal apse

PS-393 [Oküloplastik Cerrahi]

Steroid yanıtı olmayan orta-ciddi Graves Oftalmopatisi hastada sekonder tedavi olarak radyoterapi ve radyoterapinin etkinliği

İzlem Palaz, Murat Oklar, Aysin Tuba Kaplan
Kartal Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Graves oftalmopati (GO) TSH-R karşı otoantikor gelişimiyle karakterize orbital ve periorbital dokuların inflamatuvar ve otoimmün bir hastalığıdır. Hastaların klinik aktivite skoru tedavi planında yönlendiricidir. Orta-ciddi ve aktif oftalmopatisi olan hastalarda ilk tedavi seçeneği steroidler olmakla birlikte, steroide yeterli yanıt alınamayan uygun hastalarda ikinci basamak tedavi olarak radyoterapi (RT) uygulanabilmektedir. Kliniğimizde başvuran steroid yanıtı yetersiz olan olgumuzda RT sonucu sunulmuştur.

YÖNTEM: Olgu sunumu
BULGULAR: Bakış kısıtlılığı, gözlerde ağrı ve kızarıklık şikayetleri ile başvuran 37 yaş kadın hasta, bilinen graves hastalığı mevcuttu. Görmeleri bilateral tam, fundus muayenesi normaldi. Sağ gözde korneada 2x1mm epitel defekti mevcuttu. Hastanın proptozisi olup hertel 23/24mm olarak ölçüldü. Her iki gözde dışa bakış -2, yukarı bakış -1 kısıtlı bulundu. Hastaya haftada bir olmak üzere 6 hafta boyunca 500 mg prednol iv uygulandı. 6. Hafta kontrolünde kısmi yanıt olması üzerine 6 hafta daha 250 mg/hafta tedavisine devam edilip total kümülatif doz 4.5 gr steroid dozuna ulaşıldı (Resim 1). Ancak iki ay sonra hastada yeni gelişen şaşılık (8 prizim diyoptriden fazla) ve proptoziste artış olması üzerine endokrinoloji ve radyasyon onkoloji ile konsülte edilip kümülatif doz 7.5 gr'a tamamlanarak steroid şemsiyesi altında hastaya 20 gy radyoterapi planı yapıldı. RT sonrası 1. ay kontrolünde kemoziste ve periorbital ödemde gerileme olduğu görüldü ve hertel 21/21mm olarak ölçüldü (Resim 2) Primer pozisyonda (PP) çift görme problemi sebat eden hastaya şaşılık birimi ile konsülte edilip fresnel prizmalı gözlük reçete edilip PP binoküler tek görme sağlandı (Resim 3)
TARTIŞMA VE SONUÇ: Her klinikte dekompresyon cerrahisi yapılamadığı göz önünde bulundurulduğunda radyoterapi tedaviye dirençli aktif GO'lu hastalarda uygulanabilecek etkili bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: EUGOGO, graves oftalmopati, radyoterapi, tiroid oftalmopati

PS-395 [Oküloplastik Cerrahi]

Pterjium cerrahisinin göz yaşı fonksiyonları, keratometri ve göz içi lensi ölçümlerine etkisi

Hüseyin Yeşilyurt, Erkut Küçük, Kübra Arslan, Müge Çoban Karataş, Gamze Yıldırım Biçer
Niğde Ömer Halisdemir Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim dalı,
Niğde

GİRİŞ VE AMAÇ:Pterjium cerrahisi sonrasında, korneal keratometrik değerlerde dikleşme ve intraoküler lens ölçüm değerlerinde de düşme olduğu bildirilmektedir. Pterjium ile sıklıkla birlikte görülen göz kuruluğu ile da biyometri ve göz içi lens (GİL) ölçümlerini etkileyebilmektedir. Bu çalışmanın amacı pterjium cerrahisinin biyometrik ve topografik parametrelere ve göz yaşı fonksiyon testleri üzerine etkisini incelemektir. **YÖNTEM:**Bu prospektif çalışmada kliniğimizde pterjium cerrahisi uygulanan hastaların preoperatif ve postoperative 1. ayda ayrıntılı oftalmolojik muayenesi, oküler biyometrisi, kornea topografisi ve ek olarak Schirmer testi (ST) ve göz yaşı kırılma zamanı (GKZ) ölçümleri gerçekleştirildi. Yapılan ölçümlerin cerrahi sonrası değişimi incelendi. **BULGULAR:**Çalışmaya 10 hastanın 10 gözü dahil edildi. Hastaların yaş ortalaması 59.8 ± 11.4 idi. Preoperatif ve postoperatif ölçümler karşılaştırıldığında aksiyel uzunluk, ST ve GKZ açısından anlamlı fark saptanmadı. Ortalama keratometri (K) değerlerinde (3, 5 ve 7 mm den ölçülen) anlamlı artış izlendi. Emetropi için gereken GİL numarasında HofferQ formülünde ortalama 0,45 Diyoptri(D) Holladay 1 ve SRK/T formüllerinde ise 0,33D azalma saptandı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Pterjium cerrahisinin göz yaşı fonksiyonlarına etkisi saptanmamıştır. Cerrahi sonrası ortalama K değerlerinde artış, GİL ölçümlerinde azalma saptanmıştır. Katarakt cerrahisi gereken pterjium hastalarında bu durumun göz önünde bulundurulması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Pterjium, keratometri,göz içi lensi,schirmer

PS-396 [Oküloplastik Cerrahi]

Kronik dakriosistitlerin tedavisinde eksternal dakriyosistorinostomi sonuçlarımız

Nigar Musayeva¹, Nazile Rustamova², Samir İbadov², Nizami Bağirov²

¹Akad. Mirqasimov adına Respublika Klinik Hastanesi, Bakü, Azerbaycan

²Akad. Zarifa Aliyeva adına Milli Oftalmologiya Merkezi, Bakü, Azerbaycan

GİRİŞ VE AMAÇ:Kronik dakriyosistitlerin cerrahi tedavisinde ilk seçenek gibi uygulanan eksternal dakriyosistorinostomi (DSR) sonuçlarımız.
YÖNTEM:Akademik Zarifa Aliyeva adına Azerbaycan Milli Oftalmoloji Merkezinde ve Akademik Mirqasimov adına Respublika Klinik Hastanesinde Mayıs 2019-Aralık 2021 tarihleri arasında eksternal DSR uygulanmış 45 hastanın 45 gözünün kayıtları dönük olarak değerlendirilmişti. Operasyon öncesi hastaların şikayetleri, demografik veriler, müayine bulguları değerlendirildi. Operasyonların tümü genel anestezi altında uygulanmıştı. Tüm hastalara lakrimal kese ve nazal mukozadan alt flep oluşturularak eksternal dakriyosistorinostomi uygulandı.
BULGULAR:Ortalama yaş $54,3 \pm 7,2$, ortalama takip süresi $9,5 \pm 2,4$ olarak tespit edildi. Postoperatif tüm hastalar 1, 3, 6 ve 12 ay sonrası takip edildi. Hastaların 7-nde DSR, 31-ne DSR ile bikanaliküler silikon entübasyon yapıldı. Başarı oranı %93,3 olarak hesaplandı. 2 olguda (%4,5) yara yeri enfeksiyonu, bir vakada (%2,2) bilateral amfizem gelişti. Operasyon sonrası 43 hastada yara yeri iyileşmesi, 2 hastada yara yerinde estetik sorun olmuştu.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Kronik dakriyosistitlerin cerrahisinde eksternal DSR halen de uzun dönemde yüksek başarı oranı ve düşük komplikasyon sıklığı ile ileri tedavilerdendir.

Anahtar Kelimeler: kronik dakriyosistit, eksternal dakriyosistorinostomi, silikon entübasyon

PS-397 [Oküloplastik Cerrahi]

Konjenital Nazolakrimal Kanal Tıkanıklığında Nazal ve Oküler Flora Mikrobiyomunun Polimeraz Zincir Reaksiyonu Temelli Karakterizasyonu ve Mikrobiyom İlişkili Metabolik Yolakların Fonksiyonel Analizi

Hazal Bircan¹, Nilay Yuksek², Fatma Yülek¹

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Ankara Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Polimeraz zincir reaksiyonu (PCR) bazlı yöntemler kullanarak tek taraflı konjenital nazolakrimal kanal tıkanıklığı (KNLKT) olan çocukların nazal ve oküler yüzey florasında Streptococcus pneumoniae, Staphylococcus aureus, Hemophilus influenzae, Serratia marcescens, Moraxella catarrhalis karakterizasyonu ile bu bakterilerin biyoaktivite ve enzimlerinin tanımlanmasını yapmak, yaş ve cinsiyet olarak eşleştirilmiş sağlıklı çocuklar karşılaştırmak

YÖNTEM:Sondalama yapılmadan önce, tek taraflı KNLKT olan 26 hastanın her iki taraf inferior meatus ve oküler yüzeylerinden sürüntü örnekleri alındı. Ayrıca tek taraflı şaşılık veya pitozis cerrahisi uygulanan çocukların kontralateral oküler yüzey ve inferior meatuslarından alınan örnekler kontrol grubunu oluşturdu. Örneklerde bakteri varlığı ve miktarı, bakteriye özgü primerler kullanılarak analiz edildi. Bakteri miktarını belirlemek için döngü eşiği (Ct) değeri kullanıldı. Düşük Ct değeri, numunede daha fazla bakteri DNA/RNA olduğu anlamına gelmekteydi.

BULGULAR:Nazal florada S.pneumoniae, oküler yüzey florasında S.aureus ve hem nazal hem de oküler yüzey florasında H.influenzae, S.marcescens, KNLKT tarafında kontrol grubuna göre daha fazlaydı ($p<0.05$). Tüm bakteriler için ct değeri KNLKT tarafında hem nazal hem de oküler florada kontrollere göre daha düşüktü ($p<0.05$). Fark en çok S. marcescens için dikkat çekiciydi. KNLKT'li çocukların tıkalı ve açık tarafları karşılaştırıldığında oküler yüzeyde M. catarrhalis, nazal florada S.pneumoniae, S.aureus, S.marcescens, M.catarrhalis daha yüksek bulundu ($p<0.05$). Bu bakterilerin metabolit analizi yapıldığında betaine, L-carnitine, L-leucine ve L-alanine'nin bu bakterilerin varlığında negatif olarak regüle edildiği yani KNLKT'li hastalarda daha az bulunduğu görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ:KNLKT, bazı bakterilerle veya bu bakterilerin oküler yüzey ve nazal floradaki miktarlarındaki değişikliklerle ilişkili görünmektedir. Bu mikrobiyolojik farklılıklar, KNLKT için bir risk faktörü veya KNLKT'nin bir sonucu olabilir.

Anahtar Kelimeler: Bakteri, mikrobiyom, nazolakrimal kanal, PZR

PS-398 [Oküloplastik Cerrahi]

Oküloplastik ve orbital cerrahinin hastalar ve hekimler arasında bilinirliği: Bir anket çalışması

Nilay Öztürk Yüksel¹, Zarife Nurbanu Mendi Aynacı², Ferhan Güler², Özge Sarıtaş³, Bülent Yazıcı⁴

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları AD, Oküloplastik Cerrahi Birimi, Ankara, Türkiye

²Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Ankara Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları AD, Ankara, Türkiye

³Sağlık Bakanlığı, Battalgazi Devlet Hastanesi, Malatya, Türkiye

⁴Serbest Hekim, Bursa, Türkiye

GİRİŞ VE AMAÇ:Hastalar, asistan hekimler ve tıp öğrencilerinin, oftalmolojinin bir alt dalı olan oküloplastik ve orbital cerrahi dalının varlığından ne kadar haberdar olduğunu araştırmak. **YÖNTEM:**Bu kesitsel tanımlayıcı çalışma, bir üçüncü basamak hastanesinin göz hastalıkları polikliniğine başvuran 115 hasta (Grup 1) ile birlikte, 50 asistan hekim (Grup 2) ve 50 tıp öğrencisini (Grup 3) içerdi. Kulak burun boğaz, cildiye, plastik cerrahi ve göz hastalıkları bölümlerinden asistan hekimler dışarda bırakıldı. Katılımcılar sosyodemografik özellikler ve 7 soruyu içeren bir anketi yüz yüze yanıtladı. **BULGULAR:**Ortalama yaş Grup 1’de 42 yıl (70 kadın, 35 erkek); Grup 2’de 28 yıl (24 kadın, 26 erkek) ve Grup 3’te 23 yıldır (24 kadın, 26 erkek). Göz hastalıklarının alt dallarından haberdar olma oranları, üç grupta sırasıyla, %25.7, %82 ve %86 idi ($p<0.001$). En çok bilinen alt dallar, Grup 1’de kornea (%64), Grup 2’de retina (%97) ve Grup 3’te kornea ve glokom (%91) idi. Üç grupta, oküloplastik ve orbital cerrahi bölümünün varlığını bilenlerin oranları, sırasıyla, %23, %58 ve %60’dı ($p<0.001$). Oküloplastik ve orbital cerrahi en sık öğrenme kaynakları, Grup 1’de doktor yönlendirmesi (%56) iken, Grup 2 (%51) ve Grup 3 (%56) en sık diğer yerlerden duyduğunu ifade etti. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Oküloplastik ve orbital cerrahi, Türkiye’de en az 30 yıldır, göz hekimliğinin bir alt dalı olarak etkinlik gösterdiği halde, hastalar ve hekimler tarafından az bilinmektedir. Bu durum hastaların yanlış tanı almasına, tedavide gecikme ve güçlükler neden olabilir. Çalışmamız, Türkiye’de bu konuya dikkat çekmek için yapılan ilk çalışmadır. Oküloplastik ve orbital cerrahi biriminin farkındalığının artırılmasına ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Anket, farkındalık, oküloplastik cerrahi, orbital cerrahi

PS-400 [Oküloplastik Cerrahi]

Dermatoşalazis: Serum Vitamin D Düzeyi ile İlişkili Olabilir mi?

Çağlar Öktem, Emin Utku Altındal

Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Antalya

GİRİŞ VE AMAÇ:Dermatoşalazis ile serum vitamin D düzeyi arasında ilişki olup olmadığını araştırmak

YÖNTEM:Bu çalışma nisan 2021-temmuz 2022 arasında 159 katılımcı ile gerçekleştirildi. Rutin göz muayenesi için başvuran erişkin bireyler arasında dermatoşalazis saptanan hastalar çalışma kapsamına alındı. Dermatoşalazisin şiddetine göre evre 1(hafif;üst göz kapağı derisi kirpiklere temas ediyor, 34 hasta), evre 2(orta;üst göz kapağı derisi kirpiklerin üzerinden sarkıyor, 35 hasta), evre 3(şiddetli;üst göz kapağı derisi gözün önüne sarkıyor, 34 hasta) şeklinde 3 çalışma grubu ile yaş ve cinsiyet uyumlu 56 sağlıklı katılımcıdan kontrol grubu oluşturuldu. Giyim tarzı, güneş gözlüğü, şapka ve güneş kremi alışkanlıkları ile güneş ışığına maruziyet süreleri kaydedildi. Serum vitamin D metabolizmasını etkileyecek sistemik hastalığı veya ilaç kullanım öyküsü olanlar çalışma dışı bırakıldı. Serum vitamin D düzeyleri ölçüldü ve istatistiksel olarak karşılaştırıldı

BULGULAR:Gruplar arasında yaş ve cinsiyet bakımından anlamlı fark yoktu($p=0,768$ ve $p=0,968$). Dermatoşalazis hastaları ve kontrol grubunun ortalama yaşı sırasıyla 46.12 ± 5.35 ve 45.02 ± 8.51 idi. Vitamin D düzeyi evre 1, evre 2, evre 3 hastalar ve kontrol grubunda sırasıyla ortalama 19.82 ± 10.09 , 14.42 ± 6.63 , 15.46 ± 6.49 , 19.27 ± 7.75 ng/mL olarak saptandı($p=0,005$). Tüm dermatoşalazis hastalarının serum vitamin D düzeyi ortalama 16.55 ± 8.17 idi ve kontrol grubuna göre(19.27 ± 7.75) anlamlı olarak düşük bulundu($p=0,013$). Gruplar arasında güneş ışığına maruziyet süresi, şapka, güneş kremi alışkanlığı ve giyim tarzı bakımından anlamlı farklılık saptanmadı(sırasıyla $p=0,24$, $p=0,091$, $p=0,057$, $p=0,138$)
TARTIŞMA VE SONUÇ:Dermatoşalazis hastalarında serum vitamin D düzeyi anlamlı olarak düşük bulundu. Bu çalışma dermatoşalazisin şiddeti ile serum D vitamini ilişkisini sorgulayan ilk çalışma olması bakımından önemlidir. Neden-sonuç ilişkisi olarak değerlendirilmesi mümkün olmamakla birlikte, daha geniş çaplı ve longitudinal çalışmalarla araştırılmaya değer görünmektedir

Anahtar Kelimeler: Dermatoşalazis, serum vitamin D, üst göz kapağı sarkması

PS-401 [Oküloplastik Cerrahi]

Müller kas-konjonktiva rezeksiyonu ile horizontal şaşılık cerrahisinin eş zamanlı uygulanması: tek aşamalı yeni bir yaklaşım

Mehmet Serhat Mangan, Rüveyde Bolaç, Merve Beyza Yıldız, Serhat İmamoğlu, Ece Turan Vural, Nursal Melda Yenerel
Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Blefaropitozis ve şaşılık birlikte izlenebilmekte olup hastaların hem kozmetik görünümünü hem de psikososyal durumunu olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Genellikle aşamalı bir yaklaşımla önce şaşılığın sonra pitozisin düzeltilmesi tercih edilmektedir. Bu çalışmanın amacı ise pitozis ile birlikte şaşılığı olan yetişkin hastalarda Müller kas-konjonktiva rezeksiyonu (MKKR) ve horizontal şaşılık cerrahisinin eş zamanlı uygulanmasının etkinliğini değerlendirmektir.

YÖNTEM:Eş zamanlı MKKR ve horizontal şaşılık cerrahisi uygulanmış pitozis ile birlikte şaşılığı olan hastalar retrospektif olarak değerlendirildi. Ameliyat öncesi ve sonrası deviasyon miktarı (prizm diyoptri,PD), kapak refle mesafesi (KRM1), göz kapağı asimetri derecesi ve komplikasyonlar analiz edildi. 'Pitozis cerrahisi başarısı' KRM1'nin ≥ 3.5 ile ≤ 5 mm arasında olması ve her iki göz kapağı arasındaki KRM1 farkının 1 mm'den az olması olarak tanımlandı. 'Şaşılık cerrahisi başarısı' ise deviasyon miktarının ± 10 PD olması olarak tanımlandı.

BULGULAR:Sekiz hastanın (3 kadın, 5 erkek) yaş ortalaması 37,1 (22-62) yıl idi. Tüm hastalarda eş zamanlı uygulamada ilk olarak şaşılık cerrahisi sonrasında pitozis onarımı yapıldı. Ameliyat sonrası üst göz kapağı simetri sonuçları 4 hastada çok iyi ($< 0,5$ mm), 4 hastada iyi ($\geq 0,5$ mm, < 1 mm) idi. Hiçbir hastada başarısız (≥ 1 mm) sonuç alınmadı. 'Pitozis cerrahisi başarısı' 8 hastanın altısında (%75) elde edilir iken, 'şaşılık cerrahisi başarısı' tüm hastalarda sağlandı. Eş zamanlı ameliyat sonrası hiçbir hastada revizyon göz kapağı veya şaşılık ameliyatı gereksinimi olmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu olgularda MKKR'nin tercih edilmesinin en önemli nedenleri arasında genel anestezi eşliğinde uygulanan şaşılık cerrahisinde hasta uyumuna gereksinim duyulmaması ve cerrahi süresinin daha kısa olabilmesidir. Bu çalışma, pitozis ile birlikte şaşılığı olan olgularda eş zamanlı MKKR ve horizontal şaşılık cerrahisinin uygulandığı literatürdeki ilk çalışma olup uygun hasta grubunda alternatif bir yaklaşım olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: blefaropitozis, eş zamanlı cerrahi, kombine prosedür, Müller kas-konjonktiva rezeksiyonu, pitozis cerrahisi, şaşılık

PS-402 [Oküloplastik Cerrahi]

Lakrimal Sistem Drenaj Bozukluklarına İkincil Gelişen Epifora Tedavisinde, Lakrimal Bez Botulinum Toksin-A Enjeksiyonu Sonuçlarımız

Cansu Demircan Gedik, Burak Ulas, Altan Atakan Ozcan
Çukurova Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Adana

GİRİŞ VE AMAÇ:Lakrimal sistem drenaj bozukluğu olan semptomatik hastalarda, epifora tedavisinde lakrimal beze uygulanan botulinum toksin-A (BoNT/A) enjeksiyonlarının sonuçlarını değerlendirmek.

YÖNTEM:Epifora şikayeti olan, lakrimal beze 5 ünite BoNT/A enjekte ettiğimiz 6 hastanın 12 gözünün oküler yüzey ve göz yaşı dinamiklerinin değerlendirilmesiyle, hastaların yaşam kalitesini prospektif olarak inceledik. Epifora ve gözyaşı üretimi sırasıyla enjeksiyon öncesi ve enjeksiyondan 1 ve 3 ay sonra kantitatif olarak Schirmer-1 testi, göz yaşı kırılma zamanı testi; kalitatif olarak ise Munk skoru ve yaşam kalitesi anketi sonuçları ile değerlendirildi.

BULGULAR:Yaş ortalaması $60,8 \pm 4,8$ olan epiforalı 6 hastanın (6 kadın) 12 palpebral lakrimal bezi BoNT/A (Botox®) ile tedavi edildi. 1 hastada fonksiyonel, 5 hastada ise anatomik nedenlere bağlı lakrimal sistem drenaj bozukluğu mevcuttu. Hastaların Schirmer-1 testi ve göz yaşı kırılma zamanı değerleri; enjeksiyon öncesi ölçümlerine kıyasla, 1. ve 3. ay ölçümlerinde anlamlı bir azalma gösterdi($p<0,001$). Munk ve yaşam kalitesi anketi skorlamalarında ise palpebral lakrimal beze botulinum toksin-A enjeksiyonu yapılan hastaların enjeksiyon öncesiyle, enjeksiyon sonrası 1. ve 3. ay skorları kıyaslandığında epiforaya bağlı şikayetlerde önemli ölçüde azalma saptandı (sırasıyla $p=0,004$, $p<0,001$). Palpebral lakrimal beze BoNT/A (Botox®) enjeksiyonunun yan etkileri sınırlıydı. Yalnızca 1 hastada tek taraflı ptozis gelişimi gözlemlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Epiforalı hastalar, lakrimal sekresyonunu azaltmak için palpebral lakrimal beze uygulanan BoNT/A ile etkili bir şekilde tedavi edilebilir. Hangi tip epiforanın BoNT/A ile tedavi edilebileceğini belirlemek için daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Epifora Tedavisi, Botulinum Toksin-A, Göz Yaşı, Lakrimal Bez Botulinum Toksin-A Enjeksiyonu

PS-403 [Oküloplastik Cerrahi]

Nörotrofik Keratit Olgusunda Korneal Nörotizasyon Operasyonu

Halil Özkan¹, Volkan Dericioğlu¹, Zeynep Deniz Akdeniz Doğan², Semra Akkaya Turhan¹

¹Marmara Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Marmara Üniversitesi, Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Nörotrofik keratit olgusunda korneal nörotizasyon tedavisinin etkililiğini ve güvenliğini tanımlamaktır.

YÖNTEM:Üçüncü basamak merkeze sevk edilen vaka raporu.

BULGULAR:OLGU: Kliniğimize refere edilen diyabetik ve hipertansif 75 yaş kadın hastanın yapılan muayenesinde sağda kornea santralinde sınırları düzenli 3x3 mm epitel defekti, süperior korneada vaskülarizasyon izlendi. Görme keskinliği sağda 1 metreden parmak sayma, solda 0.0 logMAR idi. Işık refleksi, göz hareketleri her iki gözde normal olarak değerlendirildi. Sağda arka segment seçilememekte, solda doğal idi. Cochet-Bonnet esteziometresinde sağ: 0mm, sol: 35mm olarak ölçüldü. Nörotrofik keratit tanısı ile tedavisine otolog serum 5x1 eklendi ve amniyon zar implantasyonları yapıldı. Dokuz aylık takipte medikal ve cerrahiye rağmen tekrarlayan epitel defekti gelişen hastaya duysal sinir liflerini onarmak ve işlevselliği kazandırmak amacıyla korneal nörotizasyon önerildi. Preop in-vivo korneal konfokal mikroskopide (IVKKM) subbazal sinir pleksusunda total kayıp ve ön segment fotoğrafındaki bulgular kayıt altına alındı (*Şekil 1*). Korneal nörotizasyon cerrahi basamakları; sural sinir grefti (11cm) alınması, kapak kesisi ile ipsilateral supraorbital sinir diseksiyonu, fasiküllerine ayrılan sural sinirin supraorbital sinire sütüre edilmesi, superior forniksten subkonjonktival tünel ile korneaya taşınması ve fasiküller ayrıldıktan sonra, korneaya açılan stromal tünele implante edilmesi ve lateral tarsorafidir (*Şekil 2*) (*Video 1*). Cerrahi sonrası komplikasyon gelişmedi. Postoperatif 1. ay da korneal haze ve vaskülarizasyonda azalma izlendi ve IVKKM'de sinir fragmanları görüldü (*Şekil 2*). Fakat 1. ay esteziometre ölçümünde anestezi devam etmekteydi (0 mm). Aylık takipler ile ölçümler tekrarlanacaktır.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Medikal tedaviye dirençli nörotrofik keratit tedavisinde korneal nörotizasyon bir seçenek olabilir.

Anahtar Kelimeler: korneal nörotizasyon, nörotrofik keratit, rejenrasyon, konfokal mikroskopi, esteziometre

PS-404 [Oküloplastik Cerrahi]

Karotikokavernöz Fistül Olgu Sunumu

Cansu Kaya¹, Sema Tamer Kaderli², Utku Cenikli³

¹Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Muğla

²Muğla Eğitim Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Muğla

³Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Nöroloji Ana Bilim Dalı, Muğla

GİRİŞ VE AMAÇ:55 yaşında kadın hasta sol gözünde kızarıklık, ağrı, sulanma şikayetleriyle kliniğe başvurdu. Muayene bulgularında görme keskinliği Snellen eşeline göre her iki gözde tamdı. Göz içi basınçları sağ gözde 15 mmHg, sol gözde 16 mmHg olarak ölçüldü. Yarıklı lamba biyomikroskop muayenesinde sol gözde konjonktival venlerde belirginleşme, tortuosite ve konjonktival hiperemi izlendi. Sol gözün sağ gözle kıyaslandığında ekzoftalmik görünümde olduğu izlendi. Her iki göz fakik, ön kamara, lens, iris, sklera, kornea doğal olarak değerlendirildi. Fundus muayenesinde her iki gözde patolojik bulgu saptanmadı. **YÖNTEM:**Hastanın muayene bulgularından yola çıkılarak tiroid orbitopati, karotikokavernöz fistül ön tanıları düşünüldü. Tam kan sayımı, hemogram, sedimentasyon, CRP, T3, T4, TSH, rutin biyokimya testleri bakıldı, patolojik bulgu saptanmadı. Hasta nöroloji birimine yönlendirildi, orbita manyetik rezonans (MR) görüntüleme ve MR anjiyografi tetkikleri istendi. Orbita MR görüntüleme: "Sol dural kavernöz sinüs geniş ve yüksek sinyallidir. Karotikokavernöz fistül açısından şüphelidir. Katater anjiyografi önerilir." şeklinde raporlandı. Beyin MR anjiyografi: "Sol kavernöz sinüste hiperintensite, sol superior oftalmik vende arteryal fazla dolmuş mevcuttur, karotikokavernöz fistül açısından değerlendirilmelidir." şeklinde raporlandı. Dış merkezde fistül kapatıldı. **BULGULAR:**1. ayda kontrole gelen hastanın her iki gözünde görme keskinliği tamdı. Sol gözündeki konjonktival hipereminin ve damarlardaki tortuositenin gerilediği, şikayetlerin tamamen düzeldiği izlendi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Karotikokavernöz fistül kavernöz sinüsteki arter ve venler arası anormal bağlantının olduğu bir klinik tablodur. Oftalmolojik bulgular; pulsatil ekzoftalmus, diplopi, konjonktival kemozis, oftalmopleji, periorbital üfürüm ve konjonktival hiperemidir. Tanıda altın standart MR anjiyografidir. Modern endovasküler teknikler, karotikokavernöz fistülün düşük morbidite ve neredeyse hiç mortalite olmadan başarılı bir şekilde tedavi edilmesini sağlar.

Anahtar Kelimeler: karotikokavernöz fistül, ekzoftalmus, tortuosite

PS-405 [Oküloplastik Cerrahi]

Ani Görme Kaybı İle Başvuran Orbital Varis Olgusu: Olgu Sunumu

Volkan Dericioğlu, Rabianur Eroğlu
Marmara Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmanın amacı, ani görme kaybı ile başvuran olguda radyolojik ve klinik olarak tanımlanan orbital varis olgusunu ve cerrahi sonuçlarını bildirmektir. **YÖNTEM:**Üçüncü basamak merkeze sevk edilen vaka raporu. **BULGULAR:**Kliniğimize refere edilen 5 yaş çocuk hasta, sol gözde 1 yıldır ara ara olan kendiliğinden gerileyen propitozis şikayeti ile başvurdu. Oküler muayenesinde görme keskinliği sağ ve sol 0.0 LogMAR idi. Her iki gözde ön segment ve arka segment muayenesi, ışık refleksi ve göz hareketleri normal olarak değerlendirildi. Hertel ekzoftalmometresi ile (BC 80) sağ göz 10 mm sol göz 10 mm ölçüldü. Valsalva manevrası ile propitozis gelişmediği görüldü. Dış merkez tetkiklerinde orbita manyetik rezonans görüntüleme (MRG)'de belirgin patoloji saptanmadığı ve olası lösemi tutulumu için yapılmış olan periferik yayma sonucunun normal olduğu görüldü. İdiyopatik orbital inflamasyon ön tanısı düşünülerek hasta yakın takibe alındı. Hasta, 1 hafta sonra sol gözde ağrılı propitozis periorbital ekimoz ani görme kaybı ile başvurdu. Sol görme keskinliği p (-) ve sol rölatif afferent pupil defekti mevcuttu. Orbita MRG'da sol inferior posterior kesimde orbita apekslerine uzanan intra ve ekstrakonal yerleşimli T2 izo-hiperintens, 35x27 mm boyutunda multiloküle karakterde eksoftalmusa neden olan ve optik siniri superiora deplase eden lezyon olarak raporlandı (Figür 1). Hasta acil olarak operasyona alındı. Genel anestezi altında sol "swinging eyelid" yaklaşımı ile inferior orbitotomi ve varis damarlarının koterlenmesi uygulandı. Post operatif 2.günde sol görme keskinliği 0.0 LogMAR düzeyine ulaştı ve 2.haftada propitozis tamamen geriledi (Figür 2-3). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Orbital varisler hızlı ilerleyen intermittan ekzoftalmi ile ortaya çıkabilmektedir. Komplikasyonların yokluğunda takip endikedir. Cerrahi esas olarak komplikasyonları olan veya semptomatik hastalarda endikedir. Nüks oranının ihmal edilebilir olmadığına dikkat edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: orbital varis, propitozis, orbitotomi, kompresif optik nöropati

PS-406 [Oküloplastik Cerrahi]

Dirençli Tiroid Oftalmopati Olgusunun Yönetimi

Hüsnü Can Yaşar, Didem Dizdar Yiğit, Volkan Dericioğlu
Marmara Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Dirençli tiroidi oftalmopati olgusunun medikal ve cerrahi tedavi basamaklarının sunulması

YÖNTEM: Olgu Sunumu

BULGULAR: Yirmi dört yıldır bilinen Graves hastalığı tanılı 51 yaşındaki kadın hasta 1.5 aydır gözlerinde fark ettiği dışa doğru çıkma şikayeti ile başvurdu. Hastanın başvuru muayenesinde görme keskinlikleri bilateral tam, ön segment ve fundus muayenesi normal izlendi. Hastanın göz hareketleri her iki göz için superiora -3 kısıtlı olarak gözlendi. Hertel ekzoftalmometre değeri baz 100'de sağ göz için 18, sol göz için 18 olarak ölçüldü. Klinik aktivite skoru ve son dönemde gelişen hareket kısıtlılığı nedeniyle hasta aktif orta evre TO olarak değerlendirildi ve 4.5 mg kümülatif doz intravenöz (IV) metilprednizolon tedavisi planlandı. Tedaviye rağmen hareket kısıtlılığın artması ve artan diplopi şikayetleri nedeniyle metilprednizolon tedavisinin 8 gr'a tamamlanması ve orbital radyoterapi verilmesi planlandı. Hastanın tedaviye rağmen gerilemeyen bulguları, konjestif görünümü ve antiglokomatöz ilaç kullanımına rağmen GİB yüksekliği (25/21 mmHg) nedeniyle hastaya bilateral dengeli medial ve lateral duvar orbita dekompresyon ameliyatı planlandı. Postop 1. ay muayenesinde Hertel değerleri bilateral 14 mm olduğu, GİB değerleri ve konjesyon bulgularının normale döndüğü görüldü. Postop 6. ayda devam eden diplopi şikayetleri nedeniyle "rahat kas pozisyonu" tekniği ile sağ gözüne 4 mm İR ve 5.5 mm MR geriletme ameliyatı uygulandı. Postop 1. hafta muayenesinde göz hareketlerindeki kısıtlılığın gerilediği ve sağ göze 4 PD tabanı yukarı tabanı dışa prizmatik camlar ile diplopi şikayetinin geçtiği gözlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Graves oftalmopati olgularının %20 'sinde IV metilprednizolon tedavisine direnç görülebilmektedir. Orbital dekompresyon cerrahisi GİB yüksekliği ve konjestif bulguların gerilemesi amacıyla uygulanabilmektedir. "Rahat kas pozisyonu" tekniği ile şaşılık cerrahisinin diplopinin düzeltilmesi açısından başarılı sonuç verdiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Tiroid Oftalmopati, Graves Oftalmopati, Orbita Dekompresyon

PS-407 [Oküloplastik Cerrahi]

Konjenital Nazolakrimal Kanal Tıkanıklığında Sistemik İnflamasyonun Rolü

Gülçicek Cayhan, Yaşar Dağ, Fatma Savur, Gülistan Oyur
Başakşehir Çam Ve Sakura Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Konjenital Nazolakrimal Kanal tıkanıklığı (KNLKT) doğumda ortaya çıkan ve gözde sulanma ve çapaklanmaya neden olan bir durumdur. Etyolojisinde hasner valvülünün kapalı olması suçlanmaktadır. Çalışmamızda KNLKT'nin etyolojisinde sistemik İnflamasyonun da rolünün olup olmadığını araştırmayı amaçladık.
YÖNTEM: Kliniğimizde Mayıs 2022- Mayıs 2023 tarihleri arasında Probing işlemi yapılan pediatrik hastaların ameliyat edilmeden hemen önceki remisyonda oldukları dönemde periferik venöz kan analizi yapıldı. Platelet (P), Nötrofil (N), Lenfosit (L), Monosit (M), Beyaz Küre (WBC) sayısı ve Platelet/lenfosit oranı (PLR), Nötrofil/ Lenfosit oranı (NLR), Monosit/Lenfosit oranı (MLR), Sistemik İnflamatuar İndeks (SII) (Platelet x (Nötrofil/Lenfosit)) gönüllü kontrol grubu ile karşılaştırıldı. Oküler veya başka cerrahi öyküsü olanlar, kanaliküler yada punktal anomaliye sahip olanlar, sistemik veya kronik hastalığı olanlar, akut dakriyosistit geçirmekte olanlar, kan ve kan ürünleri transfüzyonu yapılan hastalar çalışmaya dahil edilmedi. Hastalardan özellikle nazolakrimal kese ve sonrasında tıkanıklığı olanlar çalışmaya dahil edildi. Bütün hastaların periferik venöz kandan alınan kan numuneleri hemogram cihazında ölçüldü.
BULGULAR: 50 vaka ve 50 kontrol grubu çalışmaya dahil edildi. Vaka grubunda ortalama yaş 2.00 ± 1.34 , kontrol grubunda ortalama yaş 2.30 ± 1.43 idi. Vaka ve kontrol grubu arasında hastaların yaşları anlamlı ($p > 0.05$) farklılık göstermemiştir. Vaka ve kontrol grubu arasında platelet, nötrofil, lenfosit, PLR, NLR, MLR, SII, WBC değeri anlamlı ($P > 0.05$) farklılık göstermemiştir. Vaka grubunda monosit değeri kontrol grubundan anlamlı ($p = 0.010$) olarak daha yüksekti.
TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamızda KNLKT etyolojisinde sistemik inflamatuvar biyobelirteçler anlamlı sayılabilecek düzeyde farklılık göstermemiştir. Sadece monosit değeri KNLKT grubunda daha yüksek tespit edilmiştir. Özellikle nüks KNLKT olan hastalarda sistemik inflamasyonun etkisini araştırmak için prospektif daha geniş serili çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Konjenital, Nazolakrimal Kanal, İnflamasyon, Epifora

PS-408 [Oküloplastik Cerrahi]

COVID-19 pandemisinin tiroid göz hastalığına etkisine ilişkin sonuçlarımız

Yusuf Samet Atlıhan, Hatice Deniz İlhan, Aslı Çetinkaya Yaprak
Akdeniz Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Antalya

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmada, COVID-19 pandemisi ile vücudumuzun maruz kaldığı çevresel stres, viral yük ve geliştirilen aşılardaki protein yapı taşlarının çapraz reaktivitesinin otoimmün bir hastalık olan tiroid göz hastalığı (TGH) üzerine etkilerini incelemeyi planlıyoruz. **YÖNTEM:**COVID-19 pandemisinin TGH üzerindeki etkilerini ortaya koymak için Ocak 2018-Mayıs 2023 tarihleri arasında kliniğimize başvuran yeni tanı almış TGH olgularının verilerini retrospektif olarak inceledik. **BULGULAR:**Kliniğimizde 2018-2023 yılları arasında yeni tanı almış TGH olgularını retrospektif olarak inceledik. 236 hasta çalışma kriterlerini karşıladı ve olgular yıllara göre 3 gruba ayrıldı. Grup 1 COVID-19 pandemisi öncesi dönem olup 2018-2019 yılları arası 15 (%29,4) erkek ve 36 (%70,6) kadından oluşmaktadır, Grup 2 COVID-19 pandemisinin etkilerinin en yoğun görüldüğü dönem olup 2020 yılı 14 (%34,1) erkek ve 27 (%65,9) kadından oluşmaktadır. Grup 3 COVID-19 pandemisinin etkilerinin nispeten daha az hissedildiği dönem olup 2021-2023 yılları arası 39 (%27) erkek, 105 (%73) kadından oluşmaktadır. Grupları, kas tutulumu ve yumuşak doku tutulumu açısından değerlendirdiğimizde; kas tutulumu Grup 1, 2 ve 3'te sırasıyla %15,6, %34,1 ve %35,4 olarak bulundu. Yumuşak doku tutulumu ise grup 1, 2 ve 3'te sırasıyla %39,2, %60,9 ve %58,3 olarak bulundu. Hem kas hem yumuşak doku tutulumu Grup 1, 2 ve 3'te sırasıyla %13,7, %29,2 ve %31,2 olarak bulundu. 2020-2023 yılları arasında olguların klinik aktivite skorları daha yüksek ve TGH insidansı artmış olarak bulundu. Ayrıca olguların sistemik kortikosteroid tedavisi gereksinimi daha fazlaydı. Kadın olgularda TGH insidansı daha fazla olmakla beraber hastalığın şiddeti de daha fazla olduğu bulundu. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Sonuçlar viral moleküllerin ve COVID-19 aşılarının otoimmüniteyi tetikleyebileceğini, TGH insidansını arttırdığı ve şiddetli semptomlara neden olabileceğini düşündürmektedir. Ancak bu olası nedensel ilişkiyi daha iyi anlamak için çok merkezli prospektif çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: COVID-19 Pandemisi, Graves Hastalığı, Tiroid Göz Hastalığı, Tiroid

PS-409 [Oküloplastik Cerrahi]

Tiroid İlişkili Oftalmopatide Sistemik Steroid Tedavisi Sonrası Koroidal Değişiklikler

Umut Şahin, Volkan Yeter

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Samsun

GİRİŞ VE AMAÇ: Tiroid ilişkili oftalmopatili (TAO) hastalarda sistemik steroid tedavisi sonrası koroidde meydana gelen değişiklikleri araştırmak.
YÖNTEM: Bu çalışmaya, TAO olan ve sistemik steroid tedavisi alan 8 hastanın 16 gözü dahil edildi. Takiplerde her vizitte tam oftalmolojik muayene ve rutin optik koherans tomografi (OKT) taraması yapıldı. Subfoveal koroidal kalınlık (SFCT), koroid vaskülarite indeksi (CVI), koroid-stromal alan (C-SA), koroid-lüminal alan (C-LA), koroid-stromal-lüminal alan oranı (CSLR) ve başlangıçta, 1. ayda, 3. ayda ve steroidsiz dönemde geliştirilmiş derinlemesine görüntüleme OCT ile elde edilen makulanın merkezi 1500µm içinde ölçülen parametreler (CVI1500, C-SA1500, C-LA1500 ve CSLR1500) analiz edildi.
BULGULAR: Başlangıç, 1. ay, 3. ay ve steroidsiz dönemde ortalama SFCT değerleri sırasıyla 384.33µm, 383.22µm, 361.55µm ve 365.55µm idi (p=0,04). Ortalama C-SA, CVI1500, C-LA1500 ve C-SA1500 değerleri bu vizitler arasında istatistiksel olarak farklıydı (sırasıyla p=0,033, p=0,025, p=0,015 ve p=0,030). 3. ayda; SFCT, C-LA1500 ve C-SA1500 anlamlı olarak azaldı (sırasıyla p=0,038, p=0,017 ve p=0,021). Steroidsiz dönemde CSLR ve CSLR1500 dışındaki tüm parametreler azaldı, ancak başlangıçta göre sadece C-LA1500 istatistiksel olarak farklıydı (p=0,049).
TARTIŞMA VE SONUÇ: TAO olan hastalarda sistemik steroid tedavisi koroidi değiştirebilir. Özellikle makulanın merkezi 1500µm içindeki koroidal parametreler, sistemik steroid tedavisi alan TAO hastaların takibinde faydalı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Koroid, steroid, tiroid ilişkili oftalmopati, koroid vaskülarite indeksi.

PS-410 [Oküloplastik Cerrahi]

Bikanaliküler silikon tüp prolapsusu için yeni ve etkili bir kurtarma yöntemi

Volkan Yeter

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Samsun

GİRİŞ VE AMAÇ:Bikanaliküler nazolakrimal silikon tüp prolapsusu için geliştirilen yeni ve etkili bir kurtarma yöntemini video görüntü eşliğinde sunmak amaçlanmıştır.
YÖNTEM:Geliştirilen bu yöntemde; lümenli ve şekil hafızası olan spiral yapıda polimer bir rehber tüp kullanılmaktadır (Resim 1A). Rehber tüpün üzerinde, metal probun girdiği 3 adet port bulunmaktadır. Bu portlardan lümen içine ilerletilen metal prob rehber tüpü spiral yapısından düz yapıya dönüştürmektedir (Resim1C). Düzleştirilen rehber tüp, üst puntumda ekstruzyon olan silikon tüpün yanından kanal içine ilerletilir. Bu ilerletme esnasında, penset yardımıyla prolaps olan silikon tüp tutularak silikon düğümün kese içine taşınması engellenmiş olur (Resim 2). Rehber tüp burun dışına çıkarıldıktan sonra puntum düzeyindeki ucu kısaltılır ve bu uçtaki yan porttan 6/0 prolens sutur geçirilerek lümenin arka deliğinden çıkarılır ve havada düğümlenir (Resim 3). İğnesi kesilen suturun uzun ucu prolabe olan silikonun halkasının içinden geçirilerek tekrar havada düğümlenir. Böylece suturle oluşturulan halka üst puntumdaki silikon tüpe kement gibi geçirilmiş olur (Resim 4). Burun delikleri düzeyinde çekilen rehber tüp ve prolens sutur ile silikon düğüm burun deliklerinden çıkarılır. Üstte penset ile altta ise elle tutulan silikon tüp halkası kesilerek çıkarılır veya tekrar intranazal bırakılabilir (Resim 5).

BULGULAR:Üzerindeki 3 port sayesinde ilerletilen rehber tüp burun içinde yaklaşık 35cm uzunluğunda spiral halkalar oluşturdu (Resim 2D). Bu halkaların bir kısmı burun dışına spontan çıktı(%20) veya burun deliklerinden basit gözlemlerle fark edildi(%50) veya kancalama ile çıkarıldı(%30). Girişim süresi, toplam ortalama 6dk sürmektedir. Belirgin kanama ve komplikasyon görülmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu yeni yöntemle; bikanaliküler silikon tüp prolapsusunda hızlı, etkili ve atravmatik bir kurtarma gerçekleştirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Nazolakrimal, silikon tüp, prolapsus, ekstruzyon, kurtarma

PS-411 [Oküloplastik Cerrahi]

Fonksiyonel dakriostenoz cerrahisi sonrası silikon stent kalım süresinin cerrahi sonuçlara etkisi

Fatma Esin Özdemir¹, Fadime Nuhuğlu²

¹İstanbul Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Kliniği, İstanbul

²İstanbul Göz Hastanesi. İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Fonksiyonel dakriostenoz (FDO) nedeniyle Eksternal dakriosistorinostomi ve Bikanalikuler Silikon Stent Entübasyonu (EDRS ve BSS) uygulanan hastalarda silikon tüpün 2 ay veya 6 ay kalış süresinin fonksiyonel başarıya etkisini değerlendirmek. **YÖNTEM:**FDO nedeniyle EDSR ve BSS uygulanan hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Olgular silikon tüp kalış süresine göre grup 1 silikon tüp 2. ayda alınanlar ve grup 2 silikon tüp 6. ayda alınanlar olarak ayrıldı. Preoperatif biomikroskopik muayene, lakrimal lavaj, floresein kaybolma testi (FDT), lakrimal sintigrafi yapıldı. Munk skoruna göre semptomlar skorlandı. Tüm olgulara GAA da the Dupuy-Dutemps and Bourguet³ tekniği ile EDSR ve aynı seansta BSS uygulandı. Postop takiplerde lakrimal lavajın açık olması FDT de 0 ve 1 olması ve munk skoru 0-1 olması başarı kabul edildi. Komplikasyonlar kaydedildi. **BULGULAR:**Grup 1 de 26 göz, grup 2 de 22 göz mevcuttu. Olguların % 60 ı kadın % 40 ı erkekti. Yaş ortalaması 56.7 yaş. Ortalama takip süresi 8.3 ay (6-36ay).Grup 1 de 9 gözde presac 17 gözde postsac tıkanıklık, grup 2 de 8 gözde presac,14 gözde postsac tıkanıklık mevcuttu. Grup 1 de başarı % 69.2, grup 2 de % 77.2 saptandı. Tüm presac ve postsac kiyaslandığında da presaclarda %58.8 postsacda % 80.6 başarı saptandı. Grup 1 ve 2 nin total başarıları 72.9%. Başarı açısından 2 grup arasında istatistiksel bir fark saptanmadı. Presac tıkanıklarda başarı daha düşüktü. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**FDO tedavisinde EDSR ve BSS seçilmiş vakalarda etkin bir tedavi yöntemidir. Silikon tüpün kalış süresi arttıkça başarı arttığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Fonksiyonel dakriostenoz, eksternal dakriosistornostomi, silikon tüp, epifora.

PS-413 [Oküloplastik Cerrahi]

Türk Oftalmoloji Derneği Ulusal Kongrelerinde Sunulan Oküloplastik Cerrahi Bildiri Özetlerinin Yayın Olma Oranları: 10 Yıllık Analiz

Yusuf İkbâl Erdoğan¹, Nilay Yüksel²

¹SBÜ Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, Ankara

²SBÜ Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Oküloplastik Cerrahi Birimi, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Ulusal kongreler, en güncel konuların üzerinde durulduğu, önemli bilimsel toplantılardır. Türk Oftalmoloji Derneği (TOD) ulusal kongrelerinde oküloplastik cerrahi alanında sunulan bildiri özetlerinin yayın olma oranları ve genel özelliklerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Türk Oftalmoloji Derneği ulusal kongrelerinde 2013-2022 yılları arasında oküloplastik cerrahi alanında sunulan bildiri özetleri retrospektif olarak TOD internet sitesi üzerinden tarandı. Bildiri özetleri, sunum yılı, sunum şekli (sözlü bildiri ve poster), yazar sayısı, çalışmanın yapıldığı hastane, çalışma türü ve alanı açısından incelendi. Google Scholar ve PubMed veritabanları kullanılarak bu bildirilerin yayın olup olmadığı, yayın olan bildirilerin kongreden kaç ay sonra yayınlandığı ve yayınlandığı platformun ulusal mı uluslararası tabanlı mı olduğu ve derginin etki faktörü değerlendirildi.

BULGULAR:Toplam 802 (233 sözlü, 569 poster) adet bildiriye ulaşıldı. Ortalama yazar sayısı 3,68 (1-11) idi. Çalışmaların %38,2'si kapak, %29,1'i lakrimal sistem, %27,9'u orbita ve %4,9'u tiroid orbitopati üzerineydi. Özetlerin yayın olma oranı %13,4 (48 sözlü - %44,4; 60 poster - %55,6) iken; bunların %65,7'si uluslararası dergilerdeydi. Yayın olma oranı sözlü bildirimlerde %20,6; posterlerde %10,5'ti. Yayın olan bildirilerin %47,2'si üniversite, %43,5'i eğitim-araştırma, %4,6'sı özel/klinik ve %4,6'sı devlet hastanelerindendi. Dergilerin median etki faktörü 1,57 (0,10-5,17) idi. Sunumdan sonra ortalama yayın olma süresi 23,8 (1-88) aydı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Genel olarak, oküloplastik cerrahi alanında sunulan bildirilerin yayın olma oranları düşük görünmekle birlikte sözlü bildirilerin yayın olma oranının posterlerden daha fazla olduğu dikkat çekmektedir. Yayın olan özetlerin büyük kısmı üniversite ve eğitim araştırma hastanelerindedir. Sunulan bildiri özetlerinin önemli bir kısmının akademik yayın haline gelmemesinin nedenleri, klinikte yoğun çalışma şartları ve uzun süren yayın süreçleri olarak düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Oküloplastik, Özet, Yayın olma oranı, Kongre

PS-415 [Oküloplastik Cerrahi]

Success Rate of External, Endonasal, and Transcanalicular Laser DCR with or without Silicone Stent Intubation for NLD Obstruction: A Network Meta-Analysis of Randomized Controlled Trials

Cem Evereklioglu¹, Hidayet Sener¹, Osman Ahmet Polat¹, Hatice Kübra Sönmez¹, Ayşe Büşra Günay Şener², Fatih Horozoglu¹

¹Department of Ophthalmology, Division of Oculoplastic, Orbital, and Lacrimal Surgery, Erciyes University Medical Faculty, Kayseri, Türkiye

²Department of Medical Informatics and Biostatistics, Erciyes University Medical Faculty, Kayseri, Türkiye

BACKGROUND AND AIM:To define and compare the effectiveness of external dacryocystorhinostomy (EX-DCR), endonasal (EN-DCR), and transcanalicular laser-assisted (TL-DCR) with or without silicone stent (S) intubation. **METHODS:**Studies were retrieved from PubMed, Scopus, and WoS. Frequentist and Bayesian Network meta-analyses were performed and pooled estimations were expressed as risk ratio (RR). We included all original investigations of prospective, randomized controlled trials comparing success rate for any two of the following six surgical procedures: Standard EX-DCR with or without S, cold EN-DCR with or without S, and TL-DCR with or without S. Primary outcome measure was objective success rate. **RESULTS:**PRISMA flow diagram (Fig.1), network plot (Fig.2), and intervention characteristics are shown in Table1. 32 studies with 3277 cases were included in the quantitative analysis. TL-DCR with S was inferior to EN-DCR with S (RR:1.20; 95%CI:1.05-1.37), EX-DCR with S (RR: 1.17 95%CI:1.05-1.29), EN-DCR without S (RR:1.18; 95%CI:1.03-1.35), and EX-DCR without S (RR:1.15; 95%CI:1.05-1.26). No other statistical difference was found between other surgeries. When we excluded studies with additional interventions (nasal and revision surgery) for sensitivity analysis, 23 studies with 2468 cases were included to analysis. The success rates of TL-DCR with S and EN-DCR without S became similar (RR:1.14 95%CI:0.99-1.30) but there was no change in other outcomes. Similar results were found in frequentist and Bayesian statistics. Surface under the cumulative ranking curve was higher for EN-DCR with S (0.75), whereas it was higher for EX-DCR with S (0.56) after sensitivity analysis.

CONCLUSIONS:Between En- and Ex and TC without S procedures, there is no statistical difference. The rank probability showed that EN-DCR with S was a more appropriate surgical option when patients with nasal disease were included, whereas EX-DCR with S was a more appropriate surgical option when patients with nasal disease were excluded from the analysis.

Keywords: Bayesian, dacryocystorhinostomy, endoscopic, external, meta-analysis, transcanalicular.

PS-416 [Oküloplastik Cerrahi]

Benign Esansiyel Blefarospazm Hastalarında Serum Folik Asit Düzeyinin Değerlendirilmesi

Anılcan Ataç, Ahu Yılmaz, Burcu Yücekul, Feyza Önder
Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Benign esansiyel blefarospazm (BEB) etyolojisi henüz açıklanamamış, göz kapağı kaslarının istemsiz kasılmaları ile karakterize bir fokal distoni formudur. Çalışmanın amacı BEB tanılı hastalarda ve sağlıklı bireylerde serum folik asit, çinko, B12 vitamini, D vitamini, kalsiyum, fosfor ve magnezyum seviyelerinin karşılaştırılması ve çalışılan parametrelerin hastalığın sıklığı ve şiddeti ile ilişkisinin belirlenmesidir. **YÖNTEM:** Çalışmaya kliniğimizde takip edilen 20 adet BEB tanılı birey (13 kadın; 7 erkek) ve 25 adet sağlıklı birey (15 kadın; 10 erkek) dahil edildi. BEB tanılı ve sağlıklı bireylerin kapsamlı oftalmolojik muayene bulguları ve serum folik asit, çinko, B12 vitamini, D vitamini, kalsiyum, fosfor ve magnezyum düzeyleri medikal kayıtlarından retrospektif olarak tarandı. Blefarospazm şiddeti ve sıklığı Jankovic Derecelendirme Ölçeği kullanılarak 0 ile 4 arasında sınıflandırıldı.

BULGULAR: Her iki grupta serum çinko, B12 vitamini, kalsiyum, fosfor ve magnezyum değerleri normal sınırlarda bulunurken; serum D vitamini düzeyleri iki grupta da normal düzeyin altındaydı. Serum çinko, B12 vitamini, D vitamini, kalsiyum, fosfor ve magnezyum değerleri açısından iki grup arasında anlamlı fark görülmemekle birlikte ($p > 0.05$), serum folik asit düzeyleri BEB tanılı grupta sağlıklı kontrol grubuna göre anlamlı olarak düşük saptandı. (sırasıyla 6.19 ± 2.75 ve 8.95 ± 4.10 , $p = 0.011$) BEB grubunda ortalama Jankovic şiddet ve sıklık puanları sırasıyla 2.6 ve 2.1 idi. Serum folik asit seviyeleri ile Jankovic şiddet ve sıklık puanları arasında anlamlı negatif korelasyon görüldü. (sırasıyla $r = -0.378$, $p = 0.011$ ve $r = -0.392$, $p = 0.008$)

TARTIŞMA VE SONUÇ: BEB tanılı grubun sağlıklı kontrol grubuna göre serum folik asit düzeyleri anlamlı olarak düşük saptanmıştır. Serum folik asit seviyeleri, hastalık şiddet ve sıklığı ile anlamlı negatif korelasyon gösterdi. BEB'in etyolojisinde folik asitin rolünün araştırılması için daha fazla araştırmaya ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Blefarospazm, B12 Vitamini, Çinko, D Vitamini, Folik Asit

PS-417 [Oküloplastik Cerrahi]

Dermatoşalazis hastalarının serum D vitamini düzeylerinin değerlendirilmesi

Songül Kılıç, Burcu Yücekul, Ahu Yılmaz, Ayşe Feyza Önder
Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Üst kapak blefaroplastisi uygulanan dermatoşalazisli hastalar ile sağlıklı kontrollerin serum 25-hidroksivitamin D (25(OH)D) düzeylerini karşılaştırmak. **YÖNTEM:**Bu retrospektif karşılaştırmalı çalışma, Nisan 2022 ile Mayıs 2023 tarihleri arasında üst kapak blefaroplastisi uygulanan dermatoşalazis hastalarını ve yaş ve cinsiyete göre eşleştirilmiş kontrolleri kapsamaktadır. Dermatoşalazis hastalarının ve sağlıklı kontrollerin kapsamlı oftalmolojik muayenesi ve laboratuvar sonuçlarını içeren veriler, elektronik hasta kayıtlarından tarandı. Dermatoşalazis hastaları ve sağlıklı kontroller arasında serum 25(OH)D, kalsiyum (Ca), folat (B9), B12 vitamini, ferritin, çinko (Zn), trigliserit (TG), düşük yoğunluklu lipoprotein (LDL) ve yüksek yoğunluklu lipoprotein (HDL) seviyeleri değerlendirildi ve karşılaştırıldı.

BULGULAR:Dermatoşalazis grubu 40 kadın (%67,79), 19 erkek (%32,21) toplam 59 hastadan ve kontrol grubu 25 kadın (%62,5), 15 erkek (%37,5) toplam 40 hastadan oluşmaktaydı. Sağlıklı kontrol ve dermatoşalazis hasta grubunun serum 25(OH)D, Ca, B9, B12, ferritin, Zn, TG, LDL ve HDL düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark gözlenmedi ($p>0.05$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Düşük serum 25(OH)D düzeylerinin dermatoşalazisin etiopatogenezinde rol oynayabileceğini gösteren çalışmalar mevcuttur. Fakat bizim çalışmamızda serum 25(OH)D düzeyleri, dermatoşalazis ile ilişkili bulunmamıştır. Bunun nedeninin ülkemizde güneşlenme eksikliği kaynaklı 25(OH)D düzeylerinin genel popülasyonda düşük olması olabilir. Ayrıca sağlıklı kontrol grubundaki serum 25(OH)D düzeyleri düşük olan bireylerin ileride dermatoşalazis geliştirip geliştirmeyeceğini göstermek için prospektif çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Dermatoşalazis, 25(OH)D, D vitamini, B12, Blefaroplasti

PS-418 [Oküloplastik Cerrahi]

Farklı Evrelerdeki Tiroid Orbitopati'nin Retina Sinir Lifi Tabakası ile Ganglion Hücre Kompleksi ve Klinik Parametreler Üzerindeki Etkisi

Nazan Acar Eser

S.B.Ü.,Ankara Ulucanlar Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Retina sinir lifi tabakası (RSLT) ve nörodejenerasyonda bir erken dönem belirteci olarak kabul edilen ganglion hücre kompleksinin (GHK) farklı evre ve aktivitedeki Tiroid Orbitopati (TO) hastalarındaki değişimini ve klinik bulgular üzerindeki etkilerini incelemek.

YÖNTEM:110 TO hastasının 110 ve 60 kontrolün 60 gözü prospektif olarak değerlendirildi. Hastalar hafif (50 göz), orta-ağır (35 göz) ve distroid optik nöropati (DON) (25 göz) gruplarına ayrıldı.RSLT ve GHK, optik koherens tomografi (OKT) ile değerlendirildi. Katılımcılarda yaş, cinsiyet, hastalık süresi, sigara kullanımı, klinik aktivite skoru (KAS), en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), TSH reseptör antikoru (TRAK), göz içi basıncı (GİB), ekzoftalmometri, Humphrey perimetrisi ile ortalama deviasyon (OD) ve patern standart deviasyon (PSD) değerlendirildi.

BULGULAR:Hastalarda daha yüksek GİB ($p = 0.001$) ve ekzoftalmometri ölçümleri ($p = 0.0001$) saptandı. Orta-ağır grupta kontrollere göre; RSLT'nin üst ($p=0.001$) ve alt temporalde ($p=0.003$) daha ince; PSD'nin yüksek ($p=0.016$) ve OD'nin düşük ($p=0.002$) olduğu izlendi. DON grubunda kontrollere göre RSLT temporal ($p = 0.001$) ve nazal kadranlarda ($p = 0.001$) daha ince; EİDGK ($p=0.001$) ile OD daha düşük ($p=0.007$) ve MD ($p=0.010$) daha yüksekti. GHK, DON ve kontrol grupları arasında karşılaştırıldığında tüm kadranlarda; DON ve hafif evredekiler karşılaştırıldığında ise üst ($p=0.001$) ve alt kadranlarda ($p=0.002$) incelme gözlemlendi. EİDGK ile nazal ($r=-0.284$, $p=0.016$) ve üst GHK kalınlıkları ($r=-0.415$, $p=0.001$) arasında ve PSD ile üst kadran GHK arasında ($r=0.413$, $p=0.001$) anlamlı korelasyon izlendi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**GİB ve RSLT incelenmesi TO'nun daha erken dönemlerinde saptanabilen bulgular iken; GHK, EİDGK ve GA kayıpları ileri evrede ve DON'da gözlenmektedir. GHK incelenmesi, EİDGK ve görme alanı kayıpları gibi klinik bulgularla belirgin korelasyon göstermesi nedeniyle özellikle orta-ağır ve DON'lu hastalarda progresyon takibi açısından önemli ve objektif bir parametre olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: distroid optik nöropati, ganglion hücre kompleksi, optik koherens tomografi, retina sinir lifi tabakası, tiroid orbitopati,

PS-419 [Oküloplastik Cerrahi]

Evisserasyon Operasyonu Uygulanan Hastalarda Klinik Prognostik Faktörler Ve Takip Sonuçlarımız

Merve Ademoğlu¹, Burak Ulaş¹, Altan Atakan Özcan¹, Hülya Binokay²

¹Çukurova Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Adana

²Çukurova Üniversitesi, Biyoistatistik Ana Bilim Dalı, Adana

GİRİŞ VE AMAÇ:Kliniğimizde evisserasyon operasyonu yapılan olgularda klinik özellikleri ve etyolojik faktörleri değerlendirmek. **YÖNTEM:**Bu retrospektif çalışmaya Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı'nda 2011-2022 yılları arasında evisserasyon operasyonu yapılan hastalar dahil edildi. Çalışmaya 134 hastanın 135 gözü alındı. Hastaların cerrahi sonrası patoloji raporları değerlendirildi. Gerekli hastalardan mikrobiyal kültürler alındı. Çalışmamızda hastaların yaşı, cinsiyeti, göz lateralizasyonu, etyolojisi, patoloji sonuçları ve takip süreleri kaydedilip analiz edildi.

BULGULAR:Hastaların 87 (%64,9)'si erkek, 47 (%35,1)'i kadındı. Yaş ortalaması $56 \pm 15,3$ (8-91) idi. 134 hastanın 135 gözü çalışmaya dahil edildi. Hastaların 28'i 30 yaş ve altı, 106'sı 31 yaş ve üzeri idi. Toplam 76 (%56,3) sağ göze, 59(%43,7) sol göze evisserasyon operasyonu yapıldı. Hastaların takip süresi ortalama $56,1 \pm 22,7$ aydı. Etiyolojik nedenler 50(%37) hastada travma, 50(%37) hastada endoftalmi, 17(%12,6) hastada absolu göz, 16 (%11,9) hastada spontan perforasyon, 2(%1,5) hastada maligniteydi (Şekil 1). Endoftalmi oranı kadın cinsiyette %51,1 olup erkeklere göre (%29,5) daha yüksekti ($p<0,05$)(Şekil 2). 30 yaş ve altında travma oranı %67,9 iken 31 yaş ve üzerinde %29,0 olup fark istatistiksel açıdan anlamlıydı ($p<0,001$). 30 yaş ve altında endoftalmi oranı %7,1 iken 31 yaş ve üzerinde oran %44,9 olup fark istatistiksel olarak anlamlıydı ($p<0,001$). 18 yaş altı 8 hasta(%6) mevcuttu. 18 yaş altı travma oranı %75 olup anlamlı olarak yüksekti($p<0,05$). En sık üretilen etken P.aeruginosa (%36)idi. Kronik enlamasyon en sık görülen patoloji sonucuydu(%65,9). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Çalışmamızda endoftalmi ve travmanın en sık etyolojik neden olduğu görüldü. Evisserasyon görme işlevini kaybetmiş, anatomik bütünlüğü bozulmuş ve ağrılı gözlerde hastaların düşen hayat kalitelerini geri kazanmalarını sağlayan cerrahi yöntemdir. Bu nedenle klinik takiplerin ve etyolojik faktörlerin göz hekimlerince titizlikle değerlendirilmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: endoftalmi, evisserasyon, travma

PS-420 [Oküloplastik Cerrahi]

Periorbital ve orbital epidermoid/dermoid kistler: klinik özellikler ve cerrahi sonuçlarımız

İhsan Akdağ, Berçin Tarlan, Ebru Barcın, Onur Konuk
Gazi Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Periorbital ve orbital epidermoid/dermoid kistlerin klinik özelliklerini ve cerrahi sonuçlarını değerlendirmek

YÖNTEM:Kliniğimizde Haziran 2018- Haziran 2023 tarihleri arasında histopatolojik olarak epidermoid veya dermoid kist tanısı alan hastaların demografik özellikleri, klinik, radyolojik ve histopatolojik özellikleri, uygulanan cerrahi yöntemi de içeren medikal kayıtları değerlendirildik.

BULGULAR:Çalışmaya dahil edilen 22 hastanın 8'i kadın (%36.3), 14'ü erkek hasta (%63.6) olup ortalama yaş 14.2 yıl olarak değerlendirildi. En sık başvuru bulgusu şişlik (n=20, %90.9) olmakla birlikte muayenede kitlelerin 13'ü (%59) fikse, 5'i (%22.7) mobil, 4'ü (%18.1) parsiyel fikse olarak değerlendirildi. Lezyonların yerleşiminin sıklık sırasına göre superotemporal orbital rim, superonazal orbital rim, diğer perioküler bölgeler ve orbita olduğu izlendi. Görüntülemelerde lezyonların 5'inde (%22.7) komşu kemik yapıda değişiklik izlendi. Perioküler yerleşimli 19 lezyonun 4'ünde (%21) orbita uzanımı izlendi. Bir hastada (%4.5) intra-operatif kist rüptürü ve intra-operatif olarak lezyona ulaşıldığında kronik inflamasyon bulguları görüldü. Ortalama 28 ay (± 14 ay) takip süresinde nüks bulgusu izlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Epidermoid ve dermoid kistler özellikle pediatrik çağda sık görülmekte olup kemik yapılarda oluşan değişiklikler ve inflamasyon ihtimali göz önüne alındığında uygun zamanda cerrahi planlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: dermoid,epidermoid,kist, periorbital,orbital

PS-421 [Oküloplastik Cerrahi]

Derin Süperior Sulkus Düzeltmesinde Enjekte Edilebilir Platelet Zengin Fibrin Uygulaması

Neşe Arslan, Alperen Bahar

Sağlık Bilimler Üniversitesi Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Derin superior sulkus (resim 1), sıklıkla yaşlanma veya nadiren travma sonrası enoftalmi nedeniyle oluşan, orbital yumuşak doku hacmi kaybından kaynaklanan kozmetik bir problemdir. Otolog yağ veya hyaluronik asit içeren dolgu maddelerinin enjeksiyonu son yıllarda bu durumla baş edebilmek için sıklıkla kullanılan yöntemlerdir. Trombositten zengin fibrin (PRF), yara iyileşmesinden sorumlu bir dizi büyüme faktörünü içeren, doku rejenerasyonunda bir membran görevi görme özelliğini taşıyan üç boyutlu bir fibrin matrisden oluşur. 2017 yılında katı halde fibrin yapıdan oluşan PRF in, santrifüj ve kullanılan tüp özellikleri değiştirilerek, katılaşmadan önce kullanıcıya 15-20 dk lık enjeksiyon için süre tanıyan likid formu (İ-PRF, injektable PRF) tanıtılmıştır. Bu çalışmada İ-PRF in enjekte edildiği yerde oluşturduğu fibrin ve sonrasında oluşan kollajen ve vasküler dokudan faydalanarak, otolog dolgu maddesi olarak kullanılabilirliğini araştırdık. **YÖNTEM:**Superior sulkus derinliği kirpik kenarından başlayarak (gri zon) millimetrik olarak ölçüldü. Her hastadan antikoagülan içermeyen bir tüp 10 ml tam kan alındı. 8 dakika boyunca maksimum 3000×g kuvveti olan yatay bir santrifüj kullanılarak i-PRF elde edildi (Resim 2). Hastaların dik oturur pozisyonda ve karşıya bakarak sulkusun en yüksek alanı işaretlendi. Hazırlanan i-PRF, işaretlenen alandan 30G (0,3x13mm) iğne ucu ile orbikularisin altı ve septumun üstüne gelecek şekilde (ortalama 0,75 ml) enjekte edildi. Bu uygulama, 1 hafta ara ile 3 hafta tekrarlandı. 3. ay sonuçlar değerlendirildi. **BULGULAR:**Yaş ortalaması 48,2±6,6 yıl olan (toplam 6 hastanın 12 gözü çalışmaya dahil edildi. Sulkus derinliği ilk muayenede ortalama 13,5±3,7 mm, 3 hafta 7,5±1,0 mm olarak saptandı bu fark istatistiksel olarak anlamlı bulundu (p=0,002) (Resim 3 a,b). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Sonuç olarak i-PRF uygulaması kolay, maliyeti az ve etkin bir dolgu maddesi olabilir. İşlem sırasında ve sonrasında herhangi bir komplikasyonla karşılaşılmadı.

Anahtar Kelimeler: trombositten zengin fibrin, derin superior sulkus, ameliyatsız göz kapağı estetiği

PS-422 [Oküloplastik Cerrahi]

İnaktif, orta şiddette Graves orbitopatide gözkapağı cildi ve fibroadipoz dokudaki MMP-1, MMP-3, TNF- α ve IL-6 düzeyleri

Nilay Öztürk Yüksel¹, Ümmühanı Özel Türkçü², Müslüm Gök², Özge Sarıtış³, Bülent Yazıcı⁴

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları AD, Oküloplastik Cerrahi Birimi, Ankara, Türkiye

²Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya AD, Muğla, Türkiye

³Sağlık Bakanlığı, Battalgazi Devlet Hastanesi, Malatya, Türkiye

⁴Serbest Hekim, Bursa, Türkiye

GİRİŞ VE AMAÇ: Graves orbitopati (GO) orbita yumuşak dokularında enflamasyon, glikozaminoglikan birikimi ve fibrozisle karakterizedir. Bu çalışmada, inaktif, orta şiddetli GO'li ve sağlıklı bireylerde, gözkapağı cildinde ve fibroadipoz dokudaki, MMP-1, MMP-3, tümör nekrozis faktör alfa (TNF- α) ve interlökin-6 (IL-6) gibi proenflamatuar medyatörlerin düzeyleri karşılaştırıldı.

YÖNTEM: Bu prospektif çalışma, üst blefaroplasti ve medial yağ eksizyonu geçiren, inaktif, orta şiddetli GO'li 23 hastayı ve yaş-cinsiyet açısından eşleştirilmiş, 22 sağlıklı bireyi içerdi. Ameliyatta elde edilen gözkapağı cildinde ve periorbital fibroadipoz dokudaki MMP-1, MMP-3, TNF- α ve IL-6 düzeyleri ELISA yöntemiyle ölçüldü.

BULGULAR: Graves orbitopati grubunda, gözkapağı cildindeki ortalama MMP-1 düzeyi (p=0.003) ve fibroadipoz dokudaki ortalama MMP-3 düzeyi (p=0.04), sağlıklı kontrol grubuna kıyasla önemli ölçüde düşüktü. Her iki dokuda, diğer medyatörler açısından iki grup arasında fark yoktu (p>0.05).

TARTIŞMA VE SONUÇ: MMP-1 ve MMP-3 gibi proteolitik enzimlerin, kronik inaktif GO'lu bireylerde, gözkapağı cildinde ve medial orbital fibroadipoz dokuda, normalden az olması, orbita yumuşak dokularında kollajen ve glikozaminoglikan artışında rol oynayabilir. Graves orbitopatide anormal histokimyasal süreçleri açıklamak için ek çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Graves orbitopati, gözkapağı cildi, matriks metalloproteinazlar, medial yağ paketi, proenflamatuar medyatörler

PS-424 [Oküloplastik Cerrahi]

Pediyatrik Olgularda Eksternal Dakriyosistorinostomi (DSR) Sonuçlarımız

Rumeysa Koçak, Ayşe Çetin Efe, Hüsna Topçu, Fatma Poslu Karademir, Mehmet Göksel Ulaş
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Eksternal dakriyosistorinostomi (DSR) uygulanan pediyatrik olguların demografik özelliklerini, önceki girişimsel prosedürlerini ve ameliyat başarısını araştırmak amaçlandı.

YÖNTEM:Çalışmaya 2015-2023 yılları arasında eksternal DSR cerrahisi uygulanan pediyatrik olgular (<18 yaş) dahil edildi. Olguların demografik özellikleri, daha önce uygulanmış girişimlere ait veriler, oküler, intranazal muayene bulguları, radyolojik özellikleri, postoperatif boya kaybolma zamanı, gelişen komplikasyonlar, uygulanan ek cerrahi girişimler ve takip süresi kaydedildi.

BULGULAR:Çalışmaya 23 olgunun 29 gözü dahil edildi.Olguların 11'i kız, 12'si erkek, ortalama başvuru yaşı 107.96 ± 51.42 (35-204) ay, ameliyat yaşı ise 120.86 ± 51.94 (42-204) aydı.Olgulardan 1'inde Down sendromu, 2'sinde travma öyküsü mevcuttu.Daha önceki cerrahi girişimler; 22 gözde (%75.9) probing+entübasyon, 5 gözde (%17.2) re-probing+entübasyon, 2 gözde (%6.9) re-probing+entübasyon+balon dilatasyondtu. Endoskopik muayenede 1'er olguda bilateral orta ve inferior konka hipertrofisi,1 olguda alerjik rinit bulguları izlendi. 6 olguda Agger nasi hücresi ile uyumlu görünüm mevcuttu. Postoperatif kontrollerde 23 gözde (%79.3) boya kaybolma zamanında (BKZ) uzama yokken 6 gözde (%20.7) BKZ >5 dk idi. Entübasyon tüpünün gözde kalma süresi ortalama 3.48 ± 2.27 aydı.5 gözde entübasyon tüpünün erken çıkması, 1 gözde periorbital amfizem,1 gözde lakrimal fistül dışında komplikasyon izlenmedi. 23 gözde (%79.3) ameliyat başarılı olurken 6 gözde (%20.7) ek cerrahi girişim uygulandı.Bu olguların 5'ine re-DSR uygulanırken kanaliküler patolojisi olan bir olguya Jones tüp implantasyonu gerekti.Ortalama takip süresi 26.545 ± 31.06 aydı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Pediyatrik olgularda nazolakrimal kanal tıkanıklığının yönetimi sıklıkla görece daha az invaziv bir yöntem olan probing ve entübasyon ile başarıyla tedavi edilmektedir. Bu girişimlerin başarısız olduğu ve çeşitli intranazal patolojilerin eşlik ettiği olgularda eksternal DSR cerrahisi yüksek başarı oranıyla küratif bir seçenektir.

Anahtar Kelimeler: Eksternal Dakriyosistorinostomi, Entübasyon, Pediyatrik Nazolakrimal Kanal Tıkanıklığı, Probing

PS-425 [Oküloplastik Cerrahi]

Silikon Çubuk ile Frontal Askı Cerrahisinin Başarısını Etkileyen Faktörler

Şenay Aşık Nacaroğlu¹, Adem Tellioglu², Zeynep İpekli², Kübra Şerefoğlu, Çabuk³, Korhan Fazıl⁴, Gamze Öztürk Karabulut⁵

¹Medipol Mega Üniversitesi, Göz hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

³Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

⁴Serbest Hekim, İstanbul

⁵Liv Hospital Ulus, Göz Hastalıkları kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Levator fonksiyonu orta düzeyde ya da daha düşük olan ağır blefaroptozisli hastalarda silikon çubuk ile frontal askı cerrahisi başarısını etkileyen faktörleri değerlendirmek. **YÖNTEM:** Kliniğimizde 2016-2021 yılları arasında blefaropitoz nedeniyle frontal askılamaya geçiren hastaların dosyaları retrospektif olarak tarandı. 72 hastanın 94 gözü çalışmaya dahil edildi. Hastaların yaşı, cinsiyeti, levator fonksiyonu (LF), cerrahi öncesi üst kapak kenarı-refle mesafesi (KRM) ve tercih edilen cerrahi yöntem gibi faktörlerin cerrahi başarıya etkisi logistic regresyon analizi ile değerlendirildi. **BULGULAR:** Hastaların yaş ortalaması $16,32 \pm 19,36$ (1-77) yıl idi. Takip süresi ortalama $19,52 \pm 13,32$ (2-53) aydı. Hastaların operasyon öncesi ortalama LF $3,92 \pm 1,82$ ve ortalama KRM'si $-0,05 \pm 1,38$ mm, operasyon sonrası 12. ay kontrolünde KRM miktarı ortalaması $2,03 \pm 1,13$ mm olarak hesaplandı. 11 gözde (%14,3) yetersiz düzeltme ($KRM \leq 1$ mm), 2 gözde (% 2,1) aşırı düzeltme nedeni ile operasyon sonrası 1. haftada revizyon uygulandı. Son kontrolde cerrahi başarı ($KRM \geq 2,5$ mm) oranı % 65,9 olarak bulundu. Geç dönemde kapak düşüklüğü şikayeti ile başvuran 9 hastanın (% 9,5) 6'sına silikon askı değiştirme ve 3'üne de askı sıkılaştırma cerrahisi yapıldı. Cerrahi başarısız değerlendirilen %24,6 hasta ise sonucundan memnun olduğunu bildirip revizyon cerrahisini kabul etmedi. Cerrahi başarıyı gösterebilecek yaş, cinsiyet, LF, cerrahi öncesi KRM düzeyi ve tercih edilen cerrahi yöntem gibi faktörler değerlendirildiğinde LF'unun B değeri 0,506 ($p=0,018$) olduğu görüldü (%95 CI 1,09-2,53). Hastaların 2' sinde (% 2,1) alında granülom oluşumu izlendi, cerrahi ile eksize edildi. Hastaların hiçbirinde açıkta kalma keratopatisi izlenmedi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Silikon çubuk ile frontal kasa askı cerrahi sonucunun yaş, cinsiyet, ameliyat öncesi kapak seviyesi ya da cerrahi yöntemden etkilenmediği sadece levator fonksiyonu ile pozitif bir bağıntısı olduğu sonucuna vardık.

Anahtar Kelimeler: blefaropitozis, frontal askı cerrahisi, silikon çubuk

PS-429 [Oküloplastik Cerrahi]

Tiroid İlişkili Oftalmopatinin Klinik Özellikleri ve Klinik Seyri: 75 Vakadan Oluşan Bir Vaka Serisi

Sümeyye Selay Ersoy, Mehmet Özbaş, Özgür Örum

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Hastanemizde tiroid hastalığı nedeni ile takip edilen 75 hastada tiroid ilişkili oftalmopatinin (TİO) başvuru anında, 3. ve 6. aylarda klinik özelliklerini ve seyrini klinik aktivite skorlaması (KAS) ile belirlemek.

YÖNTEM:Kesitsel çalışma. Kliniğimiz oküloplastik birimde 2018-2023 yılları arasında TİO tanısı ile takip edilen 75 hastadan oluşan bir kohortu retrospektif olarak değerlendirdik. Demografik veriler, klinik belirtiler, oftalmolojik muayeneler ve prognoz dahil olmak üzere 75 hastanın klinik verilerini analiz ettik.

BULGULAR:Çalışmaya 75 hastanın 150 gözü dahil edildi. Hastaların yaşları 43.72(±10.65) arasındaydı. Hastaların 18'i erkek (%24), 57'si kadındı(%76). Tanı sürecinden tarafımıza başvurma tarihine kadar geçen süre ortalama 32.33 (±55.04) aydı. TİO en sık olarak hipertiroidizm ile meydana gelmektedir. Çalışmamızda TİO hipertiroid 70 hastada (%93.3), hipotiroid 5 hastada (%6.7) izlendi. En sık görülen semptom 24 hastada (%32) görülmesi ile kapak ödemi idi. Bunu sırasıyla 8 hastada (%10.66) hareketle ağrı, 7 hastada (%9.33) konjonktival hiperemi, 6 hastada (%8) karükül-plika ödemi, 5 hastada (%6.66) kemozis, 3 hastada (%4) spontan ağrı ve 1 hastada (1.33) kapak eritemi izlemekteydi. Çalışmamızda 14 hastada (%18.66) bilateral propitozis, 15 hastada (%20) unilateral propitozis görüldü. 4 hastada (%5.33) göz hareketlerinde kısıtlılık izlendi. 68 hasta (%90.66) klinik olarak aktif olmayan TİO'ya sahipti. Aktif TİO olan 7 hastaya (%9.33) 12 hafta intravenöz metilprednizolon (6 hafta 500 mg+6 hafta 250 mg) tedavisi uygulandı. Tedavi sonrası aktif hastaların 5'i (%71.42) remisyona gösterdi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Sonuç olarak TİO en sık kadınlarda gelişir ve hipertiroidizm ile yakından ilişkilidir. KAS, manyetik rezonans görüntüleme ile birleştiğinde TİO'nun tespitini iyileştirebilir. TİO'nun klinik yönetimi, KAS değerlendirmesine göre bireyselleştirilmelidir ve multidisipliner bir yaklaşım çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Hipertiroidi, Klinik Aktivite Skoru, Tiroid İlişkili Oftalmopati

PS-432 [Oküloplastik Cerrahi]

Erişkin yaşta genel veya lokal-sedasyon anestezi altında yapılan Konjonktiva-Müllerektomi cerrahisinde anestezi yönteminin sonuçlara etkisinin değerlendirilmesi

Mehmet Göksel Ulaş¹, Husna Topcu¹, Ayşe Çetin Efe¹, Fatma Poslu Karademir¹, Kubra Serefoglu Cabuk²

¹SBÜ Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

²SBÜ Üniversitesi, Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Göz Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Erişkin yaşta ptozis tanılı fenilefrine cevap veren hastaların genel(GAA) veya lokal-sedasyon(LAA-SED) anestezi ile anestezi yönteminin sonuçlara etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır

YÖNTEM:Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma hastanesi Okuloplasti biriminde 2019-2022 tarihleri arasında takip ve tedavisi yapılan 60 hastanın dosyası retrospektif olarak incelendi.Hastaların yaş,cinsiyet,preoperatif ortalama kapak refle mesafesi-1(KRM-1),postoperatif 3.ay ortalama KRM-1 ve KRM-1 değişim oranı,fenilefrin yanıtına göre rezeksiyon miktarları,rezeksiyon miktarlarının KRM-1 değişimine etkisi,ameliyat edilen tarafın diğer göze göre ortalama KRM-1 ölçümünün değerlendirilmesi ve her iki gözün simetrisine bakılarak elde edilen veriler istatistiksel yöntemlerle değerlendirildi.
BULGULAR:Hastaların 30(%50)'u GAA, 30(%50)'u LAA-SED idi.Hastaların cinsiyet,preoperatif ortalama KRM-1,fenilefrin yanıtının ortalama KRM-1 e etkisi açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadı.Postoperatif 3.ay ortalama KRM-1 GAA'da 2.87+-0.9,LAA-SED'da 3.2+-0.9(p=0.172),postoperatif 3.ay ortalama KRM-1 değişim oranı GAA'da 1.18+-0.8,LAA-SED'da 1.43+-0.7(p=0.249).Peroperatif rezeksiyon miktarı,preoperatif fenilefrin testi cevabına göre belirlendi.Fenilefrin testine az cevap verenlere 10 mm, fazla cevap verenlere 8 mm, tam cevap verenlere 9 mm rezeksiyon uygulandı.Postoperatif 3.ay ortalama KRM-1 ve KRM-1 değişim oranında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu çalışmayı yapmaktaki asıl amaç;ameliyat anksiyetesinin yaratacağı sempatik deşarja bağlı müller kasının kasılmasının cerrahi sonuçları etkileyip etkilemeyeceğini anlamaktır.Çalışmanın sonucunda postoperatif 3.ay ortalama KRM-1 de anlamlı fark bulunmadı ancak istatistiksel olarak anlamlı olmasa da iki kapak arasındaki simetri GAA da daha iyi saptandı.Çalışmanın prospektif ve daha geniş vaka serileri ile desteklenmesi gerekir.

Anahtar Kelimeler: Genel anestezi, Lokal-sedasyon anestezi, Konjonktival Müllerektomi, Kapak Refle Mesafesi-1

PS-435 [Oküloplastik Cerrahi]

Konjenital Dismiyojenik Blefaropitozis Olgularında Maksimal Levator Rezeksiyonunun Etkinliği ve Güvenilirliği

Hilal Nalcı Baytaroğlu¹, Diğdem Tetik², Melek Banu Hoşal²

¹Sağlık Bakanlığı Üniversitesi, Ulucanlar Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara

²Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Blefaropitozis tedavisinde temel amaç ambliyopinin önlenmesi ve fonksiyonel ve kozmetik rehabilitasyonun sağlanmasıdır. Bu çalışmanın amacı konjenital dismiyojenik pitoziste maksimal levator rezeksiyonunun (MLR) etkinliğinin değerlendirilmesidir.

YÖNTEM:Kliniğimizde konjenital dismiyojenik pitozis tanılı, levator fonksiyonu (LF) ≤ 5 mm olan ve frontal askılama cerrahisini tercih etmemesi nedeni ile MLR uygulanan hastaların dosyaları retrospektif olarak tarandı. Hastaların preoperatif ve postoperatif görme keskinliği (GK), LF, palpebral fissür (PF), kapak kıvrımı (KK), dilate retinoskopi ölçümleri ve ekstraoküler kas fonksiyonları kaydedildi. İstatistiksel analiz SPSS (IBM,versiyon 22.0) programı ile yapıldı.

BULGULAR:Çalışmaya 5'i (%36) kadın, 9'u (%64) erkek olmak üzere 14 hastanın 15 gözü dahil edildi. Ortalama yaş 7.0 ± 15.1 (1-61) idi. Blefaropitozis 6 (%40) gözde sağ, 9 (%60) gözde sol tarafta izlendi. Dört (%27) olguda anizometri, Snellen eşeli ile GK değerlendirilebilen 8 olgunun 6'sında (%75) ambliyopi, ve 1 (%6.7) olguda şaşılık mevcuttu. Preoperatif ortalama LF 4.6 ± 0.5 (4.0-5.0) mm, PF 5.0 ± 0.6 (4.0-6.0) mm, KK 4.8 ± 1.8 (3.0=8.0) mm idi. Cerrahi sonrasında ortalama izlem süresi 16.2 (1-76) aydı. Postoperatif ortalama LF 4.8 ± 0.7 (4.0-6.0) mm, PF 6.4 ± 1.1 (5.0-8.0) mm, KK 6.0 ± 1.3 (4.0-8.0) mm idi. Cerrahi sonrasında PF değerlerinde ortalama 1.4 ± 1.0 (0-3.0) mm artış izlendi, bu değer istatistiksel olarak anlamlıydı (Wilcoxon signed rank test, $p=0.003$). Preoperatif LF ile postoperatif PF değişimi arasında anlamlı korelasyon izlenmedi (Spearman $CC=0.029$, $p=0.97$). Cerrahi sonrası 2 (%18) gözde lagofthalmus ve yüzeysel punktat keratopati izlendi, Olguların 12'sinde (%80) optik aks açıklığının sağlandığı kapak pozisyonu elde edildi. PF ölçümünde yeterli artış izlenmeyen 3 (%20.0) olguya frontal askılama cerrahisi önerildi, 2'sine uygulandı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**MLR seçilmiş olgularda frontal askı cerrahisine alternatif olarak uygulanabilir.

Anahtar Kelimeler: Blefaropitozis, maksimal levator rezeksiyonu, ambliyopi

PS-436 [Oküloplastik Cerrahi]

Üst kapak simetrisinde best-fit sphere ile yeni formüller; R-2, RMS, MAE, MSE

Kübra Şerefoğlu Çabuk¹, Said Kemal Cengiz², Hüsna Topçu³, Ayşe Çetin Efe³, Mehmet Göksel Ulaş³, Fatma Poslu Karademir³

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Göz Kliniği, Oküloplastik Birimi

²İstanbul Teknik Üniversitesi, Savunma Teknolojileri

³Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Hastanesi, Oküloplastik Birimi

GİRİŞ VE AMAÇ: Üst göz kapağı kontur simetrisini objektif olarak ifade etmek için en uygun matematiksel formülün araştırılması.

YÖNTEM: 32 hastanın 64 gözünün üst göz kapağı kontur simetrisi 3 oküloplastik uzmanı (kıdemli, uzman ve kıdemli olmayan) tarafından subjektif olarak kötü, kabul edilebilir ve iyi olarak sınıflandırıldı. Hasta fotoğraflarından ImageJ (NIH, Bethesda, MA, ABD) ile üst kapak konturunun Bézier eğrileri çizildi. Mid-pupil manuel olarak işaretlendi. Veriler Spyder'a aktarıldı (Python 3.7.9.). Uygun algoritmalar yazıldı (yazar SKC). Eğrilerden biri y eksenini üzerinden çevrildi. Her iki gözün mid-pupilleri süperpoze edildi. Alt eğri, diğer eğri ile eşit yüksekliğe getirildi (MRD1'den bağımsız olması için). RMS (Kök-ortalama-kare hatası), MAE (Ortalama mutlak hata), R-Kare (Belirleme katsayısı) hesaplandı. Subjektif ve objektif değerler arasındaki ilişki değerlendirildi.

BULGULAR: Kıdemli cerrahın subjektif puanlaması ile (n; zayıf=8, orta=16, iyi=8) R-Kare arasında güçlü bir pozitif korelasyon (spearman's rho: 0.818, p<0.001), MSE, MAE ve RMS arasında ise orta negatif korelasyon saptandı (sırasıyla r:-0.684, p<0.001; r:-0.684, p<0.001; r:-0.680, p<0.001). Uzman cerrahın subjektif puanlaması (n; zayıf=9, orta=13, iyi=10) ile R-Kare, MSE, MAE ve RMS arasında orta düzeyde korelasyon (sırasıyla, r:-0.781, p<0.001; r:-0.644, p<0.001; r:-0.644, p<0.001; r:-0.623, p<0.001) saptandı. Kıdemli olmayan cerrahın subjektif puanlaması ile (n; zayıf=6, orta=18, iyi=8) R-Kare, MSE, MAE ve RMS arasında yine orta düzeyde bir korelasyon bulduk (sırasıyla r:-0.791, p<0.001; r:-0.709, p<0.001; r:-0.709, p<0.001; r:-0.695, p<0.001).

TARTIŞMA VE SONUÇ: RMS, MSE, MAE ve özellikle R-Squared, kıdemli bir cerrahla karşılaştırılabilecek şekilde üst göz kapağı simetrisini kantitatif olarak ifade edebilir. Kornea topografisinden aşına olunan, ama göz kapağında ilk kez uygulanan bu formüller, ameliyat öncesi ve sonrası simetriyi gerek bilimsel amaçlı kullanımda gerekse hastaya sunmakta, güçlü bir objektif veri olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: MAE, RMS, R-kare, simetri, üst göz kapağı

PS-438 [Oküloplastik Cerrahi]

Malign göz kapağı tümör cerrahilerinin oküler yüzey üzerindeki uzun dönem etkileri

Mutlu Acar, Ahmet Alp Bilgiç, Nese Arslan

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Göz kapağı malign tümörü nedeniyle cerrahi geçirmiş hastaların uzun dönem oküler yüzey bulgularının değerlendirilmesi ve kapak kenarı tutulumu olup olmamasına göre bu bulguların karşılaştırılması amaçlanmıştır.
YÖNTEM:Malign göz kapağı ve perioküler tümör eksizyonu sonrası rekonstrüktif cerrahi uygulanan 68 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastalar kapak kenarı tutulumuna göre iki gruba ayrıldı. Tümörün patolojisi, lezyonun lokalizasyonu, horizontal göz kapağı defekti boyutu, yapılan cerrahi işlem ve post-op komplikasyonlar kaydedildi. Hastaların oküler yüzeyini değerlendirmek için ameliyat öncesi non-invaziv gözyaşı kırılma zamanı(NGKZ), oküler yüzey boyanma skoru ve oküler yüzey hastalık indeksi(OYHİ) skoru dosyalarından kaydedildi. Ameliyat sonrası 6. ay, 1. yıl ve 3. yıl oküler yüzey bulguları iki grup arasında karşılaştırıldı.
BULGULAR:Hastaların yaş ortalaması $69,9 \pm 14,95$ idi ve %72'si(n=49) erkekti. Olguların %86,8'inin(n=59) histopatolojisi bazal hücreli karsinom olarak doğrulandı ve olguların %54,4'ü(n=37) alt kapak yerleşimliydi. Pre-op NGKZ, OYHİ skoru ve oküler yüzey boyanma skoru açısından gruplar arasında fark yoktu. Kapak kenarı tutulumu olan grupta 6.ayda daha yüksek OYHİ skoru($32,4 \pm 4,3$ & $23,7 \pm 4,8$ p=0,0001) görülürken 1.yılda ve 3.yılda gruplar arasında anlamlı fark yoktu. Kapak kenarı tutulumu olanlarda sırasıyla 6.ayda ve 1. yılda daha kısa NGKZ ($6,5 \pm 1,4$ & $7,5 \pm 1,5$; p=0,008 ve $8,8 \pm 2,1$ & $10,06 \pm 1,9$; p=0,017) ve daha fazla korneal boyanma($2,7 \pm 1,0$ & $1,87 \pm 0,8$; p=0,001 ve $1,3 \pm 1,0$ & $0,9 \pm 0,7$; p=0,049) mevcuttu. 3.yılda gruplar arasında NKGZ ve boyanma açısından anlamlı fark görülmedi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Sonuçlarımız, kapak kenarını içeren malign tümörler için rekonstrüktif cerrahilerin oküler yüzey hasarı oluşturmaya veya önceden var olan bulguları şiddetlendirmeye daha yatkın olduğunu göstermektedir. Bu nedenle, gelecekteki oküler yüzey problemlerini önlemek için, bu vakalarda kuru göz ve lagofthalmi gibi patolojileri tedavi etmenin, uzun dönemli konfor açısından önemli olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: göz kapak tümörü, göz kapak rekonstrüksiyonu, kuru göz, oküler yüzey.

PS-439 [Optik, Refraksiyon, Rehabilitasyon]

Antikolinerjik İlaç Kullanım Süresinin Akomodasyon Gücü Ve Refraksiyon Değişimleri Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi

Melike Gürdağ, Ferhat Sarıbaş, Cumali Dalokay, Enes Uyar

Aksaray tıp fakültesi eğitim ve araştırma hastanesi, Göz hastalıkları anabilim dalı, Aksaray

GİRİŞ VE AMAÇ:Belli bir müddet antikolinerjik ilaç kullanımının akomodasyon gücü ve refraktif değerler üzerindeki etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. **YÖNTEM:**Prospektif olarak düzenlenen çalışmamıza idrar inkontinansı nedeniyle antikolinerjik ilaç başlanan 50 yaş altındaki 22 hastanın 22 gözü dahil edildi. Hastaların akomodasyon gücü, refraksiyon değerleri ve mezopik ortamdaki pupil çapları otomatik refraktometre (Nidek, Tonoref 3) cihazı ile ölçüldü. Ölçümler ilaç kullanımına başlanmadan önce ve ilaç kullanmaya başladıktan 1 yıl sonra tekrarlandı. İlaç kullanım sürelerine göre hastalar; Grup 1 < 1 ay, Grup 2: >1-6 ay, Grup 3: >6 ay olarak gruplandırıldı. Tüm hastalardaki ilaç kullanımına başlanmadan önce ve başladıktan sonraki ölçüm sonuçları ve gruplar arasındaki farklılıklar istatistiksel olarak değerlendirildi. **BULGULAR:**Hastaların 12'si (%54,5) erkek, 10'u (%45,5) kadındı. Ortalama yaş 37,0±10,3 yıldır. Ortalama ilaç kullanım süresi 4,3±4,2 aydır. Tüm hastalarda yapılan istatistiksel analizler sonucunda ilaç kullanıp bırakılmasından sonra akomodasyon gücünde ortalama 0,23 D azalma (p=0,026), sferikekivalanda 0,09 D azalma (p=0,458), pupil çapında ise 0,08 mm artış (p=0,495) saptandı. Bu değişimler ile ilaç kullanım süresi ve yaş arasında anlamlı bir korelasyon yoktu, ayrıca gruplar arasında ilaç kullanımından sonra yaşanan değişimler açısından anlamlı bir farklılık olmadığı saptandı (tüm parametreler için p>0,05). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**İdrar inkontinansı nedeniyle antikolinerjik ilaç kullanan hastalarda akomodasyon gücünde anlamlı azalma meydana geldiği gözlemlendi. Fakat bu azalmanın ilaç kullanım süresiyle ilişkili olmaması akomodasyon gücündeki bu azalmanın bir yıllık takipteki yaş artışına bağlı olabileceği düşünüldü.

Anahtar Kelimeler: Antikolinerjik ilaç, akomodasyon gücü, pupil çapı, sferikekivalan

PS-440 [Optik, Refraksiyon, Rehabilitasyon]

Hipermetrop, Miyop ve Emetrop Çocuklarda Santral Maküla Kalınlığı, Aksiyel Uzunluk ve Refraksiyon Değerleri Arasındaki İlişki

Nida Akdaş, Funda Şerefhan, Gulzar Ganboyzada

Kanuni Sultan Süleyman Eğitim Araştırma Hastanesi Göz Bölümü İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Hipermetrop, miyop ve emetrop 6-18 yaş arası çocuklarda santral maküla kalınlığı, aksiyel uzunluk(AL) ve refraksiyon değerleri arasındaki ilişkiyi belirlemek
YÖNTEM:Bu kesitsel karşılaştırmalı çalışmaya yaşları 6-18 yaş arasında değişen 27 miyop,21 hipermetrop ve 23 emetrop grup dahil olmak üzere 71 çocuğun toplam 142 gözü dahil edildi.Santral maküla kalınlığı Zeiss cihazının maküla optik koherans tomografi ölçümü ile analiz edilmiştir.Aksiyel uzunluk Nidek optik biometri cihazının fakik modu ile,refraksiyon değerleri Topcon otorefraktometre cihazında ölçülmüştür.Bu çalışmada istatistiksel analizler NCSS Statistical Software 2007 (Utah, USA) programı ile yapılmıştır.
BULGULAR:Ortalama yaş miyop grupta $13,11 \pm 2,53$, hipermetrop grupta $10,33 \pm 2,83$ ve emetrop grupta $10,61 \pm 2,81$ idi.Gruplar arasında yaş ve cinsiyet açısından anlamlı fark yoktu. Miyopi,hipermetropi ve emetropi gruplarının santral maküla kalınlığı ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık gözlenmiştir.($p=0,034$) Hipermetropi grubunun santral maküla kalınlığı ortalamaları emetropi grubunun ortalamalarından istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulunmuştur.($p=0,034$) Miyopi, hipermetropi ve emetropi gruplarının aksiyel uzunluk ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık gözlenmiştir($p=0,001$), Miyopi Grubunun aksiyel uzunluk ortalamaları hipermetropi ve emetropi gruplarından istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulunmuş($p=0,0001$), emetropi Grubunun aksiyel uzunluk ortalamaları hipermetropi grubunun ortalamalarından istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulunmuştur($p=0,0001$)
TARTIŞMA VE SONUÇ:Mevcut çalışma hipermetrop çocukların gözlerinin,emetropik çocuklarınkinden daha fazla santral maküla kalınlığına sahip olduğunu gösterdi.Miyop çocukların gözlerinin aksiyel uzunluk değerinin,hipermetrop ve emetrop çocukların aksiyel uzunluk değerinden daha yüksek olduğunu ve sferik değerlerin negatife kaymasıyla aksiyel uzunluk değeri artışının pozitif korelasyon gösterdiği saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: aksiyel uzunluk, emetrop, hipermetrop, miyop, refraksiyon, santral maküla kalınlığı

PS-441 [Optik, Refraksiyon, Rehabilitasyon]

Okul Öncesi Çocuklarda Doğum Şeklinin Astigmatizma Üzerine Etkisi

Eşay Kıran Yenice¹, Caner Kara²

¹T.C Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Etlik Zübeyde Hanım Kadın Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²T.C Sağlık Bakanlığı Etlik Şehir Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Okul öncesi çocuklarda doğum şekli ile astigmatizma arasındaki ilişkiyi değerlendirmek.

YÖNTEM:3-6 yaş arası 92 okul öncesi çocuğun demografik verileri ve sikloplejik refraksiyon muayene sonuçları retrospektif olarak değerlendirildi. Doğum şekline göre vajinal doğum (VD) öyküsü olanlar grup 1, sezeryan doğum öyküsü olanlar (SD) grup 2 olarak sınıflandırıldı. Sikloplejik refraksiyon muayene sonuçlarına göre miyopi sferik eşdeğer $\leq -0,50$ D, hipermetrop sferik eşdeğer $\geq +2,00$ D, astigmatizma silendirik değer $\leq -1,00$ D ve anlamlı astigmatizma silendirik değer $\leq -2,00$ D olarak tanımlandı. Sonuçlar gruplar arasında istatistiksel olarak karşılaştırıldı.

BULGULAR:Çalışmaya ortalama yaşları $4,6 \pm 1,0$ (3-6 yaş) olan 41'i (% 44,5) erkek, 51'i (%55,5) kız olmak üzere toplam 92 çocuk dâhil edildi. Çalışmaya dâhil edilen çocukların 50'sinde (%54,3) VD, 42'sinde (%45,7) SD öyküsü mevcuttu. Miyopi, hipermetropi, astigmatizma ve anlamlı astigmatizma prevalansı VD grubunda sırasıyla % 14 (n=7), % 42 (n=21), % 70 (n=35) ve % 8 (n=4), SD grubunda ise sırasıyla % 11,9 (n=5), % 2,4 (n=1), % 76,2 (n=32) ve % 2,4 (n=1) idi. Gruplar refraksiyon değerleri açısından karşılaştırıldığında VD öyküsü olan çocukların SD öyküsü olanlara göre anlamlı olarak daha hipermetropik olduğu tespit edildi ($p=0.000$). Yine VD öyküsü olan çocuklarda astigmat oranı daha düşük ve anlamlı astigmat oranı daha yüksek olmasına rağmen VD ve SD ile doğan çocuklar arasında astigmatizma ve anlamlı astigmatizma açısından istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmadı ($p=0.506$, $p=0.236$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Sonuç olarak doğum şekli ile astigmatik değerler arasında anlamlı fark saptanmamıştır. Buna karşılık VD öyküsü olan çocuklarda yüksek astigmatizma değerlerinin görülüyor olması dikkat çekici olabilir. Gelecekte daha geniş örneklem büyüklükleri ile daha fazla çalışma yapılarak bu bulgunun doğrulanması yararlı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Astigmatizma, okul öncesi, vajinal doğum, sezeryan doğum, kırma kusuru

PS-442 [Optik, Refraksiyon, Rehabilitasyon]

Oküler dominans ve refraksiyon kusuru arasındaki ilişkinin değerlendirilmesi

Gulistan Talmac, Merve Beyza Yıldız, Ece Turan Vural

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Oküler dominans, bir nesneye binoküler olarak bakıldığında bir gözden gelen görsel girdiyi tercih etme eğilimidir. Günümüzde presbiyopik popülasyonun artması ve oftalmolojide yeni gelişmelerin ortaya çıkması ile kontakt lens uygulaması, kornea refraktif cerrahisi, katarakt cerrahisi, monovizyon presbiyopik tedavi gibi klinik uygulamalarda oküler dominansın klinik önemi artmıştır. Çalışmamızda oküler dominans ve refraksiyon kusurları arasındaki ilişkiyi değerlendirmek amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Çalışmaya refraksiyon kusuru dışında oküler patolojisi olmayan 300 katılımcı dahil edildi. Ambliyopiyi dışlamak için her iki gözde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği $\geq 20/22$ olan katılımcılar seçildi. Oküler dominans, kart içinde delik testi kullanılarak belirlendi. Dominant ve dominant olmayan gözler arasında manifest refraksiyon değerleri karşılaştırıldı.

BULGULAR: Yüz kırk kadın ve 160 erkekten oluşan katılımcıların yaş ortalaması $28,87 \pm 0,21$ (18-43) idi. İki yüz beş (%68,33) olguda sağ göz, 95 olguda (%31,67) sol göz dominant idi. Sağ göz dominantlığı açısından erkekler ve kadınlar arasında anlamlı fark yoktu ($p=0,212$). Miyopik katılımcılarda ($n=258$) dominant olmayan gözün sferik, silindirik ve sferik eşdeğer değerleri dominant gözden daha düşüktü (sırasıyla $p=0,001$, $p=0,038$, $p<0,001$). Hipermetropik ($n=38$) katılımcılarda dominant olmayan gözün sferik ve silindirik refraksiyon değeri dominant gözden daha yüksekti (sırasıyla $p=0,003$, $p=0,024$). Anizometropik miyop olan katılımcıların %54'ünde dominant olmayan göz daha miyopik iken anizometropik hipermetropların %100'ünde dominant olmayan göz daha hipermetropik idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamızda hem miyopik hem de hipermetropik katılımcıların dominant olmayan gözlerinin refraksiyon kusurunun daha fazla olduğu gösterildi. Daha miyop/hipermetrop gözün baskın olmayan göz olma eğilimini belirlemek ve baskın olmayan gözde daha hızlı kırma kusuru ilerlemesi olup olmadığını anlamak için ileri prospektif çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Oküler dominans, anizometri, refraksiyon kusuru

PS-443 [Optik, Refraksiyon, Rehabilitasyon]

Antikolinerjik İlaç Kullanım Süresinin Gözün Biyometrik Parametreler Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi

Cumali Dalokay, Enes Uyar, Melike Gürdağ, Ferhat Sarıbaş
Aksaray Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Aksaray

GİRİŞ VE AMAÇ:Bir süre antikolinerjik ilaç kullanıp bırakan hastalarda antikolinerjik ilaçların biyometrik parametrelerdeki değişimler üzerindeki etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Prospektif olarak planlanan çalışmaya idrar inkontinansı tanısıyla antikolinerjik ilaç başlanacak 41 hastanın 41 gözü dahil edildi. Optik biyometri ve kornea topografi cihazlarıyla hastaların Aksiyel uzunluk (AU), Ön kamera derinliği (ÖKD), Santral kornea kalınlığı (SKK), Lens kalınlığı(LK), Ön kamera volümü(ÖKV) ve İridokorneal açısı (İKA) değerleri incelendi. Ölçümler ilaç kullanımından önce ve ilaç başladıktan bir yıl sonra tekrarlandı. Her iki ölçüm arasındaki farklar hesaplandı. İlaç kullanım süresine göre hastalar Grup 1:< 1 ay, Grup 2:1-3 ay, Grup 3:>6 ay olarak gruplandırıldı. Gruplar arasındaki karşılaştırma tek yönlü varyans analizi ile yapıldı.

BULGULAR:Hastaların 19'u (% 46,3) erkek, 22'si (% 53,7) kadındı. Ortalama yaş $51,6 \pm 15,1$ (24-81) yılı. Ortalama ilaç kullanım süresi $3,4 \pm 4,4$ (1-12) aydı. Grup 1'de 22, Grup 2'de 9, Grup 3'te 10 hasta vardı. Yapılan istatistiksel analizler sonucunda ilaç kullanıp belli bir süre sonra bırakan hastaların AU dışındaki biyometrik parametrelerinde anlamlı değişiklikler olmadığı ve ilaç kullanım süresinin biyometrik değerlerdeki değişiklikler üzerinde etkisi olmadığı saptandı(tüm parametreler için $p>0,05$). AU'da ise birinci yıl kontrollerinde Grup 1'de ortalama 0,0055 mm, Grup 2'de ortalama 0,0150 mm artış saptanırken, Grup 3 de ortalama 0,0230 mm azalma saptandı. Grup3'de Grup 1 ve Grup 2'ye göre anlamlı bir AU kısalması olduğu bulundu ($p:<0.040$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:İdrar inkontinansı sebebiyle 6 aydan uzun süre antikolinerjik ilaç kullanan hastaların 1 aydan az ve 1-3 ay süreyle ilaç kullanan hastalara göre AU'da anlamlı kısaltmaya neden olabileceği gözlemlendi. 6 aydan uzun süre antikolinerjik ilaç kullanan hastalarda kısa dönem ilaç kullanan hastalara göre biyometrik parametrelerin daha yakından takip edilmesi gerektiği düşünüldü.

Anahtar Kelimeler: Aksiyel uzunluk, Antikolinerjik ilaç, Biyometrik parametreler, İdrar İnkontinans

PS-444 [Optik, Refraksiyon, Rehabilitasyon]

Topiramat Kullanımı Sonrası Gelişen Akut Miyopi ve Oküler Hipertansiyon

Mehmet Yakın¹, Özcan Ulaş Açıkgoz², Sadık Kavaklı¹

¹Lokman Hekim Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ankara

²Era Göz, Sincan Hastanesi, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Topiramat kullanımı sonrası akut miyopi ve oküler hipertansiyon gelişen bir olgunun sunulması.

YÖNTEM:Hastanın detaylı oftalmolojik muayenesi, OKT ile ön segment, makula ve optik sinir analizleri yapıldı.

BULGULAR:40 yaşında erkek hasta, sabah uyandığında bulanık görme şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Yapılan muayenede görme düzeyi her iki gözde tashih ile tam, sikloplejili refraksiyonu -3.75 -1.00*75 / -4.75 -0.50*80, göz içi basınçları 26 / 33 mmHg, ön segment muayenesi doğal, gonyoskopide açı 2. derece açık, göz dibi muayenesi doğal görünümde saptandı. OKT'de makula ve RNFL analizleri normal sınırlarda saptandı. Ön segment OKT'de iridokorneal açıları yaklaşık 20 derece olarak ölçüldü.

Hasta hikayesinde daha önce hiç refraktif kusuru olmadığını, görme kaybının sabah uyandığında aniden geliştiğini ifade etti. Sistemik açıdan sorgulandığında hastaya 1 hafta önce nöroloji tarafından migrene bağlı baş ağrısı nedeniyle topiramat başlanıldığı ve ek rahatsızlığı ve ilaç kullanımı olmadığı öğrenildi.

Nöroloji bölümü ile iletişime geçilerek topiramat kesildi. 1 hafta sonra yapılan kontrolde hastanın şikayetlerinin tamamen düzeldiği görüldü. Görme keskinliği her iki gözde tashihsiz tam, sikloplejili refraksiyonu -0.50 -0.50*65 / -0,50 -0,50*65, göz içi basıncı 10 / 9 mmHg olarak saptandı. OKT'de ön kamara derinliğinin belirgin şekilde arttığı, iridokorneal açıdan 45 dereceden geniş açık olduğu görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Topiramat karbonik anhidraz ve sodyum kanal inhibisyonu, potasyum kanal ve post-sinaptik GABA reseptör stimülasyonu gibi çoklu etki mekanizması olan ve nörologlar tarafından sık kullanılan bir ilaçtır. Önemli yan etkilerinden bir tanesi siliyokoroidal efüzyondur. Siliyer cismin öne rotasyonuna bağlı olarak akut miyopi ve açı kapanması glokomu gelişebilmektedir. Olgumuz, göz muayenesi esnasında detaylı bir hikaye alınmasının önemini vurgulamak açısından değerlidir. Topiramat başlanacak hastalar olası önemli yan etkiler konusunda önceden uyarılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Açı Kapanması Glokomu, Akut Miyopi, Oküler Hipertansiyon, Siliyokoroidal Efüzyon, Topiramat.

PS-445 [Optik, Refraksiyon, Rehabilitasyon]

Akomodatif amplitüd ile ön kamara derinliği arasında herhangi bir ilişki var mı?

Ali Taha İnceyol, Deniz Kılıç

Kayseri Şehir Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Kayseri

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, akomodatif amplitüd ile siklopleji sonrası ön kamara derinliğindeki değişiklik arasındaki ilişkiyi belirlemektir. **YÖNTEM:** Çalışmaya 40 yaş altı 28 sağlıklı gönüllünün 28 gözü dahil edildi. Kapsamlı oftalmolojik muayene sonrasında bireylerin akomodatif amplitüdüleri (AA) eksi lens testi ile değerlendirildi. Ön kamara derinliğindeki değişiklikleri (ÖKDD) objektif olarak belirlemek için topikal siklopentolat hidroklorür %1 uygulanmadan önce (ÖKD1) ve sonra (ÖKD2) olmak üzere iki Pentacam tomografi ölçümü yapıldı. **BULGULAR:** Bu çalışmaya 16 (%57,1) erkek ve 12 (%42,9) kadın katılımcı katılmıştır. Ortalama yaş $28,43 \pm 5,38$ yıl ve ortalama sferik eşdeğer (SE) $-1,89 \pm 0,74$ Diyoptri (D) idi. Ortalama AA $10,12 \pm 3,1$ D, ortalama ÖKD1 $3,14 \pm 0,12$ milimetre (mm), ortalama ÖKD2 $3,28 \pm 0,11$ mm ve ortalama ÖKDD $0,13 \pm 0,06$ idi. Ortalama ÖKD1 ve ÖKD2'de anlamlı fark saptandı ($p < 0.001$). ÖKDD ile AA arasında anlamlı bir pozitif korelasyon vardı ($r = 0,418$, $p = 0,027$). Ayrıca AA ile SE arasında ve yaş ile ÖKD1 ve ÖKD2 arasında negatif korelasyonlar vardı (sırasıyla $r = -0.579$, $p = 0.001$, $r = -0.573$, $p = 0.001$ ve $r = -0.653$, $p < 0.001$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Çalışma, ÖKDD ve AA arasındaki pozitif korelasyonu gösterdi. AA'sı yüksek olan hastalarda özellikle göz içi cerrahi öncesi optimal ÖKD ölçümlerinin siklopleji sağlandıktan sonra alınması gerektiği unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Akomodatif Amplitüd, Ön Kamara Derinliği, Pentacam, Siklopleji

PS-446 [Şaşılık]

Botoks tedavisi ve dış rektus geriletme ile düzelen alt oblik hiperfonksiyonu olgusu

Pınar Öreñç, Saliha Eda Sönmezay

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Ekzotropya ve alt oblik hiperfonksiyonu olan hastada dış rektus geriletme ve dış rektus ile birlikte alt oblik kasına yapılan botoks ile yapılan tedavinin sunulması
YÖNTEM:Görme keskinliği Snellen eşeli, Kayma miktarı prizma açma kapama testi ile yapılmıştır. Botulinum toksini olarak botulinum toksin-A Allergan kullanılmıştır.
BULGULAR:On altı yaşında kadın hasta sağ gözde devam eden dışa kayma şikayeti ile başvurdu. Her iki göz görme keskinliği Snellen eşeli ile tamdı. Biyomikroskopi ve fundus muayenesi normaldi. Baş pozisyonu yoktu. Prizma açma kapama testinde yakın uzak 25 PD tabanı içte ve 2 PD R/L tespit edildi. Sağ gözde + alt oblik hiperfonksiyonu mevcuttu (Resim 1). Hastaya forniks insizyonu ile sağ dış rektus 8mm geriletme ve aynı seansta sağ dış rektusa 2.5U; sağ alt obliğe 2.5 U olacak şekilde Botoks enjeksiyonu eklenerek cerrahi yapıldı. Cerrahi sonrası 1. Haftada hasta ortoforik ve alt oblik hiperfonksiyonu kaybolmuştu göz hareketleri doğal, konverjans yeterliydi patern deviasyon izlenmedi (Resim2)
TARTIŞMA VE SONUÇ:Özellikle küçük açılı ekzotropanyalarda tek kas ya da çift kas cerrahisi ile farklı sonuçlar elde edilmektedir. Kliniğimizde 25 PD ve altı ekzotropanyalarda tek kas geriletmeye botoks eklenerek geriletmenin etkisinin artırılması hedeflenmektedir. +1 ve altı alt oblik hiperfonksiyonlarında çeşitli cerrahi yöntemler tanımlanmıştır. Literatürde sadece horizontal düzeltme ile de alt oblik hiperfonksiyonun kaybolduğu çalışmalar mevcuttur. Vakamızda özellikle hafif hipertropyların eşilk ettiği hafif alt oblik hiperfonksiyonu tedavisi horiozontal kaymanın düzeltilmesi ve botoks enjeksiyonu ile sağlanmıştır

Anahtar Kelimeler: Alt oblik hiperfonksiyonu, Botoks, Ekzotropya

PS-447 [Şaşılık]

Botulinum Toksin ile Güçlendirilmiş Medial Rektus Avansman Cerrahisi

Reyhan Hazal Kaplan Koruk, Pınar Örenç, Hülya Güngel
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İstanbul Eğitim Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana
Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Ezotropya (ET) cerrahisi sonrasında açığa çıkan konsekütif ekzotropyası (XT) olan olguya yapılan medial rektus (MR) avansman cerrahisi ile kombine bilateral lateral rektus Botulinum toksin (Botox; Allergan Inc. Westport, İrlanda) enjeksiyonu cerrahisini 3 ay sonraki sonuçları ile sunmaktayız.

YÖNTEM: Olgu

Sunumu

BULGULAR: Otuz yaşındaki erkek hastada sağ XT ve V-paterni, sol alt oblik (AO) aşırı fonksiyonu mevcuttu (Resim-1). Üç yaşındayken ET için cerrahi geçirmiş olduğu öğrenildi. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağda 3/10, solda 10/10 idi. Krimsky prizma testi ile 40 prizma diyoptri (PD) ekzotropyası vardı. Sağda adduksiyonda minimal kısıtlılık, solda +2 AO aşırı fonksiyonu olduğu saptandı. Her iki taraflı biyomikroskopik muayenesi ve fundus bakışı doğaldı. Bu bulgulara dayanarak hastaya genel anesteziyle unilateral MR avansmanı ile kombine bilateral lateral rektus botulinum toksin enjeksiyonu ve AO geriletme planlandı. Konjonktiva medial limbustan açıldı. MR kası limbustan yaklaşık 13 mm gerideydi. MR insersiyosunun hemen arkasından ve iki kenarından 6-0 vicryl sütür geçirildi. MR globdan ayrıldı ve limbustan 5 mm uzağa suture edildi. Sol gözde ise AO geriletme tekniğiyle alt oblik kası skleraya yapışma yerinden kesilerek alt rektus insersiyosunun 2 mm laterali, 3 mm gerisine suture edildi. Her iki lateral rektusa 5'er ünite botulinum toksin enjeksiyonu yapıldı (PÖ). Hastanın ameliyattan 1 ay sonra yapılan kontrolünde primer bakış pozisyonunda ortoforik olduğu görüldü (Resim-2). Ameliyattan 3 ay sonra yapılan kontrolünde ise Krimsky prizma testi ile yakın ve uzakta 4 PD ezoforya mevcuttu. Hastada rezidü AO aşırı fonksiyonu saptanmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Konsekütif ekzotropya, ET'nin cerrahi olarak aşırı düzeltilmesinden veya ET'nin kendiliğinden XT'ye dönüşmesinden kaynaklanabilir. Konsekütif ekzotropya nedeniyle uygulanan avansman cerrahisi ile olguların çoğunluğunda etkin düzelme sağlanabilmektedir. Geniş kayma açısı olan olgularda cerrahiye botulinum toksin enjeksiyonunun eklenmesinin faydalı olacağı kamsındayız.

Anahtar Kelimeler: Alt oblik hiperfoksiyonu, Botulinum toksin, Konsekütif ekzotropya, Medial rektus avansmanı

PS-448 [Şaşılık]

İntermittant Ekzotropya Hastasında Morning Glory Sendromu

Fatih Gümüş, Tuncay Küsbeci
Bozyaka Suam Göz Hastalıkları Kliniği, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Gözde dışa kayma nedeni ile şaşılık polikliniğine başvuran hastada saptanan optik sinir anomalisinin klinik özelliklerini sunmak.
YÖNTEM:12 yaşında kız çocuğu ailesi tarafından aralıklı gözde dışarı kayma görülmesi üzerine şaşılık polikliniğine başvurdu. Hastanın 6 yaşından beri gözde kaymasının olduğu fakat son bir yılda kayma miktarının arttığı bildirildi. Hasta 2950 gr ağırlıkla, zamanında, sezeryan ile doğmuştu. Özgeçmiş ve soygeçmişinde ek hastalık yoktu.Hastanın yapılan oftalmolojik muayenesinde görme keskinlikleri sağ gözde 0.5 sol gözde 0.3 olarak ölçüldü. Biyomikroskopik ön segment muayenesi normaldi. Göz içi basınçları sağda 16 mmHg ve solda 15 mmHg idi. Fundoskopik bakısında bilateral büyük huni şeklinde optik diskleri, optik disk kenarından çıkan radyal retinal arterlerin sayısında artış ve peripapiller pigmentasyon görüldü. Sikloplejik refraksiyon ölçümünde belirgin refraktif kusur saptanmadı. Hastaya yapılan örtme açma testi ile 25 derece intermittan ekzotropya izlendi. Sol gözde inferior oblik hiperfonksiyonu ve bilateral horizontal nistagmus eşlik ediyordu. Hastaya bu bulgular ile intermittan ekzotropya birlikteliğinde morning glory anomalisi tanısı konuldu. Hastaya yapılmak istenen kranial manyetik rezonans görüntüleme ve kranial tomografi tetkikleri aile tarafından yapılmak istenmedi.

BULGULAR:Hastanın optik koherens tomografisi bilateral optik sinirin artan boyutlarını ve yüksek cup/disk oranını göstermiştir. 24/2 görme alanı testine hasta nistagmusu nedenli uyum gösterememiş ve yonca yaprağı paterni ile güvenilir ölçüm yapılamamıştır.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Morning glory sendromunda şaşılık sık eşlik eden bir durumdur. Bu sendromda ambliyopi ve retina sorunları gibi diğer oküler hastalıklar yanında ciddi santral sinir sistemi patolojileri eşlik edebilmektedir. Bu yüzden bu anomalilerin doğru tanı ile tedavi ve takip edilmeleri önemlidir.

Anahtar Kelimeler: strabismus, morning, glory

PS-449 [Şaşılık]

Akomodatif ezotropyası olan hastada medial rektus hipertrofisi

Gaye Dalkıran, Aslı Çetinkaya Yaprak
Akdeniz Üniversitesi, Göz Anabilim Dalı, Antalya

GİRİŞ VE AMAÇ:Medial rektus hipertrofisi olan akomodatif ezotropa nedeniyle takipli hastamızın takip sürecini sunmayı amaçladık.

YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:Üç yaşında erkek hasta Mayıs 2016 tarihinde kliniğimize doğuştan beri olan kayma şikayeti ile başvurdu. Hastanın 30 prizm dioptri ezotropyası mevcuttu. Tam sikloplejili düzeltme ile gözlük reçetesi verildi. Hastanın her iki medial rektusu konjonktiva altında belirgin izlendi. Kontrastsız MR sonucunda kas hacminde minimal artış olduğu görüldü. Son muayenesinde gözlük ile görme keskinliği her iki gözde tam ve ortoforya olduğu görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Konjonktiva altında medial rektusu rahatlıkla seçilen olgularda kas hipertrofisi açısından görüntüleme yöntemleri istenmesi gerekebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akomodasyon, ezotropa, şaşılık

PS-450 [Şaşılık]

Horizontal Kas Cerrahisi Sonrası Gelişen Santral Retinal Arter Oklüzyonu, Olgu Sunumu

Kübra Tuğçe Arabacı, Aslı Çetinkaya Yaprak, Mehmet Erkan Dogan
Akdeniz Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Antalya

GİRİŞ VE AMAÇ:Horizontal kas cerrahisi sonrası birinci haftada gelişen santral retinal arter oklüzyonuna bağlı görme kaybı olan hastamızın takip sonuçlarını sunmayı amaçladık.
YÖNTEM:Olgu sunumu
BULGULAR:Kırk bir yaşında kadın hasta sol gözde bir yıldır olan dışa kayma şikayeti mevcuttu ve bilinen sistemik hastalığı yoktu. Başvuru esnasında en iyi düzeltilmiş görme keskinliği(EİDGK) her iki gözde tam, ön segment ve fundus muayenesi doğaldı. Hastanın sol gözünde 45 prizm dioptri ekzotropyası mevcuttu. Sol göze genel anestezi altında lateral rektusa 7,5mm geriletme ve medial rektusa 6mm rezeksiyon yapıldı. Hastanın postoperatif birinci gün kontrolünde; her iki göz ortotroptu ve EİDGK her iki gözde tamdı. Postoperatif birinci hafta kontrolünde sol gözde görme ışık pozitif düzeyindeydi. Fundus muayenesinde santral retinal arter oklüzyonu düşünüldü ve fundus floresein anjiyografisi 'rekanalize olmuş santral retinal arter oklüzyonu' olarak raporlandı.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Santral retinal arter tıkanıklığı nadir bir klinik tablodur. Hastamızda postoperatif birinci haftada geliştiği için altta yatabilecek olan tanı almamış bir sistemik hastalığa bağlı olma ihtimali yüksektir. Cerrahi öncesi yapılan detaylı fundus muayenesi bu tarz tablolar açısından yol gösterici olabilir.

Anahtar Kelimeler: horizontal, şaşılık, vasküler

PS-451 [Şaşılık]

Şaşılık için botoks yaptığımız hastalarımızın demografik özellikleri

Şehmus Akpınar, Zeliha Karademir, Funda Şerefhan, Nihat Sayın, İbrahim Koçak
Kanuni Sultan Süleyman Eğitim Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Doğumsal beyin hasarı, kalıtsal nedenler, göz içi tümörler ve göz kaslarında gelişen felç gibi hastalıklar nedeniyle şaşılık oluşabilir. Şaşılığın tedavisinde birçok tedavi yöntemi uygulanmaktadır. Bunlardan biri de 1989 yılından bu yana uygulanan Botoks yöntemidir. Botoks tedavisi ayrı bir tedavi olarak uygulanmasının yanında şaşılık ameliyatları sonrasında tam düzelme sağlanamadığında da uygulanabilir. Ayrıca botoks yöntemi bazı şaşılık ameliyatlarında destekleyici ve başarıyı arttırmak amacıyla da kullanılabilir.

YÖNTEM: Çalışmada incelenen hastalar 2021-2023 yılları arasında kliniğimizde sedasyon altında botoks ile tedavi olan hastalardan seçilmiştir. Çalışmaya 60 hasta dahil edildi. Hastalar retrospektif olarak incelendi. Hastalar preop ve postop muayenelerinde yaş, kayma tipi, taraf, ek hastalık, uygulama sayısı ve yan etki açısından değerlendirildi.

BULGULAR: Çalışmadaki 60 hastanın (30 erkek, 30 kadın) yaş ortalaması (en küçük 1 yaş, en büyük 69 yaş) 7,39'dur. Bu hastaların 38 tanesinin her iki gözüne 22 tanesinin tek gözüne uygulama yapıldı. Hastaların 40 tanesinin ROP, CP, DOWN SENDROMU, OTİZM gibi ek hastalıkları mevcuttu. Hastalardan 13 tanesine birden fazla botoks uygulaması yapıldığı görüldü. Hastaların kayma tipi ve şiddetine göre 4-8IU botoks uygulaması yapıldığı görüldü. Hastaların 12 tanesinde yan etki olarak geçici pitoz geliştiği görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bu çalışmayla şaşılık hastalarının genelde ek hastalıklarında olduğu görüldü. Bu hastaların cerrahide maruz kalacakları anestezi yükünden kaçınmak için sedasyon altında botoks yapılabileceği anlaşıldı. Botoksun pitoz gibi yan etki oluştursada cerrahiden kaçındığımız hastalarda öncelikle aklımıza gelen yöntem olabildiği ve her yaşta hastada uygulanabildiği görüldü. Hastalarda botoks tedavisinden sonra fonksiyonel olarak anlamlı iyileşme olduğu görüldü.

Anahtar Kelimeler: botoks, şaşılık, demografik özellikler

PS-453 [Şaşılık]

Akut Akkiz Komitan Esotropya: Botulinum Toksini Enjeksiyonu ile Tedavi

Muhammed Emre Atlı, Gunash Nıftıyeva, Hande Taylan Şekeroğlu
Hacettepe Üniversitesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Akut akkiz komitan esotropya, klinik tabloda diplopinin en ön planda olduğu, göz hareketlerinde kısıtlılığın eşlik etmediği ve en önemli ayırıcı tanısı akut altıncı kranyal sinir felci olan akut esotropya'dır. Ekran maruziyeti özellikle Covid-19 pandemisi döneminde bu tip şaşılığın insidansının artmasına neden olmuştur. Botulinum toksini enjeksiyonu, küçük açılı kayma, rezidüel ve konsekütif kayma, postoperatif diplopi riski olan hastalarda cerrahi simülasyon ihtiyacı gibi durumların yanı sıra akkiz komitan esotropya'da etyolojinin netleşmesi sürecinde ve muhtemel şaşılık cerrahisi öncesinde binoküleriteyi sağlamak için kullanılabilir. **YÖNTEM:**Olgu sunumu

BULGULAR:14 yaşında erkek hasta, oksipital bölgeye aldığı travma sonucu çift görme şikayeti ile başvurdu. Hastanın oftalmolojik muayenesinde 40 pd sağ esotropya mevcuttu. Göz hareketlerinde kısıtlılık yoktu. Her iki gözün düzeltilmiş görme keskinliği Snellen eşeli ile 1.0 idi. Dilatasyonlu fundus muayenesi normaldi. Hastanın nörolojik muayenesi ve çekilen kranyal magnetik rezonans görüntülemesinde bir patoloji izlenmedi. Akut komitan ezotropya ön tanısı ile bilateral iç rektus kaslarına botulinum toksini enjeksiyonu yapıldı. Postoperatif 3.ay, 6.ay ve 1.yıl muayenelerinde diplopi yoktu ve hasta ortotropikti. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Botulinum toksin enjeksiyonunun cerrahi yöntemine göre; az invaziv olması, daha kısa işlem süresi, daha düşük maliyeti ve anestezi ihtiyacının az olması gibi avantajlara sahiptir. Akut akkiz komitan esotropya'da botulinum enjeksiyonu, altta yatan etiyolojinin netleşmesi sürecinde erken dönemde hastaya binoküleritesini tekrar kazandırılabilen, hızlı ve oldukça başarılı bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: akut akkiz komitan esotropya,diplopi,botulinum toksin enjeksiyonu

PS-457 [Şaşılık]

Ekzotropya cerrahisi sonrası gelişen suprakoroidal hemoraji, olgu sunumu

Aslı Çetinkaya Yaprak, Mehmet Erkan Doğan

Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Antalya

GİRİŞ VE AMAÇ:Ekzotropya cerrahisi sonrası suprakoroidal hemorajiye bağlı az görme şikayeti gelişen hastamızın takip sonuçlarını sunmayı amaçladık.

YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:Atmış iki yaşında kadın hasta Mart 2023 tarihinde kliniğimize kayma şikayeti ile başvurdu. Hastanın çocuklukta geçirdiği sağ göz travması sonrasında kaymanın başladığı, 2013 yılında da dış merkezde sağ gözden katarakt ve vitreoretinal cerrahi öyküsü olduğu öğrenildi. Başvuru esnasında en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) sağ göz 0,4; sol göz 0,6 idi. Ön segment sağ pupil düzensiz, iris kıskançlı lens santralize, sol doğal; fundus sağ vitrektomize göz retina yatışık, sol doğal olarak izlendi. 40 prizma dioptri ekzotortropya nedeniyle sağ lateral rektus 7mm geriletme ve medial rektus 5,5mm rezeksiyon cerrahisi uygulandı. Hastanın postoperatif birinci gün sağ gözünde suprakoroidal hemoraji geliştiği ve EİDGK el hareketi seviyesinde olduğu görüldü. Hastanın bir aylık yakın takiplerinde suprakoroidal hemorajinin kendiliğinden tamamen rezorbe olduğu ve sağ EİDGK preoperatif seviyelere çıktığı izlendi. Hastanın 5 prizma dioptri rezidü ekzotropyası mevcuttu.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Suprakoroidal hemoraji şaşılık cerrahisinin nadir komplikasyonlarından biridir. Özellikle vitreoretinal cerrahi geçirmiş aksiyel uzunluğu fazla olan gözlerde sütür aşamasında daha özenli olmak gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Suprakoroidal hemoraji, Ekzotropya, Şaşılık

PS-458 [Şaşılık]

Düşük kaymalarda botoks enjeksiyonu ve tek kas cerrahisinin etkinliği

Merve Umur, Leyle Niyaz Şahin
On Dokuz Mayıs Üniversitesi, Samsun

GİRİŞ VE AMAÇ: Çalışmamızın amacı kayma derecesi 25 PD'nin altında olan hastalarda tek kas cerrahisi ile botox enjeksiyonu tedavilerini karşılaştırmaktır.
YÖNTEM: On dokuz mayıs üniversitesi tıp fakültesi şaşılık biriminde opere edilen hasta dosyaları geriye dönük tarandı. Hastaların tanıları, yaşları, cinsiyetleri, yapılan müdahale, tek kas cerrahisinde geriletme miktarı, ameliyat öncesi ve sonrası kayma miktarları, görme keskinlikleri, sferik ekivalanları, eşlik eden santral sinir sistemi hastalıkları ve ek tedavi gerekliliği incelendi ve analiz edildi.
BULGULAR: Çalışmamıza 35 hasta dahil edildi. Hastaların 20'si kadın 15'i erkekti. Hastaların 20'sine botox enjeksiyonu, 15'ine tek kas cerrahisi yapıldı. Botox enjeksiyonu yapılan grupta en sık tanı %30 oran ile rezidu ezotropeya, tek kas cerrahisi yapılan grupta %53,3 oran ile non akomodatif ezotropeya idi. Botox enjeksiyonu yapılan grupta %50 oranında SSS patolojisi varken, tek kas cerrahisi yapılan grupta hiç yoktu. Botoks enjeksiyonu yapılan grupta ameliyat öncesi kayma miktarı ortalama 20.6 PD, ameliyat sonrası kayma miktarı 8,65 PD idi. Görme keskinliği sağ gözde ortalama 0,5 sol gözde 0,5'ti. Sferik ekivalan sağ gözde 2,7 sol gözde 3,0 idi. Botoks enjeksiyonu yapılan grupta ameliyat öncesi kayma miktarı ortalama 18.07 PD, ameliyat sonrası 3,43PD idi. Görme keskinliği ortalama sağ gözde 0,7 sol gözde 0,6'ydı. Sferik ekivalan sağ gözde 2,4, sol gözde 2,3'tü. Ek tedavi gerekliliği botox grubunda %30 iken, tek kas cerrahisi yapılan grupta %26,7'ydı.
TARTIŞMA VE SONUÇ: Kayma miktarı 25 PD'nin altında olan olguların tedavisinde botoks enjeksiyonu ve tek kas cerrahisi benzer etkinlikte bulunmuştur. Olguların 1/3'ünde ek tedaviye ihtiyaç duyulmuştur.

Anahtar Kelimeler: düşük kayma miktarı, tek kas cerrahisi, botoks enjeksiyonu

PS-461 [Şaşılık]

Sarkan göz sendromu olgusu

Elif Sena Özdemir, Osman Melih Ceylan, Fatih Mehmet Mutlu
S.B.Ü. Gülhane EAH, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Diplopi şikayeti ile başvuran yaşlı hastada ezotropanya (ET) etyolojisinin değerlendirilmesi ve cerrahi tedavinin planlanması.
YÖNTEM:Göz kapakları, göz hareketleri, kayma açısı, en iyi görme keskinliği (EİGK), biomikroskopi ve funduskopi değerlendirildi. Ekstraoküler kasları (EOK), superior rektus (SR) ile lateral rektusu (LR) bağlayan ligamantöz bandı görüntülemek için orbita manyetik rezonans incelemesi (MRI) kullanıldı. Her 2 göz medial rektusa 6 mm geriletme, LR'lere 6 mm katlama yapıldı. Aynı zamanda aşağı sarkan sol LR'yi olması gereken pozisyonuna getirmek için insersiyodan 7 mm geriden etibond sütür ile myopeksi uygulandı.
BULGULAR:Hastanın yapılan muayenesinde her 2 gözde blefaroptozis ve superior sulkus defekti izlendi (resim 1). Her iki gözde EİGK 20/20 idi. Sağ gözde +1.75x165, sol gözde -0.50 dioptri kırma kusuru saptandı. Prizma örtme testinde uzakta 60 PD, yakında 45 PD ET izlendi. Sol gözde ekstorsion mevcuttu. Her iki gözde dışa ve yukarı bakışlarında kısıtlılık mevcut idi. (resim 2). Orbita MRI'da sol gözde LR'nin aşağı sarktığı ve LR-SR bandının kopmuş olduğu görüldü. (resim3). Postoperatif dönemde diplopi şikayeti geriledi ve 3. ay takibinde gözler ortoforik idi. (resim 4)
TARTIŞMA VE SONUÇ:Olgumuz göz kapağı bulguları, şaşılık tipi, MRI bulguları değerlendirildiğinde sarkan göz sendromu ile uyumlu olmakla birlikte literatürdeki olgulardan farkı abdüksiyonların -1 kısıtlı olması idi (resim 5). Yaşlı ezotropik diplopili olgularda akut nörolojik nedenlerin yanında yaşa bağlı EOK ve makara sistemlerindeki değişimler etyolojide göz önünde bulundurulmalıdır. Bu durum gereksiz ve maliyetli araştırmaları engelleyecektir.

Anahtar Kelimeler: Makara, myopeksi, ptozis, sarkan göz

PS-463 [Şaşılık]

Konsekütif Ekzotropyanın Cerrahi Tedavisi ve Başarıya Etki Eden Faktörler

Azad Güçlü, Elif Demirkılınc Biler, Önder Üretmen
Ege Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Konsekütif ekzotropya nedeniyle re-operasyon geçiren hastalarda, cerrahi yaklaşımların incelenmesi, klinik özelliklerin ve cerrahi yöntemin başarıya etkisinin değerlendirilmesi

YÖNTEM:Kliniğimizde konsekütif ekzotropya tanısıyla operasyon yapılan hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Hastaların demografik verileri, ilk ve ikinci cerrahi yaşları, oküler veya sistemik hastalıklar not edildi.Oftalmolojik muayeneye ek olarak ambliyopi, İOH, vertikal kayma veya patern varlığı ile yapılan cerrahi yöntem değerlendirilerek cerrahi başarıya etkileri incelendi.10 PD içindeki kayma ortoforik kabul edildi.

BULGULAR:Çalışmaya dahil edilen 23 kadın 20 erkek 43 hastanın ilk cerrahi sırasındaki ortalama yaşları $8,1\pm 6,6$ (1-35) yıl, konsekütif ekzotropya cerrahisine kadar geçen süre ortalama $17,1\pm 11,8$ (2-45) yıl, ikinci cerrahi sonrası ortalama takip süreleri 28,3 (3-156) ay idi. Re-operasyon öncesi ortalama kayma açısı $-31\pm 20,7$ (-14-(-70)) PD olup hastaların 22'sinde (%51,2) bakış kısıtlılığı izlendi. 12 olguya (%27,9) sadece tek veya çift taraflı iç rektus kaslarına ilerletme, 20'sine (%46,5) tek taraflı iç rektus ilerletmesi ile kombine dış rektus geriletme, 6 hastaya iç rektusa ilave rezeksiyon ve 5 hastaya ilave başka kasa geriletme veya rezeksiyon uygulandı. Postoperatif 1. Ayda hastaların 25'inde ortofori, 6'sinde ekzotropya, 12'sinde ezotropya saptanırken, son takipte 22 hastanın (%51,2) ortofori, 7 hastada ezotropya ve 14 hastada ekzodeviasyonun(-12 ila -35 PD) yinelemiş olduğu izlendi. Doz-etki oranı incelendiğinde tek başına iç rektus ilerletilmesinde 1 mm için $1,1\pm 0,9$ PD düzelme, dış rektus geriletmesi ile kombine edildiğinde 1 mm için $1,6\pm 1,4$ PD düzelme olduğu görüldü. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Konsekütif ekzotropya da ilk cerrahi prosedürün geri alınması en sık tercih edilen yöntem olup, dış rektus geriletmeyle kombine veya tek başına iç rektusun ilerletilmesinde, doz-cevap oranı primer cerrahilere göre düşüktür. Bu hastalarda, geç dönem ekzodeviasyona tekrar kayış açısından izlem önemlidir.

Anahtar Kelimeler: dış rektus geriletme, iç rektus ilerletme,konsekütif ekzotropya,re-operasyon

PS-464 [Şaşılık]

Şaşılık cerrahisinin subfoveal koroid kalınlığı ve retrobulber kan akımı üzerine etkisi

Aslıhan Uzun, Asena Keleş Şahin

Ordu Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ordu

GİRİŞ VE AMAÇ:Şaşılık cerrahisiyle retrobulber kan akımında meydana gelebilecek değişiklikleri ve bu değişikliklerin koroid kalınlığı (KK) ile ilişkisini değerlendirmek
YÖNTEM:Bu prospektif çalışmaya şaşılık cerrahisi uygulanan 26 çocuk hasta ve 15 sağlıklı gönüllünün tek gözü dahil edildi. Grup 1'deki (n=14) hastaların tek horizontal rektus kasına, Grup 2'deki (n=12) hastaların ise her iki horizontal rektus kasına şaşılık cerrahisi uygulandı. Oftalmik arter (OA), santral retinal arter (SRA) ile posterior siliyer arterde (PSA) maksimum sistolik (Vmax) kan akım hızı, diyastol sonu (Vmin) akım hızı, rezistivite indeksi ve pulsatilite indeksi renkli doppler ultrasonografi ile değerlendirildi. Hastaların subfoveal KK, optik koherens tomografi kullanılarak ölçüldü. Tüm ölçümler ameliyat öncesinde, ameliyat sonrası 1. hafta ve 1. ayda tekrarlandı.
BULGULAR:Yaş ortalaması Grup 1'de $9\pm 2,74$, Grup 2'de $8,55\pm 2,3$, kontrol grubunda ise $8,7\pm 2,5$ yıl idi. Yaş ve cinsiyet dağılımı açısından üç grup arasında anlamlı fark yoktu. Ameliyat öncesi ölçümlerde retrobulber kan akım parametreleri tüm gruplarda benzerdi ($p>0,05$). OA rezistivite indeksi, cerrahi öncesine kıyasla Grup 1 ve 2'de cerrahi sonrası 1.hafta ve 1.ayda istatistiksel olarak anlamlı düzeyde artış gösterdi ($p<0,05$). Grup 1'de cerrahi öncesi ile karşılaştırıldığında PSA Vmax değerinde cerrahi sonrası 1. haftada anlamlı düzeyde artış saptandı ($p<0,05$). OA, SRA ve PSA ölçümlerinde Grup 1 ve 2'de cerrahi sonrası anlamlı bir değişiklik yoktu ($p>0,05$). Grupların KK değerlerinde de anlamlı fark saptanmadı ($p>0,05$). Şaşılık ameliyatı yapılan hastaların cerrahi sonrası retrobulber kan akım parametreleri ve KK değişim yüzdeleri arasındaki ilişki değerlendirildiğinde, KK ile SRA Vmax değişim yüzdeleri arasında ters yönlü korelasyon olduğu görüldü ($p=0,014$).
TARTIŞMA VE SONUÇ:Bir gözde tek veya her iki horizontal rektus kasına uygulanan şaşılık cerrahisinin retrobulber kan akımı üzerinde, koroid kalınlığı ile ilişkilendirilebilecek, ölçülebilir bir etkisi bulunmamaktadır.

Anahtar Kelimeler: koroid kalınlığı, renkli doppler, retrobulber kan akımı, şaşılık cerrahisi

PS-465 [Şaşılık]

İntermittan hipertropyası olan pediatrik olguya cerrahi yaklaşımımız

Duygu Topaktaş Emekli, Ceyhun Kadem

Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Adana

GİRİŞ VE AMAÇ: Hipertropya gözün yukarıya doğru kaydığı sürekli ya da intermittan olabilen bir şaşılık şeklidir. İnt. hipertropya stres, yorgunluk, fazla ışık durumlarında tetiklenebilir. Bebeklerde ve küçük çocuklarda, binoküler görme eksikliğini düzeltmek için anormal baş pozisyonları ortaya çıkabilir. Etkilenen göz tedavisiz kaldığında ambliyopi gelişebilir. Bu olgu ile int. hipertropyası olan pediatrik olguya cerrahi yaklaşımımız ve klinik sonuçlarımızı sunmayı amaçladık.

YÖNTEM: Bu olguda int. hipertropyası olan pediatrik hastanın klinik bulguları ve cerrahi tedavisi tartışılacaktır.

BULGULAR: Çocuk nörolojisi tarafından kaba motor gelişim geriliği ile takip edilen 12 aylık kız hasta, doğduğundan beri ara ara olan kaymaları nedeniyle kliniğimize yönlendirilmiştir. Miadında 3500g doğan hastanın, küvöz öyküsü yoktu. Anne baba akraba değildi ve ailede kayma öyküsü yoktu. Muayenede hastanın göz teması ve nesne takibi vardı, nistagmusu yoktu. Her iki göz pr. pozisyonunda ortoforik, göz hareketleri her yöne serbestti. Anormal baş pozisyonu yoktu. Bilateral 4+ IO hiperfonksiyonu ve uzağa bakışta ekzoforyası olan hastanın ön segment ve fundus muayeneleri doğaldı. Retinoskopide bilateral +1,50 refraksiyonu vardı. Ailenin video kayıtları ve uzun poliklinik gözlemleri sonucunda hastanın sol gözünde int. hipertropyası olduğu ve kaymanın olduğu zamanlarda çocuğun başını geriye ve yana doğru sallayarak ortoforisini tekrar sağlamaya çalıştığı tespit edildi. Hastaya 17 aylıkken sol SR 5mm resesyon ve sol IO anteropozisyon işlemi yapıldı. Cerrahi sonrası sol gözdeki hipertropya tamamen düzeldi ancak sağ gözde latent intermittan hipertropyası dekompanse oldu. Bunun üzerine hastanın ikinci ameliyatta sağ gözüne SR 5mm resesyon, IO anteropozisyon ve sol göz LR'a 2,5mm resesyon yapıldı. Takiplerinde hastanın kaymaları düzeldi, desteksiz yürümeye başladı, diğer kaba motor becerileri arttı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: İnt. hipertropya ve IO hiperfonksiyonu varlığında SR resesyonu+IO anteropozisyonu başarılı ve güvenli bir cerrahi işlemdir.

Anahtar Kelimeler: intermittan, hipertropya, anteropozisyon, resesyon, kaba motor

PS-466 [Şaşılık]

Akut Edinsel Ezotropya Olgularında Klinik Özellikler

Sena Esra Günay, Sibel Oto, Sezin Akca Bayar, Almıla Sarıgül Sezenöz
Başkent Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Akut Edinsel Ezotropya (AEET) olgularında klinik özellikler ve tedavi sonuçlarının değerlendirilmesi

YÖNTEM:Mart 2018- Mart 2023 tarihleri arasında AEET tanısı alan olgular çalışmaya dahil edildi. Olgulara tam oftalmolojik ve ortoptik inceleme, nöroloji muayenesi ve beyin Manyetik Rezonans (MR) görüntüleme yapıldı. Kayma başlama yaşı, refraksiyon miktarı, Akomodatif Konverjans/Akomodasyon (AK/A) oranı ve olguların uygulanan cerrahi, Botulinum Toksin A enjeksiyonu veya gözlük tedavisine cevabı değerlendirildi.

BULGULAR:AEET tanısı alan 13 olgu çalışmaya alındı. 6 olgu Tip 2 ve 7 olgu Tip 3 tanısı ile izlemdeydi. Kayma başlangıç yaşı $5,56 \pm 4,91$ yıld, ortalama izlem süresi $25,9 \pm 62$ aydı. Ortalama sferik ekivalanı Tip 2 tanılı olgularda sağ gözde $+1,06 \pm 1,01$; sol gözde $+0,88 \pm 1,13$ iken Tip 3 tanılı olgularda sağ gözde $-4,79 \pm 2,19$ sol gözde $-4,50 \pm 1,90$ idi. Tip 2 tanılı 2 olguya bilateral medial rektus geriletme cerrahisi, 1 olguya medial rektus kasına Botulinum Toksin A enjeksiyonu ve sonrasında bilateral medial rektus geriletme cerrahisi, 2 olguya medial rektus kasına Botulinum Toksin A enjeksiyonu tedavisi uygulandı. Tedavi öncesi Tip 2 olgularda binoküler görme mevcut değil iken tedavi sonrası 4/6 olguda stereopsis kazanımı gözlemlendi. Tip 3 tanılı 4 olguya medial rektusa Botulinum Toksin A enjeksiyonu, 1 olguya ise bilateral medial rektus + inferior oblik geriletme tedavisi uygulandı. Tedavi sonrası 2 olgunun stereopsis değerleri normal izlendi. Tüm olgularda nörolojik muayene ve görüntüleme normal olarak bulundu.

TARTIŞMA VE SONUÇ:AEET olgularında nöro-görüntüleme gerekliliği tartışmalıdır, olgularımızda normal sınırlarda bulunmuştur. AEET olgularında hem Botulinum Toksin A enjeksiyonu hem cerrahi tedavi başarılı sonuçlar vermiş, tedavi edilen olgularda binoküler görmenin tekrar olduğu izlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Akut, Edinsel, Ezotropya,

PS-468 [Şaşılık]

Otizm Spektrum Bozukluğu Tanılı Hastalarda Göz Bulgularının İncelenmesi

Zeynep Akgün¹, Öykü Akkaş², Sezen Köse², Elif Demirkılınç Biler¹

¹Ege Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

²Ege Üniversitesi, Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Otizm spektrum bozukluğu (OSB) tanısı ile Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları AD'de takipte olan hastaların görme gelişimi ve göz bulgularının değerlendirilmesidir.

YÖNTEM: OSB tanısıyla izlemde olup kooperasyon gösterebilen hastalar çalışmaya dahil edildi. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) ölçümü, şaşılık ve TNO testi ile stereopsis değerlendirilmesi, konverjans yakın noktası tayini, uzak ve yakın bakışlarda füzyonal verjans amplitüdlерinin ölçülmesi, biyomikroskopik muayene ve sikloplejinli orefraksiyon (SOR) ölçümü yapıldı.

BULGULAR: Yaş ortalaması 12,10±3,29 (5-19) olan 57 hastanın K/E dağılımı 49/8, ortalama EİDGK 0,98±0,04(0,8-1) idi. Ortofori 43 (%75,4) hastada, intermittan ekzotroya(XT) 9 (%15,7) hastada [ort.UOA: -5 PD (-20-0), YOA: -8,7 PD (-25,-4)], ezotropya 2 (%3,5) hastada [ort UOA:+5 PD, YOA:+10 PD], monoküler XT 1 (%1,7) hastada [UOA:-12 PD, YOA:-20 PD] saptanırken, 2 (%3,5) hasta kooperasyon gösteremedi. Ortalama stereopsis 170±135,58(30-480) ark/sn idi. Kaba stereopsis 7 hastada mevcutken, 3 hastada stereopsis olmadığı, 5 hastanın uyum sağlayamadığı kaydedildi. Ortalama uzak konverjans 13,08±5,47 (0-25) PD, yakın konverjans 16,47±8,71 (0-40) PD, uzak diverjans -8,56±4,25 (-25-0) PD, yakın diverjans -11,20±4,11(-20-0) PD idi. Konverjans yakın noktası 16 (%30,76) hastada <5 cm, 12 (%23,07) hastada 5 cm, 16 (%30,76) hastada 5-10 cm, 3 (%5,76) hastada 10 cm ve 5 (%9,61) hastada >10 cm saptandı. Bir hastada sabit sol XT nedeni ile sol göz konverjansa katılmıyordu, 4 hasta kooperasyon olamamıştı. Miyopik kırma kusuru 22(%38,5) hastada [16 (%72,7) hastada <-1 D, 5(%22,7) hastada -1-3 D, 1 (%4,54) hastada >-3 D], hipermetropik kırma kusuru 23 (%40,3) hastada [16 (%69,5) hastada <1 D, 4 (%17,3) hastada 1-3 D ve 3 hastada (%13,0) >3 D] ve emetropi 3 (%5,2) hastada saptanırken 9 (%15,7) hasta kooperasyon gösteremedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: OSB grubunda kırma kusurları ve şaşılık bariz yüksek izlenmemekle beraber füzyon amplitüdleri ve konverjans kapasitesi belirgin düşüktür.

Anahtar Kelimeler: Otizm, stereopsis, füzyonal verjans, konverjans, refraksiyon kusuru

PS-469 [Şaşılık]

Brown Sendromlu hastalarda başvuru sırasındaki klinik özellikler

Kübra Sincar, Elif Demirkılınç Biler, Önder Üretmen
Ege Üniversitesi Hastanesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı

GİRİŞ VE AMAÇ:Brown sendromlu hastaların ilk başvuru anındaki klinik özelliklerini ortaya koymak; ambliyopi, şaşılık ve anormal baş pozisyonu varlığının sıklığını ve cerrahi endikasyon oranını değerlendirmek.

YÖNTEM:Kliniğimizde Brown sendromu tanısı alan ve ayrıntılı muayene notlarına ulaşılabilen tüm hastaların dosyaları retrospektif olarak taranarak çalışmaya dahil edildi. Hastalar tam oftalmolojik muayenelerine ek olarak sikloplejik refraksiyon, primer pozisyonadaki deviasyon, alternans, bakış kısıtlılığı, anormal baş pozisyonu, ambliyopi açısından ve cerrahi endikasyon varlığı yönünden değerlendirildi.

BULGULAR:Çalışmadaki 20 hastanın 7'si (%35) erkek, 13'ü (%65) kadın olup ortalama başvuru yaşı $4,15 \pm 2,4$ (1-12) yıl idi. Hastalarda ortalama takip süresi $64,95 \pm 46,2$ (5-175) aydı. 10 hastada sağ (%50), 6 hastada sol (%30) göz tutulumu var iken, 4 hastada bilateral (%20) tutulum mevcuttu. Hastaların 5'i (%25) ilk başvuru anında ortoforik olarak saptanmış olup 15 hastada (%75) vertikal ve/veya horizontal deviasyon vardı. Hastaların 3'ünde (%15) diğer gözlerinde de alt oblik hiperfonsiyonu mevcuttu. 14 hastada belirgin, 5 hastada hafif düzeyde anormal baş pozisyonu mevcut olup, 1 hastada baş pozisyonu saptanmadı. 3 hastada (%15) ilk başvuru anında ambliyopi, 3 hastada anizometri (%15) saptandı. Binoküler görme değerlendirilebilen 7 hastanın 1'inde (%14,3) ince stereopsis, 4'sinde (%57,1) binoküler görme mevcuttu, 2'sinde (%28,6) binoküler görme yoktu. 11 hastaya (%46,3) anormal baş pozisyonu ve/veya hipotropi nedeniyle cerrahi uygulanmış olup bu hastaların 2'sine (%18,2) re-operasyon gerekliliği oldu. Kalan 9 hastanın hepsi halen takipte olup bir olguda cerrahi endikasyon nedeniyle operasyon önerildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Ambliyopi, anizometri ve binoküler görme problemleri Brown sendromlu hastalarda daha sık karşımıza çıkmakta olup ilk muayene esnasında özellikle bu açıdan dikkatle değerlendirilmesi önemlidir. Kaymanın şekli ve anormal baş pozisyonu varlığı cerrahi endikasyon kararı için temel faktörlerdir.

Anahtar Kelimeler: brown sendromu, ambliyopi, anormal baş pozisyonu

PS-470 [Şaşılık]

Çocukluk Çağı Katarakt Ameliyatlarında Peroperatuar Ultrasonik Biyometrinin Sonuç Kıırma Kusuru Ve Görme Keskinliği Üzerine Etkisi

Ferhad Özer, Pınar Bingöl Kızıltunç, Huban Atilla
Ankara Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Çalışmamızda çocukluk çağı kataraktı olan hastalarda uygulanacak cerrahide implante edilmesi planlanan göz içi lensin (GİL) doğru bir şekilde ölçümü ve buna bağlı olarak en iyi görsel sonuçların alınması planlanmaktadır. Bu amaçla aksiyel uzunluk (AU) ölçümü farklı biyometrik yöntemler ile karşılaştırılmıştır. **YÖNTEM:**Çalışmamıza katarakt/fako cerrahisi sonrası bilateral afakisi olup 4-5 yaştan sonra, unilateral afakisi olup 1.5-2 yaştan sonra GİL implantasyonu planlanan 28 hasta dahil edildi. Bu hastalarda GİL implantasyonu öncesinde taşınabilir ultrason biyometri ile uygun GİL gücü değerlendirilip lens implantasyonu planlandı. Ameliyat sonrası takiplerde kırma kusuru ölçümü yapıldı ve uygun hastalarda Snellen eşeli ile görme keskinliği sonucu değerlendirilip, peroperatuar biyometri yapılmamış hastalarda elde edilen sonuç kırma kusuru düzeyleri ile karşılaştırıldı.

BULGULAR:Anestezi altında taşınabilir A-Scan USG ile AU ölçümü yapılan grup 1'de olguların 15'i (%53,6) erkek, 13'ü (%46,4) kız idi. Ofis ortamında AU ölçümü alınan grup 2'de olguların 16'sı (%64) erkek, 9'u (%36) kız idi. Preoperatif AU ölçümü grup 1'de ortalama 21,81 mm, grup 2'de ortalama 20,67 mm idi (p=0,07). Postoperatif miyopik kırma kusuru grup 1'de ortalama -0,06 D (-3,75/-0,25 D) iken, grup 2'de ortalama -0,30 D (-5,25/-0,25) idi (p=0,034). Görme keskinliği grup 1'de Snellen eşeli ile değerlendirilebilen 29 gözde ortalama 0,48±0,38 (0,05/1,00), grup 2'de ise 31 gözde ortalama 0,24±0,18 (0,05/0,6) idi (p=0,04). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Çocukluk çağı katarakt cerrahisinde GİL implantasyonunda en önemli parametre olan AU ölçümü için standart bir yöntem yoktur. Bebekler ve kooperasyon problemi olan daha büyük çocuklarda GAA taşınabilir A-Scan USG ile alınan AU ölçümlere göre implante edilen GİL'ler ofis ortamında elde edilen ölçümlere göre postoperatif görme keskinliği ve miyopik kırma kusuru açısından daha güvenilir sonuçlar vermiştir. Taşınabilir A-Scan USG bu hasta grubunda GİL implantasyonu öncesinde AU ölçümü için kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: aksiyel uzunluk, çocukluk çağı kataraktı, görme keskinliği, kırma kusuru, ultrasonik biyometri

PS-471 [Şaşılık]

Erişkin Hastada Tek Taraflı Ptozis: Supranükleer Monoküler Elevasyon Defisiti

Güneş Niftiyeva, Hande Taylan Şekeroğlu
hacettepe Üniversitesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Monoküler elevasyon defisiti (MED), tek taraflı yukarı bakış kısıtlılığı ile karakterizedir. Paralitik, restriktif ve supranükleer alt tipleri vardır. Klinik tabloda hipotropya ve ptozis/psödoptozis bulguları olabilir. Şaşılık cerrahisi için başlıca endikasyonlar: primer pozisyonda vertikal kayma, baş pozisyonu, ve ambliyopi riskidir. MED alt tipinin belirlenmesi ve buna göre cerrahi planlamasının yapılabilmesi için zorlu duksiyon testi (ZDT) ve ayrıntılı ortoptik muayene çok önemlidir. **YÖNTEM:** Olgu sunumu

BULGULAR: 24 yaşında kadın hasta sağ göz kapak düşüklüğü ve dışa kayma nedeniyle kliniğimize başvurdu. Ptozis ameliyatı öyküsü olan hastanın, oftalmolojik muayenesinde sağ gözde yukarı, yukarı içe ve yukarı dışa bakış kısıtlılığı, hipotropya, ekzotropya ve psödoptozis+ptozis olduğu tespit edildi. Görme keskinliği sağ gözde 0.7, sol gözde ise tam idi. Fundus muayenesi her iki gözde doğaldı. Sağ gözde Bell fenomeni mevcut olan hastada klinik muayene ve intraoperatif ZDT’de üst rektus kasının traksiyonunun normal, alt rektus kasının ise pozitif olması nedeniyle supranükleer tipte MED düşünülerek sağ göz alt rektus kasına -4.5 mm geriletme sol göz üst rektus kasına -10 mm geriletme yapıldı. Hastanın ameliyat sonrasındaki 3.ay muayenesinde sağ göz ptozis bulgusunda kısmi düzelme ile birlikte ortotropya saptanmıştır

TARTIŞMA VE SONUÇ: MED tanısı olan hastalarda mevcut olan kapak düşüklüğünde gerçek/psödo-ptozis ayırıcı tanısının yapılması, kapak cerrahisi öncesinde sadece MED tablosunda değil her ptozisli hastada göz hareketlerinin ayrıntılı muayenesinin yapılması ve şaşılık mevcut ise kapak cerrahisinden önce şaşılık cerrahisinin planlanması gereklidir. MED’de cerrahi endike olduğunda; Knapp cerrahisi, alt rektus kasına geriletme, üst rektus kasına rezeksiyon ve diğer gözde üst rektus kasına geriletme gibi seçenekler mevcuttur. Şaşılık ameliyatı sonrasında kapak ameliyatı ihtiyacı ortadan kalkabilmektedir. Sebat eden ptozis durumunda ise frontal askı veya levator rezeksiyonu cerrahileri düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: monoküler elevasyon defisiti, ptozis, şaşılık

PS-472 [Şaşılık]

Yetişkin ambliyopi tedavisinde citicoline (cytidine-5'diphosphocholine) ile uzun dönem sonuçlarımız

Aslı İnal¹, Selcen Çelik¹, Ceren Gürez¹, Birsen Gökyiğit²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi SUAM, İstanbul

²Yeni Yüzyıl Üniversitesi Tıp fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Nörologlar tarafından vasküler, travmatik veya dejeneratif nedenli beyin lezyonlarında bilişsel aktiviteyi arttırmak için sıklıkla kullanılmakta olan Cytidine-5'diphosphocholine (CDP-choline, citicoline), yetişkin ambliyopi tedavisinde de kullanılmaktadır. Bu çalışmada citicoline'in ambliyopi tedavisinde uzun dönemdeki etkinliğinin değerlendirilmesini amaçladık.

YÖNTEM:2018-2022 yılları arasında ambliyopi nedeniyle 15 gün süresince intramüsküler veya oral 1000 mg citicoline tedavisi ve iyi gören göze tam gün kapama tedavisi uygulanan yetişkin hastaların dosyaları tarandı. En az bir yıllık takip süresi bulunan olgular çalışmaya alındı. Olguların tedavi öncesi ve sonrası 1. Ay ve 1. Yıl muayenelerindeki sferik ekivalan, düzeltilmemiş ve en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) değerleri logMAR olarak kaydedildi.

BULGULAR:Çalışmaya alınan 15 olgunun 5'i kadın (%33,3), 10'u erkek (%66,6) idi. Hastaların ortalama yaşı $26,43 \pm 6,67$ (18-43) yıl, ortalama takip süresi $45,92 \pm 28,95$ ay idi. Olguların ambliyopik gözlerinde sferik ekivalan değerleri ortalama $0,59 \pm 4,88$ (-9,75-7,25) bulundu. EİDGK tedavi öncesi $0,69 \pm 0,32$ logMAR, tedavi sonrası 1. ay muayenesinde $0,43 \pm 0,30$ logMAR, 1.yıl muayenesinde $0,45 \pm 0,31$ logMAR idi. Tedavi öncesi ve 1. ay EİDGK değerleri arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p < 0,05$). Tedavi sonrası 1.ay ve 1.yıl ölçümleri arasında ise anlamlı fark saptanmadı ($p > 0,05$). Üç (%20) olguda EİDGK'da değişim izlenmezken,12 (%80) olguda Snellen eşeli ile 1 ila 7 sıra arasında artış saptandı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Yetişkin ambliyopi tedavisinde 1995 yılından beri literatürde yer alan citicoline ile değişken derecelerde olumlu sonuç alınabileceği ve bu sonuçların uzun dönemde stabil olarak kaldığı görülmüş olup istekli hastalara önerilebileceği kanısına varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: ambliyopi, ambliyopi tedavisi, citicoline, yetişkin ambliyopi tedavisi

PS-474 [Şaşılık]

Uzak yakın komitansın ezotropanya cerrahi sonuçlarına etkisi

Sultan Begüm Fırat, Pınar Bingöl Kızıltunç, Hüban Atilla
Ankara Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Şaşılık cerrahisi geçiren ezotropanya hastalarında uzak ve yakın kayma miktarı açısından farkın cerrahi sonrası kayma miktarı, stereopsis ve konsekütif ekzotropanya gelişimi üzerine etkisi

YÖNTEM:Ezotropanya tanısı ile cerrahi geçiren hastaların dosyaları retrospektif olarak tarandı. Uzak ve yakın kayması eşit olan hastalar grup 1, yakın kayması uzak kaymasından 10 PD'den fazla olan hastalar grup 2 olarak sınıflandırıldı. Preoperatif ve postoperatif kırma kusuru, uzak ve yakın kayma miktarları, binoküler görmeleri; postoperatif dönemdeki kayma açısında azalma, binoküler görmedeki gelişim karşılaştırıldı.

BULGULAR:59 hastanın 43'ü Grup 1'i, 16'sı grup 2'yi oluşturmaktaydı. Preoperatif kırma kusuru grup 2'de grup 1'e göre istatistiksel olarak anlamlı yüksekti. Preoperatif uzak kayma miktarı grup 1'de grup 2'ye göre anlamlı daha yüksekti. Yakın kayma miktarında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu. Preoperatif binoküler görme, Worth 4 nokta testi ile değerlendirildiğinde gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yokken, postoperatif Worth 4 Nokta testi değişimi grup 1'de anlamlı olarak daha iyiydi. Postoperatif dönemde uzak ve yakın kayma miktarları her iki grupta ameliyat öncesi döneme göre anlamlı derecede azalmış bulundu ve gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu. Konsekütif ekzotropanya gelişimi grup 2'de anlamlı olarak daha yüksekti ($p<0.05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmamızda cerrahi başarı oranları her iki grup birlikte değerlendirildiğinde %62,7 olarak bulunmuştur ancak uzak ve yakın kayma miktarı eşit olan ezotropanya hastalarında stereopsis ve füzyon gelişiminin yakın kayma miktarı daha fazla olan ezotropanya hastalarına göre istatistiksel olarak anlamlı derecede daha iyi olduğu gözlemlenmiştir. Literatürde erken cerrahinin binokülerite gelişimi üzerine olumlu etkisi olduğu söylenmekle birlikte bu çalışmanın sonuçlarına göre de yakın kayma fazla olan hastalara stereopsis ve füzyon gelişimi açısından daha erken cerrahi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Binoküler görme, cerrahi, ezotropanya, kayma miktarı, stereopsis

PS-475 [Şaşılık]

Akomodatif Ezotropyada Dinamik Retinoskopi ve Akomodasyon Genlikleri

Rukiye Kasımoğlu, Pınar Bingöl Kızıltunç, Hüban Atilla
Ankara Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Normal ve yüksek akomodatif konverjans/akomodasyon (AK/A) oranına sahip akomodatif ezotropyaya olgularında akomodasyon genliklerini ölçmek
YÖNTEM:Bu prospektif çalışmaya akomodatif ezotropyaya tanısı konulan toplam 49 hasta dahil edildi. AK/A oranı yüksek olan hastalar grup 1 olarak kabul edilirken, AK/A oranı normal olanlar grup 2'yi oluşturdu. Kayma miktarı, uzak ve yakın için alternan prizma kapama testi ile ölçüldü ve AK/A oranı Gradient yöntemi ile hesaplandı. Tüm olgulara statik retinoskopi, dinamik retinoskopi ve sikloplejik retinoskopi yapıldı. Statik retinoskopi, hasta 6 metre mesafeden Snellen eşelindeki en büyük harfe fiksasyon yaparken ölçüldü. Dinamik retinoskopi, hasta yakın hedefe fiksasyon yaparken monoküler tahmin yöntemi kullanılarak gerçekleştirildi. Statik ve dinamik retinoskopi sferik eşdeğerleri arasındaki fark, akomodasyon genliği olarak kabul edildi.

BULGULAR:Grup 1'de 30 hasta (%61), grup 2'de 19 hasta (%39) bulunmaktaydı. Grup 1 ve grup 2 için ortalama yaşlar sırasıyla 8 (4-13) yıl ve 9 (7-16) yıl idi. Grup 1 için ortalama statik ve dinamik retinoskopi değerleri +1.50 diyoptri (D) ve -2.50 D idi. Bu değerler grup 2 için sırasıyla +2.87 D ve +2.25 D idi. Statik ve dinamik retinoskopi değerleri gruplar arasında anlamlı olarak farklıydı ($p<0.05$). Sikloplejik retinoskopi sonrasında, ortalama refraktif sferik eşdeğer değerleri grup 1 için +2.25 D ve grup 2 için +4.00 D idi ve bu fark istatistiksel olarak anlamlıydı ($p:0.011$). Grup 1 için ortalama akomodasyon amplitüdü miktarı 4.12 D iken grup 2 için 0.75 D idi. Akomodasyon amplitüdü değerleri grup 1'de grup 2'ye göre istatistiksel olarak anlamlı yüksekti ($p<0.001$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Akomodasyon amplitüdü, yüksek AK/A oranlı akomodatif ezotropyaya grubunda normal AK/A oranlı akomodatif ezotropyaya grubuna göre daha yüksek bulunmuştur. Akomodasyon amplitüdünün yüksek olması yakın kaymada rol oynayabilir ve kapasitenin yaşla birlikte değişimi tedavi seçeneklerinde bize yol gösterebilir.

Anahtar Kelimeler: akomodatif ezotropyaya, AK/A, dinamik retinoskopi, akomodasyon genliği

PS-476 [Şaşılık]

Okülomotor sinir felcinde lateral rektusun nazale transpozisyonu ve göz kapağını kaldıran gözlük kullanımı

Duygu Akpınar, İrem Nur Yurtoğlu, Osman Melih Ceylan, Fatih Mehmet Mutlu
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Baziller tepe sendromu sonrası bilateral 3. Kranial sinir felci gelişen hastaya unilateral lateral rektus (LR) nazal transpozisyonu (NT) ve göz kapağını kaldıran gözlük ile tedavisi amaçlandı.

YÖNTEM:Sağ gözde LR, insersiyosundan 15 mm geriye doğru ikiye ayrıldı. Daha sonra alt daldan 6/0 vikril sütür geçirilerek alt oblik ve alt rektusun altından geçirilerek medial rektus (MR) insersiyosununun alt köşesinin hizasına sütüre edildi. Lateral rektus üst dalından 6/0 vikril sütür geçirilerek üst rektus ve üst oblik altından geçirilerek MR'un insersiyosununun 2 mm gerisi, 2 mm temporaline sütüre edildi. Sağ gözde MR'a 6 mm katlama yapıldı.

BULGULAR:Preoperatif muayenede her iki gözde görme keskinliği 2 metreden parmak sayma şeklindeydi. Biyomikroskopide sağ göz psödofovak, sol göz fakik idi. Her iki göz midriyatik görünümdeydi. Fundus her iki gözde doğal izlendi. Her iki gözde dışa bakış hariç her yönde bakış kısıtlılığı mevcuttu. Krimsky testi ile yaklaşık 113 PD ekzotropya saptandı.(Resim 1) Postoperatif sağ göz primer pozisyonda ortadaydı.(Resim 2) Ptozis için postoperatif göz kapağını kaldıran gözlük kullanıldı.(Resim 3) Bell fenomeni her iki gözde izlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bilateral komplet 3. sinir felcinde cerrahi tedavi tekniklerinin başarı şansı diğer paralitik şaşılıklara göre daha düşüktür. Bilateral 3. sinir felcinde LR'un NT, olguların %50'sinde postoperatif 0-15 PD kayma olacak şekilde iyileşme sağlamıştır. Son yıllarda LR'un ikiye ayrılarak MR insersiyosuna yapılan traspozisyonu postoperatif bazı komplikasyonlarına rağmen (seröz koroidal efüzyon, yüksek göz içi basıncı, posterior sklerit) gözün hizalanmasında etkili bir yöntem olarak tercih edilmektedir. Bilateral okülomotor sinir felci olan ve komplet ptozisin eşlik ettiği olgumuzda diplopi riski nedeni ile unilateral cerrahi ve Bell fenomeninin kötü olması nedeni ile ptozis cerrahisi yerine göz kapağını kaldıran gözlük kullanımının etkili olduğu değerlendirildi.

Anahtar Kelimeler: 3. Kranial sinir, diplopi,ptozis,nazal transpozisyon

PS-477 [Şaşılık]

A Conservative Approach by Unilateral Maximal Single-Muscle Recession Surgery for the Treatment of Cyclic Esotropia

Cem Evereklioglu, Fatih Horozoglu, Hidayet Sener, Osman Ahmet Polat

Department of Ophthalmology, Division of Pediatric Ophthalmology & Strabismus, Erciyes University Medical Faculty, Kayseri, Türkiye

BACKGROUND AND AIM:Cyclic esotropia (alternate-day squint) is a poorly understood form of strabismus that mostly occurs at younger pediatric ages. It demonstrates classically a 48-hour cycle with 24 hours of manifest esotropia and 24 hours of orthotropia, which is conventionally managed by bilateral or unilateral 2-muscle surgery. I aimed to report a child with cyclic esotropia who was surgically treated by a conservative unilateral 1-muscle approach.

METHODS:Case

report.

RESULTS:A 3.5-year-old girl presented to the strabismus department with an intermittent esodeviation for 2 years that became cyclic in the last 3 months (Figure 1). The diagnosis of primary classical cyclic esotropia was made after seeing her multiple times on different days. The girl was emmetropic bilaterally, had normal visual acuities in both eyes, and high-angle right esodeviation (45-50Δ) with normal laboratory and MRI results. Unilateral maximal single-muscle recession of the right medial rectus was performed and the child was followed up for 9 months. The girl developed excellent alignment after the surgery both at distance and near without cyclic pattern (Figure 2), and near-normal stereopsis (by animals: 100 sec. of Arc) with binocularity reached. The girl did not experience under- or over-correction nor have a recurrence postoperatively.

CONCLUSIONS:This is the first report of “one eye-single muscle” surgery for high-angle cyclic esotropia. Conservative unilateral medial rectus recession seems to be sufficient to permanently block the circadian rhythm and restore binocular fusion and stereopsis.

Keywords: Alternate-day squint, Cyclic esotropia, Novel, Single muscle, Unilateral recession.

PS-478 [Şaşılık]

Travmatik Kas Kaybına Bağlı Akut Diplopinin Tedavisi: Erken Cerrahi ve Botulinum Toksini Enjeksiyonu

Muhammed Emre Atlı, Gunash Nıftıyeva, Hande Taylan Şekeroğlu
Hacettepe Üniversitesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Travmatik şaşılık, kranyal veya orbital travma sonucu ortaya çıkabilir. Glob bütünlüğünün bozulmadığı izole ekstraoküler kas yaralanmaları nadir olmakla beraber klinik pratikte karşılaşılabılır. Limbusa yakınlıklarından dolayı alt ve iç rektus kasları en çok etkilenen kaslardır. Ekstraoküler kas hasarı, keskin bir cismin konjonktivayı delip kası insersiyosundan ayırması şeklinde gelişebilir. Kas kapsülü ve intermusküler membran kopan kasın kaçmasını genellikle önler, bu nedenle operasyon sırasında kas, insersiyosunun hemen arkasında yeniden tutunmuş olarak bulunabilir. Kas fonksiyonu sıklıkla korunmakla beraber diplopi gelişebilir.

YÖNTEM: Olgu

BULGULAR: 61 yaşında erkek hasta, düşme sonucu oluşan çift görme şikayetiyle başvurdu. Hastanın oftalmolojik muayenesinde 20 pd sol hipertropya ve sol göz tüm aşağı bakış pozisyonlarında kısıtlılık mevcuttu. Hastanın bilateral düzeltilmiş görme keskinliği 1.0 idi ve fundus muayenesi doğaldı. Sol göz alt konjonktivada kesi hattı mevcuttu ve bu bölgede tenon açıktaydı. Hastaya sol hipertropya ön tanısıyla sol göz alt rektus kası eksplorasyonu ve üst rektus kasına botulinum toksini enjeksiyonu yapıldı. İntraoperatif alt rektus kasının lameller olarak, insersiyosundan 3mm uzaklıktan itibaren kopmuş olduğu görüldü. Kas üzerindeki longitudinal yırtık 6.0 vikril sütür ile onarıldı, alt rektus kasının kopmuş lifleri bulunamadı. Spring balans testi hala üst rektus lehine olduğu için üst rektus kasına 0.1 cc 4 ünite botulinum toksini enjeksiyonu yapıldı. Hastanın postoperatif 1.hafta, 3.ay ve 6.ay muayenesinde primer pozisyonu ortotropik olup diplopsi yoktu.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Travmatik şaşılık için en uygun cerrahi tekniği ve tedavi planını belirlemek için hastanın yaşı, şaşılığın şiddeti dikkate alınmalıdır. Bu nedenle detaylı muayene ve orbital görüntüleme yapılması gerekmektedir. Prizmatik gözlükler, botulinum toksini enjeksiyonu gibi yaklaşımlar bazı olgularda cerrahi seçeneklere alternatif olarak da düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Travmatik şaşılık, diplopi, botulinum toksin enjeksiyonu

PS-479 [Şaşılık]

Modifiye Nishida prosedürü ile başarılı bir şekilde tedavi edilen komplet abusus felci: Olgu sunumu

Aslihan Uzun, Asena Keleş Şahin

Ordu Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ordu

GİRİŞ VE AMAÇ:Komplet abusus felci olan hastalarda, geniş açılı ezotropyanın ve abduksiyon kısıtlılığının tedavisi için vertikal rektus transpozisyon cerrahileri uygulanabilir. Özellikle orta-ileri yaş hastalarda ön segment iskemisi ve vertikal kayma risklerini en aza indirmek için modifiye transpozisyon cerrahileri arayışı sürmektedir. Bu çalışmada komplet 6. CN felci nedeniyle modifiye Nishida prosedürü uygulanan bir olgunun sunulması amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Olgu

sunumu

BULGULAR:47 yaşında kadın hasta sol gözde içe kayma, dışa bakamama ve çift görme şikayetleri ile şaşılık polikliniğine başvurdu. Alınan anamnezde hastanın 2 yıl önce intrakraniyal kitle nedeniyle opere edildiği, ameliyat sonrasında sol gözünde içe kayma geliştiği ve kaymasında zaman içerisinde düzelme olmadığı öğrenildi. Hastanın yüzü sola dönük anormal baş pozisyonu mevcuttu. Oftalmolojik muayenede görme keskinliği her iki gözde 0,9 düzeyinde idi. Hirschberg testi ile hastada sol ezotropya saptandı. Kayma açısı Krinsky testi ile 85 PD olarak ölçüldü. Göz hareketleri sağ gözde her yöne serbest iken sol gözde dışa bakış -4 kısıtlı olarak saptandı (Resim 1). Worth-4-nokta testinde diplopi mevcuttu. Ön ve arka segment muayeneleri her iki gözde doğal olarak değerlendirildi. Hastaya komplet 6. CN felci tanısı konularak sol göze modifiye Nishida prosedürü (Resim 2) ve sol iç rektusa 8,0 mm geriletme cerrahisi uygulandı. Postoperatif 1. gün, 1. hafta ve 1. ayda yapılan muayenelerde ön segment iskemisi veya vertikal kayma saptanmadı. Postoperatif 1. ayda yapılan son kontrolde hasta primer pozisyonda ortotropikti, dışa bakış kısıtlılığında düzelme mevcuttu (Resim 3). Hastanın şaşılık polikliniğindeki takipleri devam etmektedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ:İntrakraniyal cerrahi sonrası komplet abusus felci gelişen ve geniş açılı ezotropya saptanan orta yaş hastalarda modifiye Nishida prosedürü ile kombine medial rektus geriletmesi güvenle uygulanabilecek, başarılı bir tedavi yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Abusus felci, ezotropya, Nishida prosedürü, strabismus

PS-480 [Tıbbi Retina]

Bilateral Kronik Santral Seröz Koryoretinopati

İsmail Türkmen¹, Ömer Özer²

¹Mersin Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Mersin

²Dörtüol Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Hatay

GİRİŞ VE AMAÇ:Santral seröz koryoretinopati (SSKR) yaşa bağlı makula dejenerasyonu, diyabetik retinopati ve retinal ven dal tıkanıklığından sonra en sık görülen dördüncü retinopatidir. Epidemiyolojik olarak hayatın üçüncü ve altıncı dekadlarındaki erkeklerde tespit edilir. Bu çalışmada her iki gözde santral seröz koryoretinopatisi olan bir kadın hasta sunulmuştur.

YÖNTEM:Tam oftalmolojik muayenenin ardından hastaya renkli fundus kamera ile fundus fotoğraflaması yapılmış ve optik koherens tomografi (OCT) görüntülemesi (Optical Coherence Tomography / Fundus Camera Retina Scan Duo™2, Nidek Co. LTD., Gamagori, Japonya) uygulanmıştır.

BULGULAR:Yetmiş yedi yaşında kadın hasta önceden bilinen sağ gözde görme azlığına ek olarak sol gözünde ara ara olan görme kaybı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan muayenede en iyi düzeltilmiş görme keskinliği Snellen eşeli ile sağ gözde 20/400 (1.3 logMAR) ve sol gözde 20/100 (0.7 logMAR) olarak belirlenmiştir. Her iki gözden 9 yıl önce senil katarakt nedeniyle cerrahi geçirmiş olup diğer ön segment yapıları doğaldır. Arka segment değerlendirmede sağ gözde foveal atrofi gözlenmiştir. Sol gözde ise maküler elevasyon izlenmiştir. OCT görüntülemesinde sol gözde subretinal sıvıya eşlik eden retina pigment epitel dekolmanı ve fotoreseptör dış segmentlerde uzama izlenmiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ:SSKR genellikle 2 ila 3 ay içinde kendiliğinden düzeldiğinden gözlem şu anda standart tedavidir. Ancak kronik SSKR ve tekrarlayan SSKR için tedavi tartışılmalıdır. Herhangi bir yoldan (oral, intramüsküler, intranazal, vb.) verilen steroidler, günde 10 mg gibi düşük dozlarda bile artmış SSKR riskiyle güçlü bir şekilde ilişkilendirilmiştir. Dolayısıyla varsa steroidlerin kesilmesi şiddetle tavsiye edilir. Tedavi seçenekleri arasında melatonin (sirkadiyen döngüyü düzenler ayrıca kortikosteroidler üzerinde inhibe edici bir etkiye sahiptir), asetilsalisilik asit, anti-adrenerjik ilaçlar ve fotodinamik tedavi, lazer fotokoagülasyon ve eşik altı mikropuls lazer fotokoagülasyon yer alır.

Anahtar Kelimeler: Makula, Optik koherens tomografi, Retina, Santral seröz koryoretinopati

PS-481 [Tıbbi Retina]

Ani Ağrısız Görme Kaybı: Retinal Ven Dal Tıkanıklığı

İsmail Türkmen¹, Ömer Özer²

¹Mersin Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Mersin

²Dörtyol Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Hatay

GİRİŞ VE AMAÇ:Retinal ven dal ve kök tıkanıklıkları (RVT) ani ağrısız görme kaybına neden olur. Her iki durum için de risk faktörleri arasında sistemik arteryel hipertansiyon, açık açılı glokom ve kardiyovasküler hastalıklar yer alır. Bu sunumun amacı ani ağrısız görme kaybı ile başvuran bir hastayı bildirmektir.

YÖNTEM:Bu amaçla hastaya tam bir oftalmolojik muayenenin ardından optik koherens tomografi (OCT) görüntüleme (Optical Coherence Tomography / Fundus Camera Retina Scan Duo™2, Nidek Co. LTD., Gamagori, Japonya) uygulanmıştır.

BULGULAR:Elli sekiz yaşında erkek hasta bir gün önce gece başlayan sol gözde ani ağrısız görme kaybı ile kliniğe başvurmuştur. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağ gözde Snellen eşeline göre 20/20 (logMAR 0.0) ve sol gözde Snellen eşeline göre 20/400 (logMAR 1.3) idi. Her iki gözde göz içi basınç 17 mm Hg düzeyindeydi. Her iki gözde ön segment yapıları doğal olarak izlenmiştir. Fundus muayenesinde sol göz retinal ven üst temporal dal tıkanıklığına bağlı olarak geniş yaygın hemoraji alanları mevcuttur. Bu bulgularla ek olarak OCT görüntülemeye retina iç tabakalarda kalınlaşma, intraretinal sıvı ve maküler ödem tespit edilmiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Retinal ven tıkanıklıklarını tersine çevirebilecek bir tedavi mevcut değildir. Ancak iriste ve/veya retinada ortaya çıkabilecek neovaskülarizasyonlar ve makula ödemi anti-vasküler endotelial büyüme faktörü (VEGF) veya kortikosteroid enjeksiyonları ile tedavi edilebilir. RVT'li maküler ödem için ilk basamak tedavi şu anda anti-VEGF enjeksiyonlarıdır. Hem ranibizumab (BRAVO ve CRUISE) hem de afliberceptin (GALILEO/COPERNICUS; VIBRANT) makula ödemi tedavisinde etkili olduğu gösterilmiştir. Tedavi ile makula ödeminde iyileşme ile birlikte görme keskinliğinde önemli kazanımlar gösterilmiştir. Her iki ilacın da ilk 6 tedavi için aylık olarak ve daha sonra ihtiyaç duyuldukça kullanılması önerilmektedir (PRN rejimi).

Anahtar Kelimeler: Makula, Optik koherens tomografi, Retina, Ven tıkanıklığı

PS-482 [Tıbbi Retina]

Bietti Kristalin Korneoretinal Distrofi ve Retinitis Pigmentosa Olgu Sunumu

Çimen Baran, Sedat Ava, Seyfettin Erdem, Mehmet Emin Dursun, Ferhat Baver Polat,
Hüseyin Emek
Dicle Üniversitesi, Göz Ana Bilim Dalı, Diyarbakır

GİRİŞ VE AMAÇ:OR geçiş gösteren Bietti Kristalin Korneoretinal Distrofisi ve Retinitis Pigmentosa olgusunun multi modal görüntülemesi
YÖNTEM:Bietti Kristalin Korneoretinal Distrofisi saptanan olguda fundus fotoğrafları, optik koherans tomografi (OKT) kesitleri, fundus floresein anjiyografi (FFA) görüntüleri, elektrookulografi (EOG) ve elektoretinogram(ERG) ve genetik analiz kullanılmıştır.
BULGULAR:On üç yaşında kadın hasta son 1 yıldır gece az görme şikayeti kliniğimize yönlendirildi. Görme keskinliği sağ gözde tashihle 0,8 sol gözde 1,0 idi. Biomikroskopik muayenede bilateral ön segment doğal izlendi. GİB sağ göz 11 mmHg sol göz 12 mmHg ölçüldü. Fundus muayenesinde bilateral yaygın küçük, parlak kristal depozitler izlendi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Bietti Kristalin Korneoretinal Distrofisi ve Retinitis Pigmentosa olgusunun multi modal görüntülemesi hastalığın tansı ve takibinde önemli bilgiler verir.

Anahtar Kelimeler: Bietti, Distrofi,ERG, OCT

PS-483 [Tıbbi Retina]

Fosfodiesteraz 5 inhibitörü ile birlikte keyif verici vazokonstriktör madde kullanımı sonrası gelişen hemisantral retinal arter oklüzyonu

Mehmet Kömür, Muammer Özçimen, Emine Araslı Çizmeci, Pakize Rabia Albayrak, Murat Keskin, Mehmet Akif Deniz, Necip Fazıl Eruslu, Kübra Ak, Tuğba Akbaba, İrem Topan Konya Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Özellikle orta yaş ve üzeri erkek hastalarda yaygın kullanılan fosfodiesteraz5 inhibitörlerinin (PDE5 inh.) yanlarında farklı farmakolojik ajanlarla alınması sonrası hastalarda gelişebilecek koryoretinal vasküler patolojiler hakkında bilgi vermek. **YÖNTEM:** OCT, FFA, Görme alanı tetkikleri ile hemisantral retinal arter oklüzyonu olgu sunumu

BULGULAR: Kliniğimize 7 gün önce uyandıktan sonra ani ağrısız görme azlığı ile dış merkeze başvuran ve başvurduğu merkezde retrobulber nörit olarak değerlendirilen 1mg/kg dozundan 5 gün sistemik kortikosteroid tedavisinden yanıt alamayan bilinen ek hastalığı ve aile öyküsü olmayan 45 yaşında erkek hasta başvurdu. Yapılan oftalmolojik muayenede sağ gözde üst yarından görme keskinliği 1 metreden parmak sayma seviyesinde olup ön kamara doğal fundoskopik muayenede üst retinal yarımın soluk olduğu gözlendi optik disk doğal görünümünde olup ışık reflekslerinde anomali görülmedi. Hastanın ayrıntılı anamnezi ve kullandığı ilaçların sorgulanması sonrasında klinik prezentasyonun olduğu sabahın gecesinde doktor kontrolü olmaksızın PDE5 inh. ve vazokonstriksiyon yapan keyif verici madde kullanımı öyküsü alındı. OCT'de makülanın üst yarısında retinal atrofi gelişmeye başlamış olup FFA'da belirtilen alanla uyumlu superior temporal retinal arter oklüzyonuna neden olabilecek bir patoloji gözlenmedi. Humphrey görme alanında sağ gözde alt yarıda derin görme alanı kaybı gözlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Pulmoner hipertansiyon endikasyonu ile üretilen PDE5 İnhi.leri doktor gözetimi olmaksızın eczanelerden reçetesiz alınabilen cinsel performans arttırmak için kullanılan potent ilaçlardır. PDE5 inh.lerinin bilinen oftalmolojik yan etkileri arasında NIAON bulunsa da yanında alınan ek maddeler ile koryoretinal vasküler ağ üzerinde bir çok patolojiye neden olabileceği gösterilmiştir. Sonuç olarak özellikle genç-orta yaş erkek hastalarda ani gelişen görme kaybında ilaç/vazokonstriktör keyif verici madde kullanımı sorgulanmalı detaylı fundoskopik muayene ile vasküler tıkanıkları gözden kaçırılmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Fosfodiesteraz 5 İnhibitörü, Hemi Santral Retinal Arter Oklüzyonu, Keyif Verici Vazokonstriktör madde

PS-484 [Tıbbi Retina]

Leber'in Miliyer Anevrizması

Zeynep Feyza Küçük, Veysel Aykut, Özlem Türkyılmaz
İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:1908'de Coats masif subretinal eksüdasyon ve vasküler anormallikler ile karakterize eksüdatif retiniti tanımlamıştır. Konjenital veya primer telenjektazi Coats hastalığı adıyla anılmaktadır. Retinal kapillerlerde genişleme, mikro ve makro anevrizmalar, iskemi, nonperfüzyon ve retinal vasküler sızıntıdan oluşur. 1912'de Leber, Coats tarafından görülen vakalardan klinik olarak daha hafif olan miliyer anevrizmaları tanımlamıştır. Reese, Coats hastalığı ve Leber'in miliyer anevrizmalarının tek ve aynı olduğunu, çocuklukta veya yetişkinlikte ortaya çıktığını öne sürmüştür.

YÖNTEM:Retina biriminde 1 yıldır takipli olan hastanın fundus fotoğrafları, oct ve ffa sonuçları analiz edildi.

BULGULAR:55 yaşında kadın hasta 19.04.22 de sol gözde görme azalması şikayeti ile başvurdu. GK 0.9/0.1, Gib: 14/15, Bio: Ns/Ns, F: sağ doğal/ sol yoğun kistik maküler ödem, fovea temporalinde telenjektazik damarlar, sert eksuda, vasküler kılıflanma ve perifer retinada anevrizmalar izlendi. 3 doz avastin uygulandı. Takip eden vizitlerinde maküler ödeminde gerileme izlenmeyen hastaya 1 ay arayla toplamda 4 doz eylea uygulandı. Hastanın son vizitindeki GK 0.9/0.05 idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Leber'in miliyer anevrizması, vasküler anevrizmaların oluşumu, değişen derecelerde sızıntı ve lipid eksüdatlarının birikmesi ile karakterizedir. Sıklıkla genç erkeklerde görülür ve tek taraflıdır. Anevrizmal değişiklikler sıklıkla ekvator bölgesinde veya periferinde gruplanır. FFA kronik ve fokal ekstravazasyon ile sert eksudalara yol açan anevrizmaları gösterir. Tedavi, eksüda makülayı tehlikeye atıyorsa argon lazer fotokoagülasyon ile anevrizmaların ablasyonundan oluşur. Bazı durumlarda, triamsinolon veya intravitreöz anti-VEGFlerin yanı sıra maküler traksiyon veya epiretinal membran varlığında vitreoretinal cerrahi de uygulanabilir. Telenjektazi alanı belirgin lipid birikimi olmaksızın 1 kadranda izole edilmişse, lezyonların 3 ila 6 aylık periyotlarla gözlemlenmesi önerilir. Prognozu genellikle iyidir ve ilerleme tipik olarak yavaştır.

Anahtar Kelimeler: Anevrizma, Coats Hastalığı, Eksuda, Telenjektazi

PS-485 [Tıbbi Retina]

Covid 19 Hastalığı Sonrası Gelişen Santral Seröz Koryoretinopati

Mehmet Coşkun
Karabük Üniversitesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Santral seröz koryoretinopati (SSKR), nörosensöriyel retinanın ve/veya retina pigment epitelinin (RPE), çoğunlukla makulayı da içeren seröz dekolmanı ile karakterize etiyolojisi tam olarak bilinmeyen koryoretinal bir hastalıktır. Covid 19 virüsü kedi ve fare türlerinde piyogranüloamatöz ön üveit, retina dekolmanı, retinal vaskülit ve koroidit gibi görmeyi tehdit eden oküler komplikasyonlara neden olduğu raporlanmıştır. **YÖNTEM:**Covid 19 hastalığında SSKR olan bir olguyu sunmayı amaçladık. **BULGULAR:**36 yaşında kadın hasta,büro çalışanı hastane personelidir.Sol gözde ani başlayan görme bulanıklığı şikayeti ile başvurdu.Hikayesinde 3 gün önce covid 19 hastalığı için yatarakedavi olduğunu ifade etmekteydi.Muayenesinde görmeleri sağ göz 1.0,sol göz 0.5,göziçi basınçları heriki gözde 14 mmHg düzeyindeydi. Biyomikroskopik olarak ön segment doğal görünümdeydi.Yapılan FFA ve OCT incelemesinde SSKR tanısı konuldu.(Resim 1,2) Oral asetazolamid(2x250 mg),topikal nepafanac(4x1) ile tedaviye başlandı.Tedavinin 5. gününde klinik bulgularda yeterli düzelme olmaması üzerine oral asetazolamid dozu düşürülerek(2x125 mg),oral epleronon(50 mg) eklendi.(Resim 3) Tedavinin 17. günü kontrol muayenesinde sol göz görmesi tam düzeyine yükseldi ve OCT incelemesinde retinanın normal görünümüne döndüğü izlendi.(Resim 4) **TARTIŞMA VE SONUÇ:**PCR ile gözyaşından virüs tespit edilmesi corona virüslerin gözde enfeksiyon yapabileceğini akla getirmektedir.COVID 19 vasküler perisitleri ACE2 ekspresyonu ile tutabileceği gibi, viral enfeksiyonların kompleman aracılı endotel hücre disfonksiyonu ve mikrovasküler hasar ile oküler vasküler tutulum yapabilir.SSKR koroid damarlarının aşırı geçirgenliğine; koroid vasküler oteoregülasyonun bozulmasına ve/veya retina pigment epiteli (RPE) bariyer ve pompa fonksiyonunun bozulmasına bağlanmaktadır. Literatürde covid sonrası çeşitli oküler patolojiler tanımlamıştır.SSKR gelişiminde Covid sürecinde hastane çalışanlarında aşırı stres durumunun da etkili olabileceğini düşünmekteyiz

Anahtar Kelimeler: covid,santral seröz koryoretinopati,görme kaybı

PS-486 [Tıbbi Retina]

Pakikoroid Pigment Epitelyopati Bulguları Olan Hastada Retinal Arter Dal Tıkanıklığı ve Parasantral Akut Orta Makulopati

Mesut Tekerek, Doğukan Cömerter, Nureddin Karakaş, Murat Sönmez
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Sultan 2. Abdulhamid Han Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Parasantral akut orta makulopati (PAOM), iç nükleer tabakada hiperreflektif band benzeri multipl veya izole lezyonlarla karakterize akut negatif skotom kliniğinin görüldüğü spektral domain optik koherens tomografi (SD-OKT) bulgusudur. Bu çalışmada, 4 gündür retinal arter dalcık tıkanıklığı (RADT) tanısıyla hiperbarik oksijen (HBO) tedavisi alan hastada ortaya çıkan PAOM bulgularını ortaya koymayı amaçladık.
YÖNTEM:Fundus fotoğraf, OKT, fundus flöresein anjiyografi(FFA), fundus otoflöresans(FOF) ile hasta değerlendirildi.
BULGULAR:4 gün önce sağ gözde ani görme kaybı ile başvuran 70 yaş kadın hastanın yapılan muayenesinde görme keskinliği (GK) sağ göz 1/10, sol göz 20/20 olarak saptandı. Intraoküler basınçlar 18mmhg idi. Biyomikroskopik muayenesi doğaldı. Fundus muayenesinde sağ göz parasantral alanda retinal iskemi ile uyumlu 5x3 mm boyutlarında beyaz alan ve makulayı besleyen retinal arter dalında pıhtı ile uyumlu kesinti gözlemlendi.(figür 1) Sol gözde retina pigment epitel değişikliği dışında patoloji saptanmadı.(figür 2) Hastanın OKT'sinde iç nükleer tabakada hiperreflektif plakoid bant ve dış pleksiform tabakanın belirginleşmesi görüldü. (figür 3) FOF görüntülemesinde iskemi ile uyumlu hipootofloresans alan izlendi. (figür 4) FFA'da makulada hipoperfüzyon alanı ve FOF ile uyumlu retina pigment epitelyopatiye ait hiperflöresan noktalar görüldü. (figür 5) Hastanın etiyolojisini ortaya koymak için hipertansiyon, dislipidemi, diyabet için laboratuvar testleri ve karotis doppler USG yapıldı. Hipertansiyon tedavisi yeniden düzenlenen hastaya HBO tedavisi dışında bir tedavi önerilmedi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:PAOM; son zamanlarda diyabetik retinopati, hipertansif retinopati, orak hücreli retinopati, purtscher retinopati, santral retinal ven ve retinal arter tıkanıklığı gibi çok sayıda retinal vasküler hastalıkla ilişkilendirilmiştir. Hastamızda pakikoroid spektrum zemininde gelişen hem RADT hem de PAOM bulguları izlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Parasantral akut orta makulopati, retinal arter dal tıkanıklığı, hipertansiyon

PS-487 [Tıbbi Retina]

İnsidental Saptanan Nadir Bir Tuberoskleroz Olgusu

Bilge Tarım¹, Yelda Yıldız Taşcı², Yasin Toklu², Mücella Arıkan Yorgun²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

²Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Tuberoskleroz (TS) kompleksi otozomal dominant kalıtmı, nörokutanöz hamartomlarla karakterize, cilt, santral sinir sistemi, kalp, böbrek, akciğer, göz gibi organ tutulumları olan multisistemik bir hastalık kompleksidir. Retinal astrositik hamartom, TS için major tanı kriterleri arasındadır. Biz burada rutin göz kontrolüne gelen bir hastada, retinal astrositik hamartom tespit edip, bu muayene ışığında TS tanısı alan bir hastayı sunduk.

YÖNTEM:Olgu

BULGULAR:Rutin göz kontrolü amacıyla tarafımıza başvuran 43 yaşında kadın hastanın herhangi bir şikayeti yoktu. Bilinen siroz ve hepatit B hastalığı olan hastanın göz muayenesinde bilateral görme keskinlikleri tam, bilateral ön segment muayenesi doğal izlenirken; dilate fundus muayenesinde bilateral optik disk komşuluğunda retinal astrositik hamartom izlendi. Hastanın bilateral renkli görmeleri tam, ışık reaksiyonları normaldi. SD-OKT'de hamartamatöz lezyonun retina iç katmanlarına doğru ilerlediği görüldü. Sistemik muayenesinde dışarıdan görülmeyen, palpasyonla hissedilen tüm cilt altında ele gelen nodüler lezyonları mevcuttu. Anamnez derinleştirildiğinde aksiller meme dokusu ve uterus didelfis olduğu öğrenildi. Transvajinal USG'de sağda 19x10 mm boyutlarında; solda 74x64 mm boyutlarında intramural myom izlendi. Genetik olarak TSC 1 ve TSC 2 genleri çalışılan hastada sonuç negatif gelmesine rağmen retinal astrositik hamartom major tanı kriterleri içinde yer aldığından bu hastada olası TS tanısı konarak hasta takip edildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:TS'li vakaların yaklaşık %50'sinde tek veya iki taraflı retinal astrositik hamartomlar mevcuttur. Retinal astrositik hamartom tipik olarak TS ile ilişkilidir ancak spontan, idiyopatik bir lezyon olarak da ortaya çıkabilir. Bu yüzden sistemik bulgular tanıda çok önemlidir. Bizim hastamızda retinal astrositik hamartoma aynı zamanda uterus didelfis ve aksiller meme dokusu gibi anomaliler de eşlik etmekteydi. Genetik testler tanıya yardımcı olmakla beraber bu testlerin negatifliği hastalığı dışlamamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Retinal astrositik hamartom, Tuberoskleroz, Uterus didelfis, Aksiller meme

PS-488 [Tıbbi Retina]

Bietti'nin Kristalin Distrofisi

Rabia Yokuş, Mustafa Doğan, Hamidu Hamisi Gobeka, İbrahim Ethem Ay
Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu olguda kliniğimizde takip edilen Bietti Kristalin Distrofisi tanılı hastamızın klinik bulgularının sunulması amaçlanmıştır.
YÖNTEM:Hastanın refraksiyon, biyomikroskopik muayene,ön segment fotoğrafı, optik koherens tomografi ve fundus fluoresein anjiyografi incelemeleri yapıldı.
BULGULAR:33 yaşındaki erkek hastanın düzeltilmiş görme keskinliği sırasıyla 0.5 ve 0.05 idi. Göz içi basıncı sağ gözde 16 sol gözde 17 mmhg idi. Ön segment muayenesinde kristalin birikimi izlenmedi. Fundus muayenesinde stardust şeklinde drusenler gözlendi. Çekilen optik koherens tomografisinde bilateral kistoid tubulasyonlar ve retina içi kristalin depozitleri izlendi. Fundus fluoresein anjiyografi görüntülemesinde bilateral yaygın retina pigment epitelinde atrofi izlendi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Bietti Kristalin Distrofisi retinada ve bazen korneada sarı-beyaz kristal birikimleri, retina pigment epitel dejenerasyonu ve koroid damarlarında sklerotik değişiklikler ile karakterize otozomal resesif geçişli nadir bir hastalıktır. Hastalık genelde yaşamın ikinci ve üçüncü dekadlarında başlar. Hastalığın ilerlemesi ile birlikte görme keskinliğinde azalma, gece körlüğü, görme alanında daralma ve renkli görmeye bozulma meydana gelir.Bu olgudaki hastamızın mevcut drusenlerinde aktivasyon izlenmediği için hastamız non-steroid tedavisi ile takip edildi. 5 yıldır gözlemi devam eden hastanın mevcut durumunda aktivasyon izlenmemiş olup takibi devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bietti, Distrofi, Retinal distrofi

PS-489 [Tıbbi Retina]

Yaşa Bağlı Maküla Dejenerasyonunda Erken Tedavi: Olgu Sunumu

Serap Ünal, Banu Turgut Ozturk, Serhat Eker
Selçuk Üniversitesi, Göz Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Yaşa bağlı maküla dejenerasyonu (YBMD), makülayı etkileyen bir hastalıktır. Polijenik, yaşam tarzı ve çevresel faktörler arasında karmaşık bir etkileşim olduğu düşünülmektedir. Druzen ve retina pigment epitel (RPE) değişikliği içeren periferik klinik bulgular ile karakterizedir. Hastalığın geç dönemleri görme kaybı ile ilişkilidir. Kuru tip (eksudatif olmayan, neovasküler olmayan) YBMD en sık formudur. Yaş tip, ileri düzeyde görme kaybına yol açar. Bu çalışmayla kliniğimize başvuran yaş tip YBMD olgusunun multimodal görüntüleme ile hızlı tanı ve tedavi sonucu ele alınacaktır. **YÖNTEM:** 67 yaşında erkek hasta şikayetlerinde artma ve görme azalması ile kliniğimize başvurmuştur.

BULGULAR: 67 yaşında erkek hasta kuru tip YBMD ile klinikte olası metamorfopsi değişikliği ve AMSLER kartı önerileriyle takip edilmekteydi. Yaklaşık 2 haftadır süregelen görmede değişiklik ile kliniğimize başvurdu. Snellen eşeli ile ölçülen en iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağda 20/20, solda 20/25 seviyesindeydi. Fundus muayenesinde sağ gözde drusenoid birikim; sol gözde atrofik retina, koroid neovaskülarizasyonu (KNVM) izlendi. Optik koherens Tomografi (OKT) görüntülemesinde sağ gözde drusen; sol gözde drusen, pigment epitel dekolmanı (PED) ve aktif KNVM bulguları gözlemlendi. Florosein Anjiyografi incelemesinde, lezyonda geç dönemde sızıntı tespit edildi (Resim 1). Maküla kalınlığı sağ gözde 252 µm iken; sol gözde 317 µm ölçüldü (Resim 2). Hastaya bulgular eşliğinde 3 doz yükleme bevacizumab enjeksiyonu yapıldı. Tedavi sonrası görme 20/20 tespit edildi. Subretinal sıvının iyileştiği görüldü. (Resim 3). OKT-Anjiyografi incelemesinde sağ gözde KNVM tespit edilmedi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Kuru tip YBMD tanısıyla takip edilen hastalara, görmede değişiklik, metamorfopsi artış veya AMSLER kartında yeni değişiklikler olması durumunda bir an önce takipli göz kliniğine başvurusu gerektiği söylenmelidir. Erken tanı ve tedavi ile yaş tip YBMD kontrol altına alınabilir ve tedaviyle yüz güldüren görme düzeyi elde edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Bevacizumab, Optik koherens Tomografi, Yaşa bağlı maküla dejenerasyonu

PS-490 [Tıbbi Retina]

Stargardt Hastalığı: Olgu Sunumu

Ayşe Naz Mutlu, Gizem Köse, Ayça Küpeli Çınar, Göksü Alaçamlı, Ahmet Kürşad Sakallıoğlu, Rüveyde Garip, Hande Güçlü
Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Edirne

GİRİŞ VE AMAÇ:Stargardt hastalığı otozomal resesif olarak geçiş gösteren bir makula distrofidir. Retina pigment epitelinde lipofuksin birikimiyle karakterize olup atrofik bir makula ve onu çevreleyen irregüler, sarı-beyaz renkli, derin retinal lezyonlar (fleck) ile karakterizedir. 30 yaşında erkek hasta, kliniğimize uzak vizyon azlığı ile başvurmuştur. Başvuru sonrasında yapılan tetkik ve görüntülemelerle stargardt hastalığı tanısı konulmuştur. Hastaya hastalığın ilerlememesi için önerilerde bulunarak stargardt hastalığı hakkında bilinç düzeyini arttırmak amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Üçüncü basamak sağlık kuruluşu göz hastalıkları polikliniğine bilateral vizyon azlığı ile gelip stargardt hastalığı tanısı alan hasta retrospektif olarak incelendi.
BULGULAR:Hastanın ilk muayenesinde sağ vizyonu tashih ile 0.7 sol göz vizyonu tashih ile 0.8 olarak izlendi. Bilateral göz içi basınçları 13 mmHg olarak ölçüldü. Bilateral biyomikroskopik muayenesi doğal izlendi. Bilateral fundoskopik muayenesinde ise optik disk ve peripapiller alan doğal makula çevresinde sarı beyaz dairesel lezyon ve pigment epitel atrofileri izlendi. Optik kohorens tomografisinde ise bilateral retina dış katmanlarında kayıp görüldü. Hastaya retina distrofisi ön tanısıyla fundus florosein anjiyografi planlandı. Çekilen FFA'da makulada retina pigment epitel atrofisini gösteren hipootofloresan ve irregüler sarı beyaz derin retinal lezyonlar izlendi. Hastaya stargardt hastalığı tanısı konuldu. Hastaya hastalığın ilerlememesi için güneş gözlüğü, kontakt lens ile güneş ışınlarından korunması önerildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Vizyon azlığı ile gelen ve optik kohorens tomografisinde retina dış katmanlarında kayıp olan fundoskopik muayenesinde makulada beyaz derin lezyonları olan hastalarda stargardt hastalığı unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: makula, distrofi, retina

PS-491 [Tıbbi Retina]

Anjioid Streak Olgu Sunumu

Muammer Özçimen, Pakize Rabia Albayrak, Emine Araslı Çizmeci, Murat Keskin, Mehmet Kömür, Mehmet Akif Deniz, Necip Fazıl Eruslu, Kübra Ak, Tuğba Akbaba, İrem Topan Konya Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Eğitim Kliniği, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ:Koroidal neovasküler membran oluşturan sebeplerden biri olan anjioid streak hakkında bilgi vermek ve eşlik edebilecek sistemik semptomlardan bahsetmek.

YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:55 yaşında erkek hasta kısa süre önce sol gözünde başlayan görme azlığı ile başvurdu. Yapılan muayenede; en iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağ gözde tam son gözde 0,15 idi. Bilateral direk ve indirekt ışık refleksleri mevcut; rölatif afferent pupil defekti negatifdi. Her iki göz ön segment doğal ön kamara sakindi. Dilate yapılan fundus muayenesinde sağ gözde jukstapapiller alanda anjioid çatlaklar ve retina pigment epitel (rpe) değişiklikleri izlendi. Sol gözde jukstapapiller alanda yoğun anjioid çatlaklar, makülopapiller alanda preretinal hemoraji ve yoğun eksüda görünümü hakimdi. Çekilen optik koherens tomografide sağ gözde parapapiller alanda multiple druzen görüldü, ödem izlenmedi. Sol gözde ise papillomaküler alanda rpe değişiklikleri subretinal fibrozis ve makülayı içeren intraretinal ödem görünümü mevcuttu.

Hasta ek hastalık yönünden araştırıldı. Eşlik eden başka sistemik patolojisi olmayan hastaya izole anjioid streak tanısı konuldu.

Tekrarlayan vizitlerle hastanın muayenesini gerçekleştirildi. Sol göze dört kez aflibercept, iki kez ranicizumap intravitreal uygulama yapıldı. Son muayenede en iyi düzeltilmiş görme keskinliği her iki gözde tam, ön segment bilateral doğal, ön kamara sakindi. Okt de sağ gözde ödem izlenmeyip sol gözde makülopapiller alanda minimal kistik ödem ve subretinal fibrozis izlendi. Görme keskinliği tam olan hastaya yakın takip önerildi. Takip eden vizitlerde yapılan anti vegf tedaviden fayda gördü.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Anjioid streak ileri derecede frajil olan bruch membran çatlakları sebebi ile gerçekleşir. Bu çatlaklar izole şekilde görülebileceği gibi ehler danlos, paget, gibi bağ dokusu hastalıkları ile de beraberlik gösterebilir. Hastalarda oküler,kutanöz ve vasküler tutulum olabilir. Oküler semptomlar takip gerektirip intravitreal enjeksiyon tedavisi prognozu iyi yönde etkiler.

Anahtar Kelimeler: Bruch membranı, bağ doku, görme azlığı

PS-492 [Tıbbi Retina]

Wyburn Masson Sendromu Olgusu

Muhammed Fatih Satılmaz, Murat Okutucu, Çağla Hakkani Öznay, Fatma Huriye Kısa, Hülya Yaşar
Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Rize

GİRİŞ VE AMAÇ:Wyburn Masson Olgusunu sunmak
YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:Dış merkezden tarafımıza FFA tetkiki için yönlendirilen 45 yaşındaki erkek hastanın muayenesinde düzeltilmiş görme keskinliği bilateral 20/20 idi. GİB: 20/20mmHg ölçüldü. Göz hareketleri bilateral her yöne serbest idi. Ön segment muayenesi bilateral doğal olarak izlendi. Fundus muayenesinde sağ gözde optik diskten inferior retinaya doğru uzanan tortusitesi artmış, dilate retinal damarlar izlendi, sol göz doğaldı.(Resim 1) OCT’de her iki gözün ISOS bandının ve RPE-Bruch kompleksinin defektif olduğu saptandı.(Resim 2) FFA’da sağ gözde erken dönemde lezyon alanında hiperfloresans izlendi, geç dönemde hiperfloresans artmadı.(Resim 3) Makula bölgesinde bilateral foveaya yakın bölgelerde pencere defektine bağlı hiperfloresans izlendi.(Resim 4) Hastanın bilateral görme alanları doğaldı. Hastadan kranial AVM’ler için beyin MR anjiyografi istendi ancak AVM görülmedi. TARTIŞMA VE SONUÇ:WyburnMasson Sendromu AVM’lere yol açan kalıtsal olmayan, konjenital ve nadir görülen bir sendromdur. Etiyolojisi ve risk faktörleri belli değildir. Sendromun kadın ve erkeklerde eşit sıklıkta izlendiği bildirilmiştir. Beyin, orbita, retina ve cilt gibi vücudun pek çok farklı yerinde AVM’lere ve yer kaplayan kitlelere sebep olabilir. Bu sebeple Sturge-Weber, Von Hippel-Lindau, vazoproliferatif tümör ve retinal kavernöz hemanjiom ayırıcı tanıda düşünülmelidir. Orbitada veya retinada hemen her zaman tek taraflıdır. Bu olguda da lezyon tek taraflı idi. AVM’nin geliştiği lokalizasyona bağlı olarak retinal hemorajiye, retinal ven tıkanıklığına, intraretinal ödeme, ptozise ve görme alanının daralmasına yol açabilir. Bu olguda bu tip komplikasyonlara rastlamadık.

Anahtar Kelimeler: WyburnMasson Sendromu, Arterio Venöz Malformasyon, Fakomatoz

PS-493 [Tıbbi Retina]

Laser Epilasyon Komplikasyonu; Makula Hasarı

Huseyin Mayali, Muhammed Altinisik, Mustafa Erdoğan, Ozcan Kayikcioglu
Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları A.D., Manisa

GİRİŞ VE AMAÇ:Koruyucu gözlük kullanmadan yapılan Laser epilasyon işlemi esnasında oluşan makula hasarı gelişen olguyu sunmayı amaçladık.
YÖNTEM:21 yaşında bayan hasta yaklaşık bir hafta önce laser epilasyon işlemi sırasında laser ışınının sağ gözüne isabet etmesi sonucu sağ gözünde az görme şikayeti ile başvurdu.
BULGULAR:Yapılan oftalmolojik muayenede sağ gözde görme keskinliği 0.1, sol gözde Tam düzeyindeydi. Biomikroskopik bakısında bilateral kornea ve lens te herhangi bir patoloji saptanmadı. Göz dibi bakısında sol göz doğal, sağ gözde foveal bölgede hipo-hiper pigmentasyon gösteren retina pigment epitel değişiklikleri izlendi (Resim 1). Yapılan OKT'de subfoveal alanda dış hiperreflektif bantlarda atrofi ve pigment birikimi izlendi (Resim 2). OKTA en face görüntülemeye koryokapillaris tabakasında lezyon ile uyumlu alanlarda avasküler alanlar görüldü (Resim 3).
TARTIŞMA VE SONUÇ:Koruyucu gözlük kullanmadan yapılan bu tür işlemlerde laser ışınının isabet ettiği bölgelerde tahrip edici hasarlar oluşmakta ve özellikle makula bölgesine gelen laser ışınları kalıcı olarak görme keskinliği kaybına yol açabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: epilasyon, laser, makula hasarı

PS-494 [Tıbbi Retina]

Posterior Polar Santral Koroidal Distrofi ve Anular Koroidal Distrofli İki Olgu

Abdulkadir Küçük, Fatih Bilgehan Kaplan, Berkтуğ Öztürk
Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı,
İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Posterior polar santral koroidal distrofi, vasküler arkadların içinde ve bazen ötesinde, optik siniri çevreleyen posterior fundusu içeren koroidal atrofik bir anormalliktir. Posterior polar santral koroidal distrofi genellikle merkezi makulada odaklanmış bir dejeneratif süreç olarak başlayabilir, ancak dejeneratif değişim farklı bir atrofi hızıyla genişler. İlk olarak atrofik zonal değişiklikler oluşur, daha sonra tüm süreç disk veya ötesine temporal vasküler arkadlara doğru genişler ve birleşir. Posterior polar anular koroidal distrofi, vasküler arkadları ve optik siniri çevreleyen posterior segmentin özgün bir atrofisidir. Perifoveal bölge göreceli olarak korunmuştur. Posterior polar anular koroidal distrofi bazı hastalarda ilerleyebilir. Fundus otofloresans (FAF) görüntüleri, Retina pigment epiteli (RPE) ve koroid kapillerlerinin geniş kapsamlı kaybını gösterir. **YÖNTEM:** Bizde iki ayrı koroidal distrofi olgusunu sunmayı amaçladık. **BULGULAR:** 62 yaşında kadın hasta 2018'den beri kliniğimizde glokom tanısı ile takip edilmekte idi. 30.05.2023 tarihli kontrolünde ise EİDGK 0,2/0,7 seviyelerindeydi. Fundus bakısında ve optik koherens tomografi (OKT) görüntülemesinde sağda daha geniş alanda olmak üzere bilateral optik disk çevresi ve makula altında koroidde incelme izlendi. Hastanın fundus floresein angiografisi (FFA) ve geniş açılı FAF çekilerek posterior polar santral koroid distrofisi tanısı konuldu. 57 yaşında erkek hasta sol görmesinde azalma ile kliniğimize başvurdu. EİDGK 0,8/0,05 seviyelerinde idi. Bilateral psödo fakik olan hastanın fundus bakısında sağ gözünde makulada RPE değişiklikleri izlenirken sol gözünde perifer retinada koroidin aşırı incelmış olduğu görüldü. OKT, FFA ve FAF sonucu posterior polar anular koroidal distrofi tanısı konuldu. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Birçok hastanın tanı konulmadan takip edildiği ve bu sebeple bu tarz distrofilere dikkat çekmek ve bilinirliğini arttırmaktır.

Anahtar Kelimeler: anular, distrofi, koroidal, Posterior polar, santral

PS-495 [Tıbbi Retina]

Stellat Nonherediter İdiopatik Foveomaküler Retinoskizis Olgusu

Muhammed Fatih Satılmaz, Murat Okutucu, Çağla Hakkani, Fatma Huriye Kısa, Hülya Yaşar
Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Rize

GİRİŞ VE AMAÇ:Stellat Nonherediter İdiopatik Foveomaküler Retinoskizis (SNİFR) olgusunu sunmak

YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:20 yaşında kadın hasta sağ gözde görme azlığı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Muayenesinde düzeltilmiş görme keskinliği sağ gözde 0.05, sol gözde 20/20 idi. GİB: 11/13 mmHg ölçüldü. Ön segment muayenesi bilateral doğal olarak izlendi. Fundus muayenesinde sağ gözde foveada radyal uzantılar mevcuttu, sol göz doğaldı.(Resim 1) OCT’de sağ gözde makulada dış pleksiform tabakada skizis izlendi, sol göz doğaldı.(Resim 2) FFA’ında makulada geç dönemde minimal hiperfloresans izlendi. (Resim 3) Hastanın RS1 geni analizinde mutasyon saptanmadı. Hastanın cinsiyeti, tek taraflı bulgu vermesi, klinik bulguları ve genetik analiz sonucuna göre SNİFR teşhisi kondu.

TARTIŞMA VE SONUÇ:SNİFR toplumda nadir görülen bir antidedir. Genellikle rutin oküler muayenede rastlantısal olarak tanı alır ancak bazı hastaların hafif metamorfopsi ve bulanık görme şikayetleri olur. Maküler retinoskizis yapan hastalıklarla özellikle X'e bağlı juvenil retinoskizis (XBJR) ile ayırıcı tanısı yapılmalıdır. XBJR’de RS1 geni sorumlu gösterilirken SNİFR’de herhangi bir gen mutasyonu tespit edilememiştir. SNİFR çift taraflı ve erkeklerde de görülebilse de genellikle tek taraflıdır ve kadınlarda daha sık görülür, XBJR ise genellikle bilateral görülür ve erkeklerde daha siktir. Bu olguda da cinsiyet kadın, lezyon tek taraflı ve gen mutasyonu saptanmadı. Tanıda fundoskopik muayene, OCT ve FFA kullanılır. Fundus muayenesinde fovea çevresinde radyal uzantılar ve periferde uzanan skizis izlenebilir. FFA’da erken veya geç dönemde herhangi bir sızıntı izlenmez. Bu olguda ise geç dönemde hafif hiperfloresans izlendi. Olgular çoğunlukla asemptomatik olduğundan herhangi bir tedavi gerekmemektedir. Literatürde pars plana vitrektomi uygulanıp iç limitan membranı soyulan hastaların OCT’lerinde belirgin düzelme gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Stellate Nonhereditary Idiopathic Foveomacular Retinoschisis, X'e bağlı Retinoskizis, OCT

PS-497 [Tıbbi Retina]

Optik Pit Makulapatisinin Koagülasyon ve Mikropulse Lazer ile Tedavisi

Gülcan Toplak, Eyüp Düzgün, Doğukan Cömerter, Nureddin Karakaş
S.B.Ü Sultan 2. Abdülhamid Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Optik pit (OP); genellikle unilateral, tek, oval olarak optik disk inferotemporalinde görülen çukurlaşma artışıdır. OP'in, embriyonik fissürün üst kısmının kapanma defekti sonucu oluştuğu düşünülmektedir. Hastalar metamorfopsi, mikropsi, bulanık görme şikayetleri ile başvurabilirler. Genel olarak retina dekolmanı, retinoskizis veya kistoid makula ödemi (KMÖ) gelişmeden görme defektleri beklenmez. Bu çalışmada, konvansiyonel (LFK) ve mikropulse lazer (MPL) sonrası tedavi edilen optik pit makulopatisi olan hastayı sunmayı amaçladık.

YÖNTEM:Renkli fundus fotoğrafı, fundus otoflörans (FOF), optik koherens tomografi (OKT) ile takip edilen hastanın LFK ve MPL ile tedavisinin değerlendirilmesi

BULGULAR:Sağ gözde görme azlığı şikayetiyle tarafımıza başvuran 73 yaş erkek hastanın görme keskinlikleri (GK) sağ göz 0.2, sol gözde tam seviyelerindeydi. Biyomikroskopik muayenede her iki göz doğaldı. Fundus muayenesinde sağ optik disk inferotemporalde OP mevcuttu. (Fig. 1) OKT'de subretinal sıvı (SRS) ve kistoid makula ödemi (KMÖ) görüldü. (Fig. 2) Birer ay aralıklarla 3 doz anti-VEGF yapılan hastanın 3. enjeksiyon sonrası kontrolünde bulgularda gerileme olmadığı görüldü.(Fig. 3) Bunun üzerine hastanın optik disk temporaline 1 sıra LFK yapıldı. 1 ay sonraki kontrolünde SRS azalmıştı. (Fig. 4) 6. ay kontrolünde sağ GK 0.6, OKT'de skizis ve SRS azalmış, subfoveal sıvı rezorbe olmuştu. SRS devam ettiği için LFK'a ek olarak MPL planlandı. MPL sonrası hasta pandemi yüzünden 2 yıl boyunca takiplere gelmemesine rağmen son kontrolünde; sağ göz GK 0.6 seviyesindeydi, SRS ve KMÖ saptanmadı. Sadece hafif intraretinal sıvı gözlemlendi.(Fig. 5) Hastanın GK ve OKT bulguları halen stabil seyretmektedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Optik Pit Makulopatisinde farklı tedavi seçenekleri olmakla beraber standart bir tedavisi yoktur. Hastalar tedavisiz takip edilmekle birlikte semptomatik ve progresyon gösteren olgulara cerrahi, gaz enjeksiyonu ve lazer uygulanabilir. Uygun hastalarda LFK ve MPL tedavisi fayda sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Optik Pit Makulopati, Konvansiyonel lazer, Mikropulse Lazer, Subretinal sıvı

PS-500 [Tıbbi Retina]

Koroideremi

Merve Eldem Baykal, Emirhan Özkul, Mehmet Demir, Ceren Işcan, Emine Büşra Ziyrek
SBÜ, Sancaktepe Şehit Prof. Dr. İlhan Varank EAH

GİRİŞ VE AMAÇ:Koroideremi ve lameller holü olan olguyu sunmak
YÖNTEM:OLGU: 67 yaş kadın hasta sol gözde görme azlığı ile kliniğimize başvurdu. Bilinen kronik hastalığı yoktu.
BULGULAR:Vizyon sağ 10/10 sol 3/10. Göz içi basınçları sağ ve sol 14/14 mmHg. Pakimetri sağ 520 sol 540 mikrometre. Biyomikroskopik muayenede bilateral grade 2 nükleer skleroz. Fundus muayenesinde sağ ve sol göz makula dışı alanlarda koroid damarları belirgin olarak seçiliyordu. Yaygın RPE kaybı vardı. Sol makulada lameller hol izlendi.(Resim 1) OCT'de sağda makulada retinal katmanlar korunmuş ve foveal çukurluk mevcut iken solda lameller hol izlendi. Makula dışında kalan alanlarda bilateral yaygın elipsoid zon kaybı izlendi.(Resim 2) Santral makula kalınlığı sağda 216 solda 331 mm; koroid kalınlığı, subfoveal alanda sağda 170 solda 163 mm, perimakuler alanda sağda 167 solda 165 mm idi. FAF'da makula alanı normal, makula dışı alanlarda ise hipootofloresans izlendi.(Resim 3)
TARTIŞMA VE SONUÇ:Koroideremi, RPE'nin, fotoreseptörlerin ve koryokapillarisin ilerleyici dejenerasyonu ile karakterize olan bir koryoretinal distrofidir. X'e bağlı geçiş göstermektedir. CHM geninde meydana gelen mutasyonlar ile ilişkilidir. Bu gen Rab Eskort Proteini-1(REP-1)'in üretiminden sorumludur. Bu proteinler, organellerin ve proteinlerin hücreler içindeki hareketinde rol alır. Eksiklikleri retinal hücrelerin erken ölümüne yol açar. Gençlik yıllarında periferik görme kaybı ilerler. Genellikle 5. dekata kadar merkezi görme korunmaktadır. Ayırıcı tanıda Retinitis pigmentosa, Gyrate atrofisi, Bietti'nin kristalin distrofisi düşünülmelidir. RP'da incelmış damarlar, mumsu optik disk solukluğu ve karakteristik kemik spekülleri şeklinde pigment birikimlerinin olması; Gyrate atrofisinde periferde yama tarzında koryoretinal atrofik alanların olması, Bietti'nin kristalin distrofisinde ise sarı-beyaz refraktil kristal birikimlerinin olması karakteristiktir. Önemli görsel problemlere sebep olan bu hastalıkta santral görmenin geç döneme kadar korunabileceği unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: ileri yaşlara kadar korunmuş vizyon, periferik görme kaybı, retinal pigmentasyon

PS-501 [Tıbbi Retina]

Dirty Snowflake Retinal Dejenerasyon hastasına bakış

Kerim Görgülü, Kıvanç Güngör, Alper Mete, Sabit Kimyon, Sevim Ayça Seyyar
Gaziantep Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Gaziantep

GİRİŞ VE AMAÇ: Dirty snowflake retinal dejenerasyon hastalarında mevcut muayene bulguları ve aile taraması
YÖNTEM: Olgu sunumu

BULGULAR: Kliniğimize ilk defa başvuran 29 yaşında gebe hasta son 1 yıldır görme bulanıklığı şikayetiyle başvurdu. Zaman zaman gözlerinde uçuşma hissettiğini belirten hastaya vizyon muayenesi yapıldı. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağ 0.8 sol 0.9 olan hastanın pinhole ile görme keskinliği değişmedi. Yapılan biyomikroskop muayenesinde bilateral ön segment doğal bilateral vitreusta fibriler dejenerasyon bilateral fundus muayenesinde dört kadranda da parafoveal ve periferik granüler tarzda retinal dejenerasyon alanları izlendi. Bilateral macula ve optik disk doğal idi. Daha sonra çekilen makula optik koherens tomografisinde belirgin özellik saptanmadı. Çekilen fundus floresin anjiyografi sonucunda dört kadranda parafoveal ve periferik erken hiperflorans veren çok sayıda kar tanesi görünümlü lezyon saptandı. Çekilen Optik koherens tomografik anjiyografi de belirgin bir özelliğe saptanmadı. Hastanın birinci ve ikinci derece akrabalarında yapılan göz muayenesinde vitreal ve retinal dejenerasyon lehine bulgular saptanmadı. Hastaya mevcut bulgularla takip önerildi. Doğum sonrası kontrol önerildi.
TARTIŞMA VE SONUÇ: Genetik retinal dejenerasyon hastalarında başlangıç görme keskinliği, dejenerasyon alanının boyutuna ve süresine göre değişiklik gösterebilir. Hastalığın incelenmesinde hastaya olduğu kadar ailesine de kontrol muayene yapmak gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Retinal Dejenerasyon, Fibriler Vitreus Dejenerasyonu, Retina pigment epitel homeostazi

PS-502 [Tıbbi Retina]

Lazer İşaretleyicilere Bağlı Gelişen Makülopati

Pakize Rabia Albayrak, Muammer Özçimen, Emine Araslı Çizmeci, Murat Keskin, Mehmet Kömür, Mehmet Akif Deniz, Necip Fazıl Eruslu, Kübra Ak, Tuğba Akbaba, İrem Topan
Konya Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Eğitim Kliniği, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Yaygın bir şekilde kullanılan ve kolaylıkla ulaşılabilen lazer işaretleyicilerin oluşturabileceği potansiyel hasarlar konusunda bilgi vermek.
YÖNTEM: Olgu sunumu

BULGULAR: Kliniğimize görme azlığı ile başvuran, 14 yaşında erkek hasta. Başvurusundan bir gün önce görme azlığının başladığını tarifliyor. Yapılan muayenede; her iki gözde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği snellen eşeli ile sağ göz 0.3, sol gözde 0.2 idi. Direkt ve indirekt ışık refleksi her iki gözde mevcut olup rölatif afferent pupil defekti negatifti. Yapılan biyomikroskop muayenesinde her iki göz ön segment doğal, dilate fundoskopik bakıda sağ gözde makülada hipopigmente lezyon, sol gözde ise maküla reflesinde bozukluk mevcuttu. Yapılan optik koherens tomografide (okt) (şekil 1, şekil 2) her iki gözde maküler ödem ve fotoreptör tabakada hasarlanma mevcuttu. Hastamızın anamnezini derinleştirtirdiğimizde bir gün önce bulduğu lazer işaretleyiciyi incelerken aynaya tuttuğunu ve aynadan yansıyan ışınlar gözüne geldikten sonra görme azlığının başladığını söyledi. Anamnez bilgileri ve muayene bulgularını birleştirdiğimizde hastamızda lazer işaretleyicilere bağlı gelişen makülopati teşhisini koyduk. Lokal nsaii günde üç kere ve yüksek doz sistemik steroid tedavisi başladık.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Lazer işaretleyiciler maalesef günümüzde sıklıkla ve bilinçsizce kullanılmakta olup, geliştirebileceği hasarlar konusunda toplumsal farkındalığımız zayıf kalmaktadır. Lazer işaretleyicilerin hem etiketlenmesi hem de ulaşılabilirliğinin denetlenmesi gerekmektedir. Meydana gelebilecek hasarlanmalar konusunda toplum bilinçlendirilmelidir. Bu sayene önlenabilir görme kayıplarının bir sebebi engellenmiş olur.

Anahtar Kelimeler: Lazer işaretleyici, Retina, Görme kaybı

PS-503 [Tıbbi Retina]

Valsalva Retinopatisi ve Hyaloidotominin Tedavideki Yeri: Olgu Sunumu

Mehmet Ali Yılmaz, Ahmet Kaan Şimşek, Ayça Küpeli Çınar, Ahmet Kürşad Sakallıoğlu,
Göksü Alaçamlı, Rüveyde Garip, Hande Güçlü
Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Edirne

GİRİŞ VE AMAÇ:Valsalva retinopatisi, artan intratorasik basınca (valsalva manevrası) sekonder pre-retinal hemoraji ile karakterize spesifik bir retinopati formudur. Hastalar ani ağrısız görme kaybı ile başvururlar. Göz içi venöz basıncının ani yükselmesi, perifoveal kılcak damarların yırtılmasına neden olarak, iç limitan membranın veya subhyaloid boşluğun altında kanamaya neden olur.25 yaşında sağ ani görme azlığı ile başvuran erkek hastanın tanı ve tedavi süreçlerinden sonra EİDGK ve oftalmoskopik durumunun takibi amaçlandı. **YÖNTEM:**Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Polikliniği'ne sol görme azlığı ile başvuran hastanın tam oftalmolojik muayeneleri ve görüntülemeleri yapılmıştır. **BULGULAR:**25 yaşında sol gözde ani görme azlığı ile başvuran erkek hastanın yapılan muayenesinde EİDGK sağ:1.0(tam) sol:1/2 metreden parmak sayma idi. Biyomikroskopik muayene normaldi. Fundoskopik muayenesinde ve çekilen OCT'sinde solda makula önünde subhyaloid hemoraji izlendi. Sol göze YAG lazer ile hyaloidotomi yapıldı.10. gün ve 1.ay kontrollerinde hemorajinin regrese olmaya başladığı görüldü ve sınırlı bir görme keskinliği artışı saptandı.2.ay kontrolünde sol EİDGK:1.0,fundusta altta kalsifiye VİH izlendi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Ani görme kaybı ile gelen hastalarda fundoskopik muayene dikkatli bir şekilde yapılmalıdır. Kanama saptanan hastalarda kanamanın lokalizasyonu ve etiyolojisi saptanıp uygun tedavi seçimi yapılmalıdır. YAG Lazer ile hyaloidotomi ve membranotomi gibi tedavilere rağmen yoğun ve uzun süre devam eden premaküler kanama veya retinanın görüntülenmesini engelleyen vitreus kanaması varsa pars plana vitrektomi uygulanabilir.

Anahtar Kelimeler: Valsalva, Retinopati, Subhyaloid, YAG Lazer, Hyaloidotomi

PS-504 [Tıbbi Retina]

Rinoplasti Sonrası Gelişen Santral Arter Oklüzyonu ve Erken Başlanan Hiperbarik Tedavisi

Murat Keskin, Muammer Özçimen

Konya Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ:Rinoplasti ameliyatı komplikasyonları açısından göz hastalıkları ile yakından ilgilidir. Genel anestezi altında yapılan bu operasyon sonrası santral retinal arter tıkanıklığı sık görülen bir komplikasyon değildir. Ciddi görme kaybına yol açan bu surumun tedavisi acil hiperbarik tedavidir.kliniğimize erken başvurmış bu olgumuzda amacımız erken başlanan hiperbarik tedavinin prognoza etkisini incelemektir.
YÖNTEM:Genel anestezi altında fonksiyonel amaçlı rinoplasti ameliyatı olan 18 yaşında ve operasyon sonrası görme kaybı yaşadığını belirten hastanın erken konsültasyonu sonrası hasta değerlendirildi. Hastanın operasyon öncesi görme problemi olmadığı öğrenildi.
BULGULAR:Hastanın görme düzeyi P-/0,9. Göz hareketleri doğal, tonüs doğal idi. Biyomikroskopi muayenesinde bilateral kornea şeffaf ön kamara doğal pupil orta hatta idi. Fundus muayenesinde Sağ göz retina soluk görünümde, fovea hafif hiperemik, optik disk sınırları düzgün idi. (Resim 1) Sol fundus doğal izlendi. Optik Kohorens Tomografi (OKT) görüntüsünde sağ göz retina tabakaları ödemli sol göz doğal izlendi.(Resim 2) Fundus Floresin Anjiografi (FFA) tetkikinde retina iskemik görünümde.(Resim 3) Hastamızın pıhtılaşma değerleri doğal ve genetik mutasyon incelemesi açısından patoloji yoktu.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Hastaya santral retinal arter tıkanıklığı tanısı konduktan sonra hızlı bir şekilde hiperbarik oksijen tedavisine başlandı. Hastanın sağ göz görme düzeyleri 1. 3. ve 7. günlerde sırasıyla 25 santimetreden parmak sayma(cmps), 50 cmps, 100 cmps olarak alındı. Hastamızın erken başlanan hiperbarik oksijen tedavisine hızlı cevap verdiği görüldü. Rinoplasti gibi yakın komşuluk cerrahilerinde nadir de olsa arter tıkanıklığı izlenebilmektedir. Görme muayeneleri bu hastalarda ertelenmemelidir. Aynı zamanda erken başlanan hiperbarik oksijen tedavisinde hastanın görmesi parsiyel de olsa geri kazandırılabilir.

Anahtar Kelimeler: Hiperbarik oksijen tedavisi, Rinoplasti, Santral Retinal Arter Tıkanıklığı

PS-505 [Tıbbi Retina]

Anjioid Streak ve Psödoksantoma Elastikum Birlikteliği Olan Hastanın Yönetimi:Olgu Sunumu

Perihan Demircan Ökmen, Tuğçe Bek, Ayça Küpeli Çınar, Ahmet Kürşad Sakallıoğlu, Göksü Alaçamlı, Rüveyde Garip, Hande Güçlü
Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Edirne

GİRİŞ VE AMAÇ:Psödoksantoma elastikum deri, göz ve kardiyovasküler sistemdeki elastik liflerin ilerleyici dejenerasyonunun görüldüğü kalıtsal bir bağ dokusu hastalığıdır. Prevalansı 1/50.000-200.000 olarak bildirilmiştir. Bu vakaların %85'inde ikinci dekattan sonra anjioid streak gelişir. Anjioid streak ise Bruch membranının fragil olması ve çatlak benzeri açılmaları ile karakterize bir hastalıktır. Anjioid streak klinik pratikte nadir görülen bir hastalık olması sebebiyle ayırıcı tanıda göz önünde bulundurulmalıdır. Sistemik bir değerlendirmenin önemini vurgulamak amacıyla kliniğimizden bir olgu sunumuyla bu konuya değinmek istedik.
YÖNTEM:Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları polikliniğine sağ gözde görme azlığı şikayetiyle gelen hastanın görme keskinliği, biyomikroskopik, funduskopik muayenesi ve optik kohrens tomografi (OCT), fundus foto görüntülemesi yapılmıştır.
BULGULAR:58 yaş erkek hasta, sağ gözde vizyon azlığı ile tarafımıza başvurdu. Ek kronik hastalığı bulunmamaktaydı. Yapılan muayenesinde görme keskinlikleri sağ gözde tashih ile 0.1, sol gözde tashih ile 1.0 (tam)dı. Sağ göz içi basıncı 13 mmHg, sol 14 mmHg idi. Yapılan biyomikroskopik muayenesi bilateral doğaldı. Sağ funduskopik muayenesinde optik disk soluk, Koroid Neovaskülarizasyon (KNV) skarı, peripapiller alanda koryoretinal atrofi izlendi. Sol funduskopik muayenesinde KNV skarı, peripapiller alanda koryoretinal atrofi izlendi. Çekilen OCT'de bilateral intraretinal sıvı ve KNV skarı izlendi. Hastaya fundus floresein anjiyografi ve sol göz ek doz aflibercept enjeksiyonu randevusu verildi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Anjioid Streak vakalarında sistemik araştırmanın ardından çoğu durumda yaklaşım gözlemdir. KNV genellikle intravitreal anti-VEGF ajanlarıyla tedavi edilmelidir. Ancak genellikle nüks eder veya yeni bir bölgede gelişir. Biz de vakamızda hastayı sistemik değerlendirme amacıyla deri tutulumu açısından dermatolojiye, kardiyak tutulum açısından kardiyojiye yönlendirdik.

Anahtar Kelimeler: anjioid streak, psödoksantoma elastikum, koroid neovaskülarizasyon

PS-506 [Tıbbi Retina]

Demonstratif Bir ROPER Olgusu ile ROP ve FEVR Birlikteliğine Yaklaşım

Ali Devebacak¹, Taylan Öztürk²

¹Dr. Behçet Uz Çocuk Hastanesi, Göz Hastalıkları, İzmir

²Dokuz Eylül Üniversitesi, Göz Hastalıkları, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Prematüre retinopatisi (ROP) ve ailesel eksüdatif vitreoretinopati (FEVR), retinal anjiyogenezde bozukluklar ile karakterize hastalıklardır. Bu nedenle, iki hastalığın fenotiplerinde benzerlikler vardır. Prematürite söz konusu olduğunda iki hastalık arasında ayırım yapmak zorlaşır. Son yıllarda in vitro fertilizasyon yöntemlerinin kullanımının yaygınlaşması, neonatal yoğun bakım şartlarının iyileşmesi gibi sebeplerle prematür doğum prevalansı artmıştır. Bu durum da daha çok FEVR hastasının prematür doğmasına, ROP ve FEVR hastalıklarının örtüşmesine neden olmuştur. Bu birliktelik de, ROPER ismi verilen yeni bir tanımlamayı ortaya çıkarmıştır.

YÖNTEM: Vaka Takdimi

BULGULAR: Olgumuz 32. gebelik haftasında doğan, zon 1'de agresif ROP tanısı alan ve düzeltilmiş 36. gebelik haftasında bilateral intravitreal ranibizumab (0.25 mg/0.025 ml) ile tedavi edilen 8 aylık bir erkek bebektir. Hastanın ablasında da benzer şekilde ROPER tanısı ile bilateral lazer fotokoagülasyon tedavisi öyküsü mevcuttu. 66. düzeltilmiş gebelik haftasındaki indirekt oftalmoskopi değerlendirmesinde, belirgin vasküler tortiosite olmaksızın bilateral inkomplet retina vaskülarizasyonu gözlenmişti. Fundus floresein anjiyografide (FFA) geniş bir periferik avasküler retina, düzensiz damar filizlenmesi, damarların budanmış görünümü ve retinal damarlardan sızıntı görüldü. ROPER tanısının ardından hastaya bilateral diod lazer fotokoagülasyon ve adjuvan intravitreal ranibizumab (0,25 mg/0,025 ml) tedavisi uygulandı. Tedavi sonrası takibinde hastanın durumu stabildi ve tedaviden bir ay sonra yapılan FFA'da bulguların belirgin gerilediği görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bu olguda ve tüm ROP olgularında, tedaviye rağmen uzun dönemde belirgin avasküler retina sahası ile FFA'da aktif hastalık belirtileri varsa, ROPER düşünülmelidir. Vaskülarizasyon periferik retinaya ulaştıysa, regresyonu sağlamak için ablatif lazer tedavisi yapılmalıdır. Ayrıca bu vakada olduğu gibi ablatif tedaviye adjuvant olarak anti-VEGF ajanların eklenmesi seçeneği değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: prematüre retinopatisi, ROP, FEVR, ailesel eksüdatif vitreoretinopati, fundus floresein anjiyografi

PS-507 [Tıbbi Retina]

Genç Hastada Santral Retinal Ven Tıkanıklığı

Hamdi Sena Uyduran¹, Ömer Özer², Erdem Dinç¹

¹Mersin Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Mersin

²Dörtüyl Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Hatay

GİRİŞ VE AMAÇ:Retinal ven tıkanıklığı (RVT) ikinci en yaygın retinal vasküler hastalıktır. Çeşitli nedenlere bağlı olarak lamina kribrozanın posteriorunda tıkanıklığın meydana geldiği santral RVT (SRVT); yaygın venöz kıvrımlanma, dört kadrantdaki damarlarda dilatasyon ve intraretinal hemoraji ile kendini gösterir. Maküler ödem varlığı hastalardaki görme keskinliği azalmasından sorumludur. Bu sunumda genç yaşta bir hastada nadir olarak gözlenen santral retinal ven tıkanıklığı bildirilmiştir.

YÖNTEM:Hastaya renkli fundus fotoğraflamasını takiben sodyum floresan ile anjiyografi görüntüleme yapılmıştır. Görüntüleme bulgularına göre hastaya 1 ay arayla toplam 3 doz intravitreal bevasizumab enjeksiyonu yapılmıştır.

BULGULAR:Yirmi dokuz yaşında kadın hasta sol gözde görme azalması ile kliniğe başvurmuştur. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağ gözde Snellen eşeli ile 20/20 (logMAR 0.0) iken sol gözde 20/500 (logMAR 1.4)'dür. Her iki gözde ön segment yapıları doğaldır. Fundus muayenesinde sol gözde retinal vasküler yapılarda kıvrımlanma artışı, yaygın retinal hemorajiler ve maküler ödem izlenmiştir. Tanı sonrası intravitreal enjeksiyonları takiben görme keskinliği kademeli artış göstermiş olup, son enjeksiyon sonrası birinci ayda 20/20 seviyesine ulaşmıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ:SRVT'li genç ve yaşlı hastalar arasındaki etiyoloji, patogenezi ve prognoz farklıdır. İdeal olarak, hastalığın etiyolojisi ve şiddeti, daha iyi bir görsel sonuca yol açabilecek hedefe yönelik tedavinin hızlı bir şekilde başlatılması için mümkün olduğunca erken tanımlanmalıdır. Bununla birlikte, intravitreal anti-vasküler endotelial büyüme faktörü enjeksiyonları, lazer fotokagülasyonlar ve steroid enjeksiyonları tedavi seçenekleri arasında yer alır. Genç hastalarda santral RVT insidansının düşük olması nedeniyle, bu yaş gruplarından elde edilen klinik veriler sınırlıdır. Bu nedenle, genç hastaların tedavisinin bireyselleştirilmesini iyileştirmek için yaş grupları arasındaki farklılıkları araştırmak üzere daha fazla çalışma yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anjiyografi, Retina, Sodyum Floresan, Vasküler Tıkanıklık

PS-508 [Tıbbi Retina]

Mulibrey Nanism Olgusunda Retina Bulgularının Değerlendirilmesi

Recep Sağlam¹, İnci Elif Erbahçeci Timur¹, Nagihan Uğurlu²

¹Ankara Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği

²Ankara Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği; Yıldırım Beyazıt Ünversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Mulibrey (muscle, liver, brain, eye) nanism sendromu otozomal resesif kalıtım gösteren hidrosefaloid kafatası ile birlikte üçgen yüz görünümü, kas hipotonisi, karaciğer büyümesi, artmış venöz basınç, kısa boy, retinada sarımsı noktalar ve pigment değişiklikleri ile karakterize nadir görülen bir sendromdur. Tüm dünyada yaklaşık 150 vaka olduğu bildirilmiştir. Bu olgu sunumu ile amacımız, Mulibrey nanism sendromlu bir olguda retinanın multimodal görüntüleme bulgularını vurgulamaktır. **YÖNTEM:**Kardiyoloji kliniğinden göz muayenesi için yönlendirilen 26 yaşındaki erkek hastaya tam oftalmolojik muayene yapıldı. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), ön segment ve dilate fundus muayenesi yapıldı. Hasta, geniş açı fundus görüntüleme, spektral domain optik koherens tomografi (SD-OCT), red-free ve fundus fluorescein anjiyografi (FFA) ile değerlendirildi.

BULGULAR:Hastanın EİDGK sağda 20/20 (+2,00 ile) ve solda 20/25 (+2,50 ile) idi. Her iki gözde ön segment muayenesi doğaldı. Arka segment muayenesinde, her iki gözde foveal refle kaybı, retina periferinde sarımsı renk değişiklikleri ve perifoveal temporal retinada pigment değişiklikleri izlenmekteydi. Hasta, geniş açılı renkli fundus fotoğrafı, kırmızıdan yoksun fundus fotoğrafı, otofloresan görüntüleme, SD-OCT, FFA ve FAF ile değerlendirildi. SD-OCT'de, her iki gözde patoloji izlenmedi. FFA'da ve FAF'da özellik yoktu. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Mulibrey nanism sendromu nadir görülen kalıtsal bir hastalıktır ancak retina bulguları sendromun prognostik özelliklerindedir. Arka segmentin multimodal görüntüleme ile değerlendirilmesi retina bulgularının tespitinde büyük öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Mulibrey nanism sendromu, multimodal görüntüleme, retina bulguları

PS-509 [Tıbbi Retina]

Kronik Bilateral Santral Seröz Koryoretinopati Olgusunda Lazer Fotokoagülasyon Tedavisi

Emine Sena Yeseri Can, Serhat Eker, Nijat Huseynli, Saban Gonul
Selçuk Üniversitesi, Göz Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Santral seröz koryoretinopati (SSKR), retina pigment epitelinin (RPE) bir veya daha fazla fokal lezyonuna sekonder nörosensoryel retinanın seröz dekolmanı ile karakterize retina hastalığıdır. En sık orta yaş ve erkek bireylerde görülür. Genellikle tek taraflıdır. Başlıca semptomlar arasında bulanık görme ve metamorfopsi görülür. Olguların çoğu konservatif yaklaşım ile iyileşebilir. Fakat, 3 aydan uzun süren SSKR olgularında tedavi seçenekleri gündeme gelir.

YÖNTEM: Bu çalışma ile kliniğimize başvuran bilateral ve kronik SSKR hastamızda foveal sızıntı alanına uygulanan lazer fotokoagülasyon tedavisi ile elde ettiğimiz sonuç vurgulanacaktır.

BULGULAR: 34 yaşında erkek hasta, 2 haftadır her iki gözde görme azlığı şikâyeti ile kliniğimize başvurdu. Snellen eşeli ile ölçülen en iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağda 20/100, solda 20/60 seviyesindeydi. Ön segment muayenesinde anlamlı özellik görülmedi. Oküler tonus applanasyon ile sağda 16 mmHg, solda 15 mmHg olarak ölçüldü. Hastanın hikayesinde oküler veya sistemik ek hastalık yoktu. İlaç kullanım öyküsü tespit edilmedi. Tip A kişilik ile uyumluydu. Fundus muayenesinde her iki gözde maküler reflere bozukluk ve seröz dekolman izlendi (Resim 1A-B). Floresein Anjiyografisinde perifoveal SSKR ile uyumlu sızıntı gözlemlendi (Resim 1C-D). Optik koherens tomografi (OKT) görüntülemesinde her iki gözde makülada seröz dekolmanı izlendi (Resim 2A-B). 3 aylık takiplerde regresyon olmayan hastanın foveal hot spot lezyonlarına yaklaşık 10 şut 150 mw/0.2 sn argon lazer yapıldı. 1 ay sonraki kontrol muayenesinde subretinal sıvının total rezolu olduğu görüldü (Resim 2C-D). Görme seviyeleri her iki gözde 20/20'ye ulaştı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Literatürdeki çalışmalarda daha hızlı görsel iyileşme ve daha iyi kontrast duyarlılığı açısından eşik altı diyet mikropulse lazer fotokoagülasyon öne çıkarsa da kliniğimizde düşük enerji parametreleri ile argon lazer fotokoagülasyon ile başarılı sonuç alınmıştır. Takiplerinde nüks olmamış ve yan etki gelişmemiştir.

Anahtar Kelimeler: santral seröz koryoretinopati, optik koherens tomografi, seröz dekolman, argon lazer fotokoagülasyon

PS-510 [Tıbbi Retina]

Travmaya Sekonder Gelişen Koroidal Neovaskülarizasyon Klinik Sunumu

Tunahan Pala, Muhammed Altinisik, Mustafa Erdogan, Huseyin Mayali, Özcan Kayıkçıoğlu, Emin Kurt, Süleyman Sami İlker
Celal Bayar Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Manisa

GİRİŞ VE AMAÇ: Travma sonrası gelişen koroidal neovaskülarizasyonun klinik sunumu, takip ve tedavi önerilerimiz
YÖNTEM: 27 yaşında erkek hasta 2 haftadır olan sağ gözünde görme bulanıklığı şikayetiyle başvurdu. Hasta sağ gözüne 2 ay önce travma aldığını belirtti. Hastanın yapılan muayenesinde görme keskinliği sağ gözde 0,15 idi. Biomikroskopik bakışında bilateral ön segment muayene bulguları doğal olarak değerlendirildi. Dilate fundus bakışında sağ gözde retina pigment epitel (RPE) değişikliği, makula içinde mikrohemoraji odakları, fovea eleve görünümünde (Resim 1) idi. Sol gözde optik disk ve makula doğal görünümde izlendi.

Hastanın optik koherens tomografi (OCT) görüntülemesinde sağ gözde parafoveal yerleşimli pigment epitel dekolmanı (PED) (Resim 2) izlendi. İntraretinal ve subretinal yerleşimli sıvı birikimi izlenmedi. Sol gözde doğal görünümde izlendi. Fundus otofloresans (FAF) görüntülemesinde PED yerleşimi ile uyumlu parafoveal bölgede hiperfloresans (Resim 3) izlendi. Yapılan optik koherens tomografi anjiyografi (OCTA) görüntülemesinde sağ gözde PED ile uyumlu yerleşimde koroidal neovaskülarizasyon (KNV) (Resim 4) izlendi.

Hasta travmaya sekonder gelişen KNV olarak değerlendirildi. Hastanın sağ gözüne 1'er ay ara ile 3 doz intravitreal bevacizumab tedavisi verildi. İntravitreal bevacizumab tedavi bitiminden 1 ay sonra 1 doz intravitreal aflibersept tedavisi verildi.
BULGULAR: Hastanın tedavi sonrası yapılan son muayenesinde görme keskinliği sağ gözde 20/20 düzeyinde, biomikroskopik bakışının doğal, dilate fundus bakışında foveal elevasyonun devam ettiği görüldü. OCT görüntülemesinde retinal kalınlığın azaldığı, PED mevcudiyetinin korunduğu görüldü (Resim 5).
TARTIŞMA VE SONUÇ: Bu olguda 1 yıllık takip süresi boyunca anti vascular endothelial growth factor (VEGF) ile tedavi edilen bir vakayı sunduk. Olgumuzda intravitreal anti-VEGF tedavisinin, travmaya sekonder gelişen KNV için güvenli ve etkili olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Travma, Neovaskülarizasyon, Retinopati, Koroid

PS-511 [Tıbbi Retina]

İki Gözde 6 Ay Arayla Gelişen Santral Retinal Arter Oklüzyonu ve Hiperbarik Oksijen Tedavisi Sonucu: Olgu Sunumu

Şule Nur Acar Duyan

Konya Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ:Santral retinal arter tıkanıklığı (SRAO), santral retinal arterin kısmi veya tamamen tıkanması ile karakterize oftalmolojik bir acildir. İskemik serebral inmenin oküler eşdeğeri. Hastalar sıklıkla bir gözde ani, ağrısız görme kaybı ile başvururlar. SRAO' nun tahmini insidansı 1.8/100.00' dir.

YÖNTEM:Bu olgu sunumunda altı ay arayla iki gözde SRAO gelişen 56 yaşındaki bir erkek hastanın bulguları ve tedavisi literatür eşliğinde tartışılacaktır.

BULGULAR:Elli altı yaşında erkek hasta, 24 saat önce gelişen sağ gözde ani ve ağrısız görme kaybı şikayeti ile dış merkeze başvurmuş ve yapılan muayene sonucunda santral retinal arter oklüzyonu tanısı konulmuştur. Hiperbarik oksijen tedavisi (HBOT) için tarafımıza sevk edilmiştir. Hastanın anamnezinden prostat hiperplazisi dışında kronik bir hastalığı olmadığı ve 6 ay önce de sol gözünden damar tıkanıklığı geçirdiği öğrenilmiştir. Yapılan oftalmik muayenesinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağ gözde ışık pozitif, sol gözünde el hareketi düzeyinde idi. Sağ gözde rölatif afferent pupil defekti mevcuttu. Biomikroskopik muayenesinde bilateral psödofakik olduğu görüldü. Fundus muayenesinde sağ gözde, makula soluk, ödemliydi ve japon bayrağı görünümü mevcuttu, sol gözde ise makula atrofik olarak izlendi. Optik Koherans Tomografide sağ gözde iç retinal katmanlarda hiperreflektivite ve kalınlık artışı, dış retinal katmanlarda hiporeflektivite izlendi, sol gözde ise makula atrofikti. Sağ gözde SRAO tanısı ile hasta HBOT birimine yönlendirildi ve ek patolojiler açısından romatoloji, hematoloji ve kardiyoloji ile konsülte edildi. Altta yatan herhangi bir patoloji bulunamadı. Hastanın 1 ay sonraki kontrolünde sağ gözde görme keskinliği 1 metreden parmak sayma düzeyine yükseldi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:SRAO oftalmolojik bir acildir ve tedavisinde HBOT erken uygulanırsa iskemik hasar tersine çevrilebilir. HBOT' ye kadar geçen süre, prognozun belirlenmesindeki en kritik faktördür. Bir gözde SRAO geçiren hastalarda diğer göz tutulumu nadir de olsa dikkatli olunmalıdır.

Anahtar Kelimeler: görme kaybı, hiperbarik oksijen tedavisi, santral retinal arter tıkanıklığı

PS-513 [Tıbbi Retina]

Evre 2 maküler deliğin spontan kapanması

Tolgonai Bektur Kyzy, Mustafa Doğan, Hamidu Hamisi Gobeka, İbrahim Ethem Ay
Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı

GİRİŞ VE AMAÇ:Evre 2 maküler deliğin spontan olarak kapandığı bir olgunun sunulması amaçlanmıştır.

YÖNTEM:66 yaşında erkek hasta sol gözde görmede azalma ve son iki aydır başlayan uçuşmalar nedeniyle başvurdu. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), göz tansiyonu, ön ve arka segment muayenesi yapıldı. Ardından optik koherans tomografi (OKT) çekildi. **BULGULAR:**Hastanın yapılan muayene ve tetkiklerinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) sağ gözde 20/25, sol gözde ise 20/100 idi. Ön segment muayenesinde sağ psödo fak, sol nükleer skleroz izlendi. Sağ göz dibi muayenesi normaldi, sol gözde peripapiller atrofi ve makula deliği görünümü mevcuttu. Sol gözün OKT'sinde, maküler hol izlendi(Şekil 1). Maküler holün genişliği 175 µm olarak ölçüldü ve Evre 2 maküler delik olarak sınıflandırdı(Gass Sınıflandırılması). Sol göze pars plana vitrektomi ameliyatı önerildi ve takibe alındı. Bir ay sonra sol göz OKT'de spontan regresyon ile maküler holün kapandığı görüldü(Şekil 2A) ve EİDGK 20/63'ye yükseldi. 2. ay muayenesinde, sol görme keskinliği 20/50'e kadar çıktı ve OKT'da arka hyaloid ayrılmış olarak izlendi (Şekil 2B). 4. ay muayenesinde sol EİDGK 20/40 idi ve OKT' de foveal kontürün olduğu, ancak subfoveal iç segment/dış segment (IS/OS) bandında defekt izlenmekteydi(Şekil 2C). Altıncı ay kontrol muayenesinde ise OKT'da dış retinal ve IS/OS bant defekt izlenmemekteydi(Şekil 2D). 10.ay ziyaretinde görme tam ve metamorfopsi gerilemişti. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Maküler delik, makulanın merkezinde kısmi veya tam kalınlıkta nörosensöryal retinal defekt ile karakterize bir vitreoretinal arayüz hastalığıdır. Evre 2 de görsel keskinlik önemli ölçüde azalmışsa ve hastada uzun süreli semptomlar varsa, genellikle cerrahi önerilir, çünkü neredeyse %100'ü Evre 3'e ilerler. Evre 2 maküler deliğin spontan olarak kapanması vakaların sadece %4 ila %11.5' inde gerçekleşebilir. Bu olgumuzda evre 2 maküler deliğin spontan olarak herhangi cerrahi ve tıbbi müdahale olmadan birinci ayında kapandığı gözlemlendi.

Anahtar Kelimeler: Görme azlığı, maküler delik, maküler hol, spontan iyileşme

Psödoksantoma Elastikum Hastasında Rastlanan Retinal Patolojiler

Cumali Dalokay, Abdullah Onur Kılıç
Aksaray Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Aksaray

GİRİŞ VE AMAÇ:41 yaşında kadın hasta her iki gözünde az görme şikayeti ile başvurdu. Snellen eşeli ile görme keskinliği sağ gözde 0.2 sol gözde ise 0.05 olarak ölçüldü. Psödoksantoma elastikum tanısına sahip olan bu olguda birliktelik gösteren retinal patolojilerin klinik ve görüntüleme yöntemleriyle incelenerek gösterilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Gözlemsel olgu sunumu

BULGULAR:Biyomikroskop muayenesinde ön segment bulguları doğaldı. Dilate fundus muayenesinde her iki göz arka segmentinde portakal kabuğu fundus görünümü, optik diski çevreleyen damarsı çizgilenmeler ve maküla bölgesindeki yaygın, yer yer pigment skar dokusu görüldü. Hastanın çekilen optik koherens tomografisinde fovea altında dış retinal katlarda kayıp ve skar izlendi. Çekilen fundus floresin anjiyografi görüntüsünde ise orta venöz fazda optik diski çevreleyen damarsı çizgilenmeler hiperflöresan olarak izlenirken, makülada atrofik alanlarda hiper, pigment alanlarda ise hipoflöresan olarak görülen koroid neovasküler membrana (KNV) bağlı skar dokusu izlendi. Hastanın detaylı anamnezinde dış merkezde psödoksantoma elastikum ABCC6 mutasyonu ile genetik tanısı aldığı öğrenildi. Hasta boyun bölgesinde yolunmuş tavuk benzeri cilt görünümüne sahipti. Hastanın daha öncesinde iki gözüne üç doz intravitreal bevacizumab enjeksiyonu uygulanmış. Ancak atrofi ve skar nedeniyle görme keskinlikleri düşüktü.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Psödoksantoma elastikum, deri, göz ve damar sisteminin elastik dokusunu etkileyen bir hastalıktır. Göz tutulumu özellikle retinada portakal kabuğu görünümü ve damarsı çizgilenmelerle karakterizedir. Ayrıca KNV ve koroid rüptürüne bağlı subretinal hemorajilere de rastlanabilmektedir. En sık görülen kalıcı görme azlığı nedeni subretinal neovaskülarizasyon ve maküler atrofi gelişmesine bağlıdır. Gözde kalıcı ciddi görme kaybına neden olabilecek sonuçlar meydana getirebileceğinden hastaların göz muayenelerinin düzenli yapılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Damarsı çizgilenme, Koroidal neovaskülarizasyon, Psödoksantoma elastikum

PS-515 [Tıbbi Retina]

Kendiliğinden Ayrılan Geniş Vitromaküler Traksiyon: Olgu Sunumu

Tuğçe Bek, Perihan Demircan Ökmen, Ayça Küpeli Çınar, Ahmet Kürşad Sakallıoğlu, Göksü Alaçamlı, Rüveyde Garip, Hande Güçlü
Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı

GİRİŞ VE AMAÇ:Üst temporal retinal ven dalcık tıkanıklığı (RVDT) ile kliniğimizde takip edilen kontrolleri sırasında Spectral Domain Optik Kohorens Tomografi(SD-OCT) görüntüsünde kendiliğinden ayrılan geniş vitreomaküler traksiyonun(VMT) görme keskinliğine etkisinin ve oftalmoskopik durumunun incelenmesi.
YÖNTEM:Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı retina departmanında geçirilmiş RVDT ve kendiliğinden ayrılan geniş VMT tanılı hastanın tüm vizitlerde tam oftalmolojik muayenesi yapıldı.SD-OCT çekildi.
BULGULAR:52 yaş erkek hasta, tarafımıza rutin kontrol için başvurdu.Sağ en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) tamdı.Biyomikroskopik bakısı normal, funduskopik olarak üst temporal ark ucunda neovaskülerizasyon(NVE), preretinal hemorajiler görüldü.Çekilen SD-OCT'de intraretinal sıvı yoktu.Çekilen fundus fluorescein anjiyografisinde (FFA) sağda hemorajiye ait floresans blokajı, üst temporal arkın üzerinde NVE görüldü.Hastaya 5 seans panretinal fotokoagülasyon yapıldı. 5.seanstan 1 ay sonraki muayenesinde hastanın sağ EİDGK 0,2'ye gerilemişti.Fundus bakısında eski bulgulara ek makulada geniş VMT, Çekilen SD-OCT'de geniş VMT(1847 mikrometre) ve sıvı görüldü. Topikal Nepefenak damla başlandı ve kontrol muayenesinde sağ EİDGK 0.66 idi.Fundus bakısında lazer spotları efektif, üst temporalde preretinal hemorajinin gerilediği ve posterior vitre dekolmanı(PVD) görülmekteydi.SD-OCT'de arka hyaloidin tam ayrıldığı, VMT'nin spontan ayrıldığı ve intraretinal sıvının buna bağlı gerilediği görüldü.
TARTIŞMA VE SONUÇ:VMT retinal kalınlaşma ve kistik değişikliklere neden olan kalıcı vitreomaküler adezyonlarla birlikte arka vitreusun ayrılmasının sonucudur.Hastanın durumuna sebep geçirilmiş RVDT olabilir.Takip sürecinde hastanın kliniğinde iyileşme görülmüştür.Bunun posterior hyaloidin makuladan ayrılmasına bağlı olduğu düşünülmektedir.VMT'li bazı gözlerde spontan rezolüsyon olabileceğinden cerrahi müdahaleden önce vitreus anatomisini değerlendirmek için sıralı SD-OCT ile gözlem düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Ayrılma, Ven Dal Tıkanıklığı, Kendiliğinden, Vitreomaküler Traksiyon

PS-516 [Tıbbi Retina]

Gyrate atrofi olguya yaklaşım

Mehmet Akif Deniz, Muammer Özçimen, Emine Araslı Çizmeci, Pakize Rabia Albayrak, Murat Keskin, Mehmet Kömür, Kübra Ak, Necip Fazıl Eruslu, Tuğba Akbaba, İrem Topan Konya Şehir Hastanesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ:Gyrate atrofi ornitin aminotransferazı kodlayan OAT gen mutasyonu sonucu gelişen koroidal bir distrofidir. Kistik maküler ödem gözlenebilir.: Amacımız retinal atrofi gözlenen hastalarda ayırıcı tanıda gyrate atrofisini göz önünde bulundurabilmektir. **YÖNTEM:**Bulanık görme şikayeti ile başvuran hastanın OCT ve sonrasında FFA görüntülemesi.

BULGULAR:17 yaşında bulanık görme şikayeti ile tarafımıza başvuran kadın hastanın biomikroskopik muayenesinde ön segment doğal olarak izlendi. Optik koherens tomografisinde sağda özellik izlenmezken solda kistik maküler ödem gözlendi.(Şekil-1) Fundus muayenesinde arka kutup normal görünümde iken midperiferde bilateral yaygın koryoretinal atrofi izlendi. FFA incelenmesinde dairesel ve oval koryoretinal atrofi alanları ve koryokapillaris arasında keskin sınırlar gözlendi.(Şekil-2) Hastanın serum(795 $\mu\text{mol/l}$) ve idrar(1784 $\mu\text{mol/g}$) ornitin seviyeleri yüksek değerlerde sonuçlandı. Genetik analizde OAT geni pozitif sonuçlandı. Hastanın arginin kısıtlı(düşük proteinli) diyeti düzenlendi. B6 vitamini takviyesi planlandı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Genç yaşta kistik ödem gözlenen hastalarda retina periferi dikkatle incelenmeli, gyrate atrofisinden şüphelenilen hastalarda ilgili branşlar ile koordine olarak diyet tedavisi düzenlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Gyrate atrofi, Retina, Kistik maküler ödem. OAT geni

PS-517 [Tıbbi Retina]

Solar Retinopatinin Etkileri: Güneş Tutulması Retinopatisi

Anıl Kaplan, Cumali Değirmenci, Filiz Afrashi
Ege Üniversitesi, Oftalmoloji Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Solar retinopati, güneşin direkt veya indirekt gözlenmesi ile ortaya çıkan retinanın fotokimyasal hasarındır. Bu patolojide ortaya çıkan hasar UV-A ışınları ile oluşmaktadır. Lensi saydam olan genç hastalarda ortaya çıkan etkiler daha belirgindir. Bu çalışmada amaç 25 Ekim 2022 tarihli güneş tutulmasını çıplak gözle izleyen 3 genç hastanın klinik bulgu, semptom ve seyrini tanımlamaktır. **YÖNTEM:**25 Ekim 2022 tarihli güneş tutulmasını çıplak gözle izleyen ve solar retinopati tanısı alan 3 hastanın makula optik koherans tomografi(m-OKT) görüntüleri, fundus oto floresans(FAF) görüntüleri ve floresan anjiyografi(FA) sonuçları retrospektif olarak değerlendirilmiştir.

BULGULAR:Hastaların yaşları sırasıyla 10, 21 ve 24 olarak kaydedilmiştir. 3 hastanın m-OKT görüntüleri, FAF görüntüleri ve FA sonuçları solar retinopati ile uyumlu olarak saptanmıştır. Hastalar 1 ay boyunca haftalık oftalmolojik muayene ve m-OKT ile takip edilmiştir. m-OKT görüntülerinde İç/Dış fotoreseptör segment(ISOS) hattında defekt ile foveal alan boyunca uzanan hiperreflektif lezyon arasında değişen bulgular izlenmiştir. Hastalarda kalıcı görme kaybı olmamış ve m-OKT'de görülen ISOS defektleri tamamen iyileşmiştir. FAF ve FA görüntülerinde spesifik bir bulgu izlenmemiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Solar retinopati benign seyirli bir prognoza sahip olsa da en iyi tedavi yöntemi hastalıktan korunmaktır. Toplumun direkt güneş ışığı maruziyetinin retina üzerine etkileri ve çıplak gözle güneşi izlemenin fotoreseptör hücrelerde bıraktığı kalıcı hasar hakkında bilgilendirilmesi en etkili tedavi metodudur.

Anahtar Kelimeler: güneş tutulması, solar retinopati, tomografi

PS-518 [Tıbbi Retina]

Best Vitelliform Maküler Distrofide Koroidal Neovaskülarizasyon

Gülbeste Tekin, Muhammed Altinisik, Mustafa Erdogan, Ozcan Kayikcioglu, Huseyin Mayali, Suleyman Sami Ilker, Emin Kurt
Celal Bayar Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Manisa

GİRİŞ VE AMAÇ:Biz bu çalışmada BEST vitelliform makuler distrofi hastalığı zemininde gelişen KNVM tedavisinde intravitreal anti-VEGF ajanların uygulanmasını inceleyeceğiz.

YÖNTEM:Retrospektif Veri İncelenmesi

BULGULAR:Her iki gözde az görme şikayeti ile başvuran 13 yaş kadın hastanın yapılan muayene ve tetkiklerinde BEST vitelliform makuler distrofi saptandı. Sol gözde optik kohrens tomografi anjiyografi görüntülemeye koroidal neovasküler membran tespit edildi. Hastaya sol göze KNVM sebebi ile intravitreal anti-VEGF enjeksiyonu uygulandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Biz BEST vitelliform makuler distrofi hastalarında görülen subretinal sıvı birikiminde KNVM'den şüphelenmesini ve erken tedavinin önemini vurguladık.

Anahtar Kelimeler: Best vitelliform makuler distrofi, koroidal neovaskülarizasyon, VEGF

PS-519 [Tıbbi Retina]

Maküler Polipoidal Koroidal Vaskülopatide Peripapiller ve Asemptomatik Polipoidal Lezyon

Emin Süleyman Barutçu, Mehmet Özgür Zengin

Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Polipoidal koroidal vaskülopatide (PCV) polipoidal damarların sıklıkla maküler ve peripapiller bölgelerde meydana geldiği bilinmektedir. Bu çalışmanın amacı, sağ gözünde maküler pcv nedeniyle ani görme kaybı yaşayan hastanın diğer gözünde asemptomatik, peripapiller polipoid damarları sunmak.
YÖNTEM:Sağ gözde ani görme kaybı ile başvuran 59 yaşında kadın hasta OCT,OCT-A ve FFA ile tetkik edildi.
BULGULAR:Bu çalışma PCV'nin makula dışındaki bölgeleri tutabileceğini ve bağımsız olarak birden fazla alanda ortaya çıkabileceğini göstermektedir.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Maküler polipoidal koroid vaskülopatisi olan bazı hastalarda peripapiller lezyon da vardır.Peripapiller lezyonun görsel sonuç üzerinde önemli bir etkisi görünmemektedir.Böyle durumlarda peripapiller polipoidal damarlar gözden kaçabilir ve dikkatli inceleme daha subklinik peripapiller polipoidal damarları ortaya çıkarabilir.

Anahtar Kelimeler: extramaküler lezyon,fundus floresin anjiografi,peripapiller lezyon,polipoidal koroidal vaskülopati

PS-520 [Tıbbi Retina]

Ocular findings in a genetically confirmed case of Joubert Syndrome-25

Tülin Öğreden¹, Mehmet Buyuktiryaki², Akasya Şaiip¹, Faruk Kaya¹

¹Medipol Üniversitesi Bahçelievler Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

²Medipol Üniversitesi Bahçelievler Hastanesi, Neonatoloji Hastalıkları Kliniği, İstanbul

BACKGROUND AND AIM:Joubert syndrome(JBTS;OMIMPS213300) is a rare autosomal recessive disease in the group of ciliopathies. JBTS 25 is a rare subtype. We presented the ocular findings of a confirmed case.
METHODS:Case presentation

RESULTS:Prominent epicanthal folds and arched eyebrows were present(fig1a). Pupillary were dilated. There were nystagmoid movements. There wasn't blink reflex. Corneal sensitivity was decreased. Exposure keratopathy were detected in a few weeks after birth. Anterior chamber was normal, crystalline lens was clear. Epithelial defect developed in the early postnatal period and it was resistant to occlusion and lubrication(fig1b).

Macula was immature. There was no pigmentary retinopathy(fig 1c). Optic discs was smooth, uniformly elevated(fig1d). Papilledema was excluded by monitoring the ongoing venous pulsation at the optic nerve head at each examination. On cranial MRI, interpeduncular fossa was deep and “molar tooth” sign was observed. The brain stem was mildly atrophic and the cerebellar vermis was hypoplastic. The corpus callosum corpus was agenetic. There was moderate hydrocephalus(fig2). Elevation is noted consistent with the optic disc on A-scan USG(fig1e). The diameter of the scleral canal just posterior to the optic disc was 4 mm. CEP25 gene mutation detected in genetic analysis.

CONCLUSIONS:Classic JBTS triad is hypotonia, developmental delay, and “molar tooth sign” on MRI. Ocular signs is apraxia, strabismus, nystagmus, ptosis, retinal degeneration, coloboma, and optic atrophy.

Bilateral pseudopapilledema and exposure keratopathy was notable in this case. Optic atrophy and drusen in JBTS have been reported in the literature. However, this is the first case of optic disc elevation without drusen or papilledema. We think that this is related to stasis in axonal flow related with ciliopathy and can be seen as an early finding of optic atrophy. We observed that antibiotic-protected bandage contact lens was effective in this case with hyposensitivity keratopathy that resistant lubrication.

Keywords: Joubert syndrome, JBTS 25, ocular findings, molar tooth sign

PS-521 [Tıbbi Retina]

A 4-year-old pediatric case presenting with a retinal roth spot associated with COVID-19 infection

Munise Altınbaş¹, Tülin Öğreden¹, Sevil Karaman Erdur¹, Funda Dikkaya¹, Hamdi Murat Yıldırım², Nurhayat Yakut³

¹Medipol Üniversitesi Bahçelievler Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

²Medipol Üniversitesi Bahçelievler Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği, İstanbul

³Medipol Üniversitesi Bahçelievler Hastanesi, Çocuk Enfeksiyon Hastalıkları Kliniği, İstanbul

BACKGROUND AND AIM: It is aimed to present the youngest pediatric COVID-19 case that reported with roth spot.

METHODS: Case presentation

RESULTS: A previously healthy 4-year-old girl was admitted to emergency service with fever, vomiting and decreased level of consciousness for four days. Body temperature was 38°C. Chest X-ray and computed tomography of brain were normal. She had a tonic-clonic convulsions in the service and fundus examination was planned to investigating the etiology. Ocular examination revealed numerous roth spots along the main retinal vessels around the optic disc, especially in the right eye (Image-blue arrow). There were also several splinter hemorrhages (Image-white arrow). Optic disc, macula and full ocular examination were normal.

Infective endocarditis and vascular thrombotic etiologies were investigated and a positive COVID-19 PCR test result was detected. Her clinical findings were resolved gradually after antiepileptic and symptomatic treatment. Also roth spots resolved within two weeks. Although she could not be evaluated due to unconsciousness at the first examination, her final visual acuity was 20/20.

CONCLUSIONS: Conjunctivitis is the most common ocular presentation of COVID-19. The most common findings in the posterior pole is retinal hemorrhage and cotton wool spots. Roth Spot is a specific, white-centered retinal hemorrhage. The white center demonstrate a fibrin thrombus, and surrounding leaky red cells demonstrate the site of a vessel rupture. Roth spots can be observed cases of bacterial endocarditis, HIV retinopathy, hematological pathologies, and hypertension. Not only bacteria but also virus-induced damage may occurs when vessels transport the pathogens and inflammatory cells. The COVID-19 related roth spots have been reported on a 38-year-old case. Etiology was associated with the vaccine. But our patient is the youngest case who presented with roth spot due to viral damage without vaccination. COVID-19 should also be considered when investigating of roth spot in pediatric group.

Keywords: roth spot, COVID-19, pediatric age, vascular damage

PS-522 [Tıbbi Retina]

Genetik Mutasyona bağlı Bilateral Tekrarlayan Ven Oklüzyonu olgusu

Ayşe Gül Koçak Altıntaş, Uğur Yusuf Mungan

Ankara Etlik Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Hiperkoagulasyona yol açan genetik mutasyon nedeniyle tekrarlayan bilateral ven oklüzyonu olgusu
YÖNTEM:53 yaşında en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EDGK) sağ göz 10/10 sol göz 5/10 olan erkek hasta, sol gözde superotemporal (ST) ven oklüzyonu (VO) ve makula ödemi (MÖ) tanısıyla tedaviye alındı. Üç ardışık intravitreal (IV) bevacisumab sonrası IV Aflibersept enjeksiyonları yapıldı. 6 ay sonra sağ gözde ST VO MÖ saptandı ve EDGK sağda 4/10 solda 8/10'du. Aynı protokolle sağ göze tedavi başlandı ve EDGK sağda 9/10 solda 8/10 oldu. 10 ay sonra bir hafta arayla sağ gözde inferotemporal VO, sol gözde tekrar ST VO saptandı ve EDGK sırasıyla 3/10 ve 5/10'du. Her iki göze düzenli IV aflibersept enjeksiyonları yapıldı. Her iki gözde MÖ düzeldi, EDGK sırasıyla 8/10 ve 9/10 oldu. 8 ay sonra birkaç gün arayla her iki gözde VO ve MÖ tekrarladı. EDGK sağ ve sol gözde sırasıyla 4/10 ve 5/10'du. IV aflibersept enjeksiyonları ile EDGK sırasıyla 7/10 ve 8/10 oldu
BULGULAR:Takip döneminde dahiliye ve kardiyoloji konsültasyonları istendi. C reaktif protein (CRP), kompleman 3 (C3), kompleman 4 (C4), antifosfolipid antikor, antikardiolipin antikor, antinükleer antikor, anti-double stranded DNA (anti-dsDNA), perinükleer anti-nötrofil sitoplazmik antikor (p-ANCA), diffüz sitoplazmik anti-nötrofil sitoplazmik antikor (c-ANCA) dahil olmak üzere yapılan tüm tetkikler normal değerlerdedi. Genetik analiz yapıldığında heterozigot faktör V Leiden (G1691A), faktör II (PT G20210A), homozigot metilenetetrahidrofolate reduktaz (A1298C) mutasyonu saptandı. Hasta hematoloji kliniği tarafından tedaviye alındı.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Her iki gözde tekrarlayan ven oklüzyonları olan olguda sistemik muayene ve ileri hematolojik tetkiklerde belirgin bir risk faktörü saptanmamasının ardından yapılan genetik analizde koagulopatiye yol açan çoklu genetik mutasyon saptanmıştır. Bu durum tekrarlayan vazooklüzyonların etiolojisinde, hematolojik bulguların normal olmasına rağmen hiperkoagulopatiye neden olabilen genetik yatkınlıkları gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: retina ven oklüzyonu, koagülopati, genetik, faktör 5 leiden mutasyonu, faktör 2 mutasyonu

PS-523 [Tıbbi Retina]

Dexametazon İmplant Sonuçlarımız

Esin Tunca Kırıkkaya

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Diyabetik makula ödemi (DMÖ) olan hastaların tedavisinde dexametazon intravitreal implant (Ozurdex, DEX implant) sonuçlarımızı sunmak.
YÖNTEM: DMÖ'sü olan, en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EDGK) 20/50 ila 20/200 Snellen eşdeğeri ve optik koherens tomografi ile merkezi retina kalınlığı (SRK) ≥ 300 μm olan hastalar (n = 30) çalışmaya dahil edildi.
BULGULAR: 6 ayda alınan ortalama DEX implant 0.7 mg tedavi sayısı 1 idi. Çalışma sonunda başlangıça göre EDGK'da ≥ 15 harflik iyileşme olan hastaların yüzdesi 20 idi. Başlangıça göre SRK'daki ortalama azalma, 112,2 μm idi. Fakik gözlerde kataraktla ilişkili anlamlı bir advers etki yoktu. Göz içi basıncındaki artışlar genellikle ilaçla veya tedavi uygulanmadan kontrol altına alındı; hiçbir hastaya trabekülektomi gerekmedi.
TARTIŞMA VE SONUÇ: DEX implant 0,7 mg EDGK iyileşme için birincil etkinlik son noktasını karşıladı. Güvenlik profili kabul edilebilirdi ve önceki raporlarla tutarlıydı.

Anahtar Kelimeler: dexametazon implant, diyabetik makuler ödem, görme keskinliği, göz içi basıncı

PS-524 [Tıbbi Retina]

Vitelliform Birikim ile Seyreden Kelebek Şekilli Patern Distrofide Prognoz

Tugce Horozoglu Ceran¹, Mehmet Çıtırık²

¹Malazgirt Devlet Hastanesi, Muş

²Etilik Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Vitelliform birikim ile seyreden kelebek şekilli patern distrofi (KPD) olgusunun takibindeki değişiklikleri renkli fundus fotoğrafı (RFF), fundus otofloresans (FOF), near-infrared reflektans (NİRR), optik koherens tomografi (OKT) ve fundus fluorescein anjiyografi (FFA) görüntüleri ile sunmak amaçlanmıştır. **YÖNTEM:** Bilateral görmede azalma şikayeti olan 62 yaşında erkek hastanın oftalmolojik muayenesinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği bilateral 0.5 düzeyindeydi. Geçmiş kayıtları incelenen hastanın 7 yıl önceki muayenesindeki görme seviyeleri bilateral 1.0 düzeyinde imiş. Fundus incelemesinde foveada retina pigment epiteli değişiklikleri bulunan hastanın retinal değişiklikleri görüntüleme yöntemleri ile incelenmiştir. **BULGULAR:** Son RFF’da bilateral retina pigment epiteli değişikliği ile birlikte tipik radyal uzantıları ile KPD izlenmektedir (Resim 1). FFA’da foveada bilateral radyal hipofloresans ve çevresinde hiperfloresans alanlar görülmektedir (Resim 2). OKT’de lipofuskin birikimi ve sağda daha belirgin olmak üzere foveal atrofiye gidiş gözükmemektedir (Resim 3). 7 yıl önceki OKT ve NİRR görüntüsünde sağda kubbe şeklindeki vitelliform materyal birikimi erişkin başlangıçlı (adult) foveomaküler vitelliform distrofisini düşündürmektedir; solda erimekte olan vitelliform materyal dikkat çekmektedir, bununla birlikte solda NİRR’daki dallanma paterni ile KPD görülmektedir (Resim 4). 7 yıl önceki sağ FOF dikkatli incelendiğinde inferiora uzanan hiperotofloresans radyal uzantı ile lezyonun aslında KPD olduğunu göstermektedir, solda ise tipik KPD FOF’u görülmektedir (Resim 5). **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Patern distrofi (PD) hastaları çoğunlukla asemptomatiktirler. PD’lerinin çakışan özellikleri ve benzer klinik seyirleri bulunmaktadır. Takiplerde kendi aralarında geçişler olabilmektedir. FOF paterninin incelenmesi tanı koyulmasında önemlidir. Başlangıçta vitelliform birikim gösteren KPD’nin progresyonunda birikim şeklinde değişiklik, atrofi ve görmede azalma meydana gelmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kelebek şekilli patern distrofi, multimodal görüntüleme, patern distrofi, vitelliform materyal

PS-525 [Tıbbi Retina]

Silioretinal arteri korunmuş santral retinal arter tıkanıklığı ve retinal arter dal tıkanıklığı geçiren iki vakada hiperbarik oksijen tedavisinin etkinliği

Suleyman Korhan Karaman, Fundanur Karkuş
T.C. Sağlık Bakanlığı Ankara Etlik Şehir Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Silioretinal arteri korunmuş olan santral retinal arter tıkanıklığı gelişmiş ve santral retinal dal tıkanıklığı gelişmiş iki vakadaki klinik belirtileri ve hiperbarik oksijen tedavisinin (HBOT) etkinliğini araştırmak.
YÖNTEM:İlk vaka sol gözünde görme azalması ile kliniğimize başvuran 72 yaşındaki kadın hastanın özgeçmişinde HT, DM KAH mevcuttu. İkinci vaka ise sol gözünde özellikle üst yarıda görme kaybı gelen 75 yaşındaki erkek hastaydı ve özgeçmişinde HT mevcuttu. Her iki hasta da retinal arter tıkanıklığının varyantları olarak değerlendirilerek HBOT'e yönlendirildi.
BULGULAR:İlk hastanın tashihle sağ gözü 1.0 sol gözü ise 0.5 metreden parmak sayma seviyesindeydi. Yapılan muayenede her iki gözde ön segmentin normal olduğu görüldü. Fundus muayenesinde sol gözde silioretinal arter trasesi haricindeki makulada solukluk tespit edildi (resim 1). OCT'de sağ göz normal iken sol gözde retina katlarında incelleme tespit edildi. FFA'da sağ gözde floresein ile boyanma normalken sol gözde silioretinal arter bölgesi dışında boyanmada gecikme ve dolun defekti tespit edildi (resim 2). 3 hafta sonraki kontrolünde 20 seans HBOT almış olan hastanın sol gözünde görmenin 0.3'e çıktığı görüldü. OCT'de sağ gözde normal görünüm mevcutken sol gözde kistoid maküler ödem tespit edildi. Fundus görünümünde ilk çekimde izlenen Japon bayrağı görünümünün kaybolduğu izlendi. İkinci hastanın görmesi ilk muayenede sağ gözde 1.0 iken sol gözde alt yarıdan 0.3 seviyesindeydi. Fundus muayenesinde retinal arter alt dalının suladığı bölgede solukluk tespit edildi (resim 3). 10 seans HBOT sonrası 2. haftada görmenin sol gözde 0.8 seviyesine yükseldiği ve fundus görünümünde alt yarıdaki retina solukluğunun azaldığı FFA'daki retinal arter alt dalındaki dolun defektinin devam ettiği görüldü (resim 4).
TARTIŞMA VE SONUÇ:Retinal arter tıkanıklığında görme prognozu kötüdür. Tedavide HBOT son zamanlarda önem kazanmıştır. HBOT ile silioretinal arterin korunduğu ve retinal arter dal tıkanıklığının olduğu varyantlarda görme prognozları daha iyidir.

Anahtar Kelimeler: arter, hiperbarik, oksijen, silioretinal, tıkanıklığı

PS-526 [Tıbbi Retina]

Bergmeister Papillasına Eşlik Eden Bazal Laminer (Kütiküler) Drusen

Tugce Horozoglu Ceran¹, Mehmet Çıtırık²

¹Malazgirt Devlet Hastanesi, Muş

²Etlük Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Bergmeister papillası (BP) ile birlikte bazal laminer drusen (BLD) tespit edilen hastada renkli fundus fotoğrafı (RFF), optik koherens tomografi (OKT) ve fundus fluoresein anjiyografi (FFA) bulgularını sunmak amaçlanmıştır. **YÖNTEM:**Sağ gözde az görme şikayeti ile başvuran 61 yaşında kadın hastanın yapılan oftalmolojik muayenesinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağ gözde 0.7, sol gözde ise 0.9 düzeyindeydi. Ön segment muayenesi doğal olan hastanın dilatasyonlu fundus muayenesinde sağ gözde optik diskten uzanan glial fibrotik yapı ve her iki gözde diffüz sarı benekler mevcuttu. Hastanın lezyonları RFF, OKT ve FFA ile görüntülenmiştir. **BULGULAR:**RFF’de sağ optik diskten uzanan bandın BP olduğu ve her iki gözde sarı benek şeklinde kümelenmiş druseler görülmektedir (Resim 1). FFA’da sağ gözde BP’da vaskülarizasyon izlenmemekte; her iki gözde hiperfloresans, keskin sınırlı küçük benekler kümeler halinde izlenmekteyken ekstra vaskülarizasyon görülmemektedir (Resim 2). Beneklerin bu kümelenmiş yapısı ile BLD olduğu farkedilmektedir. Sağ OKT’de foveadan geçen kesitte fibrotik dokunun internal limitan membran üzerinde oldukça kalın bir tabaka şeklinde foveaya kadar uzandığı ve foveolada küçük elipsoid zon defektine neden olduğu görülmektedir (Resim 3). OKT kesitinde retina pigment epiteli düzeyinde birikimler izlenmektedir (Resim 4). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**BP epipapiller membran olarak da adlandırılmaktadır. Genellikle asemptomatiktir; unilateral veya bilateral izlenebilir. İkincil etkilerine bağlı olarak görmede değişiklikler meydana gelebilir. Nadiren olgumuzdaki gibi geniş olabilir. Papilla içinde bir prepapiller vasküler döngü varsa vasküler komplikasyonlar meydana gelebilir. FFA yardımı ile diskin gerilemiş (fibrozlu) neovaskülarizasyonu (NVD) ile ayırıcı tanısının yapılması oldukça önemlidir. BLD’de erken erişkin başlangıçlı, gruplanmış drusen olarak da bilinmektedir. YBMD ile benzer komplikasyonlar gelişebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bazal laminer drusen, Bergmeister papillası, diffüz drusen, kütiküler drusen, multimodal görüntüleme

PS-527 [Tıbbi Retina]

Alport sendrom olgusunda retina bulgularının değerlendirilmesi

Deniz Alptekin¹, İnci Elif Erbahçeci Timur², Nagihan Uğurlu²

¹Ankara Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği

²Yıldırım Beyazıt Ünversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları ABD

GİRİŞ VE AMAÇ:Alport sendromu tip IV kollajen defektinin neden olduğu bir bazal membran hastalığıdır. Anterior lentikonus ve retinopati en sık görülen göz bulgularındandır. Bu olgu sunumu ile amacımız, Alport sendromlu bir olguda retina bulgularını vurgulamaktır. **YÖNTEM:**öbrek nakli sonrası rutin göz muayenesi için yönlendirilen 43 yaşındaki erkek hastaya tam oftalmolojik muayene yapıldı. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), ön segment ve dilate fundus muayenesi yapıldı. Hasta, geniş açı fundus görüntüleme, spektral domain optik koherens tomografi (SD-OCT) ve Humphrey bilgisayarlı görme alanı (BGA) testi ile değerlendirildi.

BULGULAR:Hastanın EİDGK sağda ve solda 20/20 idi. Ön segmentte her iki gözde göz içi lensi ve YAG açıklığı vardı. Arka segment muayenesinde, foveal refle kaybı, perimaküler alanda temporalde daha yoğun olan beneklenme izlenmekteydi. Hasta, geniş açılı renkli fundus fotoğrafı, kırmızıdan yoksun fundus fotoğrafı, otofloresan görüntüleme ve SD-OCT ile değerlendirildi. OCT'de, her iki gözde temporal retinada incelme tespit edildi. 30-2 BGA'da herhangi bir patoloji izlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Alport sendromu otozomal resesif veya X'e bağlı kalıtım gösteren nadir bir hastalıktır. Retina bulguları hastalığın tanısında var olabileceği gibi ilerleyen süreçte de gelişebilmektedir. Arka segmentin multimodal görüntüleme ile değerlendirilmesi retina bulgularının tespitinde büyük öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: alport sendromu, multimodal görüntüleme, retina bulguları

PS-528 [Tıbbi Retina]

Hipertansiyona sekonder santral retinal ven tıkanıklığına eşlik eden parasantral akut orta makülopati olgusu

Hüseyin Egemen Köse, Fatma Bağcı
Etlik Şehir Hastanesi Göz Hastalıkları Kliniği Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Parasantral akut orta makülopati (PAOM), spektral domain optik koherens tomografi (SD-OKT)'de iç nükleer ve dış pleksiform tabakalarda lokal veya diffüz hiperreflektivite gösteren bant şeklinde lezyon ile karakterize bir bulgudur. Etiyolojisinde iç nükleer tabakanın beslenmesinden sorumlu kapiller yatakta mikrovasküler hasara neden olan sistemik hastalıklar veya vasopressör maruziyeti sorumlu tutulmaktadır. Burada, HT eşlik ettiği SRVT tanısı alan ve PAOM bulgusu olan genç, erkek hastanın sunulması amaçlanmıştır. **YÖNTEM:**Bu olgu sunumumuzda PAOM'un eşlik ettiği SRVT tanısı alan hasta, detaylı fundus muayenesi ve SD-OKT, fundus floressein anjiyografi (FFA), renkli fundus fotoğrafı (FF) gibi görüntüleme yöntemleri kullanılarak takip edilmiştir. **BULGULAR:**Ani, ağrısız, tek taraflı görme azalması ile başvuran 51 yaşındaki erkek hastanın yapılan muayenesinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDK) sağ gözde 20/32 sol gözde 20/20 (Snellen) bulundu. Ön segment bilateral doğaldı. Fundusta sağ gözde yaygın intraretinal hemoraji alanları, venöz tortiosite, sinir lifi kanamaları vardı ve optik disk sınırları silik izlendi. Sol gözde fundus doğaldı. SRVT tanısı konulan hastanın SD-OKT'inde foveal kontür düzgün iken maküler kalınlıkta artışa neden olan diffüz ödem ve iç nükleer tabakada hiperreflektif bantlar mevcuttu. Hastanın hipertansiyon dışında ek bir hastalığı yoktu. Hasta tedavisiz 8 ay boyunca izlendi. Takipte hastanın intraretinal hemoraji alanları, venöz tortiosite, sinir lifi kanamaları gerileyerek kaybolurken, hafif disk solukluğu mevcuttu. Sağ göz EİDK 20/20 (Snellen) olarak tespit edildi, belirgin görsel iyileşme dikat çekiciydi. SD-OKT'de POEM lezyonları iç nükleer tabakada hafif incelme bırakarak kayboldu. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**PAOM çeşitli retinal vasküler hastalıklarda görülen bir SD-OKT bulgusu olup, prognoz altta yatan hastalığa bağlıdır. Santral retinal ven tıkanıklığına eşlik eden PAOM'de tedavisiz aralıklı izleme maküla ödeminin spontan rezolüsyonu ve belirgin görsel iyileşme görülebilir.

Anahtar Kelimeler: Santral retinal ven tıkanıklığı, Parasantral akut orta makülopati, Optik koherans tomografi

PS-529 [Tıbbi Retina]

Sektöryel retinitis pigmentosa olgusunda fovea plana ve epiretinal proliferasyon birlikteliği

Atakan Acar, Mehmet Ali Şekeroğlu
Ankara Etlik Şehir Hastanesi, Göz Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Retina yüzeyinde traksiyonel komponenti olmadan ince hiperreflektif bir çizgi ile sınırlanmış izoreflektif bir bant şeklinde tanımlanan epiretinal proliferasyonun (ERP) histolojik olarak Müller hücrelerinden köken aldığı düşünülmektedir. Başlangıçta lamellar makula deliği ilişkili ERP olarak isimlendirilen bu lezyonun son zamanlarda lamellar makula deliği dışında başka retina hastalıklarıyla da birlikteliği gösterilmiştir. Bu olgu sunumunda gözlük muayenesi için başvuran sektöryel retinitis pigmentosa hastasında tespit edilen fovea plana ve ERP birlikteliğinin sunulması ve yeni tanımlanan bu lezyonun tartışılması amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Detaylı oftalmolojik muayeneyi takiben renkli fundus fotoğrafı, optik koherens tomografi (OKT), fundus otofloresans (FOF) görüntüleme, optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) ile multimodal görüntüleme ve tam alan elektroretinografi (ERG) yapıldı.

BULGULAR:Bilinen sistemik bir hastalığı olmayan 30 yaşında erkek hastanın yapılan muayenesinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağda 20/32, solda ise 20/40 düzeyindeydi. Biyomikroskopik ön segment bulguları normal olan hastanın fundus muayenesinde sağda peripapiller atrofi ile üstte damar komşuluğunda tek tük kemik spikülü, solda ise peripapiller atrofi ile beraber nazal bölgede lokalize kemik spikülleri izlenmekteydi. OKT'de her iki gözde epiretinal proliferasyon ve fovea plana izlendi. FOF görüntülemesinde kemik spiküllerinin olduğu alanlarda hipootofloresans görüldü. OKTA ile fovea plana ile uyumlu olarak foveal avasküler zonun olmadığı tespit edildi. Tam alan ERG'de skotopik yanıtlarda belirgin olmak üzere tüm yanıtların amplitüdlerinde azalma izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:ERP'nin lamellar ve tam kat makula deliği, diyabetik retinopati, kronik makula ödemi, retina ven tıkanıklığı ve yüksek miyopiye eşlik edebileceği bildirilmiştir. Olgumuz literatürdeki sektöryel retinitis pigmentosa ve fovea plana ile birliktelik gösteren ilk ERP olgusudur.

Anahtar Kelimeler: epiretinal proliferasyon, fovea plana, retinitis pigmentosa

PS-530 [Tıbbi Retina]

The Paracentral acute middle maculopathy (PAMM) with peri-venular fern-like pattern: A case report

Başak Memiş¹, Sema Tamer Kaderli², Aylin Karalezli²

¹Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Muğla

²Muğla Eğitim Eğitim Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Muğla

BACKGROUND AND AIM:To demonstrate the ability of en face optical coherence tomography OCT imaging to monitor peri-venular fern-like patterns of paracentral acute middle maculopathy (PAMM).

METHODS:A 25-year-old male presented with acute, unilateral, painless paracentral scotoma loss in the right eye. The best corrected visual acuity was 20/20 in both eyes.

RESULTS:Bilateral biomicroscopic

examination was unremarkable. The fundus examination showed the perifoveal gray area of retinal capillary ischemia. A multimodal imaging study, including fundus photographs, optical coherence tomography (OCT) B-scans, OCT angiography (OCT-A) and fundus fluorescein angiography, was performed. Onset paracentral scotoma in the right eye. On OCT B-scans to the hyper-reflectivity in

the INL. The deep capillary plexus (DCP) was normal on OCT-A. The results of neuroimaging studies were normal. Three months later PAMM lesions had disappeared on OCT B-scans and OCTA. However, a retinal thinning at the level of the inner nuclear layer (INL) was visible. The DCP on OCT-A remained unchanged without any sign of capillary ischemia.

CONCLUSIONS:The peri-venular fern-like pattern of PAMM is usually associated with retinal vein occlusions, but we determined this case without retinal vein occlusion. The ischemic cascade theory begins within the deep capillary plexus and ascends to the retina depending on the severity of the ischemic event. Using en-face structural OCT images, we could monitor the ischemic area in PAMM.

Keywords: PAMM, OCT, Retinal Vein, INL

PS-531 [Tıbbi Retina]

Gebelikte Subhyaloid Kanama Tedavisinde Nd:YAG Lazer Hyaloidotomi

Emin Süleyman Barutçu, Melike Balıkoğlu Yılmaz, Mehmet Özgür Zengin
Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Valsalva retinopatisi ile ilişkili subhyaloid kanamanın makula tutulumuna bağlı görme bozukluğu olan, Nd:YAG lazer hyaloidotomi ile etkili bir şekilde tedavi edilen ve başarılı bir görme iyileşmesi sağlanan gebe bir hastayı sunmak.
YÖNTEM: Premaküler subhyaloid kanaması olan gebe hasta Nd:YAG lazer hyaloidotomi ile tedavi edildi. Zeiss Visulag sistemi Nd:YAG lazer kullanıldı. %1 sikloptolat ile tam pupil dilatasyonu sağlandı. Nd:YAG hedefleme ışını ve lazerin odaklanmasını sağlamak için bir Goldmann fundus kontakt lensi kullanıldı. Arka hyaloid membranda, subhyaloid kanamanın alt kenarında, fovea ve retinal kan damarlarından uzakta, ancak altta yatan retinayı korumaya yetecek miktarda kan bulunan bir yerde bir açıklık yapıldı. Gereken güç, arka hyaloid membranda bir açıklık elde etmek için gerekirse 4,2 mJ'den 9,2 mJ'ye kadar değişmiştir.
BULGULAR: 23 yaşında 32 haftalık gebe kusma sonrası ani görme kaybı ile başvurdu. Sağ göz fundus muayenesinde premaküler alanda geniş yoğun subhyaloid kanama görüldü. Valsalva retinopatisine bağlı Subhyaloid kanama tanısı ile Nd:YAG lazer hyaloidotomi uygulanan hastanın görme keskinliği bir hafta sonra el hareketinden 10/10a yükseldi.
TARTIŞMA VE SONUÇ: Bu olgu sunumunda, Valsalva retinopatisi olan gebe hastalarda yoğun subhyaloid kanamanın tedavisinde Nd:YAG lazer hyaloidotominin etkili ve güvenli olduğu gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: gebelik, Nd:YAG lazer hyaloidotomi, subhyaloid kanama, valsalva retinopatisi.

PS-532 [Tıbbi Retina]

Multimodal Görüntüleme ile Anjioid Streaks ve Optik Disk Druzeni Birlikteliği

Amine TERCAN KILIÇ, Serhat Eker, Ugur Acar
Selçuk Üniversitesi, Göz Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ:Anjioid streak, optik disk kenarından başlayıp perifere doğru giderek incelen, düzensiz, rengi turuncudan kahverengiye kadar değişebilen radyal uzantılı Bruch membranı çatlaklarıdır. Anjioid streaks olgularında yaklaşık %20 oranında optik disk druzeni bildirilmiştir ve bu durum papil ödem ile karışabilir. Asemptomatik ve ilerleyici bir seyir gösteren bu hastalıkta en önemli ve en sık karşılaşılan komplikasyon koroid neovasküler membran (KNVM) gelişimidir.

YÖNTEM:Bu olgu çalışmasında, kliniğimize başvuran bir anjioid streaks olgusunun multimodal görüntüleme eşliğinde tanı ve tedavi sonuçları ele alınacaktır.
BULGULAR:46 yaşındaki erkek hasta sol gözde başlayan ve iki haftadır süregelen görme azlığı şikâyeti ile kliniğimize başvurdu. Snellen eşeli ile ölçülen en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) sağ gözde 20/40, sol gözde ise 20/100 seviyesindeydi. Ön segment muayenesinde anlamlı özellik görülmedi. Oküler tonus aplanasyon ile sağ gözde 10 mmHg, sol gözde ise 11 mmHg olarak ölçüldü. Hastanın hikayesinde sistemik ek hastalığı yoktu. Her iki göz fundus muayenesinde, koroid çatlağı uyumlu çizgilenmeler ve foveal reflere bozulma saptandı. Ayrıca bilateral optik disk druzeni fundus otofloresans ölçümüyle gösterildi. Optik koherens tomografi (OKT) incelemesinde sağ gözde diskiform skar izlenirken, sol gözde subretinal sıvı ve KNVM bulguları izlendi. Floresan anjiyografi ile sol gözde aktif KNVM görüldü. Hastaya bulgular eşliğinde 3 doz konsekütif aylık intravitreal bevacizumab yükleme tedavisi planlandı. Tedavi sonrası Sol göz OKT incelemesinde subretinal sıvının iyileştiği görüldü. EİDGK sağda 20/40, solda 20/30 düzeyinde saptandı. OKT-Anjiyografi ölçümüyle sağ gözde subretinal sıvı ve aktivasyon görülmemesine rağmen sessiz KNVM bulguları mevcuttu.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Oftalmoloji pratiğine giren OKT-Anjiyografi sayesinde sessiz KNVM saptanabilmektedir. Klinik kötüleşmeye neden olabileceğini düşünerek sessiz KNVM'nin OKT-Anjiyografi ile takibi yol göstericidir.

Anahtar Kelimeler: Anjioid streaks, koroid neovasküler membran, optik disk druzeni, Optik koherens anjiyografi

PS-533 [Tıbbi Retina]

Çocuk Hastada Sıtmaya Bağlı Retinal Kanama

Sadettin Koray Kaptan, Ayse Bozkurt Oflaz, Ramazan Güler
Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ:Sıtma ülkemizde sık görülmemekle birlikte gelişmemiş ülkelerde yaygın rastlanan bir hastalıktır. Oküler komplikasyonların sıtma hastalarının %10-20'sinde gelişmektedir. Sıtma retinopatisi, serebral sıtması olan çocukların yaklaşık %60'ında görülür. Falciparum sıtması, çocuklarda muhtemelen her yıl çeyrek milyon yeni retina kanaması vakasına neden olur. Retina kanamalarının Plasmodium falciparum enfeksiyonunun ciddiyeti ile ilişkili olduğu bildirilmektedir. Bu olgumuzda sıtma tedavisi sırasında görme bozukluğu gelişen 13 yaşında Afrika kökenli hastayı ele almaktayız. **YÖNTEM:**Retinal lezyonu optik koherens tomografi (OKT) kullanarak analiz ettik ve fundus fotoğrafı ile kayıt altına aldık. **BULGULAR:**Sıtma nedeniyle primakin, artemisin tedavisi alan hasta periferik kan yaymasında p. falciparum ve vivax miks enfeksiyonu saptanmış. Hasta sağ gözde az görme şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Muayenede sağ göz görme keskinliği (GK) 0.6 sol göz GK 1.0 idi. Ön segment bilateral doğaldı. Sağ göz fundus muayenesinde preretinal kanama görüldü.(Resim 1) Sol fundusta patoloji saptanmadı. OKT' de preretinal kanama ve buna sekonder gölgeleme mevcuttu.(Resim 2) Retinal kanama sıtmaya bağlı olduğu düşünüldüğü için ek tedavi önerilmedi. Hastanın takip kontrollerinde kanama çekildi ve GK tama çıktı.(Resim 3-4) **TARTIŞMA VE SONUÇ:**P. falciparum enfeksiyonunda retina kanaması sık görülmektedir. Bununla birlikte, p. vivax enfeksiyonunda retina kanaması çok nadirdir. Bazı yayınlarda, şiddetli sıtmanın önemli bir prognostik indeksi olarak kabul edilmiştir. Sıtma retinopatisinde retina kanaması, retina ödemi, vasküler değişiklikler ve papil ödem gelişebilir. Retina kanamaları genellikle kendiliğinden emilir, ancak nadiren GK artmayabilir. Kanamalar trombositopeni veya yaygın pıhtılaşma ile ilişkili değildir. Çeşitli teoriler mevcut olsa da kanamanın patogenezi belirsizdir. Sıtma hastalarında retina kanaması olasılığı akılda tutulmalı, açıklanamayan retina kanaması ve ateşi olan bir hastada da sıtma olasılığı düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: plasmodium falciparum, plasmodium vivax, retinal kanama

PS-534 [Tıbbi Retina]

Çıplak Gözle Güneş Tutulmasını İzleme Sonrası Gelişen Solar Retinopati: Olgu Sunumu

Seda Nalca, Begüm Şişkoğlu, Ayça Küpeli Çınar, Ahmet Kürşad Sakallıoğlu, Göksü Alaçamlı, Rüveyde Garip, Hande Güçlü
Trakya Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Edirne

GİRİŞ VE AMAÇ:Solar retinopati genellikle foveada meydana gelen, fotokimyasal toksisiteye ve bunun sonucunda retinal dokularda meydana gelen yaralanmaya karşılık gelir. Bu lezyon genellikle güneşe bakma veya tutulmayı izleme ile ilişkilidir ve genellikle hafif ila orta derecede görme keskinliği ve/veya santral/parasantral skotoma neden olur. İyileşme doğası gereği spontandır ve tetikleyici olaydan sonraki 3-6 ay içinde gerçekleşir, ancak görme iyileşmesi tam olmayabilir ve hasta kalıcı görme keskinliği azalması ve santral/parasantral skotomlardan muzdarip olabilir. Amacımız çıplak gözle güneş tutulmasını izleyen olguda gelişen solar retinopati olgusunu sunmaktır.

YÖNTEM:Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Polikliniği'ne Ağustos 2022'de çıplak gözle güneş tutulmasını izledikten sonra gelişen ve o zamandan beri devam eden açıklanamayan vizyon azlığı, santral skotom ve metamorfopsi tanısı ile gelen hastanın tam oftalmolojik muayeneleri ve görüntülemeleri yapılmıştır.

BULGULAR:21 yaşında erkek hasta sol gözde vizyon azlığı, santral skotom ve metamorfopsi tanısı ile tarafımıza başvurdu. Görme keskinlikleri sağ gözde 1.0 (tam) sol gözde 0.2 düzeyindeydi. Yapılan biomikroskopik muayenesi bilateral doğaldı. Fundoskopik muayenede sağ göz doğal sol gözde foveada yuvarlak retina pigment epitel atrofisi mevcuttu. Rölatif afferent pupil defekti yoktu. Çekilen Optik Koherans Tomografide sağ normal solda fovea altında elipsoid zonda bozulma (IS/OS kaybı) izlendi. Retina sinir lifi tabakası kalınlığı normaldi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Hastamızda saptanabilecek ek patoloji olmaması ile mevcut solar retinopati çıplak gözle güneş tutulmasını izlemesine bağlanmış olup belirlenmiş bir tıbbi tedavisi bulunmadığından korunma büyük önem taşır. Güneş tutulması zamanında standart güneş gözlükleri gözümüzü solar retinopatiden korumak için yeterli olmayabilir. Uluslararası Standartlar Örgütü (ISO) 12312-2:2015 olarak belirlenmiş standartlardaki camlar veya filtreler güneş tutulmasını izlemek için kullanılmalıdır

Anahtar Kelimeler: güneş tutulması, metamorfopsi, skotom, solar retinopati,

PS-535 [Tıbbi Retina]

Bull's eye makülopati bulgusu olan iki kardeş

Yara Chiekhismailzadeh, Sabit Kimyon, Alper Mete, Kübra Çetinkaya
Gaziantep Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Gaziantep

GİRİŞ VE AMAÇ:Kliniğimize görme azlığı ile başvuran ve Bulls eye bulguları olan iki kardeşin klinik özelliklerini ve yönetimini sunmayı amaçladık
YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:15 yaş erkek ve 10 yaşında kız kardeşler görme azlığı şikayeti ile polikliniğimize başvurdu. Yapılan muayenelerinde 15 yaş erkek hastanın; görme keskinliği bilateral 0.15 olarak değerlendirildi. Ön segment muayenesi bilateral tabii izlendi. Fundus muayenesinde Bull's eye makülopati mevcuttu. 10 yaş kız hastanın; bilateral 0.05 olarak değerlendirildi. Ön segment bilateral tabii izlendi. Fundus muayenesinde Bull's eye makülopati izlendi. Aile öyküsü sorgulandığında babalarında da az görme mevcuttu. Genetik geçişli makülopati düşünülen olgularda Bull's eye bulgusu oftalmoskopik fundus muayenesi, FAF ve OCT ile değerlendirildi. Fundus fotoğrafları çekildi. FFA hasta uyumsuzluğu sebebiyle çekilemedi, çekilen FAF görüntüleri Bull's eye ile uyumlu izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Fundus muayenesinde bulunan Bull's eye görüntüsünün ayırıcı tanısında; Bardet-Biedl sendromu, Hallervoden-spatz sendromu, Leber'in konjenital amorozisi, lipofuksinozis, Stargardt hastalığı, kon ve kon-basil distrofisi, klorokin makülopatisi, fenestr sheen makula distrofisi ve benign konsantrik annüler maküla distrofisi gibi hastalıklar yer alır. Hastalarımızda tetkikler sonrasında Stargardt hastalığı ön tanısı konulmuştur. Stargardt hastalığı(Juvenil makula distrofisi) retina pigment epitelinde lipofuksin birikimi ile karakterizedir. Üç tipi tanımlanmıştır; STGD1(OR) en sık formudur ve genellikle ABCA4 genindeki mutasyondan kaynaklanır. STGD3 (OD) ve STGD4 (OD) nadir görülürler ve farklı genlerle ilişkilidirler. Retina başlangıçta normal olabilir veya nonspesifik beneklenme görülür bu bulgu daha sonrasında Bull's eye görünümüne dönebilir. Stargardt hastalığı için bilinen etkili ve rutin bir tedavi yoktur. Yüksek ışık maruziyetinden ve lipofuksin birikimini arttırdığı için vitamin A takviyesinden kaçınmak gerekir.

Anahtar Kelimeler: Stargardt hastalığı, Bull's eye, Maküler distrofi

PS-536 [Tıbbi Retina]

Rare Case of Macular Coloboma

Feyza Ergenç, Fatih Bilgehan Kaplan, Berktuğ Öztürk
Fatih Sultan Mehmet Training and Research Hospital

BACKGROUND AND AIM:Ocular coloboma refers to the absence of eye tissues resulting from partial failure of the fetal fissure closure during embryonic development. Macular coloboma (MC), an atypical form of coloboma, is a rare clinical entity that can occur unilaterally or bilaterally. It is characterized by the presence of rudimentary or absent retina, choroid, and sclera at the macula. The purpose of this presentation is to present a case of macular coloboma diagnosed at the age of 67.

METHODS:Case report

RESULTS:A 67-year-old male patient presented with a complaint of decreased vision in his left eye during a routine eye examination. Visual acuity was measured as 1.0 in the right eye and 0.5 in the left eye using Snellen chart. Intraocular pressure was measured as 10/9 mmHg. Upon detailed biomicroscopic examination, both eyes were found to be pseudophakic, and the corneas appeared transparent. Fundus examination revealed a normal retina and optic disc in the right eye, while a coloboma extending from the macula centrally to the inferotemporal region, measuring two optic disc diameters, was observed in the left eye. In OCT imaging, complete absence of the choroid can be observed, while the RPE is relatively well-preserved compared to the choroid.

CONCLUSIONS:Macular coloboma is a rare congenital retinochoroidal defect that affects the macular region. Differential diagnosis of MC is crucial because several retinal diseases can present with similar fundus manifestations. There are successful diagnostic methods available for the differential diagnosis of MC. However, there is a lack of systematic reviews on the roles of these diagnostic methods in MC due to its rare occurrence. A limited number of cases of MC have been reported in the literature, and our patient's age is higher compared to the average. According to the reported cases in our study, BCVA was better. We believe that the preservation of RPE allows for better vision with extrafoveal fixation, which may have led to a delayed recognition of the condition.

Keywords: Coloboma, Macular coloboma, Retinochoroidal defect

PS-537 [Tıbbi Retina]

Seröz Makula Dekolmanı ve Akut Makuler Nöroretinopati ile başvuran bir Akut Lenfoblastik Lösemi olgusu

Mine Turkay, Mehmet Ali Şekeroğlu
Etlik Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmada seröz makula dekolmanı ve akut makuler nöroretinopati ile başvuran ve sistemik incelemelerde B hücreli akut lenfoblastik lösemi tanısı alan bir olgu sunulmaktadır.

YÖNTEM:Olgu

Sunumu

BULGULAR:29 yaşında kadın hasta her iki gözde siyah noktalar görme ve metamorfopsi ile başvurdu. Özgeçmişinde bir ek hastalığı yoktu ancak son zamanlarda yorgunluk ve eklem ağrıları tariflemekteydi. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği(EİDK) bilateral 7/10 ve göz içi basınçları sağda 13 mmHg solda 14 mmHg ölçüldü. Ön segment muayenesi bilateral doğaldı. Fundus muayenesinde sağda foveal refle kaybı ve seröz makula dekolmanı, solda parafoveal kahve renk değişikliği mevcuttu(Resim 1). Optik koherens tomografide(OKT) sağda subfoveal sıvı ile bilateral parafoveal bölgede dış nükleer ve dış pleksiform tabakalarda hiperreflektif bant ve elipsoid zon hasarı görülmekteydi(Resim 2 ve 3). Fundus otofloresansta(FOF) hafif bir hipootofloresans mevcuttu(Resim 4). Fundus floresein anjiografide sızıntı ya da iskemi yoktu(Resim 5). Konstitüsyonel semptomları da olan hastaya önerilen sistemik değerlendirmede B hücreli ALL tanısı konularak tedavisi planlandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Göz tutulumu lösemi olgularının %50-90'ında görülmekte ve çoğunu vasküler tortuosite artışı, retinal hemorajiler, perivasküler kılflanma ve yumuşak eksudalar oluşturmaktadır. Seröz makula dekolmanı(SMD) ve akut makuler nöroretinopati(AMN) ise genellikle olgu sunumu olarak bildirilen nadir komplikasyonlardır. AMN'de OKT 'de dış nükleer ve dış pleksiform tabakalarda hiperreflektivite ve elipsoid zonda hasar görülür. FAF normal olabilir ancak hafif hipootofloresans ya da hiperotofloresans da bildirilmiştir. FFA çoğunlukla normaldir ancak hipofloresans izlenebilir. Sistemik tedavi oküler bulguların da gerilemesini sağlar. Sonuç olarak, hematolojik malignitesi bulunan olguların SMD ve AMN gibi nadir patolojilerle başvurabileceği akılda tutulmalı ve bilinen risk faktörü olmadan tanı konulan bu olgular sistemik değerlendirme açısından yönlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: akut lenfoblastik lösemi, akut makuler nöroretinopati, seröz makula dekolmanı

PS-538 [Tıbbi Retina]

Çift optik disk pitinin son derece nadir bir belirtisi: Osilopsi

Murat buğra Binboğa, Meriç Yıldız, Gizem Kucukalpelli, Duygu Güler, Erol Erkan, Sema Dunder

Adnan Menderes Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Aydın

GİRİŞ VE AMAÇ:Optik disk piti (ODP), optik diskte doğuştan gelen kavite oluşumlarının bir parçası olarak kabul edilir. Bu kavite oluşumları aynı zamanda optik disk kolobomu, morning glory sendromu ve ekstrapapiller kaviteyi de içerir. Bazı durumlarda, tek bir optik disk üzerinde birden fazla pit bulunabilir. Bu vaka, çift optik disk piti olan yayınlanmış 14. örneği temsil etmektedir ve bu örnekler arasında rapor edilen ilk osilopsi vakasıdır.

YÖNTEM:vaka

sunumu

BULGULAR:15 yaşında bir erkek hasta, artan bulanık görme, görüntü karışması ve görüntülerin üst üste binmesi şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Bilinen bir göz hastalığı öyküsü yoktu. Muayene sırasında en iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağda tam, solda 0.8 idi. Ön segment muayenesi doğaldı. Fundus muayenesinde sol gözde çift optik disk pit tespit edildi. Optik sinir pitleri temporal ve nazal olarak yerleşmişti. Optik koherans tomografisi sol gözdeki bulguları doğruladı ve fundus florescein anjiyografi (FFA) ile optik disklerin temporal ve nazal taraflarında vaskülarizasyon eksikliğinden dolayı hipofloresans gözlendi. Sol gözün çekilen Spektral Domain-Optik koherens tomografi'si de çift optik piti gösterdi. Hastanın görme alanı testinde ise genişlemiş kör noktası izlenmektedir. Hastaya tedavi seçenekleri, prognoz hakkında bilgi verildi ve yakın takibe alındı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Optik disk pitleri genellikle rutin yapılan dilate fundus muayenesi sırasında beklenmedik bir bulgu olarak keşfedilir. Bildiğimiz kadarıyla, daha önce çift ODP varlığıyla ilişkili olarak osilopsi deneyimleyen bir hastaya dair kayıt bulunmamaktadır. Choudhry, optik sinir başında çift ODP'ye bağlı olarak makülopati oluşan, subretinal sıvı olmayan bir 16 yaşındaki erkek hasta raporu sunmaktadır. Optik disk çukurları nadir bir durumdur ve çift optik disk çukurları çok daha nadirdir. Hastalar genellikle belirti geliştirmezken, makülopati ile ilişkili belirtiler gelişebilir. Komplikasyonların hızlı bir şekilde tanınması ve yönetimi, olumsuz görsel sonuçların önlenmesi açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Çift optik disk pit, osilopsi, optik koherens tomografi

PS-539 [Tıbbi Retina]

MMACHC ve MYO7A heterozigot mutasyonların birlikte seyrettiği bir Retinitis Pigmentosa olgusu

Cumaali Yaman¹, Berrak Şekeryapan Gediz¹, Taha Bahsi², Mehmet Yasin Teke¹

¹Ankara Etlik Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

²Ankara Etlik Şehir Hastanesi, Tıbbi Genetik Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Bilateral görme azalması şikayeti ile başvuran,fundus muayenesinde periferik tapetoretinal dejenerasyonlara eşlik eden vitelliform makülopati benzeri görünümü olan,yapılan gen taramasında MMACHC ve MYO7A heterozigot mutasyonları saptanan erkek çocuk olgusu sunulmaktadır.

YÖNTEM:Tam oftalmolojik muayene,multi-modal görüntüleme yöntemleri,genetik test uygulanmıştır.

BULGULAR:13 yaşında erkek hasta bilateral az görme ile başvurdu.En iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağ gözde 0,16,sol gözde 0,5.Göz içi basınçları bilateral normal aralıkta,biyomikroskopisi bilateral doğaldı.Fundusta bilateral optik diskleri doğaldı,makulada vitelliform benzeri görünüm ve periferde tapetoretinal dejenerasyonlar izlendi.Optik koherens tomografi görüntülemesinde,bilateral foveada vitelliform materyal bulunmadığı fakat ekstrafoveal alanda dış katmanlarda incelleme ve kayıp olduğu görüldü.(Resim1) Fundus floresin anjiyografisinde her iki gözde maküler alan hariç,periferik retina alanında dağınık lekeli floresans görülmekteydi.(Resim2)ERG testinde a ve b dalgalarının amplitüdünde azalma görüldü.(Resim3)İstenilen genetik test sonucunda MYO7A ve MMACHC genlerinde heterozigot değişim görüldüğü bildirildi.MYO7A geninin Retinitis Pigmentosa ve işitme azlığı ile seyreden Usher sendromu ilişkili olduğu bilinmektedir.Olgumuzdan istenen işitme testinde iletim tipi defekt saptanmıştır. MMACHC geni ise metilmalonik asidüri ile ilişkili gendir.Her ne kadar hastanın Pediatri konsültasyon süreci devam etmekte ise de literatürde tıpkı bizim olgumuzda makulada vitelliform benzeri görünümün izlendiği bir metilmalonik asidüri olgusu bulunmaktadır

TARTIŞMA VE SONUÇ:MMACHC ve MYO7A heterozigot mutasyonlarının birlikte görülmesi nadir olup atipik retina bulguları ile karşımıza çıkabilmektedir.Her ne kadar MYO7A geninin Usher sendromu ile ilişkili olduğu bilinse de hastamızda sensörinöral bir işitme kaybı saptanmamıştır.Hastanın takipleri işitme kaybının gelişip gelişmemesi ve metilmalonik asidürinin tanı ve tedavisi için önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Makulopati, Metilmalonik Asidüri, Retinitis Pigmentosa, Usher

PS-540 [Tıbbi Retina]

Bietti'nin Kristalin Distrofisi'ne sekonder gelişen koroidal neovasküler membranın intravitreal aflibersept enjeksiyonu ile tedavisi

İlkay Semizoğlu, Metehan Şimşek, Ozgur Artunay

SBÜ, Beyoğlu Göz Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, Göz Ana bilim dalı, istanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Bietti'nin kristalin distrofisine (BKD) sekonder koroidal neovaskülarizasyon (KNV) gelişen ve tek doz intravitreal aflibersept enjeksiyonu ile tedavi edilen nadir bir olguyu sunmayı amaçladık.

YÖNTEM: Olgu sunumu

BULGULAR: Otuz dört yaş erkek hasta, her iki gözde görme azalması ve gece görmede zorluk ile kliniğimize başvurdu. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) snellen eşeline göre sağ gözde 3 metreden parmak sayma, sol gözde ise 0.3 idi. Ön segment muayenesi doğaldı ve göz içi basınçları normal sınırlardaydı. Fundus muayenesinde her iki gözde arka kutupta çok sayıda parlak sarı-beyaz kristal birikimler, makulada diffüz korioretinal atrofi ve retina pigment epiteli değişiklikleri mevcuttu. Sağ gözde makulada subretinal hemoraji izlendi (Resim 1). Fundus otofloresans görüntüsünde (FOF), her iki gözde küçük benekli hiperotofloresan lezyonlar ile çevrelenmiş, birleşmeye eğilimli hipootofloresan alanlar mevcuttu. Optik koherens tomografi (OKT) ile retinada ve koroidde yaygın dejeneratif değişiklikler, dış retinal tubulasyon ve RPE/Bruch membran kompleksinde hiperreflektif odaklar (kristaller) görüntüldü. OKT'de sağ gözde aktif KNV ile uyumlu hiperreflektif lezyon görüldü (Resim 2). OKT anjiyografide, OKT'de görülen hiperreflektif lezyona karşılık gelen alanda yüksek akımlı bir vasküler ağ izlendi (Resim 3). Fundus floresan anjiyografide (FFA) sağ gözde aktif KNV'yi düşündürülen sızıntı alanı izlendi. Hastanın sağ gözüne tek doz intravitreal aflibersept enjeksiyonu uygulandı. Kontrol muayenesinde sağ gözde EİDGK 0.05'e yükselmişti. Fundus muayenesinde hemoraji gerilemişti. OKT'de ise KNV skarı izleniyordu (Resim 4).

TARTIŞMA VE SONUÇ: BKD hastalarında KNV oldukça nadir görülen bir komplikasyondur. Tek doz aflibersept enjeksiyonu, afliberseptin diğer anti-VEGF'lere kıyasla VEGF'e olan afinitesinin daha yüksek olması nedeniyle nadir görülen hastalıklara bağlı gelişen KNV tedavisinde yeterli olabilir.

Anahtar Kelimeler: Bietti kristalin distrofi, aflibersept, koroidal neovaskülarizasyon

PS-541 [Tıbbi Retina]

Genç Kadın Hastada Kronik Papilödem Sekonder Koroidal Neovaskülarizasyon

Ismail Akyagci, Muhammed Altinisik, Mustafa Erdogan, Ozcan Rasim Kayıkcıoğlu
Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Manisa

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmada İdiyopatik İntrakraniyal Hipertansiyon nedeniyle takip ettiğimiz kronik papilödem bulgusu olan genç kadın olgumuzda papilödem sekonder gelişen koroidal neovaskülarizasyon ve klinik yaklaşımımızdan bahsedeceğiz.
YÖNTEM:Retrospektif Veri İncelemesi
BULGULAR:İdiyopatik İntrakraniyal Hipertansiyon tanısı ile pediyatrik nöroloji takipli 16 yaş kadın hasta tarafımıza oftalmolojik muayene için yönlendirildi.Hastanın yapılan muayenesinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği her iki gözde tam olarak değerlendirildi.Direkt ışık refleksi her iki gözde mevcut olup; rölatif afferent pupiller defekt izlenmedi.Hastanın göz hareketleri bilateral tüm kardinal pozisyonlarda doğal olarak izlendi.Hastanın biyomikroskopik muayenesinde bilateral papilödem görünümü dışında patoloji izlenmedi.OCT görüntülemesinde peripapiller alanda ödem izlenmiş olup, subfoveal alanda sıvı izlenmedi.(Resim 1)Fundus Floresein Anjiyografi görüntülemesinde sağ gözde peripapiller sızıntı ile uyumlu hiperfloresans artışı izlendi.(Resim 2)OCTA görüntülemesinde sağ gözde peripapiller alanda koroidal neovaskülarizasyon ile uyumlu anormal damar ağı görünümü izlendi.Hastanın 2 ay sonraki kontrol muayenesinde sağ gözde en iyi düzeltilmiş görme keskinliğinin 0,4 düzeyine gerilemesi ve OCT görüntülemesinde subretinal sıvı izlenmesi nedeniyle aktivasyon düşünülerek sağ göze intravitreal tek doz 1,25mg/0,05ml bevacizumab enjeksiyonu yapıldı.(Resim 3)Enjeksiyon sonrası 1. ay kontrol muayenesinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği 0,7 olarak ölçüldü ve subretinal sıvıda regresyon izlendi.(Resim 4)Hastanın papilödem ve sekonder gelişen koroidal neovaskülarizasyon için takipleri devam etmektedir.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Biz bu makalede papilödem sekonder koroidal neovaskülarizasyon gelişebileceği ve intravitreal anti-VEGF enjeksiyonları ile klinik yanıt alınabileceğini vurguladık.

Anahtar Kelimeler: İdiyopatik İntrakraniyal Hipertansiyon, Papilödem, Koroidal Neovaskülarizasyon

PS-542 [Tıbbi Retina]

Preeklampsi/Eklampsi İlişkili Retinopati Klinik Sunumu

Gokmen Ozcan, Mustafa Erdogan, Muhammed Altinisik, Özcan Kayıkçıoğlu, Emin Kurt, Huseyin Mayali, Süleyman Sami İlker
Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi, Göz Ana Bilim Dalı, Manisa

GİRİŞ VE AMAÇ:Preeklampsi / Eklampsi ilişkili retinopatide takip ve tedavi önerilerimiz
YÖNTEM:18 yaş kadın hasta doğum sonrası yeni başlayan bulanık görme ile tarafımıza konsülte edildi. Derinleştirilen anamnezde hastanın 30 haftalık gebe iken kontrolsüz hipertansiyonu ve nöbet öyküsü olduğu eklampsi tanısı ile acil sezeryan doğum yaptığı öğrenildi.Yapılan oftalmolojik muayenede görme keskinliği bilateral 0,2 düzeyinde biomikroskobik bakısı olağan ve fundus bakısında her iki gözde makula içinde ve optik disk nazalinde sınırlı seröz dekolman alanları (Resim 1) tespit edildi.Optik koherens tomografi (OKT)'de her iki gözde seröz retina dekolmanı(Resim 2) tespit edildi.Hastada eklampsi ilişkili retinopati tanısıyla hipertansiyon regülasyonu için medikal tedavi başlandı ve sık aralıklarla oftalmolojik takibe alındı.
BULGULAR:Hastanın bir hafta sonra yapılan son takip muayenesinde görme keskinliği bilateral tam düzeyinde idi. Kontrol OKT' de subretinal sıvının sağ gözde tamamen gerilediği sol gözde subfoveal minimal subretinal sıvının olduğu(Resim 3) tespit edildi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Preeklampsi / Eklampsi ilişkili retinopatide genellikle doğumdan sonra tedaviye gerek yoktur; ancak bu antitenin tedavisinde steroidler ve antihipertansif ilaç kullanımı literatürde bildirilmiştir.Gebeliğe bağlı hipertansiyonda seröz retina dekolmanı olan hastaların çoğunda birkaç hafta içinde tam spontan düzelme olur ve herhangi bir sekel görülmez.

Anahtar Kelimeler: Eklampsi, Hipertansiyon, Preeklampsi, Retinopati

PS-544 [Tıbbi Retina]

Bir Olguda Prematüre Retinopatisi Nedeniyle Uygulanan Lazer Fotokoagülasyon Sonrası Gelişen Ön Segment İskemisi ve Tedavisi

Esra Hacıalioglu, Ozdemir Ozdemir

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği,
Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Prematür reinopatisinin tedavisi için yapılan lazer fotokoagülasyon sonrası gelişen komplikasyonlardan biri olan ön segment iskemisine bağlı katarakt olgusunun sunulması

YÖNTEM: Olgu

sunumu

BULGULAR: Bu olguda, 26 hafta, 820 g olarak doğan 7 ay 19 günlük erkek bebek sunulmuştur. Öyküsünde dış merkezde prematüre retinopatisi nedeniyle lazer ablasyon tedavisi olduğu öğrenilmiştir. Ameliyat öncesi bulgularda sağ göz doğal; sol gözde posterior sineşiler, irregüler pupilla, iriste yer yer depigmentasyonlar, katarakt mevcuttu. Göz içi basıncı hipotondur. Olguya genel anestezi altında sol lensektomi ve ön vitrektomi ameliyatları yapıldı. Operasyon sonrası 1. ay kontrolünde sağ gözünde ön segment doğal, retina yatışık, retina periferi lazerli, plus hastalık yok; sol korneal süturlar intakt, kornea saydam, afaki, retina yatışık, retina periferi lazerli, plus hastalık yok olarak tespit edildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Günümüzde lazer fotokoagülasyon, prematür retinopatisinin tedavisi için en çok kabul gören seçenek olmasına rağmen, nadir de olsa, görmeyi ve oküler yapıları tehdit eden katarakt, glokom, hipotoni ile karakterize ön segment iskemisi, eksudatif retina dekolmanı, fitizis gibi komplikasyonlar gelişmektedir. Prematüre retinopatisi için lazer fotokoagülasyon gerektiren prematüre bebeklerde oluşan katarakt, muhtemelen ön segment iskemisi ile bağlantılıdır. Ön segment iskemisi, horizontal kadranların konflüen lazer ile tedavisinin neden olduğu uzun posterior siliyer arterlerin termal hasarına ve ön segment yapılarına kan akışını bozabilecek uzamış skleral depresyona bağlı gelişebilmektedir. Bu nedenle tedavi esnasında özellikle saat 3 ve 9 kadranlarına lazer fotokoagülasyon uygulanırken dikkatli olunmalı, uzun posterior siliyer arterler korunmaya çalışılmalıdır

Anahtar Kelimeler: Lazer fotokoagülasyon, katarakt, prematüre retinopatisi

PS-545 [Tıbbi Retina]

Erkek Çocuk Hastada Bilateral Koroid Osteomuna Bağlı Gelişen Koroidal Neovaskülarizasyon ve İntravitreal Bevacizumab - Aflibercept Tedavisi: Bir Olgu Sunumu

Zehra Nur Nahırsüren Tarım, Hakan Yıldırım, Mehmet Balbaba, Ülkü Çeliker
Fırat Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Elazığ

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu olguda erkek çocukta erken dekadlarda bilateral tutulumlu koroid osteomunun bevacizumab ve aflibercept ile tedavisinin sonuçlarını sunmayı amaçladık.
YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:Bilinen sistemik hastalığı ve ilaç kullanım öyküsü olmayan 14 yaş erkek çocuk hasta son bir ayda iki gözünde de görmede azalma şikayeti ile başvurdu. Muayenede en iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağ gözde 0.5 sol gözde 0.3 idi. Ön segment bilateral doğaldı. Dilate fundus muayenesinde sağ gözde optik disk nazali ve temporalinden başlayıp makulayı içeren eleve koroid osteomu, sol gözde optik disk temporalinden başlayıp makulayı içeren eleve koroid osteomu görüldü. OCT'de bilateral subretinal sıvı gözlendi. OCT Anjiyografide lezyondan geçen kesitte bilateral akım olduğu görüldü. Bilateral koroidal neovasküler membran (KNVM) lehine değerlendirildi. Hasta takibe alınıp bilateral 3 doz bevacizumab tedavisi uygulandı. Subretinal sıvıda azalma olsa da takiplerde tamamen düzelme olmaması sebebiyle bilateral 2 doz aflibercept tedavisi uygulandı. Anti-VEGF tedavi ile OCT'deki sıvının giderek azaldığı tedaviye yanıt verdiği görüldü. Bevacizumab ve aflibercept tedavisi ile hastanın en iyi düzeltilmiş görme keskinliğinin sağ gözde 0.5'ten 0.8'e, sol gözde 0.3'ten 0.8'e yükseldiği görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Koroid osteomu nadir görülen patogenezi tam bilinmeyen ossifikasyon gösteren benign bir tümördür. Ancak koryokapillerlerin bozulmasına, pigment epitelinin ve fotoreseptörlerin hasarlanmasına da sebep olmaktadır. Bu sebeple koroid osteomuna sekonder KNVM açısından hastanın takibi önemlidir. Anti-VEGF tedavisinin çocuklarda da faydalı olabileceği görülmüştür. Diğer olgu sunumlarında bevacizumab ile tedavi edilen olgular gösterilmiş olup bu hastada ayrıca aflibercept tedavisinin de faydalı olabileceği görülmüştür. Çocuklarda koroid osteomuna sekonder KNVM tedavisinde anti-VEGF ajanlarının etkinliğini ve sistemik yan etkilerini değerlendirmek için uzun süreli takip ve daha geniş vakaların dahil edildiği çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: aflibercept, bevacizumab, koroid, osteom

PS-546 [Tıbbi Retina]

Prematüre Retinopati Taramasına Gestasyonel Haftası 36 Haftadan Büyük Bebekler Alınmalı Mı?

Ayşe İpek Akyüz Ünsal¹, Sayime Aydın Eroğlu², Duygu Güler¹, Imran Kurt Omurlu³, Kadir Aksoy¹, Meriç Yıldız¹, Sema Dunder¹, Abdullah Barış Akcan⁴

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Aydın

²İzmir Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

³Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Biyoistatistik Ana Bilim Dalı, Aydın

⁴Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Neonatoloji Ana Bilim Dalı, Aydın

GİRİŞ VE AMAÇ:Prematüre retinopati (ROP) taramasına alınan gestasyonel haftası 36 haftanın üstünde olan bebeklerin klinik ve demografik özelliklerini sunmak
YÖNTEM:Bu kesitsel, karşılaştırmalı ve retrospektif ön çalışmada 2022 Ocak ve 2023 Ocak ayları süresince ROP taraması yapılan 36 hafta üstü bebekler ROP bulguları görülen (Grup 1) ve görülmeyenler (Grup 2) olarak iki ayrı grupta değerlendirildi. Gestasyonel hafta, doğum ağırlığı, cinsiyet, bebek ve annede eşlik eden hastalıklar, yardımcı üreme teknikleri, doğum şekli, anne sütü alımı, hastane tipi, yoğun bakımda kalış süresi ve oksijen alım süresi için gruplar karşılaştırıldı.
BULGULAR:ROP taraması yapılan 1000 bebekten 110 tanesi 36 hafta üstü doğan bebeklerdi. Bu bebeklerin 22 tanesinde Evre 1 ROP tespit edildi. Tedavi gerektiren bebek olmadı. Gruplar arasında yoğun bakımda kalış süresi ve oksijen alım süreleri haricinde istatistiksel anlamlı fark saptanmadı (p=0.014, p=0.016).
TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu ön çalışmanın sonuçlarına göre 36 hafta üstü doğan çok büyük bebeklerde ROP gelişiminin en önemli sebebinin uzamış yoğun bakım ve oksijen alım sürelerinin olduğu düşünülmüştür. ROP taramalarının oksijen kullanımının zorunlu olduğu bebekler ile sınırlandırılması ve oksijen kullanımı ile ilgili katı kriterlerin oluşturulması gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: büyük bebek, Prematüre Retinopatisi, ROP, tarama

PS-547 [Tıbbi Retina]

Yüksek Hipermetrop Retinal Katlantıları olan Mikroftalmik iki olgu sunumu

Ibrahim Ismet Sert

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Kayseri Şehir Hastanesi Göz Hastalıkları, Kayseri

GİRİŞ VE AMAÇ:Yüksek hipermetrop iki olgunun sunulması
YÖNTEM:Olgu

BULGULAR:Olgu 1: 40 yaş erkek hasta az görme şikâyetiyle polikliniğe başvurdu. Otorefraktometre değerleri sağ gözde +14,75/+0,25*134, solda +14,75 idi. EİDK(En iyi düzeltilmiş görme keskinliği) Snellen eşeline göre sağda 0.6, solda 0.5, GİB(göz içi basıncı) sağda 16, solda 17 mmHg idi. Ön segment muayenesi normal idi. Her iki göz optik disk doğal izlendi. Fundus muayenesinde retinal katlantılar ve düzensizlikler mevcuttu. Ön segment parametrelerinden Kornea WTW sağ/sol göz 12.5/12.2 mm, ön kamara açısı 30.5/32.2 derece, ön kamara derinliği: 2.65/2.85 mm bulundu. OCT de retina iç tabakalarında kalınlaşma, papilomaküler katlantılar ve kıvrımlar izlendi(Resim 1). Aksiyel uzunluk(AL) sağ 16.41 mm/sol göz 16.74 mm idi. Hasta yüksek hipermetropi, ambliyopi ve mikroftalmi tanısı ile takibe alındı.

Olgu 2: 36 yaş kadın hasta az görme, gözlerde içe kayma ve katarakt şikâyetiyle Retina polikliniğine başvurdu. Otorefraktometre ölçümü sağ göz +15,0/+0,75*24, sol +14,25/+0,50*149, EİDK sağda 0.1, solda 0.2, GİB her iki gözde 23 mmHg idi. Muayenede bilateral ezotropyaya izlendi, her iki göz ön kamara forme ve hafif sığ idi, lenste katarakt izlendi. Fundusta her iki göz fovea yeri belirsiz, maküler alanda retinal kıvrımlar ve katlantılar görüldü. Kornea WTW sağ/sol göz 11.2/11.2 mm, ön kamara açısı 24.0/22.9, derinliği: 2.23/2.32 mm idi. OCT de maküler alanda perifoveal dik açılı katlantılar, retina iç tabakalarında kalınlık artışı, retinal - koroidal kıvrımlar izlendi(Resim 2). AL sağ 16,0 /solda 16.10 mm idi. Hasta mikroftalmi, yüksek hipermetropiye bağlı ezotropyaya ve ambliyopi olarak değerlendirildi ve takibe alındı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Yüksek hipermetropi ile birlikte seyreden mikroftalmi, retinal kıvrımlara ve katlantılara yol açarak ambliyopiye ve görme kaybına yol açabilir. Göz yapısından dolayı cerrahi müdahalelerde komplikasyon riski artar. Bu hastaların erken dönemde tanısı, ambliyopi tedavisi ve takibi ve görme rehabilitasyonu açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Ambliyopi, Mikroftalmi, Papilomaküler Retinal Katlantılar, Yüksek Hipermetropi

PS-548 [Tıbbi Retina]

Genç Hastada Saç Mezoterapisi Sonrası Santral Retinal Ven Oklüzyonu

Mustafa Yavuz, Semra Acer, Levent Tök

Süleyman Demirel Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Isparta

GİRİŞ VE AMAÇ: Lamina cribrosa posteriorunda tıkanmanın olduğu CRVO, venöz kıvrımlanma artışı, retina kanaması ve değişken derecelerde görme bozukluğu ile kendini gösterir. CRVO için risk faktörleri hipertansiyon, hiperlipidemi ve diyabettir. Genç hastalarda ise hiperhomosisteinemi, faktör V Leiden (FVL) mutasyonu, protrombin G20210A mutasyonu gibi kalıtsal trombofilik bozukluklardan da kaynaklanabilir. FVL mutasyonu sonucu aktifleştirilmiş protein C'ye direnç yoluyla artan tromboz riskine meydana gelir. FVL mutasyonu, özellikle tanımlanabilir kardiyovasküler risk faktörleri olmayan genç hastalarda, retinal ven oklüzyonu ile ilişkilendirilmiştir.

YÖNTEM: Burada, genç yaşta CRVO ve bunun sonucunda etyolojik araştırma ile ortaya çıkan bir FVL mutasyonu vakasını açıklıyoruz.

BULGULAR: Bir hafta önce sol gözünde görme bulanıklığı başlamış olan ve bilinen ek hastalığı olmayan 26 yaşındaki erkek hasta tarafımıza başvurdu. Hastanın anamnezinde görme bulanıklığının başladığı tarihten üç hafta önce saç dökülmesi nedeniyle saç mezoterapisi yapıldığı ve sonrasında boyun bölgesinde lenfadenopatilerin oluşup dönem dönem yükselen ateşinin olduğu öğrenildi. Özgeçmişinde veya soy geçmişinde özellik yoktu. Oftalmolojik muayenesinde görmeleri sağ gözde tam, sol gözde 1/10 düzeyindeydi. Ön segment muayenesi bilateral doğal olarak izlenen hastanın fundoskopik muayenesinde sol gözünde CRVO bulguları izlendi. Hastanın çekilen OCT'sinde ve FFA'sında ise tipik CRVO bulguları izlendi. (Resim.1) Hastanın yapılan laboratuvar testlerinde ise anlamlı olarak heterozigot FV mutasyonu olduğu bulundu.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Genç yaşta CRVO tanısı konulan hastada mezoterapi komplikasyonu olabileceği düşünülmüş olup aradaki zaman farkı nedeniyle kesin olarak bağdaştırılamamıştır. Genç yaş CRVO vakalarında hastanın trombofilik bozukluklar açısından araştırılması önemlidir. Ayrıca bu hastalarda mezoterapi gibi invaziv bir uygulama yapılması düşünüldüğü zaman, tromboembolik olayları tetikleyebileceği göz önüne alınmalı ve dikkat edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: CRVO, FVL mutasyonu, Genç, Mezoterapi, Tromboz, Retina

PS-549 [Tıbbi Retina]

Çocuk Hastada Feokromositomaya Bağlı Hipertansif Retinopati

Ramazan Güler, Uğur Acar

Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ:Hipertansiyon (HT) hem retina mikro sirkülasyonuna hem koroide hem de optik sinire hasar verir. HT ilerleyici ve ağrısız görme bozukluğuna neden olabilir. İnsan vücudunun herhangi bir yerinden farklı olarak, retinanın mikro damar yapısı in vivo olarak gözlemlenebilir ve değişikliklerin ilerlemesi yakından izlenebilir. Bu nedenle göz muayenesi ile HT hastalarına daha erken tanı konulabilir. Aşağıda görme kaybı şikayeti olan ve feokromositoma tanısı alan hastayı sunmaktayız.

YÖNTEM:Bir aydır sol ağırlıklı olmak üzere bilateral az görme şikayeti ile kliniğe başvuran 13 yaşında erkek hastanın biomikroskop muayenesi yapıldı. Optik koherens tomografi (OKT) çekildi. Tanı ve tedaviden sonra takibe alındı.

BULGULAR:İlk muayende görme keskinliği (GK) sağda tam, solda 0.05 di. Biomikroskopta önsegment doğaldı. Sağ fundusta fokal arteriyolar daralma, arteriyovenöz kıstırma, 2-3 adet eksuda mevcuttu.(Resim 1) Solda mikrohemoraji, eksuda, makuler yıldız, cotton-wool spots ve optik diskte ödem saptandı.(Resim 2) OKT'de sol makulada retinada ve altında ödem saptandı. Hastada ön tanıda hipertansif retinopati (HTRP) düşünüldü. Sistemik tansiyonu 180/110 ölçüldü. Hasta ilgili çocuk hastalıkları bölümlerine danışıldı. İleri tetkikler sonucu batında kitle saptandı. Ameliyatla alınan kitlenin patoloji sonucu feokromositoma ile uyumlu geldi. Takiplerde HTRP'nin bulguları geriledi. Sol gözde makulada minimal elipsoid zon bozukluğu dışında patoloji saptanmadı. Hastanın bilateral GK tama çıktı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Feokromositoma normal popülasyondaki görülme insidansı 0.8 /100000'dir. Klasik olarak baş ağrısı, terleme ve çarpıntı ile karakterizedir. Ancak bizim hastada olduğu gibi tanısında önemli değeri olan tek bir klinik bulgu yoktur. Feokromositoma hipertansiyonun % 0.2'inden sorumludur ve tedavi edilebilir. Çocuklarda feokromositomaya bağlı HT ve HTRP gelişebileceği göz önünde bulundurulmalıdır. HTRP bu olguda olduğu gibi her iki gözde aynı evrede olmayabilir. HT tedavi edilmesi ile HTRP geriler hatta tamamen düzelebilir.

Anahtar Kelimeler: Feokromositoma, Hipertansif Retinopati

PS-550 [Tıbbi Retina]

Travmatik Koroid Ruptürünün Ardından Gelişen Koroid Neovaskülarizasyonu

Begüm Kırılmaz, Mehmet Özgür Zengin

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Travmaya bağlı koroid ruptürü oluşan ardından koroid neovaskülarizasyonu gelişen olguyu sunmak amaçlandı.

YÖNTEM: Olgu sunumu

BULGULAR: 34 yaşında erkek hasta künt travma sonrasında görme bulanıklığı ile başvurdu. Hastanın göz bakışında; Snellen eşeli ile en iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağ: 10/10, sol 8/10 idi. Ön segment muayenesi bilateral olağandı. Airpuff ile göz içi basıncı sağ: 15 sol: 15 olarak ölçüldü. Fundus muayenesinde sağ doğal izlendi, sol da peripapiller bölgede koroid ruptürü olduğu görüldü. Hastanın takiplerine devam edildi. 1 ay sonraki muayenede FFA çekildi ve sol gözde peripapiller bölgede erken dönemde başlayan ve geç dönemde de sızıntı veren hiperfloresans gösteren lezyon izlendi. Tüm bu bulgular eşliğinde hastaya travmatik koroid ruptürüne bağlı gelişen Koroid Neovaskülarizasyon (KNV) tanısı konuldu.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Koroid ruptürü tespit edilen hastaların takibe alınması, takiplerde Koroid Neovaskülarizasyonunun gelişebileceği unutulmamalıdır. Erken tanı ve tedavi Koroid Neovaskülarizasyonu için önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Koroid ruptürü, Koroid neovaskülarizasyonu, Fundus floressein anjiyografi

PS-551 [Tıbbi Retina]

Solar Retinopati: Klinik ve Görüntüleme Bulguları ile 3 Hastaya Ait Olgu Sunumu

Fatma Tuğba Bulanık

Karadeniz Teknik Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları, Trabzon

GİRİŞ VE AMAÇ:Solar retinopati, güneşin çıplak gözle izlenmesi ile retinanın fotokimyasal/termal hasarına bağlı oluşan nadir bir durumdur. Semptomlar genellikle çift taraflıdır, fakat asimetrik olabilir. Hastalar bulanık görme, merkezi skotom, kromotopsi, metamorfopsi, fotofobi ile başvurabilirler. Kalıcı-geçici foveolar değişiklikler görülebilir. Görsel bozukluklar genellikle geri dönüşümlüdür. Bu çalışmada 25/10/2022 tarihli güneş tutulmasını çıplak gözle izleyen 3 vakanın klinik, fotografik ve optik koherens bulguları sunulmaktadır.

YÖNTEM:Olgu

serisi

BULGULAR:Yaşları 12(E), 13(E) ve 31(K) olan 3 vaka, güneş tutulmasını çıplak gözle 1-20dk arasındaki sürelerle izledikten birkaç saat sonra bulanık görme, santralde karartı şikayetleriyle polikliniğimize başvurular ve solar retinopati ön tanısı ile takibe alındılar. İlk gün, 1., 3. ve 6. ay kontrollerinde; EİDGK, biyomikroskopik muayene, göziçi basınç ölçümleri (GİB), santral 10° görme alanı (GA) ve makula optik koherans tomografi (OKT) tetkikleri yapıldı. İlk muayenede ön segment muayenesi ve GİB'ları doğaldı. Fundus muayenelerinde foveolada beyaz parlak bir refle mevcuttu. GA testinde değişik derecelerde santral skotom ve retina duyarlılığında azalma mevcuttu. OKT'de retina pigment epitelinde düzensizlik ve intraretinal hiporeflektan alanlar mevcuttu. Kontrollerde EİDGK artış gösterdi, 6 ay sonunda iki hastanın görmesi tam iken bir hastanın EİDGK 0,5 düzeyine yükseldi. GA testinde skotomlar 3 vakada da gerileme gösterdi. Foveadaki patolojik refle 6.ay sonunda regrese görünümdeydi. OKT tam gören 2 hastada 1.ayın sonunda kısmen normal reflektivitesine kavuştu ve iç retina katmanlarındaki boşluklar azaldı. Görmesi 0,5 olan hastada ise OKT de iyileşme izlense de 6. ayın sonunda halen patolojiler mevcuttu.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Genellikle solar retinopatide retina pigment epiteli ve fotoreseptörler etkilenmektedir. Retinal değişikliklerin gösterilmesinde OKT oldukça değerlidir. Eğitimle başarılabilecek korunma (çıplak göz ile güneşi seyretmeme) en etkili önlemdir.

Anahtar Kelimeler: foto-retinit, güneş tutulması körlüğü, solar makülopati, solar retinit

PS-552 [Tıbbi Retina]

Paklitaksel kullanan hastada kistik makula ödemi

Gizem Gürbostan, Nesime Setge Tıskaoğlu, İlker Nihat Okten
Dr. Ersin Arslan Eğitim Araştırma Hastanesi, Gaziantep

GİRİŞ VE AMAÇ: Meme kanseri nedeniyle paklitaksel kullanan hastada meydana gelen görme azlığının değerlendirilmesi

YÖNTEM: Görme azlığı nedeniyle başvuran hastaya ayrıntılı göz muayenesi yapıldı. Optik kohrens tomografi (OCT) ve fundus fluoresin anjiyografi (FFA) çekildi.

BULGULAR: 65 yaşında meme kanseri tanılı kadın hasta görme azlığı şikayeti ile göz polikliniğine başvurdu. Öyküsünde diyabet ve iskemik koroner arter hastalığı mevcuttu. Altı ay önce meme kanseri teşhisi konan hastaya göz polikliniğine başvurmadan 13 hafta önce adjuvan 80 mg/m² paklitaksel başlanmış. Hastanın yapılan muayenesinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağ göz 20/200 ve sol göz 20/40 idi. Ön segment muayenesi normaldi ve yapılan funduskopi muayenesinde diyabetik retinopati veya başka bir retinal patoloji bulgusu saptanmadı. OCT'de sağ gözde belirgin olmak üzere bilateral asimetrik kistoid makular ödem (KMÖ) görüldü (Resim 1a,b). FFA'da kapiller sızıntı gözlenmedi, geç hiper flüoresans yoktu (Resim 2). Hasta kemoterapisini bitirdiği için takibe alındı. İki hafta sonra takip ziyaretinde hastanın her iki gözde görme keskinliğinin arttığı ve çekilen OCT'de hastanın makular ödeminin azaldığı görüldü (Resim 1c,d).

TARTIŞMA VE SONUÇ: OCT ve FFA bulguları, hastada taksan sınıfı ilaç olan paklitaksel kullanımına bağlı olarak KMÖ meydana geldiğini düşündürdü. Taksan'ın kemoterapötik etkisi, mikrotübül fonksiyonunun bozulmasıdır; bunun retina pigment epiteli (RPE) disfonksiyonuna, olası müller hücre disfonksiyonuna ve orta ve derin kılcal damarda aquaporin disfonksiyonuna neden olduğuna inanılmaktadır. Paklitakselin diyabetik nöropatinin şiddetini ve süresini arttırdığı gösterilmiştir. Diyabetik nöropati, diyabetik retinal nöropati ve diyabetik retinopati güçlü bir şekilde bağlantılıdır. Diyabetik nöropati ile nöroretinal disfonksiyon arasındaki ilişki gösterilmiştir. Paklitaksel kullanana diyabetik hastalarda makular ödemin daha sık meydana gelebileceği düşünülebilir. Onkologların ilaç kullanan hastaları göz muayenesine yönlendirmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Paklitaksel, makular ödem, meme kanseri

PS-553 [Tıbbi Retina]

Maküler Neovaskülarizasyon ve Vitelliform Birikim ile Birlikte Seyreden Anjioid Streaks Olgusu

Berkay Ulaş, Hüseyin Baran Özdemir, Şengül Özdek, İhsan Gökhan Gürel
Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Bir anjioid streaks olgusunda iki ayrı gözde gelişen subfoveal vitelliform birikim ve maküler neovaskülarizasyona (MNV) yönelik multimodal görüntüleme ile yapılan ayırıcı tanı ve tedavinin sunulması amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Olgu

Sunumu

BULGULAR:53 yaşında kadın hasta 1 haftadır sağ gözde cisimleri eğri görme şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Muayenesinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağ ve sol gözde tam olan hastanın biyomikroskopik muayenesinde her iki gözde ön segment doğal olarak değerlendirildi. Fundus muayenesinde bilateral optik disk başından periferde doğru radyal şekilde uzanım gösteren Bruch membranı çatlakları ve sağ gözde fovea superonazalinde hemoraji olduğu görüldü (Resim 1). Optik koherens tomografide (OKT) sağ gözde makula üst nazalde double layer sign ve subretinal sıvı olduğu (Resim 2A-C) görülmüş olup, sol gözde subfoveal sıvı benzeri görünüm ve içerisinde vitelliform birikim görüldü (Resim 2D-F). Optik koherens tomografi anjiyografide (OKTA) sağ gözde dış retinal katman ve koryokapillariste MNV (Resim 3) görülmüş olup, sol gözde MNV oluşumu görülmemiştir (Resim 4). Hastanın sağ gözüne 3 doz intravitreal anti-VEGF enjeksiyon uygulanırken, sol göz subfoveal vitelliform materyal erimesine bağlı subfoveal boşluk olarak değerlendirildi ve takibe alındı. 3 doz anti-VEGF sonrası sağ gözde subretinal sıvıda ve MNV boyutlarında gerileme görüldü (Resim 5), sol göz takiplerde stabil olarak izlendi. Sağ gözün tedavisi tedavi et ve uzat protokolü ile devam etmektedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Anjioid streaks sıklıkla bilateraldir, en önemli ve en sık görülen komplikasyonu MNV gelişmesidir. Hastalığa; optik sinir başı druzeni, maküler pigment değişiklikleri, patern distrofi, retinal telenjektaziler, RPE atrofisi gibi çeşitli oküler bulgular eşlik edebilmektedir. Anjioid streaks olgularında vitelliform birikimlerin eşlik edebileceği subretinal sıvı şüphesi olan hastalarda tedavi planlaması ve takip açısından multimodal görüntüleme ile MNV'nin tespit edilmesi önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Anjioid streaks, maküler neovaskülarizasyon, vitelliform distrofi

PS-554 [Tıbbi Retina]

Farklı cihaza ait koruyucu gözlük kullanımına bağlı Diode lazer epilasyonun neden olduğu epiretinal membran

Ayna Sariyeva İsmayılov, Cansu Erseven, Mahmut Oğuz Ulusoy
SBÜ, Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Bursa

GİRİŞ VE AMAÇ:Farklı cihaza ait koruyucu gözlük kullanımına bağlı Diode lazer epilasyonun neden olduğu epiretinal membran olgusunu sunmaktır.

YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:37 yaşında kadın hasta, yetişkin acile sol gözde, görmede ani gelişen bulanıklık ve metamorfopsi şikayeti ile başvurdu. Hasta öyküsünde, bir güzellik merkezinde çalıştığını ve yeni aldıkları Diode lazer epilasyon cihazını (Eva life 8, Diod Lasers, Türkiye- 808nm 1-100 J/cm²) denedikten sonra sol gözde görme kaybı yaşadığını belirtti. Koruyucu gözlük kullanıp kullanmadığını sorguladığımızda, eski cihazın (Noblex, Alexandrite Laser, Kore,755nm-70J/cm²) koruyucu gözlüğünü kullandığını söyledi. Görme keskinliği sağ gözde tam, sol gözde 0.5 idi. Göz içi basınçları normaldi. Sağ göz fundus muayenesi doğalken, sol gözde fovea nazalinde sarı-beyaz bir lezyon vardı. Optik koherens tomografi (OKT)'de sol gözde intraretinal ve minimal subretinal sıvı vardı ve elipsoid zon ve dış retina katları hasarlıydı. Hastaya topikal nepafenak (%0.3) 1×1 başlandı. 10. günde görme düzeyi tama çıktı ve intraretinal ve subretinal sıvı tamamen çekildi ancak hastanın metamorfopsi şikayeti devam ediyordu. 6. Ay muayenesinde sol göz görmesi 0.8 düzeyine düşmüştü ve epiretinal membran gelişmişti.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Lazer epilasyon, güzellik merkezlerinde son zamanlarda sıkça uygulanan kozmetik bir işlemdir. Lazer ışınları kıl köklerindeki melanini hedef alır. Melaninde yoğunlaşan lazer enerjisi termal enerjiye dönüşür ve çevre dokulara zarar verir. Göz için tehlike oluşturabilecek dalga boyları, görünür ışık (400-720nm) ve kızılötesi (720-1400nm) ışınlardır. Yani lazer epilasyon için kullanılan cihazların neredeyse tamamı göze zarar verebilmektedir. Her cihazın dalga boyuna uygun gözlük kullanımı hem lazer uygulayıcıları hem de lazer kullanıcıları için oldukça önemlidir. Lazer cihazları arasında gözlük değiştirilmemelidir.

Anahtar Kelimeler: diode lazer, epiretinal membran, lazer epilasyon, retinal hasar

PS-555 [Tıbbi Retina]

İntravenöz İmmünoglobulin Tedavisi Sonrası Santral Retinal Ven Tıkanıklığı:Olgu Sunumu

Serhat Ayla, İbrahim Çoban, Kivanc Gungor
Gaziantep Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Gaziantep

GİRİŞ VE AMAÇ:İntravenöz immünoglobulin tedavisi sonrası sağ gözde santral retinal ven tıkanıklığı gelişen olgunun sunulması amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:24 yaşındaki kadın hasta sağ gözde 5 gün önce başlayan görme azalması nedeniyle tarafımıza konsülte edildi.Hastanın alınan anamnezinde kronik böbrek rahatsızlığı olduğu öğrenildi.Hastanın yapılan muayenesinde görme sağ 1 metreden parmak sayma düzeyinde solda tamdı.İntraoküler basınç 13/15 olarak ölçüldü.Ön segment muayenesinde herhangi bir patolojik bulguya rastlanmadı.Fundus muayenesinde sağ gözde santral retinal ven tıkanıklığı izlendi.Hastaya 5 gün önce İtravenöz İmmünoglobulin(IVIG) tedavisi başlandığı öğrenildi.Hastaya ek tetkik olarak optik koherans tomografi (OKT) ve fundus floresin anjiyografi (FFA) çekildi.OKT de intraretinal ve subretinal sıvı görüldü.FFA da bulguları santral retinal ven tıkanıklığı ile uyumlu olarak değerlendirildi.Hastaya sağ göze intravitreal antivegf tedavisi önerildi.Hasta takibe alındı.
TARTIŞMA VE SONUÇ:IVIG tedavisi trombotik komplikasyonlara neden olabilmektedir.Tam nedeni bilinememekle beraber hiperviskozite ile ilişkilendirilmektedir.Bu visköz etki doz bağımlı olup haftalarca sürebilir.Literatürde daha önce buna benzer vakalar bildirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: IVIG,santral retinal ven tıkanıklığı,hiperviskozite

PS-556 [Tıbbi Retina]

CRB1 Gen Mutasyonu Bulunan Olguda Leber Konjenital Amorozi ve Bietti Kristalin Distrofi Birlikteliği

Gizem Taşkın, Metehan Şimşek, Halil Özgür Artunay
SBÜ Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Leber Konjenital Amorozi (LKA) erken başlangıçlı görme kaybına sebep olan, genellikle otozomal resesif kalıtılan bir hastalıktır. LKA ile ilişkili pek çok gen tanımlanmıştır, mutasyona uğrayan gene göre klinik bulgular değişebilmektedir. Bu olgumuzda CRB1 geni mutasyonuna bağlı LKA ve Bietti kristalin distrofi birlikteliğinden bahsedeceğiz. **YÖNTEM:** Retrospektif olgu sunumu hazırlanmıştır. **BULGULAR:** 13 yaşındaki kız hasta uzun zamandır her iki gözde az görme ve geceleri görmekte zorlanma şikayetleri ile kliniğimize başvurdu. Hastada nistagmus mevcuttu ve pupil yanıtı zayıf idi. Sikloplejinli otorefraktometresi sağ gözde +6.50 sol gözde + 7.50 olan hastanın muayenesinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) Snellen eşeline göre sağ gözde 0.1, sol gözde 0.2 idi. Göz içi basınçları ve biyomikroskopik muayenesi her iki gözde doğaldı. Fundus muayenesinde her iki gözde makulada atrofi, retina periferinde kemik spikülleri ve parlak sarı renkli kristalin birikimler izlendi. Optik koherens tomografide (OKT) retina pigment epitelinde (RPE) atrofi, elipsoid zon ve eksternal limitan membranda bozulma, kistoid makula ödemi mevcuttu. Elektoretinografide (ERG), skotopik ve fotopik yanıtlarda azalma var idi. Genetik testinde homozigot CRB1 gen mutasyonu saptandı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** CRB1 mutasyonunun eşlik ettiği LKA, sarı pigment makulopati, retina periferinde kemik spekülü benzeri RPE değişikliği ve kistoid makula ödemi ile karakterizedir. Nadiren Bietti kristalin distrofi gibi hastalıklarla beraber görülebilir. Tanıda ve prognoz tayininde multimodal görüntüleme ile beraber multidisipliner yaklaşım önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Bietti kristalin distrofi, CRB1 geni, Leber konjenital amorozi

PS-557 [Tıbbi Retina]

İntravitreal Deksametazon İmplantasyonunda Nadir Bir Komplikasyon: İntralentiküler Ozurdex İmplantasyonu

Deniz Bağcı, Cumali Değirmenci

Ege Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:İntravitreal deksametazon (DEX) implantı vitreus içerisine enjeksiyonu sonrası sürekli salınan 0,7 mg deksametazon içerir. Diyabetik makuler ödem, non-enfeksiyöz posterior üveite bağlı kistoid makula ödemi, retinal ven tıkanıklığına (dal, santral) bağlı makula ödemi gibi endikasyonlarda kullanılmaktadır. En sık görülen komplikasyonlar göz içi basınç artışı ve kataraktır. Bu olgu ile sunumu ile amaç DEX implantasyonu uygulanan hastada nadir bir komplikasyon olan intralenticüler DEX implantasyonu uygulanmasını sunmaktır. **YÖNTEM:**Tarafımıza katarakt cerrahisi için refere edilen hastanın olgu sunumu. **BULGULAR:**59 yaş kadın hasta, dış merkezde sağ göze başvurudan 18 ay önce diyabetik makula ödemi nedeniyle DEX implantı uygulanmış. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) sağ gözde 1 mps, sol gözde P+P- idi. Biyomikroskopik bakıda sağ göz punktat boyanma, grade III NS, intralenticüler DEX implant; sol göz, pupil fixdilate, grade II NS, rubeozis iridis izlendi. Fundus muayenesi; bilateral periferik lazer fotokoagülasyon (LFK) skarları, flu izlenmekteydi. Göz içi basınçları; sağ göz 15 mmHg (2'li topikal antiglokomatöz); sol göz 36 mmhg (3'lü topikal antiglokomatöz) idi. Makula optik koherans tomografi(mOCT) ve fundus floresein anjiyografi (FFA) değerlendirildi. Diyabetik makuler ödem gözlenmedi. Sağ göze intravitreal bevacizumab enjeksiyonu uygulanmasını takiben fakoemülsifikasyon ve göz içi lens implantasyonu gerçekleştirildi. Cerrahi sonrası EİDGK' de artış gözlendi; göz içi basınçta artış tespit edildi. Diyabetik makuler ödem saptanması üzerine 3 doz intravitreal bevacizumab enjeksiyonu kararı verildi. Hasta takip-tedaviye devam etmedi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**DEX implantının lens içerisinde bütünlüğünü koruduğu ve belirgin küçülme olmadığı görülmüştür. Oftalmologlar, DEX implantın vitreusdan başka bir anatomik yapıya implante etmenin potansiyel riskinin farkında olmalıdır. Nadir görülen bu tür bir komplikasyondan kaçınmak için DEX implantın yeterli eğitimi ve dikkatli bir şekilde uygulanması gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Diyabet, İmplantasyon, İntravitreal, Ozurdex

PS-558 [Tıbbi Retina]

Koroidal Neovaskülarizasyon varlığı yönünde uyarıcı bir Optik Koherens Tomografi bulgusu: Flat İrregüler Pigment Epitel Dekolmanı

Ece Tuncel, Berrak Şekeryapan Gediz

Ankara Etlik Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Pakikoroid terimi koroidin fokal veya diffüz kalınlaşması, Haller tabakasındaki damarların dilatasyonu (pakidamarlar), pakidamarların üzerindeki Sattler ve koryokapillaris tabakalarının incelmeleri ve pakikoroid hiperpermeabilitesini içermektedir. Optik Koherens Tomografide (OKT) pakidamarların üzerinde gelişen flat irregüler pigment dekolmanları (PED) olan pakikoroid gözlerin %74-%95'inde Optik Koherens Tomografi Anjiyografide (OKTA) tip-1 koroidal neovaskülarizasyon (KNV) saptandığı bildirilmiştir. Bu olgu sunumunda OKT'de flat irregüler PED bulgusu olan hastanın çekilen OKTA'sında tip-1 KNV varlığının gösterilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Multimodal görüntüleme

BULGULAR: Bilinen sistemik hastalığı olmayan 48 yaşında kadın hasta sağ gözde görme azlığı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Oftalmolojik muayenesinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağ gözde 0.05 olup sol gözde tamdı. Göz içi basınçları her iki gözde 15mm Hg olarak ölçüldü. Ön segment muayenesi doğaldı. Fundus muayenesinde sağ gözde foveada pigment epitel değişikliği izlenirken sol göz doğaldı. Hastaya OKT çekildi. Sağ gözde foveal bölgede pakidamarların üzerinde sığ irregüler PED ve minimal subretinal sıvı görüldü. Sol gözde ise herhangi bir retina pigment epitel değişikliği izlenmezken pakidamarların varlığı dikkat çekti. (Resim 1a-1b) İleri araştırma için hastaya OKTA planlandı. OKTA'da sağ gözde dış retina ve koryokapiller bölgeyi gösteren kesitlerde damar ağı gelişimi izlendi. (Resim 2) Sol göz doğaldı. Hastanın sağ gözünde tip 1-KNV gelişimi ve minimal sıvı varlığı nedeniyle anti-VEGF ajan tedavisine karar verildi ve kliniğimizde takibe alındı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Pakikoroid spektrumu ile ilişkili klinik tablolar arasında bulunan Pakikoroid Neovaskülopati (PNV) koroidal kalınlaşma ve dilate koroidal damarların fokal alanlarının üzerinde uzanan KNV ile karakterizedir. PNV, Pakikoroid Pigment Epitelyopati veya Santral Seröz Koryoretinopatiden gelişebilir ve zamanla tabloya polip eklenerek Polipoidal Koroidal Vaskülopati oluşabilir.

Anahtar Kelimeler: flat irregüler pigment epitel dekolmanı, pakikoroid vaskülopati, optik koherens tomografi anjiyografi

PS-559 [Tıbbi Retina]

Tuberoskleroz tanılı hastada her iki gözde oluşan optik disk ödemi

Gülay GÜLER CANÖZER, Uğur Acar, Ayşe Bozkurt Oflaz
Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Tuberoskleroz; özellikle beyin, cilt, retina, böbrek olmak üzere vücudun çeşitli bölgelerinde dağılmış çok sayıda hamartomların ve iyi huylu veya nadiren malign neoplazmaların gelişimi ile karakterize otozomal dominant, multisistemik bir hastalıktır. Tuberoskleroz retinal ve retinal olmayan oftalmik belirtiler içerir. Tipik retinal lezyonlar, tanı için ana kriterler arasında yer alan astrofik hamartomlardır. **YÖNTEM:** Bu olgu sunumunda, tuberoskleroz tanısı ile göz tutulumu açısından kliniğimize konsülte edilen ve iki taraflı optik disk ödemi ve retinal hamartom tespit edilen hastanın klinik seyrinden bahsedilecektir.

BULGULAR: 14 yaşında, tuberoskleroz tanılı erkek hasta kliniğimize olası göz bulguları için konsülte edilmişti ve oftalmik muayenesinde her iki gözde görme keskinlikleri tam ve ön segment normaldi, arka segment muayenesinde; sağ gözde optik disk ödemi ve optik disk altında yaklaşık 1*1.5 mm ve 2*3 mm çapında retinal hamartomatöz lezyon, sol gözde optik disk ödemi ve üst temporal arkad yakınında yaklaşık 1 mm çapında retinal hamartomatöz lezyon izlendi (Resim 1A-B) Optik disk ödemi tespit edilen hastadan beyin magnetik rezonans görüntüleme (MRG) istendi. Önceki MRG'ye göre üçüncü ve lateral ventrikülleri dolduran kitle lezyonlarında progresyon saptanan hastaya beyin ve sinir cerrahisi ameliyat önermiştir. (Resim 2) Alınan kitlenin patoloji sonucu subependimal dev hücreli astrositom olarak değerlendirilmiştir. Hastada cerrahi sonrası muayenesinde; her iki gözdeki optik disk ödeminin gerilediği ve hamartomatöz lezyonların stabil seyrettiği görülmüştür (Resim 3A-B)

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bu olgumuzda hastanın göz muayene bulgularından yola çıkılarak hastada santral patolojisinde progresyon olduğu saptanmış ve müdahale edilmiştir. Sonrasında, her iki gözde tespit edilen optik disk ödemleri tamamen gerilemiştir. Tuberoskleroz gibi multisistemik tutulum gösteren hastalıkların multidisipliner olarak değerlendirilmesi, hem tanı konulmasını kolaylaştırır hem de ayrı ayrı neden aramamızı engeller.

Anahtar Kelimeler: optik disk ödemi, retinal hamartom, tuberoskleroz

PS-561 [Tıbbi Retina]

Kutanöz Malign Melanom Tanılı Bir Olguda Akut Eksudatif Polimorföz Vitelliform Makülopati

Burcu Ekinci, Püren Işık, Ebru Esen, Nihal Demircan
Çukurova Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Adana

GİRİŞ VE AMAÇ:Kutanöz malign melanom tanılı bir hastada gelişen Akut Eksudatif Polimorföz Vitelliform Makülopatiyi (AEPVM) sunmak.
YÖNTEM:Metastatik kutanöz malign melanom tanısı ile dabrafenib (BRAf inhibitörü) ve trametinib (MEK inhibitörü) tedavisi almakta olan 57 yaşında kadın hasta her iki gözde bulanık görme şikayetiyle başvurdu. Hastanın oftalmolojik muayenesi, optik koherens tomografi (OKT), fundus otoflorans (FAF) ve infrared reflektansı (IR) içeren multimodal görüntülemeleri yapıldı.
BULGULAR:Hastanın en iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağ gözde 7/10, sol gözde 10/10 idi. Fundus muayenesinde, her iki gözde foveada kabarıklık, sağ gözde makulada subretinal yuvarlak sarı- beyaz materyal birikimi ve multifokal seröz dekolman alanları izlenmekteydi (Resim 1). OKT'de sağ gözde makula santralinde subretinal hiperreflektif materyal birikimi, üst ve alt nazalinde lokalize nörosensöriyel dekolman alanları mevcuttu (Resim 2). Sol gözde subfoveal seröz dekolman ve elipsoid zon altında yüksek yansıtıcı band şeklinde materyal birikimi tespit edildi (Resim 3). FAF görüntülemesinde sağ gözde perifoveal halka şeklinde hiperotofloresans, sol gözde makulada seröz dekolman alanında hipootofloresans mevcuttu (Resim 4). IR görüntülemesinde her iki gözde lokalize dekolman alanları izlenmekteydi. Mevcut bulgularla hastaya AEPVM tanısı konuldu. Hastaya sistemik tedavisinin devamı ve takip önerildi. İkinci ay kontrolünde subretinal sıvı ve vitelliform lezyonların büyük oranda gerilediği, 1 yıl sonunda bulguların tamamen düzeldiği izlendi (Resim 5).
TARTIŞMA VE SONUÇ:AEPVM, en yaygın olarak metastatik kutanöz melanom olmak üzere malignite ile ilişkili olduğu bildirilen bir paraneoplastik retinopati tipidir. Hastalığın retinal proteinlere karşı gelişen otoimmün yanıtı bağlı olduğu düşünülmektedir. Metastatik melanomda kullanılan ilaçlar da etyolojide etkili olabilir. Bu olguda dabrafenib ve trametinib kombine tedavisi altında iken lezyonların spontan gerilemesi AEPVM'nin, hastalığa bağlı gelişmiş olduğunu düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akut eksudatif polimorföz vitelliform makülopati, Malign melanom, Paraneoplastik retinopati, Vitelliform makülopati

PS-562 [Tıbbi Retina]

Periferik Druzenin Eşlik Ettiği Arka Kutup Patolojileri

Gökçe Akbaş, Gamze Türe, Asya Aktuğlu, Aytül Arslan, Ezgi Yavuz, Başak Turun
Sağlık Bakanlığı Üniversitesi İzmir Tepecik Eğitim Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Periferik druzenin (PD) birçok arka kutup patolojisi ile birlikte olduğunu bildirilmiştir. Çalışmamızda, en sık olarak YBMD ile birlikte görüldüğü rapor edilen bu patolojiye eşlik eden arka kutup patolojilerini belirlemeyi amaçladık. **YÖNTEM:**Ekim 2018-Şubat 2023 tarihleri arasında Retina-Uvea -Nöro-oftalmoloji biriminde fundus florescein ajniografi (FFA) yapılan tüm hastaların fundus görüntüleri retrospektif olarak incelendi. PD tespit edilen tüm hastalar çalışma kapsamına alındı. Hastalara ait demografik veriler kaydedildi. Periferik druzene eşlik eden arka kutup patolojileri not edildi. Diyabetik retinopati ve non-neovasküler YBMD gibi aynı anda birden fazla arka kutup patolojisinin bulunduğu durumlarda bütün arka kutup patolojileri değerlendirmeye alındı. **BULGULAR:**Ekim 2018 Şubat 2023 tarihleri arasında toplam 2760 hastaya FFA uygulanmıştı. Bu hastalar arasından 124 (%4,4) hastada PD tespit edildi. Olguların 64'ü (%51,6) erkek 60'ı (%48,3) kadındı. Yaş ortalaması 71,1 olarak hesaplandı. 51 (%1,8) olguda periferik druzene periferik retiküler pigment dejenerasyonu (PRPD) da eşlik ediyordu. Periferik druzene eşlik eden arka kutup patolojileri sıklık sırasına göre YBMD (%68,5), vasküler retina hastalıkları (%24,5), optik nöropati (%6,5), vitreoretinal yüzey bozuklukları (%29), distrofi (%4), üveit (%2,5), koroid nevus (%2,5) olarak belirlendi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Periferik druzene YBMD çok sık olarak eşlik etmektedir. Periferik druzene bulunan olgularda vasküler retina hastalıkları da sık izlenmektedir. Periferik druzene eşlik eden arka kutup patolojilerinde yaş ortalaması yüksektir. Bu gruplarda periferik druzenin sık görülmesi söz konusu patolojinin yaş ile ilişkili olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Periferik druzen, periferik retiküler pigmenter dejenerasyon, YBMD, vasküler retina hastalıkları

PS-563 [Tıbbi Retina]

Adipoz Kökenli Mezenkimal Kök Hücreler ile Retinal Pigment Epitel Hücreleri Arasında Stres Ortamında Tünelleme Nanotüpleri Yoluyla Organel Transferinin Gösterilmesi

Cem Kesim¹, Merve Gözel², Ümit Yaşar Güleser³, Dilara Aydemir², Karya Şenköylü⁴, Berk Kabadayı⁴, Afsun Şahin¹, Murat Hasanreisoglu¹

¹Koç Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul; Koç Üniversitesi Translasyonel Tıp Araştırma Merkezi, İstanbul

²Koç Üniversitesi Translasyonel Tıp Araştırma Merkezi, İstanbul

³Koç Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

⁴Koç Üniversitesi Tıp Fakültesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Çalışmamızda adipoz kökenli mezenkimal kök hücreler (Ad-MKH) ve retinal pigment epitel hücreleri (RPE-1) arasında tünelleme nanotüplerinin (TNT) oluşumu ile bu yapılar aracılığıyla gerçekleşen hücreler arası molekül ve organel geçişinin hücrelerin stres ortamlarındaki sağkalımına etkilerinin gösterilmesi amaçlanmıştır. **YÖNTEM:** Hücrelerde açlık ve hipoksi kökenli stres altında TNT yapıları oluşturuldu. İmmünfloresan boyama ile hücre iskeletleri ve TNT yapıları gösterildi. Taramalı elektron mikroskobu (TEM) ile TNT kalınlıkları ölçüldü. Hücrelerin ortak kültürdeki hücre canlılığı CellTiter-Glo (CTG) canlılık testi ile tespit edildi. Her iki hücre grubunda reaktif oksijen türlerindeki değişim ölçüldü. Hücreler arasında oluşan TNT sayıları ve değişen reaktif oksijen türlerinin miktarı zamana bağlı olarak karşılaştırıldı. TNT'ler ile ortak kültürdeki hücreler arası mitokondri geçişi immünfloresan mikroskobu ile gösterildi. **BULGULAR:** Ad-MKH ve RPE-1 hücreleri arasında TNT yapılarının oluştuğu gösterildi (Şekil 1). SEM görüntüleri ile TNT yapılarının kalınlıkları belirlendi. Stres ortamlarında, ortak kültürdeki hücre canlılığı salt RPE-1 hücre kültürüne göre daha fazla ölçüldü ($P < 0.001$). Ortak kültürdeki total reaktif oksijen türevleri (ROT) salt RPE-1 hücre kültürüne göre daha az ölçüldü ($P < 0.001$). Stres ortamlarında oluşan TNT sayıları ve reaktif oksijen türlerinin miktarı zamana bağlı karşılaştırıldı ve ortak kültürdeki TNT artışına bağlı olarak ROT değerlerinde azalma gözlemlendi ($P < 0.01$). İki hücre arasında, stres ortamlarında TNT'ler aracılığı ile mitokondri geçişleri gösterildi (Şekil 2). **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Ad-MKH'ler, oluşan TNT miktarı artışına bağlı olarak stres altındaki RPE-1 hücrelerinin metabolizmasını doğrudan etkileyebilecek hücre içi yapıların eksikliğini gidererek hücre sağkalımını önemli ölçüde arttırmaktadır. Çalışma, mezenkimal kök hücre tedavilerinin retina hücreleri üzerindeki etki mekanizması konusunda sahip olunan bilginin geliştirilmesine önemli bir katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Adipoz mezenkimal kök hücreler, Organel transferi, Retina pigment epiteli, Tünelleme nanotüpleri

PS-564 [Tıbbi Retina]

Çocukluk Çağı Tip 1 Diyabetes Mellitusun Optik Koherens Tomografi Parametrelerine Etkisinin Değerlendirilmesi

Tuba Gültekin Erol¹, Serdar Bilici¹, Meliha Esra Bilici²

¹Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Zonguldak

²Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Endokrinoloji Bilim Dalı, Zonguldak

GİRİŞ VE AMAÇ:Çocukluk çağı tip 1 diyabetes mellitus(DM) olgularında retina sinir lifi kalınlığı (RSLK), subfoveal koroid kalınlığı (SFKK), koroid vaskularite indeksi (KVI), santral makula kalınlığı(SMK) değerlendirilmesi ve sağlıklı çocuklar ile karşılaştırılması. **YÖNTEM:**Çocuk endokrinoloji polikliniğinde tip 1 DM ile takipli olgular kliniğimize yönlendirildi. Her gruptan oftalmolojik muayenesi doğal olan 20 göz çalışmaya dahil edildi. Olguların RSLK, SFKK ve KVI, SMK değerleri kaydedildi. Bu değerler sağlıklı çocuklar ile karşılaştırıldı.

BULGULAR:Sağlıklı olgularla karşılaştırıldığında SFKK, SMK değerleri çalışma grubunda daha ince bulunmuştur. (sırasıyla $p=0,044$, $p=0,001$). RSLK'nda nazal inferior, nazal, nazal superior ve merkezi kısım değerleri kontrol grubuna göre daha ince bulunmuştur. (sırasıyla $p=0,0$, $p=0,044$, $p=0,005$, $p=0,0$). Tip 1 DM ile KVI arasında bağlantı bulunamamıştır. ($p=0,914$)

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çocukluk çağı tip 1 DM olan olgularda SFKK ve SMK'da azalma ve ayrıca RSLK nazal ve global kadrantlarında incelmeye saptanmıştır. OKT parametrelerindeki bu incelmeye çocukluk çağı tip 1 DM ve komorbiditelerine bağlı mikrovasküler bozukluklar ile ilişkili olabilir.

Anahtar Kelimeler: Çocukluk çağı tip 1 diyabetes mellitus, Koroid kalınlığı, Koroid vaskularite indeksi, Optik koherens tomografi, Retina sinir lifi kalınlığı, Santral makula kalınlığı

PS-565 [Tıbbi Retina]

Maküler Pigment Optik Dansitesine Farklı Doz Lutein Ve Zeaksantin Etkisi

Osman Sayın¹, Hasan Altınkaynak²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Konya Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, Konya

²Konya Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ:Sağlıklı bireylerde, iki farklı lutein ve zeaksantin dozunun maküler pigment optik dansite (MPOD) üzerindeki etkilerini heterokromatik fliker fotometre (MPS II) yöntemi ile değerlendirmek.

YÖNTEM:20 sağlıklı bireyin 20 sağ gözü çalışma kapsamına alındı. Olgular eşit sayıda olmak üzere randomize iki gruba ayrıldı. Grup 1'deki olgular 5 mg lutein ve 1 mg zeaksantin takviyesi alırken grup 2'deki olgular 10 mg lutein ve 2 mg zeaksantin takviyesi aldı. Grup 1 ve grup 2 olgularda takviye öncesi ve takviye sonrası 1.ay MPOD değerleri karşılaştırıldı.

BULGULAR:Olguların yaş ortalaması grup 1'de 34±6.9 iken grup 2'de 33.4±6.8 idi. Grup 1'deki olguların sağ gözlerinin destek tedavisi öncesi ve destek tedavisi sonrası 1.ay MPOD değerleri sırasıyla ortalama 0.41±0.09 ve 0.41±0.10 olarak ölçüldü (p=0.168). Grup 2'deki olguların sağ gözlerinin destek tedavisi öncesi ve destek tedavisi sonrası 1.ay MPOD değerleri sırasıyla ortalama 0.39±0.10 ve 0.37±0.11 olarak ölçüldü (p=0.559).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Sağlıklı bireylerde, 5 mg lutein ve 1 mg zeaksantin takviyesinin (Grup 1) ve 10 mg lutein ve 2 mg zeaksantin takviyesinin (Grup 2) MPOD üzerine 1.ayda istatistiksel olarak anlamlı etkisi bulunmamıştır.

Anahtar Kelimeler: heterokromatik fliker fotometre, lutein, maküler pigment optik dansite, zeaksantin

PS-566 [Tıbbi Retina]

Diyabetik Retinopatili Ve Sağlıklı Bireylerde İzlenen Renkli Görme Değişikliklerinin Karşılaştırılması

Ceren Nur İşcan, Mehmet Demir, Emirhan Özkul, Ayşe Özsoy, Ahmet Alperen Karataş
SBÜ Sancaktepe Şehit Prof. Dr. İlhan Varank Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Diyabetik retinopatili ve sağlıklı bireylerin renk görmelerinin karşılaştırılması

YÖNTEM:Diyabetik retinopatili, görme keskinliği 0.3 ve üzerinde olan hastaların yakın gözlüğü takılarak renkli görmeleri Ishihara Renk Defteri ile incelendi.Üzerinde sayı yazılı olan 21 sayfa hastaların her bir gözüne ayrı ayrı okutuldu.Hastaların görmediği sayfa sayıları not edildi.Benzer yaş grubunda diyabeti ve retinopatisi olmayan kontrol grubu oluşturuldu.15 birey kontrol grubuna 15 hasta da çalışma grubuna alındı.Önceden renk görme bozukluğu olanlar, ileri evre glokom ya da optik atrofisi olanlar ve diyabet dışı retinopatisi olanlar çalışmaya alınmadı.Bütün hastalarda görme keskinliği, merkezi makula kalınlığı ölçüldü, dilate fundus muayenesi yapıldı.

BULGULAR:Kontrol grubunda yaş ortalaması 55,6(50-69) olan 6'sı erkek 9'u kadın olmak üzere 15 bireyin 30 gözü incelendi.Sağ göz görme keskinlikleri ortalaması:1.0(1.0-1.0) sol göz görme keskinlikleri ortalaması:0.98(0.7-1.0) ve sağ gözde santral makula kalınlığı(SMK) ortalaması:232,8(204-273) sol gözde SMK ortalaması:232(200-269) olarak hesaplandı.Yapılan test sonucunda 4 adet sağ gözde 4 adet de sol gözde renk görmede bozukluk izlendi.Toplam 30 gözün 8'inde yani ortalama %26,6'sında renk görme bozukluğu saptandı.Çalışma grubunda ise yaş ortalaması 59,7(53-76) olan 6'sı erkek 9'u kadın olan 15 hastanın 26 gözü incelendi.Sağ göz görme keskinlikleri ortalaması:0.68(0.3-1.0) sol göz görme keskinlikleri ortalaması:0.66(0.3-1.0) ve sağ gözde SMK ortalaması:343,1(237-637) sol gözde SMK ortalaması:381,8(257-850) olarak hesaplandı.Yapılan test sonucuna göre 6 hastanın her iki gözünde, 5 hastanın tek gözünde renk görme bozukluğu görülürken, 4 hastada renk görme bozukluğu izlenmedi.NPDR'li 17 gözün 8'inde yani ortalama %47,05'inde renk görme bozukluğu tespit edildi.PDR'li 9 gözün tamamında (%100) renk görme bozukluğu saptandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Diyabetik retinopatili hastalarda renk görme bozulmakta ve retinopatinin şiddeti arttıkça renk görme bozukluğu da ağırlaşmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Diyabetik retinopati, Renk görme bozukluğu, Ishihara testi

PS-567 [Tıbbi Retina]

İnternal Karotis Arterinde Total Oklüzyon Olan Olguda Progresif Retinal Arter Tıkanıklığı Gelişimi

Hasine Gözde Dalkılıç, Nur Demir, Murat Sönmez
Sultan Abdülhamid Han EAH

GİRİŞ VE AMAÇ:İnternal karotis arteri tam oklüde olan ve bir ay arayla iki defa retinal arter tıkanıklığı geçiren olgunun sunumu

YÖNTEM:Olgu Sunumu

BULGULAR:59 yaşında erkek hasta sağ gözde ani,ağrısız görme kaybı ile kliniğimize başvurdu.Hastanın oftalmolojik muayenesinde; görme Keskinliği(GK):4 mps/1.0, göz içi basınçları(GİB):15/15, rölatif aferent pupil defekti(RAPD) (-).Ön segment normal, fundus muayenesinde hafif solukluk saptandı.Optic Koherens Tomografi kesitleri doğal görüldü.Fundus floresein anjiyografi(FFA) tetkikinde kol-retina zamanı(25 sn) uzamıştı,koroidal ve retinal parsiyel geç dolum defekti görüldü.(Figure1)5.saatte HBOT(Hiperbarik Oksijen Tedavisi)planlandı.Hasta nöroloji ve kardiyoloji birimlerine konsülte edildi.Karotis Doppler incelemesinde hastanın sağ internal karotis arter(ICA)inin total oklüde olduğu saptandı.Hastaya ecopirin ve xarelto başlanıp karotis endarterektomi önerildi.10 seans HBOT sonrasında hastanın GK:1.0/1.0 ve oftalmolojik muayenesi doğal izlendi.Karotis endarterektomi tedavisini reddeden aynı hasta yaklaşık 1 ay sonra tekrardan sağ gözde başlayan ani görme kaybı ile kliniğimize başvurdu.GK:1mps/1.0,GİB:15/16,sağ gözde RAPD(+),ön segment normal,fundus muayenesinde sağ göz retinal arter dallarında multipl emboli saptandı.Hastanın FFA bulguları retinal arter oklüzyonu ile tam uyumluydu.(Figure 2)Acil HBOT planlanan hastanın 10 seans HBOT sonrası GK:1.0/1.0 a çıktı,FFA da emboli ve iskemi bulguları kayboldu.(Figure 3)

TARTIŞMA VE SONUÇ:Multipl emboli görülen retinal arter oklüzyonunun en sık nedeni ICA'nın total tıkanıklığıdır.Hastamızın ilk gelişinde oklüzyon santral retinal arterin posteriorundayken,ikinci gelişinde ise emboliler santral retinal arterde görülüyordu.Bu hastada ICA iki defa emboli atmış olabileceği gibi,santral retinal arterin posteriorunda tıkanıklığa yol açan ilk embolinin migrasyonu da multipl embolili santral retinal arter oklüzyonuna neden olmuş olabilir.Olgumuzun en ilginç özelliği ise her iki oklüzyondan sonra da görmenin tam seviyeye çıkmasıdır.

Anahtar Kelimeler: İnternal Karotis Arter Total Oklüzyonu, Multipl Emboli,Santral Retinal Arter Oklüzyonu,Hiperbarik Oksijen Tedavisi

PS-568 [Tıbbi Retina]

Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi ROP tanı ve tedavi polikliniğinde takip edilen bebeklerin epidemiyolojik ve demografik özellikleri

Fatih Berkan Akyol, Müberra Akdoğan, Ayşe Yesim Oral
Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı,
Afyonkarahisar

GİRİŞ VE AMAÇ: Prematüre retinopatisi (ROP) nedeniyle Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi ROP taraması yapılan 438 bebeği demografik ve epidemiyolojik olarak değerlendirmeyi amaçladık.

YÖNTEM: 2018-2023 tarihleri arasında hastanemiz yenidoğan yoğun bakım ünitesi ve diğer sağlık merkezlerinden ROP polikliniğimize yönlendirilen 34 hafta ve altı ROP taraması yapılan 438 prematüre bebek retrospektif olarak incelendi.

BULGULAR: 437 bebekten 356'ında (%66.3) herhangi bir evre ROP yokken 86'ında (%16) evre 0-1 ROP, 77'inde (%14.3) evre 2 ROP, 16'ında (%3) evre 3 ROP ve 2'inde (%0.4) evre 4 ROP mevcuttu. Ortalama doğum haftası 31 (24 -34) hafta, ortalama doğum kilosu 1645 (480-3020) gr ağırlığındaydı. Bebeklerin 237'si (%44.3) kız, 299'u (%55.7) erkekti. Ortalama kuvözde kalış süresi ortalama 36(0 - 182) gün ve ortalama takip süresi ortalama 44.3 (38- 70) haftaydı. 193'ü (%35.9) sadece anne sütü, 99'u mama (%18.4), 245'i (%45.6) anne sütü ve mama ile besleniyordu. Çeşitli evrelerdeki ROP'lu bebeklerin 95'i (%44,2) kız, 120'si (%55,8) erkekti. ROP olmayan 8'i (%3.3), değişik evrelerde ROP'u olan 20 (%6.6) bebek çoğul gebeliklerden doğmuştu. 391 değişik evrelerde ROP'u olan bebeklerin 146'sına (%27.2) düşük doz anti-VEG ajan, 36'sına (%9.20) anti-VEG ek lazer fotokoagülasyon, evre 4A olan 2 bebeğin (%0.51) 3 gözüne vitreoretinal cerrahi yapılmıştır. Tüm ROP bebeklere koenzim Q10+vitamin E damla 4x1 uygulanmıştır. Doğumdaki gebelik haftası ve doğum ağırlığı sayısal değerleri ve emzirme oranları ROP'lu bebeklerde olmayanlara göre daha düşüktü ($p < 0.001$). Ancak takip süreleri daha uzundu ($p < 0.001$). ROP'lu bebeklerde erkek baskınlığı ve çoğul gebelikler gözlemlendi ($p > 0.05$, < 0.001).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bu çalışma, gebelik yaşı, doğum ağırlığı, emzirme oranları, doğum öyküsü ve takip sürelerinin ROP bebeklerde farklı olduğunu göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Pematürite Retinopatisi, Preterm, İntravitreal Enjeksiyon, Lazer Fotokoagülasyon

PS-569 [Tıbbi Retina]

Wilson Hastalarında Makula, Optik Disk ve Koroiddeki Vasküler Değişiklikler: Kesitsel Optik Koherens Tomografi Anjiyografi Çalışması

Sevim Ayça Seyyar¹, Erhan Kanat¹, Zeynep Özer Özcan², Gazi Bekir Özçakmakçı¹, Ecem Önder Tokuç³, Sezgin Barutçu⁴, Kıvanç Güngör¹

¹Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Dr. Ersin Aslan Eğitim ve Araştırma Hastanesi

³Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı

⁴Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Gastroenteroloji Ana Bilim Dalı

GİRİŞ VE AMAÇ: Wilson hastalığı (WH) olan hastalarda optik koherens tomografi anjiyografi (OCTA) kullanarak retinal ve optik disk (OD) mikrosirkülasyonundaki değişiklikleri değerlendirmek.

YÖNTEM: Bu kesitsel karşılaştırmalı çalışmaya 35 WH hastasının (çalışma grubu) 35 gözü ve 36 sağlıklı katılımcının (kontrol grubu) 36 gözü dahil edildi. WH'li hastalar Kayser-Fleischer halkası varlığına göre alt gruplara ayrıldı. Tüm katılımcılara OCTA da dahil olmak üzere kapsamlı bir oftalmolojik muayene yapıldı.

BULGULAR: Alt perifoveal derin kapiller pleksus damar yoğunluğu (DCP-VD), alt radyal peripapiller kapiller damar yoğunluğu (RPC-VD) ve alt peripapiller retinal sinir lifi tabakası (PPRNFL) kalınlığı WD grubunda sağlıklı gruba göre anlamlı derecede düşüktü (sırasıyla $p=0,041$, $p=0,043$ ve $p=0,045$). Ayrıca alt grup analizinde, Kayser-Fleischer halkası bulunan alt grupta superior RPC-VD ve inferior PPRNFL anlamlı olarak daha düşüktü (sırasıyla, $p=0,013$ ve $p=0,041$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: WH hastalarında sağlıklı kontrollerle karşılaştırıldığında bazı OCTA parametrelerinde değişiklik olduğunu gösterdik. Bu nedenle, OCTA'nın, WD hastalarında herhangi bir retinal mikrovasküler değişikliği, klinik retinal veya OD tutulumu kanıtı olmadan saptayabileceğini varsaydık.

Anahtar Kelimeler: Damar yoğunluğu, Kılcal pleksus, Optik koherens tomografi anjiyografi, Wilson hastalığı

PS-570 [Tıbbi Retina]

Makula Uzanımlı Periferik Eksudatif Hemorajik Koryoretinopati Tedavisinde Anti-VEGF'in Yeri: Vaka Sunumu

Onur Batmaz, Figen Bezci Aygün, Sibel Kadayıfçılar
Hacettepe Üniversitesi Göz Hastalıkları

GİRİŞ VE AMAÇ: Periferik Eksudatif Hemorajik Koryoretinopati (PEHKR), periferik retinanın eksudasyon ve kanamalarla karakterize bir hastalıktır. Bu olgu sunumu ile amacımız nadir görülen makula tutulumlu PEHKR vakasında anti-VEGF uygulama sonuçlarını sunmaktır.

YÖNTEM: Olgu sunumu

BULGULAR: Seksen iki yaşında bilinen hipertansiyonu, koroner arter hastalığı ve diyabetes mellitus tanıları olan kadın hasta sağ gözde bulanık görme şikayeti ile başvurdu. Hastanın fundus muayenesinde sağ gözde alt temporalde belirgin eksudasyon ve eşlik eden subretinal hemoraji, üst nazalde ise eksudasyon olmaksızın eleve, lokalize subretinal hemoraji görünümü mevcuttu, solda ise epiretinal membran saptandı (Resim 1). Hasta PEHKR tanısı ile 3 ay aralıkla izleme alındı. Hastanın 14 ay sonraki kontrolünde görme keskinliği (GK) sağ gözde 0,2 iken sol gözde el hareketi idi. Dilate fundus muayenesinde sağ alt temporalde var olan hemoraji ve eksudasyon stabil seyrederken; solda temporal ve inferior kadranlarda belirgin subretinal hemoraji, disk nazalinde eksudasyon ve OKT' de makula altına uzanan sıvı izlendi (Resim 2). Hastanın sol gözüne birer ay ara ile 3 kez intravitreal anti-VEGF enjeksiyonu yapıldı. İlk enjeksiyonu takiben subretinal hemorajinin ve makula altı sıvının gerilediği görüldü (Resim 3). Subretinal sıvı gerilediği halde dış retina katlarındaki yaygın değişiklik nedeniyle GK ancak metreden parmak sayar düzeye çıktı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: PEHKR genellikle beyaz ırkta, kadınlarda ve ileri yaşta görülür ve nadir rastlanılan bir hastalıktır. Semptomların nedenleri vitreus hemorajisi, subretinal kanama-sıvı veya makulayı etkileyen lipid eksudasyondur. Bilateralite oranı yaklaşık %30 civarındadır. Yüzde 11 oranında progresyon olabilir ve ciddi periferik görme alanı kaybı ve makulaya uzanım gelişebilir. Semptomatik vakalarda laser fotokoagülasyon, pars plana vitrektomi uygulamaları bildirilmiş olup günümüzde sıklıkla anti-VEGF enjeksiyonlar tercih edilmektedir ve olgumuzda olduğu gibi yüz güldürücü sonuçlar alınabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: PEHKR, eksudasyon, subretinal hemoraji, anti-VEGF

PS-571 [Tıbbi Retina]

Donmuş Dal Anjiti - Olgu Serisi

Ezgi Yavuz, Gamze Türe, Orhan Karakulak, Asya Aktuglu, Aytül Arslan, Gökçe Akbaş, Başak Turun
Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Donmuş dal anjiti (DDA) vasküler kılıflanma, sızıntı, ödem görülen nadir retina hastalığıdır.İdiyopatik, viral, otoimmün nedenlerle olabilir.Kadınlarda baskın olan dağılım gösterir.Çalışmamızda DDA tanılı olguları klinik/görüntüleme bulgularıyla tartışmayı amaçladık.

YÖNTEM:Retrospektif olgu serisi
Ekim 2018-Ocak 2023 arasında DDA tanısı alan olgular retrospektif olarak incelendi.
BULGULAR:Olgular bulanık görmeye başvurdu.İlk üç olguda serolojik belirteçler enfeksiyon lehine değildi.

OLGU1: 42 yaş kadın;görme 1.0/0,2.Sol üst temporalde kılıflanma, atılmış pamuk görüntüsü, seröz elevasyon;OKTde iç retinal tabakalaşma kaybı, kistoid maküler ödem, seröz dekolman;FFAda sızıntı, vasküler boyanma vardı.DDA ilişkili üst temporal ven tıkanıklığı-makula ödemiyle 1mg/kg/gün oral steroid verildi.Nöroloji otoimmün hastalıkların SSS tutulumu düşündü (CADASIL?).İzlemde azatioprin eklendi.Kılıflanma azaldı, makula ödemi İVE bevasizumab ile geriledi.Son görme 0,25.

OLGU2: 36 yaş kadın;görme 1.0/3mps.Sol ön üveit bulguları; arka kutup ve midperiferde perivenöz kılıflanma,ödem;FFAda vasküler boyanma, sızıntı vardı.1mg/kg/gün oral steroid, takipte azatioprin verildi.HRCTde timik hiperplazi görüldü (romatoloji/göğüs cerrahisi takibinde).İzlemde makula ödemi kayboldu.Son görme 0,6.

OLGU3: 20 yaş kadın;görme 0,05/1,0.Sağ üst temporalde kılıflanma, seröz dekolman ve retinit odağı;FFAda boyanma, sızıntı, santralde iskemi alanı vardı.Behçet üveiti şüphesi olan hastaya 1mg/kg/gün oral steroid ve adalimumab verildi.Retinit alanı kayboldu.Seröz dekolman, kılıflanma geriledi.Son görme 0,6.

OLGU4: Kandidiazis tanılı 23 yaş kadın;görme 10cmps/0,8.Sağ alt temporal vende kılıflanma, roth-spot, ufak retinit alanları görüldü.Hematojen yayılan kandida enfeksiyonu için verilen IV antifungal tedaviyle erken dönemde bulgular geriledi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:DDA otoimmün hastalıkların, sistemik enfeksiyonun parçası olabilir.Enfeksiyon dışı olgularda hızlı immunsupresif tedavi, gerekenlerde anti-VEGF ile olumlu görsel sonuçlar elde edilebilir.

Anahtar Kelimeler: antiVEGF, donmuş dal anjiti, immunsupresif tedavi, otoimmün hastalık, sistemik enfeksiyon, vasküler kılıflanma

PS-572 [Tıbbi Retina]

İntravitreal Enjeksiyonların Erken Dönem Göz Ön Segment Parametreleri Üzerine Etkisi

Uğur Gürlevik, Irem Er

Aksaray Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Aksaray

GİRİŞ VE AMAÇ: Makula dejenerasyonu ve diyabetik retinopati hastalarında göz içi enjeksiyonlar oldukça sık uygulanmaktadır. Bu çalışmamızın amacı enjeksiyonların erken dönemde göz ön segment parametreleri üzerine etkilerini araştırmaktır. **YÖNTEM:** Çalışmaya intravitreal enjeksiyon endikasyonu konulan 23 hasta dahil edildi. Tüm hastalara enjeksiyon öncesi ve enjeksiyondan 30 dakika sonra korneal topografi ve speküler mikroskopik ölçümler aynı kullanıcı tarafından yapıldı. Verilerin istatistiği SPSS programı üzerinden yapıldı.

BULGULAR: Çalışmaya alınan 23 hastanın 14'ü erkek, 9'u kadın idi. Ortalama yaş $64,83 \pm 9,8$ (45-82) idi. Speküler mikroskopik ölçümlerden, alanda ölçülen hücre sayısı (N), enjeksiyon sonrası istatistiksel olarak anlamlı derecede düşük bulundu ($p=0,005$). Korneal topografik ölçümlerden santral korneal kalınlık ve korneal volüm enjeksiyon sonrası istatistiksel olarak anlamlı oranda yüksek bulundu (sırası ile $p=0,007$ ve $p \leq 0,001$). Diğer topografik ölçümlerde anlamlı bir değişim bulunmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Tüm dünyada en fazla yapılan göz girişimsel işlemlerinden biri olan intravitreal enjeksiyonun akut dönemde hızlı bir göz içi basınç artışına neden olduğu yapılan çalışmalarda gösterilmiştir. Bu ani göz içi basınç artışı korneal ödeme neden olup santral korneal kalınlık ve korneal volüm artışı meydana getirmiş olabilir. Uzun dönemde bu değişimlerin kalıcı olup olmadığının takibi yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Speküler mikroskopi, İntravitreal enjeksiyon, Göz içi basınç artışı

PS-574 [Tıbbi Retina]

All-trans retinale bağlı retina pigment epiteli hasarında eksozom tedavisinin rolü

Giray Ersöz¹, Eda Kuşan², Noushin Zibandeh³

¹Biruni Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Koç Üniversitesi Translasyonel Tıp Araştırma Merkezi, İstanbul

³Chinese Academy of Medical Sciences Oxford Institute, Nuffield Department of Medicine, University of Oxford, Oxford

GİRİŞ VE AMAÇ: ABCA4 gen mutasyonları retina pigment epitel hücrelerinde (RPE) inflamatuvar yanıtı tetikleyen all-trans retinal (atRAL) molekülünün birikimine yol açar. Çalışmamızda atRAL molekülü ile oluşturulan RPE hasarına bağlı inflamasyon aktivitesininin, trombositten zengin plazma (TZP), TZP kaynaklı eksozom ve limbal mezankimal kök hücre (LMKH) kaynaklı eksozomlar kullanılarak baskılanıp baskılanmadığını göstermeyi amaçladık. **YÖNTEM:** Çalışmamızda “insan ARPE-19” RPE hücre kültürü kullanılarak deneyler in-vitro ortamda yapılmıştır. LMKH-kaynaklı eksozom, TZP ve TZP-kaynaklı eksozom izolasyonları ayrı ayrı yapılarak tedavi için kullanılmıştır. ARPE-19 hücreleri pre ve post uygulama olacak şekilde iki gruba ayrılmış ve ilk gruba önce 24 saat tedavi uygulaması ve sonra 6 saat 5 µM atRAL stresi uygulanmıştır. İkinci gruba ise önce 6 saat 5 µM atRAL ile stres uygulanıp daha sonra 24 saat tedavi uygulanmıştır. İki gruptan da toplanan hücreler ile RT-qPCR, Western Blot ve immünfloresan boyama yöntemleri yapılarak NLRP3 ve IL-1 Beta ekspresyonları incelenmiştir.

BULGULAR: Pre ve post tedavi olarak uygulamış olduğumuz TZP'nin, TZP-eksozomu ve LMKH-eksozomu tedavilerine göre inflamasyonu daha fazla arttırdığı görülmüştür. Post tedavi olarak uygulama yapılan grupta yalnızca LMKH-eksozomları NLRP3 seviyesinde azalmaya sebep olurken TZP ve TZP-eksozomu uygulanan gruplarda NLRP3 seviyesinde artış gözlemlenmiştir. IL-1 Beta seviyeleri tüm post tedavi gruplarında artış göstermiştir. Post tedavi olarak uygulandıklarında LMKH-eksozomu, TGF-Beta ekspresyonunda azalmaya sebep olmuş olup diğer iki tedavi yöntemi ise TGF-Beta ekspresyonunda artışa sebep olmuştur. Pre tedavi olarak yapılan uygulamalarda ise her üç tedavi yöntemi de NLRP3, IL-1 Beta ve TGF-Beta seviyelerinde artışa sebep olmuştur.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamızda atRAL'e bağlı RPE hasarında uygulamış olduğumuz TZP, TZP-eksozomu ve LMKH-eksozomu tedavilerinin inflamatuvar yanıtı azaltmadığı aksine artışa sebep olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: ABCA4 gen mutasyonu, all-trans retinal, eksozom, limbal kök hücre, Stargardt hastalığı, trombositten zengin plazma

PS-575 [Tıbbi Retina]

İntradiskal Oksijen-Ozon Tedavisi ve Epidural Steroid Enjeksiyonuna Bağlı Akut Bilateral Vitreo-Retinal Hemoraji

Taha Baysal, Nejla Tükenmez Dikmen, Selen Ekşioğlu, Nureddin Karakaş, Murat Sönmez
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Sultan 2. Abdülhamid Han Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: İntradiskal oksijen-ozon tedavisine ve epidural steroid enjeksiyonuna bağlı gelişen akut bilateral retinal hemoraji olgusunun sunumu
YÖNTEM: Olgu sunumu

BULGULAR: Yirmi üç yaş kadın hasta lomber disk herniasyonuna bağlı bel ağrısı şikayetiyle Algoloji Kliniği'ne başvurdu. Oksijen-ozon karışımı ve epidural steroid enjeksiyonu planlandı. Sakral hiatus'tan 8 mg deksametazon+ 25mg marcain+ 40 mg triamsinolon asetonid verildi. Sonra 25 gamma 30 ml ozon-oksijen karışımı, 2 seviyede bilateral toplam 4 tetik noktasına enjeksiyon yapıldı. İşlemden birkaç dakika sonra hasta, her iki gözünde kahverengi büyük yamalar gördüğünü ifade etti. Bize konsülte edilen hastanın oftalmolojik muayenesinde görme keskinliği (GK) tashihsiz tam/tam, göz içi basınçları 15/15 mmHg saptandı. Rölatif afferent pupil defekti saptanmadı. Göz hareketleri her yöne serbest idi. Fundoskopide bilateral optik disk çevresinde ve damar arkatlarına komşu en büyüğü bir optik disk çapında yaygın intraretinal hemorajiler ve sağ göz alt damar arkında subhyaloid hemoraji izlendi. Foveal Optik Koherens Tomografi kesitleri olağandı. Fundus floresein anjiyografide hemorajilere bağlı hipofloresans blokaj alanları izlendi. Nörolojik patolojiler için nörolojiye konsülte edildi, patoloji saptanmadı. Hastaya takip önerildi. Başka şehirde yaşadığı için takiplere gelemedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Literatürde intradiskal oksijen-ozon tedavisi ve epidural steroid enjeksiyonuna bağlı intraokuler hemorajiler bildirilmiştir. Vakamızda iki tedavi de uygulanmıştır. Bu nedenle vitreoretinal hemorajinin hangi enjeksiyona bağlı olduğunu net olarak bilememekteyiz. Hemorajilerin oluşum mekanizması Terson sendromuna benzemektedir. Beyin-omurilik sıvısındaki (BOS) enjeksiyon sonrası ani basınç artışı, basıncın doğrudan optik sinir kılıfına iletilmesi intraokuler kapillerin gerilmesi ve yırtılmasına yol açtığı öne sürülmüştür. Retinal hemorajiler epidural enjeksiyonların yaygın olmayan ancak önemli bir komplikasyonudur ve hastalar dikkatle işlem açısından değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: epidural steroid enjeksiyonu, oksijen-ozon tedavisi, vitreo-retinal hemoraji

PS-576 [Tıbbi Retina]

Obstruktif Uyku Apne sendromlu hastalarda retinal vasküler yapının OKTA ile incelenmesi

Gunel Musayeva¹, Zeynep Akgün¹, Cumali Değirmenci¹, Sezai Taşbakan², Özen Kaçmaz Başoğlu², Melis Palamar Onay¹

¹Ege Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

²Ege Üniversitesi, Göğüs Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:EÜ Göğüs Hastalıklarında Obstruktif Uyku Apne Sendromu (OSAS) tanısı alıp tedavi başlanmamış hastalarda retinal vasküler yapının Optik Koherans Tomografi Anjiyografi(OKTA) ile sağlıklı gönüllülerle karşılaştırmalı değerlendirilmesi, hastalık evresi ile ilişkisinin saptanması

YÖNTEM:Hastalar Apne-Hipopne İndeksine göre hafif, orta, ağır evre olarak sınıflandı. OKTA ile yapılan total, parafoveal, perifoveal yüzeyel(YKP) ve derin kapiller pleksus (DKP) damar yoğunlukları (%), foveal avasküler zon (FAZ), koryokapillaris ve dış retina vasküler akım ölçümleri sağlıklı gönüllüler ile karşılaştırıldı.

BULGULAR:30 hafif, 30 orta,30 ağır evre OSAS hastası ve 53 sağlıklı gönüllünün yaş ortalaması sırasıyla 44,9±15,9(20-74), 51,6±10,1(28-71) ve 51,9±12,1(24-77), 49,6±9,66(21-70); cinsiyet dağılımı K/E:8/22,6/24,7/23,16/37 idi.Ortalama total, parafoveal ve perifoveal YKP damar yoğunlukları ağır evrede 50,9±4,1, 53,6±4,9 ve 51,5±4,2, orta evrede 51,3±3,8, 54,1±4,7 ve 52,2±4,1, hafif evrede 51,7±3,1, 54,0±4,6 ve 52,5±3,0, sağlıklı gönüllülerde 51,4±3,2, 54,0±3,7 ve 52,0±3,3 olup anlamlı fark saptanmadı (sırasıyla p=0,535, 0,896, 0,460). Ortalama total, parafoveal ve perifoveal DKP damar yoğunlukları ağır evrede 54,1±6,4, 57,1±5,5 ve 56,0±6,8, orta evrede 55,6±6,6, 58,0±4,7 ve 57,4±6,9, hafif evrede 55,7±4,9, 57,9±4,6 ve 57,5±5,2 ve sağlıklı gönüllülerde 55,3±5,7, 57,6±4,2 ve 57,0±6,2 olup benzer şekilde fark yoktu(p=0,289, 0,646, 0,430). FAZ ağır, orta, hafif evre ve sağlıklı gönüllüler için sırasıyla 0,28±0,2, 0,26±0,1, 0,25±0,08, 0,28±0,98 mm² olup gruplar arasında fark saptanmadı(p=0,588). Dış retina ve koryokapillaris akım alanları gruplar arasında benzer bulundu (sırasıyla p=0,955, 0,522).

TARTIŞMA VE SONUÇ:OSAS, koroner arter hastalığı,SVO, kalb yetmezliği gibi sistemik; gevşek kapak sendromu, non-arteritik iskemik optik nöropati, glokom, RVT gibi oküler hastalıkların patofizyolojisinde suçlanmasına rağmen retinal vasküler yapıyı ve dolaşımı anlamlı ölçüde etkilemiyor gibi gözükmektedir.

Anahtar Kelimeler: Optik Koherens Tomografi Anjiyografi, Obstruktif Uyku Apne Sendromu, koryokapillaris, foveal avasküler zon, vasküler dansite

PS-577 [Tıbbi Retina]

Yeni tanıla yaşa bağı makula dejenerasyonlu hastalarda bevacizumab enjeksiyon sonuçları

Şerife Gülhan Konuk, Melek Kaya

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz hastalıkları Ana Bilim Dalı, Tokat

GİRİŞ VE AMAÇ: Yeni tanıla yaşa bağı makula dejenerasyonu (YBMD) tanısı alan hastalarda 3 doz yükleme bevacizumabın (Altuzan®) en iyi düzeltilmiş görme keskinliği ve santral makula kalınlığı üzerine etkisini incelemek

YÖNTEM: Çalışmamız retrospektif olup, kliniğimize Ocak 2022-Aralık 2022 tarihleri arasında yeni tanıla YBMD'ye bağı makula ödemi ile başvuran 74 hastanın 74 gözü dahil edilmiştir. 1'er ay arayla 3 doz intravitreal 1.25 mg/0,05 ml bevacizumab enjeksiyonu yapılan hastaların 6 aylık takipleri tarandı. Hastaların intravitreal enjeksiyon öncesinde ve sonrasındaki en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (snellen) ve optik koherens tomografi ile santral makula kalınlığı bulguları karşılaştırıldı.

BULGULAR: 74 hastanın 31'i (%41.8) kadın, 43'ü (%58.1) erkekti ve yaş ortalaması 70.8±9.5 idi. Hastaların düzeltilmiş en iyi görme keskinliği ortalamaları (snellen) tedavi öncesi 0.32±0.29; 3 doz enjeksiyon sonrasında ise 0.37±0.30 idi. Yükleme tedavisi sonrası görme keskinliği 42 (%56.7) gözde artmışken, 10 (%13.5) gözde değişmedi, 22 (%29.7) gözde ise azalmış olarak tespit edildi. Uygulama öncesi ortalama santral makula kalınlığı 457.88±233 µm iken, yükleme tedavisi sonrasında 378.78±334 µm olarak kaydedildi. Hem en iyi düzeltilmiş görme keskinliğinin hem de santral makula kalınlığının anlamlı olarak düzeldiği saptandı (sırasıyla p= 0,036; 0,001). Takip süresinde hastaların 20' sine ek tedavi ihtiyacı olmadığı, 54 hastaya ise tekrarlayan enjeksiyonlar gerektiği görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ: YBMD hastalarında intravitreal bevacizumab uygulaması ile görme kaybının engellenmesi yanında santral makula kalınlığında anatomik düzelme sağlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: bevacizumab, santral makula kalınlığı, yaşa bağı makula dejenerasyonu

PS-578 [Tıbbi Retina]

Retina Ven Tıkanıklığı Olan Hastalarda Sistemik Hastalıkların Değerlendirilmesi

Nurdan Şanlı, Yunus Emre Erat, Dilek Şengül, Ersin Muhafız
Kafkas Üniversitesi, göz hastalıkları abd, kars

GİRİŞ VE AMAÇ:Bildiğimiz kadarıyla Türk popülasyonunda retina ven tıkanıklığı geçiren hastalarda sistemik hastalıklar daha önce araştırılmamıştır. Bu çalışmada retina ven tıkanıklığı olan bireylerde sistemik hastalıkların araştırılması amaçlanmıştır. **YÖNTEM:**2019 ve 2022 arasında RV dal tıkanıklığı tanısı konan 64 hasta ile santral retinal ven tıkanıklığı tanısı konan 46 hasta ile polikliniğe başvuran benzer yaş ve cinsiyette ve retinal vasküler hastalığı olmayan ardışık 73 birey değerlendirildi. Çalışma kapsamında hastaların takip dosyalarından, hastanenin elektronik sisteminden ve medulla eczane sisteminden hastaların majör sistemik hastalıkları retrospektif olarak değerlendirildi. Hastalarda HT, KAH, DM, HL,SVH, periferik vasküler hastalık, troid fonksiyon bozukluğu ve KBY olup olmadığı ve bu sistemik hastalıkların RVDT ve SRVT açısından farklılık gösterip göstermediği değerlendirildi.

BULGULAR:RVDT’de en sık görülen sistemik hastalıklar sırasıyla HT, HL, KAH ve DM idi. SRVT’de en sık görülen sistemik hastalıklar sırası ile HT (84,8), HL (%47,8), DM (%45,7) ve KAH (%37) idi. SRTV ve RVDT arasında bu hastalıkların görülme sıklığı açısından anlamlı bir fark yok idi. Kontrol grubu ile karşılaştırıldığında hem SRVT hem de RVDT’de HT’nin anlamlı olarak daha sık görüldüğü tespit edildi ($p<0,05$). RVDT’lilerin %17,2’sinde PVH, %9,4’ünde TFB, %7,8’inde SVH ve %6,3’ünde KBY mevcut idi. SRVT’lilerin %6,5’inde PVH, %6,5’inde KBY, %4,3’ünde SVH ve %2,2’sinde TFB var idi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**majör sistemik hastalıklar açısından RVDT ve SRVT’li hastalar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadı. HT’nin hem RVDT hem de SRVT için en önemli risk faktörü olduğu görüldü. Türk popülasyonundaki retina ven tıkanıklığı ile sistemik hastalıkların ilişkisinin tam olarak aydınlatılabilmesi için çalışmamızın daha geniş vaka serilerinin elde edilebileceği daha büyük çalışmalar ile desteklenmeye ihtiyacı vardır.

Anahtar Kelimeler: Retinal,sistemik, vasküler

PS-579 [Tıbbi Retina]

Prematüre Retinopatisi Tanısını Yapay Zeka Yardımı İle Destekleyen ve ROP Taramalarında Ebeveynler, Çocuk Doktorları, Aile Hekimleri, Neonatolog ve Oftalmologlar Arasında İletişime Olanak Sağlayan Yeni Bir Mobil Uygulama

Ayşe İpek Akyüz Ünsal¹, Zehra Aysun Altıkardes², Sezer Kartal², Emine Çifci Cırık², Şengül Özdek³, Huseyin Baran Ozdemir³, Buket Doğan⁴, Duygu Güler¹, Tuğçe Küçükbalcı³, Sema Dunder¹

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Aydın

²Marmara Üniversitesi, Bilgisayar Teknolojileri Fakültesi, Bilgisayar Programcılığı Bölümü, İstanbul

³Gazi Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

⁴Marmara Üniversitesi, Teknoloji Fakültesi, Bilgisayar Mühendisliği Bölümü, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Ebeveynleri, çocuk doktorlarını, aile hekimlerini ve neonatologları Prematüre Retinopatisi (ROP) konusunda bilinçlendirecek web platformu ve yeni bir mobil uygulama oluşturarak oftalmologlar ile iletişim halinde tutarak, ROP erken tanı ve tedavisini sağlamak

YÖNTEM:Android ve iOS işletim sistemli cihazlarda çalışabilecek bu mobil uygulama ve web platformu ebeveynler, çocuk doktorları, aile hekimleri ve göz doktorları gibi farklı kullanıcılara farklı ekranlar sunarak farklı işlevleri yerine getirmek üzere tasarlanmıştır. Randevu modülü altyapısı ile göz doktoru günlük randevularını, hastaların geçmiş ziyaretlerini görüntüleyebilir, hastalara ve diğer doktorlara bildirimde bulunabilir. Ayrıca, başka bir merkezde bulunan hastanın fundus fotoğrafı web platformuna yüklendiğinde yapay zeka destekli analiz ile tanısal analiz yapmak mümkündür. Ebeveynler login yaptıktan sonra yaklaşan, geçmiş ve güncel randevuları, bildirimleri, duyuruları görüntüleyebilir (Fig 1,2).

BULGULAR:İlimizde bulunan bir başka hastanenin yenidoğan yoğun bakım ünitesinde yatan bir hastamız için demo kaydı gerçekleştirdik. Dış merkezdeki neonatolog yardımıyla ebeveynler bebeğin web'e kaydolmasına yardımcı oldu. Sistem otomatik bir randevu verdi ve göz doktoru tarafından onaylandı. ROP muayenesinde elde edilen fundus fotoğrafı web platformuna yüklendi ve yapay zeka yardımıyla analiz edildi. Bu uygulama ile göz hekimi geçmiş tüm kayıt ve fundus resimlerine ulaşabilmektedir (Fig 3). Zon 1'den alınan fundus resmine göre ROP gelişimine dair risk yüzdesi vermektedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu pilot çalışma ve canlı demo, tasarlanan mobil uygulamayı ve web platformunu rutin ROP taramalarında kullanmak üzere cesaret vermektedir. Bununla birlikte ekonomik sebepler ve kişisel verilerin korunması kanunu nedeniyle, resmi kurumlardan gerekli izinler ve sponsorluklar alındıktan sonra kullanıma girmesinin daha uygun olacağı değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Mobil uygulama, Prematüre Retinopatisi, ROP, Yapay Zeka

PS-580 [Tıbbi Retina]

Asimetrik Poppers Makülopatisinde Multimodal Görüntüleme: Olgu Sunumu

Gizem Kol, Semra Tiryaki Demir

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Şişli Hamidiye Etfal EAH, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: İlk kez poppers soluduktan sonra sol gözünde bir gündür ağrısız, ani başlayan görme azalması şikâyeti ile başvuran asimetrik poppers makulopatisi olan erkek hastada multimodal görüntüleme bulgularını sunmak amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Multimodal görüntüleme

BULGULAR: Mart 2019'da 30 yaşında bilinen sistemik hastalığı olmayan erkek hasta ilk kez poppers soluduktan sonra sol gözünde bir gündür ağrısız, ani başlayan görme azalması şikâyeti ile başvurdu. Muayenesinde sağ gözde EİDGK 20/20, sol gözde 20/60 idi. Her iki gözde ön segment bulguları, göz içi basınçları ve pupillaları normaldi. Fundus muayenesinde sağ gözde foveada çok ince düzensizlik, sol gözde belirgin sarı renkli fovea birikintileri görüldü. FAF görüntüleme normaldi. OKT görüntülemesinde sağ göz doğalken sol gözde subfoveal dış retina tabakalarında bozulma olduğu görüldü. Floresan anjiyografide sağ gözde çok ince bir santral foveal izofloresans defekti olduğu görüldü, sol gözde sıvı sızıntısı kanıtı olmadan bir santral foveal pencere defekti bulundu. OKTA'da sol gözün dış retina akım alanı sağ göze göre anlamlı derecede düşüktü. Hastaya poppers kullanımından kaçınması ve günde 6 mg lutein kapsül alması önerildi. 1 aylık takipte sol gözde EİDGK 20/25'e yükseldi. OKT'de dış retina katmanlarının bozulması önemli ölçüde azaldı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Santral skotomla birlikte açıklanamayan bilateral görme kaybı olgularında özellikle sarı fovea lekelerinin varlığında popperslere bağlı toksisite olası bir tanı olarak düşünülmelidir. OKT'de elipsoid bölgenin bozulması veya kaybı poppers makülopatisinin en bilinen özelliğidir. OKTA'da tespit edilen en dikkat çekici bulgu dış retinanın akım alanındaki azalmadır. Sonuç olarak poppers makülopatisi görme kaybı nedenlerinden biridir. Çoğunlukla iki taraflı tutulum görülmekle birlikte, asimetrik tutulum nadiren görülür. Bu veriler hastalığın patogenezinin değerlendirilmesinde ve takibinde prognostik değere sahip olabilir. Bu süreci daha iyi anlamamız için daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Floresein anjiyografi, fundus otofloresans, optik koherens tomografi, optik koherens tomografi anjiyografi, poppers makülopatisi

PS-582 [Tıbbi Retina]

Gyrat Atrofide Klinik Bulgular ve Eşlik Eden Maküler Ödem Tedavisinde Topikal Tedavinin Etkinliği

Gözdenur Erbaş, Rukiye Aydın, Merve Özbek, Oğuzhan Karabulut, Ece Doğruel, Özgür Artunay
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Gyrat atrofi tanısı ile kliniğimizde takip ettiğimiz 13 hastanın klinik özelliklerinin ve optik koherens tomografi (OKT) bulgularının sunulması
YÖNTEM:Çalışmaya plazma ornitin düzeyleri ve klinik bulguları ile gyrat atrofi tanısı konularak kliniğimizde takip edilen 13 hastanın 26 gözü dahil edildi. Hastaların plazma ornitin düzeyleri, görme keskinlikleri ve OKT görüntüleri retrospektif olarak incelendi.
BULGULAR:Ortalama yaş 39.58 ± 20.88 (12-75 yıl) idi. 13 hastanın 5'i kadın 8'i erkekti. Hastaların başvuru şikayeti özellikle geceleri daha belirgin olan görme azalması idi. Ortalama en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) 0.54 ± 0.58 (logMAR) idi. Hastaların plazma ornitin düzeyleri ilk başvuruda 630.91 ± 121.03 $\mu\text{mol/L}$ (450-858 $\mu\text{mol/L}$) idi. Ön segment muayenesinde 4 hastada arka subkapsüler katarakt 3 hastada nükleer katarakt mevcuttu. Fundus muayenelerinde tüm hastalarda periferik ile midperiferik fundus arasında birleşme eğiliminde olan keskin sınırlı ve yuvarlak koryoretinal atrofi alanları izlendi. Santral makula kalınlığı (SMK) ortalama 319.16 ± 115.37 μm idi. Beş hastada OKT'de makulada kistoid değişiklikler izlendi. Bu 5 hastaya kistoid maküler ödem (KMÖ) nedeniyle topikal nonsteroid antiinflamatuvar ile kombine topikal karbonik anhidraz inhibitörü tedavisi önerildi. Hastaların hiçbirine KMÖ nedeniyle intravitreal-subtenon steroid enjeksiyonu uygulanmamıştı. Topikal tedaviye uyum gösteren üç hastada belirgin yanıt mevcuttu. Tedavi başlanan hastalarda ortalama SMK 384.00 ± 122.84 μm 'den 329.83 ± 52.75 μm 'ye düşmüştü. Ortalama santral subfoveal koroid kalınlığı ortalama 204.54 ± 106.62 μm idi. Olguların tümü protein ve arjininden fakir diyet tedavisi ile oral vitamin B6 takviyesi alıyordu.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Hastalığın erken tanı ve tedavisinin sağlanması progresyonu önlemede oldukça önemli bir husustur. Gyrat atrofide oral diyet tedavisinin yanında KMÖ eşlik eden olgularda topikal nonsteroid antiinflamatuvar ile kombine topikal karbonik anhidraz inhibitörü de maküler ödem tedavisinde etkilidir.

Anahtar Kelimeler: Gyrat Atrofi, Kistoid Makula Ödemi, Optik Koherens Tomografi

PS-583 [Tıbbi Retina]

Diabetes Mellitus'lu Hastalarda Diabetik Retinopati Evresi ile Korneal Endotelyal Parametreler ve Subfoveal Koroidal Kalınlık Arasındaki İlişki

Merve Çetin, Tuncay Kusbeci, Okan Akmaz, Bora Yüksel
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bozyaka SUAM, Göz Hastalıkları Kliniği, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Tedavi naif diabetes mellitus (DM) tanımlı hastalarda diabetik retinopati evresi ile korneal endotel parametreler ve subfoveal koroidal kalınlık arasındaki ilişkiyi saptamak, diabetik maküler ödem (DMÖ) varlığının sonuçlara etkisi olup olmadığını araştırmaktır.

YÖNTEM: Mayıs 2022-Mayıs 2023 tarihleri arasında polikliniğe başvuran DM tanımlı 102 hastanın 102 gözü ve sağlıklı 51 hastanın 51 gözü kontrol olarak çalışmaya dahil edildi. DM tanımlı hastalar göz dibi bulgularına göre diabetik retinopatisi olmayan, hafif-orta non-proliferatif diabetik retinopati ve şiddetli non-proliferatif diabetik retinopati-proliferatif diabetik retinopati olmak üzere üç gruba ayrıldı. Tüm hastaların HbA1c düzeyleri kaydedildi. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği ölçümü (EİDGK), intraoküler basınç ölçümü, ZEISS IOL Master 500 cihazı ile aksiyel uzunluk ölçümü yapıldı. Speküler mikroskopik cihazı ile mm²'ye düşen endotelyal hücre yoğunluğu (CD), hegzogonalite (HEX), ortalama hücre alanı (AV cell size), değişkenlik katsayısı (CV), santral kornea kalınlığı (CCT) kaydedildi. Subfoveal koroidal kalınlık ölçümü ve santral maküler kalınlık (SMK) ölçümü Heidelberg OKT VE EDI-OKT ile yapıldı. **BULGULAR:** Gruplar arasında EİDGK, HbA1c ve SMK yönünden istatistiksel olarak anlamlı fark mevcuttu ($p < 0.05$, her biri için). DM tanımlı hastalar ile kontrol grubu arasında tüm korneal endotel parametreler yönünden istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmadı ($p > 0,05$, tüm parametreler için). Diabetik retinopati evreleri arasında korneal endotel parametreler yönünden anlamlı fark bulunmadı ($p > 0,05$). DMÖ varlığının sonuçlar üzerine bir etkisi olmadığı görüldü ($p > 0,05$). Tüm diabetik retinopati evrelerinde korneal endotel parametreleri ile subfoveal koroidal kalınlık arasında anlamlı bir korelasyon saptanmadı ($p > 0,05$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Korneal endotel parametreleri DM varlığı, diabetik retinopati düzeyi, DMÖ varlığından etkilenmemektedir. Korneal endotel parametreleri ile subfoveal koroidal kalınlık arasında anlamlı korelasyon bulunmamaktadır.

Anahtar Kelimeler: diabetik retinopati, endotel, koroid

PS-584 [Tıbbi Retina]

Tek taraflı retinal ven tıkanıklığı geçiren hastalarda retinal ven tıkanıklığı olan gözler ile sağlam gözlerin biyometrik özelliklerinin karşılaştırılması

Caner Öztürk¹, Selim Cevher², Mustafa Duran²

¹Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Kliniği, Çorum

²Hitit Üniversitesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Çorum

GİRİŞ VE AMAÇ: Tek taraflı retinal ven tıkanıklığı (RVT) geçiren kişilerin etkilenen gözleri ile sağlam gözlerinin biyometrik değerlerinin karşılaştırılması
YÖNTEM: Tek taraflı RVT geçiren 57 hastanın hastalıktan etkilenen gözleri ile sağlam gözlerinin ön kamara derinlikleri (ÖKD), lens kalınlıkları (LK), vitreus uzunlukları (VU) ve aksiyel uzunlukları (AU) ultrasonik biyometri cihazı ile ölçüldü.
BULGULAR: Yaş ortalamaları 60,74±9,75 olan 33 erkek ile 24 kadın çalışmaya dahil edildi. Etkilenen 57 gözün 31'i sağ 26'sı ise sol taraftaydı (p=0,508). Etkilenen gözlerin 28'inde üst kadran, 11'inde alt kadran ve 18'inde ise santral retinal ven tıkanıklığı olduğu görüldü. Ortalama ÖKD, RVT geçiren gözlerde 3,02±0,41 olarak ölçülürken sağlam gözlerde ise 3,15±0,50 olarak bulundu. Ortalama AU, RVT geçiren gözlerde 22,61±0,90, sağlam gözlerde ise 22,94±0,89 olarak ölçüldü. RVT geçiren gözlerde istatistiksel anlamlı olarak ÖKD'nin daha dar AU'nun ise daha kısa olduğu görüldü. (<0,001). Ortalama VU RVT geçiren gözlerde 15,29±1,12, sağlam gözlerde ise 15,37±1,45 olarak ölçüldü ve RVT geçiren gözlerin sağlam gözlere göre VU değerlerinin istatistiksel anlamlı olarak daha kısa olduğu görüldü (p=0,026). LK açısından ise RVT geçiren gözler ile sağlam gözler arasında istatistiksel anlamlı fark bulunmadı. (p=0,349).
TARTIŞMA VE SONUÇ: RVT geçiren gözlerin ÖKD, VU ve AU değerleri sağlam gözlere göre anlamlı olarak daha düşük bulunmuştur. Bu durum RVT için etyoloji ve risk faktörlerinin tanımlanması açısından anlamlıdır.

Anahtar Kelimeler: Retinal ven tıkanıklığı, biyometri, aksiyel uzunluk, ön kamara derinliği

PS-586 [Tıbbi Retina]

İntravitreal aflibercept tedavisi sonrası tam kat makula deliği olgusu

Semanur Drama¹, Alpaslan Koç², Saadet Gültekin Irgat¹, Orhan Altunel¹, Fatih Özcura¹

¹Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Kütahya

²Doç. Dr. Mustafa Kalemlı Tavşanlı Devlet Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Makuler delik, foveal nörosensoryel retinadaki tam kat retina defektidir. Makula deliği oluşumunun patogenezi, foveal retinal yüzeyde gerçekleşen anormal ön-arka ve teğetsel vitreus traksiyonu olarak geniş çapta kabul edilmektedir. Yaşa bağlı makula dejenerasyonu (YBMD) olan olguların bazılarında makuler delik oluşabileceği literatürde daha önce bildirilmiştir.

YÖNTEM: Bu çalışmada yaş tip YBMD nedeniyle sağ gözüne toplam 15 intravitreal enjeksiyon tedavisi yapılan ve son yapılan aflibercept enjeksiyonundan bir gün sonra tam kat makuler delik gelişen bir olgu sunulmaktadır.

BULGULAR: Altmış beş yaş kadın olgu tarafımıza 1 gün önce uygulanan intravitreal aflibercept enjeksiyonu sonrası sağ göz görmede azalma ve metamorfopsi şikayeti ile başvurdu. Düzeltilmiş görme keskinliği enjeksiyon öncesi sağ gözde 0.6 olan hastanın enjeksiyon sonrası 0.1 idi. Sağ göz içi basıncı ve ön segment muayenesi olağan olan olgunun fundus muayenesinde sağ gözde retina pigment epitel değişiklikleri (RPE), yer yer retina periferinde atrofiler ve makuler delik görüldü (Resim 1). Sağ göz enjeksiyon öncesi çekilen optik koherens tomografide (OCT) elipsoid zonda düzensizlikler, makula da yer yer seröz ödem alanları saptanırken enjeksiyondan bir gün sonra tam kat makuler delik saptandı (Resim 2). Olguya makuler delik cerrahisi planlandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Literatürde intravitreal aflibercept enjeksiyonunu takiben bir RPE yırtığına ve RPE kenarının kasılmasına ve subretinal fibrozise sekonder makula deliği oluşumunun bildirildiği bir vaka vardır. Bu olguda RPE yırtığına sekonder makuler delik gelişirken, bizim olgumuzda RPE yırtığı olmamasına rağmen tam kat makuler delik oluştuğu görülmüştür. Biz olgumuzda enjeksiyonun jet akımının etkisi ile vitreustaki hızlı dalgalanmanın makuler delik oluşumunu tetiklediğini düşünmekteyiz. İntravitreal enjeksiyon tedavisi sonrası bir komplikasyon olarak tam kalınlıkta makula deliği oluşumu insidansı düşük olmakla birlikte, bu olgularda daha yavaş ve dikkatli enjeksiyon yapmak önemlidir.

Anahtar Kelimeler: İntravitreal enjeksiyon, Makula deliği, Yaşa bağlı makula dejenerasyonu

PS-588 [Tıbbi Retina]

Tesadüfi Bir Fundus Fluorescein Anjiyografi Bulgusu Olarak Koroid Nevüs

Orhan Karakulak, Gamze Türe, Ezgi Yavuz, Asya Aktuğlu
Tepecik Eğitim Araştırma Hastanesi Göz hastalıkları kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ:Koroid nevus, göz tümörlerinin yaygın benign bir formudur. Arka kutup ve perifer retina fotoğraflarını temel alan epidemiyolojik çalışmalarda koroid nevus sıklığı %1-3 olarak belirlenmiştir. Bu çalışmada tesadüfi olarak yakaladığımız koroid nevuslarından yola çıkarak koroid nevusunun toplumda düşünülenenden daha yaygın olabileceğini göstermeyi amaçladık.

YÖNTEM:Göz kliniğimize ait üvea,retina ve nörooftalmoloji birimleri aynı FFA cihazını kullanarak direkt olarak hastanemize başvuran ve refere edilen çok sayıda hastanın görüntülerini almaktadırlar. Bu geriye dönük tarama çalışması, Ocak 2019-Ocak 2023 arasında retina birimimizde çeşitli tanılar için FFA çekilen 2241 hastanın kayıtlarını içermektedir. Çalışma kapsamına koroid nevus saptanan tüm hastalar dahil edilmiştir. Tüm FFA görüntülerini, koroid nevus tespiti için inceledik.Koroid nevus için FFA çekilen hastaların yanı sıra primer patolojileri farklı olup bu sebeplerle FFA çekilen hastaları da çalışmaya dahil ettik.

BULGULAR:2019-2023 yılları arasında FFA çekilen 2241 hastanın fundus fotoğraflarını retrospektif olarak inceledik. Bu inceleme sonucunda, 2241 hastanın %3.57'sinde (n=80) koroid nevus tespit ettik. Hastaların demografik dağılımı incelendiğinde, 44'ü (%55) kadın, 36'sı (%45) erkek idi. Hastaların yaş aralığı 23 ile 97 arasında, yaş ortalaması ise 65±14 yıl idi. Olguların yalnızca 13'ünde nevus için FFA uygulanmıştı. %84 olguda ise nevus başka nedenle uygulanan FFA sırasında tesadüfi olarak belirlenmişti. En sık olarak retinal vasküler hastalıklar, üveit ve YBMD olgularında tesadüfi olarak koroid nevus saptandı.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmamızda epidemiyolojik çalışmalara kıyasla koroid nevus sıklığının daha yaygın olabileceği ortaya konmuştur. Bu sonucun kliniğimize çok sayıda hasta refere edilmesi ile ilgili olduğuna düşünüyoruz.Olguların önemli kısmının sık FFA uygulanan hastalarda belirlenmiş olması koroid nevuslarının büyük ölçüde gözden kaçırıldığını düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Koroid,nevüs,ffa,

PS-589 [Tıbbi Retina]

Optik Koherens Tomografide İnflamatuvar Biyobelirteçler İzlenen Retinal Ven Dal Oklüzyonlarının Bevasizumab Yükleme Dozuna Cevabı

Tuğba Çağlar, Cansu Erseven, Kevser Koyuncu, Mahmut Oğuz Ulusoy
Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz hastalıkları, Bursa, Türkiye

GİRİŞ VE AMAÇ: Kistoid maküler ödemli olan retinal ven dal oklüzyonu (RVD) hastalarından optik koherens tomografide (OCT) inflamatuvar belirteç görülenlerin üç doz bevasizumab yükleme dozuna cevabı araştırılmıştır. **YÖNTEM:** Öncesinde tedavi öyküsü olmayan ve kliniğimizde intravitreal enjeksiyon tedavisine başlanan RVD hastalarının dosyaları tarandı ve OCT görüntüleri incelendi. Enjeksiyon öncesi ve sonrası görme keskinliği, göziçi basıncı, santral makula kalınlığı (SMK), subfoveal koroid kalınlığı (SKK), ve inflamatuvar biyobelirteçlerin varlığı kaydedilmiştir. **BULGULAR:** Toplam 60 hastanın, yaş ortalaması 62.7 ± 9.9 iken, %38.3'ü (23/60) kadındı. Hastaların 31/60 (%51.6) inin OCT'sinde inflamatuvar biyobelirteçler izlendi. Her iki grubun enjeksiyon öncesi ve sonrası karşılaştırıldığında, görme keskinliği, göziçibasıncı, SMK ve SKK açısından istatistiksel fark izlenmedi. Enjeksiyon öncesi hipereflektif nokta olan hasta sayısı 27/60, seröz makula dekolmanı 40/60 ve kist içi hiperreflektif materyal 17/60 iken, enjeksiyon sonrası bulguların gerilemediği hasta sayısı sırayla 22/60, 2/60 ve 7/60 olarak izlendi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Biyobelirteç görülen ve görülmeyen hastaların bevasizumab yükleme dozuna cevaplarında farklılık bulunamamıştır. Bunun yanında, enjeksiyon sonrasında, bazı hastalardaki biyobelirteçlerde azalma ve kaybolma görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: retina ven dal oklüzyonu, intravitreal bevacisumab, biyobelirteçler, seröz makula dekolmanı

PS-590 [Tıbbi Retina]

Koroid Osteomu Ve Koroid Neovaskülarizasyonu

Aytül Arslan, Gamze Türe, Gökçe Akbaş, Ezgi Yavuz, Başak Turun, Orhan Karakulak, Asya Aktuğlu

Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Çalışmamızda koroid osteomu ile birlikte koroid neovaskülarizasyonu görülen olgularda klinik, görüntüleme ve takip özelliklerini değerlendirmeyi amaçladık. **YÖNTEM:** Retrospektif olgu serisi. 2008-2023 yılları arasında koroid osteomu belirlenen tüm hastalar çalışma kapsamına alındı. **BULGULAR:** 2008-2023 yılları arasında görme azlığı ile başvuran üç kadın olgunun tek gözlerinde makulayı etkileyen koroid osteomu görüldü. Lezyon keskin sınırlı sarı-beyaz renkli subretinal plak benzeri görünümdeydi. Olguların tümünde koroid neovaskülarizasyonu (KNV) koroid osteomuna eşlik ediyordu. Olgularda FFA'da tüm lezyon bölgesinde boyanma ve KNV sızıntısı izlendi ve hepsine anti-VEGF tedavi uygulandı. Olgularda BT'de hiperdens koroidal plak izlendi. Olgular en az üç yıl takip edildi; takip süresi sonunda dekalsifikasyon ve bu alanlarda korioretinal atrofi ile koroid ekskavasyonu görüldü. **OLGU 1:** 13 yaşındaki olguda görme 0,1/1.0 idi. Sağ gözde submaküler KNV sızıntısı saptandı. Tek doz intravitreal anti-VEGF enjeksiyonu sonrasında görme 0,5'e çıktı ancak izlemde KNV nüksü ve dekalsifikasyon gözlendi. Son görme 0.12 idi. **OLGU 2:** 21 yaşındaki hastada görme 0.3/1.0 idi. KNV ilk başvuruda submaküler takipte gözlenen nükste ise papillomaküler bölgede yerleşmişti. 15 Yıllık izlemde KNV nüksü, dekalsifikasyon, subretinal skar ve korioretinal atrofi nedeniyle görme azalması (0.05) ortaya çıktı. **OLGU 3:** 37 yaşındaki hastada görme 1,0/1,0 idi. İlk başvuruda osteoma ve KNV sol gözde papillomaküler bölgede yerleşimliydi. Tedavi ile erken dönem izlemde görme keskinliği korundu; KNV regrese oldu. Ancak takipte osteoma ve nüks KNV foveaya ilerledi ve dekalsifikasyon ortaya çıktı. Son görme 0.3 idi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Koroid osteomuna eşlik eden KNV tedavisinde anti VEGF ajanlar sızıntıyı azaltmakta etkin görünmektedir. Ancak, koroid osteomu dekalsifikasyonu ile ilişkili RPE-fotoreseptör atrofisi, KNV nüksleri ve koroid ekskavasyonu bu olgularda uzun dönemde görme prognozunu olumsuz etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: dekalsifikasyon, koroid neovaskülarizasyonu, osteoma

PS-592 [Tıbbi Retina]

Seröz Makula Dekolmanı Olan Naive Diyabetik Makula Ödemli Hastalarda Üç İntravitreal Bevacizumab Yükleme Tedavisinin Seröz Makula Dekolmanı Remisyonuna Etkisi

Fatih Kerem Dedeli, Hatice Yasemin Şit, Turgay Uçak, Semra Tiryaki Demir
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Seröz makula dekolmanı(SMD) bulunan naive diyabetik makula ödemli(DMÖ) hastalarda, üç intravitreal bevacizumab(İVB) yükleme tedavisinin SMD remisyonuna etkisini değerlendirmek.
YÖNTEM:Eylül 2022-Mayıs 2023 tarihleri arasında SMD'si bulunan DMÖ'lü hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Optik koherens tomografi(OKT) görüntülemesinde SMD'si bulunan naive DMÖ'lü hastaların verileri değerlendirildi. Hastaların başvuru sırasında Snellen eşeli ile en iyi düzeltilmiş görme keskinliği(EİDGK),santral makula kalınlığı(SMK),SMD genişliği ve yükseklik verileri kaydedildi. Tüm olgulara T.C Sağlık Bakanlığı tarafından DMÖ tedavisinde ilk seçenek olarak kullanılması önerilen İVB 3 doz uygulandı. Kontrol muayenesinde hastaların EİDGK,SMK,SMDG ve SMDY verileri başvuru sırasındaki verileri ile karşılaştırıldı.
BULGULAR:Çalışmada 26 hastanın 34 gözü değerlendirildi. Başvuru sırasında; ortalama EİDGK 0.23 ± 0.16 ,ortalama SMK $480\pm 151\mu\text{m}$,ortalama SMD genişliği $1601\pm 1211\mu\text{m}$ ve ortalama SMD yüksekliği $144\pm 113\mu\text{m}$ idi. Üç yükleme İVB tedavisi sonrası;34 gözün 17'sinde(%50) SMD'nin tamamen kaybolduğu,12'sinde(%35.2) SMD genişliği ve yüksekliğinde azalma geliştiği izlenirken,5 gözde(%14.7) SMD genişliği ve yüksekliğinde tedaviye rağmen artış saptandı. Enjeksiyon sonrası; ortalama EİDGK 0.34 ± 0.22 ,ortalama SMK $385\pm 184\mu\text{m}$,ortalama SMD genişliği $1398\pm 894\mu\text{m}$ ve ortalama SMDY $113\pm 74\mu\text{m}$ idi. Enjeksiyon öncesi ve sonrası ortalama EİDGK'de anlamlı artış saptanırken($p=0,017$); ortalama SMK,SMD genişliği ve yüksekliğinde anlamlı bir azalma izlendi($p=0,007$, $p=0,026$ ve $p=0,035$). Buna rağmen; SMD'si devam eden 17 hastada(%50) enjeksiyon öncesi ve sonrası ortalama EİDGK ve SMK değerleri arasında anlamlı bir fark saptanmadı($p=0.361$ ve $p=0.332$).
TARTIŞMA VE SONUÇ:DMÖ'lü gözlerde SMD varlığı enflamasyonla ilişkili bir OKT biyomarkır olmasına rağmen; üç yükleme İVB tedavisi sonrası yaklaşık yarısında SMD gerileyebilir ve görme keskinliği artabilir. Ancak SMD'si gerilemeyen ve görme keskinliği artmayan diğer yarısında ek tedavilere ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Seröz Makula Dekolmanı, Diyabetik Makula Ödemi, İntravitreal Bevacizumab, Optik Koherens Tomografi

PS-593 [Tıbbi Retina]

Pan-immün inflamatuvar indeks ve sistemik inflamatuvar yanıt indeksi diyabet hastalarında diyabetik maküla ödemi öngörmede klinik olarak kullanılabilir mi?

Betül Akbulut¹, Hüseyin Erdal²

¹Aksaray Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Bölümü, Aksaray, Türkiye

²Aksaray Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Genetik Anabilim Dalı, Aksaray, Türkiye

GİRİŞ VE AMAÇ:İnflamasyonun diyabetik retinopati (DR) ve diyabetik maküla ödemi (DMÖ) patogeneğinde rol oynadığı yapılan çalışmalarda gösterilmiştir. Son yapılan çalışmalar, inflamasyonun DMÖ gelişimi ile yakından ilişkili olduğunu ve periferik kan inflamatuvar belirteçlerin [beyaz kan hücre sayısı ve alt tipleri] nispeten daha basit ve belirlenmesinin daha kolay olduğunu göstermiştir. Bu çalışmada, diyabet hastalarında periferik kan inflamatuvar belirteçleri ile DMÖ arasındaki ilişkiyi araştırmayı amaçladık. **YÖNTEM:**Bu retrospektif çalışmaya Ağustos 2022-Nisan 2023 tarihleri arasında Aksaray Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz hastalıkları kliniğimizde muayene edilmiş nonproliferatif DR tanılı DMÖ olan 27 hasta ve DMÖ olmayan 32 hasta dahil edildi. Hastaların inflamatuvar belirteç göstergeleri olarak nötrofil-lenfosit oranı (NLR), trombosit-lenfosit oranı (PLR), sistemik immün inflamasyon indeksi (SII), sistemik inflamatuvar yanıt indeksi (SIRI) ve pan-immün inflamatuvar değeri (PIV) hesaplandı. **BULGULAR:**DMÖ olan hastalarda yaş ortalaması 61.7±9.9 ve hastaların %55,6'si kadın idi. DMÖ olmayan hastalarda ise yaş ortalaması 60.53±7.5 olup %56,2'i kadın idi (Tablo 1). Laboratuvar parametreleri açısından hasta grupları arasında anlamlı fark tespit edilmedi (p>0,05). Ayrıca grupların inflamatuvar indeksleri değerlendirildiğinde DMÖ olan grupta NLR, PLR, SII, SIRI ve PIV değerleri DMÖ olmayan gruba göre daha yüksek bulundu; ancak istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmedi (p>0,05) (Tablo 2). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**İnflamasyon, DR ve DMÖ patogeneğinde önemli bir yere sahiptir. Son dönem yapılan çalışmalar NLR, PLR ve SII indekslerinin DR hastalarında DMÖ gelişimi için inflamatuvar belirteç olarak kullanılabileceğini göstermiştir. Bu çalışmada SIRI ve PIV'in diyabetik hastalarda DMÖ değerlendirilmesinde kullanılabileceğini göstermektedir. Hemogram parametreleri ve bunların kombinasyonu ile oluşturulan inflamatuvar indeksler diyabetik hastalarda DMÖ gelişim progresyonuna ve tedavi izlenimine katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Diyabetik maküler ödem, pan-immün inflamatuvar indeks, sistemik inflamatuvar yanıt indeksi

PS-594 [Tıbbi Retina]

İkinci Basamak Devlet Hastanelerinde Retinal Vasküler Hastalıkların Yönetimi

Gamze Karataş¹, Mehmet Egemen Karataş²

¹Prof.Dr. Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, İstanbul

²Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: İkinci basamak devlet hastanelerine başvuran retina hastalarının günümüz Sağlık Uygulama Tebliği (SUT) göz önüne alındığında nasıl yönetildiğini ortaya koymak
YÖNTEM: 2021 Ocak-2022 Ekim arasında Osmaniye Devlet Hastanesine başvuran retinal vasküler hastalıklar retrospektif olarak tarandı. Hastalar tanılarına göre diyabetik retinopati (DRP), retinal ven tıkanıklıkları (RVT) ve retinal arter tıkanıklıkları (RAT) olarak üçe ayrıldı. Hastaların aldıkları tedaviler ve sevk gerekçeleri kaydedildi.
BULGULAR: 22 aylık takip süresince 1537 DRP başvurusunun 1137 (%74) si tedavisiz takip ediliyordu, 369 (%24) hastanın çekilen floresein anjiyografisinde iskemi bulguları nedeni ile lazer fotokoagülasyon yapıldı, 123 (%8) hastaya diyabetik maküler ödem (DMÖ) olmaksızın sadece lazer fotokoagülasyon tedavi uygulandı, 246 (%16) DMÖ nedeni ile intravitreal enjeksiyon ihtiyacı olduğu için 3. basamak hastanelere sevk edildi. 31 (%2) hasta ise vitre içi hemoraji ve traksiyonel retina dekolmanı sebebi ile vitrektomi için sevk edilmişti. 22 hastada RVT tespit edildi, 2 (%9) si santral retinal ven tıkanıklığı, 20 (%91) hasta retinal ven dal tıkanıklığı idi. 22 hastanın tamamında maküler ödem mevcuttu ve intravitreal enjeksiyon için 3. basamak hastanelere sevk edildi. 3 hastaya RAT tanısı koyulmuş, 1 (%33.3) i retinal arter dal tıkanıklığı iken 2 (%66.6) si santral RAT idi, hiperbarik tedavi için sevk edildi.
TARTIŞMA VE SONUÇ: Göz hekimlerinin büyük kısmı 2. basamak devlet hastanelerinde çalışmaktadır ve zorunlu hizmet gereğince uzman tüm hekimler bir dönem 2. basamak sağlık hizmeti vermek zorundadır. Çalışmamıza göre 1 yılda 1 devlet hastanesinden ortalama 150 hasta sadece intravitreal enjeksiyon için sevk ediliyor. 1 hastaya yılda 8 enjeksiyon planlanırsa, 3. basamak hastanelere tek bir hastaneden yapılan sevklerle bile yılda en az 1200 hasta girişi demektir. Bu rakamı Türkiye genelinde düşünersek oldukça fazla maliyet ve iş yükü gerektirmektedir. Tedavilere ulaşma zorluğu birçok hastada tedavisizlikle sonuçlanmakta, önlenemez görme kayıpları kalıcı olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: enjeksiyon, intravitreal, retina

PS-596 [Tıbbi Retina]

İnfanıl Dönem Arka Segment Kanamaları; etyoloji ve prognoz

Nazgul Zhoroeva, Hatice Tuba Atalay, Merve Nur Yılmaz, Ece Özdemir Zeydanlı, Hüseyin Baran Özdemir, Şengül Özdek
Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı

GİRİŞ VE AMAÇ: 1 yaş altı çocuklarda arka segment kanamalarının etyoloji ve prognozunu tanımlamak.

YÖNTEM: Ocak 2007- Haziran 2023 tarihleri arasında kliniğimize başvuran arka segment kanaması saptanan 1 yaş altı hastaların kayıtları retrospektif olarak incelendi. Prematüre retinopati tanısı olan ve penetran göz yaralanması ile başvuran hastalar dışlandı. Hastaların yaş, cinsiyet, doğum haftası, doğum kilosu, doğum şekli, başvuru semptomları, travma öyküsü, arka segment kanamasının lokalizasyonu ve yaygınlığı, eşlik eden göz bulguları, uygulanan tedavi, başvurudaki, 1.ay, 3.ay, 6.ay, 12.ay ve son vizitteki en iyi düzeltilmiş görme keskinliği ve refraksiyon değerleri kaydedildi.

BULGULAR: Çalışmaya 69 hastanın 98 gözü dahil edildi. Hastaların ortalama takip süresi 29,02 (6-221) ay idi. 44 gözde (%44,9) vitreus, 31 gözde (%31,6) intraretinal, 11 gözde (%11,2) preretinal, 3 gözde (%3,1) subretinal, 9 gözde (%9,2) birden fazla tabakada kanama izlendi. 28 gözde (%28,6) etyoloji aydınlatılamamışken, 25 gözde (%25,5) NSVY ile doğum sorumlu tutuldu. Terson sendromu, sarsılmış bebek sendromu, FEVR, kombine hamartom, PFV, Coats hastalığı, trombositopeni, künt travma, Noorie hastalığı diğer etyolojileri oluşturdu. 52 gözde (%52,7) kanamanın takiplerde ortalama 7 haftada (1-44) kendiliğinden rezorbe olduğu izlendi, 46 gözde (%47,3) invazif tedavi gerekti (vitrektomi, antiVEGF, lazer, pnömatik retinopeksi). Son vizitteki refraksiyon muayenesinde ortalama sferik değer vitreus kanaması grubunda -4,55 diyoptri (D), preretinal kanama grubunda -1,08D, intraretinal kanama grubunda +0,33D olarak ölçüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamızda intraretinal kanamaların çoğunlukla NSVY ile doğuma bağlı geliştiği ve takiplerde kendiliğinden gerilediği izlendi. Vitreus, preretinal ve subretinal kanama tespit edilen gözlerde uzun dönem takiplerde miyopi geliştiği kaydedildi. 1 yaş altı çocuklarda planlanacak rutin göz muayeneleri ile arka segment kanamalarına erken tanı ve müdahale mümkün olabilir, böylece miyopi ve ambliyopi gelişimi önlenabilir.

Anahtar Kelimeler: kanama, arka segment, vitreus, intraretinal, subretinal

PS-597 [Tıbbi Retina]

Retinal Ven Oklüzyonunda Nötrofil\Lenfosit Oranı ve Trombosit\Lenfosit Oranı

Tuğba Genççağa Atakan, Sümeyra Köprübaşı
Sancaktepe Şehit Prof. Dr. İlhan Varank EAH Göz kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Retinal ven oklüzyon (RVO) hastalarında nötrofil\lenfosit oranı (NLO) ile trombosit\lenfosit oranını (TLO) değerlendirerek, hastalık gelişimindeki risk faktörünü belirlemek.

YÖNTEM:Retrospektif karşılaştırmalı bu çalışmaya 52 yeni tanı RVO hastası ile yaş ve cinsiyet açısından eşlenik 100 kontrol olgusu dahil edildi. RVO ve kontrol grubunun periferik tam kan sayımları incelenerek ortalama trombosit hacmi (OTH), NLO ve TLO değerleri karşılaştırıldı. RVO grubu damar tıkanıklığının türüne göre alt temporal retinal ven oklüzyonu (ATRVO), üst temporal retinal ven oklüzyonu (ÜTRVO) ve santral retinal ven oklüzyonu (SRVO) olarak üç alt gruba ayrıldı ve grup içi kıyaslama yapıldı.

BULGULAR:RVO grubunun yaş ortalaması $65,19 \pm 6,88$ yıl iken, kontrol grubunun $62,73 \pm 8,11$ yıl idi ($p=0,082$). Eşlik eden sistemik hastalıklar açısından iki grubun arasında anlamlı farklılık bulunmamaktaydı ($p=0,850$). NLO ve TLO, RVO grubunda kontrol grubundan istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek iken ($p=0,022$ ve $p=0,041$, sırasıyla); OTH açısından anlamlı farklılığa rastlanmadı ($p=0,064$). Grup içi karşılaştırmada ise ATRVO, ÜTRVO ve SRVO alt grupları arasında NLO, TLO ve OTH açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılığa rastlanmadı ($p>0,05$).

Roc curve analizinde RVO'yu öngören NLO'nun optimal cut-off değeri $>2,29$ ve AUC değeri 0,723 idi (%75,4 sensitivite ve %74 spesifite ile). RVO'yu öngören TLO cut-off değeri ise $>119,00$ ve AUC değeri 0,741 idi (%75,4 sensitivite ve %76 spesifite ile).

TARTIŞMA VE SONUÇ:İnflamasyon ve trombüs göstergeleri olan NLO ve TLO, RVO'da yükselmektedir. NLO ve TLO, RVO gelişim riskini tahmin etmede kullanışlı birer parametre olabilir.

Anahtar Kelimeler: nötrofil\lenfosit oranı; trombosit\lenfosit oranı; ortalama trombosit hacmi, retinal ven oklüzyonu, inflamasyon.

PS-598 [Tıbbi Retina]

Akut santral seröz koryoretinopatili hastalarda eşik altı mikropulse lazer tedavisinin güvenilirliği ve etkinliği

Güzide Akçay, Hatice Selen Kanar, Aysu Arsan
Kartal Dr. Lütfi Kırdar Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Akut santral seröz koryoretinopati (ASSKR) tedavisinde eşik altı mikropulse lazer (EML) tedavisinin 6 aylık etkinliğini ve güvenilirliğini değerlendirmek ve tedavi sonuçlarını kronik santral seröz koryoretinopati (KSSKR) nedeniyle EML yapılan hastalarla karşılaştırmak.

YÖNTEM: Bu prospektif çalışmaya görme azlığını tolere edemeyen 19 ASSKR'li hastanın 19 gözü ve 3 aydan uzun süredir subretinal sıvısı (SRS) bulunan 24 KSSKR'li hastanın 24 gözü dahil edildi. Hastaların en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (EİDGK), santral maküler kalınlık (SMK), subfoveal koroidal kalınlık (SFKK), santral maküler volüm (SMV), total maküler volüm (TMV), dış nükleer tabaka kalınlığı (DNTK), subretinal sıvı yüksekliği (SRSY), intraretinal ve subretinal hiperreflektif nokta sayısı (HRN) kaydedildi.

BULGULAR: ASSKR grubunun ortalama (ort) semptom süresi 26.3 ± 10.6 gün iken KSSKR grubunda 152.6 ± 102.4 gündü ($p < 0.001$). ASSKR grubunun başlangıç ort. EİDGK 0.38 ± 0.25 Log MAR iken KSSKR grubunda 0.39 ± 0.19 Log MAR olarak saptandı ($p = 0.81$). Başlangıç ort. SMK, SFKK, SMV, TMV ve SRSY değerleri arasında istatistiksel olarak fark saptanmadı.

Başlangıç ort. DNTK, ASSKR grubunda 78.3 ± 14.2 μm iken KSSKR grubunda 64.4 ± 17.6 μm bulundu ($p = 0.036$) ve başlangıç ort. HRN KSSKR grubunda (19.4 ± 8.6) ASSKR grubuna (11.3 ± 7.2) göre istatistiksel olarak anlamlı yüksek bulundu ($p = 0.03$). Sonuç SMK, SFKK, SMV, TMV değerleri arasında 2 grup arasında fark saptanmazken, sonuç EİDGK, DNTK değerleri ASSKR grubunda istatistiksel olarak anlamlı yüksek bulundu. 6 aylık takip sonunda ASSKR grubunda bütün gözlerde SRS rezorpsiyonu görülürken KSSKR grubunda 2 (%8.3) hastada reziduel SRS mevcuttu.

TARTIŞMA VE SONUÇ: EML tedavisi görme azlığını tolere edemeyen ASSKR'li hastalarda gözlem ve topikal damla tedavisine alternatif olarak güvenli ve etkili bir tedavi yöntemi olarak tercih edilebilir. Ayrıca bu yöntem ile KSSKR'li hastalarda görme kaybı ile ilişkili olabilecek kronik SRS ve DNTK azalması gibi etkenleri de ortadan kaldırmak mümkün olabilir.

Anahtar Kelimeler: akut santral seröz koryoretinopati, eşik altı mikropulse lazer, kronik santral seröz koryoretinopati

PS-599 [Tıbbi Retina]

Psödo fakik kistoid maküler ödem gelişen hastalarda preoperatif epiretinal membran varlığının prevalansı ve kistoid maküler ödem gelişimi üzerine etkisi

Özer Sakin, Filiz Afrashi, Cumali Değirmenci, Serhad Nalçacı, Cezmi Akkın
Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Psödo fakik Kistoid Maküler Ödem (PKMÖ) gelişmiş olan hastalarda preoperatif epiretinal membran (ERM) varlığının katarakt ameliyatı sonrası kistoid maküler ödem (KMÖ) gelişimi üzerine etkisini değerlendirmek.
YÖNTEM:Kasım 2020 - Haziran 2023 tarihleri arasında kliniğimizde PKMÖ tanısı ile takip ve tedavi edilen 22 hastanın 25 gözü çalışmaya dahil edilmiştir. Tıbbi veriler retrospektif olarak değerlendirilmiş ve hastaların en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (EİDGK), KMÖ' nün tespit edildiği zaman, takip süresi kaydedildi. KMÖ ve ERM varlığı optik koherans tomografi kullanılarak değerlendirildi.

BULGULAR:Ortalama yaş $73,9 \pm 8,18$ (60-97); K/E oranı 1,2 idi. Olguların 11 (%44) tanesi sağ göz, 14 (%56) tanesi sol göz idi. Hastaların tümüne fakoemülsifikasyon ve intraoküler lens implantasyonu uygulanmıştı. Preoperatif ERM varlığı 8 (%32) gözde mevcut iken 17 (%68) gözde ise ERM bulunmamaktaydı. Cerrahi tarihi ile KMÖ tespit edildiği tarih arasındaki süre ortalama $10,04 \pm 11,9$ (2-52) haftaydı. KMÖ tespit edildiği muayenedeki ortalama en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (EİDGK) $0,65 \pm 0,59$ (0,1-3,1) LogMAR idi. ERM mevcut olan grubun ortalama takip süresi $9,37 \pm 8,56$ (2-24) hafta; mevcut olmayan grubun ortalama takip süresi $28,17 \pm 36,29$ (3-104) hafta idi. Son muayene tarihleri baz alınarak incelendiğinde 14 (%56) gözde KMÖ remisyonu sağlanmış iken, 11 (%44) gözde ise KMÖ devam etmekteydi. KMÖ devam ettiği görülen 11 gözün 5 (%45) tanesinde preoperatif ERM mevcuttu. Son muayenede ortalama EİDGK $0,46 \pm 0,51$ (0,0-2,1) LogMAR idi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Katarakt cerrahisi sonrası karşılaşılabildiğimiz bir komplikasyon olan PKMÖ nedeniyle takip ve tedavi edilen hastalardaki yüksek oranda (%32) görülen preoperatif ERM varlığı, PKMÖ gelişiminde ERM'nin rolü olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: epiretinal membran, katarakt cerrahisi, psödo fakik kistoid maküler ödem

PS-600 [Tıbbi Retina]

Alzheimer Hastaları ve Sağlıklı Bireylerde OCT ve OCT-Anjiografi Parametrelerinin Karşılaştırılması

Metehan Karaatlı¹, Onur Ozalp¹, Nazlı Durmaz Çelik², Nilgun Yildirim¹

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Eskişehir

²Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Nöroloji Ana Bilim Dalı, Eskişehir

GİRİŞ VE AMAÇ:Alzheimer hastalığı demansın %60-80'ini oluşturan, yaşlanma sürecinde karşılaşılan önemli bir hastalıktır. Alzheimer hastalığı patogenezinde amiloid beta ve tau proteinlerin beyinde birikmesi ile karakterize nörodejeneratif bir hastalıktır. Alzheimer hastalarında erken tanıda OCT'deki değişiklikler bir biyobelirteç olarak kullanılması giderek önem kazanmaktadır. Çalışmamızda Alzheimer hastalarının ve normal bireylerin retinaları OCT ve OCT-Anjio ile değerlendirilerek sonuçları karşılaştırılmıştır. **YÖNTEM:**Çalışmamızda 22 Alzheimer hastası ve 22 sağlıklı bireyin 88 gözü OCT ve OCT-Anjio(OCTA,DRI OCT Triton Plus, Topcon, Tokyo) ile retinaları retrospektif olarak değerlendirilmiştir. Rutin oftalmolojik muayenesi yapılmış olan hastaların RNFL, ganglion hücre tabakası, koroid kalınlığı, yüzeyel ve derin retinal vasküler pleksus dansitometrik değerleri segmentlere göre analiz edilmiştir. Sonuçlar Mann-Whitney U testi ile karşılaştırılmıştır. $p<0,05$ olması istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir. **BULGULAR:**Alzheimer hastası ve sağlıklı bireylerin sırasıyla ortalama yaşları $68,3\pm 8,8$ ve $64,3\pm 7,5$ ($p>0,05$), cinsiyet dağılımı ise %59'u ve %64'ü erkekti($p>0,05$). Ortalama RNFL($p<0,005$), Superior-RNFL ($p=0,003$), Temporal-RNFL ($P=0,003$), İnfierior-RNFL ($p=0,019$), nazal-RNFL ($p<0,05$) değerleri Alzheimer grubunda normal gözlere göre anlamlı olarak daha düşük bulunmuştur(tablo 1). İki grup arasında koroid kalınlıkları ($p=0,145$), ortalama GCL($p= 0,160$), yüzeyel ($p=0,980$) ve derin($p=0,468$) kapiller pleksus dansitometrik değerleri için istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Alzheimer hastalığının patofizyolojisinde birçok etken mevcutken vasküler etkenler daha çok vasküler demans ile ilişkilendirilmiştir. Bizim çalışmamızda OCT anjiografi ve koroid kalınlığı gibi vasküler parametrelerde anlamlı farklılık yokken retina sinir lifi tabakasında Alzheimer hastalarında belirgin olarak sağlıklı gruba göre düşüklük saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Alzheimer, RNFL, OCT

PS-601 [Tıbbi Retina]

Evaluation of serum iron status indicators in patients with age-related macular degeneration

Ecem Önder Tokuç¹, Sevim Ayca Seyyar², Ece Başaran Emengen¹, Sümeyra Nur Özdemir¹, Levent Karabaş¹

¹Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Kocaeli

²Gaziantep University School of Medicine, Department of Ophthalmology, Gaziantep

BACKGROUND AND AIM:The aim of this study was to investigate the role of serum iron metabolism markers in the pathogenesis of age-related macular degeneration (AMD). **METHODS:**The files of all AMD patients in Kocaeli University School of Medicine between January 2017 and January 2020 were reviewed retrospectively. By examining the files of AMD patients who applied to the eye outpatient clinic on the same dates, those dry AMD (dAMD) and neovascular AMD (nAMD) were recorded. As a control group, the records of patients without any AMD findings were obtained from the files of all patients who visited the clinic during the same time period. All records were recorded for analysis, including a comprehensive ophthalmological examination, laboratory data of fasting blood tests, and an internal medicine outpatient examination.

RESULTS:Of the 164 participants, 50 were dAMD patients, 51 were nAMD patients, and 63 were patients non-AMD (control group). There was a significant difference between the groups' mean corpuscular volume (MCV), serum ferritin, and total iron-binding capacity (TIBC) ($p<0.050$). It was observed that the ferritin of those with AMD was significantly higher than the control group, while MCV and TIBC were found to be significantly lower ($p<0.050$). There was no significant difference in serum iron marker levels between nAMD and dAMD patients ($p>0.05$).

CONCLUSIONS:Evaluation of serum iron status indicators in the routine follow-up of AMD can give an idea about the risk of AMD.

Keywords: age-related macular degeneration, serum ferritin levels, serum iron status

PS-603 [Tıbbi Retina]

Psödodrusenin Eşlik Ettiği Extensive (Yaygın) Makuler Atrofiye Multimodal Görüntüleme ile Değerlendirme ve Atrofi Progresyon Hızının Belirlenmesi

Rukiye Aydın, Merve Özbek, Onur Altaş, Ece Doğruel, Özgür Artunay
Prof. Dr. N. Reşat Belger Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Psödodrusenin eşlik ettiği yaygın (extensive) makuler atrofi hastalarının klinik özelliklerinin sunulması ve retina pigment epiteli (RPE), dış retina ve koryokapillaristeki atrofi alanının progresyon hızının bildirilmesi

YÖNTEM:Psödodrusenin eşlik ettiği yaygın maküler atrofi tanısı ile takip edilen 6 hastanın dosyaları incelendi. Ardışık takiplerdeki muayene bulguları, fundus otofloresans (FOF) ve optik koherens tomografi (OKT) görüntüleri değerlendirildi. Atrofik alanların ölçümü, Heidelberg Region Finder yazılımı kullanılarak otofloresans görüntüleri üzerinden yapıldı.

BULGULAR:Çalışmaya 6 hastanın (4'ü kadın 2'si erkek) 12 gözü dahil edildi. Ortalama yaş 58.93 ± 6.67 (50–65 yıl), ortalama takip süresi 40.33 ± 24.87 ay (20–90 ay) idi. Fundusta vertikal olarak daha geniş olan makuler atrofi ve midperifere doğru yayılan psödodrusen birikimler izlendi. Periferik retinada 3 hastanın 5 gözünde kaldırım taşı dejenerasyonu mevcuttu. Ortalama en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) ilk vizitte 0.52 ± 0.41 (logMAR) iken son vizitte 0.75 ± 0.41 idi ($p=0.009$). FOF görüntülemesinde iyi sınırlı, hipofloresan maküler atrofi alanı izleniyordu. İlk vizitte 7 gözde fovea korunmuştu. Takip süresince 3 gözde daha, önceden olmayan fovea tutulumu gelişti. İlk vizitte ortalama atrofi alanı 12.18 ± 7.00 mm² iken, 1. yıl 13.65 ± 7.08 mm², 2. yıl ise 15.19 ± 7.73 mm² olarak ölçüldü ($p=0.001$). Atrofi alanındaki yıllık genişleme oranı 1.50 mm²/yıl idi. OKT'de dış retina, RPE ve koryokapillariste yaygın atrofi mevcuttu. Dokuz gözde dış retinal tubulasyon izlendi. İlk vizitte ortalama subfoveal koroidal kalınlık 196.70 ± 64.23 µm iken 1. yıl 180.80 ± 67.27 µm, 2. yıl ise 170.80 ± 69.45 µm idi ($p=0.000$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu hastalarda makuler atrofinin progresyon hızı yaşa bağlı makula dejenerasyonu ile ilişkili geografik atrofiye oranla daha hızlıdır. Erken yaşta, bilateral ve simetrik başlayan hastalığa foveal tutulum da eşlik etmektedir. Bu nadir hastalığın doğru tanınması ve progresyon takibinin yapılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Psödodrusen, Makuler atrofi, Fundus otofloresans

PS-604 [Tıbbi Retina]

İntravitreal Bevacizumab yanıtı olmayan diyabetik maküler ödem olgularında İntravitreal Ranibizumab etkinliği

Şeyma Nur Asri, Halil Özgür Artunay, Rukiye Aydın, Şehnaz Özçalışkan
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:İntravitreal Bevacizumab ile başlangıç tedavisini takiben persistan ödemi olan diyabetik makula ödemli gözlerde intravitreal Ranibizumab tedavisinin sonucunu değerlendirmek.

YÖNTEM:Bevacizumab etkisizliğini takiben Ranibizumab ile tedavi edilen diyabetik makula ödemli hastalar çalışma kapsamına alındı. İntravitreal ranibizumab öncesinde üç intravitreal bevacizumab enjeksiyonu alıp sonrasında ardışık 3 intravitreal ranibizumab enjeksiyonu alıp en az 12 aylık takibi olan hastalar çalışma kapsamına alınmıştır. intravitreal ranibizumab tedavisinden önce ve sonra görsel ve anatomik ölçümler incelenmiştir. **BULGULAR:**184 hastanın 240 gözü dahil edildi. İntravitreal ranibizumab'a geçişi takip eden 12 ay boyunca ortalama $7,5 \pm 3,2$ intravitreal ranibizumab enjeksiyonu yapıldı. Optik kohorens tomografi OCT başlangıçta 421 ± 122 μm 'den 12. ayda 311 ± 123 μm 'ye düştü ($p < 0.001$). logMAR görme keskinliği başlangıçtaki $0,35 \pm 0,48$ 'den 12. ayda $0,28 \pm 0,40$ 'a yükseldi ($p = 0,001$). daha yüksek sayıda intravitreal ranibizumab enjeksiyonunun ve daha yüksek geçiş öncesi OCT retinal kalınlığının olumlu görsel sonuçla ilişkili olduğunu öne sürdü. Geçişten önce intraretinal sıvının varlığı, olumlu sonuç olasılığını azalttı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**İnatçı diyabetik makula ödeminde bevacizumab'tan ranibizumab'a geçiş, gözlerin çoğunda anatomik iyileşme ve gözlerin %28'sinde ≥ 2 sıra iyileşmesi ile ilişkiliydi.

Anahtar Kelimeler: Bevasizumab, Diyabetik Makula Ödemi Optik Kohorens Tomografi, Ranibizumab

PS-606 [Tıbbi Retina]

Prematüre Retinopatisi Gelişiminde Risk Faktörü Olarak Gebelik Sayısı Tekil Gebelik vs Çoğul Gebelik

Caner Kara¹, Eşay Kıran Yenice²

¹T.C Sağlık Bakanlığı Etlik Şehir Hastanesi

²T.C Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Etlik Zübeyde Hanım Kadın Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Geç preterm yenidoğanlarda gebelik sayısının Prematüre Retinopatisi (ROP) gelişimine etkisini değerlendirmek.

YÖNTEM:ROP nedeniyle takip edilen, 32-35. gebelik haftaları arası doğan ve perinatal risk faktörü olmayan yenidoğanların dosyaları geriye dönük değerlendirildi. Hastalara ait demografik veriler ve klinik bulgular kaydedildi. Bebekler gebelik sayısına göre iki gruba ayrıldı; tekil gebelikler (Grup 1) ve çoğul gebelikler (Grup 2). Sonuçlar gruplar arasında istatistiksel olarak karşılaştırıldı.

BULGULAR:Çalışmaya dâhil edilen 2364 yenidoğanın 1160'ında (%49,07) tekil gebelik, 1204'ünde (%50,93) çoğul gebelik öyküsü mevcuttu. Tekil ve çoğul gebelik öyküsü olan yenidoğanların ortalama doğum haftası (DH) ve doğum ağırlığı (DA) sırasıyla 34 ± 1.00 hafta, 2134 ± 454 gr ve 33 ± 1.00 hafta, 1961 ± 326 gr idi. Ortalama postmenstruel muayene haftası (PMH) grup 1 ve 2'de sırasıyla $37,95 \pm 2,71$ hafta ve $38,27 \pm 7,85$ hafta idi. Yenidoğanların %3,13'ünde (n=74) ROP tespit edilmiş olup % 0,84'ünde (n=20) tekil, %2,28'inde (n=54) çoğul gebelik öyküsü mevcuttu. Çoğul gebelik öyküsü olan bebeklerde tekil gebelik öyküsü olanlara göre ROP gelişimi anlamlı olarak daha yüksek (p=0.000), DH ve DA anlamlı olarak daha düşük saptandı (p= 0.000, p=0.003).

Tek değişkenli doğrusal regresyon analizinde cinsiyet ile ROP gelişimi arasında anlamlı bir ilişki bulunmazken DH ($\beta = 0,811$, p = 0,375), DA ($\beta = 0,998$, p = 0,000), PMH ($\beta = 0,637$, p = 0,000) ve çoğul gebelik ($\beta = 2,677$, p = 0,000) ile anlamlı ilişki tespit edildi. Çok değişkenli doğrusal regresyon analizinde ise DH, DA ve çoğul gebelik ile ROP gelişimi arasındaki anlamlı ilişkinin devam ettiği gözlemlendi. (sırasıyla $\beta = 0,554$, p = 0.000; $\beta = 0,999$, p=0,001; $\beta = 2,375$, p=0,001).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Sonuç olarak, bu çalışma çoğul gebeliklerin geç pretermelerde erken doğum haftası ve düşük doğum ağırlığına neden olabileceğini ve ROP gelişimi açısından bir risk faktörü olabileceğini desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Prematüre retinopatisi, geç preterm, tekil gebelik, çoğul gebelik

PS-607 [Tıbbi Retina]

Results of Intravitreal Aflibercept Application In the Treatment of Chronic Central Serous Chorioretinopathy

Tülin Kaçmaz¹, Orhan Yılmaz²

¹Freelance Physician, İzmir, Turkey

²Akhisar State Hospital, Manisa, Turkey

BACKGROUND AND AIM:In our study, it was aimed to evaluate whether intravitreal aflibercept injection could be a treatment option to improve best corrected visual acuity (BCVA) and reduce central macula thickness (CMT) in chronic central serous chorioretinopathy (CSCR).

METHODS:Thirty eyes of 30 chronic CSCR patients who didn't regress for 3 months or more were included in the study. Patients were followed six months after aflibercept injection. Patients CMT was evaluated with spectral ocular coherence tomography (OCT) first week second week, first month and sixth months interval after aflibercept injection. BCVA was evaluated with Snellen chart at the first month and sixth month after injection.

RESULTS:After intravitreal aflibercept injection CMT was $408,4 \pm 96,64 \mu\text{m}$, $340,4 \pm 109 \mu\text{m}$, $309,9 \pm 117 \mu\text{m}$ and $299,4 \pm 110 \mu\text{m}$ at 1st week, 2th week, 1st month and 6th months respectively. There was a statistically significant difference between the mean CMT ($p < 0,05$ for each one). It was observed that the mean CMT significantly reduce during the follow up period. Pre-treatment mean visual acuity level was $13 \pm 8,7$ with Snellen chart. After intravitreal aflibercept injection the mean visual acuity level was $51,3 \pm 25,6$ and $56 \pm 29,3$ at the 1st and 6th month respectively. There was a significant difference between the initial mean visual acuity levels to the 1st and 6th month after intravitreal aflibercept injection ($p < 0,05$ for each one). Mean visual acuity levels were significantly increase during the follow-up periods. Three patients didn't respond the intravitreal aflibercept injection because of the progression to the choroidal neovascular membranes (CNVs). An average $2,66 \pm 0,47$ times intravitreal injections was performed to these 3 patients.

CONCLUSIONS: Intravitreal injection of aflibercept may be used safely as a treatment option to improve BCVA and reduce CMT in chronic CSCR.

CONCLUSIONS: Intravitreal aflibercept can be used as a treatment option to improve BCVA and decrease CMT in chronic CSCR.

Keywords: chronic central serous chorioretinopathy, intravitreal aflibercept, central macular thickness, choroidal thickness.

PS-609 [Tıbbi Retina]

Diyabetik Periferik Nöropatisi Olup Diyabetik Retinopatisi Olmayan Hastaların Retina Damar Çaplarının Sağlıklı Hastalarla Karşılaştırılması

Raşit Dilek¹, Osman Sayın²

¹Konya Şehir Hastanesi, Göz Ana Bilim Dalı, Konya

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Konya Şehir Hastanesi, Göz Ana Bilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Diyabetik periferik nöropatisi olup diyabetik retinopatisi olmayan hastaların retina damar çaplarının sağlıklı hastalarla karşılaştırmak.
YÖNTEM: Diyabetik periferik nöropati tanısı koyulan ve eşlik eden diyabetik retinopati bulgusu olmayan 60 hasta çalışmaya alındı (Grup 1). Kontrol grubu olarak tamamen sağlıklı 60 hasta çalışmaya alındı (Grup 2). Hastaların ortalama boy, kilo ve optik koherens tomografi cihazı ile çekilen retina filmlerinden en büyük süperior ve inferior retinal arter ve ven damar çapları ölçüldü. Bu ölçüm optik sınırından bir optik disk mesafedeki alandan yapıldı. Değerler Grup 1 ile Grup 2 arasında karşılaştırıldı.
BULGULAR: Grup 1 ve Grup 2'deki erkek ve kadın hasta sayısı eşitti (Erkek:29, Kadın:31). Grup 1'deki hastaların ortalama yaş, boy ve kilo değerleri sırasıyla 61.4 yıl, 166.0 cm ve 77.3 kg iken, Grup 2'deki hastalarda bu değerler sırasıyla 62.3 yıl, 166.1 cm ve 67.4 kg olarak ölçüldü ($p>0.05$). Grup 1 ve Grup 2'deki hastaların biyomikroskopik muayene bulguları doğaldı. Grup 1'deki hastaların en büyük süperior retinal arter, süperior retinal ven, inferior retinal arter ve inferior retinal ven çaplarının ortalama ölçümleri sırasıyla 103.57 μm , 167.32 μm , 105.68 μm , 170.85 μm iken; Grup 2'deki hastaların ölçümleri sırasıyla 94.53 μm , 147.00 μm , 93.47 μm , 144.47 μm olarak ölçüldü (p değeri tüm karşılaştırmalarda 0,000'dı).
TARTIŞMA VE SONUÇ: Henüz diyabetik retinopatisi gelişmemiş diyabetik periferik nöropatisi olan hasta grubunda retinal arter ve ven çaplarının ölçümleri sağlıklı gruba göre istatistiksel anlamlı olarak daha büyüktür.

Anahtar Kelimeler: diyabetik retinopati, diyabetik periferik nöropati, retinal damar ölçümü

PS-611 [Tıbbi Retina]

Yaşa bağlı maküla dejenerasyonu olan hastalarda optik koherens tomografi anjiyografi segmentasyon hatalarının değerlendirilmesi

Sema Tamer Kaderli¹, Başak Memiş², Aylin Karalezli², Sabahattin Sül²

¹Muğla Eğitim Araştırma Hastanesi, Göz hastalıkları kliniği

²Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Yaşa bağlı maküla dejenerasyonu (YBMD) olan gözlerde optik koherens tomografi anjiyografi (OCTA) görüntülerinde segmentasyon hatalarını ve buna bağlı artefaktların sıklığını ve OCT anatomik özellikleri ile ilişkisini araştırmak. **YÖNTEM:**Retrospektifçalışmamıza 44 YBMD'li göz dahil edildi.Tüm olguların EİDGK, detaylı oftalmolojik muayene kayıtları, optik koherens tomografi (OCT) ve OCT anjiyografi değerlendirildi. OCT parametreleri olarak santral maküler kalınlık (SMK), maküler neovaskülarizasyon varlığı (MNV), MNV tipi, MNV vertikal uzunluğu, subretinal sıvı (SRS) intraretinal sıvı(IRS), pigment epitel dekolmanı (PED) varlığı, coğrafik atrofi varlığı değerlendirildi. OCTA verileri olarak FAZ alanı, FAZ çevresi, parafoveal damar yoğunluğu (superfisiyal kapiller pleksus (SCP) ve derin kapiller pleksus (DCP)) ve koryokapiller akım alanı değerlendirildi. OCTA görüntülerinde segmentasyon hatası ve artefakt varlığına göre 2 gruba ayrıldı. Segmentasyon hatası olan gözlerde segmentasyon doğruluk skoru bağımsız iki araştırmacı tarafından değerlendirildi.

BULGULAR:Ortalama yaş cinsiyet bakımından iki grup arasında fark saptanmadı. 44 gözün 26'sında (%59) segmentasyon hatası saptandı. Segmentasyon hatası olan gözlerde MNV varlığı, SRS, IRS ve PED varlığı anlamlı derecede yüksek saptandı. (Sırasıyla p=0.001, p=0,015, p=0.026, p<0.001). Ortalama FAZ, segmentasyon hatası olan gözlerde daha yüksek saptanırken, koryokapiller akım alanı segmentasyon hatası olan gözlerde istatistiksel olarak düşük saptandı. Parafoveal damar yoğunlukları bakımından iki grup benzerdi. En yüksek hatalı segmentasyon yüzdeleri (SAS IIA veya IIB) MNV varlığında gözlendi (%90). Dış pleksiform tabaka ve retina pigment epiteli (RPE) segmentasyon tabakaları hatalı segmentasyona en yakın segmentasyon sınıırıydı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Hem kalitatif hem de kantitatif analizden önce, OCT-A görüntüleri artefaktları dikkatle incelenmeli. Mevcut OCT-A teknolojisindeki segmentasyon hataları, özellikle neovasküler YBMD'li gözlerde sık görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yaşa bağlı maküla dejenerasyonu, segmentasyon artefaktı, optik koherens tomografi anjiyografi

PS-613 [Tıbbi Retina]

Normal Doğum Eylemi Sırasında Subkonjonktival Hemoraji Gelişen Yenidoğanlarda Retinal Hemoraji İnsidansı ve Olguların Takip Değerlendirmeleri

Emre Avcı, Ali Ceylan, İrem Önal, Yusuf Yıldırım

Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Departmanı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Doğum eylemi sırasında subkonjonktival hemoraji gelişen yenidoğanlarda retinal hemoraji insidansının ve bu olguların takip verilerinin değerlendirilmesi
YÖNTEM:2020-2023 yılları arasında hastanemiz bünyesinde gerçekleşen, normal doğum sonrası ilk 3 gün içerisinde subkonjonktival hemoraji nedeniyle yenidoğan servisinden Göz hastalıklarına konsülte edilen olgular retrospektif olarak değerlendirildi. Hastaların doğum ağırlıkları, doğum haftaları, retinal hemoraji varlığı analiz edildi. Retinal hemoraji tespit edilen olguların 10. ve 30. gün kontrol muayeneleri değerlendirildi.
BULGULAR:366 yenidoğan değerlendirmeye alındı. Hastaların 3 tanesi preterm (37hafta altı) doğum haftasına sahipti. Olguların ortalama doğum haftaları $39,69 \pm 1,51$, ortalama doğum ağırlıkları $3455,08 \pm 412,66$ gram idi. 366 olgunun 52 'sinde (%14,20) retinal hemoraji tespit edildi (4 olguda (%7.7) unilateral,48 olguda (%92.3) bilateral). Retinal kanamaların 20 (%38.5) olguda 10. gün muayenesinde, diğer 32 (%61.5) olguda ise 30. gün muayenesinde tamamen düzeldiği, özetle tüm olguların en geç 30. gün takibinde retinal kanamaların tamamen düzeldiği tespit edildi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Normal doğum eylemi sonrasında retinal hemorajiler özellikle zorlu doğum öyküsü olan yeni doğanlarda sıklıkla karşımıza çıkabilir, bizim çalışmamızda subkonjonktival kanama ile beraber retinal kanaması olan olgularda 30 gün içerisinde kanamanın sekelsiz tamamen düzeldiği gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Subkonjonktival kanama, Retinal kanama, Normal doğum

PS-614 [Tıbbi Retina]

Retinal Arter Tıkanıklığında Nadir Bir Etiyoloji: Myokardiyal Kist Hidatik

Küpra Balban Şahin¹, Ahmet Taha Şahin², Selman Belviranlı¹, Hakan Akilli², Hurkan Kerimoglu¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Konya

²Necmettin Erbakan Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kardiyoloji Anabilim Dalı, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ:Myokardiyal kist hidatikli bir olguda multipl emboliler ile seyreden bilateral retinal arter dal tıkanıklığının sunulması amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Olgu

Sunumu

BULGULAR:57 yaşında erkek hasta, sol göz alt yarıda yaklaşık 4 gündür olan görme kaybı şikayeti ile acil servisten konsülte edildi.Hastanın hikayesinde son dönemlerde zaman zaman bu şikayetlerinin olduğu ancak kısa sürede düzeldiği öğrenildi.Hastanın muayenesinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağ gözde 10/10, sol gözde 3/10 idi.Ön segment muayenesi doğal olup, fundus muayenesinde sağ gözde inferior kadranda yumuşak eksuda, retinal arter dalları içerisinde emboliler ve fovea superiorunda hafif solukluk, sol gözde yer yer yumuşak eksudalar, retinal arter dalları içerisinde emboliler ve superior yarıda solukluk izlendi.Hasta etyolojik açıdan kardiyoloji bölümüne konsülte edildi.Hastanın ekokardiyografi tetkikinde sol ventrikül ve sol atriuma dıştan bası yapan içi kistik yapıda, dışı kalsifik kitle imajı tespit edildi ve ritim holterde paroksizmal atriyal fibrilasyon atakları tespit edildi.Hastanın özgeçmişinde de 4 yıl önce myokardiyal kist hidatik nedeniyle opere olduğu ancak myokarda olan invazyonu ve çeperinin kalsifik olması nedeniyle kitlenin çıkarılmadığı öğrenildi. Kalp damar cerrahisine konsülte edilen hastada söz konusu kitleye ek cerrahi müdahale uygun görülmedi.Hastaya kardiyoloji bölümünün önerisiyle Varfarin ve Aspirin başlandı.Ancak hastanın takiplerinde retinal arter dalları içerisinde yeni gelişen emboliler tespit edildi, varfarin efektif dozda iken tedavi altında serebrovasküler olay geçirdi.Hastanın tedavisi kardiyoloji bölümü tarafından yeniden düzenlenerek Apiksaban 5 mg 2*1 dozunda başlandı.Bu tedaviyle hastanın 3 yıllık takiplerinde yeni emboli tespit edilmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Retinal arter tıkanıklığı olan hastalarda multidisipliner yaklaşım gerekmekte olup, hastaların özellikle kardiyoloji,nöroloji ve dahiliye bölümleri ile birlikte takip edilmesi sistemik morbidite ve mortalitenin de azaltılabilmesi açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Emboli, Kist Hidatik, Retinal arter tıkanıklığı

PS-615 [Tıbbi Retina]

Yaşa Bağlı Makula Dejenerasyonu Olan Hastalarda PRN Tedavisinden TREX Tedavi Rejimine Geçilmesinin Sonuçları

Pelin Akçay, Cumali Değirmenci, Filiz Afrashi, Cezmi Akkın
Ege Üniversitesi Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Yaşa Bağlı Makula Dejenerasyonu (YBMD), gelişmiş ülkelerde geri dönüşsüz görme kaybı nedenlerinin başında gelmektedir. Eksudatif tip YBMD tedavisinde uygulanan intravitreal anti-VEGF tedavisinde farklı rejimler kullanılmaktadır. Bu çalışmadaki amaç PRN tedavisi uygulanan hastalarda tedavi rejiminin TREX'e değiştirilmesinin sonuçlarını sunmaktır.

YÖNTEM:Çalışmaya EÜTF Göz Hastalıkları Retina biriminde takip edilen ve PRN tedavi rejimi uygulanmakta iken TREX rejimine geçilen 39 yaş tip YBMD hastasının 40 gözü dahil edilmiştir. Hastaların detaylı oftalmolojik muayenelerinin yanı sıra makula OCT' den elde edilen santral retina kalınlıkları, enjeksiyon sayıları, vizit sayıları ve enjeksiyonlar arasında geçen maksimum süre retrospektif hasta dosyaları taranarak kaydedilmiştir.

BULGULAR:Çalışmaya dahil edilen 39 hastanın (23 erkek, 16 kadın) ortalama yaşı $75,8 \pm 8,3$ idi. PRN tedavisi süresince ($21 \text{ ay} \pm 3,7$) ortalama enjeksiyon sayısı $7,7 \pm 6,8$, ortalama vizit sayısı $10,8 \pm 6,7$, enjeksiyonlar arası maksimum süre $12,6 \pm 8,8$ hafta idi. PRN tedavisi öncesinde EİDK ortalama $0,33 \pm 0,25$ iken, tedavi sonunda $0,26 \pm 0,22$ olarak saptandı. Ortalama santral retinal kalınlık $360,2 \pm 100,1 \mu\text{m}$ iken tedavi sonunda $296 \pm 59,4 \mu\text{m}$ olarak belirlendi. TREX tedavisi uygulanmaya başlanan bu hasta grubunda tedavi süresince ($16,4 \pm 2,4 \text{ ay}$) ortalama enjeksiyon sayısı $5,11 \pm 5,4$, ortalama vizit sayısı $5,06 \pm 4,2$, enjeksiyonlar arası maksimum süre ise $11,9 \pm 3,7$ hafta idi. TREX tedavisi başlangıcında EİDGK $0,26 \pm 0,22$ iken son vizitte $0,28 \pm 0,24$, ortalama santral retinal kalınlık $296 \mu\text{m} \pm 59,4$ iken son vizitte $293,6 \mu\text{m} \pm 69,7$ olarak belirlendi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**PRN tedavisinden TREX tedavisine geçiş sonrasında daha az vizit sayısı ile benzer görsel ve anatomik sonuçlar elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İntravitreal enjeksiyon, TREX, Yaşa Bağlı Makula Dejenerasyonu

PS-619 [Tıbbi Retina]

İntravitreal Bevacizumab tedaviden sonra inatçı diyabetik maküla ödeminde intravitreal Deksametazon implantının etkinliği

Halil Özgür Artunay, Rukiye Aydın, Seren Pehlivanlıoğlu, Cengiz Alagöz
SBÜ Beyoğlu Göz Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Üç ardışık intravitreal bevacizumab (IVB) enjeksiyonunun tedavisine dirençli diyabetik maküla ödeminde (DMÖ) intravitreal deksametazon (IVD) implantının etkinliğini ve olası komplikasyonlarını değerlendirmek.
YÖNTEM:Bu çalışmada 59 hastanın 70 gözü değerlendirildi. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EDGK), merkezi maküla kalınlığı (CMK) ve göz içi basıncı (GİB) değerleri ameliyat öncesi ve ameliyat sonrası IVD implantasyonunun 1., 2., 4. ve 6. aylarında incelendi.
BULGULAR:Hastaların 25'si kadın,24 'i erkekti. Ortalama yaş $67,63 \pm 6,15$ (52–83) idi. Üç IVB sonrası IVD implantasyonundan önceki ortalama BCVA (logMAR) $0,67 \pm 0,398$, 1. ayda $0,42 \pm 0,306$, 2. ayda $0,44 \pm 0,340$, 4. ayda $0,58 \pm 0,3$ anlamlıydı 6. ayda $0,61 \pm 0,4$ idi. IVD sonrası önce anlamlı olarak düzelen görme keskinliği 6. aya kadar giderek azalmıştır.OCT ile ölçülen maküla kalınlığı da 1. Ayda anlamlı olarak azalırken 6.ayda tekrar yükselme eğilimine girmiştir.Yüzde 28 hastada GİB artışı olsada tüm gözler ilaçla düzeldi ve trabekülekte miye giden olmadı.32 fakik hastadan sadece 1'inde katarakt progresyonu gözlendi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Ardışık IVB tedavisine dirençli DMÖ'de IVD implantasyonunun ilk 3 ayda BCVA'yı artırmada ve maküla kalınlığını düşürmede etkili olduğu görülmüştür. Dirençli DMÖ tedavisinde IVD implantasyonu etkili bir yöntem olarak bulunmuş ve ardışık IVD gereksinimi olabileceği değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İntravitreal Bevacizumab, Diyabetik maküla ödemi, intravitreal Deksametazon implantı

PS-622 [Tıbbi Retina]

Multipl Skleroz Hastalarında Fingolimod Kullanımının Makula Mikrovasküler Dolaşımı Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi

Saadı Aljundi¹, Püren Işık¹, Ebru Esen¹, Burcu Ekinci¹, Mehmet Balal², D. Meltem Demirkıran², Nihal Demircan¹

¹Çukurova Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Adana

²Çukurova Üniversitesi, Nöroloji Anabilim Dalı, Adana

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmada Multipl Skleroz (MS) hastalarında fingolimod kullanımının makula mikrovasküler dolaşımı üzerine olası etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. **YÖNTEM:**Çalışmaya Haziran 2022-Ocak 2023 tarihleri arasında relapsing-remitting MS tanısı nedeniyle fingolimod kullanan 11 hasta dahil edildi. Tüm hastalara ilk ve son muayenede tam oftalmolojik muayene, optik koherens tomografi (OKT) ve optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) tetkikleri yapıldı. Başlangıçta ve son kontrolde elde edilen santral makula kalınlığı (SMK), ganglion hücre tabakası kalınlığı (GHTK), foveal avasküler zon (FAZ) alanı, yüzeysel (YKP-Dy) ve derin kapiller pleksus damar yoğunluğu (DKP-Dy), FAZ alanı etrafındaki 300 µm'lik alanda damar yoğunluğu ölçümleri (FD-300) karşılaştırıldı. **BULGULAR:**Çalışmaya dahil edilen 11 hastanın (2E, 9K) yaş ortalaması 40,6±10 (26-53) yıl olup, fingolimod kullanım süresi 39±36,4 (4-120) aydı, ortalama takip süresi 9±2,2 (6-12) aydı. İlk ve son muayenede elde edilen ölçümler karşılaştırıldığında ortalama SMK (243,5±22,9 µm ve 239,5±21,1 µm, p=0,065), GHTK (77,2±7,6 µm ve 76,7±7,4 µm, p=0,272), YKP-Dy (% 43,5 ± 3,3 ve % 44 ± 1,6, p>0,05), DKP-Dy (% 52 ± 3,1 ve % 51,9 ± 2,4, p>0,05), FAZ alanı (0,32 ± 0,13 µm ve 0,33 ± 0,13 µm, p=0,109), FD300 (49,4 ± 4,2 µm ve 50,6 ± 1,9 µm, p=0,859) değerlerinde anlamlı bir değişiklik saptanmadı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**MS hastalarında fingolimodun endotelial S1P1 ve S1P3 reseptörleri üzerinden kan-retina bariyerinde disfonksiyona sebep olarak damar geçirgenliğini artırabileceği öne sürülmüştür. Kısa takip süresini değerlendiren bu çalışmada fingolimod kullanımının makula mikrovasküler dolaşımı üzerine anlamlı bir etkisi bulunmamıştır. Santral makula kalınlığı ve GHTK'da saptanan azalma istatistiksel olarak anlamlı olmasa da literatürle uyumlu şekilde hastalığın doğal seyriyle ilişkilendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Multipl skleroz, fingolimod, makula kan akımı, damar yoğunluğu

PS-624 [Tıbbi Retina]

Retina Ven Tıkanıklığına sekonder gelişen Makula Ödemi olgularında Final Görme Keskinliğine etki eden başlangıç faktörlerinin incelenmesi

Laden Altay, Bengi Demirayak, İsmail Umut Onur
Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Retina Ven Tıkanıklığına sekonder gelişen Makula Ödemi olan hastalarda Final Görme Keskinliğine etki eden başlangıç faktörleri olup olmadığını ortaya koymak.
YÖNTEM:Ocak 2021 ve sonrasında başvurup tanı alan hastaların dosyaları retrospektif olarak tarandı. On iki aylık takibinde düzenli devam eden hastalar çalışma kapsamına alındı. Demografik veriler, başlangıç, 6 ay, 12.ay görme keskinliği ve merkezî fovea kalınlığı, başlangıç muayenesinde Seröz Makula Dekolman varlığı, enjekte edilen ajan, enjeksiyon sayısı verileri değerlendirildi. İstatiksel analiz SPSS kullanılarak lojistik regresyon analizi ile yapılmıştır.

BULGULAR:Ortalama yaşları 63.75 (32-88) yıl olan, 46'sı erkek 43'ü kadın olan 89 olgunun 89 gözü çalışmaya dahil edildi. Çalışmada 24 SRVT (santral retina ven tıkanıklığı), 65 RVDT (retina ven dal tıkanıklığı) tanılı hasta bulunmaktadır. Hastaların %53,9'unda başvuru anında Seröz Makula Dekolmanı mevcutken %46.1'inde SMD tespit edilmemiştir. Hastaların %73'ünün MFK (merkezî foveal kalınlığı) 400 µm ve üstü iken %27'sinin MFK değeri 400 µm altı olarak tespit edilmiştir. Uygulanan ortalama enjeksiyon sayısı 2.66 idi. Enjeksiyon sonrası takip süresi 12 aydı. Hastaların %62.9'u 3 kez Bevacizumab molekülü ile %19,1'i 3 doz Bevacizumab +1 doz Deksametazon implant ile, %6.7'si tek doz Deksametazon implant ile, %7.9'u tek doz Aflibercept molekülü ile, %3,4'ü 3 doz Bevacizumab + 1 doz Aflibercept molekülü ile tedavi edilmiştir. Yapılan multivariate regresyon analizine göre 12. aydaki final görme keskinliği hastaların % 50,6'sında artmış olarak, %20.2'sinde stabil olarak %29.2'sinde azalmış olarak saptanmıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Yaş, başlangıç görme düzeyi, yapılan enjeksiyon sayısı final görme keskinliği üzerinde etkilidir.

Anahtar Kelimeler: Görme keskinliği, Makula ödemi, Retina Ven tıkanıklığı.

PS-625 [Tıbbi Retina]

Tip 2 Diyabet Tanısı Olan Hastalarda Fenofibratın Koroidal Vasküler İndekse Etkisi

Nedime Şahinoğlu Keşkek¹, Şakir Özgür Keşkek², Eda Nur Bülbüller², Fuat Yavrum¹

¹Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Antalya

²Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Antalya

GİRİŞ VE AMAÇ: Hipertrigliseridemi tedavisinde kullanılan fenofibratın, diyabetik retinopati (DR) gelişim ve progresyonunu geciktirdiği gösterilmiş olup, bu etkinin mekanizması net olarak bilinmemektedir. Çalışmamızda, diyabetik hasta popülasyonunda fenofibrat kullanımının retina, koroid yapıları ve koroidal vasküler indeksi nasıl değiştirdiğini araştırmayı amaçladık.

YÖNTEM: Diyabet tanısı olan ve göz polikliniğine yönlendirilen, rutin göz muayenesine ek olarak optik koherens tomografi (OKT) tetkikleri yapılan hastaların verileri derlenerek, retrospektif olarak değerlendirildi. Hastalar, hipertrigliseridemi nedeni ile fenofibrat kullanan (Grup F) ve kullanmayan (Grup K) olarak iki grupta incelendi. OKT tetkiklerinde, santral retinal kalınlık (SRK), subfoveal koroidal kalınlık (SKK), koroidal vasküler indeks (KVİ) incelendi. İlk başvuru ve 6. ay kontrollerindeki parametreler karşılaştırıldı.

BULGULAR: Grup F; 29 ve Grup K; 30 hastadan oluşmaktaydı. Yaş ortalamaları ve cinsiyet dağılımı açısından iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı fark izlenmedi (sırasıyla p=0.4, p=0.3). Grup F'de KVİ değerinin, ilk muayene değerine (0.68±0.03) göre fenofibrat kullanımı sonrası 6. ayda (0.70±0.03) istatistiksel olarak anlamlı düzeyde arttığı izlendi (p=0.03). Grup F'de SKK, ilk başvuruda 344.3 (±76.4) ±m iken, 6. Ay kontrolünde 362.9 (±75.1) ±m olarak saptandı ve bu artış istatistiksel olarak anlamlıydı (p=0.01). Grup K'da ise başlangıç SKK değeri 323.4 (±21.1) ±m ve 6. ay kontrolünde 319.4 (±19.8) ±m olup 6. ayda elde edilen değer, başlangıç değere göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde azalmıştı (p=0.008).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Fenofibratın, retinal vasküler geçirgenliği azaltma, kan retina bariyeri üzerine koruyucu etki gibi olumlu etkileri çalışmalarda gösterilmiştir. Bu çalışmada elde ettiğimiz sonuçlar, koroid tabakasının damarlanmasında da artış sağladığını göstermiştir. Çalışmamızın sonuçları, DR gelişimini engelleyici etkisinin koroid damarlanmasını arttırmasına bağlı olabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Diyabet, fenofibrat, koroid, retinopati

PS-628 [Tıbbi Retina]

Diyabetik makula ödeminde anti-VEGF tedavi rejimlerinin anatomik ve fonksiyonel etkinliği: Tek merkezden gerçek yaşam verisi

Huseyn Bayramli, Zübeyir Yozgat, Serdar İlgüy, Berire Şeyma Durmuş Ece, Utku Furuncuoğlu, Erdem Yüksel, Mehmed Uğur Işık
Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kastamonu

GİRİŞ VE AMAÇ:Diyabetik makula ödemi (DMÖ) olan ve lazerli/lazersiz intravitreal (iv) anti-vasküler endotelial büyüme faktörü (VEGF) tedavisi uygulanan hastalarda, tedavi et ve uzat (T&E) rejimi ile pro re nata (PRN) rejimini karşılaştırmak ve varsa birbirlerine üstünlüklerini belirlemek.

YÖNTEM:Bu retrospektif çalışmaya DMÖ nedeniyle daha önce tedavi uygulanmamış ve kliniğimizde iv anti-VEGF tedavisi başlanan 91 hastanın 91 gözü dahil edildi. Hastalar T&E+lazer (n=31), T&E (n=30) veya PRN (n=30) olarak üç ayrı grupta değerlendirildi. Başlangıç, 3, 6 ve 12. ay kontrolündeki en iyi düzeltilmiş görme keskinliği ve muayene bulguları kaydedildi. Santral makula kalınlığı (SMK) değerlendirmesi için optik koherens tomografi (OKT) verileri kaydedildi.

BULGULAR:Bu çalışma yaşları $62,6 \pm 7,9$ olan 91 hastadan (45 kadın) oluşmaktadır. Grupların yaş, cinsiyet, ortalama diyabet süresi ve HbA1c seviyeleri benzerdi. 12 aylık takipte yapılan enjeksiyon sayısı T&E, T&E+lazer ve PRN grubunda sırasıyla 7,7, 8,1 ve 8,1 olarak bulundu. T&E lazer yapılmayan grupta son uzatma hafta ortalaması 8,7 hafta, lazer yapılan grupta 9,5 hafta olarak bulundu. T&E grubunda ETDRS harf skor ortalamaları başlangıç, 3, 6 ve 12.ay vizitlerinde sırasıyla 58,1, 62,73, 63,86 ve 65,5 harfti ve tüm vizitlerde başlangıca göre artış saptandı (sırasıyla $p:0,049$, $p:0,019$ ve $p:0,011$). T&E+lazer grubunda bu değerler 65,2, 67,9, 69,2 ve 70,6 harfti ve tüm vizitlerde harf kazancı olsa da bu artışlar anlamlı değildi. PRN grubunda ise 54,1, 64,5, 67,9 ve 67,2 harfti ve başlangıca göre artış saptandı (sırasıyla $p:0,010$, $p<0,001$ ve $p:0,005$). Anatomik kazanca bakıldığında tüm gruplarda tüm vizitlerde SMK azalmıştı ($p<0,05$ tüm vizitler için). SMK'deki azalma T&E, T&E+lazer, PRN grupları için sırasıyla 51 μm , 27 μm ve 44 μm olarak bulundu.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Anti-VEGF tedavi rejimlerinin karşılaştırıldığı bu gerçek yaşam çalışmasında harf kazancı en yüksek olan grup PRN grubu iken anatomik düzelmenin en yüksek olduğu grup T&E grubu bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Diyabetik makula ödemi, Anti-VEGF, Pro re nata, Tedavi et uzat

PS-630 [Tıbbi Retina]

Pakikoroid neovaskülopatide pro re nata aflibercept, ranibizumab ve bevacizumab etkinliği

Güner Üney, Özlem Candan, Nurten Ünlü, Dicle Hazırolan, Gözde Orman
SBÜ Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Pakikoroid neovaskülopati (PKN) tedavisinde intravitreal aflibercept, ranibizumab ve bevacizumab etkinliğinin değerlendirilmesi, görsel ve anatomik açıdan karşılaştırılması.

YÖNTEM:Pakikoroid neovaskülopati nedeni ile takip edilen ve pro re nata (PRN) intravitreal anti-vasküler endotelial büyüme faktörü (anti-VEGF) tedavisi uygulanan olgular retrospektif olarak incelendi. Hastaların demografik özellikleri, subfoveal koroid kalınlığı (SFKK), başlangıç, 3,6,12. ay en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) ve santral fovea kalınlığı (SFK) araştırıldı. Aflibercept, ranibizumab ve bevacizumab uygulanan gruplar, görsel ve anatomik ve uygulanan tedavi sayısı bakımından karşılaştırıldı.

BULGULAR:Onaltı olguya aflibercept, 18 olguya ranibizumab, 12 olguya bevacizumab uygulandı. Gruplar arasında yaş, cins, başlangıç SFKK, başlangıç ve takip EİDGK açısından fark saptanmadı ($p>0,05$). Aflibercept grubunda başlangıç SFK daha yüksek idi ($p=0,02$). Takiplerde ise her üç grup arasında SFK açısından anlamlı fark olmadı ($p>0,05$). Gruplar kendi içinde değerlendirildiğinde başlangıç ile karşılaştırıldığında, SFK her üç grupta anlamlı olarak azalmakta idi ($p=0,04, 0,002, 0,03$) (Grafik 1). Görme keskinliği ise aflibercept ve ranibizumab grubunda başlangıca göre anlamlı olarak artarken ($p=0,02, 0,0001$), bu artış bevacizumab grubunda anlamlı seviyeye ulaşmadı ($p=0,1$) (Grafik 2). Aflibercept grubunda median 5,5 (min-max:3-9), ranibizumab grubunda 5 (min-max:3-8) bevacizumab grubunda ise 6 (min-max:3-8) enjeksiyon uygulandı ($p=0,3$)

TARTIŞMA VE SONUÇ:Pakikoroid neovaskülopati tedavisinde PRN intravitreal aflibercept, ranibizumab ve bevacizumab ajanları anatomik olarak benzer etkilidir. Görsel olarak ise aflibercept ve ranibizumab, bevacizumaba göre başlangıç değerlerle karşılaştırıldığında görme keskinliğini arttırmada daha başarılıdır.

Anahtar Kelimeler: Aflibercept, Bevacizumab, Pakikoroid Neovaskülopati, Pro re nata tedavi, Ranibizumab

PS-631 [Tıbbi Retina]

Yaş Tip Yaşa Bağlı Makula Dejenerasyonunda Mikronutrisyonun Anti- VEGF Tedaviye Yanıtı Etkisi

Figen Bezci Aygün, Günsu Er, Sibel Kadayıfçılar
Hacettepe Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:En az bir gözde yaş tip yaşa bağlı makula dejenerasyonu (YBMD) ile takip edilen hastaların mikronutrisyon desteği alan ve almayan gruplardaki tedavi ihtiyacı ve klinik bulgularının karşılaştırılması

YÖNTEM:Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı'nda yaş tip YBMD tanısı ile takip edilen hastaların diğer gözlerinin durumu (kuru tip veya diskiform skar), takip süresi, intravitreal (İV) anti- VEGF enjeksiyon ihtiyacı, en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) (ETDRS) ve santral makula kalınlığı (SMK) değişimi mikronutrisyon desteği alan ve almayan grupta karşılaştırılmak üzere retrospektif olarak kayıt altına alındı.

BULGULAR:Çalışmaya mikronutrisyon desteği alan (M+) 33 hastanın 33 gözü dahil edilirken takviye almayan (M-) 31 hastanın 31 gözü dahil edildi. Yaş ve cinsiyet dağılımı açısından fark yoktu ($p=0.44$ ve $p=0.10$, sırasıyla). Ortalama takip süresi M+ grupta 4.03 ± 2.52 yıl iken M- grupta 3.10 ± 1.58 yıl idi. Takip süresi boyunca uygulanan anti-VEGF enjeksiyon sayısında iki grup arasında anlamlı bir fark mevcut değildi (M+: 8.79 ± 7.42 , M-: 11.55 ± 9.57 , $p= 0.20$). İki grup arasında EİDGK değerleri ilk ve son vizit farkı dikkate alınarak değerlendirildiğinde farklı bulunmadı ($p=0.49$). İlk ve son vizit SMK farkı iki grup arasında karşılaştırıldığında M+ grupta fark $10.36 \pm 80.61 \mu$ iken M- grupta $66.26 \pm 123.11 \mu$ ile istatistiksel olarak anlamlı şekilde M- grupta makula kalınlığı azalmıştı ($p=0.04$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Yaş tip YBMD tanısı ile tedavi alan hastalarda mikronutrisyon desteğinin literatürde bildirilen anti-VEGF tedaviyi azaltıcı etkisi çalışma grubumuzda gözlenmemiştir.

Anahtar Kelimeler: anti- vegf enjeksiyon, mikronutrisyon, yaşa bağlı makula dejenerasyonu

PS-633 [Tıbbi Retina]

Diyabetik retinopatinin ve yaşa bağlı maküla dejenerasyonunun yapay zeka kullanılarak tanısı ve sınıflandırılması

Fatma Sema Akkan Aydoğmuş, Defne Kalaycı

Ankara Bilkent Şehir Hastanesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Diyabetik retinopati (DR) ve yaşa bağlı maküla dejenerasyonunun (YBMD) fundus kamera görüntülerinden yapay zeka kullanılarak tanısı ve retina uzmanının tanısı ile karşılaştırılması

YÖNTEM: Retina kliniğinde DR ile takipli 37 hastanın 61 gözü, YBMD ile takipli 38 hastanın 60 gözü retrospektif olarak incelendi. Non-midriyatik fundus görüntüleri EyeCheckup yapay zeka (YZ) yazılımı ile; DR tanısı, evrelemesi ve klinik anlamlı maküla ödemi (KAMÖ) şüphesi, YBMD, geografik atrofi (GA), drusen ve subretinal hemoraji varlığı değerlendirildi. Maküla merkezli ve optik disk merkezli iki görüntüden oluşan fundus fotoğrafları üzerinden hibrid derin öğrenme modeli değerlendirmesiyle retina uzmanı muayenesi bulguları karşılaştırıldı. YZ ile hafif ve orta nonproliferatif DR (NPDR) mtmDR; ağır NPDR ve proliferatif DR (PDR) vtDR olarak sınıflandırıldı.

BULGULAR: Fundus görüntülerinden mtmDR tanısı %99,0 doğruluk, %100 duyarlılık ve %97,3 özgüllük ile konulurken; doğruluk, duyarlılık ve özgüllük sırasıyla vtDR için %96,1, %100, %91,5; KAMÖ için %98,0, %100, %95,8; sert eksuda için %94,2, %89,6, %100; intraretinal kanama için %94,2, %96,8, %90,2; mikroanevrizma için %96,1, %98,4, %92,7; neovaskülarizasyon için %99,0, %100, %98,9 olarak bulundu.

YBMD'lerin 8'i hafif, 4'ü orta, 9'u ileri evre, 39'u neovasküler tipti. Fundus görüntülerinden YBMD tanısı %92,3 doğruluk, %94,3 duyarlılık, %90,2 özgüllük ile konulurken; doğruluk, duyarlılık ve özgüllük sırasıyla drusen varlığı için %63,6, %96,7, %30; GA için %99,0, %100, %98,9; subretinal hemoraji için %96,7, %100, %96,6 olarak bulundu.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bu çalışmada, YZ modelinin fundus kamerası ile çekilen fundus fotoğrafları üzerinden DR tanı ve evrelemesi ve YBMD tanısı konmasında yüksek doğruluk, duyarlılık ve özgüllük oranlarına ulaşmış olması, bu modelin DR ve YBMD taramalarında etkili ve güvenilir olacağını düşündürmektedir

Anahtar Kelimeler: derin öğrenme, diyabetik retinopati, yapay zeka, yaşa bağlı maküla dejenerasyonu

PS-634 [Tıbbi Retina]

Subfoveal Hiperreflektif Kistleri Olan Naive Diyabetik Makula Ödemli Hastalarda Üç İntravitreal Bevacizumab Yükleme Tedavisinin Kist İçi Optik Dansite Oranındaki Değişimin ImageJ ile Değerlendirilmesi: Ön sonuçlar

Hatice Yasemin Şit, Fatih Kerem Dedeli, Turgay Uçak, Semra Tiryaki Demir, Saniye Üke Uzun

Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Subfoveal hiperreflektif kistleri olan naive diyabetik makula ödemli (DMÖ) hastalarda üç intravitreal bevacizumab (İVB) yükleme tedavisinin kist içi optik dansite oranındaki değişimin ImageJ ile yazılımı kullanarak değerlendirmek. **YÖNTEM:**Eylül 2022-Mayıs 2023 tarihleri arasında,optik koherens tomografi (OKT) görüntüleme subfoveal hiperreflektif kistleri bulunan naive DMÖ'lü hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Hastaların başvuru sırasında Snellen eşeline göre en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) ve oftalmolojik muayeneleri yapıldı. Foveanın 1000 mikron içindeki en büyük kistik boşluğun lokalizasyonu,vertikal ve horizontal çapları kaydedildi. Kist boşluğu her hasta için manuel olarak sınırlandırıldı ve bu alandaki kistin optik dansitesi,kistin optik dansite içeriğinin vitreusa oranı ImageJ yazılımı kullanılarak ölçüldü. Tüm olgulara DMÖ tedavisinde ülkemizde ilk seçenek olarak kullanılması önerilen İVB ayda 1 enjeksiyon olarak 3 doz uygulandı. Son enjeksiyondan 1 ay sonraki kontrol muayenesinde hastaların EİDGK ve optik dansite verileri değerlendirildi ve başvuru sırasındaki verileri ile karşılaştırıldı.

BULGULAR:Bu ön çalışmaya 28 göz (12 kadın, 16 erkek) dahil edildi. Ortalama yaş 61 ± 9 yıl, ortalama diyabet süresi 12.6 ± 7.4 yıld. Başvuru sırasında;ortalama EİDGK 0.384 ± 0.23 ,ortalama kistin optik dansitesi 57.0 ± 13.3 ,kistin optik dansite içeriğinin vitreusa oranı 2.06 ± 0.53 idi. Enjeksiyon sonrası;ortalama EİDGK 0.371 ± 0.23 , ortalama kistin optik dansitesi 55.5 ± 17.0 ,kistin optik dansite içeriğinin vitreusa oranı 2.00 ± 0.63 idi. Başvuru ile enjeksiyon sonrası arasında EİDGK,kistin optik dansitesi ve kistin optik dansite içeriğinin vitreusa oranı açısından anlamlı fark saptanmadı (sırayla p değerleri 0.716,0.561,0.541). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Subfoveal hiperreflektif kistleri olan naive DMÖ'lü hastalarda, 3 İVB yükleme tedavisinin görme keskinliği ve kistin optik dansitesi üzerine olumlu yönde katkısı saptanmamıştır. Bu hasta grubunda ek ve/veya farklı ajan tedavilere ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: dansite,diyabetik,hiperreflektif,imageJ,kist,ödem

PS-637 [Tıbbi Retina]

Maküler Telenjiektazi Olgularında Klinik Bulgular ve Doğal Seyir

İlgin Kaya, Püren Işık, Ebru Esen, Nihal Demircan
Çukurova Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Adana

GİRİŞ VE AMAÇ: Maküler telenjiektazi (MacTel) tip 2 olgularında demografik verilerin, klinik özelliklerin, görüntüleme bulgularının değerlendirilmesi ve hastalığın doğal seyrinin incelenmesi.

YÖNTEM: Tek merkezli, retrospektif çalışmaya MacTel tip 2 tanılı 14 hastanın (11 kadın, 3 erkek) 28 gözü dahil edildi. İlk ve son muayeneye ait oftalmolojik muayene bulguları, fundus otofloresans, optik koherens tomografi (OKT) ve fundus floresin anjiyografiyi içeren multimodal görüntülemeleri incelendi. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), fundus muayenesinde kristalin depozit, intraretinal pigmentasyon, dik açılı venül varlığı değerlendirildi; OKT görüntülemesinde santral, nazal ve temporal makula kalınlığı, elipsoid zon (EZ) ve eksternal limitan membran (ELM) kaybı uzunluğu, koroid kalınlığı ölçümü yapıldı, koroidal neovasküler membran (KNVM) ve eşlik eden retinal patolojiler kaydedildi.

BULGULAR: Olguların yaş ortalaması $65,5 \pm 9,8$ yıl, ortalama takip süresi $55,6 \pm 32,9$ aydı. İlk ve son muayenede ortalama EİDGK sırasıyla $0,51 \pm 0,60$ ve $0,70 \pm 0,62$ logMAR ($p:0,276$) idi. Tanı esnasında en sık görülen fundus bulgusu dik açılı venül (% 78.6), OKT bulgusu EZ kaybı (%85.7) idi. Takiplerde ortalama santral ve nazal makula kalınlığı, EZ ve ELM defekti uzunluğu, koroid kalınlığında anlamlı değişim olmazken ($p>0,005$) temporal makula kalınlığında istatistiksel olarak anlamlı azalma tespit edildi (ilk ve son muayenede sırasıyla $303 \pm 25 \mu\text{m}$ ve $286 \pm 38 \mu\text{m}$, $p:0,04$). KNVM, iki gözde ilk başvuruda mevcutken bir gözde takiplerde gelişti. Hastalığa dört gözde subretinal vitelliform materyal birikimi, bir gözde santral retinal arter tıkanıklığı, bir gözde santral seröz korioretinopati eşlik etmekteydi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Çalışmada MacTel tip 2 olgularında en sık görülen OKT bulgusu EZ defekti olarak tespit edildi. Temporal makula kalınlığındaki azalma, hastalığın tipik özelliği olan retinal değişikliklerin temporal parasantralden başlama paternini destekleyen bir bulgudur.

Anahtar Kelimeler: eksternal limitan membran, elipsoid zon, maküler telenjiektazi tip 2, optik koherens tomografi

PS-638 [Tıbbi Retina]

Prematüre Retinopatisi Nedeni ile Lazer Fotokoagulasyon Tedavisi Uygulanan Hastaların Optik Koherens Tomografi Anjiyografi ile Değerlendirilmesi

Selin Deniz Oruç, Huseyin Mayalı

Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Manisa

GİRİŞ VE AMAÇ: Prematüre retinopatisi (PR) erken doğan bebeklerde gelişimini tamamlayamayan retina damarlarının anormal proliferasyonu sonucu oluşan fibrovasküloproliferatif bir hastalıktır. Bu çalışmada PR geliştirip lazer fotokoagulasyon (LFK) ile tedavi edilen çocuklardaki uzun dönem makuler yapısal farklılıkların optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) ile tespit edilip sonuçlar ile fonksiyonel değişikliklerin ilişkisinin incelenmesi amaçlandı.

YÖNTEM: Çalışmaya hastanemizde PR tanısı konan ve LFK uygulanan 35 göz (L-ROP), tedavisiz regrese olan 35 göz (R-ROP), takiplerinde PR gelişmeyen prematüre bebeklerden 38 göz dahil edildi. Ayrıca term doğan 37 göz de kontrol grubu olarak alındı. Tam oftalmolojik muayene ardından 6x6 mm HD Anjio Retina OKTA ölçümleri yapıldı. Yüzeysel ve derin kapiller pleksus damar yoğunluğu (YKP-VD, DKP-VD), santral maküla kalınlığı (SMK), foveal avasküler zon (FAZ) parametreleri ölçüldü. Fovea çapı ve foveal çukur derinliği (FÇD) raster modülü seçilerek çekilen görüntülerde manuel olarak ölçüldü.

BULGULAR: Fovea DKP-VD ve YKP-VD L-ROP ve R-ROP grubunda prematüre ve kontrol gruplarına göre yüksek, tüm alanlar DKP-VD ve YKP-VD düşük bulundu. FAZ alanı, perimetri ve FD değerlerinin L-ROP ve R-ROP gruplarında prematüre ve kontrol gruplarına göre azalmış olduğu görüldü. SMK L-ROP ve R-ROP gruplarında prematüre ve kontrol gruplarına göre anlamlı olarak artmıştı. FÇD ve fovea çapının da L-ROP ve R-ROP gruplarında prematüre ve kontrol gruplarına göre azaldığı görüldü. Küçülmüş FAZ alanının artmış SMK ve fovea damar yoğunluğu ile ilişkili olduğu görüldü. Ayrıca SMK ile fovea derin ve yüzeysel kapiller pleksus damar yoğunluğu arasında pozitif korelasyon bulundu. Görme keskinliğinin SMK ve fovea damar yoğunluğu ile negatif korelasyon, FAZ alanı ile pozitif korelasyon gösterdiği tespit edildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: PR maküla anatomik ve vasküler gelişimini etkilemektedir ve tedaviyle gerilese bile damar yoğunluğu ve FAZ alanında kalıcı değişiklikler izlenmektedir. Bu değişimlerin sonuç görme keskinliğine etkisi sınırlıdır.

Anahtar Kelimeler: foveal avasküler zon, lazer fotokoagulasyon, optik koherens tomografi anjiyografi, prematüre retinopatisi, vasküler dansite

PS-639 [Tıbbi Retina]

Retinal Ven Dal Tıkanıklığı Olan Hastalarda Anti-VEGF Tedavisinden İntravitreal Deksametazon İmplantına Erken veya Geç Geçişin Karşılaştırması

İremnur Altındaş, Zübeyir Yozgat, Serdar İlgüy, Berire Şeyma Durmuş Ece, Erdem Yüksel, Mehmed Uğur Işık
Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kastamonu

GİRİŞ VE AMAÇ:Retina ven dal tıkanıklığı (RVDT) nedeniyle makula ödemi olan ve daha önceden tedavi görmemiş hastalarda ardışık üç aylık intravitreal (iv) anti-vasküler endotelial büyüme faktörü (VEGF) enjeksiyonundan sonra iv deksametazon (DEKS) implantına erken veya geç geçişin ve sadece iv anti-VEGF tedavisi alanların sonuçlarını karşılaştırmak. **YÖNTEM:**Bu çalışmaya RVDT nedeniyle iv enjeksiyon tedavisi başlanan 57 hastanın 57 gözü dahil edildi. Başlangıç, 3, 6 ve 12. ay vizitlerindeki en iyi düzeltilmiş görme keskinliği, muayene bulguları ve santral makula kalınlığı (SMK) değerlendirmesi için optik koherens tomografi (OKT) verileri kaydedildi. Yükleme dozu olarak her hastaya 3 ay aylık iv bevacizumab enjeksiyonu yapıldı. Gruplar; yükleme dozundan sonra iv DEKS implantına geçiş yapılanlar (erken değişim, n:17), 6 ay aylık iv anti-VEGF'ten sonra iv DEKS implantına geçiş yapılanlar (geç değişim, n:17) ve pro re nata rejimi ile anti-VEGF tedavisi alanlar (n:23) olarak belirlendi.

BULGULAR:Bu çalışma yaşları $67,2 \pm 10,1$ olan 57 hastadan (27 kadın) oluşmaktadır. Grupların yaş, cinsiyet ve sistemik hastalık durumları benzerdi. Başlangıç ortalama Tüm gruplarda başlangıca göre 3, 6, 12. ay vizitlerinde harf kazancı vardı ve tüm gruplar ve vizitler için anlamlı bulundu (her biri için $p<0,05$). Ortalama 12.ay harf kazançları sırasıyla 15,1, 20,9 ve 16,7 olarak bulundu. Tüm gruplarda başlangıca göre 3, 6, 12. ay vizitlerinde SMK'de incelmeye vardı ve tüm gruplar ve vizitler için anlamlı bulundu (her biri için $p<0,05$). Ortalama anatomik düzelme sırasıyla 115,3, 136,9 ve 83 μm olarak bulundu. Ortalama harf kazançları ve anatomik düzelmede gruplar arasında anlamlı fark saptanmadı (sırasıyla $p:0,702$ ve $p:0,388$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**RVDT'e bağlı makula ödemi nedeniyle iv enjeksiyon tedavi alanların sonuçlarının karşılaştırıldığı bu çalışmada 3 grup arasında harf kazancı ve anatomik düzelmede anlamlı fark saptanmasa da harf kazancının ve anatomik düzelmenin en yüksek olduğu grup geç değişim grubu bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Ven dal tıkanıklığı, deksametazon implant, Anti-VEGF

PS-641 [Tıbbi Retina]

Santral Retinal Arter Tıkanıklığında Hiperbarik Oksijen Tedavisinin Etkinliği

Özlem Eşki Yücel, Muhiddin Fatih Bodur

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları AD, Samsun.

GİRİŞ VE AMAÇ: Santral retinal arter tıkanıklığı (SRAT), hastaların hayat kalitelerini ciddi seviyede azaltabilecek görsel hasara sebep olabilen oftalmolojik bir acil durumdur. Hızlı ve uygun tedavi hasarı azaltabilmek için çok önemlidir. Çeşitli tedavi yöntemleri uygulanmakla birlikte nispeten sınırlı bir başarı elde edilebilmektedir. Bu çalışmada SRAT tedavisinde hiperbarik oksijenin (HBO) etkinliğini değerlendirmeyi amaçladık.
YÖNTEM: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesinde Ocak 2013 - Nisan 2023 tarihleri arasında SRAT tanısı alan hastaların kayıtları retrospektif olarak incelendi. Hastalara uygulanan tedaviler ile başlangıç ve tedavi sonrası kontrollerindeki ayrıntılı göz muayene bulguları not edildi. Ön kamara parasentezi (ÖKP) ardından HBO tedavisi uygulananlar 1. grup, sadece HBO tedavisi uygulananlar 2. grup ve sadece ÖKP uygulananlar 3. grup olmak üzere hastalar 3 gruba ayrıldı. Veriler, IBM SPSS Statistics 22 programı ile non-parametrik testler kullanılarak karşılaştırıldı.

BULGULAR: Çalışmaya ortanca yaşı 72 (28-92) olan, 12 (35,3)'si kadın, 22 (64,7)'si erkek olmak üzere 34 hasta dahil edildi. Grup 1,2 ve 3'te sırası ile 10, 14 ve 10 hasta vardı. Gruplar yaş, cinsiyet, sistemik hastalıklar ve başvuru zamanı açısından benzerdi ($p > 0,05$). Grup 1,2 ve 3'te: başlangıç ortanca görme keskinliği (GK) sırası ile 2,3 (2,3-3,0), 1,9 (1,3-3,0) ve 2,7 (1,3-3,0) logMAR ($p = 0,573$); son vizitlerindeki ortanca GK sırası ile 1,9 (0,3-3,0), 1,9 (0,3-3,0) ve 2,7 (1,3-3,0) logMAR ($p = 0,624$) bulundu. Sadece grup 1'de sonuç GK başlangıca göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde artarken ($p = 0,035$), diğer gruplarda anlamlı değişim görülmedi (grup 2 ve 3 için sırası ile $p = 0,138$ ve $p = 0,786$). Sonuç GK başlangıç GK ($r = 0,425$, $p = 0,012$) ile orta düzeyde pozitif ve başvuru zamanı ($r = -0,381$, $p = 0,026$) ile orta düzeyde negatif korelasyon gösteriyordu.

TARTIŞMA VE SONUÇ: SRAT tedavisinde erken dönemde uygulanan ÖKP ile kombine edilen HBO tedavisi görsel prognozu olumlu etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: hiperbarik oksijen, ön kamara parasentezi, santral retinal arter tıkanıklığı, SRAT.

PS-642 [Tıbbi Retina]

Eksüdatif yaşa bağlı makula dejenerasyonunda anti- VEGF ile tedavi et ve uzat rejimi uygulanan hastalarda fako cerrahisi zamanlaması

Utku Furuncuoğlu¹, Zübeyir Yozgat², Serdar İlgü¹, Hüseyin Bayramlı², Şeyma Berire Durmuş Ece², Erdem Yüksel², Mehmed Uğur Işık²

¹Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Kastamonu

²Kastamonu Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Kastamonu

GİRİŞ VE AMAÇ:Eksüdatif yaşa bağlı makula dejenerasyonu(eYBMD) nedeniyle iv anti-vasküler endotelial büyüme faktörü(VEGF) ile tedavi et ve uzat(T&E) rejimi uygulanan ve fako cerrahisi yapılan hastalarda optimum cerrahi zamanlamasını ve varsa nüks oranlarını belirlemek.

YÖNTEM:Bu çalışmaya eYBMD nedeniyle T&E ile iv anti-VEGF tedavisi uygulanan,tedavi aralığı 6 hafta(grup 1,8 göz),8 hafta(grup 2,8 göz) ve 10 hafta(grup 3,8 göz) olup fako cerrahisi yapılan 24 hastanın 24 gözü dahil edildi.Hastalara cerrahi öncesinde,cerrahi sonrası 1.gün,1.hafta,1.ay ve sonraki iv enjeksiyon tedavisi öncesinde (en son) en iyi düzeltilmiş görme keskinliği(EİDGK) değerlendirmesi(logMAR),oftalmolojik muayene ve optik koherens tomografi(OKT) çekimleri yapıldı.OKT ile ölçülen santral ve ortalama makula kalınlığı(SMK ve OMK)değerleri not edildi.Yeni sub/intraretinal sıvı oluşması ve 50 µm'den fazla SMK artışı nüks olarak değerlendirildi.

BULGULAR:Bu çalışma yaşları $75,8 \pm 6,2$ olan 24 hastadan (9 kadın) oluşmaktadır.Gruplar yaş ve cinsiyet açısından benzerdi.Başlangıç EİDGK(G1:1,14±0,5,G2:0,87±0,2 ve G3:0,73±0,4), SMK(G1:222±16,G2:194±61 ve G3:230±67) ve OMK(G1:246±24,G2:246±20 ve G3:247±28) değerleri gruplar arasında benzerdi(sırasıyla p:0,229,p:0,444 ve p:0,839).Son EİDGK(G1:1,21±0,5,G2:0,58±0,2 ve G3:0,72±0,5), SMK(G1:242±45,G2:231±56 ve G3:193±43) ve OMK(G1:260±21,G2:270±18 ve G3:259±22) değerleri gruplar arasında benzerdi(sırasıyla p:0,072,p:0,153 ve p:0,974).Grup içinde başlangıç ve son EİDGK,SMK ve OMK değerleri karşılaştırıldığında yalnızca grup 2'de EİDGK'da anlamlı artış olduğu gözlemlendi(p:0,001) ve grup 1'de anlamlı olmaya yakın OMK artışı vardı(p:0,072).Başlangıç ve son EİDGK,SMK ve OMK değerlerinin değişimi gruplar arasında karşılaştırıldığında gruplar arasında anlamlı fark yoktu.7 gözde nüks gözlemlendi ve gruplar arasında nüks oluşumu açısından fark yoktu(p:0,827).

TARTIŞMA VE SONUÇ:eYBMD'de T&E tedavi rejimi ile iv anti-VEGF tedavisi uygulanan hastalarda tedavi aralığının fako cerrahisi planlaması açısından farkı olmayabilir.

Anahtar Kelimeler: eYBMD, tedavi et ve uzat, VEGF

PS-644 [Tıbbi Retina]

Diyabetes Mellitus ve Sistemik Hipertansiyonda Retinopati Öncesinde Maküla ve Optik Sinirin Optik Koherens Tomografisi ve Anjiyografisi ile Değerlendirilmesi

Yelda Yıldız Taşcı, Mustafa Ömer Bilgiç, Özge Sarıtaş, Mücella Arıkan Yorgun, Yasin Toklu
Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Diyabetes Mellitus (DM) ve sistemik hipertansiyonda (SHT) retinopati öncesinde maküla ve optik sinirin optik koherens tomografisi (OKT) ve anjiyografisi (OKT-A) ile değerlendirilmesi.

YÖNTEM: DM ve SHT nedeniyle kliniğimize konsülte edilen retinopati olmayan hastalar çalışmaya alındı. Sadece DM olanlar grup 1, DM'ye SHT eşlik edenler grup 2, kontrol grubu grup 3 olarak adlandırıldı. Tüm hastaların HbA1c, en iyi düzeltilmiş görme keskinliği, ön segment, dilate fundus muayenesi, spektral domain OKT, enhanced depth imaging (EDI) OKT, maküla kalınlığı (MK), koroid kalınlığı (KK), retina sinir lifi kalınlığı (RSLK), yüzeysel kapiller pleksus (YKP), derin kapiller pleksus (DKP), radyal peripapiller kapiller pleksus (RPPK) vasküler dansiteleri, foveal avasküler zon (FAZ), retinal kapiller akım dansitesi (RKAD), dış retina akım alanı (DRAA), koryokapillaris akım alanı (KCAA) ölçüldü. **BULGULAR:** Çalışmada 72 hastanın 144 gözü değerlendirildi. Grup 1, 2 ve 3'te sırasıyla 52,52,40 göz değerlendirildi. Tüm kadranlarda MK'de grup 1 ile 3, grup 2 ve grup 3 arasında anlamlı farklılık yoktu. Grup 2'de grup 1'e göre MK'nin ince olması anlamlıydı ($p < 0.05$). Ortalama KK, RSLK, RPPK'de gruplar arasında anlamlı farklılık yoktu ($p > 0.05$). Fovea dışındaki tüm YKP vasküler dansiteleri üç grupta benzerdi. Foveadaki YKP ve tüm kadranlardaki DKP vasküler dansitesiteleri grup 1 ile grup 3, grup 2 ile grup 3 arasında anlamlı farklılık yokken, grup 2'de grup 1'e göre daha ince olması anlamlıydı ($p < 0.05$). FAZ'ın grup 2'de grup 1'e göre daha geniş olması anlamlıydı ($p = 0.003$). RKAD, DRAA ve KCAA'da gruplar arasında anlamlı farklılık yoktu ($p > 0.05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: DM ve SHT farklı mekanizmalarla retinanın metabolik ve mikrovasküler yapısını etkilemektedir. Retinopati gelişmeyen DM'li hastalarda SHT eşlik etmesi durumunda MK'nin incelendiği, foveadaki YKP ve tüm kadranlardaki DKP vasküler dansitenin azaldığı, FAZ'ın genişlediğini gözlemledik. Bu nedenle bu iki hastalığın birlikteliğinde hasta takiplerinin daha yakın yapılması gerektiğini söyleyebiliriz.

Anahtar Kelimeler: Diyabetes Mellitus, Optik koherens tomografisi, Optik koherens tomografi anjiyografisi, Sistemik Hipertansiyon

PS-645 [Tıbbi Retina]

Pediyatrik hipertansif hastalarda retina morfoloji ve mikrovasküleritesinin OCTA ile değerlendirilmesi

Ömer Anıl Sönmez, Bengi Demirayak, Aslı Vural, İsmail Umut Onur
Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Pediyatrik hipertansif hastalarda, OCTA ile yapılan değerlendirmede retinal mikrovasküler değişiklik olup olmadığını ortaya koymak.
YÖNTEM: Aralık 2022-Mayıs 2023 tarihleri arasında Bakırköy Dr Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Nefrolojisi kliniğince sistemik hipertansiyon tanısı almış ve en az 1 yıl takip edilmiş, 18 yaş altı hastaların tam oftalmolojik muayeneleri yapıldı. OCTA ile süperfisyonel kapiller plexus (SCP), derin kapiller plexus (DCP), radyal peripapiller kapiller vasküler dansite (RPC) ve foveal avasküler zon (FAZ) değerlendirildi. Benzer yaş grubunda herhangi bir sistemik hastalığı olmayan olgular kontrol grubu olarak alındı. SPSS kullanılarak istatistiksel analiz yapıldı. Verilerin normal dağılım gösterip göstermediği Kolmogorov-Smirnov testi ile değerlendirildi. Mann Whitney-U testi ile her iki grubun verileri karşılaştırıldı.
BULGULAR: Çalışmaya 56 hasta (grup 1) ve 32 normal olgu (grup 2) dahil edildi. Grup 1 deki olguların yaş ortalaması 14.0, grup 2 deki olguların ise 13.2 idi. Her iki grupta da oftalmolojik muayene ile patoloji saptanmadı. OCTA ile yapılan incelemelerde grup 1 de SCP vasküler dansite ortalaması 51.4, grup 2 de 50.1 idi. DCP vasküler dansite ortalaması grup 1 de 44.8, grup 2 de 47.0 bulundu. RPC vasküler dansite ortalaması grup 1 de 55.7, grup 2 de 55.4 olarak saptandı. SCP superior kadrantdaki farklılık, DCP inferior ve perifoveal bölgedeki gruplar arasındaki farklılık istatistiksel olarak anlamlı saptandı (sırasıyla $p=0.02$, $p=0.02$, $p=0.02$). FAZ, grup 1 de 0.25 mm^2 iken grup 2 de 0.33 mm^2 olarak bulundu ve bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı saptandı ($p=0.03$).
TARTIŞMA VE SONUÇ: Bildiğimiz kadarıyla literatürde pediyatrik yaş grubunda retinal mikrovasküleriteyi gösteren çalışma bulunmamaktadır. Bu çalışmada, oftalmolojik muayene ile saptanan retinopati olmayan pediyatrik hipertansif hastalarda yüzeysel ve derin kapiller plexusta mikrovasküler değişiklikler olduğunu ve foveal avasküler zonda farklılık olduğunu OCTA ile gösterildi.

Anahtar Kelimeler: hipertansiyon,retinopati,OCTA

PS-647 [Tıbbi Retina]

Pakikoroid Spektrum Hastalıklarında Skleral Kalınlık, Koroid Kalınlığı ve İris Kalınlığı İlişkisi

Elif Akbas Ulman, Cumali Değirmenci, Serhad Nalçacı, Filiz Afrashi, Cezmi Akkın
Ege Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Pakikoroid hastalık spektrumu arasında bulunan santral seröz koryoretinopati (SSKR) ve polipoid koroidal neovaskülopati (PKV) hastalıklarında, sağlıklı kontrol gruplarına göre sklera, iris ve koroid kalınlık ölçümlerinin karşılaştırmalı olarak değerlendirilmesi

YÖNTEM:Prospektif olarak tasarlanan bu çalışmada, kliniğimizde takipli olup Aralık 2021-Ocak 2023 tarihleri arasında kontrole gelen SSKR ve PKV hastalarında sferik eşdeğer (SE), aksiyel uzunluk, subfoveal koroid kalınlığı, sklera kalınlığı ve iris kalınlığı, cinsiyet ve yaş açısından uyumlu iki kontrol grubu ile karşılaştırıldı. Skleral kalınlık, anterior segment OCT (AS-OCT) ile skleral mahmuzun 6 mm arkasından 4 yönde ölçüldü. İris kalınlığı ise AS-OCT ile pupilin temporal ve nazal kenarının 2 mm uzağından vertikal olarak hesaplandı. Subfoveal koroid kalınlığı ölçümü EDI-OCT ile yapıldı.

BULGULAR:40 PKV hastası ve 40 sağlıklı kontrolü; 40 SSKR hastası ve 40 sağlıklı kontrolü olmak üzere toplam 160 birey çalışmaya alındı. Hasta ve kontrol grupları arasında yaş, cinsiyet, göz rengi, SE ve aksiyel uzunluk açısından anlamlı fark yoktu. Sklera kalınlığı PKV ve SSKR grubunda, süperior ($p=.03$, $p=.007$), inferior ($p=.02$, $p=.04$), temporal ($p=.03$, $p=.04$) ve nazal ($p=.05$, $p=.007$) kadrantlarda kontrollere göre anlamlı olarak fazlaydı. Koroid ve iris kalınlığı da PKV ve SSKR hastalarında kontrol gruplarına göre yüksek bulundu (koroid: $p=.001$, nazal iris: $p=.001$, $p=.007$, temporal iris: $p=.03$, $p=.04$). Sklera kalınlığı ile yaş, koroid veya iris kalınlığı arasında hiçbir grupta anlamlı ilişki görülmedi. Her iki sağlıklı kontrol grubunda, yaş arttıkça koroid ve iris kalınlığının azaldığı, ayrıca koroid ve iris kalınlığı arasında pozitif korelasyon olduğu görüldü. Ancak hasta gruplarında yaş, koroid ve iris kalınlığı arasında herhangi bir korelasyon olmadığı saptandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Pakikoroid hastalık spektrumunda, kalın koroid bilinen bir özellik olmakla birlikte, kalın sklera ve irisin de bu hastalık patogeneğinde yer aldığı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: pakikoroid spektrum hastalıkları, sklera kalınlığı, iris kalınlığı, koroid kalınlığı

PS-649 [Tıbbi Retina]

Is Wet-Type Age-Related Macular Degeneration Associated with Serum Midkine Levels?

Mahmut Atum¹, Ali Altan Ertan Boz¹, Yersultan İslambekov¹, Fatma Seniha Genç¹, Erdem Çokluk², Erkan Çelik¹

¹Sakarya University Training and Research Hospital, Department of Ophthalmology

²Sakarya University Training and Research Hospital, Department of Biochemistry

BACKGROUND AND AIM:Age-related macular degeneration (AMD) is a progressive-degenerative disease related to multiple risk factors which leads to blindness in thousands of people every year around the world. The disease is divided into two main groups: dry and wet. AMD usually starts as the dry type, with changes and degeneration of the retinal pigment epithelium. If neovascularization develops, it is called the wet type. Midkine (MDK) is a heparin-binding growth factor seen as a versatile factor contributing to both normal tissue homeostasis and disease development. MDK receptors are thought to function in the multi-step process of ocular development and play important roles in cell proliferation, adhesion, and migration. Also, midkine increases in some cancers and can indicate metastasis and migration. In this study, we measured blood MDK levels in AMD patients. We also found different levels of MDK in dry and wet AMD.

METHODS:Blood MDK level was measured in a total of 54 AMD patients. Patients were then classified into the dry group (26 patients) and the wet group (28 patients). Midkine levels were measured by sandwich Enzyme-Linked Immunosorbent Assay (ELISA) method (USCN, Wuhan USCN Business Co., Ltd. Hubei, PRC; Elabsience, Bioassay Technology Laboratory, Shanghai, China).

RESULTS:Normally, MDK levels must be under <0.001 pg/ml in humans. However, in AMD patients, this number is increased. Particularly in the wet group, serum MK levels (105.4 ± 48.2 pg/ml) were significantly higher than the dry group (55.3 ± 30.5 pg/ml). ($p<0.001$) Duration of AMD was 5.5 ± 2.5 years in the wet type and 2.6 ± 1.9 years in the dry type, and there was a statistically significant difference between the two groups. ($p<0.001$)

CONCLUSIONS:The study showed us that serum MDK levels were significantly increased in wet AMD compared to dry AMD. We can mainly use serum MDK measurements for prognostic aims during normal examinations of dry AMD patients to control for development of the wet type.

Keywords: age-related macular degeneration, midkine, retina

PS-650 [Tıbbi Retina]

Prematüre Retinopatisinin Prognozunda Sistemik İmmün İnflamasyon İndeksi ile Hemogram İlişkili İnflamatuar Belirteçler Arasındaki Korelasyon

Hatice Ceren Kabaoğulları¹, Dilara Pirhan¹, Şeyma Karataş³, Özge Serçe Pehlevan², Sevgi Subaşı¹, Ecem Önder Tokuç¹

¹Kocaeli Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Kocaeli

²Kocaeli Üniversitesi, Çocuk Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Neonatoloji Bilim Dalı, Kocaeli

³Kocaeli Üniversitesi, Çocuk Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Kocaeli

GİRİŞ VE AMAÇ:Prematüre retinopatisi (ROP) gelişiminde ve tedavisinde inflamatuvar belirteçler ve hemogram değerlerinin öngörülebilir prognoza etkisini araştırmak
YÖNTEM:Çalışmaya gebelik yaşı≤34 hafta olan, Ocak 2017-Nisan 2023 arasında doğmuş olan doğdukları gün ilk 24 saat içinde prokalsitonin ve hemogram bakılmış olup, 1. aylarında da hemogramlarına bakılan 79 prematüre bebek dahil edildi. Prokalsitonin seviyeleri, nötrofil lenfosit oranı (NLO), platelet lenfosit oranı (PLO), monosit lenfosit oranı (MLO), pan immün inflamasyon değeri (PIID), sistemik immün inflamasyon indeksi (SII) ilk 24 saatteki ve 1. aydaki hemogram değerleri, C-reaktif protein seviyeleri kaydedildi.
BULGULAR:Çalışmadaki yenidoğanların 49 (%62) tanesinde ROP gelişimi gözlenmiş, 30 (%38) tanesinde ROP gelişimi gözlenmemiştir. ROP gelişenlerde median yaş 28 (25-30), gelişmeyenlerde 30 (27.75-32) idi. 49 yenidoğandan sadece 9(%11,4) tanesinde ROP tedavisine ihtiyaç duyulmuştur. ROP gelişenlerin %28,6'sında RDS Evre 4 görülmüş. ROP tedavisi alan grupta gestasyonel yaş (p=0.001), doğum kilosu (p=0.000), entübasyon süresi (p=0.002), total ventilasyon süresi (p=0.002), serbest oksijen süresi (p=0.015), PDA oranında (p=0.019) anlamlı olarak farklılık bulunmuştur. Birinci gündeki inflamatuvar endekslerin tümünde ROP gelişimi açısından anlamlı olarak fark gözlemlenmezken, ROP tedavisi olan grupta NLO (p=0,009), PIID (p=0.007), MLO (p=0.000) parametreleri alınan birinci ayda anlamlı bulunmuştur.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Sonuç olarak, hayatın ilk aya ait bazı tam kan sayım parametrelerini ROP gelişiminin olası erken belirleyici biyobelirteçleri olarak bulduk. Sistemik inflamatuvar indekslerin ROP gelişimini etkileyip etkilemediği henüz bilinmemektedir. Bu sonuçlar, tam kan sayım parametrelerinin yaygın olarak mevcut ve maliyet etkin bir tarama testi olarak kullanımı konusunda umut vericidir ve potansiyel olarak göz doktorlarına ve neonatologlara ROP gelişme riski taşıyan bebekler hakkında ön bilgi sağlamak için modellere entegre edilebilir.

Anahtar Kelimeler: inflamasyon, pan immün inflamasyon değeri, prematüre retinopatisi, prognoz, sistemik immün inflamatuvar indeksi

PS-652 [Tıbbi Retina]

Tip 2 makular telenjiektazisi olan hastaların asimetric gözlerindeki henle lifi tabakasının sağlıklı popülasyon ile karşılaştırılması ve değerlendirilmesi

Mehmed Uğur Işık, Serdar İlgüy, Zübeyir Yozgat, Erdem Yüksel, Berire Şeyma Durmuş Ece, Utku Furuncuoğlu, Yusuf İnaçlı
Kastamonu Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Kastamonu

GİRİŞ VE AMAÇ:Tip 2 makuler telenjiektazisi (macTel2) olan hastaların asimetric gözlerindeki henle lifi tabakasının (HFL) sağlıklı popülasyon ile karşılaştırılması ve değerlendirilmesi

YÖNTEM:Bu kesitsel çalışmaya tek taraflı macTel2 olan 15 hastanın 15 sağlam gözü ve 30 sağlıklı hastanın 30 gözü dahil edildi. Tüm katılımcılara en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), göz içi basınç ölçümü (GİB), tam oftalmolojik muayene ve optik koherens tomografi (OKT) yapıldı. OKT ile Early Treatment Diabetic Retinopathy Study (ETDRS) 9 bölge makula kalınlığı not edildi. Makula santralinden geçen tek bir yüksek çözünürlüklü OKT kesitindeki santral 6 mm'deki HFL alanı imageJ programı ile işaretlenerek iki farklı gözlemci tarafından hesaplandı (figür 1). Hesaplayıcılar arasında anlamlı bir fark yoktu ve hesaplayıcıların hesaplamaları kendi grupları içinde uyumluydu.

BULGULAR:Çalışmaya alınan gruplar yaş, cinsiyet, GİB ve EİDGK değerleri açısından benzerdi. Outer superior ve outer inferior makula kalınlıkları dışındaki tüm kadranslar MacTel2 grubunda daha düşüktü. MacTel2 grubundaki HFL alanı sağlıklı gruba göre belirgin olarak daha düşüktü (sırasıyla, $735340 \pm 81119 \mu\text{m}^2$ vs $902933 \pm 74112 \mu\text{m}^2$, $p < 0,001$). Her iki grupta da HFL alanı ile hasta yaşı ve cinsiyeti, GİB ve EİDGK değerleri arasında anlamlı bir ilişki yoktu. Sağlıklı grupta HFL ile tüm makula kadransları arasında anlamlı bir ilişki varken, macTel2 grubunda HFL alanı ile makula kalınlıkları arasında bir ilişki yoktu.

TARTIŞMA VE SONUÇ:MacTel2 olan hastaların asimetric gözlerinde makula kalınlıklarındaki azalmanın yanı sıra HFL alanında belirgin bir düşüklük olduğu gözlemlendi. Sağlıklı grupta HFL alanı ile makula kalınlıkları arasında anlamlı ilişki olmasına rağmen macTel2 hastalarının sağlam gözlerinde HFL alanındaki düşüklük ile makula kalınlıklarındaki azalmanın arasında korelasyon olmaması bu hastalardaki erken Müller hücre hasarının göstergesi olarak değerlendirilebilir. Dolayısıyla, HFL alanının macTel2 hastalarının asimetric gözlerinin takibinde bir değeri olabilir.

Anahtar Kelimeler: henle lifi tabakası, imageJ, makular telenjiektazi tip 2, optik koherens tomografi

PS-654 [Tıbbi Retina]

Periferik Lazer Fotokoagülasyon Sonrası Epiretinal Membran Gelişimi ve Progresyonu

Ece Doğruel, Merve Özbek, Rukiye Aydın Arslan
İstanbul Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Semptomatik periferal retinal dejenerasyon veya yırtık nedeniyle periferik lazer fotokoagülasyon yapılan gözlerde maküler epiretinal membran(ERM) oluşum insidansının belirlenmesi

YÖNTEM:Ocak 2015-Ocak 2023 arasında semptomatik periferal retinal dejenerasyon veya yırtık nedeniyle periferik lazer fotokoagülasyon yapılmış olan 118 hasta çalışmaya dahil edilmiştir.Hastaların 62'sine latis dejenerasyonu,38'ine retinal yırtık 18'ine ise retinal delik nedeniyle lazer yapılmıştı.Bu hastaların dosyaları ve optik koherens tomografi(OKT) görüntüleri geriye dönük incelenerek ERM gelişimi sıklığı araştırıldı
BULGULAR:Ortalama yaş 50.99±15.00(17-74 yıl) idi.Hastaların 68'i erkek 87'si kadın olup ortalama takip süresi 29.60±22.78 ay(6-92 ay) idi.Hastalarda lazer öncesi ve takip sürecinde ERM oluşumuna neden olabilecek predispozan herhangi bir oküler hastalık veya cerrahi öyküsü mevcut değildi.Takip süresince 20(%16.9) hastada ERM geliştiği görüldü.ERM formasyonu OKT görüntülerinde lazer tedavisinden ortalama 18.15±17.47 ay sonra saptandı.Latis dejenerasyonu nedeniyle lazer yapılan hastaların %9.7'sinde,yırtık nedeniyle lazer yapılan hastaların %28.9'unda,retinal delik nedeniyle lazer yapılan hastaların ise %16.7'sinde ERM geliştiği izlendi.On iki hastada evre 1, 5 hastada evre 2, 3 hastada ise evre 3 ERM mevcuttu.Evre 3 ERM gelişen hastaların tümüne retinal yırtık nedeniyle lazer tedavisi yapılmıştı.Evre 1 ERM'den Evre 2 ERM'ye progresyon süresi 15.66±6.83 ay iken Evre 1'den Evre 3'e progresyon süresi ise 30.00±5.36 ay idi.Hastaların hiçbirine ERM nedeniyle cerrahi uygulanmamıştı

TARTIŞMA VE SONUÇ:Semptomatik periferal retinal dejenerasyon veya yırtık nedeniyle yapılan periferik lazer fotokoagülasyon sonrasında ERM gelişme insidansı %16.9 olarak bulunmuştur.Retinal yırtık nedeniyle yapılan lazer fotokoagülasyon sonrasında ERM gelişme insidansı en yüksek olup ileri evre ERM gelişme riski artmıştır.Periferik lazer fotokoagülasyon sonrası maküler ERM gelişimi ve progresyonu takiplerde dikkatlice değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Epiretinal membran, periferik lazer fotokoagülasyon, optik koherens tomografi

PS-655 [Tıbbi Retina]

Sinovac-Coronavac ve Pfizer-Biontech Aşısının Retinal Vasküler Sisteme ve Retina Anatomisine Etkilerinin Optik Koherens Tomografi ve Optik Koherens Tomografi Anjiyografi ile İncelenmesi

Özge Sarıtaş¹, Mücella Arıkan Yorgun²

¹Battalgazi Devlet Hastanesi

²Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Sinovac-Coronavac ve Pfizer-BioNTech mRNA aşısının koroidal ve retinal vasküler sistem üzerine etkisini optik koherens tomografi (OKT) ve optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) ile değerlendirmek

YÖNTEM:Bu prospektif kesitsel çalışmada, 63 sağlıklı katılımcı (29'u Pfizer-BioNTech, 34'ü Sinovac-CoronaVac) değerlendirildi. OCTA ile yüzeysel kapiller pleksus (YKP), derin kapiller pleksus (DKP) ve koryokapillaris (KK) vasküler dansitesi (VD) ölçüldü. EDI-OCT ile koroid kalınlığı ölçüldü. Aşılamalardan sonraki 2. hafta ve 4. haftada ölçümler yapıldı ve aşılama öncesi değerlerle karşılaştırıldı.

BULGULAR:Sinovac-CoronaVac aşısı öncesi ve sonrası vasküler dansite ve OKT değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktu. Pfizer-BioNTech aşısı öncesi yüzeysel kapiller pleksus için foveal VD değerleri aşı sonrası 2.hafta değerleri ile kıyaslandığında anlamlı olarak daha düşük görülmüştür. Pfizer-BioNTech aşısı sonrası 2.haftada yüzeysel kapiller pleksus için tüm alan, parafovea ve perifovea VD değerleri aşı öncesine kıyasla anlamlı olarak azalmıştır. Pfizer-BioNTech aşısı sonrası 2.haftada derin kapiller pleksus ve retina VD değerleri aşı öncesine kıyasla anlamlı olarak daha az görülmüştür. 4.haftada aşı öncesi değerleriyle uyumlu hale gelmiştir. Pfizer-BioNTech aşısı sonrası 2.haftada koryokapillaris VD değerleri aşı öncesine kıyasla anlamlı olarak azalmıştır. Foveal ve parafoveal alanda azalmanın 4.haftada devam ettiği görülmüştür.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmamızda Pfizer-BioNTech aşısı için aşı sonrası 2. haftada retina VD ve OKT değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı değişikliklerin olduğu ve bu parametrelerin 4. haftada aşılama öncesi değerlerle uyumlu hale geldiği gösterilmiştir. Buna karşılık, Sinovac-Coronavac aşısı öncesi ve sonrası için VD değerlerinde anlamlı değişim saptanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Enhanced depth imaging optical coherence tomography, Pfizer-BioNTech, optical coherence tomography angiography, SARS-CoV-2 vaccines, Sinovac-Coronavac

PS-656 [Tıbbi Retina]

Akromegali hastalarında skleral, koroidal ve retinal kalınlığın değerlendirilmesi

Onur Furundaoturan¹, Cumali Değirmenci², Özer Sakin², Filiz Afrashi², Melis Palamar², Gökçen Ünal Kocabaş³, Ilgın Yıldırım Şimşir³

¹Harakani Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları, Kars

²Ege Üniversitesi, Göz Hastalıkları, İzmir

³Ege Üniversitesi, Endokrin Hastalıkları

GİRİŞ VE AMAÇ:Akromegali büyüme hormonunun fazla sekresyonu ile ilişkili multisistem bir hastalıktır ve oftalmolojik etkisi hakkındaki bilgi literatürde yetersizdir. Bu çalışma ile akromegalinin skleral, koroidal ve retinal ölçümlere etkilerinin ortaya konması ve sağlıklı gönüllülerle kıyaslanması amaçlandı.

YÖNTEM:Prospektif planlanan bu çalışma, 50 akromegali hastası ve 50 yaş ve cinsiyet uyumlu sağlıklı gönüllünün katılımıyla gerçekleştirildi. Detaylı oftalmolojik muayene yanında Topcon Triton Swept Source Optik Koherens Tomografi görüntüleme ile 4 kadranda skleral görüntüleme yapıldı. Aynı cihaz ile makula OKT görüntüleme yapıldı. Skleral kalınlık ölçümü 4 kadranda 2, 4 ve 6 mm'de manuel olarak gerçekleştirildi. Subfoveal koroid ve retina kalınlığı (SFKK, SFRK) manuel olarak OKT görüntülerinden hesaplandı.

BULGULAR:Elli akromegali hastası ve 50 sağlıklı gönüllünün, sağ gözleri çalışmaya dahil edildi. Gruplar arasında yaş ve cinsiyet farkı bulunmazken, ortalama yaş akromegali grubunda 55±5 idi. Skleral kalınlık 4 kadranda ve 2, 4,6 mm'lik ölçümlerde akromegali grubunda anlamlı daha fazla saptandı. SFKK gruplar arası fark göstermezken, SFRK akromegali grubunda daha yüksek saptandı. Tablo 1'de gruplara göre değerler görülmektedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Akromegali hastalarında oftalmolojik dokularda da etkilenim olası bir bulgudur. Bu çalışma ile retinal kalınlık ve literatürde ilk kez skleral kalınlık akromegali hastalarında daha yüksek bulunmuştur. Görece yeni bir parametre olan skleral kalınlık akromegali gibi sistemik hastalıkların tanı ve takibinde kullanılabilir bir ölçümdür.

Anahtar Kelimeler: Akromegali, Skleral kalınlık, Koroidal kalınlık, Retinal kalınlık

PS-657 [Tıbbi Retina]

Kronik Santral Seröz Koryoretinopatide Navigasyonlu Eşik Altı Mikropulse Lazer ile Pascal Endpoint Management Prosedürünün Etkinliğinin Karşılaştırılması: Erken Dönem Sonuçlar

Merve Özbek, Özgür Artunay

Prof. Dr. N. Reşat Belger Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Kronik santral seröz koryoretinopati (SSKR) nedeniyle Endpoint Management™ (EpM) (PASCAL® Synthesis™ Topcon Healthcare Inc., Tokyo, Japonya) tedavisi uygulanan hastalar ile navigasyonlu eşik altı mikropulse lazer tedavisi (Navilas® OD-OS GmbH, Teltow, Almanya) uygulanan hastaların görsel ve anatomik sonuçlarını karşılaştırmaktır.

YÖNTEM:Bu çalışmaya 4 aydan uzun süredir subfoveal sıvısı mevcut olan 80 SSKR hastasının 82 gözü dahil edildi. Hastalar 3 gruba ayrıldı. 30 göze (Grup 1) PASCAL cihazı ile EpM protokolü kullanılarak eşik altı lazer tedavisi, 29 göze (Grup 2) Navilas® cihazı ile navigasyonlu eşik altı lazer tedavisi uygulandı. Lazer tedavisini kabul etmeyen 23 hastanın 23 gözü ise kontrol grubu (Grup 3) olarak çalışmaya dahil edildi. Lazer tedavisi olan ve olmayan hastaların 1. ve 3. ay kontrollerinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) ve santral makula kalınlığındaki (SMK) değişiklikler değerlendirildi.

BULGULAR:Ortalama hasta yaşı 45 ± 9.3 yıl (25-57) idi. Tedavi sonrası EİDGK Grup 1 ve Grup 2'de anlamlı olarak artmıştı. Tedavi öncesi SMK Grup 1, Grup 2 ve Grup 3'te sırasıyla 367.90 ± 79.79 , 376.04 ± 83.78 ve 369.43 ± 71.10 idi ($p=0.930$). Tedavi sonrası 1. ayda SMK Grup 1, Grup 2 ve Grup 3'te sırasıyla 313.56 ± 74.74 , 305.18 ± 59.49 ve 364.62 ± 73.56 olarak bulundu ($p=0.010$). Çoklu karşılaştırma yapıldığında lazer tedavisi yapılan gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark izlenmedi ($p=0.905$). Ancak kontrol grubu ile lazer yapılan gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark mevcuttu ($p=0.029, p=0.017$). Tedavi sonrası 3. ayda da bu anlamlı farklılık devam etmekteydi ($p<0.05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu çalışma, eşik altı lazerlerin kronik SSKR'de subretinal sıvının rezolüsyonunda etkili olduğunu göstermektedir. Ancak hangi eşik altı lazerin daha etkili olduğunun araştırılması amacıyla hastaların uzun dönem takibi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kronik santral seröz koryoretinopati, Endpoint Management, Eşik altı lazer, Navigasyonlu lazer

PS-658 [Tıbbi Retina]

Gestasyonel Diyabet Hastalarında Prepartum ve Postpartum Dönemde Retinal Mikrovasküler Değişikliklerin OKTA ile Değerlendirilmesi

Mukaddes Damla Ciftci¹, Filiz Afrashi¹, Cumali Değirmenci¹, Didem Gül Sarıtaş², Fuat Akercan²

¹Ege Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

²Ege Üniversitesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Gestasyonel Diyabetes Mellitus (GDM) gebelikte geçici hiperglisemi ile karakterize metabolik bozukluktur. Çalışmanın amacı GDM hastalarında retinal mikrovasküler değişiklikleri optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) ile prepartum ve postpartum dönemde değerlendirmek ve sağlıklı gebelerle karşılaştırmaktır. **YÖNTEM:**Ege Üniversitesi'nde Mart 2022-Mayıs 2023 tarihleri arasında GDM tanısı almış 49 gebenin 98 gözü ile yaş ve gebelik haftası uyumlu 39 sağlıklı gebenin 78 gözü dahil edildi. Gönüllüler oftalmolojik muayenenin ardından OKTA, OKT ve korneal topografi ile değerlendirildi. GDM grubundan 24, kontrol grubundan 11 gönüllü postpartum 6.haftadan sonra tekrar değerlendirildi. Verilerin gruplar arası ve zaman içindeki değişimleri karşılaştırıldı. **BULGULAR:**Prepartum dönemde GDM ve kontrol grubu arasında santral 6x6 mm²'lik alanda total yüzeyel kapiller pleksus vasküler dansiteleri (YKP-VD) arasında fark yokken (%53,04±2,83 ve %53,21±2,48; p=0,91), derin kapiller pleksus vasküler dansitesi (DKP-VD) GDM grubunda anlamlı olarak düşük saptandı (%58,38±5,5 ve %60,52±3,75; p=0,01). Foveal avasküler zon (FAZ) genişliği GDM grubunda anlamlı olarak düşük saptandı (0,28±0,09 ve 0,34±0,11; p=0,04). Postpartum dönemde GDM grubunda YKP-VD ve DKP-VD prepartum dönemle kıyaslandığında her ikisinde de anlamlı artış izlendi (%54,53±1,93 ve %53,04±2,83; %60,17±4,28 ve %58,38±5,5; p<0,05). Kontrol grubunda ise postpartum dönemde anlamlı değişim izlenmedi. OKT'den elde edilen, santral makula kalınlığı ve koroidal kalınlık ölçümleri ile topografik pakimetri, ön kamara derinliği ve iridokorneal açı değerlerinde gruplar arası ve zaman içinde değişim saptanmadı (p>0,05). Göz içi basıncı her iki grupta prepartum dönemde anlamlı düşük izlendi (12,91±2,86 ve 16,76±2,66, p<0,001). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Bu çalışma GDM'de makular vasküler değişikliklerin prospektif olarak değerlendirildiği ilk çalışma olup bu hastalarda özellikle DKP'te perfüzyonun azaldığı ve postpartum normogliseminin sağlanması ile geri döndüğü saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: gestasyonel diyabetes mellitus, optik koherens tomografi anjiyografi, vasküler dansite

PS-659 [Tıbbi Retina]

“Sub-RPE İllüminasyonu” prognostik bir belirteç olabilir mi?

Zübeyir Yozgat¹, Serdar İlgüy¹, Mehmet Cem Sabaner², Berire Şeyma Durmuş Ece¹, Utku Furuncuoğlu¹, Mehmed Uğur Işık¹

¹Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kastamonu

²Serbest Hekim

GİRİŞ VE AMAÇ:Kuru tip yaşa bağlı makula dejenerasyonunun (YBMD) doğal seyrini ileri retina pigment epiteli (RPE) analizi ve sub-RPE illüminasyonu (SRI) verileri ile değerlendirmek ve progresyon ile ilişkisini belirlemek.
YÖNTEM:Bu çalışmaya görsel semptomlarla başvuran kuru YBMD'li 54 hastanın 54 gözü dahil edildi. 12 aylık takipte görme keskinliği değerlendirmesi ve optik koherens tomografi (OKT) taraması yapıldı. Santral makula kalınlığı (SMK), ortalama santral retina kalınlığı (SRK), foveal dış nükleer tabaka (ONL) kalınlığı, elipsoid bölge (EZ) bütünlüğünü değerlendirmek için OKT taraması kullanıldı. 3 mm ve 5 mm'de alan ve hacim verileri ve 5 mm'lik dairelerde SRI değerlendirmesi için gelişmiş RPE analiz yazılımı kullanıldı.
BULGULAR:Bu çalışma yaşları 74.72 ± 8.38 olan 54 hastadan (29 kadın) oluşmaktadır. RPE elevasyon analizinde 3 mm ve 5 mm dairelerde alan (mm^2), 3 mm ve 5 mm dairelerde hacim (mm^3) son vizitte artmış bulundu (tümü, $p < 0,001$). SRI verilerinde 5 mm daire içindeki alan (mm^2) son vizitte daha yüksek bulundu ($p < 0,001$). SMK, SRK ve ONL kalınlık verileri son vizitte azalmış olarak bulundu (sırasıyla $p = 0,014$, $p < 0,001$, $p < 0,001$). SRI'nın foveaya olan mesafesi arttıkça başlangıç ve nihai LogMAR'ın ters orantılı olarak azaldığı bulundu (sırasıyla $p: 0,03$, $r = -0,347$ ve $p: 0,04$, $r = -0,382$). Başlangıç SRI başlangıçta EZ disintegritesi olan hastalarda daha yüksekti [$0,8 (0,1 - 1,19)$ vs $0,0 (0 - 0,1)$, $p: 0,002$]. Ek olarak, başlangıçta EZ disintegritesi olanlar, olmayanlara göre daha yüksek nihai alt RPE aydınlatmasına sahipti [$1,1 (0,3 - 2,1) - 0,1 (0,1 - 0,2)$, $p: 0,038$]. İlk SRI alanı ile son LogMAR arasında anlamlı bir pozitif korelasyon vardı ($p < 0,001$, $r = 0,645$).
TARTIŞMA VE SONUÇ:Başlangıç SRI alanı, 12 aylık takip sonunda görme kaybı riskini öngörebilir. RPE ve dış retinal atrofiye (RORA) karşılık gelen SRI, kuru YBMD ilerlemesi için bir öngörü olarak kabul edilebilir. Drusen morfolojisi, kuru YBMD çalışmalarında objektif değerlendirmeler için kantitatif olarak otomatik olarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Yaşa bağlı makula dejenerasyonu, Druzen, RPE analizi, SubRPE illüminasyon

PS-660 [Tıbbi Retina]

Makula Neovaskülarizasyonu veya Geografik Atrofinin Eşlik Ettiği Retiküler Psödodrusenli Hastalarda Kantitatif Koroid Parametrelerinin Karşılaştırılması

Elif Naz Çokal, Özge Yanık Odabaş, Figen Şermet, Sibel Demirel, Emin Özmert
Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Retiküler psödodrusenlerin (RPD), makula neovaskülarizasyonu (MNV) ve geografik atrofi (GA) gibi ileri evre yaşa bağlı makula dejenerasyonu (YBMD) özelliklerinin gelişimi açısından risk faktörü olduğu bilinmektedir. Bu çalışmanın amacı, MNV veya GA birlikteliği olan RPD'li gözlerde koroidin yapısal özelliklerini karşılaştırmaktır. **YÖNTEM:** Bu retrospektif kesitsel çalışmaya, daha önceden tedavi almamış MNV'si olan 25 RPD'li hastanın 25 gözü ve GA'sı olan 26 RPD'li hastanın 26 gözü dahil edildi. Artırılmış derinlikli optik koherens tomografi görüntüleri kullanılarak, ImageJ yazılımı ve Niblack binarizasyon yöntemi ile toplam koroid alanı, stroma alanı ve lümen alanı ölçüldü. Lümen alanının toplam koroid alanına oranını ifade eden koroid vaskülarite indeksi (KVİ) hesaplandı. Ayrıca GA grubunda, makula merkezli 30°x30° standart fundus otofloresans görüntüleri üzerinden cihazın region finder yazılımı kullanılarak atrofi alanı ölçüldü. **BULGULAR:** Ortalama yaş MNV grubunda 74,84±8,1 yıl, GA grubunda ise 76,62±8,6 yıl idi (p=0,401). MNV grubunun %56'sı, GA grubunun ise %42,3'ü kadınlardan oluşuyordu (p=0,328). MNV grubu ile GA grubunun toplam koroid alanı (1,194±0,448 vs 1,131±0,489 mm²), lümen alanı (0,859±0,344 vs 0,791±0,365 mm²) ve stroma alanı (0,335±0,114 vs 0,340±0,133 mm²) değerleri arasında anlamlı fark saptanmadı (p=0,591, p=0,327, p=0,947, sırasıyla). KVİ değerlerinin ise MNV grubunda GA grubuna göre anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu görüldü (%71,554±3,508 vs %69,439±3,902, p=0,047). GA grubunda ölçülen GA alanı ile toplam koroid alanı, lümen alanı, stroma alanı ve KVİ değerleri arasında anlamlı bir ilişki saptanmadı (p>0,05).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamızda GA grubunda KVİ ölçümlerinin anlamlı düzeyde düşük saptanması, bu hastalarda koroid tabakasındaki etkilenmenin özellikle vasküler yapıyı etkileyecek şekilde meydana geldiğini düşündürmektedir. Bu bulgular, RPD'li hastalarda ileri evre YBMD progresyonunun hangi yönde olacağı konusunda KVİ parametresinin yol gösterici olabileceği anlamına gelebilir.

Anahtar Kelimeler: geografik atrofi, kvi, makula neovaskülarizasyonu, retiküler psödodrusen

PS-663 [Tıbbi Retina]

Erken ve Geç Neonatal Sepsis ile Prematüre Retinopatisi Gelişimi Arasındaki İlişkinin ve Mikrobiyolojik Etkenlerin İncelenmesi

Bilge Tarım, Özdemir Özdemir

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Prematüre doğan infantlarda erken ve geç neonatal sepsisin prematüre retinopatisi gelişimi üzerindeki etkilerini ve sepsise neden olan mikrobiyolojik etkenleri incelemektir.

YÖNTEM: Prospektif olarak, Ağustos 2022-Ocak 2023 arasında 34 hafta ve altında doğan veya doğum ağırlığı 1700 gram ve altında olan ve 34 haftanın üstünde veya 1700 gramdan fazla doğum ağırlığı olan ve bebeği takip eden neonatalog tarafından prematüre retinopatisi (PR) gelişimi açısından riskli görülen ve PR konsültasyonu istenen infantlar dahil edildi. Hastaların demografik verileri ve PR risk faktörleri not edildi. Doğumu takiben ilk 7 gün içinde kan kültürü ile doğrulanmış sepsise girenler erken neonatal sepsis, 7 günden sonra sepsise girenler geç neonatal sepsis olarak gruplandırıldı. Sepsise neden olan mikrobiyolojik etkenler ve grupları not edildi. PR gelişen ve gelişmeyen hastalar 2 gruba ayrıldı. Tüm gruplar birbiri ile karşılaştırıldı.

BULGULAR: Hastaların demografik verileri tablo 1'de gösterilmiştir. Takip edilen 152 hastanın 66'sında (%43.4) sepsis geliştiği görüldü ($p < 0.005$). Erken neonatal sepsise giren 20 hasta mevcutken, geç neonatal sepsise giren 46 hasta vardı. Erken neonatal sepsiste PR gelişme oranı (%75), geç neonatal sepsisteki PR oranından (%69.5) yüksek bulunsa da istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p: 0.65$). 66 hastanın 47'sinde PR izlenirken, 19'unda PR görülmedi. PR gelişen grupta %55.3 oranla gram(+) bakteri, %36.1 oranla gram(-) bakteri, %8.5 oranla da fungus üremesi izlendi. Mikrobiyolojik etkenlerin detayları tablo 2'de gösterilmiştir. Erken ve geç neonatal sepsisin mikrobiyolojik etken gruplarıyla arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamadı ($p: 0.4$)

TARTIŞMA VE SONUÇ: Sepsis, PR için kanıtlanmış bir risk faktörüdür. Literatürü taradığımızda geç neonatal sepsisin PR gelişimi üzerinde daha büyük bir risk faktörü olduğunu gösteren çalışmalar mevcutken bizim çalışmamızda erken ve geç dönem sepsisin PR gelişimi üzerinde herhangi bir farklı etkisi olmadığını bulduk.

Anahtar Kelimeler: Prematüre retinopatisi, Sepsis, Erken neonatal sepsis, Geç neonatal sepsis

PS-669 [Tıbbi Retina]

Santral seröz koriyoretinopatide fotodinamik tedavi sonrası dış bant bütünlüğü ve fonksiyonel iyileşmenin zaman içinde değişimi

Pınar Güran Beğar, Sibel Demirel, Özge Yanık Odabaş, Figen Şermet, Emin Özmert, İrem Kar

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Fotodinamik tedavi(PDT)sonrası total rezolüsyon görülen gözlerde fotoreseptör tabakası ve retina pigment epiteli kompleksinin progresif takibi ve fonksiyonel sonuçlara etkisinin incelenmesi.

YÖNTEM:Olgulara half-fluence PDT uygulandı.Tedavi öncesi, tedavi sonrası 2. ve 6.ayda koroid morfolojisi,retinal duyarlılık ve NEI-VFQ-25 anket skoru değişimi değerlendirildi.Spektral-domain optik koherens tomografide total koroid alanı(TKA),luminal alan(LA),stromal alan(SA), koroidal vaskülarite indeksi(KVI),eksternal limitan membran(ELM),ellipsoid zon(EZ) ve interdijitasyon zonu(ID) Image-J ile kantitatif ölçüldü.Mikroperimetride ortalama eşik(OE) değeri ve maküler integrite(MI)değerlendirildi.

BULGULAR:Total rezolüsyon olan 18 göz çalışmaya dahil edildi.Tedavi öncesine göre 2.ve 6.ayda ortalama TKA ve LA anlamlı olarak azaldı(sırasıyla $p<0,05$ ve $p<0,01$).ID zonu 2.ayda gözlerin %78,8'inde kesintili iken 6.ayda bu oran %50'ye geriledi.EZ hasarlı gözlerin %36,4'ünde 6.ayda hasar kayboldu.Ortalama ELM uzunluğu progresif artış gösterdi(başlangıç $1,49\pm 0,11$; 2.ay $1,52\pm 0,03$; 6.ay $1,53\pm 0,02$ $p>0,05$). Ortalama intakt EZ uzunluğu, 6.ayda tedavi sonrası ilk vizite göre artmakla birlikte istatistiksel anlamlı değildi($1,45\pm 0,22$; $1,47\pm 0,2$ $p>0,05$).Tedavi sonrası 2.ay EZ integritesi ile ELM güçlü korelasyon gösterdi($r=0,629$, $p=0,016$).ID zonu retina dış katları arasında en çok etkilenen tabakaydı.Anket skorları progresif artış eğiliminde olmasına rağmen fark istatistiksel olarak anlamlı değildi(sırasıyla, 82,9;83,7;85,7, $p=0,495$).Mikroperimetri OE değeri tedavi öncesine göre tedavi sonrası iki vizitte anlamlı artış gösterdi(ort $22,8\pm 5,4$, $24,1\pm 4,2$, $24,9\pm 3,6$ $p<0,05$).6.ayda MI ile anket skoru($r=-0,561$, $p=0,016$)negatif koreleydi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:PDT sonrası SSR hastalarında anatomik ve fonksiyonel iyileşme devam etmektedir.Dış bant integritesinin 6.ayda artması sıvı ilk kontrolde kaybolursa da dış bant iyileşmesinin daha uzun sürdüğünü göstermektedir. Anket ve mikroperimetri değerlerinin düzelmesi bu hipotezi desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: santral seröz koriyoretinopati, half-fluence fotodinamik tedavi, mikroperimetri, retinal duyarlılık, ortalama eşik değeri, NEI-VFQ-25

PS-671 [Tıbbi Retina]

Prematüre retinopatisi nedeniyle tek taraflı intravitreal bevasizumab enjeksiyon olan çocuklarda gözler arası OKT-A ile ölçülen vasküler yoğunluk

Nihat Sayın, Sadık Etkâ Bayramoğlu, İbrahim Koçak, Mehmet Özkaya
Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Bir gözünde tedavi gerektiren prematüre retinopatisi (ROP) sebebi ile tek taraflı intravitreal anti-vegf tedavisi uygulanmış çocuklarda gözler arası vasküler yoğunluğu karşılaştırmak

YÖNTEM: İstanbul Kanuni Sultan Süleyman EAH Göz Hastalıkları kliniğinde tek taraflı intravitreal bevasizumab uygulanmış 20 çocuğun 40 gözü çalışmaya dahil edildi. Aynı çocuğun, intravitreal bevasizumab uygulanmış ve uygulanmamış gözlerinin maküler morfolojik ve vasküler parametreleri optik koherens tomografi anjiyografi (OKT-A) karşılaştırıldı.

BULGULAR: Yirmi bebeğin ortalama doğum yaşı 28.9 ± 2.6 hafta, ağırlığı 1216 ± 372 gr, tedavi yaşı 39.0 ± 3.0 hafta idi. OKT-A çekim yaşı 70.8 ± 16.2 ay idi. İntravitreal bevasizumab enjeksiyonu olan gözler ile olmayan gözlerin OKT-A yüzeysel maküler vasküler yoğunlukları merkezi (7.6 ± 5.6 ile 5.8 ± 5.6 mm⁻¹; $p=0.322$), iç (12 ± 5.6 ile 10.12 ± 6.3 mm⁻¹; $p=0.322$), dış (13.78 ± 4.77 ile 12.82 ± 5.94 mm⁻¹; $p=0.575$) ve total (13.2 ± 4.8 ile 11.6 ± 5.71 mm⁻¹; $p=0.355$) dansiteleri ve faz genişliği (0.67 ± 0.15 ile 0.67 ± 0.09 , $p=0.910$) arasında anlamlı fark saptanmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bir gözü tedavi gerektiren ROP sebebi ile intravitreal bevasizumab uygulanmış diğer gözü spontan regrese olmuş sınırlı olgu serimizde aynı çocuğun gözleri arasında vasküler dansiteleri ve faz genişliği arasında anlamlı bir fark bulunmadı.

Anahtar Kelimeler: bevasizumab, octa, rop

PS-672 [Tıbbi Retina]

Klinikte Stargardt Hastalığı Tanısı Alan Hastaların Genotip Değerlendirmesi: Türkiye'den Yeni Varyantlar

Fulya Yaylacioğlu Tuncay¹, Burak Acar², Murat Yüksel², Gülsüm Kayhan³, Mehmet Ali Ergün³, Şengül Özdek²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji Ana Bilim Dalı, Ankara

²Gazi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

³Gazi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Genetik Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Klinik olarak Stargardt hastalığı tanısı almış olan hastaların genetik test sonuçlarının değerlendirilerek hastalık ile ilişkili varyant verisine Türkiye'den katkıda bulunmak amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Ocak 2020-Haziran 2022 tarihleri arasında Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı'na başvuran ve klinik değerlendirme sonrası Stargardt Hastalığı tanısı alan ve Tıbbi Genetik Anabilim Dalı'na genetik test ve danışmanlık için yönlendirilen 42 hastanın genetik test sonuçları retrospektif olarak incelenmiştir. Genetik test yöntemleri, hastalarda saptanan gen varyantları ve bu varyantların sınıflandırılması değerlendirilmiştir. Saptanan varyantların İnsan Genom Mutasyon Veri Tabanı (HGMD) ve literatürde daha önce raporlanma durumu tespit edilmiştir.

BULGULAR:Hastalarda genetik test yöntemi olarak retina paneli (n=23) veya klinik ekzom paneli (n=19) uygulanmıştır. Aralarında akrabalık ilişkisi bulunmayan 42 hastada ABCA4 geninde 29 farklı varyant tespit edilmiştir. 31 hastada klinik tanı genetik tanı testleri ile desteklenmiştir. En sık saptanan varyant tipi yanlış anlamlı varyantlardır (16/29). Tespit edilen varyantların üç tanesi HGMD ve ClinVar veri tabanlarında mevcut olmayıp literatürde de raporlanmamış yeni varyantlardır (c.466_467dupAT, p.Leu157SerTer2; c.4540-1G>C; c.878delC, p.Met293SerfsTer7); yedi tanesi ise ClinVAR veri tabanında yer almakla birlikte retina hastalıkları ile ilişkilendirildiklerine dair literatürde ve veri tabanlarında bilgi mevcut değildir (c.4529C>T, p.Pro1510Leu; c.6121G>A, p.Gly2041Ser; c.6568C>T, p.Gln2190Ter; c.1916A>G, p.Tyr639Cys; c.6568C>T, p.Gln2190Ter; c.5018+81C>T; c.303-181G>A). c.5882G>A, p. Gly1961Glu varyantı 7 hastada saptanmış olup farklı hasta popülasyonlarına benzer şekilde en sık tekrarlayan varyant olmuştur.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu çalışma, Türkiye'de Stargardt hastalığında hastalıkla ilişkili en fazla varyant verisi sağlayan seridir. Yeni saptanan varyantlar ile Stargardt hastalığında ABCA4'ün varyant spektrumuna katkı sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: ABCA4, genetik test, ekom dizileme, Stargardt hastalığı, yeni varyant

PS-673 [Tıbbi Retina]

Farisimab, Yaş tip YBMD'li Hastalarda Sıvı Parametrelerini Hızla İyileştiriyor

Sezin Akca Bayar¹, Aachal Kotecha², Jeffrey R. Willis³, Audrey Souverain⁴, Yevgeniy (eugene) Shildkrot³, Philippe Margaron⁴

¹Başkent Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

²Roche Products Ltd, Welwyn Garden City, UK.

³Genentech, Inc., South San Francisco, CA, USA.

⁴F. Hoffmann-La Roche, Basel, Switzerland.

GİRİŞ VE AMAÇ:Neovasküler yaşa bağlı makula dejenerasyonu olan hastalarda, Faz 3 TENAYA/LUCERNE (NCT03823287/NCT03823300) çalışmalarından elde edilen 2. yıl verileri, bispesifik anjiyopoyetin-2 (Ang-2) /vasküler endotelial büyüme faktörü-A (VEGF-A) inhibitörü olan farisimabın, aflibersept ile karşılaştırmalı sonuçlarını değerlendirmek. **YÖNTEM:**TENAYA/LUCERNE, çift maskeli, aktif karşılaştırmalı kontrollü, 112 haftalık çalışmadır. Tedavi naïve hastalar (N = 1329), 1:1 oranında, protokol tanımlı hastalık aktivite kriterlerine göre, farisimab ile (n = 665) ilk yılda Q16W'a kadar sabit dozlama ve ikinci yılda tedavi et ve uzat rejimine göre veya aflibersept 2 mg Q8W (n = 664) koluna randomize edilmişlerdir. Bu post hoc analizde, 12. hafta boyunca farisimab ve aflibersept kollarında ilk eşleştirilmiş dozlama döneminde merkezi alt alan kalınlığındaki (CST), subretinal ve intraretinal sıvının kaybolması (SRF ve IRF) ve SRF ve IRF'nin yokluğuna kadar geçen süredeki değişiklik değerlendirildi.

BULGULAR:Eşleştirilmiş dozlama döneminin sonunda, başlangıca göre CST'deki azalma, farisimab ile tedavi edilen gözlerde aflibersept ile tedavi edilen gözlerde anlamlı ölçüde daha fazlaydı (12. hafta: -145'e karşı -133 µm; P ≤ 0.0001; Şekil 1). Benzer şekilde, aflibersept'e kıyasla farisimab ile hastaların önemli ölçüde daha büyük bir oranında SRF ve IRF yokluğu elde edilmiştir (12. hafta: %77'ye karşı %67; P ≤ 0.0001; Şekil 1). Başlangıçta SRF ve IRF'si olan hastalarda, IRF ve SRF'nin yokluğu, aflibersept'e kıyasla daha hızlı ve daha az farisimab enjeksiyonu ile sağlandı. Spesifik olarak aflibersept ile 12. haftada IRF ve SRF'nin ilk yokluğunun yüzde 75'ine ulaşılırken, farisimab ile tedavi edilen hastalarda 8. haftada ulaşıldı (karşılık gelen medyan enjeksiyon sayısı: 2'ye karşı 3). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Ang-2 ve VEGF-A'nın farisimab ile ikili inhibisyonu, TENAYA/LUCERNE'de eşleştirilmiş dozlama döneminde Yaş tip YBMD'li hastalarda sıvı yokluğu da dahil olmak üzere anatomik sonuçlarda daha hızlı iyileşme ile sonuçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Farisimab, neovasküler Yaş tip yaşa bağlı makula dejenerasyonu, retinal sıvı, TENAYA/LUCERNE, VEGF-A

PS-674 [Tıbbi Retina]

Faz 3 YOSEMITE/RHINE çalışmalarında DMÖ'lü hastalarda aflibercepte kıyasla faricimab ile retinal sıvı kontrolüne daha hızlı ulaşma süresi

Sibel Demirel¹, Acner Camino², Kara Gibson³, Florie Mar², Yevgeniy Shildkrot², Yannan Tang², Jeffrey Willis², Zdenka Haskova²

¹Oftalmoloji ABD, Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ankara, Türkiye

²Genentech, Inc., South San Francisco, CA, USA

³Roche Products Ltd., Welwyn Garden City, UK

GİRİŞ VE AMAÇ:YOSEMITE/RHINE'dan (NCT03622580/NCT03622593) iki yıllık veriler, ikili bir Ang-2, VEGF-A inhibitörü olan faricimab ile DMÖ'de görme sonuçlarının aflibercept ile karşılaştırılabilir olduğunu ve aflibercepte kıyasla uzatılmış dozlama ve anatomik faydalar elde edildiğini göstermiştir. Analizin amacı, bu popülasyonda retinal sıvı kontrolüne kadar geçen süreyi değerlendirmektir.

YÖNTEM:YOSEMITE/RHINE, DMÖ'lü hastalarda faricimab 6.0 mg'a karşı aflibercept 2.0 mg'ın etkililiğini, güvenliliğini ve dayanıklılığını araştıran çift maskeli, aktif karşılaştırıcı kontrollü, faz 3 çalışmasıdır. Toplamda 1891 hasta, 96 hafta boyunca 1:1:1 oranında randomize edilmiştir. Bu post hoc analiz, faricimab ve aflibercept ile tedavi edilen hastalar arasında DMÖ'nün yokluğuna kadar geçen süreyi (CRT < 325 µm) ve intraretinal sıvının (IRF) yokluğuna kadar geçen süreyi karşılaştırdı.

BULGULAR:1. yılda elde edilen eşdeğer görme kazanımları, tüm tedavi kollarında 2. yıl boyunca korunmuştur. 96. haftada, FAR T&E kollarındaki hastaların %62'si Q16W dozuna ulaştı ve %78'i ≥ Q12W dozuna ulaştı. DMÖ'nün ilk yokluğu için 75. yüzdilik dilime ulaşma süresi, median 7 enjeksiyondan sonra AFL Q8W için 36 haftaya kıyasla sırasıyla medyan 5 ve 4 enjeksiyondan sonra FAR Q8W için 20 hafta (Risk oranı [HR] 1,37; %95 CI: 1,20, 1,56; P < 0,0001) ve T&E kolları için 36 hafta (HR 1,47 [%95 CI: 1,29, 1,68]; P < 0,0001) bulunmuştur. (Şekil 1A). IRF'nin ilk yokluğu için 50. yüzdilik dilime ulaşma süresi, medyan 12 enjeksiyondan sonra AFL Q8W için 84 haftaya kıyasla sırasıyla medyan 9 ve 7 enjeksiyondan sonra FAR Q8W (HR 1,63 [%95 CI: 1,41, 1,88]; P < 0,0001) ve T&E (HR 1,67) [%95 CI: 1,45, 1,93]; P < 0,0001) kolları için 48 haftaydı. (Şekil 1B).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu veriler, faricimab ile ikili Ang-2/VEGF-A inhibisyonunun, DMÖ'lü hastaların aflibercepte kıyasla DMÖ ve IRF yokluğuna daha hızlı ve daha az enjeksiyonla ulaşmasını sağladığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Faricimab, DMÖ, Ang2, VEGF, YOSEMITE, RHINE

PS-675 [Uvea-Behçet]

Multipl Geçici Beyaz Nokta Sendromu Olgusu

Sabire Pelin Kaya, Zahide Büşra Şahin, Özlem Türkyılmaz, Fehim Esen, Halit Oğuz
İstanbul Medeniyet Üniversitesi Prof. Dr. Süleyman Yalçın Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları,
İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Beyaz Nokta Sendromlarından biri olan Multipl Beyaz Nokta Sendromu vakasını sunmak

YÖNTEM:vaka sunumu

BULGULAR:47 yaşında kadın hasta 1 haftadır var olan bulanık görme şikayeti ile polikliniğimize başvurdu. 1 ay önce geçirilmiş gribal enfeksiyon hikayesi biliniyor.Görme keskinli sağda tam, solda 0.5; tonuslar bilateral normoton. Sağda ön segment doğal olarak izlenirken, solda eser hücre ve ön vitrede +1 hücre gözlemlendi. Fundoskopik muayenede sağda optik disk sınırları hafif eleve (FAF da drusen), makula superiorunda pigment lezyon; solda od sınırları silik, hiperemik ödemli - foveada granüler görünüm nokta tarzı pigmentasyon inferotemporalde koroidal nevus ve retina yüzeyinde belli belirsiz kirli beyaz kremi lezyonlar izlendi. OKT de sağ doğal, sol od üzerinde inflamasyon hücresi ve İS/OS defekti mevcuttu. Yapılan tetkiklerde; HbsAg+, Toxo IgG+. Çekilen FFA; sağ göz od hafif boyanma, fovea superiorunda skar inferiorunda hafif floresans veren lezyon sol göz erken evrede çok sayıda hiperfloresan küçük odaklar, 2. dakikada diskten sızıntı ve lezyonlar daha az boyanıyor olarak izlendi. Hastanın tedavisi düzenlendi ve takibe alındı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Etyolojisi tam olarak bilinmeyen, infalamtuar koryoretinopatidir. Genellikle genç, sağlıklı kadın erişkinlerde görülür. Fotopsi, tek taraflı görme azlığı, uçan cisimler sık şikayetlerdir çoğu olguda viral prodrom görülür. Ön segmentte hafif inflamasyon görülür. Derin retina veya RPE de çok sayıda 100- 200 mikrometre çapında hafif turuncu ve beyaz lekeli lezyonlar izlenir. Granüler tarzda makuler pigment değişiklikleri foveada sıklıkla olur. FFA da erken fazdan itibaren hiperfloresan lezyonlar (çelenk görünümü), geç fazda OD de boyanma görülür. Ayırıcı tanıda diğer beyaz nokta hastalıkları, sarkoidoz düşünülmelidir. Prognoz genellikle çok iyi 2- 10 haftada spontan düzelme beklenir. Beyaz lekeler kaybolur, makulada RPE granüleritesi kalıcıdır. Görme kaybı oluşmuş ise; steroid, immunsupresif ajanlar KNV gelişirse anti-VEGF ajanlar verilebilir.

Anahtar Kelimeler: granüler birikim, koroid, inflamasyon

PS-676 [Uvea-Behçet]

Subklinik hipotiroidi hastalarında koroidin vasküler yapısının değerlendirilmesi

Gürcan Doğukan Arslan¹, Delil Esen², Bilal Kavşut¹

¹İstanbul Medicine Hospital, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

²Seyrantepe Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Subklinik hipotiroidili hastalarda, subfoveal koroid kalınlığı (SFKK) ve koroidal vasküler indeks (KVI) ile koroidin vasküler yapısının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Bu çalışmaya 20-40 yaş arası 34 subklinik hipotiroidi hastasının ve 34 sağlıklı kişinin birer gözü dahil edildi. Katılımcılara spectral-domain optik koherens tomografi (SD-OKT, Spectralis) cihazı kullanılarak EDI modunda (enhanced depth imaging- artırılmış derinlik görüntülemesi) görüntüleme yapıldı ve SFKK ölçümü yapıldı. Alınan SD-OKT görüntüleri üzerinde ImageJ yazılımı kullanıldı. Bu yazılım ile toplam koroidal alan (TKA), stromal alan (SA) ve luminal alan (LA) belirlenip, LA'nın TKA'ya oranı KVI olarak tanımlandı. **BULGULAR:**Hasta grubunda SFKK ortalaması $338,95 \pm 46,19 \mu\text{m}$ iken kontrol grubunda $311,98 \pm 41,36 \mu\text{m}$ olarak ölçüldü. Hasta grubunda bulunan SFKK ortalaması kontrol grubuna göre istatistiksel anlamlı olarak yüksekti ($p=0,014$). KVI ortalaması hasta grubunda $\%64,94 \pm 4,01$; kontrol grubunda ise $\%62,29 \pm 3,44$ iken iki grup arasında anlamlı fark saptandı ($p=0,005$). Hasta grubunda LA ve TKA ortalamaları, kontrol grubuna göre anlamlı olarak daha yüksekti ($p<0,05$); fakat SA'da istatistiksel anlamlı fark yoktu ($p>0,05$). **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Subklinik hipotiroidi hastalarında koroid kalınlığı, toplam koroidal alan ve luminal alan kontrol grubuna göre anlamlı yüksek saptandı. Hasta gruptaki koroidal kalınlaşma vasküler mekanizmaların sonucu olabilir.

Anahtar Kelimeler: koroidal vasküler indeks, subfoveal koroid kalınlığı, toplam koroidal alan

PS-677 [Uvea-Behçet]

Vogt-Koyanagi-Harada Hastalığında Akut Üveitik Fazın Kontrolü ve Tedavisi:Olgu Sunumu

Ahmet Kaan Şimşek, Mehmet Ali Yılmaz, Ayça Küpeli Çınar, Kursad Sakallıoğlu, Goksu Alacamli, Rüveyde Garip, Hande Güçlü
Trakya Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Edirne

GİRİŞ VE AMAÇ: Vogt-Koyanagi-Harada hastalığı, tinnitus, ensefalopati ve meningeal tutulum gibi bulgularla ilişkili bilateral granümatöz panüveittir. Akut üveitik faz eksüdatif retina dekolmanı ve koroid lezyonları ile karakterize edilir. Doğru tedavi edilmezse "gün batımı göz dibi"nin eşlik ettiği kronik ön üveite ilerleyebilir ve katarakt, glokom, ve subretinal fibrozis gibi sekeller geliştirebilir. Amacımız, kliniğimize vizyon azlığı şikayeti ile gelip VKH hastalığı tanısı alan olgumuzu sunmaktır.

YÖNTEM: Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları polikliniğine vizyon azlığı ile gelen ve VKH hastalığı tanısı alan hastanın tam oftalmolojik muayeneleri ve görüntülemeleri ve medikal tedavisinin retrospektif olarak incelendi.

BULGULAR: 43 yaş kadın hasta, bir gün önce başlayan vizyon azlığı şikayeti ile tarafımıza başvurdu. Görme keskinlikleri sağ ve sol gözde 0.1 düzeyindeydi. Yapılan biomikroskopik muayenesi doğal, fundoskopik muayenesinde her iki gözde eksüdatif dekolman odakları izlendi. OKT'de subretinal sıvı izlendi. Hastanın FFA'sında koroidden multiple odaktan sızıntı izlendi. Hasta interne edilerek nöroloji, KBB ve dermatoloji konsültasyonu yapıldı. Tam kan sayımı, ESH, CRP ve enfeksiyon parametreleri incelendi. İşitme testi normal olan hastada nörolojik patoloji düşünülmedi. Hastaya metilprednizolon 250mg iv, lansoprozol 30mg po başlandı. Pulse steroid tedavisi sonrası hastanın görme keskinlikleri sağ gözde 0.2, sol gözde 0.4 düzeyindeydi. Biomikroskopik muayenesi doğal, fundoskopik muayenesinde eksüdatif alanlar ve dekolman sahaları izlendi. Hasta metil-prednizolon 80mg po ve lansoprozol 30mg po ile taburcu edildi. Son muayenesinde görme keskinlikleri sağ gözde 0.66, sol gözde 0.5 düzeyindeydi, biomikroskopik muayenesi doğal olan hastanın, fundoskopik muayenesinde eksüdatif alanlar ve dekolman sahaları izlenmedi. OKT'sinde subretinal sıvı izlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: VKH hastalığını terapötik fırsat penceresi içinde tedavi etmek vizüel prognoz için önemlidir. Terapötik fırsat penceresi 2-4 hafta arasındadır.

Anahtar Kelimeler: Eksüdatif retina dekolmanı, Posterior üveit, Vogt-Koyanagi-Harada hastalığı

PS-678 [Uvea-Behçet]

Posterior Sklerit Olgu Sunumu

Rumeysa Bilmez, Muhammed Batur

Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Van

GİRİŞ VE AMAÇ:Kliniğimize başvuran bir posterior sklerit hastasını sunmayı amaçladık.
YÖNTEM:Retrospektif Olgu Sunumu
BULGULAR:13 yaşında kadın hasta 1.5 aydır gözlerde kızarıklık, sol gözde görmede azalma ve göz çevresinde ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Bilinen ek hastalık ve aile hikayesi yoktu. IR bilateral mevcut, göz hareketleri her yöne serbestti. EİDGK sağda tam, solda 0.2 olarak bulundu. Ön segment sağda yoğun siliyer enjeksiyon, ÖK sakin izlendi. Solda +2 reksiyon, nongranümatöz KPler ve lens üzeri iris pigmenti mevcuttu. Arka segment sağda ön vitre sakin grade3 papil ödem, solda ön vitrede +3 vitritis grade5 papil ödem mevcuttu. Bilateral eksudalar, papillo-maküler demet üzerinde bilateral koryoretinal kırışıklıklar mevcuttu. Göz içi basınç sağda 15mmhg solda 13 mmhg. Çekilen fluoreseinli fundus anjiografisinde bilateral papillada hiperfloresans izlendi.solda damar arklarına uzanan hiperfloresans mevcuttu.. OCT solda daha belirgin olmak üzere eksüdatif retina dekolmanı izlendi. Koroid kalınlığı normal olarak değerlendirildi. Orbital ultrasonografi ve BT incelemesinde sklera arka duvarında kalınlaşma izlendi. Sistemik araştırmalarda başka bir baş ağrısı etkeni yada ilişkili olabilecek romatolojik bir problem tespit edilemedi. Hastaya prednol 1mg/kg dozunda başlandı. 3.gün takiplerinde bilateral görme keskinliği azalmaya devam edince 5 gün süreyle 500mg pulse steroid verildi. Takiplerinde görme keskinliği artışı ve seröz dekolmanlar gerileyince steroid literatüre uygun olarak azaltıldı fakat hastalığın nüks ettiği görülünce tekrarda 3 gün süreyle pulse steroid verilip dozu azaltılarak adalimumab 40mg 1x1/2hf ve metotreksat 20mg 1x1/hf tedavisine geçildi. Tedaviye devam edildi ve 4. ay sonraki görme azlığı şikâyetinin geçtiği ve bilateral eksüdatif retina dekolmanının düzeldiği saptandı.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Posterior sklerit eksüdatif retina dekolmanı ile prezente olabilir ve immünmodülatör tedavi kontrol altına alınabilir bir hastalıktır.

Anahtar Kelimeler: sklerit, eksüdatif, üveit

PS-679 [Uvea-Behçet]

Multiple Myelom Hastasında Kendini Sınırlamış Akut Retinal Nekroz

Selin Çiftçi, Murat Oklar, Burak Tanyıldız, Nilüfer Zorlutuna Kaymak, Güzide Akçay
T.C. Sağlık Bakanlığı, Kartal Dr. Lütüfî Kırdar Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim
Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Akut retinal nekroz (ARN), panüveitle kendini gösteren inflamatuvar bir durumdur. VZV, HSV-1 ve HSV-2 ana sebepleridir. ARN, immunsuprese hastalarda ve 50-60 yaş immunkompetan hastalarda görülebilir. Başlangıçta periferik retinal tutulum olurken ileri evrelerde tüm retina tutulabilir. Vitritis ve papillit eşlik eder. Burada iki gözde görme azlığı nedeniyle tarafımıza refere edilen multiple myelom hastasında bilateral ARN olgusu sunulmuştur.

YÖNTEM: Olgu

sunumu

BULGULAR: Bilateral görme azlığı olan 67 yaşında lenalidomid ve deksametazon kullanan multiple myelom hastasının başlangıç görme keskinliği sağda 0.5, solda 0.4 idi. Biyomikroskopik muayenede bilateral ön segment sakindi. Fundus muayenesinde bilateral +2 vitritis, retina periferinde gerilemiş retinit odakları izlendi (Resim 1). Etiyolojinin anlaşılabilmesi için enfeksiyöz ajanlara yönelik tetkikler istendi. PPD ve quantiferon sonucu negatif olan hastanın ön kamara PCR örneğinde 1051 kopya VZV-DNA saptandı. Hastada immunsupresyon zemininde gelişen bilateral kendini sınırlamış ARN düşünüldü. Tedavi altında önce sağ (Resim 2) sonra sol gözünde arka kutuptan traksiyonel dekolman gelişen hastaya pars plana vitrektomi uygulandı. Son muayenesinde bilateral görme keskinliği 0.2 ve retinanın yatışık olduğu görüldü (Resim 3).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Tek gözde ARN olan hastalar, diğer gözün etkilenme riskine karşı yakın takip edilmelidir. ARN'lı gözlerde görme değişkendir ve hastanın başvuruındaki görme keskinliğine, retina dekolmanı veya iskemik optik nöropatinin eşlik etmesine bağlıdır. ARN hastalarının %50-75'inde retina dekolmanı gelişmekte ve oluşumu tanı anındaki retinal nekrozun genişliğine, nekroz alanlarını çevreleyen vitritis miktarına ve tedavi yanıtına bağlıdır. Diğer gözün etkilenme oranı %3-35'tir ve etiyolojik ajan, tedavi ve immün durumdan etkilenir. Antiviral tedavi; aktif hastalık süresini, diğer gözün etkilenmesini azaltır ancak dekolman riskini azaltamayabilir.

Anahtar Kelimeler: ARN, HSV-1, HSV-2, retina dekolmanı, antiviral tedavi

PS-680 [Uvea-Behçet]

İki papillit, iki tanı

Kadir Yılmaz, Ayşe Vural Özeç, Mustafa Salih Karatepe, Duygu Yalinbas, Erman Bozali, Haydar Erdogan
Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Sivas

GİRİŞ VE AMAÇ: Vogt-Koyanagi-Harada (VKH) hastalığı, bilateral granülomatöz posterior veya panüveite, çeşitli cilt, nörolojik ve işitsel bulguların eşlik edebildiği multisistemik inflamatuvar bir hastalıktır. Melanosit veya melanosit ilişkili antijenlere karşı T-hücre aracılı otoimmün bir reaksiyon olduğu için pigment içeren tüm organlar hastalıktan etkilenebilirler. Akut dönemde posterior sklerit hastalığıyla ayırıcı tanısı yapılmalıdır. Posterior sklerit, ora serratanın arkasından başlayarak gözün arka yüzünü içeren skleranın inflamasyonudur. Posterior skleritin çoğunlukla tek taraflı olması, ağrı ve kızarıklığın eşlik etmesi ve USG'de T-bulgusunun görülmesi VKH ile ayırımında önemlidir. **YÖNTEM:** Kliniğimize başvuran iki vakayı inceledik. **BULGULAR:** Birinci vaka 43 yaşında kadın hasta, her iki gözde 2 aydır görmeye azalma şikayeti ile tarafımıza başvurdu. Dilate fundus muayenesinde bilateral disk sınırları silik (resim-1), bilateral maküla ödemi mevcut idi. (OKT) sonucu bilateral subretinal sıvısı, retina pigment epitelinde (rpe) ondülasyonlar (resim-2) ve koroid refleksi seçilemeyecek düzeyde idi. İkinci vaka 14 yaşında erkek hasta sol gözde bir haftadır kızarıklık (resim-3) ve ağrı şikayetiyle dış merkeze başvurdu ve vkh ön tanısıyla yönlendirildi. Yapılan oftalmolojik muayenesinde sol göz fundus bakışında optik disk sınırları silik (resim-4) ve koroid kıvrımlar mevcut idi. Hastaya yapılan B-scan USG (ultrasonografi) sonucu T işareti bulgusu (resim-5) saptandı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Hastada iki gözde görme düzeyinde azalmaya, cilt, nörolojik ve işitsel bulguların eşlik etmesi, bilateral granülomatöz panüveit görülmesi, bilateral papillit, eksüdatif retina dekolmanı, OKT' de subretinal sıvı, subretinal fibröz septa, rpe de ondülasyon ve artmış koroid kalınlığı görülmesi VKH hastalığı akla gelmelidir. Tek taraflı gözde ağrı, konjonktivada kızarıklık, kapaklarda ödem, propitozis, fundusta tek taraflı optik disk sınırları silikliği, koroid kıvrımları, B-scan usg de T-ışaretinin görülmesi posterior sklerit tanısını düşündürmelidir.

Anahtar Kelimeler: Posterior sklerit, T işareti, Vogt-Koyanagi-Harada, Fibröz septa

PS-681 [Uvea-Behçet]

Birdshot koryoretinopatisi: Olgu sunumu

Gölnaz Aybuğa, Betül İlkey Sezgin Akçay, Esra Kardeş
Ümraniye Eğitim Araştırma Hastanesi Göz Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Ülkemizde nadir olarak görülen Birdshot Koryoretinopati ile başvuran bir olgunun sunulması

YÖNTEM:Retrospektif Olgu Sunumu

BULGULAR:Otuz-sekiz yaşındaki kadın hasta bilateral görme azlığı, uçuşma, fotopsi şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Yapılan muayenesinde görme keskinliği sağ göz 0,4 sol göz 0,5 seviyesindeydi. Biyomikroskopik incelemesinde bilateral ön kamara sakin, her iki göz, göz içi basıncı normal sınırlardaydı. Vitreus muayenesinde bilateral 1+ hücre tespit edildi. Fundus incelenmesinde koroid seviyesinde bilateral, multipl sayıda oval görünümlü, beyaz- krem renkli lezyonlar görüldü. Floresein anjiyografide bilateral optik disk hiperflorens ve yaygın kapiller kaçaklar görüldü. Optik kohorens tomografi incelenmesinde koroid lezyonları seviyesinden geçen kesitlerde lezyonlarla uyumlu hiporeflektif lezyonlar görüldü. Hastada ön planda sarkoidoz ve tüberküloz düşünüldü. TKS, ALT, AST, ELİSA testleri ACE, VDRL,TPHA,Toksoplazma IgG ve M, Quantiferon,PPD ve akciğer tomografisi istendi. Herhangi bir özellik saptanmadı. Aynı zamanda yapılan optik kohorens tomografik angiografik incelemede koroidit üzerinden yapılan kesitlerde akım blokajı olduğu görüldü. Ayırıcı tanıda birdshot koryoretinopati düşünülerek HLA -A29 istendi. Sonuç pozitif olarak bulundu.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Birdshot koryoretinopatisi ülkemizde çok nadir görülmektedir. Bununla beraber uyumlu oküler bulgular varlığında ayırıcı tanıda düşünülmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Birdshot koryoretinopati, HLA-A29,Hiporeflektif lezyon

PS-682 [Uvea-Behçet]

Posterior Sklerit Hastasında FDG PET/BT Görüntüsü

Esra Biberoğlu Çelik¹, Selin Kesim², Feyza Şen², Hande Çeliker Ataberk¹

¹Marmara Üniversitesi, Pendik Eğitim Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Marmara Üniversitesi, Pendik Eğitim Araştırma Hastanesi, Nükleer Tıp, Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Sistemik tanısı olmayan posterior sklerit hastasının FDG PET/BT bulgularını sunmak

YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:Sol gözde ağrı, bulanık görme ve kırmızı göz şikayeti olan 66 yaş kadın hasta tarafımıza başvurdu. Sağ göz muayenesi tamamen doğal olan hastanın, sol gözde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) el hareketi seviyesindeydi. Ön segment muayenesinde sıg ön kamara ve ileri evre nükleer kataraktı mevcuttu. Göziçi basıncı (GİB) 22 mmHg idi. Fundus muayenesinde optik disk ödemi ve koroid dekolmanı izlendi. Çekilen optik koherens tomografide koroidal katlantılar, B- USG' de sklerada kalınlaşma tespit edildi. Hastaya posterior sklerit ön tanısı konularak olası sistemik araştırma açısından romatoloji ve genel dahiliye konsültasyonları istendi. Bu konsültasyonlar neticesinde bir kısım şüpheli bulgular tespit edildiğinden dahili branşlar vaskülit ve malignite ayırıcı tanısı yapmak için FDG PET/BT planladılar. Çekilen FDG PET/BT' de skleral kalınlaşma ve sklerada yoğun FDG tutulumu görüldü. Hastada FDG afinitesi olan ek bir malignite ve vaskülit bulgusu izlenmedi. İnflamasyonun nedeninin idyopatik olduğu düşünüldü. Enfeksiyöz nedenler tam olarak dışlandıktan sonra, hastaya 80 mg metilprednizolon ve 100 mg azatioprin başlandı. Tedaviyle sol gözde bulguları gerileyen hastaya, 5 ay sonrasında fakoemülsifikasyon uygulandı. Hastanın 6. ay muayenesinde sol gözde EİDGK' 0.5 (Snellen) ve GİB 18 mmHg idi. Retinası doğaldı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Posterior sklerit hastalarında etyolojik nedenler araştırılırken sistemik nedenin bulunamadığı olgularda altta yatan vaskülit ve malignite olasılığını dışlamada FDG PET/BT seçeneği akılda tutulmalıdır. Posterior skleritin FDG PET/BT bulgusu yoğun FDG tutulumu ile birlikte skleral kalınlaşmadır. Sunduğumuz hasta, literatürde FDG PET/BT' de posterior skleritin gösterildiği ilk vakadır.

Anahtar Kelimeler: posterior sklerit, FDG PET/BT, sklerit, malignite

PS-683 [Uvea-Behçet]

İdiyopatik Retinal Vaskülit, Anevrizmalar ve Nöroretinit Klinik Sunumu

Nur Kevser Baş, Muhammed Altinisik, Mustafa Erdogan, Huseyin Mayali
Celal Bayar Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Manisa

GİRİŞ VE AMAÇ: İdiyopatik retinal vaskülit, anevrizmalar ve nöroretinit (IRVAN) sendromu klinik sunumu, takip ve tedavi önerilerimiz
YÖNTEM: 65 yaşında erkek hasta her iki gözde bulanık görme şikayeti ile tarafımıza başvurdu. Yapılan muayenesinde görme keskinliği sağ gözde 0.05, sol gözde 0.3 idi. Biyomikroskopik bakıda sağ göz kornea endotelinde tozlanma, sol gözde keratik presipitatlar mevcuttu. Fundus bakısında sağ gözde optik disk başında hemoraji, vasküler tortuosite artışı, altta vitrede hemoraji görüldü (Resim 1), sol gözde flu izlendi (Resim 2). OKT de her iki gözde kistoid makuler ödem ve subretinal sıvı görüldü (Resim 3). Hastada hemogram, biyokimya, sedimentasyon, CRP, enfektif panel, romatolojik panel çalışılıp, flurosein anjiyografi (FFA) çekildi. FFA da her iki gözde okluziv vaskülit görüldü (Resim 4,5). Çalışılan kanlarda patolojiye rastlanmaması üzerine hastaya idiyopatik retinal vaskülit, anevrizmalar ve nöroretinit (IRVAN) sendromu tanısı konup 1 mg/kg dozdan oral prednol ve oral azotiopurin başlandı. Her iki gözde perifer retina lazer fotokoagülasyon uygulandı.
BULGULAR: Hastanın son muayenesinde görme keskinliği sağda 0.15, solda 0.2 idi. Fundus bakısında iki gözde vitre sakin, hemoraji regrese izlendi. OKT de iki gözde makuler ödem görülen hastaya bilateral intravitreal deksametazon implantı planlandı.
TARTIŞMA VE SONUÇ: İdiyopatik retinal vaskülit, anevrizmalar ve nöroretinit (IRVAN) sendromu etiyolojisi bilinmeyen nadir bir klinik durumdur. Peripapiller ve makuler eksüdatları, peripapiller hemorajileri olan hastalarda IRVAN sendromundan yüksek oranda şüphelenilmelidir. Multimodal görüntüleme, retinal makroanevrizmaları, iskemiyi göstererek tanıyı doğrular. Hastalık iskemik sekeller veya masif eksüdasyon nedeniyle agresif ilerleyebilir. Bu nedenle erken tanı ve tedavi oldukça önemlidir. Hastalığın tedavisinde oral steroidler, retinal lazer fotokoagülasyon, intravitreal antivasküler endotel büyüme faktörü (VEGF) enjeksiyonları, intravitreal steroid implantları, pars plana vitrektomi kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: IRVAN sendromu, retinal lazer fotokoagülasyon, eksüdasyon, iskemi

PS-684 [Uvea-Behçet]

Bilateral Akut İris Depigmentasyonu

Eda Erdal, Mustafa Doğan, İbrahim Ethem Ay, Hamidu Hamisi Göbeka
Afyon Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Göz Ana Bilim Dalı, Afyonkarahisar

GİRİŞ VE AMAÇ:Bilateral akut iris depigmentasyonu (BAID) izlenen olgunun sunulması amaçlanmıştır.

YÖNTEM:27 yaş kadın hasta göz renginde değişiklik şikayeti ile kliniğimize başvurdu.Hasta dosyaları ve klinik fotoğrafları incelendi. Klinik muayene, ön segment renkli fotoğraf, gonyoskopik muayene ve ardından optik koherans tomografi ile ayrıntılı değerlendirmesi yapıldı.

BULGULAR:Her iki gözün düzeltilmiş görme keskinliği tam olup göz içi basınçları sırasıyla 15 ve 14 mmHg idi. Biyomikroskopik muayenesinde bilateral süperior iriste atrofi izlendi.Ön kamara reaksiyonu ve keratik presipitatlar izlenmedi. Gonyoskopi ile açı elemanları açık açılı olarak değerlendirilirken özellikle inferiorda belirgin bilateral pigmentli trabeküler ağ izlendi.Optik koherans tomografisinde optik sinir ve makulanın doğal görünümde olduğu izlendi.Hastanın anamnezi derinleştirildiğinde 3 ay önce pnömoni tanısı nedeni ile moksifloksasin kullanımı olduğu görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bilateral akut iris depigmentasyonu, iris stromasında transillüminasyon defekti olmaksızın ön kamara pigment dispersiyonu ile karakterize bilateral, simetrik,pigment kaybı olarak tanımlanır. Genç kadınlar daha sık etkilenir. Fuchs heterokromik iridosiklit, pigment dispersiyon sendromu, psödoeksfoliasyon sendromu ve viral iridosiklit ile karıştırılabilir. Etyolojisinde sistemik antimikrobiyaller, moksifloksasin,klaritromisin tedavisi de yer almaktadır. Viral enfeksiyonlara sekonder olabileceği de düşünülmektedir. Nadir görülmesine rağmen bilateral iris depigmentasyonu olan hastalıkların ayırıcı tanısında BAID düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Depigmentasyon, İris, İridosiklit, iris renk değişikliği

PS-686 [Uvea-Behçet]

COVID-19 Enfeksiyonuna Sekonder Multipl Geçici Beyaz Nokta Sendromu

Anil Korkmaz, Murat Arıcı, Sadık Görkem Çevik, Şehnaz Özçalışkan, Halil Özgür Artunay
SBÜ Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:COVID-19 enfeksiyonuna sekonder multipl geçici beyaz nokta sendromu olgusunu sunmak

YÖNTEM:Vaka Sunumu

BULGULAR:36 yaşında polikliniğe bir aydır sol gözde görmede azalma şikayeti ile başvuran hastanın yapılan muayenesinde sağ gözde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği Snellen eşeli ile tam iken sol gözde 0.3 seviyesinde, ön segment muayenesi her iki gözde doğaldı. Fundus muayenesi sağ göz doğal sol gözde foveada granüler tarzda retina pigment epitel değişikliği gözlemlendi. Optik koherans tomografi (OCT)' de sol gözde dış retina tabakalarında hiperreflektif materyal ve elipsoid zonda düzensizlik izlendi. (Figür 1) Fundus otofloresans görüntülemesinde ise sağ göz normal izlenirken, sol gözde arka kutupta hiperotofloresan lezyonlar gözlemlendi. (Figür 2) Fundus floresein anjiografide sol gözde erken dönemde çelenk şeklinde hiperfloresans ve geç dönemde boyanma gözlemlendi.(Figür 3) Multipl geçici beyaz nokta sendromu ile takibe alınan hastada 1.ayda OCT'de hiperreflektif materyal ve elipsoid zon düzelirken, 6. ayda sol gözde görme keskinliği tama ulaşırken OCT'de normal olarak izlendi. (Figür 4)

TARTIŞMA VE SONUÇ:Multipl geçici beyaz nokta sendromu viral patojenler sonrasında görülebilecek bir patolojidir. Genellikle tedavisiz düzelmeye görülse de tanı açısından dikkat edilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mewds, Geçici Beyaz Nokta Sendromu, Beyaz Nokta Sendromları

PS-687 [Uvea-Behçet]

Yanlış Yüksek Doz Metotreksat Kullanımına Bağlı Oral Mukozit Vakası

Begüm Cansu Yaz, Merve Beyza Yıldız, Sevcan Balcı, Ece Turan Vural, Şirin Yaşar
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz
Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Sarkoidoz ve romatoid artrit'e bağlı oküler tutulum nedeni ile yaklaşık 2 yıldır Metotreksat kullanan hastanın yanlış yüksek doz MTX kullanımı sonucunda gelişen dudak ve oral mukozit vakasını sunmak.
YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:56 yaşında kadın hasta, bilinen Sarkoidoz ve RA' bağlı oküler tutulum nedeni ile takibimizde olup, geçmişinde haftalık MTX 20 mg subcutan ve folik asit,sonrasında oküler inflamasyonun baskılanamaması nedeni ile biyolojik ajan(Adalimumab-ADA; 40 mg/2 hafta s.c) kullanım öyküsü mevcuttu.Oküler inflamasyon aktivitesi azaldıktan sonra ADA tedavisi kesilerek MTX 12.5 mg/haftalık s.c tedavisi ile takiplerine devam edilen hastanın son muayenesinde sağ ve sol gözde görme keskinliği tam,biyomikroskopik muayenesinde bilateral ön kamara sakin,posterior sineşi,snowball ve sağ gözde periflebit mevcuttu.Hastanın mevcut bulgularıyla düşük doz oral 10 mg/haftalık MTX ve folik asit ile tedavisine devam kararı alındı.Bu tedavi altında iken hasta kontrollerinde ağırlı aftöz ülserler ile geldi ve dermatoloji kliniğine danışıldı.Yapılan dermatolojik muayene sonrasında dudak ve oral mukozit teşhisi konuldu.Alınan detaylı anamnezden MTX'i hergün kullandığı öğrenildi.Hastanın yapılan kan tetkiklerinde ALT (98 IU) ve AST'nin(85 IU) yükseldiği ve pansitopeni gelişmediği tespit edildi.İlaç kesilerek, oral süspansiyon, folik asit, oral metilprednizolon ve N-asetilsistein verildi.2 hafta sonra oral lezyonların gerilediği ve tekrar edilen kan tetkiklerinde ALT ve AST'nin normale döndüğü görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Metotreksat hastalık modifiye eden antiromatizmal ilaç(DMARD) grubunda olan folik asit anti-metabolittir.Bu vakada ilginç olan hasta daha önce uzun bir süre MTX tedavisini uyumlu bir şekilde haftalık s.c. olarak uyguladığı halde oral doza geçişte ilaç alımı sırasında yanlış işaretleme sonucu toksisiteye maruz kalmasıdır.Bu grup ilaçlarda hastaların daha yakın takibe alınması, yazılan reçeteler ve kullanımın kontrol edilmesi ve ölümcül sonuçları engellemek için hızla müdahale edilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: oral mukozit, metotreksat, yüksek doz

PS-688 [Uvea-Behçet]

Non-Neoplastik Maskeleyici Sendromlarından Seröz Retina Dekolmanı; Olgu Sunumu

Eyüpcan Şensoy, Yasemin Özdamar Erol

Etlik Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Maskeleyici Sendromlar (MS), intraoküler inflamasyon benzeri bulgular ile ortaya çıkan fakat non-inflamatuvar orijinli hastalıkları tanımlamak için kullanılan bir adlandırmadır. Posterior üveit ve seröz retina dekolmanı ön tanısı ile üvea kliniğine yönlendirilen 2 olgunun sunulması amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Her 2 olgunun detaylı ön ve arka segment muayenesi ile birlikte renkli fundus görüntülemesi ve Optik Koherens Tomografi (OKT) görüntülemeleri sunuldu.

BULGULAR: Olgu 1: 31 yaşında erkek hasta her iki gözde görme azlığı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Görme düzeyleri her iki gözde 5 metreden parmak sayma seviyesindeydi. Göz içi basıncı (GİB) sağ gözde 16 mmHg ve solda 14 mmHg idi. Her iki göz ön segment muayenesi normaldi. Yapılan fundus muayenesinde her 2 gözde yaygın alev hemorajiler, yumuşak eksudasyonlar ve inferior kadranda seröz dekolman alanları ve sağ gözde daha belirgin optik disk ödemi izlendi (Resim 1).

Olgu 2: 27 yaşında kadın hasta her iki gözde görme azlığı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Görme düzeyleri her iki gözde 1 metreden parmak sayma seviyesindeydi. Sağ GİB 17 mmHg, sol GİB: 15 mmHg idi. Her 2 göz ön segment doğal idi. Fundus muayenesinde bilateral disk sınırları silik, alev hemorajiler ve makulada ayrıca inferior kadranda multiple seröz dekolman alanları izlenmekte idi (Resim 2). OKT görüntülemesinde her iki gözde seröz makula dekolmanı ve kistoid makuler ödem mevcuttu (Resim 3).

Her 2 olguya bu bulgular ışığında malign hipertansiyon tanısı konuldu. 1. olgunun sistemik kol tansiyonu 230/110 ve 2. olgunun ise 240/120 idi. Hastalar sistemik olarak tansiyon yüksekliği öyküsü vermemekteydiler ve tanı göz muayene bulguları sonucunda konulmuştu. Hastalar hızlıca acil servise yönlendirildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Posterior üveit olarak refere edilen fakat atipik prezentasyona sahip olan hastalarda MS'lerden hipertansif retinopati her zaman akılda tutulmalıdır. Eşlik eden seröz retina dekolman varlığı malign hipertansiyon için önemli bir belirteçdir ve hayati önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hipertansif retinopati, Maskeleyici sendromlar, Seröz dekolman

PS-689 [Uvea-Behçet]

Multipl Geçici Beyaz Nokta Sendromu Olgularında Multimodal Görüntüleme

Cem Sarı¹, Berru Yargı Özkoçak¹, Burcu Kemer Atık¹, Berna Başarır², Ayşe Çiğdem Altan¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

²Bayrampaşa Göz Vakfı Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Multipl geçici beyaz nokta sendromu(MEWDS);çoğunlukla genç,miyop kadınları etkileyen akut başlangıçlı,dışretina katları,retina pigment epiteli ve koryokapillaris tutulumu ile seyreden nadir enflamatuar bir hastalık olup,arka kutuptan periferik retinaya uzanan tek taraflı,çok odaklı sarı-beyaz lekeler ve foveanın granüler görünümü ile kendini gösterir.MEWDS hastalığının multimodal görüntüleme bulgularının sunulması amaçlandı.
YÖNTEM:MEWDS tanılı hastalar retrospektif olarak incelendi.En iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri(EİDGK,logMAR),oftalmolojik muayene bulguları kaydedildi.Her göze ait;fundus fotoğrafı,optik koherens tomografi(OKT),fundus otofloresans (FOF),fundus floresein anjiyografi(FFA),indosiyenin yeşili anjiyografi(İSYA),OKT Anjiyografi(OKTA),görme alanı testi (GAT) değerlendirildi.

BULGULAR:Altı hastanın(6 kadın) 6 gözü dahil edildi.Ortalama yaş 30.0±9.1(22-45)yılı idi.Hastalar 3 ila 7 gündür olan bulanık görme ve fotopsi ile başvurdu.Dört hastada öncesinde gribal enfeksiyon öyküsü,1 hastada Biontech aşısı,1 hastada COVID-19 öyküsü vardı.Başlangıç EİDGK 0.6±0.4(1,3-0,15) iken birinci haftadan itibaren EİDGK'da anlamlı artış izlendi ve 6.ayda tüm hastaların EİDGK tamdı.(p=0.002)Başvuruda 4 hastada eser derecede vitrit mevcuttu ancak takiplerde vitre sakin izlendi.Fundus muayenesinde foveal granülarite,multipl sarı beyaz derin lezyonlar görüldü.İki hastada optik sinir başında hiperemi ve ödem aynı hastalarda GAT'ta kör noktada genişleme izlendiyse de takiplerde geriledi.FOF ile arka kutup ve orta periferde multifokal hiperotofloresans lezyonlar,FFA ile lezyonlarda erken hiperfloresans ve geç boyanma görüldü,İSYA'da hiposiyanesans gösteren lezyonlar FOF ve FFA'dan fazla sayıdaydı.OKT'de elipsoid bölgede kesinti görüldü.OKTA ile koryokapillaris seviyesinde hipointens alanlar izlendi.Üçüncü ayda foveal granülarite hariç tüm bulguların gerilediği izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:MEWDS düşünülen olgularda multimodal görüntüleme yöntemlerinin birlikte kullanılması tanı ve takipte önemli rol oynamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Beyaz nokta sendromları, MEWDS, Multimodal Görüntüleme

PS-690 [Uvea-Behçet]

Takiplerine düzensiz gelen zorlu bir Behçet üveiti vakasında tedavi yönetimi ve tedaviye uyumun önemi

Elif Sarı, Murat Oklar, Burak Tanyıldız, Nilüfer Zorlutuna Kaymak, Güzide Akçay
T.C. Sağlık Bakanlığı Dr.Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı,
İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Behçet hastalığı, kronik ve nökslerle giden inflamatuvar bir hastalıktır. Oküler tutulum oranı %70 olup sıklıkla panüveit şeklindedir. Arter ve venlerde okluzif vaskülit, vitritis, maküler ödem, neovaskülarizasyon başlıca arka segment bulgularındandır. Vaskülit ataklarına bağlı olarak Behçet hastalarının %20'sinde ciddi görme kaybı izlenir. Burada sıklıkla takiplerini aksatan bir Behçet üveiti olgusu sunulmaktadır.
YÖNTEM:Olgu Sunumu

BULGULAR:Behçet tanılı 48 yaş erkek hasta, görme azlığı ile başvurduğunda görme keskinliği sağ 0.2 sol 1.0 düzeyindeydi. Her iki ön segmenti doğaldı. Sağ fundusta retinal vaskülit bulguları görüldü.(Resim 1a) Floresein anjiyografi çekildi.(Resim 1b,c,d,e) Azathioprin ve siklosporin (CSA) tedavisi altında atak geçiren hastaya infliximab (INF) 300 mg/28 gün (58 kg olması sebebiyle) başlandı. Tedavi uyumu düşük hasta 6 ay sonra tekrar bilateral okluzif vaskülit atağı ile başvurdu. INF dozu artırılarak atak kontrolü sağlandı. (Resim 2) 6 ay sonra INF dozunu alırken kardiyovasküler kollaps gelişen hastada adalimumaba (ADA) 40 mg/2 hafta geçildi. Kontrolsüz geçen 1 yılın ardından hasta tarafımıza başvurduğunda görme keskinliği sağ el hareketi sol 1.0 düzeyindeydi. Sağ ön kamarada 1+ hücre izlendi. Fundus vitreici hemoraji nedeniyle seçilemedi.(Resim 3) Monitörize bir şekilde INF infüzyonu verilmesinin ardından pars plana vitrektomi ve panlaser uygulandı. Vaskülit sebat ettiğinden (Resim 4) ADA 40 mg/hafta tedavisine geçildi. Haftalık ADA ve CSA ile hasta ataksız seyrederek görme keskinliği sağda 0.05 solda 0.8 düzeyine ulaştı. (Resim 5)
TARTIŞMA VE SONUÇ:Hastanın tedavi uyumu Behçet üveitinin son evreye gidişini önlemek adına önemlidir. İnflamasyonu ve nöksleri azaltmak amacıyla kortikosteroidlerle beraber immunmodulatorler ve biyolojik ajanlar kullanılmaktadır. Gerekli durumlarda doz için bakanlık başvurusu yapıp haftalık dozlama ADA bu tip hastalar için tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: adalimumab, biyolojik ajanlar, Behçet üveiti, infliximab, vaskülit

PS-691 [Uvea-Behçet]

Nadir Bir Üveit Patojeni HHV6 Olgularımız

Rumeysa Bilmez, Muhammed Batur, Erbil Seven, Fatma Betül Bal
Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Van

GİRİŞ VE AMAÇ: Kliniğimizde takip ettiğimiz iki HHV6 PCR pozitif üveit olgusunu sunmak istedik

YÖNTEM: Retrospektif olgu sunumu

BULGULAR: 24 yaş E, 2 aydır olan sol gözde kızarıklık ile kliniğimize başvurdu. Bilinen ek hastalık ve aile öyküsü yoktu. EİDGK sağda 1.0 solda 0.7 olarak alındı. Ön segment sağ tabii. Sol ön segment pigmente kpler ve +2 reaksiyonu mevcuttu. GİB sağda 17 mmHg solda 60 mmHg olarak ölçüldü. Arka segment sağda vitre sakin, cup/disk oranı 0.3 retinit yok olarak değerlendirildi. Solda +2 vitritis mevcut, retinit yok, cup/disk oranı 0.5. OCT'de bilateral makuler ödem izlenmedi ve bilateral RNFL'de incelmeye saptanmadı. Topikal steroid ve sikloplejik ajan ile beraber oral asetozolamid, potasyum takviyesi ve brinzolamid, brimonidin, timolol tedavisi başlandı. Humör aköz örneğinden per çalışıldı ve HHV6 pozitifliği görüldü. Hastanın tedavisine topikal iv gansiklovir, iv prednol eklendi. Gansiklovir valgansiklovirle değiştirildi. aktif inflamasyonun gerilediği görüldü. GİB medikasyona rağmen yüksek seyretti. Hastaya AGV cerrahisi planlandı. İkinci hasta 36 yaş E, hasta sol gözde kızarıklık ile başvurdu. EDİGK bilateral tamdı. Ön segment sağda tabii, solda endotelial keratik presipitatlar mevcuttu. Arka segment sağda tabii solda +1 vitritis, inferiorda snowballar, inferoremporalde ve temporalde skar ve komşuluğunda noktasal sarı renkli multiple lezyon, mikrohemorajiler izlendi ve cup/disk:0.3 olarak değerlendirildi. GİB sağda 19mmHg solda 42 mmHg olarak alındı. bilateral RNFL normal olarak değerlendirildi. Mannitol iv, diazomid tb, gansiklovir iv tedavisi ile antiglokomatöz ve steroid damla başlandı. perda viral panel bakıldı HHV6 pozitifliği görüldü. Gansiklovir, valgansiklovir ile değiştirildi. Valgansiklovir 3. haftasında RNFL incelemesinde incelmeye izlenmemekle beraber solda yeşilde progresyon izlendi. regülasyonu sağlanamadığı için AGV planlandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: deneyimimizin HHV6'ya atfedilebilen vakalar için potansiyel terapötik rejimler için bir çerçeve sunabileceğini umuyoruz

Anahtar Kelimeler: hhv6, Üveit, retinit

PS-692 [Uvea-Behçet]

Viral Retinitlere Sekonder Kistoid Maküler Ödem Tedavisinde Peg-interferon α -2a

Merve İnanç Tekin, Pınar Çakar Özdal

Ulucanlar Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Akut retinal nekroz (ARN) ve sitomegalovirüs (CMV) retinitine sekonder gelişen kistoid maküler ödem (KMÖ) olgularında Peg-interferon (IFN) α -2a tedavisinin sonuçların bildirmek.

YÖNTEM: Viral retinit sonrası gelişen kronik ve steroid bağımlı KMÖ için Peg-IFN α -2a alan üç hastanın (dört göz) tıbbi kayıtları retrospektif olarak incelendi. Peg-IFN α -2a 135mcg/hafta ve 180 mcg/hafta başlangıç dozları ile kullanıldı ve azaltılarak 135mcg/2hafta ve 180 mcg/2hafta dozlarına düşürüldü. Tedavi etkinliği, spektral domain optik koherens tomografi ile ölçülen santral makula kalınlığı (SMK), en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) ve steroid ihtiyacındaki azalma ile değerlendirildi.

BULGULAR: Üç hastanın (üç erkek) yaş ortalaması 39 yıl (31-44) idi. Her 3 hastada da oral steroid kullanımının kesilmesi ile tekrarlayan dirençli maküler ödem mevcuttu. Peg-IFN α -2a tedavisinin başlaması ile 1. ayda ortalama SMK $465,7 \pm 102,5 \mu\text{m}$ 'den $376,3 \pm 110,5 \mu\text{m}$ 'ye düştü ve EİDGK ortalaması $0,57 \pm 0,34 \text{ logMAR}$ iken 1 ay sonunda $0,34 \pm 0,32 \text{ logMAR}$ olarak bulundu. 2 hastada oral steroid tamamen kesilebilirken, 1 hastada oral steroidin kesilmesi ile maküler ödemde nüks izlendi. Subtenon steroid enjeksiyonları ile maküler ödem kontrol altına alındı. Hiçbir hastada Peg-IFN α -2a'ya sekonder yan etki veya ilaca intolerans izlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Peg-IFN α -2a, viral retinitlere sekonder dirençli KMÖ olguları için etkili bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: Akut retinal nekroz, Kistoid maküler ödem, Peg-interferon, Viral retinit

PS-693 [Uvea-Behçet]

Serpijinöz ve Serpijinöz-benzeri Koroiditli Hastaların Takip ve Tedavi Sonuçları

Aydan Altıntaş, Furkan Çam, Bengisu Sözer, Hande Çeliker
Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları ABD, İstanbul, Türkiye

GİRİŞ VE AMAÇ:Kliniğimizde takipli serpijinöz koroidit (SK) ve serpijinöz-benzeri koroiditli (SBK) hastaların klinik özelliklerini, görüntüleme bulgularını ve tedavi sonuçlarını değerlendirmek.

YÖNTEM:Bu çalışmada kliniğimizde takipli, tüm dosya verileri tam olan SK veya SBK tanılı 8 hastanın 13 gözünün medikal kayıtları demografik veriler, klinik özellikler ve uygulanan tedaviler açısından retrospektif olarak incelenmiştir.

BULGULAR:Çalışmaya katılan 6'sı erkek 2'si kadın hastanın ortalama yaşları 36.13 ± 15.27 (13-61) yıldır. SK'lı 3 hasta, tüberküloz ilişkili SBK tespit ettiğimiz ise 5 hasta vardı. Hastaların 5'inde bilateral tutulum mevcuttu. Başvuru anında etkilenen gözlerin görme keskinlikleri $0.42 \pm 0.40 \log \text{MAR}$ iken son takipte $0.28 \pm 0.29 \log \text{MAR}$ bulundu ($p=0.261$). Beş hastada tüberkülin deri testi ve/veya interferon gamma salınım analizi testinin pozitif olması üzerine 4'lü anti-tüberküloz tedavi başlandı. Üç hastanın tedavisinde biyolojik ajan, 3 hastada ise konvansiyonel ajanlar kullanıldı. Üç göze kistik maküler ödem sebebi ile intravitreal anti-VEGF enjeksiyonu uygulanırken, aktif olan 1 göze ise biyolojik ajan kullanırken diğer gözünde gelişen tüberküloz absesi ve sistemik tüberküloz aktivasyonu riski sebebi ile deksametazon implantı uygulandı. Etkilenen gözlerin 8'inde (%61.5) serpentin lezyonların makulayı tuttuğu izlendi ve son takipte makula tutulumu olan gözlerin 3'ünde (%23.1) başlangıca göre görme keskinliğinin azaldığı izlendi. SK saptanan ve konvansiyonel tedavi başlanan 1 hasta, SBK saptanıp anti-tüberküloz tedavi başlangıcından sonra konvansiyonel tedavi başlanan 3, anti-TNF tedavi başlanan 3 hasta vardı. Tüberküloz ilişkili olan ve olmayan gözlerde başlangıç ve sonuç görme keskinlikleri arasında anlamlı farklılık bulunmamaktaydı (sırasıyla, $p=0.788$ ve $p=0.881$).
TARTIŞMA VE SONUÇ:SK ve SBK hastalarında makula tutulumu kötü görsel prognoza sebep olabilir. Özellikle ülkemiz gibi tüberküloz açısından endemik bölgelerde serpijinöz lezyonları olan arka üveitli olgularda tüberküloz ilişkisi göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Serpijinöz koroidit, Tüberküloz, Üveit

PS-695 [Uvea-Behçet]

Myastenia gravisli hastada CMV retinitisi olgusu

Başak Ersarı, Murat Oklar, Nilüfer Zorlutuna Kaymak, Burak Tanyıldız
TC. Sağlık Bakanlığı Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:CMV retinitisi, edinilmiş immün yetmezlik sendromu ile ilişkili en yaygın okuler fırsatçı enfeksiyondur. HIV olmayan hastalarda CMV retinitisi oranı, immünoşüpresif ajanların kullanımına bağlı olarak artmaktadır. Burada, myastenia gravis (MG) tanılı azatioprin tedavisi alan CMV retinitisi nedeniyle tarafımıza refere edilen bir olgu sunulmuştur.
YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:51 yaşında MG tanılı kadın hasta sağ gözde görme azlığı şikayeti ile başvurdu. Görme keskinliği sağda 0,3 solda 0,9 idi. Biyomikroskopik muayenede sağda +2 ön kamara reaksiyonu, kornea endotelde mikrogranülomatöz keratik presipitatlar izlendi. Sol ön segment doğal görünümdeydi. Fundus muayenesinde sağda nekrotizan hemorajik retinit odağı ve +1 vitritisin olduğu, solda +1 vitritis ve arka kutupta retinit odağı görüldü(Resim 1).Hastada ön planda CMV retinitisi düşünüldü. Ön kamara CMV PCR 1.950.736 replikasyon, kanda da CMV PCR (134.649) pozitif görüldü. Medikal takip ve tedaviye başlandı. Tedavinin 1. ayında görme keskinliği sağda 0,5 solda 1,0 idi. Sağ gözde keratik presipitatlar geriledi. Sağ ve sol vitritisin açılmaya başladığı ve retinit odaklarının gerilediği görüldü.(Resim 2). Takiplerinin 3. ayında retinit odaklarının gerilediği ve retinanın atrofiye giderek iyileştiği görüldü(Resim 3).
TARTIŞMA VE SONUÇ:MG hastalarında tedavide kullanılan azatioprin immün sistemi baskılayarak CMV retinitisi gelişimine neden olabilir. Azatioprin metabolik adımlar yoluyla biyolojik olarak aktif metabolit 6-tioguanin nükleotidine dönüştürülür. Pürin sentezi inhibe edilir, T ve B lenfositlerinin proliferasyonu önlenerek immünoşüpresyon oluşturur. Azatioprin veya diğer konvansiyonel immünoşüpresifler, Behçet üveiti ve diğer non-enfeksiyöz üveitlerin tedavisinde sıkça kullanılan ilaçlardır. Genellikle bu tedavi yöntemleri CMV retinitisi gelişimine sebep olmazken, MG hastalarında bu immünoşüpresiflerin kullanımı CMV retinitisi gelişimine MG ilişkili başka bir immunolojik mekanizma üzerinden yatkınlık oluşturabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Azatioprin, CMV, myastenia gravis, retinit, üveit

PS-696 [Uvea-Behçet]

Genç APMPE hastasının klinik seyri

Cansu Ozcan¹, Hakika Erdogan¹, Didar Uçar²

¹Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Çanakkale

²Cerrahpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Beyaz nokta sendromları görmeye bulanıklık, fotopsi ve diskromatopsi vb. semptomlar ile başlayan fundus muayenesinde beyaz sarı lezyonlar görülmesiyle karakterize, retina pigment epiteli, dış retina katmanları, koroid ve koryoretinal arayüzün bir veya birkaçının birlikte etkilendiği, genellikle viral bir prodromun eşlik ettiği birtakım nonenfeksiyöz enflamatuvar hastalıkların ortak adıdır. Bu olgu sunumundaki amaç; düşük insidanslı akut posterior multifokal plakoid pigment epitelyopati (APMPPE) hastasının teşhis ve tedavisi adına farkındalık oluşturmak.

YÖNTEM: 29 yaşında erkek hasta sağ gözde 10 gündür başlayan ağrısız görme azalması şikayetiyle başvurdu. Kendisinde ve birinci derece akrabalarında otoimmün hastalık öyküsü yoktu. Hasta bir ay öncesinde viral bir enfeksiyon geçirmiş ve sekelsiz olarak iyileşmişti. **BULGULAR:** Yapılan oftalmoskopik muayenede düzeltilmiş görme keskinliği bilateral olarak 10/10 düzeyindeydi. Göz içi basıncı sağ gözde 17 mmHg sol gözde 18 mmHg idi. Bilateral ön segment doğaldı, reaksiyon ve flare yoktu. Fundus muayenesinde bilateral arka kutupta kümelenme gösteren optik disk boyutundan küçük soluk alanlar gözlendi (Şekil-1). OCT'de retina dış katmanlarında düzensizlik izlendi (Şekil 2a,2b). FFA'da erken dönem hipofloresan geç dönem hiperfloresan irregüler boyanma alanları görüldü, vaskülit ve sızdırma alanlarına rastlanmadı (Şekil-3). Hastanın yapılan serolojik testleri, Toxo-IgM dışında negatifti. Klinik toxoplazma ile uyumlu olmadığı için tedavi başlanmadı. Bu bulgular ile hastaya APMPE tanısı kondu. Tedavisiz takibe alındı. Eşlik edebilecek sistemik hastalıklar için ilgili bölümlere takibe alındı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: APMPE'de diğer beyaz nokta sendromları ve retinitler mutlaka dışlanmalıdır. Ayrıca içinde bulunduğu beyaz nokta sendromları ile intraoküler lenfoma ve Vogt Koyanagi Harada gibi hastalıklar da ayırıcı tanıda dışlanmalıdır. APMPE çoğunlukla sekelsiz iyileşebilen bir hastalıktır. Ayırıcı tanı ve komplikasyon takibi, hastalığın seyrinde ve takibinde önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Akut posterior multifokal plakoid pigment epitelyopati; Optik koherens tomografi, fundus floresan anjiyografi, üveit, retinit

PS-697 [Uvea-Behçet]

Granülatöz ön üveit ve göz içi basınç yüksekliği akut retinal nekroz nüksü habercisi olabilir mi?

Gamze Türe

Sağlık Bilimleri Üniversitesi İzmir Tıp Fakültesi Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ:Akut retinal nekroz nüksünün olası öncül semptom ve bulgularını değerlendirmek

YÖNTEM:Olgu

sunumu

BULGULAR:Tek taraflı non-enfeksiyöz üveit için iki yıl önce deksametazon implant uygulanan ve sonrasında akut retinal nekroz gelişen hastaya vitreoretinal cerrahi uygulanmış ve implant çıkarılmıştı. Tıbbi ve cerrahi tedavi ile hastada çok iyi görsel ve anatomik sonuç elde edilmişti Hasta ilaçsız takibe devam ediyordu. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği 0.7 seviyesindeydi. Hasta sol gözde ağrı nedeniyle hastanemize başvurdu. Muayenede az sayıda keratik presipitat ve hafif ön kamara reaksiyonu görüldü. GİB 46mmHg ölçülmesi üzerin eGİB takibi için hasta yatırıldı. Tedavi ile GİB kontrol altına alınınca hasta taburcu edildi. Bu tarihte herhangi bir retinal lezyon görülmemişti Hasta üç hafta sonra tekrar başvurdu. Granülatöz ön üveit ile uyumlu bulgular görüldü. Fundus muayenesinde eski retinit bölgelerine yakın yeni ufak bir retinit odağı görüldü. Hasta yatırılarak İV asiklovir tedavisi aldı. Retinit alanı kısa sürede tamamen iyileşti.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Göz içi basınç yüksekliği ve granülatöz ön üveit ARN nüksünün ön belirteçleri olabilir

Anahtar Kelimeler: akut retinal nekroz, nüks, granülatöz ön üveit, göz içi basınç yüksekliği

PS-698 [Uvea-Behçet]

Optik Nörit Ayrıcı Tanısında Toksoplazma Koryoretiniti

Berk Kadir Kaynar, Büşra Engin Potoğlu, Özge Pınar Akarsu Açar, Tansu Gönen
Namık Kemal Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Tekirdağ

GİRİŞ VE AMAÇ:Optik nörit tanısıyla nöroloji servisine yatırılan ve intravenöz (iv) pulse metilprednizolon tedavisi başlandıktan sonra tarafımıza konsülte edilen toksoplazma koryoretiniti olarak değerlendirdiğimiz ve tedavisini planladığımız hastanın sunulması amaçlandı.

YÖNTEM:İki haftadır sol gözde bulanık görme şikayetiyle dış merkezde göz hekimi tarafından değerlendirilip optik nörit tanısıyla Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Nöroloji Ana Bilim Dalına sevk edilen 29 yaşındaki kadın hasta, nöroloji servisine yatırılıp iv pulse metilprednizolon tedavisi başlandıktan 1 gün sonra tarafımıza konsülte edildi. Hastanın detaylı anamnezi alındı. Tam oftalmolojik muayenesi yapıldı. Renkli fundus fotoğrafları çekildi, dış merkezde çekilmiş olan floresein anjiyografisi (FA) değerlendirildi. Toksoplazma koryoretiniti ön tanısıyla tam kan sayımı, biyokimya tetkikleri, antijen-antikor testleri istendi.

BULGULAR:Görme keskinliği sağ gözde 1.0, sol gözde 0.6 idi. Ön segment muayenesi bilateral doğaldı. Fundus muayenesinde sol gözde +3 vitritis ve optik disk inferiorunda eski koryoretinit skarı komşuluğunda hemorajinin eşlik ettiği aktif koryoretinit odağı izlendi (Resim 1). FA görüntülerinde optik disk inferior komşuluğundaki koryoretinit odağı hiperfloresan olarak izlendi (Resim 2). Anamnezde toksoplazma koryoretinitini destekleyecek bilgi yoktu. Antijen-antikor testlerinde toksoplazma IgG pozitif saptandı. Toksoplazma IgG avidite testinin düşük olması tanıyı destekledi. Oral trimetoprim sülfametoksazol ve klindamisin tedavisi başlanması ve iv pulse steroid tedavisinin kesilmesi önerildi. Bir hafta sonra yapılan muayenesinde koryoretinit odağı çevresindeki hemorajinin gerilediği görüldü (Resim 3). İki hafta sonra yapılan muayenesinde de lezyonun gerilemekte olduğu izlendi (Resim 4).
TARTIŞMA VE SONUÇ:Bulanık görme şikayetiyle başvuran her hastada tam oftalmolojik muayene yapılmalıdır. Tanıyı destekleyici öykü bulunmasa da enfeksiyöz nedenler dışlanmadan optik nörit tanısı konulmamalı ve steroid tedavisi başlanmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Koryoretinit, Optik Nörit, Toksoplazma

PS-699 [Uvea-Behçet]

Oküler Tüberküloz: Olgu Sunumu

Yusuf İkbal Erdoğan¹, Meltem Kılıç²

¹SBÜ Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, Ankara

²SBÜ Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Uvea Birimi, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Oküler Tüberküloz(Tbc), etkeni Mycobacterium Tuberculosis olan ve genelde hematogen sekonder yayılımla gözü yüzeysel, çevresel veya intraoküler tutan bir enfeksiyondur. Nöroretinit olgularında enfeksiyöz etkenlerin vurgulanması planlanmıştır. **YÖNTEM:**Olgu

BULGULAR:Sağ gözde 1 haftadır görmeye azalma ile başvuran 39 yaşında erkek hasta değerlendirildi. Daha önce benzer şikayeti ve ek hastalığı olmadığı ve aile öyküsünde babada akciğer Tbc olduğu öğrenildi. Oftalmolojik muayenesinde görmesi Snellen eşeli ile sağda 0.05, solda 1.0 düzeyindeydi. Renkli görmesi sağda 0/12, solda 12/12'ydi. Biyomikroskop muayenesinde bilateral ön segment doğal izlendi. Fundus muayenesinde sağda optik sinir başı ve papillomaküler alan ödemliydi, sol göz doğal izlendi. Kan sayımı, KCFT-BFT, ESR, CRP, PAAG, Quantiferon, RPR, TPHA, Hepatit ve HIV serolojisi, Anti Tokso IgM-IgG, Brucella IgM-IgG, Borrelia Burgdorferi IgM-IgG, serum ACE düzeyi ile orbita-beyin-servikal MRG tetkikleri istendi. Bartonella testi çalışılmadı. Quantiferon testi pozitif gelen hastanın diğer tetkiklerinde bulgu saptanmadı. Göğüs Hastalıklarına konsülte edildi ve aktif Tbc olmadığı öğrenildi. Oküler Tbc tanısı konulamayan ve Bartonella dışlanamayan hastaya doksisisiklininden iki gün sonra 1mg/kg oral steroid başlandı. Hastanın bulguları tamamen geriledi ve görme seviyesi 1.0 düzeyine çıktı. Tedaviden bir ay sonra hasta aynı gözde görme azlığı ile başvurdu. Fundusta arter trasesini izleyen tüberküller görüldü. Oküler tüberküloz tanısı ile hasta verem savaş dispanserine yönlendirildi ve steroid tedavisi tekrar düzenlendi. Takibinde bulguları geriledi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Nöroretinit sıklıkla genç erişkinlerde görülen tek taraflı, hızlı görme kaybı ile sonuçlanan optik sinir başı ödemi, makülada sert eksudalar, vitreus inflamasyonu ile karakterize durumdur. Ayırıcı tanıda sarkoidoz, oküler toksoplazmozis, sifiliz, Lyme ve Tbc dışlanmalı ve aile öyküsü alınmalıdır. Oküler Tbc'de tedavi en az bir yıl olmalı ve optik sinir tehdidi nedeniyle steroid eklenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Uvea, Nöroretinit, Tüberküloz

PS-700 [Uvea-Behçet]

Obstrüktif Uyku Apne Sendromunda Hastalık Şiddetinin Koroidal Kalınlığa Etkisi

Sinem Karabulut¹, Vedat Semai Bek²

¹Muğla Sıtkı Koçman Eğitim Araştırma Hastanesi, Göz Kliniği, Muğla

²Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Tıp Fakültesi, Nöroloji Kliniği, Muğla

GİRİŞ VE AMAÇ: Artırılmış derinlik görüntüleme optik koherens tomografi (EDI-OCT) kullanılarak obstrüktif uyku apne sendromu (OUAS) hastalarında koroid kalınlığındaki değişim ve bunun hastalık şiddetiyle ilişkisi değerlendirilmiştir. **YÖNTEM:** Gözlemsel, vaka-kontrol çalışması olarak planlanan çalışmaya polisomnografi ile OUAS tanısı konulmuş, ek sistemik veya herhangi bir oküler hastalık öyküsü bulunmayan hastalar alınmıştır. Bu hastalar, apne hipopne indekslerine (AHI) göre hafif ($5 \leq AHI < 15$), orta ($15 \leq AHI < 30$) ve ağır ($AHI \geq 30$) OUAS olarak sınıflandırılmıştır. Sistemik, oftalmik ve polisomnografik açıdan sağlıklı bireyler ($AHI < 5$) kontrol grubu olarak seçilmiştir. Subfoveal, foveadan 1500 μm ve 3000 μm uzaklıkta temporal ve nazalden (T1500, T3000, N1500, N3000) ölçülen koroid kalınlıkları karşılaştırılmış ve bunların AHI (ortalama, nonrem, rem) skoru ile korelasyonu değerlendirilmiştir. **BULGULAR:** Hafif, orta ve ağır OUAS gruplarına sırasıyla 15 hastanın 30 gözü, 13 hastanın 26 gözü ve 18 hastanın 36 gözü dahil edilmiştir. Kontrol grubunda ise 13 hastanın 26 gözü bulunmaktaydı. Gruplar yaş, cinsiyet, aksiyel uzunluk, sferik ekivalan ve göz içi basıncı açısından benzerdi. Karşılaştırılan beş bölgede de (subfoveal, T1500, T3000, N1500, N3000) hafif, orta ve ağır OUAS gruplarında istatistiksel olarak anlamlı incelmeye saptanmıştır ($p=0.039$, $p=0.006$, $p=0.008$, $p=0.041$, $p=0.044$, sırasıyla). Ayrıca ortalama, nonrem ve rem AHI skorlarının beş bölgede de koroid kalınlıklarıyla anlamlı ters korele olduğu saptanmıştır. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** OUAS hastalarında koroid kalınlığı hastalık şiddetiyle ters korele olarak değişim göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Apne hipopne indeksi, koroid kalınlığı, obstrüktif uyku apne sendromu, optik koherens tomografi

PS-702 [Uvea-Behçet]

Unutulmaması Gereken Ortaklık; HIV + Sifilitik Panüvetik Klinik Sunumu

Gokmen Ozcan, Muhammed Altinisik, Mustafa Erdogan, Ozcan Kayikcioglu, Huseyin Mayali, Emin Kurt, Suleyman Sami Ilker
Celal Bayar Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Manisa

GİRİŞ VE AMAÇ:HIV ile koenfekte sifilitik panüveitin klinik sunumu, takip ve tedavi önerilerimiz

YÖNTEM:42 yaş erkek hasta tarafımıza sol gözde görme bulanıklığı ile başvurdu.Yapılan muayenede görme keskinliği sol gözde 0,3 idi.Biomikroskobik bakıda sol göz ön kamarada ++ hücre tespit edildi.Fundus bakısında sol gözde optik diskte hiperemi ve disk sınırlarında silinme(Resim 1) tespit edildi.Hastada optik nöropati ayırıcı tanısı için yapılan santral görüntüleme olağan olarak değerlendirildi.Genişletilen tetkiklerimizde hastadan hemogram,biyokimya,romatolojik ve enfektif panel çalışılıp fundus floresein anjiyografi(FFA) ve oküler koherans tomografi(OKT) çekildi.Hastanın OKT görüntülemesinde elipsoid zonda silinme, koroidal hiperreflektivite ve derin retinal tabakalarda nodüler yükselmeler(Resim 2) ve FFA 'de sol gözde disk hiperfloresansı, diffüz geç vasküler boyanma(Resim 3) tespit edildi.Hastandan çalışılan enfektif panel sonuçlandırıldığında Anti-HIV antikoru ve non trepenomal sifiliz testi(VDRL) pozitif olarak belirlendi.Her iki antite için doğrulama testleri çalışılıp tanı kesinleştirildi.Nörosifiliz ekartasyonu için yapılan lomber ponksiyonda VDRL negatif olarak belirlendi.Hasta HIV ile koenfekte sifilitik panüveit olarak değerlendirildi ve enfeksiyon hastalıklarına konsülte edildi.Hastaya HIV'ye yönelik Antiretroviral tedavi ve sifilize yönelik 14 günlük intravenöz Penisillin G tedavisi verildi.

BULGULAR:Hastanın tedavi sonrası yapılan son muayenesinde görme keskinliği sol gözde 0,6 düzeyinde olduğu biomikroskobik ve fundus bakısının olağan olduğu, OKT görüntülemeye elipsoid zondaki silinmenin gerilediği yer yer atrofik odaklar bırakarak iyileştiği(Resim 4) görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Okuler sifiliz tüm göz ve adneksiyal yapıları ilgilendirebilecek oldukça geniş klinik sunama sahip bir antidedir. Sifilitik panüveit oküler sifilizde gözlemlenen en yaygın üveit formudur. Atipik prezentasyonlu üveit, optik nörit vakalarında literatürde büyük taklitçi olarak belirtilen sifiliz ve ortağı HIV unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: HIV, Optik Nörit, Panüveit,Sifiliz

PS-703 [Uvea-Behçet]

Akut Posterior Multifokal Plakoid Pigment Epitelyopatili Bir Olguda Kortikosteroid Tedavisi

Tuğba Akbaba, Muammer Özçimen, Emine Araslı Çizmeci, Pakize Rabia Albayrak, Murat Keskin, Mehmet Kömür, Mehmet Akif Deniz, Necip Fazıl Eruslu, Kübra Ak, İrem Topan
Konya Şehir Hastanesi, Göz hastalıkları, Konya

GİRİŞ VE AMAÇ: Beyaz nokta sendromlarının bir üyesi olan akut posterior multifokal plakoid pigment epitelyopati (APMPPE), akut başlayan görsel semptomların eşlik ettiği, karakteristik fundus görünümüne sahip korioretinal bir hastalıktır. Amaç APMPPE olgularımızın klinik bileşenlerinin değerlendirilmesi.

YÖNTEM: Kliniğimize başvuran APMPPE'li hastanın klinik ve anjiyografik özellikleri incelendi.

BULGULAR: 39 yaşındaki kadın hasta kliniğimize 2 hafta önce sağ gözde ani başlayan görme azlığı şikayeti ile başvurdu. GK sağda 0.2, solda tam idi. Olgunun fundus muayenesinde sağ göz arka kutupta korioretinal hiperpigmente-depigmente 1/2 disk çapına kadar ulaşabilen, dairesel şekilli çeşitli lezyonlar bulunmaktaydı. Hastanın sol göz fundus muayenesi normaldi. FFA de sağda erken evrede hipofloresan geç evrede hiperfloresan lezyonlar izlendi. Fundus OCT de sağ gözde seröz dekolman gözlemlendi. APMPPE olarak düşünüldü. Hastaya oral 1 mg/ kg metilprednizolon başlandı. Hastanın 10 gün sonraki kontrolünde GK sağ gözde 0.8, OCT de seröz dekolmanı gerilemişti. Olgunun 3 aylık takibinde gözlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: APMPPE rpe ve koroid seviyesinde sarı beyaz plakoid lezyonlarla karakterize idiopatik kendini sınırlandıran inflamatuvar bir hastalıktır. Hastalığın klinik seyri genellikle haftalar ya da aylar içinde geri dönen görme şikayetleri şeklindedir. Sunduğumuz olgunun genç erişkin olması, şikayetlerinin 2-3 hafta içinde iyileşme göstermesi bu bulguları desteklemiştir. APMPPE, genellikle spontan olarak düzelen bir hastalık olduğundan, tedavi gerekmemektedir. Ancak seröz dekolman gibi atipik bulgulara sahip olgularda, foveal tutulumlu ve merkezi sinir sistemindeki vaskülitlerle ilişkili APMPPE olgularında sistemik kortikosteroid tedavisi önerilmektedir. Sunduğumuz olguda daha önce belirgin bir biçimde sağ göz foveasında etkilenme mevcut bulunduğundan kortikosteroid tedavisini kullanmayı uygun bulduk.

Sonuç; APMPPE nadir görülen, makülayı tutmasına rağmen genellikle görme keskinliğinin iyi düzeyde geri dönen bir arka üveit nedenidir.

Anahtar Kelimeler: Akut posterior multifokal plakoid pigment epitelyopati, Beyaz nokta sendromları, Posterior üveit.

PS-704 [Uvea-Behçet]

Fuchs Üveiti ve Göz İçi Lens

Begüm Aydın, Pınar Kaya, Yasemin Özdamar Erol
Ankara Etlik Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Multifokal göz içi lens (GİL) implantasyonu yapılan Fuchs üveiti (FÜ) ile takipli 2 olguyu sunmayı amaçladık.

YÖNTEM: Olguların sunumu

BULGULAR: Olgular: 1: 25 yaşında erkek hasta bilateral görmede azalma şikayeti ile başvurdu. Her iki gözden katarakt cerrahisi geçirmişti. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) sağ gözde 0,5 ve sol gözde 0,4'dü ve göz içi basınçları (GİB) sağda 12mm Hg ve solda 13 mmHg olarak saptandı. Ön segment muayenesinde bilateral tüm endotelde yıldızlı keratik presipitatlar, multifokal GİL ve üzerinde inflamatuvar materyal birikimi izlenen hastanın fundus muayenesinde her iki gözde vitreus kondansasyonları görüldü. Olgular: 2: 45 yaşında kadın hasta sol görmede azalma şikayeti ile başvurdu. Sol gözden katarakt cerrahisi geçirmişti. EİDGK, sağ gözde tam ve sol gözde 0,6 ve GİB sağda 14 mmHg ve solda 17 mmHg olarak saptandı. Ön segment muayenesinde sağ göz doğal, sol gözde tüm endotelde yıldızlı keratik presipitatlar, multifokal GİL ve üzerinde inflamatuvar materyal birikimi izlenen hastanın fundus muayenesinde sağ göz doğal, sol gözde vitreus kondansasyonları görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ: FÜ'nin en sık komplikasyonu katarakt gelişimidir. FÜ'nin ortalama tanı yaşı 20-40 arasındadır ve bu olgularda genç yaşta katarakt cerrahisi kaçınılmaz olmaktadır. FÜ'li gözlerde, GİL üzerinde inflamatuvar birikimler gelişebilmektedir. Bu olgularda multifokal GİL konulması gerek üzerindeki birikimlerden gerekse de vitreus kondansasyonu bulunmasından dolayı görme kalitesini olumsuz etkilemektedir. Bu nedenle üveitik olgularda GİL tercihinin monofokal olması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Fuchs üveiti, Göz içi lens, keratik presipitat

PS-705 [Uvea-Behçet]

COVID-19 sonrası gelişen Bilateral Ampijinöz Koroidit: Olgu Sunumu

İlknur Selen Ekşioğlu, Doğukan Cömerter

SBU Sultan Abdülhamid Han Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Ampijinöz koroidit, hem akut posterior multifokal plakoid pigment epitelyopatisinin hem de serpijinöz koroiditin özelliklerini içeren bir klinik antitedir. COVID-19 ise, akut solunum yolu hastalığı yapmasının ötesinde birçok olumsuz sistemik etki ile de ilişkilidir. Bu çalışmada, COVID-19'a bağlı geçirilen ÜSYE'den sonra hem transvers myelit hem de ampijinöz koroidit gelişen bir olguyu sunuyoruz.

YÖNTEM: Olgu sunumu

BULGULAR: Alt ekstremitelerinde güçsüzlük şikayeti ile nörolojiye başvuran 34 yaşında sağlıklı erkek hasta, anamnezinde 1 hafta önce ağır bir ÜSYE geçirdiğini belirtmiştir. Yapılan tetkiklerde biyokimyasal ve hematolojik parametreler normal, serolojik testler de negatifti. Tuberküloz veya başka sistemik hastalık öyküsü yoktu ve akciğer grafisi doğaldı. Kranial ve spinal MR çekimi sonrası LP planlanıldı. Yapılan LP'de lökosit 33 bulundu. Hem serumda hem BOS'da COVID-19 antikoru pozitif saptandı. Spinal MRI'da inflammatuar görünüm dolayısıyla Transvers Myelit düşünülen ve göz açısından değerlendirilmesi için yönlendirilen hastanın göz muayenesi fundus hariç doğaldı. Fundus muayenesinde her iki gözde peripapiller alanı yoğun tutan, arka kutupta psödopodial uzantıları olan çok sayıda sarı-grimsi düzensiz sınırlı lezyonlar görüldü. (Fig.1-2) FFA'da lezyonların erken fazda hipofloresan, geç fazda ise bu lezyon sınırlarının hiperfloresan boyandığı saptandı. FOF'da ise, lezyonların çoğu hiperotofloresan idi. (Fig 3-4) Hastaya tarafımızca COVID-19'a bağlı gelişen Transvers Myelit ve Ampijinöz Koroidit tanısı konularak topikal ve oral steroid, immuran ve lupus antikoagülan pozitifliği için de coraspin tedavisi başlandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: COVID-19 sonrası bazı sistemik komplikasyonların ortaya çıkmasında otoimmün koroidopatilerde olduğu gibi "Moleküler Benzerlik" suçlanmıştır. Sonuç olarak; olgumuzda olduğu gibi beyaz nokta sendromlarına yatkınlığı olan duyarlı konaklarda Covid-19 virüsü, oküler inflammatuar hastalığın gelişimi veya reaktivasyonu için immünolojik bir tetikleyici olarak görev alabilir.

Anahtar Kelimeler: ampijinöz koroidit, covid-19, transvers myelit, beyaz nokta sendromları, serpijinöz koroidit

PS-706 [Uvea-Behçet]

İntrakamaral Triamsinolona Bağlı Nadir Gelişen Bir Komplikasyon

Ahmet Asım Eren, Zeynep Seymen, Saliha Eda Sönmezay
İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Sarkoidoz üveitli bir hastada katarakt cerrahisi sonrası gelişen bir komplikasyonu sunmak

YÖNTEM:optik koherans tomografi

BULGULAR:12 yıldır sarkoidoz tanısı ile takipli 38 yaşında kadın hasta kliniğimize sol panüveit ile başvurdu. Sağ göz görmesi 0.8 sol göz görmesi 2 metreden parmak sayma seviyesinde, göz içi basınçları 21/20 idi. Sağ göz ön segment sakin, sol göz 4+ ön kamara reaksiyonu, yaygın granülomatöz keratik presipitat, posterior sineşi, lens üzeri membran ve yoğun katarakt mevcuttu. Sağ göz optik disk ve makula doğal, retinit odağı yoktu. Sol göz fundus seçilmemekteydi, ultrasonografide vitritis mevcuttu. Azatioprin 3*1 ve 3'lü antiglokomatöz kullanılmaktaydı. Tedaviye topikal kortikosteroid ve sistemik 1 g/kg kortikosteroid ve 40 mg 2 haftada bir Adalimumab eklendi. 3 aylık klinik olarak sessiz dönemin ardından komplikasyonsuz sol katarakt cerrahisi yapıldı. İntraoperatif ön kamara triamsinolon ile yıkandı. Glokom olduğundan subtenon ya da intravitreal steroid enjeksiyonu düşünülmedi. Postoperatif 1. gün intraoküler lensin (IOL) üzerinde tüm IOL yüzeyini kaplayan fundus muayenesini engelleyen yaygın triamsinolon partikülleri saptandı. Tekrar ameliyathaneye alınıp IOL üzeri triamsinolon temizlendi. Takiplerde hastada ciddi enflamasyon tespit edilmedi, görme düzeyi 0.8 düzeyinde ve göz içi basıncı antiglokomatöz tedavi ile stabil olarak seyretmektedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Üveitli hastalarda preoperatif enflamasyonun tam olarak kontrol altına alınması ve postoperatif enflamasyonun yakın izlenmesi ve tedavisi çok önemlidir. Cerrahi kararından önce üveit en az 3 ay klinik olarak sessiz olmalıdır. Bu koşul sağlansa bile postoperatif görmeyi olumsuz etkileyebilecek komplikasyonlar gelişebilir. Olgumuzda hastayı oldukça rahatsız eden sık görülmeyen beklenmedik bir komplikasyon gelişmiştir. Ön kamaradaki triamsinolon spontan rezorbe olabilir ancak hızlı görsel rehabilitasyon sağlanabilmesi için ön kamara lavajı ile IOL üzerindeki triamsinolon temizlenebilir.

Anahtar Kelimeler: Sarkoidoz üveiti, katarakt cerrahisi, ön kamara triamsinolon

PS-707 [Uvea-Behçet]

NonHodgkin Lenfomada Atipik Prezantasyonlu CMV Retinit

Kübra Kayan, Zeynep Seymen

İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: NonHodgkin lenfomalı bir hastada CMV retinitinin prezantasyonunun farklı olabileceğini göstermek

YÖNTEM: Optik koherans tomografi, fundus fluorescein anjiyografi, aköz hümörden PCR çalışılması

BULGULAR: 75 yaş kadın hasta sol granümatöz anterior üveit ile başvurdu. Sağ sol göz görme 0.6/0.6 idi. Her iki göz içi basıncı normaldi. Sağ göz ön segment sakin, sol göz tüm kornea endoteli boyunca granümatöz keratik presipitat, 1+ ön kamara reaksiyonu vardı. Sağ sol göz posterior sineşisi yoktu, vitreusta hücre yoktu. Sağ sol diabetik retinopati nedeniyle panretinal fotokoagülasyonluuydu. Sol göz lazer spotlarının posteriorunda minimal iskemik alanlar mevcuttu. Panretinal fotokoagülasyon spotlarının posteriorundaki iskemik alanlara lazer fotokoagülasyon eklendi. Sağ sol karotis renkli Doppler USG'de %65 darlık vardı. Topikal kortikosteroid ve antiviral tedavi başlandı. Hasta PCR a sıcak bakmayıp klinikten ayrıldı. Kontrolde geldiğinde sol göz görmesi el hareketi idi. Tüm kornea endotelinde yaygın granümatöz keratik presipitlar, ön kamarada 1+ reaksiyon mevcuttu, posterior sineşisi ve vitrede hücre yoktu. Sol arka kutupta yaygın iskemik, retinal arter tıkanıklığı, makula çevresinde hipopigmente sarı retinit odakları, arter traseleri boyunca hemorajiler vardı ve makula iskemikti. Ön kamara sıvısından 0.1 cc sıvı alınıp PCR yapıldı. CMV DNA pozitif olarak geldi. Yatış yapılarak 3 hafta intravenöz 5 mg/kg Gansiklovir tedavisi verildi. 3 hafta boyunca haftada 2 kez, devamında haftada 1 kez toplamda 8 kez intravitreal Gansiklovir enjeksiyonu yapıldı. İdame tedavide oral Valgansiklovir 3 hafta boyunca 2*900 mg devamında 2*450 mg olarak devam edildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: CMV retinitinin NonHIV hastalarda atipik seyredebileceği unutulmamalıdır. Tipik prezantasyonlar olmasa da fırsatçı oküler enfeksiyonlar açısından risk altında olan hastalarda klinik şüphe duyuluyorsa aköz veya vitreus örneklerinden PCR çalışılması tanıyı doğrulama ve tedavi yönetimi açısından önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: CMV retinit, Granümatöz üveit, NonHodgkin lenfoma

PS-708 [Uvea-Behçet]

COVID-19 İlişkili Bilateral Akut Depigmente İris: Olgu Sunumu

Irem Er, Betül Akbulut Yağcı, Uğur Gürlevik

Aksaray Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Aksaray

GİRİŞ VE AMAÇ:Koronavirus Hastalığı-19(COVID-19) ilişkili göz hastalıkları değerlendirildiğinde konjonktivit,kuru göz,optik nörit,üveit,glokom,bilateral akut depigmente iris(BADİ) ve bilateral akut iris transilüminasyonu(BAİT) gibi hastalıklar mevcuttur.Çalışmamızda,COVID-19 ilişkili BADİ gelişen hastanın uzun süreli takip sonucunu bildirdik.

YÖNTEM:Olgu

sunumu

BULGULAR:Mayıs 2021 tarihinde 21 yaş kadın hasta,COVID geçirdikten 1 ay sonra göz renginde açılma şikayeti ile başvurdu.Hastanın 12.gestasyonel haftasında(GH) gebe olduğu,COVID aşısı olmadığı ve COVID geçirdiği dönemde ilaçsız takip edildiği öğrenildi.Göz muayenesinde görme keskinliği bilateral 1.0 idi.Biomikroskopide bilateral yaygın iris depigmentasyonu ve pigment dispersiyonu saptandı(Şekil 1).Göz içi basıncı(GİB) bilateral 17 mmHg idi.Gonyoskopide trabeküler ağda pigment birikimi izlendi.Hastanın tetkiklerinde bilateral anterior üveit ilişkili etyolojiye saptanmadı.Mart 2022 tarihinde 10.GH gebe hasta,2.COVID enfeksiyonunu geçirdi ve iris depigmentasyonunda progresyon saptanmadı.2 yıl takip edilen hastanın biomikroskopi ve gonyoskopi muayenesinde bilateral iris depigmentasyonu ve trabeküler pigmentasyonu ilk muayenesine benzer idi(Şekil 2).İris transilüminasyonu ve glokom,takiplerinde izlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:BADİ,bilateral iriste transilümine izlenmeyen depigmentasyon,iris pigment dispersiyonu ve trabeküler ağda pigment birikimi ile karakterize bir tablodur.BAİT,bilateral iris pigment deşarjı,trabeküler ağda pigment birikimi,iris transilüminasyonu ve GİB yüksekliği ile karakterize daha agresif bir hastalıktır.Patofizyolojisi tam bilinmemekle birlikte apoptotik,immün kompleks aracılı mekanizma ve iskemik süreç suçlanmaktadır.Olgumuzda COVID-19 ilişkili BADİ hastalığı bildirilmiş olup hastalığın uzun süreli takibi ve 2.COVID geçirmesine rağmen progresyon göstermediğinin bildirilmesi açısından önemlidir.BADİ hastalığının nadir görülen ve iyi seyirli sonuçları olmasına rağmen olası glokom ve iris depigmentasyon progresyonu açısından takibi gereklidir.

Anahtar Kelimeler: bilateral akut depigmente iris, bilateral akut iris transillüminasyonu, koronavirüs

PS-710 [Uvea-Behçet]

Adalimumaba ilişkili sistemik lupus eritematozus olgusu

Tuğçe Pınar Akkale, Nilüfer Yalçındağ

Ankara Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Sistemik lupus eritematozus, üveit ile ilişkili olabilen sistemik otoimmün bir hastalıktır. Hastalık, küçük kan damarlarının endotel hücrelerinin bazal membranında immün kompleks birikimi dahil olmak üzere çeşitli mekanizmalarla oküler tutulumuna neden olabilir. SLE hastalarının yaklaşık üçte birinde oküler tutulum bildirilmiştir. Üveitli hastalarda bildirilen SLE prevalansı ise %0,1 ile %4,8 arasında değişmektedir. İlaça bağlı lupus, indükleyen ilacın kesilmesiyle klinik bulguların geri dönebildiği, sistemik lupus eritematozun kendini sınırlayan bir formudur. İlacın kesilmesi ile hastalık bulguları ortadan kalkmasına rağmen, bazen kısa dönem kortikosteroid tedavisine ihtiyaç olmaktadır. Biz de ankilozan spondilite bağlı üveit ile takipli hastamızın aldığı adalimumab tedavisine bağlı sistemik lupus eritematozus tanısını alma sürecini sunmak istedik.

YÖNTEM:Olgu sunumu.

BULGULAR:Kliniğimize Kasım 2020' de başvuran ankilozan spondilit, ailevi akdeniz ateşi ve hipertansiyon tanıları ile takipli hastanın başvurduğu zamandaki muayenesinde daha önce geçirdiği üveit atağına sekonder sağ ve sol göz ön vitreusunda sekel hücreler mevcuttu aynı zamanda disk ödemi vardı. Papilödem araştırıldı. Yapılan lomber ponksiyon normal sonuçlandı. Takip sırasında ortaya çıkan purpurik lezyonlar ile sistemik vaskülit araştırması yapıldı ve hastaya SLE tanısı kondu.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Üveit ile takipli hastaların bulgularının dikkatlice takip edilmesi, yeni gelişen bulguların sadece mevcut sahip olduğu tanıyla ilişkilendirilmeyip daha geniş açıdan bakılması ve her zaman multidisipliner değerlendirmenin gerekliliğini görmekteyiz. Sistemik lupus eritematozus vaskülitinin her zaman başlangıç tanısı olarak değil takip sırasında olgumuzda olduğu gibi ilaç ilişkili gelişebileceği göz önünde bulundurulmalıdır. Hastalar kullanılan ilaç yan etkileri açısından yakın takip edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: SLE, adalimumab, üveit, ankilozan spondilit, purpurik döküntü,

PS-711 [Uvea-Behçet]

Behçet üveitinde fokal OKT değişiklikleri

Asya Aktuğlu, Gamze Türe, Ezgi Yavuz, Gökçe Akbaş, Orhan Karakulak, Aytül Arslan, Başak Turun
Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Behçet üveitinde gözlenen lokalize non-glokomatöz OKT defektlerinin özellikleri ülkemizden bildirilmiştir. Behçet üveiti olgularında olası retinit sekeli fokal OKT değişikliklerinin belirlenmesi ve diğer retinit sekeli olguların OKT değişiklikleri ile karşılaştırılması.

YÖNTEM:Retrospektif

olgu

serisi

Kliniğimizde Behçet üveiti nedeniyle takip ve tedavi edilen tüm olguların arka kutup fotoğrafları ve OKT görüntüleri retrospektif olarak değerlendirildi. Fundus fotoğrafları ve OKT'de yaygın retinal atrofi ve skar görülen olgular çalışma kapsamına alınmadı. OKT'de lokalize retinal defekt bulunan olgulara ait demografik, klinik ve görüntüleme bulguları kaydedildi. Bu bulgular arka kutupta farklı nedenlere bağlı fokal retinit görülen olguların bulguları ile karşılaştırıldı.

BULGULAR:OKT'de fokal değişiklik görülen Behçet üveiti olgu sayısı 8(13 göz), Bartonella henselae ilişkili retinit sekeli olgu sayısı 2 (3 göz), Kandida enfeksiyonu ile ilişkili retinit sekeli olgu sayısı ise 1(2 göz) olarak belirlendi. Olguların üçü(%27) kadın, sekizi(%73) erkekti. Yaş ortalaması 40 olarak belirlendi.Fundus fotoğraflarında refle-RNFL kaybı yalnızca Behçet üveiti nedeniyle takip edilen 13 gözün 9'unda(%69) görüldü. Diğer hastalıklarda görülmedi. Behçet üveitinde görülen fokal OKT değişiklikleri iç retina tabakaları ile sınırlı kalmıştı.Bartonella henselae retiniti sonrası görülen değişikliklerin retinanın tüm katlarını etkilediği, sistemik Kandida enfeksiyonu ilişkili retinit sekeli görülen olguda ağırlıklı olarak dış retina tabakalarının etkilendiği görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Behçet üveiti olgularında ortaya çıkan fokal değişiklikler B-scan OKT ile detaylı olarak görülebilir. Bu OKT değişiklikleri yalnızca iç retina tabakalarını etkilediği için Behçet üveiti ayırıcı tanısında kullanılabilir. Fokal OKT değişikliği gözlenen Behçet üveiti olgularının önemli kısmında fundoskopide de hastalığa özgü bulgular (skar olmadan atrofi RNFL-refle kaybı) görülebilir. Bu bulgular OKT bulguları gibi ayırıcı tanıda yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Behçet üveiti, Retinit sekeli, OKT

PS-712 [Uvea-Behçet]

Edinilmiş İmmün Yetmezlik Tanısı Olan Hastada Donmuş Dal Anjiti

Serife Koksall, Ender Sırakaya
Kayseri Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, Kayseri

GİRİŞ VE AMAÇ:HIV(+) hastada CMV retinitine bağlı donmuş dal anjitini tanımlamak
YÖNTEM:37 yaşındaki hastanın klinik kayıtları incelendi
BULGULAR:HIV(+) olan 37 yaşında erkek hasta görme azalması şikayeti ile göz hastalıklarına başvurdu.Yapılan oftalmolojik muayenede snellen eşeline göre bilateral görme düzeyi 0,7 idi.Biyomikroskopik muayenede bilateral ön segment doğaldı.Fundus muayenesinde her iki gözde retinit odakları mevcuttu.Bulgular sonucunda hastaya CMV retiniti tanısı koyuldu. Oral gansiklovir tedavisi başlandı.38 gün sonra hasta uçuşma şikayeti ile tekrar başvurdu.Hastanın ilaçlarını kullanmadığı tespit edildi.Yapılan oftalmolojik muayenede snellen eşeline göre görme düzeyi her iki gözde 1,0 idi.Göz içi basıncı bilateral normaldi.Biyomikroskopik muayenede bilateral ön segment doğaldı.Fundus muayenesinde sağ gözde +2 vitritis mevcuttu,retinada perivenüler ve periarterioller kılıflanma görüldü,inferiora bakışta retinit odağı mevcuttu.Fundus muayenesinde sol gözde retinit odağı ve perikapiller kılıflanma mevcuttu. Hastaya CMV retinitine sekonder donmuş dal anjiti tanısı koyuldu. Hastanın tedavisinde intavenöz gansiklovir ve oral aspirin başlandı.Tedavinin beşinci gününde görme düzeyi snellen eşeline göre bilateral 1,0 idi. Göz içi basıncı bilateral normaldi. Biyomikroskopik muayenede bilateral ön segment doğaldı.Fundus muayenesinde her iki gözde +2 vitritis mevcuttu, sağ gözde retinit odağında küçülme ve donmuş dal anjiti gerileme mevcuttu.Sol gözdeki retinit odağında değişiklik yoktu. Tedaviye metilprednisolon 32 mg eklendi.Tedavinin 16. gününde görme düzeyi snellen eşeline göre sağ gözde 0,8 sol gözde 1,0 idi. Biyomikroskopik muayenede bilateral ön segment sakindi. Fundus muayenesinde bilateral retinit odaklarında küçülme mevcuttu ve donmuş dal anjiti izlenmedi. Hasta taburcu edildi ve taburcu edilirken gansiklovir reçete edildi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:CMV retiniti çeşitli nedenlerle bağışıklık sistemi baskılanmış hastalarda görülür.AIDS'li hastalarda sık görülen bir fırsatçı oküler enfeksiyondur.

Anahtar Kelimeler: AIDS hastalarında retinit, CMV retiniti, donmuş dal anjiti

PS-713 [Uvea-Behçet]

Diffüz Unilateral Subakut Nöoretinit Olgu Sunumu

Fatma Huriye Kısa, Murat Okutucu, Çağla Hakkani Öznay, Muhammed Fatih Satılmaz,
Veysel Ali Gülseren
Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Rize

GİRİŞ VE AMAÇ:Diffüz tek taraflı subakut nöoretinit (DUSN), ciddi görme bozukluğu ve körlüğe yol açabilen oküler enfeksiyöz bir hastalıktır. Farklı boyut ve türlerdeki parazitler, Ancylostoma caninum, Toxocara canis ve diğerleri de dahil olmak üzere DUSN'in etiyolojik ajanı olarak önerilmiştir. DUSN en çok güneydoğu Amerika Birleşik Devletleri, Karayipler ve Güney Amerika'da yaygındır ve bazı vakalar Avrupa'da bildirilmiştir. Bununla birlikte, Asya ülkelerinde nadiren bildirilmiştir. Bu olgu sunumunda ülkemizde de nadir görülen DUSN hastasının sunulması amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Rize Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesine başvuran, 60 yaşında kadın hasta rutin göz muayenesini takiben, fundoskopisi, optik koherens tomografi ile değerlendirildi. Hastadan aydınlatılmış onam alındı.

BULGULAR:Heyet muayenesi için kliniğimize başvuran hastanın ek bir şikayeti yoktu. Hastanın Snellen eşeli ile yapılan en iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağ gözde 1.0 iken sol gözde 0.2 idi. Hastanın ön segment muayenesinde patoloji izlenmedi. Hastanın dilate fundus muayenesinde sağ gözde patolojik bulgu izlenmezken sol gözde optik disk atrofikti. Makulada retina pigment epiteli değişiklikleri, koryoretinal atrofi ve nematodun subretinal alanda, geçtiği tünelleri gösteren garcia belirtisi görüldü. Aynı zamanda retinada nematodun larvası izlendi. Hastanın çekilen OCT görüntülerinde sol gözde retina pigment epiteli ve IS/OS bandının atrofik olduğu görüldü. Hasta görmesinin eskiden beri bu şekilde olduğunu ifade etti. Mevcut bulgular ışığında hasta DUSN geç evresi tanısı aldı. Hastaya tedavi önerilmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:DUSN, sağlıklı genç bireylerin hastalığın erken evrelerinde sinsi, genellikle ciddi tek taraflı görme kaybı, vitritis, diffüz ve fokal pigment epitel bozukluğu ile başvurdukları görülmektedir. Erken evrede lazer fotokogülasyonu ve antihelmintik tedavi verilebilir. Tedavi edilmezse geç evrede hastalık retina damarlarının incelmeye ve optik atrofiye yol açarak kalıcı görme kaybına neden olabilir. Bizim hastamız da geç evredeydi

Anahtar Kelimeler: DUSN,Nematod,Retinit

PS-714 [Uvea-Behçet]

Gebe Bir Olguda Vogt–Koyanagi–Harada Hastalığının Klinik Belirtileri ve Tedavisi

Shirin Foroughifar¹, Hakika Erdogan¹, Ilknur Tugal-Tutkun²

¹Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Çanakkale

²İstanbul Üniversitesi, Göz hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Vogt Koyanagi Harada (VKH) otoimmün hastalıklar arasında yer almaktadır. Hastalığın seyri sırasında nörolojik,kutanöz, işitsel ve görsel bozukluklara yol açabilmektedir. VKH gözde seröz retina dekolmanı ile seyreden panüveite veya granümatöz arka üveite sebep olabilir. Bu olgu sunumundaki amaç bir gebede tespit edilen Vogt Koyanagi Harada (VKH) hastalığının seyri ve tedavisi hakkında literatüre katkıda bulunmak.

YÖNTEM:29 yaşında 25 haftalık gebe hasta göz kliniğine,sol gözde başlayan görme azalması nedeni ile başvurdu. Görme azlığı yaklaşık 1 hafta önce başlamıştı. Gözde ağrı tariflemiyordu.Bilinen sistemik ve oküler hastalığı mevcut değildi.

BULGULAR:Yapılan oftalmolojik muayenede en iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağda 0,8 solda 0,05 düzeyindeydi.Biomikroskobik olarak Sağda 1 (+) solda 2(++) ön kamera hücreci, bileteral vitreusda 1+ hücreci vardı. Midriyatik fundus muayenesinde sağ göz makula temporalinde,solda ise multiple odaklı seröz dekolmanlar izlendi(Şekil 1). Hastanın yapılan Optik Koherans Tomografi (Cirrus OCT Zeiss) görüntülemesinde muayene ile uyumlu alanlarda seröz dekolmanlar izlendi (Şekil 2). Diğer üveit ön tanılarını ekarte etmek için çeşitli testler yapıldı ve ilgili diğer uzmanlık birimlerine danışıldı. Bulgular ışığında hastaya VKH tanısı konuldu. Önce intravenöz kortikosteroid tedavisi başlandı, ardından oral kortikosteroid ve Sertalizumab Pegol (CZP;anti tümör nekroz faktör, anti TNF) tedavisi ile devam edildi. Klinik belirtilerin CZP nin ikinci dozuyla beraber azalarak kaybolduğu ve genel iyilik halinin doğumdan sonra devam ettiği gözlendi(Şekil 3-5).

TARTIŞMA VE SONUÇ:VKH relaps ve remisyonlarla seyreden ve gebelikte yönetimi zor bir hastalıktır. Plasenta geçişi az olan anti TNF ajanlar gebelikte rahatlıkla kullanılabilir gibi gözükmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gebe,Harada,sertolizumab,Üveit,

PS-715 [Uvea-Behçet]

Bir Dövme(Tatuaj) İlişkili Sistemik Sarkoidoz Olgusu ve Oküler Bulguları

Doğukan Atakan, Didar Uçar

İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Sistemik Sarkoidoz nedeni net olarak bilinmeyen T lenfosit aracılı non-kazeöz granümatöz inflamatuvar bir hastalıktır.Göz tutulumu %30-70 arasında bir oranda görülmektedir.Bu bildiride, kliniğimize bulanık görme ile başvuran ve yapılan araştırmalar sonrası dövme ilişkili sarkoidoz tanısı alan olgumuzu paylaşmayı amaçladık.
YÖNTEM:22 yaşında erkek hasta kliniğimize başvurduğunda dört aydır devam eden her iki gözde bulanık görme ve kızarıklık şikayeti mevcuttu. Bilinen hastalığı yok.Vizyonu tashih ile bilateral 3/10 olarak değerlendirildi. Biyomikroskopik muayenesinde bilateral ön kamarada +3 hücre, vitreusta +2 hücre, sineşi posterior ve granülatöz keratit presipitatları mevcuttu. Fundus muayenesinde sağda; optik disk hiperemik altta snowball opasite, 1 adet zimba deliği koroidal atrofik lezyon, solda; optik disk hiperemik olarak izlendi. OCT'de bilateral kistoid makula ödemi, FFA çekiminde bilateral geç fazda optik diskte makulada ve periler retinada vasküler sızıntı izlendi.

BULGULAR:Hastanın anamnezi derinleştirildiğinde, hastanın 1 yıl önce sol koluna yaptırdığı dövme yerinde bozulma olduğu ve ciltte nodüler tarzda lezyonların olduğu öğrenildi. Hastanın yapılan sistemik tetkiklerinde; kalsiyum, sedimantasyon, ACE, ve kreatinin değerleri normal sınıırın üzerinde izlendi. Hasta ilgili birimlere konsülte edildi.Yapılan cilt ve böbrek biyopsileri, epiteloid histiositlerin oluşturduğu non-nekrotizan granülomlar, olarak raporlandı.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Dövme ilişkili sistemik sarkoidoz; nadir tanı almakla birlikte prevalansı ve insidansı bilinmemektedir. Kullanılan boya mataryeline kronik antijenik stimülasyona bağlı geliştiği düşünülmektedir. İlk karşılaşmada genellikle bulgu olmaz. Günümüzde kozmetik dövme,kalıcı makyaj gibi işlemlerin yaygınlaşması ile görülme sıklığı oldukça artmıştır. Punch biyopsi tanısında altın standarttır.Nonkazeifiye granülomların görülmesi ile non-sarkoid nodüler inflamasyondan ayrımı yapılabilir. Modifiye edici antiromatizmal ilaçlar (DMARD'lar) ile tedavi ön plandadır.

Anahtar Kelimeler: Sarkoidoz, Panüveit, Tatuaj, Sarkoid Üveit

PS-718 [Uvea-Behçet]

Optik Koherens Tomografi'de Benzer Görünüm ile İki Farklı Antite

Ece İren, Meltem Güzin Altınel, Berktuğ Öztürk, Cansu Selen Efe
SBÜ Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Optik koherens tomografide(OKT) optik sinir başında prepapiller vitreus kondansasyonuna ait şapka şekli izlediğimiz iki farklı tanı ile takip edilen olguları sunmayı amaçladık.

YÖNTEM:Olgu

Sunumu

BULGULAR:35 yaş erkek hasta 2 gündür sol gözde görme kaybı şikayetiyle başvurdu.EİDGK sağ gözde 10/10 sol gözde 3/10 iken ışık refleksleri bilateral doğal idi. Bilateral ön kamara ve vitreus doğal,sağ fundus doğal,sol optik disk hiperemik ve ödemli sınırları silikti,makula ödemli idi.Okt'de sol optik sinir başında şapka benzeri prepapiller vitreus kondansasyonu izlendi. Nöretinit ayırıcı tanısı için laboratuvar tetkikleri istendi. Bartonella Henselae IgG 1/320 titrede pozitif saptandı. Bartonella nöretinitini tanısı ile azitromisin,doksisiklin ve rifampisin antibiyoterapi rejimiyle eş zamanlı düşük doz sistemik steroid tedavisi ile EİDGK'de 2 sıra artış izlenirken nöretinit bulgularında gerileme oldu. 19 yaş erkek hasta sol gözünde ağrı ve bulanık görme şikayeti ile başvurdu.EİDGK bilateral 10/10 idi.Işık refleksleri doğal,bilateral ön kamara ve vitreus doğal,sağ fundus doğaldı,sol gözde optik disk hiperemik ve sınırları silikti.Okt'de sol gözde makulada sığ seröz dekolman ve subretinal sıvı,optik sinir başında prepapiller vitreus kondansasyonuna ait şapka şeklinde hiperreflektif materyal izlendi.Hastanın öyküsünde tekrarlayan oral aftlar ve akneiform lezyonları vardı.Hastanın öyküsü ve kan tetkik sonuçları ile Behçet hastalığı dışındaki diğer nedenler dışlandı.9 gün sonra henüz tanısal araştırmalar devam ederken sistemik ya da lokal herhangi bir tedavi almadan prepapiller vitreus kondansasyonu ve makulada seröz dekolmanın gerilediği izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Okt'de prepapiller şapka şeklinde kondansasyon izlendiğinde nöretinit tablosunun ayırıcı tanısında bartonella ve behçet nöretinitini düşünülmelidir.Takiplerinde kısa süre içerisinde kendiliğinden gerileyen prepapiller vitreus kondansasyonu behçet hastalığının ilk prezentasyonu olabilir.

Anahtar Kelimeler: bartonella,behçet,nöretinit

PS-719 [Uvea-Behçet]

Oküler Toksoplazmozis

Başak Turun, Gamze Türe, Gökçe Akbaş, Aytül Arslan
İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Toksoplazma koryoretiniti tanısı alan hastaların klinik özelliklerini ve tedaviye yanıtını görüntüleme bulguları eşliğinde incelemek.
YÖNTEM:Kliniğimizde 2018-2023 yılları arasında toksoplazma koryoretiniti tanısı ile tedavi almış olan hastaların dosyaları retrospektif incelendi.
BULGULAR:Çalışmaya 12 olgunun 12 gözü dahil edildi. Olguların tümü TMPS + Azitromisin ve 48 saat sonra tedaviye eklenen 0,5-1 mg/kg oral metilprednizolon ile tedavi edildi. Yaş ortalaması 34±13,5 (13-65 yıl) idi. Olguların 9'u(%75) kadın 3'ü(%25) erkekti. Olguların 7'sinde(%58) lezyon santralde iken, 5'inde(%42) periferde idi. Olguların 2'sinde(%16) foveal etkilenim söz konusu idi. Bu olguların ortalama görme keskinliği 0,13, foveal etkilenim olmayan gözlerin ortalama görme keskinliği 0,45 idi. Olguların 10'unda(%83) rekürrens düşündürülen pigmentli koryoretinal skar görüldü. İki olgu(%17,Tablo*olgu 6 ve 7) ise primer toksoplazma koryoretiniti olarak değerlendirildi. 8 olguda(%67) granümatöz ön üveit, 1(%8) olguda ise non-granümatöz ön üveit belirlendi. Optik disk tutulumu 2 olguda(%16) görüldü. (Tablo*, olgu 5ve 12) Bu olguların ortalama görme keskinliği 0,8 idi. Bir olgu dışında TO yüksekliği görülmedi. Ortalama iyileşme süresi 6,5 hafta olarak belirlendi. İlk başvuru ve takipte fundus otofloresans (FOF) görüntüleri alınan 6 olguda aktif toksoplazma koryoretiniti lezyonunun hiperotofloresans, tam iyileşen lezyonun ise hipofloresans gösterdiği gözlemlendi. Bu değişimin iyileşme sürecinde lezyonun kenarından başlayarak merkeze doğru ilerlediği görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Toksoplazma koryoretinitli hastalarda foveal tutulum görme keskinliğini azaltan önemli bir faktördür. Olguların büyük çoğunluğuna ön üveit eşlik ettiğinden, ön üveitle gelen hastalarda mutlaka dilate fundus muayenesi de yapılmalıdır. Trimetoprim-sülfametaksazol + azitromisin ile birlikte uygun zamanda eklenen oral steroid tedavisi etkin bir tedavi yöntemi olarak görünmektedir. Lezyon takibinde FOF görüntüleme kullanımını yeni bilgiler sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Fundus otofloresans görüntüleme, fundus renkli fotoğrafı, oküler toksoplazmozis, ön üveit, papillitis, tedavi

PS-720 [Uvea-Behçet]

Optik Disk ile Bağlantıya Giden Yol

Mine Büyükkeskinli, Yasemin Özdamar Erol
Etlik Şehir Hastanesi, Göz Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Sağ gözde görme bulanıklığı şikayeti ile başvuran klinik izlem ve takip esnasında oküler toksokara tanısı alan bir olguyu sunmak
YÖNTEM:25 yaşında erkek hasta sağ gözde görme bulanıklığı şikayeti ile başvurdu.Hastanın sistemik herhangi bir hastalık öyküsü bulunmamaktaydı.Hastanın ön segment ve fundus muayenesi yapıldı.Multimodel görüntüleme yöntemleri ile bulguları kaydedildi.
BULGULAR:Görme düzeyleri sağ gözde 0.8 ve sol gözde tam düzeyinde idi.Göz içi basıncı sağda 16 mmHg ve solda 14 mmHg idi.Her iki göz ön segment muayenesi normaldi.Fundus muayenesinde vitreus haze yoktu, sağ gözde alt temporal periferde lokalize retinit odağı benzeri görünüm ve fibroz tarzda kılıflanma mevcuttu.Sol göz fundus muayenesi doğaldı(Resim 1).Fundus Florosein anjiografisinde sağ gözde optik disk sızıntısı dışında patolojik görünümü yoktu ve sol göz doğaldı.Hastanın detaylı enfeksiyöz araştırmaları istendi ve tüm değerlendirmeler negatif olarak sonuçlandı.Hastaya ampirik olarak azitromisin ve trimetoprim sulfametoksazol tedavisi başlandı, 10 gün-aylık kontrollerde retinit odağının giderek büyüdüğü, optik disk üzerinde neovaskülarizasyon gelişmeye başladığı ve lezyon üzerinden optik diske doğru fibroz bant oluşmaya başladığı tespit edildi(Resim 2 ve 3).Sistemik değerlendirmelerde serum toksokara seviyesine bakılamamıştı.Hastanın klinik görünümü toksokara ile uyumlu idi ve hastaya sistemik albendazol-kortikosteroid tedavisi ile birlikte posterior subtenon triamsinolon enjeksiyonu uygulandı.2 yıllık takip süresi olan hastamızda herhangi bir komplikasyon gelişimi görülmedi(Resim 4).
TARTIŞMA VE SONUÇ:Periferik toksokara olgularında; optik diske uzanan bant ile birlikte periferde granülom halinin görülmesinde tanı klinik olarak kolaylıkla konulabilmektedir.Bu olgu ile lezyonun başlangıç aşaması yakalanarak gelişim basamakları gösterilmiştir.Bu olgularda antihelmintik kullanımı tartışmalıdır ancak uygun zamanda steroid ile başlanacak tedavi ile optik diske uzanan bant gelişimi ve ilişkili komplikasyonlar engellenebilecektir.

Anahtar Kelimeler: enfeksiyöz üveit, retinit, toksokara

PS-721 [Uvea-Behçet]

Uvea Kliniğimizde Takip Edilen Ankilozan Spondilitli Hastaların Klinik Özellikleri

Mertcan Esenkaya, Bilge Eraydın, Hilal Eser Öztürk, Yüksel Süllü
Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Samsun

GİRİŞ VE AMAÇ:Ankilozan spondilit ilişkili anterior üveit (AS-AU) tanısı ile takipli hastalarımızın klinik özelliklerini ve uygulanan tedavi yaklaşımını bildirmek.
YÖNTEM:Ocak 2005-Mayıs 2023 arasında Ondokuz Mayıs Üniversitesi Göz Hastalıkları Uvea-Behçet Polikliniği'nde AS-AU ile takipli 89 hastanın dosyaları retrospektif olarak incelendi. Hastalara ait klinik bulgular, kullanılan sistemik tedaviler ve atak sıklıkları ile ilgili veriler analiz edildi.

BULGULAR:Yaş ortalaması $46,84 \pm 13,63$ olan 53'ü erkek (%59,6), 36'sı kadın (%40,4) 89 hasta çalışmaya dahil edildi. Kırk üç (%48,3) hastada HLA-B27 pozitif iken, 25 (%28,1) hastada HLA-B27 negatif, 21 (%23,6) hastada HLA-B27 değerlendirilmemişti. HLA-B27 pozitif olan 43 hastanın 28'i (%65,1) erkek, 15'i (%34,9) kadındı. Ortalama atak sayısı $2,53 \pm 1,70$ 'ken, HLA-B27 pozitif hastalar arasında atak geçirme sıklığı $2,93 \pm 1,99$ olarak belirlendi. On altısı erkek 21 (%23,6) hastada hipopiyon tespit edilmiş olup HLA-B27 pozitifliği ile hipopiyon birlikteliği istatistiksel olarak anlamlıydı ($p=0,002$). Hastaların %71,9'unda tek taraflı tutulum izlendi. Elli altı (%62,9) hastada ilk AS bulgusu göz tutulumuydu ve bu hastalar içerisinde %58,9 oranında HLA-B27 pozitifliği belirlendi. Hastaların HLA-B27 pozitifliği ile atak sıklığı, bilateralite ve AS ilişkili ilk bulgunun göz tutulumu olması arasında ilişki izlenmezken p değerleri sırasıyla 0,106, 0,311 ve 0,285 olarak saptandı. Hastaların %55,7'si adalimumab, %18,2'si NASİİ, %8'i golimumab, %6,8'i infliximab, %5,7'si sertolizumab, %4,5'i etanercept, %1,1'i sekukinumab tedavisi kullanmaktaydı. En sık ilaç değişikliği nedeni sistemik tedavinin etkisizliği iken, sadece dört hastada anti-TNF'ler arası geçiş gerekti.
TARTIŞMA VE SONUÇ:AS-AU hastalarımızda HLA-B27 pozitifliği ile atak sıklığı, bilateralite ve AS ilişkili ilk bulgunun göz tutulumu olması arasında ilişki saptanmazken, HLA-B27 pozitifliği ve hipopiyon birlikteliği istatistiksel olarak anlamlıydı.

Anahtar Kelimeler: Ankilozan Spondilit, Anterior üveit, HLA-B27, Hipopiyon

PS-722 [Uvea-Behçet]

Non-infeksiyöz Uveitli Hastalarda Adalimumab Tedavisinin Koroid Kalınlığı ve Koroidal Vaskülarite İndeksine olan Etkisinin EDI-OCT (Enhanced Depth Imaging-Optical Coherence Tomography) ile Değerlendirilmesi

Elif Er Arslantaş, Cem Evereklioglu, Hidayet Sener, Zeynep Akkul, Kamran Gahramanov, Duygu Gülmez Sevim, Osman Ahmet Polat, Fatih Horozoglu
Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Üvea-Behçet Birimi, Kayseri

GİRİŞ VE AMAÇ:Non-infeksiyöz uveiti (NIU) olan hastalarda Adalimumab (ADA) tedavisinin koroidal kalınlık ve koroidal vaskülarite indeksi (CVI) üzerine olan etkisini değerlendirmek.

YÖNTEM:NIU olan 37 hasta gözü, 38 non-uveitik (NU) hasta gözü, ve 40 sağlıklı kontrol grubu gözü çalışmaya dahil edildi. Daha önce anti-TNF tedavi almamış refrakter NIU olan erişkin (80 mg) veya pediatrik (40 mg) hastalara ADA başlanarak 2 haftada bir 40 mg idame tedavi verildi (çocuklarda <30 kg ise, 20 mg). Tedavi sonrası 1. 4. 12. ve 24. haftalarda kontrol muayeneleri yapıldı. EDI-OCT (enhanced depth imaging-optical coherence tomography) yöntemiyle santral, nazal, ve temporal koroidal kalınlık değerleri ölçüldü. Image-J software yazılımı kullanılarak total koroidal alan (TCA) ve luminal alan (LA) değerleri elde edildi. Koroidal vasküler indeks LA/TCA olarak hesaplandı. **BULGULAR:**Gruplar arasında ortalama yaş benzerdi ($p>0.05$). Ortalama (SE) subfoveal koroidal kalınlık ölçümü her lokasyonda benzerdi (her biri için $p>0,05$). NIU gözlerde CVI (0.63 ± 0.007), NU hasta gözleri (0.66 ± 0.006) ve kontrol grubuna göre ($0,70 \pm 0,007$) anlamlı oranda düşük bulundu (her biri için, $p<0.001$). Aynı şekilde, NU gözlerde CVI değerleri kontrol grubuna göre anlamlı oranda düşüktü ($p<0.001$). Öte yandan, NIU gözlerde ADA tedavisi sonrası CVI değerlerinde ardışık vizitlerde anlamlı bir değişiklik izlenmedi (her biri için, $p>0.05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:NIU ve NU gözlerde CVI değerlerinde azalma olması, sistemik inflamasyonun hem oküler tutulum varlığında hem de yokluğunda koroidal vaskülariteyi etkilediğini göstermektedir. CVI, NIU hastalarında oküler tutulumu ve progresyonu izlemede yeni bir biyomarker olabilir. Öte yandan, CVI tedavi takibinde önem arz etmemektedir.

Anahtar Kelimeler: Adalimumab, Koroidal vaskülarite indeksi, Koroidal kalınlık, Üveit.

PS-725 [Uvea-Behçet]

Akut Miyeloid Lösemi (AML) Tanılı Genç Bir Hastada Gelişen Maküler Nekrotizan Retinit, Subakut Sklerozan Panensefalit (SSPE) Retiniti: Olgu Sunumu

Merve Subaşı, Halit Öcal, Muhammed Batur, Erbil Seven, Serek Tekin
Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Dursun Odabaş Tıp Merkezi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı,
Van

GİRİŞ VE AMAÇ:SSPE, kızamık virüsünün neden olduğu, sıklıkla çocuk ve genç erişkinlerde görülen nörodejeneratif hastalıktır. Oküler hastalık yaklaşık %50 oranında görülür ve maküler nekrotizan retinit en karakteristik lezyonudur. Bu olguyu sunmadaki amacımız AML gibi immünsüpresif hastalarda gelişen SSPE retinitini klinik olarak tanıyabilmek ve nörolojik bulgular gelişmeden tedavi başlayarak yaşam süresinin artmasına katkı sağlamaktır.

YÖNTEM:Retrospektif olgu sunumu

BULGULAR:29 yaş erkek hasta, AML M2 tanılı, GVHH sebebiyle Hematolojide takipli ve 1 haftadır sol gözde az görme şikayetiyle konsülte edilmiş. EİDGK sağda 0,3, solda yarım metreden parmak sayma olarak alındı. Ön segment bilateral doğal izlendi. Fundus muayenesinde sağda inferonazalde hipopigmente lezyon, solda maküladan optik diske yay şeklinde uzanan intraretinal hipopigmente lezyon izlendi (Resim 1). Bilateral vitreusta inflamasyon bulgusu yoktu. OKT'de sağda maküla yatışık, solda iç retina katmanlarında bozulma, hiperreflektivite artışı, nekroz ve güve yeniği görünümü mevcuttu (Resim 2). Ön planda SSPE retinitini düşünülüp nöroloji konsültasyonu istendi. Hastada kızamık, Toxoplazma, HIV, CMV, HSV TİP1-2, VZV, Sifiliz, Borrelia, Brucellaya ait tanı testleri bakıldı ve diğer retinit yapan durumlar açısından ilgili bölüm konsültasyonu istendi. Hastanın kızamık IGM negatif, IGG pozitif olarak gelirken, diğer çıkan test sonuçları, konsültasyonlar ve klinik bulguları ile aldığı tedaviler göz önünde bulundurularak diğer retinit yapan nedenlerden uzaklaştırıldı. Antiviral ve antimikrobiyal tedavi altında 1 mg/kg prednizolon tedavisi başlandı. 3 gün sonra yoğun bakıma alınıp entübe edilen hastanın yatak başı muayenesinde, lezyonlarda progresyon görülmedi. Diğer tedaviler başlanamadan danışıldıktan 10 gün sonra ex oldu.

TARTIŞMA VE SONUÇ:İmmünsüprese hastalarda gelişen nekrotizan retinitte tipik OKT bulguları (güve yeniği görünümü gibi) varsa SSPE retiniti de akla getirilmelidir. Nörolojik semptomlar gelişmeden tedaviye başlanabilirse sağkalım süresi artabilir.

Anahtar Kelimeler: SSPE, maküler nekrotizan retinit, optik kohorens tomografi

PS-726 [Uvea-Behçet]

Spondiloartropati/HLA-B27 ilişkili Üveitli Hastaların Demografik ve Klinik Özellikleri

Berrin Özgür¹, Berru Yargı Özkoçak², Furkan Çam¹, Bengisu Sözer¹, Hande Çeliker¹

¹Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları ABD, İstanbul, Türkiye

²Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul, Türkiye

GİRİŞ VE AMAÇ:Spondiloartropati (SpA)/HLA-B27 ilişkili akut anterior üveit(AAU) hastalarının demografik, klinik, laboratuvar ve tedavi özelliklerini değerlendirmek
YÖNTEM:SpA nedeniyle izlenirken üveit tanısı alan ve/veya AAU etiyolojisi araştırılırken SpA tanısı alan veya şüphelenilen hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi.Hastaların demografik özellikleri, görme keskinliği değişimleri, HLA-B27 sonuçları, klinik özellikleri, üveit ilişkili komplikasyonları ve tedavileri değerlendirildi.Hastalar HLA-B27 statüsü ve SpA varlığına göre karşılaştırıldı

BULGULAR:Çalışmaya ortalama başvuru yaşı 40.37±11.79 (16-74) yıl olan 203 AAU'li hasta dahil edildi. Hastaların 122'si kadın (%60.1) ve 81'i ise erkekti(%39.9).SpA+ hastaların yaş ortalaması SpA- hastalara göre daha yüksekti(40.73±11.83 vs. 38.21±11.51,p=0.30).SpA+ hastalarda sistemik tedavi kullanma oranı SpA- hastalara göre daha yüksekti(%68.5 vs. %51.7, p= 0.079) ve biyolojik ajan kullanan hastaların tamamı SpA+ hastalardı.SpA- hastalarda başlangıca göre son takipte görme azalması gelişen göz oranı daha yüksekti(%17.2 vs. %6.1,p=0.038).HLA-B27+ hastalar görece daha genç yaştaydı(39.67±11.21 vs. 40.64±11.74, p=0.567),erkek hasta oranı (%41.7) tüm hasta grubuna oranla daha yüksekti.35 gözde posterior sineşi(%17.2),29 gözde katarakt(%14.3) ve 6 gözde hipopiyon(%3.0) tespit edildi. Gözlerin 22'sinde(%10.8) arka segment tutulumu(vaskülit-10 göz; vitrit-3 göz; maküla ödemi-4 göz; optik diskten sızıntı-5 göz) mevcuttu ve arka segment tutulumuna sebep olan istatistiksel anlamlı faktör bulunmadı(p>0.05)

TARTIŞMA VE SONUÇ:SpA+ AAU hastalarının başvuru yaşı görece ileri olup tedavinin başlanmasında gecikmeye sebep olabilir.Bu nedenle sadece HLA-B27+ genç yaş erkek hastalar değil,AAU ile başvuran daha ileri yaş HLA-B27- kadın hastalar da SpA incelemesi için yönlendirilmelidir. Oftalmoloji-romatoloji uzmanları arasındaki işbirliği,SpA'nın erken saptanmasını sağlayabilir,bu da sistemik tedaviye daha erken geçiş ve dolayısıyla iyi bir görsel prognoz ile sonuçlanabilir

Anahtar Kelimeler: Akut anterior üveit, HLA-B27, Spondiloartropati

PS-727 [Uvea-Behçet]

Optik Koherans Tomografiden Taniya: Subakut Sklerozan Panensefalitte Oftalmolojik Muayenenin Önemi

Bensu Sezer, Gülzar Ganboyzada, Digidem Tetik, Fatime Nilüfer Yalçındağ
Ankara Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Subakut sklerozan panensefalit (SSPE), kızamık virüsü nedeniyle ortaya çıkan nörodejeneratif bir hastalıktır. Hastalık nörolojik bulgularıyla bilinirken hastaların %50'sinde oküler tutulum da görülmektedir. **YÖNTEM:**Tanı ve takiplerde OKT, FFA, MR ve EEG kullanıldı. **BULGULAR:**29 yaşında kadın hasta Kasım 2022'de 3 gün önce sol gözde başlayan görme kaybıyla başvurdu. Hastaya 2 yıl önce gebeyken toksoplazma ilişkili skarı olduğu söylendiği, hastanın 7 aylıkken kızamık geçirdiği öğrenildi. Görme keskinliği (GK) sağda 0.12, solda 0.10'du. Solda rölatif afferent pupil defekti vardı. Sağda makulada pigmente skar; solda parlak krem-sarı sınırları belirgin nekrotizan retinit görüldü. FFA'da sağda skarda boyanma; solda damarlarda kıvrımlanma ve fovea çevresindeki damarlarda sızıntı görüldü. OKT'de sağda retina katmanlarında düzensizlik, solda güve yeniği kavernöz nekroz mevcuttu. MR'da ensefalit bulguları, EEG'de jeneralize yavaş dalga paroksizmleri izlendi. Lomber ponksiyonda kızamık BOS IgG >230, BOS IgG indeksi 1.27'ydi. Hastaya SSPE tanısı konularak IVIG, inosine pranobex ve interferon beta-1a başlandı. Hastanın Mart ve Haziran 2023'teki kontrolünde her iki gözde makulada pigmente skar, iç ve dış retina katmanlarında düzensizlik ve atrofi görüldü. GK sağ sol 0.1'di. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**SSPE'de en karakteristik oküler bulgu maküler nekrotizan retinittir. Mevcut durum düşünüldüğünde hastamızın gebeyken SSPE retiniti geçirdiği ancak tablonun toksoplazma koryoretinitiyle karıştırıldığı anlaşılmıştır. OKT'de ILM ile Bruch membranı arasındaki retina katmanlarında distorsiyonun izlendiği "güve yeniği görünümü" mevcuttur. Bu bulgunun görülmesiyle hastamızda nörolojik semptomlar ortaya çıkmadan tedaviye başlanabilmiştir. SSPE'de çoğunlukla ikinci göz tutulana kadar nörolojik bulgu izlenmez. SSPE'de mortalite oranı %95'lere çıkar, ortalama yaşam beklentisi 3.8 yıldır. Inosine pranobex, alfa veya beta interferon, izoprinozin, Timüs Faktör X (TFX), Propionibacterium granulosum K14 aşısı SSPE için denenen tedavilerdir.

Anahtar Kelimeler: kızamık, retinit, subakut sklerozan panensefalit

PS-728 [Uvea-Behçet]

Two Cases of Herpes Zoster Uveitis with Spontaneous Severe Hyphema

Başak Memiş¹, Sema Tamer Kaderli²

¹Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Muğla

²Muğla Eğitim Eğitim Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Muğla

BACKGROUND AND AIM:To report two cases of spontaneous severe hyphema secondary to varicella zoster virus (VZV)-associated uveitis. **METHODS:**A 71-year-old female was administered to our clinic with decreased vision and unilateral herpes zoster ophthalmicus. BCVA was counting fingers in 2 meters in the right eye and 20/20 in the left eye. **RESULTS:**Biomicroscopic examination revealed that developed hyphema filling almost one-half of the depth of the anterior chamber and ciliary injection in the right eye. The left eye was unremarkable. IOP was 32mmHg in the right eye. 4 days after systemic valaciclovir and topical antiglaucomatous, prednisolone acetate treatment, IOP decreased to 20 mmHg. The hyphema completely disappeared 1 week after presentation, while sectorial iris atrophy. BCVA increased 20/30 and a cataract was obtained. In the second case 62 female patient administered with decreased BCVA due to spontaneous severe hyphema. there were no eruptions on her face or body. Despite the systemic valaciclovir and topical antiglaucomatous, prednisolone acetate treatment (6 days), hyphema persisted. The anterior chamber (AC) irrigation and aspiration through a small incision were performed and a sample was taken for aqueous PCR. Aqueous PCR was positive for VZV. 1 day after the AC washout, BCVA was increased to 20/20, and sectorial iris atrophy became gradually apparent similar to the previous case. **CONCLUSIONS:**VZV-associated uveitis is an important differential diagnosis in a case of spontaneous severe hyphema, although such cases are quite rare. Prompt diagnosis and administration of corticosteroids and systemic anti-herpes virus medication may improve the outcome. Several complications may result, such as severe iris atrophy, decrease in corneal endothelial cell count, secondary cataract, and corneal staining. In rare cases, minimal surgical intervention may be required in hyphemas that do not regress with medical treatment. Analysis of VZV PCR in aqueous humor would be useful in the diagnosis during surgery.

Keywords: hyphema, varicella zoster uveitis, PCR

PS-729 [Uvea-Behçet]

Çocukluk çağı üveit olgularımız

Gamze Türe¹, Belde Kasap Demir², Eda Karadağ Öncel¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi İzmir Tıp Fakültesi Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Kliniği

²Katip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk hastalıkları Kliniği Çocuk Romatoloji/Nefroloji

³Sağlık Bilimleri Üniversitesi İzmir Tıp Fakültesi Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Enfeksiyon Hastalıkları Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ:Çocukluk çağında üveit tanısı alan olgularda demografik ve klinik özellikleri incelemek

YÖNTEM:Kliniğimizde 2016-2023 yılları arasında üveit tanısı alan pediatrik (0-16) yaş grubundaki hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. İzlem süresi 6 ay ve üzerinde olan olgular çalışmaya dahil edildi.

BULGULAR:Yaş ortalaması 10,5±3,4 (median 11, sınırlar 4-16 yaş) idi. Olguların 16'sı (%47,1) kadın 18'i (%52,9) erkekti. Olguların %82,3'ünde bilateral tutulum söz konusuydu. Yalnızca beş olguda (%15,6) unilateral tutulum gözlemlendi.

Çalışmamızda anterior üveit %35,3, panüveit %29,4, orta üveit %26,5 ve posterior üveit %5,9 oranında görüldü.

Enfeksiyon ilişkili üveit toplam 9 olguda (%26,4) izlendi. Üç olguda (%8,8) kedi tırmığı hastalığı, iki olguda toksoplazma(%5,9), birer olguda (%2,9) su çiçeği (VZV) enfeksiyonu, Lyme ve Q ateşi ilişkili üveit görüldü. Lyme hastalığında ön üveit, toksoplazma olgusunda arka üveit, diğer enfeksiyonlarda ise panüveit gözlemlendi.

Non enfeksiyöz üveit 25 olguda (%73,5) görüldü. En sık JIA (%20,6), VKHS (%11,8), Behçet üveiti (%11,8) ve TINU (%5,9) belirlendi.

Oküler sarkoidozisten şüphe edilen üç (%8,8) olgu da dahil olmak üzere toplam 9 olguda (%26,5) üveit nedeni belirlenemedi ve idiopatik olarak sınıflandırıldı. Optik disk ödemi 11 olguda üveite eşlik ediyordu (%32,4). Bir olguda toksoplazma korioretiniti optik diski etkiliyordu.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çocuk yaş grubunda üveit kalıcı görme kaybı ile sonlanabileceği için tehlikeli bir hastalıktır. Hastalığa ait demografik ve klinik özelliklerin bilinmesi bu nedenle önemlidir.

Çalışmamızda panüveit ve enfeksiyöz üveit oranları yüksek olarak belirlenmiştir. Ön segment muayenesinin yanı sıra fundus muayenesi yapmak erken tanı ve tedaviye olanak sağladığı için son derece önemlidir.

Anahtar Kelimeler: üveit, çocukluk çağı, Juvenil idiopatik artrit, Behçet üveiti

PS-730 [Uvea-Behçet]

İlk bulgusu üveit olan hastalarda Behçet hastalığı tanısı: olgu serisi

Ayshan Abiyeva, Tuğçe Pınar Akkale, Fatime Nilüfer Yalçındağ
Ankara Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:İlk bulgusu üveit olan hastalarda Behçet hastalığı tanısı konulması
YÖNTEM:Bilinen sistemik hastalığı olmayan üveit ile gelen hastalarda görme keskinliği, biyomikroskopi muayenesi, optik koherens tomografi (OCT), fundus floressein anjiyografi (FFA), enfeksiyöz tetkikler, Quantiferon bakıldı.
BULGULAR:23-35 yaş arası biri kadın üçü erkek olmak üzere 4 hasta puslu görme ve ağrı şikayeti ile başvurdu. Hastalara multimodal görüntüleme yapıldı. Hastalarda ön kamara hücreleri, vitreus ve retina tutulumu vardı. OCT’de 2 hastada lokalize dış pleksiform elevasyonu ve karşılık gelen retina sinir lifi tabakasında incelme görüldü. 1 hastada optik disk üzerinde fibrotik membran izlendi. 1 hastada kistoid makula ödemi izlendi. Hastalarda FFA’da kapiller kaçak izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bilinen Behçet hastalığı olmayan 4 hastada göz bulguları ile Behçet üveiti tanısı konularak Behçet Hastalığı tanısı konuldu. Üveit hastalarında üveitin tipini belirlemek ve buna göre etiyolojik araştırmayı planlamak, doğru tanıya gitmek için esastır.

Anahtar Kelimeler: behçet üveiti, behçet hastalığı, üveit tanısı,

PS-732 [Uvea-Behçet]

Farklı sistemik tanılar, ortak sonuç CMV retinitisi

Farida Samadlı, Sedat Özmen, Özlem Bursalı

Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Eğitim Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı Sakarya

GİRİŞ VE AMAÇ:Farklı sistemik hastalık tanıları olan ve immüsupresyon gelişmiş hastalarda ortaya çıkan cmv retinitisi olgularının değerlendirilmesi amaçlandı.
YÖNTEM:Kliniğimize 2017-2023 yılları arasında görme azlığı şikayetiyle başvuran ve cmv retinitisi tespit edilen hastalar çalışmaya dahil edildi.
BULGULAR:Çalışmaya 9 hasta alındı. Hastalardan biri vogt koyanagi harada nedeniyle sistemik steroid kullanan hastaydı, hastaların ikisi hiv pozitif ve cd4 t lenfosit sayısı 50 nin altında idi. Hastaların ikisinde kombine immün yetmezlik mevcuttu. Hastaların biri terminal dönem pankreas kanseri bir hasta ise terminal dönem akciğer kanseri hastası idi. Hastaların birinde non hodgkin lenfoma tanısı mevcuttu bir diğer hasta ise renal yetmezlik nedeniyle diyaliz uygulanan hastaydı. Hastalara klinik olarak cmv retinitisi tanısı konuldu ve tedavileri başlandı. Tedavide 3 hastaya intravitreal gansiklovir enjeksiyonu yapıldı ve sistemik valgansiklovir tedavisi verildi. Hastaların ikisi takip esnasında ex oldu. Hastalardan 4 üne sadece oral valgansiklovir tedavisi verildi ve klinik yanıt alındı.(resim1,2)
TARTIŞMA VE SONUÇ:Cmv toplumda pozitifliği yaygın olan bir virüstür. Cmv; immüsuprese olmayan hastalarda göz tansiyonu yüksekliği ile seyreden ön üveit atakları yapmakla beraber, immüsuprese hastalarda retinit tablosu ile karşımıza çıkabilmektedir. Hastalığın tanısı klinik olarak konulmakla beraber, aköz ve vitreustan alınacak pcr ile virüs tespit edilebilmektedir.. Eliza ile serumdan bakılan cmv ig g ve m sonuçlarının tanı değeri sınırlıdır. Tedavide intravitreal enjeksiyon, intravenöz ve oral antiviral tedavi yaklaşımları mevcuttur. Bizim hastalarımızın 3 ünde intravitreal gansiklovir tedavisi sonrasında oral tedavi, 4 ünde sadece oral tedavi ile klinik yanıt alındı. 2 hasta ex olmaları nedeniyle tedaviye yanıtları değerlendirilemedi.Cmv retinitisi ciddi morbiditeye neden olabilen klinik bir tablodur. İmmüsuprese hastalarda ayırıcı tanıda muhakkak akılda tutulmalı ve tedaviye erken dönemde başlanılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: cmv retinitisi, immüsupresyon, gansiklovir, valgansiklovir

PS-733 [Uvea-Behçet]

Bir Yenidoğan Hastada Görülen Haddad Sendromuna Eşlik Eden İris ve Pupilla Anomalileri

Ozdemir Ozdemir¹, Armağan Özgür²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

²Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Bir yenidoğan hastada tespit edilen Haddad Sendromuna eşlik eden göz muayenesi bulgularını sunmak.

YÖNTEM:Olgu sunumu.

BULGULAR:Postnatal dört haftalık bir yenidoğanda tanı konulan Haddad Sendromu nedeniyle göz hastalıkları muayenesi istendi. Hastanın 35 haftalık ve 3200 gram ağırlığında doğduğu öğrenildi. Hastanın ön segment muayenesinde pupilla dilatasyonu öncesi ve sonrası iris konfigürasyonunda bombelik, iris kökü ile kornea arasında bantlar, pupillada düzensizlikler ve posterior sineşiler tespit edildi (Resim 1-3). Arka segment muayenesinde ise optik diskler, makülalar ve retinalar normal bulundu.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Haddad Sendromu nadir görülmekle birlikte yaşamı tehdit eden bir hastalıktır. Otonomik sinir sisteminin konjenital disfonksiyonu sonucu hipoventilasyon ve apne ile karakterize konjenital santral hipoventilasyon sendromuna bir diğer otonomik sinir sistemi hastalığı olan Hirschsprung hastalığının eklenmesi Haddad Sendromu olarak tanımlanmaktadır. Göze gelen ve otonom sinir lifleri içeren kafa çifti sinirlerinin gangliyonlarının etkilenmesi sonucunda hastalarda çeşitli bulgular görülebilir. Bunların arasında en sık bildirilenler göz hareket bozuklukları, pupilla disfonksiyonları ve iris anomalileridir. Sunduğumuz hastada tespit edilen irisin yapısal bozuklukları literatür bulguları ile uyumluluk göstermektedir. Sonuç olarak Konjenital Santral Hipoventilasyon Sendromu veya Haddad Sendromu tanısı konan hastalarda çeşitli göz muayene bulgularının da olabileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Haddad Sendromu, iris, Konjenital Santral Hipoventilasyon Sendromu, posterior sineşi, pupilla, yenidoğan

PS-736 [Uvea-Behçet]

Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Romatoloji ve Uvea Klinikleri Arasında Kısa Dönem Konsültasyon Özelliklerinin İncelenmesi

Tayfun Aydın¹, Halise Hande Gezer², Mehmet Tuncay Duruöz², Hande Çeliker Ataberk¹

¹Marmara Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

²Marmara Üniversitesi, Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, Romatoloji Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Üveit görme bozukluğu ve körlüğe yol açabilen komplikasyonlarla ilişkili ciddi bir hastalıktır. Enfeksiyöz olmayan üveitler sistemik otoimmün bir hastalığa bağlı olabileceği gibi idiopatik de olabilir. Bu nedenle, göz ve romatoloji uzmanlarının işbirliği ile hızlı teşhis ve uygun tedavinin değerlendirilmesi son derece önemlidir. Bu çalışma ile kliniğimize fiziksel tıp ve rehabilitasyon (FTR) anabilim dalı romatoloji birimi tarafından konsülte edilen hastaların demografik ve klinik verilerini kesitsel olarak değerlendirmeyi amaçladık.

YÖNTEM: 03/04/23 -09/06/2023 tarihleri arasında FTR romatoloji kliniği tarafından konsülte edilen 69 hastaya tam oftalmolojik muayene yapıldı. Hastaların yaşı ve cinsiyeti, aktif veya geçirilmiş üveit olup olmadığı, üveitin yerleşimi, etiyolojisi, tanıları, sistemik özellikleri kaydedildi.

BULGULAR: Çalışmaya alınan 69 hastadan 36'sı erkek (%52), 33'ü kadındı (%48). Hastaların yaş ortalaması 40,9 (4-63) idi. 11 hastada (%15) üveit öyküsü olup tamamı ön üveitti. 2 hasta atak sırasında gelmişken kalan 9 hastanın üveit geçirme hikayesi bulunuyordu. 1 üveit öyküsü olan hastanın 4'ünün Behçet hastalığı (%36), 2'ser tanesi romatoid artrit ve iltihabi bağırsak hastalığı tanılıydı. Etiyolojik olarak bakıldığında hastaların 22'sinde (%31) ankilozan spondilit, 17'sinde Behçet hastalığı (%25), 9'unda psöriyatik artrit (%13) tanısı vardı. Hastaların 41'i (%59) spondiloartropati grubundaydı. 11 hastaya (n=11 behçet hastalığı) fundus florosein anjiyografi çekilmiş olup aktivasyon bulgusu izlenmemiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Üçüncü basamak bir üniversite kliniği olarak hizmet vermiş olduğumuz uvea birimimizde FTR anabilim dalı romatoloji birimi tarafından konsülte edilen hastaların demografik verilerini kesitsel olarak değerlendirmeyi amaçladık. Bu değerlendime neticesinde de elimizdeki kısa dönem kesitsel dataların aslında literatürdeki oranlarda da örtüştüğünü tespit ettik. Dolayısıyla romatoloji klinikleri ile göz kliniklerinin yoğun bir ilişki içerisinde çalışmasının önem arz ettiğini tespit etmiş olduk.

Anahtar Kelimeler: behçet, demografi, romatoloji, üveit

PS-737 [Uvea-Behçet]

Dirençli nonenfeksiyöz üveitlerde adalimumabın etkinliği

Yersultan İslambekov, Sedat Özmen, Özlem Bursalı
Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı

GİRİŞ VE AMAÇ: Tedaviye dirençli nonenfeksiyöz üveitlerde adalimumabın etkinliğinin değerlendirilmesi amaçlandı

YÖNTEM: 2021-2023 yılları arasında kliniğimize nonenfeksiyöz üveit tanısı konulmuş ve topikal ve sistemik tedaviye rağmen yanıt alınamamış hastalardan adalimumab tedavisi başlanan hastaların tedaviye yanıtları değerlendirildi. Çalışmaya 23 hasta dahil edildi. Hastalardan 10'unda behçet hastalığı, 1 hasta juvenil idiyopatik artrit, 2 hasta pars planit, 2 hasta vogt koyanagi harada, 2 hasta ankilozan spondilit, 2 hasta dirençli idiyopatik ön üveit, 4 hasta sarkoidoz tanısı almıştı. Hastaların tamamı adalimumab tedavisi öncesi sistemik steroid tedavisi, 5 hasta metotreksat, 15 hasta azatioprin, 3 hasta siklosporin tedavisi kullanmaktaydı. Hastaların 6 sında diğer tedavilere bağlı yan etkiler nedeniyle, 17 hastada ise mevcut tedavinin yetersizliği nedeniyle ilave tedavi olarak adalimumab tedavisi başlandı. Adalimumab tedavisi öncesi hastaların tamamından quantiferon testi istendi.

BULGULAR: Hastaların 2 sinde metotreksat kullanımına bağlı bulantı kusma yan etkileri nedeniyle, 1 hastada sistemik steroidle bağlı femur başı aseptik nekroz nedeniyle, 3 hastada azatioprin tedavisi esnasında gelişen karaciğer enzim yüksekliği ve pansitopeni nedeniyle adalimumab tedavisine geçildi. 17 hastada ise mevcut tedaviye adalimumab eklendi. Hastaların 18 inde adalimumab tedavisi sonrası nüks görülmedi. 2 hastada nüks nedeniyle adalimumab tedavi sıklığı arttırıldı ve haftalık doza geçilerek klinik yanıt alındı. 2 hastada ise nüks sonrası pulse steroid ve sistemik steroid tedavisi uzun süre devam edilmek zorunda kalındı. 1 hastada ise nüks nedeniyle infliximab tedavisine geçildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Adalimumab non enfeksiyöz üveitlerde kullanılan bir anti tnf ajandır. Hem pediatrik hem de erişkin nonenfeksiyöz üveitlerinde etkinliği ve kullanım kolaylığı nedeniyle kullanımı yaygınlaşmaktadır. Uzun dönem etkinlik ve yan etki açısından daha geniş çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: adalimumab, nonenfeksiyöz üveit, metotreksat, azatioprin

PS-738 [Vitreoretinal Cerrahi]

Epiretinal Membranın Neden Olduğu Metamorfopsi

Hasan Delal Yücedağ¹, Ömer Özer², Erdem Dinç¹

¹Mersin Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Mersin

²Dörtyol Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Hatay

GİRİŞ VE AMAÇ:Epiretinal membran (ERM) retinanın iç yüzeyinde oluşan fibrosellüler bir dokudur. Optik koherens tomografi (OCT) görüntülemesinde internal limitan membranın (ILM) yüzeyinde proliferasyon olur. Bu sunumun amacı metamorfopsi şikayetiyle kliniğe başvuran hastada epiretinal membranı tanımlamaktır.

YÖNTEM:Tam oftalmolojik muayenenin ardından hastaya OCT görüntüleme yapılmıştır. Daha sonra ERM cerrahisi uygulanmış ve hasta 6 ay takip edilmiştir.

BULGULAR:Yetmiş üç yaşında kadın hasta metamorfopsi şikayeti ile kliniğe başvurmuştur. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağ gözde Snellen eşeli ile 20/20 (logMAR 0.0) sol gözde ise 20/25 (logMAR 0.1)'dir. Ön segment göz yapıları her iki gözde doğaldır. OCT görüntülemesinde sol gözde epiretinal membran ve foveada yarattığı traksiyon gözlenmiştir. Katarakt cerrahisi ile kombine yapılan pars plana vitrektomi (sülfür hekzaflorid (SF6) tamponadlı) ve membran soyulması sonrası ikinci haftada metamorfopsi şikayetinin düzeldiği ve birinci aydaki kontrolde görme keskinliğinin 20/20 olduğu belirlenmiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ:ERM'lerin yönetiminde en önemli husus hastadaki şikayetlerin varlığıdır. Görsel semptomlar değişken olabilir ve bazen klinik şiddetten bağımsız olabilir. Hastanın görme azalması ve/veya metamorfopsi gibi önemli görsel şikayetleri varsa cerrahi endikasyonu vardır. Pars plana vitrektomiyi takiben çoğu hasta için takip sıklıkları ve süreleri benzerdir. Bazı hastalarda görme keskinliğinde iyileşme hemen gerçekleşmeyebilir. Bu, ameliyat öncesi özelliklere, ERM'nin var oluş süresine ve diğer faktörlere oldukça bağlıdır. Çoğu hasta ameliyat sonrası 3-6 ay içinde iyileşir. Ancak bazılarında ameliyattan 1-2 yıl sonra iyileşme görülebilir.

Anahtar Kelimeler: Cerrahi, Epiretinal Membran, Metamorfopsi, Pars Plana, Vitrektomi

PS-739 [Vitreoretinal Cerrahi]

Terson Sendromu

Hatice Yasemin Şit, Turgay Uçak

Şişli Hamidiye Tfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Terson sendromunun göz bulgularının değerlendirildiği bir olguyu sunmak
YÖNTEM: Olgu sunumu

BULGULAR: 51 yaşında kadın hasta göz kliniğimize az görme şikayeti ile başvurdu. Şikayetine ek olarak superiora bakış kısıtlılığı, primer pozisyonda sol gözde ekzotropya vardı. Vizyonları sağ 1 metreden parmak sayıyordu sol el hareketi seviyesinde idi. Göz içi basıncı 11/13 mmHg idi. Fundus muayenesinde sağ ve sol gözde geçirilmiş vitre içi hemorajiye bağlı yoğun kondensasyon mevcuttu, seçilebilen alanlarda retina yatışık görünümde izlendi. Oküler ultrasonografide sağ gözde arka vitre dekolmanı ve vitre içi hemoraji bakiyesi solda vitre içi hemoraji ve traksiyonel membran izlendi. Hastanın anamnezi derinleştirildiğinde 8 ay öncesinde baş ağrısı şikayeti ile acil servise başvurusu olduğu ve aynı gün çekilen kranial tomografi anjiyo tetkiklerine göre sağ MCA'da anevrizma ve komşuluğunda hematoma alanı ve eşlik eden subaraknoid kanama (SAK) nedeni ile beyin cerrahisi kliniği tarafından opere edildiği öğrenildi. Hasta Terson sendromu olarak değerlendirildi. Hastaya kliniğimizde sol pars plana vitrektomi uygulandı, post-op görme keskinliği solda 0.16 idi.
TARTIŞMA VE SONUÇ: Terson sendromu; günümüzde SAK, intraserebral kanama veya travmatik beyin hasarı ile ilişkili göz içi kanama olarak kabul edilmektedir. Hemoraji intraretinal, subretinal ve sub-İLM olarak mevcut olabilir. Terson sendromunda vitrektomi için optimal zamanlama konusunda fikir birliği yoktur.

Anahtar Kelimeler: subaraknoid kanama, Terson sendromu, vitreus hemorajisi,

PS-740 [Vitreoretinal Cerrahi]

Travma sonrası geç dönemde retina dekolmanı gelişimi

Hüseyin Aksoy

Aksaray Üniversitesi Tıp Fakültesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Travma sonrası gözlerde retina dekolmanı(RD) gelişimi geç dönemlerde de ortaya çıkabilmektedir. Bu sebeple travmanın üzerinden uzun süre geçmiş olsa bile travma almış göz muayenelerinde retina dekolmanı gelişimi açısından dikkatli olunması gerektiği amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Retrospektif

olgu

sunumu

BULGULAR: 3 gündür sol gözde görme azlığı ve giderek cisimlerin yarısını görememe şikayetiyle acile başvuran hasta tarafımıza konsülte edildi. Hastanın anamnezinde 20 yıl önce sol gözden travma sonrası korneal kesi reperasyonu ve sonrasında travmatik katarakt cerrahisi geçirdiği öğrenildi. Görmesinde herhangi bir problem yaşamadığını ifade eden hasta son 3 gündür sol gözde giderek artan görme kaybı olduğunu ifade etti. Hastanın yapılan muayenesinde görme keskinliği sağda tam solda 1 metreden parmak sayma(temporalde) olarak alındı. G öz içi basıncı sağda 15 mmHg solda 10 mmHg ölçüldü. Ön segment muayenesinde sağda tabii solda korneal kesi skarı, p.faki, iristen korneaya uzanan vitre bantları olduğu izlendi. Arka segment muayenesinde sağda retina tabii solda inferior ve temporalde retina dekolmanı(RD) izlendi. Hastanın çekilen OCT(Optik Koherens Tomografi) görüntüsünde ve B-mod USG de solda retina dekolmanı olduğu görüldü. Hastaya 1 gün sonraya sol vitreoretinal cerrahi (retina dekolmanı) planlandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Travma sonrası gözlerde retina dekolmanı gelişimi genelde erken dönemlerde görülmekle birlikte geç dönemlerde de ortaya çıkabileceği unutulmamalıdır. Bu sebeple travmanın üzerinden uzun süre geçmiş olsa bile travma almış göz muayenelerinde retina dekolmanı gelişimi açısından daha dikkatli olunması gerektiği ve travma sonrası çok geç dönemlerde bile retina dekolmanı gelişiminin olabileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: OCT,USG,RD

PS-741 [Vitreoretinal Cerrahi]

Evre 2 makuler hole de PPV'nin etkisi

Abdullah Yücel, Mehmet Demir, Emirhan Özkul, Emine Büşra Ziyrek, Merve Eldem Baykal SBÜ, Sancaktepe Şehit Prof. Dr. İlhan Varank EAH

GİRİŞ VE AMAÇ: Ardışık başvuran 3 olguyu kısa süreli sonuçlar ile paylaşmak. Tam kat makula deliği (TKMD), yaklaşık 3:1000'lik bir prevalans ile santral görme kaybının nispeten yaygın nedenidir. Makula deliğinin etiolojisinde vitreomaküler traksiyon rolü, son yıllarda giderek artan bir şekilde tanımlanmıştır. TKMD' nin diğer nedenleri arasında yüksek miyopi ve künt oküler travma bulunur. **YÖNTEM:** Kliniğimize bir ay içinde arka arkaya başvuran 3 olgunun pre ve post operatif bulguları ve uygulanan cerrahi yöntem incelendi. **BULGULAR:** OLGU 1: 58 yaş erkek hasta sağ gözde görme azlığı ile kliniğimize başvurdu. Vizyon sağ 4/10 sol 9/10. OCT'de sağ tarafta VMT Evre 2 makular hole (Resim 1a), solda doğal izlendi. Santral makula kalınlığı sağda 420 solda 228 mm izlendi. Hastaya sağ PPV cerrahisi yapıldı, İLM soyulmadı. Post-op 1 ayda vizyon sağ 4/10 sol 9/10. OCT'de sağ doğal, sol doğal izlendi (Resim 1b). Santral makula kalınlığı sağda 216 solda 232 mm izlendi. OLGU 2: 58 yaş kadın hasta sağ gözde görme azlığı ile kliniğimize başvurdu. Vizyon sağ 2/10 sol 7/10. OCT'de sağ tarafta VMT Evre 2 makular hole (Resim 2a) ve inkomple PVD, solda doğal izlendi. Santral makula kalınlığı sağda 429 solda 232 mm izlendi. Hastaya sağ PPV+SF6 GAS+ FAKO İOL cerrahisi yapıldı, İLM soyulmadı. Post-op 1 ayda vizyon sağ 2/10 sol 7/10. OCT'de sağ doğal sol doğal izlendi (Resim 2b). Santral makula kalınlığı sağda 228 solda 220 mm izlendi. OLGU 3: 78 yaş kadın hasta sağ gözde görme azlığı ile kliniğimize başvurdu. Vizyon sağ 2/10 sol 7/10. OCT'de sağ tarafta VMT Evre 2 makular hole (Resim 3) solda doğal izlendi. Santral makula kalınlığı sağda 363 solda 212 mm izlendi. Hastaya sağ PPV cerrahisi yapıldı, İLM soyulmadı. Post-op 1 ayda vizyon sağ 4/10 sol 7/10. OCT'de sağ doğal sol VMA izlendi (Resim 3). Santral makula kalınlığı sağda 175 solda 245 mm izlendi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** PPV+/- SF6 GAS enjeksiyon cerrahisi uygulamasının maküler anatomik yapı üzerine olan etkisi fonksiyonel yapı üzerine olan etkisinden daha fazla olduğu tespit edildi.

Anahtar Kelimeler: Makuler hole, PPV cerrahisi, OCT santral mukular kalınlık

PS-742 [Vitreoretinal Cerrahi]

İntravitreal doku plazminojen aktivatörü sonrası ilginç bir komplikasyon

Feride Tuncer Orhan¹, Mustafa Değer Bilgeç²

¹Eskişehir Şehir Hastanesi, Göz hastalıkları, Eskişehir

²Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Eskişehir

GİRİŞ VE AMAÇ:Valsalva retinopatisine bağlı subhyaloid hemorajide intravitreal doku plazminojen aktivatörü (tPA) uygulamasından sonra subkonjonktival hemoraji ve periorbital hematoma gelişen vakanın sunumu

YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:62 yaşında kadın hasta, ağır kaldırma sonrası sağ gözde ani görme kaybı şikayetiyle başvurduğu merkezde x sebep ile 2 doz intravitreal bevacizumab enjeksiyon tedavisi almış olup, takip edilen 3 ay içerisinde bulgularında düzelme olmaması üzerine tarafımıza yönlendirildi. Sistemik hastalığı yok. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDK) sağda 50 santimetreden parmak sayma (cmps), solda 0.4 idi. Oftalmoskopide bilateral nükleer ve arka subkapsüler katarakt vardı. Fundus bakısında sağda makuladan optik diske uzanan 3 disk çapı büyüklüğünde subhyaloid hemoraji, üst damar arkalarında kıvrımlanma artışı, venöz dilatasyon saptandı. Sol göz fundus muayenesi normaldi. Optik koherans tomografisinde (OCT) subhyaloid hemoraji ile uyumlu hiperreflektif alan görüntüldü (Resim1). Fundus otofloresans görüntülemesinde sağ göz makula hiperotofloresan, fundus anjiografisinde ise hemorajiye bağlı blokaj nedeniyle hipofloresan görüntüldü (Resim2). Hastaya topikal anestezi ile ön kamera parantezi, intravitreal 50mg/0.05 cc tPA ve 0.4 cc SF6 gazı verildi. Postoperatif 1.günde sağ gözde yaygın periorbital hematoma ve subkonjonktival hemoraji tespit edildi (Resim3). Göz içi kanaması ve retrobulber hemorajisi yoktu. Hastanın 6.hafta kontrolünde EİDK 1 mps, ön segment muayenesi katarakt dışında doğal, subhyaloid hemorajisi gerilemişti. 4. ay kontrolünde EİDK 0.5 ve subhyaloid hemorajisi kaybolmuştu (Resim4,5). Yapılan hematolojik incelemelerinde herhangi bir koagülopati saptanmadı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Subhyaloid hemorajide tPA ve pnömotik yer değiştirme seçilmiş hastaların tedavisinde başarılı bir yöntemdir. Literatürde sistemik tPA sonrası erken fibrinojen yıkım koagülopatisi (EFDC) tanımlanmıştır. İntravitreal tPA sonrası yaygın hemoraji görülen ve EFDC spektrumunda değerlendirilebilecek ilk vaka raporudur.

Anahtar Kelimeler: Doku plazminojen aktivatörü, erken fibrinojen yıkım koagülopatisi, subhyaloid hemoraji, valsalva retinopatisi

PS-743 [Vitreoretinal Cerrahi]

Yamane Tekniğinde Öne Çıkanlar ve Sonuçlarımız

Fahrettin Akay¹, Alperen Bahar², Yusuf Ziya Güven³, Süleyman Demir¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Bilim Dalı, Ankara

²Dışkapı Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Bilim Dalı, Ankara

³Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırması, Göz Hastalıkları Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Yamane tekniğiyle ilgili sonuçlarımızı açıklamak ve bu teknikteki önemli noktaları belirtmektir

YÖNTEM: Afak ve göz içi dislokasyonu veya sublüksasyonu olan 21 hastaya Yamane sütürsüz skleral fiksasyon tekniği uygulandı. Hastaların ameliyat öncesi ve ameliyat sonrası 3. ay EDGK'leri not edildi. Ayrıca çalışmada tüm hastaların yaşları, aksiyal uzunlukları ve ameliyat sonrası sferik eşdeğer değerleri retrospektif olarak değerlendirildi.

BULGULAR: Ameliyat endikasyon dağılımında 14 hastada afaki, 5 hastada GİL dislokasyonu, 2 hastada GİL sublüksasyonu mevcut idi. Hastaların yaş ortalaması $64,1 \pm 18,3$ idi. Hastaların ortalama aksiyel uzunluğu $23,1 \pm 1,6$ mm idi. Ameliyat öncesi BCVA $0,1 \pm 0,05$ (Snellen) idi. Postoperatif BCVA $0,7 \pm 0,2$ (Snellen) idi. Preoperatif ve postoperatif BCVA'lar arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlıydı ($p < 0.05$). Postoperatif ortalama sferik eşdeğer -2.75 ± 1.07 D idi. Aksiyel uzunluğu 23 mm'den büyük olan hastalarda postoperatif miyopik sferik eşdeğerler arasında korelasyon bulundu.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Yamane sütürsüz skleral fiksasyon tekniği etkili, hızlı ve kısa dönem sonuçları iyi olan yeni bir sekonder GİL cerrahisidir. Bu çalışmada, aksiyel uzunluk arttıkça postoperatif miyopik sferik eşdeğerlere doğru bir eğilim gözlemlendi. Skleral fiksasyonu limbusun 2 mm gerisi yerine 2,25 veya 2,5 mm gerisine uygulamak, aksiyel uzunluğu 23 mm'den fazla olan hastalarda postoperatif miyopik sferik eşdeğere eğilimi önleyebilir.

Anahtar Kelimeler: Afaki, skleral fiksasyon, yamane tekniği

PS-744 [Vitreoretinal Cerrahi]

Tip 1 prematüre retinopatisi nedeni ile laser fotokoagulasyon yapılan bir olguda ekzantrik yerleşimli hyaloid arter rekanalizasyonu

Feyza Çalış Karanfil¹, Pınar Bingöl Kızıltunç¹, Ece Özdemir Zeydanlı², Huban Atilla¹, Şengül Özdek³

¹Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

²Ankara Retina Kliniği, Ankara

³Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Tip 1 prematüre retinopatisi (ROP) nedeni ile indirekt laser fotokoagulasyon yapılan, sonrasında ekzantrik yerleşimli persistan fetal vaskülarizasyon (PFV) rekanalizasyonu gelişen ve pars plana vitrektomi (PPV) ile tedavi edilen bir olguyu sunmak
YÖNTEM: Olgunun takip sırasındaki dosya verileri, fundus fotoğrafları (RetCam 3, Clarity Medical Systems, Pleasanton, CA) ve PPV video kaydı retrospektif incelendi
BULGULAR: Postmenstruel 31 hafta 1000 gr sezaryen yolla doğan erkek bebek 39. haftasında bilateral tip 1 ROP nedeni ile laser fotokoagulasyon yapılmak üzere kliniğimize sevk edildi. Hastanın indirekt oftalmoskopik muayenesinde bilateral zon 2de 6 saat kadranı evre 2,6 saat kadranı evre 3 ROP ve plus hastalık mevcuttu. Hastaya bilateral 200 ms/180-200 mW sağ göze 2300 sol göze 2250 atım indirekt laser fotokoagulasyon uygulandı. Postoperatif 1. haftada bilateral plus bulguları geriledi, ROP hattında regresyon başladı ancak 2. haftada fovea inferiorunda lokalize 1.5 mm çapında yuvarlak, beyaz, fibrotik, yüzyden kabarık bir lezyon görüntüledi. Olası enfeksiyöz retinit seroloji ile dışlandıktan sonra takip sürecinde ROP tamamen regrese olurken fibrotik band vitreusa doğru uzanarak foveayı içeren progresif anteroposterior traksiyona neden oldu. Postmenstruel 45. haftada hastaya 25G lens koruyucu PPV uygulanarak membran tamamen temizlendi. Postoperatif 2. ayda traksiyon ortadan kalktı ve retina yatıştı

TARTIŞMA VE SONUÇ: PFV çoğunlukla izole olmakla birlikte bir takım konjenital anomaliler ve ROP gibi hastalıklara eşlik edebilir. Prematurelerde görülen erken hiperoksi PFV'nin regresyon sürecini bozabilir. Bizim olgumuzda PFV optik disk üzerinde değil de makulada yerleşim göstermekteydi ve doğum sonrası ROP taraması sürecinde başlangıçta izlenmeyip, sonra görülmesi muhtemelen ROP'un regresyon sürecinde artan TGF-beta düzeyi ile rekanalize olduğunu düşündürmüştür. Literatürde benzer bir vakaya rastlanmamış olup prematüre bebeklerde böyle atipik fibrotik proliferasyonlar varlığında ayırıcı tanıda mutlaka PFV akılda bulundurulmalıdır

Anahtar Kelimeler: persistan fetal vaskülarizasyon, prematüre retinopatisi, hyaloid arter rekanalizasyonu, laser fotokoagulasyon, pediatrik retinal hastalıklar

PS-745 [Vitreoretinal Cerrahi]

İç Limitan Membran Korunmalı Makula Cerrahisinde Parasentral Eccentric Makula Deliginde Spontan Kapanma

Kamile Melis Ertürk, Furkan Kırık, Hakan Özdemir
Bezmiâlem Vakıf Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Parasentral eccentric makula delikleri(ECMH) vitreomaküler ara yüzey hastalıklarının cerrahi tedavisi sonrası nadir karşılaşılan komplikasyonlardan birisidir.ECMH gelişimi ile ilgili en çok üzerinde durulan teori ILM soyulmasıdır. Genellikle selim seyirli olan ve tedavi gerektirmeyen ECMH'ların zaman içinde stabil kaldığı veya genişleyebileceği, sadece 2 olguda spontan kapanabileceği gösterilmiştir. Bu olguda ILM soyulmadan ERM soyma prosedürünün gerçekleştirilmesini takiben gelişen ECMH'ın zaman içinde spontan kapanabileceğinin bildirilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Sol gözde görme azlığı ve metamorfopsi şikayetleri ile 3 basamak göz merkezine başvuran 71 yaşında erkek hastanın muayenesinde sol gözde görme keskinliğinin 10/20 seviyesinde olduğu ve dilate fundus muayenesinde idiyopatik macular pucker tespit edildi. Evre 4 idiyopatik epiretinal membran görülen hastaya pars plana vitrektomi ve ILM korunmalı erm cerrahisi önerildi.1. Gün ve 1. Hafta kontrollerde herhangi bir komplikasyon izlenmedi.1.ay kontrolünde ilk SD-OKT(spektral domain OKT)görüntülemesi yapıldı ve fovea temporalinde ECMH tespit edildi. ECMH'a preoperative SD-OKT görüntülemeye olmayan intraretinal kistoid değişiklikler eşlik etmekteydi. ECMH için ek bir işlem uygulanmadan takip edilmesi kararlaştırıldı. ECMH'ın herhangi bir komplikasyona sebep olmadan 5. Ayardaki takipte spontan kapandığı ve retinal kistoid değişikliklerin tamamen gerilediği görüldü.

BULGULAR:

TARTIŞMA VE SONUÇ:Literatürdeki birçok olguda ECMH boyutunun stabil kaldığı veya büyüdüğü gösterilmiş olmasına rağmen bu olguda spontan kapanma görülmüştür. Sadece Venkatesh et al'ın bildirdiği iki olguda ECMH'ta spontan kapanmanın görülebileceği bildirilmiştir. Yazarlar spontan kapanmayı eccentric hole çevresindeki epiretinal dokuların relaksasyonu ile açıklamaya çalışmışlardır. Bildirilen bu olguların her ikisinde de, olgumuzdan farklı olarak, ILM soyma prosedürü gerçekleştirilmiştir. ECMH boyutunun <200 mikron olması ise spontan kapanan tüm olgular için ortak bir bulgudur.

Anahtar Kelimeler: Epiretinal membran,Makula hole,vitreoretinal cerrahi

PS-747 [Vitreoretinal Cerrahi]

Vitreomaküler Traksiyona Bağlı Gelişmekte Olan Makula Deliğinin Kendiliğinden Kapanması Olguları

Berat Akinci, Ayşe Gül Koçak Altıntaş
Etlik Şehir Hastanesi, Göz Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Vitreomaküler Traksiyona (VMT) bağlı gelişmekte olan İdiyopatik Makula Deliğinde (MD) VMT'nin kendiliğinden ayrılması sonrası makula deliğinin kapanması gözlenen olguların sunulması

YÖNTEM: 67 ve 70 yaşında görme azalması ve metamorfopsi şikayetleri olan, birer gözlerinde VMT ve idiyopatik MD saptanan olguların en iyi düzeltilmiş görme keskinliği ölçümü, biomikroskopik ön segment ve dilate fundus muayenesi, OCT ile retina değerlendirmesi yapıp takip dönemlerinde bu muayeneler rutin olarak değerlendirildi.

BULGULAR: Herhangi bir sistemik problemi olmayan 67 yaşında erkek hasta görmede azalma ve metamorfopsi şikayeti ile başvurdu. EDGK sağda 8/10 solda 6/10 du. Her iki gözde başlangıç kataraktı saptandı. OCT'de sol gözde kısmi posterior vitreus dekolmanı (PVD), vitreomakular traksiyon (VMT), makula ödemi (MÖ) ve makula deliğine (MD) gidiş saptandı, hasta takibe alındı. 4 yıllık takip döneminde sol gözde EDGK 2/10 seviyesine indi VMT'ye bağlı MÖ artması üzerine hastaya ameliyat önerildi. Hastanın karar vermesi döneminde EDGK 5/10 seviyesine çıktı OCT'de VMT'nin kendiliğinden ayrıldığı ve MÖ gerilemeye başladığı gözlemlendi. Bir yıl sonra EDGK 6/10 seviyesine çıktı MÖ kayboldu. (Resim 1)

Herhangi bir sistemik problemi olmayan görmede azalma ve metamorfopsi şikayeti olan 70 yaşında erkek hastada EDGK sağda 5 mps solda 6/10 du. Her iki gözde başlangıç kataraktı saptandı. OCT de sağ göze PVD, VMT ve makula deliğine gidiş makula kalınlığında artış saptandı. Hastaya idiyopatik MD tanısı konup cerrahi önerildi, ameliyat hazırlık döneminde VMT kendiliğinden ayrıldığı, MD kapanmaya başladığı gözlemlendi. EDGK 2/10 ve bir yıl sonra EDGK 4/10 'a çıktı metamorfopsi kayboldu. OCT'de minimum RPE değişikliği dışında MD tam olarak kapandığı gözlemlendi. (Resim 2)

TARTIŞMA VE SONUÇ: Vitreomaküler Traksiyon nedeniyle oluşan İdiyopatik MD olgularında VMT ayrılmasından sonra makula deliğinin kendiliğinden kapanabildiği saptandı.

Anahtar Kelimeler: Posterior Vitreus Dekolmanı, Vitreomaküler Traksiyon, Makula Deliği

PS-748 [Vitreoretinal Cerrahi]

Vitreoretinal Cerrahi Sonrası Retinal Arter Dal Oklüzyonu: Olgu Sunumu

İlter Güçlü, Hakan Yıldırım, Mehmet Balbaba, Ülkü Çeliker
Fırat Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Elazığ

GİRİŞ VE AMAÇ: Vitreoretinal cerrahi sonrası gelişen retinal arter dal oklüzyonu olgusunun sunulması

YÖNTEM: Gözlemsel vaka raporu

BULGULAR: 53 yaş kadın hasta 4 gündür olan sağ gözde ışık çakması şikâyeti ile geldi. Hastanın öz geçmişinde ek hastalığı bulunmamakta idi. Hastanın yapılan muayenesinde sağ göz en iyi düzeltilmiş görme keskinliği Snellen eşeli ile 0,3, sol göz 0,9 olarak görüldü. Hastanın tansiyon oküler sağ göz 12 mmHg sol göz 13 mmHg idi. Hastanın ön segment muayenesinde bilateral psodofakik görüldü. Fundus muayenesinde sol göz doğal, sağ gözde saat 12 hizası ora serrataya yakın alanda yırtık ve süperiordan başlayıp üst temporal arter hizasına kadar ilerleyen retina dekolmanı görüldü. Hastaya ertesi gün 25 G pars plana vitrektomi cerrahisi yapıldı. Cerrahi sırasında decalin verildi yırtık alanı 360° 3 sıra lazer ile çevrildi. Decalinin hepsi temizlendi ve retinanın yatışık görülmesi üzerine silikon verilerek operasyona son verildi. Ertesi gün yapılan fundus muayenesinde retina yatışık olarak görüldü fakat makula altında soluk alan görüldü. Alt temporal arter dal oklüzyonu düşünüldü. Tansiyon oküler sağ gözde 13 mmHg sol gözde 13 mmHg olarak görüldü. Hastaya etyoloji açısından beyin BT anjiyografi, karotis doppler USG, EKO kardiyografi yapıldı ve etyoloji bulunamadı. Hastaya brimonidin tartarat damla 2x1, İV mannitol 300 cc verildi ve oküler masaj yapıldı. Hasta hiperbarik oksijen tedavisine yönlendirildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Ek hastalığı olmayan retina dekolmanı sonrası vitreoretinal cerrahi geçiren hastalarda dekolman alanından bağımsız yerlerde retinal arter dal oklüzyonu görülebilir ve cerrahi sonrası takiplerde dikkatli olunmalı

Anahtar Kelimeler: Retinal arter dal oklüzyonu, Retina dekolmanı, Vitreoretinal Cerrahi,

PS-749 [Vitreoretinal Cerrahi]

Olgu Sunumu: Korioretinal Kolobomlu Hastada Retina Dekolmanı

Furkan Bıyıklı, Özlem Yıldırım, Mehmet Atilla Argın, Ufuk Adıgüzel, Ayça Yılmaz
Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Mersin

GİRİŞ VE AMAÇ: Korioretinal kolobom fetal gelişim sırasında embriyonik fissürün inkomplet kapanması sonucu gelişen posterior segmentin nadir konjenital anomalilerinden biridir. Posterior segment kolobomu olan hastalar retina dekolmanı açısından risk altındadır. Bu yazıda, retina dekolmanı gelişen bilateral korioretinal kolobomu olan bir olgu sunulmuştur. **YÖNTEM:** 2016 yılında kliniğimize başvuran ve halen takibi devam eden hastanın muayene bulguları, OCT ve RFF görüntülerini içeren klinik verileri derlenerek sunulmuştur. **BULGULAR:** 52 yaşında erkek hasta kliniğimize 1 hafta önce başlayan sağ gözde ışık çakması ve görme kaybı şikayeti ile başvurmuştur. Hastanın en iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağ gözünde 20/100 (0,2), sol gözünde 20/20 (1,0) ölçülmüştür. Ön segment muayenesinde bilateral arka subkapsüler kataraktı mevcut olup diğer ön segment yapıları doğal izlenmiştir. Hastanın sağ gözünde fovea superior ve inferiorda korioretinal kolobom ve superiorda retina dekolmanı saptanmıştır. Sol gözün fundus muayenesinde ise fovea temporalinde korioretinal kolobom saptanmıştır. Hastanın sağ gözüne vitreoretinal cerrahi uygulanmıştır. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Korioretinal kolobomlu hastalar retina dekolmanı açısından risk altındadır. Tanı almış hastaların; muhtemel retinal yırtık ve dekolman semptomları açısından bilgilendirilerek, olası bir durumda erken dönemde sağlık kurumuna başvurmaları konusunda uyarılmaları yerinde olacaktır. Bu olgu sunumu, daha önce tanı almamış, kliniğimize ilk defa retina dekolmanı ile başvuran, korioretinal kolobomlu bir hasta örneğidir.

Anahtar Kelimeler: Kolobom, Korioretinal Kolobom, Retina Dekolmanı

PS-750 [Vitreoretinal Cerrahi]

Toksoplazma retinokoroiditine sekonder gelişen epiretinal membran ve omega belirtisi: Olgu sunumu

Arta Shukriu, Ecem Önder Tokuç, Veysel Levent Karabaş
Kocaeli Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Kocaeli

GİRİŞ VE AMAÇ: Oküler toksoplazmozda epiretinal membran (ERM) oluşumu nadirdir. Omega belirtisi ilk kez Kumar ve ark. tarafından retina ve retina pigment epitelinin kombine hamartomu (RRPEKH) olan hastalarda dış pleksiform tabaka tarafından sınırlanan iç retinanın omega şekilli infiltrasyonu olarak tanımlanmıştır. Bu sunumda ilk kez toksoplazma retinokoroiditi sonrası kısa sürede ERM gelişimi ve optik koherans tomografide (OKT) omega belirtisi izlenen bir olgu bildirilmektedir.

YÖNTEM: 41 yaşında, erkek, 3 gündür sol gözde görmede azalma şikayetiyle başvurdu. Sağ gözde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) 20/20, sol gözde 20/70 düzeyindeydi. Biyomikroskopik muayenesinde sağ göz doğal, sol gözde konjunktiva hiperemikti ve korneada keratik presipitatlar ile ön kamarada +2 hücre olduğu görüldü. Fundus muayenesinde sol gözde vitritis, alt arkad hizasında pigmente skar ve yanında beyaz satellit odak görüldü. OKT’de aktif retinokoroidal odağın olduğu görüldü.

BULGULAR: Laboratuvarda; Toxo IgM negatif, IgG pozitif, IgG aviditenin yüksek olduğu tespit edildi. Klindamisin 3x600mg ve Trimetoprim-Sulfametaksazol 2x800/16 mg 1 hafta kullanım sonrası inflamasyonu baskılamak için 32 mg Metilprednisolon başlanmıştır. Hastanın 3 aylık takipsiz bir dönemi sonrası sol gözde 3 gündür başlayan az görme şikayetiyle tekrar başvurdu. Sol gözde EİDGK 20/70 idi. Ön ve arka segmentin sakin, fundusta yoğun epiretinal proliferasyonun olduğu görüldü. Antibiyotik ve kortikosteroid tedavisi altında hastaya vitrektomi ve membran temizliği uygulandı. 1 hafta sonra EİDGK 20/35 idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: ERM oluşumu, iyileşmiş toksoplazmoz enfeksiyonu olan hastalarda görme azlığının önemli nedenlerinden biridir. Cerrahi girişimlerin akut enfeksiyöz evrenin geçtiği en az 3 aylık sakin bir gözde yapılması önerilmektedir. Omega işareti daha önce RRPEKH olan hastalarda tanımlanmış olmak ile birlikte bildiğimiz kadarıyla toksoplazmaya sekonder gelişen bir ERM olgusunda bildirilmemiştir. ERM cerrahisi sonrası kaybolan omega işaretli olgu ilk kez sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Toksoplazma, epiretinal membran, omega belirtisi.

PS-751 [Vitreoretinal Cerrahi]

Axenfield rieger sendromlu olguda tek taraflı retina dekolmanı

İbrahim Çoban, Kivanc Gungor, Oğuzhan Saygılı, Sevim Ayça Seyyar
Gaziantep Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Gaziantep, Türkiye

GİRİŞ VE AMAÇ: Axenfield rieger sendromu (ARS), nadir görülen, nöral krest hücrelerinin anormal gelişiminden kaynaklanan genellikle sistemik hastalıklarla birlikte de görülebilen iris stromasında incelme, iris disgenezisi gibi ön segment anomalileriyle karakterize otozomal dominant (od) kalıtılan bir sendromdur. **YÖNTEM:** ARS ve eşlik eden retina dekolmanlı bir olgu sunumu **BULGULAR:** 25 yaşında erkek hasta, sağ gözde nazal tarafta görme kaybı şikayetiyle tarafımıza başvurdu. Hastanın geçmişte konjenital glokom nedeniyle sağ göz trabekülektomi öyküsü mevcuttu. Görme azlığı dışında herhangi bir şikayeti olmayan hastanın Sağ göz, tashihli görme keskinliği el hareketi düzeyindeydi (ehd). Sol göz tashihli görme keskinliği snellen eşeli ile 0,05 düzeyindeydi. aplanasyon tonometrisi ile yapılan göz içi basıncı (gib) ölçümü sağ 21 mmhg (brimonidin 3*1 Dorzolamid+timolol 2*1 latanoprost 1*1) sol 22 mmhg (brimonidin 3*1 Dorzolamid+timolol 2*1 latanoprost 1*1). Ön segment muayenesinde bilateral kornea muayenesi doğal, iriste yaygın stromal atrofi, posterior atrofi, korektopi, pupil düzensizliği, belirgin schwalbe hattı mevcuttu. (sağ: resim 1 sol: resim 2). fundus muayenesinde her iki göz aydınlanmıyordu. yapılan bscan usgde sağ göz retina dekolmanı (rd) ile uyumlu görüntü mevcuttu. (resim 3) sol gözde retina yatışık izlendi. (resim 4) **TARTIŞMA VE SONUÇ:** ARS ön segment anomalileriyle giden bir sendrom iken bizim olgumuzda ön segment bulgularına ek nadir olarak izlenen retina dekolmanı izlendi. ARS'li olgumuza yaptığımız vitreoretinal cerrahi sonrası muayene bulgularımızı sunuyoruz. Hastamıza pars plana vitrektomi yapıldı. Postop görme keskinliği sağ göz 3 mps düzeyine yükseldi. Ön segment preop bulgularımızda değişme görülmedi. Fundus muayenesinde ve B-scan usgde sağ göz retina yatışık izlendi. Bu olgunun retina dekolmanı açısından dikkatle takip edilmesi gereken bir olgu olduğunu düşünmekteyiz. Bu sebeple ARS'li olgularda her durumda ayrıntılı fundus muayenesinin yapılması nadir görülen RD'nin tanı ve takibi açısından önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Axenfield rieger sendromu, iris anomalisi, retina dekolmanı

PS-753 [Vitreoretinal Cerrahi]

Keratoplastili bir hastada künt travma sonrası gelişen intraoküler lens subluksasyonunun pars plana vitrektomi ile kombine hoffman cebi kullanılarak yapılan skleral fiksasyon cerrahisi

Utku Limon

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Keratoplastili bir hastada künt travma sonrası gelişen intraoküler lens (IOL) subluksasyonunun pars plana vitrektomi ile kombine hoffman cebi kullanılarak yapılan skleral fiksasyon cerrahisinin sunulması.

YÖNTEM:57 yaşında kadın hasta künt travma sonrası sol az görme şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Sol görme düzeyi 2 metreden parmak sayma idi. Sol ön segment muayenesinde grefon saydam idi. Hastanın IOL' i üste doğru disloke olmuşdu. Sol fundus muayenesinde alta vitreus içi hemoraji mevcuttu. Retina yatışıktı ve dejeneratif miyopi bulguları mevcut idi. Sol göz içi basıncı 12 mmHg idi. 10 yıl önce sol katarakt ameliyatı olan hastaya 5 yıl önce büllöz keratopati nedeniyle sol keratoplasti yapılmıştı. Hastaya lokal anestezi altında pars plana vitrektomi ile kombine hoffman cebi kullanılarak skleral fiksasyon cerrahisi planlandı.

BULGULAR:23 gauge trokar girişleri yapıldıktan sonra alt kadrandan saat 6 hizasından yaklaşık 2mm uzunluğunda hoffman cebi oluşturuldu. Ön vitrektomi yapıldı. Hoffman cebinin alt kısmından 27 gauge iğne ile girildi. Saat 12'deki parasentezden düz ve çift iğneli sütür ile girilerek 27 gauge iğne kılavuzluğunda saat 6 hizasından çıkıldı. Hoffman cebinin orta kısmından tekrar 27 gauge iğne ile girildi. Saat 12'deki parasentezden düz ve çift iğneli sütürün diğer iğnesi ile girilerek 27 gauge iğne kılavuzluğunda saat 6 hizasından çıkıldı. Hook ile sütürler hoffman cebinin girişinden çıkarıldı ve bağlanarak IOL in yeniden santralizasyonu sağlandı. Pars plana vitrektomi işlemi tamamlandı. Trokarlar çıkarılıp giriş yerleri sütüre edildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:IOL subluksasyonlarında pars plana vitrektomi ile kombine çift iğneli sütür ve hoffman cebi kullanılarak yapılan skleral fiksasyon cerrahisi etkin ve güvenilirdir. Hoffman cebinin içine yerleştirilen sütür düğümü ile sütür komplikasyonlarının önüne geçilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hoffman cebi, intraoküler lens subluksasyonu, skleral fiksasyon, pars plana vitrektomi

PS-754 [Vitreoretinal Cerrahi]

Makroanevrizmaya bağlı foveal hemoraji olgusunda iç limitan membran soyulması sonrası makula deliği gelişimi ve klinik seyri

Mehmet Çıtırık

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Etlik Şehir Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Makroanevrizmaya bağlı foveal hemoraji olan olguda iç limitan membran (ILM) soyulması sonrası makula deliği gelişiminde klinik seyri sunmak ve sonucu tartışmak.
YÖNTEM: 57 Yaşında kadın hasta 1 aydır sol gözünde görme keskinliğinde azalma şikayeti ile başvurdu. 12 yıldır hipertansiyon tanısı vardı. Oküler özgeçmişinde travma ve ameliyat öyküsü yoktu. Görme keskinliği sağ gözde 0,9 iken, sol gözde 0,1 idi. Göz içi basıncı (GİB) sağda 8 mmHg, Solda 17 mmHg idi. Biyomikroskopik muayenede her iki gözde lenste minimal kesafet vardı. Fundus muayenesinde ve optik koherens tomografi değerlendirmesinde sağ gözde tek tük druzen ve solda foveada hemoraji ve makroanevrizma belirlendi (Resim 1).
BULGULAR: Sol göze 25 gauge vitrektomi ile vitreoretinal cerrahi planlandı. 25 gauge (G) trokar girişleri yapıldı. Kor vitrektomi ve sonrasında EIBOS ile görülen perifere vitrektomi uygulandı. Brilliant Blue G ile ILM boyanarak ILM peeling uygulandı ve makula bölgesindeki hemoraji ocutome ile aspire edildi (Resim 2). Hava-sıvı değişimi ile gaz ameliyat tamamlandı. Postop 1. günde görme keskinliği 1 metreden parmak sayma (mps) düzeyinde GİB 15 mmHg idi ve retina yatışık olup intravitreal hava izleniyordu. Postop 8. haftada görme keskinliği 2 mps düzeyinde ve GİB 14 mmHg idi. Retina yatışık iken foveada makula deliği oluştuğu ve Makroanevrizma bölgesinde ekzentrik hol geliştiği gözlemlendi (Resim 3). Hastaya tekrar ameliyat edilme ve takip edilme dahil seçenekler anlatıldı ve yine hastanın isteği üzerine takibe alındı. İki haftalık aralıklarla takipte foveada holun spontan kapandığı, fakat ekzentrik holun açık kalmaya devam ettiği görüldü (Resim 4). Hastanın görme keskinliği 0,5 seviyesine yükseldi.
TARTIŞMA VE SONUÇ: Makroanevrizmaya bağlı foveal hemoraji olan hastalar, ILM soyma cerrahisinde çeşitli komplikasyonlara açıktır. Bunlardan bazıları makülada veya makula dışında oluşan deliklerdir. Bu olgularda hemen cerrahi düşünülmemelidir. Takiplerde makula deliğinin spontan kapanma ihtimali vardır.

Anahtar Kelimeler: Foveal hemoraji, iç limitan membran soyulması, makula deliği, makroanevrizma.

PS-756 [Vitreoretinal Cerrahi]

Alcon Ngenuity Üç Boyutlu Görüntüleme Sistemi Deneyimlerimiz

İrem Taşkınılı, Özcan Rasim Kayıkcıoğlu

Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Manisa

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmanın amacı kliniğimizde Alcon Ngenuity 3 boyutlu Görüntüleme Sistemi ile öğretim görevlileri (resim 1) ve araştırma görevlileri (resim 2) tarafından uygulanan oküler ön yüzey cerrahisi, katarakt cerrahisi ve vitreoretinal cerrahi alanlarında deneyimleri değerlendirmek, geleneksel biyomikroskopa kıyasla avantaj ve dezavantajlarını belirtmektir. **YÖNTEM:**Mart 2023- Nisan 2023 tarihleri arasında kliniğimizde Alcon Ngenuity 3 boyutlu Görüntüleme Sistemi ve geleneksel biyomikroskop ile cerrahi uygulayan 6 öğretim görevlisi ve 8 araştırma görevlisine anket uygulandı. Ankette cerrahi süresi, komplikasyonlar, cerrahi sırasında yaşanan zorluklar ve anatomik konfor ile ilgili sorular yer alıyordu. **BULGULAR:**Öğretim görevlilerinin Ngenuity 3 boyutlu Görüntüleme Sistemi ile yaptığı vitreoretinal cerrahide ortalama süre 45dk idi. Bu süre aynı tarih aralığında geleneksel biyomikroskop ile yapılan vitreoretinal cerrahi ortalamasından 5dk uzun bulundu. Vitreoretinal cerrahide Ngenuity 3 boyutlu Görüntüleme Sistemi ile komplikasyon görülmezken, ön segment cerrahisinde komplikasyon oranları artmış bulundu. Yine Ngenuity 3 boyutlu Görüntüleme Sistemi ile ERM eksizyonu gibi bazı vakalarda stereopsiste zorluk yaşandı. Ngenuity 3 boyutlu Görüntüleme Sistemi tüm cerrahlar tarafından anatomik olarak daha konforlu bulundu. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Cerrahların çoğunluğu netlik olarak Ngenuity 3 boyutlu Görüntüleme Sisteminin özellikle arka segmentte daha avantajlı olduğunu, ön segmentte ise geleneksel biyomikroskoptan daha iyi olmadığını belirtti. Fakat tüm cerrahlar anatomik konforun Ngenuity 3 boyutlu Görüntüleme Sistemi ile daha yüksek olduğu kanısındaydı. Oftalmolojik cerrahi alanında yeni yeni kullanılan bu sistem uzun süreli kullanımda uyumun artması ve yapılacak yeni güncellemelerle gelecekte sıkça tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: 3 boyutlu görüntüleme sistemi, vitreoretinal cerrahi, ngenuity

PS-758 [Vitreoretinal Cerrahi]

Tek Taraflı İdiopatik Epiretinal Membran Olgularında kombine FAKO-Vitrektomi Sonrası Koroidal Vaskuler İndeks Değişiklikleri

Kardelen Ezgi Şahin, Serdar Bilici, Numan Küçük, Atilla Alpay, Suat Hayri Uğurbaş
Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Zonguldak

GİRİŞ VE AMAÇ: Tek taraflı idiyopatik epiretinal membran (ERM) olgularında kombine FAKO-vitrektomi sonrası koroidal vaskuler değişiklikleri optik koherens tomografi (OKT) ile değerlendirmek

YÖNTEM: Tek taraflı ERM nedeniyle kombine FAKO-Vitrektomi uygulanan 23 hasta çalışmaya dahil edildi. Cerrahi uygulanan gözler çalışma grubu diğer gözler kontrol grubu olarak kabul edildi. Tüm olguların ameliyat öncesi ve sonrası 1. ve 3. ay vizitlerinde kapsamlı oftalmolojik muayeneleri ile OKT ölçümleri yapıldı ve,ve koroidal vaskularite indeksi (KVI) kaydedildi.

BULGULAR: Katılımcıların yaş ortalaması $68,2 \pm 8,1$ 'di. ERM grubundaki ortalama KVI başlangıçta $\% 63,86 \pm 4,04$, 1. ayda $\% 62,4 \pm 4,2$, 3. ayda $\% 61,06 \pm 3,79$ ($p < 0,001$). Sağlıklı grubun ortalama KVI'si başlangıçta $\% 61,1 \pm 2,2$, 1. ayda $\% 60,9 \pm 2,25$, 3. ayda $\% 61,05 \pm 2,2$ idi ($p = 0,29$) olarak bulundu. Başlangıç vizitte KVI ERM grubunda daha yüksek bulunmuşken 3. ayda gruplar arası fark izlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: ERM grubunda KVI cerrahi öncesi sağlıklı gözlere göre yüksek olup cerrahi ile birlikte azalıp benzer hale gelmiştir. KVI' deki bu değişiklik ERM grubundaki mekanik traksiyona bağlı sekonder inflamasyondan kaynaklanıyor olabilir.

Anahtar Kelimeler: Epiretinal membran, Koroidal Vaskuler İndeks, Fako-vitrektomi

PS-759 [Vitreoretinal Cerrahi]

Vitreus Hemorajisi Nedeniyle Pars Plana Vitrektomi Uygulanan Hastaların İlm Soyulma Durumlarına Göre Sonuçlarının Karşılaştırılması

Ahmet Orhan Efe, Cansu Erseven, Ayna Sarıyeva İsmayilov, Mahmut Oğuz Ulusoy
Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz hastalıkları, Bursa, Türkiye

GİRİŞ VE AMAÇ:Kliniğimizde intravitreal hemoraji nedeniyle pars plana vitrektomi uygulanan hastalardan, internal limitan membran (ILM) soyulan ve soyulmayanların sonuçlarının karşılaştırılmasını amaçladık.

YÖNTEM:Retrospektif çalışmamıza, 2021-2023 yılları arasında vitreus hemorajisi tanısı almış ve pars plana vitrektomi uygulanmış 56 hasta dahil edildi. Hasta dosyalarından yaş,cinsiyet,ameliyat öncesi ve sonrası görme keskinlikleri,göz içi basıncı,lens durumu, operasyon öncesi intravitreal bevasizumab uygulama durumu,ILM soyulup soyulmadığı,vitrektomi esnasında uygulanan tamponad, postoperatif kontrol süresi ile santral makula ve koroid kalınlığı gibi OCT bulguları incelendi.

BULGULAR:Çalışmaya dahil edilen hastaların 33'ü (%59)kadın,23'ü (%41)erkekti.Ortalama yaş 63,35 idi.Hastaların 19'unda(%34)ILM soyuldu,37'(%66)sindeILM soyulmadı. Cerrahi sonrası vizyon değişikliği ILM soyulmayan grupta daha yüksek bulundu. (ILM soyulmayan: 0.37 ± 0.27 , ILM: 0.15 ± 0.17 , $p=0.003$) Hastaların son muayene süreleri, postoperatif santral fovea ve koroid kalınlığı, kistoid makuler ödem gelişimi, preoperatif avastin yapılıp yapılmaması, eşzamanlı katarakt cerrahisi yapılıp yapılmaması, ve nüks durumları açısından iki grup arasında anlamlı farklılık saptanmadı. Postoperatif epiretinal membran gelişimi de non-ilm grupta daha fazla görülmesine rağmen istatistiksel anlamlılık saptanmamıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Kliniğimizde vitre hemorajisi nedeniyle vitrektomi yapılan hastalardan ILM soyulanların,ILM soyulmayanlardan daha yüksek görme keskinliği artışına eriştiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Vitreus Hemorajisi,İnternal Limitan Membran,Pars Plana Vitrektomi

PS-760 [Vitreoretinal Cerrahi]

Re-otolog Nörosensoryel Retina Serbest Flep Transplantasyonu (ONRSFT) Uygulanan Travmatik Dev Makula Deliği Olgusu

Cihat Havan, Eyüpcan Şensoy, Kenan Sönmez
Etlik Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Re-otolog nörosensoryel retina serbest flep transplantasyonu (ONRSFT) uygulanan travmatik dev makula deliği olgusunun görsel ve anatomik sonuçları değerlendirmek amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Hastaya detaylı ön ve arka segment muayenesi ile birlikte renkli fundus görüntüleme ve optik koherens tomografi (OKT) tetkikleri uygulandı. **BULGULAR:**26 yaşında erkek hasta son 1 yıldır sol gözde görme şikayeti ile kliniğimize başvurdu. 1 yıl önce sol gözüne künt göz travması alma öyküsü mevcuttu. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) sağ gözde tam, sol gözde 1 metreden parmak sayma idi. Her iki gözde ön segment doğal; fundus muayenesinde sağ göz doğal, sol gözde dev makuler delik görünümü izlendi. Posterior vitreus dekolmanı (PVD) saptanmadı (Resim1). Sol göz optik koherens tomografide (OKT) 2000 mikron büyüklüğünde evre 3 makula deliği izlendi (Resim2). Bunun sonucunda hastaya pars plana vitrektomi (PPV) (25G veya 27G) + kalıntı internal limitan membran temizliği + üst orta periferik retina alanından serbestleştirilen retina dokusu ile otolog nörosensoryel retina serbest flebi makula deliği alanına transplantasyonu (ONRSFT) + silikon yağı enjeksiyonu uygulandı. Postoperatif ikinci ayda kontrole gelen hastanın retinal graft dokusunun kısmi yer değiştirdiği ve optik koherens tomografide (OKT) makuler deliğin tam kapanmamış olduğu saptandı (Resim3) ve re-operasyon planlandı. Re-operasyonda hastaya PPV+ alt orta periferik retina alanından serbestleştirilen retina dokusu ile ONRSFT + silikon yağı enjeksiyonu uygulandı. Hastanın silikon yağı ekstraksiyonundan 1 yıl sonraki kontrolünde EİDGK sol gözde 0.1 ve OKT de makuler deliğin kapandığı izlendi (Resim4).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Büyük makula deliği olgularında otolog retina transplantasyonu uygulanabilmektedir. Flep kayması komplikasyonu nedeniyle re-otolog retina transplantasyonu cerrahisi uygulanabilmekte, başarılı anatomik ve görsel düzelme sağlanabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Otolog nörosensoryel retina serbest flep transplantasyonu, Travmatik dev makula deliği, Vitreoretinal cerrahi

PS-761 [Vitreoretinal Cerrahi]

Regmatojen Retina Dekolmanı Gelişen Oküler Albinizm Olgusunda Yeni Bir Cerrahi Teknik; Amniyon Membran Yama Uygulaması

Cihat Havan, Eyüpcan Şensoy, Kenan Sönmez
Etlik Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Oküler albinizm olgusunda gelişen regmatojen retina dekolmanının tedavisinde yeni bir cerrahi yöntem olarak amniyon membran yama kullanımının postoperatif sonuçlarını incelemek

YÖNTEM: Hastaya detaylı ön ve arka segment muayenesi ile birlikte intraoperatif ameliyat videosundan elde edilen fundus fotoğrafları kullanıldı.

BULGULAR: 44 yaşındaki oküler albinizmi olan kadın hasta sağ gözde ani görme kaybı şikâyeti ile kliniğimize başvurdu. Hastanın yapılan muayenesinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) sağ gözde el hareketi olup, sol gözde 1 metreden parmak sayma idi. Göz içi basıncı sağ gözde 11 mmHg sol gözde 17 mmHg idi. Göz hareketleri muayenesinde diverjan şaşılık ve yüksek frekanslı pendular horizontal nistagmus mevcuttu. Detaylı ön segment muayenesinde bilateral total iris transillüminasyon defekti izlendi. Detaylı fundus muayenesinde sağ gözde makulayı da tutan dekolman alanı ve inferotemporalde retinal yırtık izlendi. Optik sinir hipoplazisi mevcuttu. (Resim 1) Sol gözde foveal hipoplazi, makula ve midperiferde oküler albinizm ile uyumlu depigmente fundus görünümü izlendi. Hastaya sıvı perflorokarbon tamponadı altında amniyon zarı yaması yırtık bölgesindeki nörosensoryel retina tabakasının altına yerleştirildi ve sıvı perflorokarbon-silikon değişimi yapıldı. (Resim 2) 3. ayda silikon ekstraksiyonu gerçekleştirildi. Hastanın 1. yıl kontrolünde EİDGK 0,05 olarak ölçüldü ve retina bölümümüzde takiplerine devam edilmektedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Oküler albinizm olan hastalarda regmatojen retina dekolmanı cerrahisi intraoperatif ve postoperatif zorluklar içermektedir. Pars plana vitrektomi ile beraber amniyon membran yama uygulanması albinizmi olan dekolman hastaların tedavisinde ve nüksü azaltmada umut vaat etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Amniyon membran, Oküler albinizm, Retina dekolmanı

PS-763 [Vitreoretinal Cerrahi]

Intrakamaral Lidokain Kullanımı Sonrası Gelişen Geçici Ani Görme Kaybı

Busra Yorulmaz, Mehmet Erol Can
Bursa Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Bursa

GİRİŞ VE AMAÇ:İntrakamaral lidokain uygulaması ile intraoperatif ani görme kaybı gelişen 2 olguyu sunmak

YÖNTEM:Daha önce pars plana vitrektomi ve fakoemülsifikasyon uygulanan ve takiplerde sublukse olan göz içi mercek(GİL) repozisyonu sırasında ani persepsiyon kaybı gelişen 2 olgu

BULGULAR:1: 29yaş kadın hasta, sol göz bulanık görme ile başvurdu. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) sol gözde 20/50, sol nükleer skleroz ve total retina dekolmanı mevcuttu. PPV, fakoemülsifikasyon ve sulkusa 3 parçalı GİL implant edildi. 5. ay GİL sublüksasyonu görüldü. Repozisyon planlandı, intrakamaral lidokain (aritmil %2 100mg 5ml) uygulandı ve hasta ışık kaybı olduğunu bildirdi. Cerrahi hızlıca tamamlandı ve yapılan fundus floresein anjiyografide normal retina vasküler dolumu ve optik disk mevcuttu. Tekrar ön ve arka segment lavajı yapıldı ve intraoperatif ışık hissi olduğunu belirtti. Postoperatif 1. gün EİDGK 20/200, 1. hafta 20/70, 1. ayda 20/25 ve 2. Ayda 20/20 idi.

2: 45yaş erkek hasta, sağ göz bulanık görme ile başvurdu. EİDGK sağ gözde 20/100, nükleer skleroz ve alt kadranda vitre kanaması sekeli saptandı. USG sağ göz vitre kondansasyonu ve retina yatışıktı. PPV ve fakoemülsifikasyon uygulandı. 14. gün, GİL sublukse olduğu görüldü. Zonül diyalizi ve GİL sublüksasyonu nedeniyle kapsül germe halkası uygulaması planlandı ve intrakamaral lidokain (aynı doz) sonrası hasta ışık kaybı olduğunu bildirdi, çn kamara lavajı yapıldı ve hasta intraoperatif olarak ışık algısı olduğunu tarif etti. 2. saat EİDGK 20/100, göz dibi muayenesi normaldi. Postoperatif 1. gün EİDGK 20/60, 1. hafta 20/40 ve 1. ay 20/20 idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Her iki olguda arka kapsül rüptürü, zonüler diyaliz nedeniyle kapsül bütünlüğü olmaması ve lidokainin arka segmente difüzyonu ile retinal toksisite ve geçici görme kaybı gelişmiştir. Literatürde lidokain güvenliği kanıtlanmakla birlikte, geçici görme kaybı veya kistoid makula ödemeine özellikle kristalin lens, lens kapsülü gibi stabil bariyer ve vitreus jeli olmadığında riskin arttığı belirtilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Lidokain, Toksisite, Arka Kapsül, Vitrektomi

PS-764 [Vitreoretinal Cerrahi]

İdiyopatik maküla deliği cerrahi sonuçları

Selda Çelik Dülger, Fatma Bağcı, Mehmet Yasin Teke
Etlik Şehir Hastanesi, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:İdiyopatik maküla deliği nedeni ile pars plana vitrektomi uyguladığımız olgularda anatomik ve fonksiyonel sonuçlarımızı incelemek.
YÖNTEM:Mayıs 2022 ile Nisan 2023 tarihleri arasında maküla deliği nedeni ile pars plana vitrektomi (PPV) uygulanan 63 olgu (37 kadın (%58), 25 erkek (%42); ortalama yaş 63.5) retrospektif olarak incelendi. Maküla deliği evrelendirilmesi Gass sınıflamasına göre biyomikroskopik olarak yapıldı. Olguların tamamında iç limitan membran soyuldu, gaz tamponad olarak C3F8 (%14) kullanıldı, skleratomiler koter ile kapatıldı. Olgularda deliğin kapanması ve gorsel kazanım sırasıyla anatomik ve fonksiyonel başarı olarak kabul edildi
BULGULAR:Ameliyat öncesi değerlendirmede 11 gözde evre 2 (%17,4), 43 gözde evre 3 (%68.2), 9 gözde evre 4 (%14,2) maküla deliği mevcuttu. Preoperatif ve postoperatif görme keskinliği ortalaması sırasıyla 0.8 ± 0.52 (logMAR) ve 0.5 ± 0.43 (logMAR) idi. 4 olguda maküla deliği kapanmadı, 2'si evre 3 iken (%50), diğer iki olguda ise maküla deliği evre 4 idi (%50). 4 olguya genişletilmiş ilm soyulması tekniği uygulandı. Evre 3 olan her iki maküla deliği kapanırken, Evre 4 olan maküla deliklerinin kapanmadığı gözlemlendi. Primer kapanma oranı %93.6 olarak bulundu.
TARTIŞMA VE SONUÇ:Maküla deliği tedavisinde pars plana vitrektomi ve internal limitan membran soyulması, C3F8 tamponadı uygulaması yüksek anatomik ve fonksiyonel başarı sağlamaktadır. Genişletilmiş ILM soyulması kapanmayan deliklerde anatomik başarıyı sağlayabilir. Kapanmayan Evre 4 deliklerde genişletilmiş ILM soyulmasına rağmen deliğin kapanmayabileceği ve alternatif tekniklerin gerekli olabileceği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Maküler delik, Vitreoretinal cerrahi, ILM peeling.

PS-766 [Vitreoretinal Cerrahi]

Subretinal Makula Hemoraji Olan Hastalarda Subretinal TPA Enjeksiyonu Sonuçlarımız

Selin Deniz Oruç, Özcan Rasim Kayıkçıoğlu

Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Manisa

GİRİŞ VE AMAÇ:Subretinal makula hemorajisi (SMH) nörosensöryal retina ile retina pigment epiteli arasında kanama ile karakterize nadir ancak prognozu kötü bir durumdur. Yaşa bağlı makula denejerasyonu, makroanevrizma rüptürü, valsalva makulopatisi, koagülopatiler, diyabetik retinopati gibi sebeplere sekonder oluşabilir. Tedavisinde pars plana vitrektomi ardından subretinal TPA (tissue plasminogen activator) enjeksiyonu ve gaz tamponad kombinasyonu uygulanması tanımlanmıştır. Bu çalışmada kliniğimizde bu tedavinin uygulandığı üç hastanın sonuçlarını paylaşmayı amaçladık.
YÖNTEM:Kliniğimizde YBMD ile takip edilip subretinal hemoraji gelişen 2 hasta ve retinal makroanevrizma rüptürüne sekonder subretinal hemoraji gelişen 1 hastaya pars plana vitrektomi, subretinal TPA enjeksiyonu (25 µg/ 0.1 mL) ve gaz tamponadı (%20 SF6) uygulandı.

BULGULAR:Her üç hastada da postop hemorajinin dağıldığı görüldü. Görme keskinliklerinde sınırlı bir iyileşme izlendi. Eşlik eden kistoid makuler ödem nedeniyle anti-VEGF tedavisi verildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Subretinal TPA enjeksiyonu erken dönemde yapıldığında subretinal hemorajinin prognozunu olumlu olarak etkileyebilir. Ancak altta yatan patolojiler nedeniyle görme keskinliğindeki artış sınırlı olması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: pars plana vitrektomi, subretinal TPA, YBMD

PS-767 [Vitreoretinal Cerrahi]

Sekonder İntraoküler Lens İmplantasyonu ve Pars Plana Vitrektomiye İkincil Kistoid Makula Ödemi Tedavisinde Posterior Subtenon Triamsinolon Enjeksiyonunun Etkisi

Nisanur Boztepe, Mustafa Doğan, İbrahim Ethem Ay, Hamidu Hamisi Gobeka
Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Göz Hastalıkları, Afyonkarahisar

GİRİŞ VE AMAÇ: Sekonder intraoküler lens implantasyonu ve pars plana vitrektomi yapılan hastalarda gelişebilen kistoid makula ödemi tedavisinde posterior subtenon triamsinolon enjeksiyonunun anatomik ve görsel sonuçlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır. **YÖNTEM:** Çalışmaya 1 Ocak 2022 ile 28 Şubat 2023 tarihleri arasında sekonder intraoküler lens implantasyonu ya da pars plana vitrektomi geçirmiş olup makula ödemi gelişen ve posterior subtenon triamsinolon enjeksiyonu yapılan hastalar dahil edilmiştir. Hastaların en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDK), santral foveal kalınlığı (SFK), göz içi tansiyonu 1. ay, 3. ay, 6. ay ve son muayenesinde ölçülmüştür. Hastalar enjeksiyona yanıt durumlarına göre değerlendirilmiştir

BULGULAR: 20 hastanın 20 gözü çalışmaya dahil edildi. Hastaların ortalama başvuru yaşı 67,25 (54-84) yaş idi. Ortalama takip süresi 19,5 (6-52) ay idi. 3 göze (%15) 3 kez, 2 göze (%10) 2 kez, 15 göze (%75) ise 1 kez enjeksiyon yapıldı. Enjeksiyon öncesi ortalama santral foveal kalınlık 451,5(213-895) µm, ortalama en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) 1,03 (0,2-2,0) logMAR idi. Enjeksiyon sonrası ortalama santral foveal kalınlık(SFK) 379,85(191-972) µm idi. Ortalama görme keskinliğinin 0,98 (0,1-2,0) logMAR'a yükseldiği görüldü. Son muayenede 16 hastada kısmi ya da tam düzelme görülürken 4 hastada tedaviye direnç izlendi. Santral foveal kalınlıktaki düşüş(p=0.062) ve görme artışı(p=0.379) istatistiksel anlamlı değildi. Hiçbir hastada enjeksiyon sonrası komplikasyon görülmedi. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Bulgularımız istatistiksel olarak anlamlı olmamasına rağmen subtenon TA enjeksiyonları genel olarak SFK da azalma ve görme keskinliğinde artma ile sonuçlanmıştır. Sekonder GİL ve PPV' ye ikincil gelişen KMÖ' de posterior subtenon TA' nın anatomik ve fonksiyonel sonuçlarını göstermek için daha geniş ölçekli çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: kistoid maküler ödem, subtenon triamsinolon, pars plana vitrektomi, sekonder GİL implantasyonu

PS-768 [Vitreoretinal Cerrahi]

Tek Taraflı İdiyopatik Epiretinal Membran Nedeniyle İç Limitan Membran Soyulan Hastalarının Peripapiller Retina Sinir Lifi ve Ganglion Hücre Kompleks Kalınlıklarının Diğer Göz ile Karşılaştırılması: Ön Sonuçlar

Semra Tiryaki Demir, Gizem Kol, Fatih Kerem Dedeli
Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Tek taraflı idiyopatik epiretinal membran (iERM) nedeniyle epiretinal ve iç limitan membran (İLM) soyulan hastalarının, peripapiller retina sinir lifi tabakası kalınlığı (pRSLTK) ve ganglion hücre kompleks kalınlıklarını (GHKK) diğer göz ile karşılaştırılmak. **YÖNTEM:** Prospektif, gözlemsel çalışmada Ocak 2023-Nisan 2023 tarihleri arasında tek taraflı iERM nedeniyle pars plana vitrektomi, epiretinal ve İLM soyulması cerrahisi geçirmiş olan hastalar değerlendirildi. Hastaların ameliyat öncesi en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), göz içi basıncı, biyomikroskopik ve fundus muayeneleri yapıldı. Hastaların her iki gözü ameliyattan ortalama 3 ay sonra, optik koherens tomografi görüntüleme (OKT) ile pRSLTK ve GHKK analizleri yapıldı. Olguların cerrahi geçiren gözü ile diğer gözün (kontrol) verileri karşılaştırıldı.

BULGULAR: Bu çalışmada tek taraflı iERM tanısı ile ameliyat edilen 16 hasta (6 kadın, 10 erkek) değerlendirildi. Ortalama yaş 69.6 ± 5 yıl, ortalama postop OKT değerlendirmesi 106 ± 65 gün idi. iERM grubunda; ortalama total pRSLTK 99.5 ± 14.8 , temporal pRSLTK 80.8 ± 10 , superior pRSLTK 113.8 ± 17.6 , nazal pRSLTK 80.6 ± 16.6 , inferior pRSLTK 122.5 ± 25.1 mikron idi. Kontrol grubunda; ortalama total pRSLTK 98.5 ± 19.9 , temporal pRSLTK 76.3 ± 20.1 , superior pRSLTK 119.7 ± 22.8 , nazal pRSLTK 75.6 ± 17.1 , inferior pRSLTK 122.1 ± 29.2 mikron idi. İki grup arasında total pRSLTK, temporal pRSLTK, superior pRSLTK, nazal pRSLTK ve inferior pRSLTK değerleri arasında anlamlı fark saptanmadı (sırayla p değeri 0.873, 0.424, 0.423, 0.415, 0.964). iERM grubunda; total GHKK 106.6 ± 9.1 , superior GHKK 106.6 ± 9.3 , inferior GHKK 108 ± 10.3 mikron idi. Kontrol grubunda; ortalama total GHKK 108 ± 19.5 , superior GHKK 107.3 ± 19.6 , inferior GHKK 108.3 ± 20.7 mikron idi. İki grup arasında total GHKK, superior GHKK ve inferior GHKK değerleri arasında anlamlı fark saptanmadı (sırayla p değeri 0.800, 0.700, 0.957).

TARTIŞMA VE SONUÇ: iERM nedeniyle İLM soyulan hastalarda, postoperatif erken dönem pRSLTK ve GHKK diğer göz ile benzerlik göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: İdiyopatik epiretinal membran cerrahisi, iç limitan membran soyulması, peripapiller retina sinir lifi tabakası, ganglion hücre kompleksi.

PS-769 [Vitreoretinal Cerrahi]

Dejeneratif miyopinin eşlik ettiği regmatojen retina dekolmanı olgularında kısa dönem cerrahi sonuçları

Fatma Bağcı, Selda Çelik Dülger, Mehmet Yasin Teke, Kenan Sönmez
SB Ankara Etlik Şehir Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Dejeneratif miyopinin eşlik ettiği regmatojen retina dekolmanı (RRD) ile başvuran olgularda kısa dönem cerrahi sonuçları değerlendirmek
YÖNTEM:Nisan 2022 - Mart 2023 tarihleri arasında pars plana vitrektomi (PPV) yapılan 158 RRD olgusu retrospektif olarak incelendi, içlerinde 19 olgu (%12) dejeneratif miyopinin eşlik ettiği RRD olgusu olarak tespit edildi. Hastalara tecrübeli 2 cerrah tarafından 25 ve 27 gauge PPV işlemi uygulandı. Yırtığın durumu ve cerrahın tercihine göre tamponad olarak silikon yağı, perflorokarbon sıvısı (PFKS) veya gaz (C3F8) kullanıldı. Hastalar en az 3 ay süreyle takip edildi.

BULGULAR:Olguların 15'i erkek (%79), 4'ü kadın (%11) iken, yaş ortalaması 44 (14-64 aralığında) idi. Preoperatif ve postoperatif görme keskinliği ortalaması sırasıyla 1.32 ± 0.7 (logMAR) ve 0.91 ± 0.4 (logMAR) idi. Preoperatif değerlendirmede olguların 14'ü (%73) psödo fak, 5'i (%27) ise fakikti. 2 olguda refraktif cerrahi öyküsü, 7 olguda ise diğer gözde geçirilmiş vitreoretinal cerrahi öyküsü mevcuttu. Yırtıklardan 4'ü superior, 1'i süperotemporal, 2'si nazal, 12'si ise inferior lokalizasyonda idi. Tamponad olarak silikon yağı, PFKS veya gaz (C3F8) verilen olguların 12'sinde (%74) anatomik başarı sağlanırken, 5'inde (%26) ise postoperatif izlemde nüks retina dekolmanı gözlemlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Dejeneratif miyopinin eşlik ettiği RRD nedeni ile başvuran olguların çoğunda postoperatif anatomik ve fonksiyonel başarı sağlanabilirken azımsanamayacak bir kısmında nüks retina dekolmanı ile seyredebileceği ve birden fazla cerrahiye ihtiyaç duyulabileceği hususu dikkat çekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dejeneratif miyopi, regmatojen retina dekolmanı, nüks

PS-770 [Vitreoretinal Cerrahi]

Santral retinal arter tıkanmalarında acil tedavi sonrasında Pars Plana Vitrektomi (PPV) veya Hiperbarik Oksijen Tedavisi(HBO) uygulaması sonuçlarının değerlendirilmesi

Özcan Kayıkçıoğlu¹, Suzan Doğruya², Yeliz Delibay¹

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Göz Hastalıkları AD, Manisa

²Uşak Üniversitesi, Göz Hastalıkları AD, Uşak

GİRİŞ VE AMAÇ:Acil tıbbi tedavi sonrasında pars plana vitrektomi (PPV) veya hiperbarik oksijen tedavisine (HBO) yönlendirilen santral retinal arter tıkanıklığı olan hasta grupları karşılaştırılmıştır.

YÖNTEM:Santral retinal arter tıkanması nedeni ile acil tıbbi tedavi sonrasında pars plana vitrektomi uygulanan 8 hasta ile hiperbarik oksijen tedavisi alan 7 hastanın demografik özellikleri, başlangıç ve son görme keskinlikleri, ve göz bulguları değerlendirilmiş ve karşılaştırılmıştır.

BULGULAR:Çalışmada toplam 15 hasta değerlendirilmiştir. Ortalama hasta yaşı hiperbarik oksijen grubunda $65,2 \pm 9,9$ yaş, PPV grubunda $58,7 \pm 12,8$ yaştı. Tedaviye başlanma zamanları gruplar arasında benzerdi. Başlangıç ve sonuç görme keskinliği, görmeye oluşan değişiklik, intraoküler basınç açısından farklılık izlenmedi. PPV tedavisi uygulanan grupta başlangıç görme keskinliği $2,90 \pm 0,56$ log MAR, son görme keskinliği $2,83 \pm 0,74$ log MAR, ortalama cerrahi sonrası GİB değeri $15,0 \pm 3,7$ mmHg, hastaneye kabul zamanı $2,6 \pm 4,6$ gündü. İki hastada diyabet, bir hastada travma, iki hastada hipertansiyon ve kronik obstrüktif AC hastalığı vardı. HBO tedavisi alan grupta; başlangıç görme keskinliği $2,44 \pm 0,83$ log MAR, son görme keskinliği $2,35 \pm 0,92$ log MAR, tedavi sonrası GİB ortalaması $12,9 \pm 4,3$ mmHg, ortalama hastaneye kabul $5,9 \pm 10,7$ gündü. Tüm hastalarda yandaş hastalık izlenmekte HT, KAH, KOAH mevcuttu. (Tablo 1-2)

TARTIŞMA VE SONUÇ:Homojen gruplar olmasa da, görsel sonuç açısından PPV ve HBO grupları arasında klinik ve istatistiksel anlamlı farklılık saptanmadı. Santral retinal arter tıkanmasında tedavinin gecikmesizin saatler içinde uygulanması gereği değerlendirildi.

Anahtar Kelimeler: Santral arter tıkanması, Hiperbarik oksijen tedavisi, Pars plana vitrektomi

PS-771 [Vitreoretinal Cerrahi]

Pars plana vitrektomi ameliyatı sonrası toksik anterior segment sendromu

Hatun Handan Bardak, Yavuz Bardak
Etiler Dünyagöz Hastanesi, İstanbul.

GİRİŞ VE AMAÇ:Pars plana vitrektomi (PPV) ameliyatı sonrası gelişen toksik anterior segment sendromu (TASS)'nu bildirmek.
YÖNTEM:Geriye yönelik bir olgu sunumu.
BULGULAR:58 yaşında, sağ gözünde görme keskinliği (GK) 0.1 olan erkek bir olguda makular ven tıkanıklığı sekeli, makular ödem, epiretinal membran (ERM) saptandı. Olguda, komplike olmayan 23 G PPV – ERM, iç limitan membran (İLM) soyma- endolaser ameliyatı sonrası 24 saat içinde TASS gelişti. TASS sonrası GK el hareketleri düzeyine geriledi. Konjonktiva hiperemik, kornea saydam, pupiller membran, hipopiyon, fundus refleksi alınamaması muayene bulguları ile B-mod USG'de göz içi bantları tespit edildi. Hastanın ağrısı hiç olmadı. Göz içi basıncı normal düzeyde seyretti. Subkonjonktival steroid enjeksiyonu 2x1, topikal steroid, antibiyotik ve sikloplejik damla tedavisi sonrası postoperatif 3. gün fundus refleksi görülmeye başladı. Postoperatif 4. ve 5. gün subkonjonktival steroid enjeksiyonu sonrası USG'de göz içi bantlarının gerilediği tespit edildi. Postoperatif 6. gün, hipopiyon ve pupiller membran tamamen kayboldu, retina indirekt oftalmoskopide yatışık olarak izlendi, GK 0.2 idi. Topikal steroid, antibiyotik ve sikloplejik damla tedavisine postoperatif bir ay devam edildi. Postoperatif 6. ay GK 0.6 idi.
TARTIŞMA VE SONUÇ:PPV sonrası nadir de olsa görülen TASS'da steroid tedavisi etkilidir.

Anahtar Kelimeler: Vitrektomi, toksik anterior segment sendromu, steroid

PS-772 [Vitreoretinal Cerrahi]

Vitreomaküler Traksiyon ile İlişkili Subtotal Retina Dekolmanı; Multimodal Görüntüleme Eşliğinde Bir Olgu Sunumu

Melike Vanlıoğlu, Berrak Şekeryapan Gediz, Eyüpcan Şensoy, Yasemin Özdamar Erol
Etlik Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Vitreomaküler traksiyon (VMT) arka hyaloid membranın makuladan tam olarak ayrılması sonucunda gelişen; retina morfolojisinde psodokist, hole ve traksiyonel makula dekolmanı gibi çeşitli değişiklikler yaparak metamorfopsi, görme kaybı gibi semptomlara yol açabilen bir durumdur. Bu yazıda sol gözde VMT'ye bağlı nadir bir komplikasyon olan subtotal retina dekolmanı (RD) olgusunun sunulması amaçlanmaktadır. **YÖNTEM:** Tam oftalmolojik muayeneye ek olarak multi-modal görüntüleme yöntemleri uygulanmıştır.

BULGULAR: 61 yaşında erkek hasta sol gözde 5 gün önce başlayan görme kaybı şikayeti ile başvurdu. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) sağ göz 0,4; sol göz 1 metreden parmak sayma idi. Göz içi basınçları normal, ön segment muayenesinde her iki gözde nükleer skleroz mevcuttu. Fundus muayenesinde sağ göz de makula kırışık, sol göz de subtotal RD ve disk hiperemisi izlenmekte idi. Yırtık izlenmedi. Fundus floresin anjiyografisinde sağ göz doğal, sol gözde disk hiperemisi mevcuttu (Resim 1). Optik koherens tomografisinde (OKT); her iki gözde epiretinal membran ve ayrıca sol gözde tam ayrılmamış arka hyaloidin makulaya traksiyon uygulaması sonucunda gelişen traksiyonel RD ve dış nükleer tabakada retinoskizis benzeri kavitasyonlar eşlik etmekteydi (Resim 2). VMT'ye sekonder gelişen traksiyonel RD tanısı konularak sol göze fako+iol+pars plana vitrektomi (PPV) uygulandı. Vitrektomiyi takiben membran soyulması uygulanıp gaz tamponad ile ameliyat sonlandırıldı. İkinci ay kontrolünde EİDGK sol gözde 0,4 düzeyinde idi. Fundus muayenesinde retina yatışık izlenirken, OKT'de seröz sıvının tamamına yakını rezorbe olduğu ve fovea kontürünün oluşmaya başladığı izlendi (Resim 3). Hastanın takipleri retina birimimizde devam etmektedir. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Subtotal traksiyonel RD, VMT'nin nadir ancak ciddi görme kaybı ile sonuçlanan bir komplikasyondur. Multimodal görüntüleme tanı koymada yardımcıdır. VMT'ye bağlı gelişen subtotal RD olgularında PPV ve membran soyulması başarılı anatomik ve görsel sonuç sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Posterior vitreus dekolmanı, Subtotal retina dekolmanı, Traksiyonel retina dekolmanı, Vitreomaküler traksiyon

PS-773 [Vitreoretinal Cerrahi]

Makula Off Retina Dekolmanı Olan Hastalarda İnternal Limitan Membran Soyulmasının Anatomik ve Görsel Sonuçlara Etkisi

Deniz Bağcı, Cumali Değirmenci, Filiz Afrashi, Cezmi Akkin
Ege Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Retina dekolmanı cerrahisinden sonra ortaya çıkan en sık ve en önemli komplikasyonlardan biri epiretinal membrandır(ERM). Bu oran kronik ve makula tutulumu olan retina dekolmanlarında daha yüksek oranda görülmektedir. Bu çalışmada amaç makula tutulumu olan ve silikon endotamponad kullanılan retina dekolmanı hastalarında internal limitan membran(ILM) soyulmasının anatomik ve görsel sonuçlara olan etkisini değerlendirmektir.

YÖNTEM:Çalışmamıza Ege Üniversitesi Göz Hastalıklarında makula off retina dekolmanı nedeniyle opere edilen ve ILM soyulan(Grup 1) 19 hastanın 19 gözü ile ILM soyulmamış(Grup 2) 32 hastanın 33 gözü dahil edilmiştir. Bütün hastalarda cerrahi öncesi, cerrahi sonrası 1.ay ve silikon alımı sonrası 1.ayda detaylı oftalmolojik muayenenin yanında cerrahi sonrası makula OCT'de değerlendirilmiştir. $P<0,05$ anlamlı olarak kabul edildi.

BULGULAR:Hastaların ortalama yaşları grup1; $60,47 \pm 9,9$ grup2; $57,56 \pm 10,63$ idi. Ortalama takip süresi $9,13 \pm 5,29$ ay idi. Cerrahi öncesi görme keskinlikleri grup1; $0,025 \pm 0,048$ grup2; $0,07 \pm 0,16$ idi. Cerrahi sonrası 1.ay, görme keskinlikleri grup1; $0,14 \pm 0,22$ grup2; $0,22 \pm 0,19$ idi($p=0,1$). ERM gelişimi Grup1'de gözlenmezken grup2'de 9 gözde gözlendi. Makula volümü ortalama grup1; $9,12 \pm 2,18$ grup2; $9,14 \pm 1,16$ ($p=0,9$); santral foveal kalınlık ortalama grup1; $349 \pm 136,8$ grup2; $309,26 \pm 81,06$ idi ($p=0,2$). Silikon alımı sonrası görme keskinlikleri grup1; $0,25 \pm 0,14$ grup2; $0,27 \pm 0,23$ idi ($p=0,2$). ERM gelişimi Grup1'de gözlenmezken grup2'de 23 hastada gözlendi. Makula volümü ortalama grup1; $8,9 \pm 1,53$ grup2; $8,9 \pm 1,51$ idi ($p=0,9$). Santral Foveal Kalınlık ortalama grup1; $334,2 \pm 126,7$ grup2; $321,36 \pm 71,01$ idi($p=0,7$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Makula tutulumu olan retina dekolmanlarında vitreoretinal cerrahi sırasında ILM soyulması ERM gelişiminin engellenmesi açısından etkili bir yöntemdir. Ancak bu etki görsel başarıda görülmemektedir. Uzun dönem sonuçların saptanabilmesi için daha uzun süre takipli ve daha yüksek hasta katılımlı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: dekolman, epiretinalmembran, internallimitanmembran

PS-774 [Vitreoretinal Cerrahi]

COVID-19 Pandemisinin Kliniğimizde Yapılan Vitreoretinal Cerrahi Sayı ve Türlerine Etkisi

Burcu Atay, Hüseyin Baran Özdemir, Şengül Özdek, Gökhan Gürelık
Gazi Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Sağlık Bakanlığı COVID-19 ile mücadelede tüm dünyadaki tıbbi önerilerle uyumlu olarak Türkiye’de ilk vakanın görüldüğü 11 Mart 2020’den itibaren acil olmayan cerrahi prosedürleri sınırlandırdı. Bu önerilerin ve yayınlanan rehberlerin doğrultusunda kliniğimizde yapılan vitreoretinal cerrahi (VRC) vakalarının sayısı ve türleri üzerindeki etkisi araştırılmıştır.

YÖNTEM: 11 Mart 2020 tarihinden önceki ve sonraki 1 yılı kapsayacak şekilde 12 Mart 2019 ile 11 Mart 2021 tarihleri arasında Gazi Üniversitesi Göz Hastalıkları Kliniğinde yapılan tüm VRC geçirmiş hasta dosyaları retrospektif olarak incelenmiştir. Hastaların demografik bilgileri, VRC sayısı ve türleri analiz edilmiştir. Türk Oftalmoloji Derneği COVID-19 rehberi esas alınarak VRC türleri acil ve elektif olarak değerlendirilmiştir. Verilerin analizi için SPSS 22.0 kullanılmıştır.

BULGULAR: Toplamda 933 VRC çalışmaya dahil edilmiştir. Hastaların ortalama yaşı $43,73 \pm 25,82$ olup, %64,1’i (598) erkekti. Pandemi öncesi yapılan toplam VRC sayısı 518 olup, bu sayının pandemi sonrası 415’e düştüğü görülmüştür. Pandemi öncesi yapılan acil VRC sayısı 362 (%69,9) olup pandemi sonrası yapılan acil VRC sayısı 345 (%83,1) olduğu görüldü ve acil VRC oranındaki bu artış istatistiksel anlamlı olarak yüksek bulundu ($p < 0,0001$). Acil VRC içerisinde yırtıklı retina dekolmanı ve vitreus hemorajisi oranları pandemi öncesi sırasıyla %44,4 (230) ve %6,8 (35) iken pandemi sonrası %52,3 (217) ve %13,7’ye (57) yükseldiği görüldü ve bu artış istatistiksel olarak anlamlı idi ($p < 0,0001$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: COVID-19 pandemisi sırasında oftalmolojik cerrahiler için yapılan ulusal ve uluslararası öneriler kliniğimizde yapılan cerrahi sayı ve türlerini etkilemiştir. Bu sonuçlar, COVID-19 gibi pandemilerin vitreoretinal cerrahi ihtiyacı olan hastaların düzenlenmesi ve planlanmasındaki önemini vurgulamış olup, acil endikasyona sahip hastaların kategorize edilip öncelik verilmesinin gerekliliğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, pandemi, vitreoretinal cerrahi

PS-777 [Vitreoretinal Cerrahi]

İdiopatik epiretinal membran olan gözlerde maküler mikrovasküler özelliklerinin değerlendirilmesi

Fatma Yaman, Sema Tamer Kaderli, Aylin Karalezli, Sabahattin Sül Sıtkı Koçman Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Muğla

GİRİŞ VE AMAÇ:AMAÇ: İdiopatik epiretinal membran olan gözlerde foveal avasküler alan (FAZ) anatomik özelliklerini ve retinal vasküler tortuosity indeksi (RVTI) normal gözlerle karşılaştırmak, en iyi düzeltilmiş görme keskinliği ile olan korelasyonu araştırmak. **YÖNTEM:**METHOD: Crosssectional retrospektif bu çalışmaya 27 idiyopatik ERM'li göz ve 30 sağlıklı göz dahil edildi. Tüm olguların EİDGK, GİB, sferik ekuavalant, detaylı oftalmolojik muayene kayıtları, optik koherens tomografi anjiyografi (OCTA) değerlendirildi. OCTA parametreleri olarak Santral foveal kalınlık (SFK), FAZ alanı, FAZ çevresi, foveal parafoveal damar yoğunluğu (superfisiyal kapiller pleksus (SCP) ve derin kapiller pleksus (DCP)) ve FAZ acircularity indeksi, fractial dimension (FD) değerlendirildi. RVTI ölçümleri, ImageJ programı versiyonu 1.52 u 64-bit Java 1.80_112 kullanılarak yapıldı. **BULGULAR:**BULGULAR: Çalışmaya 27 hastanın 27 gözü dahil edildi. Ortalama yaş 60.8 ± 6.5 , 15'i (%55.5) kadın 12'si (%44.5) erkekti. OCT evreleme şemasına göre 4(%14,9) göz evre 2, 15(%55.5) göz evre 3, 8 göz(%29.6) evre 4 idi. Ortalama EİDGK 0.50 ± 0.36 logMAR idi. Ortalama FAZ alanı 0.185 ± 0.058 , FAZ çevresi 1.716 ± 0.311 , FD 47.2 ± 6.21 sağlıklı gözlere kıyasla istatistiksel olarak düşük saptandı. (Hepsi için $p < 0.01$) Foveal damar yoğunluğu her iki tabakada (SCP ve DCP) sağlıklı gözlere kıyasla yüksek saptanırken, parafoveal damar yoğunlukları anlamlı derecede düşük bulundu. (Hepsi $p < 0.001$) CFT, ve RVTI, ERM'li gözlerde istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek saptandı. (Sırasıyla $p = 0.001$, ve $p = 0.01$) İki grup arasında FAZ acircularity indeksi bakımından anlamlı bir farklılık izlenmedi. ($p = 0.207$) EİDGK (logMAR) ile CMT ve RVTI arasında negatif korelasyon saptandı. ($r = 0.417$, $p = 0.03$, $r = 0.398$, $p = 0.04$) **TARTIŞMA VE SONUÇ:**TARTIŞMA: RVTI, idiyopatik ERM'li gözlerde retinal mikrovasküler yapılar üzerindeki traksiyonu kantitatif olarak gösterebilir. Epiretinal membran olan gözlerde traksiyonun mikrovasküler yapılarda yarattığı değişiklikleri izlemede OCTA faydalıdır.

Anahtar Kelimeler: epiretinal membran, foveal avasküler alan, retinal vasküler tortuosity indeksi

PS-779 [Vitreoretinal Cerrahi]

Maküler delik cerrahisi sonrası foveal morfolojik değişikliklerin kantitatif analizi ve preoperatif prediktif faktörler

Ahmet Taşkın, Özge Yanık Odabaş, Figen Şermet, Sibel Demirel, Emin Özmert
Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Maküler delik cerrahisi sonrası foveal morfolojik değişikliklerin kantitatif analizi ve fovea formasyonunu olumlu etkileyen preoperatif prediktif faktörlerin tanımlanması
YÖNTEM: Maküler delik nedeniyle pars plana vitrektomi uygulanan 29 olgunun preoperatif ve postoperatif 3. aya ait en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (EİDGK) ve optik koherens tomografi (OKT) görüntüleme bulguları değerlendirildi. Preoperatif OKT görüntüleme bulgusu olarak delik evresi, taban genişliği, çapı ve intraretinal kist varlığı değerlendirildi. Postoperatif olarak ise santral maküler kalınlık (SMK), iç ve dış retinal kalınlık ölçüldü. Foveal derinlik, fovea taban genişliği ve foveal eğim gibi postoperatif fovea formasyonunu gösteren kantitatif foveal parametreler analiz edildi.
BULGULAR: 11 olgu evre 2, 9 olgu evre 3, 9 olgu ise evre 4 maküler delik mevcuttu. Post operatif EİDGK değeri ile postoperatif SMK ($r=0,66$; $p:0,00$) ve İRK ($r=0,64$; $p:0,00$) değerleri arasında pozitif yönde, en dar çap ($r=-0,64$; $p:0,00$) ve taban çapı ($r=-0,57$; $p:0,00$) ile negatif yönde anlamlıydı. Postoperatif 3. ay elipsoid zon hasarlı gözlerde EİDK ($0,29\pm0,14$) iken elipsoid zon intakt olduğu gözlerde ($0,42\pm0,19$) ($p=0,04$) Foveal eğim temporal açıları post operatif 3. ay OKT deki açının sağlam göz, kontrol grubundaki açıyla olan farkın mutlak değeri evrelere göre anlamlıydı. Evre 2 makular deliklerde farkın mutlak değeri ($6,91\pm6,22$) evre 3 ($14,11\pm10,18$) ve evre 4 ($16,56\pm8,09$) makular deliklerin post operatif kontrol grubuyla arasındaki eğim derecesinin mutlak değerinden anlamlı biçimde daha düşük olduğu tespit edilmiştir ($p:0,04$)
TARTIŞMA VE SONUÇ: Preoperatif delik en dar çapı ve taban çapı, postoperatif EİDGK için prediktif değere sahiptir. Elipsoid zonun intaktlığı hole cerrahisi sonrası görme fonksiyonun ve nöronal sağlığın bir göstergesidir. Foveal eğimin, foveal konturun sağlam göze yakın olması post operatif başarının bir göstergesidir. Evrenin daha düşük olduğu gözlerde post operatif foveal eğim daha sağlıklı olduğunda bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: makular delik, foveal eğim,

PS-780 [Vitreoretinal Cerrahi]

Makula Deliği Cerrahisi Sonrası Gelişen Retinal Arter Tıkanıklığı: Vaka Serisi

Yusuf Samet Atlıhan, Mehmet Erkan Dogan, Yusuf Ayaz
Akdeniz Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Retinal Arter Tıkanıklığı (RAT), vitreoretinal cerrahi sonrası nadir görülen ve ciddi bir komplikasyondur. Yıkıcı oküler komplikasyonlara yol açabileceği için hızlı tanı koyulup hızlı tedaviye başlanmalıdır. Vitreoretinal cerrahi sonrası arter tıkanıklığının sebebi kesin olarak bilinmemekle beraber kardiyovasküler risk faktörleri, ameliyat sırasında anestezi için kullanılan ilaçların bu duruma neden olabileceği yönünde kanıtlar vardır. Bu çalışmada, makula deliği nedeniyle vitreoretinal cerrahi uygulanan olgulara ameliyat sonrası birinci haftada RAT tanısı konulmuştur. Pars plana vitrektomi (PPV)'nin nadir bir komplikasyonu olan bu durumun literatüre katkısı olması amacıyla sunmayı amaçladık. **YÖNTEM:**Kliniğimizde makula deliği için PPV ameliyatı yapılan iki olgu takiplerinin 1. haftasında RAT geliştiği görülmüştür. **BULGULAR:**İlk olgu, bilinen kronik hipertansiyon hastalığı olan 70 yaşında kadın. İkinci olgu, bilinen diyabetes mellitus olan 72 yaşında kadın. Her iki olgu da sağ gözde bulanık ve çarpık görme şikayeti ile kliniğimize başvurdu ve makula deliği tanısı kondu. Olgulara PPV, ters iç limitan membran flep tekniği ve SF6 gaz tamponadı ile komplikasyonsuz şekilde uygulandı. Ameliyat sonrası birinci haftada her iki olguda RAT geliştiği görüldü. Olgulara dijital oküler masaj yapıldı. Timolol-dorzolamid kombinasyon damlası, brimonidin damlası, 500 mg oral asetazolamid ve 100 mg oral astilsalisilik asit tedavisi başlandı. Ayrıca hiperbarik oksijen tedavisi başlandı. Olguların takipleri kliniğimizde devam etmektedir. **TARTIŞMA VE SONUÇ:**Vitrektomi ile ilişkili iyatrojenik retinal arter tıkanıklığı gelişimi, retrobulber anestetik ilaçların etkileri, anestezi uygulananının geliştirdiği komplikasyonlar ve cerrahi sırasında arter duvarının hasar görmesi gibi intraoperatif bir nedene bağlı gelişebilir ve olgulardaki kardiyovasküler risk faktörleri arter oklüzyon gelişimini kolaylaştırabilir. Vitreoretinal cerrahlar bu potansiyel risklerin farkında olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Makula deliği, Optik koherens tomografi, Pars plana vitrektomi, Retinal arter tıkanıklığı

PS-781 [Vitreoretinal Cerrahi]

Maküler hol için pars plana vitrektomi yapılan hastalarda parafoveal psödokistlerin cerrahi sonrası anatomik prognoz üzerine etkisi

Yurdagül Girgin¹, Eyyüp Karahan¹, Sami Yılmaz², Aysegül Mavi Yıldız², Remzi Avcı²

¹Balıkesir Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Balıkesir

²Bursa Retina Göz Hastanesi, Bursa

GİRİŞ VE AMAÇ:Tam kat maküler hol için pars plana vitrektomi yapılan hastalarda preoperatif dönemdeki parafoveal psödokist yoğunluğunun postoperatif anatomik sonuçlara olan etkisinin değerlendirilmesi

YÖNTEM:2016 Ocak- 2022 Kasım ayları arasında Bursa Retina Göz Hastanesi'nde tek cerrah (Dr RA) tarafından maküler hol için pars plana vitrektomi uygulanmış 200 hastanın dosyaları geriye dönük tarandı. Çeşitli sebeplerle çalışma dışı bırakılan hastalardan sonra en az 6 ay uygun şekilde takip edilmiş 80 hasta çalışmaya dahil edildi. Seksen hastanın 77'sinde (%96,2) tek cerrahi ile maküler holün kapanmış olduğu görüldü. Yetmiş yedi hastada, final fovea kalınlığı, eksternal limitan membran (ELM)ve elipsoid zon (EZ) bütünlüğü ile preoperatif dönemdeki maküler hol en küçük çapı, bazal çapı, yüksekliği, maküler holün alanı ve parafoveal psödokist alanı arasındaki ilişki incelendi.

BULGULAR:Eksternal limitan membran ve elipsoid zonda tam bütünlük sağlanamayan hastalarda ELM ve EZ'de tam bütünlük sağlanana göre, preoperatif perifoval kist alanının anlamlı derecede daha fazla olduğu görüldü (sırasıyla p=0,026, p=0,009). Ortalama ELM defekti uzunluğu ile preoperatif kist alanı arasında korelasyon anlamlı değil iken, ortalama EZ defekti uzunluğu ile preoperatif kist alanı arasında orta derecede anlamlı ilişki tespit edildi. Yapılan çoklu regresyon analizlerinde preoperatif kist alanının ELM ve EZ bütünlüğünü bağımsız olarak etkileyemediği, tek etkili faktörün preoperatif minimum hol çapı olduğu görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Psödokist varlığı tek başına diğer parametrelerden bağımsız olarak kötü prognoz belirteci olarak tespit edilmemiş olmakla birlikte, preoperatif dönemde yoğun parafoveal psödokist varlığının, cerrahi sonrasında dönemde fotoreseptör bütünlüğü belirteçleri olan ELM ve EZ üzerinde olumsuz etkileri vardır.

Anahtar Kelimeler: elipsoid zon, maküler hol, parafoveal psödokist

PS-783 [Vitreoretinal Cerrahi]

Ön Ve Arka Segment Patolojisi Olan Hastalarda Retina Dekolmanı Veya Endoftalmi Tedavisi İçin Geçici Keratoprotez Eşliğinde Pars Plana Vitrektomi ile Kombine Penetran Keratoplasti

Mehmet Onen, Muzaffer Şahin, Özlem Evren Kemer, Emine Esra Karaca, Dilay Özek
TC Sağlık Bakanlığı Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Göz hastalıkları, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Retina dekolmanı veya endoftalmi tedavisi için kombine ön ve arka segment cerrahisinin fonksiyonel ve anatomik sonuçlarını araştırmak.
YÖNTEM: Kombine retina ve kornea hastalığı olan 52 hastaya retina dekolmanı (RD) (n=26) veya endoftalmi (E) (n=26) tedavisi için geçici keratoprotez eşliğinde pars plana vitrektomi (PPV) ile kombine penetran keratoplasti (PKP) uygulandı. PPV, 25 gauge vitrektomi sistemi ile gerçekleştirildi. Endoftalmilerin 20'si keratit nedeni ile gelişen endoftalmi idi. Göz içi tamponadı olarak standart silikon yağı (n=37), ağır silikon yağı (n=13) ve C3F8 gazı (n=2) verildi. Görsel ve anatomik sonuçlar retrospektif olarak incelendi. Takip süresi 6 ay ile 48 ay arasında değişmekteydi.

BULGULAR: Hastaların ortama yaşı $48,9 \pm 25,6$ idi. Hastaların tümünde ameliyat öncesi görme keskinliği, ışık hissi veya el hareketine düzeyinde idi. Son vizitlerinde postoperatif görme keskinliği, ancak 19 (%36) hastada 0.1 ve üzeri seviyeye çıktı. Görme keskinliği artan hastaların retina patolojileri, 11'inde RD ve 7'sinde E idi. RD olan hastaların 22'sinde (%84) tek operasyon ile anatomik başarı elde edilirken, olguların 4'ünde tekrar vitrektomi gerekti. Korneal greft reddi 6 hastada izlenirken, 2 hastaya tekrar PKP yapıldı. Endoftalmi neden ile opere edilen 1 hastada fitizis bulbi gelişti. Hastaların 15'inde (%29) antiglokomatöz ile kontrol altına alınan göz içi basınç artışı gelişti. Görsel rehabilitasyonu sağlamak amacı ile, parsplana lensektomi uygulanan ve takiplerde ön ve arka segmenti sağlıklı olan 10 hastaya intraskleral fiksasyon ile göz içi lensi yerleştirildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Geçici keratoprotez eşliğinde PPV ve PKP, iyi anatomik sonuçlara sahiptir ve karmaşık ön ve arka segment patolojilerini tedavi etmenin etkili bir yoludur. Postoperatif görme fonksiyonu sınırlı olmakla birlikte, anatomik başarısı yüksektir. Ön ve arka segment cerrahilerinin birlikte çalışması, ameliyat başarısındaki en önemli faktördür.

Anahtar Kelimeler: Geçici Keratoprotez, Retina Dekolmanı, Endoftalmi, Pars Plana Vitrektomi, Penetran keratoplasti

PS-787 [Vitreoretinal Cerrahi]

Epiretinal membran olgularında Panomap analizi ile makuler parametrelerin incelenmesi

Funda Ebru Aksoy, Semih Çakmak, Gülay Yalçınkaya Çakır, Çiğdem Altan
İstanbul SBÜ Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:İdiopatik epiretinal membran (ERM) bulunan gözlerde retinal segmentasyon ile ölçülen makuler gangliyon hücre – inner pleksiform (GC-IPL) tabaka kalınlığının incelenmesi ve sağlıklı gözlerle kıyaslanması
YÖNTEM:ERM tanısıyla takip edilen 50 hastanın 50 gözü ve yaş-cinsiyet eşleştirilmiş 50 sağlıklı göz çalışmaya dahil edildi. Tüm gözlerle tam oftalmolojik muayene ve Cirrus - OCT yardımı ile Panomap analizi yapılarak GC-IPL, RNFL ve makula kalınlıkları ölçülerek 2 grup kıyaslandı.

BULGULAR:ERM grubunda ortalama ve minimum GC-IPL kalınlığı kontrol grubundan anlamlı olarak ince bulundu($P<0.0001$). Sektöryel olarak incelendiğinde, süperior, süperonazal, süperotemporal, inferior, inferotemporal ve inferonazal GC-IPL kalınlıkları ERM grubunda anlamlı olarak düşük bulundu. Makuler kalınlık ölçümleri (3 mm ve 6 mm) ise ERM grubunda anlamlı olarak yüksekti ($P <0.05$). Ortalama peripapiller retina siniri lifi tabaka kalınlığı ve vertikal-horizantal cup/disk oranı ise 2 grupta da benzerdi. Makuler kalınlık ve GC-IPL arasında negatif korelasyon mevcuttu.

TARTIŞMA VE SONUÇ:ERM olgularında traksiyona bağlı retinal hasar tüm katları etkilemektedir. Glokom ve ERM arasında kanıtlanmış bir bağlantı olmamakla birlikte, bu iki hastalık aynı gözde eş zamanlı olarak teşhis edilebilir. Özellikle glokom olgularında GC-IPL ile progresyon takibini zorlaştırabilir.

Anahtar Kelimeler: panomap,oct, epiretinal membran, makuler analiz

PS-788 [Vitreoretinal Cerrahi]

Coats' Hastalığına Eşlik Eden Retinoskizis: Kötü Prognoz Belirtisi Olabilir Mi?

Merve Oral¹, Şengül Özdek¹, Ece Özdemir Zeydanlı², Hatice Tuba Atalay¹

¹Gazi Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

²Ankara Retina Klinik, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Coats' hastalığında eşlik eden retinoskizis varlığının, hastalığın tedavisine ve prognozuna etkisinin araştırılması
YÖNTEM:Evre 2B-3A Coats' hastalığı ve retinoskizis birlikte görülen 3 olguluk seri
BULGULAR:Olgu-1: Coats hastalığı tanısı ile yönlendirilen 7 yaş hastanın muayenesinde foveada nodül, üst temporalde kistik büllöz retinoskizis, temporalde telanjiektazik damarlar ve exudative lokalize RD mevcut idi.Toplamda 3x kez lazer fotokoagülasyon (LFK) ve intravitreal antiVEGF(IVBT) enjeksiyonu sonrası inferiorda yeni retinoskizis geliştiği izlendi(Figur-1).Hastanın tedaviye cevabının yetersiz olması,disk başından makulaya uzanan traksiyon yaratan membran olması nedeniyle vitrektomi yapıldı.Cerrahide retinoskizis alanlarına iç kat retinektomi uygulandı.Hastanın takiplerde eksudasyonlarının gerilediği izlendi(Figur-2). Olgu-2:5 aylık iken tarafımıza sol gözde exudative retina dekolmanı nedeniyle yönlendirilen bebeğin muayenesinde temporalde retinoskizis ile birlikte yoğun eksudasyon,lokalize RD mevcut idi (Figur-3).2 kez LFK ve IVBT yapılan hastaya tedaviye cevabın yetersiz olması nedeniyle vitrektomi ve iç kat retinektomi önerildi.Ancak ailenin cerrahiye kabul etmemesiyle birlikte 9 ay sonra yapılan muayenede retinanın total poşlu dekolle olduğu izlendi. Olgu-3:Coats hastalığı tanısı ile yönlendirilen 9 aylık bebeğin muayenesinde lokalize eksudatif RD ye ilaveten superiorda ve alt temporalde retinoskizis alanları izlendi. Silikon bant serklaj ile lens koruyucu vitrektomi,iç kat retinektomi yapıldı. 6.ay kontrolünde retinanın yatışık olduğu ve eksudasyonun belirgin gerilediği izlendi(Figur-4).
TARTIŞMA VE SONUÇ:Retinoskizis retina tabakalarında ayrışma ile karakterize olup Coats hastalığı ile retinoskizis birlikteliği literatürde sınırlı olguda bildirilmiştir.Retinoskizisin vasküler sızıntı bölgelerinde izlenmesi hastalık aktivasyonu ile ilişkilendirilebilir olup bu olgularda ablatif tedaviler sonuçsuz kalabilmekte,PPV ve iç kat retinektomi gibi agresif tedaviler daha iyi sonuçlar vermektedir.

Anahtar Kelimeler: Coats hastalığı, retinoskizis, iç kat retinektomi

PS-789 [Vitreoretinal Cerrahi]

Pars Plana Vitrektomi Uygulanan Regmatojen Retina Dekolmanı Olgularında Farklı Endotamponad Türlerindeki Cerrahi Başarının Karşılaştırılması

Nurullah Koçak, Kübra Nur Bolat, Özlem Eşki Yücel
Ondokuzmayıs Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Samsun

GİRİŞ VE AMAÇ:Regmatojen retina dekolmanı (RRD) nedeniyle pars plana vitrektomi (PPV) uygulanan olgularda endotamponad olarak kullanılan silikon yağı (SY), sülfür heksaflorid (SF6) ve oktafloropropan (C3F8) gazlarının ilk cerrahi sonu anatomik başarı üzerine etkilerinin karşılaştırılması amaçlandı.

YÖNTEM:Çalışmada 2018-2022 yılları arasında RRD nedeniyle PPV uygulanan 108 hastanın 108 gözü retrospektif olarak değerlendirildi. Cerrahi sonunda olgular kullanılan tamponad çeşidine göre silikon yağı (1300 cst), %20 SF6 ve %14 C3F8 olma üzere üç gruba ayrıldı. Silikon yağı uygulanan grupta anatomik başarı silikon yağı çıkarılması ardından 6 ay sonra retinal yatışıklığın devam etmesi olarak kabul edildi. Başlangıç muayenede tüm olguların yırtık sayısı, yırtık yeri, dekolmanın etkilediği kadran sayısı, proliferatif vitreoretinopati (PVR) varlığı ile 6 ay sonunda en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (EİDGK), sekonder glokom mevcudiyeti ve son refraksiyon ölçümleri kayıt edildi.

BULGULAR:Çalışmaya katılan hastaların yaş ortalaması 61.9 ± 10.4 olup olguların 45'ini (%41.7) kadın cinsiyet oluşturmaktaydı. Olgulardaki ortalama yırtık sayısı 1.27 ± 0.57 olup 73'ünde (%67.6) makula tutulumu mevcuttu. Her üçgrupta da cerrahi sonrasındaki EİDGK değerlerindeki artış istatistiksel anlamlı olarak tespit edildi ($p < 0.001$, tümü için). SF6 ve C3F8 kullanılan gruplar arasında EİDGK açısından fark bulunmazken ($p = 0.189$) SY grubunda SF6 ve C3F8 gruplarına kıyasla EİDGK istatistiksel anlamlı düşük olarak bulundu ($p < 0.05$, her iki grup için). Altı ay sonunda tek cerrahi ile SY grubunda %89.6, SF6 grubunda %85.0 ve C3F8 grubunda %95.2 anatomik başarı elde edildi. Üç grup arasında cerrahi anatomik başarı açısından istatistiksel anlamlı fark tespit edilmedi ($p = 0.552$). SF6 ve C3F8 gruplarında sekonder glokom izlenmezken SY grubundaki olguların %9'unda antiglokomatöz ilaç kullanımı gerektiren sekonder glokom gelişimi izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmamızda tek cerrahi sonucunda kullanılan üç tamponadın anatomik başarısı açısından fark tespit etmedik.

Anahtar Kelimeler: Vitrektomi, Regmatojen Retina Dekolmanı, Endotamponad

PS-790 [Vitreoretinal Cerrahi]

Kombine fakoemülsifikasyon ve vitreoretinal cerrahi uygulanan gözlerde intraoküler lens dislokasyonu

Berrak Şekeryapan Gediz, Mehmet Emre Ayan
Ankara Etlik Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Kombine fakoemülsifikasyon+intraoküler lens(İOL) implantasyonu+vitreoretinal cerrahide(FAKO+İOL+VRC) kullanılan tampon maddeye göre İOL dislokasyonu ve ön kamara derinliğinin değerlendirilmesi.
YÖNTEM: Mayıs 2022-Mayıs 2023 arasında tek cerrah tarafından FAKO+İOL+VRC uygulanan hastalar retrospektif olarak değerlendirildi. Hastaların yaş, cinsiyet, preoperatif tanı, kullanılan tampon madde, postoperatif ön kamara derinliği, İOL pozisyonu, göz içi basıncı(GİB), komplikasyonların cerrahi müdahalesiz düzelme durumu, ikinci bir girişim gerekliliği değerlendirildi.

BULGULAR: Çalışmada 111 hastanın 111 gözü değerlendirildi. Hastaların yaş ortalaması 62 idi. Hastaların %52,2'si kadındı. Hastaların %13,5'i maküler hol, %22,5'i epiretinal membran, %42,3'ü retina dekolmanı, %15,3'ü vitreus hemorajisi tanısıyla opere edildi. Gözlerin %23,4'ünde silikon yağı, %41,4'ünde perfloropropan gazı(C3F8), %6,3'ünde sülfürhekzaflorid gazı(SF6), %10,8'inde serum, %18'inde hava tampon madde kullanıldı. Postoperatif takipte %6,3'ünde İOL'ün kapsül dışına dislokasyonu(7/111), %2,7'sinde sığ ön kamara(3/111) komplikasyonları gelişti. İOL dislokasyonu gelişenlerin altısında tampon madde C3F8, birinde SF6 kullanıldı. Bu hastaların ikisinde sikloplejik ajanın kesilmesi ve yüzüstü yatış pozisyonunun devamı ile İOL kapsül içerisine spontan reimplante oldu. Diğer beşinde İOL repozisyonu için ikinci operasyon gerekti. Sığ ön kamara gelişenlerin tamamında silikon yağı kullanıldı. Bu hastalara periferik iridotomi yapıldı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: FAKO+İOL+VRC sonrası ön segment komplikasyonları gelişebilir. İOL dislokasyonunun yönetiminde sikloplejik ajanın kesilmesi ve yüzüstü yatış önemli yer tutar. Dislokasyonun devam etmesinin görme keskinliğinde azalma ve disfotopsi şikayetlerine yol açabilir ve cerrahi kararda bu semptomlar göz önünde bulundurulmalıdır. Sığ ön kamara komplikasyonunda GİB yüksek seyredebilir ve tedavi kararı geciktirilmemelidir. Tedavi seçeneklerinde tampon maddenin parsiyel ekstraksiyonu ve periferik iridotomi yer alır.

Anahtar Kelimeler: dislokasyon, fakoemülsifikasyon, kombine, vitreoretinal, postoperatif

PS-791 [Vitreoretinal Cerrahi]

Travmatik Retina Dekolmanı Nedeniyle Vitrektomi Yapılan Pediatrik Hastalarda Anatomik ve Fonksiyonel Sonuçlar

Mehmet Onen, Muzaffer Şahin, Zeliha Yazar

TC Sağlık Bakanlığı Ankara Bilkent Şehir Hastanesi Göz Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ:Erişkinlerde modern vitreoretinal cerrahi, travma geçirmiş birçok gözün kurtarılmasına olanak sağlar. Bununla birlikte, ciddi göz yaralanmalarının üçte biri pediatrik yaş grubunda meydana gelir. Travma, çocukluk çağında monoküler körlüğün önde gelen nedenidir. Bu çalışma ile çocukluk çağı göz travması sonrası retina dekolmanı (RD) olan hastalarda vitreoretinal cerrahinin sonuçlarını araştırmak amaçlanmıştır. **YÖNTEM:**Oküler travmayı takiben RD nedeniyle vitreoretinal cerrahi uygulanan 50 çocuk (16 yaş veya altı) retrospektif olarak değerlendirildi. 15 (%30) göze vitrektomi ile kombine skleral çevreleme yapıldı. Tüm hastalarda 25-gauge vitrektomi sistemi kullanıldı. Göz içi tamponadı olarak 45 (%90) gözde silikon yağı, 5 (%10) gözde C3F8 kullanıldı. Künt travma 20 (%40) hastada var iken, penetran ya da perforan travma ise 30 (%60) hastada var idi. **BULGULAR:**Yaş ortalaması, 9.8+/-4.5 idi. Ortalama takip süresi, 14.3+/-12.1 ay idi. Hastaların 40'ı (%80) erkek iken, 10'u (%20) kadın idi. Görme keskinliği, istatistiksel olarak anlamlı oranda arttı (ilk görme logMAR 0.98+/-0.11; Son görme 0.66+/- 0.31 p=0.0001). Hastaların 25'inde (%50) 0.1 ve üzeri son görme keskinliği elde edildi. Tek operasyon ile anatomik başarı hastaların 25'inde (%50) sağlanırken, ikiden fazla operasyon ile hastaların 46'sında (%96) anatomik başarıya ulaşıldı. Birden fazla operasyon gereken olguların hepsinde proliferatif vitreoretinopati (PVR) mevcut idi. Hastaların 4'ünde (%8) fitizis bulbi gelişti. Fakik 44 hastanın 21'inde (%48) anatomik başarı sonrası katarakt operasyonu gerekti. Hastaların 7'sinde (%14) göz içi basınç artışı nedeniyle antiglokomatöz kullanmak zorunda kalındı. Künt ya da penetran/perforan travma tipi ile son görme arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Travma sonrası oluşan pediatrik RD olgularında tek operasyon ile anatomik başarı, ancak olguların yarısında elde edilmiştir ve fonksiyonel kazanım sınırlıdır. Bu olguların tümünde PVR anatomik başarısızlığın en önemli sebebidir.

Anahtar Kelimeler: Travma, Pediatrik Retina Dekolmanı, Pars Plana Vitrektomi

PS-792 [Vitreoretinal Cerrahi]

Cerrahi tedavi uygulanan familial eksudatif vitreoretinopati hastalarında fonksiyonel ve anatomik sonuçların incelenmesi

Burak Acar¹, Şengül Özdek¹, Hüseyin Baran Özdemir¹, Hatice Tuba Atalay¹, Gülsüm Kayhan², Mehmet Ali Ergün²

¹Gazi Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

²Gazi Üniversitesi, Tıbbi Genetik Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Ailesel eksudatif vitreoretinopati (FEVR) hastalarında genetik mutasyon tiplerinin belirlenmesi ve bunların klinik ve cerrahi (VRC) sonuçlara etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM:2013-2023 yılları arası FEVR tanısı alan hasta dosyaları retrospektif olarak incelendi. Genetik mutasyon taraması yapılan ve VRC geçiren 22 hastanın 30 gözü çalışmaya dahil edildi. Eşlik eden anomaliler, fonksiyonel ve anatomik sonuçların gen analizleri ile korelasyonu değerlendirildi.

BULGULAR:22 hastanın 30 gözü çalışmaya dahil edildi. 12 erkek ve 10 kadın ortalama cerrahi yaş 10.1 ± 7.93 yıl idi. 22 hastanın 4'ünde FZD4 geni, 3'ünde LRP5 geni, 2'sinde KIF11 geni, 2'sinde KSNJ13 geni, 1'inde TTLL5 geni tespit edildi, kalan 10 hastada klinik olarak anlamlı bir gen tespit edilmedi. Tek gözüne cerrahi uygulanan 16 hastanın 9'unun diğer gözüne profilaktik lazer tedavisi uygulandı. Hastaların ameliyat öncesi ortalama görme keskinliği (GK) 2.5 ± 0.3 logMAR idi. Ameliyat sonrası GK 1.3 ± 0.7 logMAR'a yükselmiş olup istatistiksel anlamlı idi ($p=0.013$). Cerrahi geçiren 30 gözün 16'sında hava, 7'sinde sıvı (BSS), 5'inde silikon, 1'inde SF6, 1'inde C3F8 tampon madde olarak kullanıldı. 30 hastanın 24'ünde lens koruyucu VRC gerçekleştirildi. 5 hastada ise daha sonra katarakt gelişmesine bağlı lensektomi cerrahisi gerçekleştirildi. 3 gözde takiplerde gelişen traksiyonel retina dekolmanından dolayı 2. VRC uygulandı. 25 gözde ilk cerrahiden sonra retinal yataşıklık sağlandı. Bu hastalar genetik mutasyonlar ile anatomik ve fonksiyonel başarı karşılaştırıldığında korelasyon izlenmedi ($p>0.05$). Ortalama takip süresi 12 (6-48) aydı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:FEVR hastalarında VRC ile sıklıkla fonksiyonel bir görme seviyesi ile anatomik yataşıklık sağlanabilmektedir. Genetik mutasyonlar ile prognoz arasında tek başına anlamlı bir ilişki bulunamasa bile hasta sayısının arttığı ve ek biyobelirteçlerin eklendiği çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: FEVR, vitreoretinal cerrahi, gen analizi

PS-793 [Tıbbi Retina]

Sub-ILM Hemorajiye Nd: Yag Lazer İle Müdahale

Ayşe Özsoy, Mehmet Demir, Büşra Göztok, Abdullah Yücel
SBÜ, Şehit Prof. Dr. İlhan Varank EAH

GİRİŞ VE AMAÇ:Premaküler sub-ilm hemorajiye Nd:Yag lazer ile yapılan müdahale sonucunu paylaşmak.

YÖNTEM:OLGU: 52 yaş erkek hasta sol gözde görme azlığı şikayetiyle tarafımıza başvurdu.Kolon CA nedeniyle kemoterapi alıyor.

BULGULAR:Göz muayenesinde görme keskinliği (EİDGK) 1,0 /0,05.Göz içi basınçları 12/13 mm Hg.Biyomikroskopik muayenesinde bilateral ön segment doğal.Fundus muayenesinde sağ doğal, sol gözde maküla alanını kapatan sub ILM hemoraji izlendi.OCT'de sağ doğal,sol maküla alanından aşağıya uzanan içi hipointens olmayan kubbe şeklinde kabarıklık saptandı.(Resim 1)Hastaya Sol Nd:YAG lazer hyaloidotomi uygulanması planlandı,hemorajik poşun alt kenarına yakın kabarıklık alana lazer uygulandı.Hemorajinin vitreus içine yayılması işlem esnasında izlendi.Bol sıvı alımı tavsiyesi ile hasta ayaktan takip edildi.1.Hafta kontrolünde:Sol göz GK:0.9 'a yükseldi.Fundus muayenesinde vitrede yüzen eritrositler,yer yer leke şeklinde hemorajik birikimler izlendi.(Resim 2)3. Hafta kontrolünde:GK:1.0/0.9 idi.Fundus muayenesinde sol fk+,arka vitreus optik diske yakın alanda kısmen dekole ve arka hyaloid üzerinde hemorajiye ait hiperreflektif noktalar izlendi.(Resim 3)

3-6. Ay kontrolünde:Bilateral Gk: tam,bilateral retina yatışık.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Sub-ILM hemorajiler ani görme kaybı nedenlerindedir..ILM bu kısımda sıkı yapışıklık göstermediğinden hemorajiler daha çok maküla bölgesinde oluşur.Ayırıcı tanıda en sık valsalva retinopatisi olmak üzere,terson sendromu,kan diskrazisi,rüptüre retinal makroanevrizma, künt ve penetran oküler travma, sarsılmış bebek sendromu ve idiyoPATİK nedenler düşünülmeli.Hemorajiler zamanla rezorbe olabilir.Şiddetli ve uzun süren hemorajilerde retinanın uzun bir süre Hb ve yıkım elemanlarına maruz kalması irreversibl retina hasarına neden olabilir. Glokom, erm, retina dekolmanı, proliferatif vitreoretinopati gibi komplikasyonlara neden olabilir.Maküla önü hemorajilerde erken dönemde yapılan Nd- YAG lazer görmenin erken dönemde artmasına ve vitreoretinal cerrahiye gereksinimi azaltmakta.

Anahtar Kelimeler: Hemoraji,ILM,Nd:Yag lazer

BİLİMSEL SEKRETERYA

Avrupa Konutları Kale, Maltepe Mah.
Yedikule Çırpıcı Yolu Sk.9.Blok No:2 Kat.1 Ofis:1
Zeytinburnu/ İSTANBUL
Telefon: 0 212 801 44 36 -37
E-posta: genelmerkez@todnet.org

Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi
Göz Hastalıkları ABD
Yakutiye / ERZURUM

ORGANİZASYON SEKRETERYASI

Global Turizm Organizasyon
Adres: Koşuyolu Mah. Koşuyolu Cad. No:112 Kadıköy - İstanbul
Tel: +90 (212) 282 92 32
E-Posta: todnet@globalturizm.com.tr
Web: www.globalturizm.com.tr